This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

HN JVMV E

F 84

Ga 64.22.

SIGILL: COLL: HARVARD: CANTAB: NOV: ANGL: 1650.
CHRISTO ET ECCLESIAE

BOUGHT WITH
THE INCOME FROM
THE GIFT OF
STEPHEN SALISBURY,
OF WORCESTER, MASS.
(Class of 1817).

2 May, 1873.

ANTHOLOGIA GRAECA.

TOM. XIII.

COMMENTARIUS.

VOLUMINIS TERTII PARS TERTIA.

FRIDERICI JACOBS
ANIMADVERSIONES
IN
EPIGRAMMATA ANTHOLOGIAE GRAECAE
SECUNDUM ORDINEM ANALECTORUM BRUNCKII.

VOLUMINIS TERTII
PARS TERTIA.

Constantinus [illegible]

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO DYCKIANO
MDCCCXIV.

Ga 64.22.

1873, May 2.
Salisbury Fund.

Jam nomen, quo me, ante hos viginti annos, quum ad Anthologiam graecam edendam accessissem, publice obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, saltem ut potui. Unum erat initio, quod mihi in hac re haberem propositum, ut Analectorum Brunkii, cujus tum summa erat apud eruditos auctoritas, usum expeditiorem redderem, cum pluribus Indicibus additis, tum lectionis varietate diligenter conquisita, notis denique, quibus et rerum et verborum obscuritas, quantum ejus a me fieri posset, tolleretur. Nam haec omnia postulari intelligebam ab iis, qui Anthologiae thesauros non solum animi causa perlustrare, sed accuratius inspicere et examinare vellent. Mox textus etiam repetendi necessitas imponebatur, quum Analectorum exemplaribus divenditis, nulla omnino spes esset, fore, ut Brunkius illi operi iterum manus admoveret; in eo autem repetendo, quod

tota consilii a me concepti postulabat ratio, ita versatus sum, ut nihil mutarem, nisi ex Brunkii mente, quam ipse prodiderat cum in Lectionibus, tum in aliis, quae postea edidit, operibus. Sed de hac re et olim dixi in Praefatione primo Anthologiae nostrae voluminis praefixa, et nuper *) ad novam a nobis susceptam Palatini Codicis editionem. Huic igitur textui, passim ad Brunkii mentem reficto, Indices addidi, ad Analectorum paginas accommodatos, (quae paginae hanc ipsam ob causam Lipsiensis editionis marginibus adscriptae leguntur) et in eum modum concinnatos, ut eorum ope unumquodque epigramma non in Analectis tantum, sed etiam in reliquis Anthologiae editionibus, quae quidem alicujus momenti sunt, facile reperiri queant. Adjecti sunt Indices nominum cum regionum et locorum, tum hominum et deorum; alii denique, argumenta epigrammatum breviter indicantes. Haec omnia quintum hujus operis volumen complectitur. Sequuntur Prolegomena, in quibus omnis Anthologiae historia enarratur, Codices manuscripti describuntur, praestantissimae editiones recensentur, addito judicio de eo, quod in unaquaque earum sit praestitum. De Animadversionibus non est quod multa dicam. Duo inprimis erant, quae in iis spectabam; primum, ut lectionis varietatem ex Codicibus et antiquis editionibus enotatam darem, additis

*) Praef. p. XI. sq.

criticorum emendationibus meisque qualibuscunque conjecturis; alterum, ut sensum, qui cuique poëmatio inesset, explicarem. In priore illa parte fortunae favore factum est, ut aliquanto plus praestare possem, quam initio promiseram, Spallettiano praesertim Apographo principis eruditissimi et humanissimi liberalitate in bibliothecam publicam relato *). Ex illo enim apographo Codicis Palatini varietatem lectionis, quae maxime desiderabatur, primi dedimus; plurimorum omnis generis errorum fontes aperuimus; multa, quae vitiosa essent, et ipsi emendavimus, et aliis emendandi opportunitatem fecimus; fundamenta denique jecimus, quibus verior et emendatior Anthologiae editio superstrui posset. Nec in aliis nos fortunae faventis aura destituit. Quum enim in plurimis locis, ubi textus a Cod. Palatino abhorret, Brunkius tamen ad illius Codicis fidem provocet, multaque pro genuina membranarum lectione laudet, quae in Spallettiano quidem apographo aliter exhibentur, ita ut illa discrepantia praestantissimi apographi fidem et auctoritatem labefactare videretur, dubitationi, quae inde nascebatur, tollendae subvenit apparatus subsidiorum ille, quem Hieronymus de Bosch, vir, dum viveret, mihi amicissimus, multis a se sumtibus ad Anthologiam comparatum, mihi summa cum liberali-

*) Cf. Praef. ad Vol. VItum (Animadverss. T. I. P. I.) p. XIV. sqq. Prolegg. p. CL.

tate utendum concessit. Hujus apparatus ope, quem diligenter recensui in Praefatione ad Volumen IX. (Animadverss. T. II. P. II.) *) et plurimarum lectionum veluti historia patefacta est, et errorum, quos Brunkius, bono apographo destitutus, commisit, fontes detecti, Spallettiani denique codicis fides in maximis minimisque stabilita est. Quibus opibus in lucem protractis si me non male de Anthologia promeruisse dico, nemo me propterea vanitatis insimulet aut arrogantiae, quum id omne non mihi, sed fortunae benignitati virorumque aliquot mihi insigniter faventium benevolentiae et humanitati tribuam. Nec defuerunt jam nunc, qui illis opibus uterentur; et nos ipsi iis in nova textus Anthologiae Palatinae editione uti instituimus **), et alios novimus, qui se, illis subsidiis adjuti, ad Anthologiam illustrandam et emendandam accingant; ita ut sperare liceat, Anthologiam, quae per aliquot secula fere neglecta jacuerat, Brunkii primum studio et curis e sordibus excitatam, brevi tempore conjuncta plurimorum opera, illustratum et expolitum iri. Absoluto Commentario, ut promis-

---

*) Repetivit hanc Praefationem H. de Bosch in capite quarti Voluminis Anthologiae Grotianae.

**) Primum novae hujus editionis volumen prodiit nundinis autumnalibus anni praeteriti sub titulo: *Anthologia Graeca ad fidem Codicis olim Palatini nunc Parisini ex Apographo Gothano edita. Tomus primus.* Lipsiae. 1813. 8vo.

sum perficerem, pauca, quae darem, supererant, Index Graecitatis, Supplementa epigrammatum, quae Brunkii diligentiam latuerunt, Catalogus denique criticus poëtarum, qui epigrammatis scribendis operam navarunt. His igitur ultimum Volumen destinatum erat. Et primum quod ad *Indicem Graecitatis* attinet, non omnia verba omnesque locutiones, quae in Anthologia occurrunt, in eum relata volui, sed ea tantum, quae notatu digniora esse viderentur, formas rariores, composita aut nusquam alias, aut raro alibi obvia, locutiones poëticas. In exsequendo hoc consilio, cujus fines quam parum definiti sint, minime ignoro, non dubito, fore alios, quibus plura, alios, quibus pauciora, quam vellent, dedisse videar. Nec facile de ea re cum ullo homine digladiabor. Facile fieri potuit, ut digna notatu viderentur, quae vulgaria essent; aut ut vere memorabilia, taedio inter laborem obrepente, a me praeterirentur; alia denique inter describendum potuerunt excidere. Quod autem praepositiones et particulas in primo Indice praeterii, id consilio factum est; quod si illis locum concessissem, non facile finem, ubi consisterem, inveniebam. Vulgatae lectioni nonnullis in locis veriorem Cod. Palat. lectionem adscripsi; passim etiam quae ex conjectura mutanda essent, notavi; plura hujus generis nunc quidem daturus, si res esset integra. Quod in hoc Indice nomina poëtarum et epigrammatum numerum posui, non Analectorum volumen et paginam, ubi quidque legeretur, id cum ob

alias quasdam causas factum est, tum praecipue, ut ipsis poëtarum nominibus statim vetustiora a recentioribus discernerentur. Ut autem quaerendi imminueretur molestia, verborum indici subjeci indicem poëtarum, quo quisque loco et in Analectis et in editione Lipsiensi habetur, eundem, qui etiam quarto Volumini subjectus est, sed minus ille accuratus. Indicem graecitatis, tresque alios in Animadversiones, excipit duplex Collectio epigrammatum, quae Analectorum editor praetermiserat; prior complexa epigrammata ex Codice Palatino collecta; altera exhibens spicilegium epigrammatum, cum in scriptoribus vetustis, tum in marmoribus servatorum. In priore illa collectione non admodum multa sunt, quae novitatis gratiam habeant; plurimis a doctissimo *Huschkio*, aliis etiam ab aliis passim in lucem protractis. Paulo tamen ampliorem poteram reddere, si omnia christianici argumenti epigrammata exhibere voluissem, quorum longe plurima nondum edita erant, sed tam jejuna illa, tam ab omni ingenii artisque laude destituta, ut satius existimarem, hoc quidem loco *) ea tantum seligere, quae auctorum nominibus essent instructa; non quod haec ceteris multum praestarent, sed quod aliquid ad historiam litterariam conferre videban-

*) In nova enim editione, quae integram Cod. Palatini Anthologiam complectitur, omnia exhibui inde a p. 3. usque ad p. 34.

tur. Et in his quidem secutus sum ordinem Codicis Palatini; in altera autem collectione, quum alia quaevis disponendi ratio suis premeretur difficultatibus, illud amplexus sum, quod simplicissimum videbatur, ut ordinem elementarem in epigrammatum initiis sequerer. Ultimum denique locum in hoc volumine occupat Catalogus criticus poëtarum epigrammatariorum, qualem *Fabricius* dedit in Bibliothecae graecae Vol. IV. ed. *Harl.*, paulo tamen uberior illo, nec paucis in locis, quod comparantibus patebit, accuratior. Constitueram initio praemittere huic catalogo historiam criticam epigrammatis, a quibus initiis ortum, quibusque veluti gradibus a summa simplicitate ad illam copiam et ubertatem pervenerit, quam in Meleagro, Philodemo, Antipatris, Philippo, aliisque miramur; quae ejus genera essent, et quo quodque tempore quibusque auctoribus elaborari et florere coeperit. Plurima, quae ad hujus modi historiam requirebantur, in promtu habebam; sed quum ad rem ipsam venissem, saepius inde nescio quomodo avocatus, totum denique consilium ad commodiora tempora differre coepi. Neque enim talis historia in hoc opere necessario requirebatur; et opportuniore loco aliquando exhiberi poterit, praesertim quum hoc volumen jam in tantam amplitudinem excreverit, ut, rescissis iis, quae non plane necessaria essent, me emtoribus rem non ingratum esse facturum, facile intelligerem. Unum est, quod addam. In primis hujus voluminis plagulis spissiores sunt errores

typographici, quam vellem, praesertim in accentibus rite ponendis; in progressu operis rarius peccatum est, fortasse quod typothetae manus meae ductibus paulatim adsuescebant. Hos errores, quos quidem observavimus, quique alicujus momenti essent, in fine voluminis notavimus; reliquos aequus lector facile emendabit. Scribebam a. d. XXII. Julii. an. CIↃ IↃCCCXIV.

Hoc Volumine continentur haec:

I. *Addenda* et *Emendanda ad Tomum* IX. X. XI. XII. p. 3 — 144. In his Emendandis, ante hos duos et quod excurrit annos typis exscribi coeptis, nunc nonnulla sunt, quae sublata aut mutata vellim, ut p. 36. l. 8. ubi non erat, quod de hiatu timerem in verbis ἐμοὶ ἔτι; et p. 89. l. 11. ubi nunc scribendum videtur: πλουτοῦντες ἀεὶ πυκνοῖσι συνόντες, οἷς . . ita ut jam nulla sit constructionis anacoluthia. P. 143. l. 3. dubites, an προστήκετε sic usurpari queat; usus postulare videtur, προστετήκατε. — P. 60. l. ult. nunc repudio. Παροίμιον pro παροιμία non videtur occurrere.

II. *Index Graecitatis.* 147 — 500.

III. *Index poëtarum et capitum Anthologiae* in Analectis et in editione Lipsiensi. p. 501 — 508.

IV. *Index verborum*, quae in Animadversionibus explicantur. p. 511 — 578.

V. *Index rerum*, quae in Animadversionibus illustrantur. p. 581 — 606.

VI. *Index scriptorum*, qui in Animadversionibus illustrantur et corriguntur. p. 609 — 612.

VII. *Mantissa epigrammatum Vaticani Codicis*, quae in Brunkii Analectis disiderantur. p. 615 — 750.

VIII. *Epigrammata ex libris editis et marmoribus collecta.* p. 753 — 828.

IX. *Catalogus Poëtarum, qui epigrammata sripserunt.* p. 831.

ADDENDA

ET

EMENDANDA

AD TOMUM NONUM

SIVE COMMENTARII TOMUM SECUNDUM EJUSQUE PARTEM SECUNDAM.

P. 5. *Bianor. Ep. I.* 3. Ἀρήονιι. edd. nonnullae vett. — *Ej. Ep. II.* 2. Formam ἰχθύα a nobis probatam, exemplis ſtabilivit *Herm.* ad *Orpheum* p. 814. *Schaefer* ad *Theocrit.* p. 226. In Apogr. *Corn. de Pauw* contextus ἰχθύα exhibet, margo ἰχθῦν. In Apogr. Guy. ἰχθύν. Plures hujus generis accuſativi occurrunt in Anthologia. — V. 5. διστευθείς. *Br.* cum Apographis. διστηθείς. Cod. Vat. quod revocandum. Vide *Interpp. Heſych.* V. διστεῖν. *Euſtath.* p. 1591. 26. — V. 6. noſtra conjectura βαθυσχοίνῳ placuit *H. de Boſch* T. IV. p. 292. *Hubertus van Eldick* ap. Eund. p. 492. tentavit: πτωκὶ μυχῷ σχοίνων. *Corn. de Pauw*, in act. mſt. πτωκί, παχυσχοίνῳ . . . et πτωκὶ μυχῷ, σχοίνῳ . . . Vera lectio adhuc latet.

P. 7. *Bianor. III.* 3, ἤερος. *C. de Pauw* εἴαρος corrigit. At ſi illa lectio, ut idem ait, ad nugas amandanda eſt, quid faciamus *Lucretio*, qui *aërias volucres* L. I. 13. et *Virgilio*, qui *aërias palumbes* dixit in Eclog. *III.* 69? — V. 4. ἰξοβόλων idem, male.

P. 8. *Ej. Ep. IV.* 1. ἐμβροδόχην Apogr. nonnulla. Multa in hoc Ep. inepte molitur *C. de P.* Ultimum

diſtichon medicam manum adhuc expectat. ἔφθανε videtur revocandum ex Cod. Cf. ad *Lemid. Alex.* IV. p. 89.

P. 9. *Ep. VI.* V. I. Interpunctione juvandus eſt rhythmus:

οὗτος ὁ μηδὲν, ὀλιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος, ὁρᾶτε·

Probabiliter autem *Scaliger* ἐρᾶται, ut homo egenus et nullius rei compos, alienae tamen animae, ejus quam deperibat, potens eſſe dicatur. Aliter accepit *Grotius: Pauper hic et ſervus nulloſque homo natus ad uſus, Qualem, dic, animam poſſidet? alterius.*

P. 10. *l.* 12. lege ἔθηκαν. Ep. IX. 5. 6. ſic explicat *H. Stephanus* in Not. ad Ep. Scl. p. 302. „Navis, quae perit, non ſervat fidem victoribus, qui ſe ejus fidei commiſerunt ſeu crediderunt. Sed quomodo γαίῃ ἀπιστοτέρην? quia fruſtrando ſpem eorum, qui ipſam in terra fabricabantur ad navigationis uſum, fidem quodammodo datam fefellit.“ Argute *Grotius:*

Concita pix flammis oſtendit, quam neque terris
Tuta ſit, illa ſatis tuta putata mari.

Epigr. X. V. 5. ἔλαθεν μόνος. Conjecturam noſtram verſus rhythmus falſam eſſe arguit. Vera eſt Cod. V. lectio: omnes Iuſtitia aſſequitur; ſic et illum. Hoc bene ſic efferri potuit: *non ille ſolus Iuſtitiae oculos latuit. Joſ. Scaliger* tentabat: Δίκην ἔλαθ' ἔννομος. Friget epitheton.

P. II. Ep. XII. 2. revoca lectionem Cod. αἳ βασιλεῖ . . *quae quondam Perſarum altera Perſis eras. Grotius.* — V. 5. νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι. Tolle hiatum ſcribendo:

νῦν δ' ὅλαι, ὦ δύστηνοι, . . .

V. 7. Βοῦσα καὶ εἰς Ἑλίκην κεκλασμένα. Hanc Cod. lectionem ſic leniſſima ratione correxeris:

Βοῦσα κάθησ', Ἑλίκη τε κεκλυσμένα·

i. e. κάθησαι. *Bura ſedes et tu, Helice, undis ſubmerſae.* καθῆσθαι de locis ſubſidentibus et demerſis paſſim obvium.

P. 15. *Ep. XV.* 3. ἠγνοίησεν ὁ δειλός. nihil mutandum. Senſus eſt: quum ad vos veniſſet miſer, vos non apes, ſed viperas expertus eſt. ἀγνοεῖν reperire aliquem diverſum ab eo quod expectaveras.

P. 16. *Ep. XVI.* κἂν θάνε. Indicativum non reſpuere particulam κἂν monuit *Bergler* ad *Alciphron.* L. III. 58. p. 419. eamque ſententiam roboravit *Schaefer* in Epim. Epiſt. Baſtii p. 26. et in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. XXXVIII. — *Ep. XVII.* 6. reſtitue ex Cod. V. ἄχρι καὶ ἀΐδεω. Saepe enim ἀΐδεω quadriſyllabum apud Epigrammatarios. Cf. ad *Diodori* Ep. XVI.

P. 17. *Ep. XIX.* 3. νῦν δέ με. Scribendum videtur proxime ad ductus membranarum:

νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερῆς λίν' ἐνόσφισε μοίρης.

Joann. Barbuc. Ep. XI. καὶ ἐσχατίης λίνα μοίρης. *Theocrit.* Eid. 1. 139. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει Ἐκ Μοιρᾶν. — V. 5. quum τόδε in Codd. legatur et edd. non τόγε ſcribendum erat, ſed,

περιφρένη, σὺ δὲ πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον.

Sic σὺ δέ, σὲ δέ, ſaepenumero infertur poſt vocativum. *Statyll. Flacc.* Ep. III. Φλάκκε, σὲ δ' ἄγρυπνον χιλεκαὶ τείρουσι μέριμναι. *Aſclepiad.* Ep. XXV. λύχνε, σὺ δ' ἐι θεὸς εἶ. *Sophocl.* Aj. 1396. καὶ . . σὺ δὲ πατρὸς . . θιγών.

P. 19. *Lollii Baſſi Ep. I.* 2. Scr. χὼ μελίθρους. *et notus ille cygnus.* Vide de hac vi articuli *Heindorf.* ad *Platon.* Charmid. §. 7. p. 62. — *Ep. II.* 5. for-

taſſe ad ductus membr. ſcr. *ζώει κἄστι βλέπουσα καὶ ἀρτίπους.*

P. 20. *lin.* 18. pro *Baſſi eſt* ſcr. *Eidem tribuitur in* . . Cur itaque *Baſſo* inſcribatur ap. *Brunkium*, ignoro equidem. — V. 3. Male *Br.* tentat εἴπω μέν. Saepe a ſingulari tranſitus fit ad pluralem, et contra. — V. 6. ἔφερεν. Vat. Pl. recte. V. 7. ἂν ὀπόν. Vat. V. 4. πινῶν ἰυθύς. Vat.

P. 22. *Ep. VI.* 4. ἔχειν Vat. V. 5. ἦ γάρ. Vat. cum *Huetio.* Noſtrae interpretationi verborum collocatio non favet. Melius accipias verba ἐν ὅπλοις pro ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις, Roma armifera inter arma et pugnas originem cepit. — *Ep. V.* 1. νόστου. Fortaſſe νόστους. Quae olim in hoc diſticho tentavi, ea nunc prorſus repudio. V. 8. πᾶν δ' Ἑλλάς. noſtram conjecturam impugnans *H. de Boſch* T. IV. p. 313. tentat, σὴν δ' ἀπατάν . . . quod non melius, aut, σοὶ γὰρ πᾶσ' Ἑλλὰς ἔδωκε δίκην. Hoc ad ſenſum non male. *Hubert. van Eldick* p 494. σοὶ χαρμὴν Ἑλλὰς ἔχευσε δάκρυ. *quas Graecia profudit lacrymas, tibi fuerunt laetitiae.* At γὰρ abeſſe non poteſt. Leniſſima mutatione correxeris:

σοὶ γὰρ ἄποιν' Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

tibi enim Graecia lacrymis fuſis poenas ſolvit. Inter ἄποιν' et πᾶν minimum intereſt. *Pindar.* Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . αἰνέσω . . πυγμᾶς ἄποινα. *Id.* Pyth. II. 24. ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς. *Id.* Nem. VII. 22. εἰ εὕρῃ τις ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. *Aeſchyl.* Agam. 1411. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν Μιασμάτων ἄποινα. Cf. *Toup.* ad *Suid.* T. I. p. 376 ſq. *Matthiae* ad Hom. Hymn. p. 332.

P. 24. *Ep. VI.* 2. Scr. cum membranis:

τὴν πάλι νηνεμίην.

pro οὐδὲ πάλι τὴν νηνεμίην. — Ep. VII. 4. καὶ στέρνοιο. Vat. recte. Praepoſitione facile caremus.

P. 25. *Ep. VIII.* 4. Fortaſſe ad ductum membr. ſcribendum:

ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμονίας.

ſive etiam Μήδιον. Utrumque hoc vulgata elegantius. V. 5. *Br.* lectionem hiatus ſuſpectam reddit. Ad membr. lectionem — ἐπ' ἐμεῖο βοοστρύχου., proxime accederet: ἐπ' ἐμεῖ' ὀλοβοστρύχου.. i. e. *ferae multo cum crine*. Caeterum falſo *Br.* θηρὸς in Vat. C. legi dixit; θήρης ibi eſt, haud ſecus atque in Plan.

P. 26. *Ep. IX.* 2. ἐκμαστῶν. In Vat. C. ἢ μαστῶν. non ἐκ. — λευκὸν γάλα ſupplevit *C. de Pauw*.

P. 28. *Thall. Mileſii* Ep. 1. 2. ſcr. Ῥωμυλιδῶν monente *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 368. a nominativo Ῥωμυλίδης. — V. 4. *Mitſcherlich* ad *Horat.* L. IV. 5. 33. corrigit γηθόσυνοι. quod a Cod. oblatum amplecterer. Nunc γηθοσύνους non eſt quod repudiemus. Idem ἀθανάτοις in ἀθανάτῳ mutandum cenſet citra neceſſitatem.

P. 30. *Ep. III.* 3. χαὶ λιβάδες corr. *Schaefer* Meletem. p. 49. — V. 4. ἄγκειται reſtituendum. — *Ep. IV.* 6. τοὺς deſideratur ap. *Ienſium*. — *Ep. V.* 3. στεφάνων. *coronae* fortaſſe h. l. documentum laetitiae, qua juvenum illorum gloria patriam Miletum affecerat.

P. 31. *Ep. II. Gaetulici.* V. 3. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. *Lucian.* Ep. XXXVI. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον. Idem Epiſt. Saturn. T. IX. p. 42. οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. Alex. T. V. p. 93. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις. *Eurip.* Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ. — P. 31. lin. penult. Scr. Γαιτούλλου pro Γαιτουλλίκου. — *Ep. III.* 2. αἶψα; ex ΑΙΨΑ ortum. Sic ap. *Orpheum* Argon. V. 930. pro

δέμας τὸ κὰν αἶψα δοκεύει Δεινὸς ὄφις, fortaſſe corrigendum:

τό γ' ἔναντα δοκεύει ....

Etiam in Lithicis v. 63. legerim: ἀλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν Ἵμερος, ἄντα δέ, πρέσβα δαημοσύνη, σ' ἀτίουσιν. Vulgo αἶψα δέ. Elegans autem repetitio vocabuli: λιτὰ τάδ' ἐκ λιτοῦ .. ut ap. *Julian. Aegypt.* IX. γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης. *Archias* VII. τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης. — V. 10. δώσει non videtur repudiandum, licet μεν praeceſſerit. Plura hujus generis in Anthologia notavimus, quae addi poſſunt iis, quae dedit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 89. et *Matthiae* ad Hymn. Hom. p. 145. et 393. Fortaſſe tamen μεν mutandum in οἱ, ὥς οἱ βαρυγ.

P. 34. *Ep. IV.* 5. παυσάμενος δὲ φόνοιο. Haec lectio non temere repudianda. Alco enim quum, deorum beneficio, filium ſervaſſet, manus in poſterum caede inquinare noluiſſe videtur. Quare a venatione et feris interficiendis ceſſavit, ἐπαύσατο τοῦ φόνου.

P. 35. *Ep. VII.* 1. Κρῆτα. Vat. male. Verum eſt Κρήτα, quod *Plan.* dedit: *Creta navigantibus periculoſa.* — V. 4. reſtituendum ἔπλησεν θηρῶν. — V. 5. Scr. δέμας.

P. 36. *Ep. IX.* 6. V. d. in Bibl. bonarum Literar. T. LXIV. p. 220. pro ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον. corrigit: ἤλυθεν εἰς ἄκατον. Similiter *H. van Eldick* ap. *H. de Boſch* T. IV. p. 500. ἦλθεν ἐφ' εἰς ἄκατον ſive ἦλθ' ἐπιβᾶσ' ἄκατον. In Planud. ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην. quod *Planudis* inventum eſſe dubitare noli. Nec hic, nec praecedens verſus perſanatus eſt.

P. 36. *Antiphili Byz.* Ep. I. 2. ἐναυστολόγει V. C. Forte γ ut ſaepe ortum ex ductu calligraphico, quum ille ſcripſiſſet: ἐναυστολέει. — V. 3. κεῖθεν depravatum videtur et ὄφρα. Λεύσσῃ emend. *Jenſius.*

P. 38. *Ep. II.* 3. revoca lectionem Vat. et Plan. ἢ ἐ χρόνος . . quam temere immutavit *Br.* — *Ep. II.* 3. Scr. ἃ δὲ μοι τὸν . . . Verba τί γένωμαι ὄρνεον; *quaenam ego avis fiam? cujusnam avis ſumam ſpeciem?* — P. 40. *Ep. IV.* φίλης eſt apud *Suidam.* Hac lectione hiatus tollitur, quem φίλη Vat. C. efficit.

P. 41. *l.* 16. lege *veluti muſco* pro *vetuli.*

P. 42. *Ep. VII.* 2. ἀδριακοῦ. *Lenzius* cogitabat de vino Iſſae, inſulae maris Adriatici, quod laudat *Athenae.* L. I. p. 28. E. Mihi etiamnum vera videtur interpretatio, quam in commentario dedi.

P. 43. *l.* 14. pro ἐνιαυτός. lege: πολη. ὁ ἐνιαυτός. et στρούθειον pro στρούθιον. — l. 22. φιαρῷ. rectius μιαρῷ ſcripſeris, ſi quid novandum ſit. Sed verum videtur νεαρῷ.

P. 45. *Ep. XI.* 1. θυγατέρες Μαιονίδεω. De Juliani Epiſtolis agens *Libanius* in Epitaph. T. I. p. 624. cd. *R.* παῖδας τούτους ἐκεῖνος ἀθανάτους καταλέλοιπεν, οὓς οὐκ ἂν ὁ χρόνος δύναιτο . . . ἐξαλεῖψαι. quae ducta videntur ex *Hyperidis* Epit. ap. *Stob.* Tit. CXXIII. p. 616. 12. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. — P. 45. lin. 27. lege Ἑκτορίας pro Ἑκτορίαις. l. 30. poſt *vulgo* adde: *et Vat. C.*

P. 46. *Ep. XII.* 3. φατῶν. Sic ut nos Φαττῶν correxit V. D. poſt *Callimache* Hymn. et Epigr. Londini. 1741. (quem *Bentlejum* eſſe ſuſpicor) ut didici ex not. *Boſchii* T. IV. p. 488. qui emendationem illam longe certiſſimam, et à *Wyttenbachio* et *Eldickio* probatam, impugnare conatus eſt p. 244. et 487. et 502.

P. 48. *Ep. XV.* In Cod. Lugdunenſi *Suidae*, quem *Gronovius* comparavit V. 1. legitur, καὶ χρυσὸς ὑπὸ χρόνου. V. 4. οἷς ζωῆς οἶμος ἐλαφροτάτη. quod monuit V. D. in Bibl. Lit. et Art. LXIV. p. 214.

P. 50. *Ep. XVI.* 6. *Sladus* in Ap. Pauw. corrigit: μέτρον ἔχω λιμένων. *C. de Pauw:* ἐξ αὐτῆς μέτρου ἔχω λιμένα. vel λιμένας. Unice probanda videtur correctio *Reiskii:*

εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

An portum habeam ad illius urbis menſuram patentem. Fere ut ap. *Phalar.* Ep. CII. p. 292. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος ἁπάσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον. ubi ſimilia dedit *Lennep.* — *Ep. XVII.* Conf. de clepſydris *Paciaud.* Monim. Peloponn. T. I. p. 58. qui hoc Ep. excitat.

P. 51. *Ep. XVII.* Illuſtratur hoc proverbio locutio veteribus uſurpata, ὁ ἑκάστου νοῦς θεός. de qua videndus *Gatacker* ad *Antonin.* XII. 26. — *P.* 52, *Ep. XX.* 7. ἔφα σοφός. ut *Theocrit.* Eid. XIV. 22. λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶδεν.

P. 54. *l.* 11. poſt *Aſcenſ.* adde: *ubi* ἑρπυστής.

P. 55. *Ep. XXIV.* 5. εἰ ἀπὸ χέρσου. legendum videtur: εὖτ' ἀπὸ χ. *aureum profecto fuit humanum genus, quum homines procul de terra ſpectabant mare.*

P. 56. *Ep. XXVI.* 4, ἀπιστότερον. Simili acumine *Ariſtides* T. I. p. 545. de Rhodi everſione per terrae motum: οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἀναβεβηκότες τὴν πατρῴαν ἑστίαν ἀπιστοτέραν τῆς θαλάσσης εὗρον. — *Ep. XXVII.* De μονοξύλοις veterum loca congeſſit *Schaeffer* ad *L. Bos* p. 390. *Avienus* V. 103. de incolis ſinus Oeſtrymnici: *non hi carinas quippe pinu texere Acereve norunt, non abiete, ut uſus eſt, Curvant faſelos; ſed rei ad miraculum, Navigia junctis ſemper aptant pellibus, Corioque vaſtum ſaepe percurrunt ſalum.* ubi vide *Wernsdorf.* Poetae L. M. T. V. P. III. p. 1184. — V. 6. πυκτόν. πυκτὸν mallet *H. van Eldick* ap. *de Boſch.* T. IV. p. 494.

P. 57. In lemmate Ep. XXVIII. Cod. V. non habet πρὶν κήπου ſed πριγκήπου. Erat autem ἡ πρίγκηπος

ſive πρόγκειπος ſuburbana Conſtantinopoleos inſula, de qua videndus *Du Cange* Lex. Gr. med. p. 1227. — lin. 28. corrige: πολύ. *Vat. C.* παυλύ. *Plan.*

P. 59. *Ep. XXX.* 3. *Br.* correctionem verſus rhythmus falſam eſſe arguit. ὃ καὶ βοσίν, ὃς φάγε . . . verum videtur; quamvis βοσὶν pro βουσὶν alibi non videtur occurrere. — *Ep. XXXI.* 6. ποταμῶν Vat. C. quod reponendum.

P. 64. *Ep. XL.* 2, τιναξαμένων. Vat. C. V. 3. αὖς Ibid.

P. 65. *Ep. XLI.* 1. νησαίοιο. Idem vocabulum perperam legitur in *Theophyl.* Inſt. Reg. II. c. 19. ἂν δὲ Φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς. vertunt: *equis inſularibus.* Corrige: νυσαίοις. Cf. *Rittersh.* ad *Oppian.* Cyneg. I. 310. et *Interpp. Heſychii* V. νησαίας ἵππους. T. II. p. 679. — V. 3. οὐδ' ὅτ' ἔκνωσσε. Sic perſpicue Cod. Vat. — P. 66. lin. 7. dele verba *cum Vat. Cod.* et lin. 13. poſt *dubio* adde: *cum Vat. Cod.* — V. 7. ἔκλεισεν. Similiter videtur erratum in *Artemidori* L. V. 25. p. 407. ed. *R.* ἔδοξέ τις ἐρωμένην ἑαυτοῦ ὁρᾷν ἐν σταμνίῳ καιομένην. Noviſſimus editor correxit κειμένην. Verius videtur: κλειομένην.

P. 67. *Ep. XLII.* 1. ἔσχεν Vat. C.

P. 68. *l.* 12. dele *recte.* Satis nunc conſtat, vanos fuiſſe, qui ν. epagogicum, ubi poſitionem facit, ubique delendum cenſerent, caeſurae vim ſyllabae brevi producendae ſufficere exiſtimantes. Nec *Brunkius*, qui illi ſectae nomen dederat, ubique ſibi conſtabat. — *Ep. XLIV.* Tractavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 120. qui comparat *Propert.* II. El. XXVI. 33. *Et tabula una duos poterit componere amantes, Prora cubile mihi, ſeu mihi puppis erit.* — V. 3. ἥ τ' ἐπὶ τούτῳ, quod *H.* adoptavit. V. 5. ex eodem Codice:

καί κε ξυνῶντ᾽ εἴδοιμι. niſi fuit *ἐσίδοιμι*, quod compoſitum ſæpe occurrit pro ſimplici.

P. 70. *Ep. XLV.* 1. probat *Huſchke* in Anal. cr. p. 117. lectionem Cod. Voſſ. *κοχλιδίων δύστηνον ἐρωδιὸν ἔχθρα κολάζει.* Tum ſic pergit Vir doctiſſimus: „Quae ſit iſta *κοχλιδίων ἔχθρα* diſcimus ex *Aeliano* de H. An. X. 5. *οἱ κοχλίαι ἴσασιν εἶναί σφιν πολεμίους τοὺς πέρδικας καὶ τοὺς ἐρωδίους, καὶ αὐτοὺς ἀποδιδράσκουσιν· οὐδ᾽ ἂν ἴδοις ἔνθα οὗτοι νέμονται, καὶ κοχλίας διέρποντας.* V. 6. *πεζοβατεῖν.* recte edidit *Reiske*: *pedibus tranſire mare.* Idem V. 8. correxit: *ἐκδημῶν Κόλχους καὶ Βρίον ὁ προδότης.* et vertit: *ferite igitur malam avim, quae gravem rependit incolatus mercedem, vaſtandis Colchis et Brio, avim proditorem.* Nunquam fortaſſe magis a ſcopo aberravit *Reiskius*, quam in tractando hoc loco. Vera haud dubie eſt lectio Apographi Buheriani: *ἐκ δηΐων ab hoſtibus*, et Voſſiani, quod ſuppeditat *κόχλους καὶ βρύον*, adeoque legendum:

βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
ἐκ δηΐων, κόχλους καὶ βρύον, ὁ προδότης.

Ardea tanquam mercedem proditionis ab hoſtibus acceperat cochleas et algam. Ita aliqua ſaltem lux accenditur carmini perplexo et miſere lacerato. Agit auctor de urbe quadam, mari adjacente, quam hoſtes recedente aeſtu vi adorti erant, poſteaquam ardeae crachulas quaerentes ipſis indicaſſent, undam nunc eſſe vadoſam, et tranſitum ſinus meabilem. Similis extat narratio apud *Suidam*, decerpta e *Polybio* in V. *τενάγη· διάβροχοι, κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἡ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.* Πολύβιος· *κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, δια-*

βίβωσε τὴν στρατιάν· τὰ δὲ δὴ πλεῖα τῶν πλείων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε." Hactenus Vir eruditiſſimus. V. 3. τεναγῖτιν. et V. 6. πρεσβυτεῖν. notatum in marg. Apogr. Pauw. V. 4. *C. de P.* pro ἰθημολόγει ſuſpicabatur ἐρημολόγει.

P. 72. *Julii Diocl.* Ep. I. lin. 18. dele verba: *verba . . . accipienda ſunt.* ἀποκρινόμενος mihi videbar legere in Codice, quum recſtiſſime ſcribatur ἀποκρινομένοις. V. 1. in quo haerebat *Carn. de P.* ſic accipiendus, ut χαῖρε bis ſumatur. — *Ep. II.* 1. pro οἶκος *Huſchke* Anal. crit. p. 132. correxit εὖχος, *rem votam et perſolutam*, ſive *promiſſam et redditam. Plato* Ep. VIII. τὸν Νυμφῶν θεράποντα . . . βάτραχον, Χαλκῷ μορφώσας τις ἀδειπόρος εὖχος ἔθηκε. Idem V. D. unice probat V. 4. lectionem a *Suida* ſervatam θηροβόλει, unde apparet in V. 3tio, ſi non omnia, certe haec eſſe ſincera: δικτυβόλει τούτῳ δὲ . . . Nec quicquam obſtare exiſtimat Vir eruditiſſimus, quin librarius totum hexametrum, caſu omiſſum, ex alio exemplari fideliter transſcripſiſſe exiſtimetur. Nihil certe deſiderari in hac lectione:

δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἠιόνων κροκάλαισι·
θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.

Mihi tamen, ut verum fatear, nec τούτῳ δὲ repetitum, nec δὲ bis in tertia ſede collocatum placet.

P. 73. *l.* 13. poſt διενήχοντο adde: Alia exempla clypeorum eidem uſui adhibitorum collegit *Caryophilus* de vet. clypeis p. 77. — Ep. IV. 2. *Huſchke* Anal. crit. p. 130. correxit: ὀγκωτὴν γαῖαν. *Statyll. Flacc.* Ep. X. ὀγκωτοῦ ὕπερθε τάφου. Similia collegi ad *Alex. Aetol.* fr. V. 33. (T. I. P. II. p. 243.) ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμοιρμένον. Senſum Epigrammatis huc redire exiſtimat Vir D. neque *levi arena* me adſpergite, neque *injecta terra* me in hoc litore humate. *Sophocl.* An-

tig. 255. ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ, Λεπτὴ δ᾽, ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις. V. 3. 4. idem V. D. ſic conſtituit:

μαίνεται εἴς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
εὑρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν ἀΐδῃ.

comparans *Callim.* ap. *Schol. Sophocl.* Oed. Colon. 249. οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων. *Lucill.* Ep. CXIX. de vento: ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν. Hunc uſum verbi οἶδα attigimus T. I. P. II. p. 264. Initio diſtichi mallem proxime ad lectionem V. Cod. μαίνετο δ᾽ εἰς ἐμέ . . .

μαίνετ᾽ ἴδ᾽ εἴς με θάλασσα.

V. 6. recte monuit *Huſchke* non opus eſſe, σταθερῇ mutetur in τραφερῇ. Ep. ἀδ. CDXXXIV. τὸ δ᾽ ἄγριον ἐκπλήμμυρε χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠιόνων. *Oppian.* Cyneg. II. 412 γαῖα πέλει σταθερή . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. *Antiphil.* Ep. ined. Vat. C. p. 492. ἤπιον αὔρην πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένῃ γ᾽ ὀθόνῃ. ubi mare *placidum et tranquillum* ſignificari videtur. Similiter ψαφαρὴ de *terra* in ἀδ. XXXIV. ἴσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα. Totum diſtichon ſic fortaſſe reſtitueris:

χέρσον ἐπεκβαίνειν εἵ μευ χάριν ὕδατι θυμὸς,
ἀρκοῦμαι σταθερῇ μιμνέμεν ὡς ἄταφος.

Crinagor. Ep. XXXI. χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι.

P. 76. *Diodori Sardiani* Ep. I. 2. Probum eſt Βοῤῥαίῃ. *Philipp.* Ep. LXVIII. Βοῤῥαίου Σκυθίης. ubi vide not. p. 195.

P. 78. *Ep. III.* 3. Vat. C. ἔκοψεν. recte.

P. 80. *Ep. VI.* 2. Νεοπτόλεμος eſt in Plan. Sed revocanda lectio membran. μενεπτόλεμος. Ad Ἀχιλλεί-

ὴν nomen diſerte addi minime opus erat. — *Ep. VII.* 4. κλαῖειν etiamnum depravatum eſſe puto. Scr. κλαίω. Cippus loquitur, Diodori verſibus inſcriptus, qui immaturam Athenaïdis mortem deplorant. Quare ipſe cippus ſe plorare ait. Sic omnia plana ſunt.

P. 81. *Ep. VIII.* 4. Pro Ῥουφῖνος ſcr. Ῥουφῖνιος De ſyllaba antepenultima correpta non eſt quod dubites. Talia plurima in nominibus propriis ſibi permiſerunt veteres, etiam meliores Noſtro. Cf. haec Addend. ad T. II. P. III. p. 300. ad *Cyri* Ep. VI. — *Ep. IX.* 3. Vir Doctus in Magas. Enc. an. V. T. V. p. 23. legendum ſuſpicatur: Θῶμον Ἀστυχίην τε μ. ἤκαχες οἵ σε . . . κώκυον. quae nomina parentum Hipparchi eſſe putat; et prius quidem a θυμὸς derivandum exiſtimat, alterum ab ἄστυχυς. — V. 6. ἐπὶ βιότου. Vat. C.

P. 83. *Ep. XI.* Confer Ep. ἀδεσπ. DCXIX.

P. 85. *Ep. XIV.* 1. τῷδ' ἐπ' Vat. C.

P. 87. *Ep. Acerati.* 1. reſtitue Ὁμηρείησιν. lin. 13. corr. ἐν σοί. pro ἔν σοι. Tum adde *Euſtath.* Id. α. p. II. 41. Homerus Hectorem ῥίψας ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, συγκατέλυσεν, ἐκείνῳ τὴν ποίησιν, οὐ μόνον ὅτι συνωκείωθη τῷ Ἕκτορι καὶ ἡ τῶν πολεμικῶν ἔργων θερμότης κ. τ. λ.

P. 88. *Leonidae Alexandrini* Ep. I. 3. Haud abſimilis locus *Clementis Alex.* in Cohort. p. 31. 35. δράκων ὁ Ζεὺς οὐκέτι, οὐ κύκνος ἐστίν, οὐκ ἀετός, οὐκ ἄνθρωπος ἐρωτικός· οὐχ ἵπταται ὁ θεός, οὐ παιδεραστεῖ, οὐ φιλεῖ, οὐ βιάζεται, καίτοι πολλαὶ καὶ καλαὶ καὶ νῦν ἔτι γυναῖκες, καὶ Λήδας εὐπρεπέστεραι, καὶ Σεμέλης ἀκμαιότεραι· μειράκια δὲ ὡραιότερα τοῦ Φρυγίου βουκόλου. — *Ep. III.* 1. ἰχθῦν. corr. ἰχθὺν.

P. 89. *Ep. VII.* 3. quum Vat. C. habeat τὸν γὰρ ἄπαις, apparet ſcribendum eſſe non καὶ, ſed

τοὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε.

P. 91. *Ep. IX.* 3. βωμοὺς adſcriptum Apogr. Ruhnkeniano et aliis. Sic etiam *Jenſius* ſuſpicabatur, ſed in Corrigendis p. ult. βωμοῖς tuetur.

P. 92. *Ep. X.* 2. quantumvis ſit elegans *Ruhnkenii* emendatio, non tamen recedendum a lectione Vat. C. σωρὸν ἀκεστορίης.

P. 94. *l.* 5. *ab ultim.* corr. οἳ δὲ . . pro οἱ δέ.

P. 96. *Ep. XVI.* 3. revocanda membr. lectio: λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόον. i. e. παύσει. ut ap. *Homer.* Ιλ. V. 424. Ἰδομενεὺς δ' οὐλῆγε μένος μέγα. Id. Ιλ. φ. 305. οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος.

P. 100. *Ep. XXVI.* 1. 2. In Apogr. *C. de Pauw* hoc diſtichon ſic diſtinguitur:

καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας
καὶ βίον, ἐν φιλίῃ, Πάππε, βεβαιότατε.

qua diſtinctione omnis emendandi neceſſitas praeciditur. Fruſtra *C. de Pauw* ἠκρίβωσα tentat.

P. 101. *l.* 15. poſt *Vat. Cod.* adde: *et Plan.*

P. 107. *Ep. XLI.* 2. *Grotius* expreſſit vulgatam πολιῆς: *ſed quae mente graves vincere poſſet anus.* Etiam πολλὴ ἡλικίη *multi anni* ſunt.

P. 111. *Parmenionis.* Ep. I. 3. ἀνακυκλοῦται ob Cod. auctoritatem reſtituendum eſt. — *P.* 112. Ep. III. 1. ſcr. κἀγὼ δὲ σὲ χρυσοῦ.

P. 116. *Ep. XIV.* 2. διπλόα. Scr. διπλᾶ, ut brevis ſyllaba tollatur in caeſura pentametri. In δάκρυα ſaepius prior corripitur; alias facile ſcripſeris verbis transpoſitis: προφθιμένου διπλᾶ δάκρυα μητρὸς ἔχω. Sed non opus. — V. 3. lege μνηστῆρσιν, ut eſt in Cod. V. — *Ep. XV.* male explicui a *Br.* in errorem abreptus. Legendum cum membranis: αὐτῷ τις . . . τῷ γείτονι. vir quidam uxorem duxerat non *ſibi*, ſed *vicino*, ea lege ſcilicet, ut illa, facilis mulier et commodis moribus, cum vicino cubaret, maritus largiter et laute

aleretur. Comparavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 170. *Terentium* in Eunuch. Act. V. fin. ubi Gnatho Thraſonem Phaedriae ridendum et comedendum tradit: *principio et habet quod det, et dat nemo largius. Fatuus eſt, inſulſus, largus, ſtertit noctesque et dies: neque tu iſtum metuas, ne amet mulier: pellas facile ubi velis.* Cf. *Interpp. Iuvenalis* I. Sat. 55. ſqq.

P. 117. *l.* 9. ſcr. *paraſitus.*

P. 118. *Antiphan.* Ep. I. a. Expreſſum ex hoc Epigr. Fabula inter Aeſopicas 117. XXIX. ed. *Furiae.* p. 15.

P. 120. *l. penult.* ſcr. λωθρεκόδας.

P. 121. *Ep. III.* 4. De τρωκτὴς vide *Schneider.* in Lex. Gr. V. T. II. p. 544.

P. 123. *Ep. V.* 4. πρόκυνες. qui Callimacho propugnant, ejusque laudem a nonnullis imminutam defendere conantur. Cf. *Schweigh.* ad *Athenae* L. VI. c. 74. T. III. p. 532.

P. 124. *Ep. VI.* 5. ἴσχεν. Vat. C. quod temere damnavi. Inhaerebat tum falſa, a plurimis inculcata et temere probata doctrina de vi caeſurae et litera paragogica ante conſonantem non admittenda.

P. 124. *Ep. VIII.* 4. κάμπη. *Columella* de cultu hort. V. 324. animalcula recenſens plantis pernicioſa: *nec ſolum teneras audent erodere frondes Implicitus conchae limax, hirſutaque campe.* et v. 366. *volvitur ad terram diſtracto corpore campe.* — V. 5. 6. nondum me poenitet conjecturae de h. l. prolatae. Sed propius etiam ad membr. ductus acceſſeris, ſcribens:

Ὀφθόνος εἰς πολὺν ὄλβον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ κερδεῖ, καὶ τοῦτον Κῆρα κάλει μεγάλην.

C. de Pauw ſuſpicabatur: καὶ οὗτος κῆρα γαίειν. ἐθέλει pro θανάτῳ ὁμιλεῖν. mortem et orcum habitare, morte delectari, quae omnia perdit, et ſocia eſt τοῦ μικρὰ

κορθοῦντοσι Tum idem ſcribit: καὶ οὗτος ξηρὰ ναίειν ἐθέλει. quod ipſi auctori venuſtum videtur. Mihi utraque conjectura vehementer videtur inepta.

P. 127. *Ep. IX.* 6. αἴφνης probare videtur *Hermann.* ad *Orpheum* p. 770. ἄφνω Vat. C. quod in ἄφνως mutandum eſſe, dubitare noli. *Apollon. Rhod.* L. IV. 580. αὐτίκα δ' ἄφνως ἴαχεν. — *Automedontis Cyz.* Ep. I. 3. εἷς αὐτῷ conjecit *C. de Pauw*, non male. — V. 4. εἷς ἔφερέν τι φαγεῖν corrigit *Schaefer* ad *Theocrit.* p. 217. — *Ep. II.* 4. vera lectio εἶναι καὶ . . . reperitur etiam in Apogr. Pauw.

P. 129. *Ep. III.* comparari meretur *Martialis* L. VI. Ep. LXXI.

Edere laſcivos ad Baetica cruſmata geſtus,
Et Gaditanis ludere docta modis,
Tendere quae tremulum Pelian, Hecubaeque maritum
Poſſet ad Hectoreos ſollicitare rogos etc.

V. 7. *C. de P.* membr. lectionem ἐπιρίψῃ tuetur, explicans aut *crus in altum erigere*, aut *in equum aſcendere.*

P. 130. *Ep. III.* a. 1. Verba πέμπε, κάλει, πάντ' ἐστίν ἕτοιμά σοι. pro meretriculae fortaſſe verbis haberi debent, quibus illa ſe poëtae ante addixerat. Nunc poëta eadem apud ſe repetit, ſimul reputans, quid, ſi illam arceſſiverit, eventurum ſit. — V. 3. lectio membran. λαχάνου. σι σαρωτέρη fortaſſe ſic corrigenda

αὕτη γὰρ λαχάνου σιπαλωτέρη . . .

σίπαλος idem quod σιφλὸς, *debilis*, *mancus.* Poëta ap. Etymol. Ιμ. p. 714. 15. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος.

P. 132. *Ep. V.* 3. λήσῃ restituendum. Vid. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 430. — P. 133. l. 3. adde: *Pe-*

rizon. ad *Aelian.* V. H. VI. 10. — *P.* 140. *Philippi Theſſalon.* Ep. XI. 4. Vir doctus in Actis Erudit. an. 1753. p. 277. *Pierſoni* correctionem improbans, Cod. lectionem ſic explicat: poëta ſe amoris impetu ita perculſum eſſe dicit, tanquam ſi Jupiter cum omnibus ſuis fulminibus in ſe descendiſſet. —

P. 137. *Automedont. Ep. XI.* 3. Derivata videntur haec ex *Platonis* Protagora p. 338. A. *συμβουλεύω . . . ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις . . μήτ' αὖ Πρωταγόραν πάντα κάλων ἐντείναντα οὐρίᾳ ἐφέντα φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρύψαντα γῆν, ἀλλὰ μέσον τι ἀμφοτέρους τεμεῖν.* ubi vide *Heindorf.* T. IV. p. 562.

P. 142. *Ep. IV.* Non *unum* hoc exemplum carminis e continuis pentametris compoſiti. Aliud reperitur in *Heliodori* L. III. 2. p. 173. ed. Bip. et in Inſcriptione prope Maſſiliam reperta, quam edidit *Villoiſon* Mag. Enc. an. V. T. II. nr. 2.

P. 144. *l.* 8. ſcr. *quod per ſe* pro *quod ſe.* Sed minime probanda erat *Pauwii* conjectura, quae verſum hiatu onerat.

P. 146. *Ep. VII.* 1. Tolle comma poſt *φηγοῦ*; nam *εἰ* rectius jungitur cum *κόψας*, quam cum *ἔθηκε.* — lin. 5. ab ult. corr. *αἰγοβάτην* pro *αἰγιβάτην.*

P. 147. *Ep. VIII.* 6. *ὀξεῖς ποδίστρους* corrigit *Corn. de Pauw*, quod Brunkianae lectioni praeferendum. Sed verum videtur *ὠκεῖς.*

P. 148. *Ep. IX.* 1. *Grotius* in Mantiſſa IV. p. 423. vertit: *nendi labore loripes vivens anus.* et V. 5. 6. *quae montis Aetnae verticoſos incolunt Domos, fluenta rapida. Symaethi patris.* V. 7. idem ſic ut nos accipit: *Sic laeſa crura ſanitati priſtinae Reddit benignus laticis Aetnaei calor.*

P. 151. *lin.* 2. pro c. 37. lege c. 137.

P. 154. *lin.* 6. *ignarum* lege *ignavum*. Ep. XII. 4: εἰς ἅλα πτῶσαι. *ſpumam excitans* interpretatur *H. de Boſch* T. IV. p. 270.

P. 157. *lin.* 4. ſcr. T. I. p. 467. pro T. II. — Ep. XIV. 7. γυῖα πεπηρωθεῖς: fortaſſe legendum:

γυῖ' ἅτε πηρωθεῖς. . .

utpote membra debilitatus.

P. 160. *Ep. XVII.* Hoc carmen tractavit *Martorelli* de Theca calam. p. 209. qui diſtichon periiſſe ſuspicatur, ſatis probabiliter. V. 1. pro πλευρῆς mallet γραμμῆς ex Ep. *Pauli Sil.* quod nos comparavimus. Nulla eſt emendandi neceſſitas. Nec magis neceſſaria eſt ejusdem conjectura V. 3. καὶ κανὸν' ἰθύτατον pro κανονίδ' ὑπάτην, quam lectionem *Suidae* tuetur auctoritas.

P. 161. *lin.* 5. corrige T. II. p. 191. pro 343.

P. 162. *Ep. XIX.* 4. *Paul. Sil.* Ecph. S. Sophiae V. 182. ἄρτι μὲν ἀμβλυνθεῖσα γένυν μετὰ βότρυας ἄρπη Ἐσσομένης ἀνέμιμνε θεηγενὲς ἔργον ἀμάλλης.

P. 169. *Ep. XVIII.* 6. 7. Hos verſus ſincere legi non credo; ſed quod olim legendum propoſui, id nunc repudio. Scribe minima mutatione:

ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξένον.
ἀστὸν τ'· ἐπὶ γαίης κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

pro ὥς ποτ'. Saepe α et ω permutantur.

P. 170. *lin.* 22. pro ἔμβολα lege κείμεθα. quod in textu reponendum. Vide quae notabimus ad T. II. P. III. p. 59. Straton. Ep. IX.

P. 172. *Ep. XXXIII.* 5. reſtitue membr. lect. ἐδ' ἐς. *Eurip.* Phoen. 605. εἰς χέρας λεύσσεις ἐμάς.

P. 173. *Ep. XXXIV.* 8. propius ad ductus vulgatae correxeris:

ἤρκται μειοῦσθαι γαστέρα θηλυτέραις.

P. 174. *Ep. XXXVIII.* Senſus eſt: Eutychides deum, ad cujus numen, judice, ut videtur, jubente, jurare debebat, furto abſtulit, dicens: te, quum jam non adſis, jurare nequeo. Et ſic ſe e jurandi neceſſitate expediviſſe videbatur. Grotius vertit: *Religio jurare mihi cum diceret, aufert Quem jurare deum debuit Eutychides.*

P. 175. *Ep. XLI.* 2. τῶν Ἀρκάδ. Vat. C.

P. 177. *Ep XLIII.* 1. γραμματικοῦ. Vat. C.

P. 180. *Ep. XLV.* 1. Vim tranſitivam verbi χορεύσαις illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 27.

P. 182. *l.* 1. poſt *apris* inſere *Diana.*

P. 183. *Ep. L.* Similem equi ſtatuam deſcripſit *Nicetas Choniatas* de ſtatuis igni traditis poſt C Polin captam, in *Fabricii* Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμὺς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον φαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο αἴριοι, τὸ πολεμικὸν ἀναδεικνύντες σάλευμα.

P. 186. *Ep. LIV.* 6. interrogandi ſignum poſt αὐχεῖς tollendum, et poſt δύναται collocandum; quod monuit etiam *Schaefer* ad *L. Bos* p. 356. — *Ep. LV.* 4. V. D. in Biblioth. Lipſienſi T. LXIV. p. 226. mallet: μὴ κλέπτειν κλέπτης καινὸν ἔδωκε νόμον. At vulgata eundem ſenſum efficit, et elegantius etiam, quum Mercurius non aperte furti inſimuletur. Idem V. D. ad *Ep. LVIII.* 1. Ἀδριακὸν κύτος de vaſe vinum Adriacum continente recte accipit. Vide ad *Antiphili* Ep. VII. Sic ap. *Horat.* I. Od. IX. 7. *Sabina diota.* L. III. 16. 33. *Laeſtrygonia amphora.* V. 4. autem vulgatam tuetur in hunc modum: καλύβην eſſe *pergulam, hypampelon*, vitibus luxuriantibus inumbratam, ubi genio indulgebant ſaltando et potando. Cf. *Heyne* ad *Tibull.* L. II. 1. 24. II. 5. 97. Ibi lagena fracta et a potatoribus projecta vitem quandam ſuſtinebat.

Haud aliter viteſ tenellae Calypſus antrum velantes repraeſentantur in Odyſſ. E. 68. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο Ἡμερὶς ἡβώωσα. Cf. *Böttiger* im N. D. Merkur: 1800. 3. p. 197. ſq. — V. 5. ἀεί. Vat. C.

P. 189. *Ep. LX.* 2. εὐχλαίνου. Vat. C. — V. 5. ἀσπὶς ἐμοί. Vat. C. recte.

P. 190. *Ep. LXII.* Adſcribam interpretationem *Grotii* ex Mantiſſa quarta p. 427.

Sicut equos domuit, domat et gens Theſſala tauros,
Et praeter nudas non habet arma manus.
Sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor,
Sic jacere in frontem fortia vincla parat.
Atque agilem ſummo ſtringens in corpore nodum
Ingentem tali dejicit ante feram.

omne hoc taurorum domandorum artificium ad vivum depinxit *Heliodor.* L. X. 29, 30. T. II. p. 389. ed. Bip. quae deſcriptio huic Epigrammati lucem accendit. V. 3. legendum

κεντροτυπεῖς πώλους ζεῦξε σκιρτήματι ταύρων.

Heliodorus l. c. ὡς δὲ εἰς συνήθειαν τῆς τε ὄψεως τῆς ἑαυτοῦ καὶ πράξεως ἐνεβίβασεν, ἀντίπλευρος ἤδη παρίππευε, χρωτὶ δὲ χρωτὸς ἐπιψαύων, καὶ ἱππείῳ ταύρειον ἆσθμα καὶ ἱδρῶτα κεραννύων, καὶ τὸν δρόμον οὕτως ὁμόταχον ῥυθμίζων, ὡς καὶ συμφυεῖς εἶναι τὰς κορυφὰς τῶν ζώων τοὺς ποῤῥωτέρω φαντάζεσθαι, καὶ τὸν Θεαγένην λαμπρῶς ἐκθειάζειν, ξένην τινὰ ταύτην ἱπποταύρου ξυνωρίδα ζευξάμενον. ut h. l. emendavit ct. *Corag*, cujus vide commentarium p. 357. ſq. Eodem ſcriptore firmatur *Iſaaci Voſſii* explicatio Verſ. 4ti. de cujus veritate dubitare non debebam. Sic enim *Heliodorus* c. 30. ὁ Θεαγένης . . . ἐπιῤῥίπτει ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου· καὶ τοῖς κέρασι τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον κατὰ τὸ μεταίχμιον ἐνιδρύσας, τοὺς πη-

χεις δὲ οἷονεὶ στεφάνην περιθεὶς, καὶ εἰς ἅμμα κατὰ τοῦ ταυρείου μετώπου τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας . . . ἐκκρεμὴς ἐφέρετο. Caeterum de his ταυροκαθαψίοις conſulendus inprimis *Böttiger* im gothaiſchen Hofkalender an. 1798.

P. 194. *Ep.* LXIV. ἄλλων κλινομένων. verum horum verborum ſenſum jam ante *Burmannum* explicuit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 301. —

P. 195. *lin.* 5. *ab ult.* pro *Vat. Cod.* lege *Plan.* — P. 196. Ep. LXVIII. 5. τοὺς ἐπὶ πάντους Vat. Cod. error in marg. emendatus. — Ep. LXIX. 6. Senſus, quem res requirit, non fugiebat *H. Stephanum* ad Epigr. Sel. p. 297. ubi interpretatione fruſtra tentata, ſcribit haec: „Si verſus admitteret. ὅλον pro ἴλεον, faceret pro hac lectione verſus ultimus Ep. *Platonis*: τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν."

P. 197. *lin. ult.* Tolle verba: *non opus eſt* .... *producatur*. Ep. LXX. 5. ἀπὸ Ἥρης. Hiatum *Hermannus* tollit ad Orpheum p. 770. ἆρα γ' ἀφ' Ἥρης.

P. 199. *Ep.* LXXIII. 5. νίκας an mutandum ſit dubito. . V. 6. αὐτοκυβερνῆται. Vat. C. quod firmat conjecturam *Schneideri* in Lex. αὐτοκυβερνηταὶ legendum cenſentis. — P. 200. de fragmento *Alexidis* vide jam *Schweighauſerum* ad *Athen.* T. V. p. 354. quem tamen V. 4ti correctio fugit.

P. 201. *Ep.* LXXIV. 5. βυθυστήριγμα. Vat. C. unde ſcribendum videtur, uno accentu repoſito:

λᾶα, βυθὸν στήριγμα, κατερρίζωσε πέλωρον.

P. 202. *Ep.* LXXV. 4. ad *Himerium* Ecl. XVIII. 3. p. 262. ubi ἐκκυηθῆναι occurrit, *Wernsdorfius* in noſtro Epigr. ἐκκεκύηκε lectum fuiſſe ſuſpicatur, a verbo κυκάω. Male. In marg. Apogr. Pauw. ἐκκεχύηκε notatum, tanquam conj. *Guyeti*, ſive *Salmaſii* potius.

C. de P. vulgatae patrocinatur, comparans *Eveni* Ep. XII. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσε τύπους.

P. 203. *Ep. LXXVI.* 1. prava *Br.* lectio, qua metrum peſſumdatur, cedat lectioni Vat. C. — V. 2. δινητάν. Vat. C. quod reſtituendum. Paſſim ἡ πέτρος occurrit. *Theodorid.* Ep. XVIII. πέτρος ἐγὼ τοπάλαι γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής. Τῆς Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλήν. Sic hi verſus ſcribendi et diſtinguendi. Ap. *Alcae. Meſſ.* XXI. ἁ παροδῖτις .... πέτρος. — P. 203. lin. 8. lege πυρηφάτον, et mox ὀδυνηφάτος et πυρηφάτος.

P. 204. *Ep. LXXVII.* 1. rectius ſuppleveris:

Ἰκαρίην ἔτι παῖς πλώων ἅλα...

H. de Boſch p. 311. καλὸς ſupplet. *H. van Eldick* in Addend. p. 493. τὸ πάρος fortaſſe ſervandum eſſe judicat. At haec verba, languida certe et jejuna, a Planude ad lacunam quodammodo implendam adjecta eſſe, non eſt quod dubites. — *Ep. LXXVIII.* 2. verbum ἡρμολόγησε *Schneiderus* in Lex. gr. ab ἑρμολογέω derivat, nec alteram tamen derivationem damnans.

P. 208. *Ep. LXXXIII.* 1. vocem χαλαζεπῆ attigit *Hermann* ad *Orpheum* v. 766. p. 147. — V. 6. τοξεύσας ἔπη. Ep. inedit. in Vat. C. p. 52. ὑμνοπόλος σοφίης .. τοξεύσει ἑκάτερθε πολύτροπα δήνεα τέχνης. — P. 209. lin. 6. ab ult. lege τέρπετ' pro τέρπει. — *P.* 210. l. 7. lege *ſciolus* pro *ſcriolus*.

P. 211. *Quinti Marcii Ep. I.* non opus eſt ad ſignificationem nominis confugiamus. Senſus etiam ſine illis etymologicis argutiis conſtat.

P. 212. *Ep. Ia.* V. 3. ἀπ' ἐλπίδος Cod. Vat. ἐπ' ἐλπ. corrigit *Schaefer* Meletem. p. 92. ad analogiam locutionis ὀχεῖσθαι ἐπὶ ... At fortaſſe ſervanda membr. lectio.

P. 213. *Ep. III.* 5. ἐπιβάλλῃ, *ſuſcipis:* quod illuſtravit *Schaeferus* ad L. Bos. p. 67.

Ep. 214. Ep. IV. 4. ἤλλακται. Cod. V. Similis eſt locus *Dion. Chryſ.* Or. LXXIV. T. II. p. 397. 15. καὶ γὰρ εἴ ποτε ἀπέχονται τοῦ κακῶς ποιεῖν δι' ἥν ποτ' αἰτίαν, ὥσπερ τὰ θηρία πολλάκις ἠρεμεῖ κοιμώμενα ἢ ἐμπεπλησμένα, τὴν μέντοι φύσιν οὐκ ἀποβέβληκε τὴν αὑτῶν, παραπλησίως δὴ καὶ ἐκεῖνοι χρόνον τινὰ οὐκ ἔβλαψαν, ἔπειτα συμβάσης καὶ τὸν τόκον φασὶ καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πονηρίας ἐκτίνουσιν.

P. 217. lin. 2. lege ὑπεικτὰν pro ὑπαικτάν. — lin. ult. poſt *h. l.* inſere *pro* σιδηροῦν. — P. 218. Ep. VII. 2. de ἐπωφελίῃ vide *Schaefer.* Meletem. p. 70. Vera videtur lectio *Br.* παρ' ἀκταίης.

P. 222. *Ep. X.* 6. reſtituenda lectio membr. τήνδε καρηβαρίην. Eſt circumſcriptio βάκτρου καρηβαρέοντος, baculi cujus pars ſuperior craſſior et nodoſior. In ejusmodi locutionibus epitheton elegantius jungitur ei vocabulo, quod periphraſin facit.

P. 231. *Ep. III. Addaei.* 1. τετρυμένον jam emendavit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 303. — *P.* 232. *Ep. V.* 2. οἶκον ἔχων. De praedonibus Aegyptiis *Heliodor.* L. I. 5. p. 17. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σκάφους βιοτεύων, πορθμεῖον τὸ αὐτὸ καὶ οἰκητήριον ἔχων. — P. 233. lin. ult. corrige: πλειούσης pro πλείοντος.

P. 234 *lin.* 3. *ab ult.* lege φιλοπράγμονα.

P. 237. *Ep. VIII.* 5. 6. *Hermannus* ad *Orpheum* p. 770. corrigit: ἀλλὰ τὰ Βάκχου Ἤματα καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας. ubi τὰ ἤματα Βάκχου de *Dionyſiis* interpretatur. Nondum me poenitet conjecturae βήματα. At de ἐμβάδι vix eſt quod dubites. Cf. *Pollux.* IV. 115. VII. 91. Ap. *Lucian.* in Baccho 2. T. III. p. 76. Bacchus cothurnatus incedit cum χρυσῇ ἐμβάδι. *Athenae.* L. V. p. 200. d. alius ὑπεδέδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. *Reimar.* ad *Dio Caſſ.* T. II. p. 1032. et 1042.

P. 239. *Ep. IX.* 3. οἱ ὄκνῳ et τὸ πρίν. Vat. C. οὐδέ τις αὐχεῖ. Ibid.

P. 242. *Ep. II Theaeteti.* 4. παῖδι ἐν εὐθυμίῃ. ut hiatus ſimul et metri tollatur vitium, *Hermann.* ad *Orpheum* p. 770. corrigit:

ἠ ἑ ὄγε καὶ παῖδι ζώει ἐν εὐρυθμίῃ.

P. 243. *Ep. IV.* 2. ἐκ νυκτῶν veriſſimum eſt. *Theogn.* v. 452. ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. — V. 3. ἀριθμὸν. plerumque articulus additur. Exempla articuli omiſſi vide ap. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. p. 160. — V. 4. ταύτης συγκαίης. de domo ſupra interemtos accenſa. Sic *Valer. Flacc.* L. II. 235. in deſcriptione caedis Lemniorum virorum: *diras aliae ad faſtigia taedas Injiciunt adduntque rogos.* Si recte emendavi pro *domos*, qua lectione nihil frigidius. — V. 6. reſtitue ζωὴ δ' ἦν πάλαι pro ἡ. Articulo facile carebimus.

P. 240. *Dionyſii Carm. I. II.* Hi duo Hymni unum fortaſſe carmen conſtituunt. Nam v. 1—9. qui Muſae invocationem continent, pro Exordio Hymni in Apollinem haberi poſſunt.

P. 252. *Ep. V. Dionyſii.* V. 2. ut hiatus in caeſura pentametri tollatur *Hermann.* ad *Orph.* p. 767. ſcribit:

ἢ τὰ ῥόδ', ἢ σαυτὴν ἠὲ συνάμφοτερα

quam verborum collocationem etiam ordo ſententiarum poſtulat.

P. 253. *Ep. IX.* in lemmate lege: ἐκωνομάζετο.

P. 256. *Athenaei Ep. I.* 2. αἰλιαν. Vat. C. V. 4. βίοτον et πόλιος. Idem. — *P.* 259. lin. 11. lege *comiſſationes* pro *commeſſationem.* — *Ep. Ariſtonis.* III. 3. 4. vulgatam lectionem tueri conatur V. D. in Bibl. Lipſienſi T. LXIV. p. 221. qui ſcripturam ἀπὸ λαγεῦ, quam membr. praeſtant, noſtrae conjecturae merito praefert. *Theocrit.* Eid. XIV. 16. ἀχεῦν ὡς ἀπὸ λαγεῦ

Aelian. Epiſt. VII. τρύγα ἀπὸ ληνῶν. Sed tum junxerim νεοθλιβὲς πῶμα ἀπὸ ληνοῦ, quod etiam verborum collocatio ſuadet, non πλησαμένη κύλικα ἀπὸ ληνοῦ. Quod vero idem V. D. etiam κύκλῳ πιεῖν tuetur ex *Menandri* fr. ap. *Athen.* XI. p. 594. A. οὐδὲ μίαν Ἡ γραῦς ὅλως κύλικα παρῆκεν, ἀτὰρ πίνει τὴν κύκλῳ. et *Antiphan.* in *Caſauboni* Anim. L. XI. p. 781. δέπας μεστόν, κύκλῳ χερεῖον — in eo fallitur. In lectione Codicis: πῶμα κύκλῳ πιεῖν latet, ni fallor,

πῶμα γλυκὺ κλοπίδιν πλησαμένη κύλικα.

dulcem potum poculo impleto furto ablatura. Excidit prima ſyllaba vocabuli γλυκύ. — V. 5. 6. γραῦς δὲ παλαιὴ Ὡς ναῦς ὑποβρύχιος. Vat. C. fortaſſe ſic refingendus eſt, praeeuntibus *Paſſovio* et *Meineckio*:

γραῦς δὲ, παλαιὴ
ναῦς ἅθ' ὑποβρύχιος, ζωρὸν ἔδυ πέλαγος.

V. 8. reſtitue σῆμα λαΐνεν. *ſignum, monimentum* tumulo impoſuit vineis vicino. — P. 261. l. 15. pro ληνοῦ in Ep. *Dioscoridis* ληνῶν videtur ſcribendum. In Vat. C. ληνὸν legitur. *Ibid.* Ep. *Thymoclis* V. 1. ἱερός. Vat. C. V. 3. ὥρη Vat. C. — V. 4. ἄνθεασιν Vat. C.

P. 262. *Damoſtratus.* V. 1. νηϊάδες. Vat. C.

P. 263. *Diophanes.* 1. Verum videtur Φηλήτης. Vide T. III. P. II. p. 352. ubi corrige accentum ſcr. Φηλητῶν.

P. 264. *Ariſtodicus.* V. 1. ἥρα. Vat. Probabiliter *Reiskius* ἦρω, quod virum *praecellentem, inſignem* ſignificat. cf. *Siebelis* Diſp. de Heroum gr. educatione. Budd. 1808. *Villoiſon* Mag. Enc. an. VII. T. II. 8. p. 477. ſqq. Intelliguntur trieterica Bacchi, quae ille ſancto furore correptus celebraverat. V. 2. enim lege cum membr. Ἔυφρονα λυσσακτάν. Forma λυσσητής eſt in

Ep. ἀδ. 394. — P. 264. lin. 25. conjecturam noſtram ταινίαις merito repudiat *Baſt* in Epim. ad *Ariſtoph.* Plut. p. XXV.

P. 267. *Heracliti.* Ep. I. 6. οὐκ ἄμορος ex Vat. C. videtur revocandum. *Heſych.* ἄμορος. ἀμέτοχος. — V. 8. ὃν δ᾽ ἀπάγω. nec hoc verum, nec *Brunkii* τόνδ᾽ ἀπ. poſt praecedens διssὰ et τὸ μὲν ferri nequit. Scribendum:

ὃν δ᾽ ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος.

P. 267. *Ep. II.* 6. non apparet, cur κωφὴν λίθακα repudiaverit Br. *Paul. Sil.* Ep. LII. καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ ἐειδομένην.

P. 268. *Statyll. Flacc. II.* 1. σῶον in λεῖον mutandum cenſebat *Zeune* ad Anacr. p. 69. Idem V. 4. πυκνῶς δ᾽ ἐξέφυγόν τε ταχύ. tentat. Utrumque infeliciter, et ita, ut eum nihil in hoc Ep. intellexiſſe appareat. — V. 5. οὐκ ἐπὶ σοι θύω. *Corn. de Pauw.*

P. 269. *lin.* 6. *ab ult.* lege: *quae se non cernere malit.*

P. 271. *lin.* 5. lege *ſpondeum.*

P. 272. *Ep. VII.* Obverſabantur haec *Gregorio Naz.* Ep. CXLIII. εἰ μὲν χρυσὸν ἔχεις εὗρες κακόν.

P. 273. *Ep. X.* 5. εὐξενίοις. Vat. C. (male expreſſum εὐζονίοις.) unde legendum videtur:

πρόσθε μὲν ἐν ξενίοις φθιτὸν εἴρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς.

Tractus eſt Hector zona, quam ab Ajace acceperat ut ξένιον munus. Cf. Ep. ἀδ. CCCLXXXIX. An. T. III. P. II. p. 91. — V. 7. ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυῖ corrigit *Schaefer* in Meletem. p. 109. Mihi in mentem venerat: ἐμὴν ὠνέσσαο νηδύν.

P. 274. *lin.* 8. *ab ult.* lege *Vulgo et in Vat.* pro *in Planud.*

P. 275. *Mucii Scaevol.* Ep. 4. ἠλιβάτην corr. *Jenſius.*

P. 278. *Marci Argentarii* Ep. I. 1. κακόσχολε. Sine notione *morae* de diabolo *Gregor. Nazianz.* Carm. XXI. Opp. T. II. p. 94. D. ὦ λάξεις λοχόων με κακόσχολε. — V. 3. ſcr. videtur, ne litera quidem mutata;

οὔ σε περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος.

tenuis haec veſtis te non velat; quamvis veſtita tecta tamen non es.

P. 280. *lin.* 11. poſt *tranſpoſitis* inſere *Reiske.*

P. 281. *Ep. VII.* 3. ἰοῖς Vat. C. non ἴοις. V. 5. πάντα, Ald. tres et aſc. — Ep. VIII. 2. ᾤχετ' ἀποπτάμενον. Sic *Homer.* Ιλ. β. 70. de ſomnio: ὣς ὁ μὲν εἰπὼν Ὤιχετ' ἀποπτάμενος. quod cum aliis nonnullis ad h. l. comparavit *Huſchke* in An. cr. p. 77. qui v. 6. in noſtra conjectura non acquieſcens, legendum propoſuit: ἀλλ' ἥξεις βωμὸν ὃν ὠμοσάμην. *ibis ad aram.* aſſentiente *H. van Eldick* ap. *de Boſch.* T. IV. p. 495. αἱμάξεις emendaverat *Ruhnkenius*, quod ob copulae defectum minus probabat *de Boſch* l. c. p. 329. Hoc ſaltem incommodo noſtra conjectura αἱμάξας non laborat.

P. 283 *lin.* 6. legè περιλάμπει pro πυριλάμπει. — Ep. X. 5. ἐπὶ πέμψω. Cod. V. V. 6. ἀργυρέους κάλυκας. Ibid. Caeterum revocata lectione ζητήσομεν, una litera mutata ſcribendum videtur:

ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ζητήσομεν· ἢ δ' ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

P. 284. *Ep. XIII.* 1. ἐφίλουν μέγα. *vehementer amabam.* De oſculis ne cogites, contextus vetat. — Ep. XIV. 1. Membr. lectioni inhaerens *Huſchke* Anal. cr. p. 161. legendum exiſtimat μύρου ὄζεις, comparans *Properti.* II. El. XXIX. 15. *Quae quum Sidoniae nocturna ligamina mitrae Solverit, atque oculos moverit illa graves. Afflabunt tibi non Arabum de gramine odores, Sed quos ipſe ſuis fecit Amor manibus.*

P. 288. *Ep. XVII.* 3. ἔγωγε Vat. C. — v. 4. τἄμπαλι Codicis reſtituendum. Cf. anim. T. III. P. II. p. 371. ſq. — lin. 17. pro *V. C.* lege *Plan.* — *P.* 289. *Ep. XIX.* 5. pone comma poſt τόθι, dele poſt Ζήνων. — lin. 25. corr. ὦ Λατωΐ pro ὦ Λατῴα monente *Graefio* ad *Meleagr.* p. 150. ſq.

P. 293. *Ep. XXIV.* 1. Certe εὐύδρων lectioni νήσων, quam *Pierſonus* propoſuit, melius convenit, quam vulgatae νηῶν. Cf. loca ab *H. de Boſch* congeſta T. IV. p. 317. et *Hermann* ad *Orph.* p. 241.

P. 294. *Ep. XXVI.* 1. ἠλεῖα. Vat. C. 3. εἰς ἐκ. Vat. C. recte. — *Ep. XXVII.* Gemmam hujus argumenti exhibet *Beger.* Theſ. Brand. p. 184. —

P. 296. *lin.* 4. lege. p. 259. pro 279.

P. 296. *Ep. XXX.* 3. ex lectione Vat. C. πάντ apparet legendum eſſe:

πᾶν τ' ἐμαράνθη . . .

V. 5. Vitium hujus hexametri monſtrat non ſolum πάλαι ſenſu caſſum, ſed etiam brevis ſyllaba in caeſura producta: εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι. Hoc *J. Scaliger* in not. mſt. tollere conatur ταδὶ ſcribens: quod minime admittendum. Utrumque vitium tolles legendo:

εἶπε τάδ', ὦ Μινοῖ, πῆλαι φέρε κάλπιν ἐλαφρήν . .

o Minos, inquit, quatiendam affer levem urnam i. e. ſententiam ocyus ede. κάλπις de urna quaeſitoris accipe, ut paſſim. *Statius* II. Silv. I. 218. *Ibimus omnes, ibimus immenſis urnam quatit Aeacus umbris. Claudian.* de R. Proſ. II. 332. *urna nec incertas verſat Minoïa ſortes.* —

P. 298. *lin.* 19. pro *ſine cauſa idonea* ſcribe *quod ſoloecum.* — Ep. XXXIII. 2. πόρων i. e. ἐπὶ πόρων. Vide *Schaefer* ad *L. Bos* p. 710.

P. 299. *Aemiliani Ep. I.* 1. ἕλκε. ἕρπε mallet *H. de Boſch.* T. IV. p. 162. ubi plura de hoc Epigram-

mate et de tabula picta, quae ei locum videtur feciſſe, diſputantur. — V. 4. φίλτρα καὶ εἶν. vera videtur *Planudis* emendatio. Quare quae P. 300. l. 8. ſcripſi, ea nunc prorſus repudio. Ib. l. 3. ab ultim. pro βακχεύει ſcr. ἀτάλλει. i. e. σκιρτᾷ. Ιλ. XIII. 27. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ. *Apollon.* Lex. ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. *Heſych.* ἀτάλλει . . . σκιρτᾷ. χαίρει. ubi vide *Alberti* p. 595. 11.

P. 301. *l.* 6. lege κομῶν pro κωμῶν.

P. 304. *Satyrii Thyill.* Ep. II. 2. *Leuuepii* Πανός, quamvis per ſe minime abſurdum, ne probes vetat metri lex. Vulgata bene habet.

P. 305. *Satyrii IV.* 3. καὶ τὰς ἀγκυβόλους. Fortaſſe:

καὶ τάςδ' ἀγκυβόλους . . . .

V. 6. Poſt φρένα interrogandi nota ponenda. Vide *Schaefer* ad *L. Bos* p. 438.

P. 306. *l.* 9. adde ταῦτ' ante ὕμμι. — Ep. V. 8. ὁ λιμενορμ. Sic articulum ante λ produxit *Leonidas Tar.* Ep. LVII. ἐπιτέλλομαι ὁ λιμενίτας. *Simonid.* LXII. τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ Λίνδιος (ſic eſt in Vat. C.) *Anyti* Ep. X. ὄμμα κατὰ λασίαν. Apud Epicos exempla ſunt frequentiſſima.

P. 307. *Ep. VII.* 4. κύλικα. Magis probo κύλικας, cum ob Codd. auctoritatem, tum quod hic pluralis numeri uſus exquiſitiſſimus eſt.

P. 309. *Tullii Gemini* Ep. I. 3. δεῖσε γὰρ οἱ φρὴν. *Herm.* ad *Orpheum* p. 785. δεῖσε δέ οἱ φρὴν. Non perſuadet V. D. omnia loca, in quibus γὰρ et μὲν ante οἱ corripiuntur, depravatas eſſe. Videntur poëtae in his voculis a vulgari uſu receſſiſſe.

P. 311. *lin.* 8. *ab ult.* ante *Idem* inſere: *Bonadae* Anthol. p. 92.

P. 313. *l.* 1. *Ep. V.* 1. Scr. Κεκροπίδησι. — Ep. VI. 1. reſtituenda lectio vulgata et diſtinctio, quae ſic

accipienda: ἡ βάσις ᾗ πεπίδηται τὸ βόλιον κατέχει αὐτὸ ὥστε μὴ εἰς ἀγέλην ἀπέρχεσθαι.

P. 317. *l.* 1. ſcr. γνησίῳ pro γνησίω. — Ib. *Ep. Apollinarii* l. 1. ὄνῳ ἐπαχούμενος. notandus hiatus, cujus tollendi rationem ſatis facilem non video. Nec opus eſt. *Alcae. Mſſ.* Ep. VII. 1. Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἐνί. et ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος. Ep. *ad.* CCLXV. Εἰρόμένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων. *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. et alia hujusmodi.

P. 318. *Ep. II.* 1. με om. Vat. C. Eſt ambiguitas in verbis κακῶς λέγων, quae et *maledicere alicui* ſignificant, et *male* id eſt *imperite loqui.*

P. 321. *lin.* 12. lege *quum riſeris* pro *ſi riſeris.*

P. 323. *Hadriani Caeſaris Ep. I.* 3. lectionem λίτα (λῖτα) metro adverſantem expreſſit *Grotius: Uri grande bovis cornu quod bractea levit Aurea, praeterea ſtragula picta duo.* Aut ſtatuendum eſt igitur, *Hadrianum* metri leges violaſſe, quod mireris in Caeſare eruditiſſimo; aut circumſpicienda emendatio lenior eâ, quam *Br.* ex *Boivini* conjectura in textu poſuit. Jam ad lectionem Codicis: ἄνθετο δοιὰ λίτα, nihil eſt, quod propius accedat, quam

ἄνθετο δοιὰ δέπα . . .

duo pocula; quod etiam conſpirat cum *Suida*, qui inter munera, Jovi Caſio a Trajano oblata etiam κρατῆρας ἀργυροῦς commemorat. — V. 3. οὖρον. *Suidas.* T. II. p. 451. et 741.

P. 325. *lin.* 8. Verba *Quae de Troja* cum ſequentibus quinque verſibus delenda.

P. 327. *Polyaeni. Ep. I.* 5. Scr. ἐν δέ με πάτρῃ.

P. 328. *Ep. III.* 1. χρόνον eſt etiam in Vat. C. idque *Polyaeno* reddendum.

P. 329. *Euhodi Ep. I.* Similiter de Centauris *Oppian.* Cyn. II. 5. ἄγρια φῦλα Θηρομιγῆ, μερόπων μὲν

κ' ἴξιας, ἰξυόθεν δὲ ῞Ιππων ἡμιβρότων. ut haec probabiliter emendavit *Schneiderus*.

P. 330. (*Pinyti Ep.*) lin. 14. in *Libanii* loco veriſſime emendavit *Schaeferus* (in not. *Hermanni* ad Vigerium p. 809. nr. 368.) ἀντ' ἔργου.

P. 331. *l*. 3. poſt ἀντίτυμον adde: *Macedon*. Ep. VII. κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα. — lin. 7. καὶ βραχύ. Scr. κἂν βραχύ. ut eſt in membr. — *Oneſt*. Ep. I. 4. ἐς Κύπριδος θαλάμους. non tam certum eſt, verba transponenda eſſe, quum Epigrammatarii debilem illam poſitionem ſaepe neglexerint. Ut in hac ipſa voce *Dioscorid*. Ep. I. τὸν Κύπριδος δόλιχον. *Rufinus* Ep. XVII. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. *Simonid*. Ep. LXIII. σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας. *Noſſis* Ep. I. τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλησεν.

P. 332. (*Oneſtis Ep. II.*) lin. 19. *ſed comoediae*, *Dramatis Satyrici* potius cenſet *Hermann*. ad *Ariſtotel*. Art. Poet. p. 104. Huc retuleris *Dioscorid*. Ep. XXIX. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡ'νὴρ ῎Αξια Φλιασίων καὶ μὰ χοροὺς Σατύρων. *Phlius* enim eſt in agro Sicyonio. — V. 2. Scr. ἐν σοί. — P. 333. lin. 14. δὴ γάρ. nihil mutandum videtur. *Antipater Sidon*. Ep. XCIX. οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἄνακτας τοίους οὐκ Ἀΐδας, Ζεὺς δ' ἐς ῎Ολυμπον ἄγει. *Homer*. Od. α. 194. νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι. *Apollon. Rhod*. L. I. 611. 727. 804. 969. — V. 4. χ' ὡ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισεν. Malles fortaſſe

χὠ μεθύων νῆστιν ἐσωφρόνισεν.

i. e. τὸν νήφοντα. *Antiphan. Ep. III.* οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ συμφέρων Κεκρόν. Sic haec fortaſſe ſcribenda. Pleramque tamen νῆστις ad abſtinentiam a *cibis* refertur, et magis *jejunum*, quam *ſobrium et ſiccum* ſignificat.

P. 334. *Oneſt. Ep. III.* Bene monuit V. D. in Bibl. Lipſienſi LXIV. p. 227. nullam eſſe in hoc Epigr. comparationem; ſed v. 3. verba οὕτω (Vat. οὕτως) καὶ depravata videri. Ipſe ſuſpicatur πρῶτα μὲν σοφίης .. metro repugnante. Num fuit:

ὄντως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος ...

profecto et poëticae artis ſtudium laboris plenum eſt, ardua enim via ad id, quod in ea ſummum eſt, pervenitur; ſed ſi cacumen attigeris etc. Saepe οὕτως et ὄντως permutantur.

P. 335. (*Oneſt. Ep. IV.* 3.) l. 12. Fruſtra dubitabam, an veteres Pirenen a Pegaſo natam dixiſſent. *Statius* Theb. IV. 60. *Cenchreaeque manus, vatum qua conſcius amnis Gorgoneo percuſſus equo.* Conf. Sylv. II. 7. 2. *Dio Chryſ.* Or. XXXVI. T. II. p. 95. 27. Πήγασον φασὶν ἀνεῖναι κρήνην ἐν Κορίνθῳ χαράξαντα τῇ ὁπλῇ.

P. 336. (*Oneſt. Ep. V.*) lin. 13. Vat. C. nihil discrepat a vulgata: ὅς δὴ κ' ἀνάγκῃ ... quae revocanda lectio, ſubaudito γίνηται. — V. 3. γαίῃ. Steph. γαίῃ. ed. Flor. Ald. 1. 2. 3. recte pro εἰς γαίην, quam vim dativi paſſim illuſtravimus. Vide Animadv. T. III. 2. p. 210. Verba προχέειν γαίῃ de vomitu accipit *Brodaeus*, non repugnante *Dorvillio* ad *Char.* p. 585. f. a quo ſenſu, et per ſe ingrato, abhorret appoſitum κρύφα. Quare noſtra explicatio videtur verior.

P. 338. (*Oneſt. Ep. VII.*) lin. 12. poſt ἀθέμιστος. nominativum reſtituendum eſſe vidit *Stephan.* in Epigr. Select. p. 301. ἀθέμιστος tamen ſervans, nihil, quod mireris, de metro ſollicitus.

P. 338. (*Oneſt. Ep. VIII.* 1.) ἑσάκουσε reſtituendum, licet imperfectum praeceſſerit. Vide *Herm.* de Em. Rat. Gr. gr. p. 243. *Haſchke* Comm. de Orpheo p. 20. *Bökh* de Platon. Minoe. p. 167.

P. 340. (*Ep. Serapionis*) Vir D. in Bibl. Lipſienſi prius diſtichon viatori, alterum defuncto tribuit. Quod parum probabile. Omnia ſunt ejusdem perſonae. Fortaſſe viator exiſtimandus eſt inventum cranium in loco conſpicuo poſuiſſe; ubi praetereuntes de rerum humanarum viciſſitudine moneat.

P. 346. *Meſomed.* Hymnn. v. 12. κάτω temere inſertum cenſebat *Wunderlich.* *Fiorillo* in Not. ad *Herodis* Inſcr. p. 119. duplicem propoſuit emendationem: ζυγὰ χειρὶ κρατοῦσα. aut νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω Ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

P. 350. *Calliſter. Ep. II.* 1. Pro φαρμάκοισι, quod eſt in Vat. Cod. φαρμακίοισι legendum videtur.

P. 351. *Ibid. Ep. III.* 1. Ἀμαλθείας κέρας. Fons hujus luſus eſt in loco Comici ap. Plutarch. T. II. p. 27. C. εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον·

Εὐδαίμων Πολίαγρος οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

V. 2. Ἀμαλθαίας et ἁ γυνά. Vat. Cod.

P. 357. *Erycii Ep. VI.* 4. *Grotius* vertit:

Atque aliquod quaerit turgida vena cavum.

quod minime ſatisfacit. Fortaſſe vitium non ſolum ineſt in κόροις, ſed etiam in θυμόν. Certe ſi ſcripſeris: θεσμὸν ἅπαντα παρείς. *ſupra omnem modum et morem*, ſenſum habebis idoneum. Tamen verius quid aliquando inventum iri ſpero.

P. 358. *Erycii Ep. VII.* 1. πάννυχος. Hoc fortaſſe praeferendum lectioni Brunkianae. Idem πάννυχος et παννύχιος. *Eurip.* Alc. 453. παννύχου σελάνας. *Paul. Sil. XIII.* Θεαινὼ εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἡ μετέρων.

P. 360. *Eryci. IX.* 3. σηπεδόνι. Vat. C. — V. 5. ἐκμάθῃ δ' ἀπὸ τῆς στ. Si ſenſus eſt, quem conjectando

reſtituere conatus ſum, propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam corrigendo:

ἐτμήθη δὲ τὸ πρὶν στιβαρὸν γόνυ.

Mire *H. de Boſch* in Notis p. 191. ὑπὸ γῆς ſuſpicatur: *diſſectum eſt ſub terra validum genu*, cum ſupra terram uno pede, ex olea procera facto, incedo." Hoc mihi quidem ab *Erycii* elegantia vehementer abhorrere videtur. In Addend. p. 482. commemoratur conjectura *Wyttenbachii* v. ct. ἀπὸ τευ (ἀπὸ τεῦ) *de te amputatum eſt;* in quod jam *Scaliger* inciderat; et *Huberti van Eldick*, Critici elegantiſſimi, ἐτμήθη δίποδος στ. γόνυ. At vereor, ut copula carere poſſimus.

P. 362. *Erycii Ep. XI.* 8. κλοιῷ ad ſupplicii genus reſpicitur illud, quo Cleonem afficiendum cenſet *Ariſtoph.* Nub. 587. ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς, Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα. Lyſiſtr. 683. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι τὸν αὐχένα. Vide *Berglerum.* — *Ibid. Erycii Ep. XII.* 2. κισσὸς ἅλοντο πόδας. Tranſitivam verbi ἅλλεσθαι vim, illuſtratam dedit *Huſchke* in An. cr. p. 27. Philip. Ep. XLV. λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας ....

P. 365. *Erycii Ep. XV.* 1. δειλαῖες revocandum. Tranſpoſuit poëta epitheta ad vitandam ejusdem ſyllabae repetitionem. *Alcae. Meſſ.* Ep. 21. ἁ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον. — V. 5. ἔτι perperam a *Brunkio* immutatum eſt; ἐνὶ facile abeſſe patimur. „In illis undis *adhuc* jactor, licet cenotaphium nomen meum praeferat." Verba v. 2. ὡς λόγος fortaſſe ad vanam illam nominis inſcriptionem referri debent.

P. 366. *Herodis Attici et Marcelli* Inſcriptiones edidit *Raphael Fiorillo* in libro peculiari, cui titulus: *Herodis Attici quae ſuperſunt, annotationibus illuſtravit R. F.* Lipſiae. 1801. 8vo.

P. 370. *lin. ult.*: *vix dubitari poteſt ex* etc. corrige: *vix dubitare nos patitur verſus Callimachi ſupra commemoratus* . . . P. 372. l. 21. poſt *Plato Comicus* adde: ſive potius *Philoxenus* (Cf. *Schweighäuſer* T. V. p. 66.) Vocabuli ἐπιήρανος exempla congeſſit *Fiorillo* p. 50. quibus adde *Theon. Alex.* Ep. I. ἢ κάρος ἀντικαλῶν ἐπιφέρων ἀεικὴς ἀπάντων.

P. 375. *lin.* 18. poſt γλαυκῷ adde νηῷ. — l. 22. adde: *Vide* Geſner. ad Claudian. p. 627. Euripid. Iphig. Taur. 1101. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. — P. 376. V. 15. ἐπὶ οἱ. hujus lectionis nobiscum ſuſcepit patrocinium *Hermann.* ad *Orpheum* p. 782. contra ἐπεί οἱ, quod metricae rationi adverſatur. — *P.* 380. V. 30. In lectione *Viscontii* καὶ γὰρ Ἀθηναίη τε Ἐριχθονίων . . . quam vir clariſſimus eruit ex evanidis Marmoris veſtigiis, diſplicet hiatus, quem ſuſtulit *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738. corrigens: Ἀθηναίη οἱ Ἐριχθ. Referendum pronomen ad νηῷ.

P. 384. *Inſcriptio Marcelli.* V. 3. recte *Brunkius* ἀμφὶ edidit, quamvis idem ap. *Apollon. Rh.* L. II. 811. δοιοὶ ἄμφι κατήμενοι ἑψιόωντο exhibeat. Sed ἀμφὶ ut τρίχρονον anaſtrophen non patitur. *Apollon.* de Synt. IV. 2. *Herm.* de emend. rat. gr. p. 105. — P. 385. l. 6. in fr. *Callimachi* fragmento nunc magis probo correctionem *Iſaaci Voſſii* λιτὸν εἶδος. — V. 2. θυοσκόοι verum cenſet *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738. — P. 388. lin. ult. adde: *ad quae verba Graevius hunc locum comparavit in Lect. Heſiod. c. V. p.* 529. — P. 389. l. 5. lege *Quanto* pro *Quantu.* — P. 398. V. 46. σῆμα μὲν οἱ. Hanc lectionem, qua metrum peſſumdatur, *Hermannus* ad *Orphe.* p. 782. in σῆμα δὲ οἱ mutandam exiſtimat. — V. 58. χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν. Similiter Darius regnum apud inferos exercere dicitur ap. *Aeſch.* Perſ. 688. ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ Ἥκω.

P. 405. *Antiochi Ep. II.* v. 2. ἀμφότερον Vat. C. quod reponendum. — *Ib. lin. penult. Epigoni* Ep. I. 4. non opus eſt σταφυλὴν alio quam vulgo, ſenſu accipi. Vitis loquitur: Juvenis floribus eram induta; tum uvas habebam ſucculentas; nunc rugoſas gero; nam non homines ſolum prae ſenectute rugoſi fiunt, ſed uvae quoque hunc ſenectutis indicem habent. — Ib. II. 2. ἐμοὶ ἔτι. hiatus efficit, ut hunc verſum nondum ſatis perſanatum cenſeam.

P. 407. *Heliodori* ſive potius *Diodori* Epigr. V. 1. 2. minima mutatione reſtitui poſſunt. In Vat. C. legitur: εἴδεται ὄσσων Ἀμφοτέρων . . . Scribe:

μὴ σύ γε, μηδ' εἴ τοι πολὺ φέρτερος εἴδετ' ἀπ' ὄσσων
ἀμφοτέρων κλεινοῦ, κοῦρε, Μεγιστοκλέους . . .

licet ille tibi optimae videatur indolis. ἀπ' ὄσσων. ut *Eurip.* Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. *Theogn.* 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. Dio Chr. T. I. p. 221. ἄνδρα κυνηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. — Praeterea naevus haeret V. 3. in ἀμφιδοκεύοις. Vat. C. ἀμφιδοναίης. Fortaſſe ſcribendum: ἀμφαδὸν ἄρῃς. *extuleris laudibus.*

P. 410. *Admeti epit.* ἔλυτρον. τὸ ὀστρεῶδες περίβλημα corpus vocat *Syneſius* p. 105. et τὸ γήϊνον ἀμφιέσασθαι κέλυφος. Id. p. 112. quae excitavit *Markl.* ad *Max. Tyr.* Diſſ. XIII. 5. p. 240. ed. Reisk.

P. 411. *Luciani Ep.* 4. reſtitue lectionem Vat. Cod. ἡ τριτάτη δ' Ἀτθὶς ἀπ' οὐρανίων. Ambiguitatem in ultima voce illuſtravit *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 164. et in Ind. V. οὐρανός. appoſite laudavit *Senec.* de Morte Claudii c. 8. *quid in cubiculo ſuo faciat, neſcio: etiam coeli ſcrutatur plagas; deus fieri vult.* — lin. 27. *perſtet.* lege: *perſtaret.*

P. 412. *Luciani Ep. VI.* 1. τὸ δὲ γήρως. nunquam adducar, ut credam, *Lucianum* in hac praeſertim ſede rhythmum tam turpiter fregiſſe, ut trochaeum poneret pro ſpondeo aut dactylo. Scribendum videtur:

τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γήραος οὔποτε βάψεις,

notiſſima periphraſi, quam illuſtravit *Markl. ad Lyſ.* p. 563. *Dorvill. ad Char.* p. 92. *Wernsdorf* ad *Himer.* p. 191. *Schaefer.* Meletem. p. 32. *Heindorf* ad Plat. T. II. p. 324. — Ep. *Antiphili*, quod ad h. l. ex membr. protulimus, eodem fere tempore edidit *Huſchke* in An. cr. p. 225. qui in γελοῖα non videtur haeſiſſe.

P. 413. *l.* 10. In fragmento *Eubuli* multo quam nos rectius noviſſimus editor dedit:

κεχρημένας, κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδροῤῥόαι δύο
ῥέουσι μέλανος . . . . . .

P. 418. *Luciani Ep. IX.* 6. Falſam eſſe *Brunkii* lectionem, apparet ex imperfecto ἔκλεπτε, perperam poſito: ἔκλεψε dicendum erat. Jam quum hoc tempus reponendum eſſe, parum ſit probabile, ſponte intelligitur, haec verba κινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον ſecundariam enuntiationem efficere, et legendam eſſe:

εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στρυφνὴν, ᾗ κινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν . . .

ᾗ facile omitti potuit, ob praecedens v. Cf. *Anim. in Athen.* p. 100. Nec aliter legendum cenſebat vir acutiſſimus, *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. qui tamen praeterea ἤδη mutat in δή οἱ . . . ne ſcilicet brevis ſyllaba in pentametri caeſura eſſet. At ab hac licentia *Lucianus* non abſtinuit. Ep. X. τοῖς σοῖσι σοῦ τρῦγε (ſic

Vat. Cod.) *καὶ τρέχει τῷ στόματι.* Ep. XXI. *οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμὸν ἔχουσ.* Ep. XXXII. *ἀντλῶν τοὺς χάρριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.*

P. 419. *Luciani Ep. X.* 9. *Brunkii* verborum tranſpoſitione metrum nihil juvatur. Revocata lectione vulgata, alliteratio in verbis *τρῶγε* et *τρέχε* magis ſentitur. Eadem prohibet, ne *τρῶξον* corrigas cum *Scaligero*, nec *τρώγειν*, quod facile cuivis in mentem venerit.

P. 422. l. 18. adde: *Otto de Diis Vialib.* p. 291.

P. 424. *Lucian. Ep. XX.* 3. faciliori etiam negotio numeros hujus verſus emendaveris, verbis ſic tranſpoſitis:

εἶν ὥραις τρισὶ γὰρ θερειναῖς μόλις . . .

ſed opus eſſe non credo.

P. 428. *Luciani Ep. XXVII.* 4. *ὁπλοφορεῖν* tueri conatur *H. de Boſch* Not. ad Anth. p. 476. quod podagri, ut ſenes quoque, baculi utantur, provocans ad *Menag.* ad *Diog. Laert.* I. §. 80. De eo nemo dubitat. Sed *Lucianus* h. l. ejusmodi res recenſet, quae ad lautiorem vitam ſpectare videantur; quibusque Diva delectetur Podagra. Baculum autem neceſſitatis cauſa geſtatur, nec quidquam eſt in illo geſtamine voluptatis. Hanc ob cauſam ab emendatione mea

πιλοφορεῖν τ' οἶδας

non recedo. — Ib. lin. 25. *munibant.* corrige *muniebant.* — *P.* 429. Ib. v. 8. In lectione Cod. Vat. *τέρπῃ δ' ἀντι πλούτου . . . τι* fortaſſe ortum ex ſequente Π, reliqua autem ſic ſcribenda:

τέρπῃ δ' αὖ Πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

P. 430. *Luciani Ep. XXVIII.* Expreſſum ex *Iſocrat.* ad Demonic. T. I. p. 91. ed. *Beatt.* *ἀπήλαυσα*

μὴ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. Similiter in Inſcript. ap. Pocock. Inſcr. Ant. Sect. VII. nr. 38. *Van Goens* in Miſcell. Obſſ.

> *καὶ βιότῳ χρῆσθαι, μηδ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,*
> *μήθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ*
> *μαστίζωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.*

P. 430. *Lucian.* *XXIX.* In fragm. *Apollodori Comici* verſus prior verborum transpoſitione videtur ſanandus:

> *τοῖς γὰρ μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις . . . .*

et ſic recte exhibuit *Grotius* p. 419. quem cum notas ſcriberem, inſpicere neglexi.

P. 434. *Lucian.* *XXXVI.* 2. Minime neceſſarium, κτεάνων mutari in ἀγαθῶν. Illud cum emphaſi dictum pendet a πλείονα. Caetera plus aegritudinis et moleſtiae habent, *quam verae poſſeſſionis.* i. e. pro veris poſſeſſionibus haberi non poſſunt.

P. 435. *Lucian.* *XXXVII.* 6. δρεπομένων. Vat. C. Scribendum δρεπτομένων. quae forma paſſim obvia in Anthologia. Cf. *Anyte* 8. *Leon.* *Tar.* 81. *Antip.* *Sid.* 83. De ἀποδρέπτεσθαι monuit *Huſchke* An. cr. p. 249.

P. 437. *Lucill.* *Ep.* *I.* 3. ταῖς πρὶν quod in membr. deeſt, nec a vett. editionibus agnoſcitur, importunum eſt ſupplementum, quo verſus mutilus alieno loco reſarcitur. In verſus exitu vocabulum excidiſſe, ex ipſo ejus rhythmo ſponte apparet:

> *σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συνεφόντισε Μάρκος ν — —*

P. 438. *Lucill.* *Ep.* *IV.* 1. Ex lectionibus Vatic. Cod., pauciſſimis mutatis, hoc Epigr. facili negotio emendaveris in hunc modum:

Γραμματικὸν Ζήνωνος ἔχειν πώγωνα Μένανδρον,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φὴς σὺ συνεστακέναι·
τὰς νύκτας δ' αὐτὰς μελέτης οὗ παύεται οὗτος·
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Tu nobis narras, Menandrum grammaticum barbam Zenonis i. *e. ſicut Zenonem, habere, et te illi filium tuum erudiendum tradidiſſe.* Hic nihil mutavimus, niſi Ζηνωνὶς in Ζήνωνος, ἔχει in ἔχειν. tum in altero diſticho αὔτη μελέτη, in αὐτὰς μελέτης, οὕτως in οὗτος.

P. 440. *Lucilli. Ep. V.* 4. τῶν ἑτεροζήλων. Similiter de puellis praepoſteram Venerem colentibus, *Aſclepiad.* XXII. εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά.

P. 442. lin. 1. ῥιγόμαχος, corrige: ῥιγομάχος. Hoc ob codicis auctoritatem revocandum. Sic ὁπλομάχος, ναυμάχος reperitur, non minus ac ναυμάχης et ὁπλομάχης.

P. 444. *Lucill. IX.* De κερασφόροις locum inſignem excitavit *Huſchke* Anal. cr. p. 168. ex *Codino* de Or. Conſtant. nr. 125. Eandem rem attigit *Heyne* in Comm. Soc. Reg. T. XI. p. 27. T. XII. p. 287. Hujusmodi homines, κερατίας vulgo appellatos, κερατάδας nuncupavit Auctor Anonymus de S. Sophia ap. *Bandur.* Ant. CP. L. IV. p. 80. nr. 229. καὶ πορνὰς καὶ μοιχοὺς καὶ τοὺς κερατάδας.

P. 445. *Lucilli. X.* 4. φρίσσων revocandum, ne hiatus verſum inquinet. Vide *Herm.* ad *Orpheum* p. 770.

P. 447. *Lucill. XII.* 5. ἔσοπτρα σεαυτοῦ *Planud.* ex prava conjectura, ut videtur, quod rariorem uſum pronominis ἑαυτοῦ ignoraret.

P. 449. *Lucill. XV.* 1. σταδιῇ. verum videtur. Infra Ep. XLIV. καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς.

P. 449. *Lucill. XVI.* 1. νύκτα μέσην ἐποίησε. Plura de hac locutione dedi ad *Nicarch.* Ep. XXXV. T. II.

P. III. p. 49. — Ib. V. 5. *καὶ τί γὰρ;* cave quid mutes. Sic ſupra Ep. VI. *ἐάλω, τί γὰρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν.* Mox Ep. LX. *καὶ τί γὰρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς;* et L. *καὶ τί γὰρ; ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα.*

P. 450. *Lucilli. XVII.* 1. vulgatam, i. e. ab editoribus interpolatam ſcripturam tueri conatur *H. de Boſch* in Not. p. 395. non apparere dicens, quid *Lucillio* cum *Caeſare* eſſet. At idem Ep. XL. *εἰς Ἀΐδην κατέπεμψε πάλαι ποτὲ, δέσποτα Καῖσαρ, Ὡς λόγος* .... et Ep. LXXX. *μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος* ... V. 4. *πατρικῶν.* *Eurip.* Ion. 1304. *ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς τόδ' ἦν μέρος.*

P. 452. *Lucill. XX.* 6. *ἐν κεῖμαι.* Vat. C.

P. 454. *Lucill. XXIII.* 2. Cod. Vat. *χορόν.* quod revocandum, diſtinctione mutata:

οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὅλως, ὧν χορὸν ἐστιν ἔχειν.

nec aliter legit *Grotius*, qui hoc Ep. edidit in Mantiſſa IV. T. III. p. 430.

Hiſtrio nec nobis, nec Epicrates eſſe choraula
Creditus, aut cujus mos ſit habere chorum.

In textu tamen editum *ὧν χορός ἐστιν*, ut in Analectis, ex *Salmaſii* procul dubio aut errore, aut praepoſtera emendatione. — V. 6. Scr. *σοί.*

P. 457. *lin.* 10. *Sophili* locum male tentavi. Rectius ſcripſeris:

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ παρόντα· κάρτα χορτασθήσομαι.

At in ejusmodi mutilorum locorum ſupplementis nihil certi. Hoc tamen certum *χορτασθήσομαι* poſtremum in ſenario locum occupaſſe. — *Lucill.* Ep. XX. 4. ut hiatus tolleretur verba transpoſuit *Hermann.* ad *Orpheum.* p. 771.

ὀστρακίνων ποῦ μοι χορτασίη κυάθων;

Num leniore mutatione:

Ποῦ μοι χορτασίην ὀστρακίνων κυάθων.

Sic certe accuſativo utuntur Latini. *Horat.* I. Epiſt. 5, 12. *quo mihi fortunam, ſi non conceditur uti?* ubi vide *Bentleium.*

P. 457. *lin.* 5. *ab ult.* pro ἀοιδόμαχοι. lege ἀοιδομάχοι. ut mox λογομάχοι et ὁπλομάχοι.

P. 459. *lin.* 2. dele verba: βάλλῃς. *Cod. Vat.* Nam in illo Cod. recte legitur βάλῃς. — *lin.* 10. *ab ult. grammaticus* lege pro *grammaticis.*

P. 461. *lin.* 5. *ab ult.* lege μέλι pro μέλει.

P. 463. *Lucill. Ep. XXXV.* 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ με. Vat. C.

P. 467. *Lucill. Ep. XLI.* 1. Ἑρμογένην. Vat. C. Ἑρμογένη. Plan. Illud ob auctoritatem Codic. reſtituendum. Eadem eſt in eodem nomine diverſitas Ep. XCI. 1. ubi *Br.* Ἑρμογένην praetulit. — V. 3. 4. conjecturam de hoc loco propoſitam metro violentam dixeris. Verum videtur:

τί μέγ᾽, εἰ κρόνος ἰδίῳ μηνῶν,
Φησί, λέγω σύνοδον. . .

P. 469. *Lucilli. XLIII.* 3. ἐὰν ἤδη. ne metrum claudicet *Hermann.* ad *Orpheum* p. 767. legit: ἐάν γ᾽ ἤδη . . .

P. 470. *Lucill. XLIV.* 5. Scr. μή τις σε παρέλθῃ.

P. 473. *l.* 2. Lenius fuerit in σολοικίζον prolepſin ſtatuere. — *Lucill.* Ep. XLIX. 1. ἄρτιος a *Planude* ad lacunam implendam fuiſſe additum, dubitare noli. *Lucillius* enim vitaſſet hiatum ποτε ἄρτιος, praeſertim cum non deeſſent, quae uni alterive vocabulo ſubſtitueret. Brunkianum νόον ἄρτιος bene haberet; ſed

caret auctoritate. Sequenti verſui ſatis accommodatum foret: δύναται ποτε μέτριος εἶναι.

P. 473. *Lucillii Ep. L.* 2. μῆλα τρία. Totidem poma in Hesperidum hortis fuiſſe tradit *Antiphanes* ap. *Athenae.* L. III. p. 84. B. παρ' Ἑσπερίδων ὕμνιν γε, νὴ τὴν Φωσφόρον, Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία μόνον ἐστίν. et ſic etiam *Eriphus* eodem loco.

P 477. *Lucilli. Ep. LVII.* 2. εἰς τὸ μέσον. in mediam illam atomum ſeſe inſinuavit. Hoc plus habet acuminis, quam interpretatio olim probata; cui tamen magis favet verſio *Grotii:*

Ex Epicureis atomis perfoderat unam
Vertice; ſic reperit puſio Marcus iter.

P. 478. *Lucill. Ep. LX.* 2. ἀπῆλθεν ἔχων. ἐλὼν emendandum eſſe cenſebat *Hermann.* ad Viger. p. 758. nr. 228. Sed rectius ἔχων pro σὺν αὐτῷ poſitum acceperis; ut ap. *Theocr.* Eid. II. 7. ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας. *Callim.* Lav. Pall. 39. Φυγᾷ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα ᾤχετ' ἔχων. *Nicarch.* Ep. XXXV. Ζεὺς ὡνίκα τὸν Γανυμήδην Ἥρπασε, τῇδ' αὐτὸν, φαίνετ', ἔχων ἀνέβη. Et ſic accepit *Schaefer* ad *Sophocl.* T. I. p. 256. — *Lucill. Ep. LXII.* 2. diſtinctioni a me propoſitae non ſatis reſpondet v. 5.

P. 480. *Epigramma Nicarchi* eodem fere tempore ex cod. edidit *Huſchke* in Anal. cr. p. 259. qui V. 5. legit: κίπτε δ' ὅγε χειρῶν. Mihi quod ipſe dedi, videtur verius. Sed ne metrum vacillet in prima voce, ſcribe:

κίπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυίης.

Hoc cui diſplicuerit, is per me legat, κίπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. Sed plurima ſunt in Anthologia loca, in quibus ſyllabae breves addito ν paragogico producuntur. — *Lucill.* Ep. LXVI. 4. verba ὑμιθανῇ ακολετὸν poëtae

potius, quod exiſtimaveram, quam Adraſto tribuenda eſſe, merito dubitat V. D. in Bibl. Lipſienſi LXIV. p. 228. qui ἡμιθανὴς pro ἡμίθνητος poni poſſe ſuspicatur, niſi fortaſſe ἡμίθεον σκελετὸν legi debeat. Neutrum videtur ſatis probabile. Minus ineptum foret, ſi legeretur: ἡμιφανῆ σκελετόν.

P. 481. in loco *Propertii* vulgatam ab *Heinſii* emendatione vindicare conatus eſt *H. de Boſch* in Not. ad hoc Ep. p. 487.

P. 482. *lin.* 6. *Homirus* corrige *Homines.*

P. 483. *lin.* 4. *pennis.* corrige *alis.* — *Ib. lin.* 14. poſt *verius hoc* adde: *non ſolum ob rationem metricam, ſed ob ſenſum etiam.*

P. 486. *Lucill. Ep. LXXIII.* 6. ἔνθεν μακρὰν. Sic etiam Plan. Transpoſitione verborum, qua *Br.* uſus eſt, verſus non ſonatur. Nam in ἄρας prior ſyllaba producitur. — *Id. LXXIV.* 2. ταῦτα. etiam Plan. στάντε unde *Br.* ſumſerit, non indicavit. Vulgatam ita tueri conatur *H. de Boſch.* p. 442. ut haec quoque verba Homeri locutionem reſpicere dicat, apud quem ſaepiſſime: ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. At haec parum inter ſe ſimilitudinis habent. Ingenioſa eſt *Brunkii* lectio; an vera non dixerim. ταῦτα certe verum eſſe non videtur.

P. 487. *Lucilli. Ep. LXXVI.* 1. revocanda eſt procul dubio lectio vulgata, quam et membr. tuentur:

οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,

nec Deucalionis aevo, omnibus in aquam converſis. In verborum autem ſtructura ὕδωρ bis ſumendum; ſemel ad ἐγενήθη, tum ad ἔκτεινεν. Durior oratio, non tamen propterea pro corrupta habenda.

P. 488. *Lucill. Ep. LXXVII.* 5. *Schaefer* Meletem. p. 98. corrigit: καί τις ἀπέλθῃ; qui et *Br.* erro-

rem de modo verbi immutando notavit. — P. 489. lin. 9. παρά σοι. Scr. παρὰ σοί.

P. 490. lin. 2. Verba *At Scaligerana* . . . *perit* dele. In ejusmodi erroribus notandis vix facere poſſumus, quin, quod ille de Poëſi dixit, in critico quoque genere Erinnyas eſſe ſtatuamus, ea interdum ſcribere cogentes, quae mente integra vix ſcribi potuiſſe exiſtimes. — V. 6. καταδείξαντες. *monſtraverunt*, in medium protulerunt. *Sophocl.* Ajax. 1181. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ᾅδαν Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν Ἔδειξ' ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη. ubi noſtrum diſtichon excitavit et. editor p. 401. De myſteriis *Demoſthenes* p. 772. 26. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. — *Lucill.* LXXIX. 6. Quod dixi ἡμερίων h. l. ſine ſenſu per *mortalium* explicari, impugnavit Vir, mihi, dum vivebat, amiciſſimus *H. de Boſch* in notis p. 443. exempla vocis ἡμέριοι proferens. *Mortales* dici ἡμερίους non ignorabam; at hanc ſignificationem huic loco accommodatam eſſe negabam. *Grotius* vertit: *Jam ſi quid miſerere, canant tua ſigna receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus.* Etiam nunc ἡμερίων aut ά τὸ ἡμέριον (forma diminutiva τοῦ ἡμέρα) derivandum aut depravatum eſſe exiſtimo.

P. 491. *Lucill. LXXX.* 5. οὕτω praeferendum videtur, ut ejusdem ſoni in duobus continuis vocabulis vitetur repetitio.

P. 492. *Lucill. LXXXII.* 4. κεῖσαι Vat. C. — V. 5. Doctiſſimus Ajacis Sophoclei interpres ad v. 814. p. 350. haec ſcribit: „illud in hoc tranſcurſu monendum eſt, mimorum actores cum pleraque omnia a Tragicis mutuarentur, gladii ſcenici uſum aut repudiaſſe, idque haud obſcure ex Lucilli Epigr. LXXXII. intelligi. Hic enim actorem increpat poëtae Canaceae perſona indutum, qui quum enſe accepto mortem ſibi conſciſcere debuiſſet, (ſic enim de Canace traditum

eſt) ſalvus de ſcena egreſſus ſit, quaſi in poſtſcenio moriturus.“ Dubito an ex Lucillii verbis id effici poſſit, quod V. D. inde effici exiſtimabat. Hoc ſolum dicit, ſibi dolori eſſe, quod ineptiſſimus homo non *vera morte* proſtratus fuerit, et in eo illum ab hiſtoria receſſiſſe facete conqueritur, quum in Niobe lapidem ſe et ſaxum praeſtiterit, in Capaneo (ridiculum in modum) conciderit. Quod ſi mimi in univerſum a tragici gladii uſu abſtinebant, ita ut in ſcena et coram ſpectatoribus nemo omnino interficeretur, *Lucillius* illi vitio vertere non potuit, (quaſi ab *hiſtoriae veritate* receſſiſſet) quod, vulgarem uſum ſecutus, in ſcena ſe pernitere noluerit.

P. 494. *lin*. 13. ἄλλα ſcribe pro ἀλλά. — Minus recte de hoc verſu, ut de paroemia, loquutus ſum, cujus origo lateat. Illa enim ex hoc ipſo apparet Epigrammate. ἄλλα ... λέγει. de rebus inter ſe discrepantibus, ut *Lucian*. de Salt. 80. T. V. p. 168. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ᾽ ἀμαθίας ... καὶ σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ορχήσει ἐπιδείκνυνται· οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν, ὡς φασὶ, πρὸς τὴν χορδήν. Ἕτερα μὲν γὰρ ὁ ποῦς, ἕτερα δ᾽ ὁ ῥυθμὸς λέγει.

P. 494. *Lucill*. *Ep*. *LXXXV*. 5. Scribe γὰρ σοῦ cum Vat. Cod.

P. 496. *Lucill*. *LXXXVII*. 4. καίτοι. Saltem disjunctim ſcribendum: καί τοι.

P. 497. *Lucill*. *LXXXVIII*. 2. οὐκ ἀγάλμ. Vat. Plan. quod revocandum. Saepenumero enim poſt οὔτε ſimplex infertur negatio. *Oppian* Cyneg. II. 577. δύσμοροι, οὔτε βορὴν ἑλέειν, οὐ φέγγος ἰδέσθαι. *Pallad*. Ep. III. οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ τῆς Δανάης περὶ κάλλος, Οὔθ᾽ ἁπαλῆς Λήδης ἐστ᾽ ἀπολειπομένη. Plurima hujus generis collegit cl. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 228. ſq. — V. 4. καινός. Sic Vat. C. Plan.

P. 502. *Lucilli.* *XCIX.* 2. ἔγραφε, quod ex Planudea receptum eſt, verum non videtur; membr. lectionem ἔγραφε verſus non patitur. Fortaſſe ſcribendum:

αὐτὸν τῶν ἰδίων γράψατο κληρονόμον.

V. 8. recentioris hunc verſum eſſe commatis, hiatus in medio abunde declarat.

P. 503. *Lucill.* *CIV.* 3. ἡδὺ γελάσας. ſuaviter illum irridens. *Homer.* Od. 6. 110. τοὶ δ᾽ ἴσαν εἴσω Ἡδὺ γελώοντες. Ib. φ. 376. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. *Lucian.* in Demoſth. Encom. §. 44. ὃς ἡδὺ γελάσας κἀμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον. — *P.* 505. *Lucill.* Ep. CVII. 2. οὐκ ἄν. Sincerum eſſe nequit. Quid enim? „Cratenes ſi pedes manusque haberet integros, caput integrum non haberet, talia cum ſcriberet.“ Scribendum videtur: οὐκ ἄρα τὴν κεφαλήν. *Grotius* vertit:

Forte pedes habuit Cratenes cum ſcriberet iſta,
Forte manus: verum cor, puto, non habuit.

P. 505. *Lucill.* *Ep.* *CX.* 1. οὕτω. Vat. C.

P. 506. *Lucill.* *Ep.* *CXII.* *Nicarchi* Ep. quod ex membr. protuli, circa idem tempus edidit *Chardon de la Rochette* Mag. Encycl. an. V. T. V. p. 25. et *Huſchke* in Anal. crit. p. 256. v. 1. ὁ πρωρεὺς uterque corrigit: *Chardon* tamen magis etiam proclivis in πορθμεύς. V. 3. 4. uterque in eundem fere modum corrigit atque ego feci. — P. 507. V. 3. Τυῤῥηνικὸς, Ἰστρικὸς, Αἰγαῖος legendum cenſet *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 378. ut vulgo legitur.

P. 508. *Lucill.* *Ep.* *CXIV.* 1. ἄνθρακα καὶ δάφνην. pro δάφνην ἐν ἄνθραξι. crepitum lauri carbonibus impoſitae. Cf. *Theocr.* Eid. II. 23. ſqq. Sic hoc ferri poteſt. Frigida tamen hyperbole. — V. 1. Διοσμάχῳ. Vat. C.

P. 510. *Lucillius Ep. CXV.* 5. „Schaeferus putabat in Lucillii epigr. 115. ſcribendum eſſe καὶ μὴ τίτρωται κατεμάνθανε. Equidem id magis dicendum fuiſſe, καὶ μὴ τρωθείη κατεμάνθανεν arbitror: quare non mutaverim, quod ibi legitur, κεἰ μὴ τίτρωται κατεμάνθανεν. Εἰ enim oblique interrogantis jungi indicativo ſolet." Sic *Hermann.* ad *Viger.* p. 777. nr. 270. Leniſſima ſane *Br.* emendatio. Non minus recte dixiſſet poëta: καὶ, μὴ τίτρωμαι, κατεμάνθανεν. — V. 6. ὅτι quod eſt in membr. reſtitui poterit, modo diſtinctionem poſt ζῆν deleveris: non prius ſe vivere intellexit, quam parieti redemtionis pretium eſſet pactus. — *Lucill.* Ep. CXVI. 1. ἔστιν. Vat. C. — *Lucill.* CXVII. 2. τὸν κισσόν γ' ἀφελὼν — — corr. *Hermann.* ad *Orph.* p. 766.

P. 511. *Lucill. Ep. CXXI.* 5. 6. Fruſtra fortaſſe haeſi in hoc diſticho, quod bene explicuit *H. de Boſch* in Notis p. 232. Si dives fueris, proles non deerit; adulatoribus et heredipetis in liberorum locum ſe tibi offerentibus; pauperi liberi moleſti erunt et ob rei familiaris anguſtias odioſi. — V. 6. πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα. Vat. C. δ' inſerendum eſſe, ſponte vidit *Hermann.* ad *Orph.* p. 768.

P. 512. *Lucill. Ep. CXXIII. Palladae* eſt in Vat Cod. — V. 2. ἦλθε. Vat. C.

AD TOMUM DECIMUM

SIVE

COMMENTARII VOLUM. II. PARTEM III.

P. 5. *lin.* 9. Poſt ἀοιδοτόκου adde κόμα πηγῆς.

P. 6. Neſtor. III. 3. Κηφισός. Hanc formam alteri per duplex σ praefert *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 467.

Cf. *Heyne* ad *Pindari* Ol. XIV. 1. p. 176. In ejusdem poëtae Pythic. IV. 82. Καφισοῦ ſine lectionis diverſitate legitur. — Verborum transpoſitionem, quam inſtituimus, aſſenſu ſuo probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 730.

P. 8. *lin.* 2. corrige ἔχειν pro ἔχω.

P. 9. *lin.* 8. Ἀντίπατρον ſcribe pro Ἀντιπάτρου. lin. 12. dele *forte.*

P. 10. *Frontonis Ep. I.* 4. ne metrum in caeſura claudicaret, *Hermannus* ad *Orph* p. 768. legendum propoſuit: καὶ δέ σε ποιήσουσ' αἱ τρίχες. comparans *Corealii* Ep. III. ἄστεα καὶ δ' ἄλλως. Problem. arithm. X. ἤνιδε καὶ δὲ γελᾷ Γλαύκη. Lenius fuerit: καὶ ποιήσουσίν σ' αἱ τρίχες. Sed fortaſſe nihil mutandum. Vide quae notavimus in his Addendis ad *Luciani* Ep. IX. 6.

P. 13. *Glauci Ep. I.* 1. In loco *Plutarchi*, quem excitavi, *Schaefer* in Meletem. p. 11. verba εἶδον ὀρτύγων, ἀλεκτρυόνων *Plutarcho* vindicare conatur, ἢ poſt ὀρτύγων inſerendum cenſens. Lene remedium, ut fere omnia Viri acutiſſimi. Veriſimilior tamen etiam nunc mea mihi videtur ſuſpicio, haec verba, ad θρεμμάτων interpretamenti cauſa adſcripta et e textu tollenda eſſe.

P. 15. *Glauci III.* 1. Παρεινα. Vat. C. — V. 3. *Br.* lectione metrum corrumpitur. In Σκόπα enim, quod a recto Σκόπας deſcendit, α producitur. Tum rhythmus bucolicus in vulgata

ὦ Σκόπα, ὁ θεοποιὸς ἐμήσατο . . . .

ſatis declarat lacunam eſſe ante τέχνα, quam repetito μήσατο implere librarii fruſtra ſunt conati.

P. 18. *Nicarchi Ep. I.* 3. ἦν δὲ παλαιή. Vat. Cod. quod fortaſſe a vero non multum abhorret. Scribere enim licet,

ἦν δὲ παλαιή,
γραῖά με καὶ ῥυσή, Σιμύλε . . . . . .

ſin vetula ſit; omiſſo ἦ, cujus ellipſios, haud vulgaris exempla dedit *Schaefer* in Melet. p. 43. et ad *Gregor. Cor.* p. 153. Tum in apodoſi per verba γραῖα καὶ ῥυσή ſubjectum orationis eleganter repetitur. Scripſi autem ῥυσή cum membr. Cf. *Heyn.* ad Ιλ. 1. 503. T. V. p. 643.

P. 20. *Nicarchi II.* 3. ἀλλεκακείνους an ἀλλεκακείνοις in Cod. Vat. obſcurum videtur. Hoc mihi probabilius. Suspicor enim *Nicarchum* ſcripſiſſe: ἀλλὰ σὺ κείνοις ἐμπαίζεις . . . . ſed tu illis illudens. — V. 7. εὐτακτεῖν bene habet. Dum peſſima docet, honeſtatis ſe praecepta dare ſimulat is qui loquitur, et in hac ſimulatione magna pars leporis hujus Epigr. poſita eſt.

P. 21. *lin.* 22. corr. εἰς τὰς ἑταίρας, ſic enim eſt in Vat. God. *Nicarchi* Ep. III. 2. Σαμίων in marg. Apogr. Goth. — V. 3. πανδημὶ metri cauſa pro πανδημεὶ, attigit cum ſimilibus *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 403.

P. 23. *Nicarchi Ep. IV.* 1. τί γὰρ οἶσθα ὅτ' ἦν. Vat. C. a qua lectione minimum receſſeris, ſcribens:

Γραῖα καλή· τί γάρ; οἶσθ' ὅτ' ἔην καλή·

De τί γάρ; monuimus in his Addend. ad *Lucill.* Ep. XVI. 5. — V. 3. εὑρήσει Vat. C. quod *Salmaſius* inter deſcribendum emendaſſe videtur. Nam in omnibus, quae vidi, apographis εὑρήσεις habetur. — V. 4. εὐεπίτακτον. Vat. C. quod revocandum. Inficetum eſt, quod *Br.* ex *Salmaſii* Apogr. dedit: εἰς ὃ θέλεις . . εἰς ἐπίτακτον. — V. 5. Quum in membr. legatur ἦν θέλῃσι, facile adducor ut poëtam ſcripſiſſe exiſtimem,

ἦν ἐθέλῃ τις

Syllabae ει et οι facile inter ſe commutantur. — V. 8. ἣν μηδὲν. Minus recte hoc poſuiſſe videtur *Br.* quam membr. μὴ διδῷ offerant. Scribe

ἣν μὴ δῷ.

P. 24. *Nicarchi Ep. V.* 6. ὕστατον membr. non repudiaverim. Diſtingue modo: στυγερὸν δόμον, εὐρόεντα, Ὕστατον, εἰς ἀφανῆ . . . . V. 7. Aliud quid latet, quam quod olim ſuſpicatus ſum. — V. 9. Ζῆνα δὲ Θεῖς. in marg. Apogr. Voſſiani. Vera lectio.

P. 26. *l.* 11. *Machonis* locum Codicis ope rectius conſtituit *Schweigh.* ſic:

Ὦ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ᾽, ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ᾽ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.

quem vide in Anim. T. III. p. 454.

P. 26. *Nicarchi VII.* 1. πολυαγρός. Hanc vocem ex hoc uno loco noverat *Stephan.* Theſ. Gr. L. III. p. 507. B. Habetur etiam ap. *Manethon.* L. IV. 501. νυμφονόεσσους. πολυαγρούς. quod monuit *Schaefer* in Append. ad Ariſt. Plut. p. 532. — V. 4. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 61. legendum ſuſpicatur, τοῦδ᾽ ἕνεκεν γλυκεροὺς οὔποτ᾽ ἐῶ Θιάσους. Propius ad vulgaris ſcripturae ductus legeris:

τοῦδ᾽ ἕνεκεν χαρτοὺς οὔποτ᾽ ἐῶ Θιάσους.

P. 28. *lin.* 3. verba *a verbo* . . . . *disputantem* delenda.

P. 30. *Nicarchi XI* 2. In Vat. Cod. ſcriptura τοὐμὸν ἁρπάζεσαι veriorem lectionem latere, vel τοὐμὸν docet, priore loco non ſine vi quadam poſitum. Fortaſſe legendum:

τοὐμὸν δ᾽ ἁρπακτῇ δῶρον ἔχεις παλάμῃ

ſive ἁρπάγδην. — V. 4. Scr. οὐ σὺ καλῶν.

P. 31. *Nicarch. XIV.* 1. *Olympicum* vatem V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 64. unum ex vatibus illis eſſe cenſet, qui Olympiae futura conſulentibus indicabant. *Pauſan.* VI. 2. 2. *Pindar.* Ol. VI. 7, 111. ſq. At *proprium* nomen eſſe noli dubitare. Nam ſic demum Ὀλυμπικὸν τὸν μάντιν ſcribi potuit. Illud foret Ὀλυμπικὸν μάντιν.

P. 32. *lin.* 6. *ab. ult.* Quaedam contra monuit *H. de Boſch.* in Not. p. 404. — *P.* 33. *lin.* 14. poſt *Gottingenſi* adde: *Plan.* p. 183. *St.* 268. *W.* — lin. 22. adde: *Plan.* p. 183. St. 268. *W.* — *Nicarch.* XIX. 2. τὴν σορὸν *monimentum* ſignificare ſuſpicatur V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 66. ut in Inſcriptione, quam edidit *Le Chevalier*: Μάρκος . . σορὸν ἑαυτῷ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ πατρὶ . . καὶ τοῖς ἐκ τοῦ γένους μου. Cf. *Leich.* in Nov. Emend. ad Murator. Inſcr. p. 65. Hoc certe pretio, quod huic σορῷ ſtatutum legimus, accommodatius. — V. 3. 4. idem V. D. legendum ſuſpicatur: καὶ, ὡς τόκος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, Τῶν πολλῶν οἷ μνῶν πέντε προσεμβάλετε. *et, ſic enim vel in tumulo foenus faciet, de multis, quas habet minis, quinque etiam ſuperinjicite.* In qua conjectura acumen quoddam agnoſcimus; ſed verba non reſpondent. Certe verba: ὡς τόκος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ferri nequeunt. — V. 3. τοῦτ' αὐτῷ veriſſimum. Saepe enim neutrum pronominis refertur ad Subſtantivum maſculini aut feminini generis. *Addae.* IX. εἰ δέ τις αὐχεῖ μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου. *Lucill. LXII.* ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν Εἶναι, τοῦτο δοκῶν, Ἄλκιμε, λεπτότατον. *Plato.* in Lach. p. 185. E. εἴτις ἡμῶν τεχνικὸς περὶ Ψυχῆς θεραπείαν, καὶ οἷός τε καλῶς τοῦτο θεραπεῦσαι. Alia Platonica dabit *Heindorf.* ad T. II. p. 47.

P. 34. *Nicarchi Ep. XXI.* 1. Iis, quae de nominibus, mutata conditione ob inanem faſtum productis, monuimus, adde Ep. Inedit. Vat. Cod. p. 556.

Ῥουφινιανὸς Ῥοῦφος ὢν δισύλλαβος Συνεξέτεινε ταῖς κακοῖς τὰς συλλαβάς. — V. 5. Διονυσίῳ πηγανόδωρος. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 69. hoc nomine ſignificari ſuspicatur, qui convivis vinum πηγανίτην apponeret. Rutam a veteribus diligenter cultam fuiſſe conſtat. V. *Schneider* ad *Columell.* XI. 3, 38. De οἴνῳ πηγανίτῃ ejusque uſu cf. *Niclas* ad Geopon. XII. 25. *Beckm.* ad *Antig. Caryſt.* 41. — V. 6. ἀγορανόμιον. Ad interpretationem noſtram roborandam idem V. D. apte comparavit *Platonem* de LL. XI. p. 917. E. τὰ δὲ κιβδηλεύματα . . τῶν πωλούντων ὅστε ἀγορανόμοι καὶ οἱ νομοφύλακες . . . ἀναγραψάντων ἃ τε χρὴ ποιεῖν τὸν πωλοῦντα, καὶ ἃ μή· καὶ πρόσθε τοῦ ἀγορανόμου θέντων ἐν στήλῃ· ubi *H. Stephanus* ἀγορανομίου ſcribendum cenſet, probabiliter. Mox *Plato* ſimili voce ἀστυνόμιον utitur.

P. 37. *Nicarchi Ep. XXIV.* 2. καλὸν ἦν. Suppreſſum eſt ἄν, ut paſſim in his ſeriorum poëtarum Epigrammatis. In καλὸν haerebat *H. de Boſch* Not. p. 422. qui πένης ἦν mallet; *H. van Eldick* ibid. p. 501. τοῖς φυσικοῖς χαλεπόν. — V. 3. importunus hiatus σε ἴδει, cui ſimiles nonnulli in Antholog:a reperiuntur v. c. ἀδ. 522. σοί γε ὀλίζον.. Lucian. Ep. V. μωρά τε εἰδώς. ἀδ. 265. ἀμφίτε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους. *Agath.* 80. οἰκτείρω σε, ἔφην. — P. 38. lin. 14. poſt *vir doctus* adde *Huſchke*, *quem vide in Anal. crit.* p. 67. Ingenioſae huic conjecturae calculum adjecit *H. de Boſch* in Not. p. 421. apud quem p. 501. *H. van Eldick* legendum ſuspicatur:

ἢ βδέσεν· ἓν γὰρ ἔχει·. . . . .

quod etiam propius accedit ad lect. Cod. Vat. ἓν autem pro ἓν καὶ αὐτὸ uſurpatum nuper illuſtravit *Schaefer* ad Greg. Cor. p. 216.

P. 39. *Nicarch. Ep. XXV.* 2. Scr. δέ με.

P. 40. *Nicarch. Ep. XXX.* 1. πέντε ἰητρ. Vat. C. — *P.* 41. *Ejusd.* XXXI. 1. τί μὲν πεύθῃ. conf. *Koen.* ad *Greg. Corin.* p. 236. ed. Lipſ. — P. 43. *Ejusd.* XXXIV. 3. *Stephani* lectionem: μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν κ. Brunkianâ veriorem puto.

P. 44. *Nicarch. XXXV*, 3. Locutionem κοινὴν χρόνον attigi T. II. P. II. p. 449. — V. 5. ἧψαι τῶν ἄστρων. Vat. C. quod procul dubio reſtituendum. Temere de ἧψω cogitabam. — V. 6. Membranarum lectionem, φαίνετ' ἔχων probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 765. — ἔχων, αὐτὸν, *cum puero.* Vide quae in his *Addendis* notavimus ad *Lucillii* Ep. LX. 2. — V. 7. Ex membr. lectione: ἔνθεν δ' εἰς ἀΐδην ποτ' ἀφίξεται, vera ſcriptura, una litera deleta, reſtitues legendo:

ἔνθεν δ' εἰς ἀΐδην πότ' ἀφίξεαι;

quando hinc unquam ad Orcum pervenies? Saepe numero terminationes εαι et εται inter ſe confuſae.

P. 50. *Stratonis Ep. II.* 1. δέλτοισιν ἐμαῖς veriſſimum. Nemo in talibus praepoſitionem deſideraverit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Xen. Eph.* p. 171. ed. *Locell. Schaefer.* Meletem. p. 78. ad *L. Bos.* p. 697. ſqq. In *Apoll. Rhod.* L. I. 588. διπλάκα δ' ἀκταῖς Ἠμαθ' ἐλιγνύεσκον. fruſtra *Wakefield* Sylv. cr. II. p. 17. αὐτοῦ tentavit. Etiam in *Lollii Baſſi* Ep. VII. recte membr. καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις. nec opus erat κὴν corrigi.

P. 52. *Straton. Ep. III.* 3. 4 taedet in talibus immorari. Sed veram lectionem nondum reſtitutam eſſe, hiatus arguit. Revocata membr. ſcriptura, duabus literis inſertis, ſcribe:

τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμὴν, λαλίου τ' ὀνόμαζε
κοκκώ, τὴν φυσᾷν ἄρτι καταρχομένην.

pueri vaſculum intactum et ejus, qui jam fari didicit, ſpirare modo incipiens, uno nomine appella κοκκώ. — V. 6. ἀχρεῖος, Vat. C.

P. 54. *lin.* 21. In hoc *Ariſtaeneti* loco *Merceri* emendationem ἤλικα γάρ δὴ καὶ ὁ καλ. λ. noſtrae non immerito praetulit *Baſt Lettre à Boiſſ.* p. 199. quum ſic flagitet locus *Platonis* in Phaedro p. 240. B. quem ille expreſſit. Cf. *Heindorf.* ad *Phaedr.* p. 230.

P. 57. *Straton. Ep. VI.* 5. Minime improbanda *Salmaſii* lectio, quam expreſſit *Br.* Quum tamen membr. exhibeant, οὐδ' ἀκαι . . . . . facile adducor, ut *Stratonem*

οὐδ' ἀκάκητον

ſcripſiſſe exiſtimem. Idem eſt ἀκάκητος et ἄκακος. — V. 6. Pro κακιοτέρα membr. fortaſſe κακουργοτέρα legendum: puella artes meretricias edocta, nimis ſit lubrica et malitioſa. *Corn. de Pauw* in not. mſt. vocabulum κακιότερα *deteriora* ut rariorem formam diligenter notandum eſſe monet. — Straton. Ep. VII. 1. παῖδα ἐκανθοπλοκοῦντα ſincerum non videtur. Facile hiatum tolles legens:

εἶδον ἐγώ τινα παῖδά ποτ' ἀνθοπλοκοῦντα κόρυμβον.

V. 7. καὶ οἴκαδ'. De καὶ in fine quarti pedis ante vocalem producto cf. *Herm.* ad *Orpheum* p. 728. Quatuor aut quinque hujus generis exempla in Anthologia reperiuntur.

P. 59. *Strato Ep. IX.* 1. εἰ καὶ σοί. Fruſtra haec tentavit *Brunkius.* De certo quodam puero agi, dubitari non poteſt; in tertio autem verſu oratio deflectit a ſecunda perſona ad tertiam; cujus enallages exempla non deſunt. *Pallad.* XLVIII. ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν . . . . Χαλκίδα ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν. *Philipp.* XXX. ἔμβολα χαλκογένεια . . Ἀδριακοῦ πολέμου κείμεθα (ſic ſcribendum cum Cod. Fruſtra *Br.* κείμενα.) μαρτύρια, Ἠνίδε σιμβλεύει. pro σιμβλεύομεν. Vide *Matth.* in Anim. ad Hymn. Hom.

p. 393. Frequentiora ſunt exempla tranſitus a tertia perſona ad primam etiam in Anthologia, ad quorum nonnulla *Br.* offendit. Fortaſſe tamen apud *Stratonem* legendum:

ἀλλὰ τὸ κάλλος
τοῦτό γε, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

P. 61. *Straton. Ep. XI.* 4. Emendatio a nobis propoſita ob hiatum tolerari non poteſt. Recte autem *C. de Pauw* in not. mſt. θεραπεύσετ' ἐμέ. correxiſſe videtur. — *Ejusd.* XII. 3. οὐκέτ' ἀφῆσαι. membr. Nihil amplius in hoc diſticho ad ſenſum et elegantiam deſiderabitur, ſi mecum legeris, quod a Cod. ductibus proxime abeſt,

οὐκ ἀπαφήσεις,
Φοῖβε· δασὺς δ' ἥκων οὐκέτι σῶος ἐμοί.

non me decipies, quaſi me voti compotem feciſſes.

P. 63. *Straton. Ep. XIV.* 1. σανὶς δίδαχ' ἐν β. Vat. C. quod recte emendatum eſſe dubito. Scribe

Εἰ Γραφικοῦ πυγὴν σανίδες δάκον ἐν βαλανείῳ.

P. 65. *Straton. Ep. XVII.* 3. ἀδαμάντινος. Cf. quae notavimus ad *Lucill.* Ep. VI. T. II. P. II. p. 441.

P. 67. *Straton. XIX.* 3. Scr. χώκόσα μοι. V. 5. Scr. εἰ δέ με.

P. 69. *lin.* 20. In loco *Dionyſii Halic.* χείροντες rectius ſcripſeris φθείροντες. — *Strato.* XXI. 3. δυσάπιστος e Cod. revocandum, judice etiam, quo nullus gravior, *Schaefero* ad *Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 89. *minime morigera, contumaciſſima.*

P. 71. *Straton. XXII.* 4. Bene habet περὶ τῇ ῥιπῇ. *Oppian.* Ha. V. 554. περθομένης πόλιος περὶ δυσμενέεσσι. Cf. *Aeſchyl.* ad *Aeſch.* I. p. 270.

P. 72. Strato. Ep. XXIV. 4. ὀψὲ μὲν σ' ἄλλα. Vat. Cod. — P. 72. *lin. ultima* poſt *vulgata* adde: ἀντιβιαζόμενος. *Strato*. XXV. 1. 2. Totum diſtichon ſic ſcribe ad fidem membranarum, in quibus una ſolum litera depravata:

Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισι
Χείλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος.

In Cod. eſt φιλίοις . . . reliqua ſic, ut dedimus. — *P*. 73. *lin.* 4. In *Luciani* loco *Schaeferus* Meletem. p. 53. λιπαρέσι τοῖς χείλεσι corrigit. Mox *Ephippi* locum tractavi in Addit. An. ad Athen. p. 73.

P. 76. *Strato. Ep. XXVIII.* 6. τὶ σπάνις. Vat. C. *Brunkium*, qui τις ibi legi ait, Apographa deceperunt, ut ſaepe. — *Ejusd.* XXIX. 5. Ad ἀμφοτέρους, ſubaudi φθόγγους, quo facto evaneſcet difficultas, qua hoc Epigr. premi exiſtimabam.

P. 78. *Strato. Ep. XXXI.* 2. ὄμματα. *Achill. Tat.* VI. 21. p 275. εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λῃσταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;

P. 80. *Strato XXXIII.* 1. Sana eſt Cod. lectio.

P. 81. *Strato XXXIV.* 4. Haerebat *C. de Pauw* in verbis μελέων σαρκὶ λιπαινομένῃ . . . tentans ἄρτι λιπαινομένῃ, vel λιπαινομένων. Prius non diſplicet; et accinit locus Theocriteus a nobis ad h. v. excitatus.

P. 82. *Straton. Ep. XXXV.* 1. Fieri poſſit, ut poëta ſcripſerit,

οὐδὲ Σμυρναίας Νεμέσεις ὅ τι σοι προλέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς;

ſed multo magis probo, quod olim conjeci, ita tamen, ut γε deleatur poſt σύ, aut potius, ſervata membr. ſcriptura, legatur:

οὐδὲ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σῖγα λέγουσιν,
'Αρτεμίδωρε, νοεῖς;

P. 87. *Stratonis Ep. XLI.* 3. χῶς V. Cod. non ὡς, ut perperam excuſum. — *P.* 88. *lin.* 7. Scr. χερσίν. De hoc *Timoclis* loco cf. *Schweighäuſer* ad *Athen.* T. VII. p. 87. ſq. — *P.* 89. *Straton.* XLIII. 4. παρὰ *propter.* Hanc vim praepoſitionis multis exemplis prolatis illuſtravit *Toup.* ad *Longin.* p. 367. ſq. attigit *Schaefer.* ad *Juliani* Or. Praef. p. VIII.

P. 89. *Straton. Ep. XLIV.* 3. 4. Hoc diſtichon inſigniter corrupit *Salmaſius*, cujus lectionibus relictis, ſcribamus cum Cod. Vat. diſtinctione modo mutata:

ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας· ἔδραμεν ἄν μου
ὕστερον, εἰ Ζήτης ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊς.

ſi Zetes et Calaïs eodem via decurriſſent, pone me remanſiſſent. Ad Σάρδιας ſubaudi ex praecedentibus ἤγαγεν. Sed malim praeterea deleta diſtinctione ad finem prioris diſtichi, et oratione continuata,

ῥίμφ' ἴδ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας,

Alatus amor e c c e me celeriter Smyrna Sardes duxit. Sic omnia bene cohaerent.

P. 91. *lin.* 13. Scr. χρυσεῖον.

P. 94. *Straton. Ep. XLIX.* 3. τότε. recte ſic membr. *tunc* in illo dearum certamine. Simpliciter *olim* vertas. Cf. *Schaefer* in Praef. ad Julian. Or. p. IV. Totum autem diſtichon ad fidem membranarum ſic debuit exhiberi:

ταύτην εἴ τις ἔδειξεν 'Αλεξάνδρῳ τότ' ἐν Ἴδῃ,
τὰς τρεῖς ἄν ταύτῃ προκατέκρινε θεάς;

hanc ſi quis Alexandro olim in Ida monſtraſſet, num tres Deas ei judicio praetuliſſet? In interrogativis

enuntiationibus interrogandi vocem ſaepenumero omitti, nota res. Vide *Heindorf.* ad Platon. Phaedr. p. 330. Verbum, quod ex membr. revocavi, κρουματίκροισι metro non repugnat. Cf. *Herm.* de Metr. 70. — *P.* 95. *Straton.* *Ep.* *L.* 2. ἀναθάλβει. Fruſtra *Br.* membr. lectionem propter ſequ. futura immutavit. Saepenumero diverſa junguntur tempora; ut ipſum *praeſens* et *futurum* ap. *Heſiod.* Theog. 748. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε Ἔρχεται. (Cf. *Matthiae* ad Hymn. Homer. p. 144) *Agath.* Ep. 84. οὔ σε . . ἀγέραστον ἐάσω, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην. ubi iterum *Br.* κτενέω fruſtra correxit; ut etiam ap. *Paul. Sil.* XXII. εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας φαιδρύνεις. ubi non magis neceſſarium, φαιδρυνέεις ſcribatur, quam ap. Eund. XXX. διακρατέει, ubi membr. habent.

P. 97. *Straton.* *Ep.* *LII.* 3. Ex membr. ſcriptura: μέσος γὰρ ὑπουργεῖ, probabile ſit, illum ſcripſiſſe:

μέσος· ὃς γὰρ ὑπουργεῖ . . .

P. 102. *Straton.* *LIX.* 5. ὅστις Vat. C. ὅτις eſt in marg. Ap. Lipſ. Nec aliter emendabat *Corn.* *de Pauw.* — *P.* 103. *Ejusd.* *LX.* 2. ταῦτα revocandum ex Cod. Saepe enim ſic pluralis pronominum refertur ad unam rem. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 11, et in *Indice* V. *Pluralis.*

P. 105. *Straton.* *Ep.* *LXIV.* 3. κώκους, Vat. C. non κώκκους.

P. 108. *Straton.* *Ep.* *LXVI.* 1. ἦν ἀπὸ πρώτης φράζεο, πῶς . . . *nunc primum*, *ſtatim*, *ante omnia.* Sic diſtinguit et vertit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 42. — V. 3. Scr. ἐν σοί.

P. 109. *Straton.* *Ep.* *LXVIII.* 1. revoca lectionem V. C. μυδαλόεντα, pro voce nihili μυδαλέοντα. Ut habemus ὑαλέος et ὑαλόεις, ſic μυδαλέος et μυδαλόεις. —

V. 3. ἤ με κατιών. Nihil mutandum, ſed literis ſejunctis ſcribendum eſſe

ἤ με κατ᾽ οὖν ἰδάμασσε . . . .

veriſſime docuit *Schaefer.* ad *Longum* p. 417. comparans *Doriei* Epigr. T. II. 68. πάντα κατ᾽ οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν. *Ariſtoph.* Ran. 1147. ὥστε γε κἀυτὸν σὲ κατ᾽ οὖν ἔβαλεν. et plura ex Herodoto, qui hac tmeſi inprimis gaudebat. Cf. *Koen.* ad *Gregor.* p. 447. ed. Lipſ. *Callim.* H. in Cer. 76. ἀπ᾽ ὧν ἠρνήσατο μάτηρ. — V. 4. ἔσσυτο εἰς ferri nequit ob hiatum. Sed majore mutatione opus non eſt; modo diſtinctionem recte conſtituas. Scribendum ſcilicet:

μοῦνον ἐπεὶ με λιπὼν εἰς ἰδίην Ἔφεσον
Χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὃς εἰ πάλιν . . . . . .

quandoquidem Theodorus heri, me ſolo relicto, in patriam ſuam Epheſum profectus eſt. — V. 6. κοἶτας. Sic Vat. C. κοῖτας *Br.* ut poſterior ſyllaba brevis videatur. Fruſtra. Facile enim *Strato* hoc vitium vitare poterat, verbis tranſpoſitis ſcribens: κοίτας μουνολεχεῖς οὐκέτ᾽ ἀνεξόμεθα. Quod quum non fecerit, κοίτας depravatum eſſe minime dubito.

P. 116. *Strato Ep. LXXVII.* 3. ἀμφαλλὰξ δὲ οἱ αὐτοί. Facile hiatum ſuſtuleris, legens, δ᾽ ἄρ᾽ οἱ αὐτοί. — V. 6. ἵσταται. mutatione opus eſſe non videtur. Sic accipe: ὁ ἄλλοτε προδιδοὺς (qui ſe modo ineundum praebuit), ἵσταται ἄλλοτε πάλιν ὄπιθεν, idem nunc rurſus alterum init. — V. 7. τὸ προοίμιον. Illa canum foeditas cur προοίμιον appelletur, et cujusnam alius rei ſit prooemium, minime apparet. Nec haec ſententia cum ſequentibus cohaeret, quae proverbium de officiorum permutatione habent. Quare ſcribendum ſuſpicor:

τοῦτ᾽ ἐστὶν πάντως τὸ παροίμιον:

que forma non minus genuina quam altera vulgatior *ἀρκεῖ*. Jam haec optime cohaerent; *plane hoc fit, ut in proverbio*. Nam, ut dicitur, aſinus aſinum fricat.

P. 117. *Straton. Ep. LXXVIII.* Hoc diſtichon, in quo *Br*. omnia pro lubitu pervertit, paucis literis mutatis, ſic reſtitue:

πέντ' αἰτεῖς· δέκα δώσω· εἴκοσι δ' αὐτίκ' ἀφίξεις —
ἀρκεῖ σοί; — χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

αὐτίκα eſt in Planudea, et ſenſum habet ſatis commodum: *viginti aureos praeterea continuo accipies. αὐτίκα* hoc ſenſu uſurpatum illuſtravimus ad *Callim.* Ep. XXII. T. I. P. II. p. 276. et XLIII. p. 298. Malles tamen fere:

εἴκοσι δ' αὔριον ἕξεις.

χρυσοῦς cum *εἴκοσι* cohaeret, verbis *ἀρκεῖ σοί;* ut in familiari ſermone fieri ſolet, interpoſitis.

P. 117. *Straton. LXXIX.* 1. recte *Hermann.* ad *Orpheum* p. 771. emendavit: *ἤδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροταφοῖσιν ἔ.* — V. 3. Scr. *χαλεπὸν δέ με.*

P. 119. *Straton. LXXXII.* 1. *Cornel. de Pauw* in not. mſt. ambiguitatem captari exiſtimat in voce *ποδαγρῶν*, quod et *podagrum* ſignificet, et eum qui *pedes captet*; huic opponi *κρεάγραν*, qui *carnes captet.* Unde, pro meo quidem ſenſu, haud multum lucramur; quamquam in etymologia ludi, ſponte apparet. Eidem *πεάγραν* in mentem venit. — *lin.* 14. poſt *quod* inſere *in*. — *lin.* 19. ante *Sic.* inſere: *Vide Interpp. Heſychii in ἀρπάγη.* T. I. p. 547. 1. — *Ejusd.* LXXXIII. 2. ne metrum vacillet *δ'* poſt *ξανθὸν* inſere cum *Hermanno* ad *Orphe.* p. 768. — *Ejusd.* LXXXIV. 1. *φιλεῖ. οὐκ.* Tolle hiatum:

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ· κοὐκ οἶδα . . . . .

P. 121. *Straton*. *Ep*. *LXXXVI*. 6. νῦν δ'. Haec bene habent. Sponte enim intelligitur, de nocte agi, quum opponatur πανήμερος. Sed proxima quin emendatione indigeant, ne dubites. ἐκκαινῶμεν enim vehementer friget. Theodorum ſuum cum Merione comparat poëta, qui Idomeneo et miniſter erat et ἑταῖρος; ſic illum ipſi interdiu vulgaris vitae praeſtare officia; noctu amaſii. Hunc ſenſum quum antitheſios lex flagitet, ſcribendum exiſtimo, membranarum ductibus inhaerens:

καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τέλει μοι·
νῦν δ' ἄγ' ἑ τ α ι ρ ῶ μ ε ν καὶ διὰ μηριόνην.

verbum ἑταιρῶμεν, quod reſpondet verbis V. 4. ἄλλα δ' ἑταιρόσυνος, non ſine ambiguitate quadam uſurpaſſe videtur; plerumque enim de uſu venereo dicitur. *Heſych*. ἑταιρήσαις. πορνεύσαις. Athen. L. XIII. p. 571. D. καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας, ἑταίρας, καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίας μισθαρνεῖν, ἑ τ α ι ρ ε ῖ ν· οὐκέτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον. Noſter autem ſimul etymologiam ſpectat, et vulgarem uſum.

P. 122. *Straton*. *LXXXIX*. 1. ἐπίκωμος. temere in ἐπὶ κῶμον mutatum, ut ap. *Athen*. L. V. p. 180. A. ἔρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην· ubi ἐπὶ κῶμον erat editum. Cf. *Schweigh*. T. III. p. 30. — V. 6. ἑσπερίης ſimpliciter de promiſſis veſpertino tempore factis accipiendum exiſtimat V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 73.

P. 127. *Stratonis Ep*. *XCVI*. 4. μυρίσαμεν, αὐτοῖς. corrigendum cenſet *Wakefield* ad *Lucret*. L. III. 927. ut fatior ſit antitheſis. Idem V. 5. νῦν μ ὲ ν ἐμοὶ κιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέ' ἔνειμαι. Nihil horum neceſſarium nec probabile, praeter μὲν, in quod etiam *Salmaſius* incidit.

P. 128. *Straton.* *XCVIII.* 3. φιλόπαιδι. recte me hoc in φίλε, παισί, emendaſſe, rhythmus docet, qui ſic longe eſt quam in vulgata melior. — *Ejusd.* XCIX 10. Bene habere videtur vulgata, quam *Br.* ut parum graecam impugnabat. Sic accipe: φοβητέον μήποτε ἴδῃ οὐκέτι ἐλέφαντα.

P. 129. *Nicomedis.* *II.* 2. Ὠφελίων ἔγραφεν: Cauſa transpoſitionis eſt in ἀνεστρέφοντι, ubi metrum vacillaret, ſi legeretur: Ὠφελίων ἔγραφεν ἁλιεῦς. Sed haec cauſa locum non habebat in Ep. III. 2. ubi *Br.* eadem verba iterum transpoſuit. In Illtio. Ep. epitheton διερῆς ad ſupplicium Aëropes, in mare praecipitari juſſae, referendum eſſe monuit *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 408.

P. 131. *Nicomed.* *VIII.* 2. ἦν σπάνις. Sic in Ep. ap. *Murator.* T. II. p. 696. 5. *Bonada* T. II. p. 430. in medicum, ubi ſcribendum:

> Ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἤει,
> Χρησμοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

— *lin.* 15. adde: *Bonada* p. 106. *Fleetwood.* p. 35. — *Nicomed.* IX. 1. Mireris poëtam εἰκώ ſcribere maluiſſe, quam εἰκόνα, quod verſum, vehementer elumbem, non parum juvaret. — *Ejusd.* X. 3. diſtingue: τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο βοηθός. — *P.* 133. *lin.* 6. in Marmore legitur: καὶ ἐγενόμην, non οὐκ. Hinc apparet, recte vertiſſe virum doctiſſimum *Chardon de la R.* Delenda itaque verba: *Haec interpretatio* . . . *fateor.*

P. 135. *lin.* 12. corrige *iter* pro *inter.*

P. 136. *Ammiani Ep.* *II.* 3. *Lucian.* T. III. p. 302. τὸ δὲ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ. in quo ei obverſabatur *Xenophon.* Hellen. L. III. 2. 27. οἱ περὶ Ξενίαν τὸν λεγόμενον μεδίμνῳ ἀναμετρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.

P. 138. *Ammian. Ep. V.* δαίμονα. Apud *Heliodor.* L. I. 3. p. 12. Chariclea μέλαιναι ἰδοῦσα τὴν χροιὰν, καὶ τὴν ὄψιν αὐχμηρούς, εἰ μὲν εἴδωλα τῶν κειμένων ἐστὲ, φησὶν, οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν. —. *lin. ult.* corr. καὶ πόλις. pro πόλιν.

P. 140. *Ammian. XIII.* 1. Scr. εἴη σοὶ.

P. 141. *Ammian. XIV.* 3. ἔχων βολοῦ. Vat. C. In textu corrige ὀβολοῦ pro ὀβόλου.

P. 144. *Ammian. Ep. XXII.* 1. Scr. ΠΟΙ ΔΗ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ, Ω ΤΑΝ. *Schaefero* monente ad Dion. Halic. p. 99. Junctim enim dicunt ποῖ δὴ καὶ πόθεν; *unde et quo.* Horat. II. Sat. IV. 1. *unde venis et quo tendis?* Id. I. Sat. IX. 62. Cf. *Heindorf.* ad Plat. T. I. p. 3. poſt *Ruhnk.* ad Memor. p. 231. et qui noſtrum quoque Ep. attigit *Aſt* ad *Platon.* Phaedr. p. 220.

P. 146. *Ammian. XXIV.* τοὺς ἀπὸ ἄλφα. *Suidas* in Βρουμάλια T. I. p. 457. Romulum Senatores invitaſſe narrat ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω.

P. 147. *Ammian. XXV.* 6. *H. de Boſch.* Not. p. 220. vulgatam tueri conatur, unice probans verſionem *Grotii*: *Aſt ego tam Miliae rideo quam lacrymo.* qua difficultas infucatur potius quam tollitur. Nam quomodo haec verba, ut vulgo leguntur: καὶ κλαίω Μιλίῃ .... cum praecedentibus cohaereant, et qui ſit tranſitus ad primam perſonam, neque *Boſchius* docuit, neque omnino intelligi poterit. Hoc igitur dubitari non poteſt, vulgatam ſanam non eſſe. An membr. lectio quam *Br.* dedit — niſi quod in Cod. κλαιωμιλίῃ et γελωμιλίῃ habetur, ι omiſſo, ut ſexcentis in locis — omni ex parte ſana ſit, fortaſſe non immerito dubitaveris. In verborum ſtructura haeremus, de qua quae olim ſcripſimus, nunc minime ſatisfaciunt.

P. 148. *Ammian. XXVII.* 1. Ἀπόλλων. Hac paronomaſia primus uſus eſt *Aeſchyl.* Agam. 1077. Ἄπολλον, Ἄπολλον, Ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός. Euſtath.

Iλ. α. p. 11. 25. ὡς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ Φοβερώτερον ὀνομάζεσθαι. — V. 1. reſtituenda lectio ᾠδῶν.

P. 150. *Rufin. Ep. I.* 6. δώροις ἐκ σπατάλοις οὐκ ἀλεγιζόμενον. Vat. C. Fortaſſe corrigendum:

δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀγλαϊζόμενον.

P. 152. *lin.* 17. In loco *Luciani* bene habet εὐφυεῖς. *Soſipater* Ep. III. καὶ μικροὶ . . . ἱμερόεντες, Εὐφυέες. Conf. *Valken.* ad Ammon. p. 87. — P. 153. lin. 6. χαράσσειν ὕδωρ de remigantibus obvium. Cf. *Hermann.* ad *Orpheum* p. 815.

P. 154. *Rufin. III.* 6. ῥοδῶν ne ſcribas ſequentia vetant, ubi non de *roſario* ſed de *una roſa* agi apparet — σχιζόμενος Ζεφύρῳ. Jam quum hoc participium non habeat quo referatur, in πολιῷ aliud quid latere ſuspicor, quam quod olim conjeci. Omnia bene habebunt, ſi ſcripſeris:

οἷα ῥόδων κόλπος σχιζόμενος Ζεφύρῳ.

— *P.* 155. *lin.* 7. lege μηριόνης.

P 158. *Rufini Ep. VII.* 5. Plura in hoc diſticho depravata. Hiatum κελευομένη ἦλθεν tollere conabatur *Salm.* γ' inferendo; quod vereor ut ſufficiat. In ſq. verſu fortaſſe ἐρχομένην depravatum eſt.

P. 159. *Rufini Ep. VIII.* 5. In Cod. adſcriptum ζτ. i. e. ζήτει. quo loca aut mutila aut depravata indicantur. In lect. membran. τὸ πρὶν θεοείκελον κάλλος, latet fortaſſe

τὸ πρὶν, θεοείκελε, κάλλος

quae facilior eſt emendatio eâ, quam *Br.* dedit.

P. 160. *Rufin. X.* 4. πάθω. Fortaſſe rectius πάθοις.

P. 162. *Rufin. XII.* 2. κρονίσκειν. Fortaſſe ſcribendum:

οὐκ ἄν τοι κορέσσειεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.

nunquam vir ſatietate afficeretur in mulierum conſuetudine. Theophylact. Ep. LXXII. εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ.

P. 163. *Rufini XIV.* 5. Conf. *Virgil.* I. Ecl. 60. Multa ſimilia, inter quae etiam hoc Epigramma congeſſit *Jo. Schrader* in Obſſ. I. 3. p. 33. — *P.* 164. *Rufin. XV.* 2. αὐτὸς ὑφ' ἡμ. Vat. Cod. ὑφ' cur mutatum fuerit, cauſa ſat gravis non apparet. — V. 5. δὲ quod metrum jugulat, temere a *Br.* interpoſitum. — *Ejusd.* XVI. 2. ἀράμενοι eſt in Plan. αἰρόμενοι in Vat. C. quare *lin.* 10. pro *Vat. Cod.* lege *Plan.*

P. 165. *Rufin. XVIII.* 3. Vera videtur Vat. C. lectio, modo recte diſtinguatur: καὶ εἴποτε καιρὸς, ἐπόλμων· Ἡρυθρίαι· Ad καιρὸς ſubaudi ἦν, quam ellipſin plurimis exemplis probavit *Schaefer* Meletem. p. 43. ad *L. Bos* p. 605. — V. 6. φεύγομεν ἢ μένομεν. pro φεύγωμεν ἢ μένωμεν; ſimilia de hoc indicativi uſu collegit *Heindorf* ad Gorgi. p. 109. ſq. et p. 441.

P. 166. *Rufin. XIX.* 5. Dubitari nequit, veram lectionem eſſe:

ἀλλοτρίας δὲ τρίχας, καὶ ῥυσῶδες τὸ πρόσωπον.

quod membr. offerunt, niſi quod ibi ῥυτῶδες habetur. In *Br.* lectione, quae critica auctoritate caret, etiam metrum claudicat in ῥυτίδας. — *Ejusd.* XX. 2. Quum in κέκραγεν media producatur, *Hermann.* ad *Orph.* p. 804. ὡς delendum cenſet. Eſſe enim quod impediat, quominus ſcribatur κέκραγ' ὡς. Aegre tamen conjunctione ὡς careas.

P. 168. *Rufini Ep. XXII.* 3. προθυρῶν. Vat. C. πρὸ θυρῶν. Plan. — V. 4. Bene habet vulgaris vocabulorum poſito. In ἔχνεσι prima corripitur, ut in τέκνον

et τεκνίον. Lucill. XIX. VII. XCV. in ἀράχνη. Rufin. XXVIII. Lucill. LXV. XVI. CIX.

P. 169. *Rufin. Ep. XXIII.* 2. Scr. οὐδέ μι. — μοῦνος πρὸς ἕνα. vulgo εἷς πρὸς ἕνα. Cf. *Schaefer* ad *Gregor.* p. 264. aut μόνος πρὸς μόνον. *Abreſch.* Dilucid. Auctar. p. 224. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχην συνάψαι. *Eurip.* Heracl. 807. — *lin.* 11. verſus quos tanquam *Euripidis* excitavi ex *Stobaeo*, *Sophoclis* ſunt in Electra v. 466. ubi ſenſus diverſus. — *Ejusd.* XXIV. 1. τὰς χαίτας conjiciebat V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI p. 74.

P. 173. *Rufin. XXVII.* 5. ὅταν ἐστὶν ἔσω. Infimi aevi eſt ὅταν cum indicativo. Quare haud ſcio an corrigendum ſit:

ὅταν ᾖ τις ἔσω.

Hoc ſi nolebat, non minus bene ſcribere poterat poëta: πλὴν ἀπὸ νῦν, ὁππότ᾽, ἐστὶν ἔσω . . . . *Ejusd.* XXVIII. 5. reſtitue: τέκνον, χεὐρήσομεν. ne metrum claudicet.

P. 179. *Rufin. XXXVII.* 5. V. D. in Bibl. Lipſ. LXVI. p. 74. κόμη τ᾽ ἐπὶ ὦσι τραχεῖα legendum ſuspicatur; hiatum in *Rufino*, ſequioris aevi poëta, offenſioni non eſſe. Aliud quid latet, quod ingenioſioribus inveniendum relinquimus. In membr. eſt: παρὰ ποσσὶ τραχεῖα.

P. 184. *Carphylidis Ep. I.* 4. ἐπισκάπτων. nihil mutandum. *Manibus terram aggerens exiguum fecit ſepulcrum.* Etiam p. 185. in *Philonis* diſticho ſincera eſt lectio αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ.

P. 187. *Eupithii Epigr.* 2. Minime ſpernenda lectio Vat. Cod. ὡς λεπτὸς τάσδ᾽ ἐχάραξε δόναξ.

P. 190. *Julian. III.* 1. Dele punctum poſt δένδρον. Vertit *Grotius* T. III. p. 428. *Eſt alta mediis arbor in penatibus.* τὰ ἀνάκτορα frons eſt, ut pars capitis principalis, ubi animae eſt quaſi *ſanctuarium* ſive

regia. Utrumque enim ſignificat ἀνάκτορον. *Heſych.* ἀνακτόρων. ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. Pluralis autem, ut ſaepe in talibus, pro ſingulari. De *auribus* non cogitandum.

P. 191. *lin.* 18. adde: *Reines.* in Syntagm. Inſcr. p. 323. ex *Lindenbrog.* Not. ad *Ammian. Marc. XXV.*

P. 196. *Theonis Ep. II.* 1. non minus recte ſcripſeris:

κωφὰ δὲ μήτηρ
δύρεθ', ὑπὲρ κρυεροῦ μυρομένη σε τάφου.

P. 199. *Palladae Ep. II.* 1. ᾧ πλοκαμῖδας. malles fere:

ὃ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς ἄνθετο Παμφίλιον.

ut jungatur ὃ ἄνθετο, quod certe vulgata facilius. Quamquam non ignoro, caſum pronominis accommodari interdum proximo vocabulo, et accuſativum, quem verbum poſtulat, extra aſſumendum eſſe.

P. 200. *Palladae III.* 3. οὔτε Δανάης. *Brunkiana* doctrina in errorem abreptus, olim hanc lectionem ſine metri periculo recipi potuiſſe exiſtimabam. Nihil falſius. Fortaſſe ſcribendum

οὔ τοι Δανάης . . . .

Hermann. ad *Orph.* p. 768. οὔτ' οὖν Δ. corrigebat. Si quis tamen Vat. C. lectionem οὐ τῆς Δανάης . . . retineri maluerit, ei non refragabor. Certe οὐ poſt οὔτε poſitum offenſioni eſſe non poteſt poſt ea, quae notavimus in his Addendis ad T. II. P. II. p. 497. Articulus autem a poëtis praeſertim mira inconſtantia modo additur, modo omittitur; ut *Rufin.* XXIV. 1. ὄμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης, Τοὺς μαζοὺς

Παφίης. — *Ejusd.* IV. 1. De hoc uſu verbi λέγειν adde *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 596.

P. 202. *Pallad.* V. 15. ἤδε Cod. In conjectura noſtra διακρίνετε· ἀλλ᾽ . . . hiatus offendere non debet, praeſertim in colo: nec illo aevo, quo *Palladas* ſcripſit, ad talia ſatis accurate attendebant. Ep. CXL. μάλα ἐστί: et φάσματα ὡς. et tribus aliis in locis. Pro οὔτε τι γῆρας ἀεὶ non minus bene ſcripſeris

οὔτ᾽ ἐπὶ γῆρας ἄγει.

P. 203. *Pallad. VI.* 1. δύο ὥρας. Rectius fortaſſe δύω ὥρας, ut eſt apud *Stephanum.* — *P.* 213. *Pallad. XXV.* 2. τοῖς Κίρκης. Vat. C. quod in Planud. quoque repertum probabat *Schaefer* ad L. Bos p. 337. Brunkianam tamen lectionem magis probans ad *Gregor.* p. 45. — *P.* 214. *Pallad. XXVI.* 6. vera videtur lectio Vat. C. modo diſtinguas: τὸ γὰρ κατέχον με νόημα Τοῦ στομάχου χρήζει τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ. Interpoſitum orationi λέγουσι, ut φασί, οἶμαι et ſimilia. De λέγω ſic uſurpato vide *Abreſch.* ad Aeſchyl. T. II. 62.

P. 217. *Pallad. XXXI.* 4. δόμινε· οὐ . . . notandum exemplum hiatus et ſyllabae brevis in caeſura pentametri. Corruptelae nulla in his ſuſpicio. — *P.* 217. *Pallad. XXXII.* 1. adde *Lucian.* Timon. §. 8. T. I. p. 78. ed Bip. ὃς οὐ συνίει κόρακι καὶ λύκοις χαριζόμενος, ἀλλ᾽ ὑπὸ γυπῶν τοσούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἧπαρ. In fragm. comicorum, quae hic correximus, conſtituendis, noſtram ſententiam ſequutus eſt cl. *Athenaei* Editor T. II. p. 475. ſ.

P. 218. *Pallad. XXXIII.* 5. κρίνω κεῖνον Vat. C. — *Ejusd.* XXXV. 4. εἰ ὁ Κρόνος. Si tanti eſſet, hiatum facile tolleres verborum transpoſitione:

κτεῖνεν ἄν, ὁ Κρόνος εἰ θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.

P. 220. *Pallad. XXXVIII.* 5. δίκη. Vat. C. — *Ejusd.* XXXIX. 2. Vide an *Scaliger* φαβὸς ſcripſerit,

a φάψ. Sic Maurus ſatis ridicule ex ore elephantino et labiis ponderoſis *palumbis* ſonum diceretur emittere.

P. 221. *Pallad. XLI*. 6. τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρ. Vat. C. — *P*. 225. *Pallad*. XLVI. 4. Attigit h. l. *Wyttenbach* in Curis Poſter. in Bibl. cr. p. 24. „Palladas facit nutricem ludimagiſtro menſtruum minerval charta lacera illigatum referre. Ἔνθα τροφὰς . . . . . i. e. *ne minuta mercedula palam agnoscatur, ſed occultata major, quam eſt, eſſe credatur, eam in librum includit, quam chartacea faſcia circumligat*, V. 9. εἰς ἐνιαυτόν. Inprimis huc facit locus *Auguſtini* in Confeſſ. L. V. 12. qui quum Romae eloquentiam docere inſtituiſſet, cognovit ibi fieri quae non patiebatur in Africa. *Nam revera illas everſiones a perditis adoleſcentibus ibi non fieri manifeſtatum eſt mihi. Sed ſubito ne mercedem magiſtro reddant, conſpirant multi adoleſcentes, et transferunt ſe ad alium, deſertores fidei, et quibus prae pecuniae caritate juſtitia vilis eſt.*

P. 228. *Pallad. XLVIII*. 3. ἐπὶ σοῦ recte membr. Cf. *Schaefer* Praef. ad *Julian*. Orat. p. XVII. — V. 5. Fruſtra hoc diſtichon a praecedentibus ſeparandum exiſtimavi. Cave tamen *Huetium* audias. De tranſitu a ſecunda perſona ad tertiam diximus ſupra in Addendis ad *Straton*. Ep. IX. 1. — V. 6. καὶ κλαίων δάκρυσι. *Planudis* commentum. Membr. Vat. καὶ κλέπτων, quod bene habet, modo καὶ recte accipias: furans, *et quidem* furans cum quaeſtuoſis lacrymis. Hanc vim voculae illuſtravit *Hermann*. ad *Viger*. p. 797. et ad *Eurip*. Hecub. p. 162. *Schaefer* ad *Longum* p. 351. — *P*. 230. *Palladae*. Ep. LII. 2. νικῶσιν, praeſens pro aoriſto aut futuro, nota enallage. Futurum tempus magis probabat *Grotius*, vertens: *Vincet in hoc cultros ſubula, credo, pari.*

P. 230. *Palladae Ep. LV*. 2. Adde quae dedimus in Addit. Anim. ad Athen. p. 314. ſq. — *P*. 231.

Ejusd. LVI. Ad Silvanum Deum miro errore hoc diſtichon retulit Editor Marmor. Taurin. T. I. p. 128. — V. 4. ἐς θαλάμους κατέχει. Exquiſitior haec membr. lectio reſtituenda. Saepe ſic εἰς cum verbis quietis jungitur. De στῆναι exempla dedit *Porſon* ad *Eurip.* Phoen. p. 308. ed. Lipſ. de χείμαθα *Doederlein* in Actis Phil Mon. I. p. 64. *Philoſtrat.* p. 669. 5. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον . . νεκρὸς ἀπέκειτο. Ep. ἀδ. LIX. λάθρῃ κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Ἀγαμήδους Κόλπους. *Leonti. Schol.* inedit. εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται, *Lucill.* XII. ἦν ἐθέλῃς τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ. Alia quae in promtu ſunt, nunc omitto.

P. 232. *Pallad. Ep. LXI.* 1. εἰ λίθος ἐστί. *Juvenal.* VIII. 52. *at tu Nil niſi Cecropides truncoque ſimillimus Hermae. Nullo quippe alio vincis diſcrimine, quam quod Illi marmoreum caput eſt, tua vivit imago.* — *P.* 233. *lin.* 2. pro *loco ſec.* corrige *loco pr.* τοῦτο *Id. loco ſec.*

P. 235. *lin.* 6. corr. πενθομένους. — *P.* 236. *lin.* 4. poſt ἧς inſere *Vat. Cod.* — *P.* 237. *lin.* 10. *ab ult.* poſt 385. inſere p. 669. — *Pallad.* LXXII. 3. καὶ μεταντλοῦσα πάλιν. ruenti metro ſuccurre legens

καὶ μεταντλοῦσ᾽ αὖ πάλιν.

Haec ſaepe junguntur. V. *Davis.* ad *Maxim. Tyr.* p. 114. *Schaefer.* Meletem. p. 39.

P. 238. *Pallad. LXXIII.* iterum habetur in Vat. C. p. 669. — *P.* 239. *lin.* 9. corrige: *Imperitum hominem ſilentium decere.*

P. 240. *Pallad. LXXXIV.* 1. Vulgata τοσοῖσδε δὲ . . verior eſſe videtur lectione *Br.* quamvis ex membr. Vat. derivata.

P. 241. *Pallad. LXXXV.* 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. Vat. C.

P. 243. *Pallad. LXXXVIII.* 2. ἡ φύσις Vat. C. — *Ejusd.* XCI. 4. οὐ καταριθμεῖς etiam membr.

Vat. praebent; cujus lectionis mutandae nulla erat neceſſitas.

P. 245. *Pallad. XCV.* ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθει. In hac membr. lectione aliud quid latere ſuspicor, quam quod *Planudes* inde elicuit. Fortaſſe verbis transpoſitis et leviter immutatis ſcribendum:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταὐτό.

quia nimirum utrumque in eundem modum ardet.

P. 246. *lin.* 4. οὕνεκα. *Vulgo* delendum. — *P.* 248. *Pallad. CII.* 4. συρόμενον. *Plan. Stob.* φερόμενον, Vat. C.

P. 249. *Pallad. CIV.* 5. ἐπ' εὔπλοΐην. etiam eſt in Plan. et ap. Stob. Hoc reſtituendum, hiatu, quem *Br* obruiſit *Palladae*, remoto. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. *Archias* XVII. ὁ Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω χηλήν. *Callim.* XL. ἐνθάδε νεκρὸν Εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῦς. ubi *Br.* αἰγιαλοῖς. fruſtra et reclamantibus membr. Cf. *Matth.* ad Hymn. Homer. p. 79.

P. 250. *Pallad. CVI.* 1, 2. duabus aut tribus literis mutatis ſcribe:

ἀχρὰς ἔην· σέο χερσὶ μυρίπνοον ὄζον ἔθηκας,
δένδρῳ πρόσθεν ἐνεῖς· σὴν χάριν εἰς σὲ φέρω.

P. 251. *lin.* 4. lege εἰς σὲ pro εἴς σε. — *Pallad.* CVII. In Epigrammate, quod h. l. ex membr. edidimus V, 4. fortaſſe corrigendum:

ὁ γάρ σε μέλπων τῆς Δίκης ὕμνους χέει.

nam qui te canit, Juſtitiae hymnos fundit. — *Pallad.* CVIII. ne v. 4tus nullo cum praecedentibus nexu fluctuet, ſcribe:

εἰμὶ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

P. 253. *lin.* 13. ἐχθροποιεῖ. In eandem conjecturam incidit cl. *Schaefer* ad Julian. Or. p. VI. me jam ſic emendaſſe ignorans. — *Pallad.* CXIII. τὴν νεότητα φυγών. Hoc ex φιλότητα eſſe depravatum, nemo facile ut credat adducetur. Scribendum ſuſpicor

τὴν κενότητα φυγών . . .

Ulyſſes vir gravis, et a levitate alienus.

P. 254. *Pallad. CXV.* legitur iterum in Vat. C, p. 669.

P. 257. *Pallad CXXII.* 5. Adde *Callim.* fr. LXXXVII. ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθηος. — *P.* 260. *Pall.* CXXXI. δεσμός. Vide inprimis, qui haec fuſius perſequutus eſt, *Fr. Aſt.* ad *Platon.* Phaedr. p. 317.

P. 265. *Palladae CXLIV.* 3. σκώληκα βαλεῖν. Vulgo et membr. Unde fortaſſe legendum

σκώληκα βοτεῖν,

i. e. βόσκειν. *Heſych.* *Schneideri* Lex. Gr. V. βοτάνη.

P. 267. *Pallad. CXLVII.* 1. βίου. Vat. C. — Mox cave quid mutes cum *Brunkio.* Omnia bene habent in lectione membranarum, modo recte diſtinguas:

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότου τέλος εὐτυχίης τε,
ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.

Eſt in his verbis ambiguitas ſtudioſe quaeſita: *dum honorem quaerebas ad ſummum faſtigium tendentem.* At illa honoris cupiditas non ad id, quod Geſſius volebat, ſed ad τέλος τοῦ βίου ducebat.

P. 270. *Polliani Ep. III.* 3. *Caſauboni* interpretationem in hunc ſenſum accipit *H. de Boſch* T. IV, p. 441. *gaudeo et gratulor tibi propter ſortem de corona, quae vidua eſt meritis, quippe ſortito a parenti-*

bus relicta (?), *adeoque nulla;* idque *Grotium* in verſione ſua ſecutum eſſe.

P. 270. *Polliani Ep. IV.* 1. tolle diſtinctionem poſt ἔχεις. Verba ſic junge: μάθε, πῶς οὐδὲν ἔχεις, (καίπερ) χαλκὸν ἔχων.

P. 271. *Polliani Ep. V.* 3. vitium eſſe videtur in verbis πέπλοιο ῥαγέντος. Scribe:

τῇ ὡς 'στέρνοιο ῥαγέντος . . .

Polyxena *pectus percuſſa* cum caderet, veſte texit quod pudor velari jubet.

P. 289. Sequuntur in Analectis Epigrammata *Procli* duo, quae in Animadverſionibus, neſcio quomodo, praeterii. Prius edidit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 385. et in Sicula p. 564. — V. 1. εὐάστην. *Br.* diverſo accentu εὐαστὴν *Dorvill.* In Ep. ἀδ. CCCCXII. iterum eſt εὐάσταις. Vulgaris regula favet τῷ ὀξυτονουμένῳ; ſed plurimae ſunt ejus exceptiones, quibus fortaſſe etiam εὐάστης annumerari debet. — V. 5. αἵματι κόχλου. *purpura. Paul. Sil.* XXII. κοσμήσεις ἁλιανθέι φάρεα κόχλῳ. *Leonti. Schol.* IV. κόχλου πορφυρέου. *Lucian.* Catapl. §. 16. T. III. p. 196. κάμαυκοῦ ἔτι μᾶλλον κατακέλλων . . . μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν ἐν τῇ λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων. *Achill. Tat.* L. II. 11. p. 61. de inventione purpurae per canem: τῷ στόματι τοῦ κυνὸς περιῤῥέει τοῦ ἄνθους τὸ αἷμα, καὶ βάπτει τὸ αἷμα τὴν γένυν, καὶ ὑφαίνει τοῖς χείλεσι τὴν πορφύραν. *Gregor. Nazianz.* Or. III. p. 100. B. ἡ ποιμενικὴ κύων, ἡ τῇ κόχλῳ βρωθείσῃ, καὶ τὰ χείλη καθαιμαξάσῃ τῷ ποιμένι τὸ ἄνθος γνωρίσασα. — V. 6. χλαμύδα. In Cod. Dorv. χλαμίδα, ita ut dubites illud, an χλανίδα a *Proclo* fuerit. De horum vocabulorum permutatione diximus T. I. P. I. p. 21. ſq. et p. 24. ſ. — *Alterum* horum Epigrammatum (VI.) extat in Vat. C. p. 256. ſine auctoris nomine, cum lemmate: εἰς Πρόκλον καὶ Συριανὸν τοὺς φιλο-

ειφους. Ipſum *Proclum* hos verſus concinnaſſe, intelligitur ex *Marini* Vita Procli p. 75. ubi paulo integriores leguntur. Ex Ap. Lipſ. edidit *Reisk.* p. 79. nr. 587. V. 1. γένος in Vat. C. omiſſum *Marinus* ſupplet. — V. 2. ἀμοιβὸν ἔης. Haec verba cum forte excidiſſent in Apogr. Guy. in marg. tanquam ex conjectura poſita ſunt, cum nota: *compenſatorem, remuneratorem. Aliquid ſimile deeſſe videtur.* At ἀμοιβὸς h. l. idem eſt quod διάδοχος. quo titulo *Proclus* ornari ſolet. — V. 3. ξυνός. Cf. *Marin.* Vit. Procli c. 36. — V. 4. ἴσος. *Br.* ἶσος. Vat. C. Sic exhibetur etiam in *Heſiodi* Theog. 145. κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.

P. 289. *Marini Diſtich.* 1. κεχαρισμένε. Vat. Cod. Jenſ. Hic κεχαρισμένα correxit.

P. 291. *lin. ult.* ante *Jenſ.* inſere *Vat. Cod.* — *P.* 292. *Claudianus Ep. III.* 1. Ἑλικῶνος ſervandum. *Ruhnkenii* conjectura nititur falſa plurimorum opinione, *Claudianum* noſtrum illum eſſe Stilichonis clientem, quem Muſae latinae illuſtraverunt.

P. 293. *Syneſii Ep. I.* 1. ὦ ſive ω μέγα θαῦμα. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 239. corrigit: οὐ μέγα θαῦμα. Sic primos duos verſus bene cohaerere. Idem V. 7. δέξο interpretatur *accipe, diſce. Intelligendi* ſignificationem verbi δέχεσθαι illuſtravit *Abreſch.* ad Aeſch. T. I. p. 368. — ζωηφόρον idem Vir doctiſſimus mecum probat prae lectione ζωδιακοῦ, excitans genethliacum carmen, ab *Huſchkio* editum in Anal. cr. p. 299. ἠέλιος, μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντες ἀλῆται Ζωοφόρον.

P. 295. *lin.* 3. *ab ultima.* poſt *Vulg.* adde: *et in Vat. C.*

P. 298. *Zoſimi Ep. III.* 2. νεφέλην. illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 136. — V. 4. φρὸς εὐξάμενοι, Vat. C. — P. 299. *Eugenii* Ep. V. 7. αἰθροφίζεται. Eadem eſt diaereſis in fr. ap. Hephaeſtion. p. 19. Βρέξιν τοῦ δὴν' ἀνάλβεις αἰθροΐζεται στρατός.

P. 299. *Cyri I.* Hos verſus tamquam *Moſchi* Theocriteis ſubjunxit *Valkenarius* p. 380.

P. 300. *Cyri VI.* 1. Ut hic in Μαξιμῖνος penultima corripitur, ſic in Ep. in Stat. Athl. LII. Κωνσταντῖνος. Ib. LIII. Anathem. Byzan. XXXII. 3. σὺν Κωνσταντίνῳ υἷι. Sic enim Vat. C. non Κωνσταντίω, quod *Br.* dedit. In Ep. ap. *Reisk.* p. 107. nr. 640. ὃ πρόσηξέ σοι Κωνσταντῖνος. Etiam in Κυρῖνος mediam corripuit *Leo Phil. I.* et in Ἰουστινίανος penultimam plures. Ep. ined. Vat. C. p. 58. Ἰουστινιανὸν καὶ ἠγαθέην Θεοδώρην. et iterum p. 59. Ἰουστινιανῷ στρατιῆς ἡγήτορι πάσης. In Ῥουφίνιος antepenultima corripitur ap. *Diodor. Gramm.* Ep. VIII. τί μάτην οὔνομα Ῥουφίνιος. ubi *Br.* membr. lectionem temere mutavit. Alia in nominibus diverſorum generum admiſſa, nunc quidem praetereo. — V. 3. Scr. δέ μοι. — *P.* 302. *Cyri VII.* 1. Κῦρος ἔχει. Scr. videtur ἔθηκεν.

P. 305. *Chriſtodori* Ecphraſ. v. 35. θύρσα. Hanc formam tuetur *Sabin. Gramm.* Νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ. Addendum eſt hoc vocabulum iis, quae ex maſculinis neutra fiunt in plurali; de quibus vide *Porſon* ad *Eurip.* Med. 494. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* p. 407. *Paſſow* ad *Longum* p. LXX. ſqq. — V. 37. Ocyus reſtitue optimam Vat. C. lectionem στεψάμενος pro στεφόμενος, quod in metrum peccat. Infra v. 367. ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ Στεψάμενος. — P. 306. V. 45. Ut hoc loco et V. 47. genuinum Σιμωνίδῃ *Br.* perperam depravavit in Σιμώνιδες, ſic iterum in *Ep. Simon.* LVII. ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμώνιδες, ἤραο ταύρους. In Vat. C. eſt Σιμωνίδης. quod in Σιμωνίδῃ erat mutandum, ut legitur in *Tzetzae* Chil. I. 636. — *lin.* 9. Scr. Σιμωνίδῃ. — V. 54. bene habet, modo recte interpreteris. στρατὸν οἰκτείρων Ἑλλήνων non debet referri ad

mala morbi contagioſi, quo exercitus laborabat, ſed ad clades, quae ex Achillis et Agamemnonis ſimultate in Graecos redundaturae erant. Haec ſimultas quum ex Calchantis vaticinio originem eſſet captura, ſponte apparet, cur vates illud mente dicatur premere. — V. 58. Miror οἱ productum ante ὤπασε. Scribe:

τὰ μὴ ἑοῖ ὤπασε τέχνη

Homer. Ιλ. v. 495. ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. — P. 310. V. 122. ἐδόκευε. Hoc procul dubio revocandum. Pythagoras non in terris, ſed inter coelites ſibi verſari *videbatur.* δοκεύειν *ſuspicandi*, *putandi* ſenſu *Chriſtodorus* uſurpavit iterum v. 180. ὡς δὲ δοκεύω, οὐκέτι δυστήνου μόρον Ἕκτορος. V. 336. ὡς δὲ δοκεύω Τέχνη τοῦτο τέλεσσε. V. 395. ἐγὼ δ' Ἀλκμᾶνα δοκεύω. Cf. *Hermann.* ad *Orpheum.* p. 825. — V. 128. μολοῦντος ex membr. derivatum. In Plan. eſt μολόντος, idque reſtituendum cenſet *Schaefer* ad *Sophocl.* T. II. p. 329. verbum μολέω e Graeciae uſu circumſcribens. Quare etiam ap. *Rhian.* Ep. IV. 11. pro ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε ἥβην — μόλοιτε ſcribendum exiſtimat. Paulo ante Scr. cum Vat. et Plan. ἐδίδαξεν. — P. 314. V. 195. Non video quid ἐῆς a *Br.* in textu poſitum praeſtet vulgato ἐήν. Hoc revocandum, ut *Planudis* ſaltem auctoritate nixum, dum Brunkiana lectio omni auctoritate caret. Et in hoc carmine Planudem, praeter Anthologiam Cephalae, aliis quoque ſubſidiis uſum eſſe apparet. — *P.* 316. V. 227. φόνον διψῶσαν eſt ex *Lycophr.* Caſſ. v. 1171. *Incertus* ap. *Athen.* L. X. p. 433. F. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου. Cf. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. v. 50. p. 227. — P. 317. V. 245. ἔοικε δε . . ἆσθμα τιταίνων. Hoc merito probat *Schaefer* ad *Longum* p. 367. ἐοικέναι cum participio jungi poſſe docens exemplis, quae frequentiora etiam forent, ſi per librarios licuiſſet. Cf. Eundem ad *Dionyſ. Hal.*

p. 212. et *Matthiae* Gr. gr. §. 550. Not. 4. p. 795. ſq. — P. 318. V. 253. Λάμπων reſtituendum. Sic ille vocatur ap. *Apollodor.* L. III. 12. 3. — V. 264. Πολυείδου. nulla erat neceſſitas hujus formae proſcribendae, quam paſſim occurrere docuit *Heynius* ad *Apollod.* p. 251. — V. 267. χαίτην nunc vix auſim damnare. ἄνθεα ἄτμητα ſignificare poſſunt *cincinnos intonſos*, quibus caput et tempora Apollinis ornata erant. Hoc *Chriſtodorus* ſuo more ſic extulit, ut ipſam dei *comam* crispis cincinnorum floribus ornatam diceret. — *P.* 320. *V.* 306. οὐρεσίφοιτος. Hoc epitheto de Diana utitur *Phurnutus* de N. D. c. 34. ὀρειτίνη eadem appellatur in Inſcr. ap. *Spon.* Miſc. p. 311. — V. 308. ἰοδόκην reponendum. Sic ap. *Apollon. Rh.* L. I. 1194. ἰϊστοδόκην Φαρέτρην. Hujus generis eſt θηροφόνη Ἄρτεμις ap. *Theogn.* v. 11. quod temere mutavit *Br.* Multa his ſimilia apud optimos quosque reperiuntur, quae colligere inſtituerunt Viri DD. *Porſon.* Mede. 822. Praef. ad Hecub. p. X. *Matthiae* in Anim. ad Hymn. Hom. in Apollin. v. 32. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 23. *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 442. Sed plurima ſuperſunt in Anthologia, unius Vat. C. auctoritate reſtituenda, quorum exempla dedi in Actis Phil. Monac. Faſc. II. *P.* 321. *V.* 314. Scr. ὁ μῆ. quae eſt forma exquiſitior, illuſtrata a *Bentlejo* ad *Callimachi* fr. 293. et ab *Interpp. Heſychii* T. II. p. 747. 15. — *P.* 322. *V.* 318. Vat. C. lectio τόπερ ὤικεεν a *Planude* non intellecta, reſtitui debet, modo ſcribas ᾤκεεν. Bene noverat Minerva formam viri, *in quo ipſa habitabat.* Jam haec cum ſequentibus egregie conſpirant. — V. 320. Plenius diſtinguendum poſt μολπήν. Tum revocata lectione Vat. Cod. diſtingue:

Σύννομος Ἀπόλλωνι πατὴρ ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς ....

P. 323. *lin.* 4. corrige *armenta* pro *armato.* — V. 365. V. D. in Bibl. Lipſienſi T. LXVI. p. 77. hunc

verſum transponendum et cum V. 358. jungendum cenſet. Certe Cratino magis convenit quam Menandro. In ſenſu tamen haeremus. Ille ad Lycambii filias, Archilochi jambis ad reſtim adactas, reſpici cenſebat. Mihi non liquet. — P. 324. V. 377. Formam ἀλιχαργησοῦ probat *Schaefer*. Meletem. p. 2. qui et mecum Vat. C. lectionem ἀηδὼν revocandam ſtatuit. De Euripide Ep. ἀδ. DXXXV, *τὸν σκηνῇ μελίγηρον ἀηδόνα*. De cicada ἀδ. DCXVI. *τὴν Νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα*. ἀδ. DCCXVII. *τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρον*. ἀδ. DCCXVIII. 2. *τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα*.

P. 327. *Chriſtodori II*. 2. ἀριφανέων vereor ut metrum ferat. — *P*. 328. *Ejusd. III*. 2. ἦν δή. *Plan*. Revocandum πρὶν ex Vat. Cod.

P. 334. *Metrodori Ep. I*. 10. non *βίοι*, ut perperam in notis expreſſum, ſed *βίῳ* eſt in Vat. Cod. id eſt, *βίῳ*. quod vulgatae *βίου* praeferendum. — *P*. 335. *Problematum arithmeticorum* nonnulla vertit et explicuit V. cl. *J. K. F. Hauff* in der Zeitſchrift für claſſiſche Literatur. I. 2. p. 104. ſqq. non recordatus, ea a *Brunkio* eſſe edita et a nobis in Animadverſionibus illuſtrata.

P. 337. *Metrodor. II*. 6. Facile hiatum vitaſſet poëta, ſi ſcripſiſſet: Εὐτέρπη· τὴν δ' ὀγδοάτην . . . Sed cf. Ep. III. 1. IV. 5. XV. 1. XXII. 2. XXX. 1. XLIII. 5.

P. 338. *Metrodor. III*. 5. ut vacillanti metro ſuccurreret, *Hermann*. ad *Orpheum* p. 768. emendavit: *εἰπὲ δὲ πόσσον ἔδωκεν, ὅπως δ' ἴσα* . . . Minore mutatione ſcripſeris: *εἰπὲ πόσον δῶκεν, χὤπως ἴσα* . . . V. 1. ſi vera eſt lectio Vat. C. *ἑκάστῃ*, Verſ. 2do ſcribendum *ἴσον ἔχεν πλῆθος*.

P. 343. *Metrodor. X*. 7. *ἤνεγκε καὶ δ' ἐγέλα*. Hanc membranarum lectionem minus feliciter tractavit *Br*.

In prima voce ὄρα latere, noli dubitare; tum vero καὶ δὲ verum eſſe nequit, quamquam hae conjunctiones paſſim junguntur, et crebrius fortaſſe junctae reperirentur, ſi per editores liceret. Sed in noſtro loco ſcribendum videtur:

ἠδ' ὅρα ἡδὺ γελᾷ Γλυκύνη . . . . .

Nihil in Codd. ſibi ſimilius ductibus. καὶδ et ἤδ. Cf. *Baſt* in Comm. Palaeogr. p. 815. De ἡδὺ γελᾷν dixi ſupra in his Addendis ad Lucill. Ep. CIV. T. II. P. II. p. 502.

P. 348. *Metrodor. XVII.* 1. υἱέος οἰχομένου Παιδες. Vat. C. quod verum: υἱέος οἰχομένου παῖδες. *quatuor liberi filii extincti.* — V. 9. ὡδὶ (ὧδε Cod.) ionismo hujus Epigrammatis adverſari monuit *Herm.* ad *Orpheum* p. 769. quid ipſe reponendum judicet, non indicans. Scribe

ὧδε δὲ λαμβανέτωσαν.

V. 15. ne καὶ in hac ſede ante vocalem corriperetur, *Herm.* l. c. p. 129. ἐς repetendum cenſebat, καὶ ἐς ἄλφιτα.

P. 350. *Problem. arithm. XIX.* Edidit Fabr. Bibl. Gr. T. IV. 4. 22. ed. vet. *Bonada* p. 425. — V. 8. In Vat. C. ſcriptura: τοῦ ΔΕΚΑΙ Η κρυερὸς μέτρον ἑλὼν βιότου — vide an haec lateant: ἥμισυ πατρὸς (ψεῦ ΕΚΑΤΗΣ κρυερᾶς) μέτρον ἑλὸν βιότου.

P. 355. *Problem. arithm. XXVI.* 8. καὶ ἐν ὥραις. Scr. καὶ εἰν. ut eſt in Vat. C. — *P.* 356. *Ib. XXVII.* 2. αἰὲν ἀναγκαίη κέντρα φέρουσα πόνων. Scr. ἀναγκαίης, idem quod ἀνάγκης. *Tyrtaeus* ap. *Pauſan.* IV. 14. ἀναγκαίης ὑπὸ λυγρῆς. *Herodot.* L. VIII. 111. δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην. quae cum aliis laudat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 535. Cf. *Rittersh.* ad *Oppian.* Cyn. I. 265. Structura verborum eſt ut ap. *Secundum*

Ep. II. μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης . . κυκλοδίωκτον ἔχω. — V. 6. revoca lectionem Vat. C. quae ſenſum habet optimum. ἑρύειν h. l. non eſt *trahere*, ſed *pendere*. *Homer.* Ιλ. X. 351. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι. *Schol.* σταθμήσασθαι. ζυγοστατῆσαι. Cf. *Heyne* ad *Homer.* T. VIII. p. 314. — *P.* 358. *Problem.* *XXXI.* 2. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Vitium eſt in ſolo nomine; verba autem ἔκοψεν (ſive κόψεν) τὸ τρίτον ſaniſſima ſunt.

P. 360. *Problem.* *XXXIV.* 2. ἐμῷ Vat. C. — *P.* 361. *lin.* 3. *ab ult.* Scr. ἔμοιγε. — *P.* 367. *XLIV.* 3. τοῦδ' Ἀμφ. Vat. C.

P. 369. *Aſclepiodotus.* V. 3. ἔνθ' ἀποτάμνει. Propius ad ductus in Lapide, *Butmannus* V. cl. in literis ad me datis

ὧν ἀποτάμνει

a quibus collibus Libycis Nilus Thebas ſejungit. Thebae enim, quae vere ſic appellabantur, in orientali ripa fluminis erant poſitae.

P. 370. *Cyrill.* *V.* 2. τριττειον. Fuiſſe videtur

τριέτη τὸν ἀφεῖλετε . . .

P. 371. *lin.* 10. Rectius ſcripſiſſem: *Juliani Ex-Praefecti.* Cf. *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigr. p. 286. ſqq. et *Gothofr.* ad Cod. Theodor. T. V. p. 304. quem excitavit *Wyttenb.* ap. *H. de Boſch* Not. p. 490.

P. 372. *Julian.* V. 3. ἐς τρίχας ἥξει. Hoc *Br.* ſatis pro arbitrio mutavit in ἔλθοι. Aliud quid latet, praeſertim quum repetitio verbi omnino ſit ſupervacanea. Scribendum ſuſpicor:

τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας, ὦ Ζεῦ,
γήραος, ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.

quod animandae orationi haud parum profuerit. — *Ejusd.* III. 3. probavit emendationem noſtram *Her-*

mann. ad *Orph.* p. 770. — *lin.* 7. *ab ult.* dele verba τῆς δὲ. *Vulgo.*

P. 373. *lin.* 11. Scr. *Juliani Epigramma, cujus diſtichon cl. editor excitat, integrum edidit* etc. Perperam *Macedonii* eſſe dixi.

P. 375. *Juliani X.* 1. *Martorelli* de theca calamaria I. p. 218. ἐπιθύνοντα corrigendum cenſet. Fruſtra. *Agath.* Ep. XXXVIII. ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ. V. 2. idem ἄγων in ὁμοῦ mutandum cenſet. V. 3. συνδρόμιον ἴθυν ὀχῆα Idem, *regulam* interpretatus, *quae plumbum cohibet, ne a recta discedat.* Inepte ſane. — V. 5. Idem p. 223. in Vat. C. στυστήρια legi ait, unde ipſe στυπτήρια facit, quia *vox humana characteribus quaſi firmetur et adſtringatur.* Nihil vidi ineptius. — *Ejusd.* XI. 1. κύκλοισι. *Martorelli* l. c. p. 224. ἄκροισι corrigit: *plumbum ſignans ſurculos pro extremitatibus calamorum, ut recte procedant.*

P. 377. *Juliani XV.* 2. ἡ φύσις ἄπνους. aut vera eſt vacca et naturae opus; tum natura ſuo operi vitam et ſpiritum detraxiſſe putanda eſt; aut artis; tum ars viva et ſpirantia finxit opera.

P. 379. *Juliani XXIV.* 5. μετὰ σεῖο φαρέτρην. Elegantem hunc uſum praepoſitionis illuſtravit *Boiſſonade* ad *Philoſtr.* Her. p. 429. Sic *Achill. Tat.* L. VI. p. 276. εἰμὶ (ſic lege pro εἰ) παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην. et mox: Λευκίππη παρθένος καὶ μετὰ βουκόλους, παρθένος καὶ μετὰ Χαιρέαν, παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην· ἀλλὰ μέτρια ταῦτα· τὸ δὲ μεῖζον ἐγκώμιον, καὶ μετὰ Θέρσανδρον παρθένος (τὸν inſere) καὶ τῶν λῃστῶν ἀσελγέστερον· ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνηθῇ καὶ φονεύει. In poſtremo colo fortaſſe ſupplendum: ὃς ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνηθῇ. *Macedon.* Ep. XL. de Pandora: ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειάς. *Agath.* Ep. LVI. καὶ σὺ μεθ᾽ ἑσπερίην ἐθαύχενα, καὶ μετὰ Μήδων ἔθνεα . . . ἰδου-

λήθης. Ep. ἀδ. CCCLXXIII. κεινῷ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ταύτας Χεῖρας ἀεργάζουσιν. Liban. T. IV. p. 119. ἐπινήρχου δὲ μετὰ Τροίαν· πάντως καὶ θυσίαν ἀνάγεσθαι μέλλων ἐποίεις, καὶ τοὺς θεοὺς ἐκάλεις δοῦναί τε σοι χρονίως μετὰ Τροίαν τὰς Μυκήνας ἰδεῖν, καὶ τὸν οἶκον εὐτυχῆ. Sic etiam Latini. *Tacit*. Hiſt. L. III. 49. *Antonius nequaquam pari innocentia poſt Cremonam agebat*. Cf. *Cortium* ad *Plinium*. L. VII. 18. 1.

P. 384. *Julian*. *XXXVII*. 4. ἐτμήγην. Hanc formam tuetur *Callimach*. ap. *Suid*. in κύφελλα. ἐτμήγη δὲ κύφελλα. *Apollon*. *Rhod*. L. IV. 1052. ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασι. — *Ejusd*. XXXVIII. Rhomphaeas argenteas, quas quatuor e proceribus, Imperatoris latus tegentibus geſtare ſolebant, hoc diſticho ſignificari exiſtimat *du Cange* in Addend. ad Not. in Commen. Alex. p. 599. Cf. *Eundem* p. 227. ſq. — *Ejusd*. XXXIX. 3. ἐν βίοιο Vat. C. βιότοιο Plan. — V. 5. Hoc ſolum ex his verbis effici poſſe videtur, ut Tatianus magiſtratum aliquando geſſerit. — P. 385. *Ejusd*. XLII. 1. οὔτε Cod. Vat. genuinum. — V. 4. In Vat. C. haud aliter legitur quam in Plan. Revocanda lectio cujus mutandae nulla eſt urgens neceſſitas.

P. 387. *Julian*. *XLVII*. 2. ἔκτουνεν Vat. C. loco pr. — *Ejusd*. XLIX. 1. Ocyus revoca lectionem membran. quam *Br*. temere immutavit: οὔτι σε πόντος ὤλεσσε καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται. Sic plane locutus eſt *Julian*. Ep. XLII. οὔτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου ἀδρανίη.

P. 391. *Julian*. *LVIII*. 3. τερπωλῆς δ' ἀκέα. Vat. C.

P. 395. *Julian*. *LXV*. 1. εἴτε καί. Vat. C. — V. 4. ὑμετέρης pro σῆς. hunc uſum exemplis illuſtravi ad Ep. ἀδ. CCCXLVIII. T. III. P. II. p. 71. — *P*. 397. *Ejusd*. LXXI. 1. πολυφλοίσβοισι codicis Vat. non eſt cur repudietur. *Fluctibus* hoc epitheton non mi-

nus congruit quam *mari* univerſo. — V. 5. δεῖγμα. De utriusque vocabuli permutatione cf. *Wyttenb.* Epiſt. cr. p. 275. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 189.

P. 401. *Marian. III.* 7. lin. 11. poſt ἔγραψεν adde: *et Plan.* ἐγράψας. *Br.* — *Ejusd. IV.* 3. ἀμβροσίοιο χροός: de *unguento roſaceo* plurimis verbis interpretatur *Martorelli* de theca calam. p. 11.

P. 405. *lin.* 9. *ab ult.* poſt παραὶ adde *Vat. C.*

P. 409. *lin.* 11. poſt *Cod.* adde *et Plan.* — *Hymn. in Bacch.* V. 16. pro ὀρέσκιον mallet ὀρέσκοον *Lobeck* ad *Sophocl. Ajac.* p. 244.

P. 412. *lin.* 24. poſt νηφαλέον τε inſere *Plan.* νηφαλῆα *Vat.*

P. 414. *lin.* 2. Scr. *verbo.* pro *verbum.*

ADDENDA

ET

EMENDANDA

AD TOMUM UNDECIMUM

SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM EJUSQUE PARTEM PRIMAM.

P. 9. *Orpheus V.* 62. *προγίνοιτο*, quod ex Medic. Cod. reſtituendum dixi, exemplis firmavit *Schaeſer* Meletem. p. 19.

P. 11. *Secundi Ep. III.* 2. *τοσσάκις* Vat. C. — *lin.* 21. corr. *quum quis* pro *ſi quis.* — *P.* 13. *lin.* 9. dele verba *Scr. δακετῶν.* Conſtructionem ἔχεις . . ἢ φοινίῳ δακέτων illuſtravit poſt *Porſon.* Suppl. ad Praef. in Eurip. Hec. p. LIV. *Schaeſer* ad *L. Bos.* p. 189.

P. 13. *Tiber. Illuſtr. II.* 3. Scr. *εἶτά με.*

P. 16. *Irenae.* V. 6. *μιγνύμενοι.* Ap. Lipſ. *μιγνύμενα* Vat. C.

P. 20. *Joannis Barbuc. Ep. IV.* 1. *Plutarch.* Vit. Pelop. T. II. p. 217. ed. *Br.* *ἐκείνη ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξεν Ἕλληνας, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας, οὐδ' ὁ μεταξὺ Βαβύκας καὶ Κνακίωνος, τόπος ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικούς.*

P. 21. *Joannis Ep. VIII.* 1. Similiter *Liban.* T. IV. p. 778. *ἡ δ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρω οὕνεκα κόρης, Τῇ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον, ποθέουσά τε μαργαμένη τε.* ubi ſcribendum:

ἧδ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρομαι οὕνεκα κούρης.

P. 23. *Ejusd. Ep. XI.* 1. ἐσχατίης. attigit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 273.

P. 34. *In Aurigar. Stat. XVIII.* 1. ἴουλον ἀνθῶν. *Euſtath.* de Ismen, p. 130. ed. Lipſ. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκος νῦν πρώτως ἤνθει τὸν ἴουλον. quem locum laudat, tranſitivum verbi ἀνθεῖν uſum illuſtrans, *Schaefer.* in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. 530.

P. 41. *Aurig. Stat. XVII.* 6. στεψάμενοι. *qui ipſi in ſtadio vicerant* ſeniores puerum Conſtantinum agonothetam ſibi ſumſerunt. Male haec olim interpretatus ſum. Cf. *Schaefer.* Meletem. p. 8. — *P.* 42. *lin.* 6. *ab ult.* De poëtarum licentia in nominibus propriis vide ſupra in his Addend. ad T. II. P. III. p. 300. *Cyri* Ep. V.

P. 46. *Agathiae Ep. III.* 1. ἦν ſcribendum eſſe monet Schaefer Meletem. p. 98. Dubites tamen, an ſeriores in hac ſtructura optativum omnino repudiaverint. *Oppian.* Cyn. I. 67. τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα; Ἢ βασιλῆι λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο; ubi ſtatim ſequitur: ἰῷ πορδαλίων δὲ τίς ἂν μυραίνας ἐΐσκοι; *Philipp. Ep* XLV. τίς γὰρ ἕλοιτο Κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον; — P. 47. — V. 7. ἔκταθεν ἐρώτων. non in amoribus ponendum eſt adulterium, quibus frui liceat, ſed in criminum numero habendum.

P. 48. *Agathias IV.* 7. Scr. ἔστιν cum Vat. C. — *P.* 49. *Ejusd. V.* 1. μνήστειρα, *puella deſponſata.* Augenda hac voce Lexica. — *P.* 50. *Ejusd. VII.* 4. οὔτε ζωροτέρῳ. Male omnino *Br.* ἐπὶ interpoſuit, quo nec ſenſus indiget, et metrum corrumpitur. Cf. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 289. — *P.* 54. *lin.* 7. corrige ἐπεὶ pro ἐπή. — V. 15. προσώπῳ. Vat. C. quod *Br.* in μετώπῳ mutavit, neſcio quare. — V. 24. Scr. σοὶ πλέξω.

P. 57. *Agath. Ep. X.* 6. κἂν ἐλλείπῃ.. de κἂν cum indicativo vide *Schaefer.* in Epim. ad *Baſlii* Epiſt. cr. p. 26. et iterum in Append. ad *Ariſtophan.* Plut. p. XXXVIII. — V. 8. ἔχοι ex Vat. C. revocandum, licet vulgari Grammaticorum praecepto adverſari videatur. *Agath.* Ep. LXXXVIII. 9. εὔχεο κείνῳ, Ὄφρα μοι ὑβρίσας δάκρυ φίλον σταλάοι. ſic Vat. C. non σταλάξῃ. *Macedon.* XXX. πυὐτόνωτος μεγάρων τις ἔσω πυλάωρὸς ἐμεῖο ... Μή τινα Νηϊάδων ... ἴδοι. ubi *Br.* iterum ἴδῃ. membr. reclamantibus. ἀδ. Her. XXIII. μὴ κίνει Καμάριναν ... μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης. *Achill. Tat.* L. VI. 7. p. 254. ὑποστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἴην. Ib. 9. p. 256. ἀλλ᾽ οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἴδοις στεῤῥοτέροις δεσμοῖς δεδεμένον. Ib. 12. p. 268. βούλομαι δέ σοι καὶ τὸν Θέρσανδρον, ὅς τις ἐστὶν, εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον ἥδοιο. Et talia ſexcenta reperiuntur, quorum ut nonnulla facilem emendationem admittunt, ita plurima eandem reſpuunt. — *P.* 58. *lin.* 12. tolle lectionem ex depravato loco natam, et ſcr. μυδαλόεντα pro μυδαλέοντα, ut etiam in *Stratonis* loco, qui proxime ſequitur, corrigendum eſt. Sed omnino ſcribendum, emendatione longe faciliore,

ὄμματα δὲ σταλάοντα φυλάσσεται·

Sic Ep. LXXXVIII. δάκρυ σταλάοι. — V. 10. ἀμφιβάλοι Vat. C. non minus recte eſt poſitum, quam ap. *Theogn.* 83. τοὺς δ᾽ οὐχ εὑρήσεις διζήμενος .. οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι.

P. 61. *lin.* 24. non opus eſt ἢ inferatur. — *P.* 62. *Agath. Ep. XVII.* 5. Revocandum καὶ πείθομαι. Importunum hoc loco ναί. — *P.* 63. *lin.* 22. Scr. ἐψεύσαο. — *P.* 64. *Agathiae Ep. XIX.* 5. εὑρήσεις τὰ ὅμοια. Scribendum procul dubio:

εὑρήσεις τάχ᾽ ὅμοια.

quo et hiatus tollitur, et ſenſus haud parum erigitur. In eodem contextu *Rufin.* Ep. XXXI. ἤδη καὶ λευκαὶ σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι, Καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς Ἑκάβη Πριάμῳ. — *P.* 64. *Agath.* Ep. XXI. 3. reſtitue lectionem Vat. C. ξείνῃ γινῶ κευχθέντα. Minime enim opus eſt, quod *Br.* cenſebat, ἔφην, interponatur. Verbum dicendi latet in πείραζον, ad quod λέγων ſubaudiri debet. *Euripid.* Phoen. V. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ, Οἱ δ' ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλει.

P. 68. *lin.* 10. *ut de jure reſponderet* vertit *Grotius.* In lemmate poſt νόμων adde ex Cod. Vat. ὑπομνηστικὸν περιφθέν. — *P.* 69. *lin.* 15. de *Eubuli* fr. vide nunc *Schweigh.* ad *Athen.* T. VIII. p. 106. ſq. — *P.* 74. *Agath.* XXXII. 3. εὕρετο cur immutaverit *Br.* non apparet. Certe haec forma non minus obvia, quam εὕρατο. — *P.* 75. *Ejusd.* XXXIII. 3. lectione Vat. C. κόψας fere adducor, ut *Agathiam* ſcripſiſſe exiſtimem:

ἣν μόλις εὗρε μελαινάων ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας
θήκατο σοί, προτέρης λείψανον ἡλικίης.

quae ſtructura elegantia non caret, quum in vulgata oratio minus bene vincta ſit. Facile tamen neceſſariam non eſſe emendationem concedo. — *Ejusd.* Ep. XXXIV. 1. Quamquam in proſodia nominis Ἀγαθίας veteres ſibi parum conſtant, nullum tamen locum reperiri exiſtimo, ubi duae priores ſyllabae producantur. Fortaſſe ſcribendum

Ἀγαθηΐα ἐννεὰς . . .

quod nonniſi una litera a ſcriptura Codicis recedit. Ut a Πυθαγόρας deſcendit Πυθαγόρειος et Πυθαγορήϊος; ſic ab Ἀγαθίας, Ἀγάθειος et Ἀγαθήϊος.

P. 79. *Agath. Ep. XLI.* 6. τήκεται· οἱ κρ. *Hermann.* ad *Orpheum* p. 785. corrigit probabiliter, τήκε-

τὸ οἱ κραδίῃ. — P. 83. *Ejusd. XLVIII.* ad *Philoſtrati* Heroica, quae ad hoc Epigr. comparavimus, *Boiſſonade* p. 462. excitavit *Ariſtidem* Serm. Sacr. II. 2. p. 292. quem illas thermas reſpicere ſuſpicatur. — V. 1. μιλεῦντες. Vide de hac forma in his Addend. ad *Chriſtod.* Ecphraſ. v. 128. T. II. P. III. p. 310. — *P.* 87. *Ejusd. Ep. LV.* 9: τλήμονες οἱ πλουτοῦντες ποικίνοισι συνόντες εἰς πλέον . . . Sic Vat. C. Quae olim hic reponenda exiſtimavi — nam Brunkiana lectio nullius eſt pretii — longius ſunt arceſſita. Rectius ſcripſeris

τλήμονες οἱ πλουτοῦντες, ἐπεὶ πυκινοῖσι συνόντες
εἰς πλέον ἀγρεμίης εὔαδεν εἰλαπίνῃ.

Vides quam facile ἐπεὶ excidere potuerit. Eſt autem in his verbis anacoluthon non infrequens in talibus; pro ἐπεὶ αὐτοῖς συνοῦσι πυκινοῖς εὔαδεν εἰλ. quod mutavit auctor, ne dativis coacervatis ſenſus obſcuraretur.

P. 88. *Agath. Ep. LVI.* 1. Hunc pontem commemorat *Paul. Sil.* in Deſcript. S. Sophiae v. 513: τὸν πρὶν ἀνεκτήτοισιν ἀγηνορέοντα ῥεέθροις Μύγδονα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίτιδι γαίῃ, Νῶτα λιθοτμήτοιο διαζωσθέντα γεφύραις, Κρήγυον ἡμετέρων ἐπέων τὸν ῥυθμὸν ἐλέγξει. — V. 1. μεθ' Ἑσπερίην. Conf. haec Addenda ad T. II. P. III. p. 379. *Julian. Aeg.* XXIV. 5. — V. 4. αὐτὸς ἐδουλώθης. Quum membr. οὕτως offerant, legendum eſſe apparet

οὕτω ἐδουλώθης.

— *P.* 89. *lin.* 22. In fragmento *Eubuli* propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam, ſi ſic correxeris:

τὴν δ' εὐπρόσωπον . . . . λοπάδα τοῦδε τοῦ
θαλαττίου γλαύκου φέρουσαν εὐγενὲς
μέρος, λάβρακά θ' ἑφθὸν ἐν γ' ἅλμῃ 'μίᾳ.

P. 90. *Agathiae Ep. LVIII.* 5. καὶ κεῖθι. Hoc revocandum eſſe exempla declarant. *Heſych.* κεῖθι.

ἱκαῖδε· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. quod fruſtra in ſuſpicionem vocatur. *Aeſch.* VII. c. Theb. 795. ἐκεῖθι κ' ἤλθον. *Oppian.* Hal. IV. 274. κεῖθι δὲ ποικιλόπεδος νέος ἕλκεται. *Achill. Tat.* L. II. 14. p. 65. κεῖθι θυηπόλιον τε φέρειν κίλον' Ἡρακλῆι· καὶ κεῖθι junctim habet *Paul. Sil.* Ep. XXXVII. — *Ejusd.* Ep. LIX. 1. εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα. Sic articulo uſus eſt *Loll. Baſſ.* 1. οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο ἄλλος, χὡ μελίθρους κύκνος ἐπηόνιος. Sic ibi Vat. C. Cf. *Heindorf.* ad *Platon.* Charm. p. 62. quamquam ibi paulo diverſa eſt ratio.

P. 92. *Agath. Ep. LXI.* 1. καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς. Reſpici videtur donum Minervae ab Hecuba ceterisque Trojanis mulieribus oblatum Ιλ. ζ. 293. — *P.* 94. *Ejusd.* Ep. LXV. 3. ᾤχετο. Vat. C. ᾤχεο. Plan. — V. 5. Scr. πολλά σοι, κλ. τ. — *Ejusd.* Ep. LXVI. 7. εἰδ' ἀπιθήσεις. Vat. C. ἀπιθήσῃς. Non uno in loco particulam εἰ ſequitur conjunctivus aoriſti primi, ſequente plerumque futuro, aut praeſente, loco futuri, aut imperativo, ſimilibusve. *Oppian.* Cyn. I. 520. εἰ δὲ τυχήσῃ . . . . ὦκα φέροι μογέων τε βαρυνόμενός τε πελάζοι. In Muſas Anal. T. II. p. 520. εἴ ποτε τερψινόοιο, φίλος, φόρμιγγος ἀκούσῃς (ſic Vat. C.) τὴν Βρομίου θαύμαζε. ad. CCCLXIX. εἰ τραφερῆς πάσης ἁλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσῃς (ſic membr.) Οὔ ποτε μοι γαῖα χώρην ἀρείονα τοῦδε νοήσεις. *Antipater* ap. *Huſchke* An. cr. p. 236. εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ' ἀτραπιτόν περ ἰοῦσαν Ανακρύσεις. *Philippi* Ep. L. χαλινοὺς εἶτε . . ἐναρμόσῃ γίνωσκε κἀπικεντρίσῃ Ὁ σὸς πόνος, Λύσιππε, ... Τάχ' ἐκδραμεῖται. Sic et hoc loco membranae. *Philodem.* in Ep. quod edidi T. II. P. I. p. 248. εἰ δ' ἀπολείψῃς οὔθατα . . . . ἀλλ' ἑτάρους ὄψει πανταληθέας. *Agath.* Ep. LXIX. εἰ πυρετῷ λήξῃ πνεῦμα δυσωνόμενον Οὐκέτι τεθνήξει. Id. LXXI. εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον . . μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ Ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένου, μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήια, μη-

ἔτ' ἄλλων Ἥρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην . . . : ἀποκόψεις τοὺς ἀνάχυας. Hic locus inprimis memorabilis, quippe in quo futurum indicativi cum conjunctivis ita jungitur, ut de vitio ſcripturae ne cogitari quidem poſſit. Quare videndum, an reliqua loca recte revocentur ad vulgarem normam, quam in plurimis *Br.* ſecutus eſt.

P. 95. *lin.* 13. Scr. γυρόν. — *Ibid. lin. penultim.* Scr. ἀονήσαι.

P. 96. *lin.* 19. Scr. λευκαίνειν pro λευκαινέν.

P. 97. *Agathiae Ep. LXX.* 2. cauſa non eſt cur repudietur lectio membr. σκανδαλαμοφράστην, quum aeque bene dicatur σκάνδαλμος et σκανδάλαμος. Vide *L. Bos.* Obſſ. crit. p. 186. — V. 11. non auſim εἶτα proſcribere, quod etiam V. C. tuetur. — V. 8. ἔργον Ἀριστοτέλους. *opus, ſcriptum* illuſtravit *Schaefer ad Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 404. ſq. — *P.* 99. *Agath.* Ep. LXXI. 11. μηδὲ κομάδας. Scribere poſſis μὴ κομάδες . . ut paſſim μὴ poſt μηδὲ et μήτε injicitur. Hoc loco tamen durius fuerit.

P. 104. *Agath. LXXII.* 27. καὶ κοίρανος αὐτόν. Vat. Cod. καὶ κοίρανος αὐτὸς. Plan. Minime opus erat αὐτὸς mutari in ἀνδρῶν. Saepiſſime κοίρανος *Imperatorem romanum* ſignificat. Vide *Villoiſon* in Magar. Enc. an. VII. T. II. p. 450. — *P.* 104. *lin.* 7. *ab ult.* Scr. ὁριζομένους.

P. 106. *lin.* 11. Scr. φυλαξόμενος. Sic enim eſt in Cod. Vat. non φυλαξάμενος. et ſic iterum lin. 18. φυλαξόμενος. Futurum medii ſaepiſſime ſuccedit in locum paſſivi, aoriſtus primus aut rariſſime, aut nunquam. Cf. *Pierſon ad Moer.* p. 13. et 367. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* I. p. 91. et alii. Caeterum ipſa Vat. C. lectio, nulla mutatione facta, reſtitui poſſe videtur:

οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομαι ὑμετέρῃ γαστρὶ φυλαξόμενος·

non ibo ut victima tuo ſervata abdomini. — V. 9. Scr. εἰς σὲ περ. Sed hoc quoque loco verum ſervaſſe videri poteſt Cod. Vat. et Planudea: εἰ σὲ περήσω, quod dictum, ut περᾷν κίνδυνον, *ſi te evaſero.* Quo admiſſo tautologia evitatur, qua *Br.* lectio laborat. Nam verba εἰς σὲ περήσας nihil aliud dicunt, quam quod V. 7. erat: οὐδέ ποτ' εἰς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι. Verum igitur ſenſum expreſſit ſummus *Grotius*, cujus verſio mihi, quum Animadverſiones ſcriberem, non ſatis accurata videbatur. Nihil tamen, quod mireris, monuit *H. de Boſch*, praeſtantiſſimus Grotiani ingenii praeco et vindex.

P. 107. *Agath. LXXVI.* 1. ζυγόν. Vat. C. Hoc reſtituendum. Cf. *Valken.* ad *Ammon.* p. 65. — *P.* 109. *LXXVIII.* 5. ἰξάνου. Vulgo.

P. 111. *Agathiae LXXX.* 4. num ſcribendum: οἰκτείρω σέ γ', ἔφησ; — *Agath.* LXXXI. 3. μοῦνον. Vat. C. quod reſtituendum.

P. 112. *Agathiae Ep. LXXXII.* 2. φέγγεα, *patriae lumina* i. e. illuſtres in patria fuerunt. Minus recte haec olim accepi. — V. 6. ἔκτανε τήνας τῇδε βιησάμενος. Nihil membran. lectione verius, modo una voce, quae excidit, revocata, legas:

ἔκτανεν, ὡς τήνας τῇδε βιησόμενος.

maritos earum interfecit, ſperans fore ut ſic earum pudicitiam expugnaret. τῇδε. οὕτως. *Euripid.* Or. 781. φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. — V. 12. ἐν δ' αὐτᾷ corr. *Jenſ.*

P. 113. *Agath. LXXXIII.* 6. τὸν Σιδόνου. Vat. C. — *Ejusd.* LXXXIV. 4. Cauſa non eſt, cur a lectione membr. recedatur. κτείνω praeſens pro futuro. Conf. Addenda ad *Paul. Sil.* Ep. XXII. ἀντιβλέψω, in quo nec *Planudes* offendit, bene habet. Vide Addend. ad *Chriſtodori* Ecphr. v. 308. — *P.* 114. *lin.* 3. tolle *et Suida.* Nam ap. *Suidam* ἤμαρον legitur.

P. 115. *Agath. Ep. LXXXVI.* 1. Scr. cum Cod. V. οὔτ᾽ ἔμ᾽ ἄκοντις. — *lin. ultim.* poſt *vulgo* adde *et Cod. Vat.* Cf. *Addenda ad Agathiae* Ep. X. 8. — *P.* 116. *lin.* 13. corr. *ſcribas* pro *ſcribi.*

P. 117. *Agath. Ep. XCIV.* 4. ἤγετ᾽ οὐδ᾽. Vat. C.

P. 118. *lin. penult.* dele verba *qui etiam* φίλου *praebuit.* Nam in Vat. C. τεοῦ legitur, ut in Planud. Hoc revocandum. — *P.* 119. *lin.* 8. corr. γραμματόχον. Vertit hoc *Damocharidis* Ep. *Montfaucon* in Palaeogr. p. 24. cujus errores quosdam exagitavit *Martorell.* de Theca Calam. p. 193. ſq. qui V. 1. corrigere conatur γραμματικῷ. nam plumbum literas non *parere*, ſed lineas tantum ducere. Tum v. 4. εὐγραφέας. Et ſic certe *Paul. Sil.* LI. εὐγραφέος τέχνης ὄργανα. Id. LII. εὐγραφέων καλάμων. Nulla tamen neceſſitas idem epitheton *Damocharidi* quoque obtrudendi. V. 5. τρηχαλέον τε λ. idem, ſine cauſa idonea. — V. 6. καὶ γραφικοῦ καλάμου. Idem. — *Damochar.* Ep. III. 2. τὸν χρ. Vat. C.

P. 121. *Paul. Sil.* 1. 2. περιδηρίτην. verum videtur. Cf. *Addenda* ad *Chriſtodori* Ecphr. v. 308. — *P.* 122. *Ejusd.* II. 7. ἄλλῃ. *alio modo.* Vide ad *L. Bos.* p. 333. ſq. — *Ejusd.* III. 5. τίς κεν ὑποτλαίη. corrigendum cenſet *Schaefer.* Meletem. p. 98. Cf. quae notavimus ad *Agathiae* Ep. III.

P. 124. *Paul. Sil. Ep. V.* 3. Peſſima lectio *Salmaſii* ἐν κλινοκώμῳ. ſi ejusmodi vocabulum in graeco ſermone extaret, primam ſyllabam produceret. Nec intelligitur qua ratione ſit compoſitum. Sed nihili eſt vocabulum. Ex ſcriptura membr. ἐγκλινοδώμῳ Ἡμετέρῳ . . . ſcribe emendatione longe certiſſima:

ἐκέστενεν ἐγκλιδὸν ὤμῳ
ἡμετέρῳ κεφαλὴν δηρὸν ἐρειδομένην.

quod imaginem efficit ſuaviſſimam. ἐγκλιδὸν eſt ap. *Apollon. Rh.* L. I. 790.

P. 125. *Pauli Sil. Ep. VI.* 5. 6. Scribe cum membranis, una litera immutata:

τἄλλα δὲ σιγῇ
κρυπτέον·

Eurip. Oreſt. 759. οἰστέον τάδε. *Joann. Cinnam.* L. I. 1. p. 2. A. οὐκοῦν οὐδὲ διὰ τοῦτο παντάπασιν ἔργα σιγητέον, ἃ τῷ ἡμετέρῳ δήπου συνέπεσεν αἰῶνι. In eodem Epigrammate V. 2. pro ἐμπελάσει legendum videtur ἐμπελάσαι. ut *Ruhnkenium* emendaſſe video ex *Schneideri* Peric. cr. p. 26. Ιλ. V. 119. ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω Αὐτόθεν, ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα.

P. 130. *Pauli Sil. Ep. IX.* 3. ἀμαρύγματα παρειῆς. Vat. C. — V. 3. Verum videtur quod idem exhibet, ὄλβον παντὸς ὑπερφέρεται . . *omnem felicitatem ſuperatis* . . . quod majore cum vi dicitur, quam *omnes felicitate ſuperat.* — *Ejusd.* Ep. X. 1. ὠμογέροντα e membr. revocandum. Fruſtra enim ſeriores hos verſificatores ad meliorum poëtarum normam caſtigare ſusceperis. — V. 10. ἀναθηλήσει κρατὶ μελ. Subaudi σύν. quam ellipſin illuſtrat *Dorvill.* ad *Char.* p. 698. *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 746. ſ. In μελαινομένων, ut multis aliis in locis, ι ſubſcriptum, quod in Vat. C. ſemper apponitur literis, in ν tranſiit. *Schaefer* Meletem. p. 109.

P. 133. *Paul. Sil. XIII.* 1. Θεωνὼ et Θεανῶ. Utrumque inveniri, ut αἰδὼ et αἰδῶ, monuit *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 43.

P. 135. *Pauli Sil. Ep. XV.* 3. ἀνῆψαι. Vat. C. — *P.* 138. *Ejusd.* XVIII. 3. μετὰ σάρκα. *carne conſumta.* Cf. notata in *Addendis* ad T. II. P. III. p. 379. *Julian.* XXIV. 5. — V. 5. ὅτε θύματα π. λαφύξῃ. Vulgo λαφύξει. De conjunctivo cum ὅτε, ſubtiliter nuper disputavit *Fr. Thierſch* in Actis Philol. Monac. Faſc. I. p. 13. ſqq.

P. 141. *Paul. Sil. XXII*. 2. φαιδρύνεις. Vat. C. quod ob futurum praecedens et ſubſequens mutari non debuit. Illam enim diverſorum temporum conjunctionem veteres non evitaſſe, plurima exempla evincunt. Conf. *Matthiae* ad Hymn. Homer. p. 144. *Porſon* ad Hecub. v. 21. *Herm.* ad *Viger*. p. 734. nr. 161. Haud ſemel autem peccavit *Brunkius*, qui in Analectis hanc temporum diverſitatem pro libidine ſuſtulit. Sic *Anyte* Ep. XII. οὐκέτι . . αὐχέν' ἀναῤῥίψω . . οὐδὲ . . ποιφύσσω. Sic membr. et *Suidas*. *Br*. ποιφύξω ſcripſit. *Rhian*. Ep. IV. 7. οὐκέτι γυῖα Κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μένεις. *Br*. μενεῖς. *Strato* Ep. L. παῖς τις ἀναθλίβει . . ἢ τρυφεροῖς σφήξει περὶ χείλεσι. *Br*. ἀναθλίψει.

P. 142. *Paul. Sil. Ep. XXIII*. 8. ἦθ' ἱερύση. Conf. *Porſon*. ad *Eurip*. Oreſt. v. 141. — *Ej*. XXIV. 1. κούρῃ. V. C. — V. 2. ἠριπόλις. Vat. C. v. 4. τηλοτέρῳ et μὰ σέ. *Ibid*.

P. 143. *Paul. Sil. Ep. XXV*. 1. ἀμφ' ἐτίναξα et Γαλάτεια. Vat. C. — V. 2. ἐπ' εὐξαμένη. Ibid. — V. 3. ὁ δέ. *Ibid*. — *Ejusd*. XXVII. 6. ἐπὶ σκίρχων. Vat. C. Pro εἴθ σε ſcr. εἰς σέ.

P. 145. *Paul. Sil. Ep. XXVIII*. 2. ὑπὸ κλάζειν. V. C. V. 5. ἐπ' ὤμοισιν.

P. 146. *Pauli Sil. Ep. XXX*. 8. βαλλόμενος. ferri nequit, non magis ac *Stephani* ἰλλόμενος. Vera lectio latet in βουλόμενος. Si reputaveris, quam ſimiles inter ſe ſint ductus ου et οσ, facile pro vero habebis, quod equidem legendum eſſe puto:

θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος.

Sic Ep. XI. καὶ περὶ δειρὴν Ἄσχετα λυσσώων βόσκομαι ἀργὸν φίλην. *Achill. Tat*. L. II. 37. p. 102. καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται, καὶ περὶ τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται.

P. 147. *Pauli Sil. XXXI*. 1. ὑπὸ κλέπτοντες. Vat. C. — V. 4. λιχνεύοντων. Vat. C. — P. 148. *Ejusd*.

XXXIV. 8. Scr. δέ μοι. — *P.* 149. *lin.* 7. delenda verba: *notanda forma* τὸ βόστρυχον. Ejusmodi forma singularis numeri non extitit, quamvis βόστρυχα passim occurrat. Monuit de hac re post *Musgravium* ad *Eurip.* Helen. v. 428. nuper *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* p. 407. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 122. ſ. *Passow* ad *Longum* p. LXIX. ſqq.

P. 150. *Pauli Sil.* XXXV. 4. ὑπὸ δμηθεὶς. Vat. C. — *Ejusd.* XXXVI. 2. Servanda videtur membranarum lectio:

Πτηνὸς Ἔρως, πτηνὸν κεῖσε με ὥστε φέρειν.

aliis Amor instructus est, ita ut me alatum eo ferre queat. Hiatus fortaſſe non extimescendus, quippe cui similes nonnulli reperiuntur in Anthologia, quod haud facile ſuſtuleris — V. 8. ἀπ' ὠδυμένη. Vat. C.

P. 151. *Pauli Sil.* XXXVII. 2. κάλλεος ἀκρήτου. Comparandus *Achilles Tat.* L. I. 10. p. 17. ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς, καὶ ἀκράτῳ θεάματι, καὶ (idque) μέχρι κόρου προελθὼν (fort. προσελθὼν) ἀπῆλθον μεθύων ἔρωτι. — V. 3. διὰ θρέξωμεν. Vat. C.

P. 152. *Pauli Sil.* XXXVIII. 1. πρὸς ἔρωσι. Vat. C. — *Ej.* XXXIX. 1. σώζεό σοι. Vat. C. — καλίνορσον. prolepſin; quae eſt in hoc vocabulo, illuſtravit *Lobeck.* ad *Soph. Ajac.* p. 299.

P. 153. *lin.* 24. lege *nominibus* pro *nominis.* — *Paul. Sil.* XLI. 3. Scr. βόστρυχα σοί. — V. 6. ταῖς δὲ et ἀκρηβαῖς. Vat. C. — V. 8. ἐπ' ἐσπέσατο. Vat. C.

P. 154. *lin.* 5. *ab ult.* dele σοι *omittit Vat. C.* σοῖς ibi legitur. — V. 10. ἀπ' ὠσάμενος. Vat. C.

P. 157. *Pauli Sil. Ep.* XLV. 3. ἔξελατο Vat. C. V. 3. ἀμφὶ δέμας. Vat. C. — *Ejusd.* XLVII. 2. φοινῷ. Adde Hymn. Homer. v. 361. θυμὸν φοινὸν ἀποπνείουσα. — *P.* 159. *Ejusd.* XLVIII. 2. μινύρας φιλοστεφάνου.

Vat. C. — V. 3. ἢ δ'. Vat. V. 5. ἀπ' ἐκόμισσε. Vat. V. 7. ἐπὶ τρύζων. Vat. V. 8. ἀπ' οἰχομένου. Vat. V. 10. ποιόν. Vat. V. 11. λιπών. Vat. V. 12. ὑπερ. Vat. — P. 160. lin. 9. corr. *quam* pro *quae*.

P. 162. *Pauli Sil. Ep. LXII.* 2. *Martorelli* de Theca calamaria T. I. p. 211. καὶ σχιστῶν corrigit, quia in aliis hujus argumenti Epigrammatis εὐσχιδέων καλάμων reperitur. — V. 5. Idem p. 163. ἄντρους in ἄντλους mutandum cenſet; inepte profecto. — V. 7. Idem tentat, χερὶ ἔντρομον ἤδη Κρύπτε καὶ . . . *poſtquam aetate tremebat jam, et comperiebat oculos rugoſum ſupercilium.* Sive ἔντρομος ἤδη εἶλκε . . . ſive ἔντρομος ἤδη ἦλθε . . . . omnia male et ſine cauſa idonea. — *Ejusd.* LXII. 9. πολύωπα. noſtram hujus vocabuli interpretationem ſatis tuetur analogia ſermonis. De conopeo. *Paul. Sil.* Ep. LXVII. αὐέρα δ' ὑπνώοντα μέτρῳ πολύωπι καλύπτω. Apud *Homer.* Od. X. 386. δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ. *Martorelli* autem de Theca calam p. 18. non confundenda eſſe contendit πολύωψ et πολυωπός; hoc eſſe *multis foraminibus;* illud *multis faciebus;* quo ſenſu id h. l. quoque accipi debere. — V. 10. ῥυόμενος. Idem tentat. et V. 12. διαρμόζων. — καθ' ἁρμόζων. Vat. C.

P. 163. *Paul. Sil. Ep. LII.* 5. *Martorelli* de Thec. calam. p. 162. corr. σαθεροῖο vel σαθροῖο. *vas atramenti concoſſi et vieti.* V. 7. Idem: χυδὴν πινόντα θαλάσσην. *ſpongiam abunde bibentem aquam.* ſive χυτῆς πλήρωμα θαλάσσης. *quae aqua facile impletur.*

P. 164. *Paul. Sil. Ep. LIII.* 2. ἐπ' ἰσκασάμην. Vat. C. — *Ejusd.* LIV. 2. μόλις. *quodammodo, licet aegre*, ut Ep. LIX. ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην, Οὔτε οἷλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο. — *Ib. lin.* 4. *ab ult.* *Eubuli* locum ad mentem noſtram conſtituit *Schweigh.* T. IV. p. 577. ſ.

P. 165. *lin. penult.* Eundem locum *Alciphronis* tractans *Baſiius* Lettre à Boiſſon. p. 158. ſq. acute corrigit, κῆπον (aut κήπιον) καὶ κοράλλιον. hoc interpretatus de ſigillo Adonidis ex corallio.

P. 168. *Pauli Sil. LX.* 4. σαῖς καλάμαις procul dubio elegantius eſt Brunkiano ταῖς καλάμαις. Repetenda praepoſitio, quod praecipue in comparationibus locum habet. *Plutarch.* T. II. p. 513. C. μάλιστα δὲ περὶ τοῦτο δεῖ τὴν ἀδολεσχίαν συνέχειν, ὥσπερ εἰς ἴχνος ἐμβιβάζοντα τὴν ἐρώτησιν. i. e. εἰς τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ εἰς ἴχνος. Ib. T. II. p. 323. E. ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὥσπερ εἰς τόπον ἀμαυρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον . . φεύγειν καὶ ἀποχωρεῖν. *Dio Chryſoſt.* T. II. p. 102. 20. ἐμβιβάζειν τῇ ψυχῇ ὥσπερ εἰς ὄχημα τὸ μέλος. In *Plutarchi* V. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα, τοῦ Σύλλα τὸ στρατόπεδον κατεφέροντο . . . Vir doctus Plutarchei ſermonis immemor, tentavit, εἰς τὸ τοῦ Σ στρ. ὥσπερ εἰς λιμένα. Hinc explicandus etiam locus, vulgo minus recte acceptus, in Vita *Aemilii Pauli* c. 3. ἀλλ' ὥσπερ ἱερεὺς κ. τ. λ. longior enim eſt, quam qui hic exſcribatur. Ibid. c. 13. καὶ περιεῖδεν (αὐτὸν) . . ὡς ἀπὸ νεοττιᾶς, ἀρθέντα τῆς βασιλείας. *Joann. Cinnam.* L. I. 1. ταῦτα ἐκεῖνοι καθάπερ ἐν ἀθανάτοις στήλαις τοῖς βίβλοις ἐντυπωσάμενοι, τῷ ἑξῆς παρέδοσαν βίῳ. Caeterum hanc brachylogiam egregie illuſtravit *Schaefer.* ad *Juliani* Or. p. XIX. et ad *Dion. Halic.* p. 327. ſq. — *Ejusd.* Ep. LXI. 1. χθονὸς ἕδραν· ἄπλωτα . . . Egregie emendavit *Hermann* ad *Orpheum* p. 730. χθονὸς ἔδρανα.

P. 170. *lin.* 4. *ab ult.* pro *ſine vulneribus* rectius ſcripſiſſem, *non comeſum, morſibus petitum, vexatum.*

P. 174. *Pauli Sil. Ep. LXXII.* 4. ἐρημοφίλανα eſſe videtur in Vat. C. ſic ſaltem eſt in Apogr. Goth. Saepiſſime ου et α confunduntur.

P 175. *Pauli Sil. LXXIV.* Hoc carmen latinis verſibus reddidit *H. de Boſch* in Poëmat. p. 336. ſq. qui etiam de ejus fatis diſputavit p. 344. ſq.

P. 190. *Pauli Sil. LXXVII.* 1. revocanda lectio τί δὲ τοῦτο. —

P. 191. *lin.* 21. corrige: *conjungant* pro *conjungere ſoleant* De Adjectivorum, quem h. l. attigi, uſu nuper erudite diſputavit *Lobeck* ad *Soph.* Aj. p. 270. ſqq.

P. 192. *lin.* 3. *ab ult.* Scr. *V.* 6. pro *V.* 5.

P. 193. *lin.* 11. lege ἡ Μακεδ. Sic enim eſt in noſtro Apogr.

P. 203. *Leontii Schol. Ep. XXII.* 1. τότε Vat. C. Paſſim et τότε, et alia hujus generis adverbia, in quibus temporis eſt ſignificatio, participiis ſubjunguntur.

P. 205. *Arabii Schol. Ep. V.* 2. ἥρπασε, τὸν Ξεῖνον … Melius fortaſſe ſcripſeris: ἡρπάσατο, Ξεῖνον ….

P. 208. *Macedonii Ep. I.* 5. τὸν ἔρωτα ex Cod. revocandum. — *P.* 209. *Ejusd. III.* 3. κραδίη Vat. C. Scribendum videtur:

κραδίη δὲ βυθῷ πελεμίζεται οἴστρῳ

i. e. ἐν βυθῷ. — V. 5. Scr. ἀλλά μοι.

P. 210. *Macedonii Ep. IV.* 3. Scr. πεῖθετέ μοι. — *P.* 212. *Ejusd. V.* 5. 6. In alium ſenſum haec accepit *Grotius*, vertens:

Ut videt, horreſcit: congreſſus deſiit: inde
Illa habet, unde queat creſcere, luna nihil.

Ejusd. Ep. VI. 1. Scr. δέ μοι cum Vat. et Plan.

P. 215. *lin.* 13. corrige *hepatarium.* — *Maced.* Ep. VIII. 1. καὶ Θυμέσι Vat. C. — P. 216. l. 20. peſſime exhibitus *Philemonis* verſus, qui ſic ſcribendus erat:

ὡς τοῦτ' ἐγένετο, κήδει τις κίσσων λίθος.

Sed poſtrema haec verba omnino videntur delenda eſſe. Cf. *Heynius* ad Ιλ. ω. T. VIII. p. 728.

P. 217. *Macedonii Ep. XII.* 3. ἀζαλέον. eſt potius *durum*, *inflexibilem*, *retorridum*, quod monuit *Lobeck ad Sophocl.* Ajac. p. 317. *Homer.* Ιλ. ο. 26. θυμὸς ἀζηχής. *Schol.* δυσμάλακτος καὶ ἄτεγκτος, ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν. — V. 7. ἦν . . λυθείης. Excitavit h. l. *Schaefer.* Meletem. p. 87. ἦν cum optativo jungi poſſe docens. At in noſtro quidem loco vereor, ut genuinam lectionem teneamus. — *Ejusd.* Ep XIII. 2. Scr. σὺ δέ μοι. — V. 5. κεντρομανὲς nunc mallem de hamo *valde acuto*, *tenaciter igitur inhaerente* explicare. Eſt enim in his compoſitis ſignificatio multitudinis, copiae, vehementiae. Conf. *Matthaei* ad *Chryſ.* Or. I. p. 7. *Cuper.* Obſſ. I. 19. p. 134.

P. 219. *Macedonii Ep. XV.* 1. ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω. peſſima lectio. In ſcriptura Vat. C. et Plan. ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω. . . . fortaſſe latet hoc:

ἐγὼ δέ σε πᾶσιν ἐλέγξω . . .

interpolatam tuam faciem ita conſpicuam dabo, ut qualis ſit omnes intelligant. Vitium eſſe in una voce πάλιν rhythmus hexametri, cujus reliqua pars optime incedit, abunde docet. — V. 3. lacunam ſic fortaſſe melius impleveris

τοῦτο καὶ ἡδυλόγος ποτὲ Πίνδαρος ὕδρι ἐλέγχειν
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ . . . .

τοῦτο pro διὰ τοῦτο. *Hanc ob cauſam Pindarus aquam, quae faciem explorat, appellavit optimam* . . .

P. 224. *Macedonii Ep. XXI.* 6. μεμαργμέναι ἐθέλῃ. Ex ſcriptura Vat. Cod. μεμαργμένη ἐθέλῃς, legendum eſſe apparet,

μείγνυμαι ἐν Βίλλῃς.

et ſic emendavit *Herm.* ad *Orpheum* p. 771.

P. 226. *Macedonii Ep. XXIV.* 2. ἐπὶ μεμφ. Vat. C. — *Ejusd.* XXV. 2. χεῖρας ἀεργηλάς legendum propoſuit etiam *Stephan.* ad Epigr. ſelect. p. 303. — V. 5. εἰς ἔτι. Vat. C. bis. — *P.* 227. *Ejusd.* XXVI. 4. λέγεις. Vat. C. et tres Aldd. λέγεις. Aſer et Steph. — *Ejusd.* XXVII. 1. ἐπὶ εἴδματα. Vat. C.

P. 230. *lin. ult.* corrige: *amoenitatem.* — *Macedon.* Ep. XXX. 4. ἴδοι membr. revocandum videtur. Cf. Addenda ad *Agathiae* Ep. X, 8. T. III. 3. p. 57. — *P.* 231. *Maced.* XXXI. 1. θεμείλιον V. C. (male impreſſum θεμείθλιον.) quam formam tuetur *Hufchke* in Anal. cr. p. 294. In *ad.* CCCCI. ἀῤῥήκτου κρηπῖδα εἰδηρεῖτουσι θεμείλιοις. — *P.* 232. *Ejusd.* XXXII. 4. Narrat *Lydus* de Menſib. p. 96. ἐν ἀκρωρείᾳ τοῦ Τμώλου ſuo adhuc aevo monſtrari γονὰς Διὸς Ὑετίου Δειάσιον dictas. Quo loco noſtra de Jovis in Tmolo incunabulis conjectura abunde confirmatur. — V. 10. Scr. δίμε. ut eſt in Plan. et Vat. C. Ultimum diſtichon ſic vertit *Grotius: Tot me res decorant: nocuit contraria ſaepe. Quod fortunatis urbibus arma tuli.*

P. 235. *Macedon. Ep. XXXIV.* 1. 2. *H. de Boſch.* in Not. p. 469. nullas ſe hic aſperas offendere ſalebras dicens, ſimplicem ſenſum hunc eſſe ait: *Avarus ſe manibus tenuiſſe et contrectaſſe theſaurum ſomniaverat, qua re ita erat laetatus, ut, cum Chaerea Terentiano, ſe interfici pateretur, ne hoc gaudium contaminet vita aegritudine aliqua. Poſtquam vero ſomno ſolutus hujus rei vanitatem intellexerat, ſapientior factus et nihil haec amplius curans, more, bonis ſolito, dormitum ivit.* Fateor mihi ne ſic quidem rem ſatis expeditam videri. Mirabilis certe ſubita in avaro animi mutatio, quem, neſcio quomodo, ex ſtulto ſapien-

tem videmus factum. Dicamus ſaltem, eum, quum ſomno diſcuſſo (ἐξ ὕπνου) priſtinam circa ſe paupertatem videret, ſponte iterum obdormiviſſe, ſperantem, fore, ut tale ſomnium ipſi iterum obveniret.

P. 237. *Macedonii Ep.* XXXVII. 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. Rectius fortaſſe ſcripſeris

καὶ ἤθελον ἀντειακοῦσαι.

viciſſim apud me audire optabam mortem conjugis. — V. 3. Scr. Ἤ μοι

P. 239. *lin.* 8. corrige Σῖ pro Σῖς. *Macedon.* Ep. XL. Diſputavit de hoc Epigrammate cl. *Heinrich* in Indice Scholarum in Academia regia Chriſtiana-Albertina an. 1806. habendarum. Cujus de eo ſententiam, quia ejusmodi ſcriptiones non in multorum manus venire ſolent, ipſis doctiſſimi viri verbis exponamus: „Quo ſtatim appareat, unde pendeat ſententia, adhuc obſcura, ſcribendum in fine diſtichi primi, τῶν Ἀγαθῶν, majuſcula litera. Nam hoc dicit haud invenuſtus verſificator, ridere ſe, quum adſpiciat dolium Pandorae; neque tamen eam ipſam criminari, ſed potius inſtructa alis Bona; haec ſicut de coelo illata mox ſuper terram volaſſent, ita in terram quoque debuiſſe decidere; et vero etiam Pandoram, expalleſcentem retecto dolio, gratiam vultus ac pulchritudinem perdidiſſe; indeque factum utrumque, ut inanis ſit arca Bonorum, et habeamus mulieres ſeneſcentes. — Haec ſane eſt mens poëtae et luſus ſententia; quae quam arguta aut frigida, quam bene vincta antitheſis videatur, aut contra, jam non quaeramus. Nunc ſufficit intellexiſſe, ſententiam hic diverſam haberi a tralaticia fabula, fingereque poëtam, non Mala abſcondita in πίθῳ, imo exoptatiſſima vitae Bona. Diverſitatem dixeris non levem ſcilicet! Sed in promtu eſt vetuſtiſſima auctoritas figmenti Homerici de illis duobus do-

ſiis in aula Jovis, quorum alterum mala tenet, alterum bona: *δοιοὶ πίθοι, δώρων κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων.* Il. ω. 527. Quo ex fonte derivata prodiit ingenioſe efficta fabula Babrii, a Tyrrwhitto primum mutila exhibita in Diſſert. de Babrio. ed. Londin. p. 12. poſtea integra et nitidiſſima ex alio Codice ejuſdem libelli p. 48. *Ζεὺς ἐν πίθῳ κ. τ. λ.* Quam fabulam, qui attentius legerit, in illa facile agnoſcet exemplum, quod plerumque Macedonius ſuum fecit. Sed ipſum modum imitationis ac licentiam, quam exponere longum ſit, pro ſe quisque exigat ſuopte ſtudio accuratius. Atque etiam reliqua nunc facile eſt expedire; quae expedienda item curioſis relinquamus: quippe in his quoque literis valet interdum illud, *πλέον ἥμισυ παντός.* Adjiciamus tamen nonnulla, quae ad uſum ſermonis pertineant, acutius inſpiciendum. Quod de Bonis, e dolio emiſſis, dicitur, *ποτῶνται,* id recte habet: quandoquidem iſta usque volant, nec perveniunt in terram. Deinde in verbis *μετὰ πῶμα* notari debet vis rarior praepoſitionis: *poſtquam* operculum *detractum erat;* quam ad normam loquuntur etiam Latini, ut Lucan. Pharſal. V. 473. *poſt pignora tanta;* et contra eadem virtute ponitur *ante*, Latinorum uſu proprie. Vide Burmann. ad Lucan. l. c. et ad ejusd. VI. 145. Poſtremo, ne in ultimo diſticho forte moroſior aliquis dubitet de hac clauſula verſus, *καὶ αὐτήν,* habet ea ipſa plurimum antiqui coloris, qui, ut nativus ſua aetate erat, ita ſerioribus eſt inſtar elegantiae. Quo de genere hoc ſolum exemplum laudemus ex Odyſſea ζ. 83. ubi de mulabus, *φέρον δ᾽ ἐσθῆτα καὶ αὐτήν.* — Verum ſic necdum omnia acta videantur, ut liceat, quod in proverbio eſt, manum de tabula. Redeamus paulisper ad caput Epigrammatis, expendamusque iterum diligentius iſta priora verba: *Pandorae adſpiciens video dolium.* Quorſum hoc pertinet? Videlicet illuc,

unde poëta ludendi occaſionem ſumſit. Atque ut paucis cuncta dicamus, excidit lemma verſiculis aptum: Εἰς εἰκόνα Πανδώρας. Signa Pandorae non inaudita, quamvis rara. Vetus exemplum apud Pauſaniam I. 24. 7. et nonnulla in gemmis, quae intermortuas delicias priorum temporum etiamnum ſaepe teſtantur." Hactenus Vir doctiſſimus, cui, quod nos in ſecundo diſticho interpretando in rectam viam deduxit, gratias agimus. De vi praepoſitionis μετὰ, quam idem attigit, ſupra plura dedimus in Addend. ad *Julian. Aeg.* Ep. XXIV. T. II. 3. p. 379.

P. 239. *Macedonii Ep. XLI.* 1. in emendatione a me propoſita non ferendus hiatus, quem facit ἀμφότεραι ἤνυσαν. V. 3. 4. nemo *Brunkio* crediderit, ſic *Macedonium* ſcripſiſſe ut ipſe pro arbitrio edidit. Vulgata certe lectio οὐδὲ γὰρ ὑμέας non erat cur mutaretur, quum μεταβῆναί τινα probe dictum videri queat.

P. 240. *Eratoſthenis Ep. II.* 1. reſtituenda videtur lectio Vat. C. καὶ γὰρ ἀκοίτῃ κείνῃ ἐφωμάρτει. *illa maritum praecedentem ſequebatur.* — V. 6. ἐπὶ βλῆτρος. Vat. C.

P. 242. *Michaelii Ep. V.* 4. καὶ σοφίης. rectius retuleris ad *Agathiam*, quam ad civitatem: imaginem et civitatis erga illum amorem, et ipſius viri ſapientiam teſtantem. — V. 6. Scr. ἔστησεν.

P. 244. *Sophronii Ep. I.* 3. σὸν quod *Br.* ex Cod. Planud. inſeruit friget. Scribe, ſervata lectione V. C., duobus tantum vocabulis tranſpoſitis:

ἐνθάδε νῦν προσιὼν, ξεῖνε, στῆσον πόδα· δεῦρο . .

V. 4. Scr. δέ με. — *Ejusd.* II. 1. recte vidiſſe videtur *Stephanus* καὶ legendum eſſe pro δέ, quae paſſim confunduntur. Τι autem ex ſequente litera π ortum videtur. Scribendum nimirum, ni fallor:

τύμβε, τίς ἢ πόθεν ἦν, καὶ παῖς τίνος . . . .

P. 245. *Sophronii Ep. III.* 3. Temere in hunc locum graſſatus eſt *Br.* et ipſe (quod verum eſſe non vidi, ἔσχεν, quod Planudea exhibet, a *Planude*, et ipſo in hujus verſiculi ſenſu caecutiente, invectum eſſe ne dubites. Revocata Vat. C. lectione ἔξει, omnia recte procedent:

> θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἕξει,
> ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Sepultus eſt Joannes; nam mortale corpus nactus, mortalitatis leges fugere non poterat, etſi nunc vita immortali fruetur, et olim, dum in terris eſſet, innumera immortalia facta edidit. Sic copula in verſu poſtremo minime abundat. Quae quod poſt alterum demum vocabulum collocata eſt, in ſcriptore illius aevi minime offendere debet.

P. 247. *Leontis Phil. Ep. I.* 1. in Κυρῖνος mediam corripuit. Cf. Addenda ad *Cyri* Ep. VI. 1. T. II. P. III. p. 300. — *Ejusd.* Ep. III. 3. Hunc verſum omittendum eſſe etiam *Purgoldo* in mentem venit in Obſſ. crit. p. 281.

P. 249. *Leontis Phil. Ep. IV.* 1. σώφρονα βίον. peccatum in metrum fortaſſe ferri debet in verſificatore illius aevi. Multa ſunt ſimilia in ſenariis Poëtarum inter Byzantinos ſcriptores editorum, quae ſi quis tollere ſusceperit, nae is operam perdat. Quod olim legendum propoſui σώφρονα βίοτον, id nunc minus probo, quum in ejusmodi poëmatiis pedes triſyllabi raro admittantur. V. 2. ὥσπερ ἐμφαίνει. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Scribendum videtur, una litera mutata

> ὅσπερ ἐμφαίνει λόγος

Hiſtoria de Clitophonte, quae amoris acerbitatem et vitae ſanctimoniam lectoribus ob oculos ponit, et Leucippes caſtitas omnes extra ſe rapit et admiratione per-

tellit. Poſt λόγοι minor ponenda diſtinctio. — V. 7. εἴπερ . . θέλῃς. mutare non auſim. Illa enim aetate conjunctioni εἰ non dubitabant addere conjunctivum. Cf. *Thom. Mag.* p. 267. *Locell.* ad *Xen. Epheſ.* p. 180. et quae ſupra congeſſimus in Addendis ad *Agath.* Ep. XXVI. 7. T. III. 1. p. 94. — Φίλοι etiam ex Vat. C. revocandum. — V. 8. male hunc verſum tentavi. Senſus eſt: ne ea, quae ornandi et delectandi cauſa, ut in tabula picta, ſunt addita, ſed ipſum argumenti finem conſidera. ἢ Μὴ πάρεργον ipſa ſunt ornamenta, quibus oculi alliciuntur et tenentur.

P. 251. *Leontis Ep. VII.* 1. In hoc verſu cur *Br.* a vulgata lectione, quam et Vat. C. tuetur, receſſerit, non apparet. Rectiſſime ſcribitur:

μὴν ὑπάτων πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος αὔλακα τέμνει.

Nam brevem ſyllabam in hoc verſificatore equidem non curaverim, quamquam hoc quidem vitium facile evitaſſet, ſcribens: πρῶτον μὴν ὑπάτων, ὁ δὲ δεύτερος . . . V. 3. ῥοδοδάκτυλον ex membr. et vett. edd. revocandum.

P. 252. *Leontis Ep. VIII.* 2. περισκελὲς illuſtrat *Lobeck.* ad *Ajac.* p. 317. noſtro loco non omiſſo. V. 4. reſtitue lectionem Vat. C. εἰ δ' αὖ κυβιστήσει τις.

P. 254. *Epigr. Byzant. I.* 4. ἢ πόλεως προπάροιθε προτέων πολέμους. Haec Vat. C. lectio, unde minima mutatione ſcripſeris:

ἢ πόλεως πρόπαρος συγκρούειν πολέμους.

P. 257. *lin.* 4. adde *et Plan.* — *P.* 258. *Ep. VIII.* 2. ἀρεταῖς reſtitui debet. *Gratius* vertit: *ſpem pueris urbique decus, laudemque poëtis, Armaque virtuti divitiasque bonis.* — *lin. penult.* poſt *editor* adde: *ne metrum rueret.* Sequentia verba: *Fortaſſe tamen* . . . . *videtur.* tollenda. — *P.* 261. *lin.* 12. dele verba *ſive*

cauſa idonea. Veriſſime ſic emendavit *Huetius*, cujus correctionem membr. Vat. confirmant.

P. 268. *lin* 10. Scr. ἢ pro ἡ.

P. 273. *ἀδ. Her. II.* 3. Scr. δὲ μοι.

P. 275. *ἀδ. Her. VII.* 4. In Vat. eſt μέγα κῦμα φάνη. unde illud reſtituendum, quod in Animadverſionibus poſui, aut potius,

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα κῦμα φάνη . . .

P. 276. in *Arſenii* diſticho v. 1. ſaltem ſcribendum: ἀλλ' εἴη ἐν κυλ. — *lin.* 16. τι-ῥήγιον. Vat. C. Non placet τὶ initio coli, ſed ſcribendum videtur

ἔντεσιν ἀθανάτοις· ἢ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος

V. 4. ὅσσοτεν. Vat. C. in quo vix dubites, quin lateat:

ὅσσον δὲ ἔντεα . . . .

Θεὸς eſt Θέτις. Haec prius arma Achilli attulerat, Trojanis trementibus; nunc Minervam vident, Achilli eadem arma induentem; idque eos non minore dolore percellere Helenus ait.

P. 277. *Ep. ἀδ. XV.* 2. δολοφρονέουσι γυναιξί. Exempla hujusmodi enallages dedit *Valken.* ad *Euripid.* Hipp. p. 205. ſ. *Segaar* in Act. Traject. T. I. p. 90. *Nicander.* Ther. 329. καρφομένη θριξ Σκίδνηται, ὡς γήρεια καταψυχθέντος ἀκάνθης. Vide inprimis *Herm.* ad *Orpheum.* p. 346.

P. 279. *ἀδ. Her. XXI.* Optime *Grotius* in Prolegg. ad Anthol. T. I. p. XV. *Calamitas illa, quam lugens Alpheus inducitur, ad quae tempora referri debeat, dubitavi. Facit Nicetas Choniates ut putem morientis Graeciae eſſe foetum, cum Balduini circa tempora noſtrates homines Eidem bello vaſtarunt.* Locus *Nicetae*, ad quem *Grotius* reſpicit, eſt in Hiſt. Byz. Scr. T. XV. p. 322. ſ. ubi; deploratis Graeciae

cladibus a Latinorum copiis ei illatis, ad Alpheum convertitur, eumque, ne patriae luctum ad Arethuſam conjugem perferat, precatur. Caeterum hos verſus longioris operis eſſe fragmentum non tam certum videri debet, quam *Brunkio* viſum eſt. Immo veriſimile eſt, eos, ut reliqua in hoc capite, a verſificatore quodam ingenii exercendi cauſa ſcriptos eſſe. — V. 4. ἀμετρήτοις. Vat. C. — V. 17. αὐτὴν ἐς φιλότητα non videtur tentandum. *Leon. Tar.* LXXIX. ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ Σκηπανίῳ. *Nicand.* ap. *Athen.* L. III. p. 126. B. ἀλλ' ὁπότ' ἢ ἐρίφοιο νεοσφαγὲς ἠὲ καὶ ἀρνὸς Ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος.

P. 284. *ad. Her. XXXI. Amphilochius* in Epiſt. XCIII. p. 120. de cinaedis, ἄνδρες, γυναῖκες, ἄῤῥενες, θηλυδρίαι, Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες ... ὃ μὲν γάρ ἐστιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ, ὃ δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύσει.

P. 287. *Ep. ad. III.* 1. Scr. ἀλλά με.

P. 288. *Ep. VI.* 4. μή που κεἰσμαχ' ὄνυξιν ἔχει. Bene habet haec lectio, quam *Br.* perperam mutavit. Vide *Schaefer.* Meletem. p. 116. et ad *L. Bos.* p. 595. qui hanc enuntiationem interrogative efferendam eſſe monet. — *Ep.* VII. 5. Tribus aut quatuor literis leniter immutatis hoc diſtichon reſtituendum videtur in hunc modum:

ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις· — ἀλλ' ἀποχώρει·
δὴν ὅτι πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ, μάταιε, φέρῃ.

Amores quidem ſecundum poëtam judicant. Tamen ille, quum ſe ne ſic quidem cauſam obtinere poſſe ſperet, puero abeundi libertatem concedit: *At abi tamen! quando jam diu eſt, quod tu quoque ad pulchra tendis.*

P. 289. *Ep ad VIII.* 5. οὐ μούνοις δ' ἐπὶ ... Vat. C. quod revocandum. V. 6. ἔρκυσι.. Locis ad hanc

conjecturam in Animadverſſ. allatis, adde *Heliodor.* L. II. 25. p. 140. de muliere formoſa, ἄφυκτόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἑταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπισύρεται. *Theophyl.* Epiſt. LXXXIV. ἐρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως, Σωσίπατρε.

P. 293. *lin.* 3. Scr. εἰς δέ με παρθενικῆς, εἰς δὲ μὲ ἐκεῖνοι. Vat. C. et hoc reponendum. — *P.* 294. *Ep. XIV.* 1. εἶπα καὶ πάλιν. Sic Vat. C. Inſertum τι languet. Scribendum videtur:

εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα . . .

iterum iterumque dixi. De αὖ πάλιν exempla vide in *Schaeferi* Meletem. p. 39. — *P.* 299. *lin.* 5. Scr. *Apogr. Lipſ.* pro *Vat. C.* Nam in hoc Cod. αἰτοῦντι legitur. — *P.* 301. *Ep. XXV.* 4. ἔχων. Hoc ſervari debet, licet τί δέ μοι (ſic ſcr. cum Vat. C.) μέλει praeceſſerit. Saepe enim nominativus participii alium caſum ſequitur. Ut *dativum* ap. *Aelian.* V. H. XIII. 23. ἐπήρωσε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν Ἀκαρνὰν ἐξ ἐπιβουλῆς, ὥς μέν τινές φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθείς· ὡς δὲ ἄλλοι ἀμφαστὶ λέγοντος, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος. Vide *Bökh.* ad Platon. Min. p. 102.

P. 305. *Ep. XXXI.* 6. χείματι. Sic emendaveram ad *Leonid. Tar.* Ep. XC. T. I. P. II. p. 142. — *P.* 307. *Ep. XXXIV.* 6. ad ductum membr. ſcribendum videtur

πάλλας ἐνὶ χθονίοις ἠδὲ τε κἀθανάτοις.

i. e. ἐν χθονίοις τε καὶ ἐν ἀθανάτοις. — *P.* 308. *Ep. XXXV.* 3. Fortaſſe hic quoque verſus inter duas perſonas dividi debet, verbis ſic diſtributis:

ἀλλ' ἴσχειν· μὴ μέλλε· μένουσί σε· — πρῶτον ἐκεῖνον εὑρήσω, χ' ἥξω.

Ep. XXXVI. 8. σφετέρῳ poſitum videtur pro σῷ. Tum ſenſus: quum pedis vitium texeris eleganti crepida,

nihil impediet, quominus pulchritudine tua, quaſi ex omni parte ſit perfecta, laeteris. — Vera autem ſcriptura ἀγαλλόμενος.

P. 309. *Ep. ἀδ.* XXXIX. 1. Adde *Gregorii Nazianz.* Ep. LXV. in *Muratorii* Anecdot. p. 60. in Caeſarii ſui mortem: ἀλλ᾽ ἔπτατο ἐκ βιότοιο, Ὡς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. ubi brevitatem roſae reſpici nemo non videt. Editor tamen inepte patrocinatur lectioni Cod. Medic. ἐξ ἀκανθῶν.

P. 311. *Ep. ἀδεσπ.* XL. 5. 6. Paucis literis mutatis, Vat. C. lectione reſtituta, lego:

α. οὕτως σ᾽, Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; γ. οὐ μὰ τὸν Ἑρμῆν,
αἰπόλε· β. καὶ τὸν Πᾶν᾽, αἰπόλε, κἀπογέλων.

Tres ſunt interlocutores, quorum alter ſe Satyrum quendam, qui θεὸς appellatur V. 1. paedicaſſe gloriatur. Quo audito primus ſe ad calvum illum θεὸν convertit his verbis: num hic verum dicit? num te revera paedicavit? Jam ille id factum eſſe negat. Alter autem id factum eſſe denuo affirmat. — Attigit hoc Epigramma cl. *Heinrich* in Commentatione de Hermaphreditorum, artis antiquae operibus illuſtrium, originibus et cauſis. Hamburgi 1805. p. 42. qui, ut noſtra de ſcriptura Ἑρμαφρόδιτε ſententiam comprobat, ita quod nos hoc Epigramma optimae aetatis eſſe diximus, id minus probat. Me nondum poenitet judicii; neque illud doctiſſimi viri de Hermaphroditis ſententiae valde repugnare exiſtimo.

P. 314. *Epigr. ἀδ.* XLVI. 1. diſtingue, quod verſus poſtulat rhythmus:

αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος, οὗτος ὁ κύκνος . . . .

— Ep. XLVII. 4. ἐπὶ βαλλ. Vat. C.

P. 316. *Ep.* L. 1. Scribe reſtituta lectione membr. una ſyllaba inſerta, altera deleta:

Τρεῖς εἰσιν Χάριτες· σὺ δὲ δὴ μία ταῖς τρισὶ τεύχεις. . .

Suſtuli articulum καὶ temere additum, et poſt δὲ inſerui δὴ, quod ſaepiſſime excidit. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 332.

P. 317. *Ep. LIII.* 1. Similiter *Gregor. Nazianz.* de Virginitate v. 499. Opp. T. II. p. 64. C. de Jove: ἄθρει δὴ κράτιστον ὅσ᾽ ἔκλετο μαργοσύνῃσι, Ταῦρος, κύκνος, ὄφις, χρυσὸς, πόσις, ὄρνις, ἅπαντα.

P. 320. *Ep. LVIII.* 3. ὑπὸ πόρφ. Vat. C. In 1. hujus Epigrammatis verſu γε, quod *Planudes* inſeruit, ut verſum expleret, vereor ut locum habeat. Hic quoque legerim: σὺ δὲ δὴ στείχουσα . . .

P. 323. *lin.* 18. εἰ ταύτῃ δοκεῖς eſt in edit. *Wyttenbachii.*

P. 324. *Ep.* ἀδ. *LXV.* 1. Scr. τί πρὸς σέ. V. 3. in hoc verſu emendando *Br.* a vero vehementer aberravit. Scribe ſyllaba deleta, quam gloſſatoris peperit ſolertia:

ἐκλείζευ δ' ὅτι εἶς, ἅπτεις δὲ τίς

V. 4. δύνασαι. V. C. δύναμαι. Plan. — *P.* 330. *lin.* 13. Verſum *Philiſtionis* longe minore mutatione correxeris ſic:

ὦ τᾶν, τί γὰρ τῦφον στεφανοῖς κόσμῳ κενῷ;

P. 332. *lin.* 4. *ab ult.* Adde: *Plan.* p. 175. St. 256. Ω.

P. 335. ἀδ. *Ep. LXXXIII.* 3. τὸν γείτονα Ἐρινυς. Vat. C. Ad haec membranarum veſtigia nihil fortaſſe acceſſerit propius, quam quod legendum ſuſpicor:

τόν γ' εἶραν Ἐρινῦς

corollam, ſertum, quod Erinnyes nexuerunt. Heſych. εἶραι. συνεῖραι. συῤῥάψαι Ep. ἀδ. DLXV. καὶ δὲ . . ἄζηια

καὶ μακάρων ἄζρον ἀμειβόμεναι. — *lin. penult.* dele verba: *quod vulgato non eſt deterius.* Omnino enim deterior eſt lectio, quae in metrum peccat.

P. 337. *lin.* 21. *οὐχὶ φιλοῦσα.* rectius, puto ſcripſiſſem: *οὐ φιλέουσα* Τύχη ... *P.* 338. *lin.* 8. Scr. *σάλπιγγ' ἄν.* Sic enim eſt in Cod. Vat. — 4. *ἄγκιστρον δ' ἀλιεῦσ'* conjecit *H. van Eldick* ap. *de Boſch* T. IV. p. 500. *Brunkianae* lectionis falſitatem ſi nihil aliud, hiatus arguit.

P. 339. *lin.* 10. Scribe: *celaret* pro *celet.* — Ep. XCII. 2. ad *μὴ* *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 636. ſubaudit *προθῇς.* In fine idem corrigit: *αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.* — *Ep.* XCIII. 1. In ſimili ſono verborum *βουλεύειν* et *δουλεύειν* ludit *Lyſias* p. 498. ed. *Taylor.* *καί τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις Φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν .. ἐκκλησιάζεται.*

P. 340. *lin.* 21. Scr. *κενεόν.*

P. 341. *Ep. ἀδ. XCVII.* 2. *γάλα μοι τὸ πρίν.* Vat. C. unde colligas, alios legiſſe *ἐκεῖ γάλα μοι πρὶν ἔδωκας*, alii ſic, ut vulgo habetur. — P. 343. Ep. XCIX. 1. *ἂν ἀφέλῃ.* Vat. C.

P. 345. *lin.* 22. *εἶπε τοῖς ὅλοις.* ſinceram eſſe hanc lectionem docuit *Schweigh.* Tom. IV. p. 592. contra *Caſaubonum*, qui *τοῖς κώλοις* conjecerat.

P. 346. *Ep. ἀδ. CX.* In hujus Epigrammatis imitationem *Michael Neander* carmen compoſuit in chriſtianos in Erotem. Gr. Linguae p. 399. cujus primum diſtichon hoc eſt:

εἱμακροσηκοφόροι, ἀνυποκριταλυποπρόσωποι,
δουλαχρηστολόγοι, ἱερωμισθοδόται.

P. 348. *lin. penult.* poſt *et alii*, adde: *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 63.

P. 350. *Ep. CXI.* 4. *κεῖται.* fortaſſe ſervandum. Fit enim interdum, ut verbi numerus accommodetur

ad numerum praedicati. Cf. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 596. *Heindorf.* ad *Platon.* T. III. p. 244. — *P.* 352. *Ep. ἀδ. CXIV.* 1. ὦ Λατοῖ. In Λατῴα, quod reponendum exiſtimabam, falſa lectione in Ep. *Leon. Tar.* Ep. II. in errorem inductus, ultima producitur, ut ſtatim Ep. CXV. Λατῴα, σὺ δὲ παιδὸς . . . et ap. *Mnaſalc.* Ep. II. ἄνθεμα Λατῴα δήιον Ἀρτέμιδι. Veram lectionem vidit *Graefius* ad *Meleagr.* p. 150.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατῴϊ, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν.

ut etiam in Ep. *Leonidae Tar.* II. 3. ſcribendum.

P. 354. *Ep. CXVI. b.* 3. lectionem Vat. C. τοὺς ἐν ἐρίθοις μόχθους ſatis tuetur *Antip. Sidon.* Ep. XXII. 5. κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις. — *P.* 355. *Ep. CXVII.* 2. μηδὲν ἔχῃς in ludicro carmine verum puto. Nemeſis, quae bonorum fructu homines privat, eos impedire videtur, quominus quidquam boni accipiant. Sic fere Aeſopus in Ep. T. I. p. 76. ἦν τι πάθῃ τις Ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐνδέχεται Νέμεσιν.

P. 356. *Ep. CXXI.* 3. κεντροπαγῆ. Conjecturae noſtrae κεντρομανῆ patrocinatur etiam *Macedonii* Ep. XIII. quod *Br.* pro ſua lectione excitavit. Ibi enim in Cod. Vat. non eſt, ut ap. *Br.* κεντροπαγὲς ἄγκιστρον, ſed κεντρομανές. — V. 4. recte emendaſſe mihi videor Ἀμυκλαῖται — ſed ne verſus hiatu laboret, ſcribendum fortaſſe:

σῷ δ' ἄρα παιδί γ' Ἀμυκλαῖται βασιλῆες . . .

Deorum Amyclaeorum mentio injicitur in Inſcr. ap. *Spon.* Miſc. Erud. Ant. p. 374. nr. CXXVII. ubi legendum:

κοῦρος ἐπικαλέω σε θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητὸς,
ἤϊθεος, κούροισιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν.

P. 361. *Ep. ἀδ. CXXV.* 3. ὁδῷ ἔπι. ne te hiatus offendat, ſic habetur *Alcae. Meſſ.* Ep. VIII. 1. Ἴῳ ἔνι. *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. *Erycius* XV. ἀτρυγέτῳ ἔνι. *Crinag.* XL. μόρῳ ἔπι. *Antip. Theſſ.* XLIX. γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ. et in aliis locis. — V. 4. ὡραίων. damnare non auſim. Eſſe poſſent boves Panis cura et cuſtodia nitidi et florentes. Certe *Theodorid.* Ep. IV. 4. ὡραίους ἄρνας dicere non dubitavit.

P. 362. *Ep. ἀδ. CXXVII.* 1. 2. Scribendum videtur:

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀλεξιμένης Ἀφροδίτᾳ
εἵσατο, τῇ πάσης ναυτιλίης φύλακι.

P. 363. *lin.* 6. *ab ult.* Scr. λιμνορυῆ pro λιμνοφυρῆ.

P. 365. *Ep. ἀδ. CXXXII. b.* 2. νεμία στεψάμενος corr. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 722. — *P.* 366. *Ep. CXXXIV.* τῶ πολέμω. vulgo τῶι πολέμωι, unde fortaſſe rectius emendaveris τῶν πολέμων.

P. 367. *Ep. CXXXV.* 1. Ἀπολλωνίας. Non opus erat mutatione του Ω in O. Similis licentiae exempla laudavi in Comment. de Memnoniis in Opp. Societatis Literar. Monacenſis T. II. p. 48. — *Ep.* CXXXVII. 1. δέξο ἄναξ. Fortaſſe hiatu ſublato ſcribendum:

δέξ' ὦναξ Κρονίδα ....

ut ſtatim Ep. CXXXVIII. 1. τἀγάλματα rectius fuerit quam τὰ ἀγάλματα.

P. 371. *Ep. ἀδ. CXLVI. Hermann.* ad *Orpheum* p. 786. „Suſpecta fuit antiquitas hujus carminis Wolſio vel ob ſolum ἑαυτῷ in Prolegomenis ad Homerum „p. 56. Firma manebit Wolfii ſententia, etiamſi illud „argumentum, cujus mentionem feci, ei eripiatur. „Certe qui ad ineptam particulam γέ, ad lectionem, „quae apud Pauſaniam eſt, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο, ad „illud, quod γὲ et οἱ ſaepiſſime permutantur, cujus

„rei exempla dedi in indice ad Orpheum, attenderit, „ejus aſſenſionem facile me impetraturum ſpero, ſi „hunc verſum ſic olim ſcriptum fuiſſe contendero:

„Ἀλκμήνην, θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον.

„Quod in fine verſus legitur ἑαυτῷ, aut, ut ſupra qui„busdam exemplis oſtendimus, explicatio eſt prono„minis οἱ, quae vocabulum, quod ultimum in verſu „erat, expulit, aut corruptum eſt ex verbis ὃν αὐτῷ, „ut oratio hoc modo continuata fuerit:

„θάλαμόν οἱ ἐλέξαντο τοῦτον, ὃν αὐτῷ
„Ἀγχάσιός τ᾽ ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ᾽ Ἀγαμήδης.“

P. 372. *lin.* 6. *ab ult.* Non opus erat monere de prima ſyllaba in Ἀπόλλωνι producta. Hoc Homero praeeunte apud optimos quosque ſaepe fit obvium.

P. 374. *Ep. CLIV.* σχεδία de ponte uſurpatum exemplis illuſtravit *Schaefer* ad *Lamb. Bos* p. 77.

P. 378. *Ep. CLXII. b.* V. 1. ἀνέθηκα. *Valkenar.* in Annot. crit. ad Loca quaedam N. T. p. 330. corrigit ἀνέθηκεν. Idem V. 2. ſic reſtituit, ut apud *Br.* exhibetur. — Quae deſunt in fine ſic ſupplevit *Grotius* in Anthol. T. III. p. 395. ὄν γε διάξω Ἔξω σοὶ ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα. *nunquam non animae debitor hujus ero.*

P. 383. *Ep. ἀδ. CLXIX.* 9. De particula δὲ, in hunc modum poſita μὲν non praecedente, vide inprimis *Heusde.* in ſpec. crit. p. 75. *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 31. et 421. — *P.* 384. *Ep. CLXX.* Vertit *Grotius* T. III. p. 399. *ſeu juvenes docuit, ſive in certamina venit, Ante alios ſemper ſerta decusque tulit.*

P. 385. *Ep. ἀδ. CLXXI.* 2. nomen Ἄγνικος illuſtrat *Koen.* ad *Gregor.* p. 279. (592. ed. Lipſ.) — V. 4. ἐν Σικυῶνι a *Br.* invectum improbans *Porſon* ad Eurip. Med. 44. τοῖς Σικυῶνι corrigendum cenſebat. Neutrum placebat *Schweighäuſero* in Anim. T. VII. p. 425.

quum ex *Athenaei* narratione appareat, in *Helicone* illud monimentum fuiſſe repertum, non *Sicyone.* Quare ipſe ſervandam cenſet lectionem, quam Codd. praeſtant, τῷ Σικυῶνι καλὸν, hoc ſenſu: *munus Sicyoni honorificum.* — *Ep.* CLXXIII. Sub *Satyri* nomine hoc Epigramma laudat etiam *Grotius* in Mantiſſa Quarta p. 423. — V. 4. Quum copula deſideretur, legendum exiſtimo,

κἂν θεσιν ἀκλινῶν Πὰν ἀνάγει καλάμων

ſive καὶ θέσιν . . .

P. 386. *Ep. ἀδ. CLXXIV. Hermann. ad Orpheum.* p. 466. „Recentiſſimi tantum, et in his vix alius, „niſi aliquis imperitior, videntur γαίη dixiſſe, ut in „Epigr. incertorum 727. 729. Vitioſa haec forma „tollenda eſt ex epigr. incerti poëtae 174. ubi ſic edi„tum: μῆτερ ἐμὴ, γαίη Φρυγίων κ. τ. λ. Miror interpun„ctionem Brunkianam placere potuiſſe Jacobſio. Nam „quid hoc eſt, γαίη Φρυγίων? Magis etiam miror, non „animadvertiſſe criticos, quam inepte Phrygiam allo„quatur poëta, quum Rheam debeat. Quid enim Phry„giae dedicet cymbala ſua gallus? An vero, ut cepiſſe „videntur hunc locum, Rheam appellat terram Phry„giam? Dindymenen vocat Dindymum? Abſit. Immo „ſcribendum eſt:

„μῆτερ ἐμὴ Ῥείη, Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων
„Δίνδυμον ἂν μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος.

„i. e. ἀνὰ Δίνδυμον. Cod. Vaticanus Δινδυμόνης.“

P. 388. *Ep. ἀδ. CLXXV.* 4. χορδᾶ. *Joſ. Scalig.* in not. mſt. — V. 7. τῶτρεκὲς οὐκ ἔμενε. Legendum videtur:

εἰς ἀκοὰς ῥυθμῶν τῶτρεκὲς οὐκ ἔνεμε.

Multa in hoc Epigr. *Br.* ad veteris Doriſmi normam temere mutavit, quae aliquando mollioribus, quas Codd. offerunt, formis cedent.

P. 395. *lin.* 12. lege *promontorium* pro *patrimonium*. — *Ep. CLXXXV.* 7. omnes hujus verſus lectiones emendatricem manum produnt, unde veriſimile ſit, inſcriptionem in hac parte fuiſſe aut mutilam aut obſcuram. Plurimas tamen veritatis partes in Cod. Vat. lectione mihi agnoscere videor. Fac in marmore lectum fuiſſe ductibus paulo obſcurioribus

ΒΟΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΕΥΜΑΝ ΕΓΩ ΤΟΤΕ·

duabus literis leviter immutatis

ΒΟΙΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΗ ΜΑΛ' 'ΕΓΩ ΤΟΤΕ.

veram fortaſſe lectionem reſtitueris. Saepe in Inſcriptionibus confuſa E et H, N et Λ. Jam quum pro καλὴ μάλ' lectum eſſet καλεμαν aut καλεύμαν, facile apparet, quomodo ex uno errore omnes illae vitioſae lectiones enata fuerint, quas in Animadverſionibus recenſuimus.

P. 397. *Ep.* ἀδ. *CLXXXVIII.* 5. *Hermann. ad Orpheum* p. 786. „Non commemoravit Jacobſius Vulcanii conjecturam, ἀνθ' ὧν συγγενέες τοῦθ' οἱ βρέτας, „quae ne uſui repugnaret, certe ſcribendum erat τόδε „οἱ. Sed non potuit omnino ita ſcribere poëta, quum „Chaeremon, homo, ut Agathias teſtatur, humili loco „natus, non videatur a cognatis ſuis impetraſſe ſtatuam. „Et quod gravius eſt, civitas ei, non privati hunc ho„norem decernere debebant. Quare ſublato vitio, „quod e ſimilitudine literarum ω et ες, ut in codicibus „ſcribi ſolent, ortum erat, reponendum puto:

„ἀνθ' ὧν σύγγνω οἱ τοῦτο βρέτας

„*civitas ei decrevit hanc ſtatuam.*" — *Ep.* ἀδ. CLXXXIX. V. 1. Videtur μὲν delendum eſſe, ne ad συνίζησιν prorſus inauditam confugiendum ſit.

P. 400. *Ep.* ἀδ. *CXCI.* 1. Hunc Creſcentem *Reineſius* eundem eſſe putat, qui commemoratur ap.

Ammian. Marcell. L. XXVIII. c. 6. p. 544. ed. *Valeſii.* Conſulendus in primis *Gothofredus* in Proſopop. V. *Creſcens.*

P. 401. *Ep.* *CXCIII.* Loca de hoc anathemate vide ap. *Heindorf.* ad *Platon.* T. I. p. 215. et *Fr. Aſt* ad *Platon. Phaedr.* c. 12. p. 250.

P. 402. *Ep.* *CXCIV.* Extat etiam ap. *Pocock* in Inſcr. Antiq. p. 47. ubi plurima vitioſe deſcripta. Errores viri doctiſſimi, qui in tota illa Inſcriptionum Collectione plurimi ſunt, nihil attinet exſcribere, quum ne unam quidem lectionem, quae vulgata ſit melior, inde lucremur.

P. 403. *Ep.* ἀδ. *CXCVI.* De aquis Hierapolios in Phrygia eſt Ep. in *Chandleri* Inſcript. nr. LXXX. p. 31. *Th. Smith* Not. VII. Eccl. Aſiae p. 37. Cf. *Holſten.* ad *Stephan. Byz.* p. 143. b.

P. 404. *Ep.* *CXCVIII.* 3. ἀρύσαι edidit *Schneider* in *Vitruvio* T. I. p. 220. — V. 5. χρόα *Schneider.* In Cod. Guelpherb. ſcriptum: νάμασι μητ' ἐπὶ λουτρὰ βατιτ εχραμ, in quibus vocibus βάλῃς χέρα latere ſuſpicatur doctiſſimus *Vitruvii* editor. — V. 6. τερπνῆς. hoc epitheton cod. Franeck. omittit; etiam Guelph. lacunoſus in his. — V. 8 In Cod. Guelph. literae a librario graeci ſermonis ignaro ita pictae ſunt, ut legi poſſint: Μελαμ ετουσαμενος ατσειν προιτιαας ἀρτεμειας. unde *Schneiderus* efficit: λουσάμενος στῆσεν Προιτίδας ἀρτεμέας. Verbum λουσάμενος enim ſervari debere ob alluſionem ad Λουσοί. Haec et ſequentia ſic conſtituit *Schaefer* ad *Longum* p. 412.

Φεῦγε 'δ' ἐμὴν πηγὴν μιτάμπελον, ἔνθα Μελάμπους,
ῥυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀρτεμέας,
πάντα καθαρμὸν ἔβαψεν ἀπόκρυφον, εὖτ' ἄρ' ἀπ' Ἄργους
οὔρεα τρηχείης ἤλυθεν Ἀρκαδίης.

comparans Ovid. Met. XV. 325. *Amythaone natus Proetidas attonitas poſtquam per carmen] et herbas*

Eripuit furiis, purgamina mentis in illas Miſit (al. merſit) *aquas.* εὖτ' ἄῤ, ut in *Homero* Ιλ. VI. 515. — Excitavit *Schneiderus* locum *Eudoxi* ap. *Stephan. Byz.* V. Ἀζανία. ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα.

P. 407. *Ep. CXCIX.* 1. *Schneiderus* exhibuit: ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβὰς, ἣν ἀνίησι πηγή. poſtrema haec perſpicue ſic in Cod. Guelph. leguntur. — *P.* 408. *Ep. CC.* V. 2. Scr. ἔστιν.

P. 408. *Ep. CCIII.* Legitur etiam in *Sponii* Miſcell. erud. Antiq. p. 332. — V. 1. οὔριον. de Jove Urio Bosporano interpretatur *Chiſhull*, excitans locum *Ciceronis* II. Act. in Verr. Or. IV. 58. ubi ſignum *Jovis Imperatoris* in Ponti ore et anguſtiis commemoratur. Sed οὔριον ab οὖρος appellatum eſſe dubitari non poteſt. Commemoratur Ζεὺς οὔριος in Ponto cultus ap. *Arrian.* in Ponti Peripl. p. 12. ed. Oxon. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου διέχει ἀπὸ Βυζαντίου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν. *Marcian. Heracl.* Peripl. p. 68. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ καλουμένου Διὸς οὐρίου ὅπερ ἐπ' αὐτοῦ κεῖται τοῦ στόματος τοῦ Πόντου. Id. p. 69. 70. *Anonymi* Peripl. Ponti Eux. p. 16. ſq.

lin. 4. *ab ult.* adde exempla a nobis congeſta ad *Arion.* Hymn. v. 10. T. I. P. I. p. 180.

P. 410. *Ep.* ἀδ. *CCIV.* 5. Scr. δέ μοι. — *P.* 413. *Ep.* CCXI. 3. σφετέρου Cod. Venet. *Athenaei;* recte; καὶ enim certe οι corripi nequit. Vide *Herm.* ad *Orphe.* p. 786.

P. 414. *lin.* 5. Προνόμου habet *Athenaei* ed. Venet. cum utroque Codice. Vide *Schweigh.* T. II. p. 681. — *P.* 416. *Ep.* CCXX. 2. ἤδρασεν et ἵδρυσεν confuſa in Ep. in Byz. Mon. IX. 2. In Ep. *Macedonii* XXIII. ἴχνιον ἠδρασάμην. In Vat. C. ἱδρυσάμην.

P. 417. *Ep. CCXXVI.* 1. In lectione Vat. Cod. φεῦ Μύρων, at in Plan. φεῦ ὁ Μύρων latet procul dubio: φεῦ σὺ Μύρων — quod reponendum.

P. 419. *Ep.* ἀδ. *CCXXXII.* 2. τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς. Vereor ut lectio κύων ſervari poſſit, quantumvis ſenſui accommodata. Brunkiana enim lectio minime probanda. Leniſſimum fuerit corrigere

τοῖος ὁποῖον ὁρᾷς . . . .

Quae verba eximie conveniunt ei, qui ruſticitatis ſuae ſibi conſcius, eam ne diſſimulare quidem curat. Sic ap. *Theocr.* Eid. XXII. 58. ubi quum Pollux Amyco rudes et truculentos mores objeciſſet, ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ' ὑπερόπτης ille reſpondet:

τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς.

Et hoc obſervatum eſſe dixeris *Grotio*, qui vertit: *nunc talis qualem, qui prope es, ipſe vides.* — V. 5. Etiamnum me recte emendaſſe arbitror:

ἀχρείως γέλασόν με· τὰ δ' εὔκηλος πεφύλαξο . . .

In εὔκηλος acquiesco. *Plato* Ep. XV. εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τύχα κοῦρον Κινήσῃς.

ADDENDA
ET
EMENDANDA
AD TOMUM DUODECIMUM
SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM EJUSQUE PARTEM SECUNDAM.

P. 8. *lin.* 19. corr. *T. II.* pro *T. III.*

P. 9. *lin. antepen.* Adde: *Vat. Cod.* p. 627. — *Ep. ἀδ.* CCXXXIX. 3. ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ. Subaudiendum ἔχεις. cujus ellipſeos exempla vide ap. *L. Bos.* p. 621. ſq. — V. 4. Ψυχὴν ἐκλείψει σῶμα διμαινόμενον. Vat. ubi ſi ultimam vocem mutaveris in διαινόμενον. nihil facile erit, quod in hoc verſu amplius deſideres.

P. 10. *Ep. ἀδ.* CCXL. 1. ἁγνῶς. ut ap. *Heſiod.* Opp. et Dies. v. 336. καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς.

P. 15. *Ep. ἀδ.* CCXLIX. 2. „Mirâ ſtructurâ, ac „niſi ſoloeca certe σολοικοφανεῖ, Ep. ἀδ. CCXLIX. Κύπρι, „θέλεις οὕτως εἰς κρίσιν ἐρχόμεθα; Item *Lucian.* T. III. „p. 250. ἦ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι; p. 265. ἦ ἐθέλεις καταπειθαρχήσομαι; *Homer.* Ιλ. VI. 340. ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, „Ἀρήια τεύχεα δύω. Cf. *Porſon* ad *Eurip.* Phoen. v. 90." Verba ſunt viri eximii *Schaef.* ad *L. Bos.* p. 765. Idem p. 649. monuit, nullam eſſe in verbis: τί μοι σάκος ἀντίον αἴρεις; indignationis ſignificationem. Sic etiam loquutus

eſt *Meleager* XIV. τίδ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα Ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν; Id. Ep. XCV. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν; Cf. ad *L. Bos.* p. 598. Similiter *Philip.* Ep. XLIV. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους; — V. 4. γυμνὴ . . ὅπλα. „Haec. jucunde nobis in memoriam revocant milites γυμνεὺς et ὁπλίτας. Horum enim ni memineris, non ſenties leporem et ſalem poëmatii.“ *Schaefer* l. c. p. 649. — *P.* 16. *Ep. ἀδ. CCL.* 1. Scr. τί σοὶ ξυνόν . . . *Euripid.* Ion. 1284. τί δ' ἔστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Multa ſimilia collegit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 227. — V. 2. σοὶ δεῦαδεν. Exempla caeſurae poſt voculam cum ſequente enuntiatione arcte cohaerentem paſſim in his Epigrammatis obvia. *Leonid. Tar.* Ep. XXII. αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Id, Ep. XVI. Ἑρμῆς ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον. ut ibi legendum. *Ammian.* Ep. XIV. εἰς τὴν, οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος. *Aſclepiad.* Ep. VI. οὑμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποστρέφεται. *Crinag.* Ep. XLI. δειλαίη· τοῦτ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον. Ep. ἀδ. CCLXXII. πρισμένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

P. 17. *Ep. ἀδ. CCLI.* 2. reſtituenda vulgata lectio: κὴκ Ζηνός· θύρσῳ δεινὸς, ὁ δὲ ῥοπάλῳ. judice *R. Porſon* ad Oreſt. 891. p. 67. Attigit hanc ellipſin *Herm.* ad *Viger.* p. 699. nr. 4. *Aeſchyl.* VII. c. Theb. 501. πρὸς τῶν κρατούντων ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσημένων. *Xenoph.* Hellen. l. 2. 14. οἱ αἰχμάλωτοι . . ᾤχοντο ἐς Δεκέλειαν, οἱ δ' ἐς Μέγαρα. *Plato* Cratyl. p. 385. B. οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής. Similia vide ap. *Heusd.* in Spec. p. 75. ſq. — V. 4. Vulgo νεβρὸς, λεοντῇ· κύμβαλα δὲ, πλατάγη (Scr. πλαταγῇ.) ubi ſi νεβρὸς in νεβρὶς mutaveris, reliqua ſervanda videntur. In *Br.* enim lectione ut νεβρίς, λεοντῇ bene habeat, alterum κύμβαλα δὲ, πλαταγή. ferri non poteſt.

P. 20. *Ep. ἀδ. CCLVII.* 2. στήσωνται. Haud pauca ſunt in Anthologia loca, ubi conjunctivus tempus prae-

teritum ſequitur, nec ſolum in actionibus ad praeſens tempus pertinentibus, ſed etiam in aliis. Attigit hanc anomaliam, in ſerioribus praeſertim poëtis crebro obviam, *Herm.* ad *Orphe.* p. 812. *Matthiae* gr. Gramm. p. 736.

P. 24. *Ep.* ἀδ. *CCLXVI.* 1. Ferri non poteſt ἰδοὺ ἄγνυσι. Si quid mutandum, leniore mutatione ſcripſeris:

Ὀπτανὸς τὸν πτανὸν ἴδ' ὡς ἄγνυσι κεραυνόν·

et ſic correxit *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. Ep. ἀδ. CCXCVII. ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνώς.

P. 25. *Ep. CCLXVIII.* 1. Scr. δέ με.

P. 27. *Ep. CCLXXI.* 1. ταχυμήτορι. σταχυμήτορι correxit V. D. in Bibl. Berolinenſi, auctore *Schneidero* in Lex. Gr. Linguae V. σταχυμήτωρ.

P. 31. *Ep.* ἀδ. *CCLXXIII.* 7. Procul dubio reſtituendum δήκτῳ στόματι, quod *Br.* ſine cauſa idonea immutavit.

P. 36. *Ep.* ἀδ. *CCLXXXI.* 1. σπεῖρας, *Munkeri* emendationem, quam in Animadverſionibus adſtruere ſum conatus, metri ratio falſam eſſe arguit. Pauciſſima certe loca ſunt, ubi brevis ſyllaba ante σπ, στ, σκ etc. corripiatur; nec talia veteribus obtrudenda. Jam quum in Planudea legatur: Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, χεῖρας . . . noli dubitare corrigendum eſſe:

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, δειράς·

longa draconum colla. Quae ducta ſunt ex *Homeri* Od. μ. 90. de Scylla: ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες.

P. 41. *Ep.* ἀδ. *CCLXXXIX.* 1. μὰ τόν ne verſus a brevi ſyllaba inciperet *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. emendavit: οὐ τὸν βουθοίναν. quod pro οὐ μὰ τόν. poſitum. Cf. *Schaefer* ad *Longum* p. 417.

P. 42. *Ep.* ἀδ. *CCXCI.* a. ἀμετροβίους. *Manetho* L. I. 53. ἀμετροβίων ἐλεφάντων. Cf. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 114. ἀμετροβόους ex Codd. edidit *Boiſſonade.* — *Ep.* CCXI. b. 3 recte mihi emendaſſe videor ΣΕΜΝΑΣ pro ΤΕΛΓΝΑΣ. Quum enim in marmoribus, ut etiam in numis, Σ ſaepe hanc formam habeat ⊏, facile cum Γ, Τ, Π — confundi potuit. Hujus confuſionis exempla dedimus in Commentatione de Memnoniis in Actis Societ. regiae Monac. an. 1809. — V. 4. ἥρωα τόνδε σέβειν. ω in media voce eodem jure corripitur, quo η ap. *Antip. Sid.* Ep. XCVI. Πύῤῥος ὁ μουνερέτης ὀλιγῇ νηῒ λεπτὰ ματεύων. Fortaſſe etiam ap. *Marc. Arg.* Ep XX. ubi lectum fuiſſe ſuſpicor: εὔφρων τῇδε (*hic*) νηῷ θῆκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος. Diphthongi αι et οι ſaepiſſime in mediis vocibus corripi, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 113. et 133.

P. 44. *Ep.* ἀδ. *CCXCII.* 1. ἀκμαὶ ſimpliciter de manibus accipi non poteſt. Probabilius *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. ὧν ὁ κεραλκῆ θῆρα . . . Vereor tamen ne conſtructio laboret. Fortaſſe ἀλκὰν ſincerum eſt, vitio haerente in θῆρα βίῃ.

P. 53. *Ep.* ἀδ. *CCCVII.* 3. τοίη καὶ γενόμην. vulgata lectio non videtur mutanda. Dictum cum affirmatione, *et talis revera fui*, pulchritudine conſpicua. — *P.* 55. *CCCVII.* b. 2. μητέρα ἦν. Potuit vitari hiatus, ſi ſcribebatur, μητέρ' ἐήν. Sed fortaſſe illud vitium non minus ferri debet, quam in praecedente Epigrammate V. 7. Φεύγουσα Ἰαρβαίων,

P. 57. *lin.* 9. ante κεῖνος inſere: ἐκεῖνος *Vulgo.*

P. 60. *Ep.* *CCCXIII.* 2. Leniſſimum fuerit corrigere:

ἐπ' ἀκροτάτῳ νεῦμα τιθεὶς ὄνυχι

quo hominis in ſummis ſe pedum digitis, dum ad metam tendit, librantis impetus bene deſcribitur. νεῦμα

hoc ſenſu utitur *Simm.* in Ovo v. 7. θοῶς δ' ὑπὲρ λέχ-ρεων φλέγων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε. — V. 8. τέχνη. *ars ipſa*, quae repraeſentaverat hominem, ventos pernicitate pedum ſuperantem, quaeque illam celeritatem in ipſo opere ſpectandam propoſuerat, *vento celerior* eſſe dicitur.

P. 61. *Ep. CCCXIII. b.* V. 3. verius nunc puto, quod *Caſaubonus* ſcribendum eſſe monuit: ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίᾳ αὐτὸς ἀγῶνα. — *P.* 62. *Ep. CCCXV.* 3. σοφαὶ χέρες. quum haec verba nullo vinculo neque cum praecedentibus, neque cum ſequentibus verbis jungantur, haud ſcio an ſcribendum ſit,

λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα σοφῆς χερός·

eximia doctae illius manus opera. — Ep. CCCXVI. 2. Vulgo: τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν. Vertit *Grotius:*

Haec pictura queat quo noſci perdidit, ipſa
nec ſibi ad indicium ſufficit: adde caput.

P. 63. *Ep. CCCXVIII.* 2. χρῆσις pro μαρτυρία acceptum verum videri poſſit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Ariſtoph.* Plut. p. 226. — *P.* 66. *Ep. CCCXXVII.* 2. μούνας εἴσω παίσδειν. ſic Vat. C. Vitium eſſe videtur in παίσδειν. *Brunkii* certe lectio vix probari poteſt.

P. 67. *Ep. CCCXXXVI.* 1. τοῦτο ἰδών. Ferendus fortaſſe hiatus in his ſeniorum temporum foetibus, ut Ep. CCCXXIV. 1. λούσαντρ ἀμειψάμεναι. Quum tamen in Vat. C. ſcribatur τοῦτ' ἰδών, facile adducar, ut lectum fuiſſe exiſtimem

τοῦτ' ἐσιδὼν τὸ λοετρόν.

Hoc compoſitum quam ſaepe abierit in ἰδών, exemplis docuimus in Addit. Anim. ad Athen. p. 69. 126. 205.

P. 68. *lin.* 20. ſcr. *offerent* pro *offerunt.* — Ep. CCCXXXIX. 1. longe aliter haec accepit *Grotius*, qui vertit:

Luminis auctorem juravit Gratia triplex
In Paphies oculis eſſe vel his in aquis.

Quod vereor ut probari poſſit. Rectius tamen fortaſſe quam olim feci, μᾶλλον ante ἢ ſubaudiendum ratus, ἢ in primo enuntiationis membro ſubaudias: ἢ ἐνθάδε ναιετάειν ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ. *Juraverunt Charites, ſe aut in hoc balneo morari aut apud Venerem*, cui ad miniſterium faciendum adeſſe ſolent. Olympo igitur hoc balneum aequiparant.

P. 72. *lin.* 10. Scr. *colebatur* pro *collebatur.* Ep. CCCXLIX. 1. reſtituenda procul dubio vulgata lectio: εἴσοκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθ. quam confirmant membr. ubi tantum θοῦρος vitioſe ſcribitur. — *lin. ult.* Κασίας ſcrib. pro Κασσίας. — *Ep.* CCCLI. 3. ἢ τοῦ προσώπου. Hanc Cod. lectionem ita facile refinxeris

ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ προσωπάτου.

quam formam attigimus ad *Ep. Macedon.* XI. T. III. P. I. p. 216.

P. 78. *lin.* 6. *ab ult.* Scr. *quidam* pro *quidem.*

P. 79. *lin. ult.* poſt *Vat. C.* adde: *et Plan.* Revocanda lectio: πάντῃ δ' αὖ . . quam *Br.* temere mutavit. — *P.* 80. *lin.* 6. corr. V. 5. pro V. 4. et mox *lin.* 9. *V.* 6. pro *V.* 4. — *Ep.* CCCLXIV. 2. τόδ' ὠνόμασαν. Conf. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 352. — V. 4. Scr. δέ με.

P. 84. In Inſcriptione, quam emendatam adſcripſi V. 7. corrige: τῷ νῦν μηδ' ἀπολῆγε· ut eſt in Marmore; et V. 8. μίμνειν pro ὑμνεῖν. Prior litera in Marmore evanuit, I autem cum Τ a deſcribente confuſum. — *P.* 85. V. 5. μετ' ἄγρια κύματα. Vide no-

tata in Addendis ad *Juliani Aeg.* Ep. XXIV. T. II. P. III. p. 379. — *Ep.* CCCLXXIV. 3. ὅσσα καὶ οἷα. Hunc locum cum multis ſimilibus excitat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 254. ubi hanc cauſae reddendae rationem exemplis illuſtrat. In talibus οἷον explicandum per ὅτι τοῖον, aut τοῖον γάρ. *Aeſchyl.* Prom. 916. ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. *Theocrit.* Eid. II. 9. καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ. *Aeſchyl.* Perſ. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. *Apollon.* Rhod. L. III. 695. τὴν δ᾽ αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη Δείματι, τοῖ᾽ ἐσάκουσε. Ib. 711. τί νυ σοὶ ῥέξω κακόν, οἷα ἀγορεύεις. L. IV. 558. Ζῆνα χόλος λάβεν οἷον ἔρεξαν. Ib. 1389. ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος οἷον ὑπέσταν ἔργον. Eodem modo pronomina ὅστις et οὗτος uſurpantur. *Homer.* Od. α. 382. Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ (i. e. ὅτι τοῦτο) θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ib. 389. ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω.

P. 88. *Ep. CCCLXXX.* 1. πίστιν . . συνέριθαν. *Theophyl. Simoc.* Prooem. ad Phyſ. Quaeſt. p. 2. ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ συνέριθος. Idem Epiſt. LIX. συνέριθος ἔσομαι μεσημβρίας ὥρας, Κορίαννε· αἱμασιᾷ γὰρ τὸν ἀγρὸν πεφράξομαι. Id. Epiſt. LXXXI. καὶ τὴν Κρῆσσαν κύνα συνέριθον κέκτησο. Muſae II. ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.

P. 89. *Ep. CCCLXXXII.* ποῖ Φοῖβος πορεύεται. In hac membranarum ſcriptura latere videtur πεπόρευται. quo hiatus tollitur. — Ep. CCCLXXXV. 3. veriſſima eſt lectio ὅ τοι, quicquid dicat *Br.* cui prava diſtinctio tenebras offudit. Legendum:

οὐδ᾽ οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ᾽ ἐδίωξεν
ἐν χθονί· πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει.

et in hunc modum vertit ſummus *Grotius*:

Omina (male expreſſum *Omnia*) *non metuis? terra vexavit in ipſa*
Me Boreas: mediis quae fuga reſtat aquis.

quod non advertit Grotianae verſionis editorem, virum optimum, qui ſe a *Brunkio* in errorem paſſus eſt abripi.

P. 90. *Ep.* *CCCLXXXVII.* 2. οὐ μῆλον probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 765. Ne σῦκα et μῆλον diverſo numero juncta offendant, *Schaeferus* ad *L. Bos.* laudat *Ariſtoph.* Av. 159. καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια. Ep. ἀδ. CCCCLIII. κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. — V. 3. Idem V. D. ibid. p. 862. locutionem ἐμύησ' Ἑλικωνίδα comparavit cum notiore διδάσκειν τινὰ ῥήτορα et ſim. Cf. Eundem ad *Dionyſ. Hal.* p. 413. ad *Sophocl.* T. II. p. 319. Similiter *Philipp.* Ep. LXXIII. ἢ ῥαφίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν Ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας. — *lin.* 4. *ab ultima* lege ἔνθεον pro ἔνθεν.

P. 91. *Ep.* *CCCLXXXIX.* 5. καὶ πάλι ζωστὴρ. notanda brevis ſyllaba correpta ante ζ, cujus licentiae non multa ſunt in Anthologia exempla. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 259. — V. 7. non male poëta ſcripſiſſet: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτόκτονα π ο λ λ ά κ ι δῶρα.

P. 93. *Ep.* *CCCXCII.* 2. In lectione membr. Vat. καὶ ποταμὸν εὗρεν ἔρως . . non id latet, quod *Planudes* inde fecit, καὶ ποτὸν, ſed potius, quod et propius abeſt, et expeditiorem ſenſum habet:

καὶ γάμον εὗρεν ἔρως . . .

hoc in ταμον corrupto, ſciolus ποταμον emendavit.

P. 94. *Ep.* *CCCXCV.* 1. οὐκ ἐνέφυσαν. *Schweighäuſer* *Caſauboni* rationem probans, mallet οὖν ἐνέφυσαν. quod mihi frigere videtur. Mallem

εἰ καὶ ἔφυσαν

Saepe ſic poſt εἰ καὶ, εἰ δὲ, εἰ μὴ, ſequitur ἀλλὰ, cujus uſus exempla congeſſi in his Animadverſſ.

T. III. P. II. p. 162. Paſſim autem *ει* et *ου* confunduntur.

P. 95. *Ep. CCCXCVI.* 2. *κακοδρομίης.* mecum ſentit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 512. — V. 6. *ἀγήν.* Apud *Achillem Tatium* L. I. 1. p. 7. ed. Bip. *ἀφρὸς ἐπεποίητο, καὶ πέτραι, καὶ κύματα. αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλημέναι, ὁ ἀφρὸς περιλευκαίνων τὰς πέτρας, τὸ κῦμα κορυφούμενον . . .* In his verbis maris ad litus aeſtum deſcribi ſponte apparet. Quare legendum. *αἱ πέτραι τῆς ἀγῆς ὑπερβεβλημέναι.* — *Ep.* CCCXCVII. 1. revocanda lectio Cod. Vat. *μετοχλάζεις.* quam abunde tuetur *Homer.* Ιλ. ν. 280. *οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, Ἀλλὰ μετοχλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει.* *Suidas*: *μετοχλάζειν. μετακαθίζειν.* — Pro *πωτωμένη* in Cod. eſt *πετομένη*, unde lectum fuiſſe ſuspiceris:

τίπτε μετοχλάζεις συ πετομένη ὄζον ἀπ' ὄζου;

P. 98. *Ep. CCCXCVIII.* 2. *θυεσιν ἠπείρου νῶτα βαρυνόμεναι.* Fortaſſe ſcribendum:

οἷα πάρος ſive *ὡς τοπάρος*

non amplius, ut olim, ferarum gregibus oppreſſae. Quum ſimillimae ſibi ſint in Codicibus literae *ει* et *α*, facile *παρος* in *πειρου* abire potuit, idque novae depravationi dedit locum. V. 3. *οὗτοι* bene videtur emendatum ex *ηχοι*; interdum enim *χ* et *τ* confunduntur, monente *Baſtio* in Comm. Palaeogr. p. 738. Sed reliqua ſic videntur ſcribenda ad ductum Codicis:

οὔτι ἐρημαίαισιν ἐπὶ πτήσσεσθε λεόντων

ὠρυγαῖς. Certe qui V. 5. *ἰχνοπέδαισιν* dedit, non debebat *ἐρημαίαισιν* mutare. — V. 5. *νήριθμον* unice probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 770. — *P.* 99. *lin.* 12. Scr. *θοοῖς* pro *θοαῖς.* Genuina hujus verſus lectio latet adhuc.

P. 102. *lin.* 1. Scr. τόλμης pro τόλμς. — Ep. CDIV. 3. quum ἀπαντλήσας bis legatur in codice, ſcribendum videtur:

οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον.

P. 107. *Ep. CDXIII.* 5. ἀσχήμων correxit *Porſon.* ad *Eurip.* Phoeniſſ. 1622. p. 326. ed. Lipſ. — *P.* 109. *Ep. CDXVII.* 1. δικτύου ἐκθρώσκοντα πολυπλόκου ... corr. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Minime neceſſaria emendatio; nam non ſemper praepoſitio in verbo compoſito vim ſuam exſerit. Similiter ap. *Addae.* Ep. II. ταύρῳ νάπος ἐκβαίνοντι. Verba cum praepoſitione compoſita ſaepe caſum regere, quem ſimplicia adſciſcunt, non uno loco monuit *Brunkius* ad *Eurip.* Oreſt. 1291. ad *Sophocl.* Oed. Col. 14820. ad Philoctet. 320.

P. 111. *Ep. CCCCXIX.* 1. conjecturam noſtram: ῥαδινοῖς ποσὶν ἱστὸν probat *H. de Boſch* T. IV. p. 277. Locis in Animadverſionibus laudatis adde *Gregor. Naz.* Or. XXXIV. p. 554. D. αἱ δὲ ἀράχναι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ ἀερίων σχεδὸν τῶν νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἱστοὺς ἐξυφαίνουσιν.

P. 112. *Ep. CDXXI.* In lemmate (*lin.* 9. *ab ult.*) dele ἀκάνθης, et corr. ἀχράδος pro ἀχάδος. In V. 1. vera videtur lectio ἐκ θοίνης, eo ſenſu, quem *H. Stephanus* indicavit. — *P.* 114. *lin.* 5. poſt *gemmam* adde: *aut opus anaglyphum.* — *lin.* 14. ſcr. τί δέ;

P. 116. *lin.* 22. In *Democriti* loco ψυχῆς tuetur *Luzae* Exercitt. Academ. p. 41. ſq. non omnino aſſentiente *Schaeſero* in Melet. p. 118. quem de toto hoc loco conſule.

P. 117. *Ep. CDXXIX.* Ad ſententiam cf. *Iſocrat.* in Evagor. T. II. p. 274. ed. Aug. τούτων δ᾽ αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν.

P. 119. *Ep*. *CDXXXII*. 3. κλινθεῖσα. nulla eſt hujus lectionis mutandae cauſa ſat gravis. ἡ δὲ referendum ad μητρυιῆς, ad quam etiam ἠλλάχθαι referri debet. Jam apparet, στήλην μητρυιῆς accipiendum eſſe de ſtatua novercae, tumulo in baſi impoſitae. Hanc ſtatuam quum puer coronaret, exiſtimans, novercam cum vita etiam odium depoſuiſſe, illa, in ſepulcro poſita, decidit in puerum, eumque vita privavit. Sic omnia plana ſunt. — *Ep*. CDXXXIII. In lemmate, quod ex Cod. Vat. protuli, ſcribendum, ni fallor: Ιουλιανοῦ τοῦ σχολ. τοῦ Μετεώρου βραδύτερον παρελθόντος. Παρέρχεσθαι dicuntur rhetores, qui prodeunt dicendi declamandive cauſa. *Dunaeus* ad *Demoſthen*. p. 56. Hinc apparet *Julianum* aliquando ab auditoribus, quos ad declamationem quandam audiendam invitaverat, paulo diutius exſpectatum, hac excuſatione fuiſſe uſum, ut diceret, ſe ſomno oppreſſum matutino, non ea, qua par erat hora, excitatum eſſe. Recte itaque *Brunkius* verbum Εὐστέφιος pro *famuli* nomine habebat, nec Ἑσπέριος aliter debet accipi, ſi haec forte genuina fuerit lectio. Genuinum etiam: ὃς δέ με (ſic ſcribe) μὴ κάλεσας. ὃς μεν referendum ad proxime praecedens πρώιος ὕπνος, ὃς δὲ ad remotius. In proximo autem diſticho, ὁ μὲν ἐῤῥέτω de *famulo* accipe ab hero amandando.

P. 120. *Ep*. *CDXXXIV*. 4. reſtituenda procul dubio lectio membr. ὁλκάδα τὰν δείλαιαν ἀεὶ κλόνος. Junge τὰν ἀεὶ δείλαιαν. κλόνος ſic eſt in *Theon*. *Alex*. Ep. I. ἄγριον οὐδ᾽ ὅτε πόντος ἀεὶ κλόνον ἤλασε φωτί. — *P*. 121. *Ep*. *CDXXXIX*. 1. Scr. εἰς σέ.

P. 124. *Ep*. *CDXLIII*. 1. *Plato* in Phaedone p. 108. A. ἔστι δ᾽ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς ᾅδου φέρειν. ubi vide *Fiſcher*. p. 450. et *Heindorf*. T. IV. p. 220. ſ.

P. 125. *Ep. CDXLVI.* Sententia ducta ex *Demoſthen.* Or. Olynth. p. 7. B. ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα. μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. Id. Or. de Philippi Epiſt. p. 65. B. ὡς ἅπας μέν ἐστι λόγος μάταιος, πράξεων ἄμοιρος γενόμενος. Exord. X. p. 134. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι, συμφέροντός τινος ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι· ἵνα μὴ νῦν μόνον, ἀλλ᾽ ἀεὶ τὰ ῥηθέντα καλῶς ἔχῃ. quae loca laudavit *Wyttenb.* in Bibl. Cr. P. XII. p. 9. noſtri Epigrámmatis non immemor, in cujus V. 2. corrigendum cenſet καὶ πᾶσα πρᾶξις ἣ λόγον ἔργον ἔχει. *et omnis actio cujus effectus in verbis ſubſiſtit.* Non puto emendatione opus eſſe, ſi verba in eam ſententiam accipias, quam expreſſit *Grotius.* Nec caeſurae verſus brevem ſyllabam obtrudi velim. In Fabula Aeſopi nr. XXX. p. 15. ed. *Fur.* Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ᾖ πεῖρα τοῦ πράγματος, πᾶς λόγος ἀργὸς, περιττός ἐστι. aut περιττὸς tanquam gloſſema delendum, aut καὶ inſerendum eſt.

P. 126. *lin.* 24. male reprehendi *Opſopoeum*, ipſe reprehendendus. Si ἀκτὴ h. l. *Cereris munus* ſignificaret, πισσάμενος ſcripſiſſet. Nunc autem πίσσας ἀκτὴν in eum ſenſum accipi debet, quem *Grotii* verſio indicat; *Tunc litus foliis ſpargens, et munere Bacchi Omnem Aſiam vendo floribus et balano.* De conviviis in litorum amoenitate inſtituendis, veterum loca dedimus ad *Philodemi* Ep. XXX. 5. T. II. P. I. p. 241. Adde *Plutarch.* T. II. p. 668. B. Τί δ᾽ οἱ πολλοὶ βούλονται ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλήλους, λέγουσι· σήμερον ἀκτάσωμεν; οὐχὶ τὸ παρ᾽ ἀκτῇ δεῖπνον ἥδιστον ἀποφαίνουσιν, ὥσπερ ἐστίν; οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφῖδας. Cf. *H. de Boſch.* T. IV. p. 452.

P. 129. *Ep. CDLII.* 1. Adde *Xenophont.* Hiſt. Gr. L. VI. 5. 28. cum in bello Thebano exercitus hoſtium domos circum urbem jacentes incenderet, τῶν

ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καιρὸν ὁρῶσαι ἠνείχοντο, ἅτε οὐδέποτε ὁρῶσαι πολεμίους.

P. 130. *Ep. CDLIV.* c. 5. πίμπλη δέ τι τοῖσδε κατίσχει. Pro τοῖσδε legendum τούσδε. Nam ὅς, ad quod pronomen refertur, plura genera pedum complectitur. *Xenoph.* Cyropaed. I. 6. 11. ὅ, τι δ' ἂν λαμβάνῃ . . . ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι. L. III. 3. 5. νομίζων ὅ, τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχει τὸ στράτευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμῆσθαι. *Aeſchyl.* Perſ. 216. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Cf. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I. p. 186. *Boiſſon.* ad *Philoſtr.* Heroica. p. 450.

P. 132. *Ep. CDLVI.* 2. κανῆς ἦρξεν ἐπεσβολίης. emendabat *Joſ. Scaliger* in exemplo Anthol. Bibl. Leidenſ. narrante *Hieronymo de Boſch* T. IV. p. 136. qui ipſe φοβερῆς malebat, epitheto ad rem, de qua agitur, vix ſatis accommodato. — V. 4. rectius ſcripſeris:

μίμνειν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

P. 134. *Ep. CDLXII.* 3. δεξιτερῇ corrigebat etiam *H. van Eldick* ap. *H. de Boſch.* T. IV. p. 488. ſq. Hic autem δεξάμενος δ' ἔῤῥιψεν . . . quod parum probabile. V. 7. καὶ πάλιν εἰς ἀΐδην ἐκολάζετο. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 284. corrigit: καὶ πάλιν ὡς ἄλιτεν ἐκόλ. *eodem modo, quo peccavit, punitus eſt.* Ingenioſe ſane; ſed obſtat ſyllabarum modus. Tum mallem:

καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο·

quam ſententiam in ſequentibus paulo explicatius iterat, fere ut v. 6. verbum πήρωσεν ipſe interpretatur, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.

P. 137. *Ep.* CDLXV. 7. Ἀΐδος. Ἀΐδεω corrigit *Herm.* ad *Orpheum.* p. 768. — *Ep.* CDLXVI. 2. Infinitivum ἀπαλλάξειν, ut eſt apud *Platonem*, ut ἀρχαιοπινέστερον in talibusque formulis ſolemniorem, praefert

Schaefer ad *Gregor. Cor.* p. 424. comparans Oraculum in *Aeliani* fr. p. 1017. Ὀργὴν οὖν πρήϋνον ἀμειδία, μηδ' ἐπιπείθειν Κωλύων. *Plato* Lyſis p. 21. ed. Heind. Πειρῶ τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, ἀπομνημονεῦσαι . . . . . ἐὰν δέ τι αὐτῶν ἐπιλάθη, αὖθίς με ἀνέρεσθαι.

P. 139. *Ep. CDLXXV.* 1. Scr. εἰς δέ με. — *lin. ult.* Scr. ὄμμα.

P. 140. *Ep. CDLXXIX.* 6. Ἑκάτῳ. reſtituenda lectio vulgata, quam *Br.* in Ἑκάτῳ mutavit. Dativum ſatis tuentur exempla ap. *Matthiae* Gr. gr. §. 392. p. 527. not. — *P.* 141. *lin. ult.* Bene habet ἔθελγε, neque id ſollicitandum.

P. 145. *Ep. CDXC.* 4. Scr. ἔλιπεν, ut eſt in Planudea.

P. 151. *Ep. DXIII.* Bene de *Athenaeo* meruit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 385. qui noſtris de illo loco verbis poſitis, haec addidit: „Durum effatum, quod quomodo tueatur, ipſe videat. Linea ἴσον δύναται alii lineae, eſt, ambarum δυνάμεις, quadrata, aequales ſunt. Probe hoc intellexit οὐκ ἀγεωμέτρητος Interpres *Plutarchi* T. V. p. 469. *Porphyrius* de Vit. Pyth. p. 39. ed. Kuſt. ἐξευρὼν τοῦ ὀρθογωνίου τὴν ὑποτείνουσαν ἴσον δυναμένην ταῖς περιεχούσαις. Plene *Diog. Laert.* L. VIII. 12. εὑρόντα ὅτι τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ἡ ὑποτείνουσα πλευρὰ ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις."

P. 152. *lin.* 13. lege ἐπειή. — *Ep.* DXVI. 1. Fortaſſe ſcribendum:

τί δέ μ' ὦ χάρμα . . . .

P. 161. *lin.* 9. lege ἀοιδῇ. pro ἀοιδοί. *Ib. lin.* 23. lege ἔσσεαι pro ἔσσεα. — *P.* 162. *Ep. DXXIII.* 3. ἶσοι Ὁμήρῳ. Sic plane *Propert.* L. I. 9. 11. *Plus in amore valet Mimnermi verſus Homero. Paul. Sil.* Ep. XXI. ἱστάμενοι δ' ἄγχιστα τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς, Οἷα πολυγλήνου βουκόλου Ἰναχίης. ubi iterum *Joſ. Scali-*

ger, πολυγλήνου βουκόλου tentabat. Similiter errabat *Salmaſius* in *Achille Tatio* L. IV. 19. p. 185. ed. Bip. de crocodilo: πόδες τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Ille χερσαίᾳ χελώνῃ corrigebat. *Oppian.* Cyneg. L. III. 254. χηλὴν δ᾽ αὖ φορέουσι διπλῆν ἰκέλην ἐλάφοισι. Multa his ſimilia collegit, etiam ex Anthologia, *Schaefer.* Meletem. p. 57. et 134. ad *L. Bos.* p. 3. *Heuſinger* ad *Ciceron.* de Offic. I. 22. 7. *Wyttenb.* Bibl. cr. IV. 4. p. 62.

P. 167. *lin.* 9. *ab ult. laudat Suidas* etc. Hoc falſum. Locum tamen, ubi hoc diſtichon excitetur ap. *Suidam*, nunc quidem indagare nequeo. — *Ep.* DXXXIV. 1. μελαμπέπλοις. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις legendum cenſet. — *Ep.* DXXXV. 3. τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα. *Euſtath.* ad Ιλ. p. 285. 1. ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀηδόνα. quem locum excitavit *Schaefer* Meletem. p. 65. Cf. *Fiſcher* ad Veller. Gramm. T. I. p. 383.

P. 169. *lin.* 12. lege p. 456. pro 405. *Ep.* DXXXIX. 1. Vulgatam εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφυ .. tuetur *H. de Boſch* T. IV. p. 301. multis ex Homeri locis allatis, ubi πάμπαν eandem ſedem occupat. Facile adducar, ut Epigrammatis auctorem ſic ſcripſiſſe exiſtimem; at frigidum eſſe additamentum nemo non ſentit. — V. 2. ἃ μὴ νοέῃς Vat. C. quod ferri poteſt. *Homer.* Od. δ. 356. τόσσον ἄνευθ᾽, ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν. Ib. α. 415. θεοπροπίης .. ἥντινα μήτηρ .. ἐξερέηται. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 752. not. 2.

P. 172. *lin.* 3. ſcr. *gravitatis* pro *dignitatis.*

P. 184. *Ep. DLXXI.* 1. σπειρήματ᾽ ἀφυσσάμενος non male emendaſſe videtur *Salmaſius.* Durior in vulgata hiatus, quam qui vel in patellario verſificatore feratur. V. 3. μηδὲ .. μή. *Leon. Alex.* Ep. XXXVIII. εἰκών, μήθ᾽ ὅστις, μή τίνος ἐξετάσαις. *Agath.* Ep.

LXXVIII. *ἄβαλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα.* Cf. *Schaefer* ad *L. Boſ.* p. 228. ſq. — V. 5. *εἷς μοι γὰρ ἀδρῶν.* Fortaſſe ſcribendum:

εἷς γάρ ἔμ' ἀθρῶν . . .

P. 187. *Ep. DLXXVI.* 1. *σῶμ' ἀνάπηρος.* Locis veterum, quae in Animadverſionibus laudavi, adde Ep. *Gregorii Nazianzeni* in *Murator.* Anecdot. p. 180. inſigniter depravatum:

Ἔστιν Ἐπικτήτοιο μέγα κλέος ἐν προτέροισιν,
ἔστιν Ἀναξάρχου· ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος
τὸ κλέος οὐκ ἀλέγιζεν· ἁ δ' ὄλμου χεῖρας ἔχοντος
κοπτισσόμεν ὅστ' ἐβόα· πτίσσετε τὸν θύλακον.

ubi ſcribendum: *ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος*

τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν· ὁ δ' ὄλμου κῆρας ἔχοντος
πτισσόμενος ἐβόα· πίσσετε τὸν θύλακον.

P. 188. *Ep. DLXXVII.* 1. *οὗ τάδε πάντα.* rectius haec verba retuleris ad agros circumjacentes, in quibus, dum viveret, ſuis, Herodes ſepultus eſt. — *Ep.* DLXXVIII. Eſt in Cod. Vat. p. 671. *εἰς τὴν βίβλον Μάρκου.* V. 2. *ἀναπτύσων.*

P. 189. *Ep. DLXXX.* 3. Si verum eſt *ἅμα,* quod ex Cod. Band. recepit *Br.* ſaltem ſcribendum vocibus tranſpoſitis:

Φασὶν πᾶσαι ἅμα· Σμύρναι . . . .

P. 190. *Ep. DLXXXI.* 1. Scr. *ἀλλά με.* — *P.* 191. *Ep. DLXXXIV.* 8. *ἐκτείνας.* *Lucian.* T. VI. p. 143. *εἰς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα.* *Eurip.* Jph. Aul. v. 648. *μεθεὶς νυν ὀφρύν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.*

P. 195. *Ep. DXC.* 8. *καὶ αἰνομόρευς.* hunc hiatum negligentiae verſificatoris tribuit *Herm.* ad *Orpheum.* p. 729. ut etiam *Ep.* DXCIII. 3. *καὶ υἱέος.*

P. 197. *Ep. DCXVI.* 6. ἠτήσαις. activam hanc formam idoneis exemplis ſtabilivit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 525. — Χαμβδᾶν, quem alii Χαβδᾶν appellant, Chalepi dominus, debellatus eſt a Nicephoro, paulo poſt Cretam per eundem ducem, hoſtibus ereptam. *Cedſen.* Hiſtor. Comped. p. 645. Simeo Magiſt. Annal. ſin. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς Νικηφόρον τὸν Μάγιστρον αὖθις κατὰ τὴν Ἑῴαν ἐξαπέστειλεν κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Χαμβδᾶ· ὁ δὲ ἀπελθὼν, πρῶτον μὲν τὸν Χαλέπε κάστρον παρέβαλε κ. τ. λ. — *P.* 198. *Ep. DXCVIII.* τὰ πάτρια. „Plerique alii, qui Urbium Antiquitates vel Origines, aut Hiſtorias ſcripſerunt, opus ſuum Πάτρια nuncuparunt.“ *Banduri* Comment. in Antiqq. C. Pol. P. 449. qui multa ibi opera laudat hoc titulo inſcripta. *P.* 199. *lin.* 1. *mores* mallet, quam *origines Schaefer* ad *L. Bos.* p. 134. — Ep. DXCIX. 2. Facit huc locus *Dionis Chryſoſtomi* Or. XIII. p. 429. de Perſis: ἀλλὰ τοξεύειν τε καὶ ἱππεύειν καὶ θηρᾷν μεμελετηκότες, καὶ τὸ γυμνοῦσθαι τὸ σῶμα, αἴσχιστον αὐτοῖς ἐδόκει, καὶ τὸ ὀπυίειν ἐν τῷ φανερῷ. Ubi pro inepto illo ὀπυίειν legendum eſſe πτύειν, docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. ubi veterum loca de illo more congeſſi.

P. 205. *Ep. DCXII. b.* 1. legendum ἱδρῦσαι, aliter metrum non conſtat. — *P.* 206. *lin.* 11. lege *accurate.*

P. 210. *l.* 8. In loco *Sophoclis* etiam *Lobeckius* p. 320. λείων legendum eſſe cenſet, contra nitente *Schaefero* ad *Soph.* T. I. p. 234. qui inter alia utitur obſervatione *Heynii* ad Iliad. T. VI. p. 25. plura apud veteres occurrére monentis, in quibus pro defectu et abſentia rei ipſa res ponatur. Nihil verius. Cf. etiam *Mitſcherlich.* ad *Horat.* I. Od. III. 16. — In loco *Sophoclis* Antig. 590. mecum ſentit *Erfurdt.* — *Ep.* DCXIX. 6. Fortaſſe ſcribendum: Ἑλλήνων δ' ἐχθραῖς . . . ut in Ep. *Antipatri*, unde hoc diſtichon expreſ-

ſum: ἀλλ' ἰχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα. In V. 1. autem fortaſſe legendum:

μή με τάφῳ σύ γε κρῖνε.

pro σύγκρινε.

P. 211. *Ep.* *DCXX.* 6. *Hermann.* *ad Orph.* p. 769. „nec ſanus eſt verſus: ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει. ſi quidem genuinus eſt. Sed eum, ſi quid video, adjecit aliquis, qui hoc aenigma ſpeciem inſcriptionis ſepulcralis habere vellet."

P. 212. *lin.* 11. Scr. ὡς τριγίρων.

P. 214. *Ep.* *DCXXVII.* 3. „ἀρετῆς καὶ λήματος nemo dixit, nec dicere potuit μάρνασθαι ἀρετῆς. Nec ſupplemento praep. ἕνεκα quidquam proficitur, in quo interpretes nimis diu acquieverunt. Vide an ſcribendum ſit ἀρετῇ καὶ λήματι. Si quem dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orpheum p. 730." *Wunderlich*, Vir doctiſſimus, in not. ad *Demoſth.* Or. Pro Cor. p. 181. In ἀρετῇ καὶ δείματι inciderat etiam *Wolfius*. At ſic, grammatica difficultate ſublata, languor tamen remanet, quo haec verba laborant. Hac ex parte magnopere ſe commendat diſtinctio *Schaeferi* ad *L. Bos.* p. 666. μαρνάμενοι δ', ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν ... ſubaudito ἀντί. Paulo durior tamen ellipſis, cum verbo σώζειν vix alibi obvia, et tautologia, quae ineſt in vocibus ἀρετῆς καὶ λήματος, efficit, ut corrigendum exiſtimem:

μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς διὰ λήματος οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς ....

In pugna autem virtutis ſuae robore et praeſtantia animas ſervare non poterant. Aliud quid obverſabatur *Grotio*, qui vertit T. III. p. 315.

Vicerunt virtute metum, ſperata nec illis
Vita, ſed ex ipſa praemia morte petunt.

quaſi legiſſet: μαρνάμενοι δ' ἀρετῇ κατὰ δείματος . . . . V. 6. ἔχωσιν. cave quid mutes. Saepenumero conjunctivus ſequitur tempora praeterita, praeſertim ubi id, quod verbo ſignificatur, ad praeſens tempus pertinet. Plurima ſunt hujus generis loca in Anthologia, in quibus de correctione ne cogitandum quidem. — V. 10. ἔπορον. firmatur haec *Marklandi* emendatio Cod. Auguſt.

P. 221. *Ep. DCXXXV.* 3. Fortaſſe ſervanda cod. lectio, diſtinctione tantum et accentu mutato:

τεῦξεν τόδε σῆμα,
ὧς, ἵνα τὴν στοργὴν κἂν φθιμένοισιν ἔχοι.

ſic, ut vides, hoc ſepulcrum conſtruxit, ſibi nempe et conjugi.

P. 223. *lin.* 4. lege: *recentioris, ut videtur, poëtae.* pro *forte.*

P. 224. *lin. Ep. DCXLIV.* 1. dele comma poſt εὐάμπελον.

P. 232. *lin.* 5. corr. τριοδύστηνος. Vat. — *lin.* 14. In illo *Orphei* loco rectius nunc legitur: ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν. Cf. *Herm.* p. 378. — *Ep.* ἀδ. DCLIV. 2. τῇ πόλει. Vat. C. quod reſtituendum videtur.

P. 233. *lin.* 16. ὧτε. rectius ſcripſeris ὡς, a praecedente ας abſorptum. At quum in optimo Codice Monacenſi nr. 157. legatur, ut in ed. Baſil. τέλος ἐπὶ σκοπὸν ἐφέρετο. hoc nunc genuinum, nec ulla correctione opus eſſe exiſtimo.

P. 235. *Ep. DCLVIII.* 3. προὔκρινεν ἐμόν. Vat. C.

P. 236. *Ep. DCLX. lin.* 25. ἐτήρει. ſic nunc editum in noviſſima editione *Heliodori.* — V. 3. κώτιλα. Vat. C.

P. 237. *Ep. DCLXII.* 5. Veriſimile eſt in marmore legi: Οἷος ποτε, quod rhythmum efficit bucolicum; in φυσε autem aliud quid latet. Brunkianum

commentum nihili eſt. Requiritur verbum, quo puerilis aetatis teneritudo ſignificetur. Num

τοῖος δ᾽ ἦν γεγαώς, οἷός ποτε θῆσατ᾽ Ἴακχος . . .

talis autem fuit, qualis Jacchus, quum eum matris mammae alerent, aut Hercules puer, aut Endymion. Hoc et aetati pueri conſentaneum, et V. 2. παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποκταμένου. — *P.* 239. *Ep. DCLXIV.* 6. *Brunkii* correctioni quodammodo favet *Grotius*, qui vertit: *nobilitas, mores, gratia blanda, pudor.* Vide tamen, an neceſſaria ſit. Quamvis enim nobilitas eas animi corporisque dotes afferre nequeat, quae amabilitatem concilient, eſſe tamen poteſt nobilitas cum amabilitate conjuncta, quam poëta εὐγενίην ἐρατὴν nuncupaverit. — V. 7. revoca lectionem vulgatam: ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρπούς . . ., quae a *Brunkio* mutari non debuit. Senſus eſt: Hujus tumulum ſpecta; ipſam enim ſpectare non jam licet; *nam* ejus anima ad coeleſtes domos properat.

P. 241. *Ep. DCLXVII.* 3. male cogitavi de οἶδεν, quod in re praeterita ſoloecum eſt. Hoc recte monuit *Schaeferus* ad *L. Bos.* p. 245. qui corrigit cum *Scaligero*: οἷος ἐκείνας ψεύσασθαι, comparans *Dion. Halic.* Antiqu. Rom. T. I. p. 370. γεωργικὸς ἀνὴρ, καὶ τὸν βίον ἀνεπίληπτος, οἷος μηδὲν ἂν ψεύσασθαι κέρδους ἕνεκα ἰδίου.

P. 244. *Ep. ἀδ. DCLXXIV.* 1. Reſtituta membr. et Plan. lectione αἴ, αἴ, nihil mutandum praeter diſtinctionem. Deleto puncto in fine V. 4*ti* jungenda ſunt verba: ἡνίκα δ᾽ ἀμφοτέρους, οὐκ ἄλλῳ τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον. Secundum diſtichon per parentheſin additum.

P. 246. *lin. penult.* lege ὀξύτερος.

P. 247. *Ep. ἀδ. DCLXXVI.* 2. Fortaſſe nihil mutandum praeter verborum diſtinctionem:

ὡς πάρος εὐνοίης. οὐκ ἐπιληθόμενος.

ut olim, ſic nunc quoque tuae erga me benevolentiae non immemor. Quum tamen ſq. verſu Var. Cod. ὥς με . . exhibeat, malim, ſervata, quam olim propoſui, lectione:

τῆς πάρος εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος
ὥς με τότ' ἐκ νούσου . . . .

quomodo me tunc ter ex morbo reſtitueris. — V. 5. Scr. δέ με.

P. 249. *lin.* 12. corr. *Euripidis.* — Ep. DCLXXVIII. 1. recte ſtatuiſſe mihi videor de verborum ordine; ſed in emendanda voce δαιδαλέοις aberravi a vero. Scribendum:

σάρκες δ' αἰθαλίαισι πυρὸς ῥιπῇσι τρυφηλαὶ . . .

Forma αἰθάλεος pro vulgari αἰθαλόεις, ſponſorem habet *Dionyſium Periegetam* V. 220. τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Epitheton rei accommodatiſſimum. *Heſiod.* Theog. v. 72. αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν. *Orph.* Hym. XVIII. 12. οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος. Argon. 974. ἐπεσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ, Λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμηκέι καπνῷ. Et ſic etiam alii.

P. 252. *lin.* 21. lege: ὅδε τύμβος pro ὁ. — *Ep.* DCLXXX. 1. non opus eſt καλύπτει mutetur. — V. 3. θῶκεν ἐφ' εὗρεν Vat. C. — V. 9. εὐγενέσσι. Cod. Vat. — V. 9. καὶ πολιήταις. nihil mutandum. Fortaſſe ii ſunt intelligendi, quos ſerior aetas πολιτευτὰς appellavit.

P. 254. *lin.* 17. corr. Ὀλύμπου.

P. 258. *Ep. DCLXXXIV.* 9. νεογνὰ ἔκτειναν. Fortaſſe una litera reſtituta legendum:

νεόγν' ἀπέκτειναν.

aut, verſu in ſpondeum exeunte: νεόγν' ἔκτειναν. quamvis verſificatores illorum temporum hiatum non videntur magnopere extimuiſſe. — P. 259. Ep. DCLXXXVIII. 2. παραικάτθεο. Vat. C.

P. 263. *lin.* 8. corr. χρῆσθαι.

P. 266. *Ep. DCXLIV.* 8. *Schaefer* ad *Theocrit.* Eid. XXVII. 21. ubi vulgo δώσῃ habetur pro δώσει. „quam formam legas, ubi facile tuleris, in Epigrammate inferioris Graecitatis adeſp. DCXCIV. in quo etiam ἐνθήσῃς, plane gemellum illud.“

P. 267. In Inſcriptione Pocockiana V. 4. ſcribe cum *Buttmanno* V. D. Ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

P. 277. *Ep. DCCIII.* 4. δυστοκέες. Vide de hac voce *Schaeferum* ad *Dionyſ. Halic.* p. 91. — *P.* 279. *Ep. DCCV.* 4. Scr. περὶ σοῦ. — *P.* 280. *Ep. DCCVI.* 3. Scr. δέ με. — Ep. DCCVII. 5. Scr. δέ μοι.

P. 286. *lin.* 4. *ab ult.* Nihil in hoc loco mutat Cod. Monacenſis. — *Ep. DCCX.* a. 1. Scr. δέ με . . V. 3. Procul dubio verum ἄφνως, quum γ' hoc loco vim non habeat. Saepe autem in marmoribus confuſas eſſe literas Σ (⊏), T et Γ, ſupra monui.

P. 292. *lin.* 9. In hac Inſcriptione lege V. 1. Ἄνθος. Hoc nomen pueri, in cujus ſignificatione auctor ludit. V. 2. dele ὁ. Pro κακῶς autem rectius ſcripſeſis καλῶς. *quum duobus annis nec illis integris floruiſſem.* V. 3. πρόμοιρον. Scr. πρόμορον. quod formatum ut ὀψίμορος, ὑπέρμορος. — *lin.* 20. ἐχθρῶς unice verum exiſtimo. In marmoribus enim OI et Ω facile confunduntur.

P. 295. *lin.* 1. poſt *iterum* adde *Sincere.* — *lin.* 17. Scr. ΑΓΙΑΖΩΝ.

P. 296. *lin.* 8. *ab ult.* corr. δακέτων. — Ep. DCCXVIII. 5. Scr. ἐν σοί.

P. 306. *Ep. DCCXXI.* c. V. 5. ὁροίην. Scr. ὁρῴην. In marmore veriſimile fit fuiſſe ſcriptum OPOIHN, O, ut ſaepiſſime factum, pro Ω poſito.

P. 319. *Ep. DCCXXXIX.* 5. βαιῆς ἄπο. attigit hunc verſum ob ellipſin in eo obviam *Schaeferus* in Meletem. crit. p. 70. quem conf. ad *L. Bos* p. 172.

P. 321. *lin*. 26. κενῷ προσψύχετε τύμβῳ. propius ad ductus literarum in marmore acceſſeris, ſcribens:

τί μάτην κενεῷ προστήκετε τύμβῳ;

cur fruſtra vacuo inhaeretis tumulo? Hoc ſenſu *Philoſtrat*. Vit. Soph. L. II. 1. 14. p. 564. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παμμιοῖς, τῷ δὲ Κριτίᾳ καὶ προσετετήκει. *Plutarch*. T. II. p. 524. D. τῷ πορισμῷ προστετηκότα. *Heliodor*. *L*. III. 16. p. 203. περὶ σώματι νεκρῶν εἰλουμένη, βοτανοῖς προστετηκυῖα. Conf. *Wyttenb*. in Ep. crit. p. 240. ed. Lipſ.

P. 329. *Ep*. *DCCXLIII*. 1. τάνδ' ἄθρηνον tuetur etiam *Schaeferus* in Meletem. p. 78. — V. 6. „male correctum verſum ita lege: συμφωνεῖν ἐρατοῖς δειξαμένα μέλεσιν." *Herm*. ad *Orpheum* p. 769. Idem p. 723. V. 11. αἰεὶ ζωοῖσι corrigit.

P. 342. *lin*. 5. Φανερῷ. In noviſſima editione *Athenaei* nunc Φανερῇ exhibetur ex Codd. — *P*. 343. *lin*. 5. πάτραν δέ μου ex Italicis libris corrigebat *Muret*. Var. Lect. L. XVIII. 2.

P. 345. *Aenigm*. V. 4. ἀχνυμένων τοκέων. Minus aptum eſt, quod olim conjeci γαννυμένων. non tam *exultant* parentes, quam *optant*, ut liberis ſuis ſubveniatur. Legendum videtur:

λιτομένων τοκέων.

quod optime reſpondet verbis λισσομένων ποσίων V. 2. *Heſych*. ἄντομαι, ἱκετεύω. *Euripid*. Med. 709. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος. *Iphig*. Aul. 1247. πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθαι. *Sophocl*. Oed. Col. 246. ὦ ξένοι, οἰκτείραθ', ἃ πατρὸς ὑπὲρ τοῦ μοῦ ἄντομαι. Ib. 254. πρός σ' ὅτι σοὶ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι. — V. 5. Scr. δέ με. et iterum V. 9.

P. 348. *lin*. 7. *ab ult*. rectius hi verſus ſic digeruntur:

νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν . .

ut *Schweighäuſerus* fecit. Verba κάππος ἀπ'. ἀκάνθης, οὗτος γάρ . . . metro non includenda.

P. 349. *Aenigm. XIII.* 5. Scr. ἔξεστιν.

P. 351. *Aenigm. XV.* 1. οὐ μία φωνή. Vat. C. V. 2. βοὴν μόνον. Vat. C. — *P.* 352. *Aenigm. XVI.* 4. Scr. φηλητῶν.

P. 357. *Aenigm. XXI.* 1. Scribe ad ductum codicis:

ὕλη μὲν τέτοκέν ποτ', ἐκαινούργει δὲ σίδηρος.

P. 357. *Aenigm. XXIII.* 2. ἡ τρύπη. Vat. C. — V. 4. βάλλειν. Id.

P. 358. *Aenigm. XXV.* Inepti hominis foetus. V. 2. προτρέπει. Vat. C. quod reſtituendum. V. 4. τῶ τετάρτω τοῦ τρίτου. Vat. C. etiam hoc revocandum, modo τῷ τετάρτῳ ſcribas. V. 8. ad ſenſum emendavi recte: φρεσὶ δ' ἐντυχοῦσα . . ad literarum ductus non item. Scribe:

νοῒ δ' ἐντυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα.

Frequentes formae νοΐ, νόες apud recentiores. Cf. *Etym. M.* p. 606. 23. — V. 9. Nihil mutandum in lectione codicis, quamvis ſoloeca. Ab ejusmodi ſordibus infimae aetatis verſificatores non abſtinebant. ὅταν crebro cum indicativo junctum in Fabulis Aeſopicis a *Furia* editis. V. Indicem *Car. Schneideri* V. ὅταν.

P. 362. *Aenigma XXXI.* *Sonus* nervorum in cithara videtur ſignificari.

P. 364. *Aenigm. XXXV.* 1. Scr. ἀμφί. et ſic *lin.* 1. — *lin.* 4. corr. *melle* pro *molle.* — *Aenigm. XXXVI.* 1. ὡς ἐτεὸν γάρ . . . accentu mutato emendavit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 468.

INDEX GRAECITATIS.

INDEX

verborum et locutionum memorabilium, quae in Anthologia graeca occurrunt.

Numeri arabici Epigrammata poëtarum, quorum nomina iis praefixa ſunt, *numeri romani*, ubi occurrunt, Analectorum Tomum, et illis additi *arabici*, paginam ejusdem operis indicant.

ἄβαλε. Agath. 78. Aemili. 3. *ἀδ.* 396.

ἀβάπτιστος - τοι καθ' ὕδωρ φελλόν. Archias 10.

ἁβαρής. Meleager. 121.

ἀβασκάντως. ἀδ. 91.

ἄβιος, βίος. Leon. Tar. 100.

ἀβίοτος - τον βίοτον. ἀδ. 653.

ἀβλαβής - ῆ λουτρά. ἀδ. 200. *- ὲς ἴχνος. ἀδ.* 735.

ἀβληχής - ὲς ἐπαύλιον. Antip. Sid. 95.

ἀβόατος. ἤλυθες οὐκ ἄβ. ἀδ. 692.

ἀβροκόμης. Meleag. 30. *Ἔρως.* Artem. 1. *- ην Βάκχον.* Hymn. in Bacch. 2.

ἀβρόμιος, καὶ ἄοινος. Antip. Sid. 59.

ἁβροπέδιλος, ἔρως. Meleag. 21.

ἁβρόπευς - πόδων βήματα. ἀδ. 521.

ἁβρός - ὸν φέγγος. ἀδ. 238. *ἐπιτρύζων τέττιξ.* Paul Sil. 48. *- ὰ λειμώνων πέταλα.* Antip. Sid. 72. *- ὰ γελᾷν. ἀδ.* 31. *χορεύσῃς.* Dioscor. 24. *- οτέραν Κύπριδος.* Antip. Sid. 72.

ἄβροτος, ὄγκος. Marc. Arg. 20.

ἁβροχαίτης. Hymn. in Apoll. II. 518.

ἄβροχος - ον ὕδωρ. Neſtor. 2. *μόλιβον.* Paul. Sil. 52.

ἁβρύνω - αις κούρην εἰς γάμον. Leon. Tar. 7.

ἀβρώς - ῶτα φυλάσσει. Paul. Sil. 66.

ἄβρωτος. Aenigm. 20. *ἄβρωτα ἔντερα.* Ibid.

ἀγαίομαι. Archil. fr. 10. ἠγάσαντο. Joann. Barb. 4.

ἀγακλῆς -έα χῶρον. ἀδ. Byz. 21.

ἀγακλειτός -τὸν γενετῆρα. ἀδ. 584. -τοὺς ἄνδρας. Ibid.

ἀγακλυτός -οῦ ἀρχιερῆος. ἀδ. 726.

ἀγάλλομαι. -εται Διόνυσος κισσῷ. ἀδ. 427. ἀγαλλόμενος πυγῆσιν. Crates fr. 2. -ην νύμφην πᾶσιν. ἀδ. 711. -ένα πόλις πόντῳ. ἀδ. 510. -ενοι ἔρωτες νήπια. Secund. 1. ἀδ. 427. ξυνὸν ἀγαλλόμενοι τάφον. Apollonid. 28. νῆες πτέρυξιν ἐξηγαλμέναι. ἀδ. 694.

ἄγαμος -ον στέχυν. ἀδ. Her. 21. -οις. Julian. Aeg. 43.

ἀγανοβλέφαρος. Nossis 9.

ἀγανός-ὸν πρόσωπον. Nossis. 7.

ἀγανῶς, ἕστηκεν. Nossis. 10.

ἀγάομαι. -άσαντο. ἀδ. 539. -ασσαμένη. Michael Gr. T. III. 124.

ἀγάπημα. Crates fr. 4.

ἀγάῤῥοον, Τίγριν. Liban. II. 404.

ἀγάστονος -νε μῆτερ. Probl. arithm. 17.

ἀγαστός -ὴ βροτοῖς. ἀδ. 658.

ἀγγελίη, λυσίγαμος. Agath. 3.

ἀγείρω. -ων ὀφρύας εἰς ἕν. Paul. Sil. 35. ἤγειρεν ἄμικτα εἰς ἕν. ἀδ. 300. ἐν ὅπλοις ἠγέρθη κόσμου ἄνασσα πόλις. Loll. Bass. 4.

ἀγείτων, καὶ ἐρημοφίλας. ἀδ. 236.

ἀγελαῖος -στέρους κόσμους. Dioscorid. 17. (ubi nunc est ἀτελειοτέρους.)

ἀγέλαστος -τον ὄπα. Antip. Thess. 21.

ἀγέλη. παιδίον ἐξ ἀγέλης. Strato. 51. Cf. Automed. 2.

ἀγεληδὸν. Leon. Tar. 49.

ἀγέραστος. οὔ σε ἀγέραστον ἐάσω. Agath. 84.

ἀγέρωχος, λύσσα. ἀδ. 297. -ον δεσπότιν. Antip. Sid. 88. -χαμεμήνως. ἀδ. 297.

ἀγερώχως. Anyte. 10.

ἀγεσίλας. ἀδ. 753.

ἀγέτις, οἴκου. Antip. Sid. 88.

ἀγή -ὴν κύματος. ἀδ. 396.

ἀγηνορίη -ην σβέσσον. Paul. Sil. 35.

ἀγήνωρ, ἵππος. ἀδ. 467.

ἀγήραντος, εὐλογίη. Simonid. 32. -τον στόμα κόσμου. Antip. Sid. 68. πόλον αἰθέρος. Euripid. II. 57. -τους στεφάνους. ἀδ. 556.

ἀγήραος -οι χάριτες. Rufin. 8. τιμὰς ἀγήρως. ἀδ. 183.

ἀγητήρ -τῆρσι κριοῖς. Crinag. 39.

ἀγητός - τὸν οἶκον. Agath. 51. τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀγητόν. Id. 68.

ἀγινέω. - ῶ. Problem. ar. 1. - εῖ. Paul. Sil. 45. - εῖν πλοῦτον. Crat. fr. 6.

ἀγκαλέω - έουσα. Anyte 19.

ἀγκαλίζομαι. ἐς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας. Meleag. 23.

ἀγκαλίς - ίσιν Πασιθέης. Antip. Sid. 28. - ίδων. Julian. Aeg. 51.

ἀγκάς, ἔχων ἄλοχον. Marc. Arg. 19. ἐν ἀγκάσιν εἶναι. Strato 42.

ἀγκιστρόδετος - των δονάκων. Theaet. 1.

ἀγκοίνη. ἐν χθονὸς ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45. - ησι. Aenigm. 6.

ἄγκος - κεσι σκιεροῖσι. Apollonid. 22.

ἀγκυλόδους σίγυνος. Maced. ined.

ἀγκύλος, ἰχνελάτης. Zosim. 1.

ἀγκυλόχειλος αἰετοῦ. Crinag. 3.

ἀγλαΐα, μνάματος. Macedon. 29. - ίαις ποκιναῖς εἴαρος. Strato 37.

ἀγλαΐζω. ἠγλάϊσε τεμένη. Paul. Sil. 65. πέτρα τοῦτό τοι ἠγλάϊσε. Theocrit. 1. γαῖαν βρομίου κλήμασιν. ἀδ. 650. Μοῦσαί με ἠγλάϊσαν χάρισιν. ἀδ. 572.

ἀγλαόμορφος. Hymn. in Bacch. II. 517. - φον ἔρνος. ἀδ. 690.

ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε. Archias. 28. Ἀχώ. Satyr. Th. 2. λαλῶν. Aenigm. 10. - σου ἁρμονίη στόματος. Crinag. 35. ἀκρὶς δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος. Simmi. 6. (l. 138. ed. Lips.)

ἄγναμπτος - τον νόον. Paul. Sil. 55.

ἁγνεύω - κλέπτων ἥγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα. Pallad. 50.

ἁγνείη. ἀδ. 238. b. (Lectt. 311.)

ἁγνίζω. - ἥγνισε τὰν θνατὰν σώματος ἱστορίαν. Bianor. 13.

ἀγνοιέω. παῖς . . ἠγνοίησεν ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας ἐλθεῖν. Bian. 15. ὄισῳχ

ἁγνός, ἀπό. ἀδ. 129.

ἄγνυμι - νσι κεραυνόν. ἀδ. 266.

ἀγνώμων, φανείς. Pallad. 46.

ἄγνως - ὦτε κακῶν παῖδε. Marcell. Inscr. 16.

ἁγνῶς, ἐς τέμενος ἔρχου. ἀδ. 240.

ἄγνωστος. Lucill. 12. ἀδ. 490. - του εὐτυχίης χάρις.

Strato 21. -τῳ Ἀχέροντι. ἀδ. 647. -τοι μορφαί. Parmen. 5.

ἀγορανόμιον. Nicarch. 1.

ἄγος, τόσσον τόσσου κέρδεος ἀράμενος. Plato 26. ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 239.

ἀγός. Diodor. 6.

ἀγοστός. βρέφος φορέουσαν ἀγοστῷ. Antip. Sid. 104. φίλας ὑπὸ ματρός. Perses. 4. ἧς ἐν ἀγοστῷ. Simonid. 68. ὑπ' ἀντικόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.

ἄγρα. Bianor. 2. ἀδ. 667. -ρην εὔστοχον. Leon. Tar. 19.

ἀγράμματος. Lucill. 47.

ἄγραυλος, ἀνήρ. Paul. Sil. 40. -ου ἐρημοσύνας. Agath. 46. -οιο αἰγός. Simm. Rhod. 1. -ων ῥῶν. Zosim. 3. ἀδ. 398.

ἄγρει, οἶνον ἀπὸ τρυγός. Archill. fr. 5.

ἀγρεῖος -είης κατὰ πλατάνου. Leon. Tar. 34.

ἀγρειοσύνη. ἀδ. 174.

ἄγρειφνα. Phani. 4.

ἀγρέμιος -ιον πολιᾶς ἐξ ἁλός. Theodorid. 2.

ἀγρεσία. Leon. Tar. 19.

ἀγρεύς. Paul. Sil. 45.

ἀγρευτήρ -τῆρα λεόντων. Agath. 92.

ἀγρευτής -ὴν ὕπνον πτηνοῦ φάσματος. Meleag. 24. -τὰν δόνακα. Antip. Sid. 17. ἀγρευτῆσι. Crinag. 7. -ταῖς καλάμοις. Mnasalc. 12.

ἀγρεύω. -εις ἠϊθέους. Macedon. 11. -οντες δύναμιν. Aristot. Hym. 14. -σω ὕπνον. Meleag. 111. -εύσας ἕλκει. Id. 20. ἀγρευθεὶς ἤγρευσεν. Isidor. 1.

ἀγριάς -άδος πλατάνοιο. Zona 4. -άδα ἄμπελον. Philip. 68.

ἀγριέλαιος -ον σκυτάλην. Eryci. 4.

ἀγροδότης. -δότῃσι δαίμοσιν. Theaetet. 1.

ἀγρόθε, κατιόντα. Antip. Sid. 107.

ἀγροιώτης, ἔρως. ἀδ. 253.

ἀγροιῶτις, ὕλη. Dioscorid. 17.

ἀγρονόμος. Julian. Aeg. 19. Arabi. 7. -μον μοῦσαν. Meleag. 111.

ἀγρότερος -ης ἐλαίης. Dionys. 6.

ἀγρότης, πάροινος. ἀδ. 229. b. (III. 229.) -ἀγρότα δαῖμον. Leon. Tar. 31. πέρδιξ. Simm. 4. Πάν. Anyte. 8.

ἀγρότις, Ἄρτεμις. Antip. Sid. 19. -τιν ἀχώ. Paul. Sil. 48. αἰγανέαν. Id. 47.

ἀγροφύλαξ. Antisti. 2.
ἀγρυπνίη, σύντονος. Callim. 35. -ίης σύμβολον. ἀδ. Byz. 1.
ἄγρυπνος, μίμνει σε. Meleag. 90. -οι ἠϊόνες. Archi. 33. -νους μερίμνας. Statyll. Fl. 8.
ἀγρώτης - ται βουκόλοι. ἀδ. 125. παῖδες. ἀδ. 289.
ἀγύρτης, μητρός. Alcae. Mess. 8.
ἀγχέμαχος - οις τεύχεσι. Jul. Aeg. 31.
ἀγχίαλος - ου ῥηγμῖνος. Gaetulic. 1. Σαλαμῖνος. Tull. Gem. 5. γῆς. ἀδ. 511. -ῳ σκοπέλῳ. Paul. Sil. 80. Ἰσθμῷ. ἀδ. 626.
ἀγχίθυρος. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -ροι Ῥώμης. Herod. Inscr. 2.
ἀγχινεφής, σκόπελος. Antip. Sid. 27.
ἀγχίνοος. ἀδ. 701.
ἀγχίπορος - οι κόλακες. Agath. 65.
ἀγχίτοκος. Dionys 8.
ἀγχόθι. Antip. Sid. 23. Apollonid 9. Crinag. 23. Bianor. 8. ἀδ. 535.
ἄγχου. Antiphil. 28.
ἄγχουρος - οι μεγάλαι κόσμου χθόνες. Crinag. 19.
ἄγχω - ε Φάρυγας. ἀδ. 281.
ἄγω, ἡδὺν ὕπνον καλάμοις. ἀδ. 259. ἄγεις καλάμῳ. Agath. 45. οἶκον ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon. 31. λίθον ἤγαγεν εἰς μανίην. ἀδ. 302. ἐπ' ἀσφαλὲς ἴχνος. ἀδ. 676. οὐ λήθην ἤγαγεν εὐνόματος. Crinag. 27. εἰς ἐμὲ - δάκρυ' ἤγαγεν. Callim. 47. πρὸς ὄλβον ἤγαγον. ἀδ. 682.
ἄγω. ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. ἐκ μὲν ἅπαντα ἐάγη θυμόν. Antip. Sid. 27.
ἀγωγαῖος - ον κυνάγχαν. Leon. Tar. 34.
ἀγωγή - ᾶς παιδείου. Phani. 2.
ἀγωνοθετέω - τοῦσιν Ἕλληνες ἅμιλλαν. Lucill. 13.
ἀδαής, παλινδρομίης. Meleag. 81.
ἄδακρυς. Dioscorid. 33.
ἀδάκρυτος. Hegesipp. 7.
ἀδαμάντινος, εἰς ἔρωτα. Strato. 17.
ἀδάμας, ὁ τῆς ἀρετῆς. Lucill. 6. ἔρως κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ. Antip. Sid. 31. ἀλύτῳ ὡς ἀδάμαντι μενεῖς. Rhian. 4. τοῦτ' ἀδάμαντι μένει. Agath. 72.
ἀδέκαστος - τον στέφος ἔχει. Paul. Sil. 2.

ἀδελφειή. ἀδ. 727.
ἀδελφειός. Satyr. Th. 1. Alex. Aetol. 1.
ἀδελφεός -εώ. Agath. 89.
ἀδελφός -ὸν ἔργον. Pollian. 5. -φὰ ὕδατα. Onest. 4.
ἀδερκής -ἐϊ αὔρῃ. Agath 75.
ἄδετος -τον πλόκον σφίγξας. Christ. Eiphr. 73.
ἀδέψητος -τον αἰγὸς στέρφος. Leon. Tar. 11.
ἀδηλία -ίας χάριν. Pallad. 121.
ἄδηλος -α πάντα τύχης. ἀδ. 718.
ἀδημονία. Strato. 68.
ἀδήριτος, ἀμβολίη. Agath. 8.
ἀδίαντος -τοισι παρειαῖς. Simonid. fr. 7.
ἀδίδακτος, ἔρωτων. Heliod. II. 306.
ἀδιέξοδος, κορδή. Nicarch. 20.
ἀδιστάκτως. ἀδ. 29.
ἄδμητος, καὶ ἀνέμβατος. ἀδ. 452.
ἀδόκητος, ἀπέπτυσας. Paul. Sil. 27. -τὰ βαλών. Agath. 72.
ἀδόλεσχος. ἀδ. 693.
ἀδόλως, πλουτέειν. Simonid. fr. 11. -ἀδόλῳ φρενί. Scoli. 5.
ἀδούλωτοι -του ἐλευθερίας. ἀδ. 283.
ἀδούπητος -τοις χερσίν. Agath. 8.
ἀδράνεος -ἐη. Pallad. 141.
ἀδρανής -νὲς γῆρας. Aemilian. 2. -νέος παρθενικῆς. Paul. Sil. 35. αἱ πολιαί.
ἀδρανίες. Posidip. 16.
ἀδρανία, γήραος. Macedon. 25. πολιοῦ καρήνου. Iulian. Aeg. 42. ἐκ γήραος ἀδρανίῃ δέδεται. Leon. Tar. 12. φωνῆς. Iul. Aeg. 42.
ἀδυμιγής, χόνδρος ἐκοψίδιος. Leon. Tar. 55.
ἀδυπάθημα, σαρκός. Athenae. 1.
ἄδυτον -των λεργαίων. ἀδ. 612.
ᾄδω, ὑμέναιον ᾔειδεν παλάμῃ. Agath. 3. σὺ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰών. Antiphil. Byz. 37.
ἀδωροδόκος -οις χερσί. ἀδ. Byz. 27.
ἀέδνωτος -τοιο κορείης. Christ. Ecphr. 365.
ἀεθλητήρ -ῆρες Ἰάκχου. Macedon. 19.
ἀέθλιον. ἀδ. 326.
ἀεθλοσύνη -ης ἐννυχίης. Agath. 8. βουκάλεως. ἀδ. 216.
ἀεθλοφόρος -ον. ἀδ. 288. -ων δίφρων. Stat. Athl. 10. ἵππων. Leont. 11.
ἀειδίνητος, ἄτρακτος. Leon. Tar. 9. -τον ἀνάγκην. ἀδ. Byz. 33.

ἀείδω -ει πέτρος καλὸν ἔπος. Anyte. 13.
ἀείζωος -ον στέφανον. Antip. Sid. 70. -οιο νεκίεω. Id. II. 528. -ώων ἀψάμενος χαρίτων. Alcae. Mess. 5.
ἀειθαλής -ὲς ἔρνος. Meleag. 2. -έας κύρβεις. Comet. 5.
ἀειθερής -έες ἀκτῖνες. Eratosth. Cyren. 2.
ἀεικέλιος -ίων νόσων ἀδμῆτες. Bacchyl. fr. 26.
ἀείκλονος -ον ὁλκάδα. ἀδ. 434.
ἀείμνηστος, ἅπασι. ἀδ. 721. b. (Lectt. 302.) -στη παράκειτι. ἀδ. 721. c. (Lectt. 302.) -στον στέφανον. Meleag. 129. χάριν. Asclepiad. 29. -τοιο. Leont. 23. -στῳ θεσμῷ. Stat. Athl. 41. -στοισι γραφίδεσσι. ἀδ. Byz. 29.
ἀείνηστις -τιν νεκρόν. Antiphan. 3.
ἀείρω -άμενος δόξαν. ἀδ. 492.
ἀειχρόνιος -ιον κάλλος. Strato. 71.
ἀελλομάχος -ον κέρδος. Julian. Aeg. 49.
ἀελλόπους -πόδων ἵππων. Archi. 24. πόδων. Philodem. 24.
ἀελπής -έος ὀλέθρου. Christodor. Ecphr. 205.
ἀελπτίη. Archil. fr. 13.
ἄελπτος -τον γέρας. Antiphil. 23. χρημάτων ἄελπτον οὐδέν. Archil. fr. 16. τίκτει εὐθὺς ἄελπτα. Antip. Th. 41.
ἀέναος -ον κλέος. Simonid. fr. 14. ῥεῖθρον. Theocr. 4. -ου πηγῆς. Maced. 16. -άῳ νάματι. Id. 18. -άων ποταμῶν. Philip. 8. ἀδ. 261. 363. σελίδων. Antip. Th. 23. -άοις χάρισι. ἀδ. 534.
ἀέννασς, κηρός. Erycius. 13.
ἀεξίφυτος. Meleag. 10.
ἀέξω -ων τιμαῖς. ἀδ. 187. ἀεξηθεῖσι. ἀδ. 238.
ἀεργηλός -ῆς χειρός. Maced. 25.
ἀεργής -έας φρένας. Christ. Ec. 19.
ἀεργίη. ἀδ. 590.
ἀερσιπότης. Agath. 22.
ἀερτάζω -ευσι χεῖρας. ἀδ. 373. ἠέρταζε χωλόν. Leon. Alex. 34.
ἀετός et αἰετός, ἠεροδίνης. Bian. 10. Διὸς διάκτορος. Antip. Sid. 92. -τοῦ ἀκρόπτερον. Crinagor. 35.
ἀζαλέος, Ἄρης. Macedon. 12. -έου θέρεος. Anyte. 3. -έῳ γήρᾳ. Marcell. Inscr. 12.
ἀζήλωτα, φιληθείς. Asclepiad. 5. -ωτος νόμιμα. Phaenn. 1.

ἄζομαι -ἐνὰι ὅπλα. Jul. Aeg. 31.
ἄζυγος -ον βοῦν. Dorieus. II. 63.
ἄζυξ -γες λίθοι. Agath. 72.
ἀηδονίς. Noss. 12. Theocr. 4. ἀδ. 468. 718.
ἀηδών -όνα τὰν ἐν ἐρίθοις. Antip. Sid. 22. Cf. 26. παροδῖτιν. ἀδ. 416. τὸν μελίγηρυν. ἀδ. 535. τὴν μελίγηρυν. ἀδ. 717. ἀηδόνες. Callim. 47 ἀδ. 519.
ἀήθης -εα δοῦπον. Antip. Sidon. 27.
ἀήσσητος, πάμπαν. Mnasalc. 3.
ἀήττητος, θάνατος. Crinag. 25.
ἀθαμβής, ἔρως. Meleag. 91.
ἀθάνατος, γέγονα. Sosip. 2.
ἄθεος, -έου κράτος. Antip. Sid. 43.
ἀθέμιστος, γάμος. Onest. 7. -ον ὕβριν. Anyte. 17.
ἀθερίζω -ε ἄλλα ψυχή. Posidip. 9.
ἄθεσμος. Agath. 60. -μα. Philip. 42. -μα λέγειν. Agath. 44.
ἀθέσφατος, ἱδρώς. ἀδ. Her. 4.
ἀθήρ. Lucill. 55.
ἀθιγής, ἔλιπον φάος. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.)
ἄθικτος -τα ὄμματα παρθενίας. Antip. Sid. 85.
ἀθλοθετήρ. ἀδ. 726.
ἀθλοθέτης. Lucill. 20.
ἆθλος, ζωᾶς. Antisti. 1.
ἀθλοσύνη -ας Φιλοστεφάνου. Paul. Sil. 48.
ἄθραυστος -του νηός. Apollonid. 17.
ἀθρέω -ήσας εἰς φῶτα. Antip. Sid. 27.
ἀθροίζω -χέλυς τὸν εἰς ἔρωτα ὕμνον ἀθροΐζεται. Eugen. II. 453. -Πεισίστρατος . . τὸν Ὅμηρον ἤθροισα. ἀδ. 308.
ἀθρόος, ἦλθε. Antip. Sid. 63. -όον ὅπλον. Eryci. 6. ἀθρόα γυῖα. Leon. Alex. 12. τόξα. Claudian. 1. παρὰ σοὶ ἀθρέα πάντα. Antip. Th. 9.
ἄθυρμα, τερπνὸν μέθης. Antip. Th. 32. ἐράσμιον οἰκογενές. Crinag. 42. -καλὸν Παυλ. ἀδ. 125. ἀθύρματα τῶν Χαρίτων. ἀδ. 327. ἐν ἀθύρματι Μουσῶν. Bacchyl. fr. 19.
ἀθυροστομία. Paul. Sil. 6.
ἀθύρω. ἔργα φωτῶν θυμέλῃσιν. II. 520. -εις ἐν ὀρχηθμοῖσιν. Leonti. 10.
ἀθώπευτος -του θηρός. Paul. Sil. 44.
αἰακτός -τῷ τάφῳ. ἀδ. 646.
αἰγανέη, τάλαινα. Agath. 92. -έᾳ κυναγετίδι. Antip. Sid.

16. - ίαν ἀγρότιν. Paul. Sil. 47. - ίαι περιαγέες. Meleag. 115.
αἴγειρος. Lucill. 68. Glauc. 2.
αἰγελάτης, Πάν. Philip. 7. ἀδ 262.
αἰγιαλίτης, Πάν. Ep. inedit. -λῖτα Πρίηπε. Qu. Maec. 7. Statyll. Fl 4.
αἰγιαλῖτις, -τιν θῖνα. Zona. 9. -ίτιδα χηλήν. Archi. 17.
αἰγιβάτης, πολιὸς τράγος. Philip. 7 -βάταις ποιμέσι. Meleag. 49.
αἰγίβοσις. Leon. Tar. 56.
αἰγιβότης - την σκόπελον. Leon. Tar. 34.
αἰγίβοτος - του Σκύροιο. Diodor. 6.
αἰγίκναμος -με. Agath. 43.
αἰγίλιψ - ιπος πέτρου. Pers. 8. Antiphil. 30.
αἰγινομεύς - ῆϊ. Leon. Tar. 56.
αἰγίνομος, βοτάνη. Muc. Scaev. II. 265. - ου Μυκάλας. Eryci. 15. - ων Φιλοκρήμνων. Leon. Alex. 12.
αἰγιπόδης - δη Πάν. Nicarch. 8. Paul. Sil. 47.
αἰγίπυρος - ον κακόν. ἀδ. 705.
αἴγλη, εὐβόστρυχος. Irenae. 3.
αἰγλοφανής - εῖς κόραι. Strato. 5.
αἰγοβάτης - ταις ποιμέσιν. Meleag. 49.
αἰγοκέρως - ων Πᾶνα. Philodem. 28.
αἰγόνυξ, - υχα Πᾶνα. ἀδ. 263.
αἰγοπόδης, Σάτυρος. ἀδ. 412.
αἰγυπιός - οἱ τέσσαρες ἴδουσιν ἡμᾶς. Pallad. 20.
αἰγώνυξ. Leon. Tar. 34.
αἴδαλος, τύχα. ἀδ. 692. δήλων ξυσμάων. Eupith. II. 402.
αἰείμνηστος. ἀδ. 721. (Lectt. 300.)
αἰθαλόεις - όεν δάπεδον Κατάνας. Antip. Sid. 77. - όεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον. Inedit. - όεντας Φρυκτούς. Agath. 8.
αἰθαλόω, ἠθάλωσε πόλιν. Simm. Secur. 2.
αἰθερεμβατέω - τεῖν. ἀδ. 546.
αἰθέριος - ιοι μάντεις. ἀδ. 407. - ιον πόλον. ἀδ. 700.
αἰθεροδρόμος - μον. Stat. Athl. 52.
αἴθιοψ - ίοπι χρωτί. Meleag. 111.
αἰθός - ᾶν ἀραχνᾶν. Bacchyl. fr. 9.
αἶθοψ, αἴγλη. Paul. Sil. 17. - οπι κισσῷ. Procl. 5.
αἴθρη. Macedon. 36. τὰ κατ' αἴθρην τείρεα. Ptolem. R. 1.
αἴθριος, ἔμεινεν. Alpheus. 12. (ubi nunc αἰθέρος).

αἰθυία - ας ποδηνέμου τύμβον. Mnasalc. 13. *τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον.* Leon. Tar. 91. *- υίῃ ἶσα θαλασσοπορεῖ.* Callim. 40. *- υίαις ὁμοῤῥόθιος.* Marc. Arg. 31. *ἐστὲ αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν.* Glauc. 6. *Πρίηπος αἰθυίαις οὔποτε ἀντίβιος.* Archi. 17. *ἰχθυβόλοισι. ἀδ.* 128.

αἰθυκτὴρ - ῆρες δόνακες. Leon. Tar. 12.

αἰθύσσω - σει φρένας ἐλπίς. Bacchyl. fr. 11. *- σων λιπαρῇ ἄνθος ὕπερθε κόμης.* Antip. Sid. 73.

αἴθω - ει σε ὁ δύσμαχος ὄμμασιν. Meleag. 42. *τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει* Rhian. 4. *εἰ χόλον ἔνδικον αἴθεις.* Paul. Sil. 35.

αἴθων - ωνα λιμόν. ἀδ. 155.

αἰκίζω. θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους. Antip. Sid. 99. *Ἔρως δραπέτιν αἰκίζεται.* Meleag. 55.

αἴλουρος, οἰκογενής. Agath. 84. Damochar. 1.

αἷμα, κλυτὸν Ἀγχίσεω. Marcell. Inſcr. 4. *τὸ δυσσεβές.* Anyte. 17. *κἀγὶς Κύπριδος αἷμα. ἀδ.* 268. *ἀρήϊον.* Adrian. 2. *βαπτὰ πέπλα αἵματι κόχλου.* Proclus. 5.

αἱμαλέος - έας κονίδας. Leon. Tar. 23. *- έοις χεύμασιν.* Theaet. Schol. 4.

αἱμασιά - αῖσι. Leon. Tar. 36.

αἱμάσσω - άξας ἄρη. Philostr. II. 400.

αἱματόεις - εν πολέμου μέλος. Antip. Sid. 11. *- όεντα φύλλα ῥόδων.* Leon. Tar. 30. *λάφυρα.* Id. 47. *ἔντεα.* Alcae. Mess. 8.

αἱματόφυρτος - τα βέλη. Meleag. 50.

αἱμόρυτος - τοιο νόσου. ἀδ. 707.

αἱμύλος - ον κόρην. Crinag. 42.

αἱμωπός - οὺς λύκους. Leon. Tar. 34.

αἰνετός. Alcae. Mess. 21. *ἀδ.* 753

αἰνέω. ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν. Leon. Alex. 30.

αἰνίζω - ειν. Pallad. 83.

αἰνόλινος - νε. Theodor. 17.

αἰνόμορος - ων ὤμων. Noſſis. 6. *όροις Τρώεσσι. ἀδ.* Her. 10. *- ους Σαρακηνούς. ἀδ.* 590.

αἰνοπαθής. Dioscor. 32.

αἶνος, κατ' αἶνον. Antip. Sid. 30. *ὡς αἶνος.* Adrian. 3. *σοφίῃ ἐπὶ τῇδε αἶνον ἔχων.* Theocrit. 9.

αἰνοτόκος - ων γονέων. ἀδ. 725.

αἰνοτύραννος. Stat. Athl. 22.

αἴνυμαι. Probl. ar. 7.

αἰνῶς, τείρεται. ἀδ. 701.
αἴξ, μηκάς. ἀδ. 421. αἶγα εὔθηλον. Crinag. 26. αἶγες Κυνθιάδες. Callim. 33. διδυματόκοι. Philip. 7.
αἰόλος, ἵππος. ἀδ. 276. -ον νόμον ἔκρεκον. ἀδ. 175.
αἰπεινός -ῶν πυραμίδων. Antip. Sid. 52.
αἰπολικός -κὸν μήνυμα. Alphe. 8. -καὶ σύριγγες. Meleag. 27.
αἰπόλιον, πᾶν τὸ σὸν στῆσον. ἀδ. 198. -ίου παντὸς ἐρημοτέρην. Alpheus. 8. -ίοισιν ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι. Anton. II. 240.
αἶπος, πύργων. Simm. Secur. 12.
αἰπύς. οὐκ αἰπύτεραι πεδίων. Alpheus 8. αἰπυτάτης σοφίης. Agath. 70. -τάτου ἀκρέμονος. Antiphan. 8.
αἵρεσις. Zenodot. II. 78.
αἴρω -ων ἐξ χόας οἴνου. Nicarch. 22. τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν. ἀδ. 249. κύλικας μείζονας αἰρόμενοι. Rufin. 16.
αἴσθησις, βλεπτική. ἀδ. 445. κωφὴν ἀκοῆς αἴσθησιν. Aenigm. 13.
αἴσιμος -ον ὕπνον ἀμπαύσασθε. Loll. Bass. 7. ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. Inedit.
αἴσιος -ιον ὄλβον. ἀδ. 680.
ἀΐσσω. μῦθος ἤϊσσε δαιμονίου στόματος. Antagor. 1. ἤϊξα ταχὺς ἀρωγός. Archias 16. ἀντίον ἀΐξασα. ἀδ. 455.
αἴσυλος. τίς ἄν τοι λέξαι αἴσυλα. Diodor. 16.
αἶσχος, οὐκ ἐμόν. ἀδ. 619. Ἀχαιοῖς. ἀδ. Her. 6. ἀνάπτεις. Pallad. 99. ἀπερείσιον. Themist. II. 404. γενέης αἴσχεα λευγαλέης. Agath. 77.
αἰσχύνω. -ων ἡμέας. Dioscorid. 26. νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ᾔσχυνα λογισμοῖς. Pallad. 96. ᾔσχυνεν ἀμφοτέρους. Antiphil. 7. ᾐσχύναμεν παρθενίην. Dioscorid. 23.
αἰτης. Dosiad. Ara. 2.
αἰτίζω -ων. Agath. 66. -ίσσαις ἀκόλους. Ibid.
αἰψηρός -ῶν ἀνέμων τέμενος. Philet. 3.
αἰών. εἰς αἰῶνας καὶ ἐξ αἰῶνος. ἀδ. 492.
αἰωρέω -ῶν παλάμῃ χέλυν. Leon. Tar. 37. -εῖται κουφῆς ὑπ' ἐλπίδος. Qu. Maec. I. a.
αἰώρημα, κήπων. Antip. Sid. 52.
αἰωρητός -τὰ ἱστία. Meleag. 77.

ἄκαινα -αν βούπληκτρον. Agath. 29.

ἄκαιρος -ον τὸ περιττόν. ἀδ. 447.

ἀκακοί. Heliod. II. 306. ἀδ. 718.

ἀκαλλώπιστος. ἀδ. 34.

ἀκάλυπτος. Antiphil. 3.

ἀκάματος -ταν φωνάν. Sappho. 2. -τον πατέρα. ἀδ. 280.

ἀκαμπής, ἡ πρίν. Automed. III. 333.

ἄκαμπτος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 101. ἄρης. Bacchyl. 1.

ἄκανθα -αν δεινὴν χοῖρος ἔχει. Nicarch. III. 334. εἴ τι καὶ πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι. Rufin. 36. ἐπ' ἀκάνθαις κοιμίζειν. Posidip. 9.

ἀκανθής -ὶς ἄνθος. Meleag. 1, 37.

ἀκανθίς -θίδες λιγυρὸν βομβεῦσιν. Agath. 25. -θίδας Χαλκίδας. Phani. 7.

ἀκανθοβάτης -ται σῆτες. Antiphan. 5.

ἀκανθοβάτις. Leon. Tar. 65.

ἀκανθολόγος -γοι σῆτες Ἀριστάρχου. Philip. 44. -λόγων ποιητῶν φῦλον. Antip. Thess. 45.

ἄκαπνος -νον θύος. Leonid. Alex. 17.

ἀκάρηνος, ἵππος. Euhod. 1.

ἄκαρπος -πον πόνον. Bacchyl. 2. εἰς ἄκαρπα σπείρειν. Leon. Alex. 7.

ἀκαχέω. Alcae. Mess. 7. Diodor. 9. Nicarch. 36. Agath. 80. ἀδ. 217. Aenigm. 18.

ἀκειροκόμης, Ἀβάρων στρατός. ἀδ. Byz. 26.

ἀκέλευστος. Crinag. 27.

ἀκέομαι. ἀκέσαντο ἕλκεα. Agath. 48. νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω. ἀδ. 162 b. (Lectt. 287.) -πῆμα ἠκέσατο. ἀδ. 366. Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. Paul. Sil. 15. κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος. Comet. 2. -ον δίψαν. Plato. 8.

ἀκέραιος -ον βλέμμα. Strato. 6. ἀδ. 9.

ἀκερδής -εῖ μόχθῳ. Macedon. 31.

ἀκερσεκόμης. Hymn. in Apoll. II. 518. Nicom. 10. Dionys. 2. ἀδ. 135.

ἀκέρωτος -τον μόσχον. Addae. 1.

ἄκεσμα, νόσου. ἀδ. 592.

ἀκεστορία -ίης ἔργα ἰφίκων. Leonti. 14. κρυφίης ἵστορα. ἀδ. 583. κρυφίας κελεύθους. ἀδ. 540. 541. -ίην πλαζομένης γραφίδος. Paul.

Sil. 51. -ίην πᾶσαν. ἀδ. 595.
ἀκηδέστως. ἀδ. 386.
ἀκηδής -έα θυμόν. Crinag. 30.
ἀκήλητος, θυμός. Damaget. 5.
ἀκηράσιος -ιον γυίων ἄνθος. Rhian. 4. -ίου φωτός. ἀδ. 684. -ίοιο εἰκόνα κόσμου. Claudian. 4.
ἄκηρος -οτάτου χρωτός. Strato. 88.
ἀκήρυκτος, πόλεμος. Lucill. 79.
ἀκίνητος -τῃ. Herod. Inscr. 14.
ἀκίς -ίδα. Archias. 1. ὀνύχων. Paul. Sil. 22. -ῖδες ἀκροβολεῖς. Leon. Tar. 53. -ῖδας πόθων. Meleag. 17.
ἄκλαστος -τοι κῶνοι. Leon. Tar. 47.
ἄκλαυστος -τοι καὶ ἄθαπτοι. Alcae. Mess. 22. -ους. Polystr. 2.
ἄκλαυτος -τον τάφον. ἀδ. 704. -τοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.
ἀκλεής. -ῆν ἰδίην. Leon. Alex. 2.
ἀκλειῶς, κείμενον. ἀδ. 614.
ἀκλήϊστος -τον δόμον. Marian. 2.
ἄκληρος -ου παιδός. Parmen. 4.
ἄκλητος. κληθεὶς οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. Asclepiad. 18. -του συμμαχίης. Theaetet. 3.
ἀκλινής -ὲς ἀστυφέλικτον. Antip. Sid. 51. -έος φιλίας. Meleag. 21. -έας πορείας. Julian. Aeg. 10.
ἀκλινέως, ἤνυεν τὸν Κύπριδος δόλιχον. (Dioscor.) Sosip. 2.
ἄκλυστος -τὸν λιμένων. Il. 519.
ἄκλυτος. Herod. Att. Inscr. 32.
ἀκμάζω. ἤκμασε. Nicarch. 12. θοῦρος ἄρης. ἀδ. 133.
ἀκμαῖος, νηῒ δρόμος. Antip. Sid. 37. -ον ἄνθος. Meleag. 109. ἀκμαίῃ πρὸς ἔρωτα ἀδ. 660. -αίην καθ' ἡλικίην. Dioscorid. 2.
ἀκμή -ῆς ἄρσενος. Antip. Sid. 65. γυῖον ὠρφανωμένος. Philip. 13. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. ἀδ. Her. 6. ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα. Simonid. 4. ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος καιρός. Posidip. 13. ἀκμὴν πίονα σαρκός. Rhian. 4. ἧς γὰρ ἀκμὴν παιδάριον. Strato. 90. Antiphil. 37. ἀκμὴν νέος ὤν. ἀδ. 695. (Lectt. 303.) τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχων. Phront. 2. ἀκμαὶ

ὀδόντων. Paul. Sil. 44. ἀκμαῖς πενταίχμοισι ποδῶν. Paul. Sil. 47. ἀκμαῖς ἐφηβείας. ἀδ. 734. ἐκ ἀκμαῖς μέσαις. Aenigm. 14.
ἀκμής - ῆτας πύλας Ὀλύμπου. Alpheus. 7.
ἄκμων, λήμνιας. Paul. Sil. 30. χαλκευτὸς Πιερίδων ἐπ' ἄκμοσιν. Antiq. Thess. 24.
ἄκνισος et ἄκνισσος. - σου βωμοῖο νεωκόρος. Automed. 8. - σον βωμόν. Archias. 16.
ἀκοή. εἰς ἀκοάς. ἀδ. 175.
ἀκοίμητος - τοι πνέοντες ζῆλοι. Meleag. 67. - των δοράτων. Bian. 18. - τοις ποσσίν. ἀδ. 664. αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε. Eryci. 7.
ἀκοινώνητος. Strato. 94.
ἄκοιτις. Philodem. 17.
ἀκολασταίνω. Pallad. 5.
ἀκόλαστος - ου λαγνείας. Pallad. 122. γαμετῆς. Id. 13. - τοι. Paul. Sil. 70. - τοις ψυχαῖς. Lucian. 31. ἐσκυλται ἀκόλαστα κίκιννος. Meleag. 60.
ἄκολος - ους ἀπύρους. Leon. Tar. 45. αἰτίσσας. Agath. 46. ξηρὰς εἰς ἀκόλους. Inedit.
ἀκόνη, Ἔρως ψυχῆς. Alphe. 1. - ην τρηχαλέην καλάμου. Paul. Sil. 50.
ἀκόνιτον. ποῦ τοίην ἀκόνιτον εἶχε φύσιν. Hedyl. 6. (9.)
ἀκοντιστήρ - ῆρας ἰάμβους. Christ. Ecphr. 359.
ἀκοντιστής - τὴν πέτρον. Agath. 77. μόχθον ἐκηβολίης. Juli. Aeg. 8.
ἀκοντιστοδόκος - κοι ἄνδρες. Simonid. 48.
ἀκόρεστος, Ἔρως ἐμπορίης. Jul. Aeg. 49. - τον ἐρώτων Τήϊον. ἀδ. 225.
ἀκορέστως, ὀπυιομένας. Pallad. 5.
ἀκόρητος, δόλων. ἀδ. Her. 17. - τον τερπωλήν. ἀδ. 369. - τον μάχης. Asclepiodot. II. 490. ὀδυρομένῳ ἀκόρητον. Marcell. Inscr. 19.
ἄκος, κακῶν. Archias. 31. πληγαὶ ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος. ἀδ. 411.
ἄκοσμος, κόσμος. Antip. Sid. 29. Jul. Aeg. 64.
ἀκουή. ἐξ ἀκουῆς. Agath. 80. - άς. Jul. Poly. 1.
ἀκουσίθεος - εον φέγγος. Antip. Th. 13.
ἀκούω - σω μήτηρ δύσμορος. Pallad. 99.
ἀκραιφνής - έος ἐκ πενίης. Corn. Long. 1.
ἀκρασίη - ης πάσης γένεται. M. Argent. 16.
ἀκρατής - τῆς γαστρὸς φύσιν.

Theocr. Chius. I. 184. -τεῖς δαπάνας. Lucian. 30.
ἄκρατος et ἄκρητος, σοφίη. ἀδ. 315. -ον καῦμα. Antiphil. 12. μανίην. ἀδ. 25. -του ὕδατος κεκορημένος. Antip. Sid. 7. κάλλεος ζωροπόται. Paul. Sil. 37. κύλικος. ἀδ. 668. δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν. Antip. Th. 27.
ἀκρέσπερος, μήνη ἀντέλλουσα. Crinag. 38.
ἀκρήβης. Artemo. 2. Paul. Sil. 41.
ἄκρηβος -οις. Hedyl. (7.) 12.
ἀκρήδεμνος -νον βόστρυχον. Christ. Ecph. 62.
ἀκριβόω. ἠκρίβωσας λόγον. Leon. Al. 26.
ἀκρίς, λίγεια. Aristod. 2. -ρὶ λιγυπτέρυγε. Meleag. 112. -ίδα μελεσίπτερον. Mnasalc. 11, ἀκανθοβάτιν. Leon. Tar. 65. ἀκρίδι τᾷ κατ᾽ ἀρούραν ἀηδόνι. Anyte. 14.
ἀκριτόδακρυς, Τάνταλος. Paul. Sil. 33.
ἄκριτος, ὕπνος. ἀδ. 289. -τον ὄμμα. Il. 490. ἄκριτε μοῖρα. Theodor. 11. δαῖμον. Qu. Maec. 9. τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα. Antip. Sid. 93.
ἀκρίτως, πολλὰ γράφεις. Pollian. 2.
ἀκροβατέω -άτει. Plato jun. 1.
ἀκροβαφής -ῆ χείλει. Irenae. 3. -εῖς ἀκίδας. Paul. Sil. 52.
ἀκροβελής -ῶν δονάκων. Philipp. 17.
ἀκροβολέω -καλαύροπα ἠκροβόλει. Zona. 4.
ἀκροβολής -εῖς ἀκίδας. Leon. Tar. 53.
ἀκροβολίζω. ὄργανον ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χίνας. ἀδ. 667.
ἀκρόδετος -τους δούνακας. Philipp. 22.
ἀκρόδρυον -ου παντὸς κάρπιμον. Crinag. 23. -ων χλωρῶν. Pallad. 21.
ἀκροθιγής -γὲς φίλημα. Meleag. 14.
ἀκρόκομος -ου πίτυος. Archias. 29.
ἀκρόλιθον, ξόανον. ἀδ. 20.
ἀκρολογέω -ει στάχυας. Philip. 80.
ἀκρολοφίτης, Ἑρμᾶς. ἀδ. 236. -φῖται. Leon. Al. 12.
ἀκρόλοφος -φοισιν πέτραισιν. Strato. 27.
ἀκρολυτέω. Irenae. 2.
ἀκρομόλιβδος -ον δίκτυον. Philipp. 22. Macedon. 28.
ἀκρονυχί. (leg. ἀκρονυχῆ.) Meleag. 25.

ἀκρόνυχος. σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. Philip. 15.
ἀκρόπολις. -ιες. Theaet. Schol. 3.
ἀκρόπτερον, ὀξὺ αἰετοῦ. Crinag. 4.
ἄκρος, μάγειρος ψυχῆς. Meleag. 4. -ἄκρον μισθόν. Theocr. 7. ἔρεισμα δίκης. Antip. Sidon. 60. πῦρ ὄμμασιν ἔβαλε. Meleag. 78. ἄκρον Ἐρώτων εἴδοτος. Leon. Tar. 72. εἰς ἄκρον μούσης ἦχον ἐλάσσας. ἀδ. 673. ἄκρον χείλεος. ἀδ. Her. 26. ἄκρα χείλεος. ἀδ. 200. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν. ἀδ. 313. οὔασιν προσψιθύριζε. Meleag. 90. ἄκραις χερσὶν ἐνθλίβει κόμαν. Leon. Tar. 41. ἄκρα μάχης, ἄκρα λινοστασίης. Leon. Tar. 72. τὰ ἄκρα πέφυκε κινδύνους ἐπάγειν. Pallad. 124. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315. ἦ τὰ Μηδείης ἄκρα χαράξης. Archimel. 2. ἄκρα τέχνης, εἴδους. ἀδ. 423. τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον. Leonti. 7. τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας. Posidip. 13. ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι. ἀδ. 313.
ἀκροσίδηρος -ον βουστρόφον. ἀδ. 313.
ἀκροχανής -ὲς δέρμα. Paul. Sil. 47.
ἀκρώνυχος -χα δισσὰ (rectius ἀκρώνυχι δισσῷ) χερός. Meleag. 79.
ἀκρώρεια -αι ἐγκοιτάδες θηρῶν. ἀδ. 398.
ἀκτάζω. Philodem. 13.
ἀκταῖος -αίης ἐπωφελίης. Qu. Maec. 7. -νησῖδος. Id. 8. -η ὑπὸ σπιλάδι. Alcae. Mess 7.
ἀκτέανος -οιο δίκης. ἀδ. 361. -ω πατέρι. Antip. Sid. 90.
ἀκτερέϊστος -τον. ἀδ. 614.
ἀκτή -ῆς ἐπιβαίνομεν. Philodem. 30. ἀκταὶ νεκύων. Nicarch. 5.
ἀκτή, Κρηταιεῦς. Phani. 5.
ἀκτίν -ῖνα φέρων πόθων. Meleag. 38. -τίνεσσιν ἑλικταῖς. Antip. Thess. 39.
ἀκτίτης -τα καλαμευτά. Phani. 7.
ἀκύμαντος, εὔπλοιη. Polyaen. 2. -τους λιμένας. Automed. 11.
ἀκύμων, πόλιες χαίρουσιν ἀκύμονες. ἀδ. 428.
ἄκωπος, ναύτης. Philip. 32.
ἀλαβάρχεια -ης. Pallad. 30.
ἀλάβαστρον -α Παφίης. Agath. 61.

ἀλάλημαι -σαι. Antag. 2.
ἀλαλητὺς -τὺν βαρυφθόγγων αὐλῶν. ἀδ. 174.
ἀλάλητος. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17.
ἀλάλκω -κων δίψαν. ἀδ. 363. -κειν τῶν παίδων ἀΐδην. Antip. Sid. 67.
ἀλάμπετος -τον σκότος. ἀδ. 517.
ἀλαμπής -πέας ἄϊδος εὐνάς. ἀδ. 677.
ἀλάομαι. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται. Paul. Sil. 25. τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες ἐλπίσιν. Crinag. 45. ὁ πρὶν ἀλώμενος. Sophron. 1. ἀλωομένη. Antip. Ph. 35. -ωομένοισι ναύταις. ἀδ. 373.
ἀλαόω -ώσας γενέτην ἀνίαις. Jul. Aeg. 57.
ἀλαπάζω -ξεις. ἀδ. 596.
ἄλαστος -τον πένθος. ἀδ. 670.
ἀλάστωρ. τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα. Philip. 53.
ἀλγέω. κατὰ πᾶν ἤλγησα. ἀδ. 11.
ἀλγινόεις -εσσα νόσος. Anyte. 20.
ἄλγος, ἔτικτε. Menecr. 1.
ἀλδήσκω -κουσα καρπόν. Eratosth. 2.
ἀλεάω -λέασθε χεῖρα. Nicias. 6.
ἀλεγίζω, τῆς ἀπάτης. Pallad. 108. οὐκ ἀ. τῶν χρυσέων ὑπάτων. Maced. 18. -όμενον δώρων. Rufin. 1.
ἀλέγω, πατρίδος ὀλλυμένας. Damaget. 6.
ἀλείτω. ἤλιτεν ἡ νεότης. Agath. 22. ἤλιτον. Tiber. III. 2.
ἀλεκτρυών, ὄρθριος ἐγρόμενος. Anyte. 11.
ἀλέκτωρ, ἠῷος. Antip. Th. 5. -τορα χάλκειον. Callim. 24.
ἀλέκω -κοις ἀνέρι καὶ πενίην. Diodor. 1.
ἀλεξήτειρα, τέχνα. Paul. Sil. 66.
ἀλεξιβέλεμνος. Paul. Sil. 46.
ἀλεξίκακος -κα δίψης φάρμακα. Thall. Mil. 3.
ἀλετρίς -ίδος. Antip. Th. 39.
ἀλεύομαι -μένην ὕβριν. ἀδ. 614. -άμενος νοῦσον. Nicomed. 10.
ἀλέω -εῖ τὸν ἔρωτα Ἀρκεσίλαος. ἀδ. 16. ἵππος καρπὸν ἀλεῖ. Archias 24. ἀληλεμέναι. Nicarch. 33.
ἄλη ἡ ἐπὶ πόνων. Philip. 5. (ubi nunc ἄγρης.)
ἀληθινός; χαλκεῖον ἀντ' ἀληθινοῦ. Theocrit. 16.
ἀλήθω -ει. Lucill. 47.
ἄληκτος -τον κλέϊθος. ἀδ. 662.
ἀλήμων -ονας ἀστέρας. Ali-

tip. Sid. 49. πηροὶ καὶ ἀλήμονες. Plat. jun. 1.
ἁλητεύω -ων τυφλός. Leon. Al. 34. -ουσα Δῆλος. Paul. Sil. 80.
ἀλήτης, ὅρκος πλάζετο. Cometes. 1. μερόπων βίος. Pallad. 128. -ῆται ἀντιθέοντες. ἀδ. 377.
ἁλιανθής -θὲς τρῦχος. Antip. Sid. 34. -θεῖ κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
ἁλίβρεκτος -τῳ πρόποδι πέτρου. Pers. 8.
ἁλίζωνος -οιο Κορίνθου. Antip. Sid. 83.
ἁλίζωος, λαρός. Leon. Tar. 82.
ἁλίη. Callim. 26.
ἁλιήτωρ -τορες. ἀδ. Her. 27.
ἁλίκλυστος -τον δέμας. Apollonid. 17. -οιο πέτρας. ἀδ. 399. -ων ἠϊόνων. Agath. 49.
ἁλικύμων -ονος Εὐβοίης. Crinag. 2.
ἁλίκτυπος -πον λέπας. ἀδ. 128.
ἁλιμυρής -έος ἀφροῦ. Democr. II. 260. -έας αἰγιαλούς. Phanocl. 1.
ἀλίνδομαι -ενος ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόνα. Leon. Tar. 55.
ἁλινήκτειρα -αν ἐλαίην. Gaetul. 3.
ἁλινηχέης -έα κώπην. Philip. 22.
ἄλινος -ου θήρης. Apollon. 15.
ἅλιος -ίων καμάτων. Macedon. 28. -ίοις. Zosim. 2. -ίαις ἐπὶ Στροφάσιν. ἀδ. 714. -ίας Θέτιδος. ἀδ. 616.
ἁλίξαντος -τον μόρον. Zonas. 9. -τοι χοιράδες. Qu. Maec. 8.
ἁλίπαστος -τον δρύπεπα. Corn. Long. 1.
ἁλίπλαγκτος -τοιο Τρίτωνος. Paul. Sil. 51.
ἁλιπλανής -νέες. Joan. Barb. 10. -νέεσσι νήεσσι. Lucill. 121.
ἁλιπλανίη -ης μογερῆς. Philip. 23.
ἁλίπληξ -ηγος πέτρης. Flacc. 4.
ἁλίπλοος -όου νεώς. Arion. Hymn. 20. -πλοα φῦλα. ἀδ. 581.
ἁλιπόρφυρος -ου λίμνας. Arion. Hymn. 22.
ἁλιῤῥαγής -σκόπελος. Philip. 67.
ἁλίῤῥαντος -του πόντου. Mnasalc. 8.
ἁλίῤῥηκτος -τοις δειράσι. Archi. 33.
ἁλιῤῥόθιος, -θία κόνις. Antip. Sid. 68. (ubi nunc ἁλιῤῥόθιος). σὺν πάσῃ βρύξας ἁλιῤῥοθίῃ. Diodor. 16.

ἀλίῤῥυτος -τον αὐχένα Δήλου. Artemon. 1.
ἁλίσκω. ἐπίτηκτα φιλοῦσα ἥλως. Meleag. 62. εἶλε δ' ἁλούς. Antiphil. 23.
ἀλιστός -τὰ λίπη χηνός. Pallad. 21.
ἀλίστρεπτος -τοιο γηός. Antiphan. 6.
ἀλιτέρμων -μονα κύκλον τραφερῆς. ἀδ. 369.
ἀλίτημα -ατα λαιμοῦ. Agath. 54. πάτρης. Id. 60.
ἀλιτοφροσύνη -ην. Leon. Tar. 64.
ἀλιτραίνω -ειν. Agath. 79. -της. Julian. Aeg. 38.
ἀλιτρός. Crinag. 37. Philip 43.
ἀλιτροσύνη, παιδομανής. Agath. 3. -ην βιότου. Id. 83. θεῶν ἰδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη. Herod. Inscr. 19.
ἀλίτρυτος, κύμβη. Tull. Laur. 2.
ἁλιφθορίη Theo Alex. 1.
ἁλιφθόρος -οι καὶ λῃϊσταί. Leon. Tar 82.
ἄλκαρ, δίψης καὶ καμάτου. Satyr. Thyill. 3. ψυχοσσόον. ἀδ. 594.
ἀλκήεις -εντας ὀϊστούς. Damaget. 2.
ἀλκιμάχος -ας Παλλάδος. Hegesipp. 3.
ἄλκιμος -ον ἀΐδην εἰλόμεθα. Antip. Th. 84.
ἀλκυονίς, μεμφομένη βυθοῖς. Philip. 66.
ἀλκυών, Λύσιδος. Antip. Sidon. 32. Παλλάδος. Id. 26. Philip. 18. -όνος ποικίλας. Simon. fr. 15. νοτερῆς. Callim. 31. -όνες ξουθαί. Mnasalc. 8. -όνων αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13. -όσιν μέλεις. Theon. Al. 3.
ἄλλαγμα, τροφείων. Meleag. 58.
ἀλλάσσω. ἀλλάξαι τὴν φύσιν. ἀδ. 422. πένθεα στεφάνων ἠλλάξαο. Thall. Mil. 5. ἤλλακται γράμμα. Meleag. 70. ἠλλάχθαι τρόπον. ἀδ. 432.
ἀλλαχόθι. Pallad. 139.
ἄλληκτος -του πήματος. Jul. Aeg. 23.
ἀλλιτάνευτος -τι ᾄδη. ἀδ. 659.
ἀλλοδαπός. ἐν ἀλλοδαπῶν τέθαπται. Hegesip. 5.
ἀλλοῖος -οίη τύχη. Agath. 61.
ἅλλομαι, εἰς Ἐπικούρου ἅλατο. Phan. 6. ἥλατο στάδιον. ἀδ. 312. κισσὸς ἅλοιτο πόδας. Erycius 13.
ἀλλοπρόσαλλος -ον σέβεις. Agath. 38.

ἀλλότριος, Κύπριδος. Addae. 8. -ίη τέχνης λίθος. Asclepiad. 33.
ἀλλοτριόχρως, φύσις. Nicand. 1.
ἄλλοφος, πήληξ. Meleag. 115.
ἄλλυδις, ἄλλη. Problem. ar. 7.
ἄλλυτος, πενίη. Macedon. 28.
ἄλλως. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβον ἔχω. Callim. 48.
ἅλμη, πικρή. Crinag. 39. -μας διαυγέος. Bianor. 2.
ἅλμα, ἀμείψεις αὔριον. ἀδ. 260. σπιλάδες κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι. ἀδ. 700.
ἁλμυρός -ὸν πέλαγος. ἀδ. 75. ὕδωρ. Aenigm. 1. οἶδμα. Macedon. 28. -ρὰ χαῖται στάζουσιν. Xenocr. II. 256. -ρὰ ἐσθίομεν. Pallad. 21.
ἄλογος. τοὺς ἀλόγους. Pallad. 66. -γώτατον ὄνειδος. Id. 62.
ἀλοιητήρ -τῆρες ὀδόντες. Agath. 74.
ἀλότριψ -βα δικάρανον. Aristo. 1.
ἀλυκτοπέδη -ης δεσμόν ἀδ. 18. -δῃ λαϊνέῃ σφιγκτός. Agath. 56. χαλκείῃ σφιγκτός. Paul. Sil. 23. -δαις σφίγγῃ χέρας. Alcae. Mess. 10. -δῃσι λυγωθείς. ἀδ. 412.
ἄλυπος -πον θάνατον. Pallad. 139.
ἀλυσκάζω -ων. ἀδ. 417. -ζουσαι. Jul. Aeg. 60. -οντας πετράων ἐφύπερθεν. ἀδ. 590.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. Rhian. 4. -τοισι χαλινοῖς. Meleag. 21.
ἀλύω -ων ἔρως. Meleag. 25. ἐν μεγάροισιν. Agath. 88.
ἀλφεσίβοιος -ον ὕδωρ. Alex. Aetol. 5.
ἀλωεινός -ναὶ ἵπποι. Secund. 2.
ἀλωή -άς. Isidor. 3.
ἀλωρήτης -ται σταχύος. Zonas. 2.
ἅλως. Antip. Sid. 111.
ἁλώσιμος -ον. ἀδ. 385.
ἀλώφητος -του ἐρωμανίης. Paul. Sil. 7.
ἀμαθύνω -νε χαίτην. Paul. Sil. 29.
ἀμαιμάκετος -του κρατός. Antip. Sid. 18.
ἀμαλδύνω, ἠμάλδυνε. Leon. Tar. 49. σῆμα ἀμαλδύναντος χρόνου. ἀδ. 614. Λαΐς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ μορφήν. Julian. Aeg. 4.
ἀμάλθακτος -τοισιν ἐνὶ φρεσίν. Paul. Sil. 32.
ἀμαλλοδέτης -την. Theaet. 2.
ἀμαξεύω. ἠμάξευσα ἄβιοτον βίοτον. ἀδ. 653. -ξεύοντες ἑδίτεω. Leon. Tar. 67.

ἁμαξίτης, φόρτος. Antiphil. 27.
ἁμάρη -ης ἑτοιμότερος. Strato. 26.
ἀμάρακον. Meleag. 1, 41. Philip. 1.
ἁμαρτίνοος. Rhian. 1.
ἁμαρτωλή -ῇσι νόοιο. Rhian. 1.
ἀμάρυγμα, ῥοδέης παρειῆς. Paul. Sil. 9. χαλκείων ὀρόφων. ἀδ. Byz. 15. -ματα ἀρετῶν. ἀδ. 690.
ἀμαρύσσω -σεται ἄνθεσι λειμών. Marian. 2.
ἀμαυρός -ρὴ νοῦσος. Dionys. 10. -ρὰ βλέψας. Posidip. 17. βλέπω. Strato. 93. ἀμαυροτέρη σκοπέλου ἰδεῖν. Pompej. 1.
ἀμαυρῶς. οὐ γὰρ ἀ. δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην. ἀδ. 696.
ἀμαυρόω -ώσει χρόνος. Simonid. 15. ἄστρα ἠμαύρωσε. Leon. Tar. 49. κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο. Antip. Sid. 52. διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα. Id. 99.
ἀμάω. Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον σταχύν. ἀδ. Her. 21. γονὰς ἤμησα γιγάντων. ἀδ. 591. ἀμάσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Antip. Sid. 99. ἃν ἐπί οἱ ἀμάσατο νύμφα. Hegesip. 5. σχῖνον ἀμησάμενος. Meleag. 1, 26.
ἄμβασις -ιν ἠερίην. ἀδ. 293.
ἀμβλύζω -ει πηγὴν νάπη. ἀδ. 363.
ἀμβλύνω -νειν ἀοιδὰς αἰὼν οὐ δύναται. ἀδ. 615. χρόνος ὄμματος αὐγὴν ἀμβλύνας. Julian. Aeg. 10. Μήδων ἀμβλύναντες ἄρηα. Loll. Bass. 8. δόναξ ἀμβλυνθείς. Paul. Sil. 51.
ἀμβλύς, πρὸς δρόμον. Lucian. 10. ἀμβλὺ νέφος. Antip. Th. 64. -εῖαν γέννυν. Julian. Aeg. 10.
ἀμβολάδην, ἐλπίδες πάντα χαριζόμεναι. Macedon. 39.
ἀμβολίη -ίην μοίρης. Agath. 7. ταχυτῆτος. Arabius 3. -ίης ἠθάδος ἀεξομένης. Macedon. 2.
ἀμβρόσιος -ιον θάλος. Hedyl. 2. -ίου νέκταρος. Dioscor. 24. -σίην στάζειν. Philodem. 18. -ίων κηρῶν. Apollonid. 6. γονάτων. Rufin. 33. -ιαι βένθη. Myro. 2. -ίοις πλοκάμοις. ἀδ. 165.
ἄμβροτος, αἰών. ἀδ. 428. χῶρος. ἀδ. 682.
ἀμβρότω. ἤμβροτε θήρης καὶ βιότου. Antip. Th. 44. τέχνης. Jul. Aeg. 40.
ἀμέ. Nossis. 7.

ἀμέγαρτος -τα κρέα. Paul. Sil. 40.

ἀμέθυστος. Plato. jun. 2. ἀδ. 113.

ἀμείβω -ων τάφον. ἀδ. 526.

ἀμείδητος -τῳ αἴδῃ. Theodorid. 11. -των νεκύων. Julian. Aeg. 66. 67.

ἀμείλικτος, θυμός. Damaget. 5. Gaetul. 5. -τον ἶον. Anyte. 23.

ἀμειλιχός, μοῖρα. Paul. Sil. 82. -ον θάλασσαν. Macedon. 21.

ἀμέλγω -γε στόμα. Leonti. 1. οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32. κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας. Apollonid. 6.

ἄμεμπτος -του κούρης. ἀδ. 710. c. (Leott. 303.) τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον. Scythin. 1.

ἀμέμπτως, ζώεις. ἀδ. 737.

ἀμεμφής -έα νηόν. Ep. Byz. 15. -έες ἡγεμονῆες. Ib. 15.

ἀμέργω -ξας ἄνθος. Agath. 59. πτῶκα πολὺν βότρυν ἀμεργόμενον. Ibid.

ἀμέρδω -σας γλυκερῆς αἰῶνος. Simonid. 101. λειμώνιον ἄνθος. Leon. Tar. 98.

ἀμέριμνος. Posidip. 16. Pallad. 11. κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης. Antip. Th. 1.

ἀμέτρητος -τῳ ῥυτίδι πληθόμενον γῆρας. Macedon. 2. -του στόμα μούσης. Antip. Sid. 77. -του πελάγευς. Secund. 3. -τοιο θαλάσσης. Antiphil. 26. ἀδ. 21. -των αἰγιαλῶν. Crinag. 45. χαρίτων ἔαρ. Jul. Aeg. 57. μεγάρων. Ep. Byz. 15. -τοις σταδίοις. Paul. Sil. 36. -τους διὰ νίκας. Stat. Athl. 57.

ἀμετρόβιος -ίοις κοράκεσσιν. ἀδ. 291.

ἀμετροπότης -την λαιμόν. Agath. 55.

ἄμετρος. μὴ ἄμετρόν τι ποιεῖν. ἀδ. 255. -ρων ζήλων. Philip. 42. τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα. Pallad. 91.

ἄμη -ας Φάρσος. Phani. 4.

ἀμητήρ, Ἑλλάδος Ἀρής. Christod. Ecph. 376.

ἀμητός, πολὺς κατὰ δάσκιον ὄψιν. Jul. Aeg. 2.

ἀμηχανάω -όων. ἀδ. 244.

ἀμηχανίη -ην εὗρον. ἀδ. 155.

ἄμικτος, ἀνύμφευτος. Marc. Arg. 18. ἄμικτα εἰς ἓν ἄγειρεν. ἀδ. 300.

ἀμίμητος -των χαρίτων. Crinag. 41.

ἄμισθος -ον εἰρεσίην. Philip. 32.

ἅμμα, πήρης. Antip. Sid. 95.

κορείας. Paul. Sil. 16. παρθενίας. Meleag. 125. κεκρυφάλων. Antip. Sid. 27. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας. Id. 94. μελαγκράνιον. Philet. fr. 15. ἅμματι ἐπιπλέξας. Maced. 1. χαίτης. ἀδ. 128. ἀῤῥήκτῳ νίκης. Christ. Ecph. 402. ἅμματα θυγατέρων. Lentul. 6. ἅμμασιν ἀφύκτοις. Antip. Sid. 41.

ἄμμεσον. Erycius. 11.

ἄμμιγα. Theocr. 5. Μουσῶν. Simmi. 2. Damoch. 4. Πιερίσιν. ἀδ. 524.

ἀμμοδυότης. Statyl. Flacc. 5.

ἀμμορία. Crinag. 20.

ἄμμορος, μόρος ἡσυχίης. Jul. Aeg. 50. ὠδίνων. Heraclid. 1. αἴγλης. ἀδ. 495.

ἀμμότροφος - ον πάραλον. Meleag. 1, 20.

ἀμνήμων, κείσῃ νέρθεν. Archimel. 2.

ἀμογητί. Rhian. 7.

ἀμοιβάδιος - ίην ἀπόλαυσιν. Strato. 77.

ἀμοιβαδόν. Stat. Athl. 23.

ἀμοιβαῖος - αίης ἐμπορίης. Paul. Sil. 57. - αίην νέμεσιν. Aesop. 1, 76. - αῖαι χάριτες. Leon. Tar. 98. - αίων πόνων. Leonti. 4. - αίοις πήχεσι δεχνυμένη. Paul. Sil. 38.

ἀμοιβός, διδασκαλίης. Proclus. 6.

ἄμοιρος, ὅσων ἡδονῶν ἀπώλου. Asclepiad. 37. - ροι ταρσοὶ νευρῶν. Philip. 67.

ἀμολγαῖος, μαστός. Leon. Tar. 98.

ἀμολγεύς. Crinag. 26.

ἀμοργμός. Meleag. 129.

ἄμουσος - σοι. ἀδ. 516.

ἄμοχθος - ότερον πένθος. Menecr. 1.

ἄμπαυμα, πόνων. Macedon. 31. φίλον ὁδίταις. Anyte. 7.

ἄμπαυσις - ιν ὁ δοῖο κεκμηκῶσιν. Anyte. 9.

ἀμπαύω, ἄγρυπνον θυμόν. Strato. 68. - σει πτερόν. Mnasalc. 12. - σῃς γυῖα. Anyte. 6. - σων Ἑλλάδα δουλοσύνας. Alcae. Mess. 16. ἄμπαυσον γυῖα πόνου. ἀδ. 260. χόλον Ἥρης. ἀδ. 281. νῆες λιμένεσσιν ἀμπαύονται. ἀδ. 428.

ἀμπελιών. Leon. Tar. 54.

ἀμπέλινος - ίνῃ γῆρυς. Marc. Arg. 30. - ίνου κλήματος. ἀδ. 386.

ἀμπελοεργός. Macedon. 26.

ἄμπελος, βοτρυόπαις. Theocr. 4. ἀγριάς. Philip. 68.

ἐφερπύζουσα καλύπτει πλατάνιστον. Antip. Sid. 38. -λου δάκρυα. ἀδ. 98.
ἀμπελοφύτωρ -τορι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
ἀμπεχόνη -ναν ἕλκεται. Leon. Tar. 37. στήθει τήνδε δὸς ἀμπεχόνην. Agath. 6. -όναι πεೲρονατίδες. Antip. Sid. 82. μυρων ἔμπνοοι. Posid. 20.
ἀμπέχω, τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται. ἀδ. 536.
ἀμπλακία -ίη καὶ πόνος. Paul. Sil. 70. -ίης αἴτιον. Julian. Aeg. 2. -ίας. Paul. Sil. 83. κολάστειραν. Antip. Sid. 88. -ίην ἠέρος ἢ γαίης. Agath. 71. ἐς τόσσην ἤγαγεν ἠμπλακίην. Id. 85.
ἀμπλέκω -κων ἀκτῖνα. πολύστροφον. Dionys. 2.
ἀμπνείω -είοντες ἠέρα. Pallad. 123. -είοντι. Julian. Aeg. 62.
ἀμπνέω. δεῦρο καὶ ἄμπνευσον. Leonti. 11. -βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος. Adrian. 2. ὅσον ἀμπνεύσας. Meleag. 37.
ἀμπνοά, πόνων. Scoli. 23.
ἀμπυκάζω -κασθὲν κισσῷ. Phalaec. 2.
ἀμυδρός -ὰ εἴδωλα ψυχῆς. Crinag. 33.
ἀμύητος, κῶμον. Philodem. 19. οὐκ ἀμύητα γελᾷ. Strato. 47.
ἀμύκητος -τῳ καλύβῃ. Antip. Sid. 94.
ἀμύντωρ. Antip. Sid. 63.
ἀμύσσω. ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια. Antip. Sid. 83. πλευρὸν ξιφέεσσιν ἀμυχθέν. Agath. 69. μάτην σὸν ἦτορ ἀμύσσου. Paul. Sil. 21. -ἀμυξάμεναι. Mnasalc. 17.
ἀμφαδά, λέξαι. Antip. Sid. 45.
ἀμφάδην, μὴ ἀγάλλεο. Archiloch. fr. 14.
ἀμφαδίην λεκτέον. Paul. Sil. 31.
ἀμφάδιος -ία φιλίη. Paul. Sil. 18. ἀμφαδίων λέκτρων. Id. 1.
ἀμφαδόν, ἀλαπάξαι. Agath. 63.
ἀμφασία -ίης πελάγεσσιν ἐελμένος. Christ. Ecphr. 249.
ἀμφαφάω -ων κανόνας αὐλῶν. Julian. Bas. 2. οὐ μίτον ἀμφαφόωσα. Christod. Ecphr. 109.
ἀμφέπω -πει τιμαῖς ἀθανάτων. ἀδ. 497. εὖ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν. Scoli. 10.
ἀμφερέφω, καλύβην. inedit.
ἀμφέχω, χερμὰς Γλῆνιν. Apollonid. 26.

ἀμφήριστος, κεῖται. Cereal. 3. -ον νίκην. Stat. Athl. 62.

ἀμφιάζω. ὀστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασε. Eryci. 12.

ἀμφιβάλλω. ὄνειρον στερνοῖς ἀμφιβαλοῦσα. Meleag. 103. ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχης. Agath. 61. ἢ μὴ λήθη ἀμφιβάλοι. Stat. Athl. 49. πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν. Julian. Aeg. 61. θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος. Simonid. 33. ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν. Agath. 89. Mnasalc. 16.

ἀμφίβιος -ιον στόμα. Plato. 8.

ἀμφίβληστρον. Flacc. 4. Zosim. 3.

ἀμφιβόητος, Ἄμμων. Antip. Sidon. 2. -τον οὔνομα. Paul. Sil. 55. -τα ῥέεθρα. Leo Phil. 9.

ἀμφίβολος, κρίσις. Arabi. 4. -ον παῖδα. ἀδ. 252. -οι κάμακες. Leon. Tar. 24. -οι πλέομεν. Pallad. 104.

ἀμφίβροχος, εἵματα Βάκχῳ. Antip. Sid. 73.

ἀμφιγόητος -τον ὕδωρ Κωκυτοῦ. Diodor. 8.

ἀμφιδάκνω. χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60.

ἀμφιδέα, χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45.

ἀμφίδετος -τους ἀκίδας. Philip. 15.

ἀμφιδιαίνω -εδίηνα κόμην. Agath. 50.

ἀμφιδονέω -εῖ ἄλσος Ζέφυρος. Maian. 2.

ἀμφίδρομος -ους ἄστρων ἕλικας. Ptolem. 2.

ἀμφίδρυπτος -τον σάκος. Paul. Sil. 49. -τα σκῦλα. Antip. Sid. 29.

ἀμφιέλισσος, μενοινή. Christod. Ecphr. 21.

ἀμφιέννυμι. λίθος . . τῇ ἀμφιέννυται νέκυς. Crinag. 36. λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην. Rhian. 4. Ὀσσαίην ἀμφιέσαντο κόνιν. Aeschyl.

ἀμφιέπω. -έπει λίθος ἄντυγας Ἠριγενείας. Ep. Byz. 34. τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην. ἀδ. 124. βίβλος ὄργια ἀμφιέπουσα μουσῶν. Agath. 34. Ψῆφον τὴν κυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος. Agath. 72.

ἀμφιθαλής, παῖς Κύπριδος. ἀδ. 57.

ἀμφιθάλλω -τέθηλα ὀθνείη κόμη. Antip. Sid. 36. -τέθηλε χάρις. ἀδ. 36.

ἀμφιθηγής -έα σάγαριν. Philip. 6.

ἀμφικαλύπτω -καλύπτει τάφος. ἀδ. 620. -εκάλυψε λιμήν. Antip. Sid. 108.

ἀκρόνυχος. σχοῖνον ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ Ψαλλομένην κανόνι. Philip. 15.
ἀκρόπολις. -ηες. Theaet. Schol. 3.
ἀκρόπτερον, ὀξὺ αἰετοῦ. Crinag. 4.
ἄκρος, μάγειρος ψυχῆς. Meleag. 4. -ἄκρον μισθόν. Theocr. 7. ἔρεισμα δίκης. Antip. Sidon. 60. πῦρ ὄμμασιν ἔβαλε. Meleag. 78. ἄκρον Ἐρώτων εἰδότος. Leon. Tar. 72. εἰς ἄκρον μούσης ἦκον ἐλάσσας. ἀδ. 673. ἄκρου χείλεος. ἀδ. Her. 26. ἄκρα χείλεος. ἀδ. 200. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν. ἀδ. 313. οὔασιν προσψιθύριζε. Meleag. 90. ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν. Leon. Tar. 41. ἄκρα μάχης, ἄκρα λινοστασίης. Leon. Tar. 72. τὰ ἄκρα πέφυκε κινδύνους ἐπάγειν. Pallad. 124. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315. ἢ τὰ Μηδείης ἄκρα χαράξης. Archimel. 2. ἄκρα τέχνης, εἴδους. ἀδ. 423. τέχνης ἤλθεν ἐς ἀκρότατον. Leonti. 7. τίπτε δ᾽ ἐπ᾽ ἄκρα βέβηκας. Posidip. 13. ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ πνεύματι. ἀδ. 313.
ἀκροσίδηρος -ον βουστρόφον. ἀδ. 313.
ἀκροχανής -ὲς δέρμα. Paul. Sil. 47.
ἀκρώνυχος -χα δισσὰ (rectius ἀκρώνυχι δισσῷ) χερός. Meleag. 79.
ἀκρώρεια -αι ἐγκοιτάδες θηρῶν. ἀδ. 398.
ἀκτάζω. Philodem. 13.
ἀκταῖος -αίης ἐπωφελίης. Qu. Maec. 7. -νησῖδος. Id. 8. -η ὑπὸ σπιλάδι. Alcae. Mess 7.
ἀκτέανος -οιο δίκης. ἀδ. 361. -ω πατέρι. Antip. Sid. 90.
ἀκτερέϊστος -τον. ἀδ. 614.
ἀκτή -ῆς ἐπιβαίνομεν. Philodem. 30. ἀκταὶ νεκύων. Nicarch. 5.
ἀκτή, Κρηταιΐς. Phani. 5.
ἀκτίν -ῖνα φέρων πόθων. Meleag. 38. -τίνεσσιν ἑλικταῖς. Antip. Thess. 39.
ἀκτίτης -τα καλαμευτά. Phani. 7.
ἀκύμαντος, εὔπλοΐη. Polyaen. 2. -τους λιμένας. Automed. 11.
ἀκύμων, πόλιες χαίρουσιν ἀκύμονες. ἀδ. 428.
ἄκωπος, ναύτης. Philip. 32.
ἀλαβάρχεια -ης. Pallad. 30.
ἀλάβαστρον -α Παφίης. Agath. 61.

ἀλάλημαι -ται. Antag. 2.
ἀλαλητὺς -τὺν βαρυφθόγγων αὐλῶν. ἀδ. 174.
ἀλάλητος. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17.
ἀλάλκω -κων δίψαν. ἀδ. 365. -κειν τῶν παίδων ἀΐδην. Antip. Sid. 67.
ἀλάμπετος -τον σκότος. ἀδ. 517.
ἀλαμπὴς -πέας ἄϊδος εὐνάσ. ἀδ. 677.
ἀλάομαι. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται. Paul. Sil. 25. τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες ἐλπίσιν. Crinag. 45. ὁ πρὶν ἀλωόμενος. Sophron. 1. ἀλωομένη. Antip. Th. 35. -ωομένοισι ναύταις. ἀδ. 373.
ἀλαόω -ώσας γενέτην ἀνίαις. Jul. Aeg. 57.
ἀλαπάζω -ξεις. ἀδ. 596.
ἄλαστος -τον πένθος. ἀδ. 650.
ἀλάστωρ. τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα. Philip. 53.
ἀλγέω. κατὰ πᾶν ἤλγησα. ἀδ. 11.
ἀλγινόεις -εσσα νόσος. Anyte. 20.
ἄλγος, ἔτικτε. Menecr. 1.
ἀλδήσκω -κουσα καρπὸν. Eratosth. 2.
ἀλεάω -λέασθε χέρα. Nicias. 6.
ἀλεγίζω, τῆς ἀπάτης. Pallad. 108. οὐκ ἀ. τῶν χρυσέων ὑπάτων. Maced. 18. -όμενον δώρων. Rufin. 1.
ἀλέγω, πατρίδος ὀλλυμένας. Damaget. 6.
ἀλείτω. ἤλιτεν ἡ νεότης. Agath. 22. ἤλιτον. Tiber. III. 2.
ἀλεκτρυὼν, ὄρθριος ἐγρόμενος. Anyte. 11.
ἀλέκτωρ, ἠῷος. Antip. Th. 5. -τορα χάλκειον. Callim. 24.
ἀλέκω -κοις ἀνέρι καὶ πενίῃ. Diodor. 1.
ἀλεξήτειρα, τέχνα. Paul. Sil. 66.
ἀλεξιβέλεμνος. Paul. Sil. 46.
ἀλεξίκακος -κα δίψης φάρμακα. Thall. Mil. 3.
ἀλετρὶς -ίδος. Antip. Th. 39.
ἀλεύομαι -μένην ὕβριν. ἀδ. 614. -άμενος νοῦσον. Nicomed. 10.
ἀλέω -εῖ τὸν ἔρωτα Ἀρχεσίλαος. ἀδ. 16. ἵππος καρπὸν ἀλεῖ. Archias 24. ἀληλεμέναι. Nicarch. 33.
ἄλη ἐπὶ γόνων. Philip. 5. (ubi nunc ἄγρης.)
ἀληθινός, χαλκεὸν ἀντ' ἀληθινοῦ. Theocrit. 16.
ἀλήθω -ει. Lucill. 47.
ἄλημτος -τον πένθος. ἀδ. 662.
ἀλήμων -ονας ἀστέρας. An-

tip. Sid. 49. πηροὶ καὶ ἀλήμονες. Plat. jun. 1.
ἀλητεύω -ων τυφλός. Leon. Al. 34. -ουσα Δῆλος. Paul. Sil. 80.
ἀλήτης, ὅρκος πλάζετο. Cometes. 1. μερόπων βίος. Pallad. 128. -ῆται ἀντιθέοντες. ἀδ. 377.
ἁλιανθής -θὲς τρῦχος. Antip. Sid. 34. -θέϊ κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
ἁλίβρεκτος -τω πρόποδι πέτρου. Pers. 8.
ἁλίζωνος -οιο Κορίνθου. Antip. Sid. 83.
ἁλίζωος, λαρός. Leon. Tar. 82.
ἁλίη. Callim. 26.
ἀλιήτωρ -τορες. ἀδ. Her. 27.
ἁλίκλυστος -τον δέμας. Apollonid. 17. -οιο πέτρας. ἀδ. 399. -ῳ ἠιόνων. Agath. 49.
ἁλικύμων -ονος Εὐβοίης. Crinag. 2.
ἁλίκτυπος -πον λέπας. ἀδ. 128.
ἁλιμυρής -έος ἀφροῦ. Democr. II. 260. -έας αἰγιαλούς. Phanocl. 1.
ἀλίνδομαι -ενος ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόνα. Leon. Tar. 55.
ἁλινήκτειρα -αν ἐλαίην. Gaetul. 3.
ἁλινηχέης -έα κώπην. Philip. 22.
ἅλινος -ου θήρης. Apollon. 15.
ἅλιος -ίων καμάτων. Macedon. 28. -ίοις. Zosim. 2. -ίαις ἐπὶ Στροφάσιν. ἀδ. 714. -ίας Θέτιδος. ἀδ. 616.
ἁλίξαντος -τον μόρον. Zonas. 9. -τοι χοιράδες. Qu. Maec. 8.
ἁλίπαστος -τον δρύφακα. Corn. Long. 1.
ἁλίπλαγκτος -τοιο Τρίτωνος. Paul. Sil. 51.
ἁλιπλανής -νέες. Joan. Barb. 10. -νέεσσι νήεσσι. Lucill. 121.
ἁλιπλανίη -ης μογερῆς. Philip. 23.
ἁλίπληξ -ηγος πέτρης. Flacc. 4.
ἁλίπλοος -όου νεώς. Arion. Hymn. 20. -πλοα φῦλα. ἀδ. 581.
ἁλιπόρφυρος -ου λίμνας. Arion. Hymn. 22.
ἁλιρραγής -σκόπελος. Philip. 67.
ἁλίρραντος -του πόντου. Mnasalc. 8.
ἁλίρρηκτος -τοις δειράσι. Archi. 33.
ἁλιρρόθιος, -θία κόνις. Antip. Sid. 68. (ubi nunc ἁλιρρόθιος). σὺν πάσῃ βρύξεις ἁλιρροθίῃ. Diodor. 16.

ἀλίῤῥυτος - τον αὐχένα Δήλου. Artemon. 1.

ἀλίσκω. ἐπίτηκτα φιλοῦσα ἧλως. Meleag. 62. εἶλε δ' ἁλούς. Antiphil. 23.

ἀλιστός - τὰ λίπη χηνός. Pallad. 21.

ἀλίστρεπτος - τοιο γηός. Antiphan. 6.

ἀλιτέρμων - μονα κύκλον τραφερῆς. ἀδ. 369.

ἀλίτημα - ατα λαιμοῦ. Agath. 54. πάτρης. Id. 60.

ἀλιτοφροσύνη - ην. Leon. Tar. 64.

ἀλιτραίνω - ειν. Agath. 79. - ῃς. Julian. Aeg. 38.

ἀλιτρός. Crinag. 37. Philip 43.

ἀλιτροσύνη, παιδομανής. Agath. 3. - ην βιότου. Id. 83. θεῶν ἑδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη. Herod. Inscr. 19.

ἁλίτρυτος, κύμβη. Tull. Laur. 2.

ἁλιφθορίη Theo Alex. 1.

ἁλίφθορος - οι καὶ λῃσταί. Leon. Tar 82.

ἄλκαρ, δίψης καὶ καμάτου. Satyr. Thyill. 3. ψυχοσσόον. ἀδ. 594.

ἀλκήεις - εντας ὀϊστούς. Damaget. 2.

ἀλκιμάχος - ας Παλλάδος. Hegesipp. 3.

ἄλκιμος - ον αἰθὴν εἰλόμεθα. Antip. Th. 84.

ἀλκυονίς, μεμφομένη βυθοῖς. Philip. 66.

ἀλκυών, Λύσιδος. Antip. Sidon. 32. Παλλάδος. Id. 26. Philip. 18. - όνος ποικίλας. Simon. fr. 15. νοτερῆς. Callim. 31. - όνες ξουθαί. Mnasalc. 8. - όνων αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13. - όσιν μέλεις. Theon. Al. 3.

ἄλλαγμα, τροφείων. Meleag. 58.

ἀλλάσσω. ἀλλάξαι τὴν φύσιν. ἀδ. 422. πένθεα στεφάνων ἠλλάξαο. Thall. Mil. 5. ἤλλακται γράμμα. Meleag. 70. ἠλλάχθαι τρόπον. ἀδ. 432.

ἀλλαχόθι. Pallad. 139.

ἄλληκτος - του πήματος. Jul. Aeg. 23.

ἀλλιτάνευτος - τε ᾅδη. ἀδ. 659.

ἀλλοδαπός. ἐν ἀλλοδαπῶν τέθαπται. Hegesip. 5.

ἀλλοῖος - οίη τύχη. Agath. 61.

ἅλλομαι, εἰς Ἐπικούρου ἅλατο. Phan. 6. ἥλατο στάδιον. ἀδ. 312. κισσὸς ἅλλοιτο πόδας. Erycius 13.

ἀλλοπρόσαλλος - ον σέβεις. Agath. 38.

ἀλλότριος, Κύπριδος. Addae. 8. -ίη τέχνης λίθος. Asclepiad. 33.
ἀλλοτριόχρως, φύσις. Nicand. 1.
ἄλλοφος, πήληξ. Meleag. 115.
ἄλλυδις, ἄλλη. Problem. ar. 7.
ἄλλυτος, πενίη. Macedon.28.
ἄλλως. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβον ἔχω. Callim. 48.
ἅλμη, πικρή. Crinag. 39. -μας διαυγέος. Bianor. 2.
ἅλμα, ἀμείψεις αὔριον. ἀδ. 260. σπιλάδες κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι. ἀδ. 700.
ἁλμυρός -ὸν πέλαγος. ἀδ. 75. ὕδωρ. Aenigm. 1. οἶδμα. Macedon. 28. -ρὰ χαῖται στάζουσιν. Xenocr. II. 256. -ρὰ ἐσθίομεν. Pallad. 21.
ἄλογος. τοὺς ἀλόγους. Pallad. 66. -γώτατον ὄνειδος. Id. 62.
ἀλοιητήρ -τῆρες ὀδόντες. Agath. 74.
ἀλότριψ -βα δικάρανον. Aristo. 1.
ἀλυκτοπέδη -ης δεσμὸν ἀδ. 18. -δῃ λαϊνέῃ σφιγκτός. Agath. 56. χαλκείῃ σφιγκτός. Paul. Sil. 23. -δαις σφίγγῃ χέρας. Alcae. Mess. 10. -δῃσι λυγωθείς. ἀδ. 412.
ἄλυπος -πον θάνατον. Pallad. 139.
ἀλυσκάζω -ων. ἀδ. 417. -ζουσαι. Jul. Aeg. 60. -οντας πετραίων ἐφύπερθεν. ἀδ.590.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. Rhian. 4. -τοισι χαλινοῖς. Meleag. 21.
ἀλύω -ων ἔρως. Meleag. 25. ἐν μεγάροισιν. Agath. 88.
ἀλφεσίβοιος -ον ὕδωρ. Alex. Aetol. 5.
ἀλωεινός -ναὶ ἵπποι. Secund.2.
ἀλωή -άς. Isidor. 3.
ἀλωρήτης -ται σταχύος. Zonas. 2.
ἅλως. Antip. Sid. 111.
ἁλώσιμος -ον. ἀδ. 385.
ἀλώφητος -του ἐρωμανίης. Paul. Sil. 7.
ἀμαθύνω -νε χαίτην. Paul. Sil. 29.
ἀμαιμάκετος -του κρατός. Antip. Sid. 18.
ἀμαλδύνω, ἠμάλδυνε. Leon. Tar. 49. σῆμα ἀμαλδύναντος χρόνου. ἀδ.614. Λαΐς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ μορφήν. Julian. Aeg. 4.
ἀμάλθακτος -τοισιν ἐνὶ φρεσίν. Paul. Sil. 32.
ἀμαλλοδέτης -την. Theaet. 2.
ἀμαξεύω. ἡμάξευσα ἄβιοτον βίοτον. ἀδ. 653. -ξεύοντες ὁδίτεω. Leon. Tar. 67.

ἀμαξίτης, φόρτος. Antiphil. 27.
ἀμάρη -ης ἑτοιμότερος. Strato. 26.
ἀμάρακον. Meleag. 1, 41. Philip. 1.
ἁμαρτίνοος. Rhian. 1.
ἁμαρτωλή -ῇσι νόοιο. Rhian. 1.
ἀμάρυγμα, ῥοδέης παρειῆς. Paul. Sil. 9. χαλκείων ὀρόφων. ἀδ. Byz. 15. -ματα ἀρετῶν. ἀδ. 690.
ἀμαρύσσω -σεται ἄνθεσι λειμών. Marian. 2.
ἀμαυρός -ρὴ νοῦσος. Dionys. 10. -ρὰ βλέψας. Posidip. 17. βλέπω. Strato. 93. ἀμαυροτέρη σκοπέλου ἰδεῖν. Pompej. 1.
ἀμαυρῶς. οὐ γὰρ ἀ. δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην. ἀδ. 696.
ἀμαυρόω -ώσει χρόνος. Simonid. 15. ἄστρα ἠμαύρωσε. Leon. Tar. 49. κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο. Antip. Sid. 52. διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα. Id. 99.
ἀμάω. Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον στιχύν. ἀδ. Her. 21. γονὰς ἤμησα γιγάντων. ἀδ. 591. ἀμάσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Antip. Sid. 99. ἂν ἐπὶ οἱ ἀμάσατο νύμφα. Hegesip. 5. σχῖνον ἀμησάμενος. Meleag. 1, 26.
ἄμβασις -ιν ἠερίην. ἀδ. 293.
ἀμβλύζω -ει πηγὴν νάπη. ἀδ. 363.
ἀμβλύνω -νειν ἀοιδὰς αἰὼν οὐ δύναται. ἀδ. 615. χρόνος ὄμματος αὐγὴν ἀμβλύνας. Julian. Aeg. 10. Μήδων ἀμβλύναντες ἄρηα. Loll. Bass. 8. δόναξ ἀμβλυνθείς. Paul. Sil. 51.
ἀμβλύς, πρὸς δρόμον. Lucian. 10. ἀμβλὺ νέφος. Antip. Th. 64. -εῖαν γένυν. Julian. Aeg. 10.
ἀμβολάδην, ἐλπίδας πάντα χαριζόμεναι. Macedon. 39.
ἀμβολίη -ίην μοίρης. Agath. 7. ταχυτῆτος. Arabius 3. -ίης ἠθάδος ἀεξομένης. Macedon. 2.
ἀμβρόσιος -ιον θάλος. Hedyl. 2. -ίου νέκταρος. Dioscor. 24. -σίην στάζειν. Philodem. 18. -ίων κηρῶν. Apollonid. 6. γονάτων. Rufin. 33. -ια βένθη. Myro. 2. -ίοις πλοκάμοις. ἀδ. 165.
ἄμβροτος, αἰών. ἀδ. 428. χῶρος. ἀδ. 682.
ἀμβροτέω. ἤμβροτε θήρης καὶ βιότου. Antip. Th. 44. τέχνης. Jul. Aeg. 40.
ἀμέ. Nossis. 7.

ἀμέγαρτος -τα κρέα. Paul. Sil. 40.
ἀμέθυστος. Plato. jun. 2. ἀδ. 113.
ἀμείβω -ων τάφον. ἀδ. 526.
ἀμείδητος -τῳ αἴδῃ. Theodorid. 11. -των νεκύων. Julian. Aeg. 66. 67.
ἀμείλικτος, θυμός. Damaget. 5. Gaetul. 5. -τον ἶον. Anyte. 23.
ἀμείλιχος, μοῖρα. Paul. Sil. 82. -ον θάλασσαν. Macedon. 21.
ἀμέλγω -γε στόμα. Leonti. 1. οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32. κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας. Apollonid. 6.
ἄμεμπτος -του κούρης. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.) τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον. Scythin. 1.
ἀμέμπτως, ζώεις. ἀδ. 737.
ἀμεμφής -έα νηόν. Ep. Byz. 15. -έες ἡγεμονῆες. Ib. 15.
ἀμέργω -ξας ἄνθος. Agath. 59. πτῶκα πολὺν βότρυν ἀμεργόμενον. Ibid.
ἀμέρδω -σας γλυκερῆς αἰῶνος. Simonid. 101. λειμώνιον ἄνθος. Leon. Tar. 98.
ἀμέριμνος. Posidip. 16. Pallad. 11, κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης. Antip. Th. 1.
ἀμέτρητος -τῳ ῥυτίδι πληθόμενον γῆρας. Macedon. 2. -του στόμα μούσης. Antip. Sid. 77. -του πελάγευς. Secund. 3. -τοιο θαλάσσης. Antiphil. 26. ἀδ. 21. -των αἰγιαλῶν. Crinag. 45. χαρίτων ἔαρ. Jul. Aeg. 57. μεγάρων. Ep. Byz. 15. -τοις σταδίοις. Paul. Sil. 36. -τους διὰ νίκας. Stat. Athl. 57.
ἀμετρόβιος -ίοις κοράκεσσιν. ἀδ. 291.
ἀμετροπότης -την λαιμόν. Agath. 55.
ἄμετρος. μὴ ἄμετρόν τι ποιεῖν. ἀδ. 255. -ρων ζήλων. Philip. 42. τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα. Pallad. 91.
ἄμη -ας φάρσος. Phani. 4.
ἀμητήρ, Ἑλλάδος Ἀρής. Christod. Ecph. 376.
ἀμητός, πολὺς κατὰ δάσκιον ὄψιν. Jul. Aeg. 2.
ἀμηχανάω -όων. ἀδ. 244.
ἀμηχανίη -ην εὗρον. ἀδ. 155.
ἄμικτος, ἀνύμφευτος. Marc. Arg. 18. ἄμικτα εἰς ἓν ἄγειρεν. ἀδ. 300.
ἀμίμητος -των χαρίτων. Crinag. 41.
ἄμισθος -ον εἰρεσίην. Philip. 32.
ἅμμα, πήρης. Antip. Sid. 95.

κορείας. Paul. Sil. 16. παρθενίας. Meleag. 125. κεκρυφάλων. Antip. Sid. 27. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας. Id. 94. μελαγκράνιον. Philet. fr. 15. ἅμματι ἐπιπλέξας. Maced. 1. χαίτης. ἀδ. 128. ἀῤῥήκτῳ νίκης. Christ. Ecph. 402. ἅμματα θυγατέρων. Lentul. 6. ἅμμασιν ἀφύκτοις. Antip. Sid. 41.

ἄμμεσον. Erycius. 11.

ἄμμιγα. Theocr. 5. Μουσῶν. Simmi. 2. Damoch. 4. Πιερίσιν. ἀδ. 524.

ἀμμοδυότης. Statyl. Flacc. 5.

ἀμμορία. Crinag. 20.

ἄμμορος, μόρος ἡσυχίης. Jul. Aeg. 50. ὠδίνων. Heraclid. 1. αἴγλης. ἀδ. 495.

ἀμμότροφος -ον πάραλον. Meleag. 1, 20.

ἀμνήμων, κείσῃ νέρθεν. Archimel. 2.

ἀμογητί. Rhian. 7.

ἀμοιβάδιος -ίην ἀπόλαυσιν. Strato. 77.

ἀμοιβαδόν. Stat. Athl. 23.

ἀμοιβαῖος -αίης ἐμπορίης. Paul. Sil. 57. -αίην νέμεσιν. Aesop. 1, 76. -αῖαι χάριτες. Leon. Tar. 98. -αίων πόνων. Leonti. 4. -αίοις πήχεσι δειχνυμένη. Paul. Sil. 38.

ἀμοιβός, διδασκαλίης. Proclus. 6.

ἄμοιρος, ὅσων ἡδονῶν ἀπῶλον. Asclepiad. 37. -ροι ταρσοὶ νευρῶν. Philip. 67.

ἀμολγαῖος, μαστός. Leon. Tar. 98.

ἀμολγεύς. Crinag. 26.

ἀμοργμός. Meleag. 129.

ἄμουσος -σοι. ἀδ. 516.

ἄμοχθος -ότερον πένθος. Menecr. 1.

ἄμπαυμα, πόνων. Macedon. 31. φίλον ὁδίταις. Anyte. 7.

ἄμπαυσις -ιν ὁ δοιῶ κεκμηκῶσιν. Anyte. 9.

ἀμπαύω, ἄγρυπνον θυμόν. Strato. 68. -σει πτερόν. Mnasalc. 12. -σῃς γυῖα. Anyte. 6. -σων Ἑλλάδα δουλοσύνας. Alcae. Mess. 16. ἄμπαυσον γυῖα πόνου. ἀδ. 260. χόλον Ἥρης. ἀδ. 281. νῆες λιμένεσσιν ἀμπαύονται. ἀδ. 428.

ἀμπελεών. Leon. Tar. 54.

ἀμπέλινος -ίνη γρηῦς. Marc. Arg. 30. -ίνου κλήματος. ἀδ. 386.

ἀμπελοεργός. Macedon. 26.

ἄμπελος, βοτρυόπαις. Theocr. 4. ἀγριάς. Philip. 68.

ἰφερπύζουσα καλύπτει πλατάνιστον. Antip. Sid. 38.
-λου δάκρυα. ἀδ. 98.
ἀμπελοφύτωρ -τορι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
ἀμπεχόνη -ναν ἕλκεται. Leon. Tar. 37. στήθεϊ τήνδε δὸς ἀμπεχόνην. Agath. 6. -όναι περονατίδες. Antip. Sid. 82.
μυρων ἔμπνοοι. Posid. 20.
ἀμπέχω, τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται. ἀδ. 536.
ἀμπλακία -ίη καὶ πόνος. Paul. Sil. 70. -ίης αἴτιον. Julian. Aeg. 2. -ίας. Paul. Sil. 83. κολάστειραν Antip. Sid. 88. -ίην ἠέρος ἢ γαίης. Agath. 71. ἐς τόσσην ἤγαγεν ἠμπλακίην. Id. 85.
ἀμπλέκω -κων ἀκτῖνα. πολύστροφον. Dionys. 2.
ἀμπνείω -είοντες ἠέρα. Pallad. 123. -είοντι. Julian. Aeg. 62.
ἀμπνέω. δεῦρο καὶ ἄμπνευσον. Leonti. 11. -βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος. Adrian. 2. ὅσον ἀμπνεύσας. Meleag. 37.
ἀμπνοά, πόνων. Scoli. 23.
ἀμπυκάζω -κασθὲν κισσῷ. Phalaec. 2.
ἀμυδρός -ὰ εἴδωλα ψυχῆς. Crinag. 33.
ἀμύητος, κώμων. Philodem. 19. οὐκ ἀμύητα γελᾷ. Strato. 47.
ἀμύκητος -τῳ καλύβῃ. Antip. Sid. 94.
ἀμύντωρ. Antip. Sid. 63.
ἀμύσσω. ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια. Antip. Sid. 83. πλευρὸν ξιφέεσσιν ἀμυχθέν. Agath. 69. μάτην σὸν ἦτορ ἀμύσσευ. Paul. Sil. 21. -ἀμυξάμεναι. Mnasalc. 17.
ἀμφαδά, λέξαι. Antip. Sid. 45.
ἀμφάδην, μὴ ἀγάλλεο. Archiloch. fr. 14.
ἀμφαδίην λεκτέον. Paul. Sil. 31.
ἀμφάδιος -ια φιλίη. Paul. Sil. 18. ἀμφαδίων λέκτρων. Id. 1.
ἀμφαδόν, ἀλαπάξαι Agath. 63.
ἀμφασία -ίης πελάγεσσιν ἐελμένος. Christ. Ecphr. 249.
ἀμφαφάω -ων κανόνας αὐλῶν. Julian. Bas. 2. οὐ μίτον ἀμφαφόωσα. Christod. Ecphr. 109.
ἀμφέπω -πει τιμαῖς ἀθανάτων. ἀδ. 497. εὖ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν. Scoli. 10.
ἀμφερέφω, καλύβην. inedit.
ἀμφέχω, χερμὰς Γλῆνιν. Apollonid. 26.

ἀμφήριστος, κεῖται. Cereal. 3. -ον νίκην. Stat. Athl. 62.
ἀμφιάζω. ὀστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασε. Eryci. 12.
ἀμφιβάλλω. ὄνειρον στερνοῖς ἀμφιβαλοῦσα. Meleag. 103. ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχης. Agath. 61. ἢ μὴ λήθη ἀμφιβάλοι. Stat. Athl. 49. πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν. Julian. Aeg. 61. θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος. Simonid. 33. ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν. Agath. 89. Mnasalc. 16.
ἀμφίβιος -ιον στόμα. Plato. 8.
ἀμφίβληστρον. Flacc. 4. Zosim. 3.
ἀμφιβόητος, Ἄμμων. Antip. Sidon. 2. -τον οὔνομα. Paul. Sil. 55. -τα ῥέεθρα. Leo Phil. 9.
ἀμφίβολος, κρίσις. Arabi. 4. -ον παῖδα. ἀδ. 252. -οι κάμακες. Leon. Tar. 24. -οι πλέομεν. Pallad. 104.
ἀμφίβροχος, εἵματα Βάκχῳ. Antip. Sid. 73.
ἀμφιγόητος -τον ὕδωρ Κωκυτοῦ. Diodor. 8.
ἀμφιδάκνω. χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60.
ἀμφιδέα, χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45.
ἀμφίδετος -τους ἀκίδας. Philip. 15.
ἀμφιδιαίνω -εδίηνα κόμην. Agath. 50.
ἀμφιδονέω -εῖ ἄλσος Ζέφυρος. Maian. 2.
ἀμφίδρομος -ους ἄστρων ἕλικας. Ptolem. 2.
ἀμφίδρυπτος -τον σάκος. Paul. Sil. 49. -τα σκῦλα. Antip. Sid. 29.
ἀμφιέλισσος, μενοινή. Christod. Ecphr. 21.
ἀμφιέννυμι. λίθος . . τῇ ἀμφιέννυται νέκυς. Crinag. 36. λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην. Rhian. 4. Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν. Aeschyl.
ἀμφιέπω. -έπει λίθος ἄντυγας Ἠριγενείας. Ep. Byz. 34. τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην. ἀδ. 124. βίβλος ὄργια ἀμφιέπουσα μουσῶν. Agath. 34. Ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος. Agath. 72.
ἀμφιθαλής, παῖς Κύπριδος. ἀδ. 57.
ἀμφιθάλλω -τέθηλα ὀθνείη κόμη. Antip. Sid. 36. -τέθηλε χάρις. ἀδ. 36.
ἀμφιθηγής -έα σάγαριν. Philip. 6.
ἀμφικαλύπτω -καλύπτει τάφος. ἀδ. 620. -εκάλυψε λιμήν. Antip. Sid. 108.

ἀμφικείρω. κρυμῷ αὐχένας ἀμφεκάρη. Philip. 71.
ἀμφίκλαστος - τον λείψανον σκολοπένδρας. Antip. Sid. 14.
ἀμφικομέω. - κομεῦσι νύμφαι σᾶμα. Antiphil. 37.
ἀμφίκομος - μοι λασίαις κεφαλαῖς. Crinag. 50.
ἀμφικρεμής - μῆ ὤμων φαρέτρην. Alpheus. 3. σκόπελον. Id. 6. χλαμύδα. Procl. 5.
ἀμφίκρηνος, πῖλος. Philip. 5.
ἀμφιλαφής, πλάτανος. Thall. Miles. 3.
ἀμφίλογος - γον γᾶν. Chaerem. 2.
ἀμφιλύκη. Agath. 78.
ἀμφιμάχητος - τον ὕδωρ. Antip. Sid. 34.
ἀμφίμελας - αιναν κόνιν. Theodorid. 15.
ἀμφιμερίζω - όμενος. Agath. 52.
ἀμφίξοος - ουν σκίπαρνον. Leon. Tar. 4.
ἀμφίπαλτος, αὐδά. Simm. Ov.
ἀμφιπατάσσω, γαστέρα ῥαπίσμασι. Agath. 54.
ἀμφιπεριπλέγδην. Agath. 5. - ἀδ. 244.
ἀμφιπεριτρύζω - ουσι χελιδόνες. Agath. 12.
ἀμφιπιάζω - πίαζε λύκος χαλαῖς. Theocrit. 6.
ἀμφιπλίκω - κοντι θύρας σκίμμασιν. Paul. Sil. 29.
ἀμφιπλήξ - ῆγες] ἀφῦραι. Leon. Tar. 4.
ἀμφιπολέω et ἀμφιπολεύω. - εῖ θαλάμους ψυχή. ἀδ. 685. Ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει. Marcell. Inscr. 47. - εύειν πλόον. Il. 510. - εἰ κείνου κεφαλὴν Ἥφαιστος ἀμφιπολήθη. Archil. fr. 6.
ἀμφίπολος - ον Παλλάδος. Antip. Sid 88.
ἀμφίρυτος, - τη Κῶς. Paul. Sil. 81. - την ἀκτήν. ἀδ. 370.
ἀμφίῤῥωξ - ῥῶγας κλωβούς. Antip. Sid. 17.
ἀμφίς, ἔχωσιν ὕβριν. ἀδ. 627.
ἀμφισαλεύω - ομένης. Sosip. 2.
ἀμφιτείνω - ταθεὶς πώγων. Christodor. Ecphr. 328.
ἀμφιτίθημι. στεφάνους ἀμφέθετο. Simonid. 41. ἀδ. 211. ἀμφεθέμην. Stat. Athl. 43. ἀδ. 536.
ἀμφιτινάσσω, δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις. Paul. Sil. 25.
ἀμφίτομος - μον φάσγανον. ἀδ. 307.
ἀμφίτρητος, κημός. Qu. Macc. 6.
ἀμφιφορεύς. - ῆα. Antiphil. 7.

-ῆος. Probl. ar. 28. -ῆας. Simon. 75.
ἀμφιχαίνω. τοὐσδ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος. Leon. Tar. 24. οἵην γαῖ' ἀμφέχανες κεφαλήν. Id. 85. φυκὶς φόνιον πλάνος ἀμφιχανοῦσα. Apollonid. 23.
ἀμφιχέω. τέκνοις ἀμφέχεε πτέρυγας. Alphe. 12. χαλκὸς ἀμφιχύθη Σατύρῳ. ἀδ. 277. νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. Her. 21. κόνις ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. 722.
ἀμφίχωλος. Philip. 9.
ἀμφορεύς -έως περὶ χείλεσι. Gaetul. 9.
ἀμώμητος -του ἐλευθερίας. Alpheus. 11. -τον οὐδὲν ἐγίνετο βροτοῖς. Parrhas. 2. -τον σύνευνον. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.) -τοις χερσὶν ἀνεπλάσατο. ἀδ. 272.
ἀναβάλλω -βάλετο μοίρῃ μίτους. ἀδ. 586. λιγυρὴν μολπήν. Christod. Ecphr. 130.
ἀναβλαστέω -ησαν. Julian. Bas. 2.
ἀνάβλησις. οὐ γὰρ ἀν. Strato. 26.
ἀναβλύζοι -οιεν. κρῆναι ἄκρητον. Dioscor. 24.
ἀνάγγελος, μάχῃ. Gaetul. 2.
ἀνάγκῃ, γλυκεῖα κυλίκων. Bacchyl. fr. 11. -κην οὐ πειθώ. Agath. 35. ἀειδίνητον. ἀδ. Byz. 33. ὑπεπρήϋνον. Paul. Sil. 7. ἀστρ...ην παλινδίνητον. II. 520. ὑπάλυξιν. Antip. Sid. 59.
ἀναγράφω -ὁπποίας τὸν Ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης. ἀδ. 490.
ἀνάγω. -ει εἰς μνῆστιν. ἀδ. 306. θέρους ἀνάγου. Nicarch. 14. πνεῦμα διὰ στήθεων ἀνηγάγετο. Callim. 12.
ἀνάδειγμα -ματα. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)
ἀναδείκνυμι. ἱερὰ ἀνέδειξε θεῶν. Dioscorid. 15. κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν ἔρως. Meleag. 38.
ἀναδέσμη, ἀγρυφίη. Agath. 5.
ἀναδέω. -δήσατε ναρκίσσοις. Philodem. 22. -δήσας ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις. Antiphan. 4. -δήσατο στεφάνους. Thomas. III 124.
ἀναερτάζω. ἀνηέρτησε. Archias. 4.
ἀναζείω -ουσιν ἀϋτμήν. Marian. 4.
ἀναζωγρέω -ήσας. Julian. Aeg. 63.
ἀναθαλέω et ἀναθαλλέω. -λήσει χρώς. Paul. Sil. 10. -θαλήσεται στάχυς. Heraclid. 3.

ἀναθερμαίνω -νων κραδίην. Pallad. 24.

ἀναθλίβω -βει χεύματα μαστός. Marian. 2. ἢ ῥά σ' ἀναγνοὺς παῖς τις ἀναθλίψει. Strato. 50. πηγαὶ ἀναθλίβοιντο γάλακτος. Antip. Sid. 72.

ἀναθρώσκω -κῃ. ἀδ. 305.

ἀναιδής. -δὲς χεῦμα. Bianor. 5. -έας πλουτοῦντας. Pallad. 112.

ἀναιδῶς, λωποδυτοῦσιν. Pollian. 1.

ἀναίμακτος -τους θυηλάς. Leon. Alex. 19. -τοι ἀσπίδες. Leon. Tar. 47. -τοις ἔγχεσιν. Aenigm. 35.

ἀναίνομαι. μιμητὰν ζῆλον ἀνηναμένα. Archias. 28. Φοῖβον ἀνηναμένη. Philip. 61.

ἀναίσθητος -τον. ἀδ. 311.

ἀναίσχυντος -τον νηδύν. Pallad. 96.

ἀνακαινουργέω. Aenigm. 21.

ἀνακαίω -όμενον πῦρ. Leon. Tar. 55.

ἀνακάμπτω. τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον πρότερον. Pallad. 47.

ἀνάκειμαι. ἄλσος μούσαις λέγ' ἀνακεῖσθαι. ἀδ. 167. ψηφίζων ἀνέκειτο. Lucill. 99.

ἀνακλαίω -αύσαντο. ἀδ. Her. 21.

ἀνακλητικόν, σάλπιγξον. Lucill. 79.

ἀνακλίνω -ινθεὶς ἐπὶ χθονός. Macedon. 22.

ἀνάκλισις -σιν ἐδόκευεν. Agath. 69

ἀνακλώθω. μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499.

ἀνακοιρανέω -έουσαν ἐπ' ἀκτῆς. Posidip 21.

ἀνακόπτω -έκοπτες ὕδωρ. ἀδ. Her. 21.

ἀνακράζω -έκραγον. Meleag. 125.

ἀνακρέκω. σὲ ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται. Crinag. 27.

ἀνακρούω -εκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 75.

ἀνακτορίη -ης. ἀδ. 479.

ἀνάκτορον, ἠγάθεον. Mnasalc. 2. -α θεῶν. Nossis. 6. χρύσεα. Agath. 49.

ἀνακυκλόω -κυκλοῦται (nunc -κυκλεῖται) δολιχὸς δρόμος. Parmenio. 1.

ἀνακλάμπω -έλαμψεν εἰς ὑπάτους. Christod. 3.

ἀναλέγω -λεξαμένη πνεῦμα. Meleag. 58. ἐν γράμμ' ἀναλεξάμενος. Callim. 60. ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος. Antip. Th. 14. τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην. Asclep. 36. τὰς βίβλους ἀνελέξατο. Agath. 70.

ἀναλύω - ελύσατο χαίταν ἔκφρων. Dioscorid. 15. - μενος εἰς γῆν. Ammia. 14.

ἀναλφάβητος. ἀδ. 553.

ἀναμιμνήσκω - κη. Agath. 90.

ἀναμίξ, πλέξας. Meleag. 1, 1.

ἀνανθρώσκω. ἀδ. 305.

ἀνάπαιστος. ἀδ. 454. c. (III. 334.)

ἀνάπας - πάσης. ἀδ. 690.

ἀναπαύω - ἔπαυσε λύσσης πόδα. Rhian. 9. - παυσον τετρυμένα γυῖα. Anyte. 7. - ἄνδρα πόνων. Glauc. 5. τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα. Asclepiad. 9.

ἀναπείθω. ἡ γαστὴρ ἀνέπεισε μύρμηκας εἰς νύμφας. Philip. 73. Τρύφων τὴν βήρυλλον ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι. Addae. 6.

ἀναπεμπάζω - ων. Agath. 69.

ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται σῆς θύρα ψυχῆς. Pallad. 90. ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς. ἀδ. 239.

ἀνάπηρος, σῶμα. ἀδ. 576.

ἀναπηρόω. γυῖ' ἀναπηρωθείς. Philip. 14.

ἀναπλάσσω. - έπλασα ἀοιδήν. Dioscorid. 16. τίς τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν. ἀδ. 302. ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσσατο. ἀδ. 318. τίς τὸν Λυκοῦργον ἀνεπλάσατο. ἀδ. 297. 272.

ἀναπλέκω - έπλεκε μυστίδα μολπήν. Christod. Ecphr. 113. - πλέκομεν βακχευτὴν ῥυθμόν. Agath. 24.

ἀναπλήθω - πλήσας νήματα ἰσιμοίρια. Leon. Tar. 93.

ἀναπνέω. βδεῖς οὐκ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8. οὐδὲν ὅλως ἀνέπνεις. Strato. 58. ἢν ἀναπνεύσωσι μοῦνον. Agath. 72.

ἀναπνείω. - ων μοῦνον. Comet. 2. - είειν. Archias. 19.

ἀναπτύσσω - σων βίβλον. ἀδ. 578. - σοντα φύσιν. Juli. Aeg. 34. τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα. Dioscorid. 76.

ἀνάπτω - μέμψιν. ἀδ. 420. αἶσχος. Pallad. 99. σοφὴν ζῶσιν νέοις. ἀδ. 1. - αὐτῷ χαλκῷ δημηγόρον ἦθος ἀνῆπτεις. Christod. Ecphr. 118. ἀρετῆς ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. Stat. Athl. 28. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ. Marian. 4. Σαπφὼ ἀναψαμένη φρένα μούσαις. Christ. Ecphr. 71. ἐν σοὶ βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται. Meleag. 44. ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς. Ined. πῦρ κνάθοισιν ἀναφθέν. Strato. 22.

ἀνάργυρος - ον δώρημα. Paul. Sil. 74.
ἀναρίθμητος - τοι μυριάδες. Antip. Sid. 47.
ἀνάριθμος - οι. ἀδ. 516.
ἀνάρμενος. Automed. III. 332.
ἀναῤῥίπτω - ίψεις ἅλμα. Archias. 30.
ἀναῤῥοιβδέω - δεῖται πίδαξ. Paul. Sil. 74. μηδ' ἀναροιβδήσῃς. Ib. 70.
ἀνάρσιος, εἴη οἱ Διόνυσος. ἀδ. 386. Φοίβῳ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης. Archias. 22. δρῦς ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28.
ἀναρτάω - ηρτήσαντο. Zosim. 1.
ἀναρχαΐζω - ίσας πατρίδα. Dioscorid. 29.
ἀναρχοφωτομυστός - τὸν θαῦμα. Paul. Sil. 74, 174.
ἀνασειράζω - ιωὴν ἄψ. Paul. Sil. 39. - εσείρασέ μου τὴν ὄρεξιν. ἀδ. 262.
ἀνασείω - είεις τὴν πυγήν. Ined.
ἀνασπάω - σπασον τὴν ὕνιν. Isidor. 2.
ἄνασσα - σαν εἰς βουλήν. Marcell. Inscr. 34.
ἀναστείβω - ων δρυμόν. ἀδ. 644.
ἀναστέλλω - ουσα ὀπωπάς. Christod. Ecphr. 63.
ἀναστηρίζω - ξε κρέμνον ἐλαίης. ἀδ. 650.
ἀναστρέφω - στρέψασα ῥόον. Apollonid. 11. - εται θυμὸς ἐν ἐλέῳ. Antiphil. 20. - εστράφη πάντα πράγματα. Pallad. 70. - ησαν τὰ πράγματα. Id. 73.
ἀνασώζω. Crinag. 25.
ἀνατείνω - έτεινε τάφον. Dioscorid. 14.
ἀνατέλλω. ἀκτίνων Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν. Crinag. 28.
ἀνατέμνω. Antiphil. 21.
ἀνατίθημι. ὅρκον κοινὸν ἔρωτι ἀνεθήκαμεν. Dioscorid. 7. ἀντίθεμαι. Id. 11. Crinag. 6. ἀνθέμεναι. Simonid. 45. 57.
ἀνατρέπω. ὁ πάντα νικῶν ᾅδης ἀνέτρεψεν. Antip. Th. 68.
ἀνατρέφω - έτραφες. Meleag. 101. ἀνεθρέψαντο μαζοί. ἀδ. Her. 17.
ἀνατρέχω. ἀνέδραμεν ἱππόθεν ἀνήρ. ἀδ. 276. σᾶς ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν. Antip. Sid. 18.
ἀναύδητος. Archias. 28.
ἄναυδος. ἀδ. 479. - δους πέτρας. Phanocl. 1.
ἀναφαίνω - έφηνε τελετάς. ἀδ. 750.
ἀναφανδόν, λέγων. Pallad. 33. δόλῳ οὐδ' ἀναφανδόν. ἀδ. 644.

ἀναφλέγω -σται τραῦμα. Meleag. 55.
ἀναφλογίζω. -εφλόγισεν εἴδωλον μορφῆς. Meleag. 26. λύχνον ἀναφλογίσαι. ἀδ. 46.
ἀναχέω -χωσε κόνιν. Phani. 8.
ἀναχωρέω -εῖν ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀναχώρησις -ιν τοῦ βιότου. ἀδ. 441.
ἀναψύχω Julian. Aeg. 35. -εις. Meleag. 58.
ἀνδάνω -άδοντα κούροις. ἀδ. 525.
ἄνδεμα. Antip. Sid. 89.
ἄνδηρον. σίκυος ἐπ᾽ ἀνδήροισιν ὁραθείς. Strato. 39.
ἄνδιχα. ἀδ. 596. ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα. Paul. Sil. 7. κώμων ἄνδιχα. Antip. Sidon. 73. χθονὸς ἄνδιχα τεμνομένης. Agath. 49.
ἀνδρείκελον -λα. Theaet. Schol. 4.
ἀνδρεών -ῶνά τις κοσμείτω. Leon. Tar. 27.
ἀνδροβόρος -ων ὁμότεχνε κυνῶν. Damoch. 1.
ἀνδρόγυνος -νόν τὴν μαλακήν. Myrin. 2. -γυνα λουτρά. ἀδ. 252.
ἀνδροθέα. Simm. Secur. 1.
ἀνδρόθεν. ἀδ. 276.
ἀνδροκτόνος -να ὅπλα. Philip. 54.
ἀνδρομάχος -ης ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀνδρόμεος -έη γαστήρ. Aenigm. 16. -έης φωνῆς. Jul. Aeg. 10. γενεῆς. ἀδ. 377. -έαν σάρκα. Apollonid. 18. -έων κρεάων. Alcae. Mess. 14.
ἀνδρόσινις. ἀδ. 273.
ἀνδροφόνος -ου πολέμου. ἀδ. 590. -ον φροντίδα. Paul. Sil. 40. -νφ. Pallad. 139. -ους. ἀδ. 714.
ἀνδρόω. ἤνδρωσεν. ἀδ. 572.
ἀνέγγυος, ὥρη σ᾽ ἐπέδησεν. Anacr. Ep. 82.
ἀνεγείρω -ηγέρθη. Lucill. 37. ἀναγείρειν δώματα. ἀδ. 460.
ἀνεγέρμων. Erycius. 7.
ἀνέγρομαι -γρεο. Rufin. 5.
ἀνέδην, βακχεύειν. Agath. 31.
ἀνέκδρομος, θώμιγξ. Archias. 23.
ἀνεκτῶς, δεσπόζεις. ἀδ. 5.
ἀνέλιγμα, χαίτης. Philet. 1. Dioscorid. 38.
ἀνελκύω -σθὲν τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.
ἀνελιπής -πῆ σκῦλα. ἀδ. Her. 8.
ἀνέμβατος. ἔπαλξις. Agath. 8. ἄδμητος καὶ ἀ. ἀδ. 452. βελέεσσιν ἐρώτων. Paul. Sil. 32. ὁ πρὶν Ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ὄρνις. Apollo-

nid. 14. σκαφίεσσι ποταμός. Agath. 56.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους τίθεμαι ὅρκους. Qu. Maecius. 2.
ἀνεμόω. ἅλὸς ἠνεμωμένης. Hegesip. 6.
ἀνεμώλιος, εἶπεν. Macedon. 20. -ιον γένος ἀνθρώπων. Pallad. 65. ἦτρον. Id. 19.
ἀνεμώνη, νοτερή. Rufin. 15. ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα. Meleag. 1, 46.
ἀνενδεής, μενεῖς. ἀδ. 459.
ἀνέξοδος, λαβύρινθος. Rhian. 4
ἀνεπιβούλευτος, φθόνῳ. Cratet. fr. 9.
ἀνέραστος, βίος. Alpheus. 1. -ου Διός. Pallad. 3. τοῦτ' ἀνεραστότατον. Callim. 7.
ἀνερείπτω. στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560. παῖδες ἀνηρείψαντο ἅρπυιαι. Marc. Inscr. 14.
ἀνέστιος -ιον ἴχνος ἐλαύνων. Sophron. 1.
ἀνέτοιμος -ον εἰς γάμον. Eryci. 6.
ἄνετος -τον μέλος αἰὲν ἀείδων. Dionys. 2.
ἀνευάζω -ζουσα μαχλὰς χορείαις. Claudian. 2.
ἄνευκτος -τοις καὶ εὐχομένοις. ἀδ. 466.
ἀνέχω. ἀνασχόμενος μουσῶν φέγγος. Leon. Tar. 49. ἄορ ἀνασχομένη. Pallad. 99.
ἀνεψιαδοῦς -δοῖ. Problem. ar. 17.
ἀνηβάω -βήσας. Metrodor. 2. -ήσαντα οἶκον. Ep. Byz. 13.
ἀνήκεστος -τοισι κακοῖσι. Archil. fr. 1.
ἀνήλιος, πάγος. Philip. 68.
ἀνήνεμος -μῳ γαλήνῃ. Isidor. Aeg. 4.
ἀνηνεμίη. Addae. 6.
ἀνήριθμος -μων γεράνων. ἀδ. 671.
ἄνθεμα. Meleag. 124. Nossis 5. Diodor. 1. Antip. Th. 22. Antiphil. 5. Mnasalc. 2. Julian. Aeg. 11. Christ. Ecphr. 13.
ἀνθέμιον. Meleag. 1, 36.
ἀνθεμίς. ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κοῦφα βαλεῖν. Diotim. 2.
ἀνθεμόεις -όεντα κόπασσιν. ἀδ. 114. -όεσσαν τρίγλης ἴτυν. Theaet. 2.
ἄνθεμον, ἠϊθέων. Polystr. 1. Σαλμακίδων. Philod. 31. Πειθοῦς. Christ. Ecphr. 13.
ἀνθερίκη -κην αὐλήν. Rhian. 5.
ἀνθέω -εῖ ἁ χάρις. Nossis. 10.

βαθὺς πώγων ἤνθει. Christod. Ecphr. 90. -θῶν ἴουλον. III. 21, 18. τὴν ἀνθήσασαν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδῇ. Agath. 87.
ἀνθοβολέω -ῇ χαίτην. Meleag. 105.
ἀνθόβολος -ον τρίχα. Marc. Arg. 23.
ἀνθοδίαιτος -τε μέλισσα. Meleag. 108.
ἀνθοκομέω. -εῖ βοτάνας. ἀδ. 650.
ἀνθοκόμος -ους λειμῶνας. Satyr. Thyill. 6.
ἀνθολόγος -οι κάλλευς χάριτες. Meleag. 5. -γοισι ποσσί. Strato. 88.
ἄνθος, κούριμον ἡλικίης. ἀδ. 651. -εα ἰητρῶν δρεψάμενος. ἀδ. 585. -εσιν ἁλός. Antip. Sid. 21.
ἀνθοσύνη, εὔσταχυς τεκέων. Agath. 5. ὑλαίην. Agath. 71.
ἀνθοφορέω -εῖ. Theaet. 2.
ἀνθοφόρος. Meleag. 2, 31.
ἀνθοφυής -εῖ πτέρυγι. Crinag. 27.
ἀνθρακιή. ἔρωτες ἐμὲ ἀσβέστῳ θῆκαν ἐπ' ἀνθρακιῇ. ἀδ. 3. βληθεὶς κηρὸς ἐπ' ἀνθρακίην. Meleag. 15. τίφρην θέσθε με κἀνθρακίην. Asclepiad. 13. τί μ' ἐγείρετε εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακίην. Posidip. 8.
ἄνθραξ -ακα ὑπ' ἔρωτος ἐπεσπάσατο. Posidip. 6.
ἀνθρώσκω. Glauc. 3.
ἀνιαρός -ὸν ἔπος. Antip. Sid. 104.
ἀνιάχω. ἄλλοι ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. Antip. Sid. 45.
ἀνιάω. καὶ νέκυν ἀνιήδει θάλασσα. Antip. Sid. 69.
ἀνιγρός -οῖς ἀντιπάλοις. Julian. Aeg. 65.
ἀνίημι. ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων. Meleag. 42. χῶρος θεσμοῖσιν ἀνειμένος. ἀδ. 28.
ἀνιηρός -ὸν βέλος. Asclep. 23. πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ. Even. 4.
ἀνίκητος. ἀδ. 628. -τοιο βραχίονος. Antiphil. 9. -των ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης. Parmen. 12.
ἀνικμος, κρήνη. Paul. Sil. 74. 110.
ἀνιμάσσω -σων ὕδωρ. Bian. 4.
ἀνιχνεύω -ων ὕβριν. Agath. 3.
ἀνιοχέω -εῦντο δρόμοι. ἀδ. 646.
ἀνίουλος, Ἀχιλλεύς. Christod. Ecphr. 291. -λον κύκλον ὑπήνης. Ib. 136.
ἀνίστημι -ίστω. Pallad. 139.
ἀννέφελος -ον ἦμαρ. Probl. ar. 29.
ἄνοδος -ου οὐρανίης. Pallad. 62.

ἀνοίγω -ει πόντον πορθμὸς πλαγκτός. Agath. 49. ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει εἴαρος χάρις. Paul. Sil. 57. ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο. Meleag. 110. -όμενα χείλεα. Aenigm. 19.
ἀνοίκτιστος -τον οὔνομα. Aristot. I. 182.
ἀνοιδαίνω -νοντο μυιῶνες. Christ. Ecphr. 236.
ἀνοικτίρμων. Antip. Sid. 102.
ἀνολολύζω. αἱ ὧραι ἀνωλόλυξαν. Simonid. 76.
ἄνοπλος. Leon. Tar. 50.
ἀνόστητος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 110. -νοστοτάταν ἥβαν. ἀδ. 646.
ἀνούατος -τον ξόανον. Theocr. 4.
ἄνους -ουν πλοῦτον. Parmen. 10.
ἀνοχμάζω -πέτρον. Agath. 77.
ἀνταίρω -ᾶραι πρὸς ἔρωτα μάχην. Meleag. 100. χεῖρας ἀντῆρεν. Archi. 35.
ἀντανάγω -γει πατέρα εὐνομίης. Philip. 29.
ἀντανακλέκω. Philip. 1.
ἀντανύω -οντα κορύνην. ἀδ. 287.
ἀνταποδίδωμι -έδωκα. ἀδ. 752.
ἀνταποτίνω -έτισε. Bian. 10.
ἀνταχέω -εῦσιν. Theocr. 4.
ἀντείνω βριθὺν ἀντέτακε χάλυβα. ἀδ. 297.
ἀντέλλω -λουσιν ἄνθεα. Marc. Arg. 24. -λει ἄμπελος ἔνθα. Id. 28.
ἀντερανίζω -ζόμενος ὄμμασιν ἀλλοτρίοις. Leon. Al. 34.
ἀντέχω -ομεν καμάτοις. Philip. 27.
ἀντία. ὁ ἀντία τοῦδε. Meleag. 31. τόσσον κότον ἀντία φαίνει. ἀδ. 275.
ἀντιάω. τέρματος ἠντίασα. ἀδ. 420. τρομεροῦ γήραος. Jul. Aeg. 6. χαρίτων. Id. 54. ἐλέου οὐδ' ὄναρ ἠντίασας. Callim. 15. σκήπτρων. Eratosth. 3. Φοίβῳ εἰς ἔριν. Alcae. Mess. 10. χερσόθεν ἠντίασε. Lianor. 2. πρὸς μέλος. Leonti 8. τεοῖς θαλάμοις οὐχ ὑμέναιος, οὐδ' Ἥρης λαμπάδες ἠντίασαν. Inedit. ξείνων ἀντιάσας γεράων. Stat. Athl. 15. Σκύλλης χάσμασιν. Agath. 74. νειόθεν ἀντιάσασα. Erycius. 9. λιτῆς ἀντίασον ξενίης. Marian. 2.
ἀντιβιάζομαι -όμενος φιλεῖς. Strato. 25.
ἀντιβολέω. δὶς τάφου ἀντιβολήσας. II. 523.
ἀντιδιδάσκω. Philip. 30.
ἀντιδίδωμι -δοθεῖσα. Pallad. 11.

ἀντίδικος. οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία. Lucian. 7.
ἀντίδοτον, κακῶν φάρμακον. ἀδ. 80. τοῦ πυρός. Pallad. 11.
ἀντιθάπτω, δεξιὰ δ' ἀντετάφη γηραιὸς Ἱππομέδων. ἀδ. 708.
ἀντίθεος - έου Πέλοπος. ἀδ. 138. - έῳ ψυχῆς. ἀδ. 491.
ἀντίθεσις - σιν σθεναρὴν ἐκ χερός. Strato 42.
ἀντιθέω - θέοντες. ἀδ. 377.
ἀντίθροος - οον ὄπα. Satyr. Thy. 2.
ἀντικαθεύδω - δε. Macedon. 34.
ἀντικορύσσομαι - ενος ἀνέμοις. Leon. Alex. 28.
ἀντικρατέω. μῆτερ μητρυιῆς τρόπον ἀντικρατοῦσα. ἀδ. 98.
ἀντικτυπέω - οῦντος. ἀδ. 25.
ἀντικτύπω - έκτυπε Πέρσαις Μαραθών. Theaet. Schol. 4. ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ. Aenigm. 25.
ἀντιλαμβάνω - λαβεῖν χάριτα. Longin. 1.
ἀντιλέγω. μὴ ἄλλως ἀντιλέγουσαν. Antip. Sid. 6.
ἀντιμαίνομαι. βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην. Tull. Gem. 4.
ἀντιμεθέλκω - κόμενος. Paul. Sil. 71. - μένων ζάλῳ καὶ τέκνοις. Antiphil. 20. δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν. Jul. Aeg. 29.
ἀντιμελίζω. Agath. 10.
ἀντιμερίζω - ζου χάριν. Antip. Sid. 24.
ἀντίος. - τίον ἐσιδοῦσα. Meleag. 23. τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν. ἀδ. 249. - τία τραύματα. Dioscorid. 33.
ἀντιοχεύω - όμενος. Pallad. 49.
ἀντίπαλος. ὄρνις αἴθρης οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων. Alphe. 12. τάφος. Bian. 18. - λον κρυερῶν νιφάδων. Antip. Sid. 61. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν. Antiphil. 32. τὴν γλώσσης Νέμεσιν. Id. 43. λογισμὸν γοητείας φαρμακὸν ἀντίπαλον. Pallad. 113. δαίμονα ὑπερφιάλοις. Theaet. Sch. 4. - λοι γλυκερῆς χάριτες. Bian. 15.
ἀντιπαρέρχομαι - ενος. Strato. 7.
ἀντιπαρέχω - ασχόμενοι τοὐλλακὶς ἀλλήλοις. Leon. Alex. 34.
ἀντιπεραίνω - νόμενοι. Strato. 77.
ἀντιπέρας, Ἰλίου. Antiphil. 37.
ἀντιπέρην. Antip. Th. 18.
ἀντιπέρηθεν. Lectt. p. 173.
ἀντίπορος. ὑπ' ἀντιπόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.

ἀντίπους - ποδες. Eratosth. Cyr. 2.
ἀντιπρόσωπος. - πον λέχος. Sosipat. (Dioscorid.) 1. - πα φιλήματα. Strato. 90.
ἀντίσπαστος, - τον ὄνον. Pallad. 47.
ἀντισθενατάω - τῶν. Strato. 69.
ἀντιταλαντεύω, τὰς ἐλπίδας. Theaet. Sch. 4.
ἀντίτονος - νοιο ἐκ κέρaος. Stat. Flacc. 8.
ἀντιτρέχω - ον ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 16.
ἀντιτυγχάνω. Hermocr. 1. τοίης ἀντιτύχοι χάριτος. ἀδ. 475.
ἀντίτυπος - που κραδίης. Paul. Sil. 43. - πον τερέτισμα πάσχει. Agath. 68. φθογγήν. Archias. 14. - πων πιμπλαμένη φαέων. ἀδ. 377.
ἀντιφέρω. - τίς Ὁμηρείης ἀντιφέροιτο λόγοις. Maced. 30.
ἀντίφθογγος - γον ἀποκλάγξασα νομεῦσιν. Archias. 28.
ἀντιχαρίζομαι - όμεθα. Theaet. Schol. 5.
ἀντλέω - ήσας τὸν ὅλον βίον. ἀδ. 404.
ἄντλος. ἅλωος ἐφ' ᾧ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον. Addae. 1.
ἀντολίηθε, ἔκθορες. Ep. Byz. 11.
ἄντομαι. μή ποτε κορύνῃ ἀντήσῃ. Muc. Scaev. II. 265. χαλεπῇ ἤντεο θευμορίῃ. Callim. 3. ἀντόμενον. Samius. 1.
ἀντριάς - άδες νύμφαι. Theodor. 2.
ἄντρον, μέλαν' γλυπτοῖς ἄντροις πεφυλαγμένον. Paul. Sil. 50.
ἄντυξ - τυγος οὐρανίης ἀειδίνητον ἀνάγκην. ἀδ. Byz. 33. ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος. Themist. II. 404. ἄντυγι μηρῶν. Christod. Ecphr. 80. ἀμφότεραι ἄντυγες. Leonti. 6. εἰς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθε. ἀδ. 684. Ἠριγενείης. ἀδ. Byz. 34.
ἀντῳδός - ὸν ἁρμονίαν. Marian. 4. κελαδὸν Πανὶ κρέκων. Meleag. 111. - δοῖς χείλεσι. Archias. 28.
ἀντωπός, βλέψαι. Strato. 38. Agath. 57. - πὸν πέλαγος. ἀδ. 185.
ἀνυπέρβλητος, πέπηγεν οὖρος. Parrhas. 2.
ἀνυπόδητος - τον κυνικόν. Lucill. 30.
ἀνύποπτος. Pallad. 5.
ἀνυφόω. ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυφώσαντο. Antip. Sid. 51.
ἀνύω. ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὁδόν. Leon. Al. 38. κελεύ-

θου ἥμισυ κυπριδίου ἤνυον. Paul. Sil. 12. ἤνυσα τὸ στάδιον. Maced. 41. πολλὰ κάμων. Rufin. 18. εἰκόνα ἄνυσε Πραξιτέλης. Meleag. 11. κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον. Id. 85. οὐκέτι πρόσσω ἤνυσεν. Loll. Bass. 11. σοφὸν ἤνυσε γῆρας Διογένης. ἀδ. 458. φροντίδα παιδείης ἤνυσε. ἀδ. 651. τοῦτο ἐκ Μοιρέων ἠνύσατο. Leon. Tar. 95. ἠνύσσαμεν ἔργον ἔρωτος. Paul. Sil. 12.

ἄνω. ποτὸν ἤνομεν ἤδη. Agath. 24.

ἀνώδυνος - οις φαρμάκοις, ἀνώδυνον σῶμα. Nicomed. 10.

ἀνώιστος, καὶ ἄφαντος. Rhian. 1. - ου ἀγγελίης. Apollonid. 17. χρόνοιο. ἀδ. 614.

ἀνωμαλίη. Parmen. 4.

ἀνώμαλος, τύχη. Pallad. 121.

ἀνώνυμος. ἀδ. Her. 22. ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον. Scythin 2.

ἀνωφελής - ὴς φθόγγον. Arabi. 6.

ἄξεινος - ου αἰγιαλοῦ. Damaget. 4. - οι πλαταμῶνες. Zonas. 9.

ἀξίνη. ἀδ. 90.

ἀξιόπιστος - τότεροι ὀφθαλμοὶ γλώσσης. Qu. Maec. 3.

ἀξόνιος - ίοις εἴρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς. Stat. Flac. 10.

ἄξυλος - ον πυρκαϊὴν ἐκ σταχύων. Philip. 80.

ἀξύνετος - των ἀνθρώπων βουλαῖς. ἀδ. 700. - τα ξυνετοῖσι λέγων. Aenigm. 10. - ἐτοις ἔρεβος. Alcae. Mess. 21.

ἀοίδιμος. ἀδ. 522. - ον κλέος. ἀδ. 582.

ἀοιδοθέτης. Archimel. 2.

ἀοιδομάχος - οις λογολέσχαις. Lucill. 28.

ἀοιδοπόλος. Tull. Laur. 3. - ων ἔργον. Antip. Th. 9. Jul. Aeg. 63.

ἀοιδός - ὸν ὄρνιν. Paul. Sil. 72.

ἀοιδοτόκος - ου πόμα πηγῆς. Nestor. 1.

ἄοινος, καὶ ἀβρόμιος. Antip. Sid. 59.

ἀολλής - έα μῆτιν. Christ. Ecphr. 22.

ἀολλίζω - ων ὄλβον. Macedon. 31. εἰς ἓν ἀολλίσας. Stat. Athl. 25.

ἀόρατος - τον τραῦμα ἔρως. Qu. Maec. 9. - τος ὄψιν. Aenigm. 9.

ἀόριστος, τελευτή. ἀδ. 440.

ἀορτέω - τηθείς. Archias. 22.

ἀπαγγελτήρ - τῆρα φιλόν. Philip. 22.

ἀπαγλαΐζω -ΐσαι τὴν κούρην κομάων. Agath. 15.
ἀπάγχομαι -άγξασθαι. ἀδ. 109.
ἀπαγχονίζω -ηγχόνισέ. ἀδ. 109.
ἀπείδευτος. Pallad. 75.
ἀπαίνυμαι -μένη κόλπων. Probl. ar. 8.
ἀπακριβόω -ώσατο χαλκῷ ὁ πλαστὴς Πορφύριον. Stat. Athl. 8. Παλλὰς ἀπηκριβώσατο Κύπριν. Alcae. Aetol. 2. θάλασσαν. Philip. (Lect. p. 186) 85.
ἀπάλαιστρος. Strato 64. οὐκ οἶδα τὴν ἀπάλαιστρον ὕβριν. Meleag. 97.
ἁπαλός -ὸν. κῦμα. ἀδ. 265. -λὸν γελάσασα. Leon. Tar. 50. -λῷ Βρομίῳ. ἀδ. 286. βάλλει τὰς ἁπαλὰς ἁπαλῶς χέρας. Automed. 3.
ἁπαλοτρεφής -εῖς λειμῶνες. Herod. Inscr. 11.
ἁπαλόφρων -ονας. Marc. Arg. 32.
ἀπαμαλδύνω -ημάλδυνεν Ὅμηρος ὑμνοπόλους. Leon. Tar. 49.
ἀπαμβλύνω. οὐκ ἐθελήσας θάμβος ἀπαμβλῦναι. ἀδ. 301.
ἀπαμύνω -νομένη λιμόν. Philip. 80.
ἀπαμφιάζω, τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν. Dioscor. 21. γαῖαν ἀπημφίασα. Bian. 13.
ἀπαναίνομαι -νεται τὴν προτέρην φιλίην. Agath. 66. σὺ τὸν στέργοντ᾽ ἀπαναίνεαι. Meleag. 21. οὐδὲ φθιμένης ἀπενήνατο. Leon. Tar. 65.
ἀπάνευθε, ἀλλήλων. Agath. 89. πάτρης. ἀδ. 742.
ἅπαξ, βούλομ᾽ ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. Lucill. 73.
ἀπαριθμέω. Pallad. 91.
ἀπάρχω -ρξαι τῷ μύστῃ μῆλον. Theodor. 9. ὔμμιν ἀπάρξει Σαπφώ. ἀδ. 521.
ἀπαστράπτω -τει ἔρως παιδὸς κάλλος. Meleag. 19. αἴγλην. ἀδ. 597.
ἀπάτη, κλάσματος εἰς ἀπάτην. Phanias 7. βλεφάρων καὶ πραπίδων. Arabi. 4.
ἀπάτημα, ἐμῶν πόθων ἀκρίς. Meleag. 112. ἐμῆς μερίμνης. Maced. 1.
ἀπάτητος -τον ὄρος. ἀδ. 171.
ἀπατιμάω -ητίμησε. Marcell. Inscr. 54.
ἀπαυδάω -δῶ. ἀδ. 488. -δήσαντα πόνοις. ἀδ. 47.
ἀπαυλόσυνος. Leon. Alex. 12.
ἄπαυστος -τον ἄλγος. Jul. Aeg. 24.
ἀπαφάω, ἤπαφε. Dioscor. 14.

μέγα σ' ἤπαφε τέχνη. Jul. Aeg. 14. ἤπαφε σε μύρων. Id. 22. μηδέ σε τέχνη ἀπάφῃ. Id. 26.

ἀπεικονίζω -ίσας αὐτόν. Meleag. 11. ψυχῇ κάλλος. Id. 26.

ἀπειλητήρ -τῆρα μύωπα. Antiphil. 4.

ἀπειπεῖν. ἀπεῖπεν τὴν πλάνην. Philip. 8. ἔμπης οὐκ ἀπέειπε δάματα μοίρης. Agath. 51. πίστιν ἀπειπαμένη. Macedon. 2. νέκταρ ἀπειπάμενος. Maced. 20. πάντα. Id. 23. Παφίης θεσμόν. Paul. Sil. 32. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Pompej. 2. νεῖκος ἀπειπάμενοι. Stat. Athl. 7.

ἀπειρέσιος -ίη ἀγλαΐη. Cyrus. 6. -ιον νᾶμα. Damostr. αἶσχος. Themist. II. 404. μέγεθος. Ep. Byz. 15. ὄψον. ἀδ. 581. -ιοι ὄρνιθες. Simonid. fr. -ίους Νείλου προχοάς. ἀδ. 401.

ἀπειρία -ίησι νόσοιο. ἀδ. 401.

ἀπείριτος -τον τάρβος. Paul. Sil. 30.

ἀπειρόγαμος -ῳ δάφνῃ. Christod. Ecphr. 367.

ἄπειρος -ους πρήξιος. Sophron. 3.

ἀπειροτόκος -κου παρθενίης. Antip. Sid. 12.

ἀπείρων -ονα καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. σοφίην. ἀδ. 518.

ἀπέκγονος. Simonid. 91.

ἀπέκτητος -του τριχὸς ἀγλαΐην. Paul. Sil. 17.

ἀπελαύνω. οὐκ αἴθην ἀπηλάσαο. Antip. Sid. 102.

ἀπελπίζω -ων ἄλλον. Lucill. 41.

ἀπεμέω. ἀμφὶ ταύτην θῖνά με ῥοιβδήσας Εὖρος ἀπημέσατο. Crinag. 39.

ἀπενθής -έα πυρσόν. ἀδ. 373. δάκρυα. Aenigm. 17.

ἀπέπαυτος -τους βότρυας. Philip. 68.

ἀπέπειρος -ρον ὀπώρην. Leon. Tar. 44.

ἀπέραντος -τον ὁδόν. Athen. 2.

ἀπερείδω -δεται πείσμασιν ἀγκύρης. Archimel. 1.

ἀπερείσιος, -ιον ἄλγος. ἀδ. 680.

ἀπερέω. οὐδ' ἀπερεῦμαι. Posidip. 2.

ἀπερύκω -κοις τὰ λυγρά. ἀδ. 466.

ἀπερύω. ὥς ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντα ὠδῖνες. Perses 4.

ἀπέρχομαι, καὶ ἐν ζωοῖς καὶ ἀπελθών. ἀδ. 89.

ἀπευθής, Ὁμηρείης ὀπός. ἀδ.

495. αὐλοὶ ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες. Diotim. 8.
ἀπεχθαίρω -οντα δικαίως. Pallad. 134. -ήρασα. Jul. Aeg. 4.
ἀπεχθής, κορώνη. Muc. Scaev. II. 265.
ἀπέχω, τὴν τιμήν. Pallad. 98. τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις. Callim. 22 ὡς ἀπέχει χάριτας. Id. 43. κῦδος ὀφειλόμενον. ἀδ. 390.
ἀπημοσύνη. Agath. 69. ἐπ᾽ ἀπημοσύνῃ. ἀδ. 313 b. (Lectt. p. 272.)
ἀπήμων -μονος ὄργια Βάκχου. Macedon. 21. -μονα οὐρόν. Leo Phil. 6. νόστον. ἀδ. Her. 14. Carphyll. 2.
ἀπήνη -ης μεγάλης. Demodoc. 3.
ἀπηνής -έα θυμόν. Leo Phil. 6.
ἀπηόριος -ιοι κλῶνες. Antiphil. 12.
ἀπιθέω -ήσεις. Agath. 66.
ἀπιθής -θῆ. Rufin. 20.
ἀπιθύνω -ευθυμὸν κρείσσονι φαντασίῃ. Agath. 38. -νοντα πορείας μόλιβον. Jul. Aeg. 10.
ἄπιστος, καὶ προδότας. Meleag. 57.
ἀπλανής -έος γραμμῆς. Paul. Sil. 51. κελεύθου. Id. 52. -έες. ἀδ. 377. -έας ἀστέρας. Antip. Sid. 49.
ἄπλαστος -τοι χειρῶν θαλάμαι. Antiphil. 29.
ἄπλεκτος, χαίτη. Alcae. Mess. 19.
ἄπλετος, χρόνος. Lucian. 29. -τον ὕδωρ. Nicarch. 12. εὖρος. Ep. Byz. 15.
ἀπλήρωτος -τε ἀΐδα. ἀδ. 713.
ἄπληστος, -του Κύπριδος. Paul. Sil. 12. -τοιο λύσσας. Id. 7. -τῳ δαίμονι. Menecrat. 1. -ἐνὶ κραδίᾳ. Philodem. 14. Χάρων πάντα ἄπληστε. Bian. 16. -ον κέρδος. Athen. 2.
ἄπλητος -τον μῶμον ὑπεκπροφυγών ἀδ. 533.
ἄπλοια -οίῃ πεπεδημένος. Antip. Th. 49.
ἁπλοΐς -ἐκταδίῃ. Agath. 8.
ἀπλόκαμος. Antip. Sid. 65. -μῳ μετώπῳ. Christ. Ecphr. 331.
ἄπλοκος -κον ὄναρ. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
ἁπλόω -ώσας κατὰ γῆς σῶμα. Lucill. 68.
ἀπλυσίη -μυσαρῶν ἐλέγων. Eryci. 11.
ἀπνεής -ὲς πῦρ. Antip. Sid. 5.
ἀπνευστί, προπίνειν ψυχάν. Meleag. 94.
ἄπνοος Dioscorid. 33. -οον

ἀμάρτευν τάρβος. Paul. Sil. 60.

ἀποβλέπω. αἱ Ῥήνου προχοαὶ ἐγγὺς ἀποβλέπετε. Crinag. 28. τηλόθεν ὡς αἴθης πόντος ἀπεβλέπετο. Antiphil. 24.

ἀποβλίσσω. ὡς ἀπὸ μουσῶν σμῆνος ἀπεβλίσατο. Antip. Sid. 79.

ἀποβρέχω -ομαι αἵματι. Aenigm. 25.

ἀποβρίζω. -ζει τὸν πᾶσιν ὕπνον ὀφειλόμενον. Callim. 56. ἀπόβριξον. Theocr. 20.

ἀποβροχίζω -χισε λαιμόν. Tull. Sab. 9.

ἀποβρύκω. ἀπέβρυξε. Leon. Tar. 95.

ἀπογράφω -ψάμενος πύκτης. Lucill. 17.

ἀποδειπνίδιος -ιον σκύβαλον. Leon. Alex. 30.

ἀποδρέπω -εδρέψω τοίχεος ἀγλαΐην. Agath. 60. πίονα τυρὸν ἀπεδρέψασθε. Ariston. 2.

ἀποδρέπτω -τεο. Marc. Argent. ined.

ἀποδρύπτω. μὴ χαλάζῃ ἄκρον ἀποδρυφθῇ. Agath. 71.

ἀποδύρομαι -ύνη. Pallad. 39.

ἀποδύω. ἄνθος γυίων ἀπέδυσε χρόνος. Philip. 15. ψυχὴν σῶμ' ἀποδυσαμένη. ἀδ. 664.

ἀποζεύγνυμι -ζευχθέντος ἑταίρου. Strato 68.

ἀπόζω. ἀπόδωδε μύρου. Rufin. 1.

ἀποθειόω -θειωθείς. Strato 19.

ἀποθλίβω -ουσιν ἀοιδήν. Julian. Bas. 2.

ἀποθρίζω. σὴν κεφαλὴν αὐλουρὸς ἀπέθρισε. Agath. 85. πλατάνιστον ἀπέθρισε. Meleag. 1, 17. λόγχην ἧς ἀπέθρισε χρόνος ἀκμήν. Philip. 8. γλῶσσαν ἀπεθρισάμην. Agath. 12.

ἀποθρώσκω -κει Ἔρως κραδίης. Paul. Sil. 43. -κοντα καπνόν. Pallad. 25.

ἀποίμαντος, ἀγέλη. Apollonid. 6.

ἀποιμώζω -οντα χαλκόν. ἀδ. 284.

ἀποϊστεύω -ευσεν. Antip. Thess. 63.

ἀποκάμνω. ἀνέγρεο μηδ' ἀπόκαμνε. Rufin. 5.

ἀποκείρω. ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην. ἀδ. Her. 2.

ἀποκερματίζω. Pallad. 145.

ἀποκλάζω -ξασα. Archias. 128.

ἀποκλάω. ἥμισυ πρίστις ἀπεκλάσατο. Leon. Tar. 95.

ἀποκλείω -κλεισθῆναι. Lucill. 16.

ἀποκλύζω. κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν

ἔκλυσα ἡλικίην. Anacr. 82.
ἀποκομπάζω. λύρης ἀπεκόμπασε χορδή. Paul. Sil. 48.
ἀποκόπτω -ψεις τοὺς στάχυας. Agath. 71.
ἀποκουφίζω. ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα. ἀδ. 419.
ἀποκράδιος -ιον σῦκον. Leon. Tar. 13.
ἀποκρανίζω -εκράνιξε βοὸς κέρας. Eryci. 3.
ἀποκρεμάω -ασε πλῆκτρον χορδήν. ἀδ. 175.
ἀποκρίνω -κριθεὶς θηρίων. Archil. 39.
ἀπόκρισις -ιος χῶρος. ἀδ. 345.
ἀποκρούω -σον. Pallad. 85.
ἀπόκρυφος. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον. ἀδ. 198.
ἀποκτέννω. Nicarch. 20.
ἀπολάμπω -πετο σέβας μορφῆς. Christodor. Ecphr. 324.
ἀπολείπω -πεται μάργαρα σῆς χροιῆς. Paul. Sil. 17.
ἀπολήγω. οὐδ' ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων. Leonti. 13.
ἄπολις, πόλις. Joan. Barb. 8.
ἀπολισθαίνω -ώλισθον βίοιο. Leon. Tar. 90. ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα. ἀδ. 463.
ἀπολύω -ὅς μ' ἀπέλυσας νούσων. ἀδ. 746. ἧς ἀπέλυσε μίτρην. ἀδ. 691. -ελύετο πυγμᾶς ἔντεα. Alcae. Mess. 9. πνεῦμα ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. Crinag. 31.
ἀπομάσσω. πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης. III. 337. ὅλαν ἀπεμάξατο μορφάν. Archel. II. 58. Ἄρητος Ἡσίοδον ἀπεμάξατο. Callim. 35.
ἀπομοίριος -ια ἀλίαν. Alphe. 2.
ἀπόμνυμι -ωμοσάμην χρυσόν. Paul. Sil. 12.
ἀπομύσσω -σειν ῥῖνα. Ammian. 13. -σομένη. ἀδ. 599.
ἀπονέμω -ένειμαν σκῆπτρα. Meleag. 86.
ἀπονέω. ἢ ἀπονεύσω διστάζω. ἀδ. 43.
ἄπονος, χάρις σῆς χερός. Onest. 6.
ἀπόνως. Lucill. 97.
ἀπόπαξ. Asclepiad. 27.
ἀποπέρδω -δεται ἵππον ἀνήρ. ἀδ. 276.
ἀποπλανίης -ίην κοῦρον. Bian. 15. Philip. 70.
ἀποπλάσσω. ταύτας εἰκόν' ἀπεπλασάμην. Even. 11. -ἀπὸ μουσῶν σμῆνος ἀπεπλάσατο. Antip. Sid. 79. ψοίβης εἶδος. Paul. Sil. 7. σέλας χροιῆς. Id. 59. ὃν μετ'

ἀληθείης τοῖον ἀπεπλάσατο. Antip. Sid. 30. ὅμοιον ἀποπλασθέν. Posidip. 15 a. (II. 528.)
ἀποπνέω -έπνευν τοίην γῆρυν. Alcae. 17. ἣν ἀποπνεύσω. Dioscor. 8.
ἀποπνίγω -έπνιξε. Nicarch. 26. -πνίξας τὸν μῦν. Ammian. 16.
ἀποπρίω -έπρισε. Ammian. 19.
ἀποπροθέω -θέοντες ὁδῖται. ἀδ. 366.
ἀποπροφεύγω. Meleag. 10.
ἀποπτύω -έπτυσας ἐμὴν εἰκόνα, Paul. Sil. 27. εἰς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἀδ. 267.
ἀπορέγχω. -χειν ἐυστομάχως. Parmen. 15. (Lectt. 177.)
ἀπορέπω. καὶ τάχα κἂν ἀπέρεψε τὸ βολίδιον. Polemo R. 3.
ἀπόρθητος -τοιο πόληος. ἀδ. 282. -τους πόλεις. ἀδ. 496.
ἀπόρνυμι -νυμένης νηός. Paul. Sil. 60.
ἀποῤῥήγνυμι -ῤῥήξας ψυχήν. Timon. I. 153. ἀποδεσμῶν. Philip. 70.
ἀπόῤῥηκτος -τοιο διωγμοῦ. Qu. Maec. 6.
ἀποῤῥίνημα -τα γάζης Λυσιμάχου. Daphit. III. 330. (II. 39. ed. L.)
ἀποῤῥίπτω -ψας μῆνιν. ἀδ. Her. 9.
ἀπόῤῥωξ, ὀλίγη τις προτέρων μελέων. Leonti. 22. -γος ἐξ ἄκρης. Apollonid. 26.
ἀποσβέννυμι -φθόνον ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς. ἀδ. 631. κῦμα ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε. Antip. Sid. 102. εἰς ἡμᾶς ἰὸν ἀπεσβέσατε. Philip. 43.
ἀποσήπω -πόμενος πούς. Lucill. 88.
ἀποσκαρίζω -εσκάρισε. Lucill. 41.
ἀποσκεδάζω -εσκέδασαν ἀντιπάλων ὕβριν. ἀδ. 627. ἀλλήλων νοῦσον. ἀδ. 411. Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας Pallad. 24 -σκεδάσας ὕπνον. Macedon. 4.
ἀπόσκλημι -σκλήσῃ ἀστέρα μεμφόμενος. Inedit.
ἀποσκληρύνω -εσκληρυμμένον στέρφος. Leon. Tar. 11.
ἀποσκοπέω -έων. ἀδ. 545.
ἀποσκόπιος -πιοι ἀφάμαρτον. Ptolem. R. 1.
ἀποσμήχω -ξασα φῦκος. ἀδ. Her. 21.
ἀποσπάδιος -ιον σταφυλῆς. Philip. 20.
ἀποσπάραγμα. Theodorid. 8.
ἀποσπάς -δα σταφυλῆς πεντάῤῥυγον. Leon. Tar. 13.
ἀποσπένδω -ων δάκρυον. Ma-

cedon. 28. - σπείσθη μένος λευκόν. Sosip. 2.
ἀποσσεύω - εύει γαστήρ. Agath. 53.
ἀποστάζω - ειν μελιηδέα φωνήν. Cyrus. 2. - ων ἀφρός. Jul. Aeg. 32.
ἀποστιλάω - άει γενύων ἀφρόν. Philip. 53. πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελισσῆς. Christ. Ecphr. 110.
ἀποστέργω. εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους. Theocr. 4.
ἀποστίλβω - βουσαν ἐθείραις. ἀδ. 62.
ἀποστηρίζω - ζεται βάκτρον εἰς γῆν. ἀδ. 272.
ἀποστιλβόω - βωσον τὸ κύπελλον. ἀδ. 79.
ἀποστρέφομαι - πλοῦτον. Pallad. 119. τοὺς κακούς. Phocyl. 1. - εται ἑτάρους. ἀδ. 41. χρυσόν. Macedon. 38. τοὺς ἀργυρέους. Antip. Th. 3. - εστρέφετο Δίκη χρυσόν. Arabi. 2.
ἀπόστροφος - φα νωτοβατοῦνται. Strato. 77.
ἀποσπινθηρίζω - ήλιξε μόχθων. Julian. Aeg. 58.
ἀποστύζω - ξασα. ἀδ. 116.
ἀποστύφω. ἄχερδον ἀποστύφουσαν ὀδίτων χείλεα. Alcae. Mess. 18.
ἀποσυλάω - συλήσασα λογισμῶν. Pallad. 113. - εσύλα. Id. 50.
ἀποσφίγγω - γξας λωμάτια. Lucill. 114.
ἀποσφραίνω - ει αὐτὸν γλήχωνι. Lucill. 9.
ἀποτέμνω - ομαι καρπούς. Leon. Tar. 46.
ἀποτῆλε. Antip. Sid. 96. μακράν. ἀδ. 232.
ἀποτηλοῦ, ἴθι. Leon. Tar. 26.
ἀποτίω - έτισεν ἀνθ' αἵματος αἷμα. Leon. Tar. 51. τίσιν οὐκ ἀποτίσει. ἀδ. 457.
ἀποτμήγω - ῆξαι. ἀδ. 32.
ἀποτολμάω - μήσας. Philodem. 16.
ἄπους - οδα. Xenocr. II. 59. Archias. 17.
ἀποφαιδρύνω - εφαιδρύναντο. Crinag. 21.
ἀποφαίνω - έφαινε. ἀδ. Her. 30.
ἀποφέρω. τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενηνεγκαμέναν. Even. 9.
ἀπόφημι. Tull. Laur. 1. οὐκ ἀπόφημι. Leon. Tar. 48. Antip. Th. 36.
ἀποφλοιόω - ώσατο δέρμα. Leon. Tar. 51.
ἀποφώλιος, ἠγροιώτης. Philet. fr. 4.

ἀποχαλκίζω. Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν. Pallad. 48.
ἀποχάζομαι -ζεο γραφίδων. Jul. Aeg. 32.
ἀποχή. Lucill. 105.
ἀποψάω -ψήσασα τὸ δάκρυ. Rufin. 33.
ἄποψις. ἐν ἀπόψει γινόμεθα. Philod. 30.
ἀποψύχω -χει Δᾶμις πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι. Meleag. 15.
ἀπράγμων -μονας ἄνδρας. Pallad. 56.
ἀπρεπίη -ης εἴδεος. ἀδ. 103.
ἀπρεπής -πὲς εἰπεῖν. Lucill. 6.
ἄπρηκτος et ἄπρακτος -κτοιο πόθου. Paul. Sil. 10. -του σκίπας εὐνῆς. Isidor. II. 474. πολέμοιο. Pantel. II. 414. -κτοι ὄρχεις. Strato 79. μελεδόνες. Simonid. f. 13. -ἐν ἀπρήκτοισι καθήμεθα. Philodem. 5. -κτοις ἐλπίσι. Agath. 78. ἀδ. 34. -παλάμαις. Paul. Sil. 14. ἄπρακτ᾽ ὀδυρόμενον. Bacchyl. fr. 3. ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο. Hegesipp. 6.
ἀπρήϋντος, θάλασσα. Antip. Th. 69.
ἄπριξ, χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60. δραξαμένη. Id. 4.
ἀπροιδής, μόρος. Archias. 31. δαίμων. ἀδ. 732. νοῦσος. ἀδ. 677. ἀΐδος μυχός. Archi. 29. πλήξας. Agath. 59.
ἀπροφάσιστος. Paul. Sil. 5. -τα. Chaerem. 1.
ἀπρόφατος, νέμεσις. Herod. Inscr. 34.
ἄπτερος, ὄρνις. Probl. ar. 42. Aenigm. 17. νίκη. ἀδ. 279. πέταται. Aenigm. 11.
ἀπτόλεμος. Antip. Sid. 29.
ἅπτομαι -ετται ἀνικήτων οὐδ᾽ ἀΐδης. Parmen. 12. -τομαι Κύπριδος ἔργων. Antip. Sid. 9. ἅπτεσθαι πυρός Artem. 2. φροντίδος. Philod. 29. θύματος. Ibid. φίλτρων. Id. 31. πόθων. ἀδ. 18. κάματος. ἀδ. 240. πάσης ἅπτεο ναυτιλίης. Marc. Arg. 24. χρυσερῆς ἧψατο ναυτιλίης. Pers. 5 ναυμαχίης. Stat. Athl. 21. τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 289. ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων. Alcae. 5. παιδείης ἁψαμένου. ἀδ. 593.
ἅπτω. ἧψε βρόχον. Plato. 18. λαμπάδα Περσεφόνη. Antip. Th. 60. σέλας ὑμεναίοις. Id. 64. πυράν. ἀδ. 83. ἧψε δειρὰν βρόχῳ. Antip. Th. 84.
ἀπτώς, θάλαμος. Antiphil. 40. παλαίσας. Alcae. 9.

ἄπυγος, ἐλάφου κωντὸς ἀπυγοτέρην. Antip. Th. 4.
ἄπυρος -ον καλὸν χρυσίον. Scoli. 19. ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῦ. Antiphil. 21. -ους ἀκόλους. Leon. Tar. 45.
ἄπυστος. πάμπαν ἀπύστω οἴην σφὶν μητέρα πότμος ἔμαρψε. Marc. Inscr. 17.
ἀπύω. ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις. ἀδ. 230.
ἄπωθεν, ὁδοῦ. Dioscorid. 11. εἶργον ἄπωθε. Antip. Sid. 105.
ἀπωθέω -ωσάμενος νόσον. Leon. Alex. 35. -σάμενοι ἰόν. Agath. 48. φορτόν. Id. 55.
ἀπώμοτος. χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν, οὐδ' ἀπώμοτον. Archil. fr. 16.
ἀπωσικύματος, κώπη. Philip. 5.
ἀραιός. χεῖρα εἰς ἀραιὸν παιδὸς πέσεν. Nicias 8.
ἀραξόχειρος -ρα τύμπανα. Philip. 6.
ἀράομαι -ήσατο. ἀδ. 671.
ἀράσσω -σεις τὸ μέτωπον. Paul. Sil. 4. λύρην. Christ. Ecphr. 46. τινάγμασι χαλκόν. Claudian. 2. τύμπανον ἤραξε. Simonid. 112. ἀράξαι. Antisti. 1.
ἀραχναῖος -αίη φυλάς. Erycius. 9. -αίου μίτου. Archias 11. -αίαις εἴκελον ἁρπεδόσιν. Id. 5. ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. Ant. Sid. 21.
ἀράχνη, νήθουσα. Nicarch. 16. λεπτὸν ὑφηνάμενα. ἀδ. 419. στάμονα ἀράχνᾳ ἴσον. Antip. Sid. 22. -νᾶν αἰθᾶν ἱστοί. Bacchyl. 9.
ἀράχνιον. Nicarch. 16.
ἀρβυλίς -ίδων δισσῶν. Leon. Tar. 37.
ἀργαλέος -έα βῶλος, Anyte 15.
ἀργεννός -ῆς χιόνος. Aenigm. 2. -νοῖο κρίνοιο. Il. 519. -νῶν φωσφόρος σελάων. Antip. Th. 41. -ναῖς ὀθόνησι. Paul. Sil. 34.
ἀργέτις -τι κόρη. Paul. Sil. 24.
ἀργία -αν ἐξελέγχων. ἀδ. 229 b. (III. 333.)
ἀργινόεις -όεντος γάλακτος. Antip. Sid. 72.
ἀργιόδους -οντα. Aenigm. 5.
ἀργιπόδης -δαν χίμαρον. Phani. 6.
ἀργός -τάλαρος ἔχει ἠλακάτην. ἀδ. 59. πέος ἀργὸν ἀποκρέμαται. Strato 79. -ὸν κύνα. ἀδ. 756. -ῆς γαλήνης. Loll. Bass. 6.
ἀργύρεος -έη λαμός. Lucill. 26.

-ιην ὕλην. Pallad. 27. -ίοις νάμασι. Damoch. 3.
ἀργυρόπεζος, παρθένος. Rufin. 6.
ἀργυροποιός. Probl. ar. 5.
ἀργυροφεγγής. Lucill. 26.
ἀργύφεος -ίης ἐπιγουνίδος. Paul. Sil. 7. -έοις νάμασι. Damoch. 3.
ἄρδω -δομαι μύθοις. Jul. Aeg. 37.
ἀρειμανής -νέων γένος Οὔννων. ἀδ. 590.
ἀρειότερος -οισι. Ep. Byz. 15.
ἀρείτολμος -μου. Zosim. 4.
ἀρέσκω. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα. Leon. Tar. 47.
ἀρετή, ποδῶν. Anacr. 70.
ἀρηγοσύνη. ἀδ. 428. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.)
ἀρηΐφατος -των νεκύων. Crinag. 25
ἄρη, βαψαμένη ἐντὸς ἄρη λαγόνων. Antip. Th. 28.
ἀρητήρ. Paul. Sil. 30.
ἄρθμιος. κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθάνας. Simm. Ov.
ἀρθροπέδη. Phani. 4.
ἀρίδαλος. Simonid. 65. -δηλος. ἀδ. 567.
ἀριδείκετος -τα ἔργα. Cyrus 2.
ἀρίζηλος. Callim. 16. σωφροσύνη. Antip. Sid. 16. -ζήλου φωτός. ἀδ. 133. -ζήλῳ Διοκλεῖ. Meleag. I, 2. -ον θῆκεν. Agath. 52.
ἀριθμέω -ήσεις γαῖαν. Pallad. 91.
ἀριθμητός -τὴν ἀρτιάσαι ψακάδα. ἀδ. 34.
ἀριθμός. νύμφης οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός. Callim. 9. ζῶμεν ἀριθμῷ παῦρα ἔτεα. Simonid. fr. 4.
ἀριπρεπής -πέες παῖδες. Christod. 3. -πίας. Comet. 4.
ἀρίς -ίδες. Leon. Tar. 4. -ίδας ἀμφιδέτους. Philip. 15.
ἀρίσταθλος -λοῖο Ἡρακλῆος. Archias 27.
ἀριστείη -ης σύμβολα. Asin. II 292.
ἀριστεύς. Leon. Al. 34.
ἀριστεύω -σαντα. ἀδ. 738.
ἀριστογένεθλος, χῶρος. ἀδ. 361.
ἀριστόνοος -όους. ἀδ. 565.
ἀριστώδιν -ος ἱστορίης. Christod. Ecphr. 391. -ινες Ἀθῆναι. Theaet. Sch. 4.
ἀριφανής -έων ὑπάτων. Christod. 2.
ἀριφραδής. Arcesil. 2.
ἀρκετόν, οἴνῳ αἴθεσθαι κραδίην. Oenom. II. 402.
ἀρκέω -κεῖ δρέπανον ἀποτμῆξαι δίκτυον. ἀδ. 32. ἠλακάτην ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ.

Antip Th. 46. ἀρκούσῃ καλύβῃ. ἀδ. 676. ἀντὶ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίῃ. ἀδ. Byz. 26. ἐσθλῶν περὶ Θήβας μύθων καὶ στυγερῶν ἤρκεσεν ἱστορίῃ. Philip 31. ἤρκεσαν πατρίδι δουλοσύναν. Simonid. 42. ἀρκοῦμαι δώροις. Leon. Al. 21. μάρτυρι Μαιονίδῃ Pompej 1. τούτοισιν. ἀδ. 407. ἀρκεῖται ἀνδρὸς ὁμοφροσύνῃ. Antip. Sid. 24.
ἄρκιος, ἀσταφίς. Macedon. 19.
ἀρκτῷος - οις ἄσθμασι. Agath. 51.
ἄρκυς - σι κρυφίοις Ἀφροδίτης Scolion. 23.
ἁρμαλιά. Leon. Tar. 30.
ἁρματηλάτης - του. Stat. Athl. 17.
ἄρμενον, λιμηρῆς ἐργασίης. ἀδ. 116. πάσης ἐργασίης. ἀδ. 90. πενίας. Phani. 3. βάκχου. Antip. Sid. 90.
ἄρμενος, ἣν ξείνοισι. Plato 28. - νον πλοῦτον. ἀδ. 127.
ἁρμόζω. δεσμὰ τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων. Paul. Sil. 30. ἥρμοσε. χείλεσι φωνήν. ἀδ. 287. ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον ἁρμόσαμεν. Simonid. 26. μέλος. Eryci. 14. τούτῳ βασιλῆες ἁρμόζονται. ἀδ. 428. χάριτας σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσατο. Meleag. 128. μέλη ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο. Simonid. 55. πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν. Leon. Al. 34.
ἁρμελογίω. ἡρμολόγησε τάφον. Philip. 78.
ἁρμονία, εὔπους. Paul. Sil. 48. γράμματος. Id. 52. ἀγλώσσου στόματος. Crinag. 35. τοίχων. Antiphil. 27. κώλων ἔκλυτος. Philip. 67. ἤθεος. Paul. Sil. 17. - ἰῃ πλὰξ ἐπικεκλιμένη. Leon Tar. 68.
ἁρμονικός - οῖσι γνώμοσι. Ep. Byz. 34.
ἀρνεοθοίνης, Πάν. Apollonid. 10.
ἀρνέομαι. ἠρνήσαντο ζωήν. Aristod. 1. ἀνέρας ἠρνήσαντο. ἀδ. Her. 31. στείχειν ὁδὸν ἀρνήσονται. ἀδ. 289. οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα. Tull. Gem. 1. κηκίδος ἠρνήθη φθόγγον. Arabi. 6.
ἄρνυμαι - νυνται ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. Mnasalc. 16.
ἀροτήρ - τῆρα εὐτεκνίης. ἀδ. 738.
ἀρότης, βοῦς. ἀδ. 287.
ἀροτραῖος - ῃ ἐν θαλάμῃ. Antip. Sid. 111.
ἀροτρεύς. Agath. 37.

ἀροτρευτήρ, ἀρούρης. Philip. 27. πόντου. Antiphil. 41.
ἀροτρητής, βίοτος. Antip. Th. 47.
ἀροτροδίαυλος. Ined.
ἀροτροπόνος -ους ζεύγλαν. Philip. 59.
ἀροτροφορέω -εῖν. Leon. Alex. 36.
ἀρουραῖος -αίαν μούσην. Meleag. 112. αὔλακα. Philip. 59. -αίης εὐπορίης. ἀδ. 416.
ἀρούριον. Agath. 71.
ἀρουροπόνος. Philip. 14. 19. Macedon. 28 b. (III. 332.)
ἀρόω -όσει. Tull. Gem. 6. ἀδ. 407.
ἁρπάγδην, ἧχ' ἐπὶ χέρσον. Bianor. 2.
ἁρπάγιμος -μης ψυχῆς. Pallad. 87. -μοις λέχεσιν. Philip 79.
ἁρπάζω -άσαι φίλημ' ἀκροθιγές. Meleag. 143. οὔνομα λήθη ἁρπάσεται. Philip. 24.
ἁρπάκτειρα. Antip. Sid. 105.
ἁρπακτήρ, ἀΐδης. Callim. 47.
ἅρπαξ -γι χείλει. Bian. 4. -γος ἰκτίνου. Automed. 8. -γα ζωῆς. Leon. Al. 16. -γες ψυχέων ἀλλοτρίων. Strato 23. -γας κορείης. Christ. Ecphr. 365.
ἁρπαστός -τὸν κώμοις Meleag. 45.
ἁρπεδόνη -ης πορφυρέης. Posidip. 7. -η πορφυρέη Κύπριδος. ἀδ. 16. -ην καὶ στάλικας. Apollonid. 15. -νας στρεπτᾶς κλωστῆρα. Antip. Sid. 26.
ἁρπεδών -δόσιν ἀραχναίης εὔκελον. Archias 5.
ἅρπημι -πάμενης ἴχνια Περσεφόνης. Maced. 19.
ἀῤῥαγής -έας κόρυθας. Antip. Sid. 29. παρατάξεις. ἀδ. 596.
ἀῤῥενοκοίτης -τας ἄῤῥενας. ἀδ. 361.
ἄῤῥηκτος -τον κρηπῖδα. ἀδ. 401. -τοι μοιρέων ὅρκοι. Loll. Bass. 4.
ἄῤῥην -ενα φθόγγον. ἀδ. 455.
ἀῤῥητολεπτόπνευστος. Paul. Sil. 74. 175.
ἄῤῥητος, φύσις. Antiphil. 32. -ρήτων ἐπέων. Lucian. 35. πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. 17.
ἀῤῥίγητος, θήρ. Antip. Sid. 27.
ἀῤῥυτίδωτος -τον μῆλον. Philip. 11.
ἀρσενικός -ὸν παιδίον. Pallad. 37.
ἀρσενόπαις -παιδα γονάν. ἀδ.

707. Κύπριν. Sosip. (Dioscor.) 1.
ἄρσην - εν πῦρ. Antip. Th. 43. - ος Ὁμήρου. Id. 45. - σενι δομῷ. Antip. Sid. 8. ῥώμη. Leonti. 8. γῆρυν ἄρσενα. Simmi. 4. ἵμερον. Meleag. 3. δεσμὸν ποιμαίνειν. ἀδ. 9. μῆνιν. Paul. Sil. 35. ἰούλους γεννῶν ἄρσενας ἀγγελίας. Antip. Th. 21.
ἀρσίπους - πόδεσσι λαγωοῖς. ἀδ. 647.
ἀρτάω - τήσειν λώπιον ἐν προπυλαίοις. Diodor. 1. ἠρτήσθω βρόχος. Crates 1.
ἀρτεμής - μὲς σκέλος. Philip. 9.
ἀρτεμίη. ῥῖς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη. Agath. 53.
ἀρτιάζω - άσαι ψεκάδ' ἀριθμητήν. ἀδ. 34.
ἀρτιβρεχής, πλόκαμος. Meleag. 60. σίδηρος ἐφ' αἵματι. Philip. 53.
ἀρτίγαμος. ἀδ. 729. - ούς κόρας. Probl. ar. 18.
ἀρτιγένειος, χνόος. Diodor. Sard. 6.
ἀρτιγλυφής - ὲς ξόανον. Theocr. 4.
ἀρτιδαής - εῖ εὐμαθίῃ. Crinag. 4.
ἀρτιεπής. ἀδ. 680.
ἀρτίζω. τὸν βασιλέα ὕμνοις ἄρτισον. Antip. Th. 18.
ἀρτιθαλής - εῖς στεφάνους. Meleag. 65.
ἀρτικόμης. Meleag. 26.
ἀρτιλόχευτος. ἀδ. 310.
ἄρτιος, μύθοισι καὶ ἤθεσι. Crinag. 45. - τιον νόον. Lucill. 49. - τια γυῖα. Theodorid. 10.
ἀρτιπαγής, ἀλίτυρος. Philod. 30. - γῆ νῆα. ἀδ. 434. - γεῖς στάλικες. Theocr. 3.
ἀρτίπος, κούρη. Agath. 21. ἔμπης ἀρτίπος ἐσσί. Id. 55. Loll. Bass 2.
ἀρτίσκαπτος, κόνις. Heraclid. 1.
ἀρτιτόκος. Polyaen. 4. Tymn. 6. - κου κέμμαδος. Tiber. Ill. 1.
ἀρτίτοκος - κου ματρός. Nicomed. 9. - κον χίμαρον. Leon Tar. 30.
ἀρτιφυής - οῦς κράμβης. ἀδ. 176.
ἀρτίφυτος - τοις ἄνθεσιν. Philip. 1.
ἀρτιχανής - ῆ ῥοιάν. Zonas 3.
ἀρτιχάρακτος - τον γράμμα. Archimel. 1.
ἀρτίχνους - χνουν μῆλον. Zonas 3.
ἀρτολάγυνος. Polemo 1.

ἀρτύω· -τύσεις δίαν λοπάδα. Meleag. 5.
ἀρυστρίς, ζωμοῦ. Aristó. 1.
ἀρυτήσιμος -μον νᾶμα. Philip. 24.
ἀρύω -ύσαι πόμα. Anyte 6.
ἀρχεγόνος -ων μερόπων. Paul. Sil. 76.
ἀρχέτυπον ἀδ. 307. γέγραμμαι κείνου ἀπ' ἀρχετύπου. Antip. Sid. 53a. (II. 528.)
ἀρχέγορος -όροιο βροτοῦ. ἀδ. 720.
ἀρχή, ζωστῆρος. Agath. 6.
ἀρχηγός -γὲ νεῶν. Antiphil. 24.
ἀρχιθάλασσος -σε πόσειδον. Philip. 23.
ἄρω. ἄραρε πόδα. Leon. Tar. 37.
ἀρωγοναύτης -τας δαίμονας. Philip. 12.
ἄρωστος. Lucill. 25.
ἀσάλευτος. Δῆλον ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἀμπελάγει. Alphe. 10. χείλεσιν ἀσάλευτα μεμυκόσιν. Strato 25.
ἄσαρκος -κα νῦν ἐδουνακεύσατο. Apollonid. 25.
ἀσαφής -φεῖ πελάγει κρινόμενος. ἀδ. 31.
ἄσβεστος -τον κλέος. Simonid. 33. -τον πῦρ γυνή Pallad. 10.
ἄσημος -μον κοῦφον ἔχων. Pallad. 27.
ἆσθμα, πυρός. Antip. Sid. 63. θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Id. 83. θεοπρόπον. Christod. Ecphr. 245. ὀπωρινοῦ κυνός. Ined. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα ἐμφαίνει. ἀδ. 313. ἄστατος ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 20. -τος ἀερίου. Agath. 75. ἄσθματι φυσιόωσα. ἀδ. 283. -ασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. νοτεροῖς ἄσθμασι ποταμοῦ. Apollonid. 15. (ubi nunc νάμασι.) δυσκελάδοις πνευστιόων. Agath. 69.
ἀσθμαίνω -νοντα πόνοις γυῖα. Anyte. 6. -οντα καὶ κεκμηῶτα. ἀδ. 21.
ἀσίδηρος, αὖλαξ. Philip. 27.
ἄσιλλα. Simonid. Lectt. p. 25.
ἀσινής -ῆ τείνοις βίον. Dioscorid. 35.
ἀσκάντης -την νεκυοστόλον. Antiphil. 35.
ἀσκεπής -πὲς κάρηνον. Paul. Sil. 34. ἔργον. Ep. Byz 15.
ἀσκέω -κήσαντες ἐπέων κόσμον. Antip. Th. 45.
ἀσκηθής -θεῖς ἰσάωσε. Antip. Sid. 106.
ἀσκητής, σοφίης. ἀδ. 722.

ἀσκητός, κορυμβοῖς. Antip. Sid. 27. -τὸν χρυσῷ κέρας. Adrian. 1. -τοῦ στάμονος. Antip. Sid. 26.
ἄσκιος. ἀδ. 452.
ἀσκίπων. Theodor. 10. Antiphil. 33.
ἄσκοπος -πον ἄνδρα. Antip. Th. 62. -ον ἀγγελίαρχον. Agath. 38.
ἄσμηκτος -τον ἰὸν ἔχουσα ἀσπις. Diog. Laërt. Epigr.
ἀσπάζω -ετο σιγήν. Agath. 45.
ἀσπάραγος -γον μήλινον κράμβης. Automed. 7. Ammian. 20.
ἀσπασίως. ἀδ. 492.
ἄσπετος -τον σέλας. Apollonid. 20. χρόνον. ἀδ. 590.
ἀσπίδιον -ίοις εὐτελέσι. ἀδ. 606.
ἀσπιδιώτης -την ἄξιον. ἀδ. 391.
ἄσπιλον, μῆλον. Antiphil. 8.
ἀσπίς, ἀναιδής. Qu. Maec. 4. ὑπὲρ ἀκρεμόνων. III. 331. ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν. III. 333.
ἆσσον, ἴθ' ὡς κεν θᾶσσον. Lucill. 74. βληχὴ ἀσσοτάτω μυκήματι. Crinag. 22. ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων. Id. 33.
ἀσταθής -θέων νηῶν ἕδρανον. Julian. Aeg. 6. -θέεσσιν αὔραις. Paul. Sil. 71.
ἀστατέω -έουσα βάσις. Rufin. 20.
ἄστατος -τον φθογγόν. Arabi. 6. ὕδωρ. ἀδ. Her. 32. Philip. 74. τροχὸν ἀστιβῆ. Mesomed. 1: ἄστατος ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 20. -τε δαῖμον. Pallad. 75.
ἀσταφίς, ῥάξ. Zonas 6. μητ' ὄμφαξ, μητ' ἀσταφίς. Onest. 1.
ἀστεμφής, ἀδόνητος ἔρως. Paul. Sil. 20. -φεῖ σὺν νυκτί. Duris. II. 59. -φῆ ποδάγρην. Leon. Tar. 12.
ἀστέριος -ίην περιωπήν. ἀδ. 525.
ἀστερόεις -όεντα οἶκον θεῶν. ἀδ. 545.
ἀστεροπή, μελέων. Rufin. 2. βλέμματος. Asclepiad. 15. ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς. Alcae. Mess. 6.
ἀστή -ταί. Antip. Th. 22.
ἄστηλος. Theodor. 18.
ἀστήρ, τῆς τραγικῆς μούσης. Simmi. 1. σοφίης. ἀδ. 345. μουσάων ἀστέρα καὶ χαρίτων. Alcae. Mess. 7. πικρόν. Anton. II. 240. ἀστέρας Ἑλλάδι λαμπομένους. Thall. Mil. 5. ῥητορικῆς. Thom. III. 125.
ἀστήρικτος. Philip. 9.
ἀστιβής -ῆ πάρον. Arion.

Hymn. 19. τροχόν. Mesomed. 2.
ἄστιβον, ἐρημαίην ἠιόνα. Antip. Sid. 78.
ἀσπλάγχνιστος, ὁλκή. Leon. Tar. 11.
ἀστονάχητος. ἀδ. 696.
ἄστοργος - γου θανάτου. Leon. Al. 41.
ἀστός. Crinag. 10. ἀνήρ. Leonti. 16. καὶ ξεῖνος. ἀδ. 357. - ῶν καὶ ξείνων. Anacr. 78. - οῖς καὶ ξείνοις. Plato. 28. Theocr. 21.
ἄστοχος - ον χεῖρα ἄγρης. Tiber. Ill. 2.
ἀστραγάλη. Leon. Tar. 33.
ἀστράπτω - τει ὁ λίθος τελετήν. ἀδ. 320. - τεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις. Strato 38. - των Κελτοῖς πουλὺν Ἐννάλιον. Crinag. 28. - τουσα ἀπ᾽ ὄμματος. Asclepiad. 12. - ται γλῆναι ὑπ᾽ ὀφρύσιν. Sosip. (Dioscor.) 3. ἤστραψε κάλλος. Meleag. 38.
ἀστρεπτεί. Inedit.
ἄστρεπτος - τῳ κάλλει. Paul. Sil. 41. - τοις δόγμασι πειθόμενος. Antag. 7.
ἀστρόθετος - τους κανόνας. Pallad. 62.
ἀστρολόγος - ον Θαλῆν. ἀδ. 504.
ἄστρον, Ἑλλάδος Κόρινθος. Polystr. 2. Ἰηονίης. ἀδ. 487. ἄχραντον σοφῆς παιδεύσεως. Pallad. 115.
ἀστρῷος - ον οἶκον. Pallad. 115. - ῴην ἀνάγκην. Musar. Imag. II. 520.
ἄστυλος, φῖκος. Leon. Tar. 64.
ἀστύοχος - οιο μερίμνης. Agath. 43. - χου τείχεος. Paul. Sil. 66.
ἀστυφέλικτος - τον χάριν ὕπνου. Paul. Sil. 66. - τον, ἀκλινές. Antip. Sid. 51. - τα ἔναρα σιδήρῳ. Meleag. 115.
ἀστύφελος, καὶ ὁμαλή. Antiphil. 28.
ἀσυγκέραστος. Pallad. 72.
ἀσύγκριτος. ἀδ. 4.
ἀσφαλέως, χοῦς ἔνεισι δύο. Posidip. 12. Nicarch. 14. ἤδρασεν. ἀδ. Byz. 9.
ἀσφαλής - ὲς ἴχνος. ἀδ. 676. - ὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε θεός. ἀδ. 692.
ἄσφυκτος. Lucill. 115.
ἄσχετος, ὁρμαίνει ἐλέφας. Philip. 29. - τα λυσσώων. Paul. Sil. 11.
ἀσχολίη. τίς ἐν μούσαις οὔατος ἀσχολίη. Antip. Th. 14. θυμὸν τρέψας πηκτίδος

ἀσχολίη. Agath. 145. -ίαις πολλαῖς. Julian. Poly. 3.

ἀσώματος -τον νέκυν. Carphyll. 1. -τον εἴδεϊ μορφῆς. Agath. 38. ψυχὴ σῶμα ἢ ἀσώματον. Id. 70.

ἄτακτος -τα κεκραμένων φύσιν. Mesomed. 3. ἐν τοῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις. ἀδ. 319.

ἀτάλλω -όμενος. Anyte 12.

ἀταλός -λῶν χειρῶν. Erinna 1.

ἀταλόψυχος -οις θηλυτέραις. Agath. 23.

ἀταρβής. ἀδ. 267. -βῆ θυμόν. ἀδ. 311. δοῦρας ἀταρβέα. Antiphil. 9. -βέες ναῦται. Paul. Sil. 57.

ἀτάρβητος -του Βρομίου. Maced. 21. -τοιο Αἴαντος. ἀδ. 456. -τοις χερσί. Plato 26.

ἀταρπός -πὸν τρηχεῖαν. ἀδ. 735. -ποὺς οὐρανίας. ἀδ. 664.

ἀτάρχυτος -των μερόπων. Joann. Barb. 9.

ἀτασθαλίη -ίη δήμου. ἀδ. 684. (Lectt. 304) οὐκ ἤρθη νοῦς ἐς ἀτασθαλίην. Simonid. 53.

ἀτάσθαλος -λοι καὶ μάχλοι. Dioscor. 23.

ἄτεγκτος, ἔρως. Meleag. 58. -τοι θῆρες. Id. 93.

ἀτειρής, οἴνῳ. Strato 17. -ρέα χαλκόν. Julian. Aeg. 24.

ἄτεκνος -νον. ἀδ. 714.

ἀτέλεστα, λαλήσομεν. Strato 16.

ἀτελής, οὐκ ἀτελεῖς εὐχαί. Posid. 6.

ἀτέμβω -βόμενος τῆς πρὶν ἐνεργείης. Comet. 2. μισθοῦ. Macedon. 31. -νον ἀνέμων οὐδέν. Paul. Sil. 67.

ἀτενίζω. τὰς ἀτενίζουσας οὐκ ἐμόγησε κόρας. Posid. 15 a. (II. 528.) -ζόμενος. Simonid. 90.

ἀτευχής. Leon. Tar. 50.

ἀτεύχητος -τοις χερσίν. Philip. 62.

ἀτηρός -ῆς ναυτιλίης. Antip. Th. 47. Ἀφρογενοῦς. Statyll. Fl. 8.

ἀτίζω -ειν σφετέρην ἀρετὴν καὶ θυμόν. Rhian. 1.

ἀτιμαγέλης. Erycius 3.

ἀτιτάλλω. ἥ μ' ἀτίτηλε (ubi nunc ἤματι τῷδε) ἀδ. 651.

ἄτλητος -του θηρός. Agath. 27. -τοιο λύσσης. Paul. Sil. 7. ἄτλητα παθών. ἀδ. 44. 457. -τοισιν ἄλγεσιν. Lucill. 97.

ἀτμενίη -ίης ῥύομαι ὁ μῦας. Paul. Sil. 66.

ἀτμός, εὐώδης. Antiphil. 6.

ἄνω βαίνων. ἀδ. 472. λιβανοῖο. Philip. 47.
ἀτονέω -ήσας ὁδοιπορίης. ἀδ. 752.
ἀτραπιτός -δυσβατός. Archim. 1. Rhian. 1. Antip. Sid. 81. -τοῖς ἀρεσκόμενος. ἀδ. 236. -τοὺς οὐρανίας. Antip. Sid. 99.
ἀτραπός -ἑτοιμοτάτη εἰς πενίην. ἀδ. 460. -ὸν παντοίην. ἀδ. 584.
ἀτράχηλος. Statyll. Fl. 5.
ἀτρεκής. ῥυθμῶν τὠτρεκές. ἀδ. 175.
ἀτρεκέως, ᾔδει τὰ φίλτρα. Crates T. II. 3. ὅσσα ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται. Pallad. 140.
ἀτρέμα, παραμείβετε. Leon. Tar. 97.
ἀτρεμίη -ῃ λιμένων ἤπιος γῆ. Crinag. 23.
ἄτρεστος -τοις ἀνδράσι. Antip. Sid. 92.
ἄτριπτος, πέτρος. Theodorid. 18. -τον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπόν. Antip. Th. 24.
ἀτρόμητος. Antip. Sid. 40.
ἄτρομος, ὕπνος. Maced. 22. φωνά. Ib. 25. -ον εὐπλοΐην. Leon. Tar. 48. ἡγεμονῆα. Ep. Byz. 31. ἄτρομε Ῥώμη. Agath. 62. ἄτρομα λύε πείσματα. Leon. Al. 40.
ἄτροπος -πον καὶ σταθερόν. Paul. Sil. 71. -πε ᾅδη. ἀδ. 659.
ἀτρύγετος, νύξ. Damag. 11. -τῳ ὕδατι. Eryci. 15.
ἀτρυγής -γὲς μέλι. Antiphil. 30.
ἄτρωτος -πόθοις. Meleag. 37. ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος. Aenigm. 10. -τον ὅπλον. ἀδ. 25. οὐδ' ἄτρωτα παρῆλθον. Strato 7.
ἀττάραγος. οὐδ' ὅσσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμεν. Callim. 14.
ἀττέλαβος. εἰ ἐπ' ἀττελάβους ἄγεται στρατός. Lucill. 69.
ἀτύμβευτος -του θανάτοιο λείψανον. Crinag. 35.
ἀτυχής, -χῆ τύχην. Pallad. 74. -χεῖς πτώσεις. Ibid. σῆτες. Antiphan. 5.
αὐαίνω. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. Samm. 2. λήϊα αὐανθέντα. II. 510.
αὐαλέος -έαν κόμαν. Simonid. 7. Antiphil. 37. -έοις ὄμμασι τηκομένη. Agath. 19.
αὐγάζω -ων δαλόν. Leon. Tar. 64.
αὐγή. καὶ Διὸς ἐφορῶσιν. ἀδ. 309.

αὐδάεις -εσσα παρθένος. ἀδ. 179.
αὐθάδης, τρόπος. Scolion. 3.
αὐθημερόν. Philip. 47.
αὐηρός -ρὴν ἀνθερίκαν (ubi nunc αὐηλὴν) Rhian. 5.
αὐθιγενής, Πέρσης. Dioscor. 36.
αὐλακεργάτης. Philip. 49.
αὖλαξ -λακος πορφυρέης. Marian. 3. -ακας γραφίδων. Julian. Aeg. 11.
αὔλειος -οις ἐγκροτέουσα θύραις. Leon. Tar. 1. στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας. Paul. Sil. 29.
αὐλητήρ -ῆρι ἀνδρί. ἀδ. 395.
αὐλίζομαι. κείνου αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι. Apollonid. 14.
αὔλιον -ια βουκολίων. Alpheus. 9.
αὐλοδόκη. Leon. Tar. 1.
αὐλοθετέω -τεῖ. Leon. Tar. 60.
αὐλός -ὸν ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα. Leon. Tar. 12. βαρὺν Ἐνυαλίου. Tymn. 1. ἐριβρεμέταν. Archias. 4. -λοὶ νεβρεῖοι. Antip. Sid. 48. -λῶν πλαγιαύλων γεύσατε. Philodem. 22. καθαροῖς ἐν αὐλοῖς. Simonid. 76. διδύμοις ἀεῖσαι. Theocr. 5. -λοὺς ταχυχειλεῖς. Leon. Tar. 1.
αὐξάνω. ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι. ἀδ. 556.
αὔξησις -ιν γυίων. Aenigm. 14.
αὐξοσέληνος. τὸ αὐξοσέληνον ἐκεῖνο ἐξέλιπε. Macedon. 5.
αὔρη, σῶν ἀλσέων ἐμὰς φρένας δονείτω. Dionys. 1.
αὔριος -ιον δαίμονα. Callim. 54.
αὐσταλέος -έης κεφαλῆς. ἀδ. Byz. 26. -έην χαίτην. Julian. Aeg. 27.
αὔτανδρος. Apollonid. 16.
αὐτάρκης, ἔχειν ἅλα. Leon. Al. 30. -κους σαοφροσύνας. Antip. Sid. 80. βίου ἔραμαι. Alpheus 4. -κεα δόξαν βιοτᾶς. Antiphil. 15.
αὐτερέτης. Addae. 5.
αὐτῆμαρ. Antip. Th. 41. ἀδ. 200.
ἀϋτμή -μὴν βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος. Antip. Sid. 27. ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμήν. Marian. 4. ὀλίγην. Pallad. 123.
αὐτογενής, αἰδώς. Christodor. Ecphr. 341.
αὐτοδάικτον, σῶμα. Philip. 60.
αὐτοδίδακτος, ἄρης. ἀδ. 418. -κτε διήκονε. Marc. Arg. 21.
αὐτοέλικτος, βόστρυχος. Christod. Ecphr. 269.

αὐτοθελεί. Meleag. 122.
αὐτοθελής. Leonid. Tar. 46. Rufin. 34. ἥδιστος πόνος. Onest. 5.
αὐτόθεν. Nicaenet. 2.
αὐτοκασίγνητος. ἀδ. 136.
αὐτοκέλευθος. ἀδ. Herm. 21.
αὐτοκέλευστος, ταῦρος. Rufin. 34. -ον λίνον. Christod. Ecphr. 205.
αὐτοκτόνος -να δῶρα. ἀδ. 389.
αὐτοκυβερνητί. Philip. 73.
αὐτομαθής -θοῦς ξοΐδος. ἀδ. 232. τὸν ὀρχησμῶν αὐτομαθῆ. Alcae. Mess. 8.
αὐτόματος -πόνος. Paul. Sil. 70. -τῃ σαλευομένῃ. Rufin 2. προσπεσὸν ταὐτόματον. Pallad. 118. τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου. Nicarch. 6. -τοι στείχουσι ἐὼν πρὸς μητέρα καρποί. ἀδ. 271. -τοις ποσσί. Meleag. 20.
αὐτομόλος -ον ταῦρον. Rufin. 34.
αὐτόνομος, Ἑλλὰς ἐν ἐλευθερίῃ. ἀδ. 184. -ους ἀγέλας θηρῶν. Antip. Sid. 67.
αὐτόξυλος, Πάν. Apollonid. 10.
αὐτοπαγής -εῖς θάλαμοι. Antiphil 29.
αὐτοπόνητος -τον ῥεῦμα μελισσῶν. Antiphil. 29.
αὐτόπτης, μυστιπόλοῦ τριάδος. ἀδ. Byz. 33.
αὐτόῤῥυτος -τον ὕδωρ. Marian. 3.
αὐτόστολος, ἦλθεν εἰς ἀΐδην. Julian. Aeg. 46.
αὐτούργητος -τον βάθρον. Qu. Maec. 7.
αὐτουργός -γὸν μέλος. Apollonid. 25.
αὐτόφλοιος. Philip. 7. -ον ξόανον. Theocr. 4.
αὐτοφόνος -νῳ παλάμῃ. Leonti. 20. -νον τύμβον ἐπεσπάσατο. Antiphil. 22.
αὐτοφυής -ὲς μίμημα λύρης. Meleag. 112. φάρμακον. Jon. Chi. 1. -φυεῖ σκόλοπι. Qu. Maec. 5.
αὐτόφυτος -τοιο νάπης. Marian. 3.
αὐτοχερί, κάτθανε. Callim. 59.
αὐτόχθων -ονα δῆμον. ἀδ. 210.
αὐτοχόλωτος -τον γένος. Pallad. 65.
αὐχένιος -ίους χαίτας. Archias 12. ἶνας. ἀδ. 292.
αὐχέω -ήσασα. ἀδ. 82. πόθεν πάλι τοίους ἀστέρας αὐχήσεις. Thall. Mil. 5.
αὐχήεις -εντα βοῦν. Sami. 1.
αὐχήν -ένα σοι κλίνω. Paul. Sil. 32.
αὐχμηρός -ρὴ βάτος. ἀδ. 705.

-οῖο θέρευς. ἀδ. 176. -ὰν δίψαν. Meleager. 10. φολίγανδρον. Antip. Th. 37. -ρὰ νῶτα λιβύης. ἀδ. 398. -ρῶν ἠιόνων. ἀδ. 128. -ροὺς καὶ ἀλαμπέας αἶδος εὐνάς. ἀδ. 677.

αὐχμός -ὸν ἀνίης. Christ. Ecphr. 188.

ἀφάλλομαι -ήλατο. ἀδ. 462.

ἀφανίζω -ει. ἀδ. 440. γῆν. Aenigm. 11. ἠφάνικας τρίχας. Rufin. 38. τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον. Philip. 3. τὸν πηλὸν τοῦ Διός. Strato 62. οἷόν μοι παιδίον ἠφάνικεν. Strato 54. κῦμα τὸν τύπον ἠφάνισε. ἀδ. 469.

ἄφαρ, λυθεῖσα. ἀδ. 718.

ἀφαρπάζω -ζων εἶδος. Meleag. 19.

ἄφατος -τοι κεράεσσι κεφαλαί. Pers. 1.

ἀφαυρός -ρότερον χιών. Antip. Sid. 93. -ροτέρους ἄνδρας. Adrian. 2. -νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους. Stat. Athl. 41.

ἀφαυρῶς. οὐ γὰρ ἀφαυρῶς οἶδε τάλαντα δίκης Diotim. 2.

ἀφάω -όων θησαυρόν. Macedon. 34.

ἀφεγγής -γέα νυκτὸς ὁμίχλην. ἀδ. 372. δώματα μοίρης. Agath. 51. -γέος ἠελίοιο Antiphil. 17.

ἀφειδής, ἔρως. Paul. Sil. 7. τὸν ἐξ ἀγέλης ἀφειδῆ ταῦρον. Aristocl. II. 108. -δέα δῶρα Αὐαίου. Macedon. 19.

ἀφέλεια -αν. Damoch. 4.

ἄφενος, μύρμηκος. Crates 6. -οιο ὄνειρα. Crinag. 33.

ἀφενήριος -ιοῦ ἔρμα. Philox. II. 58.

ἀφετός -τοι θυσιάδες. Dioscorid. 38.

ἄφθαρτος -τοις σιλλίοιν. ἀδ. 469.

ἄφθεγκτος -τῳ στόματι λαλῶ. ἀδ. 387. -κτα ὄργια μούσης. Christod. Ecphr. 303. -ων ἀστραγάλων. Antip. Sid. 93.

ἄφθιτος, χέλυς. ἀδ. 280. -τον χρυσόν. ἀδ. 522. -κλέος. ἀδ. 534. 716. -τε πηγή. ἀδ. 194. -των Νήρεσιν θεόν. Mesomed. 1. -ιτα ῥεῖθρα. ἀδ. 202.

ἄφθογγος -γοις νεύμασι. Paul. Sil. 76. τύποις. Maced. 26.

ἄφθονος, πηγή. Ep. Byz. 28. -νον σπασσαμένην. ἀδ. 668.

ἄφθορος, ὡς κούρη. Marc. Arg. 18.

ἀφιδρύνω -νθην. ἀδ. 231.

ἀφίημι. ἀφεὶς κενεαυχέα πλοῦτον. Zenod. II. 78. -έντες νόστον. Chaerem. 1. τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν. Agath. 13. εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Theocr. 7. ἢν ἀφεθῇ ταύτης. Gemin. 6.

ἀφιλοστάχυος -ου πενίης. ἀδ. 28 b. (III. 333.)

ἀφίσταμαι ᾤχετ' ἀποστάμενος. Meleag. 91. Marc. Arg. 8. ἀπέστατο πᾶν ἄνθος. ἀδ. 19.

ἀφνειός -ὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. Paul. Sil. 38.

ἀφνεός, οἶκος. Aristodic. 2.

ἄφνω, ἀποπτάμενος. ἀδ. 602. ἥρπασας. ἀδ. 713.

ἄφνως, ἥρπασε. ἀδ. 710.

ἀφόβητος, ἄρης. Antip. Sid. 19.

ἄφοβος -ον μοῖρα νηπιάχοις. Parmen. 8.

ἀφόβως, πύκτευε. Lucill. 18.

ἀφοπλίζω -ώπλισας ἄρη. Leon. Al. 24.

ἀφόρυκτος -κτα δούρατα. Antip. Sid. 29.

ἄφραστος -των κύβων. Agath. 72.

ἀφρηστής. Archias 30.

ἀφρηλόγος, ζωμήρυσις. Philip 13.

ἀφριόεις -οεν γένειον. Antip. Th. 26.

ἀφρογένεια. σὺν τῷ ἀφρογένειαν ὅλην ἔλον. Paul Sil. 11.

ἀφρογενής -οῦς Παφίης. ἀδ. 218.

ἀφρονέω -ῶν. Agath. 66.

ἄφροντις, βίος. Jul. Aeg. 43.

ἀφροσύνη. ἀδ. 422. -ην εὔστοχον. ἀδ. 462.

ἀφροφυής -ῆ πέταλα θριδάκων. Philod. 30.

ἀφυής. Nicarch. 35. εἰς τὸ βαλεῖν Aenigm. 23.

ἄφυκτος, μῆνις. Apollonid. 20. -των πόδων. Crinag. 1. -τοις κλείθροις. Antiphil. 22.

ἀφύλακτος, Ἐριννύς. ἀδ. 707. -τον ἅλα. Crinag. 31. -κτοι ἔμφανες Strato 47.

ἀφυλίζω -ισα. Corn. Long. 1.

ἀφυπνόω -ώσαι. Antip. Th. [illegible].

ἀφύσσω, νέκταρ ἐρώτων. Paul. Sil. 37. ἀμπέλου δάκρυα. ἀδ. 98. νᾶμα ἀφύσσονται ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. -σαμένου χρυσὸν ἐκ ποταμοῦ. ἀδ. 458. -σάμενος σπείρημα παιδείης. ἀδ. 571.

ἀφυῶς. Lucill. 82.

ἀφώνητος. ἀλλά ἑ τέχνη δισμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. Christod. 44. πόνῳ. ἀδ. 258.

ἀχαίνης -ίνεω ἀμφιδόρου σκύλος στικτόν. Phalaec. 3.

ἀχάλινος, ἀφροσύνα. Theodorid. 7. -να λέγειν. ἀδ. 255.
ἀχαλίνωτος -τον στόμα. Philip. 39.
ἀχάλκεος -ον οὐδόν. Lucian. 27.
ἀχαλκέω -κεῖ. Lucill. 47.
ἀχάλκωτος, κυνοῦχος. Leon. Tar. 11.
ἀχανής -οῦς χάσματος. Bianor. 12.
ἄχαρις -ριν χάριτα. Leon. Tar. 47.
ἄχερδος, πνιγόεσσα. Alcae. Mess. 18.
ἀχέτας, Φοῖβος. Dionys. 2. -χέτα τέττιξ. Pamphil. 2. Archi. 29.
ἀχθεινός -ὰν βοοκτασίαν. Leon. Tar. 51.
ἄχθομαι, ἕλκος. Leo Phil. 6. -μενος πολλοῖς καμάτοις (ubi nunc αἰθόμενος). Philip. 22.
ἄχθος, ὀδύνης γλυκερῆς. ἀδ. 9. δουλοσύνας. Aristo. 2. ἐπὶ χθονὶ κείμενον. Ep. Byz. 2.
ἀχθοφορέω -ρευν νέκυν. Meleag. 124. ἠχθοφόρουν ὄστρακον. Antiphil. 14. -ρῶν ἀσκύντην. Id. 35.
ἄχλαινος -νων ἀνδρῶν. Simonid. 105.
ἀχλυόεις -όεντι δεσμῷ. ἀδ. 159.
ἀχλύς, κεῖται κατὰ βλεφάρων ἀχλύϊ πλημμύρουσα. Pers. 4. κακὴν ἐπιειμένος ἀχλύν. Leon. Tar. 96.
ἄχνη -νῃ πεποκωμένον λεπτῇ. Philip. 20.
ἄχνοος. Crinag. 12. καὶ κουρίζων. Stat. Athl 48. -ον ὑπήνην. Christod. Ecphr. 194. τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν. Philip. 21.
ἄχνυμι. ἄχνυσο Paul. Sil. 68. μέγ' ἀχνύμενοι. ἀδ. 728. -μένης ψυχῆς. Pallad. 125. -ην ἐπὶ σοί. Jul. Aeg. 66.
ἀχραής -ὲς ψυχρὸν ὑποϊάχει. Anyte 9.
ἄχραντος -τον ὕδωρ. ἀδ. Her. 21. ἄστρον. Pallad. 115. -του δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος. Leon. Tar. 45. -τῳ ῥεύματι. ἀδ. 162. βασιλῆϊ. Ep. Byz. 15. -τα ἀῤῥήτων θέσμια. ἀδ. 750. -τοισιν ὀπωπαῖς. Christ. Ecphr. 124.
ἀχράς -δα βρωτήν. Meleag. 1, 30. ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην. Leon. Tar. 44. ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα. ἀδ. 421. -δας ὠμάς. Leon. Tar. 29.
ἀχρεῖος -ον φυτόν. ἀδ. 387. σκυλάκευμα. Tymn. 4.

ἀχρείως, γέλασον. ἀδ. 232.
ἀσχρηστία -αν. Comet. 6.
ἄχροος, αἰδώς Claudian. 2.
ἀχυρῖτις -τιδας καρφάς. Philip. 73.
ἀχυρμιά -ὰς καὶ πυρόν. II. 519.
ἄχυρον -ου ἐλαφρότατον. Lucill. 65.
ἀχυρότριψ -ιβας τριβόλους. Philip 14.
ἀψευδής, βίβλος. ἀδ. 439. κλῆρος. ἀδ. 463. -δεῖ ὑποσχεσίῃ. Polyaen. 1. -έσιν οἰστοῖς. Apollonid. 22.
ἄψευστος -τον πένθος. Crinag. 46.
ἀψιδόω -δωμένον δικτύοις μολιβδόν. Philip. 5.
ἀψίς ἰδὰ οὐρανίην. ἀδ. 575. -ῖδος κύκλος. Nicaenet. 2. κρατερῇσι ῥόας ἀψίσι πεδηθείς. Agath. 56. ὑπὲρ ἀψίδων. ἀδ. 401.
ἄψος -εα ὑγρά. Paul. Sil. 7. γηράσκει. Id. 10. θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμενος. Id. 30.
ἄψυχος, πέτρη. Damaget. 5. τέχνη. Christ. Ecphr. 170. -ον πέτρον. ἀδ. 272. -ου μορφᾶς. Jul. Aeg. 29. -οις ἀκρεμόσιν. Antiphil. 37. εἰκόσι. Tull. Gemin. 3.
ἀωρί, καὶ σκότος. Julian. Aeg. 56.
ἄωρος, ᾤχετο. Leon. Tar. 41.
ἀωτέω. σὺ δ' ἀωτεῖς. Simonid. fr. 7.
ἄωτον -τοις ῥόδων. Simonid. 76.

B.

βάζω -ων ὄργια Διωνύσῳ. ἀδ. 741.
βάθος, ὕλης. Paul. Sil. 44.
βάθρον. ἐκ βάθρων ἐρειπομένην Τροίην. Alpheus 5.
βαθυαγκής -έες Ἄλπεις. Crinag. 28.
βαθυγήρως. Philip. 18.
βαθυκαμπής -πῆ κλεῖδα συῶν. Ariston. 1.
βαθυκλεής -ὲς οὔνομα. Philip. 24.
βαθύκολπος, νύμφα. Hegesip. 5.
βαθυκτέανος -νοιο τύχης. Paul. Sil. 71.
βαθυλήιος, ἄρουρα. Alphe. 4.
βαθύνους. Aristot. I, 179.
βαθύπελμος, εὐμαρίς. Antip. Sid. 82.
βαθύπλουτος, κραδίη. Crinag. 17.
βαθύῤῥηνος -νοιο τάπητος. Antiphil. 6.
βαθύς, χαρακτὴρ καὶ περισκελής. Leo Phil. 8. βαθείη ποίη. Addae. 3. -θὺν πρῶνα.

Dionys. 6. τένοντα ταύρου. Antip. Sid. 40. αὐχένα ἐλεφάντου. Philip. 29. οἰνοπότην. Callim. 42. ὕπνον. Posidip. 18. Problem. ar. 21. ἐς βαθὺ γήρως ἵκοιτο. Leon. Tar. 71. βαθεῖς φάρυγας. ἀδ. 281.

βαθύσκιος -ον ἄλσος. Plato 29.

βαθύστερνος -νου γαίας. Simm. Alae.

βαθυστήριγξ, -γγα λᾶα. Philip. 74.

βαθυχαιτήεις, Μῆδος. (II. 528.) Aeschyl. 2.

βαίνω, Ἠμαθίην πρῶτος ἐς οὔρεα βῆσα Φίλιππος. Addae. 9. Φιλίππου δόξα θείων ἄγχι βέβακε θρόνων. ἀδ. 163.

βαιός, τάφος. Antip. Sid. 66. χρόνος. Phani. 1. βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος. Archias 17. -ὴ λιβάς. ἀδ. 240. κόνις. ἀδ. 668. κάλπις. Thall. Mil. 5. -ὸν ἔπος. Antip. Sid. 47. -ὸν ὑπερκύψας. Cyrus. 6. ἐπιζήσας. Leonti. 18. -ὴν μερίδα. Zon. 6. βαιὰ φαγών. ἀδ. 638. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ. ἀδ. 333.

βακίλας. Alex. Aetol. 3.

βακτροπροσαίτης. Lucian. 9.

βακχευτής -τὴν ῥυθμὸν ἀνέπλεκομεν. Agath. 24.

βακχεύτωρ. II. in Bacch. II. 517.

βακχεύω -ειν Κύπριδι. Agath. 27. τήν ποτε βακχεύουσαν ἐν εἴδει θηλυτεράων. Maced. 5.

βακχιάς, λάγυνος. Marc. Arg. 21. -άδος ὀπώρης. Agath. 59.

βαλανάγρα -αν ἔμβαλε. Hedyl. 3. (II. 526.)

βαλανεῖον. ἀδ. 84.

βαλανεύς -εῦ. ἀδ. 84.

βαλανίζω, δρῦν. ἀδ. 60.

βάλανος τὴν βάλανον χαλάσας. Eratosth. Sch. 2.

βαλβίς ἴδα θαλάσσης. Agath. Prooem.

βάλιος -ίους συνομήλικας. Simm. Rhod. 4.

βάλλω. κρήδεμνον βάλλε σοῖς πλοκαμοῖσιν. Agath. 5. βάλλειν εἰς δάκρυα. Id. 12. μήτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροΐ. ἀδ. 198. ἢν δὲ βάλῃς ποτὶ νηδύος ὕδωρ. ἀδ. 200. οὐ σὲ βαλῶ ζήλοις. Meleag. 41. βαλὼν κροταφόν. ἀδ. 272. χρῶτα πρὸς χρῶτα. Marc. Arg. 4. βαλοῦσα πνεῦμα λίθῳ Plato 15. περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα. ἀδ. 397. κατεντίον ὄμμα

βαλόντες. III. 331. στομάτεσσι βαλεῖν -βρῶσιν. Macedon. 19. πρὶν ψυχὴν βαλέειν. ἀδ. 226. ὀδόντα βαλεῖν εἰς. Leon. Al. 14. βοῦν ὑπ' ἄροτρα βαλεῖν. Mosch. σελήνη διὰ θυρίδων βαλλομένη. Philodem. 7. -ην ἄσθμασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. -ους πλέγματα. Paul. Sil. 30. βεβλήσθω κύβος. Meleag. 56.

βαμβαίνω -νει χείλεα φθέγματι γηραλέῳ. Agath. 13.

βαμβακίς -κίδων κοιτίδα. Myrin. 2.

βάναυσος. Automed. 2. χαῖρε βάναυσε. Strat. 76.

βαπτίζω -ει ὕπνῳ. Even 15.

βαπτός -τῇ κυάνῳ. Crinag. 5. -τὰ πέπλα. Procl. 5.

βάπτω. εἰς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν. Philipp. 70. Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χολῷ. Lentul. 6. βάψας φονίην. Hellad. II. 438. βαψαμένη ἄρη ἐντὸς λαγόνων. Antip. Sid. 26.

βάραθρον. Pallad. 35.

βαρβαρίζω. ἐβαρβάρισε. Lucill. 86.

βαρέω. βεβαρημένος ὕπνῳ. ἀδ. 285. -αι ἐσχατιαὶ ἔθνεσι θηρῶν. ἀδ. 398. -νος γήρᾳ. ἀδ. 744. ὄμμα βρομίῳ. ἀδ. 525. κυμάτῳ ὕπνῳ. Statill. 11. -να ῥεῖθρα. νεκροῖς. ἀδ. 400.

βάρις, νεκύων. Zonas 7.

βάρος, ὅσιον παιδὶ βάρος. ἀδ. 438. χερσὶ Φορέεις. ἀδ. 564. -η κοῖλα μυλάκων. Antip. Thess. 39.

βαρυαλγής, νοῦσος. ἀδ. 736. 162 b. (Lectt. 287.)

βαρυβρομήτας. Philip. 76.

βαρύβρομος -μον οἶδμα. Plato 23.

βαρύγδουπος -οισιν ἀήταις. ἀδ. 373.

βαρύγυιος, νοῦσος. Gaetul. 3.

βαρυδάκρυος. Christodor. Ecphr. 196.

βαρύδακρυς. Philip. 66.

βαρύζηλος, ἔρως. Macedon. 4.

βαρύθω -ουσα στήλη. Philet. 2.

βαρύκτυπος, πόντος. Claudian. 4.

βαρυλαίλαψ -πες αὖραι. Philip. 64.

βαρύμηνις. Statyll. 9. ἀδ. 244.

βαρύμισθος. ἀδ. 56.

βαρύμοχθος -ου γραμματικῆς. Pallad. 45. -θε Ἀλκείδη. ἀδ. 288. ψυχή. Meleag. 58. -θε. Paul. Sil. 40. ἀδ. 288.

βαρύνω. ἤν σε βαρύνη δίψος.

ἀδ. 198. μοῦνος εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται. Simonid. 55. γυῖα βαρυνόμενος. ἀδ. 272. νηδὺν βαρυνομένης. Leon. Tar. 2. -όμεναι νῶτα. ἀδ. 398.

βαρυόργητος -τους Πιερίδας. Philodem. 20.

βαρυπένθητος. Antip. Th. 63.

βαρύπενθος, μήτηρ. Philip. 65.

βαρύποτμος. ἀδ. Her. 2.

βαρύπους, ὄζος. Philip. 52.

βαρύς, μὴ πάντα βαρύς, μὴ πάντα βάναυσος. Automed. 2. χαλκευτάς. Antip. Sid. 79. βαρὺ νόημα. Damaget. 5. βρύχημα λέοντος. Archias. 27. ὑν αὐλὸν ἐνυαλίου. Tymn. 1.

βαρύστονος, λίθος. Marc. Arg. 26.

βαρύτλητος -του. ἀδ. 690. -των ὀδυνάων. Leonti. 13.

βαρύφθογγος -γων αὐλῶν. ἀδ. 174.

βαρύφρων, Νέμεσις. Meleag. 34.

βαρύχειλος. Ammian. 5.

βαρύχορδος, φθόγγος. Strato 29.

βασανίζω -ετε ἄλλον. Alcae. Mess. 6.

βάσανος, τοκετῶν ωριος. Philip. 34. ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. Mnasalc. 15.

βάσις, γραμματικῆς ὤλετο. Paul. Sil. 81. ἀστατέουσα. Rufin. 20. κοῖλαι βλεφάρων βάσιες. Id. 20.

βασκαίνω. οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον. Pallad. 124.

βασκανίη. Callim. 62. Rufin. 34.

βάσκανος, ἰσσ' ἀίδα. Erinna 3. Leon. Tar. 81. μίτος μοιρέων. ἀδ. 582. καὶ νηλειὴς δαίμων. ἀδ. 656. 695. γραφίς. ἀδ. 352. -κώμων. Aemili. 2.

βαστάζω, οὐκέτι τὴν διαζυγίην. Rufin. 25.

βαστακτός. Meleag. 7.

βατέω ξ. τράγισκοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν. ἀδ. 40.

βατηρίς -ίδος κλίμακος. Zonas. 7.

βάτος, αὐχμηρή. ἀδ. 704. -του σκολιῆς. Zenodot. 2. τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ. Strato 46. ἀντὶ ῥόδου τὴν βάτον οὐ δέχομαι. Rufin. 38. ἀγορεῦσαι τὴν βάτον Ἰλιάδα. Erycius 11.

βατός, οὐ πάντεσσι. ἀδ. 539.

βαφεύς. Nicias 9.

βαΰζω -οις μέγα κλαίουσα. Philod. 20.

βαύκαλις. Nicarch. 34.
βδέλλα, ἀπολάδων. Flacc. 4.
βδέω, βδεῖς, οὐκ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8.
βέβηλος, τελέτης και ἡελίου. Antiphil. 33.
βελεσσιχαρής, Hymn. in Apoll. II. 518.
βέλος. σκάζουσι μέτροις, ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83. ἐν ἐμοὶ πάντα ἐστὶ βέλη. Meleag. 65. ἀνιηρὸν ἐκπυρὸς ἧκε βέλος. Asclepiad. 23. Λαΐς ἡ τοπάλαι πάντων βέλος. Epigon. 2.
βέμβιξ. Callim. 37.
βένθος, ἐχεφροσύνης. Paul. Sil. 68. θαλάσσης. Argent. 33. ἐν βένθεϊ θερμῷ κραδίης. Paul. Sil. 27. πέτρας ἐνὶ βένθεσιν. ἀδ. 399.
βερεθρον -ρου κρατερασο. Jul. Aeg. 60.
βῆμα -ατ κατκύσεις. Thall. Mil. 1. ἀβροπόδων βήματ' ἐλισσόμεναι. ἀδ. 221.
βήρυλλος - ον Ἰνδὴν. Addae. 6.
βία -ης σύνεται. Antip. Sid. 2.
βιάζω. ἐς εὐφροσύνην βιάζευ ψυχὴν μεμαῶτα. Pallad. 127. -ζειν προθέειν. Jul. Aeg. 16. χαλκὸν ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ. Christod. Ecphr. 39. αὐλὸν ἀνδρομέ βιαζόμενον. Bian. 11. βιαζομένην ὑπὸ τέχνης Μηδείαν. ἀδ. 303. Ἀχέροντος μέλαθρα σῇ παιονίῃ χειρὶ βιαζόμενα. Magn. II 304.
βιάομαι. ἀδελφειὸς με βιήσατο. Probl ar. 21. πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον. Lectt. 172.
βιβλάριον - ἑων ἐπτεκέπων. Lucill. 18.
βιομάχας. Leonid. Tar. 23.
βινέω -εῖ. φρίασαι Philod. 18.
βιοδώτης. II. 518.
βιοδώτωρ -τορα ζώων. Jul. Aeg. 46.
βίος. βίου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. πίνητε βίῳ. Antip. Th. 46. βίον ἀρατρητὴν στέρξατε. Id. 17. ἡμιόνων ζῆν. Nicarch. 17. -τὸν βίον ἄρτι γέλα. ἀδ. 408. παρθενίῃ τὸν βίον ὤλεσεν ἄν. Paul. Silent. 73.
βιοτή. -τῆς ὅρος. Antip. Thess. 6. -τὴν ἐκρέμασε. Antip. Sid. 95.
βιοτήσιος -σιον ναυτιλίην. ἀδ. 575.
βίοτος. ἐὺ βίοτον βίοτεν. ἀδ. 603.
βιοφειδής, ὄλιγ. Philip. 11.
βλαισός, κισσός. Simmi. 1. -σὴν πλατάνιστον. Meleag. 1.
βλαστάνω. ἐκ γαίης βλαστῶν

ἀδ. 749. βλαστόντ' ὑπο. ἀδ. 533.
βλάστημα, Κεκροπίης. ἀδ. 690. τῆς βλαστήματα γαίης. Thall. Mil. 5. Τυρίης τιθήνης. Stat. Athl. 59.
βλαστός -τὸν ὅλον θερίσης. Philip. 68.
βλασφημία -ας. Pallad. 60. -ίαις. Id. 136.
βλαύτιον. Leon. Tar. 10. 38.
βλεπτικός -κὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.
βλέπω -πειν εἰδώς. Rufin. 27. 28. σκότος. Pallad. 8. ἱλαρόν. Meleager. 44. κατηφές. Asclepiad. 10.
βλῆμα, κοίτας. Antip. Sid. 82.
βλήτειρα -αν οἰστῶν. Alex. Aetol. 4.
βλιστηρίς, χείρ. Zona. 6.
βλοσυρός -οῦ πελώχεως. Theodor. 1. χεύματος. Bian. 5. -ὸν Φλοῖσβον Ἐνυαλίου. Mnasalc. 4. ἐπισκύνιον. ἀδ. 311. -ὰ κύματα. Antiphan. 6.
βλοσυρῶπις, αἰγίς. Christ. Ecphr. 94.
βλοσυρωπός. Agath. 22.
βλύζω -ων μέθυ. Antip. Sid. 73. ὕδωρ ἐκ πηγέων ἔβλυσαν. Antip. Th. 1. ὕδωρ ἔβλυσεν. Antip. Sid. 64. κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ. Macedon. 16.
βλωθρός -ῆς κοτίνου. Eryci. 9. πλατάνου. Id. 14. -ὴν πίτυν. ἀδ. 384.
βοάγριον -ια μαρμαίροντα. Antip. Sid. 29.
βοαύλιον -ια ψυχρά. ἀδ. 647.
βοάω. θάλασσα τραχὺ βοᾷ. Meleag. 50. ἔργα βόωσι δημόσια. ἀδ. Byz. 7. τάφα. Simonid. 92. Arat. 1. ἐπὶ σώματι μάτηρ παῖδ' ἐβόασε, Anyte 19. μάτηρ ἐπ' αἰακτῷ πολλ' ἐβόησε τάφῳ (ubi nunc ἐβόα θανάτῳ) ἀδ. 646. πέτρος ὅδε ξυνεοῖσι βοάσεται. ἀδ. 692. -τα βοώμενα θαύματα γαίης. ἀδ. Byz. 15. -βοώμενα καὶ χαρίεντα. ἀδ. 345. Ὁμηρείησι βεβοημένε βίβλοις. Acerat. Gr. 2.
βοηδρόμιος. Damaget. 6.
βοηθόος -ον. ἀδ. 594.
βοηλάσια -ίαις. ἀδ. 398.
βοηλάτης -ταν. Lucill. 41.
βοηλάτις -τιν ῥάβδον. Mosch. Ep. 1. 41.
βοίδιον -ια. Plato. 17. ἀδ. 219. 220. 228.
βοκέρριος. Antip. Sid. 95.
βόλβα -αν χιονώδεα. Lucian. 9.

βολβίσκος. Philodem. 25.
βολβός. Ammian. 20.
βολίω. βεβολημένος. ἴφ κινός. Paul. Sil. 26. ἄχεϊ μεγάλῳ. Aristot. Hym. Mnasalc. 14.
βολή, νηὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς. ἀδ. 189. -λὰς ἐδάημεν ἔρωτος. ἀδ. 18.
βολίς -ίδα ὀλίγην. Paul. Sil. 68. 69.
βολοκτυπία -ίης παίγνια. Paul. Sil. 68.
βέλος -ον ἰφείς. Zosim. 2.
βομβέω -εῦσι λιγρὸν ἀκανθίδες. Agath. 25. -εῦσα φόρυξ. Agath. 69.
βομβήεις -εσσα μέλισσα. ἀδ. 467.
βομβητής -τῇ ἑσμῷ. Philip. 30.
βόμβος, Μελπομένης. Agath. 10.
βοοκτασία. Leon. Tar. 51. Antip. Sid. 18.
βοοσφαγίη -ην. ἀδ. 287.
βόρειος -ον κλίτος. ἀδ. 396.
βορός, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν. Posidip. 17.
βορραῖος -ου Σκυθίης. Philip. 68.
βόσις. Paul. Sil. 40.
βοσκός -κὸν λυκοθαρσῆ Myrin. 3.
βόσκω -κομαι λυσσώων περὶ ὀπωρήν. Paul. Sil. 11. ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος. Id. 30. (ubi nunc βουλόμενος) -νος μουσέων ἄνθεα. Parmen. 10. -νοι ἠέρα. Pallad. 123.
βοστρύχιον. Inedit.
βόστρυχος -χα χρύσεα. ἀδ. 352.
βοτηρικός -κὰ κύπελλα. Thall. Mil. 3.
βοτρύϊνος -ον φυτόν. Paul. Sil. 44.
βοτρυόπαις, ἄμπελος. Theocr. 4. -παιδα χάριν Βρομίου. Philip. 45.
βοτρυοχαίτης. H. in Bacch. II. 517.
βότρυς, μελαίνει. Philod. 15. εὐπλέκτου κόμης. Agath. 21. ταναῆς ἐθείρης. Christ. Ecphr. 91. 325. βότρυας γεραοῦ. Φάρσος. Phani. 5. βότρυν μεθυπίδακα, πυκνοῤῥῶγα. Zonas 3. βότρυες οἰνοπέπαντοι. Crinag. 6. -ύων πορφύρων. Qu. Maec. 10. πεπάνων ῥῶγα. Epigon. 1. -υας πολυγλεύκους. Apollonid. 5.
βούβοτος. Sami. 1.
βούβρωστις, Ἐρυσίχθονος. Agath. 74.
βούβων. ὅπλον πᾶν ἀπὸ βου-

βόνων ἐκκέχυκας. Erycius 6.
βουθοίνης - ναν Ἡρακλέα. ἀδ. 289.
βουθυσίη - ην ἤγαγε. ἀδ. 513.
βουκολέω. Eryci 1.
βουκόλος, ὄντως. Hermodor. I. 255.
βουλευτής, νεκύων. Pallad. 45.
βουλεύω - ειν εἷμα. Anacr. 71.
βουληφόρος - ον εἷμα. II. 510.
βούλομαι. νῦν ὅτι βούλει οἴδαμεν. Automed. 2.
βουμολγός. Eryci. 3.
βουνίτης, πάν. Zonas. 4.
βουνοβατέω. ἐβουνοβάτει. Alcae Mess. 8.
βούνομος, καὶ μηλόβοτος. Munat. II. 240.
βουνός. Nicarch. 23.
βούπαις - παιδες μέλισσαι. Eryci. 13.
βούπαλις - λεως δῶρον ἀεθλοσύνης. ἀδ. 216.
βουπάμων. Leon. Tar. 51. 69.
βουπλάστης. Dioscorid. 18.
βούπληκτρος, - ον ἄκαιναν. Agath. 30.
βουπλήξ - ῆγες. Leon. Alex. 9.
βουποίητος - τε μέλισσα. Strato. 88.
βουποίμην. Antiphil. 30.
βοῦς, βοὸς ἐῦρου. Hadrian. 1. βοῦν τὸν αὐχήεντα. Sami. 1. ἀρότην. ἀδ. 287. βόες κεραοί. Eryci. 14. συγγνώμη βουσὶ λέοντα Φρύγεῖς. Posidip. 14.
βουστρόφος - ον ἀκροσίδηρον. Antiphil. 4. - Φα δεσμὰ τενόντων. Philipp. 14.
βούτης. Eryci. 3. Arab. 5. ἀδ. 248.
βουφάγος - γε. (ubi nunc βουφόνε) Antip. Sid. 91.
βούφθαλμος. Meleag. 1, 29.
βούφορτος. Theodorid. 1.
βουχανδής, λέβης. Anyte. 2.
βούχιλος - λου Ἀρκαδίης. Myrin. 1.
βούτης. Antiphil. 14.
βραβεύω - ειν φίλτρα. Meleag. 11.
βράβης - ην κοινὸν ἔθεντο ἀέθλων. ἀδ. 627.
βράβυλος - ους. Pallad. 21.
βράγχιος - ιοι θῆρες. Arion. Hymn. 4.
βραγχός - ὸν τετριγυῖα. Paul. Sil. 48. περὶ λευκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων. Agath. 69.
βραδύνω - η χάρις. ἀδ. 409.
βραδυπειθής. Agath. 21.
βραδύπους, ὄνος. Secund. 2. νοῦς. Lucian. 39. - πουν θῆκεν. Antiphil. 21.
βραδυσκελής. Philip. 13.

βραδυτής, δαιμόνιος. ἀδ. 106.

βράζω. ἔβρασεν εἰς ἠιόνα. Tull. Laur. 2. ὀστέα βέβρασται παρ' ἠιόνι. Antip. Th. 61.

βράσσω -σομένη θάλασσα πνεύματι. Leon. Tar. 57.

βραχίων -ονας στικτούς. ἀδ. 482.

βραχύβωλος, χέρσος. Antip. Sid. 69. Apollonid. 5.

βραχύς, λίθος. Polemo R. 3. ἡβήτας. Lectt. 195. -χὺ κέρμα. Lucill. 81. ὅσον βραχύ. Id. 59. βουκόλιον. Polemo. 3. Plato. 17. -ὺν καιρόν. Callim. 36.

βραχυσυλλαβίη. Callim. 17.

βραχυσύμβολος, μύστις. Marc. Arg. 18.

βραχυφεγγίτης -του λύχνου σέλας. Philip. 11.

βραχύφυλλος -ον δένδρον. ἀδ. 332.

βρέγμα. Alcae. 17. Antip. Sid. 18.

βρενθύομαι -εται οὔτε Πλάτων. Agath. 58. τί βρενθύῃ. Pallad. 58.

βρέτας, πάντων ἔμπνοον. ἀδ. 594. δαιδάλεον χρυσῷ. Nossis. 4.

βρέφος, μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος. ἀδ. 281.

βρέχω -θέντα μύροις στέφανον. Meleag. 98.

βρεχμός -ὸν θῆρα. Paul. Sil. 66. -ὰς βύρσας. Antip. Sid. 18. -αῖς παλάμαις. Leon. Alex. 2.

βρῖθος, ἀπὸ χθονὸς ἦρατο. Doricus. II. 63.

βριθύνοος. II. 518.

βριθύς -ὺ δίκτυον. Zosim. 3. -ὺν χάλυβα. ἀδ. 297.

βρίθω, σταφυλῇ. II. 519. -θει γόνυ. ἀδ. 283. -θειν ὀστέα. Diodor. 15. μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος. Tiber. Ill. 3. συμποσίων βρίθοντ' ἀγυιαί. Bacchyl. fr. 9. τῷ ναοῖς βρίθοντι. Adrian. 6. οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς. Lucill. 55. δάσκια βέβριθε λάχνᾳ γένεια. Simm. Alae. βᾶρις ἀποφθιμένων βρίθεται. Leon. Tar. 59. οὔθασι βεβριθόσι δῶρα γάλακτος. ἀδ. 230. ἠνορέη βεβριθώς. Christodor. Ecphr. 240. παρθενίων χαρίτων βριθομένην. Posidip. 7. καμάτοις. Philip. 22. γήραϊ. Theaet. 1. ἰσμῷ βομβητῇ Philip. 30. εὐκαμάτοις στεφάνοις. Ill. 17.

βρομέω, ἶσα Διΐ. Rhian. 1.

-ἰόντα θαλάσσης δοῦπον. Archias. 33.

βρομιάζω -ζόμενος. Glauc. 4. -μένη ἀνθρώσκει. Id. 3.

βρόμιος -ίας οἰνάδος. Simmi. 6. (I. 138. ed. L.)

βρομιώδης -δεα πηλόν. Macedon. 33.

βρόμος, ἁλός. Hegesip. 6. -ον ἀνέμων. Antip. Sid. 67.

βρόμος -ου, οὐ βρόμιον. Julian. Caes. 1.

βροντώδης -δεις λίθους. Paul. Sil. 74. 52

βρότειος, φύσις. Philip. 46. -τειοι παλάμαι. Simonid. fr. 10.

βροτόγηρυς, ψιττακός. Orinag. 27.

βροτοκτόνος -νε κράνεια. Anyte. 1.

βροτολοιγός, Ἔρως. Meleag. 50. ἄρης. Antip. Sid. 29.

βροτοφεγγής -γέα αἴγλην. ἀδ. 597.

βροχετός -τῶν ῥαικόεσσαν ἀρωγόν. ἀδ. 176.

βροχίς -ίδων. Phani. 3. ἀδ. 419.

βρόχος, ἀναίφυκτος. Paul. Sil. 72. -ον ἅψε δειρῇ. Antip. Sid. 84.

βρυάζω -ζειν οἶδε καὶ ὁ λίθος. Aemil. 2.

βρύγδην, πλέξασθαι φλιαῖς περὶ χεῖρας. Antiphil. 23.

βρύκω. ἔβρυκεν ἄλλος ἄλλον. ἀδ. 418. μελαίνη σηπεδόνη ἔβρυξε σάρκα. Eryci. 9. Αἰγία βρύξας ἁλιρρόθιη. Diodor. 16.

βρυχηδόν, ὀδοῦσι μάρψει. ἀδ. 417.

βρυχητής, χόλος. Paul. Sil. 47.

βρύχω. ἔβρυχεν ἄλλος ἄλλον (al. ἔβρυκε.) ἀδ. 418. -χων θηκτὸν ὀδόντα. Archias 12. ὤλετο βρυχθεὶς ἁλί. Philip. 77.

βρύω. δόμος στεφάνων ἔβρυεν. Nicaen. 4.

βρωμᾶτο μιξαπάτη. Agath. 53.

βρῶσις -σιν χρηματικήν. Pallad. 55.

βρώσκω. πικρὸν ἔβρωξε γάλα. Jul. Polyaen. 4.

βρωτός -τὴν ἀχράδα. Meleag. 1, 30.

βρωτύς. Pallad. 27.

βύβλος -λῳ καὶ χάρτῃ. Pallad. 46.

βύθιος -ιον γέρας. Paul. Sil. 36. -ίην ναυμαχίην. Apollonid. 16. χαμεύνην. Paul. Sil. 51. ἐκ βυθίων (ubi nunc ἐμβυθίων) Alex. Aetol. 1. -ίων παγίδων. Theaet. 1.

βυθοῖσι, ψάμμος. Philip. 12.
βυθός, κραδίης. Maced. 3. μακρὰ γεφυρώθη. ἀδ. 418. -ὸν ἅλμης. Antiphan. 6. ἀργαλέον. ἀδ. 406. -ῷ θάνες. Jul. Aeg. 55. -ῶν γλυκερῶν. ἀδ. 63.
βύρσα, ταυροδέτις. Agath. 30. -σης ταυρείου. Antip. Sid. 27.
βύσσινος -νον εἷμα. Nossis. 2.
βυσσόθεν, ὀρνύμενος. Anyte 12. τὰ κεκρυμμένα φαίνει. Eratosth. 1.
βυσσομίτρης. Flacc. 4.
βυσσός. οὐ γένυς ἥπτετο βυσσοῦ. Bian. 4.
βύσσωμα -μασι λίνου. Maeci. 7.
βωθέω -εῖτε. Meleag. 19.
βῶλος, χλοάουσα. Agath. 25. Ἰβηριάδος. Philip. 68. ἐλαφρή. Meleag. 122. -λου δίης. Crinag. 46. βώλοι. Leon. Tar. 77. -λον ἐφεσσάμενος. Addae. 9.
βωλοτόμος, μύρμηξ. Philip. 73.
βώξ, βῶκας φλέξον ἐρευθομένους. Agath. 57.
βώτωρ -ορας ἄνδρας. Leon. Tar. 36.

Γ.

γαιήϊος. Aenigm. 29.
γάλα, τοὺν ταλάροισι. Antip Th. 32.
γαλαθηνός -νῷ ἥτορι κνώσσεις. Simonid. fr. 7.
γαλάκτινος -να στήθεα. Dioscorid. 9.
γαλακτοπαγής -γεῖ χρωτί. Rufin. 6. -γῆ ἄρνα. Strato 46.
γαλερῶς, πίνωμεν. Asclepiad. 9.
γαληναῖος -αίη λιπαρή. Callim. 31. χείματος ἐχθροτέρη. Antip. Th. 49. θάλασσα μειδιάει. Sat. Th. 6. Κύπρι. Philod. 24. -ναίῳ ὀλέθρῳ. Antiphil. Th. 49. -ναι θῖνα. Apollonid. 26.
γαλήνη -νῃ βιότοιο. Jul. Aeg. 39.
γαληνιάω -όων ἐπὶ πόντῳ. ἀδ. 575.
γαληνός; πόθος. Leon. Tar. 41.
γαλλαῖος -αίῳ ὀλολύγματι. Rhian. 9.
γαμέτης. Antip. Sid. 69. ἀδ. 641.
γαμέω, γήματο εἰς Μαραθῶνα. Marcell. Inscr. 5.
γαμήλιος -ιον φέγγος. Problem. ar. 19. ζυγέν. ἀδ.

703. ὑμέναιον. Agathias. 94.

γαμικός -κοῖς κρότοις. Philip. 79.

γαμοκλόπος. ἀδ. Her. 6.

γάμος -ου προκέλευθον χρεμέτισμα. Maced. 7. -ον ξεῖνον. Agath. 1.

γαμοστόλος. Archias 5.

γαμφηλός -λῇ φορέεσκε πόνον. Myro. 3.

γαμψός -ὸν ἄγκιστρον. Archias 10. -δρέπανον. Antiphil. 4. ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου νηός. Paul. Sil. 60. -ῶν δρεπάνων. Antiphil. 29. -ὰς δρεπάνας. Philip. 4.

γαμψῶνυξ -νυχι ταρσῷ. Strato 63.

γάνος. Sabin. II. 304. σπεῖσον. Antip. Sid. 74. ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32.

γανόω -ῶσαι ἀσπίδες. Leon. Tar. 47. -όωντα ἔναρα. Meleag. 115.

γάνυμαι -υται ἡ θεὸς τούτοις. Pallad. 1.

γάνυσμαι; προσφιλέs, Paul. Sil. 74. 6.

γαργαλίζω -ζει. Julian. Aeg. 1.

γαρύω. ἔσχατα γαρύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη. Meleag. 72. γαρύοντα (τέττιγα.) Pamphil. 2.

γαστήρ. γαστρὶ σιτοδόκῳ. Paul. Sil. 40. ἐν γαστρὶ λαβεῖν. Nicarch. 6. γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν. Pallad. 16. τὴν ἀκρατῆ γαστρός φύσιν. Theocr. Chi. 1. γαστὲρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων. Antip. Th. 48.

γαστροβαρής -ὲς λέχος. Sosip. (Dioscor.) 1.

γαστροφορέω. ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας. Philip. 58.

γαῦλος. Antiphil. 29. -λους γλαγοπῆγας. Leon. Tar. 34.

γαῦρος -ρον λύχνα. Julian. Aeg. 12. τὸ γαῦρον, τόδ' ὡραῖον. Nossis. 9. μὴ γαῦρα φρυάσσου. Meleag. 22. γαῦρα σκιρτήματα. Muc. Scaev. II. 265.

γαυρόω -ούμενον λύχνα κλινεις. Mesomed. 2.

γέα -αι. Crinag. 22.

γεγωνέω -νεῖ. ἀδ. 524.

γεγωνός -ὸν βοὴν ἵστησι. Aenigm. 13. τέττιγες γεγωνότεροι κύκνων ἀείδειν. Antip. Th. 30.

γειαρότης. Antip. Thess.

47. [illegible] ληϊνόμοι. Archias. 27.

γειομόρος, βότρυος πολυγλεύκου. Apollonid. 5. -ρου σμηνοδόκου. Philipp. 73.

γειοπόνος. Julian. Aeg. 19. II. 519. Agath. 30.

γειοφόρος -ους σκαφίδος. Phani. 4.

γεῖσα. Theaet. 2.

γειτονέω. ἆσσον ἐγειτόνεον. Leon. Tar. 96.

γειτόσυνος -νης ἐκκαλύβης. Antip. Sid. 103.

γείτων, ἀδλ. Comet. 2. πολιὴν τρίχα γείτονα μοίρης. Claud. 2. ληνοῦ τύμβον. Dioscor. 37. τῆς μακάρων χοροστασίης. Diogen. II. 492.

γελάσιος -ίαις νύμφαις. Scoli. 8.

γελάσκω -κων. ἀδ. 643.

γελάω. λειμώνων ἁβρὰ γελᾷ πέταλα. Antip. Sid. 37. τὰ γελῶντα κρίνα. Meleag. 105. φαικάδα ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν. Myrin. 2.

γελγίς -ῖθες πότιμοι. Crinag. 6. (ubi nunc γελγῖδες.)

γελοιομελέω -εῖν. Leon. Tar. 77.

γελωομιλίη. Ammian. 25.

γέλως, πάντα καὶ πάντα κόνις. II. 278.

γεμίζω, ὄρνεον ἀνέμων γεμίσας. Pallad. 19. οἶνον ὑπὸ φρένα πῦρ τε γεμισθείς. Meleag. 20.

γέμω, χαρίτων. ἀδ. 346. -εις πᾶσι χαρίτων. Macedon. 1.

γενάρχης, πόντος. Philip. 28.

γενεῆθεν. Pers. 7.

γενεθλιακός -κοῖσιν ἐν ὥραις. Leon. Alex. 8. 17.

γενέθλη -ην σταχύων. II. 510.

γενεθλίδιος -δια δῶρα. Leon. Alex. 10. 21. θυηπολίας. Diodor. 2.

γενέθλιος -λιον βαρὺ δακρύσασα. Antip. Sid. 43. ἀείδειν τὰ γενέθλια. Hedyl. 7 (12).

γενειάζω -ων ἄρτι. Flacc. 1.

γενειάς -άδος ἄκρα χαράσσων. Stat. Athl. 11.

γενειήτης -τῶν τράγων. Antip. Sid. 61.

γένειον, ἐπιπρίουσα. Antip. Th. 28.

γένεσις. τὴν ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν. Philodem. 26. παιδοπόρον. Philip. 34. διαθείς. Lucill. 46. λυποῦντα κρόνον. Id. 51.

γενετήρ -τῆρος. ἀδ. 549. -τῆρα ἡσυχίης. Agath. 81.

ἀδ. Her. 12. 13. 14. -τῆρσι. ἀδ. 704.

γενέτωρ. Alcae. Messen. 9. ἀδ. 707.

γεννήτωρ -τορι πάντων. ἀδ. 610.

γέννυ, καλάμου. Julian. Aeg. 10. ξιφέων. Paul. Sil. 49. οὐ γέννυς ἥπτετο βυσσῶν. Bianor. 4. φονίων γέννυν. Alcae. Mess. 8.

γεραιός -ὰ τρύχη. Philip. 8.

γεραιόφλοιος -α σῦκα. Philip. 20.

γεραίρω. τῷ σε τεῷ τέττιγι γεραίρει. Paul. Sil. 48. θυσίην λοιβαῖσι ἀδ. 169. κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους. ἀδ. 169. μερόπων φυὴν ἐγερήραμεν. ἀδ. 270. γεραίρων ἄστυ. ἀδ. 598.

γεράνδρυον. Crinag. 7. Eryc. 9.

γέρανος -νον ὑψιπετῆ. Antip. Sid. 105. -ων κλαγερῶν. Id. 17. πρὸς γεράνους πόλεμος. Lucill. 69.

γεραός -οῦ βότρυος. Phanias 5.

γεραρός -ῶν χορός. Macedon. 18. νικήσας γεραροὺς νέος. Stat. Athl. 30. γεραρώτεραι πολιαί. Philo. II. 40r.

γερόντιον. Macedon. 27.

γέρων, χαλκός. Simonid. 50.

θεσμός. Metrodor. 2. αἰών. Christod. Ecphr. 135.

γεύομαι. πάσης γεύεται ἀκρασίης. Marc. Arg. 16. γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν. Antip. Th. 39. γευόμενος ἄρτι ἀρότρου. Dioscor. 21. γευόμενον χῶμα μέσσου πελάγους. Antiphil. 16. ζωᾶς ἄρτι. ἀδ. 721. πάντων. Pallad. 59. γευσαμένη χολάδων ἀντιβίων. Paul. Sil 46. ναυηγῶν ἀνέμων. ἀδ. 383. φιλοκαρποφόρου θέρεος. ἀδ. 177. ἥβης. ἀδ. 741. πικρῶν βελέων. ἀδ. 267. τοῦ πικροῦ μέλιτος. Meleag. 18. ἀστόργου θανάτου. Leon. Alex. 41. πενίης. Maced. 3.

γέφυρα, πυρός. Philip. 13.

γεφυρόω -ώσας Βόσπορον. ἀδ. 154. γεφυρώθη βυθός. ἀδ. 418.

γεωλοφίη -ίῃ λυπρῇ. Zonas. 2.

γεωμορία, λιπαρά. Addae. 1. ἐκ γεωμορίης. Isidor. 2.

γεωπόνος. Agath. 59. -πόνε. Id. 55. ἀδ. 450. Philip. 49.

γεωτόμος. ἀδ. 229. -τόμον ὕλην. Bian. ined.

γηγενὴς - νὲς σῶμα. ἀδ. 545.
γηθέω. τοιοῖσδ' ἀμφ' ἔργοισιν ἐγάθεον. Antip. Sid. 88. ὄφρα ὀστέα γηθήσῃ. Antip. Sid. 74.
γηθόσυνος. II. 517.
γήινος: - νον Ἑρμᾶν. Nicaenet. 2.
γηραλέος - ον τρῦχος. Antip. Sid. 17. βάκτρον. Paul. Sil. 46. - ία σανίς. Antiphil. 41. κάρα. Mnasalc. 3. - αν χεῖρα. Macedon. 24. - πίτυν. Zonas. 5. - ην ἤθεσι. Paul. Sil. 83. - ων σελίδων. Philip. 24. ἀντίδων. Iul. Aeg. 4. - ους πλοκάμους. Andronic. II. 399. - ίας βίβλους. Comet. 4. κύρβεις. Id. 5.
γηραιός - ῆσιν ἠλακάτῃσι μεμυημένα. Marcell. Inscr. 18.
γηραός. ἀδ. 708.
γῆρας, ἀπεξύσας. Comet. 4.
γηράσκω - κει καὶ χαλκός. Antiph. 15. τὸ καλόν. Strato. 74.
γηράω - άσας λυσσητῆρα πόδα. Philip. 6.
γηροκομέω. ἐγηροκόμει. Callim. 40.
γηροκόμος. Paul. Sil. 79. ῥᾷδ' ἐφ' ἐπὶ τλήμων λαίνεα γηροκόμων. Antip. Sid. 42.
γηροτροφέω - εῖ. ἀδ. 572.
γηρύω. γηρύσαιτο νεβρός. Philol. 10.
γήτειον, ἀειθαλές. Meleag. 112.
γιγαντολέτης. II. 517. 518.
γλαγάω - γόωντι σπέρματι. II. 519.
γλαγερός - ὸν δῶμα. Leon. Tar. 30.
γλαγόεις - όεντες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
γλαγοπήξ - πῆγας γαυλούς. Leon. Tar. 34.
γλευκίσκος. Asclepiad. 28.
γλαυκόμματος. ἀδ. 608.
γλαυκός - κὰ σελάνα. Dionys. 2. γλαυκῆς μεδέουσα Λευκοθέη. Philodem. 25. - κᾶς Παλλάδος. Antip. Sid. 88. - κὴν ὑγρανδράδα. Qu. Maeci. 10. ἄμπελος γλαυκῶν φύσημος ἐκ πετάλων. Marc. Argent. 28.
γλαυκῶπις - ιδος Ἥρης. ἀδ. 521.
γλαύξ. ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.
γλαφυρός - ρὰ χείρ. Theocr. 7. - ρῆς ἀπὸ χθονός. Agath. 92. - ρον ἐρωμένιον. Antiphan. 4.
γλευκοπότης, Σάτυροι. Leon. Tar. 18. ἐκ χθονίου Βρομίου. Apollonid. 10.

γλήνη, κόρη. Pallad. 150. -αι ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι. Sosip. (Dioscor.) 3. γλήναις Φρικτὸν ἴεντα σέλας. Archias 12.
γλήχων. Leon. Tar. 55. οὐ γλήχωνι Κρίτων αὐτὸν ἀποσφραίνει. Lucill. 98.
γλισχρός -ῶν λόφων. Antip. Sid. 107.
γλίχομαι -χου μὴ μεγάλων. Pers. 3.
γλοιοπότις, χλαμύς. Theodor. 3.
γλοιώδης -ῶδες δάκρυον. Paul. Sil. 74. 125.
γλουτός. λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν εὐαφίῃ. Rufin. 2. ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις. Meleag. 22.
γλυκαίνω -νειν. Paul. Sil. 74. 81.
γλυκειότερος. ἀδ. 727.
γλυκερόχρως. Meleag. 120.
γλυκύδακρυς, Ἔρως. Meleag. 45.
γλυκύδωρος, Ἔρως. Rufin. 34.
γλυκυηχής. Antip. Thess. 23.
γλυκυμυθέω -θεῖ. Meleag. 23.
γλυκύμυθος -θον ἔπος. Meleag. 89.
γλυκύπαις, Ῥόδος. Meleag. 7.
γλυκυπάρθενος -νοι Ὧραι. Meleag. 54.
γλυκύπικρος, Ἔρως. Posidip. 11.
γλυπτήρ -τῆρα σιδήρεον. Jul. Aeg. 11.
γλύπτης. ἀδ. 302. 304.
γλυφίς -ίδα. Archi. 1.
γλύφω -ων τόκους. Pallad. 86.
γλωσσόκομον -μα. ἀδ. 448.
γλωττισμῶν, περιάλλων. Philodem. 21.
γλωττίζω -ζει. Automed. 3.
γλωχίν -ῖνα πλατέος σιδήρου. Damoch. 2.
γναθμός -μοῖς κεῖρε. Leon. Tar. 61.
γναμπτός -τῆς σπιλάδεσσι. Arabi. 4.
γνάμπτω -τον δάκτυλα. Agath. 71. ἥκε. ἀδ. 292. μὴ σέο γνάμψῃ Φροντὶς ἐλευθερίην. Paul. Sil. 71.
γνήσιος, ἐραστής. ἀδ. 167. νέκυς. Zenodot. 2. φίλος. Phocyl. 1. ἀνέφυσε γνήσιον. Parrh. 1. αἷμα. Jul. Aeg. 47. τέκνα γνήσια κηδομένων. Antip. Sid. 88. γνήσια τάδε πάντα Agath. 68.
γνώμων -μοσιν ἁρμονικοῖσιν. Ep. Byz. 34.
γνώριμος. Epigon. 2.
γνῶσις -σιας. Jul. Aeg. 43.
γνωστός, τύπος. Meleag. 53.

Archias. 17. -τὰ ἰκέσιν. Glauc. 6.
γναπτός -τὰ ὀκυπτά. Nossis 8. γναπτῶν τρισσατίων. Jul. Aeg. 9.
γοάω. ἐγόησαν γόον. Eutolm. 4. γοηθείς. Crinag. 43.
γόγγρος. Hedyl. 4.
γοερός -ἡ Βήρυτος. Joan. Barb. 9. -ροῦ κήδεος λύσιν. ἀδ. 386. -ρῷ σήματι. Theoseb. II. 450. -ραῖς ὠδίνεσσι. Dioscorid. 31. φροντίσιν. ἀδ. 651.
γοήμων -μονα φωνήν. ἀδ. 287.
γοητεία -ας φάρμακον. Pallad. 113.
γοῆτις, μορφή. Strato 34.
γοῖ, γοῖ. Antip. Th. 4.
γομφιόδουπος, χαλινός. Qu. Maec. 6.
γόμφος -οι τμηθέντες. Archimel. 1. -ον ἐχετλήεντα. Agath. 30.
γομφόω -ουμένη νηός. Philip. 28. ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσα. Bianor. 9.
γομφωτήρ. Zelot. 2.
γόνιμος, βυθὸς Ἠμαθίης. Tull. Gem. 7. -μον ποταμόν. Antiphil. 31. -μην φλέβα. Alcae. Messen. 8.
γονεύς. II. 517.
γόνυ, ἐλαφρότατον. Mnasalc. 13. γόνυ πεπτηότες ἐμοί. Scoli. 22. ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ξυρηκεῖ γόνατος. Apollonid. 1. εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν. Simonid. 78. χλαῖναν ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων. Qu. Maec. 11.
γοργός, ἀετός. Antip. Sid. 92. -ῷ μάρνατο παγκρατίῳ. Alcae. Mess. 9.
γοργῶπις, Ἀθήνη. Marc. Inscr. 54.
γοργωπός, ἀλέκτωρ. Meleag. 123.
γουνάζομαι -σομαι, Rufin. 31. τὴν βάρβαρον. ἀδ. 56.
γουνόομαι. Meleag. 109.
γραιοῦμαι. Epig. Thess. 1.
γραιός -ἡ σταφυλή. Philip. 9.
γραμματικεύομαι -σαμένῳ. Pallad. 41.
γραμματικός -κῆς βύσις. Paul. Sil. 81.
γραμματόκος -κῳ μελίσματι. Damochar. 2.
γραμματολικριφίς. Lucill. 28.
γραπτήρ -τῆρα κελεύθου μόλιβον. Paul Sil. 52.
γραπτός, τύπος. Perses. 4. -τὰν στηλίδα. Zenodot. II. 78.
γραφικός -κοῖο ῥεέθρου. Da-

mochl. 2. -κῶν κινύκων. ἀδ. 95.
γραφίς, βάσκανος. ἀδ. 352. ἀργυρέη. ἀδ. 423. πᾶσα γραφὶς μορφῆσαι χαρίζεται. ἀδ. 352. -ίδος Ἀπελλαίου μόχθον. Antip. Sid. 32. κρήδεμνον λαμπόμενον χρυσεοπηνήτῳ γραφίδι. Agath. 5. -ίδων χρώματα. Agath. 95.
γριπηΐς -ίδι τέχνῃ. Antip. Sid. 14.
γρίπων. Leon. Tar. 93.
γρῖφος. Archias. 29.
γρυπός. Lucian. 20. Nicarch. 23.
γρυτοδόκη -κην κοιτίδα. Myrin. 2.
γρώνη. Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη. Leon. Tar. 35.
γύαια, ἐκλύσατο. Leon. Tar. 57.
γύαλον -οισι μελαμπέπλοις. ἀδ. 534. χθὼν μυχάτων κοιλώμασιν. ἀδ. 472.
γόη -ην διαίνω. Il. 519.
γυιοβαρής, φροντίς. Paul. Sil. 10. λιμὸς ἐρωμανίης. Id. 7. πῦρ. Id. 43. -ρῆ βέλεα. Id 32.
γυῖον, ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον. Marc. Arg. 17. ἐμπελάσῃ γυῖα γυίοις. Paul. Sil. 6.
γυιοκαγής -γεῖ νιφάδι. Antip. Sid. 27.
γυιοτακής, πενίη. Macedon. 28. Paul. Sil. 41.
γυιοτόρος -ρους μύρμηκας χερσὶν ἑλίσσων. Christod. Ecphr. 226.
γυιόχαλκας. Dosiad. Ara. 2.
γυμνάς, ἀμφ᾽ ἀρετήν. ἀδ. 722. εὐμόχθου ὑπὸ γυμνάδος. ἀδ. 723.
γυμνήτης, βίος. Antip. Sid. 80.
γυμνός -νοτάτοις χείλεσι. Macedon. 7.
γυμνόω -νώσας τοῦ βίου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. ἰούς. ἀδ. 290. γυμνῶσαι ἀληθέα δήνεα μοίρης. Christod. Ecphr. 75. -νωμένου φάρεος. Plato. 26. γυμνώσασα. ἀδ. 231.
γυναικεῖος, πόλεμος. Meleag. 119. -ον πένθος. Archil. fr. 1.
γυναικοκρατέομαι. Pallad. 13.
γυναικομανής -νῆ φλόγα. Meleag. 3.
γυναικοφίλας. Eratosth. Schol. 3.
γυργαθός -ὸν νέφος. Archil. fr. 13.
γυροδρόμος, πέτρος. Archias. 25.
γυρός -ὸν ἱμασκύνιον. Agath.

67. -ὸς δρόμον. Secund. 2. μόλιβον. Paul. Sil. 50.
γυρὴ κόνις. Apollonid. 29.
γυρῆς κεραίας. Paul. Sil. 45. πλέκουσι γυρὰ χελιδὼν οἰκία. Antip. Sid. 37. σφαιρῶσι νῶτα. Synes. 1.
γύψος -ου χρίσματα. Rufin. 14.
γωνιοβόμβυξ. Herodic. II. 65.
γωρυτός. Rhian. 8.

Δ.

δᾳδουχία. φέγγος ἐδᾳδούχουν πυρὰ παστῷ κεδνά. Meleag. 125.
δαήμων -μονες ἀνέρες ἄστρων. Antip. Sid. 1.
δαιδάλεος -έη χείρ. Plato. 15. -έοιο τέχνης. ἀδ. 275.
δαιδάλλω -ων εἰκώ. Nicomed. 9.
δαιδαλόεις -όεν βρέτας. Nossis 4.
δαίδαλον, τὸ καλόν. Diodor. 3.
δαιδαλόχειρ. Leon. Tar. 28.
δαιμόνιον -ίων φρικτῶν. Pallad. 40.
δαιμόνιος -ιον τάχος. Nicarch. 26. ἀδ. 312. -ίου πίνακος. Pollian. 5. -ιον χρῆμα. ἀδ. 162.
δαίμων -μονες εἰσὶ μάχης. Archi. fr. 4.
δαιτυμών -όνων. Probl. ar. 30. Aenigm. 2.
δαίω -σατο φλόξ με πυρός. ἀδ. 192. δεδαιομένος ἔρωτι. Callim. 77.
δακέθυμος, ἱδρώς. Simonid. fr. 14.
δάκετον. ἡ φονίη δακέτων ἔχις. Tiber. Ill. 1. -ων φάρυγας. ἀδ. 281.
δάκνω -κνει δυςβίοτος πενίη. Leon. Tar. 64. ἔδακε φρένας. Simon. 105. τὸν δακόντα δακεῖν. Philodem. 20.
δάκρυ, εἰνόδιον παρερχομένοις. Crinag. 35.
δακρυόεις, πότμος. ἀδ. 535. -εντα δόμον. ἀδ. 677.
δάκρυον, μέγα κηδεμόνων. Theodor. 17. -να ἀμπέλου. ἀδ. 98
δακρυτός, μόρος. Alcae. Mess. 20. -τὰ ἠρία. Apollonid. 29.
δακρυχέω. ἐπὶ σοῖς δακρυχέεις. Meleag. 15. -έει. Jul. Aeg. 56. -έων. Pallad. 102.
δακρύω. τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε. ἀδ. 656.
δακτυλικός -κὴν ψῆφον. Pallad. 87.

δακτυλοκαμψόδυνος. ἀδ. 437.
δάκτυλος, ἀώς. Asclepiad. 9. -λον οὐ προέβη. ἀδ. 106.
δακτυλότριπτος. Philip. 18.
δαλός, πυραυγὴς πρίν ποτε, νῦν δὲ δαλός. Meleag. 49.
δαμάλη. Erycius 1.
δαμαλήβοτος, ἄκρη. Leon. Tar. 39.
δαμαληφάγος. Eryci. 4.
δάμαλις -λιν γλυκερήν. Agath. 25.
δαμάτειρα. Lucian. 27.
δαμάω, γυῖα δαμεὶς χρόνῳ. Philip. 8.
δανείζω -νίσας. Pallad. 102. -ζόμενος. ἀδ. 437. -ζόμενον χεῦμα. Antiphil. 32.
δανειστής -τοῦ. Aenigm. 26.
δάνος πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν ἀδ. 752. -έων χειμῶνας. Callim. 26.
δαπανάω -νῶν χρόνον. Pallad. 111.
δάπανος -νῳ κόλλοπι. Dioscorid. 3.
δάπεδον, Ῥώμης. ἀδ. 724. Αὐσόνιον. ἀδ. 726. -δῳ χρυσέῳ. Pallad. 11. -οις κλεινοῖς. Gaetul. 8. πλάτανον αὖραι ἱστόρεσαν δαπέδοις. Philip. 64.
δάπτω -τομένων πένθει. Paul. Sil. 82. δάπτεται κέαρ. Bacchyl. fr. 2.
δαρδάπτω -τειν. Strat. 62. Agath. 74.
δαρέτιος, χρυσός. Simonid. 45.
δάσκιος -ιον ὕλην. Anyte. 8. Jul. Antec. 2.
δασπλής -ῆτα διάστασα. Paul. Sil. 39. πάντα μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν. Simonid. fr. 3.
δασύθριξ -τριχος αἰγός. Simmi. 1. -χα μῆλα. Cyrus 1.
δασυκνήμων, Πάν. Theaet. Schol. 3.
δασύνω -νομένην κόρυν θριξί. Paul. Sil. 46. -νόμενον πνεῦμα. Agath. 69. ἡ κνήμη δασύνεται. Alcae. Mess. 2. δασυνθείς. Diocl. Car. 1.
δασύς, ἐπινοήμασι. Archil. fr. 9.
δασύτρωγλος -λον λασταύρων. Meleag. 49.
δασυχαίτης -την ἰξαλόν. Agath. 29.
δάφνη, ἀνέτειλε κλῶνα μελαμπέταλον. Philip. 61. -νης κλῶνα μελαμπέταλον. Meleag. 1. 14. κόρυμβον. Christ. Ecphr. 395. -ναι μελάμφυλλοι. Theocr. 1. -ναις ἡμεροθάλεσι. ἀδ. 363.
δαφνογηθής. Il. 518.

δαφνόκομος -μοις τριπόδεσσι. Musae. II. 520.

δάφοινος, ἄρης. Anyte 15.

δαψιλής -λὲς νᾶμα. Antiphil. 29. -ῆ ἐπεισόδια. Crinag. 6.

δέω, δεδμώς. ἀδ. 592.

δεῖγμα. Posidip. 13. Nicomed. 9. πρηϋνόου κραδίης μέγα δεῖγμα. Julian. Aeg. 71. θρασυστομίης. Meleag. 34.

δείελος -ον. Leonti 11.

δείκελον. II. 520. Agath. 35. Paul. Sil. 34.

δείκηλον. Stat. Athl. 30.

δείκνυμι. Φοῖβον τοῦτον ἔδειξεν ἔρις. Dioscor. 25. Φοῖβος Ῥόδον ἔδειξεν ἐξ ἁλός. Antiphil. 19. κάλλος ἔδειξε θνητοῖς. Parmen. 5. νίκη σε δεῖξεν ἀεθλοφόρον. III. 22. νέους ἀφανεστέρους. III. 27. τοῦτό σε δείξει πανταληθέα. Agath. 9.

δειλός, σμίνθος οὐδὲ μυάγρης δειλός. Tull. Sab. 9. δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδαλαῖ. Crinag. 6.

δεῖμα, καὶ ἔπι δεῖμα λίθος. Antip. Sid. 42.

δειμαίνω -νουσα. ἀδ. 586.

δειμαλέος -έην ὑλακήν. Julian. Aeg. 59.

δειπνάριον. Lucill. 29.

δειπνέω -νῶν λιτά. Antiphan. 3. ἐδείπνουν πρός. Automed. 1.

δειπνίζω. Lucill. 72.

δειραγχής -ὲς ὕβροχον ἅμμα πετεινῶν. Archias 8.

δειράς -άσι. Antip. Sid. 18. -άσιν ἀλιρρήκτοις. Archias 33.

δειρή. ὑπὸ δειρὴν ἀψαμένη. Alex. Aetol. 5.

δεκάς, ἡ προτέρη ῥητήρων. Leonti. 19.

δεκάτευμα -ματα κερδέων. Callim. 20. ἐξ εὐνῆς. Dioscor. 12.

δεκάτη, τῆς δεκάτης δεκάτη. Simonid. 45.

δεκατόσπορος. ἀδ. 210.

δεκέτηρος -ρον μόχθοι. ἀδ. Her. 12. μάχην. Ib. 14.

δεκέτης, ἄρης. Agath. 63.

δέκτρια, συνήθης ξείνων. Lectt. 236. πάντων δέκτρια γραμματική. Lucia. 12.

δελεάζω -ασθέντας. Pallad. 113.

δέλεαρ, ἡ Σαμίου παρθένοιο καλὸν ἔχει. Agath. 35.

δελεάρπαξ. Leon. Tar. 93.

δελφίς. Meleag. 7. -ῖνες φιλόμουσοι. Arion. Hymn. στόλοι εἰναλίων ἀγέλας. Anyte 12. -ῖνες ἰχθυφάγοι σκύλακες. Philip. 72.

δέμνιον. -ια Περσεφόνης. Meleag. 119.

δέμω. ἔδειμε τύμβον. ἀδ. 634.

δενδαλὶς -ίδας τεύχουσα. Eratosth. Cyren. 2 a.

δένδρεον. Philip. 75. Zelot. 2. Marian. 2. Paul. Sil. 44. ἀδ. Her. 29.

δενδρήεις -εντα χῶρον. Marian. 2.

δενδριακός -κὴν θυσίην. Zonas. 3.

δενδρῖτις -τιδες νύμφαι. Agath. 47.

δενδροβατέω. ἣν πρὸς ὕψος δενδροβατῇς. Antiphan. 1 a. (Lectt. 33 c.)

δενδροκόμης. Rufin. 15.

δενδροτυπής -πεῖς. (leg. κεντροτυπεῖς) πῶλοι. Philip. 62.

δενδρώδης -δεσι νύμφαις. Meleag. 111.

δεξαμενή. Probl. ar. 23. 25.

δεξιός. ὦ στόμα πάντων δεξιόν. Dioscor. 17. κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον. ἀδ. 538.

δεράγχη -ας ἀνασπαστούς. Antip. Sid. 7. -χέας πάγας. Philip. 8.

δεραιοπέδη. Antip. Sid. 15. 62.

δεραιοῦχος, βρόχος. Aristodic. 1. (ubi nunc δειραγχεῖς).

δέρη -ης ἐφαπτομένη. Simmi. Rh. 3.

δερρίς. Meleag. 22.

δέρω -εται τῆς παντὸς ἀγῶνος πληγάς. Lucill. 10.

δεσμέω. Philip. 45.

δέσμιος, -ίῳ ὕλῳ. Meleag. 75. δέσμιος ὧδε μένε. Id. 63. -ιον ὡς λῃστήν. Pallad. 35.

δεσμός -μὸν χαίτης. Posidip. 20. ἀέλλης. Theaet. 1. πολύδακρυν. Mnasalc. 16. -μὰ κόμης. Leon. Tar. 3.

δεσπόσυνος. Dioscor. 4.

δεσπότις -τι παρθενίης. Antip. Sid. 12. -τιδι εἰροκόμων Id. 26. -τιδας ἡμετέρης μανίης. Philodem. 14.

δεύκητος. τί σε δεύτατον αἴνω (ubi nunc ὕστατον) Crinag. 41.

δεύτερος -ρα ἀμμαύτων χαρίτων. Crinag. 41.

δεύω. ἔδευσε βῶλον φόνῳ. Anyte. 15. δευόμεναι σκοιῇ πλόκαμοι. ἀδ. 482. ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένον. Archi. 12. βόστρυχα μύροισι δεδευμένα. Paul. Sil. 41.

δεύομαι. κοῦρον ἔτι ἀδόλου δευόμενον. ἀδ. 695.

δέχομαι. ἡ γὰρ δέξατο τέρμα βίου. Thucyd. 1. στέρνοισιν

ἰδίγμην. ἀδ. 658. δέξο. Erinn. 1. ἀδ. 557.

δέω. οἷνος ἔδησε χέρας. Antip. Th. 51. Ἔρως ἔδησε Φρένα. Satyr. Th. 4. ἔδην ἔδησαν ὄπα. Julian. Aeg. 65. ἄλγει δέδεσαι Φρένα. Christod. Ecphr. 186. τὸ στόμα μου δέδεται. Lucill. 48. ἀδρανίῃ δέδεται. Leon. Tar. 12. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ. Id. 2. τριχὶ μίσσα δεθεῖσα. ἀδ. 113. Ἕβρου κρυμοῖσι δεθέντες. Phalaec. 12.

δῆγμα -ματος πυρισπάρτου. Gabriel. III. 7. -τι ἐπουραίῳ δραξάμενος. ἀδ. 418.

δηθύνω. Macedon. 9.

δήϊος -ον ἄρεα. ἀδ. 632.

δήκτης, δῆκτα. ἀδ. 273.

δηλητὴρ -τῆρας καρπῶν. ἀδ. 416.

δημηγόρος -ον ἱστορίης ἦθος, Christod. Ecphr. 373.

δήμιος -ια. ἀδ. 83.

δημοβόρος -οἶδε πολιούχοισι. Christ. Ecphr. 357.

δημογέρων, θεός. Perses 3.

δημόθεν, νεῖσθαι ποτ᾽ ἀγρούς. Leon. Tar. 29. ἀδ. 170.

δημολογέω -γῆσαι μείλιχα. Leon. Tar. 85.

δημοσίῃ. ἀδ. 181.

δημόσιος. σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.

δημότερος -ρὴν Κύπριν. Antiphil. 1.

δημώδης, καὶ μάχλος. Aeschrio. I. 189.

δηναιός, βίος. Archias 1. -ὸν βίον. Id. 11. -ναιὰ λείψανα. Id. 10. -οὺς ἀστέρας. Antip. Sid. 49.

δῆνος -νεα. Diodor. 5. μαχλοσύνης. Agath. 3. ἔνθεα τέχνης. Stat. Athl. 8. μετήορα. ἀδ. 439.

δῆρις, στυγερά. Hegesip. 1. -ριν ἔθεντο. Antip. Th. 42. δισσάν. Antiphil. 36. Pallad. 55. ἀδ. 627.

δηρόν. Cometas 2. ἀδ. 400. ἐπὶ δηρόν. Paul. Sil. 78.

δηρός -ρὸν χρόνον. Crinag. 43.

δίαι -ας ἐν Διὸς ἢ μακάρων. Dioscor. 13.

διαβαίνω -μέσον διαβᾶσά με ποσσίν. Sosip. (Dioscor.) 2. ἡ ψυχὴ ἦλθεν ὡς διαβησομένη. Plato. 2.

διάβροχος, καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ. Dionys. 3. ὀστεῦν μύρῳ διάβροχον. Antip. Sid. 83. παῖδα. Posidip. 18. ὕδατι χαίταν. Antip. Sid. 32. ἀφρῷ πλόκαμον.

Archias 13. -χα πείσματα. Antip. Sid. 37.
διαγείρω. διεγερθείς. Lucill. 99.
διάγλυπτος. Crinag. 4.
διαγωγή -ῆς ἰχθυαινῆς. Pallad. 128.
διαζυγίη -ην μουνολεχῆ. Rufin. 25.
διαίνω, γύην κιφάδεσσι. Il. 519. μή σε διήνῃ ἀφρός. Julian. Aeg. 32. χθονὸς ἄκρα διῆναι. Cyrus 6. σῶμα διαινόμενον. ἀδ 239.
διαιρέω -τὴν γραῦν ὧδε διειλόμεθα. Nicarch. 5.
διαίρω -ομένης πυγῆς. Rufin. 2.
διαΐσσω -ων βυθὸν ἅλμης. Archi. 30.
διακλωπάω -πῶν. Posidip. 5.
διακνίζω -ων ἄνθεα. Meleag. 1. 32.
διακοσμέω -μεον, Agath. 72.
διακρίνω, τὰν χέλυν. Leon. Tar. 38.
διακριβόω -ηκρίβωσεν. Simonid. 90.
διακριδόν, οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα. Lucian. 5. Stat. Athl. 2. ἀρσενὸς σε. δ. Ἀλὶς ἀείδει. Damaget. 9.
διακτορία. Jul. Aeg. 11.
διάκτωρ -τορα βαῦταν. Inedit.
διαλυσίφιλος -λοι τρίχες. Rufin. 32.
διαμπερές. Pallad. 99.
διάνδιχα. Adrian. 1.
διανεμέω -νενεμημένας ἔθειρας. Philip. 50.
διανεύω -ων σολοικίζει. Lucill. 86. ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος. Christ. Ecphr. 34.
διανύω. ἕκατον διηνυσάμην ἐνιαυτούς. ἀδ. 649.
διαπίνω. ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι. Hedyl. 3.
διαπλάσσω -ασθέντα. Crinag. 47. (Lectt. 164.)
διαπλέκω. διαπεπλεγμένον στρατηγόν. Archil. fr. 9.
διάπλοος, Λειάνδροιο. Antip. Th. 54.
διαπλώω -ώσας πάντα βίον. Antip. Sid. 72. -ειν πόντον. Bian. 11.
διαπόντιος -τιον ἕλκειν ἄνδρα. ἀδ. 113.
διαπρύσιος -ιον κελάδημα. Crinag. 10.
διάπτημι -έπτη τὸ στάδιον. ἀδ. 311.
διάσημος -μοτάτου. ἀδ. 401.
διαστείχω -ων. Meleag. 20.
διασκηρίπτω -τε. Philip. 9.
διασμιλεύω -σε βίβλους. Comet. 6.

διάστασις -ιν διασπλῆτα. Paul. Sil. 39.
διαστηρίζω -εστήριξε. Philip. 9.
διάστροφος -ον ψυχῆς. Antioch. 2.
διασύρω -ρας. Pallad. 46.
διασφακτήρ -τῆρι σιδάρῳ. Antip. Sid. 84.
διασώζω -σωθῇ. Lucill. 99.
διατείνω -νας ὑπὲρ λεχέων. Sosipat. (Dioscor.) 2.
διατίθημι. διαθεὶς τούτων χείρονα. Asclepiad. 26. τὴν γένεσιν. Lucill. 45. χρήματα σαυτοῦ εὖ διαθείς. Agath. 69.
διάτιλμα -τα φύλλων. Paul. Sil. 41.
διατρέφω -έτρεφεν ἐν κόλποις. Meleag. 120.
διατρέχω -θρέξωμεν τῆλε. Paul. Sil. 41.
διαυγής. τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. Damoch. 4. νᾶμα. Antiphil. 31. -γέος ἅλμης. Bianor. 2. ἐξ ἀμεθύστου. ἀδ. 113. -γῆ χαλκόν. Philet. 1.
διαφαίνω -νεται νόος ἀνδρός. Paul. Sil. 68.
διαχέω. ὀστέα καὶ σάρκας, ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν. ἀδ. 700.
διαχράομαι -χρήσασθε τὸ βρέφος. Antip. Sid. 53. αἴ κε με διαχρήσῃ. ἀδ. 477.
δίβολος, περόνη. Theodor. 2.
δίβος, ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε. Agath. 72.
δίγληνος -νους ὦπας. Theocr. 6.
δίγονος. II. 517.
διδασκαλίη -ίην. Posidip. 13.
διδάσκω. ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι. Alpheus. 12. τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν ἄλλον. Meleag. 32.
διδαχή -αῖς πολυδόξοις. ἀδ. 744.
διδυματόκος -κου. ἀδ. 730. -κοι αἶγες. Philip. 7.
δίδυμος -μον κακόν. Callim. 59. δίδυμοι. Philodem. 8. Marc. Arg. 16. -μοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι. Theocr. 5. -μαις ἠπείροις. Antip. Th. 56.
δίδωμι. δὸς λάβε παίζει. Strato 46. δοὺς ἀνέμοισι κόμην. Dioscor. 11. πολλάκι δοῦσα τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον. Rhian. 9. οὐδὲ ἓν αἰδοῖ δόντες. Antip. Th. 59.
διεγείρω -ρατε. Myrin. 3.
διέξειμι -ιών. ἀδ. 496.
διέπω -πειν πράγματα. Pallad. 29.
διερός -ρὸν πώγωνος. Anti-

phil. 22. διερῆς Ἀερόπης. Nicomed. 3. -ὸν δελφῖνα. Christod. Ecphr. 67.

δίζυξ -υγας εὐσπίης ῥυθμόν. Michael. III. 124.

δίζω. ἔδιζε. Simm. Ov. -ζομένη. ἀδ. 305.

διηπειρόω. Philip. 74.

διθυραμβογενής. H. in Bacch. II. 517.

διθυραμβαχώνη, μοῦσα. Theodor. 8.

δίθυρσον, λογχωτόν. Agath. 31.

διϊθύνω -ειν ἄτρομον εὔπλοΐην. Leon. Tar. 48.

διΐπταμαι -μένη αἶαν νήσους τε. Archias 26. Vide διάπτημι.

διϊστορέω -οῦσιν. Paul. Sil. 74. 78.

δικάρηνος -νον ἁλότριβα. Aristo 1.

δικασπολία -ίας. ἀδ. 651.

δικασπόλος. Leonti. 19. ἀδ. 359.

δίκελλα. ἀδ. 90. 176.

δικέραιος, Πάν. ἀδ. 261. -ον στόρθυγγα. Antip. Sid. 21.

δίκερως, σελήνη. Philodem. 7. -ρων Πᾶνα. ἀδ. 261.

δικλίς. λωτοὶ ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν. Meleag. 125.

δικελίκτης. Pallad. 187. -τας. ἀδ. 350.

δίκραιρος -ρῳ, δικέρωτα. Agath. 29.

δίκροτος, κῆϋξ. Antip. Th. 49.

δίκτυον. αἶρε τὰ δίκτυα ταῦτα. Marc. Arg. 3. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Sosipat. (Dioscor.) 3.

δινεύω, πέτραν. Archias 25. -νεύεις στεροπῆς καύματος ἀρσενικοῦ. ἀδ. 8. ἠέρι δινεύων λίνον. Strato 22. Christod. Ecphr. 156. κόμην. Antip. Sid. 27. δινεῦσαι πέτραν. Archias 25. πόντῳ δινεύμενος. Leon. Tar. 90. -μένη Ἀθηναίης δολιχόν. Id. 78.

δινέω. ἄξονα δινήσας ἠελίου. Leon. Tar. 49. ἐδίνησε κόμαν. Antip. Sid. 27. δινηθεὶς προκάρηνος. Diodor. 15.

δίνη -ης οὐρανίου. ἀδ. 280. -ας κυανέας. ἀδ. 203. -αις Ἀλφειοῦ. ἀδ. 209.

δινήεις -εντος Συμαίθου. Philip. 9 -ήεντι ὕδατι. Eryci. 15.

δινητός -τὸν πέτρον. Philip. 76.

δινωτός -τὸν Ῥείας ὅπλον.

Antip. Sid. 27. - τοῦ ὕπερθεν λίθου. Leon. Tar. 37.
διογενής. Il. 517.
διοιδέω - ομένη θάλασσα. Philip. 74.
διοίχομαι. Asclepiad. 17.
διόλλυμι. - ολώλαμεν. Asclepiad. 27.
διόλλω. Asclepiad. 16. Nicand. 1.
διορίζω. Pallad. 32.
δίπλαξ. Antip. Sid. 82.
διπλάδιον, ἔσθος. Antip. Sid. 61.
διπλασίως. Eutolm. 4.
δίπλεθρος. Strato 99.
διπλόος. Callim. 27. διπλόον εἶμα σοφοῖο. Archi. 34. Onest. 10. διπλόον ὠδίνασα τόκος. Antip. Sid. 104. - οῦν ἄνδρα. Pallad. 101. a. (III. 382.) διπλοῦς εἰς λυκάβαντας. Leonid. Tar. 65. (ubi nunc διασσούς.) - δίπλόα σημήια φωνῆς. ἀδ. 701.
διπτέρυγος. - γα κνώδαλα νυκτός. Meleag. 93.
διπτέρυξ - ύγων ἄγαλμα πόθων. Philodem. 32. (Lectt. 144.)
δίσευνος. Dosiad. Ar. 2.
δίσηβος. Dosiad. Ar. 2.
δισκεύω - θείς. Bianor. 2. - κευσε. ἀδ. 205.
δίσκος, ἐμοὶ πρόταλον. Rufin. 14. Julian. Aeg. 4. - κων λιμοφορήων. Pallad. 27.
δισσός - σὴν δῆριν. Antiphil. 36. - σὰς χεῖρας ὑπερέχειν. Phaedim. 3.
διστάζω. Philod. 26. Loll. Bass. 2.
δίστοιχος, ὄγμος ὀδόντων. ἀδ. 272.
δίστιχος - ον μοῦσαν. Leon. Al. 18. - α. Id. 14.
δίυγρος - ρον νεῦμα. Meleag. 14.
διϋπνίζω. Pallad. 139.
διφάω - ᾷ. Callim. 11.
διφέω. Crinag. 24.
διφθερίας. Posidip. 17.
διφθερίς. ἤχησαι ψακάδων τύμματι διφθερίδες. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
διφρελάτειρα. Stat. Athl. 30.
δίφριος. ζωστὴρ εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον. ἀδ. 389.
δίφρος. παρὰ δίφρους. Strato 50.
διφρουλκέω - καὶ ἄντυγα. Philip. 29.
διφυής - ῆ Κέκροπα. Archel. 2. ταρσόν. Meleag. 42. διφυεῖς πτέρυγας. Strato 63. ταρσούς. Posidip. 13. Κενταύρους. Aenigm. 18.

διφυός -ὸν σῶμα. Antag. 2.

δίχα, Βάκχου. Antip. Sid. 74. μόχθου. Antip. Th. 39. ὀνείδεος. Antip. Sid. 22. πολέμου. Mnasalc. 4. φωνῆς. Aenigm. 19.

δίχαλκος. Lucill. 98.

δίχηλος -ον κάρηνον. Philip. 16. πώγουρον. Stat. Fl. 5.

διχθάδιος -δίη. Leonti. 4. -διον κατὰ κῶλον. ἀδ. 412. -δίας ψυχάς. Jul. Aeg. 29.

διχόλοτος -τον ἀνάγκην. Pallad. 9.

διχόμυθος -θον νόημα. Pittac. Scol.

διχοστασίη -ίης σεμνῆς σῆμα. ἀδ. 543. -ίην παῦσε. Stat. Athl. 62.

διψάς, βῶλαξ. Antip. Sid. 111. ἔχιδνα. Id. 105. σποδιά. Antiphil. 39. -δα πόρπην. Philod. 22. -σιν ἐν βοτάναις. Euphor. 2.

διψάω -ῶς φόνον. Philip. 42. φόνων διψῶσαν ἀπειλήν. Christ. Ecphr. 227. διψῶσαν πρασιήν. ἀδ. 176.

δίψος. Pallad. 21. -ευς ὕπο. Isidor. 4.

διώκω, πελάγει ἴσα μέτρα. Tull. Gem. 7. -κεις νύκτα ἐκ μεγάρων. Paul. Sil. 65. -κει δεύτερα λέκτρα. ἀδ. 406.

διωλένιος -ιον φλέγμα ποίμνας. Antip. Sid. 98.

διωλύγιος -ιον πνεῦμα. Antiphil. 17.

διωξικέλευθος -θα κέντρα. Philodem. 27.

διώξιππος -οιο ἄρευς. Leon. Tar. 47.

δνοφερός -ὸν δόμον Ἀχέροντος. Andronic. II. 399. -ῆς κύματα πανδυσίης. Leon. Tar. 90. -ρῷ πένθει. Anyte 13. -ὰν κόνιν. Antip. Sid. 99. Mnasalc. 16. δνοφερότερα νυκτὸς σίλα. Loll. Bass. 4.

δνόφος -ῳ ἐν κυανέῳ. Simonid. fr. 7.

δόγμα, πάνσοφον. Lucill. 47. -ματι νήσου. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -σι καινοῖς συμποσίου. Lucill. 29. -σι μοιρῶν. ἀδ. 739.

δογματίζω. οὐ σὲ καλήν, ἀλλ' ἔμ' ἐδογμάτισεν. Nicarch. 11.

δοιός -ὸν κέρας. Simmi. 1. δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτόν. Gemin. 2. μόνον ἐκ δοιῶν. Dionys. 3.

δοκεύω -εις πέδον κάτω νεύουσα. Irenae. 2. ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις. Comet. II. ὡς δὲ δοκεύω. Christ. Ecphr. 181. 336. 395.

δόκιμος -μον- ἑτέρα. Lucian. 22.
δόκος. ἐν δόκοισιν ἰχθύων. Archil. fr. 14.
δοκός. Loll. Bass. 3.
δόλιος -ιον ξύλον. Antiphil. 24. ἐκ δολίου κέρκος. Leon. Tar. 52. -ιου ἀνδρός. Aristotel. 2. -ίην ὁδόν. ἀδ. 667.
δολερός -ῆς φιλίης. Lucill. 122.
δολιχεύω. Nicarch. 13.
δολιχογραφίη. Leon. Alex. 22.
δολιχόεις -όεντα δούρατα. Leon. Tar. 25.
δόλιχος. παρεστίδιος δινευμένη Ἀθηναίης δόλιχον. Leon. Tar. 78. ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον. Sosip. (Diosc.) 2. δόλιχον νικῆσαι. Pollian. 3. τὸν μακρὸν γήρως οὐκ ἐπίδει δόλιχον. ἀδ. 734.
δολιχός, στόλος Ξέρξου. Apollonid. 16. -οῦ χείλεος. ἀδ. 200. -ῆς ἐκηβολίης. Jul. Aeg. 31. -ῇ νυκτί. Antip. Th. 18. -ὴν αἰῶνος ἱστορίην. ἀδ. 584. -χὰ κρυμνήσαι. Marc. Arg. 24. -χῶν πυρετῶν. Crinag. 16. -χοῖς οὔρεσιν. ἀδ. 384. -χαῖς ἐλπίσιν. Maced. 39.
δολιχογραφίη. Paul. Sil. 51.
δολοῤῥαφίη. Paul. Sil. 30.
δόλος -ῳ φαρμακόεντι. Macedon. 15. -ον δονακόεντα. Bian. 3.
δολόφρων. Aristot. Pepl. 6.
δομαῖος -ον λᾶαν. ἀδ. 204.
δονακεύς -κήων. Paul. Sil. 50.
δονακεύω -σατο ἄσπαρμα νῶτα. Apollonid. 25.
δονακῖτις, ψῆκτρα. Phani. 6.
δονακογλύφος, σμίλα. Phanias 3.
δονακοφοίτης. Inedit.
δόναξ -ακι ἀδυβόᾳ κρέκεις. Anyte 8. -κα ἡδὺν συριχτῆρα. Leon. Tar. 1. -πεπυρωμένοι εἰς κραδίην δόνακες. Marian. 1. νομίων δονάκων λησάμενος. Antip. Sid. 48. -κας τρητούς. Theocr. 2. Eratosth. Sch. 3. καμπτομένους. Julian. Aeg. 6.
δονέω -νεῖ Ζέφυρος φύλλα. Hermocr. 2. Ἔρως μ᾽ ὁ λυσιμελὴς δονεῖ. Sappho fr. 10. ὀδυρόμενον δονεῖν κραδίαν. Bacchyl. 2. -έων πλοκάμους ῥομβητούς. Alcae. Mess. 8. φρένας δονείτω. Dionys. 1. ὑπάτην πλήκτροισι δονήσας. Agath. 68. ὑπ᾽ ἀνέμοισι δονέονται. Julian. Bas. 2.
δοξοματαιόσοφος. ἀδ. 110.

δορά -ὴν ἐζώσατο νέβρου. Antist. 1. a. (Lectt. 195.) -δορᾶς λέοντος. Meleag. 26.
δοριπτοίητοι - τὰ νεκρῶν ὀστέα. Polystr. 2.
δορίτολμος -ον. Ep. Byz. 30.
δορκαλίς -λίδος πάσης ἴχνια δίφρῳ. Callim. 11. ῥαδινῆς. Agath. 25. παίγνια δορκαλίδων ψαρσαλέων. Id. 92.
δορκάς. Tiber. Ill. 2. -δος ἀρτιτόκοιο. Julian. Poly. 4.
δορύ. Leon. Tar. 76. νήϊον. Paul. Sil. 60. ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσε. Xenocrit. II. 256.
δορυδρέπανον. Lucill. 108.
δορυθαρσής - -ἐα Παλλάδα. Hermod. I. 262.
δορύκτητος -τους παλάμας. Paul. Sil. 23.
δορυσθενής -έες βασιλῆες. ἀδ. Her. 6.
δορυστέφανος, Σπάρτα. ἀδ. 507.
δόσις, ὀλίγου δώρου. Julian. Aeg. 7. -σιν ὀλίγην εὐχῆς. Nicomed. 10.
δουλεύω -ειν γαστρί. Lucian. 9.
δουλίς -ίδος. Rufin. 1.
δουλιχόεις -όεντα δούρατα. Leon. Tar. 25.
δοῦλος -ην κέρδεος εὐνήν. Antip. Sid. 83. -λαν ζεύγλαν. Archias 24. -λα σκῦλα. Nicand. 2.
δουλόω. ἐδουλώθη πρὸς ἀλκὴν κάλλεος. ἀδ. 628.
δονακεύω. ἐδονακεύσατο. Apollonid. 25.
δονακόεις -εντα δόλον. Bion. 3.
δονακοφοίτης -τα. Inedit.
δουπέω -πήσεις κώπην ἕτερον ἐς χῶρον. Jo. Barb. 10.
δουπήθησαν ἀολλέες. Crinag. 28. νέκυν δεδουπότα. Dioscor. 13.
δουπήτωρ -τορι χαλκῷ. Agath. Prooem.
δοῦπος. Philod. 31. θαλάσσης. Archias 33.
δοῦρας. Antiphil. 9. πάλλειν. ἀδ. Her. 8.
δουράτεος -τέου πύργου. Agath. 72. -τέαν παγίδα. Id. 63. -τέων πεδίων. Aenigm. 22. -τέοις κυλίνδροις. Paul. Sil. 57.
δουράτιον, νεόσμηκτον. Crinag. 4.
δουριμανής, πόλεμος. Antip. Th. 33.
δούριος, ἵππος. Lucill. 95.
δουριτυπής, σφῦρα. Philip. 15.
δουροτόμος -μοι πελέκεις. Pers. 7.

ἀρχεῖον – ᾳ γραφικοῖο φαίδρου. Damoch. 2.

ἀρχεῖον μέλανες. Paul. Sil. 52.

ἀρχμ[illegible] Christ. Ecphr. 6. -ιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη. Agath. 8.

δράγμα, φαιστῶν. Gaetul. 8. πλῆσον ἀρούρας δράγματος. Macedon. 28. (III. 332) -τος ἀγινεμένου. Agath. 71. -τα πρώτης φυταλιῆς. Leon. Tar. 18.

δραγμοτόμειος – είους σπείρας. ἀδ. 281.

δρακοντολέτης. II. 518.

δράκων [illegible] κέντας [illegible] σπείρημα. Archi. 6. -κοντα [illegible] Antipat. Sid. 21.

δραπέτης, βίος. Pallad. 117.

δραπέτις. Meleag. 55. Strato 88.

δράσσομαι – σεο χερσὶν ὅλκεις. Inedit. σοφῶς ἐδράξατο νίκης. III. 22. -ξάμενος παλάμαις χερόων. ἀδ. 283. [illegible] δήγματι. ἀδ. 418. -μενος μείζονος οἴκου. Callim. 37. θαλερῶν πλοκάμων. Marc. Arg. II. 529. -μένη αὖ ἐρύσαι βόστρυχον. Paul. Sil. 4. -μενοι [illegible] πέταλα. Damoch. 1. -ξεται ἐξόπιθεν. Posidip. 13.

δρεπάνη -ης [illegible] σταφυλαί. Lucill. [illegible] [illegible] δρεπάνη. ἀδ. 615. -νην ἐπὶ βότρυν ἐγείρων. II. 510. 519.

δρέπω. ἄνθεα δρέψας [illegible] Philip. 1. -πόμεναι κενεὰς ἐλπίδας. Meleag. 29. -ψάμενος σοφίην. Dionys. 9. ἄνθεα πρωτέρων. ἀδ. 585. -ψομένων τὸ μέλι. Lucian. 37. -ψαμένη χαρίτων λείρια. Pomp. [illegible] -ψάμενα μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 860.

δρέπτομαι – μένων [illegible] Leon. Tar. 8. -μενοι. χάριτας [illegible] ἀφροδίτην. Antip. Sid. 83. -πτεται [illegible] Anyte 8. -μένου [illegible] μῆλα. Lucian. 37. (ubi nunc δρεψαμένων.)

[illegible] -τιν μὴ ὑπόδεχθε. Callim. 9.

δρῖλος. Lucill. 8.

δριμύς, θυμὸς [illegible] Jul. Aeg. 59. δριμὺ βλέπων. Philip. 60. -ὺν ἀντιφέρων πόλεμον. Damag. 8.

δρίος, εὔδενδρον. Simmi. 6. εὔσκιον. Id. 4.

δρομαῖος -αίαν λάκαιναν Mesomed. 3.

δρομεύς. Antip. Th. 67.

δρόμημα· - μάτων ἱππικῶν. Stat. Athl. 53.
δρόμος, ἠελίοιο. Pompej. jun. 2. -μοι τριετεῖς μηνῶν. ἀδ. 646. -μοις χειμερίοις ποταμοῦ. ἀδ. 401. ἐλθεῖν λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης. Inedit.
δροσερός -ῆς ἀπὸ πηγῆς. Paul. Sil. 5. -οῖο λειμῶνος πέδον. Marian. 3. -ῷ ἔαρι. Macedon. 14. -ὰ ἄνθεα. Aristodic. 2. -ῶν μηρῶν. Strato 50. -ἀκρεμόνων. ἀδ. 416. ὀρταλίχων μητέρες. Agath. 25. στομάτων Paul. Sil. 2. -ῶν ἐκ λιβάδων. Antip. Sid. 59. -αῖς σταγόνεσσι. Meleag. 111.
δροσίζω - ζέσθω συμβολικὴ πρόποσις. Posidip. 11.
δροσινός ...αῖς χερσί. Philodem. 32. (Lectt. 144.)
δροσόεις -εντα χείλεα. Paul. Sil. 17. ῥόδα Theocr. 1.
δρόσος, νοτερή. Simonid. 54. ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος. Antip. Th. 30. ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος. ἀδ. 695. οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο. ἀδ. Her. 21. -ου χλοερῆς. ἀδ. 416.
δρυάς - άδων λίπας. Plato 14.
δρυΐνος -νῳ μέλιτι. Antip. Sid. 28.
δρυοκοίτης, τέττιξ. Anyte 14.
δρύοχος. πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐκάγη σανίς. Archimel. 1. κατὰ δρυόχους. Archias 7.
δρύππα, ἁλίπαστον. Cornel. Longin 1.
δρύππα, ἐφολκίς. Phani. 4.
δρῦς, φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28. ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου. Lucill. 83. οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἶ, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. Pallad. 13. - ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. ἀδ. 60. ἀδρόγυνον. Myrin. 2. ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες. Crinag. 29. ἁμῖν ματέρες ἐντὶ δρύες. Zonas 5. ἐπαλύρραντο πέτραι καὶ δρύες. ἀδ. 482. ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν. Lucill. 83.
δρύφαλον - λα τυροῦ. Phani. 5.
δυάς, ἠπείρων. Christ. Ecphr. 379.
δύη, μυρίαι βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι. Simonid. fr. 18 ἐγκύρσαι δύαις. Bacchyl. 18.
δυηπαθέη - ίης ἀγρύπνου σῆμα. Jul. Aeg. 27.
δύναμαι: τί δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται. Aristot. Pepl. 6. δύναμαι γάρ. Agath. 33. οὐ δύναται. Strato 55.

δύνω, δύω, δῦμι. ἦχος δύνει ἐν οὔασιν. Meleag. 53. δύνει ἀνίαμα καὶ ἐς κραδίην. Id. 101. ὅρκους δύνεὶ οὔατα. Callim. 9. ἔδυ δόμον ἄιδος εἴσω. Stat. Athl. 40. ἵμεροι ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην. Paul. Sil. 7. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclep. 17.
δυσαής -ὲς κῦμα. Phaedim. 4.
δυσαίων. Diotim. 7.
δυσαλθής -θὲς γάλα. Polyaen. 4. -θέος λύσσης. Christod. 179. ὠτειλῆς. Ib. 188.
δυσάμβατος. Simon. fr. 14.
δυσάμμορος -ρε. Meleag. 116.
δυσάπιστος, ψυχή. Strato 21.
δύσαυλος, ἔρις. Antip. Th. 29.
δύσβατος. Leon. Tar. 63. ἀτραπιτός. ἀδ. 517. -τον οἶμον. Archimel. 2.
δυσβίωτος ποίη. Leon. Tar. 64.
δύσβωλος, χθών. Crinag. 37.
δυσδάκρυτος -τε ψυχή. Meleag. 55. -τα δάκρυα. Ib. 109.
δυσέκφυκτος. Qu. Maec. 9.
δυσέραστος. Meleag. 81. 82.
δυσέρημος, πάγος. Philip. 68.
δυσέρως -ωτι κακάγγελε. Meleag. 72. -ωτα νόσον. Marc. Arg. 1. χείλων. Leon. Tar. 37. Παῦλ. ἀδ. 258. -τες ψυχροπόται. Meleag. 18. -ερωτι κώμοις. Id. 36.
δύσζωος, βίοτος. ἀδ. 853.
δυσήκοος -οις. ἀδ. 445.
δυσηχής -έος πολέμοιο. Anacr. 77.
δυσθανής. Crinagor. 34.
δυσθάλασσος -σα δίκτυα. Philip. 23.
δύσις -ιν κακὴν Ἀρκτούρου. Perses. 4.
δυσκέλαδος -ων ἀνέμων πνοιῇ. Nicarch. 5. -οις ἄσθμασι πνευστιόων. Agath. 69.
δυσκίνητος -τε ὕλη. ἀδ. 660.
δύσκολος -ον πρῆγμα. ἀδ. 426.
δυσκόλπῳ, γαστρί. Agath. 78.
δυσκωφέω -ει. Leon. Tar. 79.
δύσκωφος. Loll. Bass. 3. Nicarch. 33.
δύσμαχος. ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα. Meleag. 24.
δύσμητις, χόλος. Parm. 7.
δυσμήνιτος. Antiphil. 37.
δυσμήχανος -να ἔργα. Eratosth. 3.
δύσμοιρος -ρων θαλάμων. Antiphan. 9.
δυσμορίη -ης Ἀστυανακτείης. Leon. Al. 29.

δύσμορος -τον ἐγγύθι ἦν, ὀστρακέων. Nicaenet. 2.
δύσμορφος. Pallad. 5.
δύσμουσος -, αὐλός. Onest. 7.
δύσνομος -μα λείψανα δείπνων. Nicomed. 3.
δυσνύμφευτος. -τε χθών. Crinag. 37.
δυσπάρθενος. Christod. Ecphr. 197.
δυσπειθής, -αἴθης. Anyte 14.
δυσπέμφελος -λου Herodic. II. 65.
δυσπενθής -ὶ κόσμον. ἀδ. 677.
δυσπερίληπτος, -τα φιλήματα. Strato 42.
δυσπλοΐη. Antiphil. 43.
δύσπλοος, Κρήτη. Gaetul. 7.
δυσπλωτής -τε. ἀδ. 396.
δυσπνοέω -ῦσα ὀδμή. Paul. Sil. 74. 30.
δύσαθλος, -α ἱππείη. Stat. Athl. 32.
δυστοκεύς -κέες τοκέες. ἀδ. 703.
δύστροπος. Lucill. 15.
δυστυχέω. οἱ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν. Pallad. 8.
δυσύποιστος -τον κέντρον. Meleag. 108.
δυσχερής, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ. Pittac. Scol. 2.
δυσώδυνος -νοιο γενέθλης. ἀδ. 114.
δυσωπέω, ἐδυσώπει. Nicarch. 18.
δυωδεκάμοιρος. Antiphil. 17.
δῶ. Pallad. 85.
δωμάω -μήσατο Antip. Sid. 51. νηὸν περικαλλέα δωμήσασθαι Lucian. 12.
δωρητήρ. Leon. Tar. 14.
δωροδοκέω. ἐδωροδόκει. Strato 46. δωροδοκῆσαι Leon. Tar. 16.
δωροδότης, -τα Βάκχος. Meleag. 6.
δῶρον -ρα Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70. γάλακτος. ἀδ. 230.
δωροφορέω τῶν καρπῶν. Archimel. 1.

E.

ἔαρ, ἡδὺ τέθηλεν. Meleag. 44. νῦν ἔαρ εἶ, μετόπωρον θέρος. Strato 57. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ. Marian. 4. λάμπει χαρίτων ἔαρ. Scolion. 23. τὸ πρῶτον γενύων. Crinag. 12. ὕμνων. ἀδ. 624. τὸ πόθων. Antip. Sid. 75. Χαρίτων. Jul. Aeg. 41.
ἔαρος θαλερώτερος. Alex. Aetol. 5.
ἔγγαιος. πρὸς ἐγγαίων. Leon. Tar. 68.
ἐγγελάω -άσας κώμοις ἠϊθέων. Meleag. 36.

ἐγγίζω. δίσκῳ οὐδ' ἤγγισα. Lucill. 11.
ἐγγράφω -φομαι εὐκάρποις δένδρεσι. Cyllen. 1.
ἐγγυαλίζω. μοῦσα χορούς, ἄρης ἐγγυάλιξε μάχαν. Leon. Tar. 73.
ἐγγυητής. Leo Phil. ined.
ἐγείρω, δρεπάνην ἐς βότρυν. Il. 510. Κύπριν. Agath. 3. καπνόν. Nicarch. 34. χῶρον Φαιδρόν. ἀδ. Byz. 22. τύμβον. Jul. Aeg. 52. πρασιὴν διψεῦσαν. ἀδ. 176. τρίβολον. Tull. Gem. 7. Πίνδαρον παρ' ὕδασιν. Cyrus. 7. ἐγείρας πύλην. Ep. Byz. 3.
ἐγερσίγελως. Paul. Sil. 40.
ἐγερσιθέατρος. Stat. Athl. 32.
ἐγερσιμάχης. Nicias. 1.
ἐγερσίμαχος. Antip. Sid. 87.
ἐγερσιφαής -ῆ πέτρον. Philip. 22.
ἐγκάπτω -κέκαφε. Leon. Tar. 29.
ἐγκάρδιος, ἔρως. ἀδ. 3.
ἔγκαρος -ρον ἐχθροῦ ἀράξας. Alcae. Mess. 14.
ἔγκατα -των ἐκκενοῖ. ἀδ. 445.
ἐγκαταδύω (δυμι). καίνης ὕδασιν ἐγκατέδυν. Isidor. 3.
ἐγκαταλέγω -λέξῃ. Lucill. 69.
ἐγκαταμίγνυμι. λύθρον μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε. ἀδ. 303. χαλκῷ ὀδύνην. Tull. Gem. 4. μανίην λίθῳ. Paul. Sil. 58. πνεῦμα τῷ τύπῳ. Arab. 6.
ἐγκατανάω -ένασσεν ὅρμῳ. Antip. Th. 51.
ἐγκατατίθημι -έθεντο στέρνοις. Simonid. 104. ἐνεκάτθεο. ἀδ. 574.
ἐγκαταχέω -έχευε φόνον ἀντιπάλων. ἀδ. 607.
ἐγκεντρίζω. ὃν φύσις θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ. Euhod. 1.
ἐγκλείω. ἐνέκλεισε γένυν. Alcae. Mess. 8.
ἐγκλήμων. Leon. Tar. 52.
ἐγκοιμίζω. παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις. Carphyll. 2.
ἐγκοιτάς -τάδες ἀκρώρειαι θηρῶν. ἀδ. 398.
ἐγκονέω -έουσα κυσίν. Mnasalc. 5.
ἔγκοπος -πον ἴχνος. Qu. Maec. 7.
ἔγκοτος, φθόνος. Diod. Sard. 12.
ἐγκροτέω -τέουσα θύραις αὐλείοις. Leon. Tar. 1.
ἐγκρούω -ουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας. Meleag. 112.
ἐγκρύπτω -των λόγον. Pallad. 76.

ἐγκρύφιος -ιον πῦρ τύφεται. Philodem. 15.

ἔγκυκλος -λον βάρος πέτρης. ἀδ. 420.

ἐγκύμων -μονι βίβλῳ καμάτων. ἀδ. 530.

ἔγκυος, ὕμνων. Meleag. 1. εὐόπλου ἡσυχίης. Antiphil. 10. πυρὸς πέτρος. Philip. 22.

ἐγκύρω. ὁκοίοις ἐγκυρέωσι πρήγμασι. Archil. fr. 12. πρὶν ἐγκύρσαι δύναις. Bacchyl. fr. 18.

ἐγερσίκωμος. II. 517.

ἔγχαλκος, γραῖα. ἀδ. 87.

ἐγχαρίζομαι. ἐγκεχάριστο. Parmen. 8.

ἐγχεσίμωρος -ρότερος. Ammian. 23.

ἐγχθόνιος -ίου βρομίου. Apollonid. 10.

ἔγχος, κρυπτὸν ἔχων κραδίῃ. Solon Scol. -χεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμασα γιγάντων. ἀδ. 591.

ἐγχρίω -ρίσῃ. ἀδ. 95. ἐνέχρισε. Nicarch. 30.

ἐγχρονίζω -ίσας. ἀδ. 169.

ἔδαφος, οἶνον νιζέτω εἰς ἔδαφος. Ion Chi. 2. εἰς ἔ. κείμεθα. Qu. Maec. 1. a. (III. 332.)

ἐέθλιον, χρυσοφαὲς ἠριγενείης. Ep. Byz. 15.

ἕδνον -να γάμων ἐῤῥίπτεις. Arabi. 3. πορεῖν λεχέων. ἀδ. 337.

ἑδνόω -ώσαιτο γυναῖκα. Leon. Tar. 64.

ἕδος, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη. ἀδ. 200.

ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. Bacchyl. fr. 14. χθονός. Paul. Sil. 61.

ἑδράζω. παρὰ βωμοῖς ἥδρασας. ἀδ. 220. ἥδρασεν ἀσφαλέως. ἀδ. Byz. 9. -ἡδρασάμην. Macedon. 23.

ἑδραῖος, βίος. Crinag. 30.

ἕδρανον, νηῶν. Jul. Aeg. 6.

ἕδω -ουσι θυμόν Rhian. 1. ἔζει πικρῷ ζῆλος θυμὸν ἔδουσα. Christ. Ecphr. 219.

ἕεις. Proclus 6.

ἕζω -εται ἐν στομάτεσσι τὸ λαρὸν ἔπος. Agath. 39. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς ἔρως. Plato 6. ἕζετο χάρις ἐν κενεοῖς ὄμμασιν. ἀδ. 336.

ἔθνος -νεα πετεηνῶν. Agath. 73. γυπῶν καὶ κοράκων. Lucill. 92. θηρῶν. ἀδ. 398.

εἰαρινός -νὸν στέφανον. Asclepiad. 20. -νῷ χείματι. ἀδ. 593. -νὴν οἶμον. ἀδ. 647. -νοὶ κόσσυφοι.

Theocr. 4. -ῶν Ὡρῶν. Rufin. 17. -νας κάλυκας. Meleag. 108. βοτάνας. ἀδ. 650.

εἰαρόμασθος. Rufin. 19.

εἴβω -ουσαι κατὰ προόνος νύμφαι. Crinag. 7.

εἰδάλιμος -μοι λᾶες σειρήνων. Mnasalc. 17.

εἶδαρ. Apollonid. 23. -τι. ἀδ. 643.

εἰδίω -ήσεις. Antip. Th. 56.

εἰδήμων -μονα πάσης ἀρετῆς. ἀδ. 681. b. (Lectt. 302.) -μονες μύθων. Athen. 1.

εἴδομαι -μενον πορφύρῃ. Antiphil. 6. ἰσχάδι. Callim. 28.

εἶδος. ἐς εἴδεος ὥρην ἄκρα. Crinag. 41. τὴν βακχεύουσαν ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων. Macedon. 5. ἀσώματον εἴδεϊ μορφῆς. Agath. 36.

εἴδωλον, μορφῆς. Meleag. 26. -λα καμόντων. Archias 34. ἀμυδρὰ ψυχῆς. Crinag. 33.

εἰκάζω -οντες. Pallad. 69.

εἰκαῖος. μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ. Dioscor. 22. εἰκαίης σοφίης ψευδολόγοι. Leon. Alex. 2. εἰκαίην χάριν. Probl. ar. 17. κόμης εἰκαῖα σκύλματα. Qu. Maec. 3.

εἰκῇ -κάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον. Philod. 33. (Lectt. 145.

εἰκελόφωνος, χελιδόσι. Philip. 18.

εἰκονικός, ἀποχή. Lucill. 105.

εἰκόνιον. Lucill. 17.

εἰκόνισμα. Phalaec. 2.

εἰκοσάμηνος. Leon. Al. 41.

εἰκόσορος. ἐπ' εἰκοσόρῳ γραὸς ἐπιβάς. Meleag. 77. ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι. Simonid. 64.

εἴκω, βελέεσσιν ἐρώτων. Philip. 57. εἴξασα βελέμνοις Παφίης. Iren. 1.

εἰκών -όνα παντοίων στομάτων. Archias 14.

εἰλαπίνη -ης κυπελλομάχου. Macedon. 19.

εἰλέω. εἶλει βίβλον. ἀδ. 516. βιβλίδιον κατὰ μηρῶν εἰλήσει δροσερῶν. Strato 50. ἀμφὶ ἰξὺν εἰλεῖται ἅμμα. Philet. 15.

εἰληδόν, ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας. Antiphil. 23.

εἱλίσσω -σαι κῦμα παρὰ ψαμάθοις. ἀδ. 203. -ιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188.

εἱμάρσενες. Dosiad. Ara. 2.

εἰνάλιος -ίῃ Θέτι. Asclepiad. II. 490. -ιον δελφῖνα. Bian. 1. -ίης ἄγρης. An-

tiphil. 23. -ει λαβύρινθε. Theodor. 2 -ίων κύρτων. Jul. Aeg. 6. -ίοις ἄγραις. Id. 46.
εἰναλιόφοιτος -τα λίνα. Archias 7.
εἰνάς. Dosiadae Ara 1.
εἰνόδιος -ιον δάκρυ παρερχομένων. Crinag. 35. πόνος εἰνοδίοις παρερχομένοις. ἀδ. 678. μυρμήκεσσι. Archias 29. πέτρος εἰνοδίη τέταμαι. Theodor. 18. -ίην κηρύνην. Plato 20.
εἰραφιώτης. II. 517.
εἰρεσίη -ης ὀλίγης ναυτίλος. Antip. Th. 69 ἔργα εἰρεσίης ἐδιδάγμεθα. Leon. Al. 36. -σίη λαθραίη. Antiphil. 23. Κύπριδος. Meleag. 77.
εἴριον -ια. Antip. Sid. 87. 89. Antiphil. 6.
εἰροκόμος, τάλαρος. Leon. Tar. 9. -μων δεσπότις. Antip. Sid. 26.
εἰροχαρής, τάλαρος. Archias 11.
εἴρω. εἶρον. ἀδ. 265.
εἷς. μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένη. ἀδ. 649.
εἰσαΐω -ΐειν ὕμνων. ἀδ. 521. -ΐοντα μέλος. ἀδ. 260.
εἰσαναβαίνω. Nicarch. 5.
εἰσανάγω, οὐρανόν. Marian. 1.
εἰσαῦτις. Arcesil. 1.
εἰσδέρκω -έδρακον. ἀδ. 307.
εἰσελάω -λάαν ὠίδῃ. Macedon. 23.
εἰσνοέω -ενόησα. Agath. 50.
εἰσορμάω -μησα τὸν ἄρσενα δωρίδι μούσῃ ῥυθμόν. Dioscor. 29.
ἑκάς. οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους. Agath. 69.
ἑκατοντάπυλος -οιο Ῥώμης. Herod. Inscr. 3. -ου Θήβης. ἀδ. 501.
ἑκατοντάς -τάδα. Aenigm. 4.
ἐκβαίνω -νοντι νάπος. Addae. 2.
ἐκβάλλω. ἐξέβαλε τὰ βλέφαρα. Lucill. 38.
ἐκβράζω. πόντος ἐξέβρασ᾽ ἐπὶ σκοπέλους. Theodor. 1.
ἔκγονον -να. Theaetet. 2.
ἐκδανείζω -δεδάνεικας. Philip. 35.
ἐκδαπανάω -νῶν. Pallad. 55.
ἔκδετος -τον ἐξ ἵππων Ἕκτορα. Alpheus 5.
ἐκδέχομαι. Agath. 88.
ἐκδέω -δήσω στέφανους ἐπὶ προθύροις. Meleag. 64.
ἔκδηλος -δηλον θῆκε. ἀδ. 614.
ἐκδιδύσκω. Diophan. II. 259.
ἔκδικος, χρόνος τούτου. Diocles 1.
ἐκδονέω. πάντων ἐκδεδόνηντο θοαὶ φρένες. Agath. 24.
ἔκδοτος -τον ἄπαγε. Posidip. 2.

ἐκδόχιον. Aenigm. 21.
ἔκδυμα -ματα μυστῶν. Hedyl. 1.
ἐκδύω. τὴν θεὸν ἐκδέδυκας. Rufin. 11. οἱ θεοὶ ἐξεδύθησαν. Lucill. 81.
ἐκηβολία -ίας σκολιᾶς. Antip. Sid. 75.
ἐκθλίβω -ει ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων. Antip. Sid. 32. -ίψαι μάστακος ἐργασίην. Agath. 54.
ἐκθορέω. ἔκθορες ἀντολίηθε. Ep. Byz. 11. ἐξέθορε κλίνης. ἀδ. 411. εἰς βυθὸν ἐξέθορεν. Philip. 72. σκύλακες νήδυος ἐξέθορον. Id. 72.
ἐκθρώσκω -κοντα δίκτυον. ἀδ. 417.
ἔκκαιρον, ῥυτίδα. ἀδ. 60.
ἐκκαίω -ειν ταῖς φροντίσιν. Pallad. 11.
ἐκκαλύπτω -εκάλυψεν ὀργὴ νόον. Even. 1.
ἐκκενόω -νοῖ χολῆς περιττόν. ἀδ. 445. ἰοὺς ἐξεκένωσ' ἐλάφοις. Leon. Al. 11. -εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτρην ἐξεκένωσεν. ἀδ. 57.
ἐκκεραΐζω. Zonas. 5.
ἐκκνάω. μεταδόρπιον πρηεῖ κέντρῳ ἐκκνῆσαι ἐπιστάμενον. Crinag. 5.
ἐκκολάπτω. σάκος ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς. Paul. Sil. 49.
ἐκκομιδή. Lucill. 56.
ἐκκομίζω -ίσας τὴν γραῦν. ἀδ. 86.
ἐκκόπτω. λιμὸς ἐκκόπτει. τὴν φιλόπαιδα νόσον. Callim. 14. ἐξεκόπης βιότου. Pallad. 67.
ἐκκρεμάω. ἑτέρας ἐλπίδος ἐκκρέμαται. Qu. Maec. 1. a. (III. 332.)
ἐκκρεμής -μὲς ῥυσσὸν ἐπισκύνιον. Paul. Sil. 50. -μέα χείλεος. Maced. 13. ὧ ἔπι πᾶσαι ἐλπίδες ἐκκρεμέες. Paul. Sil. 39.
ἐκκρίνω. Strato 94.
ἐκκρούω -ουσον στυγερὰν ἐκ κραδίης ὀδύναν. Meleag. 6.
ἐκκυλίω. ἐγκέφαλον ἐξεκύλισε λίθῳ. Agath. 59. σιδηρείη μ' ἐξεκύλισσεν ὗνις. Inedit. ὕδωρ σε ἐς χθόνα ἐξεκύλισσε. Julian. Aeg. 53. πίτυν γαίης ἐ. νότος. ἀδ. 384. θηρὸς τὴν τόσσην ἐ. βίην. Philip. 62. Εὔρου σε καταιγίδες ἐξεκύλισσαν. Pers. 8. ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη. Apollin. 1.
ἐκλάμπω -πει. τοῦ στεφάνου στέφανος. ἀδ. 104. αὐθάδης τρόπος ἐξέλαμψεν ἄτην.

Scolion 3. -λάμψας ἥλιος. Meleag. 35.
ἐκλανθάνω -ελάθου. Macedon. 38. -ελάθοντο τέχνης. Agath. 48.
ἐκλιπαίνω -πανεῖ τὸ πέλαγος. Posidip. 21.
ἐκλοχεύω. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Even. 12.
ἔκλυσις, αἴδεω, Antip. Sid. 27.
ἐκλύω -λέλυται πολιὸς πρότονος. Meleag. 77. δέμας. Paul. Sil. 9.
ἐκμαγεῖον, πέτρης. Flacc. 4.
ἐκμαίνω -νει χείλη με. Sosip. (Dioscor.) 3. ἐμὸν ἐκμήνας ἔρωτι θυμόν. Plato 22.
ἐκμάσσω. οὐ γραπτὸν ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἔκμαξαι μὴ κλαῖε. Rufin. 28.
ἐκμεθύω -ύσασα λύχνον ἐλαιηρῆς δρόσου. Philod. 17.
ἐκμελετάω -τῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα. Crinag. 27.
ἐκνεύω -νεύσας. ἀδ. 417.
ἐκνήφω -ει. ἀδ. 77.
ἐκνίπτω -ψει ψυχήν. ἀδ. 239.
ἐκνοσφίζω -φισάμαν ὠγύγιον σκῆπτρον. Simm. Al. 12.
ἑκοντί, Ammian. 12, Maced. 39.
ἐκούσιος. Callim. 13.
ἐκπατάσσω. τὴν γρηῦν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος. Antip. Sid. 109.
ἐκπεράω. ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα. Leon. Tar. 54. -περάασκοι. ἀδ. Her. 28.
ἐκπέταμαι -ταται, ἀδ. 395.
ἐκπετάννυμι. ἐκπέτασον εἰς ἑτέρους πτέρυγας. Meleag. 52. κατὰ προτόνων ἐκπετάσας. ἀδ. 203.
ἐκπίνω. ἐξέπιε θάνατον. Tiberi. 1.
ἐκπλαγής -έες λύσσα. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
ἐκπλήττομαι. Stat. Athl. 18.
ἔκποθεν. Christodor. Ecphr. 129.
ἐκπονέω. δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον. Mnasalc. 13. θυμῷ ἄρσενι γυμνητὴν ἐξεπόνει βίοτον. Antip. Sid. 40. ὅσσους ἐξεπόνησεν ἀέθλους. Theocr. 19. ἐξεπόνησεν ἄεθλον. Maced. 29. ταύταν ἐξ. χάριν. Meleag. 1. βίβλον. Leo Phil. 1. σὲ χερσὶν ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις. Pallad. 2. γράμματα ἐξεπόνησε μαθεῖν. ἀδ. 168.
ἐκπραΰνω -ύνεις τὸν φλογμόν. Paul. Sil. 74. 159.
ἐκπρεπέως. ἀδ. 169.

ἐκπρεπής -πέος ῥήτορος. Philip. 84.

ἐκπρολείπω -λιποῦσα. Nicias 2.

ἐκπροχέω -έει ὕδωρ. Marian. 3.

ἐκπροφεύγω -φυγών (ubi nunc προφυγών.) Alcae. Mess. 8.

ἐκπροχέω -ων πλοκαμούς. Simmias 2. ἐκχέαν. Pamphil. 2.

ἐκπτύω. ἐξέπτυσε πόντος. Theodorid. 2. ἐκπτύσομαι. Meleag. 66.

ἔκπυρος. τίμ' ἔκπυρα λούεις. ἀδ. 64.

ἐκπυρόω -ρούμενος φλοξίν. Mesomed. 2.

ἐκρέω. τὴν χάριν ἐξέῤῥευσας. Macedon. 16.

ἐκροφέω. ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.

ἐκσαλάττω. τὴν ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίην. Maced. 3.

ἐκσοβέω. ἐξεσόβει πτῶκας. Agath. 43. ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. Paul. Sil. 34.

ἐκσύρω. ἐξεσύρη. Philip. 71.

ἐκτάδιος -ίη ἀπλοΐς. Agath. 8.

ἐκτάμνω -νοντι γεράνδρυα. Eryci. 9. ἐξέταμε κλήματος. ἀδ. 386. οἴας ἐλπίδας ἐξέταμες. ἀδ. 695.

ἐκτανύω -ύσας τὰς χέρας. Lucill. 64. ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες. Philip. 43. ἐξετάνυσσας. ἀδ. 401. ἐκτανύσῃς. Aenigm. 22. οὐ δὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Lucian. 6. ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη. Lucill. 115.

ἐκτείνω. ὃς νοῦ ἀπὸ μυρίον ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη. Lucill. 88. λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε καὶ ἐξετάθη. Id. 99.

ἐκτελέω -έσει γάμον. Agath. 37. πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι. ἀδ. 711.

ἐκτέμνω. ἐξέτεμες ῥίζης. ἀδ. 711. Vide ἐκτάμνω.

ἐκτίνω -τίσων χρεῖος. Theodor. 10.

ἔκτοθεν. Even. 10. ἐρώτων. Agath. 3.

ἐκτομίς, δρεπάνη ἀδ. 176.

ἐκτός, ἐλπίδος ἔβη. Qu. Maec. 5. νούσων. Paul. Sil. 35. τάφου. Antip. Sid. 80. ἐκτὸς ἔτ' ἀτραπιτοῦ. Leon. Tar. 68.

ἐκτόσθε, κακῶν ἁπάντων. ἀδ. 737. θυρέων φανῆναι. ἀδ. 343.

ἐκτραπέλας, ἴσθων. Lucian. 7.
ἐκτρίπω - πεται θάλπος. Dioscorid. 12. ὀφθῆναι. Pallad. 5. -πόμεσθα τὸν μισοῦντα. Pallad. 33.
ἐκτρίφω - ομαι ποδαγρῶν. Strato 82.
ἐκτρέχω. τάχ' ἐκδραμεῖται. Philip. 50.
ἐκτυφλόω. ἐξετύφλωσεν. Lucill. 38.
ἐκυρά. Crinag. 13.
ἐκυρός. Aenigm. 24.
ἐκφάγω. πάντα συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος. Antip. Sid. 50.
ἐκφαίνω -τεις ὄργια. Meleag. 37.
ἐκφέρω -ομεν ζῶντες τὴν πόλιν. ἀδ. 442. -φέρεται Ζεύς. Lucill. 36.
ἐκφοβέω. ἐξεφόβησε. Paul. Sil. 47.
ἐκφορέω. ἐξεφόρησας. Dioscor. 22.
ἔκφρων. Dioscor. II. 15. -ονα Βάκχην. Paul. Sil. 58.
ἐκχαλάω. τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον. Agath. 70.
ἐκχέω. ἔρως ἐξέχεεν φιλίην. Macedon. 4. πλοῦτον εἰς δαπάνας. Lucian. 30. ὅπλον πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας. Eryci. 6. ἡ δὲ περισσὴ τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι. Agath. 51. ἁβρὰ γελῶν ὄμμασιν ἐκκέχυσαι. ἀδ. 41. πηγὴ ἐκκέχυται. Ep. Byz. 28. ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. ἀδ. 276. πρώρης ἐκχυμένον. Antip. Sid. 97. ἐκχυμένας παλάμας. Irenae. 3. Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι. Sosip. (Dioscor.) 2.
ἔκχυτος, ὕπνω. Paul. Sil. 12. ἐξ αὐτοῦ Διός. ἀδ. 262. -τον ἐκ στέρνων νόον. Paul. Sil. 34. κόμην κισσὸς ἔπλεξε. Marian. 3. ἔκχυτα σώματα. Paul. Sil. 4.
ἐλάη. Philip. 1. 20.
ἐλαία - αν εὐθήσαυρον. Leon. Tar. 13. ἀείταλον ἀλινήκτειραν. Lentul. Gaet. 3. -ης ἀγροτέρης. Dionys. 6. λιπαρῆς. Marian. 2. πρέμνον. ἀδ. 650.
ἐλαιήεις - εντες ἄρουραι. Marcell. Inscr. 50.
ἐλαιηρός -ῆς δρόσου. Philod. 17. -ῇ λιβάδι. ἀδ. 194.
ἐλαστρέω - ηθεὶς νιφάδι. Antip. Sid. 27.
ἐλατήρ, λύρης. Antip. Sid. 56.
ἐλαύνω (vide ἐλάω) οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασας. ἀδ. 653. τρισσοὺς ἐφ' ἑνὶ σκοπὸν ἤλασας ἰούς. ἀδ. 53.

καὶ τρισσοὺς ἤλασας (nunc ἤγαγες) εἰς στεφάνους. Crinag. 10. οὔτε καταιγὶς ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας. Leon. Tar. 91. δι' ἤπατος ἤλασε λόγχην. ἀδ. 455. Μοῖρα. ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα. ἀδ. 524. ἤλασεν καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον. Erycius. 11. ἐς ἄκρον μούσης ἐλάσσας. ἀδ. 673. ἐλάσσεις πενίην. Lentul. 3. -γραῖα ἐλαυνομένη. Nicarch. 4. ἐπὶ χθόνα ἐλασθεὶς. Archi. 33.

ἐλαφηβολίη -ης ταχινῆς. Crinag. 7.

ἔλαφος -ον παντὸς ἀκυγονώτερον. Antip. Th. 4. ἢ φίλος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον. Loll. Bass. 2. ἐλάφου ἢ κεράνης ταναὸν χρόνον. Lucill. 92. -ον χρυσόκερων. II. 475. τετράκερων. III. 333. -ων κεραὸς λόχος. Apollonid. 15. βοσκήσει κῦμα θοὰς ἐλάφους. Rufin. 14.

ἐλαφρίζω -ων ψυχήν. ἀδ. 574. -ίζοντι κώλῳ. Anyte 23.

ἐλαφρός -ρὰ ἀναπαλλόμενοι. Arion. Hymn. 7. -οτέρη φλόξ. Paul. Sil. 34. -ότερον θυμὸν ἔχεις. Crinag. 30.

ἐλαχύς -χὺ σκάφος. Antip. Sid. 106.

ἐλάω (vide ἐλαύνω). ἵππος καρπὸν ἐλᾷ. Archias 24. (ubi nunc ἀλεῖ.) τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. Callim. 37.

ἐλεγείη -ην. ἀδ. 571.

ἐλεγξίγαμος -μου ποταμοῖο. ἀδ. Her. 32.

ἔλεγχος, οἶνος ἔρωτος. Asclepiad. 10. κάτοπτρον πικρὸν ἔλεγχον. Julian. Aeg. 4. ἁ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσα. ἀδ. 316. ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον. Onest. 2.

ἐλέγχω -ει οἶνος τὸν τρόπον. Callias II. 3. οὐ γὰρ ἐλέγχειν λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον. Macedon. 32. πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. Bianor. 18.

ἐλεεινός, μὴ 'λεεῖν' ὑπόβλεπε. Crinag. 1. ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς. Pers. 6. ἐλεεινότερος βίος, ἀδ. 408.

ἐλελίζω. ἐν δὲ μεγαυχῇ ἐλέλιζε νοήμονα βουλῆς. Christod. Ecphr. 51. ἐλέλιζεν οἶστρον ἀνίης. Id. 214. ἐλέλιξεν ἀστραγάλους. ἀδ. 292. ἐξ αὐχένος χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός. Christod. Ecphr. 101.

ἐλευθέριος, τύμβος. Dioscorid 35. Antip Th. 60.

ἐλευθερόπαις, δῆμος. Stat. Athl 30.

ἐλεύθερος -ρον ἦμαρ. Theodor. 13.

ἐλεφαντίνεος -έων ὀδόντων. ἀδ. 721.

ἐλέφας, μυριόδους. Philip. 29.

ἕλιγμα, κόμης. Leon. Tar. 5.

ἑλικτός -τὸν ῥόμβον. Leon. Tar. 33. -ταῖς ἀκτίνεσσιν. Antip. Th. 39.

ἑλινύω. Agath. 12.

ἕλιξ, λοξὸς ῥυτίδων. Maced. 1. πλόκαμος ἐπιδέδρομεν ὤμοις. Christod. 284. κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο. Id. 290. ἕλικος νεῦρα βοός. Simmi 1. σκολιὸν πλέγμα φέρεις ἕλικος. Simonid. 54. ἔνθα πέριξ κέχυται ἕλικι ἄμπελος. Theocr. 4. γενύων ἠιθέους ἕλικας. Apollonid. 8. ξανθοφυεῖς. Strato 9. ἀμφιδρόμους ἄστρων. Ptolem. 2. πρωτογόνους φοίνικας. Meleag. 1. 50. ὀκταπόδους. Antiphil. 23.

ἑλιξόκερως, κριός. Philip. 70.

ἑλίσσω -σσε μεθυσφαλὲς ἴχνος. ἀδ. 286. κυμαπόλῳ εἱλίσσει κῦμα περὶ ψαμάθοις. ἀδ. 203. κατ' ἐμεῦ ῥάμνον ἑλίσσοις. Zenod. 2. -σων βίβλον ὑπὸ χερσίν. Marc. Arg. 9. ἄλλην ὑποκόλπιον ἑλίξεις. Paul. Sil. 12. τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας. Paul. Sil. 30. ὄμμα. Antip. Sid. 27. δεσμοῖσιν ἑλίχθη. Paul. Sil. 17. Καίσαρι εἱλιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188. πλοχμοῖς. Antip. Th. 44. πυγαὶ περιηγέες εἱλίσσοντο. Rufin. 6. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269. ἐκ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος. Bian. 8. ἁβροπόδων βήμαθ' ἑλισσόμεναι. ἀδ. 521. πῆχυν ἑλιξαμένη περὶ κροτάφους. Paul. Sil. 12. Βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον. ἀδ. 413.

ἑλκεσίχειρ -ρα τρύπανα. Philip. 15.

ἑλκυστήρ -τῆρας κτένας. Phani. 4.

ἑλκύω. ἐκ πόντου μόρον εἱλκυσάμην. Antip. Th. 69.

ἕλκω. ἐς κοῖτον ἕλκε. Strato 17. τὸν ἄκρατον ἕλκομεν. Rufin. 16. ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. ἀδ. 348. κοῦρον σε εἰς λεχέων κυλικίδα ἕλκει ἔρωτος. Philodem. 33. (Lectt. 145.) -κων κηρ-

κλίνιον βίον. Leon. Tar. 55. τὸν ἐφημέριον βίον. Pallad. 29. ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης. Simonid. 90. -κων τέκνων εἰς μόρον. ἀδ. 299. ἐπὶ κυμάτοις ἕλκεται ὄμμα τύχης. Stat. Athl. 14. ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόνην. Leon Tar. 37. τὸ λῶπος ἕλκεται. Id. 38. λώσιος δὲ αἱ ἕλκοντο πώγων. Christ. Ecphr. 233. -κόμενος εἰς σορόν. Pallad. 111.

ἐλλάμπω -πων σείριος ὀξύς. Archil. fr. 42.

ἐλικής -κῇ σκυλεύματα. ἀδ. Her. 8.

ἐλπιδοδώτης. II. 518.

ἔλπομαι. Marc. Arg. 1. τίς κεν ἐώλπει. Antip. Th. 36.

ἐλπωρή. Agath. 24.

ἔλυτρον, γαῖα λάβ᾽ Ἀδμήτου. II. 308.

ἐλύω. ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς. Archil. fr. 24.

ἕλωρ, καὶ κύρμα. Lucill. 28. κεῖται ἕλωρ αἴθῃ. Theodor. 11.

ἑλώριον. Agath. 60. -ια. Pallad. 42.

ἐμβάλλω -λετε. Pallad. 140.

ἐμβάς -άδας ἀῤῥήκτους. ἀδ. 176.

ἔμβασις. Strato 49.

ἐμβατέω -τέοντες αἶγες. Leon. Tar. 98.

ἔμβιτος. Damaget. 3. (III. 331.) -τα ταῦτα λύκοις. ἀδ. 289.

ἐμβλέπω -ψω. ἀδ. 448. -βλέπει. Meleag. 46.

ἐμβολεύς. ἀδ. 176.

ἔμβολον -λα ἐπὶ τύμβῳ. ἀδ. 670.

ἐμβριθής, πέλεκυς. Leon. Tar. 4. -εῖς σπάθας. Id. 8.

ἐμβρίθω -σαντος ἀήματος. Isidor. 8.

ἐμβρύοικος, ἔγκυρα. Philip. 5.

ἐμβύθιος, πέτρα. Leon. Tar. 93. -θίην ἄγρην. Bian. 2. ἀπ᾽ ἐμβυθίων. Alex. Aetol. 1. ἐμβυθίοις πόλεσι. Bian. 12.

ἐμμάσσω. ἐνεμάξατε κέντρα. Bian. 15. ἰδμοσύνην τέχνης στέρνοις ἐνεμάξατο. Crinag. 16.

ἐμμελέτημα. Macedon. 24.

ἐμμελής. Theocr. 18.

ἔμμορος -ρε Ῥώμα. Ep. Byz. 26.

ἔμπα. Callim. 52.

ἐμπαίζω -ξασα αὐτοῖς. Nicarch. 2. παιδαρίοις ἐμπαίζομαι. Aenigm. 23. τοῖς ἐμπαιζομένοις. Pallad. 5.

ἔμπαλι. Antip. Sid. 9. ἀδ. 389.
ἔμπεδος, ῥίζα. Leon. Tar. 61. ἐρίπνα. Archias. 18. φύλαξ. Julian. Aeg. 36. μένοις. Ep. Byz. 26. -δον σκῆπτρον. Crinag. 19. ἐρεισάμενος. Macedon. 22. ἡ δ' ἐπίνευσεν ἔμπεδα. Diodor. 2. δρύας ἔμπεδα ῥίζαις ἱστᾶσιν. Crinag. 29.
ἐμπείραμος -μα ναυτιλίης. Agath. 57.
ἐμπείραμος, σοφίης. ἀδ. 681. b. (Lectt. 302.) ἀδ. 715.
ἐμπήγνυμι. ἐνέπηξεν ὀδόντα. Paul. Sil. 26. ὀδόντων ὄρχατον ἐμπήξει δόλῳ. Macedon. 16.
ἐμπλέκω. τοὺς πόδας ἐμπλεχθείς. Lucill. 65.
ἔμπλεος, καλῆς ἡσυχίας. Antip. Sid. 87. τόξων ἰοδόκη. Tull. Gem. 4. φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης. Damoch. 4. οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης. Agath. 83. σοφίης. ἀδ. 690.
ἐμπνείω -είν. ἀδ. 292.
ἐμπνέω, αὐλοῖς. Antip. Th. 29. ἔμπνει Πὰν Μοῦσαν. Alcae. Mess. 12.
ἔμπνοος, ἀμπεχόνη μύρων. Posidip. 20. λίθος. Macedon. 10. -ον μαρτυρίην. Philodem. 17. -νοα πλάττεις. Antip. Sid. 55. βοσκομένας. Plato 17. ἀγάλματα. Stat. Athl. 26. -πνοα λάλα. ἀδ. 313.
ἔμπνους, νίκυς τῆς Νιόβης. ἀδ. 684. b. (Lectt. 304.) ὁ χαλκοῦς ἵππος. Michaël. III. 127. ἔμπνουν πῦρ. Meleag. 27. μαρτυρίην. Philod. 17.
ἐμπορίη -ίης ἰδίης ὅπλα. Damochar. 2. καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην. Asclepiad. 39. -ίης φοιτάδος ἔρως. Jul. Aeg. 49. ἀμοιβαίης. Paul. Sil. 57.
ἐμπρέπω -πειν μύθοις. ἀδ. 651.
ἔμπυρος, ἥλιος. Leon. Tar. 49. -ον λαμπάδα. ἀδ. 123. βωμόν. Archias 16. νεκρόν. ἀδ. 263. τὰ ἔμπυρα τόξα. Meleag. 28.
ἐμφαίνω -νει. ἀδ. 313.
ἐμφέρω -εται. Paul. Sil. 69.
ἔμφλοξ -ογα πέτρον. Philip. 22.
ἔμφρων, λόγος. Meleag. 86. παῖς. Leon. Tar. 81.
ἐμφύω. ἐνέφυσαν νέον. ἀδ. 395.
ἔμψοφος -α φιλεῖν. Paul. Sil. 2.

ἔμψυχος -ον πλάσμα. ἀδ. 284. ἄγαλμα. Meleag. 11. ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἐμψύχῳ σαρκὶ συναλπόμενος. Philostr. II. 400.
ἐμψυχόω. ἐνεψύχωσεν ὁ γλύπτας. Glauc. 3.
ἐναγκαλίζω. ἠρέμα ἐναγκάλισαι. Meleag. 109.
ἐναιμήεις -ήεντα κέντρα μύωπος. Qu. Maec. 6.
ἐναιχμάζω. τίς τόσσον ἐναιχμάσσαι ἄγριος εἴη. Meleag. 100.
ἐναλείφω -ήλειψεν τριόδοντι. ἀδ. 95. -ψασθαι. Lucill. 38.
ἐναλίγκιος, Τιτυῷ. Lucill. 68. μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Antip. Sid. 7.
ἐναλλάγδην. Agath. 3.
ἐναλλάσσω -άξας. Agath. 52.
ἐνάλλομαι. εἰς ἓν πῦρ ἐνηλάμεθα. ἀδ. 27.
ἔναλος. πάντα δ' ἔναλα γένοιτο. Agath. 22.
ἔναλος. ἔναλ' ἀθύρματα. Arion. Hymn.
ἐναργής. Aristocl. II. 108. οὐρανός. Antip. Sid. 49. ἰδὼν πρόσωπον ἐναργές. Lucill. 19. ἐναργέα ἀκούειν. Arabi. 6. χάλκεοι θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Macedon. 30.
ἐναργῶς, κατέδειξεν. ἀδ. 547.
ἐναρηφόρος -ον τύπον. ἀδ. Byz. 26.
ἐναρίθμιος, μετ' ἀθανάτοις. Rhian. 1.
ἐναρμόζω -σαι χαλινοὺς γένυσι. Philip. 50.
ἐναρμόνιος -ιον νέκταρ ἀνακρούειν. Antip. Sid. 75.
ἐνασκέω -ησκήθη πᾶσαν ἀτρεκίην. Agath. 70.
ἐναυλακόφοιτις, ὥρα. Zonas 2.
ἐναυλιστήριος -ιον ἄντρον. Antip. Sid. 27.
ἔναυλος -ον αἰπολίοισιν. ἀνεῖμαι. Anton. II. 240. -ων σκοτίων πυλεῶνας. Julian. Aeg. 60.
ἐναυχένιος -ιον βρόχον. Antip. Sid. 84.
ἐναύω. τῶν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυόμενος. Nossis 11. (ubi nunc ἐνεψόμενος.)
ἐνδάπιος. καὶ ἐνδάπιος καὶ ὁδίτης. Paul. Sil. 30. -ίης προμάχου δέμνιον. Nicaenet. 3. Τριτογενοῦς. Agath. 61.
ἔνδεια. ἀδ. 413.
ἐνδείκνυμι. μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην. Nicarch. 16.
ἐνδέξιος. ᾧ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος. Callim. 17. τὴν ἐνδέξια κέλευθον. Hegesip. 7.

ἔνδετος, πάγαις. ἀδ. 419.
ἐνδέχομαι -χεται (lege οὐ δέχεται) Antiphil. 7. Archim. 1.
ἐνδέω. δισσαῖς ἐνδέδεμαι. μανίαις. ἀδ. 10. κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται. Antip. Sid. 49.
ἔνδημος -μοισι καὶ ξείνοισι. Leon. Tar. 85.
ἐνδιάω. οἷς ἐλπὶς ἐνδιάει. Paul. Sil. 17. ἐς κενεὰς εἰκόνας ἐνδιάει. Agathias 58. -άουσα βάτοις. Id. 26.
ἔνδικος, θεά. Parmen. 6. -κον ὀτλήσοντες πόνον. Paul. Sil. 37. τὰ μήνδικα. Callim. 17.
ἔνδιος, οἰνοπότης. Myrin. 1. -ιον εἶδος χαρίτων. Joan. Barb. 9. πίθος λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης. Maced. 21. -ιοι ἀκρέμονες. Antiphil. 12.
ἔνδοθεν. ἀδ. 313.
ἐνδρομέω -έοντα Λιβυκῶν πόρων. Marc. Arg. 33.
ἐνδρομίς -ἀρβυλίδων λυκαστείων. ἀδ. 269.
ἔνδυμα -ατα κορᾶν. ἀδ. 115.
ἔνδυτον -α. Antisti. 1.
ἐνδυκέως. ἀδ. 578. 740.
ἐνδύω. ἐνέδυ. Antip. Th. 27.
ἐντιμάω -ήμεσε Πιερίδεσσι φλέγματα. Erycius 11.
ἐνέπω. θεοῖς ἐνέπουσιν ἕπεσθαι. ἀδ. 52.
ἔνεργος -ότερον. ἀδ. 421.
ἐνηής. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.)
ἔνθεος, ἀνήρ. ἀδ. 307. -ον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν. Antip. Sid. 43. ὕδωρ Ἑλικωνίδος. Asclepiad. 34. ἴχνος ἐρήσσεσθε. Alcae. Mess. 12. -θεα δῆνεα. Stat. Athl. 8.
ἐνθέσμως. ἄλοχον λάβε. Paul. Sil. 73.
ἐνθόρω. Zonas 6 a. (III. 331.)
ἔνθους. Alcae. Mess. 8.
ἐνιαύσιος -ιον ἕλκος. Aeschin. Rhet.
ἐνιδρύω -δρύσαντα τάδε θαλάσσῃ. Antiphil. 16.
ἐνίημι. ὄκα μοῦσαν ἐνείην ἀκρίς. Phaënn. 2. πτόρθον ἐνεὶς δένδρῳ. Pallad. 106. εἰς τὸ βαράθρον. Id. 35. σαρκὶ πικρὸν ἐνεῖσα χόλον. Antip. Sid. 105.
ἐνίπτω -ίψεις. Christod. Ecphr. 104.
ἐνίστημι. ἐνστήσας, βασκανίην. Agath. 14.
ἐνισκέλλω. ἐνεσκληκὼς ἀνίαις. Asclepiad. 13.
ἐνναέτειρα νάπης. Archias 27.
ἐνναστήρ -τῆρες Ἑλλάδος. ἀδ. Her. 15.

ἐνναέτης -ταν δονάκων. Paul. Sil. 44. ἄμμιγα νεκροῖς ἐνναέταις. Joan. Barb. 8. -ταις Ῥώμης. Agath. 36. μοψοπίοις. Paul. Sil. 60.
ἐννεάς. Tull. Laur. 3.
ἐννεσίη -ης. ἀδ. 428.
ἐννύχιος, κρώζεις. Meleag. 72. -ίου κύματος. Paul. Sil. 42.
ἐνοίκιον. Nicarch. 33.
ἐνόπλιος -ιον αὐδήν. Antip. Sid. 100.
ἔνοπλος -ον Κυθήρειαν. ἀδ. 249.
ἐνορμίτης, Πρίηπος. Antip. Sid. 37. -μίτας Πριήπου. Agath 57.
ἐνουράνιος, οἰωνός. Bianor. 10.
ἐνοχλέω. Strato 1. -εῖ. ἀδ. 737. -ήσω. ἀδ. 95.
ἔνοχος -ον βάρος ἀγκύρης. Leon. Tar. 95.
ἔνσοφος -οι ἄνδρες. ἀδ. 191.
ἐνσφραγίζω -εσφρήγισσεν Ἔρως εἰκόνα βένθεϊ σῆς κραδίης. Paul. Sil. 27.
ἐνταυύω -ύσας. Simmi. Rhod. 4.
ἐνταφιάζω -ειν. ἀδ. 96.
ἐνταφιαστής. ἀδ. 96.
ἐντάφιος. ἓν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον. Nicand. 3. πλοῦτος οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον. Antiphil. 38. ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας. ἀδ. 96.
ἐντείνω. ἐντέταμαι. Leon. Tar. 36. ἐντέτασαι. Scythin. 2.
ἐντελής. κατὰ μηδὲν. ἀδ 296.
ἐντίθημι. ἔνθεο. ἀδ. 650.
ἔντιμος -οισι φίλοισι ἀδ. 738.
ἔντος, ἀμώμητον. Archil. fr. 3. ἔντεα πυγμᾶς. Alcae. Mess. 9.
ἔντοσθε καλιῆς. Antip. Sid. 63.
ἐντρέφω ἐνιθρέψασα. Antip. Sid. 38.
ἔντριχος. Aenigm. 23.
ἔντρομος, σάλος. Meleag. 77. χείρ. Phalaec. 3.
ἔντροφος, Ἀτρυτώνη. Aristot. Hymn. αἰγιαλῶν. Antiphil. 41.
ἐντύνω, προχοάς. Leonti. 16. ἐντύνοι. Il. 519. -νων μόθον. Christ. Ecphr. 120. πλοῦς μοι ἐντύνεται. Crinag. 24.
ἐντυπόω πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα. Pallad. 93.
ἐντύω -των. ἀδ. 80.
ἐνυβρίζω. μήμοω ἐνυβρίσσῃς ἀγνὸν τάφον. ἀδ. 252. b. (Lectt. 301.)
ἐνυδρόβιος -ίων χηνῶν. Philip. 10.

ἐνύπνιος -ιον ἀῦδαν στέρξαντες. Antip. Sid. 100. κατ' ἐνύπνιον. Ammian. 1.
ἐνώπιον. Hedyl. 4. (II. 527.)
ἐξαγάλλω. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένων. ἀδ. 694.
ἐξαίρω -ων ἄκανθαν. Ammian. 17. πόδα τὸν πρόσθιον. Michael. III. 127.
ἔξαιτος -τα ἀπὸ ληΐδος. Adrian. 1.
ἐξαλαπάζω -ξα πύργωμα κορείης. Agath. 8. -ξας βωμούς. ἀδ. 380.
ἐξάλλω -ᾶλτο ἰὸς κεραίας. Paul. Sil. 45.
ἐξαμείβομαι -εο. ἀδ. 235.
ἐξάμετρος -οις. ἀδ. 523.
ἐξανάδυμι -ανέδυ. Arabi. 4.
ἐξανάπτω -τει πυρσόν. ἀδ. 1.
ἐξανύω -ύσαι τὸν βίον. Pallad. 44. οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύουσα. ἀδ. 709.
ἐξαπάφω -ουσα μύθοις. Alex. Aetol. 5.
ἐξαπόλλυμι -όλωλεν ἔαρ. Julian. Aeg. 51.
ἐξαριθμέω. Philip. 46.
ἐξαῦθις. Archil. fr. 3.
ἐξειπεῖν, ῥήμασι. Pallad. 48.
ἐξελαύνω -ελάσαι τὸν χόλον. ἀδ. 244.
ἐξεναρίζω -ίξας. ἀδ. 596.
ἐξερέθω -θει. Paul. Sil. 2.
ἐξερεύγω -γεται λόγους. ἀδ. 546. -γετο ψάμμος. Philip. 12.
ἐξερύω -ύσωσι κύνες. Ammian. 13.
ἐξετάζω -ήτασσα τεὴν φιλότητα. Pallad. 116. -τάσας.
ἐξέτασις -σιν οὐκ ἔλαβε. Callim. 10.
ἐξήρετμος -οις πτέρυξιν. ἀδ. 694.
ἐξίστημι -ησιν ἅπαντας. Leo Phil. 4. -ίστησα. Pallad. 116.
ἐξοιδέω. τὸν ἐξῳδηκότα φαλλόν. Erycius 6.
ἐξόπιθεν. Parmen 8. Strato 52. 65.
ἐξορκιστής. Lucian. 13.
ἐξυφόω. Dioscorid. 17.
ἐξώλης, γενεά. ἀδ. 193.
ἐπαγάλλομαι -μενος πυγῇσι πόρνος. Crates 2.
ἐπάγω -ειν κινδύνους. Pallad. 124.
ἔπαθλον. ἀδ. 281.
ἐπαιγιαλῖτις -τιδα χηλήν. Archias 17.
ἐπαιγίζω -ων ἔρως. Paul. Sil. 13.
ἐπαίθομαι -εναι σάρκας. ἀδ. 678.
ἐπαινέω. εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα. Callim. 61. ὅτι κέρδος ἐπήνεσα Marc. Arg. 32.

ἐπαίρω -ήρθη πρὸς αἰθέρα τρέχειν. Stat. Atill. 17. -αρθείσι Pallad. 63. ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος. ἀδ. 315.
ἐπαισθάνομαι. Loll. Bass. 3.
ἐπαιτέω -ήτεον. Posidip. 15.
ἐπαιωρέω. εὐτυχίαι αἷσιν ἐπῃώρησας ἀεὶ βίον. Crinag. 44.
ἐπάκτιος. Leon. Tar. 93.
ἔπαλξις, προβλής. Agath. 8.
ἐπαμάω -μήσομαι κεφαλῆς αἰγιαλῖτιν θῖνα. Zonas 9.
ἐπαμύνω -νον τὴν ἄλλην. Asclepiad. 25.
ἐπανάγω -ηγάγετο. ἀδ. 308.
ἐπανθέω. οὐκ ἐν σαῖς παλάμαις ἐπανθήσει. Alcae. Mess. 10.
ἐπανθοπλοκέω -κοῦντα κορύμβους. Strato 7.
ἐπάνω. ἀδ. 262.
ἐπάνωθεν. Theocr. 19.
ἐπάνωθε. Lucian. 19.
ἐπάξιος -οἶκος Ζηνός. ἀδ. 355. -ιον ἀνέρα. Leonti. 20. -ίαν τύχην τρόπων. Pallad. 72.
ἐπαοιδή -ὰν ἀγαθάν. Callim. 14.
ἐπαρκέω -ήρκεον ἰητῆρες θνητοῖσιν. Crinag. 16.
ἐπάρκιος -ιον πλοῦτον. Paul. Sil. 75.
ἐπαρωγός -ὸν ζωᾶς. Antip. Sid. 27.
ἐπασκέω. ἤσκει. ἀδ. 170.
ἐπαστράπτω -τει φόνιον πῦρ. Philip. 53. τρὶς ἐπαστράψας. Bianor. 13.
ἐπαύλιον. Leon. Tar. 64. Antip. Sid. 95. Agath. 37. -λια Ἡροῦς. Antip. Th. 64.
ἔπαυλα, βοῶν. Leon. Tar. 6.
ἐπαυρέω -ρόμενα κοῦφαν κτῆσιν ἀπὸ σώματος. Nossis. 4.
ἐπαυχένιος -ιον κυνάγχην. Rhian. 8.
ἐπαφάομαι. Strato 64. -ήσατο κιθάρης. Agath. 10.
ἐπαυχνίδιος -ίαν ὡς ἀπέλυσε κόνιν. Zonas III. 331.
ἐπεγείρω -ηγέρθην. Ammian. 19.
ἐπείγομαι -εται θρὶξ πολιή. Philod. 19.
ἐπεισάγω -αγάγῃς. Even. 16.
ἐπεισόδιον, φύκους ἄνθος. Rufin. 14. -δια γαστρὸς οἰνοπόταις. Crinag. 6.
ἐπεμβαίνω -νοντι κλύδωνι χέρσον. Crinag. 31.
ἐπεμβαδόν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ. Marian. 2.
ἐπενθόρω. Antip. Sid. 27.
ἐπέραστος. Agath. 22. -ον ἑταίρην. ἀδ. 660.
ἐπερείδω. πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρείσατο. Marc. Arg. 23.

ἐπέρχομαι -εἶται πάντα τύχης ὀφθαλμός. Stat. Athl. 14. οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα. Agath. 72. -χεο ἐνδυκέως βίβλον. ἀδ. 578.

ἐπεσβολίη -ης τάρβος φεύγων. Julian. Aeg. 2. φοβερῆς ῥόος. ἀδ. 503. ἦρχεν ἐπεσβολίης. ἀδ. 456.

ἐπεσβόλος -ον ἦχον ἀειδῆς. Agath. Prooem.

ἐπέσθω -ων. Callim. 26.

ἐπεσχάριος -ιον δαλόν. Leon. Tar. 64.

ἐπετήσιος -ιον οὐκ ἀπέδωκεν. ἀδ. 169.

ἐπευφημέω -ησεν. Stat. Athl. 4.

ἐπευκλεΐζω. νίκας πατρίδ' ἐπευκλεΐσας. Simonid. 71. ἀδ. 211.

ἐπέχω. Hegesip. 4. Jul. Aeg. 68. εἷς ἐπέχει σκόπελος. Polystr. 2. εἷς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος ἀδ. 657. Αἰσιγένην ἐπέχοις ἀβαρής. Meleag. 121.

ἐπήκοος. Callim. 27. Addae. 4.

ἐπηόνιος, κύκνος. Loll. Bass. 1.

ἐπήρατος -τον ἡμέραν. Dionys. 2. δάκρυα σπένδουσιν ἐπήρατον. Paul. Sil. 13. εἰκόνα. Id. 26.

ἐπηρεφής -έας νήσους δονάκεσσιν. Simmi. 5.

ἐπηχέω -ήχει λαός. Philip. 79.

ἐπιαύω. οὐδ' ἐπιαύει ἠόσιν. Archias 10.

ἐπίβαθρον, ὀρνίθων. Julian. Aeg. 37. ἀοιδῆς. Claudian. 3.

ἐπιβαίνω. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος. Meleag. 28. Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβησε πυρῆς. Theodorid. 13.

ἐπιβάλλω. βοῶν ἐπιβάλλεν ἐχέτλῃ. Phalaec. 4. μάτην ἀρνεῖσθ' ἐπιβάλλῃ. Qu. Maec. 3. μήτ' ἐπιβάλλου. Archimel. 2.

ἐπιβήτωρ -τορα λαὸν νεώς. Antip. Sid 106. ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. Simm. Rhod. 5.

ἐπιβλής, πέτρος. Theodor. 18. ἄκρον ἐπιβλῆτος μεσσόθι πηξάμενος. Eratosth. Sch. 2.

ἐπιβλύζω -οι ζωρὸν ἀκεστορίην. Leon. Alex. 10.

ἐπιβοάω -βώσῃς. Pers. 3.

ἐπιβόητος. Asclepiad. 14.

ἐπίβουλος. Crinag. 1.

ἐπιβουλή. Lucill. 102.

ἐπιβρίθω -ίσας ὕπνος. ἀδ. 433.

ἐπιβρύκω -κουσ' ὀξὺν ὀδόντα. Tymn. 4.

ἐπίβατος. Aeschrio. 1. 189.
ἐπιγδουπέω - εγδούπει. Agath. 52.
ἐπίγειος - ων. βροτῶν. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.)
ἐπιγουνίς - ίδος ἀργυφέης. Paul. Sil. 7.
ἐπιγράφω. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Marc. Arg. 4. ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο. Asclepiad. 27. Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας. Antiphil. 18.
ἐπίδειγμα, χειμῶνος. ἀδ. 393.
ἐπίδειξις τὰν ἀργαλέην. Pallad. 27. εἰς ἐπίδειξιν κλαίειν λέγω. Lucill. 75.
ἐπιδέξιος. Theocr. 18. ἀροτρευτὴρ πόντου. Antiphil. 41.
ἐπιδεσμεύω - ειν. ἀδ. 96.
ἐπιδευής - βιότοιο. Rhian. 1. - ευῆ βωμόν. Archias. 16. - έες διδασκαλίης. Stat. Athl. 51.
ἐπιδεύομαι - όμενος ἐλευθερίης. Irenae. 1.
ἐπιδορπίδιος - ιον πῶμα Βάκχου. Phani. 4.
ἐπίδρομος - ον ἅρμασι τεῖχος Βαβυλῶνος. Antip. Sid. 52. ἄλσος Ζεφύροισιν. Satyr. Thy. 3.
ἐπιεικής. ὡς ἐπιεικές. ἀδ. 115.
ἐπίελπτος. οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται ἀνδράσιν. Archil. fr. 16.
ἐπιέννυμι. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα. Leon. Tar. 68. γᾶν ἐπιεννύμενος. Chaeremon. 2. αἴθαλο κακὴν ἐπιειμένος ἄχλυν. Leon. Tar. 96. ἐλευθερίην. Paul. Sil. 79. ἀργείην γῆν ἐπιεσσάμενος. Hegesip. 5.
ἐπιζάω - ζήσας βαιὸν χρόνον. Leonti. 18.
ἐπίζηλος - λῳ τύχῳ. Bacchyl. fr. 8.
ἐπίηρα, δέχθαι. Phaedim. 1. δίκη ἐπίηρα φέρουσα. Rhian. 1.
ἐπιήρανος, ἀσπὶς ἀκόντων. Theon. 1. καλῶν ἐπιήρανε ἔργων. Jo. Chi. 1. Herod. Alt. Inscr. 1.
ἐπίηρος - ον. Marcell. Inscr. 19.
ἐπιθλίβω. - βει κεκλιμένην στήλῃ. Leon. Alex. 37.
ἐπιθραύω - σας τρύφος ἄρτου. Apollonid. 7.
ἐπιθρώσκω. - σκων δουριμανὴς πόλεμος. Antip. Th. 33.
ἐπιθύω - σας. Theodor. 5.
ἐπιθύμων - μονα κύνα θήρης. Macedon. 27.
ἐπιθάζομαι - ζω, ἱεραὶ χαίρετε. Lucian. 27.
ἐπιίστωρ, γεωμετρίης. Euclid.

I. 168. -ἔντορα δίσκων. Pallad. 27.

ἐπικαρπίδιος -ιον χνοῦν μήλων. Zonas 6.

ἐπίκειμαι -κείσθω σφραγίς. Lucian. 35.

ἐπικεντρίζω -τρίσει. Philip. 50.

ἐπικήριος. μή σοι τοῦτο λίην ἐπικήριον ἔστω. Tymn. 5.

ἐπίκηρος -ον βίον δακρύσας. Callim. 40.

ἐπικίδνημι. κακοῖς ἐπικίδνατε θυμόν. Inedit.

ἐπίκλην. ἀδ. 190.

ἐπικλίνω -ίνεσθαι. Ammian. 19.

ἐπικλώθω. Plato 22. μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος. ἀδ. 631.

ἐπικνίζω -ζοντι ἀρότρῳ. Apollonid. 5.

ἐπικραίνω. τέρμα μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. ἀδ. 734.

ἐπικρεμάννυμι. ὕδατι καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας. ἀδ. Byz. 21. -ἄφυκτος ἐπικρέμαται θάνατος. Simonid. fr. 13. πότμος. Antip. Sid. 43. ζωῆς ἆθλος ἐπεκρέματο. Antisti. 1.

ἐπίκροτος, λείη ἰδεῖν καὶ ἐπίκροτος. Archimel. 2.

ἐπικουφέλιος, Πάν. Zonas. 6.

ἐπικωμάζω. πένθιμος ἀΐδης ἐπεκώμασεν. Inedit.

ἐπίκωμος. Strato 89. (ubi nunc ἐπὶ κῶμον).

ἐπιλάμπω -πει ἡ χάρις. Hedyl. 11. (II. 526). -λαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἱστῷ. Lentul. 1.

ἐπιληκυθίστρια. Theodor. 8.

ἐπιλινευτής. Antip. Sid. 13. (ubi nunc ὁ λινευτής).

ἐπιλοίβιος -ιον φιάλην. Christod. Ecphr. 157.

ἐπιμάζιος -ιον. Agath. 5. κοῦρον. Bian. 15.

ἐπιμαίνομαι. οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο. Leon. Tar. 33. Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις. ἀδ. 293. παιδί. Leon. Alex. 31.

ἐπιμάρτυρ -ρα. Stat. Athl. 11. θεσμῶν. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.) πέτραι ἐπιμάρτυρες. Arat. 1.

ἐπιμάσσω. δεξιτερῇ κεφαλὰν ἐπεμάξατο. Perses 4.

ἐπιμειδάω -δήσαντα ῥόδα. Crinag. 9.

ἐπιμεμφής. οὐκ ἐπιμεμφὲς δῶρον. Gemin. 2.

ἐπιμέμφομαι -μένος χεῖρα. Macedon. 24.

ἐπιμισθίς -θίδας ἑταίρας. Marc. Arg. 32.

ἐπιμοίριος -ια νήματα. Leon. Tar. 93.

ἐπιμύω. ἐπέμυσ' ἐκείνων εὐ-

γήρας ἐν χερσίν. Callim. 45.

ἐπινεύω. δυσμενέων παλάμῃ σοῖς ἐπένευσε κρότοις. Stat. Athl. 33. *πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις.* Ib. 49.

ἐπινήϊος, χοροιτυπίη. Antip. Th. 51.

ἐπινίκιος -ιον καλῶν ἔργων. Plato 22. *-κια θοῆς πώλου. ἀδ.* 121.

ἐπινόημα -μασι δασύς. Archil. fr. 9.

ἐπίνοια -ας. ἀδ. 116. *a.*

ἐπινύκτιος -τια μῆλα νομεύων. Leon. Tar. 6.

ἐπινυμφίδιος -ιον ἀΐδαν. Meleag. 125.

ἐπινωτίδιος -ιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγόν. ἀδ. 176.

ἐπιξύριος -ίου πετάσου φάρσος. Phani. 6.

ἐπίορκος -ον ἄνδρα. ἀδ. 179.

ἐπιορκοσύνη. Strato 89.

ἐπιπερκάζω -ζεις μιαρῇ τριχί. Philip. 3.

ἐπιπίνω -ομεν μίαν. Pallad. 21.

ἐπιπλέκω. Meleag. 2. 105. *-πλέξας ἅμματι δεσμόν.* Paul. Sil. 1.

ἐπιπλέω. Philet. 1.

ἐπιπλήκτειρα μάστιξ. Qu. Maec. 6.

ἐπιπλήθω -ων πάντῃ πᾶσιν. Lucill. 6.

ἐπιπνείω -ει ἄνεμος. Isidor. 3. Marian. 2.

ἐπιποντίς -τίδα νύμφην. Pers. 2.

ἐπιπρίω -ουσα γένειον. Antip. Th. 26.

ἐπιῤῥέζω -ξει χίμαρον. Theocr. 4.

ἐπίῤῥητος -τοις πᾶσιν. ἀδ. 632.

ἐπιῤῥίπτω. ἣν ἐπιῤῥίψῃ τὸ σκέλος (ubi nunc *ἐπιτρίψῃ*) Automed. 3.

ἐπίῤῥοθος, καὶ λείη ἰδεῖν (ubi nunc *ἐπίκροτος*) Archimel. 2.

ἐπιῤῥώννυμι -ῥῶσαι χορείην. Qu. Maec. 11.

ἐπίσης, τῶν ἐπαίνων ἄξιοι. Leo. Phil. 3.

ἐπισκάπτω -των. Carphyll. 1.

ἐπισκέπω -εσκέπετο κανθός. Philip. 17.

ἐπισκιάζω -εσκίασεν ἀνέρα τύμβος. Aristot. 1. 180.

ἐπίσκιος -ιον κόλπον φάρει. Christod. Ecphr. 289.

ἐπισκιρτάω -τῶσί σοι λευκαὶ ἔθειραι. Rufin. 31. *εἰ καί σοι ἐπεσκίρτησαν ἴουλοι.* Strato 9.

ἐπιφημίῳ. Qu. Maec. 10.

ἐπίσκοπος, Ἑρμᾶς. Leon. Tar. 27.
ἐπισκύνιον, φαιδρόν. Meleag. 44. βλοσυρόν. ἀδ. 311. ψυσσόν. Paul. Sil. 50. γυμνώσας βιότου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. -ίῳ πολιῷ σεμνός. Zenodot. II. 78. -ίων παλίων. Posidip. 17.
ἐπισπαστήρ, τρίπλωστος. Antip. Sid. 77.
ἐπισπάω -σπασάμην οἶστρον. Paul. Sil. 53. πολλῶν ἐχθράν. Pallad. 15. εἴδωλον μορφῆς ἐπισπάσατο. Posidip. 18. ἄνθρακας. Id. 6. τὴν Ἑλλης μοῖραν. Antip. Thess. 52. οὐδὲ μῦθον. Paul. Sil. 41.
ἐπισπένδω -σπείσας δάκρυ. Agath. 80. ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι θυομένῳ. Leon. Tar. 61.
ἐπισπέρχω, διπασπολίην. Paul. Sil. 27. -ουσαν ἀοιδὴν. II. 521.
ἐπισσείω -ει τόσσον. ἀδ. 275.
ἐπίσταθμος. Callim. 32.
ἐπισταλάω -ει ἱδρώς. Leon. Tar. 47.
ἐπισταμένως. Agath. 69.
ἐπιστέλλω -στείλασα φᾶρσος κατάμαδον. Christod. Ecphr. 140.
ἐπιστεφανόω -ωσε. ἀδ. 750.
ἐπιστεφής, ὕλης ἀγρίας. Archil. fr. 21.
ἐπιστηλόω -λωμένον ἄχθος θινός. Leon. Tar. 92.
ἐπιστρέφω. ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον. Agath. 67. λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι. Rufin. 36. οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται. Automed. 6. οὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται. Asclepiad. 11. οὐδὲ γὰρ αὖλαξ Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται. Antiphil. 28.
ἐπισφίγγω -γξας κόρην πήχεσιν. Macedon. 4.
ἐπισφραγίζω. σοὶ κλέος δῆμος ἐπεσφρήγισσε. Stat. Athi. 42. κύρτους φελλοῖς ἐπεσφραγισμένους. Philip. 5.
ἐπισφύριος -ιον γέρας ἀνδρῶν. Marc. Inscr. 31. -ρίων ῥαδινῶν κόσμον. Antip. Sidon. 21.
ἐπίσφυρος -ους πέδιστρας. Philip. 8.
ἐπισχερώ. Simonid. 75.
ἐπίτακτος, αὐτὴν εἰς ἐπίτακτον ἔχεις. Nicarch. 4.
ἐπιτέλλομαι -ετείλατο μόχθους. Antip. Th. 39.
ἐπιτέρπομαι. Pallad. 140. σεύειν. Agath. 73.

ἐπίτηκτα, φιλοῦσα. Meleag. 62.
ἐπιτείνω -ετείνετο νευρήν. Bianor. 10.
ἐπιτίτθιος, παῖς. Nicarch. 15.
ἐπιτρέφω -τέτροφε. Alcae. Mess. 8.
ἐπιτρέχω. φλόγες πάντη μοι ἐπέδραμον. Meleag. 79. πόντῳ. Tiber. Ill. 2.
ἐπιτροχάω. Antiphil. 27.
ἐπιτρύζω -ει χελιδών. Agath. 57. Paul. Sil. 48.
ἐπιτύμβιος -ιον κρηπῖδα. Leon. Tar. 98. εὖχος. Stat. Athl. 44. -ια κωκύουσα. Zonas 9. λέκτρα. Paul. Sil. 83.
ἐπιτρωπάω -πῶντος πατρὸς ἀκούων. Christod. Ecphr. 302.
ἐπιφέρβω. ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα. Phanocl. 1.
ἐπιφέρω. ψῆφον ἐποισόμεθα. Paul. Sil. 2.
ἐπιφροσύνη -αις. ἀδ. 152.
ἐπίφρων -ονα μῆτιν. Diodor. 5.
ἐπιφυλλίς -ίδα πορφυρέην. Corn. Long. 1.
ἐπιχαιρέκακος -κον φῶς. Meleag. 82.
ἐπίχειρον -ρα τελεῖν. Theocr. 16.
ἐπιχέω -χευαμένη κῦμα. Leon. Tar. 74.
ἐπιχόω. ὃς σφίσι τόνδε τάφον ἐπεχώσατο. ἀδ. 708.
ἐπιχράω -έχραεν ἄλγος. Probl. ar. 7.
ἐπιχρίμπτω -τει νέφος αἶσα. Bacchyl. fr. 1.
ἐπιψαύω -ων. Cyrus 6.
ἐπιψέλιον -ίου δῆγμα. Qu. Maec. 6.
ἐπιόγμιος, δημήτηρ. Addae. 1.
ἐποδύρομαι -ωδύραντο. ἀδ. 482.
ἐποικίζω. Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν. [ἀδ. 308.
ἐποιχνέως -εῖς. Posidip. 3.
ἐπολισθαίνω. ὁλκὰς ἐπωλίσθησε κυλίνδροις. Paul. Sil. 57. ἐπωλισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις. Agath. 2.
ἐπολολύζω -ωλόλυξεν. Philip. 6.
ἕπομαι. τοὔνεκά μοι παίδων ἕπεται πόθος. Meleag. 31. - τῷ ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται φθόνος. Scol. 15. φθόνος οὐχ ἕπεται. Simm. Rh. 2. Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος. Simonid. 58.
ἐπομβρέω -ηθῇ τὸ ἀρούριον. Agath. 71.
ἐπόμνυμι -ώμοσεν. Paul. Sil. 28. -νυμαι. Meleag. 9. 17.

ἐπομφάλιος -ιον σῦκον. Zonas 3.
ἐπορχεύω -οις χορόν. Bacchyl. 19.
ἐπόπτομαι -οψόμεθα Σκύλλαν. Meleag 67.
ἐπορούω -ουσε νηχομένῳ. Bianor. 2.
ἐποτρύνω -ων ἔργα φυτοσκαφίης. ἀδ. 253.
ἐπούδειος. Leon. Tar. 65.
ἐπουραῖος -ῳ δήγματι. ἀδ. 418.
ἐπουράνιος -ίων βασιλῆα. Meleag. 14. Synes. 1. -ίησιν ἐφετμαῖς. Ep. Byz. 34.
ἐποχέω -ούμενος ὄνῳ. Apollin. 1.
ἐποχθίδιος -διαι νύμφαι. Zonas 6. a. (III. 331).
ἐποψίδιος χόνδρος. Leon. Tar. 55.
ἑπτάμιτος, κιθάρα. Onest. 6.
ἑπτάπορος -ων Πληϊάδων. Antip. Sid. 51.
ἑπτάπυλος -οι Θῆβαι. Alcae. Mess. 9 -ον πάτρην. Onest. 6.
ἐπωμάδιος -ιον βάρος. Philip. 69. ζεῦγος πτερύγων. Julian. Aeg. 26. σάκος. Christod. Ecphr. 275.
ἐπωμαδὸν, αἰγίδα ἦεν ἀείρων. Christ. Ecphr. 94. Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε λᾶα. ἀδ. 204.
ἐπωμίς -ίδος στυβαρᾶς. Archimel. 1. -ίδας ἐκόνισσεν. Alcae. Mess. 9.
ἐπωνυμίη. Meleag. 1. 24. Agath. 48. -ίης ἄξια πάντα. Leonti. 3.
ἐπώνυμος. Παυσίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον. Simonid. 2.
ἐπωρύω -ουσαν πολλά. Philip. 34.
ἐπωφελέω. Scol. Seleuc.
ἐπωφελίη. Qu. Maec. 7.
ἐρανίζω. εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν. Philip. 69. τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν. Plato jun. 1. ἠράνισαν νεφέλαι. Antiphil. 31.
ἔρανος. οὐδ' ὀρέγοντος οὐδενὸς δυστυχίης ἔρανον. ἀδ. 679.
ἐράσμιος -ιον ἀνθήσασα. Pompej. 2. ἄθυρμα. Crinag. 42.
ἐραστής. αἳ ποθ' ἐρασταί. Simonid. 57.
ἐραστός. Strato 39.
ἐρατεινός -ὰν σφαῖραν. ἀδ. 115. -αῖς Μούσαις. ἀδ. 520.
ἐρατός -τὸν κλῆμα. Myro 1. -τῇ λύρῃ. ἀδ. 482. -τὰν ἁλικίαν. ἀδ. 723.
ἐρατόχροος. Rufin. 19.
ἐρατύς. ἀδ. 664.
ἐργασίη, Κύπριδος. Paul. Sil. 1.

ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης. Lucian. 1. πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην. Paul. Sil. 37. μάσταχος. Agath. 54. -πανδήμου ἐργάσιμι τέγεος. Inedit.

ἐργαστής -τὰς τούσδε περιῤῥαγίας. Leon. Tar. 8.

ἐργάτης -άτα μύρμηξ. Antip. Sid. 111.

ἐργατίνης -ην βοῦν. Addae. 3. -ναι ἀνέρες. Maced. 18. ἀπλήστου Κύπριδος. Paul. Sil. 12. Ἀφροδίτης. Macedon. 14. -ναις παλάμαισι. ἀδ. 194.

ἐργάτις -τιν ἠλακάταν. Leon. Tar. 9. Antip. Sid. 22. βοῦν. ἀδ. 229. πενιχρὰν ἐργάτιν βιοτάν. ἀδ. 412. -τιδες πτηναὶ νέκταρος. Antiphil. 29. -τιδας ἀενάων σελίδων. Antip. Sid. 23.

ἔργμα -τα. Alcae. Mess. 7. -μασιν. ἀδ. 159. κλεινοῖς. ἀδ. 375. b. (Lectt. 288).

ἔργον, ἀοιδοπόλων ἐποιήθης. Antip. Th. 9. περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους. Agath. 70. ἔργα τί μοι παρέχεις. Marc. Arg. 9.

ἐργοπόνος. Leon. Al. 32. Christodor. Ecphr. 316.

ἔρδω -οι τὴν ἔμαθέν τις. Crinag. 32.

ἐρέβινθος, ἀκμάζων. Philodem. 30. -θου θωμὸς εὐτρίβεος. Phani. 5.

ἔρεβος. φέγγος ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις ἔρεβος. Alcae. Mess. 21.

ἐρεθίζω -ειν. Philodem. 20. ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας. Antiphil. 24.

ἐρέθω -θει ἐρωμανίην. Paul. Sil. 25. πάντα μάτην ἐρέθεις. Macedon. 7.

ἐρείδω -ει βακτρόν. Aenigm. 15. κέντρον ἐρείδεις πλευραῖς βοός. Jul. Aeg. 22. ἐπ' ἐμοὶ ἴχνος ἐρείδοι. Zenodot. 2. -ων ἴχνος καρπῷοις ἐπὶ βήμασιν. Thall. Mil. 1. ψαμμῷ κέρας. Qu. Maec. 5. ἴχνος ἐρείσεις. Paul. Sil. 36. μαστῷ ἐπὶ μαστὸν ἐρείσας. Marc. Arg. 4. ἐπὶ σκήπωνος σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη. Aristo. 3. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη. Antiphil. 14. σκηπανίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Maced. 24. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56. καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα. Paul. Sil. 7.

ἐρείκη -ης αὐτούργητον βάθρον. Qu. Maec. 7.

ἐρείκω. διὰ κάλον ἤρικεν. Alex. Aet. 5.
ἐρείπιον. Bianor. 7.
ἐρείπω. ἤρειψαν Τροίην. αδ. 497. Τροίης στέφανον Alphe. 9. δείμασι ἤριπε. Simon. fr. 8. ἐπ' ἆσθμα πυρός. Antip. Sid. 63. ἐς βυθὸν ἠρίπετε. Bianor. 12. ἠριπόμαν. Agath. 63.
ἔρεισμα, κρατός. Antip. Sid. 18. ἄκρον δίκης. Id. 60. κοῖλον θόλου. αδ. 374.
ἐρέπτω -τόμενος βότρυν. Simon. 111. -ένους λωτόν. αδ. 335.
ἐρέσσω -σει τὸ γειοτόμον ὅπλον. Ined. ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε. Philip. 28. ἔρεσσε τὴν ἐπ' ἄιδος ἀταρπόν. Leon. Tar. 63. -σων πυκιναῖς πτερύγεσσιν. Anyte 11. πόδα γυμνὸν ἐρέσσειν. Ined. τῆς μὲν ἐρεσσομένης. (Dioscorid.) Sosip. 1.
ἐρέτης -τας διχθαδίους (ubi nunc ἐρετμούς.) Leon. Tar. 25.
ἐρετμόν -μὰ καὶ ἔμβολα. αδ. 670.
ἐρεύγω. φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ. αδ. 230. ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα. αδ. 276. ὕδωρ. αδ. 472. -γομένη ἀφρόν. Theaetet. 2. τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην. αδ. 56.
ἐρευνάω -ᾷν. αδ. 357. ἄλλον ἐρεύνα. αδ. 424.
ἐρεύθω -ετο ξανθοῖ. Antip. Sid. 3. -όμενον ῥεῦμα αἵματι. αδ. 400. -μένοις μήλοις. Paul. Sil. 14.
ἐρέφω -ψε κόμην κισσός. Simmi. 1. -έψας πέδον λειμῶνος. Marian. 3.
ἐρημάζω. Zenodot. 2.
ἐρημαῖος -ον κέλυφος ομματος. Crinag. 35. -αίη κόνις. Pompej. Jun. 1. -αίου δαίμονος. Antip. Th. 37. -ην σπιλάδα. Simonid. 112. ἠιόνα. Antip. Sid. 78. -αι νῆσοι. Antip. Th. 27. -ησιν ἐπ' ἀκταῖς. Archi. 17. -οις καλάμοις. αδ. 259.
ἐρημάς. ἐρημάδες Φαέων ὀπωπαί. Christ. Ecphr. 334.
ἐρημοκόμης, κόρση. Philip. 7.
ἐρημολάλος, τέττιξ. Meleag. 111.
ἐρημόνομος -οις. Zosim. 4.
ἐρημοσύνη, θηρόβοτος. Cyllen. 1. -νας ἀγραύλου κάλλος. Agath. 46.
ἐρημοφίλης. Paul. Sil. 72.
ἐρημωτής, θήρ. Antip. Sid. 18.
ἐριβόας, Ἑρμᾶς. Simm. Ov.

ἰριβρεμέτης, αὐλός. Archias 4.
ἰριβρύχης -εις κίλαδοι. Antip. Sid. 11.
ἰρίβωλος, Antip. Th. 33.
ἰρίγδουπος -ποιο χαλαύροπος ἦχον. ἀδ. 467.
ἰριδμαίνω -ουσι. ἀδ. 485.
ἰριθηλής -έος πεύκας. Archias 29. εὐνομίας. ἀδ. Byz. 26.
ἴριθος. ἀηδόνα τὰν ἐν ἰρίθοις. Antip. Sid. 22. τοὺς ἐν ἰρίθοις μόχθους. ἀδ. 116.
ἰρίκλαυτος -των γονέων. Paul. Sil. 82.
ἰρικυδής -έος. ἀδ. 307. σοφίης. ἀδ. 345.
ἰρίμυκος, ὀλολυγή. Antip. Sid. 27.
ἰριννύς. εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν Ἐριννύες. Pollian. 2.
ἰριούνιος -ιε. ἀδ. 169.
ἰρίπνη. ἔμπεδος ὥς τις ἰρίπνα ἱδρυνθείς. Archias 18. Ἀθῶνος ἶσον ἰρίπνᾳ. Antip. Sid. 51.
ἶρις, τρικόνητος. Leon. Tar. 20. Φοίβῳ ἀνάρσιόν εἰς ἶριν ἴστης. Archias 22. οὐκέτι σοι μορφᾶς εἰς ἶριν ἰρχόμεθα. Antip. Sid. 32.
ἰρισθενής. Meleag. 123. -έος βασιλῆος. Byz. ἀδ. 18. -έεσσι θεμέθλοις. Cyr. 6.
ἰριστάφυλος -ῳ Βάκχῳ. Leo Phil. 8. -ων θειλοπέδων. Marian. 2.
ἰρισφάραγος (ubi nunc ἰρισμάραγος) ἀδ. 522.
ἔριφος, ἰφάνης ἐξαπίνης. Lucill. 5. ἐν θέρει ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον. ἀδ. 38. λεπτότερον οὐκ οἶδ' ἐρίφου κέρας. Rhian. 11. (II. 526.) ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49. τὰς λευκὰς ἐρίφους. Glauc. 2.
ἕρκος, Τροίης ἐρυμνότερον. Acerat. Gr. 2. ἀρήϊον. ἀδ. her. 7. ψυχῆς ἀσθενές. Crinag. 35. πελώριον Λοκρίδος ἀρούρης. Christ. Ecphr. 210. πατρὶ τέκος. Jul. Aeg. 43. χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν. Even. 14. ἐν ἕρκεσι μηλονομήων. ἀδ. Herc. 2.
ἕρκουρος. Meleag. 129.
ἕρμα, ἀφετήριον. Philox. II. 58. ἕρμ' ἔχων Κορίνθου. Simonid. 91. ἕρμα πορείας σαμοθέτω. Phani. 3.
ἑρμαγέλη -ην φρικτῶν δαιμονίων. Pallad. 40.
ἑρμαῖος -οις. Nicarch. 22.
ἑρμῆς, κοινός. Marc. Arg. 13.
ἔρνος, νέον Κινύρεια. Dioscor. 25. Παφίης. Polystr. 1. Κεκροπίης σοφόν. ἀδ. 612.

Ἑλλάδος ἀγλαόν. ἀδ. 612 c. (Lectt. 287.) ἀγλαόμορφον. ἀδ. 690. ἔργεα νεόγραφα. Meleag. 1, 55.

ἐρόεις, τύπος. Arabi. 5. -όεσσαν Ὀρτυγίαν, Nossis 3.

ἑρπηστής, μῦς. Antiphil. 22. Antip. Thess. 53. -τὴν σκολιὸν πόδα. Philip. 45. -τὰν πολύπλαγκτον. Incd.

ἑρπύζω -ων αἰών. Christ. Ecphr. 380. ὁ χρόνος. Jul. Aeg. 5. -ζουσα σὺν ξύλῳ. Philip. 9. ἠρέμα κισσὲ ἑρπύζοις. Simm. Th. 2.

ἕρπυλλος -ον φιλάκρητον νεοθαλῆ. Meleag. 1. 53.

ἑρπυστής. Antip. Th. 53.

ἔῤῥω. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα Tull. Laur. 3. ἔῤῥοις. Antip. Th. 5. ἔῤῥοι κεῖνο σέλας. Antip. Th. 64. ἔῤῥε. Meleag. 60. 63. Tymn. 4. ἔῤῥετ' ἀνίαι. Rufin. 10. ἔῤῥετε ἄμφω. Pallad. 140. μετάτροπος ἔῤῥων. Leon. Tar. 95. αἱ ἀνίκατοι χέρες ἔῤῥοντι. Antip Th. 67.

ἑρσήεις, λείμων. Marian. 2. -σήεντα οὔρεα. Anyte 8.

ἐρυθαίνω -ομαι πρόσωπα αἰδοῖ. Leon. Tar. 47. -ετο. Strato 7.

ἐρύθημα, ψευδόμενον. Claudian. 2.

ἐρύκω. οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκε. Agath. 45.

ἔρυμα, χρούς. Paul. Sil. 46. Σικελῆς χθονὸς Μίλων. Christ. Ecphr. 230. πάτρας. Antip. Th. 19.

ἐρυμνός. κρὰς γαμφηλῇσιν ἐρυμνόν. Simm. Rh. 5. (II. 525.) -νὰς νήσους. Id. 5. -νοτάτη Παλλάς. Julian. Aeg. 51. -νότατον ἕρκος. Acerat.

ἐρυμνότωτος. Statyll. Flacc. 5.

ἐρυσίθριξ, ψήκτρη. Philodem. 27.

ἐρυσινηΐς, ἄγκυρα. Philip. 5.

ἐρύω. ἅδας εἴρυσεν. ἀδ. 723. ἃς ἀπο ψυχὰν ἐρύσαντο ὠδῖνες. Pers. 4. ἀϋτμὴν μυκτῆρσιν ἐρυσσάμενος. Antip. Sid. 27.

ἐρωή, ἡ περὶ Κύπριν. ἀδ. 444. ἄκοντος. ἀδ. 454.

ἐρωμανέω. Agath. 18.

ἐρωμανίη, ἀλώφητος. Paul. Sil. 7. -ίης νοσφίζει. Id. 42. πληρῶσαι θαλερῇ θυμὸν ἐρωμανίῃ. Rufin. 5. -ίην ὕβρις ἐρέθει. Paul. Sil. 25.

ἐρωμένιον. Antiphan. 4.

ἐρωτιάς -άδες νύμφαι. Marian. 5.

ἐρωτὶς -τίδας νῆσοι. Crinag. 46.
ἐρωτογράφος. Meleag. 128.
ἐρωτοπλάνος. Meleag. 112.
ἐρωτοπλοέω -εῖν. Meleag. 69.
ἐρωτύλος. Leonti. Schol. 15.
ἐσαθρέω -ει. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -ῶν. ἀδ. 462. -ήσας. ἀδ. 584.
ἐσαυγάζω. Diotim. 1.
ἔσωχρε. Leon. Tar. 38.
ἐσηλυσίη -ης καιρόν. Macedon. 30.
ἔσθος. Leon. Tar. 59. Antip. Sid. 61.
ἔσθω. Lucian. 7.
ἑσμός, ἐρωσσῶν. Plato 7. ἀδ. 337. στεφάνων Stat. Athl. 32. 46. τέκνων. Antip. Sid. 43. μελισσείων καὶ κνίδης καὶ πυρός. Artemo 2.
ἑσμοτόκος -κον χορὸν ἄπλετον. Apollonid. 6.
ἑσπέριος, ἤλυθον. Philod. 16. -ιον κνέφας. Dioscor. 11. -ίης ἁλός. ἀδ. 590. χθονός. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.) -ιον κῆφον ὕπνον. Leon. Tar. 78. -ίην ὥρην. Strato 19.
ἑσπερινός -ῶν πωλῶν ἄρτι φρυασσομένων. Asclepiad. 29. (ubi nunc ἑσπερίων.)
ἕσπερος, ἀστήρ. Paul. Sil. 13. 25. 29. -ρον σύγκωμον δόνακα. Leon. Tar. 1.
ἐσσυμένως, πονέων. ἀδ. 359.
ἑστήκω, χάλκεος. Posidip. 15.
ἐσχαρεών. Leon. Tar. 64. παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων. Christ. Ecphr. 316.
ἐσχάρη -ην κρεηδόκον. Philip. 13.
ἐσχάριος -ιον πῦρ. Antip. Sid. 68.
ἐσχατιά -αὶ Σαλαμῖνος. Theodor. 15. Λιβύων. ἀδ. 398. ἂν' ἐσχατιὰς Κλειτορος ἐρχόμενον. ἀδ. 198.
ἐσχάτιος -τίης μοίρης. Joan. Barb. 11.
ἔσωθεν. Dioscor. 19.
ἐτάζω -σῃς. Tull. Laur. 3.
ἑταιρεῖα -εῖαι. Jul. Aeg. 43.
ἑταιρεῖος, στόλος. Antiphil. 1. -οις ἐνὶ κώμοις. Myrin. 2.
ἑταιρίς. Antip. Th. 22.
ἑταιρόσυνος. Strato 86.
ἕταρος, βίον τὸν σοφοῖς ἕταρον. Meleag. 122.
ἐτεόν. ἀδ 565.
ἑτερόζηλος -ον. Lucill. 5.
ἑτερόῤῥοπος -πα δῶρα. Rhian. 1.
ἑτερότροπος, ὁρμὴ τύχης. Paul. Sil. 69.
ἑτέρως. ἢν ἑτέρως ἔλθῃς. An-

tip. Th. 2. οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. Theocr. 9.
ἐτήσιος -ιον τρυγόωσιν. Macedon. 1.
ἐτητυμία. Julian. Aeg. 33.
ἐτήτυμον. Archil. fr. 31. Antip. Sid. 1. ἀδ. 61. 303.
ἐτνοδόπον, κορύναν. Leon. Tar. 14.
ἕτοιμος, εἰς ἀίδην. Antiphil. 35. ἕτοιμα οὐ βούλομαι. Philodem. 1. οὐχ ἀμάρης, ποταμοῦ δ' ἐστιν ἑτοιμότερος. Strato 26.
ἑτοιμοτόμος -μοι χεῖρες. Antip. Th. 40.
ἔτυμος, δὸς δὲ βοὶ ζώειν ἐτύμῳ. Maced. 28. b. (III. 332.)
ἐτύμως, θυγάτηρ ματέρι ἐῴκει. Nossis. 7. εἰ ἐτύμως εὕδεις. Alphe. 3. ἐτύμως ὕβρεστε. Nicarch. 36. κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον. Meleag. 85.
εὐαγής -έες μέλισσαι. Antiphil. 29.
εὐαγρέω -γρει λαγόθηρα. Leon. Tar. 17. Phan. 7. -εῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ. Julian. Aeg. 9.
εὐαγρία. Alphe. 2. Antip. Th. 38.
ευαγρος -ου λίνοιο. Qu. Maec. 8. -ον πέμπεις. Rhian. 8. ἐπ' ἰχθύσι. Crinag. 23. κάματον. Zosim. 1.
εὔαδε. Agath. 55.
εὐάζω -ουσαν. ἀδ. 353.
εὔαθλος -ων γεράων. Stat. Athl. 34.
εὐαίων, τείνοις βίον. ἀσινῆ. Dioscor. 35. Leon. Tar. 73.
εὐαλδής -δὲς κόντου φῦκος. ἀδ. 399. -δεῖ χιλῷ. Herod. Inscr. 24.
εὐάλφιτος, φύστη. Leon. Tar. 55.
εὐάμπελος, ἀδ. 644. II. 510. 517.
εὐάνεμος. Crinag. 23.
εὐάνθεμος, ἥβη. Agath. 39. -ον ἶριν. Meleag. 1.
εὐανθής -θεῖ πορφύρῃ. Antiphil. 6.
εὐάντητος -τον ἀεὶ θεόν. ἀδ. 203.
εὔαρνος. Myrin. 1. -νοιο αἰός. Leon. Tar. 98.
εὐάροτος -του ῥάχιν ὁλκάδος. Agath. 30. -τον αὔλακα. Leon. Al. 36.
εὔαρχος, ἐμπολεύς. Phani. 7.
εὐαστήρ, Λυαῖος. Leon. Tar. 30.
εὐαστής. Marc. Arg. 26. -τὴν Διόνυσον. Procl. 5. -ταις σύντροφος. ἀδ. 412.

εὐάτριος, ἐργάτις. Leon. Tar. 9.

εὐαφίη, χεῖλεσι. Agath. 8.

εὐβλέφαρος -οιο δίκης. Probl. ar. 16.

εὐβοσίη -ην πολλὴν ἐξ ἁλός. Leon. Al. 3.

εὐβόστρυχος -ον αἴγλην. Irenae. 3.

εὔβοτρυς -υν ἐργάδα. Marian. 2.

εὔγαμος. Antip. Th. 19.

εὐγενέτης -τας παῖδας. Strato 37.

εὐγενίη -ίην ἐρατήν. ἀδ. 664.

εὐγήρως. Callim. 45.

εὔγλαξ -αγι Ἑρμῇ. Leon. Tar. ined.*

εὔγλυπτος -τῳ ἐπὶ βωμῷ. Christodor. Ecphr. 1.

εὐγλυφής -έας καλάμους. Damoch. 2.

εὔγλωσσος -σον οἶνον. Qu. Maec. 11.

εὔγλωττος -τον. ἀδ. 543.

εὔγναμπτος -τοιο αὐχένος. Christ. Ecphr. 240.

εὐγνώμων, δῆμος. Stat. Athl. 26. -μον τὸ πόνημα. Agath. 40.

εὐγραφής. Leon. Al. 11. -έος τέχνης ὄργανα. Paul. Sil. 51. -έων καλάμων. Id. 52.

εὔγυρος, πύλη. Philip. 33.

εὐδαίδαλος -λον ναόν. Bacchyl. 14.

εὔδενδρος -ον δρίος. Simm. Rh. 3. -ου Φολόης. Dionys. 6., ὕλης. Alcae. Mess. 8. -ῳ Λέσβῳ. ἀδ. 736.

εὐδικίη -ίης ἀγανῇσιν. ἀδ. 610.

εὐδίνητος -τα τρύπανα. Leon. Tar. 4.

εὔδιος, χορὸς ἄστρων. Dionys. 2. εὔδιος ἁβρὰ γελῶν. ἀδ. 31. -ιον καὶ παναιγλήεντα. ἀδ. Byz. 33. γαλήνης εὔδια πεπταμένης. Theaet. 2. εὔδια πόντος πορφύρεται. Agath. 57.

εὐδοκίη. ἀδ. 612.b. (Lectt. 287.)

εὐδόκιμος, φύλαξ. Leon. Tar. 27. πάντοθεν. ἀδ. 577.

εὔδρομος -μον κλωστῆρα. Antip. Sid. 26.

εὕδω -έτω πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν. Simonid. fr. 7.

εὔειρος -ους ὄϊς. Leon. Tar. 98.

εὐεπής -πὲς ὕδωρ. Antip. Th. 1.

εὐεπίη. Antip. Th. 57. -ίης ῥυθμόν. Michaël. III. 120. ὑποφήτην. ἀδ. 582.

εὐεπίπακτος -τον. Nicarch. 6.

εὔεργος. ἀδ. 207.
εὐερκής -κεῖ δόμῳ. Simm. Rh. 5.
εὐέρκτης -ταις. Antip. Th. 30.
εὐζήλως, μελετᾷν. Cereal. 2.
εὔζυξ -υγες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
εὐήθης, ζωγράφος. ἀδ. 379.
εὐήκοος -κοοι θνατοῖς. Leon. Tar. 29.
εὐθαλής -έων χαρίτων. Jul. Aeg. 56. -λέα φύλλα. Anyte 6. -λέας ὀροδάμνους. Plato 20.
εὔθετος -τον ὀρχηστὴν πόδα. Dioscorid. 28.
εὐθηγής -έα κόσμον. Damoch. 2.
εὔθηλος, αἴξ. Crinag. 26.
εὐθήρατος. Asclepiad. 5.
εὔθηρος -ου ἐλαφησσύης. Crinag. 7. ἄγρης λίνον. Theaetet. 1. -ῳ Πανί. Zosim. 3. -οισι καλάμοις. Qu. Maec. 8.
εὐθήσαυρος -ον ἐλαίην. Leon. Tar. 13.
εὔθικτος -του παίγνιον εὐεπίης. Leon. Al. 18.
εὔθριξ, εὔτριχι ἀγκίστρῳ. Carphyll. 1.
εὔθροος -ον κερκίδα. Archias 11, ἐπίβαθρον ἐριθῶν. Jul. Aeg. 37.
εὐθυμέω -εῖ. ἀδ. 65.
εὔθυμος -ων συμποσίων. Ion Chi. 1.
εὐθύσανος, ζωνή. Leon. Tar. 2.
εὐϊακός -κῶν θιάσων. ἀδ. 353.
εὐϊάς -άδι λύσσῃ. Antip. Th. 70. (Lectt. 255.)
εὔϊερος -ους θυηπολίας. Philip. 10.
εὔιππος, χορὸς ἀνδρῶν. Philip. 62. -πων προθύρων. Asclepiad. 29.
εὔϊστος -τον πόθον. ἀδ. 168.
εὐΐυχιον. Marc. Arg. 1.
εὔκαιρος -ον ἀείσας. Plato 8.
εὐκαίρως, ἐπιβώσῃς. Pers. 3.
εὐκάματος -του Ἀντιμάχου στίχον. Antip. Th. 24. -τοις στεφάνοις. Stat. Athl. 1.
εὐκαρπέω -πεῦντα λείψανα. Meleag. 1. 33.
εὔκαρπος, ἀλωή. ἀδ. 344. -που ἀλωῆς. ἀδ. 253. φυλλάδος. Agath. 25. Δήμητρος. Philip. 76. ὀπώρης. Il. 510. -πῳ Διονύσῳ. Nicarch. 9. -ποις δένδρεσι. Cyllen. 1. λοχείαις. Theaet. 2. -ους αὔλακας. Mnasalc. 10.
εὐκέλαδος, σύριγξ. Plato 14. Alcae. Mess. 12. -ου μολπᾶς. Mnasalc. 11.

εὔκεντρος -ῳ βέλει. Archias 21.
εὐκέραος -οιο Διονύσου. Ammon. 2. ἀγέλας. Theaet. 3.
εὔκηλος, πεφύλαξο εἶνεσθαι. ἀδ. 232. -ον ἔθυνε πόδα. Plato 15.
εὐκίνητος -τον γλῶσσαν εἰς λόγους ἔχειν. ἀδ. 445.
εὔκισσος, Ἑλικών. Dioscor. 25.
εὐκίων -ονα νηόν. ἀδ. Byz. 4.
εὐκλεής -έα χορὸν παίδων. ἀδ. 641. σωφροσύναν. ἀδ. 743.
εὐκλείζω. πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν. Sappho. 2.
εὐκλείη -ην ἀρετῆς. ἀδ. 754.
εὐκλειῶς. Adrian. 1.
εὐκληρέω -κλῆρον ὃν εὐκλήρησας. Pollian. 3.
εὔκληρος -ον σιλαμῖνα. Antip. Sid. 45.
εὔκλωστος -οιο λίνου. Qu. Maec. 7. -ον νῆμα. Antip. Sid. 22. ἀδ. 59.
εὔκνημος -ον κέντρον ποδός. Asclep. 30.
εὐκολίη -ην πρήξιος. Addae. 7.
εὔκολος, ἣν φεύγω, δύσκολος ἣν ἐπάγω. Strato 45. ἐργασία. Parmeno 15. (Lectt. 177.) -λον ὅπλον. Antip. Th. 10. -λοι ἐργάτιδες. Leon. Tar. 1. Antip. Sid. 28.
εὔκολπος -ον δρυὸς ἰκμάδα. Antip. Sid. 17.
εὐκόλπος -ποιο λίνοιο. Jul. Aeg. 6.
εὔκομος. -μα μῆλα. Meleag. 110.
εὐκρίας, οὐ πολλοῖς. Asclepiad. 5.
εὔκρητος -τον Κύπριδος τυχεῖν. Antip. Th. 22.
εὔκρεκτος -τοι μίτοι. Antip. Sid. 22.
εὔκρηνος -ου διὰ πέτρης. Leon. Tar. 39.
εὔκριθον, ἔτος. Addae. 1.
εὐκρόταλος, πλατάγη. Leon. Tar. 33. -λοις χορείαις. Claudian. 2.
εὐκταῖος, -ης Κύπριδος. Antip. Th. 22. ἐμπορίης. Apollon. 17. -αίη εὐτεκίη. Antip. Th. 9. ἠοῖ. Crinag. 12. -ων λιμένων. Theon. 1.
εὐκτέανος, κούρη. Agath. 64.
εὔκτητος -τον πλοῦτον. Crates 6.
εὐκτίμενος -η Ῥώμη. ἀδ. 679.
εὐκύλιξ -ικα -λλιήν. Leon. Tar. 35.
εὐλάϊγξ -ιγγι ψαμαθίζω. Paul. Sil. 68. -ιγγα σορόν. Jul. Aeg. 52.

εὔλαλος. Meleag. 107. Philod. 32. (Lectt. 144.) M. Arg. 17.
εὐλάχανος. ἀδ. 650.
εὐλείμων. Paul. Sil. 57.
εὔλεκτρος -ου Κύπριδος. Macedon. 7.
εὐλεχής, θάλαμος. Anyte 16. -χῆ Κύπριν. Leon. Tar. 41.
εὐλιπής -έος πεύκης. ἀδ. 291.
εὐλογίη. Simonid. 32. Chaerem. 3.
εὔλοχος. Callim. 21.
εὔλυρος, ἀνήρ. ἀδ. 754.
εὐμαθίη. Simmi. 1. Crinag. 4.
εὐμαρής -ὲς φῶς. Diotim. 2. οὐκ εὐμαρές. Simonid. 71. Phalaec. 4. Alphe. 1.
εὐμαρίς, βαθύπελμος. Antip. Sid. 82.
εὔμεγας -γα κῆτος. Leon. Tar. 95.
εὐμεγέθης. Nicarch. 1.
εὐμέλανος, βροχίς. Phani. 3.
εὐμενέτειρα, τύχη. ἀδ. 428.
εὐμενέω -έοντα. Alcae. Mess. 18. Agath. 67.
εὐμήκης, εὔσφυρος. Rufin. 19. -κη φάσγανα θηξάμεναι. Phanocl. 1.
εὐμητίς. Antip. Th. 19.
ξυμμελίας -ία. ἀδ. 163.
εὔμοιρος -ον κοῦρον ἀέξοις. Rhian. 10.
εὔμολπος -πῳ ἄνακτι λύρης. Paul. Sil. 72.
εὔμορφος -ων γυναικῶν ἔμπορος. ἀδ. 751.
εὔμουσος -οις χεύμασι. Jul. Aeg. 37.
εὔμοχθος -ου γυμνάδος. ἀδ. 723.
εὔμυκος -κῳ κλισίᾳ. Eryci. 3. -κων αὔλια βουκολίων. Alphe. 9.
εὐναῖος -ων ὀάρων ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας. Alphe. 12. ὥσπερ ἀπ᾽ εὐναίας. Paul. Sil. 60.
εὐνάω. μολπῆς ἔρωτα εὔνασας. Christod. 45. εὔνασεν ὕδωρ. ἀδ. Her. 21. εὐσεβέων ὁσίην εὔνασεν εἰς κλισίην. ἀδ. 735. βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασε. Simonid. 55. εὔνασον δάκρυ. ἀδ. 652. εὐνήθης ὕπνον ὀφειλόμενον. Dionys. 10.
εὐνέτης -ται οὐ πειθοῦς, ἀλλὰ βίης. Antip. Sid. 2.
εὐνέτις. Antip. Th. 5. ἀδ. 185. 189. 735.
εὖνις, Διός. Leon. Al. 8.
εὖνις, ὀφθαλμῶν. Loll. Bass. 11. -νιν ἔθηκ᾽ ἀρετῆς. ἀδ. 742.

εὐνομίη - ίης στήλην. ἀδ. 686. πατέρα. Philip. 29. σῆμα. Archi. 4. μνήμων. Theodoret. II. 450. - ίην τόξων ἄγομεν. Alphe. 3. - ίαν θείαν. ἀδ. 609.

εὔνοος. ἀδ. 701. - νοῦς βασιλεῖ. ἀδ. Byz. 7.

εὔξαντος - του τριχὸς ἀμνοῦ. Theodorid. 3.

εὔξεινος - ων. Procl. 5.

εὔξεστος - τοῖς λάεσσι. ἀδ. 375.

εὔοδμος - μον χρωτός. ἀδ. 695. - μον ὀδόντων πρίονα. Crinag. 37. - μοις μύροισι. Pallad. 4. πετάλοις. Strato 37.

εὔοινος, σταφυλή. Leon. Tar. 13.

εὔοπλος - ου ἡσυχίης. Antiphil. 10.

εὔορκος - κον ἄνδρα. ἀδ. Her. 22. - οις ἐπὶ χείλεσι. Stat. Athl. 24.

εὔορμος - μων νηῶν. Marc. Arg. 24. αἰγιαλῶν. ἀδ. 129.

εὔορνις - ιθι Τανάγρᾳ. Antip. Sid. 87.

εὐόροφος. Antip. Th. 19.

εὔοφρυς. Rufin. 19.

εὐοχθέω. ὃς δέ κεν εὐοχθῆσι. Rhian. 1.

εὔοχθος - ους δαῖτας. Bacchyl. fr. 12.

εὔπαις. Antip. Sid. 42.

εὐπάλαμος. Hedyl. 7. (12) - μον σοφίης. Nicomed. 9.

εὐπάρθενος - νε Ἄρτεμι. Antip. Sid. 23.

εὐπατέρεια, δίκη. Macedon. 38. - είης. ἀδ. 375.

εὐπειθής, θεράπων. Crinag. 43.

εὐπέταλος, λευκή. Meleag. 1. 19. - οις δένδρεσσι. Plato 29. οἰνάνθαις. Epigon. 1. στεφάνοισι. Pallad. 4.

εὔπετρος, θῖνα. Aristo. 1.

εὐπήληξ - ηκος Ἀθηναίης. Leon. Tar. 60.

εὔπηχυς, Ἀθήνη. Rhian. 1.

εὐπίδαξ - δακες νύμφαι. Crinag. 7.

εὐπίων. σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ. Leon. Tar. 82.

εὐπλεκής - κὲς ἀμφίβολον. Leon. Tar. 12. - έων σπυρίδων. Jul. Aeg. 6.

εὔπλεκτος - τοιο λίνου. Paul. Sil. 72. - του κόμης. Agath. 21.

εὐπλοίη - ης σύμβολον. ἀδ. 203. τέκμαρ. Polyaen. 2. - ην ἄτρομον ἰθύνειν. Leon. Tar. 48.

εὐπλόκαμος. Rufin. 19. κι-

κιννος. Meleag. 66. -ον χαίτην. Id. 105.
εὔπλωτος -τοιο κύματος. Antip. Th. 18.
εὐπνοίη, φυσικὴ χρωτός. Strato 6.
εὔπνοος ὄγχνη. Pallad. 105. -ον ῥόδον. ἀδ. 711.
εὐποίητος -ον κερκίδα. Antip. Sid. 22.
εὐποίκιλος -ον ἄνθος ὀπώρας. Leon. Tar. 30.
εὐπόλεμος -οις ἐνναέταις Ῥώμης. Agath. 36.
εὐπορίη, ἄφθονος σταχύων. Agath. 71. -ίης ἀρουραίης ἅρπαγας. ἀδ. 416. -ίην μιῆς οἰὸς καὶ βοός. Antip. Sid. 95.
εὔπους -ποδος ἁρμονίης μέλος. Paul. Sil. 48.
εὐπρεμνος -νῳ δρυΐ. Leon. Al. 12.
εὐπτέρυγος -ων νηῶν. Satyr. Th. 6.
εὔπτορθος -ων κεράων. ἀδ. 283.
εὔπυργος -οις τείχεσι. Even. 14.
εὐπώγων, τράγος. Lucian. 22. αἰγὸς πόσις. Leon. Tar. 61. δράκοντος εὐπώγων κεφαλή. Posidip. II. 528.
εὕρεμα. Hedyl. 4. (8) Dioscorid. 17.
εὑρέτις, ἁρμονίας. Antip. Sid. 35.
εὑρήτωρ -τορα τέχνης. II. 520.
εὔρινος -ον. Aenigm. 5.
εὐροίζητος, ἰός. Philip. 52.
εὔροος -ον εἰς σελίδα κάλαμον. Crinag. 4.
εὔροπος -ον ἅμμα. Philip. 62.
εὐῤῥαφής -ία σφίγκτορα γενύων. Qu. Maec. 6.
εὔῤῥηνος -ου κόρσης. Oracul.
εὐρυβίης, αἰδης. Julian. Aeg. 51.
εὐρύνω -νειν τὰ χείλεα. Maced. 16. -νας ξεινίου δαίμονος ἐργασίην. Christod. 2. -νετο πώγων. Id. Ecphr. 327.
εὐρύπεδον -οιο γαίης. Antip. Sid. 51.
εὐρύς, ἀνακλινθείς. Macedon. 22. -ας ἀπ' Ἰταλίας. Alcae. Mess. 16. -εῖαν κληδόνα. Simon. fr. 23. πλατάνιστον. Eryci. 2. -είας ἐλπίδας ἐξέχεαν. Plato 22. εὐρυτέρῳ φωτί. Macedon. 32.
εὐρύσορος -ον σῆμα. Theodorid. 14.
εὐρύστερνος -νον οὐρανόν. ἀδ. 495.
εὐρυχαδής -δῆ κύλικα. Leon. Tar. 14.

εὐρύχορος -ου. ἀδ. 145. -ῳ πατρίδι. Plato 22. Anyte 2.
εὐρώγης -εα πεντάδα σταφυλῆς. Gaetul. 3.
εὐρώεις -εντα στυγερὸν δόμον. Nicarch. 5.
εὐρώς. οὔτ' εὐρώς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος. Simonid. 15. δάμναται ξίφεα. Bacchyl. 9.
εὐρώτας -οὐχ ὅλων εὐρώτων, ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο. Rufin. 6.
εὔσιπνος. Leon. Tar. 9.
εὔσκολμος -μοιο νεώς. Anyte 12.
εὐσκάνδιξ, πρηών. Leon. Tar. 56.
εὔσκαρθμος. Agath. 29.
εὔσκιος -ιον ὕψος. Antiphil. 12. δρίος. Simm. Rh. 4.
εὔσκοπος, τέχνη. Christ. Ecphr. 333. μάντις. Ib. 368. -πῳ Ἀπόλλωνι. ἀδ. 149. -πον τύχην ἄγρας. Paul. Sil. 45.
εὔσπειρής -ῆ δράκοντα. Antip. Sid. 21.
εὔσπειρος -οισι κορύμβοις. Antip. Sid. 27.
εὔσπορος, Αἴγυπτος. ἀδ. 487. -ον ἀνθέμιον. Meleag. 1. 36.
εὐσταθίη, λύεται. Strato 41.
εὔσταχυς, ἀνθοσύνη τεκέων. Agath. 5. ἡλικίη. Id. 95. -υν σπόρον. Philip. 19.
εὐστέφανος -ου Κύπριδος. ἀδ. 399. μοίρης. ἀδ. 481.
εὐστιβής -ὲς λέπας. ἀδ. 128.
εὐστομάχως ἀπορέγχειν. Parmen. 15. (Lectt. 177.)
εὔστομος. Marc. Arg. 18. φύσις. Aenigm. 25. εὐστομωτέρα. Ib.
εὐστοροθυγξ, κορύνη. Leon. Tar. 34. Πρίαπος. Crinag. 6.
εὐστοχίη, Διός, Apollonid. 21. πτέρνης. Onest. 4. -ίης λιθοβλήτου παίγνιον. Plato 20. εὐτυχίης σῆμα καὶ εὐστοχίης. Gaetul. 4. φαντασίην ἔμλεον εὐστοχίης. Damoch. 4. -ίην τόξων. Tull. Gem. 9. καρύων. Strato 54. στώμυλον. ἀδ. 560.
εὔστοχος, Πλάτων. Lucian. 23. -ον. ἄγρην. Leon. Tar. 19. ἄρκυν. Archias 9. ἀφροσύνην χειρῶν. ἀδ. 462. -οι εὐχαί. ἀδ. 463. -α λίνα. Archias 8. θηροβολεῖτε. Erycius 5.
εὐστροφαλιγξ -γγα κόμαν. Antip. Sid. 27.

εὔστροφος -ον ὄμμα βοός. Meleag. 1. 52.
εὐστρόφως, ἕλκων κίθρινον. Stat. Athl. 53.
εὔσφυρος. Rufin. 19.
εὐσχιδής -έων καλάμων. Jul. Aeg. 11.
εὔσχιστος -αιο ῥοιῆς. Crinag. 6. -οισι κεράεσσι. Id. 4.
εὐταξία -ίαις ἀτάκτοις. ἀδ. 319.
εὐταρσος -οιο δι' ἰξύος. Archias 29. -σοισιν ἐπ' ἀστραγάλοις. Myrin. 2.
εὐτεχνέω. Dioscorid. 27.
εὐτεχνίη, λάλος. Antiphil. 13. -ίας παίδων. ἀδ. 307. καρπόν. ἀδ. 641. ἀροτῆρα. ἀδ. 738.
εὔτεκνος. Dioscorid. 27. δόμος. Callim. 59. -νον. ἀδ. 696. εὔτεκνα. Pancrat. 1.
εὐτερπής -έα φωνήν. Nestor. 1.
εὐτέχνητος -τον ἔρωτα. Tull. Gem. 2.
εὐτεχνίη -η. ἀδ. 302.
εὔτεχνος -νων σκυτοτόμων. Antip. Sid. 21.
εὐτοκίη. Callim. 21. -ίης τρισσῆς πατέρα. Leon. Al. 10. -ίην κούφην. Addae. 4.
εὔτοκος. Dioscor. 27.
εὔτονος, καὶ ὀρθή. Strato 58. -νον ἦτορ. Pallad. 62.
εὔτοξος -ον φαρέτρην. Secund. 1.
εὐτόρνευτος -τε. ἀδ. 76.
εὐτρεπίζω. εἰς χόλον ηὐτρέπισεν. ἀδ. 302. ηὐτρέπισαν. Nicarch. 26. εὐτρέπισεν. Leon. Tar. 29.
εὔτρητος -τοιο καλάμοιο. Archias 30. -ων καλάμων. Julian. Bas. 2. δονάκων. Alcae. Mess 10. θυρίδων. Philodem. 7. -τοισι μυκτῆρσι. Antip. Sid. 27.
εὐτριβής -έος ἐρεβίνθου. Phani. 5.
εὐτρόχαλος -οιο μελίσσης. Agath. 43.
εὔτροχος, πώγων καὶ μαλακός. Christod. Ecphr. 328. -χα λαίφεα. Marc. Arg. 28.
εὐτυχέω. εὐτύχεσαν. Aristot. Pepl.
εὔυδρος -ου κράνας. Nicarch. 8. -ον δῶμα. Leon. Tar. 30.
εὐφυής -έα λαίφεα. Antip. Sid. 37.
εὐφεγγής -έα πεύκην. Dioscorid. 25.
εὔφημος -ον σφαῖραν. Leon. Tar. 23. ἐπ' εὐφήμοις. ἀδ. 307.
εὔφθογγος -οιο λύρης. Christ. Ecphr. 396.

εὐφόρμιγξ -ιγγι λυκοίῳ. ἀδ. 482.

εὔφορος -ον εὔκτητον πλοῦτον. Crates 6.

εὔφορτος -τον νῆες. Meleag. 80.

εὐφραίνω -νε σεαυτόν. Pallad. 29.

εὐφροσύνη, πόντου. Arabi. 7. -ης λιπαρῆς. Maced. 21. σύμβολον. ἀδ. 668. -ην ἄφθιτον. Antip. Th. 23. αὐξομένην. ἀδ. 386.

εὐφρόσυνος, ἀκτή. Nicarch. ined.

εὔφρων, δέξο. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)

εὐφυής -έες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.

εὔφυλλος. Gaetul. 3. -λῳ πτελέῃ. ἀδ. 528.

εὔφωνος -νων Πιερίδων πρόπολος. Plato 28.

εὐχαίτης, ὑμέναιος. Antimach. 1. 167. κισσός. Marian. 3. -χαίτεω Γανυμήδεος. Callim. 8. -την λωτόν. Meleag. 1. 51. Hymn. II. 517. εὔχαιτα Διόνυσε. Gaetul. 9.

εὔχαλκος, λέβης. Aristo 1.

εὐχάλκωτος, κρίνηγμα. Leon. Tar. 14.

εὔχαρις. ἀδ. 346.

εὐχίμαρρος -ον καὶ εὔκαρπον. Myrin. 1.

εὖχος, Ἰώνων. Antip. Sid. 73. χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκε. Plato 8. προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος. ἀδ. 569.

εὔχρηστος -του σκεύους. ἀδ. 90.

εὐχωλή -ὰς τάσδ᾽ ὑποδεξαμένη. Anacr. 73.

εὐψάμαθος. ἠϊών. Antip. Sid. 14.

εὐώδης, ναός. Callim. 21. -ους κέδρου. Theocr. 7. -εϊ Βάκχῳ. Agath. 26. -η κρόταφον. Antip. Sid. 25. -εας πλοκάμους. Rufin. 13.

εὐῶπις. Agath. 21.

ἔφαλος, ναῦς. Posidip. 20.

ἐφάμερος, καὶ θνατός. Ptolem. Rex. 2.

ἐφαρμόζω -ήρμοσεν σῆμα παῖδες. Leon. Tar. 91. ὃς φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. δούλων ζεύγλαισι Archi. 24. χάρμασι καὶ λύπῃ μέτρον. Paul. Sil. 69.

ἐφαρπάζω -ων εἶδος. Meleag. 19.

ἐφεδρήσσω -σουσι. Antip. Sid. 92.

ἐφελκύω. μοῦσαν ἐθνείαν εὐ-

ποτ' ἐφειλκυσάμην. Artemid. l. 263.

ἐφέλκω. πουλυμανῆ κανθὸν ἐφελκόμεθα. ἀδ. 8. -ελκόμενος πνεῦμα κάλλει. ἀδ. 30. -ελκομένη πάντας κάλλεϊ. Leonti. 10. θυμὸν ἕλκεις. Paul. Sil. 43.

ἐφέννυμι. σᾶμ' ἐρατὸν πάτραν κείμεθ' ἐφεσσάμενοι. Nicomed. βῶλον ἐφεσσάμενος. Addae. 9. ὀθνείην. Leon. Tar. 75.

ἐφεξῆς. Satyr. Thuill. 7.

ἐφέπω -πων Σχερίην Ζεύς. Polyaen. 1. ἔργα ἀκεστορίης. Leonti. 14. Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα. Antip. Sid. 101.

ἐφερπύζω -ουσα ἄμπελος. Antip. Sid. 38.

ἐφέστιος. Diotim. 7.

ἐφεστρίς. Agath. 61.

ἐφηβεία -ας ἀκμαῖς. ἀδ. 734. οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἦλθες. Antip. Sid. 110.

ἐφηβαῖος -αίη ἐν ἡλικίῃ. Antip. Sid. 93.

ἐφηβοσύνη, εὔτακτος. Theodor. 3.

ἔφηλιξ -λικος νεότατος. Antip. Sid. 93.

ἐφημέριος -ιον μισθόν. Antiphil. 35. βίον ἕλκων. Pallad. 29. -ίοις οὐδὲν πιστόν. ἀδ. 655.

ἐφημοσύνη. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.)

ἐφίημι -ιέμεθα. Antip. Sid. 65. -φεὶς πᾶσαν ὀθόνην. Leon. Tar. 57.

ἐφίμερος -οι ἔρωτες. Antim. l. 167.

ἐφίστημι. βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος. ἀδ. 662.

ἐφόλκιον, ὄλπη μοι καὶ πήρα. Leon. Tar. 59.

ἐφοπλίζω -εις δόρπον. Problem. ar. 27. -ζοιτε νῆας. Il. 519. -λίσομαι ὕμμι τὸν Ἔρον. Plato 30. τί μοι αἰνὸν ἐφοπλίσσασθε Μαρῶνα. ἀδ. 307.

ἐφορμέω. αἱ δύ' ἑταῖραι αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι. Nicarch. 3.

ἐφορμίζω. ἀλλοτρίαις ᾠδῖσιν ἐφώρμισα. Philip. 65. ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν. Apollonid. 15.

ἐφυδριάς -άδες νύμφαι. Alex. Aetol. 5.

ἐφύπερθε, πυλάων. ἀδ. 361. πετράων. ἀδ. 590.

ἐφώριος. Leon. Tar. 45.

ἐχέγγυος. Pallad. 5.

ἐχεντήνορες -νοι ἄνδρες. Rhian. 1.

ἐχέτλη, καὶ ἱστοβοεύς. Mace-

don. 19. -τλη βοῶν ἐπιβάλλειν. Phalaec. 4.
ἐχετλήεις -ήεντα γόμφον. Agath. 30.
ἐχεφρονέω -έειν. Agath. 35.
ἐχθαίρω. ἤχθαιρε. Leon. Tar. 64. ἤχθηρα. ἀδ. 5.
ἐχθεσινός -ῆς διαγωγῆς. Pallad. 128.
ἔχθος -εος. Pallad. 83.
ἐχιδναῖος -ῳ χόλῳ Gaetul. 6.
ἐχῖνος, ῥαγολόγος. ἀδ. 131. ἐπὶ νῶτα φέρων ῥᾶγας. ἀδ. 130.
ἔχις, ποικιλόδειρος. Anyte 23. λυγρός. Jul. Poly. 4. φονίῳ. Tiber. Ill. 1.
ἔχω. εἴχοσαν. Posidip. 6.
ἔψανδρα. Dosiadae Ara 2.
ἑψητήρ -τῆρας κυογάστορας. Leon. Tar. 14.
ἕωλος -ον μύρτον ἐῤῥίφθω. ἀδ. 13.
ἑῷος, ἀστήρ. Plato 21. -ον ἀστέρα. ἀδ. 112.

Z.

ζαής -οῦς νότου. Philip. 12.
ζάθεος -ον πεδίον. ἀδ. 157. κάλλος. ἀδ. 248. -έοιο μελάθρου. Agath. 40. -ας Κύπρου. ἀδ. 180. -ης κεφαλῆς. ἀδ. 594.
ζαθερής -ρεῖ καύματι. Leon. Tar. 60.
ζάλος, ἐλευθερίης οὐ θνάσκει. Antiphil. 38. μανίας. Macedon. 29. -λον κέντρον ἔχουσα θυμῷ. Antip. Th. 43. -λον μιμηταὶ ἀνηνάμενα. Archias 28.
ζαπληθής -ὲς στόμα μούσης. Antip. Sid. 77.
ζάχολος. Il. 517.
ζάω -ζῶντα κισσόν. Dioscor. 30. ζώντων πολέμων. Bian. 18.
ζείδωρος, ἀχρὰς ὀπώρης. Cyllen. 1.
ζείω -οντα πεδία Ἀγαρηνῶν. Arabi. 1.
ζέσις, νέοις ἀνάπτων καρδίας σοφὴν ζέσιν. ἀδ. 1.
ζεύγλη -αν δούλαν ἐφηρμόσατο. Archi. 24. Jul. Aeg. 19. ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι ζεύγλαν ζευξάμενοι. ἀδ. 307. b. (Lectt. 274.)
ζεύγνυμι -στήθεα ἐζεύχθω. Paul. Sil. 6.
ζεῦγος, ἀδελφειῶν. Strato 85. πτερύγων. Jul. Aeg. 26. χηνῶν. Philip. 10.
ζευκτός -τὸν ποδὶ στίχον ἡρῷον. Damaget. 5. -των ὑπὲρ καλάμων. Plato 14.
ζέω. ἔζεε χόλῳ φρένας. Christ. Ecphr. 218. πικρῷ ζήλῳ. Ib. 219. αἷμα διὰ χρωτὸς ζέσσε. Anyte. 15. θυμὸν

ἐπὶ Τροίῃ πᾶσαν ἔζεσας. Philip. 70.
ζηλαῖος. II. 517.
ζηλήμων, ἄρης. Agath. 62. -μονος Ἥρης. ἀδ. 281. -μονι Ῥήνῃ. ἀδ. Her. 32.
ζηλοδοτήρ. II. 517.
ζηλομανής. -ὲς τὸ κόλασμα. Agath. 14.
ζῆλος -οι πνέοντες. Meleag. 67. -ου κέντρον. Antip. Th. 43.
ζηλότυπος -ους ὀδύνας. Meleag. 90. -πων χερῶν δύναμιν. Id. 93.
ζηλόω. λαοῖμιν ἐζήλωσαν. ἀδ. 307. -ούμενον δῶρον. Gemin. 2.
ζήλωμα. Pompej. 2.
ζηλωτός, αἰὼν θεῶν. Simonid. fr. 12. Ἑλλάδι πότμος. Arist. Hymn. 5. μόχθος. Apollonid. 22.
ζηνόφρων. II. 518.
ζηταρεσιάδης. ἀδ. 110.
ζητέω -τήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην. Rufin. 5.
ζοφερός -αῖς φροντίσι τηκόμεναι. Agath. 23.
ζόφιος -ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐρινύσιν. Eryci. 11.
ζόφος. πρὸς ζόφον ἐρχομένων. ἀδ. 440.
ζοφόω. γήρᾳ κανθὸν ἐζοφώμενος. Philip. 16.
ζοφώδης, νέκυς. Crinag. 36.
ζύγιος -ίης Παφίης. Arabi. 3. -ίους. Jo. Barbuc. 11.
ζυγόδεσμος. στείλας αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους. Philip. 29. -μα δίκης. Agath. 62. ἀδ. 228.
ζυγός, δίκης. Agath. 76. -ὸν δοῦλον αὐχένι θήσων. Alcae. Mess. 16. αὐχένι θέντες. ἀδ. 627. ἐπ' αὐχένι καὶ ζυγὰ θέσθω. Antip. Sid. 56. νῆα ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν. Bianor. 9. ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων. ἀδ. Byz. 20.
ζωάγρια. Dioscorid. 11. νούσων. Nicomed. 9. 10.
ζωγραφέω -έων. ἀδ. 670.
ζωγρέω -ήσω. Comet. 2.
ζωδιακός -κοῦ λοξώσιας. Synes. 1.
ζωμήρυσις. Philip. 13.
ζώνη -ης τυχεῖν. Demodoc. 3. -ην ἀνέρι λυσαμένη. ἀδ. 649. -ην ἔλυσε. ἀδ. 710. a. (Lectt. 303.)
ζώνιον, ἐξ ἀνθέων ποικίλον. Asclepiad. 16.
ζωογλύφος. Meleag. 11. 12.
ζωογόνος. II. 518. -νοις αὔραις. Pallad. 123.
ζωοθετέω -τοῦσα φύσις πάντα. Archel. 4.
ζωοποιός -ὸν τάφον. Inedit.

ζωοφόρος. ἀδ. ined. -ρου λοξώσιας (ubi nunc ζωδιακοῦ) Synes. 1. -ρων ἀνέμων. Paul. Sil. 64.

ζωπονέω. ἐζωπόνησεν ὄψιν ἔμπλεον. Philip. 49.

ζωροποτέω. Meleag. 6. Addae. 2. Apollonid. 1.

ζωροπότης. Hedyl. 4. (8) -ται κύλικος. Paul. Sil. 37.

ζωρός -ὸν. Apollonid. 7. δέπας Βάκχου. Marc. Arg. 19. ἀκεστορίην. Leon. Al. 10. πέλαγος. Aristo. 3. πῶμα. Asclepiad. 9. ζωρὸν μετροῦσα θυᾶσιν. Hedyl. 3. (7) ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ. Agath. 7. ζωροτάτη μανίη παίδων. Antip. Sid. 75.

ζωστήρ, πελαδεινὸς Αἰγαίου. Antip. Th. 37.

ζωΰφιον. Pallad. 109.

ζώω. χαλκὸν ζώωσε Μύρων. Jul. Aeg. 17.

H.

ἡβάσκω -κει φλογὸς ἄνθεα. Paul. Sil. 10. πενίη. Maced. 28.

ἡβάω -ᾷ γένυς. Phani. 1. ἡβάσεις ἥβαν. ἀδ. 646. ἡβήσειας ἡμερί. Simonid. 54. ἡβώντων παίδων. ἀδ. 168.

ἥβη. πατρίδος οὐχ ἥβας ὀλομένας ἀλέγει. Damaget. 6. φιλεῖν ἥβην ἠΐθέων. Argent. 16. a. (II. 529.)

ἡβητής. -τὴν ἠΐθεον. Diodor. 9. ἡβήτας θιάσους. Antist. 1. a. (Lectt. 195.)

ἡβητήρ -τῆρά με τεῦξον. Agath. 33. οὐ καλὸν ἡβητῆρες. Eratosth. Schol. 1.

ἡγεμών, μόνα γραμμῆς κανόνα. Paul. Sil. 51.

ἡγήτειρα -ραν φωνήν. Plato 8.

ἡγητήρ -τῆρα διφίω. Crinag. 24. ἀγητῆρσι κριοῖς. Id. 39.

ἡγήτωρ -ορα Νυμφέων. ἀδ. 261.

ἥδομαι. ἡσθεῖσαι δόσει. Philip. 9.

ἦδος. τί μοι τῶν ἦδος. Agath. 25.

ἡδυβόας, κόσσυφος. Paul. Sil. 72. -ᾳ κρέκεις δόνακι. Anyte 8.

ἡδύγαμος -ου κέρδεος. Macedon. 4.

ἡδύγελως. ἀδ. 77.

ἡδυεπής, μουσέων στέφανος. Meleag. 1. 58. Δίων. Id. 46. Νέστωρ. ἀδ. 622. -πῆ Βάκχον. II. 516.

ἡδύθροος. II. 517.

ἡδύλεκτος -τον ἔλεξεν. Paul. Sil. 74.

ἡδύλογος -ου χάριτος. Meleag. 99. γλώσσης. Nicarch. 38. -γους χάριτας. ἀδ. 573.
ἡδυλύρης. Macedon. 15.
ἡδυμελίφθογγος -ου Σιμωνίδεω. ἀδ. 520.
ἡδυμιγής, χόνδρος ἐποψίδιος. Leon. Tar. 55.
ἡδύπνευστος. Marc. Arg. 14.
ἡδύπνοος -ον χῶρον. Nicias. 7. -ουν μῆλον. Philip. 20. -όων στεφάνων. Meleag. 92.
ἡδυπότης. II. 517.
ἡδύνω -ας σκηνὴν δράμασι. ἀδ. 562.
ἡδύοσμον. Ammian. 20.
ἡδυπάθημα, σαρκός. Athenae. 1.
ἡδύπνευστος -τε Ἰσιάς. Marc. Arg. 14.
ἡδυπότης. Hedyl. 7. (12).
ἡδύποτος -τῳ νέκταρι. Pallad. 22.
ἡδύς -ὺ γελάσας. Lucill. 104. ἐπ' ἐμοῖς ἁδὺ γελᾷς ὀδύναις. Meleag 72. ἡδύτερος. Philip. 64. ἡδύτατος. ἀδ. 98.
ἡδυφαής -ῆ κλινθίδα. Phani. 3. αἴγλην. ἀδ. 597.
ἡδυφιλέω, χείλεσι. Meleag. 2. 19. ἡδυφιλεῦσα. Marc. Arg. 2.
ἠέλιος, Ὅμηρος. Ἑλλήνων βιοτᾷ δεύτερος ἠέλιος. Antip. Sid. 68. ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος. Meleag. 35. ἠέλιος σοφίης. Paul. Sil. 78. Ῥόδος ἡ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ. Apollonid. 2.
ἠελιῶτις -τιδος αἴγλης. Jul. Aeg. 57.
ἠέρα, βοσκόμενοι. Pallad. 123.
ἠέριος -ίης κόλπος νεφέλης. Archi. 23.
ἠεροδινής. Bianor. 10.
ἠερόεις. Nicarch. 5.
ἠερόθεν, πίπτων. Jul. Aeg. 25.
ἠεροφοῖτις, Ερινύς. inedit.
ἠερόφοιτος, ἀηδών. Christod. Ecphr. 129.
ἠθάς -άδος ἀμβολίης. Macedon. 2. -δα νίκην. Stat. Athl. 26. -δας πάγας. Apollonid. 25.
ἠθμός. βαλὼν ψηφῖδας ἀπ' ἠθμοῦ. Agath. 72.
ἦθος, ψυχῆς. Crinag. 41. ἤθεα χθονός. Maced. 40. ἤθη καὶ βίον. ἀδ. 543.
ἠΐθεος -ους ἥλικας γενύων. Apollonid. 19.
ἥκω. Agath. 8. Paul. Sil. 29. ἀδ. 667.
ἠνή. Archil. fr. 41.

ἠλακάτη, λινοκλώστος. ἀδ. 524. ἐπ᾽ ἠλακάτῃ. ἀδ. 523. πρὶν γηράσῃσι μιγημέναι ἠλακάτῃσι. Marcell. Inscr. 18.

ἠλέματος -του παίγνια φαντασίης. Agath. 76. -τῳ ἐκηβολίῳ. Paul. Sil. 45. εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μεθείς. Crinag. 33. -τοις ἀκτῖσι. Claudian. 2.

ἠλεός -εὲ τέκτον. ἀδ. 385. ἠλεοὶ μεμφόμεθα. Antip. Sid. 108.

ἠλίβατος, σταυρός. Philip. II. 492.

ἡλικίη -ης συνετῆς ἄγγελοι. Philod. 14. 19. ὁμήλικος. ἀδ. 749. κύματ᾽ ἀφ᾽ ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην. Anacr. 82.

ἡλικιῶτις. Probl. ar. 31.

ἧλιξ -ικος μορφῆς τύπον. Phaedim. 2.

ἠλιτοεργός. Antip. Sid. 63.

ἠλιτόμηνος -νον παῖδα. Strato 70.

ἡμάτιος -ίῳ φέγγει. Paul. Sil. 64.

ἧμαι, ἀσπὶς ἐν ναῷ Παλλάδος. Hegesip. 3. ἀνὰ δόμον Ἀθάνας ἡμένα. Anyte 1.

ἡμέριος. ψεῦσται δαίμονες ἡμερίων. Loll. Bass. 11. οὐκ ὀλίγον φείσεται ἁμερίων. Marc. Arg. 24. πάντεσσιν ἀοίδιμος ἡμερίοισιν. ἀδ. 522.

ἡμερίς -ρὶ μεθυτρόφε. Simonid. 54. -δος στελέχη. Paul. Sil. 7. λαρῆς βότρυς. Thall. Mil. 4. -ίδες βρομίου. Comet. 3. -ίδας τρυγόωσιν. Macedon. 1.

ἡμεροθαλής -ὲς ἔαρ. Nicias. 7.

ἡμεροθαλλής -λεσι δάφναις. ἀδ. 363.

ἵμερος -ον Ἑλικῶνα. Gaetul. 6. -α θάλλειν. Cyllen. 1.

ἡμιβρεχής -εῖς θέρμους. Antioch. 20.

ἡμιβρώς -ῶτι αἰχμῇ. Paul. Sil. 47.

ἡμίβρωτος -τον ἄνδρα. Hegesip. 4. ὀδόντα. Qu. Maec. 8.

ἡμιδαής -ὲς σκύβαλον. ἀδ. 386.

ἡμιδεής -εὲς χίον. Posidip. 48.

ἡμιθαλής -εῖς στέφανοι. Heraclid. 1.

ἡμιθανής -νὲς τερμόρειον. Philod. 12. -ῆ σκίλετον. Lucill. 66.

ἡμίθραυστος. Dioscor. 22.

ἡμιμεθής -εῖ στόματι. Philip. 11.

ἡμίονος - ων ζῇ βίον. Lucian. 17.
ἡμιπύρωτος - τα λείψανα. Crinag. 37.
ἡμίσπαστος - τον ἀπὸ κροκέων παστῶν. Philodem. 24.
ἥμισυς - συ μευ ψυχῆς. Meleag. 7.
ἡμιτελής - λεῖ θαλάμῳ. ἀδ. 691. - λῆ θάλαμον. Diodor. 9. ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν. Leon. Al. 34.
ἡμίτονος - ον μουσικόν. Hadrian. 4.
ἡμιφαής - εῖ λάρνακι. Leon. Tar. 67.
ἡμιφάλακρος. Lucill. 80.
ἠμύω. οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου. Leon. Tar. 100. τρεῖς ἤμυσαν ἐν πελάγει. Philip. 66. κάτθανεν ἠμύσας ὁ πρέσβυς. Antip. Sid. 106.
ἠνεμόεις - όεντα ὄρχατον. Anyte 9. - εσσαν θῖνα. ἀδ. 706.
ἡνιοστρόφος. Philip. 50.
ἡνιοχεύς - ῆα μολίβου κανόνα. Jul. Aeg. 10.
ἡνιοχεύω - ων δίκης θρόνον. ἀδ. Byz. 27. - εῦσαι πόλιν. Ep. Byz. 3.
ἡνιοχέω - εῖ Ἔρως ἄρσενα ἵμερον. Meleag. 3. θεὸς θνατῶν κραδίαν. Meleag. 57. πτηνὴν πόντιος ἡνιόχει. Philip. 32.
ἡνίοχος, δώματος. Antip. Sid. 87. - ον παλαισμοσύνας. Simonid. 67. δεξιὸν κιθάρας. ἀδ. 538.
ἠνορέη - ης ἔπνεεν ἅρμα. Christ. Ecphr. 233. κρατερῆς. ἀδ. 286. - έην ὕδατος. ἀδ. 162.
ἠόνιος - ίη ψάμμος. Zonas 7.
ἠπανίη, φορβῆς. Paul. Sil. 18. κλυτᾶς φάμας. ἀδ. 522.
ἧπαρ. λῆξον Ἔρως κραδίης τε καὶ ἥπατος. Macedon. 8. ὃς ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. Lucill. 51.
ἠπάτιον. Philodem. 23.
ἠπειρόω - ρωσε βυθόν. ἀδ. 370.
ἠπεροπεύω - όπευσε. Jul. Aeg. 22.
ἠπίαλος - ῳ χρονίῳ τεταρταίῳ. Pallad. 109.
ἠπιοδίνητος - τα βλέφαρα. Paul. Sil. 5.
ἠπιόθυμος - με. Anath. Byz. 11.
ἠπιόνη. Crinag. 13. 16.
ἤπιος, παῖς. Heliod. II. 306. κριτής. ἀδ. 612. a. (Lectt. 286.) - πια τερπομένους.

Anyte 4. -σια φάρμακα. Macedon. 6.
ἦρα, τίνων μηδοσύνης. Simm. Secur. ἀρδίων. Dosiad. Ara.
ἠρέμα, ἐναγκάλισαι. Meleag. 109. ἠρεμίζοις. Simmi. 2. φοινιχθείς. Zonas. 6. (Ill. 531.) πινεῖ. Satyr. Th. 6. παράμειψον. Gaetul. 16. ὑπελθόν. ἀδ. 879.
ἠρεμέω. τὸ καλὸν βάρβιτον ἠρεμέει. Paul. Sil. 81: εἰ φθόνος ἠρεμέοι. Stat. Athl. 26. ἐὰν τὸ κινοῦν ἠρεμῇ. Aenigm. 25. ἠρεμέοντα κύματι παῖδα. Ammon. 2.
ἠρινός -ὸν ἥλιον. Crinag. 9.
ἠριπε -ίδος εὐεπίης. Christod. Ecphr. 401. ἀοιδῆς Il. 513.
ἠρώνη. Marcell. Inscr. 8, 55.
ἡρῷος -ῳ μέτρῳ. ἀδ. 579.
ἡσυχίη -ης γενετὴρ θάνατος. Agath. 81. ἵππος εὐόπλου ἔγκυος ἡσυχίης. Antiphil. 10. οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ. Phanocl. 1.
ἡσύχιος, ποταμός. Callim. 6. τὸν ἡσύχιόν με. Philod. 14.
ἥσυχος, -ον σκοπὸν ἐλθέ. Archias. 2. ἥσυχα νεύεις. Maced. 7. κεκλιμένος ἠρεμάζω. Zenodot. 2.
ἦτριον -ια βύβλων. Leon Al. 25. κυτίλας ματέρος. Simmi. Ov.
ἦτρον, ἀνεμώλιον. Pallad. 19.
ἠΰκομος -ου Ἑλένης. ἀδ. 497. -ον κόρυν. Secund. 1.
ἠΰπαγες -κων σταχύων δρεπτόμεναι. Anyte 8.
ἠΰχορος -ου τέχνης. ἀδ. 744.
ἠΰχροος ἐκ' ἠϋχρόοισι προσώποις. ἀδ. 711.
ἠχέτης -τα βόμβος. Agath. 9.
ἠχέω -εῖς γῆρυν. Simmi. 4. πίτυν ἃ τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. ἀδ. 259. Κεκροπίδες ἠχεῦσιν. Satyr. Th. 6. οἷα μῦθοι. Antip. Th. 25: ἐκ νεκύων ἤχησεν (ubi nunc ἤυσεν). Philip. 60.
ἠχήεις -εντα λίθον. ἀδ. 204. -τες ἴαμβοι. ἀδ. 503. -τα τύμπανα. ἀδ. 174.
ἦχος, ψαλμῶν. Antiphan. 3. -ον κύματος. Posidip. 19.
ἠῷος, ἀλέκτωρ. Antip. Th. 5. ἑσπέριον κηῷοι ὕπνον. Leon. Tar. 78. ἠῷοι Παρθῶν πόλιες. Antip. Th. 20. ἠῴου ὠκεανοῦ. ἀδ. 250.

Θ.

θαλάμη, ἀροτραίη. Antip. Sid. 111. -ης Ἰδαίης ἀμ-

φίαλαι. Dioscor. 15. -μαι αὐτοπαγεῖς. Antiphil. 29.

θαλαμηπόλος, Κυβέλης. Dioscor. 11. -πόλε Κύπρι. Phil. 54.

θάλαμος -ον καρφίτην. Marc. Arg. 24. νυκτὸς ἔχων. ἀδ. 534. -μοι Φερσεφόνας. Emped. 2. Sappho 4. Simonid. 103. ἀδ. 685. ἔκγον πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις. Theaet. 2. -ους ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ. ἀδ. 685. τοὺς ὀρέων ἔλαχες. Philip. 47. κηροπαγεῖς. Nicias 7.

θαλασσαῖος -αίη Παφίη. Paul. Sil. 36. -η σπιλάδι. Antip. Sid. 14. -αίοις ἄλσεσι. Paul. Sil. 61.

θαλασσοκρατέω -εῖν. Lucill. 112.

θαλασσοπορέω -εῖ. Callim. 40.

θαλασσοπόρος. Theaet. 1. -ον νῆα. ἀδ. 385.

θαλέθω -ουσιν ὀροδάμνοις. Antip. Sid. 38. ὡς ῥόδον θαλέθεσκες. Macedon. 16. -ειν γυίοις. Philip. 20.

θαλερός -ὸν δέμας. Antip. Sid. 62. -ῆς ἥβης. Diogen. II. 492. παιδείας. ἀδ. 744. -ῶν πλοκάμων. Argent. 16. α. πεδίων. ἀδ. 428. -οῖσι ποσίν. Plato 14. -αῖς χερσίν. Archias 13.

θαλερῶπις, ἠριγένεια. Agath. 85.

θαλίη -η ἐνὶ πολλῇ. ἀδ. 737.

θάλλω -ων ἐφηβείαις ἀκμαῖς. ἀδ. 734. ἀχράδα θάλλουσαν ἀπέπειρον ὀπώρην. Leon. Tar. 44. -λεις ἁπαλὸν χρόα. Archil. 27. προσώπατα ἄνθεσι θάλλεις. Macedon. 11. ὅλη κέμας ἤδε τέθηλεν. ἀδ. 283. τέθηλε μέλη. Meleag. 128. θαλλήσει μέγαν υἱόν. Alex. Aetol. 6.

θάλος, ἱερόν. Posidip. 7. τρυφερόν. Meleag. 88. ποθεινόν. Id. 109. ἀμβρόσιον ἐρώτων. Hedyl. 2.

θάλπημι -σι. Bacchyl. fr. 11.

θάλπος, μαλερόν. Archias 5. πλεότερον τόδε. ἀδ. 3.

θαλπτήριος -ια πεδῶν σάνδαλα. Antip. Sid. 21.

θάλπω -πει κέαρ. Bacchyl. 9. μνήμην πόθος. Meleag. 24. οἷς ἔθαλπε γῆρας. Flacc. 4. θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι. Antip. Sid. 63. θάλψῃ ὑπ' ἠελίῳ. Leon. Tar. 79. θάλπεται

περὶ ὕδασι -Leonti. 17. ἐθάλπετο χάρμασι. Christ. Ecphr. 166.
θαλυκρός -ὸν κέντρον ἐρωμανίης. Agath. 15.
θαμβέω -έοντο τὸ μύριον. Antiphil. 32. μὴ θάμβει. Bianor. 11. -βησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον. ἀδ. 301.
θαμίζω -εις μᾶλλον Ἀθηναίῃ. Paul. Sil. 42.
θαμινός -οῖς δάκρυσι τεγγομένη. Agath. 19. κατάγοισι. Paul. Sil. 4. -ῇσι νιφάδεσσι. II. 519.
θαμινῶς. Paul. Sil. 71.
θάμνος -ῳ ὑπὸ πλατάνου. ἀδ. 260. -νον πολύῤῥιζον. Anyte 23. ἐνθάμνοισι. Bian. 2.
θανατηφορίη -ην δάκνει. Qu. Maec. 4.
θανατηφόρος, μίξις. ἀδ. 79. -ρον ᾄδει νυκτικόραξ. Nicarch. 32.
θάπτω. τεθαμμένων νεκρῶν. Pallad. 70.
θάρσος, ἄλλη ἄλλο θάρσος. Leon. Tar. 48. πιστὸν ὑπερβήτου βρομίου ἔχων. Macedon. 21.
θέατρον -ου κύκλον. ἀδ. 375. b.
θεημάχος -ον τι λέγειν. Paul. Sil. 70.
θεημοσύνη. Agath. 68.
θεήμων -ονας. Statuae Athl. 40.
θειλόπεδον. Aristo 3. Comet. 3. ἀδ. 130. 131. -ων ἐριστεφύλων. Marian. 2.
θείνω -όμενον Nossis 6.
θεμέθλιον -ου τείχεος. Acerat. -ιον στέφανον Τροίης, Alphe. 9.
θειώδης -εις λίθους. Paul. Sil. 74. 51.
θελγεσίμυθος. II. 518.
θέλγω. μαστοὺς τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην. Addae. 6. -ει οὐ θέλγει χρόνος. Meleag. 21. θελγομένη ἐπὶ νεύμασι βαλλόμενος. Paul. Sil. 30. θελγόμενον ὄμμασι. Plato 15. -νων βλεφάρων. Idem. 13. -νας δρύας. Antip. Sid. 67.
θελξίνοος -οιο εἴαρος. Paul. Sil. 57. -οιο πειθοῦς. Christod. Ecphr. 25. -νόοισι φίλτροισι. Antiphan. 1.
θελξίπικρος -ους κνησμονάς. ἀδ. 445.
θελξίφρων. II. 518. -ονα παλμὸν παλάμης II. 520.
θέλω. Πρώταρχος καλός ἐστι καὶ οὐ θέλει. Alcae. Mess. 1. ἡ μὲν βραδέως; ἡ δὲ θέλει ταχέως. Rhian. 35.

ὥρης κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9.
θέμεθλον -οις ἐριοθενῆκασι. Cyrus 6.
θεμείλιον -ια καρτερὰ πήξας. Cyrus 6.
θέμειλον -ου ἀπὸ πρώτου (ubi nunc θεμέθλου). Maced. 31. πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ. Inedit. -λοις σιδηροδέτοισι. ἀδ. 401.
θεμερός -ώτερα πάντα φύοντι. ἀδ. 190.
θέμις, ὡς θέμις. Leon. Tar. 25.
θεμιστεύω -ει. Paul. Sil. 61.
θέμιστον -ων σοφῶν. Agath. 83.
θεμιτός. εἰ θεμιτόν. Arcesila. 1. οὐ θεμιτὸν θνήσκειν τοὺς ἀγάθους. ἀδ. 715. οὐ θεμιτῶν ἀψαμένα λεχέων. Mnasalc. 9.
θέναρ. Paul. Sil. 4. ποδός. Probl. ar. 43.
θένω -ων ἴχνει τὰν Πιερίδων αὐδάν. Simm. Ov.
θεόγλωσσος. Antip. Th. 23.
θεοδέγμων -μονα χῶρον. ἀδ. 680.
θεοδήλητος -του σκῦλα μιαιφονίης. ἀδ. 465.
θεοείκελος. ἀδ. 680. -οἱ ἄνδρες. Rufin. 8. ἱεροφάντην. ἀδ. 612.
θεοκραντος -τοι ἄρσαι. Christod. Ecphr. 98.
θεόκτιτος, Τροίη. Mund. II. 240.
θεόμορφος. Strato 38.
θεόπαις, Βαβυλών. Herodic. II. 65.
θεοποιός. Glauc. 3.
θεόῤῥητος -τῳ μέτρῳ. II. 521.
θεος, τερπνόν. Antip. Thess. 27.
θεοστήρικτος -τῳ σκῆπτρα. Inedit.
θεότειχης -εα Τροίην ἀδ. 497.
θεοτερπής -πεα βιοτήν. ἀδ. 594.
θεοτροφίη -ης ἀμβροσίης. Ptolem. R. 2.
θεουδής -έος. Eratosth. 3. -έα. Antag. 1.
θεόω -ώσεις μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Paul. Sil. 74. 189.
θεραπήϊος -ια νούσων. ἀδ. 579.
θεραπνίς. Antipat. Th. 70. (Lectt. 165.)
θεράπων -ποντα νυμφῶν. Plato 8.
θέραψ -απες. Leon. Tar. 37. Io Chius 2. Strato 71.
θερίζω. γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισας. ἀδ. Hor. 2. ἀπὸ ῥίζης βλαστὸν ὅλον θερίσῃς. Philip. 68. -ίσας στάχυας. Id. 1.
θερινός -αῖς ὥραις. Lucian. 20.

θέριστρον. Myrin. 2.
θερμαίνω -ει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος. Qu. Maec. 1.
θέρμη. ἀδ. 84.
θερμόβλυστος -τον ῥεῖθρον. Paul. Sil. 74. 33.
θερμοδότις. Pallad. 75.
θερμός, Ἔρως. Meleag. 25. 83. ὁ κλέπτης. ἀδ. 237. -ὸν πόδα. Rhian. 9. -μὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. Dioscorid. 31. θερμὰ βασιλήϊα. Leonti. 17. -μοῖς ἴχνεσι. ἀδ. 417.
θέρμος -ους ἡμιβρεχεῖς. Ammian. 20.
θέρος, γλυκερὸν σμήνεος. Apollonid. 6. πρῶτον παρειῶν. Id. 8. οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος. Philodem. 15. τὴν καλάμην δωρῇ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος. Philip. 3. θέρειος κειρομένων καρπόν. Meleag. 26. θέρευς. ἀδ. 363. γήραος εὐχυκηρῷ. θέρει. Macedon. 16.
θέρω -εται ἁ πέτρα θρυπτομένα. ἀδ. 22. διασῷ πάντα. θέρευτο πυρί. Antip. Sid. 31.
θέσις, ποικιλότεχνίας. Agath. 72.
θέσκελος -ον οἷον ἔτευξεν. ἀδ. 369. -λα ἔργα. Sophron. 2. πέπλα. ἀδ. 343.
θέσμιος -ια συζυγίης. Agath. 1. πάτρης ῥυόμενον. ἀδ. 519. ἄχραντα. ἀδ. 750.
θεσμοθέτης -ην ἱερόν. ἀδ. 506.
θεσμοπόλος -ους μελεδῶνας. Paul. Sil. 42.
θεσμός -ὸν Παφίης. Paul. Sil. 32. ἔρως οὐκ οἶδε. Id. 42. ἄρσενα ποιμαίνειν ὑπὸ κραδίῃ. ἀδ. 9. ἐλευθερίης. ἀδ. 107. ἵνα θεσμὸν ἔχοντες. ἀδ. 189. κατὰ θεσμόν. ἀδ. 683. πάτρια θεσμὰ λύεις. Pallad. 99. -μοὺς φιλίης. Id. 125.
θεσμοσύνη. Agath. 87.
θεσμοφόρος -ους ἀγνάς. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
θεσπέσιος -ιον αὐχένα. ἀδ. 428. -ίῳ κάλλει. ἀδ. 307.
θετός -τὸν ἀστόν. ἀδ. 572.
θευμορίη, χαλεπή. Callim. 3. φεῦ κείνης θευμορίης. Antip. Sid. 64.
θευφορίη -ης πνεύματα. Dioscor. 11.
θέω. μέσσα θέει πελάγη. Antomed. 11. θέον αὐτὸς ἐρέσσων. Callim. 31. Αἰβυκοῦ μέσσα θέων πελάγεα. Leon. Tar. 90. κεφάλην ἄχρι θέοντα δόμων. Antip. Sid. 52. τὰ θέοντα καθ'

ὕδατος. Archias 17. ποίην χλωρὰ θέουσαν. Herod. Inscr. 24. ἄλσος θεούσαις χαρίτεσσι. Diotim. 2.

θηγαλέος -έη λίθος. Jul. Aeg. 11. -ον τρύφος. Flacc. 12. -ους πυρὶ σταλικας. Antip. Sid. 17.

θήγω -ουσιν ἔρωτες θοὰ τόξα. Philodem. 15. θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος. Christod. Ecphr. 295. εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι. Phanocl. 1.

θηκτός -τὸν ξίφος. Tymn. 4. ὀδόντα βρύχοντα. Archias 12. -τῷ σαυρωτῆρι. Leon. Tar. 32.

θηλέω -ήσαντα φυτά. Meleag. 117.

θηλή, μαστοῦ οὐθατίου. Crinag. 22. -ὴν ἔσπασε. Jul. Poly. 4.

θηλύγλωσσος, Nossis. Antip. Th. 23.

θηλυκός -κὸν παιδίον. Pallad. 37.

θηλυμανής -ῆς ὄτοβοι. Antim. 1. 167. πόθοι. Meleag. 54.

θηλυμελής -εῖς ἀηδόνες Ἀλκμᾶνος. ἀδ. 518.

θηλύνω -ει Ζέφυρος κῦμα. Marc. Arg. 24. -ύνεται οἴκτοις. Paul. Sil. 35. οὔπω ἐθηλύνθης. Id. 3.

θηλυπρεπής. Strato 17.

θῆλυς, φύσις. Leonti 7. -υν χάριν. Id. 8. θῆλυ κατιλλώπτοντι. ἀδ. 111. θηλείης ἔρσης ἰκμάδα. Leon. Tar. 60.

θηλυτέρη, χαρίεσσα. Paul. Sil. 14. -ης ῥαδινῆς ἅψεα. Id. 14. -ην ἥρπαξε. Cyrus 3. λαΐνεην. Jul. Aeg. 28. -ρων κάλλεϊ. Paul. Sil. 41. ἀλιτήματα. Agath. 2. ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων. Macedon. 5. θηλυτέραις. ἀδ. 337.

θηλυφανής -νὲς κάθος. Pallad. 50.

θηλυχίτων. Antip. Sid. 27.

θημολογέω. ψαμμίτην δόρπον ἐθημολόγει. Antiphil. 44. (Lectt. 173).

θήπω. ἐτεθήπεα. Pallad. 39.

θηραγρέτης. Zosim. 2.

θήραμα, κάλλιστον βίου ἄρετά. Aristot. Hymn. πλησθέντα θηράμασι δίκτυα. Apollonid. 7.

θήρειος -ην εἰκόνα. Paul. Sil. 26. -ειον δέμας. Archias 22.

θηρευτής -τὴν κύνα. Antip. Sid. 64. ἰξὸν ὄμμασιν ἔχων. ἀδ. 52. -τάς. An-

tip. Sid. 17. κύνας. Isidor. 1.

θηρήτωρ -τορες συνδεσμῶν. Philip. 43.

θηρίον, κακὸν κοίτης. Meleag. 63.

θηρόβοτος -του ἐρημοσύνης. Cyllen. 1.

θηροζυγοκαμψιμέτωπος. Inedit.

θηρόθυμος -ον πρόσωπον. Philip. 33.

θηρολέτης. Philip. 52.

θηρονόμος. Antip. Sid. 19.

θηροσκόπος -πε κούρη. Philip. 47.

θηροσύνη -ας δισσᾶς. Agath. 28.

θηροτόκος -κοις ἄγκεσι. Jul. Diocl. 2.

θηροφόνος -νων κυνῶν. Diodor. 7. -οις καλάμαις. Archias 27.

θητεύω -σει Παλλάδι. Paul. Sil. 42.

θίασος, ἰχθυβόλων. Leon. Tar. 91. -ου κόσμον. Agath. 83.

θιασώτης. II. 517. -ταν. ἀδ. 274.

θλάσις -σεις σωμάτων. Paul. Sil. 74. 88.

θλίβω -ειν ὀστέα. Crinag. 20. 37. ἐκ τῶν ὀμμάτων δάκρυ ἔθλιψας. Id. 1. ὑπὸ νούσου θλίβομαι. Leon. Al. 35. πρόσθε μοι Ἀρχιάδης ἔθλίβετο. Asclepiad. 11. -ένου στομάχου. Lucill. 98. ὕδατος. Antiphil. 17. -ένης τύχης ἀνέχεσθαι. Pallad. 107. -ένην κραδίην. ἀδ. 283. ὑπ' οὐδεμίης θλιβομένην κύλικος. Dioscor. 37. -ένους ἀνέμους. Pallad. 19. μικρή σοι ζωὴ τεθλιμμένη. Leon. Tar. 70.

θνητός -τὰ λογίζεσθαι. ἀδ. 81.

θοίνη, ἐπὶ θοίναν γύπες. Antip. Th. 43.

θοινήτωρ, λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου. Antip. Sid. 99.

θολερός -αῖς νεφέλαις. Antiphil. 31.

θόλος -ου κοῖλον ἔρεισμα. ἀδ. 374.

θολόω -οῦται πηγὴ ψόγῳ. Paul. Sil. 74. 71.

θοός -ὴ κατενήρατο μοίρῃ. ἀδ. 695. -ὸν ξίφος. ἀδ. 465. -οῶν ὀδόντων. Paul. Sil. 44.

θοόω -ωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359. κατ' εὐόπλων τεθοωμένος Ἠμαθιήων. Id. 28.

θόρυβος -βῳ παιδαρίων. As-

clepiad. 31. -ον ἐπὶ τῆς μορφῆς. Antioch. 2.
Θόρω -οντα σκόρπιον ἐκ γαίης. Archias 21.
Θοῦρις -ι κρὰνεια. Nicias 1. -ιν ἀσπίδα. Antip. Th. 23.
Θοῦρος, οἰωνός. Antip. Sid. 87.
Θοῶς, παρέρχεο. ἀδ. 664.
Θράσσω. μή τι θράξῃς τῶνδε. ἀδ. 235.
Θρασύμητις. Leon. Alex. 19.
Θρασυπτόλεμος -ων. ἀδ. 728.
Θρασυστομίη -ης δεῖγμα. Meleag. 34.
Θρασύτης. Pallad. 78.
Θρασύχειρ. Philip. 25.
Θραύω. ἔθραυσε πάγον. Statyll. 12. -σατε τὰς κύλικας. Macedon. 17. -σει Περσῶν κράτος. Inedit. ἐθραύσθης λάγυνε. Marc. Arg. 26. ἐλπίδες ἐθραύσθησαν. Agath. Prooem.
Θρέμμα, μορίης. Pallad. 58. κακὰ θρέμματα. Meleag. 93.
Θρέπτειρα, φίλη. Diotim. 1. ἅδε φίλα θρέπτειρα χάρις (ubi θρεπτῆρι legendum) Meleag. 72. ἐμὰ θρέπτειρα νᾶσος Τύρος. Id. 127. λεόντων. ἀδ. 174.
Θρέπτρον -τρα τάδε τίνεις. Marc. Arg. 8.
Θρίδαξ -δακες. Ammian. 20. -δάκων οὖλων ἀφροφυῆ πέταλα. Philodem. 30. φύλλοις στεφάνωσον. Lucill. 117.
Θρίζω. ἐξ ἥβης ἔθριξας. Theodor. 11.
Θρίναξ -ακα χεῖρα θέρευς. Antiphil. 4.
Θρίον, καὶ λωτὸν ἐδρεπόμεν. ἀδ. 222.
Θρίξ. ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν. Posidip. 7. ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι. Paul. Sil. 23. ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα. Antip. Sid. 85. ἐς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα. Damaget. 8.
Θρίσσος. Phani. 7.
Θρίψ -ιπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος. Strato 32.
Θροέω. ἁδύ τι πνεῦμα θροεῖ. Anyte 7.
Θρόμβος -οις αἵματος. Dioscor. 13.
Θρόος, μικρὸς κύκνου. Antip. Sid. 47. -ον αὐδῆς. Jul. Aeg. 41.
Θρυλλέω -ήσαντες. Nestor. 4.
Θρύμμα, ῥοιῆς. Crinag. 6.
Θρύον, καὶ μαλάχην. Lucill. 119.
Θρύπτω. -τομένην χρυσῷ καὶ ἁλουργίδι. Antip. Sid. 83. -μένῳ ὄμματι. Agath. 21.

αἱ πέτραι θρυπτομένα θέρεται. ἀδ. 22.

θρώσκω -κει εἰς χορείαν. Glauc. 4.

θυγάτηρ -τέρες Μαιωνίδεω. Antiphil. 11. θεοῖς ἴσας ἀοιδὰς ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας. Dioscorid. 25.

θυηλή -ὰς ἀναιμάκτους. Leon. Al. 19. εἰς θυηλὰς εἶμι. ἀδ. 269.

θυηπολίη -ης λιτῆς δῶρα. Gaetul. 1. λαμπρῆς. Myrin. 1. -ας γενεθλιδίους. Diodor. 2. εὐιέρους. Philodem. 10.

θυηπόλιον. Duricus II. 63.

θυιάς -άδι λύσσης Christod. Ecphr. 39. -άδα τέχνην. Id. 313. θυιάδες ἄφετοι. Dioscor. 38.

θυλάκος σιπύων ὁ συνέμπορος. Antip. Sid. 82.

θῦμα. Antip. Sid. 42.

θυμαλγής -έες μέρμηραι. ἀδ. 718.

θυμέλη -ας καὶ πολέμου. Antip. Sid. 10. -ην τὴν πρότερον. Philod. 29. κοσμήσεις πᾶσαν. ἀδ. 944. θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς κισσός. Simm. Th. 1. μίμων ἐν θυμέλῃσι χάρις. Hedyl. 7. θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισι. Archias 4.

θυμήρης -ῆρες τέκμαρ. Polyaen. 2. πίνοντες. Nicaen. 3.

θυμοβαρής. Antip. Sid. 65.

θυμοβόρος -ον ζάλου κέντρον. Antip. Thess. 43.

θυμοδακής -εῖς ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359.

θυμολέαινα, παρθένε. Paul. Sil. 35.

θυμολέων. Aristotel. I. 180.

θύμον, δριμὺ ἐν μούσαις. Dioscor. 30. γλήχων καὶ θύμον. Leonid. 55. θύμων ῥικνὰ περικνίδια. Zonas 6. θύμα καὶ τιθύμαλλα. Muc. Scae. II. 265.

θυμός, ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι. Philet. fr. 6. ὀλίγην δόσιν ἀπὸ θυμοῦ πλείονος. Crinag. 4.

θυμόω -ωθεὶς τῷ πατρί. Lucill. 54.

θύννος -ων ῥόμβον. Qu. Maec. 7.

θύνω. ἂν ὑλῆεν ἔθυνεν ὄρος. Simonid. 112.

θυόεις -όεν ἆσθμα. Antip. Sid. 83. ἀνάκτορον. Damaget. 2. -όεντα βωμόν. Archias 16.

θύος. Antip. Sid. 28. θυέων

γέρας. Agath. 59. ἱρῶν ἀντομένη. ἀδ. 269. λοιβῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695.

θυοσκόος -κόα ἱρά. Marcell. Inscr. 2.

θύρα, γήραος ἄχρι θυρῶν. Leon. Tar. 78.

θυρέασπις -πιδες. Leon. Tar. 24.

θυρεός -ούς. Leon. Tar. 21.

θύρετρον. Strato 89. -ρου λυκάβαντος ἀνοιγομένοιο. II. 519.

θυρὶς -ίδος. ἀδ. 244.

θύρσος -σοι. Christod. Ecphr. 35. Sabin. II. 304.

θυρσοφόρος. Procl. 5.

θυρσοχαρής. II. 517.

θυρωρός. Antip. Th. 2.

θύσανος -οις στρεπτοῖς ζωσάμεναι. Nicaen. 1.

θύω. πῶλος λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον. ἀδ. 121. ὁ μὲν ἔγχει θῦεν, ὁ δ' ἀμφοτέροις καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ. Diodor. 6.

θυώδης -εος νηοῖο. ἀδ. 238 b. (Lectt. 311.)

θῷ. Pallad. 92.

θῶκος, εὔσκιος. Inedit. τῶν ὑπάτων. Pallad. 65. Πλουτῆος. Jul. Aeg. 55. -ον θελξίμονα. Inedit.

θώμιγξ, ἀνάδεσμος. Archias. 23.

θωπεύω. Phocyl. 1. -πεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην. Agath. 17.

θώραξ -ηκας ὑφαντούς. Leon. Tar. 23. τριελίκτους. Archimel. 1.

θωρηκτής -τάων Δαναῶν. ἀδ. 157.

θωρήσσω. τοὔνεκά μευ θωρήξεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη. Claud. 3. θωρήσσετο ῥινῷ. Archias. 27.

θωϋκτήρ -τῆρα χάους κύνα. ἀδ. 282.

I.

ἰαίνω -νῃ θυμόν. Adrian. 1. ἄλλος ἄλλῳ καρδίαν ἰαίνεται. Archil. fr. 33. θυμὸν ἰάνθη. Cyrus 6.

ἰάλλω -λεις θερμὸν ἐπὶ θερμῷ ἄτρακτον. Leon. Tar. 52. δόναξ τοὺς ἦχον ἰάλλει. Agath. 45. -λων ὑλακήν. Jul. Aeg. 59. ἐλεύθερον ἦμαρ. Theodor. 13.

ἰαμβειάζω -ζει χὠ τέφρα. Philip. 83.

ἴαμβος -οι ἄγαστοι. ἀδ. 454 c. (III. 334.) -ων θυμὸν ἀρείων. Jul. Aeg. 59. φλέγμα ἄγριον. Id. 60. -ους ὑβριστῆρας. Meleag. 119. λυσ-

σῶντας. Hadrian. 5. θυμοδακεῖς ἀκοντιστῆρας. Christod. Ecphr. 359.

ἰάπτω -τει γῆρας. Lucill. 97. ψόγω. Rhian. 1.

ἰαύω -ει ἐνθάδε. Isidor. 5. ἔρως κόλπων ἔντοσθεν. ἀδ. 399. -εις χάλκεον ὕπνον. Stat. Athl. 51.

ἰαφέτης. II. 518.

ἰαχέω -ῆσαι. Antip. Sid. 78.

ἰάχημα -ματα χάλκεια ῥόπτρων. Phalaec. 3.

ἴγδις. αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψιες. Agath. 53.

ἰγνύη. ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. Strato 18. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269.

ἴδιος, χρώς. Rufin. 1.

ἰδιώτης. Apollin. 1.

ἰδμοσύνη, τέχνης. Crinag. 16.

ἴδμων -ονα πλαστῶν. Stat. Athl. 11. κιθάρης. Alex. Aetol. 4. εὐεπίης. Christ. Ecphr. 411. εὐνομίης. Leonti. 23.

ἰδνόω -ωθείς. ἀδ. 284.

ἰδρείη -ῃ. Aenigm. 5.

ἴδρις -ρι πάσης γεωγραφίης. Crinag. 24. τραγικῆς μούσης. ἀδ. 754.

ἰδρίτης -τα καὶ γνώμης, ἴδριτα καὶ πελάγευς. Alex. Aetol. 1.

ἵδρυσις -ιος λιθολογίης Ἑρμέω. Crinag. 7.

ἱδρώς -ῶ κοιῶν. Antip. Th. 10. -ῶτι ἀρετῆς. ἀδ. Her. 4. ῥίνης. ἀδ. 292. -τα τῆς ἀρετῆς. Agath. 60. ὑπὲρ ἱδρώτων καὶ μερίμνης. Id. 43.

ἱδρώω -ώουσα. ἀδ. Her. 24.

ἱερός -ὴ θρίξ. Antip. Sid. 85.

ἱεραγωγός -οῖς μύσταις. Hedyl. 4. (8).

ἱερόχθων, βῶλος. Herod. Inscr. 27.

ἰή. ἦν πολύευκτον. Inedit.

ἰητήρ, πένθεος. Leon. Tar. 99.

ἰθαιγενής -έων πατέρων. Alex. Aetol. 5.

ἰθαρός -ᾶν κρανᾶν νᾶμα. Simmi. Secur.

ἶθρις, ἀνήρ (ubi nunc ἶβρις). Antip. Sid. 27.

ἰθυδίκης -ην. ἀδ. 347.

ἰθύδικος -κοις κριτῆς ἥκεις. ἀδ. 612.

ἰθυδρόμος, πλέων. Philip. 15.

ἰθύμαχος -ων πολεμιστῶν. Simonid. 36.

ἰθυντήρ -τῆρα ὄβριμον χθονός. ἀδ. 612 c. (Lectt. 287).

ἰθύνω. πῇ ξίφος ἰθύνεις. ἀδ. Her. 16. ἴθυνε φέρων αὐδα.

Plato 15. κραδίης κελεύθους. Paul. Sil. 75. ζωήν. Jul. Aeg. 11. ἰθύνοι πάντα τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. ἰθῦναι. σύνκυλίκην. λαλίην. Leon. Tar. 85. ἰθύνεται ἵππος. ἀδ. 467.

ἰθυπόρος -ου γράμμης. Paul. Sil. 50. -ων γραφίδων. Jul. Aeg. 11.

ἰθύς, ἰθεῖα κατήλυσις. ἀδ. 443. κατ' ἰθύ. ἀδ. 176. ἰθείης δίκης. Diotim. 2. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93.

ἰθυτενής, στάθμη. Philip. 15. -ῆ κανόνα. Paul. Sil. 51. -ές μηρῶν ὀρθώσας ῥόπαλον. Leon. Tar. 26. -ῶν σταλίκων. Alphe. 2.

ἰθύνω -θυνε δήϊον ἀμπέδιον. Nicias 1. ὅτ' ἰθύσειεν ὕμνον ἀείδειν. Mnasalc. 11.

ἱκανός -ὴ μουσέων μερίς. Damaget. 12.

ἰκελόω -ώσας. Philip. 72.

ἱκέσιος -ίου Διός. Pallad. 85. -οισιν οἰκτοῖς. Paul. Sil. 35.

ἱκέτης. τοὺς ἱκέτας στεφάνους. Meleag. 64.

ἰκμάς -άδα πολύδροσον Βάκχου. Posidip. 11. ἔρσης. Leon. Tar. 60. δρυός. Antip. Sid. 17. -μάσιν. ἀδ. 472.

ἱκνέομαι. ὅς μιν ὁδὸν θυέσσαν ἱκνεῖται. Theocr. 7. ἵξομαι. Glauc. 2.

ἰκτῖνος -ου χεῖρα κραταιοτέρην. Automed. 8.

ἱλαρός -ὸν βλέψης. Meleag. 44. βίον. ἀδ. 562.

ἱλαρῶς, ψυχὴν τέρψας. ἀδ. 699.

ἱλήκω -κοις. Agath. 27. -τῷ βόε μοι ἵλαθι. Maced. 28 b.

ἱλεοραΐστης. Dosiad. Ar. 2.

ἴλλω -όμενος κύκλοις οὐρανός. Antip. Sid. 49.

ἰλύς -ύος χαραδραίης θερμόν. Leon. Tar. 39.

ἱμαντοπέδη -ήν θηρὸς δείσας. Isidor. 1.

ἱμάσθλη, νηός. Jul. Aeg. 6. -ην ἀμφὶ νικῶσαν. Stat. Athl. 27.

ἱμάσσω -όμενος δέμας αὔραις. Archias 22.

ἱματιωνπερίβολος. ἀδ. 110.

ἱμείρω -ων παντὸς στεροῦ. Apollonid. 25.

ἱμερόεις, Ἔρως. ἀδ. 399.

ἱμεροθαλής -ὲς ἔαρ. Nicias 7.

ἵμερος -ον αὐλήσαντι. Antip. Th. 29. -α δακρύσασα. Marc. Aur. 29.

ἱμερτός. ἀδ. 215. -τή. ἀδ. 216. -τῇ στονομένῃ. ἀδ. 707. -τῇ κούρῃ. ἀδ. 721. -τὴν γαῖαν. ἀδ. 736. -τῶν

χαρίτων. Marian. 3. -τοὺς ἀρετῆς κλῶνας. Meleag. 2.

ἴνδαλμα. ὄμματα κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν. Irenae. 3.

ἰνδολέτης. II. 517.

ἰνίον. Eupith. II. 402.

ἶνις. Dosiad. Ara 2.

ἴξαλος. Simm. Rh. 1. εὐπώγων αἰγὸς πόσις. Leon. Tar. 61. -ον δικέρωτα λόχμαισι τράγον. Agath. 29.

ἰξευτής -τᾷ δόνακι. Erycius 5.

ἰξοβολέω. οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελίτην. Bianor. 3.

ἰξοεργός. Apollonid. 25.

ἰξός -ὸν θηρευτὴν ὄμμασιν ἔχων. ἀδ. 52. ἔχεις τὸ φίλημα. Meleag. ined. ὀφθαλμοὶ αἰὲν ἐν ἰξῷ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. ἦ γὰρ ἂν ὄμμα ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ προσαμπέχεται. Rhian. 4. ὑπερκαλύνας καλαμίδα ἰξῷ. ἀδ. 173.

ἰξοφορεύς -ῆας δόνακας. ἀδ. 397.

ἰξύς, ἁ πολυκαμπής. Phani. 4. ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας. Comet. 2. ἔκρηνας εὐκάρπου δι' ἰξύος μολπάν. Archias 29. ἰξύι θηρὸς ἐπεμβεβαώς. ἀδ. 283. χήλαις καὶ ἰξύας. Erycius 3.

ἰοβόλος -ου αἵματος. Demodoc. 2. -ους γέννας. ἀδ. 273.

ἰοβολέω -εῖν ἐπ' ἐμὴν καρδίην ἔρως ὄρνυται. Alcae. Mess. 4.

ἰοδόκη -ης μεγάλης διαστέωται. Posidip. 1.

ἰομιγής -γῆ θηλήν. Polyaen. 4.

ἴον, μέλαν. Meleag. 21. λευκόν. Id. 92. ἀναπνυγές. Rufin. 15. ὑγρόν. Marian. 3. τὸ φιλόσπερον ἄνθος. Dioscor. 24. ἐν ταλάροις. ἀδ. 330. -ία καὶ σάμψυχα. ἀδ. 705.

ἰός. φοβερῆς ἐκηβολίης. ἀδ. 503. ἰὸν ἔσταξας πόθων. Crinag. 1. βαρβαρικῆς λόγχης. Agath. 48.

ἰοστέφανος -ον καλύκων. Marian. 2.

ἰότης -τητι. Antip. Sid. 25. ἀδ. Her. 14.

ἰοτυπής, Διὸς ὄρνις. Apollonid. 21. -εῖς βλεφάρων βάσεις. Rufin. 20.

ἴουλος, λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν. Asclepiad. 1. τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν. Strato. 9. -ου ἔτι χνοάοντος, ἀδ. 695. -ον εὐκτόν. Apollonid. 8. -ους ᾔειδεν. Eratosth. Cyr. 2.

ἰσχίαιρα, φαρέτρα. Mnasalc. 6.
ἱππίτης -τα φθοῖος φάρσος. Phani. 5.
ἱππασίη -ης. Thom. III. 124.
ἱππαστήρ, κημός. Antip. Sid. 87. -ῆρα μύωπα. Asclepiad. 30.
ἱππάφεσις. ἀδ. 208.
ἱππευτήρ -ῆρα πῶλον πεδίων. Bianor. 11.
ἵππιος -ια ἄεθλα παιδεύειν. Anyte 4.
ἱππόθεν. ἀδ. 276.
ἱπποκέλευθος -ον γένος. ἀδ. 590.
ἱπποκορύστης -ῶν κρατερῶν. ἀδ. 596.
ἱππόκροτος -ου Συρίης δάπεδον. Posidip. 3.
ἱππόλοφος -ους κόρυθας. ἀδ. 194.
ἱππόλυτος -ης χάρμης. ἀδ. 360.
ἱππόμαχος -οισι. ἀδ. 728.
ἵππος, φυλή. ἀδ. 121. θεσσαλός. Lucill. 95.
ἱπποσύνη -αισι κραιπναῖσι γεγαθότες. ἀδ. 164.
ἱππότις -τιν ζώνην. Stat. Athl. 1.
ἶρις -ιν μυρόπνουν, εὐάνθεμον. Meleag. 1. 9.
ἰρόχθων -ονα βῶλον. Herod. Inscr. 27.
ἴς. ἶνας αὐχενίους γνάμπτων. ἀδ. 292.
ἰσάζω -εται δίστιχα ψήφοισιν. Leon. Al. 14. εἷς πρὸς ἕνα. Id. 22.
ἰσάμιλλος. ἐλάφοις κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα. Philip. 34.
ἰσήριθμος. Leon. Tar. 13. Paul. Sil. 49.
ἴσκω. Simonid. 65.
ἰσόβιος -ίοις. Diotim. 6.
ἰσοδαίμων -μονος βασιλῆος. Scoli. 23.
ἰσοδρόμος -μον μῆκος νάσσω. Mnasalc. 13.
ἰσοζυγής -έων κυπαρίσσων. Theaet. 2.
ἰσόθεος -ον κάλλος. ἀδ. 628. -έων μακάρων. Speusip. 1. 176.
ἰσόμοιρος, χέρ. Dionys. 4.
ἰσόμορος. Antip. Sid. 21.
ἰσόνομος -ους Ἀθήνας. Scoli. 7.
ἰσοπάλαιστος. Antip. Sid. 23.
ἰσοπαλής, ἤματι νύξ. II. 516.
ἰσοπλατής -ὲς κύτος. Archimed. 1.
ἰσοπλάτων. Pallad. 70.
ἰσόῤῥοπος -πον κῆδος οὐκ ἄλλῳ. ἀδ. 674.
ἶσος -ον θαλάσσῃ σκύφος. Leon. Tar. 48.
ἰσοφαρίζω. καινὸς Ἔρως κατ'

Ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει. ἀδ. Her. 1.
ἰσοχειλής -εῖ κεράσας. Apollonid. 7.
ἰσόχνοος -ον ἀρτιγόνοισι μῆλον. Antiphil. 8.
ἰσόψηφος -ον. ἀδ. 85.
ἰσόω. παρόμοιον ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον. Tymn. 2.
ἵστημι. βαιὴν ἵστησι γεγωνόν. Aenigm. 11. πλεῖστα τρόπαια νέσων σχήσας. ἀδ. 542. στήσομεν ἔργα κυπαλλομάχου εἰλαπίνης. Maced. 19. τρόπαιον στήσωνται νίκας. ἀδ. 257. στήσασθε θεῷ χορόν. ἀδ. 521.
ἱστοβοεύς. Macedon. 19.
ἱστοπόνος -ου Παλλάδος. Philip. 18. -ων φροντίδων. ἀδ. 116. -οις κερκίσιν. Philip. 85. (Lectt. 186).
ἱστορίη -ὁ πρὶν Κερκαφίδαις κεστὸς ἱστορίης Apollonid. 14. ἡ δὲ μέλαινα ἱστορίη τήκοι τοὺς περισσοπυγάχους. Philip. 43. παντοίης ἱστορίης ἀτρεκές. ἀδ. 584. -ην λαμυρὰν ἔκλασεν. Dioscorid. 26. τὰν θνατῶν σώματος ἱστορίας. Bianor. 13. τοῦτο, πεὰρ ἱστορίην. Lucill. 82. ἱστορίης αἰῶνος δολιχήν. ἀδ. 584.
ἱστός -οῦ ἀράχνης. Nicarch. ined.
ἵστωρ. ἐπεὶ. τιμάορος. ἵστωρ. Herod. Inscr. 29. -ορα. κύκλον γράψας. Crinag. 24. κρυφίης ἵστορ' ἀπεκτορίης. ἀδ. 583. παιδείης. ἀδ. 714. εὐσεβίης II. 521. -ορες. Leon. Tar. 50. μύθων. Antiphil. 11.
ἰσχίας -άδα τὴν ὀπίσω. Philip. 56. Ὥριμον. Marc. Arg. 22. δύσεις. Ib. ἰσχάσιν κεγχρίτισιν. Philip. 10.
ἰσχίον, σύστρεφε. Marc. Arg. 3.
ἰσχνός. ἀπ' ἰσχνοτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato. 29.
ἴσχω -ετε χεῖρα. Antip. Th. 39.
ἰτέα -αι τανυμηκέες. Thall. Miles. 3.
ἰτρεινέος -έαι κοπάδες. Crinag. 6.
ἴτυς. ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. Anyte 20. ἴτυν χρυσέαν ἀσπίδος. Mnasalc. 2. γυρωθεὶς ἴτυν. Ibid. 3. ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν. Jul. Aeg. 6. βλεφάρων πυρόεσσαν. ἀδ. 301. τρίγλαις ἀνθεμόεσσαν. Thalat. 2.
ἴυγξ. ἀδ. 113.

ἰχθυάζω -ετο. Apollonid. 26.
ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93.
ἰχθυβολέω -εῦντα. Hetrusc. II. 507.
ἰχθυβόλος -ου θήρας. ἀδ. 129. -ον λίνον. Theaet. 514. -οις αἰθυίαις. ἀδ. 128.
ἰχθύδιον. Lucian. 20.
ἰχθυδόκος -ους σπυρίδας. Leon. Tar. 25.
ἰχθυόεις -όεν γένος. Aenigm. 32. -όεντα βόλον. Antip. Sid. 14.
ἰχθυοθηρητήρ. Apollonid. 23.
ἰχθυόεις -όεντα Βόσπορον. ἀδ. 154.
ἰχθυοφάγος -οι σκύλακες πελάγους. Philip. 72.
ἰχθυπαγής -γῆ στόματι. Theaet. 1.
ἰχναῖος -αίη Νέμεσις. Diodor. 5.
ἰχνελάτης. ἀγκύλος τετραπόδων. Zosim. 1. -ην θηλάσων ἄγγελον. ἀδ. 353.
ἰχνευτής -τὰς Κύπριδος. Marc. Arg. 10.
ἴχνιον, τῆς προτέρης ἀγλαΐης. Isidor. 1. ἡδρασάμην. Macedon. 23. φωρὸς ἴχνια φὼρ ἔμαθον. Callim. 12. σπινθῆρος ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1.
ἰχνοπέδη, τριέλικτος. Antip. Sid. 17. -πέδαισιν. ἀδ. 398.
ἴχνος. βαίνω ἴχνος ἐπ' ἴχνος. Meleag. 19. πεζὸν ἀποκλείων: Antiphil. 31. ἀντίστιον ἐλαύνων. Sophron. 1. μεθυσφαλὲς ἑλίσσει. ἀδ. 286. βαιὸν ἐπιστήσας. ἀδ. 662. ἀβλαβὲς ἔχων. ἀδ. 735. κατ' ἴχνεος ἔδραμε. Antip. Sid. 38. ἔστα βριαροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν. Id. 27.
ἰώ. Asclepiad. 37. Dioscor. 34. Antip. Th. 47.
ἰωή. Paul. Sil. 39.

K.

καβάλλης. Antip. Sid. 2.
καγχάζω. ἐκάγχασα. Paul. Sil. 33. καγχάζουσ' ἐπὶ νίκαις. Agath. 27.
καγχαλάω -λόωσι. Paul. Sil. 32.
καδεμών -όνα γῆραϊ. Simm. Rh. 3.
καδιστάς. Erinn. 3.
κάδος -ων κοῖλων ἄφελκε πώματα. Archiloch. 5. -οις χίου με κατάβρεχε. Hedyl. 1. (II. 526.) τετραχόοισι πίνειν. Id. 2. (II. 526.)

κάζω. ἠρεμὴν κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ. Jo. Chil. 3. -μένον σοφίῃ. ἀδ. 726.
καθαιρέω. Ζῆνα καθεῖλεν ἔρως. Meleag. 37. 56. μοῖρα καθεῖλε βίον. ἀδ. 695. πάντα καθελὼν στρατόν. Leon. Tar. 21. ἐστὶ οὔπω οὐδεὶς ὁ πᾶς αἰὼν καθελεῖ. Antiphil. 15.
καθαίρω -ήρας γυῖα πυρί. ἀδ. 722.
καθάπτω -ᾶψε. Antim. 1. 167. Dioscorid. 13. καθῆψε δέρας. Paul. Sil. 44. ἅμμι καθάψας. ἀδ. 413. καθαπτόμενος κισσὸν ἐπὶ κρατί. Theocr. 3. μάργα καλὰ καθαψάμεναι. Archias 24.
κάθαρμα, Καθαρμάτων. Apoll. Gr. II. 358.
καθάπαξ. Pallad. 85.
καθαρμόζω -ων χεῖρα. Paul. Sil. 51. καθήρμοσεν στέφανον. Meleag. 2.
καθαρμός -ὸν πάντα κατέψε. ἀδ. 198. -ῶν χρεώ. ἀδ. 239.
καθαρός -ὴν ὁδόν. Callim. 36. -ῷ πυρὶ γυῖα καθήρας. ἀδ. 722. -ὰς χεῖρας. ἀδ. 689.
καθέλκω -είλκυσε τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.
καθέτη -ης τριχίνης. Antip. Sid. 96.
καθηλικίζω -ίζεται κόρα. Lucian. 11.
καθίζω -ισας ξηροφαγεῖ. Lucill. 22.
καθίημι, ἔλυψα καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11. -εμένης ἀγκύρης. Antip. Sid. 106.
καθόλου, οὐδείς. Lucill. 30.
καθοράω -ᾷ πάντα ὄμμα Δίκης. ἀδ. 476.
καθορμάω -μᾷ ὁρμεῖν. Mich. Psell. III. 125.
καθυβρίζω -ίσας τὴν πενίην. Pallad. 81.
καινόταφος -ῳ σχήματι. Pallad. 64.
καινοτομέω -μῶν νεαρὰς χάριτας. Dioscorid. 16. θύρσων τύποις καινοτομηθείς. Id. 29.
καινότροπος. Pallad. ined.
καίριος -ιον ἐλθών. Philip. 83. ὡς εἶχε τὸ καίριον. Lucill. 63. ἠλλάχθην μορφὴν καίριον. Parmen. 6. ἔρρη καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. οἴνῳ καίρια συγγελάσαι. Callim. 63. γλυκυπορευθεῖ καίρια. Meleag. 23. λέξαι. Agath. 35. ἀμφότερα. Strato. 66. εἴποτε καίρι' ἐτόλμων. Rufin. 18.

καιρομανίη. σὺ δ' εἰς τέχνην ἔργον ἐκαιρομάνεις. Bian. 4.
καιρός, ἔρωτι φίλος. Phani. 1. καιρῷ ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον. Paul. Sil. 70. καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. ἀδ. 508.
καίω. τὴν κεκαυμένην. ἀδ. 496.
κακάγγελος. Meleag. 72.
κακόβουλος. Strato. 62.
κακοδρομίη -ίης (ubi nunc πτεροδρομίης) ἀδ. 396.
κακοεργός, πόσις. ἀδ. Her. 2. -όν μάχαιραν. Lucill. 79.
κακοζοΐα. Sapph. 3.
κακοκρισίη, Δαναῶν. ἀδ. 390. -ίης φθονερῆς σῆμα. Antip. Th. 58.
κακομήχανος -νοι Βιστονίδες. Phanocl. 1.
κακόμοιρος -ροι ὠδῖνες. Antiphil. 40.
κακόμορφος. Marc. Arg. 7.
κακόξεινος -νε. ἀδ. 396. -νον λαῖτμα. Leon. Tar. 88.
κακοπάρθενος, μοῖρα. Meleag. 124.
κακοποιός. Lucill. 51.
κακόπατρος -ρε μοῦσα. Aenigm. 15.
κακόσκηνος -ήνους ἀνδρός. Crinag. 37.
κακοσπορίη -ίης. ἀδ. 450.
κακοστόμαχος -ῳ ἔργα ποιῶν. Lucill. 6.
κακόσχολος -λε. Marc. Arg. 3.
κακότεχνος -νοις σχήμασιν. Automed. 3. -νοτάτου κνώματος. Philod. 21.
κακοῦργος. Pallad. 139.
κακόφρων. Mnasalc. 14.
κακόω -ούμενον ὄμμα. Agath. 68. κακώμενος ἐν πυρετοῖς. Id. 69. ἄθροα γυῖα. Leon. Alex. 12.
κάκτος -του τύμμα. Philet. 10.
καλαμαυλητής. Hedyl. 7. (12).
καλαμευτής. Phani. 7. Archias. 17.
καλάμη, ἴση. Strato 57. λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι. Rufin. 36. τὴν καλάμην δάρῃ. Philip. 13. κούφην σταχύων καλάμην. Statyll. 2, αὐχμηρὰς καλάμας. Asclepiad. 1.
καλαμητομίη. Philip. 19.
καλαμηφάγος -ον χάλυβα. Paul. Sil. 51.
καλαμίς' -ῖδα πηλύνας. ἀδ. 173.
καλαμῖτις. Leon. Tar. 65.
κάλαμος -ου λευκοῦ φυκαλίων. ἀδ. 528. -ον ἀγκίστρου. Dioscorid. 3. νεό-

σμηκτον. Crinag. 4. λαίχειν. Ammian. 6. οἱ Μίδεω κάλαμοι. Sosip. (Dioscor.) 3. οἱ χρύσεοι ληρῶν κάλαμοι. Hedyl. 2. -ων σκληρῶν ἀκόνην. Paul. Sil. 50. -ους ἐυγλυφίας. Damoch. 2.

καλαμώδης -εος ὕδατι λίμνης. Zonas. 7.

καλαύροψ -οπος ἐριγδούποιο. ἀδ. 467.

καλήμερος. Pallad. 143.

καλιή, κενεή σε περιστέψαιτο. Leon. Tar. 55. Ικανός. Crinag. 7. -ην Ἐκάλης φιλοξείνοιο. Id. 15.

καλιάς. εἰς λιτὴν καλιάδα. Philod. ined.

καλλάινος -ϊνα πλινθίς. Phanias 3. -ϊναν πτέρυγα. Meleag. 123.

καλλίγαμος -οις λέκτροις. Paul. Sil. 67.

καλλιεπής -πεῖ σοφίῃ. ἀδ. 497.

καλλιθυτέω -τῶν κάπρον. Philip. 47.

καλλίκερως -ων ἔλαφον. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)

καλλίκομος -μων χαρίτων. Macedon. 30.

καλλίνοος -ου πίδακος. Hermocr. 1.

καλλιπέτηλος -ον λήϊον. Theaet. 2. ἀκρέμονα. Asclepiad. 34.

καλλίπυλος -ον Θήβην. Asclepiad. II. 490.

καλλιστεῖον -εῖα κρίναντι. Hedyl. 2. (II. 526.)

καλλιτόκος -οιο φυῆς. Christ. Ecphr. 132.

κάλλιχθυς, ἰφθός. Hedyl. 3. (II. 526.)

καλλίχορος. Nossis 11.

καλός. εἰς καλόν. Loll. Bass. 4.

κάλος -ον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνῃ. ἀδ 743.

κάλπις, ξυνή. Theaet. 4. -ιδι ἐν βαιῇ. Thall. Mil. 5. -ιν ἐλαφρήν. Marc. Arg. 30. κοῖλαν. Nicarch. 8. πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι κάλπιν. Meleag. 16.

καλύβη. Dioscorid. 8. Philodem. 31. Satyr. Th. 7. Aristo. 2. Antisti. 3. ἀδ. 676.

καλυκοστέφανος. Joann. Barb. 3.

κάλυμμα, ὀλίγον. Diotim. 9.

κάλυξ -ύκεσσι ῥόδων. Plato 29. ὁμοίην. Cyrus 3.

κάλυπτρα, ὑδατόεσσα. Nici. 3. κόρυν ἀντὶ καλύπτρης. Antip. Sid. 34. χρυσείῃ πλοκαμῖδας ἀποσφίγξασα

καλύπτρη. Christ. Ecphr. 81.
κάλχη. Dosiad. Ar. 1.
κάλως - ῶν οἱ ταχινοὶ τορέες. Leon. Tar. 4. τοὺς μουσῶν πάντας ἔσεισε κάλως. Callim. 15.
κάμαξ. ἄμπελος ὡς κάμακι στηρίζομαι. Leon. Tar. 79. ἀντὶ ἀκρεμόνων κάμακα. Antip. Sid. 34. - κες ξεσταί. Leon. Tar. 24. κλαδαραί. Id. 47. - ας δολιχάς. Mnasalc. 4.
καμασῆνες. Antip. Th. 45.
κάματος - τοις παννυχίδων τερπομένη. Sat. Th. 7.
καμινευτὴρ, αὐλός. Philip. 16.
καμμονίη - ης σύμβολα. Theaet. Sch. 4.
κάμμορος. Diodor. 16. Pamphil. 1. Eryc. 9. ἀδ. 643.
κάμνω - ων περὶ γήραϊ. Macedon 25. πολλὰ καμών. Rufin. 18. ἀδ. 210. θυμὸν πόθῳ. Agath. 64. γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Rufin. 5. κεκμηὼς ὑπ' ἀχλύος ὄμμα. Damoch. 2. γήραϊ. Paul. Sil. 52.
κάμπη, καρποφθόρος. Antiphan. 8.
καμπτὴρ, κύματος. Meleag. 129.
κάμπτω - των τὴν ἄκραν. Aeschrio I. 189. ἀχνυμένην μοῦνος ἔκαμψε γέλως. Jul. Aeg. 66. καμπτόμενος γήραϊ. Aenigm. 15. - έιου Μαλέου. Gaetul. 7.
καμπύλος - ον κῦμα. ἀδ. 203.
κάνθαρος, θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος. Ammian. 10. - ου οἶνον. Crat. 6.
κανθήλιος. Pallad. 30.
κανθός, γήρᾳ ἐπεσκέπετο. Philip. 17. ὕφαιμος. Id. 53. - ὸν ἐζοφωμένος γήρᾳ. Id. 16. παναγρέα φυλάκων. Paul. Sil. 1. - ὸν ἐφελκόμεθα. ἀδ. 8. ἀλύξαι. Paul. Sil. 1. - οὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας. ἀδ. 660.
κάνθων - ωνος σκυθικοῦ κέρας. ἀδ. 162. καὶ κάνθωσι τύχη. Pallad. 30. - ωνας Λιβυκούς. Apollin. 1.
καννάβινος - η κράμβη. Automed. 7. - ον σῶμα. Lucill. 68.
κανονὶς - ίδ' ὑπάτην. Philip. 17.
κανὼν - όνος ὀρθότερος. Nicarch. 28. ἔστησε τὸν τρόπον ἐκ κανόνος. ἀδ. 85. ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι. Inedit. κανόνα γραφίδων φύλακα. Damoch. 2.

κάπετος, ψαγῶν. Posidip. 17.
καπηλεύω -ουσα τύχη τὸν βίον. Pallad. 72.
καπηλικὸν -κὰ μέτρα φιλεῦσα. Marc. Arg. 18.
κάπνισμα. Pallad. 46.
κάπνος, τερπωλὴν κάπνου μηδὲν ἀρειοτέρην. ἀδ. 578.
καππαδοκίζω -όμενος κόσμος. Demod. 3.
καπροφόνος, κύων. Philip. 72.
κάπρος, Ἡράκλειος. Philip. 70. -ου πόδας καθᾶψε. Rhian. 8. χαίτας αὐχενίους πεφρικότα. Archias 12. ὀρειονόμον. Philip. 47. -ρου ἀμφετίναξα γένυν. Id. 51. βοτρυΐνων φυτῶν λωβητῆρα. Paul. Sil. 44.
καπυρός -ὸν γελᾷν. Nossis 12.
κάπω. κεκαφηότι ταρσῷ. Agath. 50.
κάραβος -ον ὀστρακόδερμον. Qu. Maec. 8.
καρηβαρέω -ων ἄτρακτος. Antip. Sid. 26. -έοντα κορύμβοις. Paul. Sil. 8. -έοντι Σατύρῳ. Macedon. 26.
καρηβαρίη -ην ἀζαλέην βάκτρον. Qu. Maec. 10.
καρίς, κυφή. Asclepiad. 28.
καρκαίρω. Cereal. 2.
καρκῖνος. Scoli. 14. -ίνα σκειροῦχα. Phani. 3.
κάρπασος -α λεπτά. Antiphil. 1.
καρπαλίμως, γράψαι. ἀδ. 702.
κάρπιμος, ἀκροδρύου παντός. Crinag. 23.
καρπογένεθλος. II. 518.
καρποτόκος -κου Δημήτερος. Strato 67. ἀγροῦ. Hermocr. 2. -κῳ Ἴσιδι. ἀδ. 271.
καρποφορέω -ήσω. Even. 7. ἐκαρποφόρουν. Plato 20.
καρποφθόρος, κάμπη. Antiphan. 8.
καρποφύλαξ. Zonas. 3.
καρτερόθυμος. ἀδ. 310.
καρτερόχειρ -ρα βασιλῆος. ἀδ. 590.
καρτύνω -ύνασαι ἧλῳ. Phanocl. 1.
καρφέα -ης ὑγροῖς ἔρωσι. Meleag. 1. 18. -ην εἰναλίην. Plato 20.
κάρυον, χλωρῆς ἀρτίδορον λεπίδος. Zonas. 3. χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Philip. 20. καρύων παίγνιος εὐστοχίη. Strato 54.
καρφαλέος -έον φάρυγα δίψει. Alcae. Mess. 18. Bianor. 4. -έον δέρμα. Iul. Aeg. 27. -έους ἀστάχυας. II. 519.
καρφίτης, θάλαμος. Marc. Arg. 24.

κάρφος - εσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον. Agath. 57.
καρφόω - οῦται δένδρεα. Philip. 75.
κάρφω - εται ἤδη χρώς. Archil. fr. 27. - ομένη γήραος θέρει. Macedon. 16.
καρχήσιον - ια ἄστρων ψαύει. Archimel. 1.
καστορίς - ίδων ὑλακή Agath. 43.
καταβαίνω - έβαινε δῶμα Φερσεφόνης. Lucian. 25. εἰς ἀΐδην καταβάς. Lucill. 56. κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο. Pallad. 64. 145.
κατάβασις εἰς ἀΐδην. Antip. Sid. 1.
καταβαύζω. ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας. Leon. Tar. 97.
καταβρέχω - έβρεξα δακρύοις. Asclepiad. 4. κάδοις χίου. Hedyl. 1. (II. 526.)
καταβρύκω - οντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον. Leon. Tar. 51.
καταγεῖος, ἐκ τῶν καταγείων. Antip. Th. 8.
καταγιγνώσκω, Διὸς ὡς ἀνεράστου. Pallad. 3.
καταγλαΐζω. μαρμαρύγῃ κάλλους νῦμα κατηγλάϊσεν. Agath. 24.
κατάγλωττος - τα ποιήματα. Crates II. 3.
κατάγνυμι - αγέντος. ἀδ. 470.
καταγράφω. Σαπφὼ ἐν Μούσαις δεκάτη καταγράφεται. ἀδ. 520. δοῦλα καταγράψας σκῦλα. Nicander. 2.
κατάγω - ει ὡς Ἑρμῆς τοὺς θερμαινομένους. Nicarch. 31. εἰς ἀΐδην. Pallad. 51. 120. 123. κατάγουσι σελήνην. Inedit. χάμαι. Lucill. 119. τοὺς μὲν κατάγουσα. Pallad. 120.
καταδείκνυμι. τί δέ μοι κατὰ φέγγος ἔδειξας. ἀδ. 651. οἱ καταδείξαντες βιβλία. Lucill. 78. - έδειξεν ἐναργῶς. ἀδ. 547.
καταδούπω. τυπεὶς κατέδουπε κεραυνῷ. Antip. Sid. 96.
καταδρύπτω - ψασα παρειάς. Pers. 6. - ψεις τὸ πρόσωπον. Rufin. 28.
καταδύω. πρέσβυν κατέδυσε θάλασσα. Tull. Laur. 2. ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. Callim. 80. ὁ καταδὺς κεῖται. Nicarch. 3.
καταθήγω. εἰ ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα. Aristo 2.
καταθύμιος. ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι. Antiphil. 18. οὐδὲν ἐφημερίοις καταθύμιον. Paul. Sil. 13.
καταιγίζω - οντες δισσοὶ ἔρωτες.

ἀδ. 10. -ουσα θάλασσα. Theaet. 2.

καταιγίς, αἰπήεσσα. Leon. Tar. 90. -ίδες χειμέριαι. Pers. 8.

καταινέω. ταγὸν κατῄνεσεν. Statil. Flac. 9.

κατακαγχάζω -ειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων. Agath. 4.

κατακαίριος. Bianor. 2.

κατακλινής, καὶ ἴθεια ἄταρπος. Leon. Tar. 63.

κατακλίνω -νον. Lucill. 23. κατακλίνας ζεύγνυε. Strato 48.

κατακλύζω -εις ἐπιγράμμασιν. Lucill. 23.

κατακνώσσω -ων ἔρως. Gabriel. III. 7.

κατακοιμίζω. οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην. Hedyl. 1. (II. 526.)

καταλύω. νύκτης κατέλυσε. Lucill. 10. φωνῆς κατέλυσε βίην. Jul. Aeg. 42. ἐὰν ἤδη καταλύσῃς. Id 43. οὕτω Βούβαστις καταλύεται. Nicarch. 6. γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην. Lucill. 90.

καταμβλύνω -ημβλύνθη κέντρον. Agath. 15.

καταμύω -ύομεν. (II. 527.) Hedyl. 4.

κατανθρακίζω. βλέμμα κατηνθράκισε. ἀδ. 9.

κατάντιος -ιον ὄμμα βαλόντες. Damag. (III. 331.) 3.

κατανύω. τὸ κύνες με κατήνυσαν. Tiber. III. 2.

κάταξις -εις ὀστῶν. Paul. Sil. 74. 89.

καταπαίζω. τῶν καταπαιζόντων μὴ σχῇς λόγον. Nicarch. -παίζου. Pallad. 75.

καταπαύω -έπαυσεν ἀνίας. Ep. Byz. 10.

καταπειθέω -εῖ. ἀδ. 510.

καταπλάσσω, τὸ πρόσωπον ψιμύθῳ. Lucian. 6.

καταποντίζω -επόντισεν. Lucill. 100.

καταπρήθω -σας. Lucill. 76.

καταπρηνόω -νώσας. Leon. Tar. 74.

καταπρηΰνω -νε τὸν φυλλόν. Eryci. 6. -εν ἀείδων κακότητας. Christ. Ecphr. 115.

καταπροΐξομαι. ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. Archil. fr. 28.

καταπτήσσω. Paul. Sil. 39. οὐδὲ καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος. Pallad. 90.

κατάπυκνος, ἕρπυλλος. Theocr. 1.

κατάπρωκτος. Pallad. 42.

κατιερόομαι -ώθη. Lucill. 39.
κατάρδω. χειμάῤῥῳ οἷα κατηρδόμενα. Dioscor. 17.
καταριθμέω -εῖς. (ubi nunc ἀπαριθμεῖς) Pallad. 91.
καταῤῥιζόω -λῶα κατεῤῥίζωσε πέλωρον. Philip. 74.
κατασθενέω -εῖ. ἀδ. 445.
κατασκεπάζω -εσκέπασαι μέχρι πέζης. Strato 18.
κατασκιάζω. Αὐτομέδοντα κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ. Arist. Pepl. I. 182.
κατάσκιος, πετάλοισι. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)
κατάσκλημι. δέρμα κατεσκληκός. Jul. Aeg. 27. ἀδ. 272.
κατασμύχω. μὴ ἐμὲ μάστιξ κατασμύξῃ. Paul. Sil. 24.
κατασπαταλάω. σπατάλην ἣ σὺ κατασπαταλᾷς. Lucian. 7.
κατασπάω -έσπασε. ἀδ. 390. χυμοὺς κατασπᾷ. ἀδ. 445.
κατασπείρω -ουσί με λευκαὶ ἔθειραι. Philodem. 14. -σπείροντι. ἀδ. 90.
κατασπένδω. οἵ με κατασπείσαντες. Carphyll. 2. μούσαις κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος. Antip. Sid. 73.
καταστείχω -έστιχον. Antiphil. 33.
καταστένω. Leon. Al. 38.
καταστοναχέω -ησαν. Agath. 83.
καταστορέω -έσεσε Γαλήνη κύματα. Leon. Tar. 28.
καταστρέφω -ψη. Lucill. 44.
καταστροφή -ὴν τῷ βίῳ φέρων. Pallad. 129.
κατάσχετος, οἴστρῳ. Paul. Sil. 37.
κατατείνω. ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα. Pallad. 85. τοὺς εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων. Pollian. 3.
κατατέμνω -νει. Pallad. 51.
κατατήκω, κατατάξεις ὦπας δάκρυσι. Theocr. 6. -ομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 33. -εται ἐν ψήφοις. Lucian. 36.
κατατίθημι. οὐκ ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα. Asclepiad. 9.
κατατρύζω -οντες ἄλλων. Philip. 43.
κατατρύχω. Antiphil. 43.
καταυαίνω -ανεῖ Σείριος πολλοὺς αὐτῶν. Archil. fr. 42.
καταυχένιος -ίους πλοκάμους. Rufin. 11.
καταφέρω -ηνέχθη. Pallad. 63.
καταφωτίζω -εφώτισεν. Antiphil. 19.
καταχθόνιος -ίους μετὰ δαίμονας. ἀδ. 663.
καταψήχων -ων γενείον ἄκρα.

Agath. 70. -εις ῥάχιν. Id. 55.
κατέδω -ει θυμόν. Paul. Sil. 75. αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. Even. 14.
κατείδω -ιδεῖν. Plato. 9.
κατεισάγω -ει. Palla. 71.
κατελέγχω -ει. Antip. Sid. 39.
κατεναίρω -ήναρεν. Pamphil. 2. κατενήρατο μοῖρα. ἀδ. 695.
κατερείπω -είφθην. Onest. 6.
κατερύκω -ων ἵππον. Ep. Byz. 11.
κατερύω εἴρυσεν. Meleag. 54.
κατέσθω -ων. Philip. 56.
κατευνάζω -ων βασιλῆα. Leonti. 3. οὐδ' ἀΐδης με κατεύνασεν. Archi. 33. γῆρας κατεύνασε Κλεόβουλον. Agath. 15.
κατευνάω -ήσαντες κῦμα Ἐνυοῦς. ἀδ. 283.
κατέχω, πῆχυν. ἀδ. 256. -χει ξίφος. ἀδ. 465. οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀδ. 302. 313. -ειν φροντίδα. Maced. 39. -ων τὴν φιάλην. Id. 18. τὸν Βρόμιον. Pallad. 29. τὸ κατέχον με νόσημα. Id 26. μὴ κατέχου. Ael. Gall. 1.
κατήγορος, τοῦ πάθους. ἀδ. 296.
κατήκοος, εὖ χώλησι. Antiphil. 5.
κατήλυσις, ἰθεῖα εἰς ἀΐδην. ἀδ. 443. -ιν χειμερίην νιφετοῖο. Simonid. 112.
κατημύω -ήμυσε πνεῦμα ψυχθεῖσα. Antip. Sid. 109.
κατήορος -ρα τὰ βόστρυχα. Paul. Sil. 34.
κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς θυμὸν ἔδουσιν. Rhian. 1. πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον. Stat. Athl. 40.
κατηφέω -ησε Κυρήνη. Callim. 59.
κατηφής -ῆ. Tull. Gem. 4. -έα νύκτα διώκεις. Paul. Sil. 65. -ές τι ἔβλεπε. Asclepiad. 10.
κατηφιάω. Problem. ar. 7.
κατιθύνω -νοις τοξότιν χεῖρα. Leon. Tar. 31. κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην. Alcae. Messen. 12.
κατιλλώπτω -τοντι θῆλυ Πριήπῳ. ἀδ. 111.
κατισχναίνω -νοντι αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα. Callim. 14.
κατοδύρομαι. Anyte. 22. Antip. Sid. 67.
κατομβρέω -βρηθέντα ὄμματα γόοισιν. Apollonid. 13.
κατονομάζω. Posidip. 2.
κατόπιν. Mnasalc. 9.

κατοπτεύω -ειν εἰς τὰ Φιλεύντων ἔργα. Philodem. 7.

κατοργανίζω -ωργάνιζε τῆς ἐρημίας αὐτουργῷ μέλει. Apollonid. 25.

κατορθόω -οῦν. ἀδ. 627.

κατορύσσω -ύξῃ τὴν γαμετήν. Automed. 10.

κατόσσομαι -ενοι πάντα ὀφθαλμοί. Polystr. 1.

κατουλόω -ωθεῖσα χρόνοισι γένεσις. Philip. 34.

κάτω, νεύουσα. Irenae. 2. μὴ πάντα κάτω βλέπε. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.) τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονε. Antip. Th. 8. ἐκ τούτου γίνετ' ἄνω τὰ κάτω. Nicarch. 4.

κατωμάδιος -ιον βάρος Plato jun. 1. -ίην πήρην. Mosch. I. 411.

κατωμαδόν, Φᾶρος ἐπιστείλασα. Christ. Ecphr. 140. Φαρέτρην ἀνέχουσα. Id. 308.

κατωχράω -ήσασα παρειάς. Macedon. 40.

καύηξ -ξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι. Leon. Tar. 74.

καυλός -οὺς κράμβης. Automed. 6.

καῦμα -ατος ἀρσενικοῦ στεροπήν. ἀδ. 8.

καυσίη. Antip. Th. 10.

καυσώδης -ες φῶς ἡλίου. Paul. Sil. 74. 80.

καύτας, τριεσπέροιο. Dosiad. Ar. 2.

κεχήμερος. Pallad. 143.

καχλάζω -ουσι παρὰ νάμασι. Plato 13.

καχορμισίη. Antip. Th. 49.

κέαρ, κακόν. Callim. 39.

κεγχρῖτις -ίτισιν ἰσχάσιν. Philip. 10.

κεῖθι. Agath. 70.

κεῖμαι, Ἴλοον ἐν Ὁμήρῳ. Even. 14. πόλις ἃ κεῖμαι ἄμμιγα νεκροῖς. Joan. Barb. 8. ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς. ἀδ. 240. Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι. Even. 14. πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσι. Antip. Th. 30. ἐν χερσὶν ἐμεῖο κεῖσθαι τὴν ψυχὴν τῆς κούρης δοκέεσκον. Agath. 22. γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ. Damaget. 10.

κειμήλιον, οὐδὲν ἔτευξα. ἀδ. 681. -ια παρθενίης. Paul. Sil. 73.

κείρω. ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν. Apollonid. 16. μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα. Agath. 71. λιμὸς κείρει τὰ πτερά. Callim. 14. κείρας πρωτοφύτους κάλυκας. Philip. 1. πρωτογόνους

Γλυκύ. Meleag. 1. κόμαν καρπῶν κειρομένου θέρεος. Id. 26. Σπάρτη ἐκείρατο δόξαν. ἀδ. 184. κέρσαντε πλοκάμους. Theodorid. 14. κέκαρμαι τὰς τρίχας. Lucian. 15. κεκαρμένη. Leo Phil. 4. ψαλίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alc. Mess. 8. συζυγίην πτερύγων. Paul. Sil. 20. ἐν χθονὶ τῇ πεύκαις εἰς ἐμὲ κειραμένη. Leon. Tar. 62.

κεκρύφαλος, ἀπὸ κομᾶν. Nossis 5. -λου σφιγκτῆρα κόμης. Antip. Sid. 21. -ον χαίτης ῥύτορα. Archias. 5. -ων στρεπτῶν ἅμματα. Antip. Sid. 27. λιθοκολλήτων πλέγματα. Agath. 5. λιθοβλήτων. Paul. Sil. 17.

κελαδέω -εῖς τραυλά. Pamphil. 1.

κελάδημα, θεόπροπον. Christ. Ecphr. 43. διαπρύσιον. Crinag. 10.

κέλαδος -ῳ μουσείῳ. ἀδ. 419. -ων ἐριβρύχων. Antip. Sid. 11.

κελαινόχρως, σίλφη. Even. 16.

κελαρύζω -ον νᾶμα. Leon. Tar. 39. -ζε ἀνθερεών. Nestor. Lar. 3. -ζε. Cereal. 2.

κελευθήτης -ῆσιν. Leon. Tar. 60.

κελευθοπόρος -ρε. ἀδ. 664.

κέλευθος, κυπριδίη. Paul. Sil. 12. -ον ἀστερόεσσαν ζητεῖν. Leon. Al. 2. -ους σφαλερὰς βιότοιο. Christ. Ecphr. 134. κέλευθα ἀρετάων. Id. 98. ἥδεα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. Jul. Aeg. 43.

κέλης -ητος τοῦ πρὶν γλαφυροῖο πῆγμα. Meleag. 77.

κελλίον. Pallad. 15.

κέλυφος, ἐρημαῖον ὄμματος. Crinag. 35. ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, Antiphil. 41.

κεμάς -άδα χρυσόκερων. Philip. 10. -άδες Κρῆσσαι. Antip. Th. 38. -άδος ξουθῆς δειλότεραι. Herodic. II. 64.

κεναυχής -ὲς κάλλος. ἀδ. 34. -έα πλοῦτον. Zenodot. II. 78.

κενεός, θόρυβος πομφολύγων. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) -ῇ Κύπριδι χειρομαχῶν. Scythin. 1. κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν. Meleag. 24.

κενεών -ῶνας οὐρανίους. ἀδ. 574.

κενήριον. Agath. 90.

κενόδοντες -τιδα ἀγρεῖφνα. Phani. 4.

κενός. μισῶ ζῆν εἰς κενόν. Hedyl. 1. εἰς τὸ κένον νόμου χάριν. Lucian. 14. Id. 32.

κενόφρων. Theocr. Chius. I. 184.

κενόω. Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον. Pompej. jun. 1. οἷς ὑμῖν ἐκένωσεν ὅρος Callim. 33. ἀμολγεύς. Crinag. 26. ᾧ ἐπιβρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον. Paul. Sil. 47. εἰς με κένωσον πᾶν σὺ βέλος. Archi. 1. Paul. Sil. 20. τύμβευε κενοῦσα καθ' ὕδατος. Philip. 82.

κεντέω -τήσας. ἀδ. 219.

κεντρίζω. τὴν κόρην ἐκέντρισεν. ἀδ. 421.

κεντρομανής -ὲς ἄγκιστρον (ubi nunc κεντροπαγές.) Macedon. 13.

κέντρον, ἔρωτος. Meleag. 108. Strato 88. μυιάων. Paul. Sil. 66. ἐν γέλωτι κέντρον. Onest. 2. θυμοβόρον ζάλου. Antip. Th. 43. σοφίης θεουδέα κέντρα νομεύων. Christ. Ecphr. 352. περὶ ἐπίκειται φέρουσα κέντρα πόνων. Probl. ar. 27. Ἀργεῖοι κέντρα πολέμοιο. Inedit. κέντροισιν ὀξέσι λαχνήεντα. ἀδ. 131.

κεντροπαγής. ἀδ. 121.

κεντροτυπής -πεῖς πώλους. Philip. 62.

κέντωρ -τορα πορδαλίων. Agath. 92. -τορας τεθρίππων. Stat. Athl. 29.

κεραία -ας γυρᾶς. Paul. Sil. 45.

κεραΐζω -ων σῆμα. Herod. Inscr. 26. -ΐζον νῆσον. ἀδ. 630.

κέραμος. δέπας ἐκ κεράμοιο. Antiphil. 14. -μῳ ὀξηρῷ. Dionys. 4. -μων στεγανώτεροι. Antiphil 12. ὑψηλῶν Parmen. 8.

κεράννυμι. τὸν πόθον κεράσῃς. Polemo 2. σωκρατικῷ σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα. ἀδ. 543. τὸν σὺν ἔρωτι κεράσανθ' ἡδυλόγους χάριτας. ἀδ. 573. κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς. Alcae. Mess. 5. ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ. δαίμων. Onest. 7.

κεραοξόος. Simmi. 1.

κεραός, λόχος, Apollonid. 15. -ὴ βοῦς. ἀδ. 225. -ὸν δάμαλιν. Eryci. 1. -ὸν

βών. Antip. Sid. 20. τρύχων. Anyte. 10. οἱ Πᾶνες. Myrin. 1.
κεραοῦχον, βωμός. Antip. Sid. 12.
κέρας. φάμμαν αἶεν ἐραΐδαν. Qu. Maec. 5. τείνων σὸν κέρας. Meleag. 5. κάλαμον ἐϋτυχίστοισι διάγλυπτον κεράεσσι. Crinag. 4.
κεραστός - τὰ δάκρυα. ἀδ. 295.
κεραύνειος. Bian. 10. - εἰφ Ζανί. Id. 13.
κεραύνιος - Φίλιππος. Antip. Sid. 18. - ον ὠδῖνα Σεμέλας. Alcae. Mess. 5.
κεραυνοβολέω - ῶν μακρά. Meleag. 23. Philip. 2.
κεραυνοβόλος - ον πῦρ. Meleag. 13. 34.
κεραυνομάχης - αν παῖδα. Meleag. 38.
κεραυνάς, ὁ παμμάχων. Antip. Sid. 68.
κερδαλέος - οις λύκοις. ἀδ. 289.
κερδαλῆ, ἀλώπηξ. Archil. fr. 38.
κερδάω (κερδαίνω) - ήσω κέρδος ἀμοχθότερον. Menecr. 1.
κερκίς - ίδος οὐ χρῄζεις. ἀδ. 91. τὰν ἄτρια κρινομέναν. Leon. Tar. 8. εὐποίητον. Antip. Sid. 22. μελεδήμονα πέπλων. Archias. 11. τὴν φιλάοιδον. Antip. Sid. 9. τὰν ὀρθρινὰ μελπομέναν. Id. 26. Ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι μιτωσαμένη. Nicarch. 10. ἱστοπόνοις. Philip. 85. (Lectt. 186.)
κέρμος - ον ὄνον. Nicarch. 35.
κέρμα. λοπὰς καὶ κέρμα. Glauc. 1. κέρματα ἔχειν. Asclepiad. 27. κερδιστικῇ τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 1. - άτων. Gaurad. II. 440.
κερματίζω - τίσας χαλκείην δαίμονα. ἀδ. Byz. 17.
κερμάτιον - ίοις χρώμενος ἀλλοτρίοις. Automed. 5.
κεροβόας. Philip. 6.
κερόεις, θεός. Antip. Sid. 48. - εντι λωτῷ. Sat. Th. 7.
κεστός, αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἑλελίζετο. Christ. Ecphr. 101. - τοῦ μαγώτερα. Philodem. 10. χάρις ἐνενήχετο κεστῷ. Christod. Ecphr. 101. - ὸν Παφίης ὑπὲκ λαγόνων. Leonti. 10. Paul. Sil. 17. τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν. Antiphan. 1.
κεύθω - ων βάρος. Philostr. II. 400. κέκευθε σελίς. ἀδ. 543. κευθόμενον κέαρ. Carphyll. 1.
κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κινύει.

Mnasalc. 18. ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. Philodem. 16. -ην ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει. Rhian. 1. -λὰν Μαιονίδου. Antip. Sid. 69.
κηδεμονεύς -ῆα ἀμεμφέα. Agath. 40.
κηδεμών -μόνα αἴθην εὑρόμεθα. Anyte. 17.
κηδεστής. Erinna. 1.
κηδεύω -ύσας. ἀδ. 729.
κήδομαι -όμενοι ἀθανάτων. Theocr. 12. -η τεκέων. Leonti. 23. -εσθαι τῶν ἀδίκων. Pallad. 139.
κῆδος -δεος λύσιν. ἀδ. 386. -δευς. ἀδ. 665. -δη περισσά. Asclepiad. 37.
κηλήτης. Lucian. 19. Lucill 80.
κηλίς -ῖδ᾽ ὕδασιν ἐγκεράσας. Antiphan. 7. τῶν μεγάλων κηλῖδες. Id. 5.
κηπεύς. Leon. Tar. ined.
κηπωρός. ἀδ. 176.
κὴρ. κῆρες πολύμορφοι. Probl. Ar. 16. μυρίαι βροτοῖσι. Simonid. 18. -ας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς. Id. 31. βίου κῦνας. Theodor. 11. ἀπ᾽ ὠδίνων τῆλε βαλεῖν. Nicias. 3.
κηρίον. ἀδ. 523.
κηρόδετος -τον μέλι. Antip. Sid. 48. -τῳ πνεύματι μελπόμενος. Theocr. 5.
κηροπαγής, θάλαμος. Nicias 7. -εῖς θαλάμους. Apollon. 6.
κηρόπλαστος. Philod. Lectt. 144.
κηρός. οὐδ᾽ ἐπὶ κηροῦ ἀψύχου. ἀδ. 244. ἔρρει καὶ ἐν κηρῷ. Philip. 42. κὴν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι. Id. 53. κηρῷ ζωὰν οὐκ ἔμβαλε. Io: Barbuc. 6. ἐνὶ κηρῷ καὶ ψυχὰν βαλέειν. Id. 7. φῦκος, κηρόν. Lucill. 34. ἴσα κηρῷ τηκομένῳ. Agath. 41. -ῶν ἀμβροσίων. Apollonid. 6.
κηρότροφος -α δῶρα μελισσῶν. Philip. 30.
κηροχίτων, λαμπάς. Antip. Th. 13.
κηρόχυτος -τον πλάσμα. Strato 25.
κηρόω -ώσασθε ἄγγεα. Zonas. 6.
κηρύκιον. Leo Phil. 9. ξύλινον. Nicarch. 31.
κῆρυξ -υκος ὑβλαίου. ἀδ. 313b. ἀρετῆς κήρυκα Ὕμνον. Philisc. I. 184. ἡρώων κάρυκ᾽ ἀρετᾶς. Antip. Sid. 68. φρουρητὸν αὐτοφυεῖ σκόλοπι. Qu. Maec. 5.
κηρύσσω. αὐτά με δῶρα κη-

ῥύσσει μουσάων, Leon. Tar. 100. -σων ἀλέκτωρ. Antip. Th. 5.

κητοφόνος -ον τρίαιναν. Philip. 23.

κηφὴν -ῆνα καλύμπλυτον. Dioscor. 3. -νες ὀλοοὶ ἐδηλήσαντο μελίσσαις Cyrus. 1.

κηώεις -εντι μύρῳ. Antip. Sid. 83.

κίδναμαι -μενος θρόος. Antip. Sid. 47.

κιθάρη -ῃ τῇ στομάτων. Philip. 32.

κιθαριστύς. Phanocl. 1.

κίκιννος, ἔσκυλται. Meleag. 60. εὐπλόκαμος. Id. 66. κόμαι περισσότεροί τε κίκιννοι. Strato. 34.

κίναδος. ὦ μεγάλου κινάδους. Asclepiad. 27.

κινέω -εῖν γυναῖκα. Nicarch. 1. τίνα δεῖ κινεῖν. ἀδ. 86. μὴ κινήσῃς πῦρ. Meleag. 55.

κίνημα -ατος κακοτεχνοτάτου. Philodem. 21.

κίνησις -εως ῥυθμούς. Leonti. 7.

κίνυμαι -μένην ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Automed. 3.

κινύρομαι. Agath. 12.

κίρκος. Phani. 2.

κίρναμαι -μενον μέλιτι. ἀδ. 523.

κίσηρις -ιν λεαντειρῆν. Phani. 3. ψαφαρὰ θῖνα. Philip. 17.

κίσσα. Antip. Sid. 89. ἀντίφθογγον ἀποκλάζουσα νομεῦσι. Archias 28.

κισσοκόμης -μῃ Βάκχῳ. Maced. 26.

κισσός, βλαισὸς Ἀχαρνίτης. Simm. Theb. 1. τετρακόρυμβος. Antip. Sid. 72. Ἀχαρνεύς. Id. 25. εὐχαίτης. Marian. 3. κισσοῦ θαλεροὺς κορύμβους. Meleag. I. 15. βοτρυόεντος. Id. 110. πολυπλανέες. Leon. Tar. 30. -σὸν κροκόεντα. Theocr. 3. φιλάγωνα. Dioscor. 30.

κισσοστέφανος. Il. 517.

κισσοφόρος -οις ἐπὶ διθυράμβοις. Simonid. 76.

κισσύβιον, ζωρότερον. Agath. 7. -ίου μαντῴου. Id. 9.

κισσωτός -τὴν νεβρίδ᾽ ἀναπτομένη. Agath. 31.

κίστη -τας νέμων. Lucill. 77.

κίττα -ται μιμηλὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.

κιχάνω -νει. Macedon. 37.

κίχλη, καὶ κόσσυφος. Rhian. 6. ἀδ. 416. -ης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ας πίονα. Antip. Sid. 62.

κιχλίζω -εις χρεμέτισμα γάμου πρακίλαυθον θεῖσα.

Macedon. 7. -ζουσι πολύ. Irenae. 3.
κιχράω. τὴν τούτω γῆρας ἐκιχράμεθα. ἀδ. 175.
κίχω. ἀρετὰ ἂν ἔκιχον. Mnasalc. 3.
κίων. ὑπὸ κίονα κεῖσαι. Leon. Tar. 71.
κλαγγέω -εῦντι κύνες. Theocr. 6.
κλαγγή, κυνῶν. Leon. Tar. 6. -γὰν βάρβαρον μέλπουσαν. Antip. Sid. 10. γεράνων. Id. 78. -γαῖς ὀρνίθος. Meleag. 123.
κλαγερός -ῶν γεράνων. Antip. Sid. 17.
κλαδαρός -αὶ κάμακες. Leon. Tar. 47.
κλάδιον -ίοισι (ubi nunc κλάδοισι). Leon. Tar. 44.
κλάζω -ει χρωτὶ μέλισμα λύρας. Meleag. 111. -ζουσιν ὄρνιθες. Agath. 25. ἐκ σύνῳδου κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην. Alcae. Mess. 12. λωτοί οἱ κλάζοντες μαλιχρόν. Id. 10. ἔκλαγεν Ἀργείοις. ἀδ. 438. Πίνδαρος ἐκ Θηβῶν. ἀδ. 520.
κλαίω. μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος. Leon. Tar. 26.
κλαυσιμιλίη. Ammian. 25.
κλαυσιβόλαξ. Agath. 30.
κλάσμα -ατος ψαφαροῦ. Phani. 7. -ματα καὶ ἄρτους. Lucill. 30.
κλαστός -τὰ κύπελλα. Paul. Sil. 41.
κλαυθμός -οῦ κεχρημένος. Ammian. 25. -ῷ πεφυρμένος ὄμματα. Strato 68.
κλάω. τὸ ὄμμα ἐς παίδων ἔκλασε συμπαθίην. Antip. Th. 31. -άσας χρύσεια μῆλα. Philip. 51. ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. ἀδ. 383. ἐκλάσθη ῥίζα. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.) κλασθείσας πάτρας. ἀδ. 188. κέκλασμαι ὀρσοδάμνους. Plato 20.
κλειδοῦχος, Αἰακός. ἀδ. 693. -οι νεκύων. Loll. Bass. 10.
κλεῖθρον -οισιν ἀφύκτοις. Antiphil. 22.
κλεῖς -εῖδα συῶν. Aristo 1.
κλείω -είσαι χείλεα. Jul. Aeg. 41.
κλέμμα -ματα γαστρός. Antiphil. 21. -μασι σκυτάλοις τερπόμενοι. Rufin. 1.
κλέπτω. χρόνος καὶ φωνὰς κλέπτει. ἀδ. 440. -ζωγράφε τὰς μορφὰς κλέπτεις. Lucian. 4. ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον. Simonid. fr. 6. -κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας. Archil. fr. 24. κλέψας ἐπ'

ἀγλαΐης. ἀδ. 352. *κλέψασα σύνευνον.* Philod. 5. *βέλβα τὸν πινυτὸν ἔκλεπτε νόον.* Lucian 9. *κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα.* Strato. 16. *κλέψωμεν τὰ φιλήματα.* Agath. 1.

κλέτας. Agath. 46.

κληδὼν -όνα λυγράν. Dioscorid. 26. *στυγερὴν λάχομεν.* Id. 23. *ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς κληδόσιν.* Tymn. 6.

κληῒς -ῖδες πόντου. Theodor. 15.

κλήθρη. Philet. 4.

κλῆμα -ματα ὑγρά. Simmi. 2.

κληματὶς -τίδων ξηρῶν. Lucian. 14.

κληρίον, οὐ μέγα. Zonas 2.

κληρονομέω -μεῖ πατταγῶν. Agath. 68.

κληρονόμος -οις. Pallad. 145. *-ους.* ἀδ. 441.

κλῆσις. τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις. Crinag. 46. *φιλησίη τὴν κλῆσιν.* ἀδ. 709.

κλίμα -ματα γαίης ἀμφοτέρης. Alpheus 5.

κλινικός. Lucill. 36. 40.

κλινόκωμος -ῳ (falsa lectio pro *ἐγκλιδὸν ὤμῳ*) Paul. Sil. 5.

κλίνω -ίνας καμάτῳ πόδα. Macedon. 29. *αὐχένα γαῦρον.* Jul. Aeg. 12. *γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις.* Mesomed. 1. *ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα.* Antip. Sid. 84. *κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφε, κεκλιμένος.* Marc. Arg. 28. *ὤρθωσε τὴν τότε κεκλιμένην.* ἀδ. 188. *ἔργα Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.* Tull. Gem. 5. *πίτυι ἃ ἠχεῖ πρὸς Ζεφύρους κεκλιμένα.* ἀδ. 259. *κεκλιμένα πρὸ γάμου.* Mnasalc. 18. *πὰρ δρυῒ κεκλιμένον.* Eryci. 14. *τύμβῳ κλινθέντα* (ubi nunc *κλινθεῖσα*) ἀδ. 432. *εἰς εὐνὴν ἐκλίθη.* Aenigm. 6.

κλισίη. αὐτὴν εἶχον ἐπὶ κλισίῃ. Marc. Arg. 13. *εὐμύκῳ παρὰ κλισίῃ.* Erycius 3. *-ίην ψυχομένη σκιερήν.* ἀδ. 363.

κλίτος, βόρειον. ἀδ. 396.

κλιτύς -ὺν μαιναλίαν. Nicias 6.

κλοιός -ῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος. Eryci. 11. *δειρὴν πεπεδημένος.* Archias 24. *-οὺς κυνούχους.* Philip. 8.

κλονέω -έει ἶσος ἔρως. Paul. Sil. 30. *ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.* Agath. 1.

κλόνος. ὀλκάδα τὰν δειλαίαν ἀεὶ κλόνος (ubi nunc ἀείκλονον). ἀδ. 434. ἄγριον κλόνον. Theo Alex. 1.

κλόπιμος -μη χείρ. Qu. Maec. 10. -ους χέρας. Philip. 55.

κλόπιος -ίην ὁδόν. ἀδ. 289.

κλύζω. ὑγρὰ τὴν σὴν κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἠλικίην. Anacr. 82. -ζόμενον πελάγει. Philod. 24.

κλυστήρ -ῆρος ψόφος. Nicarch. 26.

κλυτόδενδρος -ου Πιερίης. Philip. 1.

κλυτοεργός -γὲ τύχη. Agath. 65.

κλυτόμητις -τι. ἀδ. 359.

κλυτόπαις. Philip. 66.

κλωβός -οὺς ἀμφιῤῥῶγας. Antip. Sid. 17.

κλώθω. ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἦμαρ. Antip. Sid. 70.

κλωθώ -ῶες ἅρπυιαι. Marc. Inscr. 14.

κλὼν -ῶνα νεηγόν. Zelot. 1.

κλωνίον. Meleag. 2.

κλωστήρ, στρεπτᾶς ἁρπεδόνας. Antip. Sid. 26.

κλώψ -ῶπες. ἀδ. 644. -ῶπας προφυγόντα. Meleag. 20.

κνακός -ὸν κράγον. Agath. 28.

κνῆ. Pallad. 92.

κνήθω -ειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον. Strato 77.

κνημός, λοχήσας ὑπὸ κνημοῖσι. Leon. Tar. 32.

κνηκίχρυσος, ῥίνη. Philip. 16.

κνῆσμα, ψήκτρης. Qu. Maec. 6.

κνήσμων -ονας θελξιπίκρους. ἀδ. 445.

κνίδη. μελισσέων ἰσμοῦ, καὶ κνίδης, καὶ πυρὸς ἡψάμεθα. Artemo. 2.

κνίζω. γλωττίζει, κνίζει. Automed. 3. κολλᾶται, κνίζει. Nicarch. 4. παῖς οὐκ ὀλίγως με κνίζει. Strato 47. ἀκρωνυχεί. Meleag. 25. ὄνυξι. Id. 95.

κνιπός. Lucill. 103.

κνίσμα, πυρὸς θραύσας. Meleag. 79. δύνει εἰς κραδίην. Id. 101. κνίσμα, φίλημα. Strato 51. κνίσματα δακρυ χαρῇ. Meleag. 103. ποθεύντων. Pompej. 2. μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχῃ. ἀδ. 6.

κνώδαλον -λα νυκτός. Meleag. 93.

κνώσσω. Alcae. Mess. 18. Antiphil. 41. -σειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς. Rhian. 2. μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς. Stat. Flac. 8.

κόγχη. ἀδ. 399.

κογχύλη, σῶν λόγων. Leo Phil. 5.
κοέω. οὐκ ἐκόησα. Callim. 5.
καθοράω -ῆς. Nossis 2.
κοιλαίνω. μήποτε κοιλήνῃς Παφίη νόον. Paul. Sil. 43. θυμὸς ὄμματα κοιλήνας. ἀδ. 302. ἐκοιλαίνοντο παρειαί. Christ. Ecphr. 339.
κοιλάς -άδος ἐκ δροσερῆς. Plato 8.
κοῖλος -ον ὀπήν. Posidip. 17. -λην χέρα προσφέρειν. Strato 54. ἐς κοίλην ἐστυφέλιξεν ἅλα. Leon. Tar. 76. -λαι βλεφάρων βάσιες. Rufin. 20.
κοιλοχείλης -εα κύμβαλα. Philip. 6.
κοίλωμα -μασιν γυάλων. ἀδ. 472.
κοιλῶπις -ιν ὀρειάδα πέτρην. Antip. Sid. 27.
κοιμάω. οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον. Antip. Sid. 67. κοιμάσει τὰν φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag. 6. κοιμῶ. Pallad. 139. ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται. Callim. 49. ἐκοιμήθη ὕπνον ὀφειλόμενον. Pompej. 2. ἐπὶ γούνων ματρὸς κοιμαθείς. Posidip. 18. κοιμάσθω ὁ λύχνος. Meleag. 102. κοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ. Leon. Tar. 97.
κοιμίζω. ἀκτῖνας νὺξ ἐκοίμισεν. Meleag. 26. βέλος ἤπατι κοίμισσεν. Bian. 10. ἐλπίδας κοίμισεν τάφος. Parmen. 13. θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν. Philip. 12. κοίμισον τὸν ἄγρυπνον πόθον. Meleag. 32.
κοιμιστής -τὰν λύχνον. Asclepiad. 9.
κοινῇ. μὴ κοινῇ παρτιθέτω. Leon. Tar. 29.
κοιρανίη -ης νεύματι. Stat. Athl. 29. χῶρον γείτονα κοιρανίης Agath. 40.
κοιρανικός -κῇ παλάμῃ. Agath. 56.
κοίρανος, ὕμνων. Archias 29. ἀοιδῆς. Christod. Ecphr. 267. πάσης κοίρανε παννυχίδος. Dioscor. 24. -ον εἰρήνης. ἀδ. 379.
κοιτίς -τίδα γρυτοδόκην. Myrin. 2.
κοῖτος. περὶ κοῖτον ἐπίστης. Meleag. 81.
κόκκος -ου βαφθέντα θέριστρα. Myrin. 2.
κόκκυξ, τέττιγος λιγυρώτερος. ἀδ. 468.
κοκκωτῇ. Strato 3.
κονύαι. Zonas 5.
κόλαξ, καὶ κόραξ. Pallad. 32.

κολάπτω. πέτρον ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος. Philip. 78. κατὰ Φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε. Glauc. 2. μή σε κολάψῃ γέρανος. Jul. Antic. 3. γράμμα λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. Alc. Mess. 21.

κόλασις. Pallad. 78. τῇ κολάσει κόλασιν. ἀδ. 471. -ιν τὴν ὑπὸ γῆν. ἀδ. 414.

κόλασμα, ζηλομανές. Agath. 14.

κολάστειρα. Antip. Sid. 88.

κολλάω -ᾶται κνίζει. Nicarch. 4. -λήσαντα χαλκόν. Aenigm. 8. ἴχνια κολληθείς. Rhian. 4.

κολλητός, θάλαμος κάρφεσι. Agath. 57.

κόλλοψ -λοπι δακάνῳ. Dioscorid. 3.

κολοβός. Lucill. 13. χειρῶν. Xenocr. II. 59.

κολοιός -ῶν κρωγμός. Antip. Sid. 47.

κολοκορδόκολα. Philod. 29.

κολοκύντη -τῶν καὶ λαχάνων. Tymn. 3.

κολοκυνθιάς. Pallad. 27.

κολούω. νούσῳ κεκολουμένος. Philip. 25.

κόλπος -ον κέρας. Eryci. 3.

κόλπος, ἠερίης νεφέλης. Archias 23. ἐς βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσε. ἀδ. 267. κόλπῳ νεφελοειδεῖ λίνου. Paul. Sil. 72. υἷας μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους. Archi. 31. Leon. Tar. 41. παῖς μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων. ἀδ. 32. φιλεῖν κόλπους. ἀδ. 75. κοιμηθεῖσα εἰς Ἀγαμήδους κόλπους. ἀδ. 59. νᾶες κόλποις δεξάμεναι Βορέαν. Meleag. 80. ἠρέμα σοῖς κόλποις ἐναγκάλισαι. Id. 109. ἐν κόλποις ἥμεθα νηϊάδος. Philodem. 20. Κόρινθος κόλποις γῆς Περίανδρον ἔχει. ἀδ. 511. γαῖα ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα. ἀδ. 544. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις. ἀδ. 650.

κολπόω -ποῦται εἰς ὀθόνας Ζέφυρος. Sat. Th. 5.

κολυμβάω. ἐκολύμβα. Lucill. 61.

κολυμβητής -τοῦ Δηλίου. Leo Phil. 8.

κόλυμβος. Antip. Th. 51.

κόμαρος -ου ἢ τερεβίνθου. Antip. Th. 40. -ον αὐαλέαν. Zonas 5.

κομάτας, στάχυς. Heraclid. 3.

κομάω. φυτὰ νέοις ἐκόμησε πετήλοις. Meleag. 110. ἐπ'

Ἠρίννῃ κομῶντες. Antiphan. 5. ἄγρια κομόωσαν τρίχα. Jul. Aeg. 27.
κομέω, τέκνν. Dioscor. 29. ἡμίονοι ἐμὴν κομέουσιν ἀπήνην. Automed. 9. κομέειν σμήνεα. ἀδ. 647.
κόμη, φυτῶν. Meleag. 110. -μας πίτυος. Meleag. I. 16.
κομήτης. Theaetet. 6.
κομπάζω. Pallad. 13.
κόμπος -ου μαρτυρίην. ἀδ. 204. ὧδ' εἶπας οὐ κόμπῳ. Leon. Tar. 79. -ον ἐχθροῦ ἔχει θανάτου. Addae. 2. ἀγηνορίης. Jul. Aeg. 2. ὑπερφίαλον. Id. 1. Pallad. 3.
κομψός -ή. Philodem. 4.
κοναβέω -εῖ. Cereal. 2.
κοναβηδόν, ἐπικρίουσα γένειον. Antip. Th. 26.
κόνδαξ -ακα παίζειν. Rufin. 7.
κονδῖτον -του μοι δεῖ. Pallad. 26.
κονίζω. χρυσείαν οὐκ ἐκόνισσας ἴτυν. Mnasalc. 2. ἐκόνισσεν ἐπωμίδας. Alcae. Mess. 9. ἔμπνοος κονίσσομαι. Philip. 33. ποταμὸν κεκόνιστε. ἀδ. Her. 20.
κονίη -ίης. Agath. 78. -ίη τρηχεῖα. Maced. 33.
κονίω. κεκονιμένος ἕρπεις. ἀδ. Her. 21. -μένα ἀσπίς. Hegesip. 3.
κόντος. Thall. Miles. 2.
κοπάζω. ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει. Antiphil 43.
κοπετός. Nicarch. 30.
κοπιάω -ῶ ζῶν. Asclepiad. 8. μὴ τρέχε, μὴ κοπία. ἀδ. 81.
κοπίς. Leon. Tar. 23. -ίδα φονίην. Addae. 3. σμίλης ὀξύτομον κοπίδα. Jul. Aeg. 10. κοπίδες χεῖρας ἐξέταμον. Paul. Sil. 60. κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσι. ἀδ. 89.
κόπος. ἀδ. 411. ὑπναλέῳ γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Rufin. 5. ἄμπαυσον καὶ κόπον. ἀδ. 363.
κόπριον. σὺν κοπρίοις ἐτράφη. Strato 73.
κόπρος. Lucian. 13. πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν. Qu. Smyrn.
κοπτή -ῆς πλάκες. Strato 54.
κόπτω. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπέκρυφεν. ἀδ. 198. ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας. Agath. 33. βότρυν. Maced. 1. κόψας ὠκύπτερα. Meleag. 62. κόπτῃ ῥήμασιν. ἀδ. 89. κόπτου τὸ πύελον. Lucill. 78. νεκρὸν ἐκοπτόμεθα. Id. 45. κακόφ-

θαι γράμμα. Diodor. 7. κοψαμένη στήθεα. Dioscorid. 8.

κόραξ, Φοίβου λάτρις. Bian. 4. παρελέξατο. Pallad. 40. βωμολόχος τε κόλαξ. Pallad. 32. τοῖς πυλῶσι. ἀδ. 90. τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. ἀμετροβίοις κοράκεσσι. ἀδ. 291.

κοράσιον. Platò. 30.

κορέω. οὐκ ἐκόρεσσε γένυν. Agath. 85. μόθου κορέσασθε. Loll. Bass. 7. κορεσσάμενος κλαυθμοῖο. Philet. 8. κεκορεσμέναι ὕλας. Leon. Tar. 27.

κόρη -ην τυφλήν. ἀδ. 421.

κόρις. γραμματικοὶ εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες. Antiphan. 5. οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου. Parmen. 11.

κορίσκη -ας ἐρῶ. Gaurad. II. 440.

κόρος. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. Leonti. 23.

κόρση. Antiphil. 5. Philip. 67. -ην ἄτριχα. Crinag. 37.

κόρυδος, κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον. Dioscor. 20.

κόρυμβος -ον ἐπανθοπλακοῦντα. Strato 7. -βου γυμνοῖα. Paul. Sil. 60. -βοις καρηβαρέοντα μῆλα. Id. 8. ἐπὶ πρυμναίοισι. Theaet. 2. ἐυσπείροισιν ἀσκητός. Antip. Sid. 27. -ους κισσοῖο. Meleag. 1. 15.

κορύνη. ἐξ ᾄδου τὴν κορύνην ἀνάγει. Automed. 3. -νην. ἀδ. 124.

κορύσσω -ων φόνον πάντεσσιν. ἀδ. Her. 12. τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ. Antiphil. 31. τῷ θεῷ κορύσσεται. Pallad. 71. μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ ἀδ. 467. ἀσπὶς κορυσσομένα ἀνδρὶ σὺν ἀριστέϊ. Mnasalc. 3. κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ. ἀδ. 530.

κορυφή. εἰς κορυφὴν ἐκ ποδός. Bianor. 14.

κορυφόω -ούμενος εἰς ἓν ἀριθμός. Alcae. Mess. 21.

κορωνεκάβη. Myrin. 4.

κορώνη. ἐλάφου χρόνον ἠὲ κορώνης. Lucill. 97. βίον ζώοιτε κορώνης. Automed. 9. τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν εἷα κορώνηι παννυχίην. Posidip 17.

κορωνιάω. ὁ πῶλος κορωνιῶν ἕστηκε. Philip. 50.

κορωνίς, ἐρχοῦρος γραπταῖς σελίσι. Meleag. 129. κορωνίδα γράψατε. Philod. 14.

κορωνοβόλος. ἀδ. 664.
κορωνὸς, βοῦς. Archil. fr. 40.
κόσκινον, ἡ κεφαλή σου. Lucill. 18.
κοσμέω -ησε λέχος. Leonti. 23.
κοσμητὴρ -ῆρα μάχης. ἀδ. 157.
κοσμητὴς -τὰς πολέμου. ἀδ. 157.
κοσμήτωρ -τορα ἡρώων Ὁμήρου. ἀδ. 500. σοφῶν μύθων. Inedit. -τορες ἔργων. Ep. Byz. 15.
κόσμιος -ια κάλλευς. Agath. 31.
κοσμοκόμης, κτήν. Philip. 18.
κοσμοπλόκος. II 518.
κόσμος -ον ἄκοσμον. Julian. Aeg. 64.
κοσμοφθόρος -ρε βασιλεύς. ἀδ. Byz. 16.
κόσσυφος, ἱερὸς ὄρνις. Rhian. 6. ἡδυβόας. Paul. Sil. 72. καὶ κίχλη. Antip. Sid. 62. Archi. 23. ἀδ. 416. -φοι εἰαρινοί. Theocrit. 4.
κοτέω -έειν μέγα. Agath. 15. -έουσα. ἀδ. Her. 10.
κότινος, μῆλα, σίλινα, πίτυς. ἀδ. 453. καλαύροπα ἐκ κοτίνοιο. Zonas 4. βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου. Erycius 9.
κότος -τον τέσσον φαίνει. ἀδ. 275.
κουρεῖον. Phani. 6.
κουρίδιος -ίους θυλάμῳ λύσασα χιτῶνας. Even. 12.
κουρίζω. Problem. ar. 19. -ζων. Stat. Athl. 41. καὶ ἄχνοος. Ib. 48.
κούριμος, παρθένος. Dioscorid. 28. -ον ἄνθος ἡλικίης. ἀδ. 651.
κουροσόος. Pers. 2.
κουροσύνη. Leon. Tar. 7. 33. Bianor. 7.
κουρόσυνος, θρίξ. Theodor. 6.
κουροτρόφος -ῳ Κύπριδι. Nicom. 5.
κουφίζω -ων πόλιας. ἀδ. 612 a. (Lectt. 287.) μὴ τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ. Paul. Sil. 71.
κοῦφος -ον ἔπος. Antiphil. 3. -οιο τυπάνου βαρὺν βρόμον. Phalaec. 3. κοῦφαι λιβάδες. Plato. 8. -οτέρας ὀδύνας. Bian. 19.
κόφινος. μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας. Lucill. 24.
κόχλος -ου πορφυρέου. Leonti. 4. αἵματι. Proclus 5. κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
κρᾶ. Pallad. 92.
κραδαίνω -μένα μελίη. Simonid. 50. -νον ἔγχος. Antiphil. 9.
κραδάω -ων κεφαλήν. Inedit.

κραδίη. ἐξ αὐτῆς κραδίης γελῷν. Rufin. 7.
κράζω -εις πλευροτυπῆ κέλαδον. Meleag. 72. κράζω. Lucill. 84. κράξας. Id. 115. ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς. Antip. Sid. 48. ὀρνίθες τί κεκράγατε. ἀδ. 33. σῶμα κέκραγεν. Rufin. 20.
κραίνω -ειν πάσης ἀγέλης. Marc. Arg. 8. ἀνία' ἔκραιν' ἀνάγκα. Simm. Ala. ἔκρηνα βίᾳ. Ibid. κρῆναι δῆριν. Adrian. 1. Ἠμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι. Sami. 1.
κραιπνός, μετέρχεται. ἀδ. Her. 22. -αῖσιν ἱπποσύναισι. ἀδ. 164. -κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου. ἀδ. 592.
κρᾶμα, τὸ γλυκύ. Meleag. 25.
κράμβη. Philodem 23. -ης καυλοί. Id. 30. Automed. 6. καννάβινης μήλινον ἀσπάραγον. Id. 7. ἀρτιφνεῦς. ἀδ. 176.
κραναός -ὴ νῆσος. ἀδ. 487. πίτυς. Leon. Tar. 32. -ῇ Ἄσσῳ. ἀδ. 366. κραναὰν Μοψοπίαν. Agath. 82. -οῖς οὔρεσι. Asclepiad. 34.
κρανεία, βροτοκτόνε. Anyte. 1. Θοῦρι. Nici. 1.
κράνη. Leon. Tar. 23.
κρανίον. Lucill 2. ἀδ. 462.
κράντειρα, πόνου. Antip. Sid. 35.
κράντωρ -ορος. Sami. 2. -τορ' ἐλευθερίας. Alphe. 11. -τορες Ἀρκαδίης. Myrin. 1.
κρᾶς, κύνεον. Simmi. 5. T. II. 525.
κρᾶσις. Aelius Gall. 2.
κράσπεδον. Qu. Maec. 5. Dionys. 10. Crinag. 21.
κραταιός -στέρην χεῖρα. Automed. 8.
κρατέω. κεκρατημένη οἴνῳ. ἀδ. 98.
κράτος, Καδμεῖον οἴσομεν. Meleag. 52. νηῶν ὃς ἔχεις κράτος. Alphe. 6.
κρεάγρα. Leon. Tar. 14. ἀδ. 90. Ζεῦ κρεάγραν με ποίει. Strato 82.
κρεαγρίς Aristo. 1.
κρεηδόκος, ἐσχάρα. Philip. 13.
κρειοδόκος, σκαφίς. Aristo 1.
κρέκω -κεις δόνακι. Anyte 8. ἐκ κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. ἀδ. 175. δι' ἰξύος ἔκρεκες μολπάν. Archias. 29. ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κελαδόν. Meleag. 111. εὐφόρμιγγα ἀοιδάν. Trypho. II. 451. ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκοντα μέλος. Mnasalc. 10. ὅτε πλάκτρῳ ἔκρεξε χέλυς.

Paul. Sil. 48. κρέξασα πολύθροον. Archias. 28.

κρεμαστός, ἀπὸ πεύκης. ἀδ. 291.

κρεοπώλης. Inedit.

κρήγυος, ἀνὴρ παρ᾽ οἴνῳ. Damaget. 12. καὶ παρὰ χρηστῶν. Theocr. 20. ἄλλο μὲν οὐδὲν κρήγυον. Asclepiad. 38. τὸ κρήγυόν με πορθεῖς. Archias. 1.

κρήδεμνον, ἐφελκύσασα παρειαῖς. Christod. Ecphr. 150. ἐπειρύσασα προσώπῳ. Ib. 200. χρυσοπηνήτῳ λαμπόμενον γραφίδι. Agath. 5. πόλεων λύει. Bacchyl. fr. 11. ἔθειρας κρηδέμνῳ συνέεργεν. Christod. 141. κρήδεμνα καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη. Nicias. 3.

κρημνοβάτης, Πάν. ἀδ. 261.

κρημνός. πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον. Philodem. 16. ἐς κρημνοὺς ἕλκε καὶ ἐς πελάγη. ἀδ. 47.

κρηναῖος -αῖαι λιβάδες. Antiphil. 39.

κρηνιάς -άδων. Alcae. Mess. 17.

κρήνηθον, πιών. Dosiad. Ara. 1.

κρηπίς -πῖδα βίβλοιο. Agath. Prooem. τύμβῳ περίγραφε. Tull. Gem. 10. Μινύην κιθαρήν. Agath. 86. ἄῤῥηκτον. ἀδ. 401.

κρητήρ, οὐ δέχεθ᾽ ὑδροπότας. Antip. Th. 45.

κρητίζω -ων λιμῷ τοὺς μελέους πίνακας. Pallad. 27.

κρῖ. Pallad. 30.

κριθή. οἶνος ἐκ κριθῆς. Jul. Bas. 1.

κρίνον -να ἐμπλέξας. Meleag. 1. 5. οὐρεσίφοιτα. Id. 92. γελῶντα. Id. 105. πολλὰ βάλλετε ὑπὲρ τύμβου. Dioscorid. 38.

κρίνω. κεκριμένον πελάγει. Antip. Sid. 97. λουτροῖσι. ἀδ. Her. 32. ἀσπίδα κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ. Leon. Al. 15.

κριοβόλος -ου τελετῆς. ἀδ. 191.

κρίσιμος -ων φαέων. Agath. 69.

κρίσις, τῆς μορφῆς. Damoch. 3. οὔ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις. ἀδ. Her. 15.

κροκάλη, ἠϊόνος. ἀδ. 400. -ην παρὰ Σικελήν. Agath. 57. παρὰ κροκάλαις. Crinag. 36. Phani. 5. Euphor. 2. αἰών μ᾽ ἔτριψε κροκάλαις ἴσον. Theodor. 18. ῥοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισιν. ἀδ. 434.

κροκαλός. εἰς κροκαλήν

κρώϊον ἠϊόνα (?) Tull. Laur. 2.
κρόκεος -ων ἀπὸ καστῶν. Philodem. 24.
κρόκη ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν. Hegesip. 2.
κρόκινος -οις χρίσατε μύροις. Philod. 22.
κροκόδειλος -ον θῆρα δικαιότατον. Antiphan. (III. 331.) 1.a. ἀποφθίμενον φύσις διαλύει εἰς σκορπίους. Archela. 3.
κροκόεις, καστὸς θαλάμων. Antip. Sid. 98.
κροκόπεπλος, ἠώς. Paul. Sil. 64.
κρόκος, οἵτε μύροισι πνείοντες στέφανοι. ἀδ. 111. τύμβος ἀπ' εὐώδει ὄδωδε κρόκῳ. Antip. Sid. 83. -ον παρθενόχρωτα. Meleag. 1. 12. χρυσάνθη. Id. 2.
κροκόω. κισσῷ μέτωπον εἶχε κεκροκωμένον. Nicaenet. 4.
κροκύς, χλαίνης θερμή. Antip. ined. πορφυρέων ἐπὶ κροκύδων. (ubi nunc κροκίδων) Antip. Th. 32.
κρονικός, ἀστήρ. Ammian. 10.
κροσσωτός, χίτων Phalaec. 6.
κρόταλον, χαλκοβαρές. Antip. Th. 70. καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. Rufin. 14. -ων χαλκοτυπὴς πάταγος. Meleag. 60. θηλυμανεῖς ὄτοβοι. Antimach. 1. 167. ἡ κροτάλοις ὀρχηστρίς. Satyr. Thy. 7.
κρόταφος. ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος. III. 329. ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους. Antip. Th. 21.
κροτέω -τεῖν πολέμους. ἀδ. Byz. 1. -έων ὑπὲρ ἄκμονος. Pancrat. 2. εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω. Inedit.
κρότος. κατὰ κρότον ῥυθμοῖο. Alcae. Mess. 12. κρότοι γαμικοί. Philip. 79.
κρότων, οἷα ὑγιής. Pallad. 109.
κροῦμα, διὰ δονάκων. Alcae. Mess. 10. -τα κιθάρης. Agath. 25.
κρουματικός -κὴν σοφίην. Agath. 68.
κρούνισμα, μελισταγές. ἀδ. 259.
κροῦνος -ου πρὸς ῥύσιν. Hedyl. 4. (8).
κρούω -ων ἀμφοτέρους. Strato 29. -ει καὶ φρένα καὶ κιθάρην. Paul. Sil. 55. πηνίσματα. ἀδ. 82.
κρύβδην. Pallad. 5.
κρυμαλέος -έαι ζῶναι. Eratosth. Cyr. 2.
κρυμός, νιφόεις. Antiphil. 8.

-οῦσι διδέντος Ἕβρου. Stat. Flac. 12.
χρυμώδης -εις Ἄλπεις. Philip. 68.
κρυόεις -εντα πάγον. Leon. Al. 12.
κρυπτός. Antip. Th. 69. -τὸν φόνον. ἀδ. 475. -τὰ δόμοισιν ἄχη. Jul. Aeg. 43.
κρυστάλλινος -να νυμφῶν δῶρα. Nicarch. 8.
κρυσταλλόπηκτος. Paul. Sil. 74. 95.
κρύφιος -ίου βέλεος. Antip. Sid. 14. -ίης εὐνῆς. Ablab. II. 451. ἀκεστορίης. ἀδ. 583. -ίην πάγην. Archias 10. -ίων βόλων. Ib. -ίοις ὄμμασι. Agath. 7. -ίαισι φλοξί. ἀδ. 472. -ίας κελεύθους. ἀδ. 540.
κρυώδης -εις νιφάδες. Apollonid. 15.
κρωγμός, κολοιῶν. Antip. Sid. 47.
κρώσσιον. Bianor. 4.
κρωσσός -ῷ χαλκίῳ περισταλείς. Heges. 6. -σὲ πίνθιμε. Erinna. 2.
κτέαρ, κοινὸν πλούτου καὶ πενίης. Macedon. 33.
κτεάτιστος -τον ἄργυρον. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)
κτέρας, κτερέων. Jul. Aeg. 39.
κτερίζω -ίσω δέμας. Apollonid. 29.
κτῆνος, τὸ πελώριον. Dorieus. II. 63.
κτήσιος -ία Κύπρις. Leon. Tar. 5.
κτῆσις -ιν πολλάν. Nossis. 4. -εος ἐξ ὁσίης. ἀδ. 169.
κτήτωρ -ορος. Damoch. 1.
κτίλος. Antip. Sid. 28.
κυαναυγής -ὲς ἴον. Rufin. 15.
κυάνεος, θάνατος. Anyte. 18. -εον θανάτου νέφος. Simonid. 33. γράμμα. Euphor. 2. μοῖρα κυανέη. Aeschyl. 1. πορθμίδι κυανέῃ. Leon. Tar. 59.
κυανοβλέφαρος -ρῳ. Rufin. 7.
κυανόθριξ -τριχα χαίτην. Antiphil. 6.
κύανος. βαπτῇ πορφύρεον κυάνῳ. Crinag. 3.
κυανῶπις -πι θεά. Mesomed. 1. -πιν Μοῦσαν. ἀδ. 717.
κύβδα, πωλευμένη. Archil. fr. 44. (Lectt. 236.)
κυβερνήτειρα, βιότοιο τύχη. Pallad. 104.
κυβερνητήρ -τῆρα κανόνα. Paul. Sil. 52.
κυβεύω. τοὐμὸν πνεῦμ' ἐκύβευσεν ἔρως. Meleag. 73.
κυβιστάω. εἰ κυβιστήσει εἰς ἐμοὺς μυχούς. Leo Phil. 8.

κύβος -ον πάντα ῥίπτω. Philodem. 16.

κυδαίνω. Simonid. 33. Antip. Th. 47. Alc. Mess. 7. ἀδ. 369. 616.

κυδάλιμος -οις καμάτοις. ἀδ. 685.

κυδήεις -εντα δῶρα. ἀδ. Byz. 4.

κυδιάνειρα, Σπάρτα. Damaget. 3.

κυδιάω -άει νίκαις. Stat. Athl. 5. -όωντα ὕβρεϊ. Sami. 2. -όωσα ξανθαῖς ἐθείραις. ἀδ. 721.

κύδιστος -οιο φωτός. ἀδ. 579.

κυδοιμός -οῦ προάγγελος. ἀδ. Her. 24.

κυδρός -ῇ παράκοιτι. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302.)

κῦδος, ἑλὼν ἀρετῆς. Stat. Athl. 20. -ει δρεψάμενος. Ib. 13. κενά. Agath. 58.

κυδωνιάω -ᾷ μαζός. Leon. Tar. 41.

κυκάω. ἐκύκησε νέα. Heraclid. 2. ὡς ἐκυκήθη κῦμα. Archil. 30. πόντος ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθείς. Theodor. 1. θυμὲ κήδεσι κυκώμενε. Archil. fr. 14.

κυκεών -ῶνα Jul. Antic. 1.

κυκλικός -κὸν ποίημα. Callim. 1.

κύκλιος. τῶν κυκλίων πολύθρουν στίχον. ἀδ. 571. τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέγοντας. Pollian. 1.

κυκλοδίωκτος, ὄνος. Secund. 2.

κυκλόεις -εσσαν ἴτυν. Anyte. 20.

κυκλομόλιβδος. Damoch. 2.

κύκλος -ον ὑπήνης. Christod. Ecphr. 136. αἰθλων. ἀδ. Her. 4. τροφερῆς ἀλετήρμονα. ἀδ. 369. κύκλα ἱερὰ σελήνης. Leon. Tar. 49. παρειῆς συνείρυε. Christod. Ecphr. 14. ὤφελε μυρία κύκλα ζώειν. Leont. 23. ἡλίου. Ined.

κυκλόσε. Philip. 30.

κυκλοτερής -ρῆ μόλιβον. Philip. 17.

κυκλόω -ώσας τόξον. Meleag. 82.

κυκλώπειος -είη Μυκήνη. ἀδ. 487.

κύκνειος -ῳ στόματι. ἀδ. 524.

κύκνος, ἐπ' ὄχθαισι ποταμοῦ ᾄδει. Meleag. 110. ὁ Τήιος. Antip. Sid. 76. Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος. Posidip. 11. λιγύθροος Αὐσονίοισιν ἔπρεπε. Christod. Ecphr. 414. Ἑλικώνιος. Id. 382. Ζεὺς κύκνος. Pallad. 40. ἀδ. 4. 53. 54. κύκνος ὑμνητήρ. Leon.

Tar. 80. λαιότερος κύκνου ὁ μικρὸς θρόος ἢ κολοιῶν κρωγμός. Antip. Sid. 47. εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν. ἀδ. 468. τέττιγες ἀείδειν κύκνων γεγωνότεροι. Antip. Sid. 30.
κυλινδέω -ήσει κακότητα. Herod. Inscr. 35.
κυλίνδω -όμενον πῆμα. Antip. Sid. 105. -οισι κύμασι. Duris II. 59.
κυλίω. πάντων ἐλπίδας μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω. Anyte 22. οἵ ποτε γῆ ἐκύλισσαν. Hegesip. 6. -όμενον ὑπὲρ τεφρῆς. Meleag. 113.
κυλλός. Lucill. 11.
κῦμα, δισσῶν τέκνων. Leon. Tar. 3.
κῦμα, πυρός. (ubi nunc καῦμα). Antip. Sid. 59. Ἐννοσῦς. ἀδ. 283. πενίης. Lucian. 30. Κύπριδος ἐν χέρσῳ. Meleag. 19. θανάτου ἴκελον. Crinag. 31. φόνιον στυγνοῦ κῦμα μόθου. Theo Alex. 1. κυπαρτίδιον ἀλυσκάζων. ἀδ. 417. κύματι κυπριδίῳ πνιγομένης ψυχῆς. Macedon. 3. κύματα βιότου ποντοπόρει. Paul. Sil. 71.
κυμαίνω -νει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. (rectius χειμαίνει) -οἶνος κυμαίνει οἷα Λίβυσσαν ἅλα. Eratosth. 1. δάκρυσι κυμαίνοντα. ἀδ. Her. 21. σὲ τὸν οἴστρῳ κυμήναντα θεούς. Alcae. Mess. 11.
κυματοπλήξ -ῆγος ἐπὶ σκοπέλου. Archias 16.
κύμβαλον -α ὀξύφθογγα. ἀδ. 174.
κύμβη -ης ἁλιτρύτου. Tull. Laur. 2.
κυναγεσία -ας μνᾶμα. ἀδ. 666.
κυνάγχη -ην ἐπαυχένιον. Rhian. 8.
κύνεος -οι πῶλοι. Strato 77.
κυνηγέσιον, πᾶσα χθὼν τῆδε. Diotim. 4.
κυνηγέτις -τιδι αἰγανέα. Antip. Sid. 18.
κυνόμυια. Lucill. 69. ἡ γαστήρ. ἀδ. 107.
κυνοῦχος -ον ἀχάλκωτον. Leon. Tar. 11. -ους κλοιεύς. Philip. 8.
κυνῶπις. Cosmas. III. 127.
κυπάρισσος -ων ἰσοζυγέων. Theaet. 2. -σοις σπειραῖς, Agath. 25.
κυπελλόμαχος -ου εἰλαπίνης. Macedon. 19.
κύπελλον -λα βοτηρικά. Thall. Mil. 3.
κυπελλοφόρος. Procl. 5.

κύπρον, νέων. Meleag. 1. 41.

κύπτω -τοντι αὐχένι. Christ. Ecphr. 325. μανίῃ κεκυφότα νῶτα συνέλκων. Id. 6. κεκυφότα ὄζον γήραϊ. ἀδ. 125.

κύρβεις. στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβεις. Agath. 58. -ιας Ἀλκείδαο. Id. Prooem. γηραλέας. Comet. 5.

κύριος, ψυχῆς. Bian. 6. τούτων. Pers. 3.

κύρμα, θηρῶν. Myrin. 3. ἰχθύσι. Leon. Tar. 90. κυσί. ἀδ. 633.

κυρτευτής. Qu. Maec. 5.

κυρτός -τὸν χεῖλος. ἀδ. 230. ἄγαν. Lucill. 80.

κύρτος -τον λυγοτευχέα. Crinag. 27.

κυρτόω -τοῦται μετάφρενον. Meleag. 77. -τώσαντες λαίφεα. Paul. Sil. 57.

κύρκων. Crates fr. 8.

κύρω -σουσιν ἀστράσι ἀδ. 318. ἔκυρσα τάφου. Archi. 33. λήθης δόμων. Simonid. 55.

κυτογάστωρ -ορας ἑψητῆρας. Leon. Tar. 14.

κύτος, πλαγκτὸν νηός. Antiphan. 6. τοῦτ᾽ ἔκαμον τὸ κύτος. Archimel. 1. ἀδριακοῖο κύτους. Philip. 58. κοίλου φρείατος. Eratosth. 3.

κυφαλέος -έα ἰξύς. Phani. 4.

κυφός, διὰ γῆρας. Crates fr. 6. -ὰς καρίδας. Asclepiad. 28.

κύω. ἡ Νέμεσιν οὐχὶ κύσασα θεόν. ἀδ. 82.

κύω. ἔκυσεν χέρα. Isidor. Aeg. 4.

κύων, κρησσα γοργή. Antip. Th. 38. τοῖος ἐγ᾽ εἰμὶ κύων. ἀδ. 232. δένδρων. Antiphan. 8. θεῖον ὑλακτήτην δήμου κύνα. Theodor. 18. πάσης ἐπιίδμονα θήρης. Macedon. 27. λυσσητήν. ἀδ. 394 b. (III. 333.) τὸν φλογόεντα. Strato 67. ὀφθαλμοὶ παίδων κύνες. Meleag. 4. λυκοῤῥαῖσται. ἀδ. 535. φεῦ κύνες. Antip. Th. 53. φύλακας κύνας. Crinag. 32. κῆρας βίου κύνας. Theodor. 11.

κώδων, χάλκεος. Crinag. 10.

κώθων -νι ἔγχει. Scolion. 17. διὰ χρυσέου κώθωνος. Hedyl. 4. (8.) Archil. fr. 5.

κωκυτός -τῷ μεγάλῳ. Eutolm. 3.

κωκύω -υον. Nestor. 3.

κῶλον. ἄγρια κῶλα βάτου. Zenod. 2. εὔστροφα ῥινοῦ χερμαστῆρος. Antip. Sid. 105.

κῶμα, ὕπνου. Theocr. 3.

ἄξει κατὰ βλεφάρων. Plato 13. ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον. Id. 15. ἠρεμέοντα περὶ κώματι παῖδα. Ammon. 2.
κωμάζω. ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. Antigon. Car. II. 244. ἐν Ἰσθμῷ ἐκώμασα. ἀδ. 420. ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας. ἀδ. 288. θρῆνος εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. Philip. 79.
κωμήτης. Dioscor. 16. Myrin. 2. Antip. Th. 65.
κωμικός -ὸν βίον. II. 513.
κωμῳδογέλως. Phalaec. 2.
κωμῳδογράφος. Dioscorid. 30.
κῶμος -ῳ ἐν ἠγαθέῳ βιότου. ἀδ. 747. ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων. Onest. 2. οὐκ ἀγαθὸν ἐπερχόμενοι. Aristo. 2.
κωνίον -ία μαστῶν. Philodem. 18.
κῶνος. ὑψίκομον φωνήεσσαν φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις. Plato 13.
κωνοτομέω. Eratosth. Cyren. 3.
κωνοφόρος -ου θύρσου κάμακα. Phalaec. 3.
κωνοπεῖον. Agath. 73. Paul. Sil. 66.
κώνωψ. Meleag. 90. Lucill. 53. θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος ἢ μέλι κώνωψ. Ammian. 10. βραχύς. Agath. 73. ὀξηρῷ τερπόμενος κεράμῳ. Dionys. 4. κώνωπες ὀξυβόαι. Meleag. 93.
κωπεύω -εις βάριν. Zonas 7.
κωπίτις -τιδος πίσσης. Rhian. II. 526.
κωρεσόα, Ἄρτεμις. Pers. 2.
κωτίλος -λα φίλτρα. ἀδ. 660.
κωφός -ὸν τύπον μορφᾶς. Meleag. 12. εἴδωλον μορφᾶς. Posidip. 18. δάκρυ ὀφθαλμοῖς ὑποικεῖ. Glauc. 5. γράμματα. Marc. Arg. 33. κωφὴν καλάμην. Statyll. 2. στησάμενοι λίθακα. Heraclid. 2. πυγὴ χαράσσεται κύματι κωφῷ. Rufin. 2. λίθῳ. Plato 15. κωφαὶ πάγαι. Archias 23. μαῦνα ἔνεστι τάφῳ ὀστέα κωφά. ἀδ. 678. κωφὰ κεῖται λείψανα πύργων. Onest. 6. θεῶν οὔατα μεμφόμενος. Lucill. 110. χλευαζομένη. Meleag. 24. μήτηρ μύρεται. Theon. 3. κωφὰ πρὸς ἔμψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος. ἀδ. 272. κωφοῖς ἀνέμοις. Qu. Maec. 9. τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα ὀμ-

-ματα. Meleag. 44. κωφαῖς λινοστασίαις. Antip. Sid. 62.

Λ.

λαβίς -ίδες ἀρσενικαί. Meleag. 48.
λαβροπόδης, χείμαῤῥος. Antiphil. 31.
λαβροποτέω. Marc. Arg. 12.
λάβρος -ῳ πιόμενος μέλιτι. Meleag. 25. θάλασσα λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη. Leon. Tar. 74. λάβρον πυρσόν. Paul. Sil. 15. ἐπαιγίζων. Id. 30. λάβροισι χείλεσι φιλεῖν. Strato 25.
λαβροσύνη. Leon. Tar. 14.
λαβύρινθος, εἰνάλιος. Theodor. 2. παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος. Rhian. 4. -οις ἐνὶ πολυγνάμπτοις. ἀδ. 564.
λαγαρός -ὸν δέρμα. Paul. Sil. 10.
λαγαρόω -ούμενον ποταμόν. Philip. 71.
λαγνεία -ας ἀκολάστου. Pallad. 122.
λαγνός. ἀδ. 552.
λαγοθήρης -ρα. Leon. Tar. 17.
λαγοκτονέω -ἐεις. ἀδ. 173.
λαγοσφαγία. Agath. 43.
λάγυνος -νε σύνδειπνε, βραχυσύμβολε, μύστι. Marc. Arg. 18. μεθυσφαλής. Id. 21. νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον. Id. 26. ἥμισυ πίσσος ἔχει. Rhian. II. 526.
λαγχάνω. Πατέριον ἔλαχε τύμβος. ἀδ. 690. ἰχθυόεν γένος ἔλαχεν. ἀδ. 32. σῶμα λέλογχε κόνις. ἀδ. 743. λελογχὼς πρηῶνα Ἑρμῆς. Leon. Tar. 56.
λαγών -όνι πρὸς ποταμοῦ. Antip. Sid. 23. ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων. Antip. Th. 48. ἆσθμα κοίλων ἐκ λαγόνων. ἀδ. 313. διὰ λαγόνων πλατέων. Erycius 8. τὸν λαγόνων μόχθον. Agath. 83. μαψιτόκων. Probl. ar. 18. λαγόνεσσι φαρέτρης. Leon. Al. 11. μόσχε τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι. Antip. Sid. 58.
λαγωοβόλον. Leon. Tar. 12.
λαγώς -ὼν οὐατόεντα ταχύπουν. Meleag. 120. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. ἀδ. Her. 11.
λαγωσφαγίη, ταχινή. Agath. 43.
λάζω -ετο. Stat. Athl. 5.
λαθικηδής -ία τέχνης ἰδμοσύνην. Crinag. 16.

λαθραῖος -αίῃ εἰρεσίῃ. Antiphil. 23.

λαθραίως. Nicias 8.

λαθρηδόν. Anyte 11.

λαθριδίως, φθεγγομένων βλεφάρων. Paul. Sil. 21. εἴς λετο. Ablab. II 451.

λάθριος. Marc. Arg. II. 529. -ιον πῦρ. Paul. Sil. 29. πόδα. Philip. 45. νῖκα Ῥέης. Macedon. 32. -ίοισι τενάγεσσι. Apollonid. 16.

λαθροβόλος -ῳ δόνακι. Erycius 5.

λαθροδάκνης -νας κόρεις. Antiphan. 5.

λαθρίπους -ποδας τόκους. Antiphan. 3.

λαίλαψ -λαπι νότου χειμερίῃ. Anacr. 82. ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων. Archias. 18.

λαίμαργος -ων λύκων. ἀδ. 418.

λαιμητόμος -μα κνωδάλων ξίφη. Philip. 13.

λαιμοδακής -εῖς ἀκίδας. Philip. 22.

λαιμοπέδη. Leon. Tar. 34. Antip. Sid. 17.

λάϊνεος -ίας Ἀριάδνας. ἀδ. 305. -ίῳ τάφῳ. ἀδ. 479. -ταλάρῳ. ἀδ. 271. -ίῃ εἰκόνι. ἀδ. 560. -εον θήκατο. Leonti. 13. -ίην στήλην. ἀδ. 162. 710.

λάϊνος -νον τάφον. Diodor. 14.

λαισήιον. Scoli. 22.

λαῖτμα, πλατύ. Agath. 82.

λαῖφος -εα μὴ λύσῃς. Joan. Barb. 10. τείνας ἀπὸ προγόνων. Callim. 31.

λαιψηρός -ὰς Μώμου πτέρυγας. Alcae. Mess. 5.

λακέρυζος -ον θεόν. ἀδ. 40.

λακίζω -κίσασα κόμας. Stat. Flac. 10.

λακτίζω -ει κραδίην ἔρως. Strato 15. λακτισθείς. Lucill. 63.

λακτιστής, ληνοῦ. Qu. Maec. 11.

λαλαγέω -εῦσιν ἀηδόνες. Marian. 4. -γεῦσα χελιδών. Leon. Tar. 67. -γεῦσαν ἀγρότιν ἠχώ. Paul. Sil. 48.

λαλάγημα. Dioscorid. 11.

λαλέω -εῦντα τέττιγα. ἀδ. 416.

λάληθρος -ον ὑάκινθον. Meleag. I. 13. θῆλυ γένος. ἀδ. 33.

λαλητρίς -ίδες φθονεραί. Agath. 12.

λάλιος -ίου στόματος. Meleag. 94. -ιον καὶ πρεσβύτην. Id. 127. -ίαν ἑταίραν. Id. 82.

λάλος -ον μητέρα. Marc. Arg. 13. εἰκόνα. Archias.

14. λάλα κύμβαλα. Erycius 2. λαλίστατος τέττιξ. Bianor. 3.
λαμπάς -πάδι μητρώη. Asclepiad. II. 490. -δα κηροχίτωνα. Antip. Th. 13. ἀπ' ὄσσων. Meleag. 13. ἠελίου. Pallad. 123. νικήσας. ἀδ. 123. ἔμπυρον. ἀδ. 124. ζωᾶς δραμεῖν. ἀδ. 734. ἡ ὥρα λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει. Alcae. Mess. 1.
λαμπετάω. II. 518.
λαμπρός -ὸν πέλαγος. Anyte 5.
λαμπρύνω -ει τὸ σῶμα. ἀδ. 445.
λάμπω. εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν. ἀδ. 275. Σπάρτᾳ ἔλαμψε κῦδος. Dioscor. 13. παῖς ὦ καλὸν ἄνθος ἔλαμψεν ἔρως. Artemo. 1. λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων. Archias 24. λάμψω φέγγος. Antip. Sid. 13. ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις. Strato 20. λάμπομαι ἀρετᾷ. Mnasalc. 3. ῥόδον εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις. Strato 36. -μένην κάλλει. ἀδ. 307.
λαμυρός. ἡ λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον. Asclepiad. 17. -ὰν ἱστορίην. Dioscorid. 26. κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. ἀδ. 660. -οῖς ὄμμασι. Meleag. 76.
λάξ, ἐπέβαινε κατ' αὐχένος. Meleag. 28. πατήσας λυσσώδη βίον. ἀδ. 653. στέρνοις. Paul. Sil. 20. οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνε χορούς. Marc. Arg. 23. πατέοντα τοίχους. Bian. 11. βαλεῖ σε καὶ λάξ. Mich. Psell. III. 127.
λαοξόος ἀδ. 719.
λαοσσόος -όα τείχη. ἀδ. Byz. 1.
λαοτέκτων -ονος στάθμη. Crinag. 36.
λαοτίνακτος -τον ὕδωρ. Bianor. 4.
λαοτύπος. Theaetet. 3. βάκχην στήσατο. Agath. 42. -ποις σμίλαισι κεκολαμμένον γράμμα. Alcae. Mess. 21.
λαπάρα. Pallad. 18.
λαρίς. καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι. Leon. Tar. 74. ἁλιζώοις. Id. 82.
λάρναξ -νακα ὀμβρήσας δακρύοις. ἀδ. 665.
λάρος, χάρισι μεμελημένος. Tymn. 2.
λαρός -ὸν ὕδωρ. Plat. 15. ἔπος. Agath. 39. λαρῆς ἡμερίδος. Thall. Mil. 4. ἄνθεα λαρά. ἀδ. 695.

φθέγξατο. ἀδ. 520. λαροῖσι χείλεσι. Alc. Mess. 12.
λαρυγγιάω -όων βραγχά. Agath. 69.
λάσανον. Loll. Bass. 3.
λάσθη -ην καὶ χλεύην ποιεῖ. Aeschri. 1. 189.
λασιαύχην -ενος ἔγγυθεν ἄντρου. Theocr. 1.
λάσιος -ίου ποδὸς ἴχνια. ἀδ. 173. -ίας πίτυος. Archias. 22. πλατάνου. ἀδ. 260. -ίην ὄχθην. Marian. 3. γένυν. Stat. Flac. 2. Ἡρακλέους ἄλοχον. Strato 67. -ίους χαράδρας. Eryci. 3. λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Sosipater. 3.
λασιόστερνος -νων πορδαλίων. Agath. 92.
λάσταυρος -ων. Ammian. 8. δασυντρώγλων πίσμα. Meleag. 49.
λάταξ -τάγων πλήγμασι τερπομένους. Agath. 9.
λατομία. ἐκ τῶν λατομιῶν. Ammian. 19.
λάτρις, κηρῶν μόρος. Archias. 31. μουσέων. ἀδ. 528. Δαμάτερος. Philip. 76. Κύπριδος ἔρως. ἀδ. 399. Βάκχου ἱλαρὴ λάτρι. ἀδ. 79. πιερίδων. ἀδ. 535. ἐράτων. Paul. Sil. 13. σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκεν. Rufin. 34.
λαυκανίη, τενάλιη. Agath. 63. περὶ λαυκανίην (ubi nunc λευκανίην) λαρυγγιόων. Id. 69.
λαύρα. Theocrit. 4.
λαφυγμός. Leon. Tar. 14.
λάφυρον -α ὑγρὰ πόθων. Hedyl. 1.
λαφύσσω. ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ. Paul. Sil. 18.
λαφύστιος -τις. ἀδ. 413.
λαχαίνω. ζῶν ἐλάχηνε τάφον. Paul. Sil. 78.
λαχανηλόγος. Leon. Tar. 56.
λάχανον -ου χαλαρωτέρη σαῦρα. Automed. 3 a. (III. 331.) -ων σχεδόν. ἀδ. 231.
λαχναῖος -ον βρέγμα. Crinag. 35.
λάχνη, οὔ σ' ὀνήσει. Antisti. 2. -νᾳ βέβριθα γένεια. Simm. Alae.
λαχνήεις -εντι ἄνθεϊ γενειάδος ἄκρα χαράξας. Christod. Ecphr. 212. -εντα- νέντρους ἐχῖνον. ἀδ. 131.
λαχνόω. -οῦται νυκτί. Strato, 20.
λεάντειρα, κίσηρις. Phani. 3.
λέβης. ἄγων ἀμφὶ λέβητος. Diotim. 5. τῶν σῶν λεβήτων ἡ φύσις σύντομος. Aenigm. 25.

λέχριος -ιον νεῦμα ποδῶν. Simmiae Ovum.

λεχώ -οῖ ὑπερέσχεε χεῖρας. Phaedim. 3.

λεχώϊος -ϊα δῶρα. Dioscor. 31.

λεχωΐς. Diodor. 1.

λέων, δυσμενέεσσι. Antip. Sidon. 91. τλῆθι λέων ἄτλητα παθών. ἀδ. 457. -οντος πυρσοῦ. Leon. Tar. 51. εὐβοστρύχων. Loll. Bass. 8. ἀκροχανὲς δέρμα λέοντος. Paul. Sil. 47. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. ἀδ. Her. 11. χαροποῦ. ἀδ. 290. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. Posidip. 14. τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων. Agath. 92. θρέπτειρα. ἀδ. 174. ἐρημαίῃσι λεόντων ὠρυγαῖς. ἀδ. 398.

λεωργός -ὰ ἔργα. Archil. fr. 17.

λήγω -γε γόων. ἀδ. 661. λήγεις καὶ ἀνθεῖς. Rufin. 15. λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα. Rufin. 15. κραδίης καὶ ἤπατος. Macedon. 8. λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας. Antip. Sid. 10. λήξει οὐδ' αἰῶνι γόον. Leon. Al. 16.

λήθαιος -αίης ἀκάτοιο. Loll. Bass. 7.

ληθάνεμος -ον ὥρας. Simonid. fr. 15 b. (Lectt. 25.)

ληθαργικός. ἀδ. 411.

λήθαργος -γε κακῶν. Meleag. 55. φιλεύντων. Id. 90.

ληθεδών -όνι εἴχετο. Agath. 45. εἰς ταχινὴν ἔβρει τοιάδε ληθεδόνα. Tull. Laurent. 3.

ληΐδιος -ίην. ἀδ. Her. 9. Ἑλλάδα. Jul. Aeg. 3. χερσὶ ληϊδίαις. Id. 12.

ληΐζω. οὐ σὲ μόνον Κύπρις ἐληΐσατο. Asclepiad. 9. Ἀθηνᾶς αὐλούς. Antip. Th. 29. πτηνὸν ὁ πτερόεις ἰός. Bian. 10. ἔρως μανίαις θυμόν. Paul. Sil. 26. ἡ Κύπρις τεύχεα θεῶν. Secund. 1. Ἀθηναίη Κύπριν. ἀδ. 82.

ληϊνόμος -μοι γειαρόται. Archias 27.

λήϊον -ϊα σταχύων. Herod. Inscr. 10.

ληϊστήρ -ῆρα ἰχθύσι. Leon. Tar. 91.

ληΐστωρ -τορι χαλκῷ. Macedon. 31. -τορες. Jul. Aeg. 36.

λῆμα, Ζηνὸς καθεῖλεν Ἔρως. Meleag. 56. σοβαρόν. Tull. Gemin. 4. τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμα. Alc. Mess. 9. ἀρετῆς καὶ λή-

ματος. ἀδ. 627. εὐτόλμου ψυχῆς. Simonid. 44.
λῆμμα - ματος δεκάτην. Nicarch. 10.
λημνίσκος - κοις μαλακοῖς. ἀδ. 26.
ληναϊκός - ῶν ἀγώνων. Posidip. 17.
λήναιος. II. 517.
ληνός - οῖς ἱεροῖς. ἀδ. 668.
ληπτός. ἐν νοητοῖς ἢ ληπτοῖς. Agath. 70.
λῆρος - ων χρύσεοι οἱ κάλαμοι. Hedyl. 2.
λῃστήρ - ῆρος. ἀδ. 648.
λῃστής - ὴν οὐ θεράποντα. Asclepiad. 27. - τα λογισμοῦ. Qu. Maec. 9.
λῃστοκτόνος - νου ἡγεμόνος. Pallad. 51.
λῃστρικόν - κὰ Ἀφροδίτης. Simonid. 64.
λητογενής. II. 518.
λιαρός - ὸν οὐρόν. Leo Phil. 6.
λιβάζω - ομένη προχοαῖσι πηγή. Antiphan. 7.
λιβανωτός - οῦ ἔξεσιν. Leon. Tar. 43.
λιβάς, αὐτομάτη τίκτεται. Leonti. 17. πηγή. ἀδ. Her. 21. ἡ δεῖα. ἀδ. 199. βαιή. ἀδ. 240. - άδος φαιδροτέραν. Antip. Sid. 83. - άδι ἰκαιηρῇ. ἀδ. 194.
λιβρός. Dosiadae Ara 1.
λιγαίνω - ων σύριγγι. Meleag. 110. βιοτὴν θεοτερπέα. ἀδ. 594. - νεν δονάκεσσι. II. 513.
λιγνύς - ὺι καὶ θείῳ. Antip. Sid. 96.
λιγυηχής - ἐϊ κιθάρῃ. Bianor. 8.
λιγύθροος, κύκνος. Christod. Ecphr. 414.
λιγύμυθος - ον. ἀδ. 690.
λιγυπτέρυγος, ἀκρίς. Meleag. 112.
λιγυρός - ὰ χεῖλεα. Jul. Aeg. 41. - οῖς ἀνέμοις. Id. 37.
λιγυρωτέρη. ἀδ. 732.
λιγύφθογγος - γῳ. Antip. Th. 29. - γοι πτέρυγες. Mnasalc. 10.
λίθαξ - ακα τρητήν. Paul. Sil. 52. Heraclid. 2.
λιθηλογής - ἐες ἱδρύσιες. Crinag. 7.
λιθιαῖος. Euphorion. 2.
λίθινος. Lucill. 83. - να στάλα. ἀδ. 666. - νου Διός. Lucill. 36. ὁπλίτην τῶν λιθίνων. Id. 16. ναν φάρυγα. Phan. 7. - νην ψυχήν. Rufin. 27.
λιθόβλητος, εὐστοχίη. Plato 20.
λιθοδερκής - κέος Γοργοῦς. Antiphil. 13.

λιθοεργός. Dioscorid. 14.
λιθοκόλλητος - των κεκρυφάλων. Agath. 5.
λιθοκτονίη, ποίνιμος. ἀδ. 465.
λιθόλευστος, ψυχή. Callim. 4. -ον ἔργον. Alex. Aetol. 6.
λιθοξόος. Rufin. 13.
λίθος. τίς λίθος οὐκ ἐγένησε. Julian. Aeg. 51. ἀδ. 656. ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος. Macedon. 10. πάντως ἢ θεὸς ἢ λίθος εἶ. ἀδ. 29. μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα. ἀδ. 302. φλέξει καὶ λίθος οὖσα λίθον. (ubi nunc καὶ θεός.) Antip. Sid. 31. ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. Bian. 7. καὶ ὁ λίθος οἶδε βρυάζειν. Aemili. 2. Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται. Philip. 61. πάντα λίθον κίνει. ἀδ. 73.
λιθουργός. Posidip. 15 a. (II. 528.)
λιθόω -ούμεθα. Hedyl. 4. (II. 527.)
λικμαῖος - αίη Δηώ. Zonas 2.
λικμητής. Nicaen. 1.
λίκνον, μιτρόδετον ὕπερθε κόμης. Phalaec. 3.
λιμενίτης, Πρίηπος. Leon. Tar. 57.
λιμενορμίτης. Satyr. Th. 5.
λιμενοσκόπος -πω Ζανός. Callim. - σκόπε Φοῖβε. Antip. Th. 18.
λιμήν, κοινὸς ἀΐδης. Leon. Tar. 66. καμάτων. Polyaen. 2. ναυηγοί εἰσιν ἔσω λιμένος. Aemilian. 3. εἰς πόθων λιμένα. ἀδ. 44. τὸν λιμέν' εὗρον. ἀδ. 639. τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα. Antip. Sid. 106. τῶν λιμένων ἐνδόθι δεξαμένη. Macedon. 3. τοῖς ἀΐδεω προσπελάσῃς λιμέσι. Leon. Tar. 88.
λιμηρός, ἐργασία. Antip. Sid. 9. ἀδ. 116. -ρὰ ἔργα. Nicarch. 10. -ρὸν ὄργανον πενίης. ἀδ. 667.
λιμνᾶτις, κόρα. ἀδ. 115.
λιμνοφυής -ῆ δόνακα. ἀδ. 128.
λιμός - οῦ ῥύτορα. Leon. Al. 29.
λιμοφορεύς - ήων δίσκων. Pallad. 27.
λιμώσσω. Phani. 7.
λινευτής. Antip. Sid. 13.
λινόκλωστος - του δυσπότεις ἠλακάτης. ἀδ. 524.
λίνον, ὀλέθρου. Christod. Ecphr. 205. λίνα μοίρης. Diodor. 2. Agath. 89. Jo. Barb. 8.
λινόπεπλος, δαίμων. Philip. 10.

λιποστρατίη. Leon. Tar. 72. Antip. Sid. 62. Archias 7. Jul. Diocl. 2. -ίης ἔλεγμα. Agath. 73.

λιπαίνω -νομένη χροιή. Strato 34. -πηνάμενος χεῖρα κάνναβι. Crinag. 16.

λιπαρέω. δαίμονας ἐλιπάρησεν. Philip. 12.

λιπαροκρήδεμνος. Pallad. 2.

λιπαρός -ῆς εὐφροσύνης. Macedon. 21. -ῷ ἐπὶ σήματι. Eryci. 13.

λιπαυγής. Plato jun. 1. -έα χῶρον. Inedit.

λιπερνήτης. Macedon. 31.

λιπόγυιος. Plato jun. 1. Philip. 69.

λιπομήτωρ, παῖς. Philip. 70.

λιπόπνοος. Aemilian. 1. τήκεται. Philostr. II. 400. ἁ δὲ λιπόπνους κέκλιται. Antip. Sid. 43. μύροις ἔβρεξε λιπόπνουν. Meleag. 58.

λιποσαρκής -έα τήνδε πυρσήν. Macedon. 16.

λιποστέφανος. Paul. Sil. 41.

λιποτριχής -χέα κρᾶτα. Carphyll. 1.

λιποψυχία -αν. Antip. Th. 47.

λιπόω -ῶσα σάρξ. Damoch. 4.

λιρός -ὰ νοοῦσα γυνή. Alex. Aet. 5.

λισσός -αῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. Dosiad. Ar. 1.

λιτός, ὁ τύμβος. Meleag. 123. Antip. Sid. 74. Tull. Gem. 10. ἀδ. 717. λιτὸν ὕδωρ. Antip. Th. 45. λιτῷ σήματι. Jul. Aeg. 70. χλαίνης λιτὸν σκέπας. Parmen. 10. λιτὸν ἔχουσα τάφον. Carphyll. 1. λιτὴν κόνιν βαλοῦσα. Marc. Arg. 29. λιτὰ παράξεται. Leon. Tar. 67.

λίτρα -αν ἐτῶν ζήσας. Pallad. 45.

λιτραῖος -οις χείλεσι. Pallad. 39.

λίτρον. Simonid. 45.

λιτῶς, αὐτὸν ἔφερβεν. Isidor. 5.

λιχμάζομαι -άσεται γραῖα καὶ ῥυσσή. Nicarch. 1.

λιχνοβόρος, μῦς. Antiphil. 22.

λίχνος, ἦν λίχνος ἐμβλέψης. Meleag. 46. τὸ λίχνον ὄμμα. Id. 39. λίχνοισιν ἐπ᾽ ὄμμασιν δεδορκώς. Leon. Tar. 27.

λίψ, λίβα αἰνάου πόματος. ἀδ. 261.

λογάδες. Paul. Sil. 17.

λογάς -άδα στρατιήν. Archi. 12.

λογίζομαι. θνητὰ λογίζου. ἀδ.

81. μή σύγε ὡς ἀθάνατός τι λογίζου. ἀδ. 655.

λογικός. οἱ λογικοί. Strato 84.

λόγιος. Pallad. 62. -ίου ἄρχοντος. ἀδ. 403. -ίῳ Ἑρμῇ. ἀδ. 600. -ίων ἡγεμόνες. ἀδ. 428 παντοδάπων πρόφασις. Jo. Chi. 1.

λογισμός -ὸν παρατηξάμενον πρὸς ἔρωτα. Posidip. 2. οὔτε λογισμὸν ἔχων. Lucian. 21.

λογιστικός. ἀδ. 91.

λογολέσχης. Lucill. 28.

λόγος. παλαιός. Even. 3. -τίς θεοῦ ἐστι λόγος. Nicarch. 6. ἡμετέρης φροντίδος οὔτε λόγος γίνεται οὔτ᾽ ἀριθμός. Agath. 19. -ον ἄρσενα εὗρες. II. 78.

λογχωτόν, δίθυρσον. Agath. 31. -τὰ ἔγχεα. Bacchyl. fr. 9.

λοιβή -ῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695. -αῖσι γεραίρει. ἀδ. 169. -ὰς γηθοσύνους. Thall. Mil. 2.

λοίγιος -ια πήματα. ἀδ. 359.

λοιδορίη -ην. Pallad. 116.

λοίδορος. οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.

λοιπόν. ἀδ. 79. εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην. Phani. 1. ποῦ τις ἀπέλθῃ λοιπόν. Lucill. 77. τὰ λοιπά. Id. 86.

λοισθόγονος -ον βάκτρον. Leon. Tar. 11.

λοισθιος. τί πρῶτον, τί λοίσθιον. ἀδ. 683.

λοῖσθος -στοῖσι χάρισιν. ἀδ. 708.

λόχμη -αις ἢ λοφιῆσι. Antip. Th. 45.

λοξός, ἕλιξ ῥυτίδων. Macedon. 1. ὄμματι μὴ λοξῷ. Callim. 62. λοξὸν ὄφιν. Id. 32. ἔννευε λοξὸν ἰδοῦσα. ἀδ. 98. λοξὸν ὄμμα βαλόντες. Damaget. III. 331. λοξὰ Μαιάνδρου ῥεῖθρα. Antip. Sid. 23. τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθά. Lucill. 18. χείλεα παρεκτανύεις. Irenae. 3. Πολυξείνην λεύσσων. Christ. Ecphr. 196. χέννας λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας. ἀδ. 667. λοξαῖς κεραῖς ἀερταμένα. Antip. Th. 26.

λοξοτρόχις. ἀδ. 564.

λόξωσις -σεις ζωδιακοῦ. Synes. 1.

λοπαδαρπαγίδης. ἀδ. 110.

λοπάς, καὶ κέρμα. Glauc. 1. -άδι γόγγρον. Hedyl. 4. -άδα Ἀκρισίου. Id. 3. (II. 527.) ῥωμαϊκὴν παίδων. Meleag. 5.

λουτροχόος -οῖσιν ὕδωρ. Marian. 5.

λούω. λοῦσεν ὀϊστοὺς Φοινίσσᾳ ψεκάδι. Simonid. 48. τόξα Περσῶν αἵματι λουσάμενα. Id. 49. πλάτανος λουσαμένη Βρομίῳ. Philip. 64. - χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένου. Macedon. 18. στέφανον δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. παῖς στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306.

λοφιά -ῆς ὕπερθε. Antiphil. 34. -ιαῖς παρ᾽ ἄκραις. Qu. Maec. 10.

λοφνίς -νίδας. Antip. Th. 45.

λοφιήτης -ῆτα Πᾶν. Agath. 37.

λοχάζω -η ἱεραῖς ψήφοισι. Even. 16.

λοχαῖος -ου ἔρωτες. Cyrus. 2.

λοχάω -ησάμενος λαγωοῖς. ἀδ. 647.

λοχεία -ης θαλασσαίης. Jul. Aeg. 32. -ην δυωδεκάπαιδα. Theodor. 7. -είαις εὐκάρποισι. Theaet. 2.

λοχεύω -όμενος παμφώνοις χερσί. Antip. Th. 27. ἄρτι λοχευομένην ἔαρ ὕμνων. ἀδ. 524. πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο Ὅμηρον. ἀδ. 487.

λόχιος -ια ἄλγεα. Antip. Sid. 85. 86. λοχίων χάρις. Philip. 34. ὠδίνων. Nici. 3.

λοχίτης -τῶν αἵματι. Dioscorid. 13.

λόχμιος, τράγος. Agath. 29.

λόω. Scolion. 21.

λυγδίνεος -έη δειρή. Rufin. 36.

λύγδινος -ον μορφῆς εἴδωλον. Antip. Sid. 26. -ης πλακός. Crinag. 38. τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν. Philodem. 18. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315.

λύγδος. ἱερὸν θάλος οἷά τε λύγδου γλυπτήν. Posidip. 7. πρόσωπον λύγδου λειότερον. Rufin. 38.

λυγίζω. ἵππων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες. Antip. Th. 45. λελυγισμένον ἴχνος. Qu. Maec. 7.

λύγκειος. ὑπὸ λυγκείου βλέμματος. Posidip. 15 a. (II. 528.)

λύγξ. λύγκα παρ᾽ αἰπολίοις (ubi nunc θῆρα.) Meleag. 53.

λύγος, ἀρχαίων Σαμίων στέφος. Nicaenet. 3. πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος λύγοις. Agath. 85.

λυγοτευχής -έα κύρτον. Crinag. 27.

λυγόω. χρυσὸς Δανάης ἐλύγωσε φρένας. Paul. Sil. 16. κατ᾽ αὐχένος ἅμμα λυγώ-

-σας. Antip. Sid. 50. ἀλυκ-τοπέδησι λυγωθέἱς. ἀδ. 412.
λυγρός . -ῶν ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω. Leon. Tar. 100.
λύδιος -ια λίθος μανύει χρυσόν. Bacchyl. 4.
λύζω -ων ἰστονάχησιν ἔρως. Antip. Sid. 83.
λύθρος, ἀνδρῶν. Antip. Sid. 29. -ρον, τρῦχος. ἀδ 294.
λυθρώδης -εις χεῖρας. Antiphan. 7.
λυκαβαντίς -τίδας ὥρας. Philodem. 18.
λυκοθαρσής -ία βοσκόν. Myrin. 3.
λυκοκτόνος -ῳ Φαρέτρῃ. Phaedim. 1.
λυκοῤῥαίστης. Zonas 4. -ται κύνες. ἀδ. 535.
λύκος, ἄρνα θυρέτροις εὗρεν ἐφεστακότα. Strato 89. λύκος εἶναι πᾶσι λέγων ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος. Lucill. 5. λύκου τρηχὺν ὀδόντα. Philip. 7. ὀδμὰ λύκου χιμαροσφακτῆρος. Eryci. 7. τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι. Lucill. 24. μήλων οὐκ ἀλέγουσι λύκοι. ἀδ. 452. λαιμάργων λύκων ἀγέλην. ἀδ. 418. λύκοις σίντῃσιν. Macedon. 25. αἱμωπούς λύκους. Leon. Tar. 34.
λῦμα -ατα νηδὺς χευομένη. Agath. 52.
λυρικοιδός. Agath. 91. λίθος: ἀδ. 204.
λυρογηθής. II. 518.
λυρόεις -όεν τι μελίζεται. Antip. Sid. 76.
λυροθελγής -ία κιθάρα. Onest. 6.
λυρόκτιτος. Christ. Ecphr. 262.
λυροκτυπίη. Paul. Sil. 48. 54.
λυρώδης -η μέλψη. ἀδ. 280.
λυσίγαμος -ους ἀγγελίας. Agath. 3.
λυσιμελής -οῦς Βάκχου. Hedyl. 6. -εῖ Βρομίῳ. ἀδ. 286.
λυσιμέριμνος. II. 517.
λυσίποθας -ους ἀγγελίας. Agath. 11.
λυσίπονος, ὕπνος. Meleag. 26. -ου συζυγίης. Paul. Sil. 31.
λύπις, κήδεοι. ἀδ. 386.
λυπιφλεβής -ῆ σαγάριν. Philip. 6.
λυσσάς -άδα. ἀδ. 353.
λυσσατής. Aristodic. 1.
λυσσάω -ῶν. Paul. Sil. 11. -ῶντας ἰάμβους. Hadrian. 5.
λυσσητήρ -ῆρα πόδα. Philip. 6.
λυσσητής -τὴν κύνα. ἀδ. 394.
λυσσομανής -νές τι κακόν.

Calli. II. 3. -νεῖς πλησιά-μους. Antip. Sid. 27.
λυσσώδης -η ζωήν. ἀδ. 653.
λύτρον, πόθων. Leon. Tar. 40. -ρα ὡμολόγησε. Lucill. 115. ζωῆσι Isidor. 1.
λυχνίς -νίδα. Meleag. r. 23.
λύχνος, εἴκοσι μύξαις πλούσιος. Callim. 23. θεός. Asclepiad. 25. ὁ τρίτος ἄρχεται ἤδη λύχνος ὑποκλάζειν. Paul. Sil. 28. μάντις. ἀδ. 61. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Marc. Arg. 4. ἔθανε λύχνος ὁποῖα. Leon. Tar. 91. λύχνε, τρὶς ἔπταρες. ἀδ. 63. μήποτε μύκητα φέροις. Agath. 17. εἴης ἧς παρείδαμα φύλαξ. Meleag. 103. λύχνῳ πολλ' ἀποδυρομένη. (ubi nunc ἀποδαιομένη) Id. 64. λύχνον συμπαίκτορα μύστην παννυχίδων. Id. 114. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17. συνίστορα νυχίων ἐρώτων. Statyll. Fl. 3. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Pompej. jun. 2. λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη. Meleag. 66.
λύω -οι τὰν ἔριν. Leon. Tar. 29. λῦσα μηρὸν πάτριον. ἀδ. 250. φύσις μοι ἔλυσεν ἀπὸ χθονός. ἀδ. 682. -περπνὸν ἔλυσε βίον. ἀδ. 707. λύσουσ' ἐξ ὠδίνων, Nossis 3. σωφροσύνη λύεται. Pallad. 97. ἐς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα. Serapion. II. 291. ξανθὸν ἰσιδὼν εὐθὺς ὅλως λέλυμαι. Strato 83.
λώβη -ης ἐν κύμασι. ἀδ. 670. -ην τὴν Ἀφροδίτης. Antip. Th. 4.
λωβήτειρα, φωλεάς. Even. 16.
λωβήτωρ -τορα κάπρον. Paul. Sil 44.
λωΐτερος -ρης φροντίδος. Philodem. 19.
λωμάτιον. Lucill. 114.
λῶος. Callim. 13.
λώπιον. Diodor. 1.
λωποδυτέω -τοῦσι τὸν Ὅμηρον. Pollian. 1.
λωποδύτης -την ἔρωτα. Sophocl. 1. 163. τοὺς κυκλίους λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων. Pollian. 1.
λῶπος, ἀποκλύζουσα. Crinag. 31. ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. Strato 18. ἐσφιγμένα λώπευς πέζα. Eugen. II. 453.
λωτός -τῷ κερόεντι. Satyr. Th. 8. -οὶ ἱεκέριοι ἄχευν ἐπὶ δικλίσι. Meleag. 125. λωτοὶ οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν. Alcae.

Mess. 11. Ἀθήνη ἔῤῥιψε λωτούς. Antip. Th. 18. διδύμους κεροβόας. Philip. 6.

λωτός - ὸν εὐχαίτην. Meleag. 51. - ὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμαν. ἀδ. 222. ἐρεπτομένους. ἀδ. 335.

λωφάω - ᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν. Leon. Tar. 52.

M.

μάγειρος. ψυχῆς ἔρως. Meleag. 4.

μάγνης, οὐχὶ σίδηρον πέτρῳ, πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. ἀδ. 30.

μάγος. τὴν μάγον. Marc. Arg. 10. πυρσὸν ἐρώτων. Paul. Sil. 14. ἀνάγκην. Agath. Prooem. μαγώτερα κεστοῦ φωνεῦσα. Philodem. 10.

μαδαρός - ὰν κεφαλήν. Lucian. 18.

μάθημα. Pallad. 66.

μαθητιάω - ῶσιν. Comet. 6.

μαῖα. Dionys. 10. - αν Ἀηνεῖ. Antip. Th. 35. λοχείης. Id. 42. λοχίων. Antiphil. 40. μαιῶν Ἀπελλείην εὑραμένη παλάμην. Jul. Aeg. 32

μαιμάω. δεινὸν μαιμώωσαις ἐγκονέουσα κυσίν. Mnasalc. 5.

μαινάς, κράνεια. Nicias. 1. - άδα βότρυν. Meleag. 1. 25.

μαινίς, λαλαγεῦσα. Philodem. 30.

μαινόλιος. Il. 517.

μαίνω. ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα. ἀδ. 660. ὦ τῶν μαίνομαι ὀμματίων. Philodem. 21. πόντος εἰς ἐμὲ μηνάμενος. Antiphil. 25.

μαίομαι - εαι ἀτραπόν. Antip. Th. 24. - μενος χρήματα. Crates fr. 6. - όμενον κηρία. Antip. Th. 53.

μαιόω - ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο. Leon. Alex. 2.

μακαριστός - τὸν οὔνομα. Posidip. 20.

μακαρτός. Leon. Tar. 69.

μάκελλα - αν στέρξατε. Antip. Th. 47.

μακρόγηρως. Lucill. 45.

μακρόθυμος, ὄνος. Pallad. 47.

μακροτενών, ἧλος. Eryci. 1.

μακρότονος, σχοῖνος. Philip. 27.

μακροτράχηλος - λε. ἀδ. 77.

μακρόφαρυγξ λάγυνος. Marc. Arg. 18.

μακροφλυαρήτης. Lucill. 74.

μακύνω. ἐμακύναντο κολοσσόν. ἀδ. 238. Vide μηκύνω.

μαλακαύχητος, ὕπνος. Aristot. Hymn.

μαλακός -κῇ δρόσῳ. Dioscorid. 24. -καὶ χεῖρες Ἠπιόνης. Crinag. 13. Addae. 6. τοῖς φύσει μαλακοῖς. ἀδ. 197. ὄμμασι. ἀδ. 57. ἄνθεσιν. ἀδ. 737. -κοὺς νόμους. Dioscor. 38. Ζεφύρους. ἀδ. 259. λεύσσουσα μαλακώτερον ὕπνου. Antip. Th. 32.

μαλάσσω -σειν οἶδα καὶ σὺ σκληροτέρας. Philodem. 4. οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος. Agath. 4.

μαλάχη. Lucill. 119.

μαλερός -ὸν θάλπος. Archias 5. -ῶν δοῦλον ἐόντα πόθων. ἀδ. 52. -οὺς πόνους ἀκμάσαντας. Arist. Hymn.

μαλθάκινος -νῃ χάριτι. Antip. Th. 32.

μαλθακός -κὸν ὄκνον. Philox. II. 58. -κὰ κεκλιμένος αὐχήν. Paul. Sil. 4. φιλεῖν. Id. 2. πλέγματα συζυγίης. Id. 31.

μάλιον. Ammian. 22.

μαλλός. Theocr. 1. μαλλοῖς ἐπὶ μαλλοῖς. Crinag. 22.

μαλοφορέω. ἐμαλοφόρει. Theocrit. 2.

μαλοφύλαξ, ἀγέλης. Theaet. 3.

μάμμη, Σισύφου. Myrin. 4.

μάνδρα -ας. Leon. Tar. 51. ἧς ἦλθες ἔσω. Automed. 2. ἅμα πᾶσαι ἐντὶ μιᾶς μάνδρας. Artemid. 1. 263. κρατεῖται τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον. Plato 17. Polemo R. 3. ἐπὶ μάνδραν βόες κατέβαν. Eryci. 14.

μανθάνω. καὐτὸς ἐρᾷν ἔμαθες. Asclepiad. 19.

μανίη, παίδων ζωροτάτη. Antip. Sid. 76. ὡς σοι τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας. Macedon. 29. ἡμετέρης δεσπότιδος μανίης. Philod. 14. μισῶ τὰ πρὸς μανίην. Id. 22. πόθος εἰς ἄλλην ἄγει μανίην. Phani. 1. μανίην σώφρονα μαινόμενοι. Antig. Car. II. 244. θαλάσσης. Stat. Flac. 11.

μαντεύομαι. Christ. Eephr. 31. 153.

μαντῷος -ης Φοιβηΐδος τέχνης. Leont. Phil. 2.

μαραθωνομάχης -ας. Theaet. 3.

μαραίνω. γυνὴ ἄνδρα ἐκκαίει ἢ μαραίνει. Pallad. 11. μαραίνει ὁ χρόνος σὴν χάριν. Jul. Aeg. 6. ὁ μυριέτης οὐ μαρανεῖ σε χρόνος. ἀδ. 611. μαράνας δάκρυσι

μεθυπίδαξ - *δακα βότρυν.* Zonas 3.

μεθυπλήξ. Leon. Tar. 37.

μεθύσκω - *κων τέφρην. ἀδ.* 78.

μεθυστής. Agath. 9.

μεθυσφαλής, λάγυνος. Marc. Arg. 21. *-ἐς ἴχνος. ἀδ.* 286.

μεθυτρόφος, ἡμερίς. Simonid. 54.

μεθύω, τὸ φίλημα, ἀδ. 55. *μύθοις. ἀδ.* 25. *μεθύεις ὄμβροιο.* Antiphil. 31. *πάντα λέγεις μεθύων.* Macedon. 26. *κώπην ἅλμης μεθύουσαν ἔτι.* Philip. 23. *ἦν μεθυσθῶ. ἀδ.* 77. *γλεύκους μεμεθυσμένα παίγνια.* Hedyl. 7.

μείδημα, τρυφερόν. Meleag. 65.

μειδιάω - *ει θάλασσα.* Satyr. Th. 6.

μείλιγμα. Gaetul. 5.

μείλιον. χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45. *πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.* Lucian. 13.

μειλιχίη - *ίην παίδων.* Leonti. 3.

μειλίχιος - *ιοιο Ζηνός.* Leo Phil. 10.

μειλιχίως, ποτόπτάζειν. Nossis 7.

μείλιχος - *ῳ ὠδίνων Ἀρτέμιδι.* Apollonid. 6.

μειρακιεξαπάτης. ἀδ. 110.

μειρακιεύομαι - *όμενοι πῶλοι κύνεοι.* Strato 77.

μελαγκράνιον, ἅμμα. Philet. 15.

μελαίνω - *ει βότρυς.* Philodem. 15. - *ομένην κόμην.* Nicias 9.

μελάμβωλος, Αἴγυπτος. Philip. 10.

μελάμπεπλος - *ου Φερσεφόνης.* Paul. Sil. 40. - *ων Εὐμενίδων.* Antip. Sid. 78. - *οις ἐν γυάλοισιν. ἀδ.* 534.

μελαμπέταλος - *ον κλῶνα δάφνης.* Meleag. 1. 14.

μελάμπτερος, κόραξ. Archias 21.

μελάμφυλλος - *οι δάφναι.* Theocr. 1.

μελανδόκος - *κον κίστην.* Paul. Sil. 51.

μελανίω - *εῦντα καλόν.* Callim. 8. - *εῦσα.* Philodem. 10.

μελανουρίς - *ίδας ἐν κόρτῳ.* Phani. 7.

μελαντραγής - *ἐς σῦκον.* Phani. 4.

μέλας - *αινα ἱστορίη.* Philip. 44.

μέλασμα. Damoch. 2.

μελέδημα - *ματα λεπτίον ἀμφαδίην.* Paul. Sil. 31.

μελεδήμων - *μονα δόμων.*

Antip. Sid. 88. κερκίδα. Archias 11.

μελεδών -ῶνες ἄγρυπνοι. Phanocl. 1.

μελεδώνη. Ined.

μέλει. Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα. Diodor. 13. ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι. Leon. Al. 12. Ἴλιον ἃ Νεμέσει μεμελημένον. Mund. Ant. II. 240. πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον. Asclepiad. 16. ὄρνεον χάρεσι μεμελημένον. Tymn. 2. ὁ μεμελημένος οἰνάσι κώμοις (ubi nunc λελασμένος οὔποτε κώμων) Antip. Sid. 74.

μελεσίπτερος, ἀκρίς. Mnasalc. 11.

μελετάω. εἰκὼν μελετᾷ. ἀδ. 104. μελέτα τὸν θάνατον. Pallad. 79. -τῶν τὰς νύκτας. Lucill. 4. τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν. ἀδ. 414. τὸ σὺν Μούσῃς μελετηθὲν βάρβιτον. ἀδ. 112.

μελέτη, χρυσομανής. Paul. Sil. 75. πολέμου θήρη. ἀδ. 302. τοῦ ἡ πρόσθε λόγων μελέτη. Meleag. 56. πρηείης ἐκ μελέτης. Automed. 11. οὐκ ἰδίῃ ἐξοβολῶν μελέτην. Bianor. 3.

μελέτημα. Tymn. 1.

μεληδών -δόνι ὑγρῇ νέκταρος. Eugen. II. 453. -δόνες περισμύχουσι. Agath. 25.

μέλι, ἀμέλγειν, τρυγᾷν. Apollonid. 6. δρέπτεσθαι. Lucian. 37. τῶν δροσερῶν ἡδὺ μέλι στομάτων. Paul. Sil. 2. ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι. Meleag. 10. κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι. Antip. Th. 53. κακῶς εἰπεῖν ἀττικόν ἐστι μέλι. Pallad. 83. στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος. Meleag. 1. 22. τοῦ πικροῦ γευσάμενοι. Id. 18. λάβρῳ πιόμενος μέλιτι. Id. 25. δρύϊνῳ σπενδόμενος. Antip. Sid. 28. Ὑμηττείῳ. Eryci. 13. ἐκ μουσῶν κιρνάμενον μέλιτι. ἀδ. 523.

μελίβρομος -ον βοὰν αὐλοῦ Archias 22.

μελίγηρυς, λαιμός. Philip. 58. -υν ὄπα. Theocr. 4. ἀηδόνα. ἀδ. 535. 717.

μελίγλωσσος -ων ἀοιδᾶν ἄνθεα. Bacchyl. 9.

μελιηδής -ὲς πῖαρ. Crinag. 26. σῦκον. Gaetul. 3. -έα μολπήν. II. 513.

μελίθρεπτος, χελιδών. Even. 13.

μελίθρους, κύκνος. Loll. Bass. 1.

μελίλωτον. Philip. 10.

μελίπαις -παῖδες σίμβλοι. Strato 88.

μελίπνοος, λίβανος, Philip. 1.

μελίσδομαι, σύριγγι. Macedon. 25.

μέλισμα, ἁδύ. Eryci. 14. νέκταρος. Id. 1. 35. λύρης. Id. 111.

μέλισσα, αἰόλε, ξουθά. Nicias 7. βομβήεσσα. ἀδ. 467. εἶχεν οἷα μέλισσα νόον. ἀδ. 585. Σαπφὼ μελίσση πιερική. Christod. Ecphr. 69. ἐν ὑμνοπόλοισι μελίσσαν. Leon. Tar. 81. ὑπὲρ μύθων καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης. Agath. 43. πνεῦμα σοφῆς μελίσσης. II. 520. μέλισσαι ὠδίνουσι. Meleag. 110. ξουθαί. Plato 29. ξουθαὶ σιμβλητίδες. Zona. 6. βουγενέες ἐχέων χειρότεραι. Bian. 15. εὐαγέες αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργατίδες. Antiphil. 29. ξουθὸς ἑσμὸς μελισσῶν. Antip. Sid. 48. μελισσέων ἑσμοῦ καὶ κνίδης καὶ πυρὸς ἡψάμεθα. Artemo 2. τύμβους βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις. Erycius 13. οἴμαν ἐπ᾽ εἰαρίναν νισσομέναις. ἀδ. 647. ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας. Cyrus 1.

μελισσόβοτος -του Ἑλικῶνος. Dionys. 7.

μελισσοπόνος. Apollonid. 6.

μελισσοσόος, Πάν. Zonas 6.

μελισσότοκος -κων ὕμνων. ἀδ. 524.

μελισταγής -ὲς κρούνισμα. ἀδ. 259. -έων στομάτων. Leonti. 1.

μελίστακτος -των ἀπὸ μουσῶν. Meleag. 1. 32.

μελιτερπής, μολπή. Simonid. 55.

μελίφρων. Hegesip. 6. -ονα βάρβιτον. II. 513.

μελίφυρτος, ἁρμονίη ἤθεος. Paul. Sil. 17.

μελίφωνος. Antip. Sid. 46.

μελιχρος. Simmi. 2. -ὸν ὕδωρ. Anyte 3. -ὸν κλάζοντες αὐλοί. Alcae. Mess. 10. λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος. Hedyl. II. 526. ἃ τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. ἀδ. 259. παίζει Σικελίδου μελιχρότερον. Hedyl. ibid. ἐλπὶς ἀληθείης μελιχροτέρη. Paul. Sil. 63. γαῖα μελιχροτάτη. Macedon. 33.

μελίχρους. Meleag. 31. Strato 83.

μελιχρώδης. Strato 5.

μέλψεις, ἀρχεῖ. Antiphil. 20.
μελογραφίη -ην. ἀδ. 571.
μελογράφος. Lucill. 77.
μελοποιητής. Lucill. 85.
μελοποιός. Lucill. 29.
μέμβλωκα -κεν ἤδη χελιδών. Leon. Tar. 57.
μέμφομαι. Carphyl. 2. Eryci. 15. Antip. Sid. 108. -μεθα ὀφίων φωλεά. Antip. Th. 53. -μένους ἀνίαμφ. Id. 54.
μέμψις. Jul. Aeg. 7. οὔτινα μέμψιν ἔχει βιοτᾶς. Nossis. 10. -ιν ἀνάπτω. ἀδ. 420.
μέναιχμος -μη χειρί. Paul. Sil. 49.
μενεδάιος, ἵππος. Anyte 15.
μενεπτόλεμος -οιο λυκούργου. Jul. Aeg. 31.
μενεφύλοπις, θεσμὸς Σπάρτης. Paul. Sil. 49.
μενοινάω -ᾶν. Ep. Byz. 1.
μενοινή -ῇ. Agath. 76. -ήν. ἀδ. 575.
μένος, λευκὸν ἀπεσπείσθη. Sosip. 3. οἶνος μερόπων. Macedon. 20.
μένω. ἔτ᾽ ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις. Hegesip. 2.
μερίζω -ομένη βασίλεια. Stat. Athl. 10. μεμέρισται. ἀδ. 730.
μεριμνοτόκος -κου βιότου. Agath. 69.
μερίς, μουσῶν ἱκανή. Damaget. 12. κακή. Tymn. 4. -ίδα βαιήν. Zonas 6.
μέρμερος, ἥρως. Christod. Ecphr. 3.
μέρμηρα -αι θυμαλγέες. ἀδ. 718.
μερμηρίζω -ζαντι. Callim. 17.
μεροπήιος -ϊα κήματα. Christ. Ecphr. 270.
μέροψ. Dosiad. Ar. 2.
μεσαιπόλιος. Paul Sil. 32.
μεσαμβρινός, ὁδός. ἀδ. 175. τὸ μεσαμβρινόν. ἀδ. 198. συρίσδων. ἀδ. 260.
μεσάω -ώσας ὁδῷ. ἀδ. 175.
μεσημβριάω -άοντα. Paul. Sil. 66.
μεσημβρινός, ὕπνος. Meleag. 111. -νῆς κέντρα συνηλυσίης. Synes. 1.
μεσήρης -εα παντὸς Ὀλύμπου. Eratosth. Cyr. 2.
μεσόγραφος -α μυρία τεύχεις. Eratosth. 1.
μεσοπύλη. κατὰ μεσοπύλης ἐκρέμασε. Asclepiad. 30.
μέσος. τὰ ἐν μέσσῳ κείμενα καρπίζεται. Callim. 11.

μεσοσχαδὴς -έων δονακήων. Paul. Sil. 50.
μεσότης -τητα ἀμφοτέρων θέλε. Rufin. 4. αἱ μεσότητες ἄρισται. Loll. Bass. 6.
μεσότομος, κάλαμος. Damoch. 2.
μέσπιλον. ἀδ. 235.
μεσσάτιος. II. 519.
μεσσόθι. Theodor. 13. Sosip. (Dioscor.) 1. Eratosth. 2. Pallad. 120.
μέσφα. Antip. Sid. 3. Alphe. 12. Agath. 82.
μεταβαίνω -βάς. Pallad. 139. -έβης εἰς ἀμείνονα χῶρον. ἀδ. 737.
μεταβάλλω -λων πάντα χρωματίοις. Hellad. II. 438. -λομένου. Pallad. 3. -λομένῳ θρόῳ. ἀδ. 175.
μετάγω -ουσα τύχην. Pallad. 75. ψυχήν. Ib. 127.
μεταδίδωμι. τῆς σῆς παρθενίης μετάδος. Plato 5. ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος. Nicarch. 10.
μεταδόρπιος -ον ὥρην. Strato 89. εἴ τι λάθῃ μεταδόρπιον ἐγγὺς ὀδόντων. Crinag. 3.
μεταίχμιον, ζωῆς καὶ θανάτοιο. Comet. 2.
μετακαινίζω -εκαίνισε τὰ κατὰ σκηνήν. Dioscorid. 17.
μετακιάθω. Problem. ar. 7.
μεταλλάω. μὴ τοῖα μετάλλα. ἀδ. 250.
μεταλλεύω -ων πᾶν βάθος. Leo Phil. 8. τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν. Leon. Al. 30.
μεταλλόχρυσος, γῆ. Paul. Sil. 74. 43.
μεταμορφόω -ῶσαι. Eratosth. 3.
μεταμφιέννυμι. εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν. Phalaec. 3.
μετανάστης, Πάν. Theaet. Schol. 3.
μετανάστρια, σκοπέλων πέρδιξ. Agath. 85.
μετανάστιος -ιοι νύμφαι. inedit.
μεταντλέω -οῦσα. Pallad. 72.
μεταξύ. οὐ πολύ μοι τὸ μεταξύ. Marc. Arg. 11.
μεταπλάσσω -ασθείς. Hedyl. (II. 527.) 3. -άσσαντο. Dioscor. 16.
μεταρρυθμίζω -μίσας φρενῶν πνεῦμα. Meleag. 11.
μετάρσιος, ἀγλαΐησι. Agath. 13. -ιον ὄμμα τιταίνων. Christod. Ecphr. 353. δεξιτερὴν ἀνέσχε μετάρσιον. Ib. 374. θαῦμα

τῶν μεταρσίων. Ep. Byz. 35.

μετάστασις, ἀκεῖα. Simonid. fr. 2.

μετατίθημι - θεὶς τὴν σπουδήν. Pallad. 100. εἰς πτηνὴν μετέθηκα φύσιν. Julian. Antic. 1.

μετάτροπος, ἔῤῥων. Leon. Tar. 95.

μετατροχάω - ῶσα ἔτη. Rhian 1.

μετεκβαίνω - βῆναι φθόγγον. Strato 29.

μετέμφυτος, ὀθνείοις ὄζοισι. Cyllen. 1.

μετέπειτα. ἀδ. 341.

μετέρχομαι, τὸν ἔρωτα χρυσῷ. Macedon. 14. - χεο μουσῶν ἐπὶ δῶρα. Crinag. 33. μετέλθοις κείνης κόμπον. Jul. Aeg. 2.

μετέχω - οις ὧνπερ ἐμοὶ παρέχεις. ἀδ. 474.

μετέωρος, θνήσκει. Lucill. 46. μετέωρα. Rufin. 32. 38. τὰ μετέωρα. Agath. 70.

μετηνέμιος - ίῳ πώλῳ. ἀδ. Byz. 19.

μετήορος - ον, ἠέρι καὶ νεφέλῃσι. Pallad. 11. - ορα δῆνεα. ἀδ. 439.

μετοικεσίη - ην ἐς πλεόνων ἦλθε. Leon. Tar. 79.

μετοικίω - ῴκισε. ἀδ. 84.

μετοκλάζω. τίπτε μετοκλάζεις. (ubi nunc μέγα κλάζεις.) ἀδ. 397.

μετονομάζω - ωνόμασεν. ἀδ. 84.

μετοχλίζω - λίσσαντες ὀχῆας τύμβοιο. Crinag. 34.

μέτοχος - οὺς φωτὸς ἀκηρασίου. ἀδ. 684. θεῶν. ἀδ. 721 b. (Leott. 302.) —

μετρέω - εῖ βίοτον ὑπὸ πῆχυν. Mesomed. 1. κύματα μετρῶν δινεῦμαι. ἀδ. 31. χθόνα. ἀδ. 550. μηδ᾽ ἐπὶ τύμβῳ μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον. ἀδ. 619. τόσην ἅλα μετρήσασαν. Leon. Tar. 62. τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε θρῆνον. Bian. 17. ἴσα κέλευθα πάντοθεν μετρεύμενα. Arcesil. 2. τοῖς ἔπι μετρείσθω καὶ τόδε. ἀδ. 374. -

μέτρον. νόει μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Strato 35. φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Paul. Sil. 69. μέτρον ὡράων ἐπιστάμενος. ἀδ. 433. ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης. Pindar. II. 523. (1. 81. ed. Lips.) μέτρα βίοιο ἄρκια. Anti-

phil. 14. κυκήλικά. Argent. 18. κόσμον. Crinag. 18. ζωῆς συρεῦσαι. Pallad. 111. μινυνθάδια. ἀδ. 651.
μετωπίδιος -ιον πλέγμα. Philip. 62.
μέτωπον -πῳ ἐπὶ στάλας. Heraclid. 1. κεράμων ἄκρα μέτωπα. Parmenid. 8. πυραμίδες ἄκρα μέτωπα κύρουσιν ἀστράσιν. ἀδ. 318. πετρέων σκληρὰ μέτωπα τεμών. ἀδ. 366.
μηδαμά. Leon. Tar. 75.
μήδομαι. εἰκὼ ἐμήσαο. Nicomed. 9. κόσμον ἐμήσατο. Antip. Sid. 23. ἄξια Σπάρτας μησάμενος. Damaget. 7. ἄμβασιν. ἀδ. 293.
μηδοσύνη. Simm. Secur.
μηδοφόνος. Theaet. Sch. 3. -όνους χεῖρας. Paul. Sil. 60.
μήλη -η ἐναλείφειν. ἀδ. 95.
μήλινος -ον ἀσπάραγον. Automed. 7. -να λωμάτια. Lucill. 114.
μηλοβότης. Antiphil. 6.
μηλόβοτος, καὶ βούνομος κεῖμαι. Mund. II. 240.
μῆλον, ἀρτίχνουν. Zon. 3. στρούθειον. Antiphil. 8. τὸ χρυσοῦν. Damoch. 3. ἡδύπνουν λαιῇ πεπονημένον ἄχνη. Philip. 20. ἀέθλιον ἥρπασε Κύπρις. ἀδ. 326. χρύσεια μᾶλα κλάσας. Antiphil. 51. Lucill. 50. μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zona. 6. συζυγίη μήλων ῥοδέων. Paul. Sil. 14. ἔγκαιρον μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. πορφυρίοις μήλοισιν ἐοικότα. Plato 29. ἐρευθομένοις. Paul. Sil. 14.
μηλονομεύς -ῆας ἔρκεσι. ἀδ. Her. 2.
μηλοσσόος. Leon. Tar. 34.
μηλοῦχος, ὑαλόχρους. Leon. Tar. 5.
μηλοφορέω. Theocr. 2.
μηλοφύλαξ, αἰγίλης. Theaet. Schol. 3.
μηνιθμός. Antiphil. 11.
μῆνις, ἄφυκτος. Apollonid. 19.
μηνύτωρ -τορα τῶν κλεπτόντων. Philip. 39.
μηνύω. τί μηνύεις κυαὶν ὀστέον. Plato 3. λυδία λίθος μανύει χρυσόν. Bacchyl. 40. ἐπεί σε γε τὴν Φιλάρατον μηνύει ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος. Meleag. 60. Ἄρτεμιν μηνύει Ζηνὸς θύγατρα. Diotim. 4.
μήρινθος. Leon. Tar. 93.
μηρός, ὑπὸ τρίχα. Phani. 1.

μηροτραφής. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.)
μηροτυπής -ὲς κέντρον. Philip. 59.
μηρύω -σασθε πείσματα ναῦται. Antip. Sid. 37. σχοίνους μηρύεσθε. Satyr. Th. 5.
μητιόεις -όεντα δόλον. Alex. Aetol. 5.
μῆτις -τιν ἄφρονα ἀείρων. Agath. 53. ἐς πόλεν μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56.
μητριάς -άσιν ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45.
μητρόπολις. Ammian. 7.
μητρόῤῥιπτος. Dosiad. Ar. 2.
μητροφθόρος -ον ἄνδρα. ἀδ. 633.
μητρῷος -ῃ λαμπάδι θαλπόμενος. Asclepiad. 2.
μητρυιά -ῆς στήλην. ἀδ. 432. ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη μήτηρ. Antip. Th. 47.
μηχανική. Ep. Byz. 34.
μηχανουργός -οῦ δόμου. Stat. Athl. 36.
μιαίνω -μηδὲ μιήνῃς πῦρ. Dioscorid. 36. σὲ ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν. Gaetul. 9.
μιαιφονίη -ης θεοδηλήτου. ἀδ. 465.
μιαρόγλωσσος. Eryci. 2.
μιαρός -ρὰ γαστήρ. Lucian. 30. -ᾶς ῥανίδες. Pallad. 122. -οῖς στόμασι. Id. 134.
μιάστωρ -ορι Ἄρηϊ. Antip. Sid. 29.
μίγδην. Paul. Sil. 74. 158.
μίγνυμι et μίσγω. δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις. ἀδ. 295. χείλεα μῖξαι χείλεϊ σῷ. Paul. Sil. 33. οἱ κρητῆρι μιγέντες δαίμονες. Dioscor. 5. μιγνυμένων στομάτων. Paul. Sil. 5. χαρίτεσσι μεμιγμένον ἁδὺν ἔρωτα. Strato 2. σοφίῃ μιξάμενον χάριτα. ἀδ. 535. εἰς ἕνα Βάκχον μισγόμεθ' οὐκ ἐς Ἄρη. Antiphan. 7. γαῖα μιχθήτω πυρί. ἀδ. 437.
μικραύλαξ -αυλακος χώρου. Philip. 19
μικρός. παρὰ μικρόν. Rufin. 33.
μιλιάριον. χαλκοῦν. Nicarch. 34.
μιλτεῖον. Leon. Tar. 4.
μίλτος -τῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4.
μιλτοφυρής -σχοῖνος. Philip. 15.
μιμηλός -ὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.
μίμημα, λύρης. Meleag. 112. οὐράνιον. Leon. Al. 18. σφαλερὸν βιότου. Paul.

Sil. 69. ἐν μύθοις Σωκράτεος μίμημα ἐτύχθη. ἀδ. 680.
μιμητής -τὰν ζῆλον. Archias 28.
μιμνάζω -ει. Agath. 58.
μίμνω -νε σύρων πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι. Comet. 3. μίμνειν ἄλγεα πενίης. Agath. 55.
μιμολόγος. Theodor. 2.
μινσώριον. ἀδ. 377.
μινυνθάδιος. αἰάζων κῆρα μινυνθαδίην. ἀδ. 720. εἰς ἑτέρων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια. ἀδ. 651.
μινυρίζω -ζε. Marc. Arg. 28.
μινύρισμα -ασιν ἀνταχεῦσιν ἀηδονίδες. Theocr. 4.
μινυώριος -ια τέκνα. ἀδ. Her. 21.
μινύωρος. Philet. 2.
μίξις, θανατηφόρος. ἀδ. 79. -ιν. Asclepiad. 7.
μισάμπελος, πηγή. ἀδ. 198.
μίσγω -ει μόλιβον. Pallad. 46.
μισέω. μεμισηκώς. Pallad. 35.
μισητός. ἀδ. 100. -τῆς κεφαλῆς. Crinag. 37.
μίσητρον. Paul. Sil. 74. 63.
μισθάριον. Lucill. 47. 84.
μισθαρνέω -εῖν. Pallad. 137.
μισθοφόρος -ους μοχλάδας. ἀδ. 338.
μισοπόνηρος. Strato 76.
μισόπτωχος -χε θεά. Lucian. 27.
μιστύλλω -λουσι δρόμον, Φαεθοντίδος αἴγλης. Paul. Sil. 56.
μιτόεργος, ἄτρακτος. Leon. Tar. 9.
μιτορράφης -ες ἀμφίβληστρον. Zosim. 3.
μίτος, στεφάνων. Meleag. 60. κιθάρης. Macedon. 24. μοιρῶν ἐπέκλωσε. ἀδ. 631. μοιρῶν βάσκανος. ἀδ. 582. μίτῳ πολύωπι. Paul. Sil. 67. μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλεκον. Cirial. Ecphr. 109. μοιρῶν οὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον. ἀδ. 724. μίτους εὐκρέκτους. Antip. Sid 22. ἀνεβάλλετο μοίρη. ἀδ. 586.
μιτόω -ωσαμένη φθόγγον. Meleag. 112. νήματα πολλά. Nicarch. 10.
μίτρα -ης περιδρομάδος. Philodem. 18. ὑπάτων. ἀδ. Byz. 26. -ην λύσαντα. Stat. Athl. 15. -αις βάλλετε. Hedyl. 5. (9.)
μνάομαι -ᾶται εὔπηχυν Ἀθήνην. Rhian. 1. παίδων τις μνήσαιτο. Leon. Tar. 64.
μνήμη. πολλὸν ἐν μνήμῃ πᾶσιν. Leon. Tar. 85.

μνημεῖον -α λόγων γράμματα. ἀδ. 168.
μνημήϊον. Ablab. II. 451. Diogen. II 492. ἀδ. 642. -ϊα. ἀδ. 594. 710.
μνημόσυνος -ον στοργῆς. Meleag. 14. σχεδίης. ἀδ. 154.
μνήμων. εὐγαμίης. Theodor. Gr. II. 450. -ονας ὑδροπότας μύθων. Antip. Sid. 8.
μνήστειρα. Agath. 4.
μνηστήριος -ια δῶρα. Christ. Ecphr. 68.
μνῆστις -ιν ἔχειν καμάτων. II. 519. Stat. Athl. 43. ὠδίνων ἀνηναμένη. Julian. Aeg. 47. ἐφειλομένην. Agath. 40. ἐφελκομένη. Id. 58. τῆς γλυκερῆς ἀνάγει μνῆστιν. ἀδ. 306.
μνιαρός -οῖο τάπητος. Antiphil. 6.
μνοία -ας δεσπόταις κέκλημαι. Hybr. Scol. 22.
μνοῦς. καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη. Philod. 10.
μογερός. -οῦ πόνου. ἀδ. 260. -ῷ -γήραϊ. Archias 10. -ῶν ἰχθυβόλων. Id. 17. ἀρότρων. ἀδ. 271. -ούς τοκῆας. ἀδ. 606.
μογέω -έοντα λίνοις. Tull. Laur. 2. μογέει. Leonti. 13. μογέεσκεν. Agath. 64. ἐμόγησε κέρας. Posidip. 15 a. (II. 528.)
μόθος -ου στυγνὸν κῦμα. Theo. Alex. 1. -ον ἡρώων. Alcae. Mess. 7. δυσμενέων οὐ τρέσεν. ἀδ. 750. -ων ἄτλητον. Antimach. I. 167. ἔργα μόθων. ἀδ. 310.
μοῖρα. ζωῆς εἴ τινα μοῖραν ἔχει. Posidip. 18.
μοιρίδιος -ίῳ ἐν φέγγει φθιμένους. Eurip. II. 57. -ίη μελέτη. Apollon. 1.
μοιχεύομαι -σαμένης Ἑλένης. Pallad. 12.
μολέω -εῖτε. Rhian. 4. -οῦντες. Christ. Ecphr. 128.
μολιβαχθής, στάθμη. Philip. 15.
μόλιβος. ἀδ. 222. χρωστήρ. Jul. Aeg. 11. -ου κανόνα σύνδρομον ἡνιοχῆα. Id. 10. -ον κυκλοτερῆ. Philip. 17.
μολπαστής -τῇ Φοίβῳ. Theodor. 5.
μολπᾶτις -τιδα κερκίδα ἱστῶν. Leon. Tar. 8.
μονάζω -άσασαν ἰδών. Rufin. 33.
μονάς -άδες. Autom. 10. -άδα. Pallad. 84.
μόναυλος. Hedyl. 7. (12.)
μοναχός -οί. Pallad. 84.

μελίλωτον. Philip. 10.

μελίπαις. -παιδες σίμβλοι. Strato 88.

μελίπνοος, λίβανος. Philip. 1.

μελίσδομαι, σύριγγι. Macedon. 25.

μέλισμα, ἁδύ. Eryci. 14. νέκταρος. Id. 1. 35. λύρης. Id. 111.

μέλισσα, αἰόλε, ξουθά. Nicias 7. βομβήεσσα. ἀδ. 467. εἶχεν οἷα μέλισσα νόον. ἀδ. 585. Σαπφὼ μελίσση πιερική. Christod. Ecphr. 69. ἐν ὑμνοπόλοισι μελίσσαν. Leon. Tar. 81. ὑπὲρ μύθων καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης. Agath. 43. πνεῦμα σοφῆς μελίσσης. II. 520. μέλισσαι ὠδίνουσι. Meleag. 110. ξουθαί. Plato 29. ξουθαὶ σιμβλητίδες. Zona. 6. βουγενέες ἐχέων χείροτεραι. Bian. 15. εὐαγέες αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργατίδες. Antiphil. 29. ξουθὸς ἑσμὸς μελισσῶν. Antip. Sid. 48. μελισσέων ἑσμοῦ καὶ κνίσης καὶ πυρὸς ἡψάμεθα. Artemo 2. τύμβους βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις. Erycius 13. οἶμαι ἐπ' εἰαρινὴν νισσομέναις. ἀδ. 647. ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας. Cyrus 1.

μελισσόβοτος -του Ἑλικῶνος. Dionys. 7.

μελισσοπόνος. Apollonid. 6.

μελισσοσόος, Πάν. Zonas 6.

μελισσότοκος -κων ὕμνων. ἀδ. 524.

μελισταγής -ὲς κρούνισμα. ἀδ. 259. -έων στομάτων. Leonti. 1.

μελίστακτος -των ἀπὸ μουσῶν. Meleag. 1. 32.

μελιτερπής, μολπή. Simonid. 55.

μελίφρων. Hegesip. 6. -ονα βάρβιτον. II. 513.

μελίφυρτος, ἁρμονίη ἤθεος. Paul. Sil. 17.

μελίφωνος. Antip. Sid. 46.

μελιχρός. Simmi. 2. -ὸν ὕδωρ. Anyte 3. -ὸν κλάζοντες αὐλοί. Alcae. Mess. 10. λεπτὸν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος. Hedyl. II. 526. ἃ τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. ἀδ. 259. παίζει Σικελίδου μελιχρότερον. Hedyl. ibid. ἐλπὶς ἀληθείης μελιχροτέρη. Paul. Sil. 63. γαῖα μελιχροτάτη. Macedon. 33.

μελίχρους. Meleag. 31. Strato 83.

μελιχρώδης. Strato 5.

μέλλησις, ἀρκεῖ. Antiphil. 20.
μελογραφίη -ην. ἀδ. 571.
μελογράφος. Lucill. 77.
μελοποιητής. Lucill. 85.
μελοποιός. Lucill. 29.
μέμβλωκα -κεν ἤδη χελιδών. Leon. Tar. 57.
μέμφομαι. Carphyl. 2. Eryci. 15. Antip. Sid. 108. -μεθα ὀφέων φωλεά. Antip. Th. 53. -μένους ἀνέμῳ. Id. 54.
μέμψις. Jul. Aeg. 7. οὔτινα μέμψιν ἔχει βιοτᾶς. Nossis. 10. -ιν ἀνάπτω. ἀδ. 420.
μέναιχμος -μη χειρί. Paul. Sil. 49.
μενεδάιος, ἵππος. Anyte 15.
μενεπτόλεμος -οιο λυκούργου. Jul. Aeg. 31.
μενεφύλοπις, θεσμὸς Σπάρτης. Paul. Sil. 49.
μενοινάω -ῶν. Ep. Byz. 1.
μενοινή -ῇ. Agath. 76. -ήν. ἀδ. 575.
μένος, λευκὸν ἀπεσβέσθη. Sosip. 3. οἶνος μερόπων. Macedon. 20.
μένω. ἔτ' ἐν πατρὸς μίνουσα παρθένος δόμοις. Hegesip. 2.
μερίζω -ομένη βασίλεια. Stat. Athl. 10. μεμέριστο. ἀδ. 730.
μεριμνοτόκος -κου βιότου. Agath. 69.
μερίς, μουσῶν ἱκανή. Damaget. 12. κακή. Tymn. 4. -ίδα βαιήν. Zonas 6.
μέρμερος, ἥρως. Christod. Ecphr. 3.
μέρμηρα -αι θυμαλγέες. ἀδ. 718.
μερμηρίζω -ξαντι. Callim. 17.
μεροπήιος -ία πήματα. Christ. Ecphr. 270.
μέροψ. Dosiad. Ar. 2.
μεσαιπόλιος. Paul Sil. 32.
μεσαμβρινός, ὠδός. ἀδ. 175. τὸ μεσαμβρινόν. ἀδ. 198. συρίσδων. ἀδ. 260.
μεσίω -εῦσα ὠδᾷ. ἀδ. 175.
μεσημβριάω -άοντα. Paul. Sil. 66.
μεσημβρινός, ὕπνος. Meleag. 111. -νῆς κεντρα συνηλυσίης. Synes. 1.
μεσήρης -εα παντὸς Ὀλύμπου. Eratosth. Cyr. 2.
μεσόγραφος -α μυρία τεύχεις. Eratosth. 1.
μεσοπύλη. κατὰ μεσοπύλης ἐκρέμασα. Asclepiad. 30.
μέσος. τὰ ἐν μέσσῳ χείματα καρτέρεται. Callim. 11.

μεσοσχιδής -ίων δονακήων. Paul. Sil. 50.
μεσότης -τητα ἀμφοτέρων Φίλε. Rufin. 4. αἱ μεσότητες ἄρισται. Loll. Bass. 6.
μεσότομος, κάλαμος. Damoch. 2.
μέσπιλον. ἀδ. 235.
μεσσάτιος. II. 519.
μεσσόθι. Theodor. 13. Sosip. (Dioscor.) 1. Eratosth. 2. Pallad. 120.
μέσφα. Antip. Sid. 3. Alphe. 12. Agath. 82.
μεταβαίνω -βάς. Pallad. 139. -ίβης εἰς ἀμείνονα χῶρον. ἀδ. 737.
μεταβάλλω -λων πάντα χρωματίοις. Hellad. II. 438. -λομένου. Pallad. 3. -λομένῳ θρόῳ. ἀδ. 175.
μετάγω -ουσα τύχην. Pallad. 75. ψυχήν. Ib. 127.
μεταδίδωμι. τῆς σῆς παρθενίης μετάδος. Plato 5. ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος. Nicarch. 10.
μεταδόρπιος -ον ὥρην. Strato 89. εἴ τι λάθῃ μεταδόρπιον ἐγγὺς ὀδόντων. Crinag. 3.
μεταίχμιον, ζωῆς καὶ θανάτοιο. Comet. 2.
μετακινίζω -εκίνισε τὰ κατὰ σκηνήν. Dioscorid. 17.
μετακιάθω. Problem. ar. 7.
μεταλλάω. μὴ τοῖα μετάλλα. ἀδ. 250.
μεταλλεύω -ων πᾶν βάθος. Leo Phil. 8. τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν. Leon. Al. 30.
μετάλλοχρυσος, γῆ. Paul. Sil. 74. 43.
μεταμορφόω -ῶσαι. Eratosth. 3.
μεταμφιέννυμι. εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν. Phalaec. 3.
μετανάστης, Πάν. Theaet. Schol. 3.
μετανάστρια, σκοπέλων πέρδιξ. Agath. 85.
μετανάστιος -ιοι νύμφαι. inedit.
μεταντλέω -οῦσα. Pallad. 72.
μεταξύ. οὐ πολύ μοι τὸ μεταξύ. Marc. Arg. 11.
μεταπλάσσω -ασθείς. Hedyl. (II. 527.) 3. -άσσαντο. Dioscor. 16.
μεταρρυθμίζω -μίσας φρενῶν πνεῦμα. Meleag. 11.
μετάρσιος, ἀγλαΐησι. Agath. 13. -ιον ὄμμα τιταίνων. Christod. Ecphr. 353. δεξιτερὴν ἀνέσχε μετάρσιον. Ib. 374. θαῦμα

τῶν μεταιχμίων. Ep. Byz. 35.
μετάστασις, ὤκησα. Simonid. fr. 2.
μετατίθημι - θεὶς τὴν σπουδήν. Pallad. 100. εἰς πτηνὴν μετέθηκα φύσιν. Julian. Antic. 1.
μετάτροπος, ἔῤῥων. Leon. Tar. 95.
μετατροχάω - ῶσα ὥτη. Rhian 1.
μετεκβαίνω - βῆναι. φθόγγον. Strato 29.
μετέμφυτος, ἐθνείαις ὄζοισι. Cyllen. 1.
μετέπειτα. ἀδ. 341.
μετέρχομαι, τὸν ἔρωτα χρυσῷ. Macedon. 14. - χεο μουσῶν ἐπὶ δῶρα. Crinag. 33. μετέλθοις κείνης κόμπον. Jul. Aeg. 2.
μετέχω - οις ὥνπερ ἐμοὶ παρέχεις. ἀδ. 474.
μετέωρος, θνήσκει. Lucill. 46. μετέωρα. Rufin. 32. 38. τὰ μετέωρα. Agath. 70.
μετηνέμιος - ίῳ πώλῳ. ἀδ. Byz. 19.
μετήορος - ον, ἠέρι καὶ νεφέλῃσι. Pallad. 11. - ορα δήνεα. ἀδ. 439.
μετοικεσίη - ην ἐς πλεόνων ἦλθε. Leon. Tar. 79.
μετοικέω - ήσει. ἀδ. 84.
μετοκλάζω. τίπτε μετοκλάζεις. (ubi nunc μέγα κλάζεις.) ἀδ. 397.
μετονομάζω - ωνόμασεν. ἀδ. 84.
μετοχλίζω - λίσσαντες ὀχῆας τύμβοιο. Crinag. 34.
μέτοχος - ους ψευστὸς ἀπηρεσίου. ἀδ. 684. θεῶν. ἀδ. 721 b. (Leott. 302.) –
μετρέω - εῖ βίοτον ὑπὸ πῆχυν. Mesomed. 1. κύματα μετρῶν δινεῦμαι. ἀδ. 31. χθόνα. ἀδ. 550. μηδ' ἐπὶ τύμβῳ μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον. ἀδ. 619. τόσην ἅλα μετρήσασαν. Leon. Tar. 62. τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε θρῆνον. Bian. 17. ἴσα κέλευθα παντόθεν μετρευμένα. Arcesil. 2. τοῖς ἔπι μετρείσθω καὶ τόδε. ἀδ. 374. - -
μέτρον. νόει μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Strato 35. φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. χρήματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Paul. Sil. 69. μέτρον ὡράων ἐπιστάμενος. ἀδ. 433. ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης. Pindar. II. 523. (1. 81. ed. Lips.) μέτρα βίοιο ἄρχια. Anti-

phil. 14. *καπηλικά.* Argent. 18. *κόσμον.* Crinag. 18. *ζωῆς σωρεῦσαι.* Pallad. 111. *μινυνθάδια.* *ἀδ.* 651.

μετωπίδιος -ιον πλέγμα. Philip. 62.

μέτωπον -πῳ ἐπὶ στάλας. Heraclid. 1. *κεράμων ἄκρα μέτωπα.* Parmenid. 8. *πυραμίδες ἄκρα μέτωπα κύρουσιν ἀστράσιν.* *ἀδ.* 318. *πετρῶν σκληρὰ μέτωπα τεμών.* *ἀδ.* 366.

μηδαμά. Leon. Tar. 75.

μήδομαι. *εἰκὼ ἐμήσαο.* Nicomed. 9. *κόσμον ἐμήσατο.* Antip. Sid. 23. *ἄξια Σπάρτας μησάμενος.* Damaget. 7. *ἄμβασιν.* *ἀδ.* 293.

μηδοσύνη. Simm. Secur.

μηλοφόνος. Theaet Sch. 3. *-όνους χεῖρας.* Paul. Sil. 60.

μήλη -ῃ ἐναλείφειν. *ἀδ.* 95.

μήλινος -ον ἀσπάραγον. Automed. 7. *-να λαμπάτια.* Lucill. 114.

μηλοβότης. Antiphil. 6.

μηλόβοτος, καὶ βούνομος καῖμα. Mund. II. 240.

μῆλον, ἀρτίχνουν. Zon. 3. *στρούθειον.* Antiphil. 8. *τὸ χρυσοῦν.* Damoch. 3. *ἡδύπνουν λαιτῇ πεπονημένον ἄχνῃ.* Philip. 20. *αἴθλιον ἥρπασε Κύπρις.* *ἀδ.* 326. *χρύσεα μῆλα κλάσαι.* Antiphil. 51. Lucill. 50. *μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.* Zona. 6. *συζυγίη μήλων ῥοδέων.* Paul. Sil. 14. *ἔκκαιρον μήλων ῥυτίδα.* *ἀδ.* 60. *πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα.* Plato 29. *ἐρευθομένοις.* Paul. Sil. 14.

μηλοτομεύς -ῆων ἔρκεσι. *ἀδ.* Her. 2.

μηλοσσόος. Leon. Tar. 34.

μηλοῦχος, ὑαλόχρους. Leon. Tar. 5.

μηλοφορέω. Theocr. 2.

μηλοφύλαξ, ἀγέλης. Theaet. Schol. 3.

μηνιθμός. Antiphil. 11.

μῆνις, ἄφυκτος. Apollonid. 19.

μηνύτωρ -τορα τῶν κλεπτόντων. Philip. 39.

μηνύω. τί μηνύεις κυαὶν ὀστέον. Plato 3. *λυδία λίθος μανύει χρυσόν.* Bacchyl. 40. *ἐκεῖ σε γε τὴν Φιλάνθρωπον μηνύει ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος.* Meleag. 60. *Ἄρτεμιν μηνύει Ζηνὸς θύγατρα.* Diotim. 4.

μήρινθος. Leon. Tar. 93.

μηρός, ὑπὸ τρίχα. Phani. 1.

μηροτραφής. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.)
μηροτυπής -ὲς κέντρον. Philip. 59.
μηρύω -σασθε πεῖσματα ναῦται. Antip. Sid. 37. σχοίνους μηρύεσθε. Satyr. Th. 5.
μητιόεις -όεντα δόλον. Alex. Aetol. 5.
μῆτις -τιν ἄφρονα ἀείρων. Agath. 53. ἐς πόλον μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56.
μητριάς -άσιν ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45.
μητρόπολις. Ammian. 7.
μητρόῤῥιπτος. Dosiad. Ar. 2.
μητροφθόρος -ον ἄνδρα. ἀδ. 633.
μητρῷος -η λαμπάδι θαλπόμενος. Asclepiad. 2.
μητρυιά -ῆς στήλην. ἀδ. 432. ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη μήτηρ. Antip. Th. 47.
μηχανική. Ep. Byz. 34.
μηχανουργός -οῦ δόμου. Stat. Athl. 36.
μιαίνω -μηδὲ μιήνῃς πῦρ. Dioscorid. 36. σὲ ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν. Gaetul. 9.
μιαιφονίη -ης θεοδηλήτου. ἀδ. 465.
μιαρόγλωσσος. Eryci. 2.
μιαρός -ρὰ γαστήρ. Lucian. 30. -ᾶς ῥανίδος. Pallad. 122. -οῖς στόμασι. Id. 134.
μιάστωρ -ορι Ἄρηϊ. Antip. Sid. 29.
μίγδην. Paul. Sil. 74. 158.
μίγνυμι et μίσγω. δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις. ἀδ. 295. χείλεα μῖξαι χείλει σῷ. Paul. Sil. 33. οἱ κρητῆρι μιγέντες δαίμονες. Dioscor. 5. μιγνυμένων στομάτων. Paul. Sil. 5. χαρίτεσσι μεμιγμένον ἁδὺν ἔρωτα. Strato 2. σοφίῃ μιξάμενον χάριτα. ἀδ. 535. εἰς ἕνα Βάκχον μισγόμεθ' οὐκ ἐς Ἄρη. Antiphan. 7. γαῖα μιχθήτω πυρί. ἀδ. 437.
μικραύλαξ -αυλακος χώρου. Philip. 19
μικρός. παρὰ μικρόν. Rufin. 33.
μιλιάριον. χαλκοῦν. Nicarch. 34.
μιλτεῖον. Leon. Tar. 4.
μίλτος -τῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4.
μιλτοφυρής -σχοῖνος. Philip. 15.
μιμηλός -ὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.
μίμημα, λύρης. Meleag. 112. οὐράνιον. Leon. Al. 18. σφαλερὸν βιότου. Paul.

phil. 14. κωτίλικά. Argent. 18. κόσμον. Crinag. 18. ζωῆς συρεῦσαι. Pallad. 111. μινυνθάδια. ἀδ. 651.
μετωπίδιος,-ιον πλέγμα. Philip. 62.
μέτωπον -πῳ ἐπὶ στάλας. Heraclid. 1. κεράμων ἄκρα μέτωπα. Parmenid. 8. πυραμίδες ἄκρα μέτωπα κύρουσιν ἀστράσιν. ἀδ. 318. πετρῶν σκληρὰ μέτωπα τεμών. ἀδ. 366.
μηδαμά. Leon. Tar. 75.
μήδομαι. εἰκὼ ἐμήσαο. Nicomed. 9. κόσμον ἐμήσατο. Antip. Sid. 23. ἄξια Σπάρτας μησάμενος. Damaget. 7. ἄμβασιν. ἀδ. 293.
μηδοσύνη. Simm. Secur.
μηδοφόνος. Theaet. Sch. 3. -όνευς χεῖρας. Paul. Sil. 60.
μήλη -ῃ ἐναλείφειν. ἀδ. 95.
μήλινος -ον ὠσπάραγον. Automed. 7. -να λωμάτια. Lucill. 114.
μηλοβότης. Antiphil. 6.
μηλόβοτος, καὶ βούνομος κεῖμαι. Mund. II. 240.
μῆλον, ἀρτίχνουν. Zon. 3. στρούθειον. Antiphil. 8. τὸ χρυσοῦν. Damoch. 3. ἡδύπνουν λαιτῇ πεπονημένον ἄχνῃ. Philip. 20. αἰόλιον ἥρπασε Κύπρις. ἀδ. 326. χρύσεα μῆλα κλάσας. Antiphil 51. Lucill. 50. μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zona. 6. συζυγίη μήλων ῥοδέων. Paul. Sil. 14. ἔκκαιρον μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα. Plato 29. ἐρευθομένοις. Paul. Sil. 14.
μηλονομεύς -ῆαν ἔρωεσι. ἀδ. Her. 2.
μηλοσσόος. Leon. Tar. 34.
μηλοῦχος, ὑαλόχρους. Leon. Tar. 5.
μηλοφορέω. Theocr. 2.
μηλοφύλαξ, αἰγίλης. Theaet. Schol. 3.
μηνιθμός. Antiphil. 11.
μῆνις, ἄφυκτος. Apollonid. 19.
μηνύτωρ -τορα τῶν κλεπτόντων. Philip. 39.
μηνύω. τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον. Plato 3. λυδίη λίθος μηνύει χρυσόν. Bacchyl. 40. ἐπεί σε γε τὴν Φιλάσωτον μηνύει ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος. Meleag. 60. Ἄρτεμιν μηνύει Ζηνὸς θύγατρα. Diotim. 4.
μήρινθος. Leon. Tar. 93.
μηρός, ὑπὸ τρίχα. Phani. 1.

μηροτραφής. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.)
μηροτυπής -ὴς κέντρον. Philip. 59.
μηρύω -σαυθε πεῖσματα ναῦται. Antip. Sid. 37. σχοίνους μηρύεσθε. Satyr. Th. 5.
μητιόεις -όεντα δόλον. Alex. Aetol. 5.
μῆτις -τιν ἄφρονα ἀείρων. Agath. 53. ἐς πόλον μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56.
μητριάς -άσιν ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45.
μητρόπολις. Ammian. 7.
μητρόῤῥιπτος. Dosiad. Ar. 2.
μητροφθόρος -ον ἄνδρα. ἀδ. 633.
μητρῷος -ῃ λαμπάδι θαλπόμενος. Asclepiad. 2.
μητρυιά -ῆς στήλην. ἀδ. 432. ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη μήτηρ. Antip. Th. 47.
μηχανική. Ep. Byz. 34.
μηχανουργός -οῦ δόμου. Stat. Athl. 36.
μιαίνω -μηδὲ μιήνῃς πῦρ. Dioscorid. 36. σὲ ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν. Gaetul. 9.
μιαιφονίη -ης θεοδηλήτου. ἀδ. 465.
μιαρόγλωσσος. Eryci. 2.
μιαρός -ρὰ γαστήρ. Lucian. 30. -ᾶς ῥανίδος. Pallad. 122. -οῖς στόμασι. Id. 134.
μιάστωρ -ορι Ἄρηϊ. Antip. Sid. 29.
μίγδην. Paul. Sil. 74. 158.
μίγνυμι et μίσγω. δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις. ἀδ. 295. χείλεα μῖξαι χείλεϊ σῷ. Paul. Sil. 33. οἱ κρητῆρι μιγέντες δαίμονες. Dioscor. 5. μιγνυμένων στομάτων. Paul. Sil. 5. χαρίτεσσι μεμιγμένον ἀδὺν ἔρωτα. Strato 2. σοφίῃ μιξάμενου χάριτα. ἀδ. 535. εἰς ἕνα Βάκχον μισγόμεθ' οὐκ ἐς Ἄρη. Antiphan. 7. γαῖα μιχθήτω πυρί. ἀδ. 437.
μικραύλαξ -αυλακος χώρου. Philip. 19
μικρός. παρὰ μικρόν. Rufin. 33.
μιλιάριον. χαλκοῦν. Nicarch. 34.
μιλτεῖον. Leon. Tar. 4.
μίλτος -τῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4.
μιλτοφυρής -σχοῖνος. Philip. 15.
μιμηλός -ὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.
μίμημα, λύρης. Meleag. 112. οὐράνιον. Leon. Al. 18. σφαλερὸν βιότου. Paul.

Sil. 69. ἐν μύθοις Σωκράτεος μίμημα ἐτύχθη. ἀδ. 680.
μιμητής -τὰν ζῆλον. Archias 28.
μιμνάζω -ει. Agath. 58.
μίμνω -νε σύριγγ πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι. Comet. 3. μίμνειν ἄλγεα πενίης. Agath. 55.
μιμολόγος. Theodor. 2.
μινσώριον. ἀδ. 377.
μινυνθάδιος. αἰάζων κῆρα μινυνθαδίην. ἀδ. 720. εἰς ἑτέρων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια. ἀδ. 651.
μινυρίζω -ζε. Marc. Arg. 28.
μινύρισμα -ασιν ἀνταχεῦσιν ἀηδονίδες. Theocr. 4.
μινυώριος -ια τέκνα. ἀδ. Her. 21.
μινύωρος. Philet. 2.
μίξις, θανατηφόρος. ἀδ. 79. -ιν. Asclepiad. 7.
μισάμπελος, πηγή. ἀδ. 198.
μίσγω -ει μόλιβον. Pallad. 46.
μισέω. μεμισηκώς. Pallad. 35.
μισητός, ἀδ. 100. -τῆς κεφαλῆς. Crinag. 37.
μίσητρον. Paul. Sil. 74. 63.
μισθάριον. Lucill. 47, 84.
μισθαρνέω -εῖν. Pallad. 137.
μισθοφόρος -ους μαχλάδας. ἀδ. 338.
μισοπόνηρος. Strato 76.
μισόπτωχος -χρ. θεά. Lucian. 27.
μιστύλλω -λουσι δρόμον, Φαετονθίδος αἴγλης. Paul. Sil. 56.
μιτόεργος, ἄτρακτος. Leon. Tar. 9.
μιτορράφης -ες ἀμφίβληστρον. Zosim. 3.
μίτος, στεφάνων. Meleag. 60. κιθάρης. Macedon. 24. μοιρῶν ἐπέκλωσε. ἀδ. 631. μοιρῶν βάσκανος. ἀδ. 582. μίτῳ πολύωπι. Paul. Sil. 67. μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον. Christ. Ecphr. 109. μοιρῶν οὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον. ἀδ. 724. μίτους εὐκρέκτους. Antip. Sid 22. ἀνεβάλλετο μοίρη. ἀδ. 586.
μιτόω -ωσαμένη φθόγγον. Meleag. 112. νήματα πολλά. Nicarch. 10.
μίτρα -ης περιδρομάδος. Philodem. 18. ὑπάτων. ἀδ. Byz. 26. -ην λύσαντα. Stat. Athl. 15. -αις βάλλετε. Hedyl. 5. (9.)
μνάομαι -ᾶται εἴπηχυν Ἀθήνην. Rhian. 1. παίδων τις μνήσαιτο. Leon. Tar. 64.
μνήμη. πολλὸν ἐν μνήμῃ πᾶσιν. Leon. Tar. 85.

μνημεῖον -α λόγων γράμματα. ἀδ. 168.
μνημήϊον. Ablab. II. 461. Diogen. II 492. ἀδ. 642. -ϊα. ἀδ. 594. 710.
μνημόσυνος -ον στοργῆς. Meleag. 14. σχεδίης. ἀδ. 154.
μνήμων. εὐγαμίης. Theodor. Gr. II. 450. -ονας ὑδροπότας μύθων. Antip. Sid. 8.
μνήστειρα. Agath. 4.
μνηστήριος -ια δῶρα. Christ. Ecphr. 68.
μνῆστις -ιν ἔχειν καμάτων. II. 519. Stat. Athl. 43. ὠδίνων ἀνῃρημένη. Julian. Aeg. 47. ἐφειλομένην. Agath. 40. ἰφιλκομένη. Id. 58. εἰς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν. ἀδ. 306.
μνιαρός -οῖο τάπητος. Antiphil. 6.
μνοία -ας δεσπόταις κέκλημαι. Hybr. Scol. 22.
μνοῦς. καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη. Philod. 10.
μογερός. -οῦ πόνου. ἀδ. 260. -ῷ γήραϊ. Archias 10. -ῶν ἰχθυβόλων. Id. 17. ἀρότρων. ἀδ. 271. -οὺς τοκῆας. ἀδ. 606.
μογέω -έοντα λίνοις. Tull. Laur. 2. μογέει. Leonti. 13. μογέεσκεν. Agath. 64. ἐμόγησε κόρας. Posidip. 15 a. (II. 528.)
μόθος. -ου στυγνὸν κῦμα. Theo. Alex. 1. -ον ἡρώων. Alcae. Mess. 7. δυσμενέων οὐ τρέσεν. ἀδ. 750. -ων ἄτλητον. Antimach. I. 167. ἔργα μόθων. ἀδ. 310.
μοῖρα. ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει. Posidip. 18.
μοιρίδιος -ίῳ ἐν φέγγει φθιμένους. Eurip. II. 57. -ίη μελέτη. Apollon. 1.
μοιχεύομαι -σαμένης Ἑλένης. Pallad. 12.
μολέω -έετε. Rhian. 4. -οῦντες. Christ. Ecphr. 128.
μολιβαχθής, στάθμη. Philip. 15.
μόλιβος. ἀδ. 222. χρωστήρ. Jul. Aeg. 11. -ου κανόνα σύνδρομον ἡνιοχῆα. Id. 10. -ον κυλλοτερῆ. Philip. 17.
μολπαστής -τῇ Φοίβῳ. Theodor. 5.
μολπᾶτις -τιδα κερκίδα ἱστῶν. Leon. Tar. 8.
μονάζω -άσασαν ἰδών. Rufin. 33.
μονάς -άδες. Autom. 10. -άδα. Pallad. 84.
μόναυλος. Hedyl. 7. (12.)
μοναχός -οί. Pallad. 84.

μόνιμος - μη ἀταρπιτός. Strato 66.
μόνιος - ιον ἔπαυλα βοῶν σινόμενον. Leon. Tar. 6.
μονοβάμων, μέτρον. Simmi. Ov.
μονοδούπος - που αὐδάν. Simmi. Ov.
μονοζυγής - ὲς σάνδαλον. Eugen. II. 453.
μονόκλινον. Philodem. 34. (Lectt. 145.)
μονοκοιτία. Lucill. 35.
μονόκρηπις - πιδα Λυκοῦργον. ἀδ. 297.
μονολήκυθος. Posidip. 16.
μονόμματος. Alcae. 15.
μονόπελμος. Phani. 2.
μονόπους. Eryci. 9.
μονόστιχος - ον ἐπίγραμμα. Lucill. 75.
μονοστόρθυγξ - θυγγι Πριήπῳ. Zonas 3.
μονοσύλλαβος. Herodic. II. 65.
μονότατος - τε. ἀδ. 77.
μορέω. ὃν ὁ πατὴρ μόρησε. Dosiad. Ar. 2. ἃ δεῖλε μεμορημένε. Leon. Tar. 99. πολιῷ μεμορημένε πόντῳ. Antip. Th. 66. κῆρες μεμορμέναι. Diodor. 8. ἠρίον μεμορμένον. Alex. Aetol. 5.
μορίη - ης θρέμμα. Pallad. 58.
μόριον. Φεῦ τόσσης γαίης σσσον ἔχει μόριον. Leon. Tar. 69. βραχὺ ψαμάθου. Zonas 9.
μόριος. γῆς μορίης. Tymn. 5.
μέρμυρος. Phani. 7.
μορμύρω - ουσαν ἀφρῷ Κύπριν. Leon. Tar. 41.
μόρος, ἀλίξαντον ἐμὸν μόρον. Zon. 9. Φρίσσω κύματος ἦχον ἐμὸν μόρον. Posidip. 19. δείσας θηρὸς μόρον. Alcae. Mess. 8. ἢ μόρον, ἢ νίκαν. Damag. 9. δόλιον. Id. 10. ὑπὲρ μόρον. ἀδ. 293.
μοροφεγγής - ὶς φανίον. Meleag. 78. (rectius μυροφεγγές.)
μόρσιμος, αἶα. ἀδ. 690.
μορφάω - ᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν. Nossis 8.
μορφήεις - εντα λίθον. ἀδ. 584.
μόσχειος - ου αἵματος. Leon. Tar. 51. ὄρνια καὶ μόσχεια. Pallad. 21.
μόσχος, ὁ καλὸς πλέον ἴσχυσε. Asclepiad. 19.
μουνερέτης. Antip. Sid. 96. Philip. 63.
μούνιος, λύκος. Antip. Sid. 62.
μουνόγαμος, θνήσκω. ἀδ. 641.
μουνογένεια, κόρη. Aenig. 18.

μουνογενής -ῆ κούρην. ἀδ. 677.
μουνόγληνος, κύκλωψ. Antip. Sid. 51.
μουνοπέλης -ητι. ἀδ. 118.
μουνολεχής -ῆ διαζυγίην. Rufin. 25. -εῖς κοίτας. Strato 68.
μουνολέων. Leon. Alex. 12.
μουνοπάλης, νικῶ δὶς Ὀλύμπια. ἀδ. 626.
μουνόρυχος -αν ὄρυγα. Plini. 4.
μουνόω -ώσας σός με πόσις. ἀδ. Her. 2.
μουσεῖος -είῳ κελάδῳ. ἀδ. 419.
μουσόδομος -μοις τείχεσι. Onest. 6.
μουσομανής, τέττιξ. Theaet. 2.
μουσοποιός. Theocr. 20.
μουσοπόλος, στέφανος. Meleag. 129. -λοις χερσί. Marc. Arg. 23. τιμὴν μουσοπόλοις. Ep. Byz. 8.
μουσοπρόσωπος -πε. Philod. 32. (Lectt. 144.)
μουσοφιλής, ἑταῖρος. Philod. 1.
μουσοχαρής -εῖ βιότῳ. Qu. Maec. 1 a. (III. 332.)
μόχθος. εἰς ἕνα μόχθον (ubi nunc εἰς ἓν ἄμοργμον). Meleag. 129. Ἀπελλείου μόχθου ὅρα γραφίδας. Antip. Sid. 32.
μυάγρη -ης δειλόν. Tull. Gem. 9.
μυδαλέος -ον δάκρυα ἰξῷ. Antip. Sid. 17. -οι ὀφθαλμοὶ δάκρυσι. Paul. Sil. 37.
μυδαλόεις -όεντα ὄμματα κλαυθμῷ (ubi nunc μυδαλέοντα) Strato 68.
μυδάω -ῶντα μύρους. Hedyl. 1. -ῶσα ἅλμῃ. Paul. Sil. 74. 30.
μυέλινος -ην σιγήν. Rhian. 1.
μυελος -οὶ ζωθοί. Crinag. 6.
μυέω. ἀνήρ μ' ἐμύησ' Ἑλικωνίδα. ἀδ. 387. ἐμύησας Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος. Philip. 75.
μῦθος -ς Ὁμηρικέ. Alphe. 9.
μυῖα -ας τανυπτερύγου μετάστασις. Simonid. 2.
μυιοσόβη. Ammian. 21.
μυιοσόβος, ἀσφάλεια. Paul. Sil. 66.
μυιών -ῶνες εἰνοιδαίνοντο. Christod. Ecphr. 235.
μυκάω. οὗ βαρὺ μυκήσαντος. Dioscor. 11.
μυκηθμός. Archias 27.
μύκης -ητα φέρειν. Agath. 17. μύκησι συγκρίνειν σῦκα. Strato 46.
μυκτήρ. ὦ μεγάλου μυκτῆρος. Lucian. 20. -ρι συκρα-

τικῷ. ἀδ. 543. ἔμαρψε μυκτῆρας. ἀδ. 292.
μυκτηρόθεν. Pallad. 123.
μυλαῖος -ον χεῖρα ἴσχετε. Antip. Th. 39.
μυλάκρις -ίδα λᾶαν Alex. Aetol. 5.
μύλαξ. κοῖλα βάρη μυλάκων Antip. Th. 39. πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
μυλεργάτης, ἀνήρ. Philip. 76.
μύλος. ποίων τὸ σκύφος ἐστὶ μύλων. Lucill. 111. ἐκ ποίων σε μύλου κόψατο λατομιῶν. Id. 83.
μυλωθρός. Inedit.
μύξα -αις εἴκοσι πλεύσιον λύχνον. Callim. 23.
μυριέτης, χρόνος. Dioscor. 6. ἀδ. 611.
μυρίζω -σαι τὸ μύρον. ἀδ. 67.
μυριάκυθος, θάμνος. Leon. Tar. 11.
μυριόβοιος -οια αὔλια τίθει. Bryci. 4.
μυριόδους, ἐλέφας. Philip. 29.
μυριόμορφος. II. 518. Ἶσις. ἀδ. 271.
μυριόμοχθος -θε Ἡρακλές. ἀδ. 282.
μυριόναυς -αυν Ξέρξου Ἄρην. Philip. 58.
μυρίος, αἰών. Dioscor. 16. Νεῖλε μυρίος ἀρθείς. Id. 22. μυρίον μόχθον. Antiphil. 20. ὄμμα ἐκεῖνας. ἀδ. 584. κλέος. Theocr. 18. αἶνον. ἀδ. 692. κῦδος. ἀδ. 750. εὐφροσύνην. Crinag. 17. θαμβῶ σε, τὰ μυρίον. Antiphil. 32. μυρία κλαίειν. Marc. Arg. 31. μύρατο. ἀδ. 714. μυρία μέμφου. Callim. 5. λατρεύων. Dioscor. 4.
μυριόφορτος. Automed. 11.
μυριόφωνος, δῆμος. Stat. Athl. 33.
μυρίπνοος -οε κονίη. Macedon. 33. -οον ἄγχνην. Pallad. 106.
μύρμηξ, θνηπαθὲς ἔργατα. Antip. Sid. 111. -μηκος ἄφενος. Crates fr. 6. πτερόεντας ὑπὲρ νώτοιο καθεσθείς. Lucill. 66. μύρμηκι ἱππεύων. Id. 63. -κων τρυπήματα. Id. 18. βωλοτόμοι μύρμηκες ὁ γῆς στρατός. Philip. 73. τέττιγα μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα. Archias 29. γυιοτόρους μύρμηκας, Christ. Ecphr. 226.
μυροβόστρυχος -χου (ubi nunc μυροβότρυος). Meleag. 105.

μυροισ-..οῦντα· βόστρυχον Eryci. 2.
μύρον..καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὔδεις. Marc. Arg. 14. πύρος σε καλεῦσι μύρον. Id. 15. πέμπω σοὶ μύρον ἡδὺ, μύρῳ παρέχων χάριν. ἀδ. 67. μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα. Hedyl. 1. (5.)
μυρέπνοας. Marc. Arg. 10. βόστρυχος. Id. 20. πειθώ. Meleag. 5. πλόκαμος. Id. 60. - ουν Ἶριν. Id. 1. χρῶτα. Id. 66.
μυρόπωλις. Asclepiad. 27.
μυρόῤῥαντος - τον Τιμαρίου πρόθυρον. Meleag. 65.
μυροφεγγής - ἐς φανίον (ubi nunc μορφοφεγγὲς) Meleag. 78.
μυρόχροος. Philodem. 33. (Lectt. 144.)
μυρσίνη - ης θαλλόν. Archil. fr. 37.
μύρτος. τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἢ μῆλον ἢ μύρτον ἄπαρξαι. Theodor. 9. μύρτον ἔσωλον ἐῤῥίφθω. ἀδ. 13. μύρτα τρέφοιντο μαλακῇ δρόσῳ. Dioscor. 24.
μῦς, λιχνοβόρος. Antiphil. 22. δόκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς ἄνδρας. Pallad. 36. μῦς ἐδαίσατο φηγμ' ἄφρονας: Antiphil. 21. φιλόλιχνε. Leon. Alex. 30. μύες σκότιοι. Id. 30. ἀρχοῦνται. Damoch. 1.
μυσαρὸς - ῶν ἐλέγων. Eryci. 11.
μυσαχθής. Philip. 31.
μυστήριον - α. φωνῆς ἀνδρομέης. Jul. Aeg. 10.
μυστηρὶς - ίδας τελετάς. Damaget. 5.
μύστης, παννυχίδων λύχνος. Meleag. 114. μύστῃ ῥοιὴν ἄπαρξαι. Theodorid. 9. - την λύχνον. Pompej. jun. 2. - αι ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον. Simonid. 62.
μυστίπολος, II. 518. ἀδ. 190. αὐτόπτης. ἀδ. Byz. 33. ἤμασι μυστιπόλοις. ἀδ. 191.
μύστις - τι βραχυσύμβολε. Marc. Arg. 18. φιλούντων. Id. 21.
μυστοδότης - τα σοφέ. Dionys. 1.
μύχατος - των γυάλων. ἀδ. 472. σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας. Jul. Aeg. 24.
μυχθίζω - εις σιμὰ σεσηρώς. Meleag. 52.
μύχιος - ιον ἀΐδαο κόλπους. ἀδ. 735.
μύω. Κανθοὺς ἔμυσας. ἀδ. 660. οὔπω χεῖλος ἔμυσε. Antiphil. 43. τραχεῖας ὕπνος ἔμυσε κόρας. Eryci. 7.

κύτθανε μύσας ὁ πρέσβυς. Antip. Sid. 106. μύσας ἐπὶ πένθεσι. Pallad. 16. χρὴ μὲ μύσαντα φέρειν. Id. 13. τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος. Satyr. 5. μεμυκότα κόλπον. Paul. Sil. 57. αἶται ἢ πνέοντες ἢ μεμυκότες. Isidor. 4. ἀτάρπος ἐκ μεμυκότων ὀδόντων. Leon. Tar. 63. χείλεσιν ἐπ' ἄκροις ἀσαλευτὰ μεμυκόσι φιλεῖν. Strato 25.

μύωψ -ωπα ἱππαστῆρα χρύσεον. Asclepiad. 30 ῥόμβον δινάσου. Phalaec. 3.

μῶλος. εὖτ' ἂν μῶλον ἄρης συνάγῃ. Archil. fr. 4.

μώλωψ -ωπες πορφύρεοι. Daphit. (II. 39. ed. L.) III. 330.

μῶμος, οὐκ ἔνι χερσίν. Simonid. 85. καιτὶ ἐπ' ἔργῳ. Id. 83.

μωρός -ὸν φαλακρόν. Lucian. 18. -ὰ εἰδώς. Id. 5.

N.

ναετήρ. Antip. Th. 24. -τῆρας. Agath. 62.

ναέτης. Archias 5. -ἐταί. ἀδ. 238. -έταις. ἀδ. 427.

ναιετάω -άον ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου. ἀδ. 683.

ναίω: νένασται. Marcell. Inscr. 8.

νᾶμα -ματι χαλκορύτῳ. Agath. 8. -τα χρυσοῦ. Lucill. 119.

νάπη. ἀδ. 363. Alcae. Mess. 8. -αι ποιμένιαι. ἀδ. 647. -αις σκιεραῖς. ἀδ. 416.

ναρδολιπής -πεῖς πλοκάμους. Myrin. 4.

νάρδος, ψαφαρή. Philip. 10. -ου συρίην σταχυότριχα. Meleag. 1. 43. ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὑάλου. Antiphil. 6.

ναρθηκοφόρος -οι πολλοί. ἀδ. Her. 26.

νάρκη -ης καὶ φρίξου τόπος. ἀδ. 84.

νάρκισσος, φίλομβρος. Meleag. 92. ὑγρός. Rufin. 15. ὑδατίνη. ἀδ. 705. ναρκίσσοις ἀναδήσατέ με. Philodem. 22.

νασμός. Antip. Sid. 23.

ναυηγός -ὸν τάφον. Dioscor. 21. τὸν ἐν γῇ ναυηγὸν σῶσον. ἀδ. 66. -οὶ ἔσω λιμένος. Aemilian. 3. -ῶν ἀνέμων. ἀδ. 383.

ναυηγέω -ει γαίης ἔπι. Posidip. 6.

ναυκληρέω -εῖν. Lucill. 112.

ναύμαχος -ου βίαν. Antip. Sid. 69.

ναυπηγός -οῖς. ἀδ. 90.

ναυστολέω. ὁ τοὺς φθιμένους ναυστολέων ὄβολος. Leon. Tar. 59.

ναυτολογέω. δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει. Antiphil. 1.

ναυφθορίη. Gemin. 10. Stat. Flac. 11.

νεάζω. ἐλπίζεις ἑψομένη νεάσαι. Lucill. 90. νεάσασα. Epigon. 1.

νεανθής, οἶνος. ἀδ. 584.

νεαοιδός -ὸν μέλισσαν. Leon. Tar. 81.

νεαρός -ῆς σελίδος. Philip. 1. ἡλικίης. Paul. Sil. 8. χοροιμανίης. ἀδ. 353. -οῖο βρέφους. ἀδ. 707. -ρῇ παλάμῃ. Antip. Sid. 99. -ῶν ἀοιδῶν. Ib. 47.

νέβρειος -ων αὐλῶν. Antip. Sid. 48.

νεβριδόπεπλος. II. 517.

νεβρίς -ίδα. Hedyl. 2. κισσοτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη. Agath. 31. στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα. Procl. 5.

νεβρός -οῦ στικτοῖο δορήν. Antisti. 1 a. (Lectt. 195.)

νεβρώδης. II. 517.

νεηνίς -ίδος βίβλον. Agath. Prooem.

νεήτομος, Γάμος. Eryci. 2.

νείατος -τον πυθμένα. Jul. Aeg. 48.

νεῖκος, κατέκτυπεν. ἀδ. 580.

νειόθεν ἀντιάσαιμι Eryci. 9.

νειόκομος. Pancrat. 1.

νειόν -οῦ πανύσασθαι. II. 519.

νεοτομεύς, χαλκεύς. Agath. 30.

νεκροβαρής, ἄκατος. Crinag. 16.

νεκροδόκος -κον κλωτῆρα. Antiphil. 35.

νεκρόω -ωθείς. ἀδ. 724.

νεκρών. Pallad. 146.

νέκταρ. ᾧ σὺ μελισσῶν ἀνακρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 25. γλυκὺ μέλισμα νέκταρος. Meleag. 1. 36, αἰθερίου. Antiphil. 29. ἐκ μελιχροῦ νέκταρος. Apollonid. 6. νέκταρος ὄζει. Nossis. 5.

νεκτάρεος, βρόμιος. Antiphan. 3. -εον πέταλον. Myro 1. -ίου στόματος. Sosip. (Dioscor.) 3. -ίηα κύλικος. Marc. Arg. 21. -ίων λιβάδων. Onest. 3.

νεκυηγός -γὲ ἄιδος. Archias 33.

νεμέθω. Problem. ar. 42.

νεμεσάω. μὴ νεμέσα βαιοῖσι. ἀδ. 333.

νεμεσητός. Antip. Sid. 30.

νέμεσις. ἔστι καὶ ἐν γλώσσῃ.

φυομένη νέμεσιν. Meleag. 22. ἡ βαρύφρων. Id. 34. ἐτέων φανερὴ πᾶσι Νέμεσις. Epigon. 2. ὑστερόπους, τρηχάλεπτος. Strato 71. οὐ νέμεσις. Jul. Aeg. 22. ἀμοιβαίην νέμεσιν. Aesop. 1. 52. τὴν πολιὴν καλέω νέμεσιν πόθου. Agath. 13. ἡ νέμεσιν δεινὴν ῥύχὶ κύσασα θεόν. ἀδ. 82.

νέμω. ὅσσα πέτρας ἐμβυθίους νέμεται. Leon. Tar. 93. ἠρῷσσαι ὄρος αἴτε νέμεσθε. Nicaen. 1. ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες. Jul. Aeg. 8.

νεογνός, παῖς. Leon. Alex. 29. τὰ νεογνά. (Lectt. 304.) ἀδ. 684.

νεόγραφος -α ἔργα πολλά. Meleag. 1. 65.

νεόδμητος -τῳ ἐπὶ τύμβῳ. ἀδ. 706.

νεόζευκτος. Inedit.

νεοθηγής -εῖς ἰούς. ἀδ. 290.

νεοθηλής -εῖ μόσχῳ. Philip. 59.

νεοθήξ -ῆγι σιδήρῳ. Sappho 4. Andronic. II. 399.

νεοθλιβής. Aristo 3.

νέομαι. νεῖται. Mnasalc. 12. Diodor. 6. νεύμενος εἰς ἀΐδην. Antip. Th. 46.

νεοπενθής -έος. ἀδ. 754.

νεοπηγής -έος Ῥώμης. Cyrus. 6.

νεοῤῥύτος. -τα κάλλεα κηροῦ. Meleag. 110.

νεοσκύλευτος -τα ἔντεα. Dioscor. 13.

νεόσμηκτος, κάλαμος. Crinag. 4.

νεοσσοκόμος -οιο καλιῆς. Antip. Sid. 63.

νεουργέω -εῖ. ἀδ. Byz. 35.

νεόφοιτος -τον ἐς ἠέρα. ἀδ. 396.

νέποδες -ων ὀστέα. Paul. Sil. 40. κέρδεα. Satyr. 1.

νέρθε, τάφοιο. ἀδ. 518.

νερτέριος -ίη γαίη δέξατο. ἀδ. 727. -ιον κευθμῶνα. ἀδ. Her. 17. -ίων ὠμοφάγων. Jul. Aeg. 57.

νεῦμα, ποδῶν. Simm. Ov. ὄμμασι νεῦμα διϋγρὸν δοίη. Meleag. 14. Κρονίδαο τὸ παγκρατές. Antip. Sid. 69. νεύματι κοιρανίης. Stat. Afl. 29. νεύμασιν ἀφθόγγοις. Paul. Sil. 76.

νευρίον -ια. Agath. 68.

νευρολάλος, χορδή. Tull. Sab. 9.

νευροπλεκής -εῖς ποδίστρας. Philip. 8.

νευρότενής, παγίς. Antip. Sid. 17.

νευροχαρής. II. 518.

νεύω. τὸ μὲν εἰς ἐργὸν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον. Antiphil. 20. σὺν δὲ πατὴρ ἔνευσε. ἀδ. 522. νεύσας βαιὸν ὕπερθεν ὁδοῦ. Dioscorid. 11. πρὸς Ὄλυμπον χεῖρα νένευκας (rectius χεῖρ' ἀνένευκας). Antip. Sid. 43. τύμβος αἰγιαλῷ νένευκεν. ἀδ. 616. δαρδανικοῖς σκήπτροις πᾶσα νένευκε πόλις. Agath. 62.

νεφέλη, τρηχεῖη πολέμου. Simonid. 52. -ης ἠερίης κόλπον. Archias 23. -ας τρῦχος γηραλέον. Antip. Sid. 17.

νεφοειδής -εῖ κόλπῳ λίνου. Paul. Sil. 72.

νέφος, πικρὸν γόων. Paul. Sil. 83. γεράνων. Antip. Sid. 78. πταινῶν. Id. 105. κυάνεον θανάτου. Simonid. 33. ἀμβλὺ κατέσχεν ὀφθαλμούς. Antip. Th. 64.

νεωκορίη -ης ἔργα. ἀδ. 189.

νεωκόρος, ἀκνίσσου βωμοῖο. Automed. 8.

νεωρής -ὲς πῆμα. Philet. 13.

νήγρετος -τον ὑπνώσας. Addae. 5. ὕπνον. ἀδ. 666.

νήδυμος, Ὀρφεύς. ἀδ. 354.

νηδύς -ύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον. Marc. Arg. 26. τί τοσοῦτον ἐμῇ ὠδύσαο νηδύϊ. Statyll. 10.

νήθω -ουσα ἀράχνη. Nicarch. 16. μνᾶν ἐρίων νήθεσκε. Probl. ar. 27. νησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70.

νηϊάς, ἀκτή. Damaget. 4.

νῆϊς, μουσάων. ἀδ. 539. 564.

νηΐτης, στόλος. Antiphil. 16.

νηκτός -ὴν ἀσπίδα. ἀδ. 390.

νηλειής, Ἀΐδης. Theodor. 2. Lucian. 26. δαίμων. ἀδ. 656. ἆ μέγα νηλειής. Agath. 39.

νηλής -έα μῦθον. Agath. 44. -εὲς ἦτορ. Macedon. 9. δαῖμον. ἀδ. 651.

νηλιποκαιβλεπίλαιοι. ἀδ. 110.

νῆμα, γονικῶν. ἀδ. 59. ἄκλωστον μοιρῶν. Phanocl. 2. ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499. -ατα τῆς ἀράχνης. Lucill. 65. ἀδ. 109. νήματα μοίρης. Jul. Aeg. 41. ἐπιμοίρια ἀναπλήσας. Leon. Tar. 98.

νημερτής. -τέα νίκης δόξαν. Asclepiad. 29.

νηοπορέω, ἠπειροπορῶν. Leon. Alex. 40.

νηοφόρα -οις νώτοις. Theaet. 8.

νήοχος -α πηδάλια. Crinag. 39.

νηπίαχος -ον κούρον. ἀδ. 697.

νήπιος -ἔρως. Archi. 1. -ια ἔτι φίλτρα. Antiphil. 2. -ιαχόμενοι. Secund. 1.

νηπιευτιεύομαι -μενοι. Lucill. 28.

νήριθμος -ων στεφάνων. Stat. Athl. 46.

νησῖτις, -σπιλάς. Antip. Sid. 69.

νῆστις -τρεῖς χόας ἐξέπιεν. Hedyl. 3, (7.) -ιν παρέργων νεκρόν. Antiphan. 3. -ιας. Lucill. 72.

νήτειτος, μή οἱ νήτειτα γένηται. Herod. Inscr. 33.

νηφαλιεύς -ῆα. Il. 518.

νηφάλιος -ια σπείσω. Paul. Sil. 37.

νήχομαι -μενον δέλεαρ. Capito. ἄτρακτον αἵματι. Philip. 18. ὑπὲρ βαιῆς νηχόμενος σανίδος. Antip. Th. 62. -μένη ἑλκὰς κύμασι. Secund. 3.

νηπιάω. ἐνίκα δαιδάλεον τρίποδα. Simonid. 58.

νίκη, ἄπτερος. ἀδ. 279. νῖκαι αἱ γελῶσαι παρθένοι. Pallad. 93.

νίκημα. Antip. Th. 63.

νῖκος. Stat. Athl. 18.

νίπτρον -α ποδῶν. Meleag. 14. Nicarch. 8.

νίπτω. κρήναις καὶ ποταμοῖς

νίψεν ἀεικὲς ἔπος. Alex. Aetol. 5.

νιφάς -άδος βορειαίης ὕδωρ ψυχρότερον. Leon. Tar. 39. -άδι γυιοπαγεῖ. Antip. Sid. 27. -άδες χιόνεαι. Apollonid. 15. κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων. Antip. Sid. 61. ψυχρῶν. Id. 106. -άδεσσι χειμερίαις. Alphe. 12.

νιφετός -τοῖο χειμερίου. Antip Th. 65. σκέπας ἐν νιφετῷ. Id. 10.

νιφόεις, κρυμός. Antiphil. 8.

νίφω -όμενον πολιῷ γήραϊ. Antip. Th. 21.

νοερός -ὸν μόχθον. Jul. Aeg. 63.

νοήμων. -μονα πειθοῦς πυρσόν. Christod. Ecphr. 25.

νοητός. ἐν νοητοῖς ἤληπτοῖς. Agath. 70.

νοθοκαλλοσύνη. Macedon. 15.

νόθος -ον ἄημα ῥίπιδος. Archias 5. κῦδος. Dioscor. 13. ὕδωρ. Antiphil. 31. ἦμαρ. Cyr. 2. ἴχνος ἀραμένα. Mesomed. 3. ἀχρὰς νόθης ζείδωρος ὀπώρης. Cyllen. 1. ἀγλαΐη νόθη. Claudian. 2. εἰς νόθον μαζόν. ἀδ. 254. νόθην σάρκα. Antiphil. 22. ψυχὴν θνη-

τὴν καὶ νόθον ἀντελλάσαι. ἀδ. 548.
νομαῖος -αίης χειμάρροιο. Theodor. 4.
νομεύς, αἰγῶν. Leon. Tar. 27.
νομεύω -ων σοφίης κέντρα. Christod. Ecphr. 352.
νομική -ῆς φάσεὶ. Theaet. Schol. 6.
νομικός. Agath. 69.
νόμιμος -ης ἡλικίης. Agath. 83. -ων Αὐσονίων. ἀδ. Byz. 28. -μα πατρίων ἁζόμενος. Phaedn. 1.
νόμιος. II. 517. θεός. Eryci. 1. νόμιον μέλος συρίγγων. Id. 14. -ίων δονάκων. Antip. Sid. 48. -ίους σκύλακας. Paul. Sil. 44.
νόμισμα, χρυσοῖο. Pallad. 46.
νόμος -ου χάριν. Lucill. 25. 84. Lucian. 14. -ῳ ὕλης. Simm. Rh. 4. γλυκὺν εἰράνας νόμον. Antip. Sid. 11.
νεόπληκτος, μέθη. Paul. Sil. 41.
νόος. νοῦ ἄπο. ἀδ. 584.
νοσσίς, Παφίης. Antip. Th. 32.
νοσσοτροφέω -εῖς. Archias 26.
νόστιμος -ον ἦτορ ἄγω. Paul. Sil. 38. εὔπλοιην. Antip. Sid. 108.
νοσφίζω -ισεν ὠδίνων ὄφις. Antip. Sid. 63. χειρῶν. Leon. A. 2. κτερέων. Polystr. 2. φωνῆς. ἀδ. Her. 2.
νοτερός -ή ἀνεμώνη. Rufin. 15. -ὸν πέδον. Antip. Sid. 64. -οῖο προσώπου. Damochar. 4. -ῆς ἀλκυόνος. Callim. 31. -ῆς ἠϊόνος. Antip. Sid. 53. ἐκ νοτερῆς παιδὸς Posidip. 6. νοτερὴν θάλασσαν. Addae. 6. νοτερῶν ὀμματίων. Qu. Maec. 3. -πλοκάμων. Antip. Sid. 32.
νοτίζω. ὀστέα οἴνῳ νοτιζόμενα. Antip. Sid. 74. νενοτισμένα χεῖτε δάκρυα. Meleag. 4.
νότιος -ίην αὐγὴν κύματος. ἀδ. 396. ἦσαν. ἀδ. 678. νοτίους ἀστέρας. Antip. Th. 15.
νοτίς, πόντου. Anyte 12. -τίδι λιπαρῇ Bian. 9.
νουθεσίη ἡν μούσης. Onest. 2.
νουσοφόρος -ῳ γήραϊ. Theaet. 1.
νυκτέλιος II. 517.
νυκτερίτης. Satyr. Thy. 1.
νυκτερινός -ὴ σελήνη. Philodem. 7. -ὴν ὥρην. Strato 89.

νυκτέριος -ίου ἔργου. Qu. Maec. 11.
νυκτερὶς -ίδες λειμώνων. Nicarch. 36.
νύκτερος, ὄρνις. Antip. Sid. 87.
νυκτικόραξ. Nicarch. 32.
νυκτιλαθραιοφάγος. ἀδ. 120.
νυκτιλάλος, κιθάρα. Antip. Sid. 75.
νυκτιλαμπής -εῖ δώματι Simonid. fr. 7.
νυκτιπατακπλάγιος. ἀδ. 110.
νυκτιπόλος. Aenigm. 6.
νυκτοκλέπτης. Philip. 41.
νυκτοφανής, κῆπος. ἀδ. Byz. 33.
νυμφαῖος -ου νάματος. ἀδ. 240.
νύμφειος -είου θαλάμου. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.)
νυμφεύω -σων. ἀδ. 754.
νυμφίδιος -ίου θαλάμοιο. ἀδ. 677. -ίων θαλάμων. Dioscor. 25.
νυμφικός -ὸν εὐτεχνίης καρπὸν ἀειραμένη. ἀδ. 641. -ῷ μήλῳ. Myrin. 3.
νύμφιος -ια λέκτρα. Agath. 78. -ια νόσφι γάμων. ἀδ. 243.
νυμφογενής -νὲς Σάτυρε. Alcae. Mess. 10.
νυμφοκομέω -εῖ. Antiphil. 13.
νυμφοστολέω -εῖ. Leo Phil. 4.
νύξ. ἐκ νυκτῶν (ubi nunc ἐκ νυκτός). Theaet. 4.
νύος. καλὴ νύε. Meleag. 80.
νύσσα. τὴν νύσσαν δότε. Stat. Athl. 60.
νύσσω -ων ἔσχετο. Jul. Aeg. 16. ἣν νύξης ἐγερεῖς. Plato 16. -σόμενος, ἔγχεσι. Aenigm 35.
νυστάζω -ων εἰς ἑταίραν. Asclepiad. 17. ἐδάκρυσε καὶ ἐνύσταξε. Id. 10.
νυχεγρεσίη. Paul. Sil. 10.
νύχιος -ίοις ὀάροις. ἀδ. 253.
νωδός. Posidip. 17.
νωθής -ὲς ὕδωρ Antip. Sid. 64.
νωθρός. Comet. 2. Nestor. 3. νωθρὰ βλέπουσα. Sosip. (Dioscor) 2.
νώνυμος. οὐδέ τις ἔσται Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος. Tull. Laur. 1.
νωτοβατέω -τοῦνται. Strato 77. -τοῦσι τύμβους. ἀδ. 450.
νῶτος -τον ἔδειξε θίων. Antip. Sid. 39. -ον ὑπὲρ πελάγευς. ἀδ. 396. ὑπὲρ σελίδος, Paul. Sil 24. οὐρανοῦ. Dionys. 2. ἀσπὶς στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα. Mnasalc. 4. νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα.

Leon. Tar. 28. νῶτα Φο-λόας. Antip. Sid. 19. ἐπάτειν ἁλός. Isidor. 3. αὐχμηρά. ἀδ. 398.

Ξ.

ξαίνω -ουσα παρειὰς δάκρυσι. Antip. Sid. 104. ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι. Id. 14. λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὲν ὑπ' ἠιόνων. ἀδ. 128.
ξάνθισμα -ματα χαίτης. Paul. Sil. 34.
ξανθός -ὸν ἐρεύθεται. Antip. Sid. 3. γάνος. Macedon. 32. ξανθῇ φλογί. Bacchyl. 9.
ξανθοφυής -εῖς ἕλικες. Strato 9.
ξανθοχίτων, ῥοίη. Philip. 20.
ξείνιον -ια ὁλοά. Mnasalc. 6. παννυχίδος. ἀδ. 111. λαρισσαίης. ἀδ. 113.
ξένιος. ἐπὶ ξενίων κληθείς. Ammian. 19. -ου πρὸς ἔρωτος. Meleag 20.
ξεινικός -οῦ θανάτου. Pallad. 66.
ξεινοδοκέω -κεῖ. Theaet. 2.
ξεινοδόκος -ου Βρομίου. Paul. Sil. 57.
ξενοδώτης. II. 517.
ξενοκυστακπάτη. Nicand. 1.
ξερός. ποτὶ ξερόν. Phan. 7. ἀδ. Her. 28.
ξέσμα. Demostr. 2.
ξέστης -ας. Nicarch. 4.
ξέω. ἔξεσε τὴν Παφίην. Plato 9. ἔρωτά τις ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ. Leon. Tar. 43. τύπον τέχνη. Stat. Athl. 22. γλύπτης. Macedon. 27. ἀδ 307.
ξηρός -ὴν δίψαν. Qu. Maec. 7. τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα. Antip. Th. 4. ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισιν. Jul. Aeg. 27. ξηροῖς ἐπ' αἰγιαλοῖς ἐκκέχυται μόχθος. ἀδ. 34.
ξηροφαγέω -εῖ καθίσας. Lucill. 22.
ξόανον, περισσόν. ἀδ. 127.
ξοΐς -ίδος ἀπὸ ποιμενικῆς. ἀδ. 232.
ξουθός, ἑσμὸς μελισσῶν. Antip. Sid. 48. ξουθὴ κεμάς. Herodic. II. 65. -αὶ ἀηδονίδες. Theocr. 4. μέλισσαι. Plato 29. Zonas 6. ξουθὰ λαλεῦντα τέττιγα. ἀδ. 416. -ῶν ἐκ πτερύγων. Mnasalc. 10.
ξύλινος, νοῦς. Apollon. II. 358. ὠρχήσατο ὡς ξύλινος Δάφνην. Pallad. 57. πηγὴ ὠκεανοῦ ξυλίνη. Lucill. 112. Ἑρμείη ξυλίνῃ. ἀδ. 470. πυρὰν ξυλίνην οὐ λιθίνην. ἀδ. 83.
ξύλον, κακὸν ἵππω. Agath.

63. καὶ ξύλον αἰσθάνεται. Strato 14. ξύλον ἔρως. Lucill 47. Ἑρμείη ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο καὶ ξύλον ἦεν. ἀδ 470.
ξύλοχος - ῳ ἐνὶ κραναῇ. Pers. 7.
ξύναπας - πασα πόλις. ἀδ. 394.
ξυνετός - τοῖς φέγγος. Alcae. Mess. 21.
ξυνεών - ῶνα τραπέζης ἅλα. Alex Aeto 5.
ξυνήων - ήονα λέκτρων. Christ. Ecphr. 207.
ξυνός ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα Agath. 15.
ξυνόφρων. II 518.
ξυνοχαρής. II. 518.
ξυνωρίς - ὶ σοφή Leo Phil. 3.
ξυρὸν et ξυρός. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Simonid 40 νικῶσι τὸν ξυρόν. Pallad. 52.
ξυσμή - άων αἰδήλων. Eupith. II. 402.
ξυστήρ. Leon. Tar. 4.
ξυστοβόλος. II. 517.

O.

ὀαρίζω - στον. ἀδ. Her. 28.
ὄαρος - ων σωκρατικῶν ἄνθεα. ἀδ. 048. Κυπριδίων Leonti. 14. - ους Κυπριδίους. -Agath. 1. εἰς πολλοὺς ἠϊθέων ὀάρους. Antip. Th. 5. νυχίοις ἠϊθέων ὀάροις. ἀδ. 253. εὐνιαίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21.
ὀβολός, ναυτιλίης. Archi. 34. ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδέν. Ammian. 14.
ὀγκηστής - ὴν ὄνον. Secund. 2.
ὄγκος, νηδύος. Marc. Arg. 20. - κον παντοίης ἀγηνορίης. Agath. 64. τέχνης ἀπειργάσατο. Stat. Athl. 24. ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64. ἐς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato 29.
ὀγκόω. ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον. Alex. Aetol. 5. ἡ κενεὴ χθὼν ὀγκώθην. Euphor. 2.
ὀγκωτός, τάφος. Statyll. 10.
ὄγμος, δίστοιχος ὀδόντων. ἀδ. 272.
ὄγχνη - ην μυρόπνουν. Pallad. 106. - ναι ὑαλοχρώδεις. Crinag. 6.
ὀδάζω - ζατο. Antiphil. 22.
ὀδακτάζω. Paul. Sil. 2.
ὁδεύω - εις κατὰ στοιχεῖον. Ammian. 24. ποτὶ χῶρον. ἀδ 361. - ει. Jul. Bas. 2. - ων. Arabi. 1. τραφερῆς κύκλον ὁδεύσεις. ἀδ. 369.
ὁδηγητήρ - ῆρα οὔριον Ζῆνα. ἀδ. 203.
ὁδηγός. ἐπὶ σκήπατος ὁδηγοῦ.

Aristo 3. πορθμοῦ. Antiphil. 41.
ὁδοιπλανής -έες. Joann. Barb. 10.
ὀδούς -όντων σιδηρείων. Antiphil. 21.
ὀδύνη, ὁ πώγων καὶ Διός ἐστ' ὀδύνη. Strato 62. -ης χρηστῆς ἕλκος ἔχειν. Even. 6. γλυκερῆς ἄχθος ἔχων. ἀδ. 9.
ὀδυρμός -ὸν πικρὸν. ἀδ. 734. -οὺς σπένδετε. ἀδ. 711.
ὀδύσσομαι. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν. Stat. Flacc. 10.
ὄδωδα -δε μύρου χρώς. Rufin. 1. κεῖνος νέκταρ, σὺ δὲ τράγου. Jul. Bas. 1. παντὸς ὀδώδει πίθου. Nicaenet. 4.
ὀδωδή -ὴν ἡδεῖαν. ἀδ. 330. 332.
ὀζαλέος -ην βάκτρου καρηβαρίην. Qu. Maec. 10.
ὄζος, ὁ θηρολέτης. Philip. 52. ὀξὺς ἀκάνθης. ἀδ. 421. -ον φηγινόν. ἀδ. 125. ὄζον ἀπ' ὄζου. ἀδ. 397.
Ὀθνεῖος -είαις ἐτάφη χερσί. Dioscor. 27. -η κόνις. Damaget. 4. -ης ἐργασίης. Isidor. 3. -ῃ ἀμφιτέθηλε κόμῃ. Antip. Sid. 38. -ην χέρα. Isid. Aeg. 5. μοῦσαν. Artemid. 1. 263. ὀθνείῳ χρήματι. Theocr. 21. -οις ὄμμασι. Plato jun. 1.
ὀθόνη -ην πᾶσαν ἀφείς. Leon. Tar. 57. ἀργέννῃς ὀθόνῃσι βόστρυχα κεύθεις. Paul. Sil. 34. λευκῇσι καλυφθήτην ὀθόνῃσι. Aenigm. 6. εἰς ὀθόνας Ζεὺς οὔριος πνεύσεται. Meleag. 80. κολποῦται μαλακαῖς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος. Satyr. 5.
οἴαξ. ἔρως οἴακα φυλάσσει. Meleag. 29. -ακες φρενῶν ἀφεῖνται. Id. 67.
οἴγνυμι -μεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίθακος. Leon. Tar. 14. ἀκεστορίης κρυφίους ὤϊξε κελεύθους. ἀδ. 540.
οἴγω -εται θάλασσα. Il. 519.
οἰδαλέος -ους ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχομεν πνεύμονας. Archil. fr. 1.
οἶδμα, ἄγριον νότων. Secund. 3. ἄσπετον οἶδμα : κρατάβρειν Agath. 24.
ὀϊζυρός -οῦ βιότου τέρματα. ἀδ. 679. -ρὰ κλαίοντα. Leon. Tar. 96. -αῖς χερσί. Philip. 78.
ὀϊζύς, καὶ κατηφείη. Rhian. 1.
οἰκήτωρ -τορας οἴους. Crinag. 20.
οἶκτον -ία θέντες κατὰ χθονός. ἀδ. 452.

οἰκιστὴρ -ῆρα χύσηι. ἀδ. 209.
οἰκογενὴς, αἴλουρος. Agath. 84. -ὲς ἱεράσμιον ἄθυρμα. Crinag. 42.
οἰκοτύραννος -ους. Pallad. 112.
οἰκοφύλαξ, σκυλάκαινα. Nossis 9.
οἰκτείρω -κτίρετε. Posidip. 19.
οἰκτίρμων. ἀδ. 632. -ονι θυμῷ. ἀδ. 474.
οἶμος, οὐρανίη. Alpheus 7. -ον ἐλαφροτάτην. Antiphil. 15. πυμάτην. Antip. Sid. 101. ὀλοήν. Diodor. 9. εἰαρινήν. ἀδ. 647. οὐρανίην ἀδ. Byz 22. τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομέναν. ἀδ. 692. μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος. Crates fr. 4.
οἰμώζω. Agath. 3.
οἰνάνθη -ης κλῆμα. Meleag. 1, 8. 2. βότρυν ἀπ' οἰνάνθης. Alcae. Mess. 18. σύμπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασιν Epigon. 1.
οἰνάριον. Lucill. 81.
οἰνάς, βοτρυόεσσ' ὑποχθόνιον πτόρθον ἀνασχομένη. Jon. Chi. 1. οἰνὰς ὀπώρη. Macedon. 32. οἰνάδος βρομίης. Simmi. Rh. 6. οἰνάδι πηγῇ μεμεθυσμένος. ἀδ. 412.
οἴνη -ας σκύφος. Meleag. 6. -ης ἔμπλεον σκύφος. Leon. Tar. 35. κλάδους. Id. 61.
οἰνηρός -ῶν θειλοπέδων. Aristo. 3. -αῖς ὑπὸ σταγόσιν. Antig. Car. II. 244.
οἰνοβαρής, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων. ἀδ. 286. -εῖς Κενταύρους. ἀδ. 285.
οἰνοβρεχής. Meleag. 123.
οἰνοδόκος, κύλιξ. Qu. Maec. 7. -κον νέκταρος. Antiphil. 7.
οἰνόμελι. Meleag. 30.
οἰνοπίδη. Gaetul. 9.
οἰνόπεδος. κατάγω Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου. II. 519.
οἰνοπέπαντος -τοι βότρυες. Crinag. 6.
οἰνοπλήξ. ἐν οἰνοπλῆξι περάμνοις. Antip. Sid. 29.
οἰνοποτάζω. Anacre. 84.
οἰνοποτὴρ -τῆρας. Paul. Sil. 40.
οἰνοπότης. Onest. 5. Myrin. 3. Marc. Arg. 26. Macedon. 19. ἀδ. 526.
οἶνος, ἐλέγχει τὸν τρόπον. Calli. II. 3. εἰς ὁδὸν ἵππος. Antip. Sid. 1. οἶνος καὶ Κένταυρον. Alcae. Mess. 15. χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ. Nicaenet. 4.
οἰνοτρόφος -ον ὄμφακα. ἀδ. 386.

οἰνοχαρής. ἀδ. 703.
οἰνοχάρων. Alcae. Mess. 15.
οἰνοχόος -ον δέπας Paul. Sil. 26.
οἶνοψ -οπι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
οἰνόω -ωθέντα οἶκον. Theaet. 4.
οἰνωπός, ἀμφὶ ταρσοῖς. Philip. 3. -ὸν βότρυν. Simonid. 111.
οἰόβατος, ὕλη. Anyte 8.
οἰόγαμος -ῳ κοίτῃ. Paul. Sil. 38.
οἰονόμος. Anyte 3. ἐπ' οἰονόμοιο. Leon. Tar. 39. -μοι σκοπιαί. Simonid. 65. οἰονόμοις. Archias 29.
οἰοπολέω -εῖτε. Leon. Tar. 98.
οἶος. οἴους ἀνθ' οἵων. Crinag. 20. ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις (ubi nunc ἴδε ζώων) Archela. 4.
ὄϊς. τῆς ὄϊος γενεὴ ἀγαθρινή. Crinag. 22. ἐξ ὄϊος χολάδων. Agath. 68.
ὀϊστευτήρ. Antip. Sid. 20.
ὀϊστεύω -εις. Cyrus 2.
οἰστρέω -ηθεὶς ὑπ' ἔρωτος. Agath. 41.
οἴστρημα -ατα λύσσης. ἀδ. 174.
οἰστροβολέω -ῦσι πόθοι. Meleag. 54;
οἶστρος. εἴ σε ἐπὶ μαχλάδος οἶστρος ὀρίνει. ἀδ. 338. μή σε οἶστρος ὕλη κτεάνων. Lucill. 97. γυναικός. Addae. 8. οἴστρῳ σεσοβημένος. Antip. Sid. 27. πεφορημένος. Marc. Arg. 7. τήκομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 34.
οἰστροφόρος -ου Παφίης Paul. Sil. 52.
οἰσύϊνος -ην ῥάβδον. Philodem. 27.
οἶτος -ον πανθάρου. Crates fr. 6. ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα Δίκη. Agath. 79. ἀνερός. Leo Phil. 10.
οἴχομαι. οἰχεῦμαι. Leon. Tar. 90.
ὀκλάζω -οντα δεξιὸν πόδα. Christod. Ecphr. 300. θὴρ ὤκλασεν εἰς ὀπίσω. ἀδ. 292. οὐ σῆς κραδίης ὤκλασεν ὄγκος. Irenae. 3.
ὀκνέω. εἴ τις ἀπαγχάσθαι ὀκνεῖ. ἀδ. 196.
ὄκνος -ῳ γήραος. Paul. Sil. 51. ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι. Philox. II. 58.
ὀκριόεις -εντι λίθῳ. Archias 24.
ὀκρυόεις -εσσα βάρις. Leon. Tar. 59.
ὀκτάπους. Stat. Fl. 5.

ὀκτάῤῥιζος -α φρύγματα μετώπων. Leon. Tar. 32.
ὀκτὰς -άδος. Macedon. 38 *b*. (III. 332.)
ὀκτάτονος -οι ἥλικας. Antiphil. 23.
ὀλβίζω -εις. Philodem. 7. -ουσι. Archi. 31. -ίσσει προτέρην γενεήν. Stat. Athl. 49.
ὀλβιόδωρος -ον μέθυ. Paul. Sil. 40.
ὀλβιοεργός. II. 518.
ὄλβιος -ιαι ὀρχηθμοῦ. ἀδ. 521.
ὄλεθρος. Pallad. 12.
ὀλέκω -ει πάντα χρόνος. ἀδ. 615.
ὀλεσιτύραννος, ἀκωκή. Stat. Athl. 21.
ὀλέτειρα -αι Ἐριννύες. Piso. II. 108.
ὀλετήρ. Antip. Sid. 18. -τῆρα βαβυλῶνος. ἀδ. 361.
ὀλιγάμπελος, νησίς. Antiphil 28.
ὀλιγηπελής -ὲς ῥάκος. Crinag. 36.
ὀλιγήριος -ιον σῆμα. Leon. Tar. 83.
ὀλιγηρεσίη, πενιχρή. Zonas. 2.
ὀλιγησίπυος -πυω. Leon. Tar. 13.
ὀλίγιστος -τα ἐκ μακρῶν. Zonas 2.
ὀλιγοδρανέω -ων ἴχνος. Pallad. 96.
ὀλιγοδρανίη -ης. Paul. Sil. 33.
ὀλιγόξυλον. Leon. Tar. 54.
ὀλίγος, ἀήτης. Automed. 11. -ον δέμας. ἀδ. 704. σῶμα. ἀδ. 505. ἐξ ὀλίγης ὀδύνης. ἀδ. 704. ἀπ᾽ οὐκ ὀλίγης φρενός. Crinag. 5. ὀλίγη ναῦς. Antip. Sid. 96. ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεόν. Perses 3. ὀλίγων ἀμερίων. Marc. Argent. 27.
ὀλιγοστιχίη. Philip. 1.
ὀλιγοχρόνιος, ὥρη. Plato 5. -ης κεφαλῆς. Leon. Tar. 64.
ὀλιγώλαξ. Leon. Tar. 54.
ὀλιγώρως. Plato 12.
ὀλίζων -ον κλέος. ἀδ. 522.
ὀλισθαίνω. νοῦσον ὅτ᾽ εἰς ὑπάτην ὤλισθανε. Apollonid. 12. αὔτανδρος ἐπὶ γῆς ὤλισθανε πετραῖς ὀλλυμένη. Id. 16. ὤλισθον ἐς ᾅδου. ἀδ. 741. κοίλων ἐκ λαγόνων. Antip. Th. 18. ἱστὸς πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα. Philip. 12. ὀλισθὼν νηός. Id. 77. ἴχνος ἐς ποταμόν. Id. 71. μὴ κόσμος ὀλισθήσῃ κυματοδονιζόμενος. Demodoc. 3. μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων. ἀδ. Her. 32.

ὀλισθήεις -ήεσσαν ἔχει φύσιν οἶστρος. Paul. Sil. 43.
ὀλισθηρός -ῆς ἱκεσίης. Agath. 4. τύχης τέρψιν. Id. 66. -οὶ εἰς πόδας. Antip. Sid. 107. ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων. Apollonid. 23. -οῖς ποσί. Statyll. 12.
ὁλκός. οὐδ' ὁλκὸς ἀπέτρεχεν. Mesomed. 3. ὁλκὸν ἐς πυρὸς ῥέοντα. Id. 2.
ὀλόλυγμα -ματι γαληνίῳ. Rhian 9.
ὀλολυγών, τρύζει. Agath. 25. -όνος οἶκτον ἔχουσα. Nicaenet. 6.
ὀλοόφρων -ονός παρθενίας. Mnasalc. 17.
ὀλόπτω. ἐὰν ὀλόψατο χαίτην. Antip. Sid. 99.
ὅλος. χρυσοῖς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλους κλητῆρας ἐλέγχει. Paul. Sil. 16.
ὁλοσφύρητος. Philip. 36.
ὁλόσχοινος -ῳ φράξαντα τὸ στόμα. Pallad. ined.
ὀλοφυδνός -ὰ ἐπὶ σώματι ἐβόασε. Anyte 19.
ὄλπη, ῥυπόεσσα. Leon. Tar. 10. -πην ἀσπλάγγιστον. Ib. 11.
ὁμαιμοσύνη -ης. ἀδ. 306.
ὁμαλός -ὴ σὰρξ. Damoch. 4. γηοὶς ὁμαλῇ πᾶσα καὶ ἀστύφελος. Antiphil. 28. ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν. Erinn. 1.
ὅμασπις -πιδα. Theaet. Schol. 3.
ὀμβρέω -ήσας δακρύοις λάρνακα. ἀδ. 665.
ὀμβροδόκος -κον κρώσσιον. Bianor. 4.
ὄμβρος -ον ἑλικωνίδος ἀοιδῆς. Nestor. 1.
ὅμευνος. Damagot. 11.
ὁμέψιος, νύμφαισι. Plato 15.
ὅμηλιξ. Diotim. 6.
ὁμήρεια -ης ὅρκια ἐπιβωσάμενον. Alex. Aetol. 5.
ὁμηρικός. Crates II. 3.
ὀμίχλη -ης ἀφεγγία. ἀδ. 372.
ὄμμα, ἔχω. Strato 31. ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. καὶ κυφοῖσι λαλεῦντα ὄμματα. Meleag. 44. ὄμμασι σιγῶν λαλεῖ. Id. 23.
ὀμμάτιον. Qu. Macc. 3. Philod. 21.
ὁμόγνιος, κούρη. Christod. Ecphr. 306. -ια πήματα χάρμης. ἀδ. 360.
ὁμόδουλος -λοι. Meleag. 18.
ὁμῆλιξ -ικος μεθ' ἡλικίας. ἀδ. 749.
ὁμοῖος. Paul. Sil. 39. Stat. Athl. 24.
ὁμόλεκτρος. Leon. Tar. 91.

ὁμοπλεκής -έας χεῖρας. Christod. Ecphr. 252.
ὁμόπλους -ουν ναῦν. Antiphil. 42.
ὁμοῤῥόθιος, αἰθυίαις. Marc. Arg. 31.
ὁμόῤῥοθος -οι στείχοντες. Theocr. 3.
ὁμότεχνος -νε κυνῶν. Damochar. 1.
ὁμοφροσύνη -ης βωμός. Agath. 89.
ὁμόφρων -ονας ἡρωΐνας. Agath. 82. -ονι. Id 89.
ὁμόχροος. Paul. Sil. 36.
ὀμπνιακός -ῶν χαρίτων. Tull. Gem. 7.
ὄμπνιος -ιον καρπὸν Δημήτερος. Eratosth. Cyr. 2. -ίαν Δήμητρα. Scoli. 10. ὄμπνια μητήρ. Marcell. Inscr. 56.
ὀμφακορώξ Philip. 68.
ὀμφάλιος -ιον τρύφος σάκεος. Paul. Sil. 49.
ὀμφάλιον. ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου. Leon. Tar. 95.
ὀμφαλός. τυχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον ἀδ. 516.
ὄμφαξ. εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσταφίς. Onest. 1. ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας. ἀδ. 69. οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου. ἀδ. 386. νῦν ἄφυλακτοι ὄμφακες. Strato 47.
ὁμώλαξ -κες κωμῆται. Antip. Th. 65.
ὁμωνυμίη. εἰς ἀνδρῶν ἦλθεν ὁ μωνυμίην. Crinag. 46.
ὁμωνυμίης, παῖς πατρός. ἀδ. 123.
ὁμωνύμιος -ίη νῆσος. Arist. Pepl. 8.
ὁμώνυμος -μον πόλιν. ἀδ. 368.
ὄναρ. οὐδ' ὄναρ γνώριμος. Leon. Al. 26. ἔρως οὐδ' ὄναρ, οἶδε φόβον. Philod. 17. νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει. Rufin. 19. ἠελίου οὐδ' ὄναρ ἠντίασας. Callim. 15. εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ. Strato 19. οὐκ ὄναρ οὗτος ὁ πώγων ἤλυθε. Id. 33. ὀλιγοχρόνιον ὥσπερ ὄναρ. Mimnerm. 4. κατ' ὄναρ. Pallad. 54.
ὄνειαρ. λέγουσι τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί. Callim. 27. περίπυστον. ἀδ. 565.
ὀνείδειος -ον ψωμόν. Ammian. 25.
ὀνειροπολέω. ὅ τι φοὶ θυμὸς ὀνειροπολεῖ. Dioscor. 3.
ὄνειρος, ὁ βίος. Pallad. 69. μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς. Statill. 8. οὐδ' ἐν ὀνείρῳ. Automed. 9.

ὄνειρον. μὴ λέγε τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί. Callim. 7. -α ἀφθίνεια. Crinag. 33.
ὀνειρώσσω. Pallad. 122.
ὄνημι. τοίου καὐτὸς ὄναιτο τάφου ἀδ. 473. καὶ μὲν δύσμορος οὐκ ὄνατο. ἀδ. 706. οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο. Dioscor. 27.
ὄνομα. ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσι. Antip. Sid. 108. τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον. Mund. II. 240. τῶν χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὔτ' ὄνομα. ἀδ. 19.
ὀνόω et ὄνομαι. οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι. Antip. Sid. 107.
ὀνομάκλυτος, αὐδή. Simmi. 5.
ὀνομαστός -ὸν ἄχος. Dioscorid. 11. -οὶ ἔσεσθε. Posidip. 1. πατρίδα θῆκ' ὀνομαστοτέραν. ἀδ. 182.
ὄνος. λύρας ἤκουσεν ὅπως ὄνος. Phani. 6. ὄνου ῥάχις. Archil. fr. 21. ὄνου κέρκον κατέχων. Nicarch. 35. ὄνον ἀντίασματον. Pallad. 47. ὀγκηστὴν βραδύπουν. Secund. 2.
ὄνυξ, πώλων. Asclepiad. 34. χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Anyte 1. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclepiad. 17. ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα. ἀδ. 313. τάκεο ὀνύχων ἄπο. ἀδ. 273. τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει. Rufin. 30. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Automed. 3. ἐς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας. Rhian. 4. ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους ὄνυχας. Phil. ined.
ὄξος. Loll. Bass. 3.
ὀξύβαφον. Lucill. 64.
ὀξυβόης -αι κώνωπες. Meleag. 93.
ὀξύδουπος -πα κύμβαλα. Philip. 6.
ὀξύκομος -ου πεύκης. ἀδ. 291.
ὀξυντήρ -ῆρα πλατὺν δονακήων. Paul. Sil. 50.
ὀξύνω -νει τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.
ὀξυπαγής -εῖς στάλικας. Antip. Sid. 17.
ὀξυπέρος, πίτυς (rectius ὀξυτόρος). Meleag. 1. 16.
ὀξύχειρ. Theocr. 19.
ὀξύχολος, πρεσβύτης. ἀδ. 404.
ὀπάζω. -ζεις κλέος. ἀδ. 152.
ὀπάων -ονα νύμφην. Marcell. Inscr. 52.
ὀπή. ἦλθ' ὑπὸ κοῖλον ὀπήν. Posidip. 17.
ὀπηδέω -εῖ χάρις ἡμιθέοισιν. ἀδ. 333.
ὀπηδός -ὸν θυέεσσι στυγόχα. Gaetul. 3.

ὀπίζω -ιν σώματος ἔσχατα. ἀδ. 632.
ὄπιθεν. Strato 6.
ὀπικός -κὴ καὶ χλωρά. Philod. 21.
ὄπις -ιν θεῶν τρομέων. ἀδ. 291.
ὀπισθίδιος -ίην εἰς ὁδόν. Agath. 72.
ὀπισθοβάμων. Stat. Fl. 5.
ὀπισθοβάτης -ταις. Meleag. 22.
ὀπισθόδετος -τοις ἱμᾶσιν. Simonid. 8.
ὀπισθόδομος. Strato 65.
ὀπισθονυγής -γῆ κέντρα. Philip. 14.
ὀπίσω, πάντα δίδως. Lucill. 24. ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω. Id. 22.
ὁπλίζω. ᾧ καὶ Κύπρις ὥπλισεν εὐνάν. Meleag. 89. ὅπλιζεν τόξα. Archi. 2. ὡπλισάμαν πρὸς ἔρωτα λογισμόν. Rufin. 23. πολλὴν ἀφροσύνην. ἀδ. 25. ἀσπίδα τὴν πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην. Jul. Diocl. 3.
ὁπλιστής -ὴν κόσμον. Eryci. 7.
ὁπλομανέω -εῖ ἡ πόλις. Leon. Tar. 50.
ὅπλον, εὖ τετυλωμένον. Eryci. 6. γεροντικὸν σκίπωνα. Callim. 37. ἑτοιμότατον δείπνων λάγυνον. Marc. Arg. 21. σταχυητόμον ἀρούρης δρέπανον. Antiphil. 4. αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας. Antip. Sid. 80.
ὁπλοφορέω -εῖ. Leon. Tar. 50.
ὁπλοφόρος -ους αὐχένας. Apollonid. 12.
ὀπός, ἥβης. Paul. Sil. 8. -όν. Loll. Bass. 3.
ὀπτασίη -ην Κύπριδος. Philet. 1.
ὀπτάω -τᾶσθ' ἐν κάλλει. Meleag. 4. ὤπτηται μέγα δή τι. Callim. 12.
ὀπυίω -ομένοισι. Aenigm. 5.
ὀπωπή -ὴν αἰεὶ γελόωσαν. Leonti. 18.
ὀπώρη, οἰνάς. Macedon. 32. ἡμερὶ μῆτερ ὀπώρης. Simonid. 44. σκαιρῶν ἄνθος. Leon. Tar. 30. ἀκέπαιρον καὶ θάλλουσαν ὀπώρην. Id. 44. -ην ἱστορίης. Christ. Ecphr. 391.
ὀπωρινός -οῦ κυνὸς ἄσθμα. inedit. καύματ' ὀπωρινοῖο κυνός. ἀδ. 260.
ὀπωροφορέω -εῖ. Antiphil. 8.
ὀπωροφόρος -ον γῆν. ἀδ. 650.
ὄραμνον. βῶλος χλοάουσα τεθηλότι ὀράμνῳ. Agath. 26.

ὁρῶν. καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκεν ὁρῶν. Theocr. 11.
ὀργάνιον. Meleag. 64.
ὄργανον, λιμηρὸν πενίης. ἀδ. 667. μουσάων. Pallad. 43. ἐσμόν. Id. 123. συντυχίης. Id. 125. τῆς ἀρχῆς. Id. 135. τέχνης. Paul. Sil. 51.
ὀργάς. ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχώ. Satyr. Th. 2. ἐν ὀργάσιν. Macedon. 32.
ὀργάω. τὰς ὀργώσας ὅσοι μὴ φεύγετε. Philod. 18.
ὀργή, ἀνθρώπων. τάσδ' ἐξεκάλυψε. Even. 1.
ὄργια, κρύπτειν ἐκφαίνειν. Meleag. 57. τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν. Philodem. 31. φιλεύντων Thall. Mil. 4. μάνθανε σιγῆς. Aeli. Gall. 2. τέχνης. Leo Phil. 2. τερπνὰ ἐπιλέκεις. ἀδ. 561. πάννυχα, ἀδ. 750.
ὀργίλος. Philip. 56.
ὀργιοφάντης. ἀδ. 375.
ὀργυιαῖος - α κέρα. Samius 1.
ὄρεγμα, κοῦφον ποδός. Nicias 6.
ὀρέγνυμι - μένος ταύταις χεῖρας. Leon. Tar. 95.
ὀρέγω - ει δῶρα. Arabi. 7. πᾶσαν χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις. ἀδ. 490. - ἔξασαι χερσὶν ὕδωρ. Anyte 3.
ὀρειαρχής. Rhian. 8.
ὀρειάς, πέτρη. Antip. Sid. 27. - άσι μούσαις. Christ. Ecphr. 38.
ὀρειβατέω - εις. ἀδ. 173.
ὀρειβάτης, Πάν. Alcae. Messen. 12.
ὀρειδρομία. σοφία κρέσσων ὀρειδρομίας. Antip. Sid. 82.
ὀρείνομος, πλάνη. Philip. 8.
ὀρειονόμος, κάπρος. Philip. 47.
ὄρειος - η μητρὶ θεῶν. Antisti. 1.
ὀρειοχαρής, Ἑρμῆς. ἀδ. 186.
ὀρειτύπος. Perses. 7.
ὀρειώτης - τα Πανός. Eryci. 5.
ὄρεξις - ιν. ἀδ. 362.
ὀρεσσιβάτης - ην ταρσόν. Agath. 92.
ὀρέσκιος. Il. 517.
ὀρίσσαυλος - ον ἠχοῦν. Theaet. Schol. 3.
ὀρθόω: εἶπεν κῦδος. Mnasalc. 15.
ὀρθιάζω. ἰθυντεὶς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον. Leon. Tar. 26.
ὄρθιος - ιον μαζὸν νεαρῆς ἡλικίης. Paul. Sil. 8. - τόνον. ἀδ. 172. σοφίης μόνος ὄρθιος. Onest. 3. πῶς ὄρθιαι

χειρονομήσω. Xenocr. II. 59.
ὀρθόκραιρος. Problem. ar. 15.
ὀρθός. νῦν ὀρθὴ καὶ εὔτονος. Strato 58. δι' ὀρθῆς ὑπαγε. ἀδ. 693. τῆς ὀρθῆς οὔκετ'; οὐδ' ὅσον ἐτρέπετο. Leonti. 19. ὀρθὸν ἔχων. Marc. Arg. 3. ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.
ὀρθόω. ὤρθωσε σῶμα. Leon. Tar. 65. Τράλλιν. ἀδ. 188. ὀρθῶσαι τὸν κυρτόν. Nicarch. 28.
ὀρθρίδιος - ίην. Antip. Th. 5.
ὀρθρινός, ἐκ κοίτας ᾤχετο. Meleag. 91. -νὰ παίζων. Id. 73. -νὰ δῶρα. Id. 112. -νῇ φωνῇ. Antip. Sid. 26. -νοὶ ἰχθυβολῆες. Phaedim. 4. -ὸν ἥψαο κισσυβίων. Posidip. 20.
ὀρθροβόας, ὄρνις. Meleag. 72. Tull. Laur. 1.
ὀρθρολάλος -οις χελιδόσιν. Philip. 18.
ὀρίζω. σὲ θεὸν ὥρισε δαίμων. Meleag. 21.
ὀρίνω - ει φρένας οἶνος. Cyrus 2. -εται ψυχὴ σέο. Agath. 84.
ὅρκιον - ια ταῦτα. Paul. Sil. 24. καινά. Dioscor. 7.
ὅρκιος - ιον σέβας. Dioscor. 23.
ὁρμαίνω - ει κινοντος κέαρ πλοῦτος. Bacchyl. fr. 11.
ὁρμή, ἄσθματος. Ruffin. 20. ἑτεράτροπος τύχης. Paul. Sil. 69. ὁρμῆς εἶργεν. Arabi. 3. εὐναίων οὔρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. ὁρμῇ φειδομένῃ πρὸς φόνον ἑλκομένη. ἀδ. 301.
ὁρμηβόλος. Statill. Flac. 5. Apollonid 26.
ὁρμίζω. ἀσπίδα παρὰ τύμβον ὥρμισεν. ἀδ. 390. κάματον ὅρμισον εἰς λιμένα. Jul. Poll. 2. Ζεὺς Δῆλον ὁρμίσατ' ἐν πελάγει. Alpho. 10.
ὁρμοδοτήρ - ῆρι Πριήπῳ. Theaet. 2.
ὅρμος, ὁ κατὰ γῆς. Pallad. 104. ὅρμον σύμβολον. ἀδ. 455. νηῦς δ' ἐς ὅρμον. Leon. Tar. 70. ἐλευθερίης. Bian. 14. νεῶν ἀπ' ἀγκύρης ἔκοψεν. Apollonid. 16. ὄνον τῶν βαστα-ζομένων ὅρμον ἄδει κορίης. Pallad. 47. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον δέξαι. Meleag. 45.
ὀρνεόφοιτος, καλαμίς. ἀδ. 173.
ὀρνιθοπέδη - ης. Paul. Sil. 72.
ὄρνεος - ια καὶ μόσχοι. Pallad. 21.
ὅρος, εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν

ἐρπὸν εὐτυχίας ὁδός. Bacchyl. 2. τοῦτο φυλαργυρίας ὅρος. Nicarch. 18. βιότου. Crinag. 34. εἰς ἕνα ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον. Stat. Athl. 44.
ὀροφή -ὴν τρῆσαι. Lucill. 71.
ὀροφηφάγος -ον πῦρ. Agath. 83.
ὀροφηφόρος. Agath. 48.
ὄροφος. ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon. 31. -ων χαλκείων. ἀδ. Byz. 15.
ὅρπηξ -ηκας ἐλαίης. Meleag. 1. 39.
ὀρσίκτυπ, βοή. Simm. Ov.
ὀρτάλιχος. Archi. 26. Agath. 73.
ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα. Glauc. 1. ὄρτυγα. Strato 99.
ὀρυκτός -τῆς γαίης. Antip. Th. 65.
ὀρφανίη -ίη ἐν ἀργαλέῃ κείμενον γῆρας. Damag. 10.
ὀρφανίζω -ίσον πνεύματος. Hedrian. 3. -νισας ζωᾶς. ἀδ. 659. -σμενες ὕπνου. Theocr. 5. -ίσας βλέμματος. ἀδ. 462.
ὀρφανισμ -ισμοῦ γῆρας. Leon. Tar. 99.
ὀρφανός. -ὸν βέλος ἦχεν. ἀδ. 667. τυτθὸν καὶ ὀρφανόν. ἀδ. 661. νηπιάχου κῶλον μον. Dioscor. 3. -ὰ σκῦλα. Leon. Tar. 22. γονέων ὀρφανὰ ἔδη, ἀδ. 200.
ὀρφανόω -ωμένος γυῖον ἀκμῆς. Philip. 13.
ὀρφναῖος -αίην νύκτα. Leo Phil. 6.
ὀρφνή, καὶ σκότος. ἀδ. 517.
ὀρφνίτης, τάλαρος. Leon. Tar. 8.
ὀρφνός -ὸν νέφος, Archil. 13.
ὄρχατος, ὀδόντων. Macedon. 16. παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα. Anyte 9.
ὀρχέομαι -οῦνται μύες. Damoch. 1. -ήσασθαι Διόνυσον. Boeth. II. 127.
ὀρχηθμός -οῦ πολυγηθέος. ἀδ. 521.
ὀρχησμός. Qu. Maec. 7. Alcae. Mess. 8.
ὀρχηστής. Lucill. 83. -ὴν πόδα. Dioscor. 28. -τὰς Λύδιος. Eryc. 2.
ὀρχηστρίς. Automed. 3. Satyr. Th. 7.
ὀρχιπέδη. Antiphan. 2.
ὅρκος -ους ἡμερίδων. Herod. Inscr. 23.
ὄρω -σεις ἐξ εὐνῆς. Anyte 11. ἄλλο ἔργον ὄρωρε τρίτον. Antip. Sid. 61.
ὀσίη, λιτή. Archias. 20.
ὀσμάομαι -ησαμένους. Lucill. 89.

ὄσος. γυίης ὅσσης ὅσσον ἔχει μόριον. Leon. Tar. 69. ἀποπτῆναι οὐδ' ὅσον ἰσχύετε. Meleag. 53. οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι. Id. 87. ὅσον ὅσσον στιγμή. Leon. Tar. 70. λωφῷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν. Id. 52. ἀμφαδίην ὅσον ὅσσον ὑπεπρήϋνον ἀνάγκην. Paul. Sil. 7. ἀλλ' ὅσον αἰσῆλθε. Hedyl. 6.
ὀστάριον. Nicarch. 36.
ὀστέον -εῦν. Serap. II. 291. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦνι Dioscorid. 24. τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον. Plato. 3. Sosip. (Dioscor.) 3. ἡ μόνη ὀστοῦν οὐ λάχεν. Antip. Th. 32. ἐν Ἀχέροντι ὀστέα καὶ σποδιὴ κεισόμεθα. Asclepi. 21.
ὀστράκινος -νη ψηφαρῇ. Crinag. 44. -ον καὶ ἐκ ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν. Nicaenet. 2. -ινων πινάκων. Lucill. 26.
ὀστρακόδερμος -ον κάραβον. Qu. Maec. 8.
ὀστρακόεις, δόμος. Antiphil. 22.
ὄστρακον. Antiphil. 14.
ὀστρακόχροος. Stat. Fl. 5.
ὀστρειογραφὴς -φῆς. ἀδ. 606.
ὄστρεον, χείλεσι πεπταμένοις. Antiphil. 20.
ὀσφραίνομαι, οἴνου. Lucil. 20.
ὀσφύς. Meleag. 46. ὀσφύα. Strato 53.
ὀτλέω -ήσαντες πόνον. Paul. Sil. 37.
ὄτοβος -οι θηλυμανεῖς κροτάλων. Antim. 1. 167.
ὀτρύνω -ουσιν ὄμματα νέον. Agath. 38.
οὐατόεις -όεντι θηρί. Pollian 1.
οὖδας, Λύδιον ἔχει τὸν Ἀμύντορα. Anyte 20. ἱερὸν Ἑλλάδος. Alphe 9. ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον οὖδας ἔχει. Thomas II. 124. τεὸν οὖδας ἱκάνομαι. ἀδ. Her. 18.
οὐδός -ὸν ὑπερθεμένη. ἀδ. 278. -ῷ γήραος. Agath. 20.
οὖθαρ -ατος ἐκ βοτρύων. Macedon. 32.
οὐθάτιος -ίου μαστοῦ. Crinag. 22.
οὖλος, ἔρως. Mosch. I. 411. -ον ἀείδειν. Antip. Sid. 73. βόστρυχον. Marc. Arg. 20. οὖλον νέφος γεράνων. ἀδ. 671. σελίνων οὐλοτέρη. Philod. 10. θριδάκων. Id. 30.
οὐράγιος (rectius οὐλ. ἄγριος) τοξοφόρων. Asclepiad. 16.
οὐράνιος, ἀπ' οὐρανίων. Marc. Arg. 1.
οὐρανομήκης . . . ἀδ.

211. 505. -ευς Φοίνικος. Meleag. 1. 49.
οὐρανόθεν. ἀδ. 752.
οὐρανός, ὁ ταύτης ἐντὸς ἔχει κύνα. Marc. Arg. 16.
οὔρειος -ου πρῶνος. Damostr. II. 259.
οὐρεοΦοιτὺς -τάσι Νύμφαις. Lucill. 1.
οὐρεσίοικος -κε. Archias 9.
οὐρεσίΦοιτος -τα κρίνα. Meleag. 92.
οὐρεσιΦοίτης. II. 517.
οὐρή -ὴν ῥήματος ἠχώ. Enod. 2.
οὐρίαχος -ῳ ῥομβωτῷ δούρατος. Antip. Sid. 27.
οὔριος, Ζεύς. Meleag. 80. ἐπίλαμψον ἐμοί. Gaetul. 1. εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος. Leon. Tar. 88. ἐν ἔρωτι οὔριος. Antip. Sid. 53. κάλον τείνας οὐρίῳ σὺν Φροσύνῃ. ἀδ. 743. οὔριον ἰθύνοι τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. -ιον δίδου πλόον. Alphe. 6. ὀδυνηστῆρα Ζῆνα. ἀδ. 203.
οὐριόω -ωκαν ἐξείρας. Philip. 40.
οὖρος -ευ βοός. Adrian. 4.
οὐρός -ὸν ἀπήμονα. Leo Phil. 6.
οὐτάζω -ασαν ἕλκος. Leo Phil. 6.
οὐτήτειρα ἐχίδνα. Antip. Sid. 105.
οὐτιδανός -ῆς χειρός. ἀδ. 380. -οὶ μερόπων. Agath. 72. -οῖς ἀνδράσι. Id. 77.
ὀφείλω. τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα. Crinag. 28. -λόμενον ὕπνον. Callim. 56. Pomp. ej. jun. 2. -κίνδος Diogen. II. 492.
ὄφελος, εἴ τοι ἦλθεν. Antip. Sid. 73. κύματος πυρκαϊῆς. Addae. 6.
ὀφρυανασπασίδης. ἀδ. 110.
ὀφρυόεις -εσσα Ἴλιος. ἀδ. Her. 9. -όεσσαν ἀοιδήν. Antip. Th. 57.
ὀφρύς. ἄξιον ἀρχαίης ὀφρύος ἡμιθέων. Antip. Th. 24. εἰς Νεῖλον ἥλατο ἀπ' ὀφρύος. ἀδ. 418. οὐδὲ παρ' ὀφρὺν στήσομαι. Parmen. 10. ὀφρὺν καὶ τῦφον κατατεινάμενος. Lucill. 119. στρεβλὴν ὀφρὺν ἐφελκόμενος. Leon. Tar. 85. ἄχρι τινὸς ταύτην τὴν ὀφρύα τηρήσεις. Strato 28. τούτοις ὀφρύες οὐκ ἔπρεπον. Strato 2. στυγνὴν ὀφρύων τάσιν λύσας. Dioscor. 3. ὑπ' ὀφρύσι κείμενον εἶκτον. ἀδ. 301. λιβυκῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Asclepiad. II. 490.

εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας. Pallad. 5.

ὀχετεύω -σάμενος ῥοῦν. ἀδ. 387.

ὀχετηγός, ἀνίης ἔρως. Macedon. 10. ἐῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων. ἀδ. 365. ἐγώ τις ὡς ὀχετηγός. Agath. 6.

ὀχέομαι -ούμενος λιβυκοὺς κάνθωνας. Apollinar. 1.

ὀχευτής. Philodem. 26.

ὄχημα, ἡλίου. Apollonid. 4.

ὀχθέω -ήσας ἔειπον. Lucill. 26. Pallad. 64. 133.

ὄχθη. Bian. 14.

ὀχθηρός -ὸν χῶρον. ἀδ. 236.

ὀχμάζω. τὰς μὲν ἀνέκδρομος ὄχμασε θώμιξ. Archi. 23. τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ ὤχμασε. Satyr. Th. 4.

ὀχυρός -ὴν στάσιν. Leon. Tar. 45.

ὄψ, ὄπα ἀγέλαστον. Antip. Th. 24. ὄπα λειριόεσσαν. ἀδ. 721. Ὁμηρείης μεγάλης ὀπός. ἀδ. 495.

ὀψίγονος -οισιν ἀνδράσι. Herod. Inscr. 14.

ὄψις -εσιν ἐν τρισσαῖς. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)

ὄψον, ἀπειρέσιον. ἀδ. 581.

ὀψοφαγέω -ει. Hedyl. 4. (II. 527.)

ὀψοφάγος -οις. ἀδ. 90.

Π.

παγγενέτειρα, φύσις. Antip. Sid. 3.

πάγη, εἷλέν σε. Meleag. 58. -η τῇδ' ἐνέδησε. Alcae. Mess. 11. -ην ὀξείην. Apollon. 23. κρυφίην εἰναλίοισι. Archi. 10. πλωτῶν. ἀδ. 128. ἱππείᾳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ. Antip. Sid. 62. -αις σκολιαῖς ἔνδετον. ἀδ. 419. -ας ἠθάδας. Apollon. 25.

παγίς, ξυνὴ ἀμφοτέρους κατέχει. Agath. 93. παγίδα δουρατίαν. Id. 63. τὴν ἐσσομένην οὐ νοέω παγίδα. Id. 72. ἄγκυραν παγίδα νεῶν. Philip. 22. -δων βυθίων. Theaet. 1. -δας νευροτενεῖς. Antip. Sid. 17.

πάγκαρπος -ον στέφανον. Meleag. 2. ἀοιδήν. Id. 1, 1.

πάγκοινος, γυνή. Meleag. 60.

παγκρατής -τὲς νεῦμα Κρονίδαο. Antip. Sid. 69.

πάγος, ἱερὸς νυμφῶν. Leon. Tar. 34. ἱερός. Crinag. 31. δυσέρημος, ἀνήλιος. Philip. 68. -οιο αἰπύ. Apollonid. 15. -ον. Stat. Fl. 12. κρυόεντα. Leon. Al. 12. τρηχύν. ἀδ. 417.

πάγουρος. Stat. Flac. 5.

παγχρύσεος. ἀδ. Byz. 13.
πάγχρυσος, ἰφιστρίς. Agath. 61.
πάγχυ. (ubi nunc πάγχυ) Alex. Aetol. 2. Paul. Sil. 44.
παθαίνω -εται πάντα. Automed. 3.
πάθη. Leon. Alex. 12.
παθικεύομαι. Nicarch. 4.
πάθος. μισθὸν ἔχει τὸ πάθος. Nicarch. 4. αἴσχρότατον. Pallad. 76. ἀποκρύπτων. Id. 90. σῶμα πάθος ψυχῆς. Id. 131. -θη λυγρὰ λέλοιπε. ἀδ. 659.
παίγνιον, εὐθίκτου εὐεπίης. Leon. Alex. 18. φθέγγου τι νέον. Meleag. 111. ὁ βίος. Pallad. 100. ποιμέσιν ἡδύ. Archi. 14. κύβων. Agath. 72. παίγνια φαντασίης. Id. 76. θαρσαλέων δορκαλίδων. Id. 92. βολυκτυπίης. Paul. Sil. 68. πόθων. Id. 10. ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια. Meleag. 103. οὐκέτι ταῦτα παίγνια. Philodem. 2. Ζηνὶ φυλασσέσθω. Loll. Bass. 1.
παίγνιος, εὐστοχίη καρύων. Strato 54.
παιδάριον, θρασύ. Meleag. 3.
παιδείη -ης σπεῖρημα. ἀδ. 571. -είης ἀψαμένου. ἀδ. 593.
παίδειος -είην ἀγλαΐην. Euphori. 1.
παίδευσις, μεγάλη. Pallad. 77. -εως σοφίης. Id. 115.
παιδεύω -ουσιν ἵππια ἄεθλα. Anyte 4. ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις. Pallad. 46.
παιδίον. Strato 51. Pallad. 37.
παιδνή, ἄφωνος. Sappho. 2. Christod. Ecphr. 410.
παιδνός -ὰς χέρας. Diodor. 15.
παιδογόνος -ῳ φάλητι. Theocr. 4. Κόπριδι. Sosip. (Dioscor.) 1.
παιδόθεν. Stat. Athl. 48.
παιδοκομέω -εῖν ἔμαθε. Aemilian. 1.
παιδοκόραξ, θυμός. Dioscorid. 3.
παιδοκτόνος -νε καὶ ἐν κηρῷ. Philip. 42.
παιδολέτειρα. ἀδ. 300.
παιδομανής, ἀλιτροσύνη. Agath. 3.
παιδοπόρος -ον γένεσιν. Philip. 34.
παιδοτριβέω -εῖς νύκτωρ. Automed. 1. μᾶσσον ἐπαιδοτρίβει. Strato 64.
παιδοφιλέω -εῖν. Meleag. 30. -ῆσαι. Seleuc. II. 527. (I. 258. ed. Lips.)

παιδόφιλος -οι. ἀδ. 34.

παιδοφόνος -ου Ἐχίβης. Aenigm. 30.

παιδοφορέω -ῶν ἄνεμος. Meleag. 7.

παίζω -εις πάντας ἀεί. Agath. 65. -ομεν ποιήματα. Lucill. 74. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ. ἀδ. 639. βίον παίζουσιν ἐλπίδες. Macedon. 39. παῖζε μόνη τὰ φιλήματα. Macedon. 7. -ων ἐν σπουδῇ Agath. 35. ἐλπωρῇ ἐπαιζόμεθα. Id. 24. παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν. Philodem. 19. παίξας. ἀδ. 699. πολλὰ ἥδια παίσας. ἀδ. 749.

παιηόνιος -ίῃ χείρ. ἀδ. 5. -ίῃ χειρί. Magn. II. 304.

παιήων -ήονα βουλὴν τειρομένοις. Christ. Ecphr. 255.

παίκτης. Leon. Tar. 84.

παιπάλημα, λόγων. Aeschrio I. 189

παιάδω -ων. ἀδ. 327.

παιωνιάς -άδος σοφίης. Agath. 69.

παιώνιος, χρυσὸς ἔρωτος. Antip. Sid. 5. -ίου ὕδατος. Philip. 9.

πακτή -αί. Joann. Barb. 3.

πακτίς -τίδα. ἀδ. 743.

πακτόω -ώσας λαῖφος. Automed. 11.

παλαιγενής -έες. Leonti. 12. -έας μόθους. ἀδ. 571.

παλαιόγονος -ων. ἀδ. 487.

παλαιός -ὸν ὄμμα. Damochar. 2.

παλαισμοσύνη. Simonid. 67. Troil. Gr. II. 450.

παλαιστή -ῆς μέχρι καὶ σπιθάμης. Leon. Tar. 20. -ταῖς πέντε Ἴρου πενιχρότερος. Marc. Arg. 6.

παλαιστής. Lucill. 44.

παλαίστρα -αι παννύχιαι. Paul. Sil. 9.

παλαιστρίτης -του παιδὸς ῥύπος. Strato 34.

παλαίτερον. Callim. 31. -τεροι ἡνιοχῆες. Stat. Athl. 46.

παλαίχθων, δῆμος. ἀδ. 158.

παλαίω -ων νόσοισι. Diog. Laert. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. ἀδ. 11. εἴκωμεν ψυχῇ πεπαλαίσμεθα. Qu. Maec. 1 a. (III. 332.)

παλάμη. εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι. Scoli. 4. πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι. Paul. Sil. 38.

παλάσσω. ῥυπόεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61.

πάλη -αις ἄεθλα. Diotim. 5.

παλίγκοτος, Κύπρις. Agath. 19.

παλίγκρωνες -οις ποσί. Simmi. Ov.
παλιμβολίη -ης κέντρα. Agath. 3.
παλιμπλάνης -έος Μαιάνδρου. Antip. Sid. 23.
παλίμπλυτος, κηφήν. Dioscor. 30.
παλίμπους, στεῖχε Meleag. 30.
παλίμπρηστος -τοισι δοθιῆσι Crinag. 20.
παλιναυξής -έος ἐκ περιωπῆς. Theaet. Schol. 4.
παλινδίνητος -τον ἀνάγκην ἀστρώην. II. 520. -τε θάλασσα. Antiphil 32.
παλινδρομίη. Meleag. 81. Phani. 6.
παλίνορσος -ον ἰωὴν ἄψ ἀνασειράζω. Paul. Sil. 39. -ον ἀναπνεύσασα. Eutolm. 3. -ον ἐὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον. Ined. ἕλκε παλίνορσον ἱμάσθλην. Stat. Athl. 15.
παλινουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.
παλίντονος -ον τόξον. Marian. 1.
παλίντροπος -ον ἴενται πόδα. ἀδ. 455.
παλίσσυρος, πολυστέλεχος. Zon. 5. τρηχὺ ξύλον. Tull. Gem. 8. ὀξέης καὶ βάτου. Leon. Tar. 83.
παλιουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.
παλιρρόθιος -ιον κῦμα πενίης. Lucian. 30.
παλλακή -αῖς συνημμένος. ἀδ. 552.
πάλλευκος -ῳ στήθει. Agath. 5.
πάλλω -ων δόρυ Dioscor. 14. πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα. Jul. Aeg. 25. -ειν δοῦρας. ἀδ. Her. 8. στερνὸν ἐπάλλετο. Marc. Arg. 13. -ομέναν κραδίαν. Meleag. 97. ἡ νήτη πάλλεται αὐτομάτως. Agath. 68.
παλμός -ῷ θελξίφρονι παλάμης. II. 520.
πάλμυς, ἔνευσεν ἀφθίτων. Dosiad. Ar. 1.
παλύνω -νομένα νιφάδεσσιν ὄρνις. Alphe. 12.
παμβασίλεια, Ῥώμη. ἀδ. 279. θεά. ἀδ. 707.
πάμμαχος. Philip. 46.
παμμήτειρα, θεῶν νύξ. Meleag. 102.
παμμήτωρ -τορε Ῥείη. ἀδ. 191.
πάμπαν. Mnasalc. 3.
παμπότνιος. Leon. Tar. 7.
πάμφυγος, μῦς. Antiphil. 22. -ον ἀσθμαίνων. Paul. Sil. 16. -γε μῶμε. ἀδ. 275.

-οισι φλοξὶ ἐκπυρούμενος. Mesomed. 2.
παμφαὴς -ἐς σῆμα. Inedit.
παμφαίνω -ον νυκτὶ ἄσθμα. Paul. Sil. 74. 50. -οντι αἰθέρι. Archi. 21.
παμφανάω -όωντι χρυσῷ. Adrian. 1. νηὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς. ἀδ. 189.
πάμφθερσις, στάσις. Bacchyl. fr. 1.
παμφορβήν. Christodor. 2.
πάμφορος -ῳ ἐν ἁμάξῃ. Theodorid. 18.
πάμφυλος -ῳ παίδων ἐν πελάγει. Meleag. 29.
πάμφωνος -ων ἀπὸ στομάτων. Apollonid. 22. -οις χερσί. Antip. Th. 27.
παμψηφεί, νικῷν. Lucill. 88.
πανααγρεύς -έος τόξοιο. Paul. Sil. 45. μοίρης. Id. 78. -έα χανθόν Id. 1.
πανάγρυπνος, μερίμνη. Meleag. 112.
παναιγλήεις -ήεντα κῆπον. ἀδ. Byz. 33.
παναίολος -λα δῶρα. Archias 7.
πανιαίσχιστος -την τέρψιν. Meleag. 115.
πάναισες, πάντων ἡ σοφίη. Callim. 14.
παναλάστωρ. Antip. Th. 42.
παναλήθης -ες ἔπος. Callim. 48. -έα μορφήν. Jul. Aeg. 3. 28.
πανάμμορος. Probl. ar. 18.
πανααίδιμος -μον κῦδος. ἀδ. Byz. 14.
πανασπήμων. II. 518.
πανάποτμος -μότατος. Joann. Barb. 8.
πανάριστος -τε. ἀδ. 687.
πανατρεκής -κὲς μνῆμα. Jul. Aeg. 63.
πανάφθιτος -τον ἦμαρ. Antip. Sid. 40.
πανάφυκτος, βρόχος. Paul. Sil. 72.
πανακώριος, ῥυτίς. Paul. Sil. 10.
πανδακίτης. ἀδ 608.
πανδαμάτωρ. ἀδ. 286. χρόνος. Simon. 15. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.) καιρός. Posidip. 13. αἴδης Leon. Tar. 53.
πανδερκής -έος ἄμμορος αἴγλης. ἀδ. 495.
πανδημί. Nicarch. 3.
πανδήμιος -ιον ἄγρην. Jul. Aeg. II. 510.
πάνδημος, θάλαμος. Pallad. 146. -ου ἐργάσιαι τέγεος. Inedit.
πάνδουλος. Rufin. 34.
πανδυσίη, ἐρίφων. Nicaen. 5. -ίης δυσφερῆς κύματα.

Leon. Tar. 90. συνγερῆς οἰδματα. Marc. Arg. 33.
πάνδωρος, αἶσα. Bacchyl. fr. 1.
πανείκελος. Crinag. 8. -λα ῥεύματα. ἀδ. 365.
πανελεύθερος, γενέθλη. Stat. Athl. 4.
πανεπήρατος -τον εἶδος ἔχοντα. ἀδ. 725.
πανεπίσκοπος. Gaetul. 8.
πανεπόρφυρος. Leon. Tar. 1.
πανέσπερος -ον ὕμνον. Mnasalc. 11.
πανεύτονος -ον ἀγέτιν (ubi nunc τὰν ἔντονον.) Antip. Sid. 88.
πανημέριος. Hedyl. 7. (12.) Mnasalc. 9. Pamphil. 1.
πάνημος. Callim. 13.
πανθέλκτειρα, ἡμερί. Simonid 54.
πανθηλής. Antip. Th. 40.
παννυχίζω -ίσας. Paul. Sil. 41.
παννύχιος -ίην κορώνην. Posidip. 17. -ίησι παλαίστραις. Paul. Sil. 9.
παννυχίς. κῶμον καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος. Dioscor. 24. -δων καμάτοις. Sat. Thy. 7. φιλαγρύπνων σήματα. ἀδ. 525.
πάννυχος. Paul. Sil. 13. Agath. 9. διὰ πάννυχον ὄρφνην. Eryci. 7. πάννυχα. Strato 68.
πανόδυρτος. Meleag. 109.
πανομοίιος. Jul. Aeg. 51. Julian. Antic. 1. Agath. 72.
πανομφαῖος -ῳ Ζηνί. Simonid. 50.
πανοπλίη, πτωχῶν. Polemo 1.
πανοῦργος, ἑταίρα. Pallad. 113.
πάνσκοπος -πον ὄμμα δίκης. Jul. Aeg. 48.
πάνσοφος, Ὅμηρος. ἀδ. 336. ἡ πάνσοφος. ἀδ. 717. ἀνάγκη. Antip. Sid. 27. -ον κάρα. Leo Phil. 3. αἴγλην. ἀδ. 597.
πάνσπερμος -μα ὄσπρια. Zon. 2.
πανσυδίῃ -ίῃ σεισμὸς κάββαλε. Nicomed. II. 283.
παντοβίης, ἀχέρων. Theodorid. 10.
πάντοθι. Meleag. 1. 47.
παντοῖος -οίῃ Κυθέρειᾳ. Antip. Th. 3. -ης νόσου. ἀδ. 592. -οίῃ Κύπριδι. Macedon. 4. -οίῳ σχήματι. Id. 27. -οισιν αὔγαις. Antip. Th. 35.
παντοδαπός -ῶν ἀνδρῶν γενεάς. ἀδ. 160.
παντοκράτωρ. ἀδ. 169.

παντολιγοχρόνιος. Dioscor. 32.
πάντολμος, ἀνάγκη. ἀδ. 413. -οις χερσί. Agath. 14.
παντοπαθής -ῆ κούρης αἴσχεα. Statill. 3.
παντρόφος, γῆ. Meleag. 109.
παννυκείροχος. ἀδ. Byz. 15. τέχνα. ἀδ. 229.
πανυπευθής -ία μῶμον. ἀδ. 272.
πανυπέρτατος, ἀρχός. ἀδ. 596.
πανυστάτιος -ίην μαρτυρίην. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.)
πανώλης, τύμβος. Bian. 18. -λη μητέρα. Philip. 53.
πανωπήεις -εσσαν Even. 9.
πάομαι. πάνθ᾽ ὅσα κὴν ζωοῖς ἐκεπάμεθα. Leon. Tar. 49.
παππῷος -ῳ μνήματι. ἀδ. 673.
παπταίνω -νει ψυχὴ οὐρανίας ἀτραπούς. ἀδ. 664. -ων ἐς γάμον ἄλλης. Diodor. 8. -ουσα. ἀδ. Her. 21. Λατοῦς χόλον. Antip. Sid. 43. -οντα παρὰ φλιήν. Artemo 2.
πάπυρος -ῳ λεπτῇ. Antip. Th. 13.
παραβαίνω -βάντα νόμους. Tymn. 4.
παραβάλλω. ὕλην ἣν παραβάλλεις. Pallad. 27. ἂν παραβάλλῃ πλώειν. Automed. 1 a. (III. 331.)
παραβλώψ -ῶπες ὀφθαλμοί. Automed. 9.
παραβύω -εται ἄνθρακα καὶ δάφνην. Lucill. 114.
παράγω -εις τρίβον. ἀδ. 755. -ειν εὐθὺ θέλω. Philod. 23.
παραδαιόμαι. τοῖς παρεδαίσατο Περσεύς. Simmi. 5. (II. 525.)
παραδείκνυμι. τίς μοι Ζηνοφίλαν παρέδειξεν. Meleag. 84.
παράδοξος -ον πάθος. Pallad. 50. -ον καὶ ἄπιστον. Id. 48. -α. Lucill. 119.
παραιθύσσω -εις ἄκρα πτερύγων. Agath. 85.
παραίφασις. ἦν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις. Agath. 6. -σιν ἐρώτων. Stat. Athl. 49.
παρακατθνήσκω. Dioscorid. 19.
παρακατατίθημι -εκάτθετο ψυχὴν Χριστῷ. ἀδ. 688.
παρακλαίω -αύομαι. Rufin. 31.
παρακλιντώρ -τορας ἄνδρας. Apollonid. 11.
παρακλίνω -κλίνας οὔας. Agath. 45.

παρακλύω. ἢν δέ μου παρακλύῃς. ἀδ. 235.
παρακμάζω -ζει ταχὺ πάντα. ἀδ 38. Strato 87.
παρακούω. παρακήκοα. Rufin. 18.
παράκτιδιος -ιον κῦμα. ἀδ. 417.
παράκτιος -ιον περιωπήν: Agath 28
παραλέγομαι. παρέλεκτο. παρελέξατο. Pallad. 40.
παραλλάσσω. εἴ τι παραλλάσσει ἥλιος ἄστρων. ἀδ. 529.
παράλληλος -οισι βίοις. Agath. 36.
πάραλος -ον ἀμφότροφον. Meleag. 1. 20.
παραμείβομαι -εο στήλην. Leon. Alex. 39. Noss. 12. Archias 15. ἀδ. 363.
παράμιλλος. III. 329.
παραμύθιον, ὕπνου. Meleag. 112. ζωῆς. Addae 5. ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. Satyr. Thy. 4.
παρανήχομαι. τὸ πλεῦν τῆς ἥβης. Leon. Tar 12. δενδρήεντα χῶρον παρανήχεται Ἶρις χῶρον. Marian. 2.
παρανόμως. ἀδ. 694.
παραντλέω -οντι λοετρῷ. Leonti. 15.
παραξέω -έεται τάφος. Leon. Tar. 67.
παραξύω -ων κανόνι μόλιβδον; Paul. Sil. 51.
παραπάφω -ήπαφεν. Stat. Athl. 32.
παραπέμπω -πέμπεται νὺξ ἐξ ἠοῦς. Ammian. 26. εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. Pallad. 3.
παραπλήσιον, κύντερ ᾄδειν. ἀδ. 468.
παραπόντιος -ιον σῆμα. Gaetul. 6.
παραπύθια. Cereal. 1.
παραργέω -ώσεις προθύροις. Rufin. 28.
παραρίπτω -τόμενον. Pallad. 46. 133.
παραρπάζω. Lucill. 30.
παραῤῥίπτω -ίψασα. Agath. 27.
παράσημος -μα ῥήματα. Cereal. 2.
παραστείχω -οντες. ἀδ. 231. 366.
παρασύρω -ομένοιο. Statyll. Flac. 12.
παράταξις -εις ἀρραγίας. ἀδ. 596.
παρατάσσω. τὸν παραταξάμενον πρὸς σὲ λογισμὸν ἔχω. Posidip. 2.
παρατρέχω -θρέξαντά με ποσσίν. Posidip. 13.
παρατρίβω -ψουσιν ἁμάξαις. Leon. Tar. 67.

παρατροχάζω. Lucill. 44. -ασα. ἀδ. 419. -ασι. ἀδ. 248.
παραυχένιος -ίῃ Φαρέτρῃ. ἀδ. 269.
παραφέρομαι. Marc. Arg. 17.
παρεγγυάω -γύα. Agath. 44.
πάρειμι. τὸ παρεόντι τρέχειν. Scoli. 4. παρέασιν. Stat. Athl. 23.
παρεισδύομαι -δύς. Callim. 6.
παρεκβαίνω. Antisti. 3.
παρεκτείνω. τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης. Agath. 54.
παρεξεράπτω -εξεῤῥάψαντο πεδίλῳ. Marcell. Inscr. 27.
παρεξελάω -άαν. Stat. Athl. 58.
πάρεργον, γραφῆς θέαν. Leo Phil. 4.
παρέρπω -πετε σῆμα. Callim. 41. -πων. ἀδ. 204. 440. 753.
παρέρχομαι -εται σῆμα. Callim. 41. 57.
πάρετος -τοις μέλεσι. Sosip. (Dioscor.) 2.
πάρευνος, θήλεια. Ion Chi. 2.
παρέχω. ἔργα τί μοι παρέχεις. Marc. Arg. 9. ἀλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαδίην ἀπόλαυσιν πῶλοι. Strato 77. -οντα χύδην. Id. 42. -ουσα πάντα. Philodem. 10. παρέξεις πρήγματα. Lucill. 29. παρέξεσθαι μαρτυρίην. Callim. 22.
πάρηβος -α χορεύματα. ἀδ. 353.
παρηγορέω -εῖ. Arabi. 7.
παρήγορος. -ρα παίγνια. Agath. 23.
παρηΐς. βόστρυχον ἀμφὶ παρῇδα. Anyte 10.
παρῆλιξ -ικα παιδικά. Strato 70.
παρηονῖτις, χερμάς. Apollonid. 26.
παρηόριος -ιον νόημα. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
παρήορος, νόου. Archil. fr. 15.
παρθενεών. Antip. Sid. 36.
παρθένιος. Marc. Arg. 30. -ίων λάφυρα πόθων. Hedyl. 1. χορῶν. Nicias 2. -ίους χάριτας. Philod. 15.
παρθένος, μίτρη. ἀδ. 691.
παρθενόχρως -ωτα πρόκον. Meleag. 1. 12.
παρθεσίη -ην ἱερὴν ἔλαχον. Dioscor. 28.
παρθύω -θύσει ὄρνις. Thymocl. II. 259.
παρίπταμαι. ἣν μυῖα παραπτῇ. Meleag. 41. -πταμένου μεδώρου. Jul. Aeg. 5.
παρίσθμια. Cereal. 1.
παρισόω -ούμενος κορυφαῖς Αἴτνας. Archimel. 1. ὁ

πρὶν καὶ Γύγη παριαιύμενος ὄλβον. Leon. Tar. 69.
παρισπίδιος. Leon. Tar. 78.
παροδῖτις, -πέτρος. Alcae. Mess. 21. -τιν νυμφίων ἀηδόνα τέττιγα. ἀδ. 416.
πάροδος, ἐν παρόδῳ. Asclepiad. 28. μετὰ τὴν πάροδον. Antioch. 1. ἐν παρόδοις πελάγευς. Qu. Macc. 7. -δους ἀλητῶν. Problem. ar. 34.
παροικίζω. τῇδε παρῳκίσατε. Antip. Th. 69. τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο. ἀδ. 236.
πάροικος, νεκύεσσι. Meleag. 128. εἴ σε πάροικον ψυχῇ συζεύξω. Id. 52.
πάροινος, ἀγρέτας. ἀδ. 229 b. (III. 333.)
παρόμοιος. Tymn. 2.
παρέπτομαι -έψεται. Marcelli Inscr. 56.
παρορίζω -ων. Ammian. 14.
παροχλίζω -ουσιν. Agath. 77.
παρφασίη -ην. Macedon. 39.
παρφέρομαι, ὑπὸ σεῦ. Marc. Arg. 17.
παρώθω -ωσάμενος Ζῆνα ξένιον. Arabi. 5.
παρώρεια -είησιν Αἴτνας. Philip. 9.
παρωρείτης, Πάν. Apollonid. 10.
πάρωρος -α βλέπω. Strato 41.
πασσαλός -ὸν ἐμβολέα. ἀδ. 176.
πάσσω -αι φάρμακα. Macedon. 6.
παστάς, νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι. Ined. ἔστρωμαι πέρης ἐπὶ παστάδος. ἀδ. 11. παστάδος ὥρης γευσαμένην. ἀδ. 710 b. (Leott. 303.) πρὸ παστάδας ἥρησε. Agath. 31. ποτὶ στεπτὰν παστάδα. Hegesip. 1. κεῖσαι χρυσέαν ὑπὸ παστάδα. Myro 1. εἰκόνα ἀνὰ παστάδα θῆκεν. ἀδ. 611. θαλάμων τε παστάσιν. Antiphan. 9.
παστός, προχόαις. Antip. Sid. 98. παστῷ μεμφόμενος προδότῃ. Dioscor. 7. πεῦκαι φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ. Meleag. 125. ἐκ παστῶν καὶ θαλάμων. ἀδ. 700. οὐδ' ἐπὶ παστοὺς ἠγάγετε. Agath. 94.
πάσχω. οἶδα παθὼν ἐλέειν. Meleag. 41. οἷ' ἔδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες. Id. 42. ἤν τι πάθω. Id. 16. τί πάθω. Antiphil. 2. ὥς κε πάθῃ τάγ' ἔρεξεν. ἀδ. 267. εἴ τι πάθοιεν. Glycon. II. 278. μή τι πέπονθ'

αὐθης. Loll. Bass. 2. πέπονθας οἷ' ἔρεξας. Crinag. 1.

καταγέω - εὖσαν ἅλα. Antip. Sid. 67. - γῶ κύμβαλα. Agath. 42.

πάταγος, πάκλων. Diotim. 9. ξιφέων. Archias 18. χειροτυπὴς κροτάλων. Meleag. 60. ὑμνιδίῳ πατάγῳ. Leon. Tar. 65. - ον στερνοτυπῆ. Antip. Sid. 98. πατάγων ἀντιτύπων. Agath. 68.

πατέω, οἶνον τὸν ἀμπέλων. Scoli. 22. φρύαγμα σοφίας κοινὰ πατῶ. Meleag. 57. πατεῖς Φολόην. Dionys. 2. πατέοντες καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. νῶτα ἐπάτευν ἁλός. Isidor. 3. ἧς ἐπάτησα τείχεα. Pompej. jun. 1. χερσαίας οὐδ' ἐπάτησας ὁδούς. Crinag. 30.

πατρικός - φίλος. Lucian. 30. - κὸν πλοῦτον. Id. 30. ἐκ τῶν πατρικῶν. Lucill. 17.

πάτριος, κοιρανία. ἀδ. 238. τὰ πάτρια. ἀδ. 198. πάτρια γράψεν. ἀδ. 598.

πατρώϊος - ον ὄλβον. ἀδ. 680. - ων ἀέθλων. ἀδ. 121.

παυροεπής. Antip. Sid. 47.

παφλάζω - οντα βυθὸν ἅλμης. Archias 30.

παχνός, φλέγματος. ἀδ. 445.

παχύνω - νόμενος πολλῇ δαιτὶ λαγώς. Meleag. 120.

παχύς, μήτ' ἰσχνήν, μήτε παχεῖαν. Rufin. 4.

παχύσχοινος. Bianor. 2.

παχύτης. Pallad. 132.

πεδάω. ὥρη σε πέδησεν ἀνέγγυος. Anacre. 82. τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιώπης. Christ. Ecphr. 31. ἀνηνέμῳ πλόῳ πεδηθείς. Isidor 4. ῥοὰς ἀψῖσι πεδηθείς. Agath. 56. τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο. Bian. 2. πεπεδημένος ὕπνῳ. Plato 29. - νον ὕδωρ. Philip. 71.

πέδη - ην λάχουσα. ἀδ. 479.

πεδητής. Aemili. 2.

πεδίον - ία ζέοντα. Arabi. 1. - ίοις κλεινοῖς. ἀδ. 628.

πεδοκοίτης σκυθός. Philip. 20.

πέδον, Σκύροιο Diodor. 6. λειμῶνος. Marian. 3. Σμύρνης. ἀδ. 487. Κρήτης. ἀδ. 596. δι' εὐτρήτοιο πέδου. ἀδ. 176.

πεδώρυχος. Bian. ined.

πέζα, νηοῦ. Macedon. 22. νάπης. Marian. 4. μέχρι πέζης. Strato 18. τῆς πέζης τὰ ἄκρα. Leon. Tar. 20. - αν περίσφυρον. Id. 5. ἔτυψε βέλει. Archi. 18.

πεζεύω, ποσί. Compt. p.
πεζοβατέω -τεῖν (ubi nunc πυζοβατεῖν.) Antiphil. 45. (Lectt. 173.)
πεζοπόρος, ποσί. Meleag. 89. πελάγους. Parmen. 9.
πεζός, ὑπὸ πτηνοῦ διωκόμενος. Archias 3.
πειθήμων -ονα χαλκὸν λύσσῃ. Christ. Ecphr. 12. στρατὸν ἔχε πειθήμονα βουλῆς. Id. 242.
πεῖθοι πεῖθεν ὡς ὑλάων. Macedon. 27.
πειθώ. οὐ πειθοῦς εὔνεται ἄλλα βίας. Antip. Sid. 21 πειθοῦς ἡδὺ ἄνθος. Meleag. 92. καὶ Φιλίης ἄνθεα. Asclepiad. 7. νοήματα πυρσὸν ἀνάψας. Christ. Ecphr. 25. τῶν μερόπων πειθώ. Antip. Sid. 69.
πεινάλεος -η λαυκανίη. Agath. 53. -ίου Φάρυγγος Alcae. Mess. 8. -ίους πίνακας. Lucill. 27.
πεινάω -άτω. Lucill. 47. -ῆν. Id. 102.
πείνη -ης μεγάλης. Lucill. 27.
πεῖρα. τὰ πρὸ πείρας. Strato 90. -αν ἔχουσα πόνων. ἀδ. 44.
πειράζω. τί πειράζεις τὸν λίθον. Strato 55. τί πειρά- ζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. τὴν χάριν πειράσαν. ἀδ. 389.
πεῖραρ. ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου. Meleag. 21. νίκης ἐνθεῖσι πείρατα. Archil. fr. 32. γάμου πείρατα κουροσύνης. Leon. Tar. 7. μακρῆς βιοτῆς ἰδεῖν. Phalaec. 4. μετρεῖς κόσμου καὶ πείρατα γαίης. Pallad. 91. πείρατα κόσμου. ἀδ. 685.
πειρατής. Nicarch. 14.
πεῖσμα -τα λυσαμένοις. Alphe. 6. εἰ πείσματα χέρσος ἔχει. Antip. Th. 51.
πέκω. ἔπεξεν ἐθείρας. Euphor. 1. κόμας ἃς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο. Theodor. 5.
πελαγῖτις -τιδες νῆες. Meleag. 80.
πέλαγος, χειμέριον κύμων. Meleag. 67. παίδων ἐν πελάγει. Meleag. 29. πελάγεσσιν ἀμφασίης ἐελμένος. Christod. Ecphr. 249.
πελάζω. εἰ ἐπὶ πηρθενικῆς πελάσεις λέχοι. Agath. 3.
πέλεθρον -ρα δοιά. Antip. Th. 40.
πέλεια -αι δειλαί. Antip. Sid. 92.
πελειάς -άδος. Ammian. 19.

πελεμίζω -εται οἴστρῳ κραδίη. Macedon. 3: βίος οὔρεις. Paul. Sil. 71.
πέλιος. ἐκ πελίων ἐπισκυνίων. Posidip. 17.
πέλω. ἀδ. 250. -οις. ἀδ. 695. -λοι. ἀδ. 717. -λουσι. ἀδ. 518. -ειν. ἀδ. 499.
πελώριος -ιὸν κτῆνος. Doricus. II. 63. ἔργον. ἀδ. Byz. 15.
πέλωρος -ου σέλμα. Archimel 1.
πέμπω. ὄμματα Φύλλις ἔπεμπε κατὰ πλόον. Comet. 1. λοιδόρα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.
πενέστης. Leon. Tar. 13. Arcesil. 2. Pers. 3.
πενθάλεος -έαις παλάμαις. Paul. Sil. 83.
πένθιμος, ἀγγελίη. Apollonid. 27.
πενίη. ἐν πενίῃ οἰογάμῳ. Paul. Sil. 38. -ην ἀδικεῖτε. Antip. Th. 2.
πενιχρός -ῆς ὀλιγηροσίης. Zonas 2.
πένταθλος. Lucill. 44.
πένταιχμος -οις ἀκμαῖς ποδῶν. Paul. Sil. 47.
πεντάῤῥαγος -ον ἀποσπάδα σταφυλῆς. Leon. Tar. 13.
πεντάς -άδα σταφυλῆς. Gaetul. 3. δισσὴν πληρώσας. ἀδ. 662.
πεντάστιχος, κατάρα. Pallad. 42.
πενταφυής -εῖς ὄνυχες. Philip. 67.
πεντετριάζω -όμενος. Lucill. 11.
πεντόργυιος. Lucill. 71.
πεπαίνω -νόμενα σῦκα. Pallad. 21. τραῦμα πεπαινθέν. Meleag 55.
πέπανος -ων βοτρύων ῥᾶγας. Epigon. 1.
πέπειρος. Onest. 1. παῖς φιλεόντι. Strato 8. -ρα σῦκα. Id. 27.
πέπλος -α βαπτά. Procl. 5. θίασελα. ἀδ. 343.
πέπων -όνων ἀσταχύων καρπόν. Bacchyl. 20.
πέρας. οἷς πέρας οὐδ᾽ ἀΐδας. Antiphil. 36. Lucill. 56. ἀρχὴν οἱ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε. ἀδ. 519. Τηθύος εἰς πέρατα. Archias 30. περάτων ἀμφοτέρων γῆς. Crinag. 18. περάτεσσιν ἠῷοις. Thall. Miles. 1.
περάω. Problem. ar. 19. κῦμα περᾷ Κύπριδος. Meleag. 19. περάει σώματα βέλη. ἀδ. 2. πάντες παντοῖα περῶσιν ἐς κακά. Archias 31.
περῆς πέλαγος. Damaget.

11. πλίμακα ταναὴν πε- ρόων. Agath. 50. ὅταν Ἀχέροντα περήσῃς. Id. 70.
πέρδιξ, θηρεύσεις βαλίους συ- νομήλικας. Simm. Rh. 4.
σκεπέλων μεταναστρια. Agath. 85.
περίαλλος - ων γλωττισμῶν. Philodem. 21.
περίαμμα, φέρων. Lucill. 37.
περιάπτω. ζώνφια κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα. Pal- lad. 109.
περιβάλλω. περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. Lucian. 14.
περίβλεπτος. Meleag. 63. Automed. 1. Strat. 55. - τον κάλλος. Antip. Sid. 50.
περιβλέπω - πεται πᾶσι. Pla- to 3.
περίβλητος - τους πόθων ἀκί- δας. Meleag. 17. (rectius πυριβλήτους.)
περίβωτος. ἀδ. 649. 717. φήμη ἀν' Ἑλλάδα. ἀδ. 584. Κερκαφίδη περίβωτε. Apol- lonid. 2. τὴν περίβωτον πόλιν Ἴλιον. Even. 14.
περιγράφω. ἢ τὸ φιλεῖν περί- γραψον. Polemo 2.
περιδέξιος, προθέειν. Stat. Atll. 58. - ον φίλον. Strato 86.
περιδέρκομαι - δέρκεο. ἀδ. 248.
περιδήριτος - τον Κύπριδος ἐρ- γασίην. Paul. Sil. 1.
περιδινέω - ήσασθε ἀνελίγματα χαίτης. Dioscor. 38.
περιδινής - έα κύρτον. ἀδ. 128.
περίδρομος - ον ἄχθος ἀνάγκης. Secund. 2.
περιδρομάς - άδος μίτρης. Philodem. 18.
περιειλάς, ζώνη. Eratosth. Cyr. 2.
περίεργος - γα γένη γραμμα- τικῶν. Antiphan. 5. - γα θεωρεῖς. Philod. 5. λιπῶ- σα σάρξ. Damochar. 4. τίς καλοὺς οὐ περίεργα βλέπει. Strato 17.
περιέχω - ισχόμενοι κενεὸν σῆμα. Pers. 5.
περιζέω - η φλοξίν. ἀδ. 472.
περιζωννύω - ζώσασα χρυσωτὸν κροκόεντα. Phalaec. II. 525.
περιηγής - έα κόλπον λίνου. Jul. Aeg. 7. - έες πυγαί. Rufin 6. - έας χεῖρας ἰσφή- κωσε. Satyr. Th. 4.
περιθαλπής - ὲς ὄχημα ἠελίου. Apollonid. 4.
περικαλλής - ὲς ἄγαλμα. Lu- cian. 2. ἀδ. 148. 149. - έα μορφήν. Jul. Aeg. 4. - ἐϊ

ἀλόχῳ. ἀδ. 721 d. (Lectt. 303.)

περίκειμαι -κεισο ἄνθεα. Polemo 1.

περικίδναμαι, λέκτροις. Paul. Sil. 67. -ται ἠώς. Id. 64. δισσὸς ἔρως. Agath. 25.

περικλάω -ασθεῖσα σπιλάδεσσι θάλασσα. Agath. 57.

περικλεής -εὲς γράμμα. ἀδ. 513.

περικλυτός -οῦ ἰητῆρος. ἀδ. 579. -ὸν ὑμέναιον ἄεισε. ἀδ. 651.

περικνίδιος -ια ῥικνὰ θύμων. Zon. 6.

περικρατής, γαμφηχή. Simmi. 5.

περικρεμάω -άσῃς βοστρύχια οὖλα κροτάφοις. Antiphil. ined. -μᾶται μητρί. Leon. Tar. 44.

περιλαμβάνω -βανε. Rufin. 4. -λήψεται. Nicarch. 1.

περιλαμπής -έα χαίτην. Christod. Ecphr. 259.

περιλείβομαι. σαῖς ὀπωπαῖς σοφὴ περιλείβεται αἰδώς. Christod. Ecphr. 146.

περιμάκης -εα πᾶχυν. Mnasalc. 4.

περιμήκης -εας σπείρας. ἀδ. 281.

περίοπτος. Crinag. 44. -τον ὀφρύα. Strato 28. -τα κάλλεα. Rufin. 37.

περιπέλομαι, μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν. ἀδ. 116.

περιπλάνιος -ιον βίον ἕλκων. Leon. Tar. 55.

περιπλέγδην, χεῖρε συνεέργαθεν. Christ. Ecphr. 18. ἅψεα δησαμένους Paul. Sil. 17. ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν. Id. 9.

περιπλέκω. μὴ δή με περίπλεκε. Callim. 6. ὃν περιπλεχθεὶς ἐξεφίλουν. Strato 89.

περιπλοκάδην. Paul. Sil. 6.

περίπλοκος, ἡδέϊ δεσμῷ. ἀδ. Her. 21.

περίπλοος -ον ἡγητῆρα. Crinag. 24. -οα κύκλα. Jul. Aeg. 6.

περιποιέω -εῖν σοφίαν. Lucian. 23.

περιπορφυρόσημος. Strato 27.

περιπτώσσω. Philostr. II. 400.

περίπυστος -τον ὄνειαρ. ἀδ. 265.

περιῤῥαγής -ὲς τρύφος. Stat. Flacc. 12. κἐργαστὰς περιῤῥαγέας. Leon. Tar. 8.

περίῤῥυπος. Crates fr. 2.

περίσημος, αἰδώς. ἀδ. 36.

περισκελής, χαρακτήρ. Leo Phil. 8.

περισκεπάζω -άσω τοῦτο βύσσῳ. Marc. Arg. 3.

περίσκεπτος -τον χαρίτεσσι. Polystr. 3. παίγνιον. Callim. 31. -ῳ ἐνὶ χώρῳ. Plato 9.

περισκιρτάω -τῶσι πρόσωπα. Strato 23.

περισκυθίζω -θίσαι κέρας. Meleag. 5.

περισμύχω. ἧς με περισμύχουσι μελεδόνες. Agath. 25.

περισσόν, κάλλει. Diocl. 1. ἰχθυβόλος. ἀδ. 669. ἡ περισσὴ πέτρος. Onest. 9. γῆ. Leon. Tar. 37. περισσὸν ξόανον. ἀδ. 127. εἰκόνισμα. Phalaec. 2. ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι. Theodor. 9. περισσὰ φιλεῖς. Strato 24. θρηνεῖν. ἀδ. 652. κήδη. Asclepiad. 37. ὀφθαλμοὶ πάντα τὰ περισσὰ κατοσσόμενοι. Polystr. 1. ἑτέρου ἐστὶ περισσότερος. Arat. 1. περισσότεροι κίκιννοι. Strato 34.

περιστάζω -οιτο τύμβος μελίσσαις. Eryci. 13.

περιστείχω -ουσιν ἔρωτες πάντη. Meleag. 87.

περιστέλλω -ειν ὀστέα. Heraclid. 1. -ων τὸ τριβώνιον. Agath. 70. χρυσσῷ χαλκῷ περισταλεῖς. Hegesip. 6. περιστείλας με δίδου χθονί. Dioscor. 36.

περιστέφω. κενεή σε περιστέψαιτο καλιή. Leon. Tar. 55.

περισφίγγω -ίγξαι. Agath. 73. -ξω χρυσοδέτῳ σκυτάλῃ. Id. 27.

περισφύριον. Agath. 31.

περισφύριος -ίοιο δράκοντος. Archias 5.

περίσφυρος, πέζα. Leon. Tar. 5.

περιτέρμων -ονα ῥώμην ὠκεανῷ. Antip. Th. 20.

περιτίθημι. περιθεὶς στέφανον. ἀδ. 154.

περιτριβής -έων δονάκων. Damoch. 2.

περιτροχάω -άουσι θῆρες. ἀδ. 666.

περιτύμβιος -ια δάκρυα. Paul. Sil. 82.

περιφείδομαι -ου ζωῆς. Theocr. 8.

περιφεύγω -γε. ἀδ. 394b. (III. 334.)

περίφοιτος, Σιμώνη. Callim. 19. -τον ἐρωμένιον. Id. 1.

περίψυχος. Eratosth. Cyren. 2.

περιωδυνία. Lucill. 103.

περιωπή -ὴν θαλασσαίην. Agath. 50. ἀστερίην. ἀδ. 575. -ῆς παλιναυξέος. Theaet. 4.

περιώσιος. ἀδ. 375. -ον κύκλον. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.) ἔργον. ἀδ. 594.

πέρκη, ἐλάη. Philip. 20.

πέρκη -ης δελεάρπαγος. λάβρου. Leon. Tar. 93.

περονᾶτις -άτιδες ἀμπεχόναι. Antip. Sid. 82.

περσοδιώκτης -την. Theaet. Schol. 3.

πέσημα, ἀπωλίσθησε. ἀδ. 463.

πεσσός -οῦ σημήϊα. Agath 72.

πέσσω -ειν ἄλγεα. Philet. 8.

πετάννυμι. ὅ μοι μουσέων πετάσσας φάος. Christod. 2. ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσσεια γαλήνην. ἀδ. Byz. 23. πεπταμένη χείρ. Rufin. 6. -η χειρί. Simonid. 112. -ης γαλήνης. Theaet. 2. ὄστρεον χείλεσι πεπταμένον. Antiphil. 22. -νων ῥόδων. Leon. Tar. 30. σὺν ποταμοῖς πεπταμένοις. Duris II. 59. πεπταμένους αἰγιαλούς. Leon. Tar. 76.

πέτασος. Meleag. 9. -σου ἐπιξυρίου φάρσος. Phani. 6. τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ πέτασον. Theodor. 3.

πετάω. εὐαγρεῖν τῷδε πέτασσον ὄρος. Zonas. 4.

πετεινός -ῶν. Antip. Sid. 15. Archias 7. 8.

πετραῖος -αν κύλιν. Erycius 7.

πετρήεις -ήεσσαν ἠχώ. Archi. 14.

πετρίδιος -ιον μονόκλινον. Philodem. 34. (Lectt. 144.)

πέτρινος -ον δόμον. ἀδ. 261.

πετρόκοιτος, εὐνά. Simmi. Ov.

πέτρος, γυρὴ παροδῖτις. Alcae. Mess. 21. ἡ περισσή. Oncst. 9. καὶ πέτρον τήκω. Meleng. 13. φλέξει. Antip. Sid. 31.

πετροτόμος -οις ἀκίσι. Theaet. Schol. 4.

πετρόω -οῦται νιόβη. Theodor. 7. ἐπετρώθη. Antip. Sid. 42.

πευκάλιμος -οις μήδεσι. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)

πηγάζω -ει μέλισσα γλυκὺ νᾶμα. Antiphil. 29. τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. Damoch. 5.

πῆγμα, γλαφύροιο κέλητος. Meleag. 77. -ατα θύραων. ἀδ. 413.

πήγνυμι. πῆξεν αὐτὰ καρδίης φάσγανον. ἀδ. 307. πῆξεν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος. Apollonid. 12. λὰξ ἐπιβὰς στέρνοις ἔπηξε πόδα. Paul. Sil. 20. θεμείλια καρτερὰ πῆξας. Cyrus 6. ἐν κραδίαις βέλη. Crinag. 1. τείχεα πῆξας. ἀδ. Byz. 1. ἀνυπέρβλητος πέπηγεν οὖρος. Parrhas. 2. χαλκὸς πηγνύμενος. ἀδ. 226. ἐν χείλεσι πηγνυμένη. Paul. Sil. 38. -μενοι εἰς κραδίην δόνακες. Marian. 1. παγέντα δάκρυα. Jul. Aeg. 27. πήξατο εὔστοχον ἄγρην. Bianor. 2. σοὶ δῆμος ἆθλα. Stat. Athl. 31. κάρφεσι πηξαμένη θάλαμον. Agath. 57. ἐν ἀλλήλοις χείλεσι πηξαμένη. Paul. Sil. 7.

πηγός -ῷ καρὰ κύματι. Antip. Sid. 53.

πηγυλίς, ῥιγεδανή. Il. 519.

πηδάλιον, ψυχῆς. Meleag. 29.

πηδάω -ᾷς ἐς πόλιν ἐκ πόλεως. Pallad. 7.

πηκτίς, ἡ φιλόκωμος. Meleag. 60. -τίδος ἀσχολίῃ. Agath. 45. φθόγγον. Arab. 6. ἁδυμελεῖ μοῦσαν σὺν πηκτίδι. Meleag. 86. ἁδὺ μέλος πηκτίδι μέλπεις. Id. 87. πακτίδ' ἀειράμενος ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Theocr. 5. τὴν κελαδεινὴν πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα. Marc. Arg. 23. πηκτίδα μέλπε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων. Comet. 3.

πηκτός -τὸν ἄροτρον. Antip. Sid. 56. -ὴν θύρην. Philod. 27.

πηλίκος. μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβῳ. Diodor. 11.

πηλόδομος -οις τοίχοις. Agath. 52.

πηλός, ἐφυράθην. Nicaen. 2. ἐκ πηλοῦ γέγονας. Pallad. 122. ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος. Id. 91. τὸν πηλὸν τοῦ Διός. Strato 62. τέφραν μεθύσκων πηλὸν ποιήσεις. ἀδ. 78. ὥστ' ἀγορεῦσαι πηλὸν Ὀδυσσείην. Eryci. 11.

πηλόχυτος -τοις θαλάμοις. Theaet. 2.

πῆμα. τοῦν ποσὶ πῆμα κυλινδόμενον. Antip. Sid. 105. -τα Ἀχερόντιε ποινῆς. Paul. Sil. 33. πήματα πάντα. ἀδ. 341.

πημαίνω. Leon. Tar. 97. -ειν οὐ πάντως ἐπίσταμαι. ἀδ. 290. πημήνῃ. ἀδ. 198.

πηνίον -ίῳ τροχαλῷ. Leon. Tar. 8. Nicarch. 10.
πήνισμα -ματα κρούει. ἀδ. 82.
πηρόδετος -τῳ ἱμάντι. Antip. Sid. 94.
πηρός, ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασι. Philip. 69.
πηρόω -ωσε. ἀδ. 462.
πήρωσις, ἄπαις βίος. Posidip. 16.
πήχυιος -ον ἐπὶ χρόνον. Mimnerm. 2.
πηχύνω. χάριτές σε ἐπηχύναντο χέρεσσι. Rhian. 5.
πῆχυς. ὑπὸ πῆχυν αἰεὶ βίοτον μετρεῖς. Mesomed. 1.
πιαίνω -ων μάσταχα. Agath. 8.
πιαλέος -ον χίμαρον. Gaetul. 3.
πῖαρ, ἀρούρης. Crinag. 23. μελιηδές. Id. 26. χρίονται νεφροῖς πῖαρ. Id. 32.
πιδακίτιδες, νύμφαι. Zonas. 6 a. (III. 331.)
πίδαξ -ακι ῥαγός. Apollonid. 5. -κι μαζοῦ. ἀδ. 378.
πιδύω -ων ἐκ μετώπου ἱδρώς. Leon. Tar. 47. -ει ὕδωρ. Satyr. Th. 3.
πιέζω. σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις. ἀδ. 685. ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ. ἀδ. Her. 21.
πίεσμα, δυσστρογγύλων λα-σταύρων. Meleag. 49.
πιθανός -αῖς δάκρυσι. Posidip. 4.
πιθεών. Qu. Maec. 11.
πίθηκος, γηράσας. Rufin. 19. -κῳ μεγάλῳ πεπλάσσατο. Pallad. 40.
πίθος -ον Πανδώρης. Macedon. 40. κενεόν. Erat. Sch. 4. ὃς πίθον ᾤκει. ἀδ. 558.
πικρόγαμος. Antiphan. 9.
πικρόχολος -ου στόματος. Jul. Aeg. 59.
πιλέω -ούμενον ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 17. ὕδατι πιληθεῖσα μάζα. Antiphil. 14. πιληθέντα πέτασον. Theodor. 3.
πῖλος -ον ἀμφίκρηνον. Philip. 5. κεφαλᾶς σκέπανον. Leon. Tar. 13. ὁδοιπορίης σύμβολον. Antiphil. 5. Ἀρκαδικόν. Ammian. 1.
πιλοφόρος -εις Ἀρμενίοις. Crinag. 22.
πιναρός. -ὰν ἔψιν. Alcae. Mess. 11.
πινόεις -όεσσα. Antip. Sid. 65.
πινόω. χιτὼν πεπινωμένος. Philet. 15.
πινύσκω. Simonid. fr. 15 b. (Lectt. 25.)
πινυτός -ή. Nossis 7. -τὸν

πινυτὰ πάντα. ἀδ. 735. -ταὶ πρήξιες. Metrod. 1. -τῶν βίβλων. Agath. 58.
πινυτὴς -τῆτος ἀνὰ κλέος. Anyte 22.
πινυτόφρων, εὐμαθίη. Simmi. 2.
πίνω -εις φίλημα. Meleag. 10. λειμῶνες πίνοντες δρόσον ἠοῦς. Id. 110. ἱδρῶ διψήσασα πιεῖν τεόν. Antip. Th. 9. βοῦς πινομένη μόσχῳ. Phil. 59. ψυχῆς μέλι πέπωκα. Meleag. 10. πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς. ἀδ. 55.
πῖος. πιότατος ἀνέμων. Bacchyl. fr. 20.
πίπτω. ἕσπερε πῶς ἔπεσες. Callim. 23. πέσον ὀφρύες. Agath. 13. -ἐν χθονὶ πεπτηώς. Simonid. 54. πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοί. Scoli. 22. ἀστραγάλους πεπτηότας. Antip. Sid. 93.
πίσυρος -ων ἀρετῶν ἀμαρύγματα. ἀδ. 690.
πιτυοτρόφος, Φρυγίη. Alcae. Mess. 10.
πίτυς, κραναά. Leon. Tar. 32. τινασσομένη αὔραις. ἀδ. 260. ἐκλάσθην ἀνέμοις. ἀδ. 383. -υος ὀξυτέρου. Meleag. 1, 16. ἀκροκόμου. Archi. 29. πίτυν βλωθρήν. ἀδ. 384. ἀνέμοισιν ἁλώσιμον. ἀδ. 385.
πιτυόστεπτος, Πάν. Crinag. 7.
πίων -ονα καρπόν. Archimel. 1.
πλαγίαυλος -ων γεύσατε. Philodem. 22.
πλάγιος. ἐκ πλαγίων. Eryci. 3.
πλαγκτός -ὸν κύτος νηός. Antiphan. 6. ὕδωρ. Antiphil. 32. -ὸς ἰός. Paul. Sil. 45. πορθμός. Agath. 49.
πλαδαρός -ὴν κρηπῖδα προθύρων. Eratosth. Sch. 2. κόμην. Agath. 50.
πλάζω -ει τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα. Zonas 7. πλαζόμενος μεγάλῳ κύματι. ἀδ. 31. συρμῷ ἀνέμων. Antip. Sid. 106. παντοίοισιν ἀήταις. Antip. Th. 64. -νας τρίχας ἐπ' αὐχένι. Rufin. 38.
πλάθω. Antip. Sid. 29.
πλάκινος, τρίπους. Zon. 2.
πλακόεις -εντα τυροφόρον. Theodorid. 5.
πλανάω. ἀνόητοι πλανώμεθα. Pallad. 70. πεπλανηκότες ὄμμα. Philip. 44.
πλάνη, τύχη βροτοῖσιν. Pallad. 141. τῶν σωμάτων. ἀδ. 296. τὴν δολιχὴν Λαρτιάδεω. ἀδ. 489. τῇ πλάνῃ σκοτούμενος. Pallad. 121.

πλάνησι τειρόμενον. ἀδ. 492.

πλάνιος -ίων ἄβιος βίος. Leon. Tar. 100.

πλάνος, εἶδαρ ἀγκίστρου φόνιον πλάνον. Apollon. 23.

πλάξ, ἐπικεκλιμένη ἁρμονίῃ. Leon. Tar. 68. σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακός. Crinag. 36. Νηρείας πλακός. Arion. Hymn. ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι. ἀδ. 649. συμβεύονται. Apollonid. 28. πόντου πλάκα. ἀδ. 203. τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνός. Nicias 8. κοπτῆς φίλιαι πλάκες. Strato 54.

πλάσμα, κερδαλέον. Agath. 21. κηρόχυτον. Strato 25. ἔμψυχον: ἀδ. 284 χειρῶν Κυπρογενοῦς πλάσματα. Id. 37 σοφοῖς μύθοις. καὶ πλάσμασι. Agath. 35.

πλάσσω. μισοπόνηρε πεπλασμένε. Strato 76.

πλάστειρα, φύσις. Damoch. 4.

πλάστιγξ. εἰς πλάστιγγα δικαίην νειμάμενοι. ἀδ. 10.

πλαστός -ὸν ἔρωτα. Meleag. 61. Pallad. 34. -τὰ πέδιλα. Nicarch. 31.

πλαταγέω. ἐπλατάγησε τύμπανον. Alcae. Mess. 8. θύραι ἐπλαταγεῦντο. Meleag. 125.

πλατάγη -ην πυξινέην. Leon. Tar. 33.

πλαταμών -ῶνες ἄξεινοι καὶ ἐρημαῖοι. Zon. 9.

πλατάνιστος, χλοερά. Thall. Mil 4. -τῳ χλωρῇ. Rhian. 6. -του βλαισήν. Mnasalc. 17. εὐρείαν. Eryci. 1.

πλάτανος, ἀμφιλαφής Thall. Mil. 3. εὐθαλής. Philip. 64. -ου ἀγρείης. Leon. Tar. 4. ἀγριάδος. Zon. 4. βλαθρᾶς. Eryci. 14. λασίας. ἀδ. 260. πηγὴ πλατάνοισι καὶ δάφναις ἔστεμμαι. ἀδ. 363.

πλάτη, τᾶς Σιμωνίδα πλάτας ἧς ἀποσπάραγμα. Theodorid. 8.

πλατίον, ἑσδόμενος. ἀδ. 265.

πλάττω -τομένη εἰκόνα. Even. 16.

πλατυλέσχης. Agath. 69.

πλατύς, Εὐρώπας δόμος. Antip. Sid. 99. εἰς πλατὺ πόντου χεῖλος. Id. 103. πόντῳ ἐπὶ πλατὺ θειμαίνοντι. Id. 53. πλατὺ κῦμα. Gaetul. 1. ἀδ. 524.

πλατύφυλλος, ῥάφανος. ἀδ. 570.

πλάω. πέπλησαι. Rufin. 5.

πλίγδην. τὶς πλίγδην σὰς ἐνέδησε χέρας. Alcae. Mess. 11.
πλίγμα, σκολιὸν ἑλικός. Simonid. 54. μετωπίδιον. Philip. 62. στελέχη πολυχρονίῳ πλίγματι συμφυέα. Paul. Sil. 7. τὶς τούτους διακρινέει πλίγματα βεβλημένους. Id. 30 λυσιπόνου συζυγίης. Id. 31. πλίγμασι. Id. 66. Agath. 73.
πλειστοβόλος. Leon. Tar. 84.
πλειών ἐκ κύκλου πλειῶνος. Antip. Sid. 13.
πλεκτός, οἶκος λύγοις. Agath. 84. -ᾶς δεμαιοπίδας. Antip. Sid. 62. -αὶ παγίδες. Tiber. Ill. 2. -ῶν λίνων. Archi. 23.
πλέκω -ξαμένη ξάνθον. Paul. Sil. 38.
πλεονέκτης -ται πλούτου. Antip. Th. 2.
πλευρῖτις -τιδι. Agath. 69.
πλευρόν, μέγα. Theodor. 1. -οῦ τύμματι. Agath. 69.
πλευροτυπής, κέλαδος. Meleag. 72.
πλέω. ἀχειρουσίδα λίμνην πλεύσαντ' ἐπ' εἰκοσόρῳ γραός. Meleag. 77.
πλήθω. πλῆσα μόρον. Tiber. 2. Δηοῦς ἔπλησα. ἀδ. 630. πλῆσαι ἀρούρας δράγματος. Macedon. 28 b. (III. 332.) πλήσας ἔτος. ἀδ. 631. πληθόμενος σοφίης. Agath. 69.
πληκτίζομαι -ζετο μήτηρ γόῳ. Agath. 83.
πληκτισμός -οὶ κνίσμα. Strato 51.
πλῆκτρον, φόρμιγγος καὶ ἔρωτος. Paul. Sil. 55. ἀντὶ πλήκτρου σκηπανίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Macedon. 24.
πλήκτωρ. κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων. Phani. 2.
πλημμύρα, ἣν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ. Crinag. 29.
πλημμύρω -ρει φόνος. Meleag. 117. ψυχροῖς ὕδασιν. ἀδ. 366. νοερῇσι μεληδόσιν. Christ. Ecphr. 123. κεῖται ἀχλύι πλημμυροῦσα. Pers. 4. τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε χεῦμα. ἀδ. 434.
πλήξιππος -ων Μινυῶν γῆ. Mnasalc. 15. Aristot. Pepl. 1. 178.
πλήρης, τῶν ἐς ἔρωτ' ἐπέων. Scythin. 1.
πλινθίς -ίδα χαλκείνην. Phani. 3.
πλινθουργός. Probl. ar. 29.
πλινθόω. αὖ χρυσῷ τὸ παλαιὸν

ἐπλινθώσασθε μέλαθρον. Bian. 12.

πλοητόκος, Ζέφυρος. Satyr. Th. 6.

πλοκαμίς. Euphor. 1. Agath. 32. πλεκτή. Pallad. 2. πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι. Rufin. 36.

πλόκος -ον κόμης. Damag. 2.

πλούσιος γάμος ἐν θανάτοις. Pallad. 146. -ια στήλη. Leon. Al. 37. -ια βοσκόμενον. Parmen. 15. (Lectt. 177.)

πλοχμός -μοί. Antisti. 1. -οῖς εἱλιχθείς. Antip. Th. 44.

πλωτήρ -ῆρας. ἀδ. 370.

πλωτός -τοὶ θῆρες. Arion. Hymn. -ταὶ ἄγραι. Archias 6. πλωτά. Leon. Tar. 12. πλωτὰ τὰ χέρσου νῶτα. Paul. Sil. 61. -ῶν πάγην. ἀδ. 128. -οῖς πελάγεσσιν. Anyte 12. ἐν πλωταῖς. Archias 6.

πλώτωρ -τορα ναυτιλίης. Leon. Tar. 91.

πνεύμων -ονα τέγξατε Βάκχῳ. Philod. 22. -ονας οἰδαλέους ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχειν. Archil. fr. 1.

πνευστιάω -όων δυσκελάδοις ἄσθμασι. Agath. 69.

πνείω et πνέω. πνεῖς τράγου. Lucill. 89. ἴσον πνεῦμα ἄνω καὶ κάτω. Nicarch. 24. οἶνος πολὺς πνέει. Even. 15. τὸ στόμα νέκταρος ἔπνει. ἀδ. 55. ἔπνεε τερπνά. ἀδ. 520. οὔτι χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν. Lucill. 88. θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Antip. Sid. 83. ἠνορέης ἔπνεε ἄμμα ὀπωπαῖς. Christ. Ecphr. 224. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνεε ἵππου ἔργματα. Alcae. Mess. 5. μέλη πνείοντα χαρίτων, ἐρώτων. Simonid. 55. πόθου πνείοντα ὄμματα. Paul. Sil. 9. λίθον πνέοντα δίκης. ἀδ. 462. ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδώς. Christ. Ecphr. 146. Σαπφὼ Μούσαις ἴσα πνείουσαν. Dioscor. 25. μύροις πνείοντες στέφανοι. ἀδ. 111. εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν. Even. 15. ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃ ἐνδέξιος. Callim. 17.

πνιγόεις -εσσαν ἀχερδόνι. Alcae. Mess. 18.

πνίγω -ομένης Ψυχῆς κύματι. Macedon. 3.

πνοιή. ἀπὸ πνοιὴν ἧκε. Leon. Tar. 93.

ποδάγρα -ας μογερῆς. ἀδ. 746. -ῃ ἀστεμφῆ. Leon. Tar. 12.

ποδαγράω -ῶν. Ammian. 12.

ποδαγρός. Nicarch. 7.

ποδεών -ῶνες τρητοί. Antiphil. 4.

ποδηγός -ὸν γήρως. Heraclid. 1. -ὰ ποθῶν. ὠκύτερα. Meleag. 52.

ποδήνεμος. Mnasalc. 13.

ποδάκροτος -ον ἄμμα. ἀδ. 413.

ποδίστρα. Philip. 8. -αις. (ubi nunc ποδάγραις.) ἀδ. 419.

ποδορραγής -έα ὕδατα. Onest. 4.

ποθεινός, μούσαισι. ἀδ. 538.

πόθεν. τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν. Marc. Arg. 15.

ποθεινός. Maro. Arg. 32. Antip. Sid. 110. (ubi nunc ἀπευθής.)

ποθέω. ἔντεα οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, οὓς ἔλιπον. Nossis. 6. [illegible] ποθέουσαι ἄνδρας. Leon. Tar. 24. ποθέεσκεν. ἀδ. 685. ἀργυφέην οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Antip. Sid. 96. πεπόθηκα. ἀδ. 60.

ποθή. -ὴν πάντεσσιν ἰάσας. Christod. 2.

ποθητός -ὰ δῶρα. ἀδ. 487.

ποθόβλητος. Paul. Sil. 41. -οις ἐπ' ἔργοις. Id. 63.

ποθοράω -ῆν. Nossis 9.

ποιέω. ἄρξαι πλεῖον ἐμοῦ τι ποιεῖν. Nicarch. 11. τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 11. νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων. Lucill. 16. ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. Nicarch. 35.

ποίη -ῃ βαθείῃ. Addae. 3. εἴκοσι ποίας πλήσαο. Diodor. 9. τρεῖς ἢ πίσυρας. Leon. Tar. 79.

ποιηρός -ὸν ἀνὰ λευκόλοφον. Crinag. 39.

ποιητικός, φρενῶν. Ammian. 21.

ποικιλόβουλος -ον Ὀδυσσέα. ἀδ. 492.

ποικιλόδειρος, ἔχις. Anyte 23.

ποικιλόμητις, ἀνήρ. ἀδ. 370.

ποικιλομήχανος, ἔρως. ἀδ. 213.

ποικιλόμυθος -α χείλη. Sosip. (Dioscor.) 3.

ποικίλος, ἐργατίνης. Maced. 14. πολλαὶ καὶ ποικίλαι νόσοι. Agath. 81. -α μουσέων ἄνθεα. ἀδ. 560. πράγματα. ἀδ. 587.

ποικιλοτερπής. Antip. Th. 28.

ποικιλότευκτος, θέσις. Agath. 72.

ποικιλότραυλος -λος μέλη. Theocr. 4.
ποιμαίνω -ειν ἄρσενα θεσμόν. ἀδ. 9. ποιμαίνεσθε ἐν ἄνθεσιν. Antiphil. 29.
ποιμενικός -ὸν φθέγμα. ἀδ. 175. -ῆς ξοίδος. ἀδ. 232. -κὰ ξόανα. Leon. Tar. 58.
ποιμένιος -ίῳ πίτυϊ. Leon. Tar. 39. -ίῳ δόνακι. Alcae. Mess. 12. -ίαν ἀν' ὀργάδα. Satyr. 2. -ιαι νάπαι. ἀδ. 647. -ίων καμάτων. Maced. 25.
ποιμνήϊον. αὐλήν. Inedit.
ποιναῖος -αίης σελίδος. Paul. Sil. 24.
ποινή -ὴν Ἑλένης. ἀδ. 497.
ποινῆτις, Ἐριννύς. Antip. Sid. 78.
ποίνιμος, λιθοκτονίη. ἀδ. 465.
ποιφύσσω. Anyte 12.
ποκόω. λεπτῇ ἄχνῃ πεποκωμένον μῆλον. Philip. 20.
πολεμαδόκος. Antip. Th. 19.
πολεμιστής - -τὰς ἀθανάτους. Pantel. II. 404.
πολέω κύβδ' ἔην πολευμένη. Archil. Lectt. 236.
πολιῆτις -τιδες παρθενικαί. Anyte 17.
πολιοκρόταφος -ον γῆρας. Bacchyl. 18. -ους φροντίδας. Paul. Sil. 76.
πολιός, χρόνος. ἀδ. 440. λόγος. Apollon. 18. ἡ πολιὴ ἀνεσωμήκασι σε ταῦτα. Callim. 15. -ιὸν πόντου κῦμα, Rufin. 14. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ. Phani. 2. γήραϊ. Antip. Th. 21. ἐπισκυνίῳ. Zenodot. H. 78. -ᾶς αἰόνος. Anyte 9. αἱ πολιαὶ ἀδρανέες. Posidip. 16. πολιὰ κρίνα. Dioscor. 38.
πόλος, ἕως: πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. ἀδ. 348. πόλου καὶ χθονὸς μέτρα. Leo Phil. 3. πόλον ἢ οὐρανίων χορὸν ἄστρων. II. 513. πόλον εἶλε. Secund. 1. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56. πόλον ἤλασε κύκλα ἠελίου. Problem. ar. 32. -ον ἄστρων. ἀδ. 550. ψυχὴ αἰθέριον κατέχει πόλον. ἀδ. 700.
πολύαγρος -ότερον. Zosim. 2.
πολυαστράγαλος, μάστιξ. Eryci. 2.
πολυαύλαξ -ακος πεδίου. Apollonid. 5.
πολυαύχενος -ον ὕδρων. Quint. Smyrn.
πολυγηθής -έα Ἀκαδημίαν. Simonid. 68.
πολυγάλακτος -τοτάτην αἶγα. Crinag. 26.

πολυγηθὴς -έος σκηνῆς. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.)
πολυγήραιας. Philip. 80.
πολύγλευκος -κου βότρυος. Apollonid. 5.
πολύγληνος. Paul. Sil. 21.
πολύγναμπτος -τοις λαβυρίνθοις. ἀδ. 564.
πολυδαίδαλος -λα ἄλεισα. Adrian. 1.
πολύδακρυς -υν δεσμόν. Mnasalc. 16.
πολυδάκρυτος -τον γένος. Pallad. 102. -τῳ τάφῳ. ἀδ. 678.
πολυδένδρεος -εον ἔαρ. ἀδ. 654.
πολυδερκὴς -έα. ἀδ. Her. 21.
πολυδινὴς -έα λάτριν μίτου. Archias 11.
πολύδροσος -ον ἰκμάδα Βάκχου. Posidip. 11.
πολυεργὴς -έος φυτόν. Serapis II. 291.
πολυηγόρος. Philip. II. 184.
πολυήρατος -τον ἥβης ἄνθος. Simonid. 104.
πολυῆτις -τιδα. Eryci. 12.
πολυηχὴς -έα φωνήν. II. 513.
πολυθύεστος -ῳ τεμένει. ἀδ. 181.
πολύθρεπτος -τοιο τιθήνης. Christod. Ecphr. 376.
πολυθρήνητος -του μητρός. ἀδ. 651.
πολύθριξ, παρθένος. Antip. Sid. 25.
πολύθροος -ουν κρίνειν. Archias 28. στίχον. ἀδ 571.
πολυθρύλλητος -ου φαντασίης. Rufin. 37.
πολυΐδμων -μονος ἔργα μούσης. Christ. Ecphr. 133.
πολυΐδρις. ἀδ. Byz. 15.
πολυΐστωρ, Ὅμηρος. Nicarch. 38. -τορι βίβλῳ. Apollonid. 22.
πολυκαὴς. ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64.
πολυκάμμορος -ρε. Antip. Sid. 50.
πολυκαμπὴς, ἰξύς. Phani. 4.
πολύκαρπος -πε Δάματερ. Aristocl. II. 108.
πολύκλαυστος, ναυτιλίη Hegesip. 4. -ου καρήνου. Stat. Fl. 10.
πολύκλαυτος -του παιδός. Phani. 8. Ἀχέροντος. Magnus II. 304. -τῳ τύμβῳ. Meleag. 109. ἐπ' ἠϊόνι. Pers. 8.
πολυκλήεις -εντα τύπον. Agath. 36.
πολυκλῆϊς -ΐδες νῆες. Pers. 3.
πολύκμητος -οιο τέχνης. ἀδ. Her. 15.
πολυκοιρανίη. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)

πολύκρουνος -ων στομάτων. Marian. 3.
πολυκτέανος -οις ἐν ἀρούραις. Antisti. 3.
πολυκύδιστος -ου θεσμοσύνας. Agath. 87. -η σοφίη. Id. 49.
πολύκωμος. II. 517.
πολυλήϊος. Mnasalc. 15.
πολύλιθος. Dionys. 6.
πολυμερής. οὗτος ὁ πουλυμερὴς εἷς ἦν ποτε. Philip. 67.
πολυμηκάδες, αἶγες. Inedit.
πολύμηνις. Pallad. 9.
πολύμητος -τοιο τέχνης. Ep. Byz. 15.
πολυμιγής, βληχὴ τοκάδων. Plato 14.
πολύμνηστος. Pers. 2.
πολύμοχθος, ἀρετά. Aristot. Hymn. -ον ἄνδρα. Glauc. 5.
πολύμυθος, γραῖα. Loll. Bass. 2. ἀοιδαῖς. Antip. Sid. 47.
πολυνηνεμίη. Loll. Bass. 6.
πολύολβος, ἰδωδή. Agath. 53. ἀρετή. 685. -ον χῶρον. ἀδ. Her. 4. -οι νηοί. Agath. 61. -α δῶρα. Zon. 4.
πολυπαθής -έσσι τυράννοις. Statyll. 9.
πολύπαις. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)
πολυπάμφαος, Φαέθων. ἀδ. 244.
πολυπενθής -έα παῖδα. ἀδ. 725.
πολυπένθιμος. Diotim. 7.
πολυπήμων -μονι λώβῃ. ἀδ. Her. 7.
πολύπλαγκτος -τον νόστον Ὀδυσσῆος. ἀδ. 491.
πολυπλανής -έος κυμάτου. Marian. 3. -έες ἐστί. Pallad. 140. -έων ἀνέμων. Macedon. 23.
πολύπλανος. Macedon. 22. Pallad. 140. κισσός. Leon. Tar. 30.
πολυπλάσιος -ια τῶν δε τίσει. Agis. 1. 185.
πολύπλεκτος -του χαίτας. Archias. 5.
πολύπλοκος -ον δίκτυον. ἀδ. 417. τὰ πολύπλοκα μέτρα μολπᾶς. Simm. Ov.
πολυπότης. II. 517.
πολύπους et πουλύπους, πολλὸν ἀνῆκε πόδα. Antip. Th. 45. Bian. 2. Isid. Aeg. 1.
πολυπτοίητος -τον ὄμμα. Paul. Sil. 14. -τε θάλασσα. Diodor. 16.
πολύπυρος -ον ἔτος. Addae. 1.
πολύῤῥηνος -ον πατρίδα. Aeschyl. 1. 148.

πολύῤῥιζος - ον θάμνον. Anyte 23.
πολύς, νότος. II. 400. πλώοντ' οὐ πολλῇ νηΐ. Leon. Tar. 74. πολλὸν ἀνῆκε πόδα. Antip. Th. 44. τί γὰρ πλέον. Meleag. 16. τί δὲ πλέον. Id. 23. τί δὲ τὸ πλέον. Id. 51. τί τοι πλέον. Theocr. 6. τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι. Aemilian. 3. οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. Lucian. 6. ὀλίγην δόσιν ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ πλείονος. Crinag. 4. ἐς πλεόνων ἱκέσθαι. Id. 30.
πολύσκαλμος, ναυτιλίη. Leon. Tar. 91.
πολυσπαθής, πέπλος. Archi. 11.
πολυσπερής - έων Ἀγαρηνῶν. Arabi. 1. - έεσσιν ἀέθλοις. Agath. Prooem.
πολύσπορος. Theaet. Sch. 3.
πολυστάφυλος. Leon. Tar. 30.
πολυστέλεχος, πολίουρος. Zonas 5.
πολυστένακτος - τον βίον. ἀδ. 531.
πολυστέφανος. II. 517.
πολυστεφής - έας μόχθους. Stat. Athl. 4.
πολυστιχίη. Parmen. 1.
πολύστονος - νε νύμφη. Pallad. 146. - να βιβλία. Id. 43. τέκνα. Probl. ar. 18.
πολύστρεπτος - τοιο μενοινῆς. Christ. Ecphr. 172. 349.
πολυστροφίη. Leon. Tar. 65.
πολύσωρος. Addae. 1.
πολύτεκνος - νε. Antip. Sid. 43.
πολυτερπής - πέας αὐλούς. II. 513. - έα νῶτα θαλάσσης. Paul. Sil. 64.
πολύτρητος, κηρία. Leon. Tar. 2. - τοιο κηροῦ κάλλεα. Meleag. 110. - του πέτρης. Jul. Aeg. 10. - τοις ἐνὶ σίμβλοις. Lucian. 36. δονάκεσσι. II. 520.
πολυτρίπους - ποδος Σπάρτας. Alex. Aetol. 3.
πολυτρόχαλος - οισιν ἀγοραῖσι. Christod. Ecphr. 15.
πολύφλοισβος - βοιο θαλάσσης. Jul. Aeg. 71.
πολυφρόντιστος. ἀδ. 505.
πολύχαρμος. Asclepiad. 29.
πολύχρυσος. Alphe. 8. - οις ἐρασταῖς. ἀδ. 82.
πολύψαμμος. Archi. 30.
πολύψοφος - ους βροντώδεις λίθους. Paul. Sil. 74. 52.
πολυώδυνος, λαμπάς. Marian. 1. ἀνίη. Pallad. 17. νίκη. Id. 38. - νε. Id. 140. - ον ἦρα. Glauc. 5.

πολυώνυμος -με κούρα. ἀδ. 707.
πολυωπής -πὲς λίνον. Theaet. 1.
πολύωψ -ωπι μίτῳ. Paul. Sil. 67. -ωπα μελανδέκον. Id. 51.
πομφόλυξ, κενεὸς πομφολύγων θόρυβος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
πονέω -νῶν ὀφθαλμοὺς ἀδ. 95. πεπονηκότα δίκτυα. Jul. Aeg. 7. ἡ ψυχὴ ἐν βίβλοις πεπονημένη. Posidip. 9.
πόνος, θεῖος. Antip. Th. 25. -ον στονόεντα θαλάσσης. Id. 47.
ποντιὰς, νῆσος. Damaget. 4.
πόντιος, ἐλπίς. Isidor. 3. -ιον ἰχθὺν. Paul. Sil. 66.
ποντοθήρης. Statyll. Fl. 4.
ποντοπορέω. αἱ νῆες ἐποντοπόρουν. Theodor. 16. λίθον Μῆδος ἐποντοπόρευσεν. Theaet. 4. ποντοπορῇς. Agath. 57. ἐκπετάσας λαίφεα ποντοπόρει. Marc. Arg 24. κύματα ποντοπόρει βιέτου. Paul. Sil. 71. ποντοπορεύσαις νηυσιν. Leon. Tar. 48.
ποντοπόρος. Leon. Tar. 88. -οι. ἀδ. 372.
πόντος. ἴσα πόντῳ μύθων ἔκλυες. Philod. 20.
ποπάνευμα, λαγαρόν. Philip. 10.
ποπάς -άδες ἐτρινέαι. Crinag. 6.
ποππύζω -ζε μάτηρ χείλεσι γυμνοτάτοις. Macedon. 7.
πορδή. Nicarch. 20.
πορέω. Claudian. 3.
πορθέω -εῖς με τὸ κρήγυον. Archias 1. ὅς με καὶ εἰν ἀΐδῃ πορθεῖ. Tull. Gem. 3.
πορθμεύς, εὐρώπης ταῦρος. Meleag. 116.
πορθμεύω -εις τοὐν' ἀχέροντος ὕδωρ. Archias 34. -ει κύλιξ τὸ φίλημα. Agath. 16. οἶδε τέχνη πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην. Id. 58.
πορθμίς -ίδος νεκύων. Jul. Aeg. 46. -ίδι κυανέῃ. Leon. Tar. 59. -ίδα. Antiphan. 6.
πορθμός -ῷ γαῖα μερίζεται. Leonti. 6.
πόρνη -ης ῥεύμασι κινουμένην. Pallad. 117. γυναικὸς τρόπους. Id. 121.
πορνικός, λόγος. Strato 6.
πορνοφίλας, χρυσός. ἀδ. 415.
πόρος, τρηχὺς μέμυκε. Satyr. 5. Σικελός. Antist. 3. πόρου Θρηϊκίου. Archi. 16. -ον δισσὸν Σηστοῦ. Archimel. 1. -ους ὤτων. ἀδ. 445.

πόρος. ἡ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος. ἀδ. 337.

πορκή, χρυσοῖο τετυγμένη. ἀδ. 269.

πορφύρεος. Ammian. 26. -ίῳ πόντου νοτίς. Anyte. 12. -ίας αἰῶνος. ἀδ. 265. -έης ἐξ ὕλου. Hedyl. 3. (7.) -έων λειμώνων. Antip. Sid. 72. -έοις μήλοισι. Plato 29. χείλεσι. ἀδ. 721.

πορφύρω -οντος βότρυος. Qu. Macc. 10. -οντα νίφη. Asclepiad. 26.

πόρω -ους δόξαν. Asclepiad. 29.

πόσις, αἰγός. Leon. Tar. 61. αἰγῶν. ἀδ. 230.

ποσσίκροτος -τον Τεγέην. Oracul.

πότας. Plato jun. 2.

ποτιδεύομαι. Leonti. 17.

ποτιθύμιος -ια. Leon. Tar. 8.

πότιμος -οι γελγῖθες. Crinag. 6.

ποτικλάσσω. μία ταῖς τρισὶ ποτικλάσθη. Callim. 16.

ποτίφθεγκτος. Anyte. 16.

ποτιπτάζω. Nossis 7.

ποτός. Antiphil. 39. -ὸν μέλανι. ἀδ. 387. εὗρεν ἔρως. ἀδ. 392.

πουλυκάρηνος -ον ὄφιν. ἀδ. 282.

πουλυμανής -νῆ κανθόν. ἀδ. 8.

πουλυμαθής -εῖς χαίροντε. Onest. 5.

πουλυπόδης. Antiphil. 23.

πουλυσίβαστος, Καῖσαρ. Crinag. 21.

πούς. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος. Antiphil. 14. τὸν πρὸ ποδῶν λίθον. Id. 18. τοὺς ποσὶ πῆμα. Antip. Sid. 105. οὔτι θυραρὸς ἐν ποσίν. Antip. Th. 2. πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. Lucill. 23. πρὸς πόδας ἔρχου. Id. 24.

πραγματικός. Lucill. 105.

πρᾶγμα -ματα γραμματικά. Lucill. 29.

πραπίδες, κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ᾽ ἐνεγκαμένη. Crinag. 14.

πραδία. Tymn. 3. -ίην διαψεῦσαι ἐγείρειν. ἀδ. 176.

πρασόκουρον. ἀδ. 90.

πραΰνω -ων Ἥρης χόλον. Archias 27. πᾶν ἐπραΰνε πειθοῖ. Simm. Alae.

πρέμνον. Cyllen. 1. βακχιακόν. ἀδ. 297. ἐλαίης. ἀδ. 650. -α γεραιδρύων. Crinag. 7.

πρέπω. σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ. Christod. Ecphr. 362. ἔπρεπε μὲν χρυσῷ ἐν ἀγάλματι ἱσταμένη. Stat. Athl. 1. χρυσέω γέρας

ἄκρισι Κωνσταντίνῳ. Ib. 41. χιονέοις πρέπουσα προσώποις. ἀδ. 721. πρέψει. Phil. 1. ἐν πᾶσιν πρέψασα. ἀδ. 721 c. (Lectt. 303.)
πρέσβειρα, δίκη πολήων. Agath. 74.
πρεσβήϊον -ϊα τέχνης. ἀδ. Byz. 15.
πρεσβυγενής. Pallad. 145. -νῆ Stat. Athl. 35.
πρεών. Crinag. 7.
πρήθω, νότου πρήσαντος ἅλα. Phalaec. 5.
πρηνής, ἐμπίπτων. ἀδ. 75.
πρηνίζω. ἅμα νηῒ πρηνιχθεῖς. Isidor. 3.
πρῆξις -ιας χαλεπαί. Posidip. 16. -ιας. ἀδ. 584.
πρηστήρ, κεραύνιος. Eryci. 14. ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα. Tull. Gem. 3
πρηΰγελως. Marc. Arg. 18. Ζέφυρος. Id. 24.
πρηΰνοος -όου κραδίης. Jul. Aeg. 71. -νόοις (ubi nunc πρηϋνόμοις) Paul. Sil. 70.
πρηΰνω, -ων χόλον. Archias 27.
πρηΰς -είης ἠιόνης. Crinag. 16. ἄρχεται ἐκ μελίτης. Automed. 11. πρηεῖ κέντρῳ. Crinag. 3. ῥιπίδι πρηεῖαν ἀήταις. Dioscor. 13. συρίζοι πρηέα βουκομένοις. Leon. Tar. 98. -εῖς αἰγιαλοί. Posidip. 6. βιότου Ζέφυροι. Loll. Bass. 6. ὠδῖνας πρηείας. Crinag. 13. λιμένας. Id. inedit. -πρηΰτερον γῆρας. Dionys. 10. πρηϋτέρη φαίνεται ἀσπίς. Qu. Maec. 4. ἀνέμων πρηΰνατε Ζέφυρε. Philodem. 25. Dioscorid. 6.
πρηΰτίνων -οντες ταῦροι. Philip. 27.
πρηών, ταῦρος ὡρμήθη πρηὼν ὥτε. Addae. 2. ἶσον πρηῶνι Μαλείης. Arch. 30.
πριηπίζω, πάντα. Tymn. 3.
πρίνινος -νον ἐκ φλιόεντος. Dioscor. 28.
πρισονώδης -δεσι πύλοις. Meleag. 111.
πρίσμα. Lucill. 24.
πριστήρ -ῆρες ὀδόντες. ἀδ. 200.
πρίστις. Leon. Tar. 95.
πρίω -ων ἰοβόλους γένυας. ἀδ. 273. -μένα κάμαι Γαργανίδεος Ἥρη. Antip. Th. 43. -μένων ὀδόντων. ἀδ. 272.
πρίων -ονα τετανόν. Leon. Tar. 28. ὀδόντων σὺν αὐτόδμον. Crinag. 37.
πρωάγγελος. Il. 510. κυδοιμοῦ. ἀδ. Her. 24.

προαγγέλλω, -ων. Agath. 69.
προάγω. Meleag. 61. τύχη σε προήγαγεν. ἀδ. 88.
προάστιον, ὀστεῦν ἐγκεφάλου. Polemo R. 1.
προβαίνω -βέβηκε. Callim. 37. δάκτυλον οὐ προὔβη. ἀδ. 106.
προβατεύω. εἶθε κατ' οὔρεσι ἐπροβάτευον. Grinag. 39.
πρόβλημα, χρυτὸς λαισήιον. Scoli. 22.
προβλής, ἔπαλξις. Agath. 8. ἐρίπνα. Archi. 18. εἰναλίη. Antip. Th. 44. προβλὴς καὶ ἔμπεδος ἱδρυνθεὶς Αἴας. Archi. 18. ὀφρῦς προβλῆτας. Christ. Ecphr. 333.
προβολή, πελορύτου ἀπὸ προβολῆς. Leon. Al. 25. ἐν προβολᾷ ἄμφηκες ἔχεις γέρας. Meleag. 128. θηκτὸν ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος. Tymn. 4.
πρόβολος, πλατεῖς κατὰ προβόλου. Posidip. II. 578.
προβούλομαι. κλῆρον σὸν προβεβουλας ἔχειν. Jul. Aeg. 39.
προγάστωρ. ἀδ. 552.
πρόγνωσις -ιν ἔχων ἐν ἄλγεσιν. Agath. 69.
πρόγονος. ἀδ. 431. 432.
πρόδηλος -ον τεκμήριον. Pallad. 5.
προδιδάσκω -ων. Strato 66.
προδοσίτυιμος. Scolion. 6.
προδότης, λύχνος. Antip. Th. 64. -τη πιστῷ. Dioscorid. 7.
προέχω -εν σοφίᾳ. ἀδ. 529. ἀρετῇ προὔχοντα νέων. ἀδ. 751.
προθέω -ειν. Jul. Aeg. 16.
πρόθυρον, μυρόῤῥαντον. Meleag. 65. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Diosc.) 3. ἐπὶ προθύροις ἐκδῆσαι στεφάνους. Meleag. 64. ἱερὸν ἐπὶ προθύροις ἔχοισα νέον. Plato 7. στῆσαι παρὰ προθύροις. Asclepiad. 18. παρὰ προθύροις νείσσομαι. Id. 23.
προϊάπτω, ᾅδι ψυχάς. Lucian. 24.
προῖκα, χαριζομένην. ἀδ. 56.
προίκιος, ἀοιδός. Leon. Tar. 60. χάρις. Antiphil. 29.
προῖξ, προῖκα πόσει βιβλιδίτην. Antip. Th. 46.
προΐσχω -όμενος χεῖρας. Posidip. 15. λαιῇ πάντα προὔσχετο. Christod. Ecphr. 9. ὑγρὸν δελφῖνα. Id. 67.
προκάρηνος. Diodor. 15.
προκατηγέτις. Dionys. 1.
πρόκειμαι -κεῖται σοί. ἀδ. 83.

προπέλευθος -ον γάμου χρεμέτισμα. Macedon. 7.
προκοπή. ἐκ προκοπῆς ἐξεκόπης. Pallad. 67. -αῖς λάμψας. ἀδ. 724.
προκρίνω -κριθείς. Nicarch. 16.
πρόκρειτος, ἐστὶ ξυτίς. Paul. Sil. 8. -ται μύσται. Nicom. 7.
προκύπτω, προὔκυψα. Jul. Aeg. 32.
πρόκυων. εἴ ποτε σοὶ προκύων συνεκώμασα. Posidip. 17. ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες. Antiphan. 5.
προλαλέω -ήσαις πόλλ' ἐν ἠρεμίῃ. Strato 50.
προλέγω. Philod. 11. 20. Ammian. 24.
προλείπω -λιπὼν νίκα. Paul. Sil. 79. μὴ προλίπῃς με. Archi. 34. -λιπεῖν φῶς. ἀδ. Her. 17.
πρόμαλος -ου δέμνιον ἰνδαπίης. Nicaen. 3.
προμανθάνω -μαθεῖν. Lucill. 43.
πρόμαχος, -πολέμων. Stat. Athl. 21. -ων. Jul. Aeg. 70.
πρόμοιρος. Lucill. 42.
προμολή. ἐπὶ προμολῇσιν. Antip. Sid. 101. παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπου. Damag. 5.
προμολέω. Antip. Sid. 27. -οις. ἀδ. 564.
πρόμος, ἄρχοντος. Philostr. II. 400.
προνεύω -νένευκεν. Agath. 42.
προνήιος. τὰ προνήια. Leon. Tar. 7.
προξενέω -οῦμεν ἑαυτοῖς ὀδύνην. Pallad. 117.
προπάτωρ, ζεῦς. Dioscorid. 13.
προπέτεια -αν. Callim. 5.
προπετής -ὲς γῆρας. Pallad. 11. οἱ γλώσσῃ προπετεῖς. Aeli. Gall. 2.
προπετῶς, μὴ θεῶν πέρι τοῖα μετάλλα. ἀδ. 250.
προπίνω. ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι. Meleag. 94. προποθεῖσα κύλιξ. Callim. 42.
προποδηγός -ὸν σκήπωνα. Phani. 2.
προπολέω. -λεῦσ'. (ubi nunc πρόπολος.) Diotim. 6.
πρόπολος, Πιερίδων. Plato 28. -ον Μουσάων Ὀρφέα. ἀδ. 484.
πρόποσις -ιν χιογενῆ Βρομίου. inedit. -σεις λαμυραί. ἀδ. 660.
πρόπους -ποδὰ πέτρου. Pers. 8. -δα τρηχύν. Sami. 2.
προπύλαιον -οις. Diodor. 1.
πρόπυλον. Sami. 1.

πρόῤῥησις -ιος. Agath. 69.
πρόῤῥιζος -ον γαίης ἐξεκύλισε νότος πίτυν. ἀδ. 384.
προσάγω. μηκέτι μοι πρόσαγε. Posidip. 2.
προσαμπέχω -εται ὡς ἐξῷ. Rhian. 4.
προσανάκλιμα, ἐρώτων. Dioscor. 25.
προσάντης -τη ἔργα. Dioscor. 26.
προσαυξάνω -εται. Philet. 16.
προσαφικνέομαι. ὅσους ἡμεῖς οὐ προσαφικόμεθα. Strato 27.
προσγελάω -λάσαις λιτῇ ὁσίῃ. Archias 20.
πρόσδετος, λίθῳ. Antiphil. 13.
προσδέχομαι, ʼσὺ πρ. ῥυτίδα. ἀδ. 60.
προσδέω -δήσας. Philip. 49.
προσδοκίη. θανάτου. Pallad. 17. ἐπὶ προσδοκίῃ θανάτου. Lucill. 123. -ίην στεφάνου. ἀδ. 313. παρὰ προσδοκίαν. Lucian. 9.
προσεγγίζω. μὴ προσεγγίσῃς. Mich. Psell. III. 127. τῷδε προσηγγίσαμεν. Leon. Tar. 84.
προσεγχρίω -χρίσας. Strato 99.
προσεκλείπω -ων τῷ σταδίῳ στάδιον. Lucill. 16.
προσεμβάλλω -λετε. Nicarch. 19.
πρόσεργος -ον ἄτρακτον. Leon. Tar. 8.
προσερείδω -έρεισα νόον Λεάνδρῳ. Paul. Sil. 38.
προσευρίσκω. Dioscorid. 16.
προσέχω. Antip. Th. 7.
προσηγορία -ας μέχρι. ἀδ. 426.
προσῆκον. Theocr. 11.
προσηνής, αἰγινομῆι. Leon. Tar. 56. ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνία ἔρδειν. Id. 85. προσηνῆ χάριν. Id. 98. καὶ τι προσηνὲς εἰπεῖν. Philet. 6.
πρόσθεμα. Strato 3.
πρόσθιος -ια πάντα τραύματα. Loll. Bass. 7.
προσίπταμαι -ταμένη ἐξῷ. Meleag. 58.
προσκαταβαίνω -έβη. Lucill. 60.
προσκατασύρω. Philip. 36.
προσκηδής -έες. Theaet. 4.
προσκόπτω -κόψας. Nicarch. 22.
προσκόρως. Agath. Prooem.
προσνήχομαι -ενήξατο νεφέλῃ. Lucill. 60.
προσπαίζω. Rufin. 18. νῦν μοι προσπαίζεις. Id. 38.
προσπελάζω -σαι θανάτῳ. ἀδ. 79.

προσταγμα -μασιν ὑπακούειν. Pallad. 13.

προστασίη, νεῶν γυναικῶν. Callim. 45. -ίης ἀγανῆς. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)

προστίθημι. οὐ προσέθηκε γάλα. ἀδ. 254.

προσψιθυρίζω -ζε ἄκροις οὔασι. Meleag 90.

πρόσω. γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόσω. Theaet. 2.

προσώπατον. Macedon. 11.

προσωπεῖον. ὥστε προσωπεῖον κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν. Lucian. 6.

προτίθημι. προὔθηκεν ἰδέσθαι δεῖγμα. Meleag. 34. προτέθεικας. ἀδ. 92.

προτιμάω -ῶν. ἀδ. 554.

προτομή. Anyte, 12. Antiphil. 13.

προτονίζω -στε λαῖφεα. Antip. Sid. 37.

πρότονος, πολιὸς ἐκλέλυται. Meleag. 77. τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων. Callim. 31. κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας. ἀδ. 203. ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης. Automed. 11.

προύνεικος -κα λαλήματα. Strato 51.

προφαίνω -αν φλόγα. Meleag. 19.

προφανῶς. Antip. Th. 8.

πρόφασις, μὴ πρόφασιν. Dioscorid. 8. 9. Ὀδυσσεία Πηνελόπη. Pallad. 12. ἐν χάριτος προφάσει. ἀδ. 389. ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν. Meleag. 43. ἐκάλει ἡ πολιὴ πρόφασιν. Antiphil. 35. ὄψις ἔχει τάφου. Philip. 71. θανάτου. ἀδ. 461. μή με πίης. ἀδ. 197. προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος. Tryphon. II. 451.

προφέρω -ει εἰς φανερόν. ἀδ. 440. -ων θνητῶν σωφροσύνη. Simm. Rh. 2. -οντα μάχην. Δαναοῖσι. ἀδ 620.

προφεύγω -φυγὼν ἅλα. Meleag. 19. μόρον. Alcae. Mess. 8. -όντα μανίην θαλάσσης. Stat. Flac. 11. κλῶπας. Meleag. 20. ὀλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα. Jul. Aeg. 45. -φύγωμεν ἀπειλάς. Pantel. II. 404.

προφήτης, μακάρων. Antip. Sid. 68. -ταις Διωνύσοιο. Alcae. Mess. 5.

προφθάνω. Philip. 26.

προφυλάσσομαι -μεθα. Pallad. 33.

προχέω, ὕδωρ. Plato 15. λουτρόν. ἀδ. 364. -έει γαίη. Onest. 5. δάκρυ. ἀδ. Her. 32. -έας λαγὼν

ἐκ στομάτων χέλαδον. Marc. Arg. 28. ἱμερόεσσαν ὄπα. ἀδ. 750.

προχοή -αὶ νέκταρος. Dioscor. 24. βορβόρου ἐν προχοαῖς Theocr. Chi. 1. 184. εὐύδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι. Antiphan. 7. -αῖς νηϊάδων. Paul. Sil. 61. προχοαῖς Ῥήνου. Crinag. 28. Νείλου. ἀδ. 401.

προχόη -ην χρυσέην. Hedyl. 2. (6.) -όας φίλοις ἐντύνω. Leonti. 16.

προχύτης -ταισιν ἐν ἀργυρέαις. Ion Chi. 2.

προωθέω. πρώσας πρόσπεσε. Strato 48.

πρόωρος -ον μοῖραν. Crinag. 42. Phalaec. 4.

πρύλεις -έων. ἀδ. 596.

πρυμναῖος -οισι κορύμβοις. Theaet. 2.

πρύμνη. κατὰ πρύμνης ἄγων Ζέφυρον. Archias 16.

πρυμνήσιον -ια ἀνῆπται τοῦ βίου ἐν σοί. Meleag. 44.

πρυμνοῦχος -ους κάλους στέλλων. Marc. Arg. 31.

πρύτανις, τέχνας πέλεκυν. Leon. Tar. 4. -ιν ἱστορίης. ἀδ. 533. Λητοΐδην ἀγερῆς. Simonid. 88. πλούτου καὶ σοφίης. ἀδ. 511. συμποσίων πρύτανι. Ion Chi. 1.

πρωθήβης. Damaget. 8. Alex. Aetol. 5. -ην κοῦρον. ἀδ. 695.

πρωΐμος -μα λημνεῖα (ubi nunc πρώϊα.) Meleag. 1. 56.

πρώϊος, ἔδυς. Dionys. 9. ἥβην. Paul. Sil. 25. ὕπνος. ἀδ. 433. -ον σῦκον. Gaetul. 3. ἐξ ἥβας ἔθρισας. Theodorid. 11.

πρών. κατ' εὐρείαν πρωνός. Damostr. II. 259. -να βαθύν. Dionys. 6. πρῶνας Φρυγίης. Leon. Tar. 7. ὕλης. Alcae. Mess. 8.

πρωρεύς. inedit.

πρωτάγγελος. II. 510.

πρωτάγριον -ια μόχθων. ἀδ. Byz. 15.

πρωτεῖον, μορφᾶς. ἀδ. 743.

πρωτοβολέω. βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας. Philodem. 15.

πρωτοβόλος -ου ἥβης ἄνθος. Plato 6.

πρωτόγονος -ους ἥλικας. Meleag. 1. 50.

πρωτόζυξ -υγα Κύπριν. Antiphan. 9.

πρωτόθρονος -ονες ἕδραι. Marcell. Inscr. 35.

πρωτοκύων. Lucill. 47.

πρωτόπλοος -ουν ἴχνος. Meleag. 19.
πρωτόσπορος -ῳ γενέσει. Aenigm. 14.
πρωτοτόκος. Theodor. 14. -κον Ὁμήρου. ἀδ. 567.
πρωτότομος -ου κράμβης. Philodem. 30.
πρωτόφυτος, οἶνος. Leon. Tar. 18.
πταίρω. ἔπταρον ἄγχι τάφοιο. Macedon. 37. εἰς ἀνέμους. Ib. λύχνε τρὶς ἔπταρες, ἀδ. 61.
πταῖσμα, τύχης. Pallad 82.
πταίω. Lucian. 38. Pallad. 104.
πτελέη. ὑπὸ πτελέῃ καθήμενος. Cyrus. 1. ἀδ. 528. -έαι τῷ Πανί. Thall. Miles. 3. Antiphil. 37.
πτέρνη -ης εὐστοχίη. Onest. 4.
πτεροδρομίη -ης (ubi Cod. Vat. κακοδρομίης), ἀδ. 396.
πτερόν, ἀνέμων ναῦς. Macedon. 23 οὐ πτερὸν ἀγρεύω. Paul. Sil. 66. μιμηλὸν βίον. Apollonid. 22. 25. τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν. Macedon. 40. ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας. ἀδ. 6. βαλοῦσα. ἀδ. 397.
πτερόπους, Ἑρμῆς. Philodem. 28.
πτέρυξ. Jul. Aeg. 9. πτέρυγι σκιερῇ νυκτός. Antip. Sid. 47. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγκαλμένοις. ἀδ. 694.
πτηνολέτις -ιν νεφέλην. Zosim. 3.
πτηνός -οῖς ὑπ' ἴχνεσι πώλων. Dionys. 2. -νοὶ πόδες. Antip. Sid. 39. -ῶν ἐρώτων. ἀδ. 320.
πτήσσω. πτήσσετε βρύχημα. Archias 24. οὐδὲ Διὸς πτήξεις πῦρ. Meleag. 34.
πτιλόνωτος, Κάμπη. Antiphan. 8.
πτισάνη -ην ποίει τὰς κριθάς. Lucill. 95. τῷ πτισάνην πωλοῦντι. Pallad. 85.
πτοιέω -ήσεις ἐνναλίων αἰγίλας. Archias 30. -οῦμαι. Mimnerm. 5.
πτολίαρχος -χε. Leonti. 2. ἀδ. Byz. 12.
πτόρθος. Tull. Gem. 4.
πτύγμα, ὀλίγον πέπλων. Phaedim. 3.
πτύσσω. θαλερῷ ἐπτύξατε πήχει. Ion Chi. 1.
πτύω. θεὸς δ' ἦν ὑπὸ κόλπον πτύομεν. Strato 71. τηλόσ' ἀπὸ ψιλᾶς ἔπτυσας ἠιόνος. Leon. Tar. 96. στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους. Meleag. 124. ἀπὸ στόματος ἔπτυσα καὶ τὸ

μέλι. Nossis. 1. ἔπτυσε δὲ ψάλιδας (ubi nunc εἰς ἅλα). Phani. 6. ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας (?) Philip. 12.

πτύξ -κὶ δειλῷ παχυσχοίνῳ. Bian. 2. πτῶκα βότρυν ἀμεργόμενον. Agath. 59. πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει. Id. 28.

πτῶμα, ὀφειλόμενον. Antiphil. 37. Ἀνταίου. Diotim. 5.

πτῶσις -ιν βίου. Pallad. 114. -σεις ἀτυχεῖς. Id. 74. πίνοντι. Id. 42. γραμματικῆς. Id. 44.

πυγίζω -ίζειν. Strato 79. 82. 84. -ίξαι παρέξεις. Nicarch. 8.

πυγμαχίη. οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης. Muc. Scaev. II. 265. πυγμαχίης χεῖρας ἄνεσχεν ἄνω. Pallad. 85.

πύγμαχος. Lucill. 14.

πύελος. Scoli. 21.

πυθμήν -μένι τῆς κύλικος. Gaetul. 3. ἐκ ταύρου πυθμένος ἀρχόμενος. Eratosthen. Cyren. 3. ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης. Jul. Aeg. 48.

πύθομαι -ένα σώματι. ἀδ. 479.

πυκάζω -ων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν. Leo Phil. 3. ψηφῖδας. Agath. 71. πύκασσα κρᾶτα πανημερίοισιν ἀέθλοις. Stat. Athl. 3. ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενοι. ἀδ. 562. στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα. Strato 96. Rufin. 16. λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ. Claudian. 5.

πυκινός. φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος βιᾶται. Bacchyl. fr. 5. πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρίσσων. Anyte 11.

πυκινόφρων -ονι ῥήτρῃ. Agath. 76.

πυκνόῤῥωξ -ωγα βότρυν. Zonas 3.

πυκνός -ὸν ἔχουσα νόον. Archil. 39. πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα. ἀδ. 397.

πύκτης -ην. Pallad. 85.

πυκτίς -τίδι γραπτῇ. Archias 26.

πυλαωρός -ρὲ πλουτῶνος. Macedon. 30. ἀδ. 624.

πυλεών -ῶνος ὀχῆας. Paul. Sil. 39. Julian. 60.

πύλη. ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. fr. 17.

πυλίς. Paul. Sil. 63.

πυλών -ῶσι κόραξ. ἀδ. 90.

πύματος -την σιγήν. Paul. Sil. 81.

πύξινεος -ίην πλατάγην. Leon. Tar. 33.

πύξινος -ον αὐλοδόκον. Leon. Tar. 1. κτένα. Id. 5.
πῦρ, ὁ χαλκὸς ὁρῇ. Posidip. 14. ἐκ πυρὸς πέσες ἐς φλόγα. Adrian. 3.
πυραυγέτης. Philip. 16.
πυραυγής, παῖς. Meleag. 49.
πυργόω -ώσας εὐεπίῃ τὸ τραγικὸν φώνημα. Antip. Th. 27. πυργωθεὶς ἐλέφας. Philip. 29.
πύργωμα, κορείης. Agath. 8.
πυρέσσω -έξας. Nicarch. 27.
πυρεύς -ῆα. ἀδ. 119.
πυρῆν -ῆνα. Lucill. 54.
πυρήνεμος, ῥιπίς. Philip. 13.
πυρηφάτος, λάτρις Δήμητρος. Philip. 76.
πυρία -ίαν καθελεῖν. Nicarch. 15.
πυριθαλπής -ὲς ὄχημα. Apollonid. 4. ὕδωρ. ἀδ. 472.
πυρικαής -έος Φρυγίης. Leon. Tar. 7.
πυρικλοπίη -ης μνῆμα. ἀδ. 123.
πυρικοίτης, νάρθηξ. Phani. 2.
πυριλαμπής -εῖς ἀστέρες. Marc. Arg. 10.
πυρίπνοος, ζῆλος. Gaetul. 5. αἴγλη ταύρων. Lucill. 88. -όου Αἴτνης. Philip. 9. -όῳ κηρί. Simm. Ala. 2. -οον ταῦρον. Qu. Smyrn. -οα τόξα. Meleag. 50.
πυρίσπαρτος -του δῆγμα. Gabriel. III. 7.
πυριτρόφος -ους ῥιπίδας. Philip. 13.
πυρίφλεκτος -κτα βοστρύχια. Antiphil. ined. -οισι πόθοισι. ἀδ. 29.
πυρκαϊή, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. Plato 6. μάντις ἐγὼ μεγάλης. Philodem. 25.
πυρογενής. Julian. Basil. 1.
πυρόεις, πόθος. ἀδ. 464. -εσσαν ἴτυν. ἀδ. 301. -εντα ὄμματα. Rufin. 13. βέλη. Pallad. 94.
πυροκλοπίη -ης μνῆμα. ἀδ. 123.
πυρολόγος, δρεπάνη. Philip. 14.
πυροφόρος -ον αὔλακα Δηοῦς. Mosch. I. 411. -οι νῆες. Bacchyl. 11.
πυρόω. πεπυρωμένα ῥήματα. Leon. Tar. 25. παῖδα πυρωσαμένη. Id. 99.
πυῤῥίχιος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)
πυῤῥογένειος. Dioscor. 29.
πυῤῥός -όν. ἀδ. 608.
πυρσοβόλος -οι ἀκτῖνες. Strato 38.
πυρσός, ἔρωτος. Strato 24. -ὸν τέχνης. Jul. Aeg. 23. ἀνάπτω. Marian. 1. -οὶ κρύφιοι. Menae. 3. ὧν μη-

τίφα λίθον. Julianus Aegypt. 6.
πυρσός -οῦ λέοντος. Leon. Tar. 51.
πυρσοτόκος -ον λίθον. Theaet. 1.
πυρφόρος. Rufin. 21. ἀδ. 601.
πύστις. -ιν ἐσθλήν. Philip. 9.
πύω. ὄζει ὥς τι πῦον. Paul. Sil. 74. 118.
πωγώνιον. Ammian. 22.
πωγωνοτρόφος -ον κυνικοῦ. Lucian. 9.
πωλέω -ήσω θύρας ἀλήτης. Strato 91.
πωλικός -ὸν χνοῦν. Theodorid. 6.
πωλομάχος -ον νίκης. Stat. Athl. 21.
πωλοτρόφος -ε Θεσσαλίη. ἀδ. 420.
πῶμα. μετὰ πῶμα. Macedon. 40. πώματ' ἄφελκε κάδων. Archil. fr. 5.
πωτάω -τηθέντος. ἀδ. 396. -τωμένη. ἀδ. 397.
πῶϋ -εα. Nicarch. 9.

P.

ῥάβδος -οισιν ὑπάτων. ἀδ. Byz. 18.
ῥαγολόγος, ἴχνος. ἀδ. 131.
ῥαδαλός -αῖς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοις. Nicaen. 6.
ῥαδινός -οῖο τραχήλου. Philod. 21. -ὸν ἡνία. Anyte. 12. ἀπὸ ῥαδινῶν φθογγὸν ἱεὶς πτερύγων. Nicias 8. ῥαδινοῖς ποσσίν. ἀδ. 419.
ῥάδιος. κακὸν εὑρεῖν ῥηΐτεραι μῆτιες. Crinag. 32.
ῥαθάμιγξ -ιγγι φονίῃ. ἀδ. Her. 21. -ιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -ιγγας πιεριχῆς μελίσσης. Id. 110. ἀγλαΐης ἔλειβε. Id. 78.
ῥαιβόκρανος, κορύνη. Leon. Tar. 34.
ῥαιβός, ἀσφαλῶς βεβηκώς. Archil. fr. 9.
ῥαιβοσκελής. Stat. Fl. 5.
ῥαίνω. ῥαῖνε ἰκμάδα βάκχου. Posidip. 11. τάφον γάλακτι ἔῤῥαναν. Alcae. Messen. 17. τύμβος ῥαινόμενος πελάγει. Id. 20.
ῥαιστήρ, ἐκ πυρός. Pancrat. 2. χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος. Alcae. Mess. 6.
ῥαίω. ἐῤῥαίσθη. Theodor. 13. ῥαίσθη διάπαντα. Hegesip. 6. ῥαίουσα ἄστεα πόλεμος. Antip. Th. 33.
ῥακόεις -όεντα χῶρον. Antiphil. ined.
ῥάκος. Plato 26. ἀλίοιο βίου ῥάκος. Antiphil. 41. τοὐλιγοπλεῦς Εὐμαθίδα κεῖται. Crinag. 36.

ῥάμνος -οι ἐλίσσεις. Zenodot. 2.

ῥανίς, μικρά. Pallad. 122.

ῥάξ, ῥαγὸς βαιοῦ πίδακα. Apollonid. 5 ῥᾶγα ἀσταφιδίτιδα. Zones 6. πεπάνων βοτρύων ῥᾶγα. Epigon. 1.

ῥαπίζω. -ων τέττιξ νηδύν. Apollon. 25.

ῥάπισμα -ασιν ἀμφικατύσσειν. Agath. 54. ἀμφὶ πρόσωπα. Id. 7.

ῥαφανίς -ίδων καὶ θέρμων. Lucian. 9. Ammian. 20.

ῥάφανος, ἡ πλατύφυλλος, τιμωρὸς μοιχῶν. ἀδ. 570.

ῥαφιδεύς. Pallad. 52.

ῥαφίς -ίδος τρῆμα. Nicarch. 16. νικῶσι τὸν ζυγὸν αἱ ῥαφίδες. Pallad. 52.

ῥαχίαις -ίαις χέρσοισι. Diocl. 4.

ῥάχις, ὡς ὄνου. Archil. fr. 21. -ιν ὄρεος. Leon. Tar. 98. ὀργάδος. Agath. 30. ἱερήν. Id. 55.

ῥέγχω -όμενον. Pallad. 56. ἂν ῥέγχῃ. ἀδ. 90.

ῥέθος, ἄμυξις. Antip. Sid. 83. σκληρόν. Agath. 2.

ῥεῖθρον -ρα ποταμοῦ ἀδ. 400. -ων κυδναίων. ἀδ. 401.

ῥέμβω. βίος πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος. Pallad. 120. -μένην εἰν ἁλί. Antiphil 1. κρυφίοις ὄμμασι. Agath. 7. πλάζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι. Id. 23.

ῥέπω. μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει. Pallad. 119. εἰ ῥέπεις πρὸς μέρος. Rufin. 29. λοιδορίην ῥέπουσαν. Pallad. 116. ποῖ ῥέψω. Meleag. 3.

ῥεῦμα, ὁμηρικόν. ἀδ. 519. τύχης. Pallad. 74. μελισσῶν. Antiphil. 29. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον. Id. 32. ῥεύμασι φιλίης. Irenae. 1. τῶν παθέων. Pallad. 48. τύχης συρομένη. Id. 119. τύχην πόρνης ῥεύμασι κινουμένην. Id. 117.

ῥέω. ἔργα ἐπ' ἀνθρώπους ῥεῖ λευγρά. Archil. fr. 18. ὅτε ἔῤῥεεν (lege ἔῤῥεπεν) εἰς ἀΐδην. Antip. Th. 47. οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός. Loll. 1. ἐς Δανάην ἔῤῥευσας ὀλύμπιε χρυσός. Parmen. 2. ἡ Ὁμήρου σειρὴν ῥεῖται ἀπὸ στομάτων. ἀδ. 451.

ῥήγνυμι. ἔῤῥηξαν μοῦσαι δάκρυα. ἀδ. 482. δάκρυα δ' οὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσι. Dioscor. 34. ῥηξαμένη γαστέρα ὑπὸ τρισσῶν τε-

-ίων. Antip. Th. 48. θρόον αὐδῆς στήθεσι. Jul. Aeg. 41. ἄῤῥενα φθόγγον ῥηξαμένα. ἀδ. 465.

ῥηξήνωρ -ορος Ἀχιλλῆος. ἀδ. 616. -ήνορα. Arist. Pepl. 24.

ῥηξικέλευθος. II. 518.

ῥηξίνοος. II. 517.

ῥῆσις, ἱστορίης. ἀδ. 518. -ιες λεπταί. Callim. 35. -ιν φαλ. Pinyt. II. 288.

ῥήσσω -ων καλὰ τύμπανα. Alex. Aetol. 3. ῥήσσοντε τύμπανα. Dioscor. 38. τείνεο καὶ ῥῆσσον. Scythin. 2. ἔνθεν ἴχνος ῥησσέσθω νύμφαις. Alcae. Mess. 12.

ῥητήρ, ἐπέων. ἀδ. 754. Cereal. 3. -ῆρες. ἀδ. Byz. 29. -ήρων εἰκόνα. Leonti. 19.

ῥήτρα -ης εὐκλείδοιο πατήρ. Christ. Ecphr. 24. φάος. Id. 256. -ρη κιστεύνης. Agath. 76.

ῥητορικός -ώτερος. Pallad. 137.

ῥιγεδανός -νὴ πηγυλίς. II. 519.

ῥιγηλός -ὸν ὄνειδος. Dioscor. 23. -ὴ ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49.

ῥίγιον -ιον ἄλγος. ἀδ. Her. 10.

ῥιγομάχης. Lucill. 6.

ῥιγόω -οῦν. Lucill. 30.

ῥίζα, κράντορος Ἡμαθίης. Samius 2. τὰν δ' ἐκ ῥίζας ἀναδίδρομεν. Antip. Sid. 18. Φοίβου ἀπὸ ῥίζας. ἀδ. 542. διὰ ῥίζαν Ὁμήρου. ἀδ. 486.

ῥιζοβολέω. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω. Lucill. 121.

ῥιζόθεν, ἐξέσπασε τὰ βλέφαρον. ἀδ. 95.

ῥιζόω. ἧς ἔπι ῥιζοῦται χρήματος ἁρμονίη. Paul. Sil. 52. ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται. ἀδ. 401.

ῥιζώρυχος -χῳ μούσης. Antiphan. 5.

ῥικνήεις -ήεντι γήραϊ. Christ. Ecphr. 340.

ῥικνόομαι. γήρᾳ ἐρικνώθη. Agath. 13.

ῥικνός -ὸν πόδα. Leon. Tar. 37. -ὰ θύμων περικνίδια. Zonas 6. -οῖς κροτάφοισιν. ἀδ. 273.

ῥικνώδης. II. 517. γήραϊ (ubi nunc γήρᾳ ἐρικνώθη.) Agath. 13.

ῥίμμα -ασι κουφοῖσι ποδῶν. Arion. Hymn.

ῥίμφα, θορεῦσα. Nicias 1. καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11.

ῥινά, δεινῶν κάπρων λασιά. Damostr. II. 269. ῥινοῦ

ῥύμμα -άτων μὴ δεῖσθαι λουομένους. Paul. Sil. 74. 115.

ῥύομαι -όμενος ἐργάτιν ἐκ μόχθων βιοτάν. ἀδ. 412. ψυχὴν θανάτου Meleag. 116. πάτρης θέσμια ῥυόμενον. ἀδ. 519. -ομένην ὄργανα κτίστην. Paul. Sil. 51. δουλοσύνης στυγερῆς ῥυσάμενοι πόλιας. ἀδ. 144. ῥυσάμενοι τέμενος. ἀδ. 143. -σάμενοι πατρίδα. ἀδ. 188.

ῥυπαρῶς, δικάσαι. Pallad. 137.

ῥυπάω -ῶντα καθῆρας τεμένη. Paul. Sil. 65.

ῥυπόεις. -εσσα ὅλκη. Leon. Tar. 10. -όεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61.

ῥύπος, ὁ ψαφαρίτης. Strato 34. -ου καθαρόν. Pallad. 50.

ῥύσιον -ια ὠδίνων. Pers. 2. ψυχῆς δῶρα. Julian. Aeg. 52.

ῥυσίπονος. II. 518.

ῥύσις, κρούνου πρὸς ῥύσιν οἰγομένου. Hedyl. 4. (8.)

ῥυσμός. οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ εἰκάζω. Callim. 12.

ῥυσσός -ὸν ἐπισκύνιον. Paul. Sil. 50. γραῖα καὶ ῥυσσή. Nicarch. 1.

ῥυτήρ, χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Paul. Sil. 16.

ῥυτιδόφλοιος -ον σῦκον. Zonas. 3.

ῥυτίς, ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς. Antip. Sid. 13. λοξός. Maced. 1. πανυώριος. Paul. Sil. 10. γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι. Maced. 2. ἔκκειραν μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο ἔρως. Plato 6. καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. Antioch. 1. στρεπτὰς ῥυτίδας γαστρός. Meleag. 77. ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος. Jul. Aeg. 2.

ῥυτόν. Hedyl. 4. (8.)

ῥύτωρ -τορι βουκολίων Πάν. ἀδ. 125. -τορα λιμοῦ καὶ θανάτου. Leon. Alex. 29. κόμας ῥύτορα κεκρυφάλου. ἀδ. 115. ἀγροῦ. Hermocr. 2.

ῥωγάς, κάπετος. Posidip. 17.

ῥωμαλέος -έον βίοτον. Antip. Sid. 82. -έαι γαστέρες. Metrod. 1.

ῥώμη. -αν ἴσαν γνώμῃ. ἀδ. 559.

ῥώομαι. ῥώοντ᾽ αἶψα μεθ᾽ ἱμερόεντα μαζόν. Simm. Ov.

- τῆνδε ῥέεσθε κατ' ἄλμην. Herod. Inscr. 9.

ῥωπεῖον, ὀλιγόξυλον. Leon. Tar. 64.

Σ.

σαββάς. ἔστι καὶ ἐν ψυχροῖς σαββάσι θερμὸς ἔρως. Meleag. 83.

σαββατικός, πόθος. Meleag. 83.

σάγαρις - ιν λυσιφλεβῆ. Philip. 6.

σαγηναῖος - οιο λίνου λείψανον. Archi. 10. ἀδ. 128.

σαγηνεύς - έα. Leon. Tar. 91. - εῖς. Hegesip. 4.

σαγηνευτήρ. Maec. 7. - τῆρα τριχῶν κτένα. Leon. Tar. 5.

σαγηνευτής. Tiber. III. 2.

σαγηνεύω - ευθεὶς ὑπ' ἔρωτι. ἀδ. 32.

σαγηνοβόλος. Agath. 43.

σαγηνόδετον, ἅμμα. Philip. 27.

σαθρός - ὸν τειχίον. Pallad. 159.

σαίνω - οις μῦον τόν με κύνα. Onest. 10. σαίνοι κίν σε σκυλάκαινα. Nossis 9.

σαίρω. σαρεὶ σεσηρὼς μυχθίζων. Meleag. 52. σεσηρώς. ἀδ. 272.

σακέσπαλος. Christ. Ecphr. 144.

σακογενειοτρόφος. ἀδ. 110.

σαλάσσω. γαστέρα σεσάλακτο γέρων Βάκχῳ. Agath. 26. χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ. Leon. Tar. 37. σάτυρον οἴνῳ. Maced. 26.

σαλευτός - τὰ γυῖα ὑπ' ἀκρήτου. Meleag. 70.

σαλεύω ἵππον σαλεῦσαι. Lucill. 95. ἐσάλευσε. Id. 15. πυγὴ αὐτομάτη σαλευομένη. Rufin. 2. τὴν πρὸς χεῖρα σαλευομένην. Strato 3. ἐκ βρομίου γυῖα σαλευόμενον. Marc. Arg. 17. σοῦ σαλευομένου. Sosip. (Dioscor.) 1 τὸ σκύφος ᾧ σεσάλευμαι. Phani. 1.

σάλπιγξ, δημηγόρος. Christ. Ecphr. 23. ῥίς. ἀδ. 90. - ιγγος τυρσηνῆς κελάδημα. Crinag. 10. - ιγγα χαλκοπαγῆ. Antip. Sid. 10. βαρύφωνον κεραΐαν. Id. 79.

σαλπίζω - ει λιγὺν ἦχον. Hedyl. 4. (8.) - ιγξον ἀνακλητικόν. Lucill. 79.

σάμβαλον - λα. Philodem. 23. κοῦφα βαλεῖν. Diotim. 2.

σαμόθετος - ω περίεις ἕρμαις. Phani. 3.

σύμψυχον. Meleag. 1, 11. ἴα καὶ σύμψυχα. ἀδ. 705.
συνδάλιον -ίῳ σὺ τύπτομαι. Pallad. 13.
σύνδαλον. Meleag. 65. Philet. 1.
σωλὶς, πυγὴν ἐκδέδαρκε. Strato 14. -ῖδος ὑπὲρ βωμῆς. Antip Th. 62.
σῶος. σαώτερωι νῆες. ἀδ. 428.
σωφροσύνη, ἁγνή. ἀδ. 464.
σωόω. σώου. Hedyl. 3. (7.) Theodor. 4. ἀδ. 179.
σακρίω -ίων ῥῆξας. Comet. 6.
σαπρός -ὸν δρᾶμα. Lucill. 111.
σαρδάνιος. μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς. ἀδ. 232.
σαρκολιπής. Philip. 67.
σαρκοσαγής. Meleag. 117.
σαρκοφαγέω -εῖτε μέλη. Meleag. 93.
σαρκόω. χαλκὸν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων. Philip. 49.
σάρος. Lucill. 24.
σαῦρα -αν ἀνενήνοχε. Strato 49. ῥοδοδάκτυλον. Id. 81.
σαυρωτήρ -ρι θηκτῷ. Leon. Tar. 32.
σαφηγορίς. ἀδ. 479.
σαωτήρ. Simonid. 59. -τῆρες. Duris. II. 59.
σαώτης. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
σβέννυμι. σβέσσω ἀγρυπνίην. Paul. Sil. 36. πῦρ ἀπ' ἐμοῦ σβέσατε. Meleag. 18. σβέννυ τὴν σὴν δίψαν. ἀδ. 97. σβεννύντας τυραννίδα. ἀδ. 692. ἔσβεσαν ὕβριν. ἀδ. 159. κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσεν. Antip. Sid. 102. ἔρωτας. Ib. 76. τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου. Antiphil. 39. μοῖρα τοίην ἔσβεσεν ἀγλαΐην. Agath. 39. γῆρας σὲ καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ ἔσβεσε. Dionys. 10. οὔπω σοὶ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβεσε. Rufin. 8. ἀντιβίων ἔριν. Stat. Athl. 62. τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν. ἀδ. Her. 1. ἔλλαδα φαντὴν. Ib. 2. αὐξομένην εὐφροσύνην. ἀδ. 386. ὑμέναιον θάλαμος αἰσών. ἀδ. 674. σβέννυντο πηγαί. ἀδ. Her. 20. ἤδη σβεννυμέναν με. Antiphil. 19. ἐσβέσθη Νίκανδρος. ἀδ. 19. τὰ φίλτρα. ἀδ. 660.
σέβας. ὅρκιον φθιμένων. Dioscor. 23. τὸ πάλαι σέβας. Antip. Th. 35.
σεμνὸν, λάλα. ἀδ. 519. ὁ Ὁμήρου. ἀδ. 451. Αἰσωνίς. Christod. Ecphr. 305.
σεμνῆς σεμνῶν ἱερῶν ἔργων, ὑφαίνων. Id. 350.

σειρῆνα θεάτρων. ἀδ. 562. ἄκακον. ἀδ. 718. στᾶλαι καὶ σειρῆνες. Erinna 2.

σειριόκαυστος. Zonas. 6 a. (III. 331.)

σείω. κεδρὸς ἔσεισε κόμην. Antip. Th. 25. μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως. Crinag. 15. ἐν χθονὶ σεῖε νίφη. Asclepiad. 26. σειομένη πλοκαμῖδας. Agath. 13. σκυτάλη. Macedon. 5.

σελαγγενέτης. II. 518.

σέλας, κεραυνοῦ. Apollonid. 20. Δῆλος τὸ πάλαι σέλας. Antip. Th. 35. τεῖον ὄμμασιν αἴθει κοῦρος. Rhian. 4. δνοφερώτερα ἧψε σέλα. Loll. Bass. 5. -άων ἀργεννῶν. Antip. Th. 41.

σελασφόρος, ἀστήρ. Christ. Ecphr. 362.

σεληναῖος -αίης κύκλος αἴγλης. Marcell. Inscr. 27.

σεληνοφάγος. Even. 16.

σέλινον, σαρδῷον φυγών. ἀδ. 693. ὕδατι σελίνοιο. ἀδ. 643. -να. Meleag. 1. 31. -ων οὐλοτέρη. Philodem. 10.

σελίς, Ἰλιάδος. Acerat. Gr. 2. γλυκερή. ἀδ. 519. ὅσον Διόνυσον ἔχει. Antip. Th. 25. σελίδος κοιναίης νῶτον. Paul. Sil. 24. χρυσεὰν σελίδα. Zenodot. II. 78. Ὁμηρείην. ἀδ. 571. ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες. Posidip. 20. βιότου σχιζόμεναι. Philodem. 14. ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων. Antip. Th. 23. βιβλιακῶν. Jul. Aeg. 63. σελίδεσσιν ἱστορικαῖς. ἀδ. 596. σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα συνάψας. ἀδ. 581. διχοῦς γραψάμενος σελίδας. ἀδ. 491.

σεμνοπροσωπέω -πῆσαι. Agath. 69.

σεμνός -νὰ ποιητά. ἀδ. 499.

σεμνῶς, ζήσασαν. ἀδ. 716 b. (Lectt. 308.)

σέρις, τῆλις, θρίδακες. Ammian. 20.

σέρφος. καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι. Pallad. ined.

σεύω. λαγωὸν σεῦε κύων. ἀδ. 417. ἐσσυμένη νηῦς. Antip. Th. 49.

σημάντωρ -τορα γραμμῆς μόλιβον. Paul. Sil. 50. σελίδων. Philip. 17. φορβάν. Theaet. 1. ὡράων χαλκόν. ἀδ. Byz. 27.

σηματόεις -εσσα χθών. Crinag. 46.

σημεῖον, εἰκῇ. Asclep. 27.

σημήϊον - ϊα φωνῆς." ἀδ. 701. κισσοῦ. Agath. 72.
σηπίας - ιάδι νάρκη. Antiphil. 13.
σηπεδόνη. Eryci. 9. Lucill. 88.
σήπομαι - πεται ὑπὸ σποδῷ. Crinag. 36.
σήραγξ - αγγος ἁλίκτυπον λίπας. ἀδ. 128. κοῖλας σήραγγας. Leon. Tar. 93. στενάς. Paul. Sil. 14.
σής. σῆτες ἀκανθοβάται. Antiphan. 5. γραμματικοί. Philip. 43. ἀπ' Ἀριστάρχου. Id. 44.
σήσαμον - μα μελιχρά. Strato. 54.
σητόκοπος - πων βιβλαρίων τὰ κάτω. Lucill. 18.
σθεναρός - ὴν πίστιν. ἀδ. Byz. 7.
σθένος. οὐ σθένοι γυῖναι. Agath. 26.
σιβύνη. Antip. Sid. 13.
σιβύνης Meleag. 128.
σῖγα. ὄμμα σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει. Meleag. 53. λέγειν. Strato. 34.
σιγαλόεις - εντα νηόν. ἀδ. 189.
σιγάω - ῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ. Meleag. 23. τὸν σιγῶντα λύχνον. Philod. 17. ὑμέναιος σιγαθείς. Meleag. 125. ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος. Acerat. Gr. 2.
σιγέρπης. Callim. 6.
σιγή - γῇ ἐφ' ὑμείων. Agath. 10.
σιγηλός. κακὸς ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον. Zenodot. 3.
σίγυνον et σίγυνος. αἰγανέη καὶ σίγυνα. Agath. 92. ἀγκυλόδοντα σίγυνον. Macedon. ined.
σιδήρειος - ου πολέμοιο. Hegesip. 3. - είην οἶμον ἔβης ἀΐδεω. Alcae. Mess. 19. - είας μάχας. Anyte 20. - είαις ὑπὸ ῥίζαις. Pantel. II. 404.
σιδηροδάκτυλος, κρεάγρα. Philip. 13.
σιδηρόδετος, ψήκτρα. Qu. Maec. 6. - δέτοισι πόρπαξι. Bacchyl. fr. 9. θεμείλοις. ἀδ. 401.
σιδηροτόκος - κου βῶλος Ἰβηριάδος. Philip. 68.
σιδηροτομέω. ἐσιδηροτόμησεν. Philip. 34.
σίζω. Cereal. 2.
σίκλος - ων χρυσείων. Alex. Aetol. 4.
σίκυος - οι χνοάοντα. Philip. 20. συῶν βρῶμα πεπαινόμενος. Strato 39.

σικχαίνω, πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.
σίλφη, κελαινόχρως. Even. 16.
σιμβλεύω -ει ἔμβολα κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν. Philip. 30.
σιμβλητὶς -ίδες μέλισσαι. Zonas 6.
σίμβλος -οις πολυτρήτοις. Lucian. 37. -λους μελι-παιδας. Strato 88.
σιμός -ὰ γελῶν. Meleag 91. σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. Id. 52.
σίνδων, -ον ἐπαράμενος. Lucian. 19.
σίνομαι -μενον ἔπαυλα μόνιον. Leon. Tar. 6.
σίντης -ησι λύκοις. Macedon. 25.
σίντωρ -ορα θειλοπέδων. ἀδ. 131.
σικύη. Leon. Alex. 30.
σιρός. Eratosth. Cyr. 3.
σίσυμβρον, χλοερόν. Meleag. 1, 19.
σιτάριον -ίου κέρμα. Lucill. 81.
σιτοδόκος, πήρα. Antiphil. 4. γαστήρ. Paul. Sil. 40.
σιωπηρός -αὶ νυκτὸς ὁδοί. ἀδ. 756. Tymn. 2.
σκάζω -ειν μέλος εὔποδος ἁρμονίης. Paul. Sil. 48. -ουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.
σκαληνός, ἀτυρπός. Leon. Tar. 63.
σκάπτειρα, δίκελλα. ἀδ. 176.
σκηπτοφόρος. Meleag. 123.
σκάρος -ου καὶ κίχλης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ον αὐδήεντα. Theaet. 2. πυραὶ βωμοῖσι Πριάπου ἢ σκάρον ἢ βῶκας φλέξον. Agath. 57.
σκαφὶς -ίσιν. Archias 30.
σκεδάζω. τοσαύτην δαίμων ἐσκέδασε φιλίην. ἀδ. 732.
σκέλος. πειραϊκοῖς παρὰ σκέλεσιν. Theodor. 9.
σκεπανός -νή τις ὑφόρμισις. ἀδ. 396. -ὸν κεφαλῆς πῖλον. Leon. Tar. 11.
σκέπαργον, ἀμφίξουν. Leon. Tar. 4.
σκέπας, λιτόν. Parmen. 10. ἐν νιφετῷ. Antip. Th. 10.
σκέπη, καρτερά. Stat. Athl. 36.
σκευή. μὴ τὴν σκευὴν ὀλέσῃς. Eratosth. Sch. 2.
σκεῦος. ἐπὴν γελάσῃς μου τοῦ σκεύους. Antist. 2. -ος ἀνάγκης. Maced. 33.
σκέψις -ιν ἔπαυσε τάφος. Jul. Aeg. 68.
σκηνίτης, κισσός. Eryci. 13.

σκηνή, πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον. Pallad. 100.
σκῆνος -ευς ἐξ ὀλίγου. Antiphil. 29.
σκηπάνιον. Leon. Tar. 79. Eryci. 9. -ίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Macedon. 24.
σκηπτουχία -ίας δόξα. ἀδ. Byz. 35.
σκηπτροφόρος -ου σοφίης. Meleag. 37.
σκηπτροφορέω -οῦσι. Meleag. 11.
σκήπων. ἐπὶ σκήπωνος ὁδηγοῦ. Aristo 3. -να προποδηγόν. Phani. 2.
σκιάζω -άσαι γένυν. Statill. 2. μίτραισι καὶ ῥόδων αὐτοῖς ἐσκίασαν ἔθειραν. Simonid. 76.
σκιάς, λαμπηνική. Tryphon. II. 451.
σκιερός -ὸν δόμον ἄϊδος. Leon. Tar. 39.
σκινδαλμοφράστης. Agath. 70.
σκιοειδής -ὲς σῶμα. Agath. 74.
σκιόεις -όεν κέρδος ὀνείρου. Macedon. 34. -όεντα τύπον. Jul. Aeg. 3. ἀδ. Byz. 34.
σκίπων -ωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα. ἀδ. 649.
σκιρτάω -ήσαν νεῦρ. ἀδ. 361. -ῶσα γέγηθας. ἀδ. 737.
σκιρτοπόδης -η σάτυρε. ἀδ. 413.
σκληρός ὂν βάρος. Leon. Alex. 37. ῥέεθος. Julian. Aeg. 2.
σκολιός, πορθμός. Theodorid. 2. -οῦ κατὰ πρεῶνος. Crinag. 7. -ῆς βάτου σκῶλα. Zenodot. 2. -ὸν πόδα. Philip. 45. τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν. Secund. 2. σκολιὰ φρονεῖν. Scoli. 14. -ιοὶ μῦθοι. Antip. Sid. 65. -ιῶν ὄρθρων κνίσματα. Meleag. 103. σκολιαῖς ἔνδετον κάγαις. ἀδ. 419. -ὰς ἐκηβολίας. Antip. Sid. 75.
σκολιόθριξ -τριχος εἶδος ἀκάνθης. Meleag. 1, 37.
σκολοπένδρα -ας ἁλιπλανέος λείψανον. Antip. Sid. 17. -αν μυριόπουν. Theodorid. 1.
σκόλοψ. ὁδὸς τρηχυτέρη σκόλοπος. Archimel. 2. κῆρυξ' αὐτοφυεῖ σκόλοπι φρουρητόν. Qu. Maec. 5. ἄκανθαι καὶ σκόλοπες. Hegesip. 8. φρύγανα καὶ σκόλοπες. Strato 47.
σκόμβρος. Asclepiad. 7.

σκοπελοδρόμος, πέρδιξ. Agath. 27.
σκόπελος, Πιερίας. Antip. Th. 23. -ου ἀμμυροτέρη. Pompej. 1.
σκοπιάζω -ζε. αδ. Byz. 27. αδ. 323. 596.
σκοπιήτης -ῆτα Πάν. Rhian. 8.
σκοπός, κεῖμαι πολλοῖς. Posidip. 1. ἔρωτος ἔφυς. Antip. Sid. 75. ἔρως Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπός. Leon. Tar. 43. εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ. Archi. 2. τὸν σκοπὸν ἔχω. Zenob. II. 402. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93. φιλίης ἔκθες σκοπόν. αδ. 31. τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς. αδ. 43.
σκορπίος, ὑπὸ παντὶ λίθῳ. Scoli. 15. σὺ σκορπίος ὤν. Ammian. 10. δεινός. Agath. 92. σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ. Archias 21.
σκοτέω -τούμενος τῇ πλάνῃ. Pallad. 121.
σκότιος -ίης Κύπριδος ἀλλότριον. Addae. 8. -ιοι μύες. Leon. Alex. 30.
σκοτόεις. Secund. 2.
σκοτόμαινα. Hegesip. 6.
σκότος, βλέπειν. Pallad. 8.
σκύβαλον. αὐτὸ δέ σοι τοῦτο πορεῖ σκύβαλον. Qu. Maec. 8. ἀποδειπνίδιον. Leon. Al. 30. πολυκλαύτου ναυτιλίης. Hegesip. 4. τέφρης λοιπὸν ἔτι. Philip. 82. ἡμιδαής. αδ. 386. δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων. Aristo. 2. τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος. αδ. 345. ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. αδ. 13.
σκυλάκαινα, οἰκοφύλαξ. Nossis 9.
σκυλάκευμα, ἦξε κυκόνι Tymn. 4.
σκύλαξ -ακες πελάγους. Philip. 72. Ζηνοδότου. Ib. 43. Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας. Marc. Arg. 10.
σκύλευμα -ατα ἐλικῇ. αδ. Her. 8.
σκυληφόρος, Θρηϊκίης. Antip. Th. 14.
σκύλλω. ἔσκυλται κόμη. Paul. Sil. 9.
σκύλμα, κόμης. Paul. Sil. 4.
σκυλμός. ὕπνου καὶ σκυλμῶν μαρτύρια. Hedyl. 1.
σκῦλον -α πότων. Hedyl. 3. (7.) ἀντιλικῇ. αδ. Her. 8.
σκυλοφόρος. Crinag. 11.
σκυλοχαρής -εῖς ἔρωτας. Theaet. Schol. 1.
σκύμνος -ου πτολιπόρθιον

Αἰακιδάων. Christod. Ecphr. 56.

σκυτάλη. Eryci. 4. -ἀχνυμένη. Archil. fr. 39.

σκύτινας -να δαιμόνια. Automed. 9.

σκώληξ -ηκες ὑπὸ σοροῦ αὐγάζονται. Leon. Tar. 68. πρὶν τοίνυν σκώληξι βορὴν τύμβοις τε ῥιφῆναι. Pallad. 144.

σκῶμμα -ατα πυκνά. Marc. Arg. 26.

σκώψ. εἰ τολμῶσι ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν. ἀδ. 468.

σμαρίς -ίδα. Phani. 7.

σμηνοδόκος -κου γειομόρου. Philip. 73.

σμῆνος, ἀπὸ μουσέων. Antip. Sid. 79. -νεος ἐκ με ταμών. Apollonid. 6. -εα κομίσαι! ἀδ. 647.

σμήχω. εὐώδη σμηχομένα κρόταφον Antip. Sid. 25.

σμιλευτός, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας. Dioscor. 17.

σμίλη -ης ὀξυτόμον κοπίδα. Jul. Aeg. 10. -αν δονακογλύφον. Phani. 3. δονάκων γλυφίδα. Philip. 17. σμίλαις λαοτύποις. Alcae. Mess. 21. τίς σε παρὰ σμίλαισιν ἔθηκε. ἀδ. 413.

σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος. Tull. Gemin. 9.

σμύχω -ομένη μήτηρ. Theo. 3.

σοβαρεύομαι -όμενος. Agath. 69. -ευη. Id. 13. -ται. Id. 19.

σοβαροβλέφαρος. Paul. Sil. 16.

σοβαρός. -ἡ Ῥοδόπη. Irenae. 1. -ὸν λῆμα. Tull. Gem. 5. γελῶν. Plato 7. -οῖσ ἴχνεσι. Rufin. 22. αὐχένι. Id. 28. -αῖς ὀφρύσιν. Id. 22. -ῶν ταρσῶν. Id. 37. -ὰς παλάμας. Irenae. 3.

σοβέω -εῖς αἴγλην. Irenae. 3. πρὸς οἰνοχόον πεσόβημαι. Strato 41. -μένος οἴστρῳ. Antip. Sid. 27.

σολοικίζω. Lucill. 85. 86.

σοροπηγός. Hedyl. 5. (9.) Nicarch. 30. ἀδ. 448.

σορός. ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός. ἀδ. 87.

σοφίη, ξυνὴ ἀμφοτέρων. Anacr. 71. κρουματική. Agath. 68. ἄκρητος. ἀδ. 315. εὐπαλάμου σοφίης μνῆμα. Nicomed. 9. παιωνιάδος πληθόμενος. Agath. 68. -ίῃ καλλιέπει. ἀδ. 497.

σοφίζω, μή με σοφίζου. Statill. 2.

σοφός -ῆς χειρὸς γλύμμα. Asclepiad. 33. τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ. Agath. 68. σοφαὶ

χίρας ἀδ. 315. σοφὰ χειρῶν δάκτυλα. Leont. 5.
σπαδόνισμα -ατα μαζῶν. Meleag. 77.
σπάδη -ας ἰμβριθεῖς. Leon. Tar. 8.
σπάδιον -ίοις πενιχροῖς σηνίσματα χρόνει. ἀδ. 82.
σπαίρω. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς σπαίρεις. Meleag. 58. θρέφον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον. Macedon. 28.
σπάνις. τίς σπάνις. Antiphil. 7. φιλέοντος ὅση. Alcae. Mess. 2. νεκύων εἰν ἀΐδῃ. Nicomed. 8.
σπάργανον -γαν' ἑλιξάμενον Βρομίῳ. ἀδ. 413.
σπαργάω -ᾷς. Erycius 6.
σπαρτός -τὸν σῶμα. Philip. 67.
σπατάλη, χρυσοφόρος. Rufin. 37. χρυσοκρόταλος. Macedon. 5. χρυσόδετος. Agath. 27. δῶρα ἐκ σπατάλης. Rufin. 1. δραξάμενοι σπατάλης. Damoch. 1. διὰ τὴν σπατάλην. Nicarch. 21. τὴν σπατάλην. 68. Lucian. 7.
σπαταλὸς -ῶν παλλακίδων. Rufin. 37.
σπάω, ἔσπασας ῥῦμα Ὁμηρικόν. ἀδ. 519. ἀρχὴν ἐπὶ λυρικῆς καὶ πέρας ἔσπάσατε. ἀδ. 519.
σπεῖρα -ας δρακοντείους περιμηκίας. ἀδ. 281.
σπείραμα, περισφύροιο δράκοντος. Archias 5.
σπειρηδόν, κυκλοδίωκτος. Secund. 2.
σπείρημα, αἰῶνος. ἀδ. 571. περισφυρίοιο δράκοντος. Archias 5.
σπειροῦχος -χα κάρχηνα. Phani. 3.
σπείρω -ειν ἀλλοτρίην. Sophocl. 1. 163.
σπένδω. ἐπὶ τύμβῳ σπένδω νᾶμα πόθων. Meleag. 109. σπένδειν δάκρυα. Joan. Barb. 11. αἷμα τυράννων ἔσπεισε. ἀδ. 519. σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου. Apollonid. 19. σπεῖσόν μοι παριών. ἀδ. 526. ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ. ἀδ. 715.
σπέρμα, πυρός. Philip. 23.
σπερμοφόρος -ον πήρην. Philip. 14.
σπέρχω -όμενος πολέμῳ. Phaën. 1. -ναι βόας νιφετῷ. Erycius 14.
σπεύδω. πῦρ ἕτερον σπεύδοντα. Antip. Th. 60.
σπιθαμή. μέχρι παλαιστῆς καὶ σπιθαμῆς ὕλης. Leon. Tar. 20. ἰσοπάλαιστον

τοῦτον ἐπὶ σπιθαμῇ. Antip. Sid. 23. ἀπὸ σπιθαμῶν Strato 99.

σπιλάς, ἐρημαίη. Simonid. 112. νασῖτις Antip. Sid. 69. -άδος φρικαλέης. Philip. 82. -άδες ὀξεῖαι. ἀδ. 700.

σπινθήρ. ἐκ δὲ φλὸξ σπινθῆρες ἀνέδραμε. Meleag. 79. σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1. ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις. Strato 38.

σπλάγχνον. τραῦμα διὰ σπλάγχνων ἀναφλέγεται. Meleag. 55. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα. Sosip. (Diosc.) 3. θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον. Gemin 3.

σποδεύνης Dosiadae Ar. 2.

σποδιά, διψάς. Antiphil. 39. εἰν Ἀχέροντι ὀστέα καὶ σποδιῇ κεισόμεθα. Asclepiad. 21. εὑρήσεις ὀστέα καὶ σποδιήν. Id. 38. ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται. Antip. Sid. 72. δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα. Phaedim. 4. κεκρυμμένον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ. Callim. 6. σποδιῇ μελαίνῃ. ἀδ. 482. ψυχρῇ. ἀδ. 670. μεγάλων ἦλθε φέρων σποδιάν. Nicander, 3. -ιὴν τὴν ὀλίγην. ἀδ. 704. σὺ δ' ἴφυς σὺν σποδιῇσι κόνιν. Antip. Sid. 61.

σποδός, κυλίκων. Antip. Sid. 59. πίθων. Leon. Tar. 87.

σποδόω. ἄνδρες ἐσποδωμένοι Pallad. 70.

σπονδεῖος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)

σπονδῖτις, λιβάς. Gaetul. 3.

σποράδην, τὸ πρὶν ἀειδόμενον. ἀδ. 308.

σποράς -άδες μοῦσαι. 1, 263.

σπόριμος -ον μέτρον. Antiphil. 4.

σπόρος -ον ἔμβαλε γαίῃ. Agath. 71.

σπυρίς, ἰχθυδόκος. Leon. Tar. 25. -δων εὐπλεκέων. Jul. Aeg. 6. -δας σχοινοτενεῖς. Philip. 22.

σταγών -όνι Διωνύσου. Myro 1. -όνα μαζῶν ἐκδέχεται. Agath. 88. -όνεσσι ψυχραῖσι. ἀδ. 718.

σταδιεύς. Lucill. 44. Antip. Sid. 39.

σταδιοδρόμος. Lucill. 21.

στάζω -εις μέλι. Marc. Arg. 2. -ει χρὼς μυριάδας χαρίτων. Philodem. 18. χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Anyte 1. ἰὸν ἔσταξας πόθων. Crinag. 1.

τὸ γήρως αὐτῷ πλειοτέρην ἔστωξε χάριν. Christod. Ecphr. 323. στάξασα δά-κρυ. Anyte. 14.
σταθερός -όν μέλος. Paul. Sil. 52. ἀρετὴ σταθερόν τε καὶ ἄτρομον. Id. 71. σταθερῇ. Diocl. Car. 4. -ερῷ καὶ ἀρείονι μέρει. Stat. Athl. 27. σταθερῶν ἠϊόνων. ἀδ. 434.
σταλάστις -τιδι πέτρῃ. Antip. Sid. 87.
σταλάω -άοι δάκρυ. Agath. 88.
στάλιξ. στάλικας καὶ δίκτυα. Rhian. 7. καὶ πτηνὰ λαγωβόλα. Agis. I. 118. σταλίκων ἰθυτενῶν. Alphe. 2.
σταλόω -ωσε. Philip. 76.
στάμνος -μονος ἀσκητοῦ φύλακα. Antip. Sid. 26.
στατός, λίθος. ἀδ. Byz. 33.
σταφίς. ἀδ. 69.
σταφυλή. ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας, ὅτ' ἦς σταφυλὴ παρεπέμψω. ἀδ. 69.
σταφυλοκλοπίδης. Leon. Al. 42.
σταχυητόμος -ον δρέπανον. Antiphil. 4.
σταχυητρόφος, αὖλαξ. Antip. Sid. 111.
σταχυμήτωρ -τορι Ἴσιδι (ubi nunc ταχυμήτορι). ἀδ. 271.
σταχυόθριξ -τριχα νάρδον. Meleag. 1. 43.
σταχυοστέφανος, Δημήτηρ. Philip. 14.
στάχυς -ύων εὐπορίη. Agath. 71. -υας ξανθούς. Meleag. 1, 34.
στεγάζω. ἐστέγαστο σκέπῃ. Stat. Athl. 36.
στεγάνη, κεφαλῆς. Phani. 2.
στεγανός -ώτεροι κεράμων. Antiphil. 12. -ώτερον φροντίσιν. Agath. 4.
στεγνοφυής. Agath. 70.
στέγος, ἱερόν. Stat. Athl. 36.
στέγω. ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔστεγον. Antip. Sid. 13. ναῦς οὐκ ἐστέξατο κῦμα. Phalaec. 7. στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται. Strato 21. στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι. Pallad. 15.
στείβω -βοιτε τόνδε δόμον. Hermocr. 1.
στειναύχην, λάγυνος. Marc. Arg. 21.
στεινός -νῷ φθεγγομένη στόματι. ἀδ. 77. -ὸν ῥοῦν. ἀδ. 387.
στεινόω -ούμενον. ἀδ. Byz. 15.
στείνω -νετο γὰρ πυκινῇσι μελήδοσιν. inedit.
στελεχητόμος. Philip. 15.

στέλλω -λει. Antip. Th. 20. στελλέσθω θηρῶν ἐς ἄγρην. Meleag. 47. στειλάμενος σιγῆς. ἀδ. 105.

στέμμα, κυδίστων ἐτέων. Stat. Athl. 54. -ματα. Agath. 31.

στεπτός -τοῖς προθύροις. Leon. Tar. 10.

στέργω κύμασιν ὀργὰν στέρξεν ἴσαν. Meleag. 50. εἰ μὴ στέρξει παλινδρομίαν. Phani. 6. νιόβη λάλον στέρξασα στόμα. Meleag. 117. ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον. Antip. Th. 47.

στερεός -εή. Rufin. 31.

στερέω -έσας μισθόν. Pallad. 46.

στερνοτυπής, κοτυγός. Antip. Sid. 98.

στεροπή -ῆς πτήσομαι ὀξύτερος. Alphe. 1. -ὴν καύματος ἀρσενικοῦ. ἀδ. 8.

στεῤῥός, ἐρασταῖς. Phalaec. 1.

στέρφος, αἰγός. Leon. Tar. 11.

στεφάνη. ὑπὸ στεφάνῃ πόληος. Antip. Th. 5. -ναν πύργων. Antip. Sid 15. λιπαρῶν πλοκάμων. Perses 2.

στεφανηφόρος -ον ὕδωρ Διός. ἀδ. Her. 21. νίκην. ἀδ. Byz. 19. -ους ἐν ὥραις. Scolion 10.

στεφανοπλόκιον. Strato 7.

στέφανος, χαίτην ἀνθοβολεῖ. Meleag. 105. ὁ σφιγκτὸς οὐκ ἔμενε. Asclepiad. 10. -ον τὸν βρεχθέντα. μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα. Meleag. 98. ἐλευθερίας. Simonid. 41. μείζων Πιερίδων. Antip. Sid. 70. εἰαρινὸν ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν. Asclep. 20. δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. θειόδομον. Alphe. Mit. 9. -οι παρὰ δικλίσι κρεμαστοί. Asclep 4. μύροισιν ἔτι πνέοντες. ἀδ. 111. -ους ἱκέτας. Meleag. 64. ξηροὺς ἐκ καλάμης. Nicaenet. Sam. 1.

στεφανόω. καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκην. Christod. 3. δόμους. ἀδ. 126. στήλην στεφάνου Posidip. 17. ὅπλοισιν ἐστεφάνωται. ἀδ. 184. -ούμενα δίκτυα μολίβῳ. Philip. 23.

στεφάνωμα. Meleag. 89.

στέφος, λύγος ἀρχαίων Καρῶν. Nicaenet. Sam. 3.

στέφω. δορῇ λέοντος στέψω σε. Meleag. 90. ἔστεψαν πάτραν ἔνεροις. ἀδ. 238. πρὸς τύμβους μ' ἔστεφον εὐσεβέες. Antip. Th. 50. στε-

φῖτυ τύμβον. Leon. Tar. 98. στέψασα ἀγλαΐη μῆλα. Claudian. 2. ἐστεμμέναι δάφναις. ἀδ. 363. χαίτην χλοερὴν ἐστέψατο ποίην. Meleag. 110.

στήλη. ἐπὶ στήλης ἀνάκειμαι. ἀδ. 219. -ῶν μέχρις Ἡρακλέους. Ammian. 14.

στηλῖτις. Vide σταλῖτις.

στηλόω. Vide σταλόω.

στηρίζω -ζομαι σκηπανίῳ. Leon. Tar. 79. πόντος στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13.

στιβαρός -ῇ ἐν εὐεπίῃ. Antip. Th. 57. μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρῇ. ἀδ. 479. -οῖς λογισμοῖς. Pallad. 96. -οὺς λίθους. Nicarch. 28. πολὺ στιβαρώτερος. Hedyl. 2.

στιβάς, ἐν πρύμνῃ. Antiphil. 44. ἐπὶ στιβάδος. Agath. 54. ἐν στιβάδι κεκλιμένην. Id. 18.

στίβη -ῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. Callim. 11.

στίβος -ον ὀξὺν ῥινῶν ψευδόμενοι. Crinag. 50. -ον εὗρεν ἐς οὐρανόν. Claudian. 1.

στιγμή. βίος ὅσον ὅσσων στιγμή. Leon. Tar. 70.

στίζω. ἔστιζον ἀλόχους. Phanocl. 1. στίξας βίβλους. Comet. 6.

στικτος -τὴν χλαμύδα. Procl. 5. -τοῖο νεβροῦ. Antisti. 1. (Lectt. 195.) -τοὺς βραχίονας. ἀδ. 482.

στίλβω. κᾶν στίλβῃ. Heliodor. T. II. p. 306.

στίξ. στίχα μήδων ἀπωσάμενοι. ἀδ. 143. βίβλων. ἀδ. 518. στίχες φωτῶν. Comet. 3. στίχας ἠδὲ φάλαγγας. ἀδ. 596.

στιχαοιδός. Michaël. Gramm. III. 124.

στίχινος, θάνατος. Lucill. 78.

στιχογράφος. ἀδ. 533.

στίχος -ον ὄμβριμον εὐκαμάτου Ἀντιμάχοιο. Antip. Th. 24. οὐ μακρὰ λέξων. Callim. 51. πολύθρουν. ἀδ. 571. -οι ἶσοι Ὁμήρῳ. ἀδ. 523.

στοιχεῖον. κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις. Ammian. 24. -ων τύπον. Christod. 3.

στοιχηδόν. Leon. Tar. 24.

στολάρχης. ἀδ. 694.

στολίδωμα -μασι λεπτοῖς πέπλος. Marc. Arg. 3.

στολίζω -εις φρένας. Leont. 5.

στόλιον. Ammian. 22.

στολίς. ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων. Antip.

Sid. 73. -ίδας μαλακὰς ἑσσαμένα. Id. 34. λεπταλέας. Satyr. Th. 6.

στόμα, τὸ μέγα. Antip. Sid. 69. ἀγήραντον κόσμου. Id. 68. ζαπληθὲς ἀμετρήτου στόμα μούσης. Id. 77. τὸ σοφὸν Πιερίδων. Paul. Sil. 80. Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον. ἀδ. 543.

στόμιον -ιον οἶμον. Alex. Aetol. 5. στομίοισι κλεῖθρα δέχεσθε πύλαι. Loll. Bass. 10.

στοναχέω -εῦντι. ἀδ. 482.

στοναχή -ᾶς σᾶμα. Archias 4. -ὰν ἱέναι. ἀδ. 284. -ῇσι θαλάσσης. ἀδ. 616.

στονόεις -όεντι κυδοιμῷ. Zosim. 4.

στοργή -ῆς σκῦλα. Meleag. 64. λείψανα. Id. 103. 109. μάρτυρα. Michael. III. 124. -ὴν καὶ ζῆλον Μηδείης. ἀδ. 299. ἵνα τὴν στοργὴν κὴν φθιμένοισιν ἔχῃ. ἀδ. 635.

στορέω. πλάτανον αὖραι ἐστόρεσαν. Philip. 64. λέκτρα σοὶ ἐστόρεσαν γενέται. Paul. Sil. 63.

στόρθυγξ -υγγα διαίρειον μετώπων. Antip. Sid. 27.

στρὰγξ -άγγας μικρὰς ἀπ' ὠκεανοῦ. Meleag. 1, 38.

στρεπτήρ. Agath. 8.

στρεπτός -τὸν ὕπερθε λίθου. Leon. Tar. 37. -ῶν κεκρυφάλων. Antip. Sid. 27. ἀγκίστρων. Theaet. 1. -οῖς θυσάνοις. Nicaen. 1. -τὰς ἐντίδας. Meleag. 77.

στρέφω. εἰς σὲ στρέψω λόγον. Archias 15. πάλιν στρέψω ταχινὸν δρόμον. Meleag. 81. πάλιν στρέψας ῥοδοειδεῖ τέρπεο κυγῇ. Sosipat. (Dioscor.) 1.

στρηνής -νὲς αἰεὶ φωνεῦσα θάλασσα. Antip. Th. 69. σάλπιγγος στρηνὲς φθεγξαμένης. Crinag. 10.

στρῆνος. Pallad. 64.

στριφνός -νὴν χιονώδεα βῶλαν. Lucian. 9.

στροβιλίζω -λίσας κύχνια. Philip. 6.

στρόβιλος -λῳ λιγνύϊ. Dosiad. Ara 1. ξανθοὶ μύελοι ἐκ στροβίλων. Crinagor. 6.

στρογγύλλω -λευσα χειρὶ κρόκην. Leon. Tar. 78.

στρομβηδὸν -νηδὸν σύγχυσιν ἐν πελάγει. ἀδ. 492.

στρουθός -ῷ ὄψιν πανόμοιον. Julian. Antic. 1. -ὸν μέγαν. Strato 99.

στροφάλιγξ -ιγγι μάχης. Anacr. 81.
στροφαλίζω. ἐστροφάλιζε κάμην. Alcae. Mess. 8.
στροφέω. παίζειτε, στροφέειτε. Pallad. 140.
στρωμνή -ὴν παρέχουσα. Antip. Sid. 6.
στρώννυμι. ἔστρωσεν ἐπὶ γῆς. Theodor. 7. στρώσας τὸ τριβώνιον. ἀδ. 458.
στρωφάω -ῶν πηδάλιον. Antiphil. 41. πυκνὰ βουλὴν ἐστρώφα. Christod. 26. -ᾶται. Rhian. 1.
στυγερός -ὴ σιωπή. Paul. Sil. 76. -ῷ πένθεϊ τειρομένους. ἀδ. 656. -οῦ ἀΐδεω. ἀδ. 396. -ὸν δόμον ἄιδος. ἀδ. 643. γόον λέλοιπε. ἀδ. 723. -οῖς ἀνδράσι. Rufus II. 490. -ὰς φροντίδας. ἀδ. 116.
στυγερωπός, ἰδέσθαι χῶρος. Agath. 52.
στυγέω -ων ὅπλα. Pallad. 51.
στύγιος -ίου μώμου τέκνα. Philip. 43.
στυγνός. Pallad. 38. μήτε στυγνὸς, μήτε κατηφής. Strato 51. -νὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν. Dioscor. 3. -νὰ ἔθνα. ἀδ. Her. 2.
στυγνόω. ἐστυγνωμένῳ ὄμματι. Ammian. 25.
στυγόδεμνος, νόος. Agath. 1.
στύζω. στύξον ἀκινήτου σύμβολα φυλάκιδος. Dioscor. 13. καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας. Antip. Th. 25.
στυλέω. στυλώσαιτο ζωήν. Leon. Tar. 64.
στύσις. οὐδὲ δέκα μνῶν στύσεις. Antiphan. 2.
στυφελίζω. κῦμα ναύτας ἐστυφέλιξεν εἰς ἅλα. Leon. Tar. 46. λύκειος κορύνη ἐστυφέλιξε. Id. 34. ἀκροκόρινθον λεύκιος ἐστυφέλιξε. Polystr. 2. στυφελιζομένου σκύλακος. ἀδ. 513.
στυφελός -ὴ σταγών. Philip. 68. -οῦ μέλιτος μεστόν. Meleag 1. -ῷ περὶ σκοπέλῳ. Antip. Sid. 8.
στύφω -θεὶς χείλεα. ἀδ. 386.
στύω. ἐστυκὸς πέος. Antip. Sid. 4.
στωμυλία, φιλοπαίγμων. Philod. 31.
στωμύλος -ον εὐστοχίην. ἀδ. 560. τὰ στωμύλα. Plato 30.
συαγρεσίη. Rhian. 8.
συγγελάω -λάσαι οἴνῳ. Callim. 63.
σύγγηρος -ου γυναικός. Caryphyll. 2. -ον ναῶν. Anti-

phil. 42. -οι ἡμίονοι. Automed. 9.
συγκατάδυμι. αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς. Theocr. 8.
συγκαταθνήσκω - έθανεν. Archias 35.
συγκατακαίω -καῦσαι. Lucill. 77.
συγκαταλύω -έλυσας ἅπα. Jul. Aeg. 42.
συγκαταμύω. πᾶσα συγκατέμυσε γένεσις. Philip. 34.
συγκατανεύω. ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα. Agath. 21.
συγκεράννυμι. τὸ πικρὸν συγκεράσαι μέλιτι. Meleag. 43. οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι. Id. 99. συγκέρασον. Posidip. 10.
συγκεραυνόω -ωθεὶς φρένας οἴνῳ. Archil. fr. 36.
συγκλαίω. Ammian. 25.
συγκλείω -σας. ἀδ. 754.
συγκλονέω -έουσα νέας. ἀδ. 275.
σύγκοιτος. ἢ τίν' ἔχει σύγκοιτον. Meleag. 64. -τα φίλτρα. Id. 84. δάκρυα. Id. 103.
συγκόλλων. Aenigm. 8.
σύγκρασις -ιν τινα ἔχων. Aenigm. 9.
συγκρίνω. μή με τάφῳ σύγκρινε. ἀδ. 629.
συγκυκάω -κῶσα τὸν βίον. Pallad. 72.
συγκωμάζω -εκώμασέ σοι προχύων. Posidip. 17.
σύγκωμος -ον πόθοισι φανίον. Meleag. 78. δονάκα οἰνοποτήρων. Leon. Tar. 1.
συγχέω. πάντα ὁμοῦ συνέχευεν. ἀδ. 800. σύγχεισθω θυμός. Democr. II. 260.
σύγχροος. Posidip. 20.
σύγχυσις, νοτερῶν ὀμματίων. Qu. Maec. 3. -σιν νηῶν ἐν πελάγει. ἀδ. 492.
συζεύγνυμι εἴ σε πάροικον ψυχῇ συζεύξω. Meleag. 52. συζεύξατέ μοι Φωλάδα παρθενικήν. Philod. 22.
συζυγίη -ίης οὐκέτι παυόμενοι. Agath. 93. δεσμια. Id. 1. λυσιπόνου πλέγματα. Paul. Sil. 31. -ην πτερύγων. Id. 20. μήλων. Id. 14. δονάκων. Theaet. 1. σχήματα συζυγίας. Lucill. 4.
σύζυγος, ἣν μία πᾶσι πατρίς. Hippias II. 57.
συκῆ, πετραίη. Archil. 45. -ῆν ἱερήν. ἀδ. 183.
συκίζω -ζομένων χοίρων. Pallad. 23.
σύκινος, Πρίηπος οὐ ξυλίνῃ πεπονημένος. ἀδ. 232.
σῦκον, χλωρὸν ἀποκρέμιον. Leon. Tar. 13. ξυνιδέ-

φλοιον ὑπομφάλιον. Zonas 3. πρώϊον. Lentul. Gaet. 3. μελαντραγές. Phani. 5. σῦκα μελιχρά. Cornel. Long. 1. γεραιόφλοια. Philip. 20. πέπειρα. Strato 27. τίς σῦκα μύκησι συνέκρινε. Id. 46. πεπαινόμενα. Pallad. 21.

συκχίς - ίδα μονόπελμον. Phani. 2.

συλάω. -ήσεις σύλησεν ὀπώρην. ἀδ. 673. συλήσας ψυχήν. Pallad. 123. ψυχῶν ἀγέλην. Id. 146. ζωήν. ἀδ. 473. συλῆσαι φωνήν. Lucian. 4. οὐδὲ συλᾶται ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων. Bacchyl. fr. 9.

συλεύω - εις βλεφάρων φάος ὄμμασι. Macedon. 11.

συλλαβοπευσιλαλητής. ἀδ. 110.

σύλλεκτρος. ἀδ. 707. - ῳ ἀνάσση. Agath. 49.

συλλήγω - λήξας ὁλκάδι. Jul. Aeg. 46.

συλλυσσάω. συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι. ἀδ. 295.

συλόνυξ - ονυχας στόνυχας. Phani. 6.

σύμβιος - ίῳ. ἀδ. 698. - ιον ἁγνοτάτας. ἀδ. 169.

συμβολικός - κὴ ψῆφος. Marc. Arg. 21. πρόκοσις. Posidip. 11.

σύμβολον, ἡλικίης στέφανος. Marc. Arg. 14. ὅρμον. Diodor. 4. - λα ξυνῆς σωφροσύνης. Meleag. 21. τρισσᾶς καλλοσύνας. Id. 89. εἰράνας καὶ πολέμου. Tymn. 1. ἀριστείης δαινύμενοι. Asin. Quad. II. 299. τῆς ἀρχῆς. Pallad. 147. κώμων. Paul Sil. 41.

συμμάρπτω - μάρψας ὀλίσῃ. ἀδ. Her. 22. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. Antip. Sid. 50. - μάρψασα χαίτην. Id. 32.

συμμαχίη - ην ὑδάτων. Jul. Aeg. 45.

συμμαχίς - ίδος. ἀδ. 134.

συμμελετάω - ᾷν. Strato 48.

συμμεταβάλλω - λε τύχαις. Stat. Athl. 10. - λόμενα ξιναῖς τύχαις. Luci. 38.

συμμεταπίπτω - τε θρόῳ. ἀδ. 175.

σύμμετρος. τοῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑρομένη. Pallad. 145.

συμμίσγω - ειν θαλάσσῃ. Callim. 48. ὁ συμμίξας πίεται. Nicarch 3.

συμπαθής - έα νεῦρα. Agath. 68.

συμπαίκτης - ταν. Meleag. 97.

συμπαίστωρ - τορα (ubi nunc συμπαίκτορα) λύχνον. Me-

leag. 114. χείμαρον συμπαίστορα (nunc συμπαίκτορα) ματρός. Leon. Tar. 30.

συμπιέζω, χείλεσι χείλεα. Marc. Arg. 4.

σύμπλανος -νε κώμων νύξ. Meleag. 102. -νον κώμων ὀργάνιον. Id. 64. ἀρχαίην. Marc. Arg. 21.

σύμπλεκτος, ἔρνεσι. Meleag. 1, 18.

σύμπλοκος, Φλογί. Paul. Sil. 14. -κα στελέχη ἡμερίδος. Id. 7.

σύμπλοος -ουν. Jul. Aeg. 46.

σύμπνοος -οον εὐμαθίη κάλαμον. Crinag. 4. αὔρῃ. Agath. 75.

συμΦερτός, ἐκ λίθου. Nilus Schol. III. 14.

συμΦέρομαι, εἷς ἑνί. Asclepiad. 5. κύδεα Φωτῶν ψυχαῖς οἰχομένων οὐ μάλα συμΦέρεται. Agath. 58. ἰητῆρι συνοισόμενος. Theocr. 7.

σύμΦημι, τῷ δευτέρῳ. Paul. Sil. 74. 28.

συμΦλέγω -ξει πάντα. Antiphil. 2.

συμΦράδμων -ονας κανόνας αὐλῶν. Jul. Bass. 2.

συμΦυής -ὲς μῆλον ἀκρέμοσιν. Antiphil. 8.

σύμΦωνος, ἀκοίτῃ γυνή. Pallad. 11. -νφ. ἀδ. 175. πακτίδα σύμΦωνον μιξαμένα μέλεσι. ἀδ. 743.

συναγείρω -ρεν ἡ τέχνη ἃ μὴ Φύσις. ἀδ. 243.

συνάγκεια -κεσι. Leon. Tar. 31.

συναγρεύω -σω. Leon. Tar. 17.

συνάγω -ει πλοῦτον. Pallad. 111. -γει τὰς ὀΦρύας. Id. 5.

συναγωνιστής -ταί. Lucill. 14.

σύναιμος. Archias 7. Leon. Al. 43. -μοι. Zosim. 1. -μα ποιεῖν. Aenigm. 8.

συναιχμάζω. Stat. Athl. 21.

συνακμάζω -ουσαν ὀπώρην. ἀδ. 60.

σύναμα. Damaget. 5.

συναμΦότερον. Agath. 70. -ρα. Dionys 5.

συναποσβάννυμι -έσβεσε. Antip. Th. 64.

συναπόλλυμι -ώλετο. Archi. 35. ταις δαπάναις. Pallad. 145.

συνάπτω -ῆψεν. Meleag. 2. συνημμένος πακταῖς. ἀδ. 552.

συναρμόζω -ήρμοσε χείλεα στομάτεσσι. ἀδ. Her. 21.

συναρπάζω. Asclepiad. 24. συνήρπασαν. ἀδ. 709.

συναρωγός. Philip. 21.
συνασπιστής, Διόνυσος Πείσωνι. Antip. Th. 16.
σύνδειπνος -νε ἀρχαίη. Marc. Arg. 18.
σύνδεσμος. Lucill. 4. -ῳ κενίης. Pallad. 44.
συνδέω -έδησε. Isidor. 1.
συνδρομάς -άδας κανόνων. Eratosth. 3.
συνδρομή -ὴν τοῦ λόγου. Leon. Phil. 4.
σύνδρομος -μον ἠιόνα ἰσθμοῦ. Polystr. 2. -ον ἀήτην. Philip. 11. ἡνιοχῆα. Jul. Aeg. 10. τήνδε λάχε σύνδρομον. Id. 46. -μα νηξάμενον. Bian. 1.
σύνεγγυς. τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς. Leon. Tar. 84.
συνεκλύω -λέλυται. Macedon. 26.
συνεκχέω -εξέχεεν. Eutolm. 3.
συνελαύνω. εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην. Agath. 82.
συνέλκω -κων κεκυφότα νῶτα. Christod. Ecphr. 6.
συνέμπορος, ἀνέρι κέρδους. Antiphil. 1. οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι. Macedon. 12. θυλὰς σκίπωνι. Antip. Sid. 82. νοῦν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον. Antiphil. 42.
συνεξάγω -γεται βλέμμα οἴκτῳ καὶ μανίῃ. ἀδ. 306.
συνεξελαύνω -ελάσῃ. ἀδ. 227.
συνεξερύω -ύσας. Paul. Sil. 47.
συνεπιπλέκω -κε (ubi nunc συνεπέπλεκε) Philip. 1.
συνέπομαι --έσπετο παιδί. ἀδ. 520.
συνεργάζω -ειργάσθη. ἀδ. Byz. 34.
συνεργατίνης, λαός. (ubi leg. συνεργέτης.) Apollon. 26.
συνέριθος. Callim 56. ἄτρακτος. Leon. Tar. 78. πίστιν ἐμῶν μενέων συνέριθον. ἀδ. 380. θοὶ νῆσαν πυρκαϊήν. Philip. 80.
συνέρπω -πει. Agath. 58.
σύνεσις -ιν προτιμῶν. ἀδ 554.
συνέστιος, αἰδὼς χαρίτεσσι. Christod. Ecphr. 341. μακάρεσσι. Ael. Gall. 2. -τιον ἔμμεναι ἱρῶν. Herod. Inscr. 31. -στιε μούσαις. ἀδ. 566. δαιτὸς ἴσης. Marc. Arg. 21.
συνεταιρίς. Erinna 2.
συνετός. ἡ συνετὴ θρίξ. Apollonid. 1. -ῆς ἄγγελοι ἡλικίης. Philod. 14. 19 τὴν συνετὸν ψυχήν. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302) φέγγος συνετοῖς Alcae Mess. 21.
συνεύνη -νῳ (?) Meleag. 89.

σύνευνος Philodem. 5. ἄγχι συνεύνου. Jul. Aeg. 56. -φ μούνῳ. Id 51. καί μοι θῆκε σύνευνον. Id. 64. τὰς συνεύνους. Agath. 82.
συνέφηβος ἀδ 751.
συνεχθαίρω ει. Jul. Aeg. 3.
συνεχῶς. ἀδ 699.
συνεψιάω -άουσα. Paul. Sil. 19.
συνζοφόω -εζοφώθη πόντος. Philip. 12.
συνηβάω σύν μοι πίνε, συνήβα. Scol. 18. -βᾷν μετὰ τῶν φίλων. Simonid. fr. 11.
συνήθης, χειρί. Apollonid. 14. -ηθες ὕδωρ. ἀδ. 669. -θεες θεσμοί. Agath. 83. τὰ συνήθη τύμπανα. Dioscor. 38.
συνῆλιξ -λικες. Antip. Sid. 98.
συνηλυσίη -ην ξυνὴν ἔθεντο. Agath. 46.
συνήλυσις -εως κέντρα. Synes. 1.
συνηρεφής -ἐς σῆμα ἐτελέσθη. Antiphil 37.
συνήριθμος. οὓς αἰδὼς συνήριθμον ἤρπασεν ἦμαρ. Apollon. 30.
συνηχέω -εῖ ξύμφυλα Agath. 68.
σύνθεμα, κώμου καὶ θαλίης. Hedyl. 4. (8.)
συνθεσίη. περὶ συνθεσίης Posidip. 15.
σύνθημα, πολέμου. Hedyl. 4. (8)
σύνθρηνος. Dioscor. 25.
σύνθρονος, ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίης. Meleag. 129. Δίκη. Jul. Aeg. 39.
σύνθροος -ον κιθάρῃ. Bian. 8.
συνίημι -ιέντι τὸ πᾶν. ἀδ. 190.
συνίστημι. τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φὴς σὺ συνεστακέναι Lucill. 4 θνατὸς ἀθανάτῳ συστήσομαι. Rufin. 23.
συνίστωρ -ορα τῶν ἀλαλήτων λύχνον. Philod 17.
σύνναος -οισι θεοῖσι. ἀδ 166.
συννεφής -ἐς ὄμμα βαλεῖν. Meleag 44.
συννεύω -ένευσεν. ἀδ 299.
σύννομος -ον ἀμπλέξασα χορείην. Agath. Prooem.
συνοδίτης. ἀδ. 752 a.
σύνοδος, ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον. Antiphil 42.
συνοικέω, ἐλευθερίῃ. Pallad. 108.
σύνοικος, εἴης μοι πρόφρων. Scolion. 23.
συνόμευνος, ἀδ. 721. (Lectt. 302) ὑφ. ἀδ. 707.
συνομήθης -εως. Antip. Sid. 21.
συνομῆλιξ. Simm. 4.

συνεμώνυμοι, πάτρος. Antip. Sid. 21.
σύνεχηδόν, ὤχμασε θώμιγξ. Archi. 23.
συνρέζω - ξαντι ὄργια. ἀδ. 191.
συντάσσω - σομαι ὑμῖν. Pallad. 43.
σύντερμων - μονες στῆλαι. ἀδ. 251.
συντίθημι. παίδων κληδόνι συνθέμενος. Callim. 37.
συντίλλω - λίσθω. Strato 13.
σύντομος, ἦν ὁ ξεῖνος. Callim 51. ἁ Νέμεσις. Flacc. 1. ταμὰ σύντομα. Lucill. 41.
σύντονος, ἀγρυπνίη (σύμβολον ἀγρυπνίη) Callim. 35.
συντρίβω - εται κόλλοπι. Dioscor. 3.
συντρέχω - ετραχίτην. Agath. 89.
συντροφίη - ης οὐδ' ἰδίης φείσατο. Antip. 12.
σύντροφος, Ζηνοφίλᾳ μένε. Meleag. 95. ἁρμονίης. Antip. Sid 74. ῷ νίκη. Stat. Athl. 34. εὐάσταις. ἀδ. 412. - ον αἰσχύνη βλέμμα: ἀδ. 9. μέθας. Antip. Sid 89. Δημήτηρ μέθην σύντροφον ἐνδέχεται. Antiphil. 70. ἱμέροισι. Eugen. II. 453.
συντροχάζω - άσας χάρισιν. Meleag. 127.
συντυγχάνω - ων. Pallad. 143. - τυχών. ib.
συντυχίη. Antisti. 1.
συνῳδός. ἐκ συνῳδοῦ ῥήματος. Alcae Mess. 12.
συνωμοσίη - ίην κοινὴν ἔθεντο ἀλλήλοις. ἀδ. 96.
συνωρίς, σοφή. Leo Phil. 3. θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδες. Agath. 40.
συοκτασίη - ίης ἔργα Meleag. 128.
συοκτόνος. Callim. 30.
συοφόντις - σι λόγχαις. Lucill. 1.
σύργαστρος. Dosiad. Ar. 2.
συρικτής - τᾶν ἐπ' ἀκρεμόνων. Antisti. 1.
συριστήρ - ῆρα (nunc συρικτῆρα). Leon. Tar. 1.
σύρμα, τερηδόνος. Strato 32. πλοκάμων. Philodem. 18. λευκῶν ὑπὸ σύρματι μόσχων. Dionys. 2.
συρμός, χαλαζήεις. Leon. Alex. 12. νιφετῶν. Antip. Sid. 67. ἀνέμων. Id. 106. ὠρίωνος. Marc. Arg. 33.
σύρω - ει νῆκυν θάλασσα. Philip. 82. πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι σύρων. Comet. 3. ἐπὶ χέρσον ἔσυραν. Antip. Th. 49. ἐσύρετο βότρυς

ἐθείρης. Christod. Ecphr. 91. συρομένη πᾶσα νηδύς. Antiphil 21. ῥεύμασι. Pallad. 119. -ον δίφρια. ἀδ. 389.
σύσκιος, ἐκ πετάλων. Marc. Arg. 28
σύσσημον, σύμβολον. Hedyl. 4. (H 527.)
συσσωφρονέω. Scolion. 18.
συστεφανηφορέω Scolion. 18.
συστολίζω Μούσαις ἱλαραῖς συστολίσαις χάρισιν. Meleag. 126.
συστρέφω -φε ἰσχίον. Marc. Arg. 3.
συσσφίγγω -ων χεροῖν τένοντας Crinag. 1.
συψέλιον ια. ἀδ. 602.
σφαῖρα, ῥαπτή. Glauc. 1. -αν εὔφημον Leon. Tar. 33 ἀειβόλον. Theodor. 3. ἐρατεινάν. ἀδ. 115.
σφαιρηδὸν, ἀείρει. Pallad. 120. ἐπιτροχάοντα. ἀδ. 131.
σφαιριστής -τὰν τὸν ἔρωτα τρέφω. Meleag. 97.
σφαλερός. ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροποτεῖ γόνατος. Apollonid 1. -οῖς λόγοις ἐξαπατῶσα. Pallad. 138.
σφαλερῶς, ἑστῶτα. ἀδ Byz. 9.
σφάλλω -λομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος. Marc. Arg. 17.
σφεδανός -ὂν ἐκ γονύων. Antip. Sid. 27.
σφηκόω. τίς περιηγέας ἐσφήκωσε χεῖρας. Satyr. Th. 4. εὐρέες ἐσφήκωντο βραχίονες. Christod. Ecphr. 238.
σφήξ. μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ πικρὸν ἐγείρητε σφῆκα. Leon. Tar. 97. σφῆκα τὸν κοιμώμενον. Philip. 83. μήποτε τοῦδε κινήσης τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους. Gaetul. 6.
σφίγγω -ων ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους. Pallad. 86. σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην. Meleag. 52. σφίγξας πύλας μελάθρου. Agath. 8. πυργώματα κορείης ἔτι σφίγγεται ἀμβολίῃ. Ib. σφιγχθέντα παῖδα δράκοντι Gaetul. 4.
σφιγκτήρ, οὐκ ἔστιν παρὰ κερθένῳ. Strato 6. -ῆρα κόμας κεκρύφαλον. Antip. Sid. 21.
σφιγκτός, ἀλυκτοπέδῃ ποταμός. Agath. 56. στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος. Meleag. 60. μασταῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν. ἀδ. 114.
σφίγκτωρ -τορα γενύων κημόν. Qu. Maec. 6.
σφονδυλοδίνητος -τῳ νήματι. Philip. 18.

σφραγίζω. νῶτον ψάμμος οὐκ ἐσφράγισεν. Philip. 33. μοῖραι πυμάτην θυσίην ἐσφράγισαν. Loll. Bass. 4. Ῥώμην ἀνερχομένῳ σφρήγισαι ἠελίῳ. Antip. Th. 20. σφραγίζεται πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς αἰών. Archela. 2. (III. 330.)

σφραγὶς, ἐπικαίεσθαι. Lucian., 35. ἀλλά ἑ τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδα σιωπῆς. Christ. Ecphr. 31.

σφριγάω -όωντας μαζούς. Christ. Ecphr. 105. νικήσας πρέσβυς. Stat. Athl. 30.

σφύρη -αι ἀμφιπλῆγες. Leon. Tar. 4.

σφυρήλατος, χρυσῆ Παλλάς. Probl. ar. 41. κολοσσός. ἀδ. 193.

σφυρόν. Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. Sami. 1. οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν. Pers. 8.

σχάζω. σχάσε θάλαμον μῆνις ἄφυκτος. Apollonid. 19. πορφυρέας ἐσχάσαμεν κάλυκας. Crinag. 9.

σχεδία. ἀδ. 154.

σχέδιος -ιον ποτόν. Agath. 24.

σχεδόθεν. Damaget. 11.

σχεδόν. ἀδ. 615.

σχένδυλα, ναυπηγοῖο. ἀδ. 90.

σχῆμα, φυτοσπόρον. Christ. Ecphr. 106.

σχίζα -ας. Theodor. 3.

σχίζω. ἔσχισε νῆα θάλασσα. Zosim. 4. βιότου σχιζόμεναι σελίδες. Philodem. 14. λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα. Strato 41.

σχῖνος -ον εὐώδη. Meleag. 1, 26.

σχοινίον. Nicarch. 18.

σχοινῖτις -ίτιδι καλύβῃ. Leon. Tar. 91.

σχοῖνος -ον λεπτήν. Antiphil. 30. εὐώδη. Meleag. 1, 26. πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο. ἀδ. 235. λαμπάδα σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. Antip. Th. 13. ὑπὸ σχοίνοις. Agath. 8.

σχοινοτενής, σπυρίς. Philip. 22.

σώζω -ειν ἐξ ἀχέων. ἀδ. 290. -ζου. ἀδ. 419.

σωρεύω -εύσας στέμμασιν αὐχένας. Apollonid. 12. πλοῦτον. Lucian. 36. ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα. Pallad. 111.

σωρηδόν, μαραινόμεθα. Antip. Sid. 47.

σωρός, ἀκεστορίης (ubi nunc ζωρὸν ἀκεστορίην) Leon. Al. 10. χρημάτων. Theocr. 16. λίθινον. ἀδ. 234.

σῶστρον -α ἔθυε θεοῖς. Pallad. 139.
σωτήρια, ἀνατιθέναι. Simonid. 79.
σωφρονίζω, ὁ μεθύων αὐτὸν ἐσωφρόνισε. Onest. 2.
σώφρων -ον πέπλῳ. Pollian. 5. σῶφρον γράμμα. ἀδ. 451.
σώω. σῶε. Macedòn. 3.

T.

ταγός. ἀδ. 165. τραγικοῖο θιάσοιο. Statyll. 29. τοῦ ταγοῦ μνῆμα. Loll. Bass. 8. -ὸν Ἠδωνῶν. ἀδ. 297. -οῖς. Crinag. 25.
τακερός -αῖς λεύσσουσα κόραις. Antip. Th. 32.
ταλαεργός -ὸν ὑπὸ ζυγόν. Moschus. 1. 411.
ταλακάρδιος -ιοι. ἀδ. 155.
ταλαντεύω -εύει πάντα κόσμου βίοτον. Macedon. 38. Τιτὰν νύκτα. Synesi. 1. Κελτοὶ Ῥήνῳ τέκνα ταλαντεύουσι. ἀδ. 32. ἠελίοιο κελεύθους. Paul. Sil. 56.
τάλαντον -τα δίκης. Diotim. 2. Διὸς πάγχρυσα. Maced. 38. τύχης σφαλεραῖσι ταλάντοις. Agath. Prooem.
ταλαπείριος, πτωχός. Agath. 66.
ταλάρισκος, ὑπόλεκος. Antip. Sid. 22.
τάλαρος -ον εἰροκόμον. Leon. Tar. 9. τοὺν ταλάροισι γάλα. Antip. Th. 32.
ταλαύρινος -ίνου διὰ χρωτός. Anyte 15.
ταλίκος. ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον. Antip. Sid. 69. ὄνομα. Asclep. 35.
ταμεσίχροος -χροα ὀστέα νεκύων. Paul. Sil. 40.
ταμίας, βιότου τῶν ἀγαθῶν. ἀδ. 177. οἰκείων ἀνέμων, Aenigm. 10. κανόνα ταμίην γραμμῆς. Paul. Sil. 50. τόξων. Aristot. 1. 181.
ταμίη, ἱλαρὴ συμβολικῶν. ἀδ. 77.
τάμιος -οιο Δηοῦς. ἀδ. 750.
ταναιμύκης -κου βοός. Sami. 2.
τανυός -οῦ γήραος. Agath. 20. -ὸν χρόνον ἐλαφοῦ. Lucill. 97. -ῆς δρυός. Antiphil. 12.
τανυγλώχιν -νας ὀϊστούς. Simonid. 48.
τανυῆλιξ -λικας. Leon. Tar. 1.
τανύκραιρος, ταῦρος. Agath. 27.
τανυμήκης -κεας ἰτέας. Satyr. Th. 3.

τανύπλεκτος -τοις ἀπὸ μιτρῶν. Aristodic. 1.
τανύπλευρος -οις πέτροις. ἀδ. Byz. 15.
τανυπτέρυγος -ου μυίας. Simonid. fr. 2. -ων ὑπὸ ταρσῶν. Probl. ar. 28. -ἐπὶ νώτων. Antip. Th. 19.
τανυσίπτερος -ου δίναν. Mesomed. 1.
τανύσφυρος -ων νυμφῶν. Simmi. Ov.
τανύφυλλον, ὑπὸ πλάκα κλωνός. Nicias 8.
τανύω. οὐ τανύσεις ὄμμα ἐπὶ ψυχῆς. Paul. Sil. 21. οὔ τις τέτληκε τανύσσαι ὦτα λόγοις. Jul. Aeg. 65. εἰς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας. ἀδ. 543. ἀγλαΐη ἐμοὶ ἀμφὶς τετάνυσται. Cyrus 6.
τάξις. ψυχὴ ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων. ἀδ. 544.
τάπης. -ητος βαθυῤῥήνοιο. Antiphil. 6. -τες πορφύρεοι. Bacchyl. 1. 3.
τάρβω -ει. ἀδ. 624.
ταρσός -ῷ γαμψώνυχι. Strato 63. κεκαφηότι. Agath. 50. ταρσὸν ὀρεσσιβάτην. Id. 92. ἔρεισον ἐπὶ κλάδον. Marc. Arg. 28. διφυῆ ἀντὶς πτερύγων. Meleag. 42. ὀψιπέτη. Apollonid. 14. ταρσοὶ ἄμοιροι νευρῶν. Philip. 67. ταρσὰ ποδήνεμα. Leonti. 5. σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόροι σπατάλη. Rufin. 37. τανυσιπτερύγων. Probl. ar. 28. ταρσοὺς ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς. Posidip. 13.
ταρχύω -σε θανόντα. Jul. Aeg. 50. ἀδ. 697. ταρχύσας. οὔνομα. Phani. 8. ταρχύθη. ἀδ. 697.
τάσις -ιν στυγνὴν ὀφρύων λῦσαι. Dioscor. 3. ὀγκοτάτην. Strato 29.
τάτα. καὶ λέγε πᾶσι τάτα. Myrin. 4.
ταύρειος -είην ἀσπίδα. Paul. Sil. 46.
ταυρελάτης, χορὸς ἀνδρῶν. Philip. 62.
ταυροβόλος -ου τελετῆς. ἀδ. 190.
ταυροβόρος -οιο λέοντος. Archias 27.
ταυρογάστωρ. Philip. 46.
ταυροδέτις -τιν βύρσαν. Agath. 30.
ταυρόκρανος. ἀδ. 296.
ταυρωπός. II. 517.
ταῦρος, ὁ ταυρόκρανος. ἀδ. 296. -ου ἀτιμαγέλου. Eryci. 3. ἀγέλη ταύρων πυρίπνους. Lucill. 88. ταύρων τανυκραίρων. Agath. 27.

ταυτολόγος -ων κανόνων. Epith. II. 402.
τάφιος -ίη λίθος. Diodor. 12.
τάφος -ον ἀθάνατον. Philisc. 1. 184. ὡς τάφον νῦν σε παρερχόμεθα. Rufin. 32.
τάχα. ἦ τάχα. Meleag. 12, 14.
ταχινός -νὴ νηῦς ληϊστέων. Antip. Th. 49. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει ληθεδόνα. Tull. Laur. 3. οἱ ταχινοὶ τοκέες. Leon. Tar. 4. -ναὶ πτέρυγες. Id. 53. ταχινῶν πόνων. Arabi. 1. -οὺς ὀρταλίχους. Agath. 73.
τάχος, ἔῤῥε. Meleag. 63. ὥστε τάχος πεύκας. Id. 100. Pallad. 145. Jul. Aeg. 32.
ταχύμηνις. II. 517.
ταχυμήτωρ, Ἶσις (vid. συν-χυμήτωρ.) ἀδ. 271.
ταχύνω. τὸ ναθὲς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ. Antip. Sid. 64. ταχυνομένη σελίς. Crinag 4.
ταχύπους, λαγώς. Meleag. 120.
ταχυτής. Pallad. 138.
τέγγω, τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ. Philod. 22. κυανῇ τεγγομένη ψεκάδι. Id. 5. δάκρυσι. Agath. 19. Philip. 78. -ῃ νηΐ. Maced. 23.
τέγος -εος πανδήμου. inedit. ἐκ τέγεος πεσών. Leonti. 18. ἐκ τέγεος ἀπωλίσθησα. ἀδ. 463. τεγέων σὺν δόμοις ἐγχάλασον. Agath. 70.
τέθμιος -μια ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν. Boëth. II. 127.
τείνω, βλέμμα πρὸς ὄρος. ἀδ. 263. χεῖρα ματέρι τείνει. ἀδ. 98. τεῖνε παρειὴν φιμώθῳ. Macedon. 16. τὸ σκύλος κατὰ πλατάνου. Leon. Tar. 34. ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας. Archi. 18. δόρυ ὑπὲρ Θυρέαν. Chaerem. 2. τὸ εὔστοχον κέρας. Meleag. 5. εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον. Dioscor. 16. ζῆθι κάλον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνᾳ. ἀδ. 743. ἀεικῆ τείνεις βίον. Dioscor. 35. εἴ σοι ἀπ' ὤμων κείνοιτο φαρέτρη. Asclepiad. 3. φυλλάδα τεινομένα. Thall. Miles. 4. πλήμματι τεινομένῳ πρὸς χαλύβην. Philip. 58. πτέρυγας περὶ νῶτα τέτανται. Leon. Tar. 53.
τείρω. Antip. Th. 15. Ptolem. 1. Synes. 1.
τείρει νέμεσις γήραϊ. Archias 10. -μένα κάδεϊ.

Antip. Sid. 43. πενίῃ. Lucian. 30. τείρεσθαι πολίην ἐκ νεότητος. Agath. 26.

τειχίζω -ισεν ὕδωρ. ἀδ. 708.

τειχίον. Pallad. 139.

τειχοδομέω -εῖ. ἀδ. 204.

τειχομελής, κιθάρη. Quest. 7.

τεῖχος, ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σίδηρ. Paul Sil. 6. τείχεα παρθενίης. Agath. 18.

τεκμαίρω. μὴ τεκμαίρεο ἀνέρα πέτρῃ. Antip. Th. 66. λίθῳ. Crinag. 36. αὐτὸν Ἀλέξανδρον. ἀδ. 308. τὸ θράσος τῆς παρθένου. Diotim. 4. ἀτρεπτὸν τεκμαίρεσθαι Οὐλυμπόνδε. Rhian. 1.

τέκμαρ, θυμῆρες. Polyaen. 2.

τεκνίον. Lucian. Lucill. 78. 95. 121. Nicarch. 19.

τεκνογονέω -εῖν. Philip. 26.

τεκνοσπορίη -ης ἔργα. Agath. 94.

τεκνοφονέω -νεῖ θυμός. Leon. Al. 51. -οῦσαν μητέρα. Philip. 53.

τεκταίνω. ὁ τεκτήνας. Agath. 34. οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον. Antiphil. 24.

τεκτοσύνη. ἀκέων. Nicarch. 38.

τέκτων -ονα δονάκων χαλκόν. Paul. Sil. 52.

τελαμών -μῶνας ἀπ' ἐνταφίων. ἀδ. 96.

τελέθω -ει. Nossis. 4. Antip. Th. 26.

τέλειος -ότερον θεόν. Tull. Gemin. 2.

τελεόδρομος. Asclepiad. 30.

τελεόω -σαι βιοῦσ' ἐνιαυτούς. ἀδ. 692.

τελέστωρ. II. 518.

τελετή -ὴν Ἰάκχου. ἀδ. 320. -τὰς Εὔιος ἠσπάσατο. Philip. 31. -τὰς ἀνέθηκε. ἀδ. 750.

τέλος, γάμου ἤλυθε. Antip. Sid. 25. εἰς ἓν ἐκεῖσθε τέλος. Bianor. 12. τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος. ἀδ. 514.

τελχίν. γραμματικοὶ τελχῖνες βίβλων. Philip. 43.

τέλω. ἐτέλεις ὄργια. ἀδ 561.

τελωνιάς, μᾶζα. Phanias 3.

τέμαχος -χη χοίρων. Leon. Al. 32.

τέμενος, ὅπερ οὐχὶ παρέξει. Plato 11. ἀνέμων. Philet. 3. Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος. ἀδ. 161.

τέμνω, πόρον πὰρ κρημνόν. Philodem. 16. ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον. Posidip. 16. παντοίην βιότου

τάμνει τρίβον. Metrodor. 1, γράμμα τμαθὲν ὕπερθε λίθου. Antip. Sid. 93.
τέναγος. νηρῆος λαθρίοισιν ὑποκλώσας τενάγεσσιν. Apollonid. 16. -σύρτιος ἐν τενάγεσσι. Probl. ar. 36.
τεναγώδης -εος Ἡρακλῆς. ἀδ. 528.
τένων -οντι ναυκλάρῳ. Agath. Prooem.
τέρας, εἰνάλιον. Antip. Sid. 14.
τερέβινθος. Antip. Th. 40.
τερεβινθώδης, νῆσος. Antiphil. 28.
τερέτισμα, ἀντίτυπον. Agath. 68. φορμίγγων. Id. 91.
τέρετρον -ρα ἀκήεντα. Leon. Tar. 4.
τερηδών -όνος σύρμα. Strato. 32.
τέρενος -ένης μόσχου. Crinag. 22.
τέρμα, ἄφυκτον. Apollon. 12. βίου. Automed. 5. Thucyd. II. 236. τέρμ' ἐπέρησε βίου. Probl. ar. 19. ἐπ' ἄκρον. Onest. 3. τέρματος ἄκρου. Antip. Sid. 39. ἄδικον ἤντησα. ἀδ. 420. ταῦτα τέρματα πωλακίδων. Rufin. 37. ζωῆς τέρμαθ' ἵκοιτο. Antip. Sid. 86. δαίμονος οἱ φθινίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε. Dioscorid. 5. τέχνης. Parrhas. 2. γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου. ἀδ. 735. ἐπὶ στιβαροῖς τέρμασι γυμνασίου ἀδ. 213.
τέρμινθος. Meleag. 1, 30.
τεραύριον. Philodem. 12.
τέρπω -πεις στόμα. Agath. 54. -πεσκον ἄνακ. Cyrus 1.
τερπωλή, μερόπων. Leonti. 5. -ῆς. ἀπέστρεψεν. Jul. Aeg. 58. -ῇσι ἀδ. 528. ἀτέρπητον. ἀδ. 369.
τέρσω. ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης. Macedon. 6. χειλέων τερσομένων. Agath. 68.
τερψίνοος. -οιο φόρμιγγος. Il. 520.
τέρψις, τοῦ θεάτρου. Stat. Athl. 53. -ιν ὀλισθηρῆς τύχης. Agath. 66. ψυχῆς ἀποιχομένης. Stat. Athl. 42.
τετανὸς -ὸν πρίονα. Leon. Tar. 28.
τέτορες. Simonid. 29. Asclep. 28. Probl. ar. 23.
τετράγλωχιν. Leon. Tar. 35.
τετραέλικτος, ὄφις. Antip. Sid. 63.
τετραίνω. αὐλὸν ἐπ' ὄρτυγι τετρηνθέντα. Leon. Tar. 12.

τετρέκτερος, γλυφος. III. 333.
τετρύχει, εὐδαίμων. Meleag. 7.
τετρακόρυμβος, κισσός. Antip. Sid. 72.
τετρακτύς. Paul. Sil. 74. 160.
τετρακάλαι. Callim. 47.
τετράπλευρος -ον κίονα. ἀδ. Byz. 2. Θαῦμα. Ib. 35.
τετράπορος -ων ἀνέμων. ἀδ. Byz. 15. -οις ἀψῖσι. Ib. 3.
τέτρατος -τον. Aenigm. 15.
τετράς. Automed. 1.
τέτραχα. Stat. Athl. 2.
τετράχοος -όοισι κάδοις. Hedyl. 2. (3.)
τέττιξ, ἠχήεις, δροτεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς. Meleag. 111. ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων Nicias 8. ἀχέτα. Pamphil. 2. Archi. 29. πτερῷ ῥαπίζων ᾠδάν. Apollonid. 25. μουσομανής. Theaet. 2. δρυοκοίτᾳ τέττιγι. Anyte. 14. τὰν μουσῶν τέττιγα. Posidip. 9. φιλέρημον παροδῖτιν ἀηδόνα. ἀδ. 416. ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δροσόεις. Antip. Sid. 30 εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι. ἀδ. 468.
τεῦγμα. Dosiadas Ara 2.
τευθίς -ίδος ἢ τρίγλη. Theaet. 2.
τεῦχος -εϊ τῷδε. Crinag. 14. τεύχεσι βίβλων. Agath. 58. τεύχω -ειν μέλος. Paul. Sil. 54. ᾧ ἐνὶ χερσὶ θεύκτιστον Παλλὰς ἔτευξε χάριν. ἀδ. 206. τεύξας στέφανον. Meleag. 1, 2. ἐλευθερίην. ἀδ 164. σῖτον τετευχάτον. Macedon. 28 b. (III. 332.) τετευχέτην. Leo Phil. 3. τευξαμένη κηρῷ δόνακα. Leon Tar. 1. δόλον. Alex. Aetol. 5.
τέφρα, αἰῶνος Ἴλιον κατεδήδοκεν. Even. 14. ὀστέων οὐδὲ τέφρα. Theocr. 6. ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης. ἀδ. 17. βαιὸν ἀνάψας φάνιον ἐκ τέφρης. Meleag. 79. τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον. Id. 4. 55.
τεφρόω -οῦμαι πᾶς. Leon. Tar. 52.
τέχνη, εἰμὶ τέχνα Σκόπα. ἀδ. 233. αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι χεῖρες. Rufin. 13.
τεχνήμων -μονας αὐλούς. II. 513.
τεχνίτης. ἀδ. 287. -ην δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε. Strato 63.
τεχνῖτις, γραῖα. Nicarch. 4.

τεχνοσύνη. Leon. Tar. 25.
τήγανον, ὀστράκινον. Loll. Bass. 3. Pallad. 95. ἀδ. 338.
τήθη. Aenigm. 30.
τηκεδὼν -όνος ἄλγεα. Agath. 7. -όνι δύσφρονι. Diotim. 7.
τήκω -ει φθόνος φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην ἀδ. 429. τήκει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 374. νέον ἄνθος τήκειν ἐπιστάμενα. Nicarch. 10. τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην. Stat. Athl. 27. δισσὸν ἄλγος ἔτηξε μίαν. Onest. 8. ᾗς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν ἔρως. Meleag. 1, 2. ἐκ μαστῶν θερμὸν ἔτηξα γάλα. Lollius 9. ἔρωτες τήξουσί μοι κραδίην. Agath. 2. ἶσα κηρῷ τήκεται ἡ κραδίη. Id. 41. τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὁρῶν. Asclepiad. 24. οἴστρῳ. Paul Sil. 34. εἴης εἰς ἐμὲ τηκομένη, Id. 9. φροντίσι τηκόμεναι. Agath. 23. ὄμμα τέτηκται. Id. 13. ἐτάκη ὄμματα. ἀδ. 718. Σμερδίῳ ἐπὶ Θρηκὶ τακείς. Diosc. 24.
τηλαυγής -έα πυρσὸν ἀνάπτω. ἀδ. 372.
τηλεβόλος -ους ἰούς. Mnasalc. 4.
τηλεθάω -ει νῶτα χέρσου. Paul. Sil. 61. -άον εὐμούσοις χεύμασι. Jul. Aeg. 37. -άοντα. ἀδ. Byz. 18.
τηλεσκόπος -ον ὄχθον. Philip. 11. αἴγλην. Christ. Ecphr. 77.
τηλεφανής, κόσμος. Christ. Ecphr. 2
τηλίφιλον, πλατάγημα. Agath. 9.
τήλικος -κον φρύαγμα. Agath. 65.
τῆλις. Ammian. 20.
τηλόθεν. Antiphil. 24. Marc. Arg. 26. Pallad. 125. Paul Sil. 24. 42. ἀδ 275.
τηλοπέτης, ἀγέλη. Apollonid. 6.
τηλόσε. Even. 16. Leon. Tar. 96
τηλοτέρω. Paul. Sil. 36. τηλοτάτω. Antiphil. 36.
τηλοῦ Loll. Bass. 8.
τηνεί. ἀδ. 235.
τηνῶθε. Nossis 8.
τηξιμελής -εῖ νούσῳ. Philip. 25.
τηρέω -εῖς. Lucill. 23. τήρει τὸν γεραιόν. Eugen. II. 453. τηρούμεθα τῷ θανάτῳ. Pallad. 130.
τιθάς, ὄρνις. Alpheus 12.

τιθασός. οὐδ' αὐτῇ μητρὶ τιθασόν. Meleag. 91.

τίθημι et τιθέω. χερσὶ τίθησι τόκους Antiphan. 3. τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. Archil. 15. τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκα. Crates fr. 3. ἔργα τίθεσσο. Nicias 7. γλαῦκας ἔθεντο γόον. Dionys. 9. καὶ σὲ δεῖπνον ἔθεντο κύνες. ἀδ. 535. λάμπουσι μῆνιν ἔθεσθε. Antip. Sid. 94.

τιθηνέω. τοίην τις τιθηνείσθω ἑταίραν. Antip. Sid. 38. εὖ δ' ἔτι ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα. Simonid. 76. τιθηνεῖσθαι. Id. 106.

τιθηνήτειρα, λέοντος. Archi. 24. Antip. Sid. 45.

τιθηνητήρ -τῆρος ἐκ πόντοιο. Archia. 13.

τιθηνητήριος -ιον οὖθαρ. Polyaen. 4.

τιθύμαλλον -λα καὶ θύμα. Muc. Scaev. II. 265.

τίκτω. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51.

τίλλω -ουσα κόμην. Agath. 83.

τιμαλφής -ία φόρτον. Lucian. 17.

τιμωρός, μοιχῶν ῥάφανος. ἀδ. 570.

τίναγμα -μασι παλλομένοισι χαλκὸν ἁρμόσσει. Claudian. 2.

τινάσσω. νεῦρα γὰρ ἐξ ἐτίνασσον (ubi nunc ἐξετίνασσον) ἀδ. 175. παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην. Leon. Tar. 7. ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον. Eratosth. Cyr. 1. ἀπὸ στομάτων τινάξαι κελάδημα. Christ. Ecphr. 43. κύμβαλα χερσὶ τινάξαι. Agath. 42. τινασσομένη πίτυς αὔραις. ἀδ. 260. μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης. Asclepiad. 30.

τιννύω. λαοῖς ἔνδικα τιννυμένη. Maced. 16.

τιταίνω -ειν εἷμα. II. 510. μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων. ἀδ. Byz. 15. ὄμματα ἐς. Christ. Ecphr. 60. τιταινόμενος γυῖα. ἀδ. 292.

τιτρώσκω. τὴν τετρωμένην. Philip. 9.

τιτύσκω -κόμεθα φώριον ἀλλήλων βλέμμα. Paul. Sil. 31.

τλήθυμος -μα γειτόνα. Agath. 55.

τλῆμι. τετληότι θυμῷ. ἀδ. 457.

τλημοσύνη. Archil. fr. 1.

τμήγω. λίθον τμήξας ἀντίσι.

Theaet. 3. ἀτραπὸν ἐκμήξαντο. Leon. Tar. 68.
τμητοσίδηρος -ου ὕλης. Aenigm. 27.
τόθι. Antiphil. 29.
τοκάς -άδων βληχή. Plato 14.
τοκετός -τοῖο γιγαντείου. Agath. Prooem. ἡ τοκετῶν βάσανος. Philip. 34.
τοκίζω -ίσας τόκον. Lucill. 102.
τόκος. ὁ χρόνος τόκον τίκτει. Antiphan. 4.
τολυπεύω -πευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες. ἀδ. Byz. 32.
τολύπη -πας φύλακα. Antip. Sid. 26. ὀδόντι τολύπη καθαιρομένη. Philip. 28.
τομή, δένδροιο. Pallad. 105. -αῖς ὁμαλαῖσι. Synes. 1.
τόνος, πνεύματος. Parmen. 1. οὐκέτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους. Bianor. 17.
τοξαλκέτης -τα κοῦρε Λητοῦς. III. 333.
τοξοφόρος -ον ἔρωτα. ἀδ. 2.
τορεύς -έες γόμφων. Leon. Tar. 4.
τόρευμα. Aeli. Gall. 2.
τορευτός -τὸν ἔπος Καλλιμάχου. Crinag. 15.
τορέω. λεπτὰ τορήσας χείλεα. ἀδ. 387.
τορός. εἰ τορὸν ὕμας ἔλακεν. Antip. Sid. 24. -ῶν ὕμνων. Meleag. 1, 7.
τορύνη -αν ἐτνοδόνον. Leon. Tar. 14.
τοσαυτάκις. ἀδ. 308.
τοσσάτιος -ου χρυσοῦ. Agath. 53. ἔργου. ἀδ. Byz. 4. ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος. Joann. Barb. 8. -ης νίκης. Stat. Athl. 11. βαιὸν γέρας τοσσατίων καμάτων. Ib. 25. πόθων. Agath. 34. μόχθων. Id. 54. βίβλων. ἀδ. 518.
τόσος -ου κέρδεος. Plato 26.
τράγεος -εον πόδα. Automed. 7.
τράγινος -ίνας κόρας. Eryci. 7.
τραγίσκος. ἀδ 40.
τραγόπους. ἀδ. 315.
τράγος -ου πνεῖν. Lucill. 89. ὄζει. Jul. Bass. 1. βρομίου κεραὸν τράγον. Anyte 10. ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον. ἀδ. 38. γενειητῶν τράγων. Antip. Sid. 61.
τρανός -ὸν μαρτυροῦσα. Paul. Sil. 74. 31. ὄργια Δηοῦς κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανοτέροις. Antiphil. 33.
τρανόω -οῖ τὸν νοῦν. ἀδ. 445.
τρανῶς, μηνύει. Philod. 28.

τραυλίζω -ων ἔρως. Asclepiad. 6.
τραυματίζω. ἐτραυμάτισα. Lucill. 14.
τρέφω. ἐτρεφόμην ἀνέμοις. Jul. Aeg. 37.
τρέχνος -νέων Νυσίων. Dosiad. Ar. 1.
τρέχω -ει ὁ χρόνος. Pallad. 129. τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. Scolion. 4. πρωτόπλουν ἔτρεχεν ἡλικίην. Rufin. 8. ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην. Philip. 25.
τρέω. τρέσσαι ἀπὸ πτολέμου. Eryci. 8. μόθον οὐ τρέσεν. ἀδ. 750.
τρέω. τρῆσαι τὴν ὀροφήν. Lucill. 71. ἄτομον τῇ κεφαλῇ τρήσας. Id. 57. φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος. Lucian. 32.
τρηματόεις -όεντα λίθον. Philip. 17.
τρητός -ὴν λιθάκα. Paul. Sil. 52. -ὡς δόνακας. Eratosth. 3.
τρηχαλέος -έην λίθον. Damochar. 2. Paul. Sil. 50. χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην. Jul. Aeg. 27. -έαις βάτοις. Agath. 25.
τρηχύς, πόρος. Satyr. 5. λύκας. Theocr. 6. -εῖα περαίνεσις. Agath. 35. κονίη. Macedon. 33. θάλασσα. Leon. Tar. 76. Asclepiad. 33. Philip. 82. Tull. Laur. 2. τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγίς. Leon. Tar. 90. θάλασσα τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη. Id. 57. τρηχείην ῥάμνον. Zenodot. 2. Σέριφον. Hegesip. 6. ἀνέμων μάστιξι θάλασσα τραχὺ βοᾷ. Meleag. 50.
τρήχω. τετρηχυῖα θάλασσα. Leon. Tar. 96.
τριαίνη. Macedon. 27.
τριάς -άδος μυστιπόλος. ἀδ. Byz. 33.
τριβακός -κὸν περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι. Automed. 3. -ὴν χλαμύδα. Theod. 3.
τριβελής -ὲς δόρυ. Philip. 57.
τρίβολος -ον ἔτι πατέοντα. Dioscor. 28. -ους ὀξεῖς ἀχυρότριβας. Philip. 14.
τρίβω -οντας φυσικῆς φάρμακον φυσικῆς ἀντιδότου. Strato 11. μυρία με τρίψασαν κύματα. Antiphil. 26. τέτριπται ὀστεῦν. Leon. Tar. 68. λίνου τετριμμένον ἅλμῃ λείψανον.

ἀδ. 128. τὸ μάτην τρίβειν δίκτυον. ἀδ. 129.
τριγέρων. Leon. Tar. 91. ἀδ. 407. Νέστωρ. ἀδ. 622. νεκτάρεος Βρόμιος. Antiphan 3.
τρῖγλα. Theaet 3. -αν ἀπ' ἀνθρακίης. Apollonid. 7.
τριγλοφόρος -ους χιτῶνας. Satyr. Th. 1.
τριέλικτος -τον ὕδωρ Μαιάνδρου. Leon. Tar. 32. ἰχνοπέδαν. Antip. Sid. 17. νῆμα. Id. 70. -τους θώρακας νηός. Archimel. 1.
τριέσπερος -οιο καύτας. Dosiad. Ar. 2.
τριετὴς -τεῖς δρόμοι ἀδ. 646.
τριζυγὴς -ίες χάριτες. Maced 33.
τρίζυξ -υγες σύναιμοι. Archi. 7. 9. μοῦσαι. Antip. Sid. 35.
τρίζω. τετριγυῖα χορδά. Paul. Sil. 48.
τρίκλωστος, βόλου ἐπισπαστήρ. Antip. Sid. 17.
τρικόρωνος, γραῦς. Agath. 70. Lucill. 32.
τριλλίστως. Macedon. 5.
τριμάκαρ. Paul. Sil. 72. Agath 82.
τρίναξ. Philip. 14.
τριόδους -δοντι ἐνήλειψεν με. ἀδ. 95.
τριπάνουργος, ἔρως. Meleag. 12.
τρίπηχυς -υν ῥίνα. ἀδ. 91.
τριπιθήκινος. Lucill. 35.
τριπλόος -α γοῦνα. Dioscor. 14.
τριποδηλάλος, Φοῖβος. Christ. Ecphr. 72.
τριπόθητος -τε. Stat. Athl. 26.
τριπόνητος -τον ἔριν. Leon. Tar. 20.
τρίπορθος. Dosiad. Ar. 2.
τρίπους -οδα δαιδάλεον. Simonid 58. μάρτυρα βακχίων ἀέθλων. Id. 76.
τρισάλαστος. Meleag. 72. ἀδ. 272.
τρισάωρος. Theodor. 17.
τρισδείλαιος ἀδ. 648.
τρισδύστηνος. ἀδ. 653.
τρισέληνος -νε ἀλεξίκακε. Pallad. 133. -νῳ νυκτί. ἀδ. 288.
τρισέπαρχος. ἀδ. Byz. 4. 10.
τρισκελὴς -ὶς ξόανον. Theocr. 4.
τρισσὸς -ῶν ἐτέων παῖς. Antip. Sid. 86. τέκέων. Antip. Th. 48.
τρισσόφωτος, φαῦσις. Paul. Sil. 74. 187.
τρίστοιχος. Marian. 2.
τρίστομος, αἰχμά. Agath. 43.

τριπάλαιστα. ἀδ. 684. (Lectt. 304.)
τριπέτυστος, δόναξ. Archias. 10.
τριτοκίῳ - καὶ νηδὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. Crinag. 22.
τριχάλεπτος. Strato 71.
τριχθάδιος. Agath. 72. Paul. Sil. 2. 34. Zosim. 1.
τριχόλωτος - τον ἀνάγκην. Pallad. 9.
τριχόμαλλος, ὄϊς. Antip. Sid. 94.
τριχόφοιτος, ἴουλος. Strato 9.
τρίψις, αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψεις. Agath. 53.
τρομέω. μορφὴ σὴ χρόνον οὐ τρομέει. Jul. Aeg. 4. - έων ὄπιν. ἀδ. 291.
τρόπαιον - α νόσων στήσας. ἀδ. 542.
τροπαιοφόρος, Κύπρις. Agath. 8. λίθος. Parmen. 6. - ον Πᾶνα. ἀδ. 264.
τρόπις, τυφλὴ ἔδραμε πᾶσα τρόπις. Loll. Bass. 5. ἀκάτου. Antiphil. 25. - ιν πῆξαι. Id. 27. ἀργυφήν. Antip. Sid. 96.
τροφεῖον - ων ἄλαγμα. Meleag. 58.
τροφεύς - έα. Dioscor. 35.
τρόφιμος, Μουσῶν. Pallad. 118. - ην σύνταξιν. Id. 44.
τροχάζω - ζε. Posidip. 12. αὐτοκυβερνήτει πρὸς κύτος ἐτρόχασαν. Philip. 73.
τροχαῖος - α πανία. Leon. Tar. 8.
τροχαλός - ὴν φωνήν. Christ. Ecphr. 29. - αὶ ἀπωραί. Id. 22. - ὴν μάστιγα. Stat. Athl. 16. - οῖς γελασίνοις. Rufin. 2. - λώτερε μοιράων. Pallad. 67.
τροχιή. ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται. Leon. Tar. 67. νύμφαι κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχιήν. Antip. Th. 39.
τροχίζω. οὐ τροχιεῖ τις τον ληστήν. Asclepiad. 27.
τρόχιος - ίαν φθοΐδα. Addae. 1.
τροχοειδής - έος πόλιος. inedit.
τροχόεις - εσσα κύλιξ. Macedon. 18.
τρυγάω - όωντα χορόν. ἀδ. 320. - ήσας παίδων ἄνθος. Meleag. 2. ἄταρ ῥιζόθεν. Jul. Bass. III. 332.
τρύγη. ἀδ. 90.
τρυγόνιον. Philodem. 31.
τρύζω - ει ὀλολυγών. Agath. 25.
τρύξ. ἄγρει οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. Archil. fr. 5. φωνῆς τρύγα. Euodus 2. Σιληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.

τρύπανον, περιαγές. Leon. Tar. 28. -να εὐδίνητα. Id. 4.

τρυπάω -ῶν πάντας ἐπιστάμεθα. Antisti. 3. ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην. Ammian. 17. Lucill. 58.

τρύπη. Aenigm. 23.

τρύπημα -ματα μυρμήκων. Lucill. 18.

τρυφάω -ήσας. ἀδ. 527.

τρυφερός -ὸν μείδημα. Meleag. 65. θάλος. Id. 88. -ῆς Ἰηουίης. ἀδ. 487. -ῷ χρωτί. Meleag. 93. -αῖς χερσίν. Rufin 33.

τρυφή, βίος. Rufin. 10.

τρυφηλός -αὶ σάρκες. ἀδ. 678.

τρύφος -εα χθονός, νῆσοι. Antip. Th. 37.

τρῦχος, λύθρον. ἀδ. 294. ἁλιανθές. Antip. Sid. 34. -ει χλαίνης. Posidip. 17. -η γεραιά. Philip. 8.

τρύχω -ει πόθος. ἀδ. 27. -ουσιν ἔρωτες δισσοί με. ἀδ. 10.

τρύω. αὐτὴ τέτρυσαι. Simonid. 50. δακρύσι τετρύμεθα. Antiphil. 39. γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος. ἀδ. 679. ἁπαλῷ ὕπνῳ. Marian. 5. τετρυμένα γυῖ᾽ ἀνάπαυσον. Anyte. 7.

τρώγλη. Strato 97.

τρώγω. τρωχθεὶς μόλιβδος. Jul. Aeg. 11.

τρώκτης -ταις χερσὶ τίθησι τόκους. Antiphan. 3.

τυγχάνω. οὐχ ὁ τυχών. Automed. 7.

τύλη -η ἐπεκλίνθην. Ammian. 19.

τυλόω. εὖ τετυλωμένον ὅπλον. Eryci 6.

τυμβίτης, λαᾶς. Leon. Tar. 65.

τυμβοῦχος, κήρ. inedit.

τυμβωρυχέω -ῶν παρανόμως. ἀδ. 694.

τύμμα, κάκτου. Philet. 10. κέντρῳ φέρεις. Marc. Arg. 2. -ατι ψακάδων. Antiphil. 44. (Lectt. 142.) -τα πλευροῦ. Agath. 69.

τύπανον -ου βρόμον. Phalaec. 3. ἑνὸς ἄξιοι. Lucill. 42.

τύπος. σκιόεις. Jul. Aeg. 3. γραπτός. Pers. 4. μορφῆς. Meleag. 12. Phaedim. 2. ἐν κραδίῃ γνωστὸς ἔνεστι τύπος. Meleag. 53. θύρσων. Dioscor. 29. τύπον ὀρθόν. Jul. Aeg. 1. θεῖον. Rufin. 11. γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης. Paul. Sil. 27. ἀπ᾽ ἔργων, οὐ μορφῆς γνωστὸν ἔχουσι τύπον. Archias. 17. φυῆς ἐρατὸν τύπον. Diodor. 5.

αἰχμῇ τύποι μίμνουσιν ὀδόντων. Paul. Sil. 47. φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη. Macedon. 27. ἀνδρὸς μηρῶν ἐξελάχησα τύπους. Even. 12. πλαστουργοῦσα τύπους τοὺς Ἐλεφαντιάδος. Philodem. 9.
τυπόω -πωσάμενος παῖδα. Meleag. 11. ἔμπνουν θῆρα. Archias 12. ψυχήν. Stat. Athl. 16.
τύπτω. ὀδμά μιν ἔτυψε λύκου. Eryci. 7. γυῖα πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου. Anyte. 6. τετυμμένη. Leo Phil. 4.
τυρευτήρ. inedit.
τυρός -ὸν πίονα. Aristo. 2. -οὺς ἁπαλούς. Loll. Bass. 3.
τυροφόρος -ον πλακόεντα. Theodorid. 5.
τυῤῥηνολέτης. II. 517.
τύρσις. ἀδ. 204.
τυτθόν, ὑπὲρ ἄκραν. Leon. Tar. 39. ὕπερθε πάγου. Crinag. 31. τυτθοῦ γνώμονος. ἀδ. 241.
τυφήρης -ρα λύχνον. Antip. Th. 13.
τυφλός -ἡ τρόπις. Loll. Bass. 5. -οῦ κύματος ἰχθυβόλος. Serap. II. 291. πίδακος ἐκ τυφλῆς. Antip. Sid. 84. τυφλαὶ σπιλάδες. Gaetul. 7. -λὰ κύματα. ἀδ. 31.
τῦφος, ἔμαρψε τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια. Crates fr. 5. -όν σοι Πλάτων ἐνέφυσεν. Pallad. 122.
τύφω -εται πῦρ ἐγκρύφιον. Philodem. 15. πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ. Id. 14. πυρὶ τυφόμενον. Leon. Tar. 43. τὸ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ. Meleag. 13. τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι. Id. 4.
τυχαίως. Strato 64.
τύχη. οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη. ἀδ. 542.
τυχόν Hedyl. 3. (II. 527.) Lucill. 42. 111.
τύχων. Pers. 3.

Υ.

ὑάκινθος, ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης. Paul. Sil. 17. -ον λάληθρον. Meleag. 1, 13. πορφυρέην. Id. 105.
ὑάλεος -έην ὄψιν. Strato 88. οἰνοδόκον κύλικα. Qu. Maec. 7.
ὕαλος. ὑπὸ γλαυκῆς ὑάλου κλειομένην νάρδον. Antiphil. 6.
ὑαλόχροος. Leon. Tar. 5.

ὕβρις, σώματος. Antioch. 2. -ιν θαλάσσης. Xenocr.
ὑβριστής, ἄνεμος. Theodor. 15. πότος οἴνῳ. Onest. 5. -τὴν μῦθον. Paul. Sil. 25. 41. πενίης πλοῦτον. Pallad. 108. -τὰ σωφροσύνας. Qu. Maec. 9.
ὑβριστήρ -ῆρας ἰάμβους. Meleag. 119.
ὑγιαίνω -νε. Philod. 4. καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥρην. Strato 19.
ὑγιής, λόγος. Macedon. 17.
ὑγραίνω -ανθείσης Δημήτερος. Strato 67.
ὑγροπορέω -ουν νέες. Theaet. Sch. 4.
ὑγρός. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51. -ὸν δεσμόν. Macedon. 1. ἅλμα. Archias 30. -ὰ ἄψεα. Paul. Sil. 7. δεδορκώς. Leon. Tar. 37. ὑγρὰ δερκομένοισιν ὄμμασιν. Antip. Sid. 23.
ὑγρόφθογγος, λάγυνος. Marc. Arg. 18.
ὑδασιστεγής, πῖλος. Philip. 5.
ὑδάτινος -νη νάρκισσος. ἀδ. 705. -νους φορέουσα βραχίονας. Antip. Th. 32.
ὑδατόεις -όεσσα καλύπτρη. Nici. 3. κούρη Διὸς ὑδατόεσσα. ἀδ. 194. -όεντα δόμον. Hermocr. 2.
ὑδρία -αν. ἀδ. 393.
ὑδροποτέω -τήσας. Lucill. 102.
ὑδροπότης -τας μύθων μνήμονας. Antip. Sid. 8. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας. Antip. Th. 45.
ὑδρωπικός -κὴ ναῦς. Nicarch. III. 332.
ὕδωρ. πάντ ἐγένεσθε. Dioscor. 22. ὅρκιά φησιν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι. Meleag. 71.
ὑέλινος -ῳ δαπέδῳ. Aenigm. 18.
ὕελος -ου πορφυρέης. Hedyl. 3.
ὑέτιος, νότος. ἀδ. 384. -ίοιο ἀρκτούρου. Pers. 5. -ίην ἀτραπόν. Antip. Sid. 107.
ὑλαῖος -αίην ἀνθοσύνην. Agath. 71. -ης εὐφροσύνης. Mariän. 1.
ὑλακή, καστορίδων. Agath. 28. δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων. Julian. Aeg. 59.
ὑλακτέω -τούσης νηδύος ἡσυχίην. Qu. Maec. 8.
ὑλακτητής -ὴν δήμου. Theodorid. 18.
ὑλήεις. II. 517. σκόπελος. Antip. Sid. 27.

ὑλήσκοπος, Πάν. Philip. 8.
ὑλήωρος, Πάν. Leon. Tar. 17.
ὑλιγενής. Nicaen. fr. 6.
ὑλοβάτης, Πάν. Agath. 29. Theaët. Schol. 3. νόμιος. Muc. Scaev. II 265.
ὑλονόμος. Paul. Sil. 47, θήρ. Simonid. 112, -ων τετραπόδων. Archi. 8. Damag. 5.
ὑμέναιος -ον ᾖσα. ἀδ. 703. γάμων ἀείσαμεν. ἀδ. 754.
ὑμνήτειρα. II. 517.
ὑμναγόρας. II. 518.
ὑμνητήρ, ὑμεναίων. Leon. Tar. 80.
ὑμνοθέτης. Theocr. 10. -την στέφανον. Meleag. 1, 2, 44. 123. 129.
ὑμνοπόλος. Meleag. 1, 13. Leon. Tar. 81. Antip. Th. 56. Marc. Arg. 28. -ούς δόνακας. Antip. Sid. 35.
ὕμνος. ἀδ. 450. -ω Φιλόγνιον. Philip. 14.
ὑπάγω. Glaüc. 2. -εις αἰθήν. Nicarch. 7. δι' ὀρθῆς ὕπαγε. ἀδ. 693. σοὶ θρῆνας ὑπεξόμεθα. Antip. Th. 10.
ὑπαιάζω -οντα, ἀδ. 419.
ὑπακούω -σαν κρουσμάγμασιν. Pallad. 13.
ὑπαντέω -ήντει. ἀδ. 287.
ὑπαντιάζω -άσασα μητήρ. Pallad. 99. -άσαντες. Plato 6.
ὑπάτη -ην πλήκτροις ἐδόνησας. Agath. 68.
ὕπατος, ἀθανάτων. Antip. Th. 24. -ην χάριν. ἀδ. 352.
ὑπεκβάλλω. Rufin. 33.
ὑπεκδέχομαι -δέχεται. ἀδ. 221.
ὑπεκκαλύπτω -κεκαλυμμένον ὀστεῦν. Leon. Tar. 68.
ὑπεκπροφεύγω -φύγῃ. ἀδ. 278. -φυγών. ἀδ. 533.
ὑπεκφέρω -εξήνεικεν. Phalaec 5. -φέρεται. Leonti. 17.
ὑπένδυμα. Hedyl. 2. χιτῶνος. Marc. Arg. 20.
ὑπεραίρω -ήρθη. Agath. 22. δεκάτην οὐχ ὑπερῆρεν ἠῶ. Tymn. 6.
ὑπέραντλος -λα πάντα νέρθε. Meleag. 77.
ὑπερακοντάω -ακοντηθείς. ἀδ. 317.
ὑπερβασίη. Paul. Sil. 35.
ὑπέρβιος -ιον ἀσπίδα. Jul. Aeg. 3.
ὑπερβρύζω -υσθεῖσα κίσσῳ. Bianor. 9.
ὑπερβύθιος. Bian. 8.
ὑπερδέω -δήσας. Lucill. 3.

ὑπερεκκρεμάω -άσωμαι. Rufin. 22.
ὑπερευτυχίη. Rufin. 5.
ὑπερηφανίη -ης ἀνέχεσθαι. Pallad. 107.
ὑπερέχω. ὑπερέσχες λεχοῖ χεῖρας. Phaedim. 3. ὑπερέσχον ἀοιδάν. Antip. Sid. 71. σοβαρὴν ὑπερέσχεθεν ὀφρύν. Agath. 22.
ὑπεριάχω. σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν. Antip. Sid. 48.
ὑπερκρεμάω. τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας. ἀδ. 367.
ὑπερκύπτω -τειν πολλῶν ὄλβον. Antiphil. 6. ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα. Agath. 24. ὑπερκύψας βαιόν. Cyrus 6.
ὑπέρμαχος -ον ἀσπίδα τείνας. Archias 17.
ὑπεροιδαίνω -ουσα. Εὐρώταν. Rufin. 6.
ὑπεροπλίη. Rhian. 1.
ὑπέροπτος -τα καὶ ἄγρια. Strato 35.
ὑπερπέτομαι -πέταται παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν. Strato 88. ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται. Paul. Sil. 9. ἄγρια τύμβον. ἀδ. 667.
ὑπερτέλλω, ἄστεσι γαίης. ἀδ. Byz. 15. -λοντα πέτρον. Paul. Sil. 33.
ὑπερτίθημι -τίθεσαν βωμόν. ἀδ. 191. ἀπείρους ἀστέρας ἐν μήνῃ φέγγος ὑπερτίθεται. Marc. Arg. 12.
ὑπερτρέχω -έδραμον αἴγλην. ἀδ. Byz. 15. σὸν γῆρας νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις. Stat. Athl. 31.
ὑπέρφιλος. Pallad. 135. -άλου βυβλίδος. ἀδ. 361. -άλοις μερέων. Theaet. Schol. 4.
ὑπερφυής -έεσσι διαβᾶσα ποσίν. Sosip. (Dioscor.) 2.
ὑπερχυλάω. ἐκ θυρίδος αὐτὸν ζητῶν ὑπερχυλάσαι. Leon. Alex. 4.
ὑπέρχομαι, ἀφνειὴν Κυθέρειαν. Paul. Sil. 38. -χομένη Παφίην. Irenae. 2. ἀποιχομένου φθέγγον ὑπῆλθε μίτου. Paul. Sil. 48.
ὑπερῷον, ἀδ. Her. 28.
ὑπέχω -όσχοι κάλλος ἀμπλακίην. Jul. Aeg. 2.
ὑπήκοος, Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν. Antip. Th. 41.
ὑπηνέμιος -ον φῦσαν. Pallad. 18.
ὑπήνεμος. ἀδ. 313.
ὑπηνήτης -ταν τράγον. Agath. 29.
ὑπηρεσίη. Plato jun. 1.
ὑπναλέος -έῳ κόπῳ. Rufin. 5.
ὑπναπάτης -ην χρῶτα. Meleag. 66. 102.
ὕπνος. Ζεὺς βαθὺν ὕπνον ἔχεις.

Probl. ar. 21. μαλακώτερον ὕπνου λαίμασιν. Antip. Th. 32. ὕπνος χάλκεος. Stat. Athl. 51.
ὑπνοφόβης. II. 517.
ὑπνόω -ει θάλασσα. Theaet. 2.
ὑποβένθιος. Crinag. 39.
ὑποβλέπω. μὴ λεῖν' ὑπόβλεπε. Crinag. 1.
ὑποβρέχω -ξας ταῖς κοτύλαις. ἀδ. 448.
ὑποβρύχιος. Aristo 3. -ιον πένθος. Christod. Ecphr. 185.
ὑποδακρύω -εδάκρυσεν. ἀδ. 334.
ὑποδείκνυμι -μένην. Damochar. 4.
ὑποδέχομαι -δέξατο. ἀδ. 532.
ὑπόδυμι. ὀδυνείην ὑπέδυ χθόνα. Diodor. 10. ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος ὑποδύεται. Scol. 15. κυμάτων ὑπεδύσατο σιγήν. Paul. Sil. 81.
ὑπεκθέω -εμεν. ἀδ. 195.
ὑποεργός -ούς. Stat. Athl. 22.
ὑποζευγνύω. ὑπέζευκται μὲν Ὁμήρῳ. Antip. Th. 24. πόντος ὑπέζευκται δορί. Alpheus 7.
ὑποζώννυμι. τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας. Strato 64.
ὑποθάλπω -πόμενον πῦρ τέφρῃ. Meleag. 4, 55.
ὑποθερμαίνω. θερμάνθη ξίφος αἵματι. Leo Phil. 6.
ὑποθρύπτω -εθρύφθην προσώπῳ. Agath. 8.
ὑποικέω -κεῖ δάκρυ ὀφθαλμοῖς. Glauc. 5.
ὑποικίζομαι -ῳκίσατο τεὴν βίβλον. Loll. Bass. 11.
ὑποκαίω -όμενοι. Meleag. 4.
ὑποκάμπτω -τεις ἤδη. Automed. 5.
ὑπόκειμαι. συνίδες ποσὶν ὑπόκεινται. ἀδ. 84. νοῦν ὑπόκεισθαι δεῖ τοῖς γράμμασι. Cereal. 2.
ὑποκλάζω -ων λύχνος. Paul. Sil. 29. ὑποκλασθέντα θυμόν. Agath. 4.
ὑποκλέπτω -ων λέκτρον ἀλλοτρίης ἀλόχου. Agath. 93. -οντες ἀπωπήν. Paul. Sil. 31. ὄμμα. Id. 14. ζῆλον. Agath. 11. -τομένην Φιλίνην. Id. 18.
ὑποκλίνω -ινθῃ μαζός. Agath. 13. -ινθέντα κόμαισι. Antiphil. 12.
ὑποκλύζω -ει πόντος χθονὸς ἕδρανα. Paul. Sil. 61.
ὑποκόλπιος. Callim. 16. Philod. 16. Automed. 1. Qu. Maec. 3. Paul. Sil. 12. πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον. Strato 50.
ὑποκρισίη. ἀδ. 353.

ὑπόκρισις. ἀσκήσας τραγικῆς εἶδος ὑποκρίσιος. ἀδ. 752 b. (Lectt. 301.)
ὑποκρούω -ούσας ἐμὲ λεπτῇ χερμάδι. ἀδ. 204.
ὑπολάμπω -πόμενον τέφρῃ πῦρ. (ubi nunc ὑποθαλπόμενον) Meleag. 55.
ὑπονέμω -νειμάμενον πῦρ. Theaet. 4.
ὑπόνοια -αν φεύγων. Lucill. 7.
ὑποξύω -ων ποταμὸς πέζαν νάπης. Marian. 3.
ὑποπλώω -ώοντα λαθραίῃ εἰρεσίῃ. Antiphil. 23.
ὑποπόρφυρος -ον ῥόδον. ἀδ. 58.
ὑποπρηΰνω. ἀμφασίης ὑπεπρήϋνεν ἀνάγκην. Paul. Sil. 7.
ὑπόπτερος. Meleag. 95.
ὑποπυθμίδιος -ον σπονδήν. Leon. Tar. 13.
ὑποριπίζω -ει πῦρ. Paul. Sil. 43.
ὑποσαλπίζω -ων. ἀδ. 313 b. (Lectt 274.)
ὑποσκελίζω. ὑπεσκέλισται ἐκ μέθας Ἀνακρέων. Leon. Tar. 38.
ὑποσπείρω -εις οὔασι μειλιχίην. Leonti. 3.
ὑποστορέω σοί με ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσε. Meleag. 21. κέρδεσι χεῖρας. Leonti. 14.
ὑποσφίγγω -ίγξασα πλοκαμῖδας καλύπτρῃ. Christod. Ecphr. 81.
ὑποσχεσίη -η ἀψευδής. Polyaen. 1. Callim. 25.
ὑποσχέσιον. Laure. 1.
ὑποτάσσω. πᾶσαν γῆν ὑπέταξε θρόνῳ. ἀδ. 309.
ὑποτίθημι. ὑπέθου καλύβῃ. ἀδ. 676.
ὑποτρέχω -έδραμε. ἀδ. 277.
ὑπότροπος -ον ἦμαρ. Christ. Ecphr. 262.
ὑποτρύζω -ουσα λεπτόν. Agath. 68.
ὑποτρώγω -ων τοῖχον ποταμός. Callim. 6.
ὑπουθάτιος -ιον μόσχον. Bian. inedit.
ὑποφαῦσις, σάλπιγξ εἰράνας. Antip. Sid. 10.
ὑποφήτης -την εὐεπίης, ἀδ. 682.
ὑποφήτωρ -τορες Πιερίδων. Probl. ar. 1.
ὑποφλέγω -ξας λαμπάδι ὕδωρ. Marian. 4.
ὑποχθόνιος -ιον πορθὸν ἀνασχομένη. Ion Chi. 1.
ὑποφωλεύω -ουσαν τοίχοις. Antiphil. 40.
ὕπτιος, ἐξετάθη. Lucill. 63. 68. -ιον ἵππον. Asclep. 30. -ίους κλίνουσι. Archil. fr. 15.

ὑπωρόφιος - ἐπ αὔλις. Hegesip. 3. - ια τέξα. Simonid. 49. - ίαισι γυναιξί. Antip. Sid. 87.
ὑπώροφος - α οἰκία. Antip. Sid. 37.
ὕσγινον - ἐξ ὑσγίνοιο βαφθέντα. Myrin. 2.
ὑσπληγξ. ἐφ' ὑσπλήγων ἢ τέρματος. Antip. Sid. 39.
ὑστάτιος - ιον νᾶμα. Aemilian. 1. - ιον πρότερον. Pallad. 47. - ίοις ἐν Ἴβηρσι. Crinag. 45.
ὑστερόπους, νέμεσις. Strato 71.
ὑστερόφωνος - ον ὄπα. Satyr. Thy. 2.
ὕφαλμος, καυθείς. Philip. 53.
ὑφαίνω - ειν μέλος εὔυμνον. Christ. Ecphr. 70. μῆτιν. Id. 250. κάλλος ἔφαινεν στήθει. Id. 329. πιερικῆς σειρῆνος ἔργον. Id. 350. ἱστορίης δημήγορον ἦθος. Id. 373. μέλος χορδῆσιν. Id. 397. στέφανον. ἀδ. 83. λεπτὸν ὑφηναμένα ἀράχνα. ἀδ. 419. πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος. ἀδ. 587. ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. Alcae. Mess. 7. τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον. Philip. 18.
ὕφαλος - οις πέτραις. Lucill. 122.
ὑφαντός - τοὺς θώρηκας. Leon. Tar. 23.
ὑφέσπερα. ἀδ. 55.
ὑφηγεμών - μόνα νέων ἔρωτα. Meleag. 11.
ὑφηγητήρ. Automed. 6.
ὑφηνίοχος, κάλλει. Meleag. 86.
ὑφόρμισις, σκεπανή. ἀδ. 396.
ὕφος - η πλέκοντες. Tib. Ill. 2.
ὑψαυχενίζω - ει. Philip. 50.
ὑψαύχην. Paul. Sil. 35. ἀδ. 77. - ενος κραδίης. Irenae. 3. - ενα ἑσπερίην. Agath. 56.
ὑψικέλευθος - ον ψυχήν. ἀδ. 574.
ὑψίκομος. Plato 13. - οι δόνακες. Paul. Sil. 44. - μοις δονάκεσσι. Simm. Rh. 5. II. 525.
ὑψίλοφος - ων θυρίδων. Asclep. 15.
ὑψιμέδων, Ζεύς. ἀδ. 483.
ὑψιπαγής, Σίπυλος. Theodor. 7.
ὑψιπετής - τῆ ταρσόν. Apollonid. 14.
ὑψίπυργος. Simonid. 91.
ὑψιφαής - ῆ τάφον λάινον. Diodor. 14. - ῆς δρόμος. Stat. Athl. 45.

φερηνθής. -έος εἴαρος ὥρη. Meleag. 110.
φέρασπις, Αἴας. ἀδ. 388. -ιδος Ἀθήνης. Christod. Ecphr. 388.
φέρβω -βε τὸν ἐργατίνην. Damochar. 2. ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν. Isidor. 5. -μέναις ποίμναις. ἀδ. 230. -ναις χήναις. ἀδ. 667.
φεραυγής -έα κοίρανον αἴγλης. ἀδ. 339.
φερεσακής -κέων Ἀχαιῶν. Christod. Ecphr. 163.
φερέσβιος -ιον κύρσον τέχνης. Jul. Aeg. 23.
φερεστάφυλος, Διόνυσος. Meleag. 110.
φερνή. ἀδ. 86.
φηγίνεος -ον κρητῆρα. Qu. Maec. 7.
φηγινός, κολοσσός. Eryci. 4. -ὸν ὄζον. Callim. 30. -ὸν ὄζον ξέσσαντες βουκόλοι. ἀδ. 125.
φηγός. κόψας ἐκ φηγοῦ Πᾶνα. Philip. Th. 7.
φηλήτης, ἔρως. Diophan.
φθάνω -νει πρὸς αἰθέρα. Stat. Athl. 36. ἀριστείην ἔφθανεν εἰς ἰδίην. Apollonid. 12. ᾅδης τὴν δειλῆς ἔφθασε παρθενίην. Parmen. 13. τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας. Jul. Poll. 3. παῖδα δαίμων ἔφθασεν. Dioscorid. 32. κόραξ ἔφθαν' ἀνιμάσσων ὕδωρ. Bian. 4. παῖς ὑπὸ βλοσυροῦ χείματος ἐφθάνετο. Bian. 5.
φθέγγομαι -μενον σῆμα ἀγλώττῳ στόματι. Antiphil. 17. -μένη στεινῷ στόματι λάγυνος. ἀδ. 77. -ναι σελίδες. Posidip. 20. -μένων βλεφάρων βλέμμα. Paul. Sil. 21.
φθείρ -εῖρα. Strato 99. -ῶν ποιητὴς πώγων. Ammian. 21.
φθείρω. μὴ φθείρες περικλάνιον βίον ἕλκων. Leon. Tar. 55.
φθινόπωρον, τὸν ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης. Paul. Sil. 8.
φθισήνωρ -ορα θυμοῦ. ἀδ. Her. 7. μῆνιν. Ib. 9.
φθοΐς. ἰπνίτα πιαλέου φθοΐος. Phani. 5. τροχίαν φθοΐδα. Addae. 1.
φθονερός -ὸν κάλλος. Strato 71. πρὶν ἐλθεῖν τὰς φθονεράς. Id. 16.
φθόνος, οἰκτιρμοῦ ἀμείνων. Pallad. 124. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. Sanii. 2. τίς φθόνος ὄσσων. Diotim. 1.
φθορεύς -έα παρθενικῶν. Pallad. 3.

φιλάβρομος -ον οἶνον. Dosiad. Ara 1.

φιλάβουλος. Meleag. 55. -λον ἔρον. Antip. Sid. 43.

φιλάγλαος, Ἑρμῆς. Asclepiad. 3.

φιλάγραυλος, Πάν. Macedon. 26.

φιλαγρέτις, Ἄρτεμις. Paul. Sil. 72.

φιλάγρυπνος, λύχνος. Meleag. 66. πόθος Id. 103. -οιο μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -πνων σήματα παννυχίδων. ἀδ. 525.

φιλάγων -ωνα κισσόν. Dioscor. 30.

φιλάδελφος -ου Κύπριδος. Posidip. 21.

φιλάεθλος, Ἑρμῆς. ἀδ. 27.

φιλαιδήμων. Dioscor. 26.

φιλαίματος. ἄρης. Anacr. 81.

φιλάκρητος. Simon. 54. Antip. Sid. 90. Dioscor. 37. Aristo 3. -του σύντροφος ἁρμονίης. Antip. Sid. 74. -τῳ Διονύσῳ. ἀδ. 130. -τον ἕρπυλλον Meleag 53. -τους κώμους. Paul. Sil. 29. χορείας. Agath. Prooem.

φιλαλήθης -θεῖ. Macedon. 28 *b*.

φιλανδρία -ας. ἀδ. 724.

φίλανδρος. ἀδ. 724.

φιλανθής. ἱερὰ ἔργα μελίσσης. Marc. Arg. 2.

φιλαοίδος -οιδὸν κερκίδα. Antip. Sid. 9. τέττιγα. ἀδ. 419.

φιλαργυρίη -αι ἔροι. Nicarch. 18.

φιλαστράγαλος -λῳ παιδί. Damaget. 1. (Antip. Sid. 25.)

φιλάσωτος. Meleag. 60. 64.

φιλέραστος. Philet. 1. Ζηνοφίλα. Id. 92. -τον ῥόδον. Id. 98. -τα ῥόδα. Id. 105. -τον πηκτίδα. ἀδ. 743.

φιλεράστρια. Philodem. 17.

φιλέρημος -ον τέττιγα. ἀδ. 416.

φιλέριθος -θε κόρη. Philip. 18.

φιλέρως -ωτα κίκινον. Meleag. 66. ἡ φιλέρωσι φαίνουσα σελήνη. Id. 64.

φιλέσπερον, ἄνθος. Dioscorid. 24.

φιλέταιρος -ον ψυχῆς. Philisc. 1. 184.

φιλεύϊος. Il. 517.

φιλεύλειχος -ῳ λαφυγμῷ. Leon. Tar. 14.

φιλέχθρος -ον μίξιν. Paul. Sil. 74. 159.

φιλέω, μήτρα ἣ τοὺς μαστοὺς ἐφίλησε. Callim. 19. -εῖ

μακρὰ, ὕμφοφα. Paul. Sil. 2.

φιλήδονος -ον βάκχου νᾶμα. ἀδ. 80.

φιληλάκατος, καλάθισκος. Antip. Sid. 28.

φίλημα -τα μαλθακά. Paul. Sil. 2. 3.

φιλήνεμος -μον αὐλὸν καμινευτῆρα. Philip. 16.

φιλητής -ταί. Macedon. 5.

φιλήτης -τεων ἄνακτα. ἀδ. 237.

φίλητρον. Crates II. 3.

φιλόβακχος. Philod. 31.

φιλόγαμος, ὗνες. Philip. 14.

φιλόδενδρος. Theaet. Sch. 3.

φιλοδίτης -δῖτα Πρίηπε. Philip. 20.

φιλόδουπος -ον ἄμας. Phani. 4.

φιλόεργος. Leon. Tar. 8. Antip. Sid. 26. -ον κερκίδα. ἀδ. 116.

φιλοζέφυρος -ου Ἀρσινόης. Hedyl. 4. (8.) -αιο γαλήνης. Theaet. 2. -οι λειμῶνες. Strato 37.

φιλοθουκυδίδης. Thom. Sch. III. 125.

φίλοινος. Leon. Tar. 87.

φιλοκαμπής -έα κέρκον. Phani. 2.

φιλοκαρποφόρος -ου θέρεος. ἀδ. 177.

φιλοκερδής -έα φῦλα λῃστέων. Antip. Sid. 78.

φιλοκέρτομος τέχνη. Stat. Athl. 42. -τομοι Σάτυροι. Nil. Schol. III. 14.

φιλοκίνδυνος -νῳ φροντίδι. Dioscor. 29.

φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως. Nicand. 1.

φιλόκοινος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)

φιλόκρημνος -ων αἰγινόμων. Leon. Al. 12.

φιλοκρόταλος -οισι θυμέλῃσι. II. 520.

φιλόκωμος, πηκτίς. Meleag. 60. οἰνοβαρής. Simonid. 54. -μων ἠϊθέων. ἀδ. 253.

φιλόλιχνος, μῦς. Leon. Al. 30. Phani. 3.

φιλόμβριος -ον βάτραχον. Plato 8.

φίλομβρος, νάρκισσος. Meleag. 92.

φιλομειδής. II. 517.

φιλομήτωρ -ορα στοργήν. ἀδ. 739.

φιλόμουσος -οι δελφῖνες. Arion. Hymn.

φιλοναύτης, πέτρος. Philip. 23.

φιλονεικέω. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει. Pallad. 127.

φιλόνεικος -ου δῆριν. Pallad. 55.

φιλονύμφιος -ιο Κύπρι. Philodem. 24.
φιλοξενίη -ης. ἀδ. 532.
φιλοπαίγμων, στρμυλίη. Philodem. 31. -ονος μούσης. Onest. 2. ἀοιδῆς. Christ. Ecphr. 360.
φιλόπαις, οὐ φιλοβούπαις. Strato 94. χέλυς. Simonid. 54. χελιδών. Theaet. 2. οὐκέτι νῦν ὁ θεός. Leon. Alex. 1. φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag. 6. 18. νόσον. Callim. 14.
φιλοπάννυχος, σελήνη. Philod. 7.
φιλόπατρις. Diodor. 11.
φιλόπλεκτος, κόμη. Antip. Sid. 21.
φιλόπλοος -οα τεύχεα νηῶν. Philip. 30.
φίλοπλος. Dioscor. 20.
φιλοπουλύγελως, κόρη. Macedon. 4.
φιλόπυρος. Philip. 19. II. 217.
φιλοπωριστής. Leon. Tar. 45.
φιλόργιος, Κύπρις. Philod. 24.
φιλόρθιος -ιον κανόνισμα σελίδων. Phani. 3.
φιλορμίστειρα. Philodem. 24.
φιλορρώθων, κημός. Philod. 27.
φιλορρώξ, ἄμπελος. Simmi. 2.
φίλος. φίλαίτατος. Philet. 7.
φιλόσκηπτρος -ῳ βασιλῆι. ἀδ. Byz. 6.
φιλοσκήπων, Πάν. Crinag. 6.
φιλοσκόπελος, Πάν. Agath. 29.
φιλόσπηλυγξ, Πάν. Lucill. 1.
φιλόσπουδος. Philodem. 3.
φιλοστέφανος, ἀθλοσύνη. Paul. Sil. 48.
φιλότεκνος, χελιδών. Marc. Arg. 24.
φιλόφθογγος -ων σκυλάκων. Anyte 23.
φιλοφροσύνη -ης ἀρχή. Ion Chi. 2. -ναι τε χοροί τε. Id. 1.
φιλοφρόσυνος. ἀδ. 169.
φιλοχρημοσύνη. ἀδ. Byz. 16.
φιλόχρηστος -τῳ πόλει. Pallad. 93.
φίλτρον, πᾶσι κάλλιπεν. Stat. Athl. 59. -ρα βραβεύειν. Meleag. 11. τραυλίζειν. Asclepiad. 16. γάμου. Apollonid. 19. νήπια. Antiphil. 2. μητρός. Aemil. 2. τεκέων. Jul. Aeg. 29. ἰσβίσθη. ἀδ. 660. -τροις θελξινόοις. Antiphan. 1.
φιλύδρυλος, κῆπος. ἀδ. 176.
φιλωρείτης -τῃ Πανί. Eryci. 1.

φιμός -μὰ περὶ στόματι. Anyte 4.
φίσκος -φ. ἀδ. 694.
φίτυμα, κακόν. Tymn. 4.
φλέγμα, ἄγριον ἰάμβων. Jul. Aeg. 60. -ματος λύει πάχος. ἀδ. 445. ἐνήμεσε μυρία φλέγματα. Eryci. 11.
φλέγω. φλέξει τις πυρὶ πῦρ. ἀδ. 267. μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. ἀδ. 78. φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον. Meleag. 76. ὕμνοι φλέγονται. Bacchyl. fr. 9.
φλέψ. κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος. Leon. Tar. 26. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alcae. Mess. 8. φλέβας ἀκροκορίνθου. Onest. 4.
φλόγεος -έου οϊστοῦ (Scr. φλογεροῦ) Paul. Sil. 43. -έαις ἐν ἀστεροπαῖς. Alcae. Mess. 6.
φλογμός -ὸν ἐκπραΰνεις. Paul. Sil. 74. 154. -οῖσι τυπτομένη. Eratosth. Cyren. 2.
φλογόεις -εσσαν ὀπωπήν. Paul. Sil. 31.
φλοῖσβος -ον Ἐνυαλίου. Mnasalc. 4.
φλύαξ -ακες τραγικοί. Nossis. 12.
φλύω. φήμην στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος. Dioscor. 23.
φόβη -ην ῥομβητήν. Alcae. Mess. 8. -αις εὐπετάλοις. Sabin. II. 304.
φόβητρον -ρα Τισιφόνης. Lucill. 81.
φοιβάζω -άζοντα. II. 518. φοίβασε μύθους Κασσάνδρη. ἀδ. 564.
φοιβητίς -ίδι δάφνη. Christ. Ecphr. 41.
φοῖνιξ, πέπλος. ἀδ. 269. -νικος πρωτογόνους ἕλικας. Meleag. 1, 50.
φοινικόεις -όεντα ἡνία. Anyte 4.
φοίνιος -ιον αἷμα. ἀδ. 230. -ια κέντρα. Bian. 15.
φοινίσσω -σετο χιονέη σάρξ. Rufin. 2. μηρὸς ἐφοινίχθη. Asclep. 30. ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηϊάδων. Zonas. 6 a. (III. 331.) φοινιχθέντα φάσγανα. ἀδ. 174.
φοινός -ῷ κρατί. Paul. Sil. 47.
φοιταλέος -έαι πᾶσαι. Antip. Th. 70. (Lectt. 155)
φοιτάς -τάδος ἐμπορίης. Jul. Aeg. 49.
φοιτάω. δαεὶς ὅτι λάτρις ἔρωτος φοιτῶ. ἀδ. 52. εἷς ἅμ'

ἐφοίτα σκήπων. Antip. Sid. 80. ὅτ' εἰς Διόνυσον ἐφοίτα. Agath. 31. εἰς Ἀφροδίτης. Asclepiad. 22. ἣν πρὸς ἄλλους φοιτήσῃ. ἀδ. 12.

Φονικός -κῶν ἑξαμέτρων πόλεμον. Lucill. 79.

Φοξός. Archias 17.

Φορβή. ἐκ φορβῆς σκολιότριχος. Meleag. 1, 37. -ῆς ἠκανίῃ. Paul. Sil. 18.

Φορέω -ευμένη κερόεντι λωτῷ. Satyr. Th. 7. νόος πεφόρητο. Christ. Ecphr. 349. πεφορημένος οἴστρῳ. Marc. Arg. 7.

Φόριμος -ον φύλακα. Gemin. 8.

Φορμικτής. Bianor. 8.

Φορτίζω -ων αὐχένα. Aenigm. 15.

Φορτίς -τίδι μελαίνῃ. Antip. Th. 52. νηΐ. id. 69.

Φόρτος, κουφότατος. Onest. 10.

Φορύω. λείψανον σκολοπένδρας πεφορυγμένον ἀφρῷ. Antip. Sid. 14.

Φράγμα -ματα μετώπων. Leon. Tar. 32.

Φραγμός -οῖο. Archi. 22.

Φράγνυμι -υτε πάντας κελεύθους. Loll. 10.

Φράδμων -ονος ἀνδρός. inedit.

Φράσσω. φράξαντες θύννων ῥόμβον. Qu. Maec. 7. στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον. ἀδ. 718.

Φρενογηθής. II. 518.

Φρενοκλόπος ἔρως. Qu. Maec. 9.

Φρενοληστής. Meleag. 42.

Φρενοπλήξ. ἀδ. 41.

Φρικαλέος -έον νάπος. Addae. 2. νέκυν. Jul Aeg. 5[illegible].

Φρικτός -τοῖο θεᾶς. Antip. Sid. 27. -τὸν σέλας ἱέντα γλήναις. Archias 12.

Φριμάσσομαι. Michael. Psell. III. 127.

Φρίξ, μαλακή. Leon. Al. 28. θάλασσα φρικὶ χαρασσομένη. Antip. Sid. 37.

Φριξαυχήν -ένες σισμοί. Arion. Hymn. 8.

Φριξοκόμης -μῃ Πανί. Anyte 3.

Φρίξος -ου καὶ νάρκης. ἀδ. 84.

Φρίσσω. Marc. Arg. 27. -σοντα φθονεροῖς γενείοις. Strato 13. πεύκην φρίσσουσαν Ζεφύροις. Plato 13. φυκὶς ἔφριξε πάγην. Apollonid. 23. νῦν δέ σε κάρτος ἔφριξε νέων. Stat. Athl. 35. νῦν μέγα πεφρίκασι. Macedon. 5. χαίτας αὐ-

χενίους πεφρικότα. Archi. 12. Paul. Sil. 44.

Φροίμιον, ὅρμον πάτρης φροίμιον οὐρανίης. Loll. Bass. 4.

Φρόνιμος -οις ὄμμασι πειθόμενος. Marc. Arg. 7.

Φροντίζω -τισον ἐμοὶ ἱμάτιον. ἀδ. 73.

Φροντίς -τίδος λωϊτέρης ἀψόμεθα. Philod. 19. -τίδα ἤνυσεν. ἀδ. 651. -δας πολιοκροτάφους ῥίψαι. Paul. Sil. 75. στυγερὰς ἱστοπόνων. ἀδ. 116.

Φροῦδος. φόβος. Jul. Aeg. 43. -δον σῶμα. ἀδ. 743.

Φρουρητός -τὸν κήρυκα σκόλοπι. Qu. Maec. 5.

Φρούριον, ψυχῆς. Polemo 1.

Φρουροδόμος -μοι κύνες. Antiphan. 9.

Φρύαγμα, τὸ παιδικόν. Agath. 20. τὸ τηλίκον. Id. 65. τὸ ἐπ' ὀφρύσι. Meleag. 37. κοῦφα φρυάγματα θνητῶν. Mesomed. 1.

Φρυάσσω. μὴ γαῦρα φρυάσσου. Meleag. 22. -σόμενοι ἔρωτες. Philip. 57. ἵπποι. Apollonid. 22.

Φρυκτός -τοὺς αἰθαλόεντας. Agath. 8.

Φρῦνος -ον. ἀδ. 394 b. (III. 333.)

Φρύσσω. ἐφρύγη δίψευς ὕπο. Isidor. 4.

Φυγάς, φορτίς. Paul. Sil. 60. ἡ χέρσοιο. Tiber. Ill. 2. ἀκτίνων ἠελίου. Antiphil. 12.

Φυγοδέμνιος. Antip. Sid. 12.

Φυζαλέος -ον ὠμηστάν. (ubi nunc φύζα λέων). Antist. 1.

Φυή -ῆς τύπον. Diodor. 5. -ὴν μερόπων. ἀδ. 250.

Φυκίδιον. Asclepiad. 28.

Φύκιον -ια λεπτά. Antip. Sid. 96. ἔμιξε φύκια κήποις. Paul. Sil. 61. εἵλκυσεν. ἀδ. 129.

Φυκίς, λιμενῖτις. Apollonid. 7. ἐρυθρή. Id. 23.

Φυκογείτων, Πρίηπος. Stat. Flacc. 4.

Φῦκος, εὐαλδὲς πόντου. ἀδ. 399. καὶ ψίμυθος. Lucian. 6. καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης. ἀδ. Her. 21. λεπτὸν ὑπὲρ σανίδων. Antiphil. 1. -κους ἄνθος. Rufin. 14. φύκεϊ χριομένην Macedon. 14.

Φύλακος -κον πόλεως. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)

Φυλάσσω -σεν σημαίνειν. ἀδ. 475. λόγον πεφύλαξο. Antiphil. 43. σίνεσθαι. ἀδ. 232.

φυλλάς -άδος εὐκάρπου. Agath. 25. -άδα σκιερήν. Mnasalc. 10. τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα. Thall. Mil. 4.

φυλλοβολέω -εῦντα ῥόδα. Callim. 12.

φυλλόστρωτος. φυλλοστρῶτι (?) πέδῳ. Theocr. 8.

φυλλοχοέω -οεῦντι κόμην. Antiphil. 37.

φῦλον, ποιητῶν. Antip. Th. 45. ἀνάριθμον. ἀδ. 398. -α ἀλίπλοα. ἀδ. 581.

φύλοπις -πιδος ἀνικάτου. Dioscor. 13. στυγερᾶς. ἀδ. 728.

φυράω. πηλὸν φύρησαν. Macedon. 33. πηλὸς ἐφυράθην. Nicaenet. 2.

φύρδην, νεῦνται ἀπ' ἠιόνος. Philostr. II. 400. σίδαρον φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου. Antip. Th. 26.

φύρω, ἀκμαῖον ἄνθος ἔφυρε κόνις. Meleag. 109. μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4. μύρτον ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. ἀδ. 13. πεφύρησαι χαλεποῖσι. Philet. fr. 3. πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος. Meleag. 60. ὄμματα κλαυθμῷ. Strato 68. ἀεὶ δακρύοισι. Rufin. 25. πεφυρμένον αἵματι πολλῷ. ἀδ. 26.

φῦσα -αν ὑπηνέμιον. Pallad. 18.

φυσάω -ᾶν ἄρτι καταρχομένην. Strato 3. νῆσος τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα. Paul. Sil. 74, 37. τυμπάνου κ' ἐφύση. Theodor. 8.

φυσιάω -όωσα ἄσθματι. ἀδ. 283.

φυσιγνώμων. Theocr. 10.

φυσίζοος -οον ὕδωρ Νείλου. II. 510. γραμματικὴ φυσίζοε. Lucian. 13.

φύσις -ιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται. Agath. 20.

φύστη, λιτὴ καὶ οὐκ εὐάλφιτος. Leon. Tar. 55.

φυταλιή -ὴν λευκοῦ καλάμου. ἀδ. 528.

φυτεύω -ε γένος. Julian. Aeg. 43.

φυτοεργός -γέ. Cyllen. 1.

φυτόν, οὐράνιον. Pallad. 122. φόνιον. ἀδ. 461.

φυτοσκαφία. ἀδ. 253.

φυτοσκάφος. Philip. 20. II. 519.

φυτουργός. ἀδ. 235.

φωλάς, ἀραχναίη. Eryc. 9. σίλφη. Even. 16. -άδα παρθενίην. Philodem. 22. -δας ἀγκύρας. Antip. Sid. 37.

φωλεός. ἰδοὺ περὶ φωλεόν. Meleag. 91.
φωνάριον. Philodem. 21.
φωνήεις -εντι ἔγχεϊ. ἀδ. 591. -ήεσσαν σιωπήν. II. 521. ἑπτὰ φωήεντα. ἀδ. 280.
φώρ. φωρὸς ἴχνια ἔμαθον. Callim 12.
φωρά -ῆς ἁπτόμενοι. Crinag. 50.
φωρίδιος. Leon. Al. 42.
φώριος -ια λεκτρά. Paul. Sil. 1. -ιον βλέμμα. Id. 31.
φῶς, ἀμίλλης ἴδυ. Stat. Athl. 53.

X.

χάζομαι. ἄψ χάζεται. Agath. 3.
χαίνω -νει στόμα. Jul. Aeg. 19. γυῖα χανοῦσα. ἀδ 614. βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. Lucill. 73.
χαίρω. χηραμένη πατάγῳ. Leon. Tar. 65. κεχαρμένε δάκρυσι. Archias 34.
χαιτάεις, Γάλλος. Eryci. 2.
χάλαζα -η ἰσήριθμος χερμάς Paul. Sil. 49.
χαλαζεπής -πῆ τάφον. Philip. 83.
χαλαζήεις, συρμός. Leon. Alex. 12.
χαλαζοβολέω -λει. Asclep. 26.
χαλαρός -ωτέρῃ λαχάνου. Automed. 3a. (III. 331.)
χαλάω. μὴ χαλάσσῃς θυμόν. Agath. 4. δικλίδος τὴν βάλανον χαλάσας. Eratosth. Sch. 2. φόβῳ κεχαλασμένα τόξα. Antip. Th. 20.
χαλέπτω, Κύπριδα. Agath. 17. παῖδα. Paul. Sil. 35.
χαλίκρητος -τον νᾶμα. Agath. 8.
χαλινός -οῖς ἀλύτοισι δαμάσας. Meleag. 21.
χαλίφρων. II. 517.
χάλκειος -είην δαίμονα. ἀδ. Byz. 17.
χαλκέλατος -τοις χείλεσι. Aenigm. 7. -ους θαλάμους. Paul. Sil. 16.
χαλκεόγομφος -φ· δώματι. Simonid. fr. 7.
χαλκεόπεζος -ον ἕδρην. Claudian. 3.
χάλκεος. σιγᾷς τὸ χάλκεον. Paul. Sil. 76.
χαλκεόφωνος, ἀοιδή. II. 520.
χαλκευτής, ὕμνων. Antip. Sid. 79. πιερίδων. Antip. Th. 24.
χαλκεύω -σεν. ἀδ. 308.
χαλκήλατος, κρητήρ. ἀδ. 281.

χαλκὶς -κίδας ἀκανθίδας. Phani. 7.
χαλκοβαρὴς -ὲς κρόταλον. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
χαλκογένειος -εια ἔμβολα. Philip. 30.
χαλκοδαίδαλος, τέχνη. Philip. 50.
χαλκόδετος -τον κάρην. Meleag. 52.
χαλκοπαγής, σάλπιγξ. Antip. Sid. 6.
χαλκὸς -ὸν διαυγῆ, Philet. 1.
χαλκοστέφανος -ον ῥυσάμενοι τέμενος. ἀδ. 143.
χαλκοτορέω -ρεῖ ἔντεα. ἀδ. 412.
χαλκοτύπος. Jul. Aeg. 23. -τύπου μανίης. ἀδ. 174. -ῳ εἰκόνι. Stat. Athl. 33.
χαλκόω -ωσε πόρτιν. Jul. Aeg. 17. -ώσας. Id. 12. χαλκωθὲν ὑπὸ γήρως. ἀδ. 228.
χάλυψ -βα καλυμμοφάγον. Paul. Sil. 51. βριθύν. ἀδ. 297.
χαμάδις. ἀδ. 470.
χαμαί, τίθη κατὰ μικρόν. Pallad. 79. εἰς τὸ χάμαι. ἀδ. 108.
χαμαιλεχής -έος κοίτας. Antip. Sid. 82.
χαμευνή, κοίτη. Nicaen. 3. σπογγὸς χαμευνὴ Τρίτωνος. Paul. Sil. 51.
χαμηλὸς -ότερον στιγμῆς. Leon. Tar. 70.
χανδάνω. κρηνίσασα ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη. Bian. 17. τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος. Paul. Sil. 80.
χανδοπότης -ται. Macedon. 19.
χάος. δι' αἴθρας χάους τε. Simm. Al. 6. θωϋκτῆρα χάους κύνα. ἀδ. 282.
χάραγμα. Agath. 80. ὀξύ. Damochar. 2. Antip. Th. 2. -ματα χειρός. Pallad. 125.
χαράδρα -ας λασίους. Eryci. 3.
χαραδραῖος -ας ἰλύος. Leon. Tar. 39.
χαρακτὸς -τοὶ ῥίνοι. Leon. Tar. 4.
χαράσσω, ἀρότρῳ χερσόν. Apollonid. 51. οὔρεα ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε. Philip. 81. ἰούλοις ἄκρα χάρασσε γενειάδος. Christ. Ecphr. 279. γενειάδος ἄκρα χαράσσων. Stat. Athl. 11. ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε. Erinna 2. ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας. ἀδ. 489. μορφὴν χαράξαι. Antioch. 2.

ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή. Claudian. 2. πυγὴ χαράσσετο κύματι κωφῷ. Rufin. 2. κύματα φρικὶ χαρασσόμενα. Agath. 57. θάλασσα χαρασσομένη φρικί. Antip. Sid. 37. χαραξαμένη στέργα ταύρων. Agath. 27.

χαρίζομαι - εαι χαρίζεαι. Jul. Aeg. 5. τάφον. Id. 48. πᾶσα γραφὶς μορφῆσι χαρίζεται. ἀδ. 352. ὄφρα με χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις. ἀδ. 58. μὴ χαρίζου τῇ γλώττῃ. Nicarch. III. 334. ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος. Strato 89. ψωμὸν γαστρί. Ammian. 25. ὕπνον ἔχω κεῖνα χαριζόμενον. ἀδ. 56.

χάρις, οὐρανίη ἀμφιτέθηλε. Rhian. 4. πολλή. Marc. Arg. 27. στέρνοις. ἀδ. 36. κενεή. ἀδ. 409. ἑρῶσιν ὀφθαλμοὶ πρὸς χάριν. Meleag. 39. χάριτες Ἀρισταγόρην εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας Meleag. 23. Rhian. 5. χάριτές τοι κατέχευαν ἔλαιον ὦ πύγα. Rhian. 2. χαρίτων πληθόμενοι φοβέρων. Antip. Th. 25. Ὁμηρείων Macedon. 38. περίσκεπτος χάρισιν. Polystr. 1. στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306. ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον χαρίτεσσι. Leon. Tar. 85. ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι. ἀδ. 409.

χαριτοβλέφαρος - οις ὄμμασιν. ἀδ. 721.

χαριτῶπις. ἀδ. 721.

χάρμα, βροτοῖσι. Leo Phil. 7. κενεὸν πατρίδος. ἀδ. 651. -ματι καὶ λύπῃ. Paul. Sil. 69.

χαροπός -πὸν αἴλαγος. Meleag. 80. -πὰ μερόπων τύχα. Mesomed. 1. -ποῦ κύματος. ἀδ. 434. Secund. 3. -πῷ πελάγει Antip. Sid. 53. -πὰν χᾶνα. Id. 88. -παὶ βλέμματος ἀστεροπαί. Asclepiad. 15. -πῶν ὀφίων. inedit. χαροποῖς ὄμμασιν οἷα γαλήνης. Meleag. 69.

χαρτάριον. Strato 58.

χάρτης, καὶ νόμος Αὐσονίης. Pallad. 14. βύβλῳ καὶ χάρτῃ. Id. 46.

χαρτός. εἴ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων ἀνέλθοι. Tull. Laur. 1. εἴ τι χαρτόν. Asclepiad. 37. χαρτοῖσι χαῖρε Archil. fr. 14.

χάσκω - ων στόμα. Trajan. II. 265.

χάσμα -ματος ἐξ ἀχανοῦς. Bian. 12. -ατι. ἀδ. 283. -ασι Σκύλλης. Agath. 74.

χατέω. χθονὸς οὐ χατέεις. Agath 78. Λαΐδος οὐ χατέων. Id. 3. νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων. Julian. Aeg. 46. πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης. Stat. Athl. 28.

χαῦνος -ον δέμας κρατύνειν. Paul. Sil. 74. 77.

χέζω χέσειν. Pallad. 62.

χεῖλος, εἰς πλατὺ πόντου. Antip. Sid. 103. γυρὸν ἰεὶς ὑπὲρ καλάμων. Plato 14. ἀδ. 230. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Dioscor.) 3. περικαλλέα νεώς. Anyte 12. χείλεα λοξὰ παρεκτανύεις. Irenae. 3. τὴν ψυχὴν ἐπὶ χείλεσιν εἶχον. Plato 2. νᾶμα ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα. ἀδ. 313.

χεῖμα. ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς χεῖμα δέδορκα. Meleag. 44. χεῖμα τὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος. Paul. Sil. 8.

χειμάζω. οὐκ ἔστι γήρως ὅστις οὐ χειμάζεται. ἀδ. 405.

χειμαζόμενοι ἐν αὐτῷ (τῷ ζῆν). Pallad. 104.

χειμαίνω -ει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. θάλασσα ἄγρια χειμήνασα. Leon. Tar. 74.

χειμέριος -ίῃ νυκτί. ἀδ. 647. -ιον ζωὴν ὑπαλεύεο. Leon. Tar. 70. -ιον κῦμα πελάγους. Meleag. 67. -ίοισι δρόμοις ποταμοῦ. ἀδ. 401.

χειμών, γήρως βαρύς. Antiphan. 2.

χείρ, εἶδε γεννᾷν τοὺς τεθνηκότας. Stat. Athl. 60. μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔνεκεν βοῦν. ἀδ. 224. νεῶν στιβαρὴν χέρα Philip. 23. χεῖρα θέρευς θρέψασα. Antiphil. 4. σοφαὶ χέρες. ἀδ. 315. Κυκλώπων χεῖρες. Antiphil. 6. σύμφωνοι. Antip. Th. 27. οὐκ ἔνι μῶμος χερσίν. Simonid. 86. ὀϊζυραῖς χερσίν. Philip. 78. μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠπιόνης. Crinag. 13. χεῖρας ὕπερθεν ἔχοις. Theodor. 5 λεχοῖ δισσὰς ὑπερίσχες χεῖρας. Phaedim. 3. τρίνακας χεῖρας ἀρουροπόνων. Philip. 14.

χειρομαχέω, τῇ κενεῇ κύπριδι. Scythin. 1.

χειροτομέω -ήσω ἔρθω. Xenocr. II. 59.
χειροτυπής, κάταγος. Meleag. 60.
χειρουργέω -ῶν. Nicarch. 29. -ήσας Lucill. 76.
χειρωνίς. ἐν πινυταῖς χειρωνίσι βίβλοις. ἀδ. 579.
χελιδόνιον -ια χλωρὰ ἐκ ποταμῶν. Pollian. 1.
χελιδονίς -νί (ubi nunc χελιδόν.) Antip. Sid. 63. ἀδ. 732.
χελιδών. τραυλὰ μινυρομένα. Mnasalc. 9. λαλαγεῦσα. Leon. Tar. 5. φιλόπαις. Theaetet. 2. φιλότεκνος πηλοδομεῖ θάλαμον. Marc. Arg. 24. κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόνων εἰκελοφώνους. Philip. 18. Evén. 13. Antip. Sid. 63. Archias 26. Agath. 12. 67.
χελώνη. Aenigm. 31. -ας πτηνὰς ἰδεῖν. Lucian. 22.
χέννιον. Pallad. 21.
χερειότερος. Crinag. 43. -τεραι ἔχίων. Bian. 15. δαῖξα χερειοτέρους. Stat. Athl. 7.
χερειφυρής -ἐς δαῖτα μάζης. Philip. 11.
χερμάδιον. Mnasalc. 4. -ίων κτύπος. Archias 18. -ίοις σκληροῖς. Leon. Tar. 46.
χερμάς, παρηνίτης. Apollonid. 26. ἰσήριθμος χαλάζη. Paul. Sil. 49. κεῖμαι. Crinag. 43. λεπτῇ. ἀδ. 204. χερμάσι βαλλομένη. Plato 20.
χερμαστὴρ -ῆρος ῥινοῦ. Antip. Sid. 105.
χέρνας, ἡ βαυίλκας. Alex. Aetol. 3.
χερνής -ῆτα βίον. Archi. 11.
χερνήτης -τεω ἀνδρός. Simonid. 103.
χερνῆτις, γρηῦς. Philip. 9. Crinag. 31.
χερνίπτω, σὺν βοῒ χερνιφθέντα. Theodor. 6.
χερσαῖος -ον ἀνέρα. Antiphil. 34. -ης ἄγρης. Antiphil. 23. -ας ὁδούς. Crinag. 30.
χερσόθεν. Bianor. 2.
χερσόθι. ἀδ. 383.
χέρσος: ἐπὶ χέρσου. Philip. 82. κὴν χέρσῳ κὴν πελάγει. ἀδ. 434. νῆα χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην. Antiphil. 26. χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος. Meleag. 19. χέρσῳ τὴν πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη. Id. 26. χέρσον ὁρᾷς λιμένα. Io. Barb. 10. ἐν χέρσοισι ῥαχίαις. Diocl. 4.
χεῦμα, τὸ ἄγριον ἐκλήμμυρε. ἀδ. 434. εἰκόνα χεῦμα (ubi nunc κῦμα) ἔκλυσε.

ἀδ. 469. Πηγαίου παρὰ χεῦμα. Leon. Tar. 94. -ματα Κασταλίης. Agath. 95. νηρείδων. Paul. Sil. 61. πόντου χεύματα λοίγια. ἀδ. 434. χεύμασιν εὐμούσοις. Jul. Aeg. 37. παρὰ χεύμασι Ῥήνου. Crinag 26. αἱμαλέοις Theaet. Sch. 4.

χιών. φύλλων αὖα χιόνος ἄνεμοι. Crinag. 29. ἡδὺ πνεῦμα χιὼν ἐν αὐλοῖς. Simonid. 76. εὐκελάδῳ σύριγγι χιὼν μέλος. Alcae. Mess. 12. μαντῴδεα φωνήν. Christ. Ecphr. 37. τόξα πτηνὰ χιόντα βέλη. Meleag. 32. πολὺν ὑπὸ σήματι κισσὸν χεύατο. ἀδ. 528. χευαμένη πλοκάμους περὶ πεύκας. Rhian. 9. χύθη νέκυς. Antip. Th. 48. περὶ τῷδε χυθεῖσα τάφῳ. ἀδ. 714.

χηλή, αἰγιαλῖτις. Archias 17.

χήν. χηνὸς ἀλιτρὰ λάκη. Pallad. 21. χῆνα χαροπόν. Antip. Sid. 88. πολιὸν χηνῶν ζεῦγος. Philip. 10. πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας, ἀδ. 667.

χηραμοδύτης. Leon. Tar. 91.

χηρεύω -ει Ὀλύμπου. ἀδ. 245. -ον μέλαθρα. Ἀχέροντος. Magn. II. 304.

χήρειος -οις λέκτροις. Antiphil. 11.

χῆρος, ὀδόντων. Philip. 67. -ον σκελεοῦ φάρσος ἅμμας. Phani. 4.

χηρόω -ωσεν αὐγὰς ἠελίου. Arist. Hymn. Antip. Sid. 105. πνοιῆς. Antip. Th. 69.

χητοσύνη Antip. Th. 36.

χθαμαλὸς -ὴν κόνιν. Antip. Th. 59. -ωτέρη πόντου. Crinag. 20.

χθιζός. Zona. 6 a. (III. 333.) -όν. Macedon. 20. ἐόντα στέφανον. Meleag. 98. Callim. 54.

χθόνιος, τάφος. Agath. 95. -ιοι ἄνακτες. Antip. Sid. 104. -ίης νυκτός. Loll. Bass. 5.

χιμαιροβάτης, Πάν. Leon. Tar. 34.

χιμαιροθύτης. Leon. Tar. 13.

χιμαιροφόνος. Glauc. 3.

χιμάραρχος, τράγος. Ined.

χιμαιροφακτήρ, λύκος. Eryci. 7.

χιογενής -ῆ Βρομίου κρόκαισιν. Philodem. ined.

χιόνεος -έη κρύσταλλος. Claudian. 4. -έην λίθον. The-

aet. 3. -σαις νιφάδεσ. Apollonid. 15. -έοις στήθεσι. ἀδ. 58. προσώποις. ἀδ. 721.
χιονοβλέφαρος -ου πατέρ' ἀοῦς. Dionys. 2.
χιονώδης -εα βόλβαν. Lucian. 9.
χῖος, ἀστράγαλος. Leon. Tar. 84.
χιτών -ῶνας τριγλοφόρους. Satyr. Th. 1.
χιτωνάριον. Lucill. 47.
χιών. πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα. Meleag. 58.
χλαῖνα. ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος θάλπεται. Meleag. 102.
χλαινόω ἐχλαίνου φάρει. Philip. 60.
χλαίνωμα, λέοντος. Philip. 52.
χλαμύς, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε. Asclep. 12. ὑπὸ χλαμύδι. Meleag. 5. μάτηρ σε ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι. Id. 124. τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσαν' ἐν χλαμύδι. Even. 12. εἰ χλαμύδ' εἶχεν ἔρως. Meleag. 9. χλαμύδα τριβακὴν γλοιοπότιν. Theodorid. 3. στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα. Procl. 5.
χλανίς. θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι. Meleag. 82. πορφυρέᾳ κείμενος ἐν χλανίδι. Simonid. 7.
χλευή -ὴν γέλωτα καὶ λέσθην ποιεῦ. Aeschrio. I. 189. χλευὴν ἔσχε μ' ὁ καλός. Strato 92.
χλιαίνω -ῆναι γόνυ. Apollonid. 15. -ομένῃ εἰδώλοις κάλλευς. Meleag. 24. πότρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Id. 13. Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένου. Id. 81. 93. ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος. Id. 102. -μενον παιδὸς σαρκί. ἀδ. 33.
χλοάω -ειν μῆλα. Probl. ar. 18. -ουσι λειμῶνες. Strato 37. -ουσα βῶλος. Agath. 25.
χλοερός -οῖο λειμῶνος. ἀδ. 260.
χλοηκομέω -έειν. Archias. 19.
χλωρός. Lucill. 115. -ὸν χεῦμ' Ἀχέροντος. Anyte 19. δάκρυ χέας. Dioscor. 24. χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος. Crinag. 37. χλωρὴν σάρκα σηπεδόνη ἔβρυξεν. Eryci. 9. -ῶν ἀκροδρύων. Pallad. 21. -οῖς δακρύοις λειβομένα. Anyte 18.
χνοάω. κοῦρον ἔτι χνοάοντος

ἰούλου δευόμενον. ἀδ. 695. -οάοντα σικυόν. Philip. 20.
χνοῦς. μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος. Asclepiad. 1. μήλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zonas 6. ἀρτιγένειον ἔχων. Diodor. 6. χνοῦν πωλικὸν ἀποσεισάμενος. Theod. 6.
χόανος. βοίδιον οὐ χοάνοις. τετυπωμένον. ἀδ. 228.
χοῖνιξ, θέρμων. Crates 7.
χοιράς -άδος εἰναλίης. Diodor. 4. -δας πέτρας. Loll. Bass. 5. στείβει. Archi. 10. αἴρει. Callicter. 2. -άσιν ἀλιξάντοις. Qu. Maec. 8.
χοίρειος -ας μερίδος. Pollian. 3.
χοιρίδιον. Lucill. 84.
χοῖρος, δεινὴν ἄκανθαν ἔχει. Nicarch. III. 331.
χολάς, ἐγχείην γευσαμένην χολάδων. Paul. Sil. 46. ἐξ οἷος χολάδων. Agath. 68.
χόλιος -ιον Δία τῇ γαμετῇ. Pallad. 11.
χόλος, πᾶσα γυνή. Pallad. 6.
χόνδρος, ἐποψίδιος. Leon. Tar. 55.
χοραύλης. Lucill. 23.
χόρευμα -ματα πάρηβα Κάδμου. ἀδ. 353.
χορεύω -σας πόδα. Philip. 45.
χορηγέω. ἐχορήγει. Simonid. 58. τῶν ἐχορήγησεν κύκλον. Id. 76.
χόριος. ἀδ. 454 a. (III. 334.)
χοροιθαλής -έας κούρας. Antip. Sid. 23.
χοροιμανίη. ὁ πρέσβυς νευρῆς ἦρχε χοροιμανίης. ἀδ. 353.
χοροιτυπίη. Leon. Tar. 72. Antip. Th. 51. Stat. Fl. 9. Strato 92.
χοροπαίκτης -ται πᾶνες. Myrin. 1.
χορός, ἡμερίδων. Marcell. Inscr. 50. -ὸν διδαξάμενος. Simonid. 57. ἄστρων. II. 513. δαιτυμόνων. Aenigm. 2. χορῷ ἐκτήσατο νίκην. Theocr. 11. χορῶν ἔναρα. Meleag. 115. τὸν χοροῖς μέλψαντα σοφοκλέα. Simm. Th. 1.
χοροστασίη -ης ἔργα. Antip. Th. 70. (Lectt. 157.) ἀρχαίης. Zonas 8. μακάρων. Diogen. II. 492. ἦχι χοροστασίην εἴαρι δῆμοι ἄγει. Leonti. 6. ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσι. Marcell. Inscr. 58.
χορτάζω. εἰ χορτασθείην τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης. Lucian. 7.
χορτασίη. Pallad. 26.
χόρτος -τον ἐμῇ δῶκα γαστέρι.

Crates 6. ἔδουσι. Nicarch. 17. μὴ χόρτον παραθῇ. Ammian. 20.

χόω. χώσας σήματι. Jul. Aeg. 54. ἀνέρα χῶσαι σήματι. Ib. 70. σῆμα τίς τόδ' ἔχωσε. Antip. Sid. 85.

χραίνω. χρανθὲν φόνῳ σάκος. Meleag. 115.

χράω. ἔχραε Agath. 23.

χρεία. ἐν χρείᾳ. ἀδ. 676.

χρεμέθω. Bianor. 11.

χρεμέτισμα, γάμου προκέλευθον. Macedon. 7.

χρέμπτομαι -μένη. ἀδ. 599.

χρέος, ἀπέχεις. Callim. 22. τρίσσαντι παρὰ χρέος. Antip. Th. 26. πρὸς χρέος ἑλκόμενος. Agath. 3.

χρηματικός -μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικήν. Pallad. 55.

χρῆσις -σι τρυφῆς. Macedon. 33.

χρησμαγόρης. II. 518.

χρησμῳδέω -δῆσαι. Pallad. 139.

χρησμῳδός, Πυθώ. Archias 24.

χρίμπτω. εἰ φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη. Antip. Sid. 72.

χρίσμα -ματα γύψου. Rufin. 14.

χρίω. πιὼν ἐν λέξῳ Κύπριδος

ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. νοθοκαλλοσύνην φύκει χριομένην. Macedon. 15.

χρόνιος -ιον μέλαν. Paul. Sil. 50. -ίῳ ἠπιάλῳ Pallad. 109. -ίῃ θήρῃ. Jul Aeg. 7. -ίους πρήξιας. ἀδ. 584.

χρόνος, ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. ὁ μυρμίτης. ἀδ. 611.

χρυσαιγίς. Bacchyl. fr. 14.

χρυσανθής -ῆ κόμαισι κρόκον. Meleag. 2.

χρυσάσπις -πιδι ῥώμῃ. ἀδ. Byz. 4.

χρυσαυγής -έϊ νηῷ. Agath. 60.

χρύσειος -ειε Τατιανέ. Jul. Aeg. 39. -εια ὄμματα. Rufin. 36.

χρυσελεφαντήλεκτρος -ους. ἀδ. 606.

χρυσεομίτρης. II. 517.

χρυσεοπήνητος -τῳ γράφιδι. Agath. 5.

χρύσεος -εον ῥέθος. Rhian. 4. τὸ χρύσεον στόμα πέφρακται. ἀδ. 718. χρυσῆν Εὐρυπύλην. Dioscor. 24. Ἀφροδίτην. Antip. Th. 2. χρυσοῦς ἑκατόν. Id 3. χρυσέοις ἀστράσι. ἀδ. 318.

χρυσίον, ἦσθα. Callias. II. 3. ἀδ. 65.

χρυσοβαφής -εῖς ἄνακτας. Simmi. Secur.

χρυσοβέλεμνος. II. 518. -ῳ υἱεῖ. Cyr. 4.

χρυσόδετος -τῳ σπατάλῃ. Agath. 27. -οις στεφάνοις. Philip. 25.

χρυσόθρονος -ον ἥρην. Pallad. 11.

χρυσόκερως, μήνη. Marc. Arg. 10. II. 517. -ων ἔλαφον. Qu. Smyrn.

χρυσοκόμης, ὑμέναιος. Philip. 54. -αν Φοῖβον. Scoli. 11.

χρυσόκομος -ε Ἀπόλλων. Mnasalc. 3.

χρυσοκρόταλος, σπατάλη. Macedon. 5.

χρυσολύρης. Aristot. I. 183. ἀδ. 483.

χρυσομανής, μελέτη. Paul. Sil. 75.

χρυσόμορφος -ον εἶδος. Paul. Sil. 74. 122.

χρυσοπέδιλος, ἥρη. Rufin. 26.

χρυσορόης, Ζεύς. Hedyl. 3. (II. 527.)

χρυσός, ὁ πανδαμάτωρ. Paul. Sil. 16. ὁ πορνοφίλας. ἀδ. 415. ἔρωτος παιώνιος. Antip. Sid. 5. χρυσὸν ἄφθιτον ἐνείμαμεν. ἀδ. 522. χρυσοτέρη Κύπριδος. ἀδ. 732.

χρυσοτρίαινος -νε Πόσειδον. Arion. Hymn.

χρυσοφαής -ῆ στέφανον. ἀδ. 165. -ὲς ἐδέθλιον. ἀδ. Byz. 15.

χρυσοχάλινος, δρόμος ἠελίου. Pompej. 2.

χρυσοχίτων, ἐλάη. Philip. 20.

χρυσόχρους. II. 518.

χρώζω -ῶσαι αἵματι. ἀδ. 300.

χρῶμα -ματος μελῳδός. Antip. Sid. 35. -ματα γραφίδων. Agath. 95.

χρωμάτιον -τίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.

χρώς. ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ στέρνα βαλών. Meleag. 24. πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Ib. 13. τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι. Id. 93. ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον. Id. 89. σὲ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα τέρπεται. Meleag. 83. χρῶτα βαλὼν πρὸς χρῶτα. Argent. 4.

χρωμάτιον -ίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.

χρωστήρ -ρι μολίβῳ. Jul. Aeg. 11.

χύδην. βότρυες χύδαν ὄμφακες. Leon. Tar. 29. σεσαλαγμένον οἴνῳ. Id. 37. πεφαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61. πάντα χύδην

ἴστω. Antiphan. 2. ὕβρυξε σηπεδόνῃ σάρκα. Erycius 9. ταῦτα οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον. Strato 2. παρέχοντα χύδην. Id. 42.

χυμός - οὺς κατασπᾷ. ἀδ. 445.

χύσις, σαρκῶν. Rufin. 4.

χρονίη. καὶ μοῖρα πάντα ἥρπασεν. Agath. 61 χθαμαλὴν ἐς χύσιν. Antip. Th. 40.

χυτός - τῇ θάλασσα. Paul. Sil. 52 - τῆς ἀλόχοιο. ἀδ. Her. 21. - τὰν κόνιν. ἀδ. 708.

χωλός - ὸν ἔχεις τὸν νοῦν. Pallad. 88.

χῶμα, λάϊνον. Antip. Sid. 51. εἰς ἅλα βέβληται. Antiphil. 16. τὸ χῶμα τύμβος ἐστίν. Isidor. 2.

χωννύω. ἐχωννύμεθα. ἀδ. 619. Antip. Sid. 66.

χωρέω. οὐ χωρεῖ νῆα τόσην Ἀχέρων. Antip. Sid. 66. πλείους χωρῆσαι. ἀδ. 328. 329.

χωρίζω. ἐχωρίσθην φιλότητος. Pallad. 116.

χωρίτης. Leon. Tar. 98.

Ψ.

ψαιστίον. Gaetul. 1.

ψαιστόν - ὰ πιήεντα. Leon. Tar. 13. 35.

ψαίστωρ - ορα καλάμων σπόγγον. Phani. 1.

ψακάς - άδων τύμματι. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) - άδα φοίνισσαν. Simonid. 48.

ψαλίς - ίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2.

ψάλλω. ἐκ κέρως ψάλλων βέλος. Statill. Flac. 8.

ψάλματα. Philodem. 22.

ψαλμός Philodem. 13. 14. μετ' ἀοιδῆς. ἀδ 660.

ψαλμοχαρής. Il. 518.

ψάμαθος - ου κουφότερον. Antiphil. 21 ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ. Hegesip. 4. νεκύων ἐπὶ ψάμαθον. Gaetul. 9.

ψαμμίτης - την δόρκον. Antiphil. 44. (Lectt. 143.)

ψαύω. οὐ ψαύω καὶ τῇδε. Meleag. 123.

ψαφαρίτης, ῥύπος. Strato 34.

ψαφαρός - ὴ νάρδος. Philip. 10. πευνχρὴ ψαφαρή τε. Rufin. 37. κόνι. Zenodot. 2. - ῇ ἐν ὀστρακίνῃ. Crinag. 44. ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα. ἀδ. 34.

ψεδνός - ναί χαῖται. Crinag. 22.

ψεκάς - κάδα ψάμμου ἀρτιάσαι. ἀδ. 34. - δι πυκινῇ τεγγομένῃ. Philodem. 5.

ψιλιῶν - ὥσας αὐχένα στεφάνοις. Philip. 25.
ψευδής, ῥῆσις. ἀδ. 318.
ψευδολόγος - οι εἰκαίης σοφίης. Leon. Alex. 2.
ψεύδω. βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον. Bian. 19. ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. Antip. Th. 29. πατρίδα. ἀδ. 455. Σεμέλη Βάκχον. Boëth. II. 127. ψευδόμενοι ξείνων στίβον. Crinag. 32.
ψευδώνυμος - ον ὄνομα. ἀδ. 719.
ψευσίστυξ - στυγα. II. 518.
ψευστής, λίθος. Leon. Tar. 90. μῦθος. Philip. 32. πυρσός. Loll. Bass. 5. - σταν τύμβον. Gaetul. 7. κενεὸν τάφον. Marc. Arg. 31. - σταὶ δαίμονες. Loll. Bass. 11.
ψῆγμα, ἄπυρον χρυσοῖο. Antiphil. 21.
ψῆκτρα, δοναχῆτις. Phani. 6. - ης σιδηροδέτου. Qu. Maec. 6. - ην ἐρυσίτριχα. Philodem. 27.
ψήρ. ψῆρα. Antip. Sid. 105. ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης. ἀδ. 416.
ψηφίς - ῖδας. Agath. 71.
ψῆφος. κατὰ σοῦ ψῆφον ἔθηκε τύχη. Agath. 65. - ον δακτυλικήν. Pallad. 87. δακτυλοκαμψόδυνον. ἀδ. 437. κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη. ἀδ. 116. κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι. Stat. Athl. 59. ψήφοις ἱεραῖς. Even. 6. εἴ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται. Lucian. 37.
ψήχω. - ει πάντα χρόνος ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 615.
ψίαθος - ον στρώσαντες. Nicarch. 5.
ψιθύρισμα, τὸ ναυτικόν. Antiphil. 43. (Lectt. 172.)
ψιλός, τὸν μῦν ἀποσπίξας. Lucill. 16.
ψίμυθος - ῳ τεῦνε παρειήν. Macedon. 16.
ψολόεις - εν κατέχων χερὶ πῦρ. Nicarch. 5. - όεντι βέλει. ἀδ. 483.
ψοφομήδης. II. 517.
ψόφος, εἷς κροτάλων. Dioscor. 20.
ψύττα, κακέτεινα. Pallad. 85.
ψυχαπάτης, στέφανος. Meleag. 2. ὄνειρος. Id. 103.
ψυχή. τοῦτο τὸ ῥῆμα πρὸς ψυχῆς θείης. Leon. Tar. 20, μαχοίμην αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς. Aenigm. 5. ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον. Antip. Sid. 64. ψυχῇ

ἔλουσα πόθον. ἀδ. 168. -ἢν θοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο κεῖσθαι. Agath. 22.
ψυχικός -κὰ δῶρα διδούς. ἀδ. 169.
ψυχοδαΐκτης. II. 517.
ψυχολιπής, δύναμις. ἀδ. 273.
ψυχοπλανής. II. 517.
ψυχοσσόος -ου ἄλκαρ. ἀδ. 594.
ψυχοτακής -κῆ δάκρυα. Qu. Maec. 9. χείλη. Sosip. (Diosc.) 3.
ψυχροπότης -ται δοσέρωτες. Meleag. 18.
ψυχρός. ἐν ψυχρᾷ κλισίᾳ. Meleag. 103 -ρὰ παραμύθια. Satyr. Th. 4. βοκύλια. ἀδ. 647.
ψυχρόω -οῦνται ὄπιθεν πᾶσαι. Strato 6.
ψυχόω. τίς λίθον ἐψύχωσε. ἀδ. 245.
ψύχω -χεται φλὸξ Φορβῆς ἠπανίῃ. Paul. Sil. 18. κρήνη σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ. ἀδ. 363. καταθνήσκω ψυχόμενος. Paul Sil. 18. -ην κραδίην ἄψ ἀναθερμαίνων. Pallad 24. ἐψύχθη χαλεπὰ πνεύματα θευφορίῃσι Dioscorid. 11. πνεύμονα ψυχθεῖσα κατήμυσεν. Antip. Sid. 109.
ψωμός. Ammian. 25.

Ω.

ὠγύγιος -ίων ἡρώων. ἀδ. 265.
ὠδίνω, ὧν ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνω. Leo Phil. 8. -ίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ. Antip. Sid. 76. ὠδίνουσι μέλισσαι. Meleag. 110. πυγμαχίης ὤδινεν ἀπειλήν. Christod. Ecphr. 227. μέλισσα κηρίου ὠδίνουσα. Id. 343. φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον. Jul. Aeg. 64. τέκος. Antip. Sid. 104.
ὠδίς, εὔστοχος. Philip. 26. -ων νόσφισεν ὄφις. Antip. Sid 63. -ίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. Bian. 7. ὠδῖνας. ἀδ. 288.
ὠδοποιός. Theocr. 15.
ὠδός. Paul. Sil. 48. 72. ἀδ. 175.
ὤθω. ὤσομεν ἀνδροφόνον Φροντίδα ταῖς φιάλαις. Paul. Sil. 40.
ὠκήεις -ήεντα. τέρετρα. Leon. Tar. 4.
ὤκιμον, ἡδύοσμον. Ammian. 20.
ὠκύαλος -ου νηός. ἀδ 736.
ὠκυβόλος -ους χέρας. Satyr. Th. 4.
ὠκυδήκτωρ -τορα ῥίνην. Philip. 16.

ὠκυδίδακτος. Crinag. 27.
ὠκυδρόμας. ἀδ. 126.
ὠκύδρομος -οι σκύλακες. Arion. Hym. 9.
ὠκυμάχος. λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων. Nossis. 6.
ὠκύμορος. Bian. 17. Thall. Miles. 5. Antip. Sid. 1. Jul. Aeg. 52. ἀδ. 651. 714.
ὠκυπέτης -ταις πτανοῖς. Archias 24.
ὠκυπόδης -ην δρόμον. Macedon. 9. λαγωόν. ἀδ. 417.
ὠκύπορος -οισιν οἰστοῖς. Claudian. 1.
ὠκύπους -πον. II. 518.
ὠκύπτερόν -ρα κόψας. Meleag. 32.
ὠκυρόης. Diodor. 6.
ὠκυσκέπος. II. 517.
ὠλεσιβόλος -σφῦρα. Phan. 4. Philip. 14.
ὠμαχθής, πήρα. Philip. 14.
ὠμηστής -τὰν ἔτρεπε. Philip. 30. -τήν. ἀδ. Byz. 17.
ὦμιον. Ammian. 22.
ὠμοβόειος -ου τόμον. Lucill. 73.
ὠμοβοεύς -εῖς ἐμβάδες. ἀδ. 176.
ὠμογέρων. ἀδ. 680. -οντα βόστρυχον (ubi nunc ἡμιγέροντα). Paul. Sil. 10.
ὠμοτόκος -ου κλήματος. Philip. 68.
ὠμοφάγος -ων χεῖμα τὸ νεοτερίων. Jul. Aeg. 57.
ὠνητός -ὴν ἀφροδίτην. Antip. Sid. 83. φιλίην πᾶσι χαριζομένη. Agath. 41.
ὤνιος -ιον ψυχῆς. Antiphil. 30. ὤνια ῥήματα. Pallad. 31.
ὠόν, ἅπας γέγονεν. Nicias. 9.
ὠοτόκος, ἀγέλη. Marc. Arg. 8.
ὥρα, ὀλιγοχρόνιος. Plato 5. ἐλαφρότατον. Thymocl. II. 259. ὥρης κρεῖσσον ὁρᾶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9. τῆς ὥρας ἀπόλαυε. ἀδ. 38. ἐφείσατο οὐδ' ὅσον ὥρη δάμαρ. Apollonid. 28. εἰς ὥρας ἥξειν. Nicarch. 15. εἰς ὥρας αὖθις ἄγοιτε καλόν. ἀδ. 13.
ὡραῖος πλόος. Leon. Tar. 57. -αίου νάματος πῶμα. Anyte 6. ὡραίων βουκολίων (ubi nunc οὐρείων) ἀδ. 125. ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα. Nicias 7. -ους ἄρνας. Theodor. 4. -ους εἰς θαλάμους. Pers. 6.
ὠρείτροφος. II. 517.
ὠρεσίδουπος. II. 517.

ὠρεσιδώτης. Π. 518.
ὥριμος -οι βότρυες. Leon. Tar. 29.
ὥριος, χρόνιος. Antiphan. 2. παφίη Leon. Tar. 7. παστάς. Jul. Aeg. 56. γάμῳ. Anton. Th. ined. ὥριον ἀνθήσαντας ἰούλους. Antip. Th. 21. μῆλον. Antiphil. 8. ἄνθος. ἀδ. 691. -ὡρία καλλοσύνη. Onest. 1.
ὡροθετέω -τεῖ σε χρόνος. Lucill 43. οἱ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν. Id. 42.
ὡρονομέω -μεῖ Κρόνος γίνεσιν. Pallad. 30.
ὡρονόμος -ῳ σοφίῃ. ἀδ. Byz. 34.
ὠρυγή, ἠϊόνων. Qu. Maec. 6. -αῖς λεόντων. ἀδ. 398.
ὠρύω -ον κῦμα. Antip. Sid. 8.
ὠτάριον. Lucill. 17.
ὠτίον. Lucill. 13.
ὠφελίη. Alphe. 2.

INDEX

Poëtarum et capitum in Anthologia.

	Analecta.		Edit. Lips.	
Ablabius	II	451	III	156
Aceratus	II	189	II	174
Addaeus	II	241	II IV	224 118
Adespota	III	151		
Adespota Byzantina	III	132	IV	101
Adespota Heroica	III	141	IV	109
Admetus	II	308	III	21
Aelius Gallus	II	106	II	93
Aemilianus	II	275	II	251
Aenigmata	III		IV	286
Aeschines	I	175	I	110
Aeschrio	I	189	I	120
Aeschylus	I II	148 523	I	181
Aesopus	I	76	I	52
Agathias	III	33	IV	3
Agis	I	185	I	118
Alcaeus Messenius	I	486	I	238
Alexander Aetolus	I	418	I	207
Alpheus	II	128	II	115
Ammianus	II	385	III	93
Ammonius	II	448	III	154
Anacreon	I	116	I	54
Andronicus	II	399	III	108
Antagoras	I	260	I	191
Antigonus	II	244	II	227
Antimachus	I	167	I	100
Antiochus	II	305	III	18
Antipater Sidonius	II	6. 527	II	5
Antipater Thessalonicensis	II	109	II	95
Antiphanes	II III	204 331	II	187

	Analecta.		Edit. Lips.	
Antiphilus	II	169	II	154
Antistius	II	284	II	259
Antonius	II	240	II	223
Anyte	I	197	I	130
Apollinarius	II	283	II	258
Apollonidas	II	132	II	118
Apollonius	II	358	III	67
Arabius	III	109	IV	79
Aratus	I	253	I	186
Arcesilaus	II	62	II	61
Archelaus	II III	58 330	II	57
Archias	II	92. 528	II	80
Archilochus	I	40	I	40
Archimelus	II	64	II	62
Marc. Argentarius	II	266. 529	II	242
Arionis Hymn.	III	327	I	48
Ariphron	I	159	I	92
Aristo	II	258	II	234
Aristocles	II	108	II	95
Aristodicus	II	260	II	236
Aristotelis Hymnus	I	177	I	110
Aristotelis Peplus	I	178	I	111
Artemidorus	I	263	I	194
Artemo	II	79	II	66
Asclepiades	I	211	I	144
Asclepiodotus	II	490	III	193
Asinius Quadratus	II	299	III	13
Astydamas	III	329	I	93
Athenaeus	II	257	II	233
Automedon	II III	207 331	II	190
Bacchylides	I	149	I	82
Jo. Barbucallus	III	11	III	232
Lollius Bassus	II	160	II	147
Bianor	II	154	II	141
Boethus	II	127	II	114
Callias	II	3	II	3
Callicter	II	294 529	III	8
Callimachus	I	461	I	212

	Analecta.		Edit.	Lips.
Callistratus	I	155	I	88
Capito	II	199	II	183
Carphylides	II	401	III	109
Cerealis	II	345	III	55
Chaeremon	II	55	II	56
Choerilus	I	185	I	117
Christodorus	II	456	III	161
Claudianus	II	447	III	153
Cleobulus	I	76	I	52
Cometas	III	15	III	236
Cosmas Monachus	III	127	IV	96
Crates Thebanus	I	186	I	118
Crates Grammaticus	II	3	II	3
Crinagoras	II	140	II	127
Cyllenius	II	282	II	257
Cyrillus	II	491	III	194
Cyrus	II	454	III	159
Damagetas	II III	38 331	II	39
Damascius	II	475	III	179
Damocharis	III	69	IV	39
Damostratus	II	259	II	235
Daphitas	III	330	II	39
Demetrius	II	65	II	64
Democritus	II	260	II	237
Demodocus	II	56	II	56
Diocles	II	182	II	167
Diodorus Zonas	II III	80 331	II	67
Diodorus Junior	II	185	II	170
Diogenes Episcopus	II	492	III	194
Dionysius	II	253 529	II	230
Diophanes	II	259	II	236
Diophantus	II	307	III	20
Dioscorides	I	493	I	244
Diotimus	I	250	I	183
Dorieus	II	63	II	62
Dosiadas	I	412	I	202
Duris	II	59	II	59
Empedocles	I	163	I	95

	Analecta.		Edit. Lips.	
Epigonus	II	306	III	19
Eratosthenes Cyrenaeus	I	477	I	227
Eratosthenes Scholasticus	III	123	IV	93
Erinne	I	58	I	50
Erycius	II	295	III	9
Etruscus	II	307	III	20
Euclides	I	168	I	101
Evenus	I	164	I	96
Eugenes	II	453	III	158
Euodus	II	288	II	263
Euphorion	I	256	I	189
Eupithius	II	402	III	110
Euripides	II	57	I	96
Eutolmus	III	8	III	229
Statilius Flaccus	II	262	II	238
Fronto	II	346	III	56
Gabriel	III	7	III	228
Cn. Lentulus Gaetulicus	II	166	II	151
Aelius Gallus	II	106	II	93
Gauradas	II	440	III	147
Tullius Geminus	II	279	II	254
Germanicus	II	159	II	146
Glaucus	II	347	III	57
Glyco	II	278	II	254
Hadrianus	II	285	II	260
Hedylus	I II	483 256	I	233
Hegesippus	I	254	I	187
Heliodorus	II	306	III	20
Helladius	II	438	III	145
Heraclides	II	261	II	237
Hermocreon	II	252	II	229
Hermodorus	I	262	I	193
Herodes Atticus	II	300	III	14
Herodicus	II	65	II	64
Hippias	II	57	II	57
Hippo	III	330	I	102
Hybrias	I	159	I	92
Ion	I	161	I	93
Ioann. Barbucall.	III	11	III	232
Irenaeus	III	10	III	231

	Analecta.		Edit. Lips.	
Isidorus Aegeates	II	473	III	177
Isidorus Scholasticus	II	474	III	179
Iulianus Bas. s. Imperator	II III	403 332	III	111
Iulianus Aegyptius	II	493	III	195
Iulianus Antecessor	III	9	III	230
Tullius Laurea	II	102	II	90
Lentulus Gaetulicus	II	166	II	151
Leo Philosophus	III	128	IV	97
Leonidas Tarentinus	I	220	I	153
Leonidas Alexandrinus	II	190	II	174
Leontius	III	103	IV	73
Libanius	II	404	III	112
Lollius Bassus	II	160	II	147
Cornel. Longinus	II	200	II	184
Lucianus	II	308	III	21
Lucillius	II	317	III	29
Macedonius	III	111 332	IV	81
Quint. Maecius	II III	236 332	II	220
Magnus	II	304	III	18
Marcellus	II	302	III	15
Marcus Argentar.	II	266 529	II	242
Marianus	II	511	III	211
Marinus	II	446	III	153
Meleager	I	1	I	1
Menander	I	203	I	136
Menecrates	I	476	I	227
Mesomedes	II	292	III	6
Metrodorus	II	476	III	180
Michaël	III	124	IV	94
Mnasalcas	I	190	I	123
Moschus	I	411	I	201
Munatius	II	240	II	224
Mucius Scaevola	II	265	II	241
Myrinus	II	107	II	93
Myro	I	202	I	134
Nestor Lar.	II	344	III	54
Nicaenetes	I	416	I	205

	Analecta.		Edit. Lips.	
Nicander	II	2	II	2
Nicarchus	II	349	III	58
Nicias	I	248	I	181
Nicomachus	II	283	II	258
Nicomedes	II	382	III	91
Nilus	III	14	III	235
Nossis	I	194	I	127
Numenius	II	346	III	56
Oenomaus	II	402	III	110
Onestes	II	289	III	3
Orpheus	III	1	III	228
Palladas	II III	406 332	III	114
Pamphilus	I	258	I	190
Pancrates	I	259	I	191
Panteleus	II	404	III	112
Parmenio	II	201	II	164
Parrhasius	II	60	II	60
Paulus Silent.	III	71	IV	41
Perses	II	4	II	3
Phaedimus	I	261	I	192
Phaennus	I	257	I	190
Phalaecus	I II	421 525	I	210
Phanias	II	52	II	53
Phanocles	I	414	I	204
Philemon	II	61	II	60
Philetas	I II Lectt.	189 523 234	I	121
Philiadas	III	329	I	80
Philippus Rex	I	492	I	243
Philippus Thessalon.	II	211	II	194
Philiscus	I	184	I	101
Philo	II	401	III	110
Philodemus	II	83	II	70
Philostratus	II	400	III	108
Philoxenus	II	58	II	58
Phocylides	I II	77 522	I	53
Pindarus	II	523	I	81

	Analecta.		Edit.	Lips.
Pinytus	II	288	II	264
Pisander	II	294	I	49
Piso	II	108	II	95
Pittacus	I	154	I	87
Plato Philosophus	I	169	I	102
Plato Junior	I	175	I	109
Polemo Rex	II	184	II	169
Pollianus	II	439	III	146
Julius Polyaenus	II	287	II	262
Polystratus	II	1	II	1
Pompejus	II	105	II	92
Posidippus	II	46. 528	II	46
Praxille	I	157	I	90
Problemata arithmetica	II	477	III	181
Proclus	II	441	III	148
Michaël Psellus	III	127	IV	97
Ptolemaeus	II	66	II	65
Pytheas	II	244	II	227
Quintus Smyrnaeus	II	475	II	179
Rhianus	I II	479 526	I	229
Rufinus	II	390	III	98
Rufus	II	490	III	193
Sabinus	II	304	III	18
Samius	I	485	I	236
Sappho	I	55	I	49
Satyrius Thyillus	II	276	II	252
Muci. Scaevola	II	265	II	241
Scolia	I	154	I	87
Scythinus	II	104	II	91
Secundus	III	5	III	226
Seleucus	II	527	I	258
Serapio	II	291	III	5
Simmias Thebanus	I	168	I	100
Simmias Rhodius	I II	204 525	I	136
Simonides	I	130	I	57
Solon	I	75	I	51
Sophocles	I	163	I	95
Sophronius	III	125	IV	95
Sosipater (Dioscorides)	I	504	I	255

	Analecta.		Edit. Lips.	
Speusippus	I	176	I	109
Strato	II	359	III	68
Synesius Philosophus	II	449	III	155
Synesius Schol.	III	11	III	232
Thallus Milesius	II	164	II	150
Theaetetus	II III	251 131	II	227
Theaetetus Scholasticus	II	514	III	214
Themistius	II	404	III	112
Theo	II III	405 4	III	113. 225
Theocritus Chius	I	184	I	117
Theocritus Syracusanus	I	376	I	195
Theodoretus	II	450	III	256
Theodoridas	II	41	II	42
Theodorus	III	6	III	227
Theosebia	II	450	III	156
Thomas Patricius	III	124	IV	94
Thomas Scholasticus	III	125	IV	95
Thucydides	II	236	I	102
Thymocles	II	259	II	235
Tiberius Illustris	III	7	III	228
Timocreon	I	148	I	80
Timon Misanthropus	I	153	I	86
Trajanus	II	265	III	241
Troilus	II	450	III	155
Tryphon	II	451	III	157
Tymnes	I	505	I	256
Xenocrates	II	59	II	59
Xenocritus	II	256	II	233
Zelotus	II	400	III	108
Zenobius	II	402	III	110
Zenodotus Ephesius	II	61	II	61
Zenodotus Stoicus	II	78	II	65
Diodorus Zonas	II III	80 331	II	67
Zosimus	II	452	III	157

II.

INDEX VERBORUM

QUAE

IN ANIMADVERSIONIBUS

EXPLICANTUR.

ἄβαλε. IX. 301.
ἄβιος βίος. VII. 152.
ἀβιότος pro ἀβίωτος. XII. 232.
ἁβροδιαίτη. XII. 105.
ἁβροκόμης. VI. 51.
ἁβρόποδες. XII. 157.
ἁβρός. ἁβρὰ γελᾷν. VIII. 376.
ἀγαῤῥικός. VIII. 398.
ἀγείρειν τὰς ὀφρύας. XI. 150.
ἀγίλαστος -τον ἔπα. VIII. 305.
ἀγέλη. puer ἐξ ἀγέλης. X. 96.
ἀγερμοσύνη. XI. 388.
ἀγέρωχος de hirco. VI. 428.
ἄγευστος κακῶν. XII. 291.
ἀγὴ κύματος. XII. 96.
ἀγήραντος et ἀκήρατος confusa XII. 176. ἀγήραντον στόμα. VIII. 63.
ἀγήραος, ἀγήρως, ἀγήρατος ἔπαινος, δόξα. VI. 213.
ἀγησίλαος. Pluto VII. 176.
ἄγκεισθαι. dedicatum esse. VIII. 10.
ἄγκιστρον. sign. transl. VII. 367. s.
ἀγκυλοχείλης. VIII. 381.
ἀγλαΐζειν. vi transit. VII. 192. XII. 228.
ἄγλωσσον στόμα cicadarum. IX. 7. ἄγλωσσος Ἠχώ. IX. 304.
ἀγνοεῖν. XIII. 3.
ἀγορανόμιον. X. 35. XIII. 53.
ἀγορεύειν. patefacere. VI. 365.
ἄγοστος, ἀγκών, ἀγκάλη. signif. translat. VI. 246.
ἀγρεία πλάτανος. VI. 404. ἀγριάς. VIII. 204.
ἀγρεῖφνα κενόδοντες. VIII. 164.
ἀγρέμιον pro ἄγρευμα. VIII. 117.
ἀγρεύειν in re amatoria. VII. 193.
ἀγροτέρα Ἄρτεμις. VI. 301.
ἀγρώστης et ἀγρῶστις. VI. 243.
ἀγρῶται et ἀγρῶσται. XII. 41.
ἄγω. ἄγει δήσας. XI. 296. ἄγειν βουθυσίην. XII. 152.
ἀδαγμοχαρῆ κνίσματα. VI. 115.
ἀδαμάντινος. X. 65.
ἀδάμας, de homine. IX. 441. ἐξ ἀδάμαντος. X. 65. πῦρ ἐν ψυχρῷ ἀδάμαντι βαλεῖν. VIII. 40. τοῦτ.

ἀδάμαντι μένει. XI. 99. s.
ἀδάμαντι δεδεμένος. XII. 444.
ᾄδειν μάτην. paroem. VI. 108. ἵππον, versus de equo Trojano. VII. 372.
ᾅδης. ᾅδου λιμήν. VII. 142. καὶ εἰν ἀΐδῃ. VII. 149. ᾅδης ἰατρὸς κακῶν. VII. 151. ὁδὸς εἰς ᾅδην πάντοθεν ἴση. VII. 413. εἰς ᾅδην μίῃ καταίβασις. VIII. 15. 189.
ἀδελφός, adjective. X. 271. ἀδελφὰ ὕδατα. IX. 334. s.
ἄδολος, de colore. X. 163.
ἀδρανίῃ δεθείς. VII. 75.
ἀδριακὸν κύτος, vas vini Adriatici. XIII. 19.
ἀδριανὸς οἶνος. IX. 188.
ἀδριανόν. mare Adriaticum. X. 124.
ἀείβολος σφαῖρα. VIII. 120.
ἀείζωοι χάριτες. VII. 307.
ἀείμνηστος. VII. 50. XII. 303. s.
ἀελλόπους -πόδων ἵππων. VIII. 264.
ἄελπτον οὐδέν. VI. 161.
ἀένναος et ἀέναος. IX. 364.
ἀΐξω. ἠΐξησε. XII. 76.
ἀερσιπότης. XI. 66.
ἀζαλέος. de sene. IX. 389. XIII. 100.
ἀηδών, et ἀηδονίς, de poëtis et poëtriis. VI. 421. XIII. 79. locusta ἡ κατ' ἄρουραν ἀηδών. VI. 430. de carmine. VII. 302.
ἀθάνατος γέγονα, in summa fortuna. X. 169. s.
ἀθερίζειν. VIII. 141.
ἀθύρματα, παίγνια, liberi parentum. XII. 291.
αἰγανέα. XI. 168.
αἰγὶς θυσανόεσσα. VII. 229.
αἰγοβάτης. VI. 66.
αἰγυπιοί, rapaces, vulturii. X. 210.
ἀΐδιω, interdum quadrisyllabum. XIII. 3.
αἰδώς. X. 322.
αἰέν et αἶ, αἶ, confusa. IX. 84.
αἰθερεμβατεῖν de philosophis. XII. 173.
αἰθοπία, Dianae cognomen. VI. 183. s. VIII. 315.
αἴθρη. XI. 237.
αἴθριος. VIII. 352.
αἰθυίαις nauta comparatus. VII. 143. IX. 297. αἰθυίαις γνωστὰ ὀστέα. X. 17.
αἰθυκτῆρες δόνακες. VII. 74.
αἰθύσσει ἄνθος ὕπερθε κόμης. VIII. 67.
αἴθω vi transit. XI. 150.
αἷμα κόχλου. XIII. 74.

αἱμάσσω - ἄξαι βωμόν. IX. 282.
αἱμύλος. IX. 426.
αἰνεῖν *contentum esse*. VIII. 299.
αἰνόλυκος, αἰνολέων et simil. VII. 146.
αἰόλος. *agilis*. VII. 155. s.
αἰπόλοι infimum pastorum genus. VIII. 290.
αἰπύς, *gravis, timendus*. VII. 142.
αἴρειν, *humeris gestare*. X. 27.
αἱρεῖν, *superare*. IX. 164.
αἴσιμον et εἰς ἐμόν, confusa. IX. 25.
αἰσχύνη Dea. VII. 393.
αἰτεῖν, *mercedem poscere*. VII. 21. IX. 277.
αἰτίζειν, *mendicare*. XI. 94.
αἴτιος. X. 48.
αἰτωλός, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν. IX. 280.
αἶψα et λιτά, conf. IX. 32. XIII. 5.
αἰών et Ἑλικών, conf. IX. 46.
αἰωρεῖσθαι ὑπ' ἐλπίδος. IX. 212.
ἄκαινα. XI. 73.
ἀκάκητος id quod ἄκακος. XIII. 55.
ἄκαμπτος χῶρος, Orcus. VIII. 104.
ἄκανθαι. *cani* X. 179. *pili*. XI. 328. *Spinae Grammaticorum*. IX. 122.)
ἀκανθολόγοι. VIII. 326.
ἄκαπνον θύος. IX. 96.
ἀκίνητος ἵππος. VII 408.
ἀκέραιον λῆμμα X. 57.
ἀκεστορίη. IX. 92. et ἀκεσώ. X. 295.
ἀκηράσιος. XII. 256.
ἀκήρατος. *purus*. X. 122.
ἀκκίζεσθαι et ἀγροικίζεσθαι, conf. XII. 282.
ἄκληρος, *pauper*. IX. 112.
ἀκμαί, *extremae corporis partes*. XII. 44.
ἀκμαῖον μένειν. IX. 408.
ἀκμή, ἐν ἀκμῇ, ὥρᾳ γάμων. XII. 236.
ἀκμήν, ἔτι. X. 123.
ἄκνισος et ἄκνισσος. VIII. 257. s.
ἄκολος, de quovis cibo. VII 103.
ἀκόνη ψυχῆς amor. VIII. 344.
ἀκονιτὶ νικᾶν. IX. 452.
ἀκόνιτος. VII. 339.
ἀκουσίθεον φέγγος. VIII. 296.
ἀκραιφνής, vi transl. IX. 109.
ἄκρητος, καθαρός. XII. 256.
ἄκρητον ὕδωρ. VIII. 14. ἄκρᾳ

τος μανίη, σοφία, ἄκρητον κάλλος, et simil. VIII. 70. 309. XI. 151. 301. XII. 362.
ἀκριτόδακρυς. XI. 148.
ἄκριτος μοῖρα. VIII. 90. 130. δαίμων. IX. 221. ὕπνος. XII. 41. ἄκριτον ὄρος. VII. 228. creber. X. 167. ἄκριτα φθίμενος νέος. VIII. 90.
ἀκρόδρυον. VIII. 399.
ἀκρόλιθος statua. XI. 298.
ἀκρολογεῖν. IX. 206.
ἀκρολοφίτας. IX. 94. s.
ἀκρολυτεῖν. XI. 17.
ἄκρος. τὰ ἄκρα φέρεσθαι. VIII. 414.
ἀκτὴ Δημητρός. XII. 126. ἀκταὶ νεκύων. X. 24.
ἀλάβαστρα, *vasa unguentaria*. XI. 92.
ἀλαμπής, et ἀλάμπετος. XII. 154. 248.
ἀλάλητος, τὰ ἀλάλητα, *mysteria*. VIII. 225.
ἄλγος de causa doloris. VII. 38.
ἀλίγης et λαλίεις, conf. XI. 316.
ἄλεισον. IX. 324.
ἀλεῖν, verbum praetext. XI. 295. *molere*. VIII. 264.
ἀλετρίδες. VIII. 320.
ἄλη. IX. 145.
ἀλήθειν. IX. 471.
ἀλησιὰς Κύπρις. VII. 64.
ἀλιανθής. VIII. 316.
ἁλίζωοι, *piscatores*. VII. 137.
ἀλίξαντον σῶμα. VIII. 210.
ἀλιῤῥόθιος κόνις. VIII. 63.
ἀλίτρυτος. VIII. 274.
ἀλίτυρος. VIII. 241.
ἁλιφθόρος, *pirata*. VII. 137. XII. 430. ἁλιφθορίη. X. 194. s.
ἄλκαρ ἐρώτων, ἀνίης. VII. 391.
ἀλκυόνες. *cantus lugubres*. VII. 251. ἀλκυόσι μέλπειν. X. 195. γοερὴ ἀλκυών. VII. 285. VIII. 52. ἀλκυὼν λύσιδος. VIII. 313.
ἀλλὰ et ἄλα, conf. IX. 202. ἀλλὰ post εἰ et εἰ καί. XII. 162.
ἀλλάσσειν, brachylogia in hoc verbo. XII. 380.
ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. XIII. 5.
ἀλλοτριόχρως. VIII. 5.
ἄλλως. VI. 139. ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχει, de cenotaphio. VII. 302.
ἅλμα, *saltus*. XII. 21. ἅλματα. κοῦφα. VI. 345.
ἄλος et ἄλλος conf. VII. 92. IX. 352.
ἀλοιᾷν, *terere*. XI. 105.

ἀλουργὲς ὑπένδυμα. VII. 332.
ἅλς καὶ τράπεζα. VII. 241. XII. 436.
ἄλσος μουσῶν de bibliotheca. XI. 380. πόντιον. XII. 415.
ἀλύειν, *otiose vagari.* VI. 45. XI. 115.
ἀλύσκειν μόρον, πότμον. VII. 351.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. VII. 323.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. VII. 240.
ἀλφησταί, *paederastae.* X. 77.
ἀλωειναὶ σταχύες. VIII. 202.
ἀλωρήτης. VIII. 202.
ἅλως, *area rotunda.* XI. 10.
Ἀμαλθείας κέρας. IX. 351.
ἀμάρης ἑτοιμότερος. X. 74.
ἁμαρτεῖν. *pudicitiam laedere.* X. 111.
ἀμάρυγμα παρειῆς, ὀφθαλμῶν. XI. 130.
ἀμαυρὰ βλέπειν. VIII. 153.
ἀμαυροῦν, *imminuere.* VIII. 276.
ἀμᾶν. *metere* in bello. X. 324. XI. 281. XII. 195. *pulverem aggerere* VII. 174. ἀμᾶσθαι, δρέπεσθαι, τρυγᾶν. VI. 420.
ἄμαχος et δύσμαχος. Amor. VI. 61.
ἀμβλύνειν, *retundere.* XII. 50. XII. 209.
ἀμβολίη, οὐχ ἵδρως ἔργον, οὐδ' ἀμβολαῖς. VI. 287.
ἀμβροσίη σοφίη. VI. 277.
ἀμὲ et ἁμέ. VI. 417.
ἀμετάκλητος, ἡλικίη. VII. 445.
ἀμέργω. XI. 90.
ἀμέτρητος, *innumerabilis.* X. 308.
ἄμη, instrumentum agricolarum. VIII. 165.
ἀμητήρ, de pugnatore. X. 324.
ἅμμα, δεσμός. XI. 207. δυσσεβές. VI. 434. *Zona.* VIII. 80. κορείας, παρθενίας. XI. 135.
ἀμοιβὸς id quod διαδόχος. XIII. 75.
ἄμορος. XIII. 26.
ἀμός, ἡμέτερος. VI. 283. IX. 182.
ἄμπαυμα πόθων. XI. 231.
ἀμπεχόνη. XI. 49. περονατίς. VIII. 76.
ἀμύητος et βέβηλος, *rudis.* IX. 60 X. 98.
ἀμύσσειν, ξαίνειν, δρύπτειν παρειάς. VI. 410.
ἀμφαδίην. XI. 127.
ἀμφὶ c. dat. *per.* IX 141.
ἀμφιβαίνειν, *tueri.* VIII. 86.

ἀμφιβόητος. VIII. 16.
ἀμφίβολος, de Hermaphrodito. XII. 18. ἀμφιβόλον εὐπλεκές. VII. 74.
ἀμφιδέαι. XI. 157.
ἀμφιδοκεύειν. IX. 407.
ἀμφίδορος, *ambiens.* VII. 248.
ἀμφιθάλλειν -τέθηλε χάρις. VII. 323.
ἀμφίκρηνος πῖλος. IX. 144.
ἀμφιλαφὴς πλάτανος. IX. 29.
ἀμφιπεριπλέγδην. XII. 14.
ἀμφιπλὴξ σφῦρα. VII. 61.
ἀμφιφορεὺς et ἀμφορεύς. VI. 249.
ἀμφιχαίνω, τοὺς ἀμφέχανε θάνατος. VII. 85. 139.
ἀμφοτέροις βλέπειν. VII. 255. IX. 407.
ἀναβάλλεσθαι, *pallium in humeros rejicere.* XI. 348.
ἀνάγκη in potando. VI. 284. in amore. XI. 127. philosophorum. XI. 76. ἀνάγκαι, *aerumnae.* IX. 377.
ἀναγκαίη. XIII. 80.
ἀνάγειν. ἀνάγουσι Dii animas. X. 280.
ἀναγωγεὺς ψυχῶν Sol. X. 280.
ἀναδείγματα. XII. 62.
ἀνάθημα, *ornamentum.* XI. 207.
ἄναιμοι θεοί. VI. 288.
ἀνακαλεῖν τὴν ψυχήν, *conclamare.* VI. 434.
ἀνακεῖσθαι, *sacrum esse.* XI. 380.
ἀνακλώθειν νῆμα, *fila revolvere.* XII. 147.
ἀνακρούεσθαι XII. 458. s. νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69.
ἀνάκτορον. XIII. 67. s.
ἀναλέγεσθαι. *legere.* VII. 309. XI. 97.
ἄναξ, *deus.* VI. 40.
ἀναπάλλεσθαι, de piscibus. VI. 429.
ἀνάπαις. XII. 260.
ἀναπαύεσθαι, de defunctis. VII. 305.
ἀναπεμπάζειν, *reputare.* XI. 97.
ἀνασειράζειν. XI. 152.
ἀνάσσειν c. genit. et dativo. IX. 402.
ἀναφλέγεσθαι, de vulnere. VI. 71.
ἄνδεμα pro ἀνάδημα. VIII. 84.
ἄνδηρα. X. 86.
ἀνδρειών. VII. 105.
ἀνδρόγυνος, de pathico. VIII. 280.
ἀνδρομάχη. X. 207.

ἄνειν pro ἀνύειν. XI. 67.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους, de re irrita. XI. 232.
ἀνερείπειν. XII. 178.
ἀνέχειν, *attollere*. XII. 115.
ἀνήρ, de prioris syllabae prosodia. XI. 154. ἀνέρες, Spartani. XI. 20.
ἄνθεμον ἠϊθέων. VIII. 3. ἄνθεμα Σαλμακίδων. VIII. 242. ἄνθεμον. X. 304.
ἀνθερίκη. VII. 324.
ἀνθέω, vi transit. X. 152. XIII. 186.
ἀνθοβολεῖν. VI. 117.
ἄνθος. *splendor*. VII. 27. ἁλός. *purpura*. VIII. 29.
ἀνθοφόρον ἄλσος. VI. 16.
ἀνθρακιὴ Κύπριδος. VIII. 139. XI. 299.
ἄνθρακες, de re vilissima, IX. 133.
ἀνία media ancipite. VII. 269. XII. 416.
ἀνιέναι, *consecrare*. ἀνειμένα χωρία. IX. 375.
ἀνόστητος χῶρος. VIII. 104.
ἀνταῖος. XI. 410.
ἀντί. ἀνθ᾽ ὧν. VII. 70. ἀντ᾽ ὀλίγου μέγα δεδόναι. XII. 6.
Ἀντιγόνη. lusus in hoc nomine. IX. 281.
ἀντίος ἵστης. VI. 53. 8.
ἀντίπαλος. VIII. 58.
ἀντίτυπος φθογγή Echus. VIII. 256. κραδίη. XI. 155.
ἄντλος. IX. 227.
ἄντυξ, de coelo. XI. 196. XII. 256.
ἀνύειν. *incedere*. IX. 107. XI. 142. ἀνύομαι. *impetro*. VII. 147.
ἀνυποδησία philosophorum. XI. 348.
ἄνω γέγονε τὰ κάτω. VIII. 292.
ἀνωρύεσθαι, de tristi laetoque clamore. VI. 138.
ἄξενος. XI. 314.
ἀξύνετος. XII. 275. ἀξύνετα ξυνετοῖσιν. XII. 348.
ἀοιδοθέτης. VIII. 192.
ἀοιδομάχοι, grammatici. IX. 457.
ἀπακριβοῦν. VII. 235.
ἁπαλὸν κῦμα. XII. 24.
ἀπαμᾷν χαίτας. XII. 454.
ἀπαμφιάζω. VII. 388.
ἅπαξ ἀποθανεῖν, ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. IX. 486. XI. 111.
ἀπάτη, *oblectamentum*. VI. 16. VIII. 172. in compositis. VIII. 6. ἀπάτημα. VI. 122.
ἀπαυδᾷν πόνοις. XI. 315.
ἀπίκτητος. XI. 137.
ἀπέχειν. *solutum accipere*. VII. 276. 298. XIII. 61.

ἀπήνη. *carruca magistratuum.* VIII. 177.
ἀπεῖναι. IX. 423.
ἄπληστος Pluto. VII. 311. in amore XI. 126.
ἁπλοΐς. XI. 53.
ἅπλους in re venerea. VIII. 216.
ἁπλοῦν φίλημα. X. 56.
ἁπλοῦς c. negat. VII. 119. ἁπλῶς εἰπεῖν. X. 99.
ἀπὸ in periphrasi, ut οἶνος ἀπ' ἀμπέλου. VI. 308. VII 361. IX 30 XII. 16 XIII. 24. s. οἱ ἀπ' Ἀριστάρχου, Grammatici. IX. 458. ἀπὸ spatium significans XII. 467 ἀπ' ὄσσων, ἀπ' ἱμμάτων, ἀπὸ γλώσσης. XIII. 36. ἀπὸ in compositis. X. 266.
ἀποβλίττειν, σμῆνος ἀπὸ μουσέων. VIII. 74.
ἀποβρίζειν. VII. 208.
ἀπογράφεσθαι πύκτης, *inter pugiles recipi.* IX. 450.
ἀποδύρεσθαί τινι et πρός τινα. VI. 82.
ἀποδύειν τὸ γῆρας. IX. 159. ἀποδύσασθαι dicitur anima corpore deposito. XII. 239.
ἄποινα. XIII. 4.
ἀποκλαίειν, *elugere.* XII. 379.
ἀποκλειομένη, ἡ. Comoedia Posidippi. X. 83.
ἀποκράδιον σῦκον. VII. 76.
ἀπόκρισις. XII. 70.
ἄπολις πόλις. XI. 21.
ἀπολισθέω τοῦ βίου. VII. 142.
Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι. X. 148. XIII. 64. s.
ἀπολῦσαι debitorem. X. 99.
ἀπομάττειν, de artificibus. X. 300.
ἀποξύσαι τὸ γῆρας. XI. 26.
ἀποπίκειν. VIII. 122.
ἀποπνέω. ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην. VI. 264.
ἀποπτύειν εἰς κόλπον. XII. 25.
ἀποῤῥώξ. VIII. 373. XI. 203.
ἀποσβεννύναι. IX. 179.
ἀποσκεδάζειν. *depellere.* XII. 214.
ἀποστιλβοῦν κύπελλον. XI. 332.
ἀποτιμᾷν. *contemnere.* IX. 381.
ἀποτριάξαι. IX. 446. s.
ἀπόφωλιος. *ineptus.* VI. 389.
ἀποχαλκίζειν. *aere privare.* X. 228.
ἀποχή. IX. 504.
ἄπρηκτος, *otiosus.* X. 332.

κόθος. XI. 130. s. ἀπρήκτοι ἐλπίδες. XI. 109. ἐν ἀπρήκτοις κεῖσθαι. VIII. 215.
ἀπροϊδὴς δαίμων. XII. 319.
ἄπτερος. VI. 102.
ἅπτειν δειρὰν βρόχῳ. VIII. 80.
ἄπτιλος, *laevia*. X. 69.
ἄπυρος χρυσός. VI. 306. τροφή. VII. 184.
ἀπωθέω. VII. 132. ἀπώσασθαι λυγρὰν κληδόνα. VII. 393.
ἀπώμοτον οὐδέν. VI. 161.
ἀραιός, media correpta. VII. 157.
ἀραχναῖα νήματα. VIII. 29.
ἀράχνια in armis. VI. 282. s.
ἀρβυλίς, ἀρβύλη. VII. 97.
ἀργέτις. XI. 142.
ἀργιπόδης et ἀργίπους. VII. 168.
ἀργυρέη λιμός. IX. 456.
ἄρδεσθαι, eloquentia *irrigari*. X. 384.
ἀρετὴ ποδῶν. VI. 197. παλαμῶν. VII. 342.
ἄρης, ἄρην. VIII. 260.
ἀρθρεπίδη. VIII. 165.
ἀριθμός, *pauci*. X. 136.
ἀρίς. IX. 158.
ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι. VI. 294.
ἄρκος pro ἄρκτος. X. 139.
ἅρκυες Ἀφροδίτης. VI. 309.
ἅρμα νίκης, χαρίτων, μουσῶν. VI. 237.
ἁρμαλιή. IX. 102.
ἅρμενα τέχνης, ἐργασίης. VII. 86.
ἁρμονία, *junctura*, *coagmentatio*. VII. 123. IX. 195.
ἀροτήρ. *pater*. XII. 325.
ἁρπακτὴρ ἀΐδης. VII. 302.
ἁρπεδόνες et ἁρπεδόνη. VIII. 253.
ἅρπυιαι, de Parcis. IX. 389.
ἅρπω pro ἁρπάζω. XI. 82. s.
ἄῤῥητος, deus. X. 276.
ἄρσην λόγος. VIII. 197. πυρσός. VIII. 324.
ἀρσίποδες. XII. 227.
ἀρτιάσαι ψάμμον. XI. 307.
ἀρτίδορον κάρυον. VIII. 204.
ἄρτιος μύθοισι καὶ ἤθεσι. VIII. 417. ἄρτια καὶ ἀκέραια. VIII. 129.
ἄρτιπος *valens*. XI. 65.
ἀρτιχανὴς ῥοιά. VIII. 203.
ἀρτολάγυνος. IX. 75.
ἀρχαῖοι ἡμίθεοι. VII. 386.
ἀρχή. *fons*. VI. 311. ἀρχαί, *extremitates*. XI. 50.
ἄσημος ἄργυρος. X. 214.
ἆσθμα. *aura*. VIII. 363. πυρός. VIII. 60.
ἀσθμαίνοντα γυῖα. VI. 426.

ἀσθμαίνειν de amantibus. XI. 138.
ἀσιάρχαι. XII. 313.
ἄσιλλα. VI. 272.
ἀσκητός, elaboratus. IX. 95.
ἄσκιος, devastatus. XII. 129.
Ἀσκληπιὸς et Ἀσκληπιάδης conf. XII. 199.
ἀσκάντη. IX. 61.
ἀσπάζεσθαι IX. 171.
ἀσπάραγος. IX 134.
ἀσπίς, aspis. IX. 214.
ἄστατος Ἠχώ. XI. 206.
ἀστεμφὴς νύξ. VIII. 183.
ἀστήρ, Μούσης. VI. 330. de pulchris pueris virisque eximiis. VI. 353. VIII. 123.
ἀστλίγγιστος ὄλπη. VII. 73.
ἀστράγαλοι, puerorum oblectamentum. VII. 52.
ἀστράπτειν, transitiva vi. VI. 58. πῦρ. IX. 185.
ἄστρεπτα δόγματα. VII. 183.
ἄστρον Ἑλλάδος Corinthus. VIII. 4. πατρίδος. XII. 202.
Ἀστυάγης, Ἀστυάναξ, ἀπὸ τοῦ στύειν. X. 11, 60.
ἄσφαλτος. XI. 182.
ἄτακτα et ταῦτα, conf. IX. 200. ἄτακτα χορεύειν. IX. 249.
ἀταλαὶ χεῖρες artificis. VI. 186.
ἀτάλλειν. XIII. 29.
ἀτάομαι. VI. 395.
ἄτεγκτος. VI. 75. cum ἄτεκνος conf. VI. 108.
ἀτελὴς εὐχή. VIII. 138.
ἀτενίζειν, rectis oculis intueri. VI. 259.
Ἄτη ἁπαλοῖς ποσὶν incedit. VII. 321.
ἀτιμαγέλης ταῦρος. IX. 354.
ἀτιτάλλειν. XII. 229.
ἀτμενίη. XI. 171.
ἄτρακτος, sagitta. VII. 109.
ἀτραπὸς ἱστορίης. XII. 191.
ἄτριον, textum, de carmine. VII. 14.
ἄτροποι μοῖραι. XII. 235.
ἀττάραγος. οὐδ' ὅσον ἀττάραγον. VII. 271.
ἀττέλαβος. IX. 483.
αὖ πάλιν. XIII. 71. 109.
αὐαίνω -νοιτο ὁ φθόνος. VII. 344.
αὐάλεος de oculis. XI. 63. αὐαλέα βῶλος. VI. 432.
αὐγάζομαι, video. VIII. 338.
αὐγὴ πυρός VII. 171.
αὐερύειν et αὖ ἐρύειν. IX. 351. XI. 123.
αὔλειος θύρα. VII. 59.
αὐλιάδες νύμφαι. VI. 423.

αὐλοδόκη VII. 58.
αὐλοθετεῖν. VII. 117.
αὐλοὶ νέβρειοι. VIII. 49.
αὔξειν πόλιν. XII. 76.
αὐξοσίληνον. XI. 212.
αὖος, *egenus*. IX. 431. *esuriens*. XII. 465.
αὔρα, *aura divina*. VII. 375. IX. 246. s.
αὐτόματος ἄκων. VI. 39. αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. VI. 287.
αὐτομόλοι πέτραι. IX. 337.
αὐτόξυλος. VIII. 359.
αὐτὸς, persona rei opposita. XI. 7. pater familias. XI. 285. in statuis et imaginibus. X. 327. s. αὐτὸν ἰδεῖν. X. 16. in compositis αὐτομέλιννα, αὐτοθαλής. VI. 417. αὐτόφλοιος. VII. 194. αὐτούργητος, αὐτόξυλος. IX. 219. αὐτοῦργον μέλος. VIII. 372. αὐτὸς ex abundantia additum. VIII. 263.
αὐτόφλοιος. VII. 194. — ον ξόανον. IX. 385.
αὐτοφυής. VI. 123.
αὐχὴν, roboris sedes. VIII. 45. superbus κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα ἔχει. VII. 320. IX. 346. X. 180. locus altus. VIII. 198.
ἀφανής. VII. 255.
ἀφανίζειν. *corrumpere*. IX. 141. X. 100. 104. 181.
ἀφαρπάζειν φιλήματα. VI. 38.
ἀφαυρότερος, *levior*. XI. 107.
ἀφαυρῶς εἰδέναι. VII. 160.
ἄφθιτος χρυσὸς, ὄλβος. XII. 159. — τον κλέος. XII. 160.
ἀφιέναι c. infinit. *permittere*. XII. 146. πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. XII. 146.
ἄφιλος. c. genit. X. 108.
ἀφόρυκτα βεάγρια. VIII. 137.
ἀφρηστής, delphinus. VIII. 270.
ἀχαιΐνη. VII. 248.
ἀχάλινος ligna. VIII 124.
ἀχάλκεος ὀδούς. IX. 428.
ἀχανὲς χάσμα. IX. 12.
ἀχελῷος, *aqua*. VII. 254.
ἄχερδος πνιγόεσσα. VII. 361.
ἀχθόμενος et αἰθόμενος, conf. IX. 165.
ἀχλὺς, res terrenae. X. 198.
ἄχνη, *lanugo pomarum*. IX. 163.
ἀχρεῖος. XI. 421.
ἀχύρων et σταχύων, conf. IX. 260.
ἀωρί. XI. 301.
ἄωρος θάνατος. VI. 300.
ἀωτεῖν *dormire*. VI. 205.

βαθύπελμος εὐμαρίς. VIII. 76.

βαθύς. de animo. XI. 252. *ingens*. XII. 36.

βαίνειν. c. accus. *aggredi*. X. 80. *εὖ βεβηκότες*. VI. 159. domus *βεβηκυῖα ἐν δαπέδῳ*. VIII. 42.

βαιὸς pro *ὀλίγος*. VI. 4. *βαιὸν ἔπος*. VIII. 48. cum *βίαιος* conf. VI. 269.

βακίλας et *βώκηλος*. VII. 236.

βακχεύειν Κύπριδι. XI. 71. de concitatiore affectu. XI. 211.

βαλανάγραν ἐμβάλλειν, *foras claudere*. VII. 328, s.

βάλανος vocab. praetext. XI. 241.

βαλάντιον et *βαλλάντιον*. VI. 241.

βάλιοι cervi. VII. 17. perdices. VII. 5.

βάλλειν pro *ἐπιβάλλειν*. VI. 59. pro *ἐμβάλλειν*. VI. 350. XI. 49. *βάλλειν ζήλοις, ψόγῳ*. 60. *βεβλήσθαι κύβος*. VI. 72. *βάλλειν λουτρὰ χροΐ*. XI. 404. *βάλλειν τὰς χεῖρας*. de mima. IX. 129.

βαμβαίνειν. XI. 59.

βάπτειν τὴν κεφαλήν, *τὴν κοιλίην*. VII. 157.

βαπτίζεσθαι ὕπνῳ, οἴνῳ. VI. 327. s.

βαρεῖν. *βεβαρημένος οἴνῳ, ὕπνῳ*. VI. 77.

βᾶρις. VII. 116.

βαρὺς tympani sonus. VII. 249. *νόμος, βρόμος, φθόγγος*. VI. 271. *νόος*. XI. 78. *βαρὺς ἰοβολεῖν*. VII. 346.

βαρύστονος. IX. 294.

βασανίζειν, *explorare*. XII. 446.

βάσανος, *eruciatus*. IX. 173. *ἐν βασάνῳ σοφίης*. VI. 401.

βασιλεὺς τῶν λόγων. IX. 396.

βάσκανος αἶθος. VI. 189.

βατεῖν. *inire*. XI. 311.

βάτος et *πάτος* conf. IX. 362.

βαΰζω -ας κλαίουσα. VIII. 231.

βαύκαλις. X. 43.

βέβηλος, *ἀμύητος*. IX. 60.

βέμβιξ. VII. 295.

βήματα, in scena. IX. 238.

βία et *πειθὼ* in amore. VII. 10. VIII. 16.

βιάζεσθαι. *πῦρ βεβιασμένον ἐν μυλάκων*. IX. 69.

βίος ἄβιος et *ἀβίωτος*. VII. 152. XII. 232. *homines* VI. 363. XII. 177. 336.

βίοτος. *homines*. XII. 261. *seculum*. VIII. 369.

βλαισός, de arbore. VI. 6. βλαισὸς κισσός VI. 330.
βλαύτη, βλαύτια. VII. 71. 97.
βλέπειν ἔλαιον. XI. 348. ἀμυδρόν. XII. 270. οὐ βλέπειν, *pulchri sensu destitutum esse*. X. 173.
βλῆμα κοίτας, *cubile*. VIII. 77.
βλιστηρὶς χεῖρ. VIII. 207.
βοᾶν, in luctu. XII. 225. s. 262.
βοκέῤῥιος. VIII. 91.
βολαί, *Solis radii*. XI. 398.
βόλβα, *vulva*. IX. 417.
βολβισκος. VIII. 234.
βολίς, in lusu aleae. XI. 171.
βόλος. VIII. 255.
βόρβορος: ἐν βορβόρῳ κεῖσθαι. VI. 374. s.
βοῤῥαῖος. XIII. 12.
βοσκόμενος et βουλόμενος, conf. XIII. 95.
βοστρύχοισι γαῦρος. VI. 154.
βοτεῖν pro βόσκειν. XIII. 73.
βοτρύϊνος. XI. 156.
βοτρυόπαις ἄμπελος. VII. 195.
βότρυς ἐθείρης. X. 308. XI. 65.
βουθοίνης Herculés. XII. 41.
βουκόλος, de *ingenio duro et rustico*. VII. 189.
βούλομαι. οἱ βουλόμενοι, *cupientes*. XI. 318.
βουνίτης Πάν. VIII. 205.
βουνός. X 36.
βοῦπαις. VIII. 38.
βουφάγος leo. VIII. 86.
βούφορτοι εἰκόσοροι. *naves onerariae*. VIII. 117.
βουχάνδης λέβης. VI. 423.
βοῦς ἑκούσιος ἐπ' ἄροτρον ἦλθε. VII. 267. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. VIII. 147.
βούτης, *rusticus*. IX. 48.
βραβεύειν. VI. 28.
βρενθύεσθαι. XI. 90. X. 231.
βρέτας ἔμπνοον. XII. 197.
βρέχειν. βρέξῃς et φλέξῃς. conf. XI. 330. s.
βρίζειν VII. 307.
βρίμημα, βριμοῦσθαι. IX. 312.
βρομεῖν ἴσα Διΐ. VII. 320.
βρόμος. VI. 271. *odor gravis*. X. 189.
βροχετός. XI. 390.
βρόχθος, πόμα. XI. 342. s.
βροχίς. VIII. 163.
βρυάζειν de Satyris. IX. 300.
βρύκειν, *rodere*. IX. 360. et βρύχειν. VII. 108. 413.

βρύειν et φῦκος. IX. 143.
βρύχειν. *mergere*. IX. 86. de leonum rugitu. XI, 158.
βρύχιος pro ὑποβρύχιος. IX. 260.
βρωματομιξεπάτη. XI. 86.
βρωτύς. X. 214. s.
βῶλος, ὁ, ἡ. XII. 127.
βωμός, *cippus*. XII. 261.

γάλα ἀγαθόν de nutrice. VII. 297. γάλα, ἐν ταλάροισι. VIII. 313.
γαλακτοπαγής, γλαγόεις. X. 156.
γαλερῶς πίνειν. VII. 28.
γαληναίη. VII. 283.
γαλήνη. VI. 86. βίου. X. 384. XII. 180. s.
γαληνὸς πόθος. VII. 101. imperatorum titulus. XI, 266.
γαμεῖν. γήμασθαι εἴς τινα τόπον. IX. 386.
γάμος, *concubitus*. VII. 65. 241. XI. 47. 211. γάμων ἐν ἀκμῇ, ἐν ὥρᾳ, ὡραία. XII. 236.
γανῶσαι, de metalli splendore. VII. 105.
γαστήρ, multorum malorum causa. IX. 200. τῇ γαστρὶ χαρίζεσθαι. IX. 431. δουλεύειν. IX. 416.
ἐν γαστρὶ λαβεῖν. X. 26.
γαστὴρ ollae. VII. 78.
γαστρὸς an pro γαστήρ. VI. 91. XII. 381.
γαῦρος - ρα φρυάττεσθαι. VI. 41. τὸ γαῦρον. hircorum. IX. 275.
γεγωνὸς ἀνήρ. VI. 157.
γεῖσσα et γεῖσα. X. 405.
γελασῖνοι, *rugulae*. X. 151.
γέλγιθες. VIII. 383.
γένεσις, *genitura* ap. astrologos. X. 259.
γένος periphrasi inservit. IX. 235.
γεράνδρυες et γεράνδρυα. VIII. 385. IX. 359.
γέρων, adjective. VI. 232.
γεύω. γεύσατε πλαγιαύλων. VIII. 234. γεύεσθαι sign. transl. IX. 49. XII. 291. c. notione paucitatis. XI. 391.
γηθεῖν c. accusat. XII. 22.
γῆρας ἀποξύσαι. XI, 26.
γηραλέος - έα ἀσπίς. VI. 399.
γηροκόμος. VIII. 46.
γήτειον. VI. 123.
γλαυκίσκος, piscis. VII. 47.
γλαυκός. *viridans*. IX. 295.
γλαυκὴ σελήνη. IX. 249.
γλαυκαὶ olivae. IX. 222.
γλαφυρός. *concinnus*. IX. 122. τὸ γλαφυρόν. VIII.

310. γλαφυρὰ χεὶρ sculptoris. VII. 198.
γλήχων, *pulegium*. IX. 501.
γλοιός, *sordes*. VIII. 119.
γλυκυμυθεῖν. VI. 42.
γλυκύπικρος ἔρως. VI. 62. -ρον βέλος. VI. 90.
γλυπτήρ, *cultellus*. XI. 162.
γλύφειν κάλαμον. VIII. 161.
γλῶσσα, *orator*. IX. 396.
γλωσσόκομον. XII. 126.
γλωττίζειν et γλωττίσματα. IX. 130.
γοῖ, γοῖ, abominandi voculae. VIII. 291. XII. 476.
γόνυ. εἰς γόνυ πίπτειν. VI. 254.
γορδιοπριλάριος. X. 244.
γοργῶπις. IX. 401.
γραικαί. VII. 238.
γράμμα, *liber*. VII. 309. παρὰ γράμμα σκώμματα, X. 139 γράμματα μανθάνειν. X. 136. *musicorum notae*. IX. 451.
γραμματολικριφίδες, grammatici. IX. 458.
γρίπων. VII. 146.
γρύτη. VIII. 283.
γρώνη. VII. 113.
γυῖα. *pedes*. VII. 97.
γυμνὰς pro γυμνάσιον. XII. 307. 309.
γυμνήτης βίος. VIII. 75.
γυμνός. *clypeo nudatus*. XII. 131.

δαιμόνιον. *fortuna*. X. 80. δαιμόνια, *manes*. IX. 136.
δαίμων τέχνης, ποιήσεως. X. 137. s. δαίμονες. *lemures*. X. 137. s. atri. X. 138.
δαίμων pro δαήμων. VI. 152.
δαίω. δεδαημένος, c. genit. XII. 198.
δαίω. δεδαυμένος. VII. 208.
δάκνειν. *laedere*. VIII. 230. de amore. XI. 12. s.
δάκρυ, priore correpta. VI. 402. XIII. 14.
δάκτυλος ἀώς. VII. 28. δάκτυλα γνάμπτειν, de computantibus. XI. 98.
δαλός. *fax*. XII. 83.
δαμαληφάγος Hercules. IX. 356.
δάμαλις, *puella*. XI. 69.
δάπτεται κέαρ ἀνίᾳ, συννοίᾳ, πένθει. VI. 280.
δαρέτιος sive δαμαρέτιος χρυσός. VI. 228.
δασπλής. VI. 204. XI. 152.
δέ, pluribus vocibus subjectum. VI. 162. X. 58.
δεῖγμα. VIII. 279.
δείδω. δεδοίκομες. VII. 271.
δεικνύναι. *repraesentare*. VI. 99.

δειλοί, *ignavi*. VI. 288.
δειραγχὶς ἅμμα. VIII. 254.
δειράς. VIII. 272.
δείρειν. *verberare*. X. 172.
δειρῇ φιλεῖν. VII. 257.
δεκάς, numerus indefinitus. XI 64. δεκὰς ἐτέων IX. 511. δεκάδες oratorum duae. XI. 202.
δέλτος, *carmen*. IX. 364.
δελφὶς in terra. XI. 306.
δέπα et λέπα, conf. XIII. 30.
δέρεσθαι, vocab. praet. IX. 445.
δεσμά. amoris vincula. XI. 16. ψυχῆς, corpus mortale. X. 260. 286.
δεύεσθαι, *carere*. XII. 266. s.
δεύτατος. VIII. 414.
δέχεσθαι c. infinit. IX. 169. *intelligere*. XIII. 75. οὐ δέχεται, *respuit*. IX. 42.
δέω. δεθεὶς ἀδρανίῃ. VII. 75. ἔδησαν ὄπα. X. 395. δέδεται στόμα. IX. 473. 495. δεθῆναι dicuntur flumina glacie vincta. IX. 274. ex δέω composita σιδηρόδετος, μελάνδετος. IX. 217.
δὴ post δὲ omissum. XIII. 111.
δὴ γάρ. initio sententiae. XIII. 31.
δήλιος κολυμβητής. XI 252.
δημογέρων θεός VIII. 13.
δημολογῆσαι, *jocari*. VII. 139.
δηναιοὶ ἀστέρες. VIII. 51.
διὰ παντός, *ubique*. XI. 299.
διὰ in compos. VII. 334.
διαλυσίφιλοι, rugae et cani. X. 175.
διαπίνεσθαι, *bibendo certare*. VII. 334.
διαπλέκειν βίον. VI. 280.
διαπλεῦσαι, διανήξασθαι τὸν βίον. VII. 75. διαπλώσας βίον. VIII. 66.
διασμιλεύειν, *expolire*. XI. 26.
διατιθέναι γένεσιν, διάθεμα ἀστέρων. IX. 470.
διαυγής. XI. 120. διαυγεῖς, *lapidi pellucidi*. IX. 466.
δίβολος περόνη. VIII. 119.
δίγλωσσον στόμα cicadarum. IX. 7.
διδάξαι ῥήτορα. X. 136. s.
δίδυμοι, *testiculi*. VIII. 217.
δίδωμι. δὸς λάβε παίζειν. IX. 70. 187. X. 91.
διζὺξ χαλκὸς crotali. X. 290. IX. 286.
Δίκη sequitur scelus. IX.

345. Jovis πάρεδρος. X. 384. ὑστερόπους. X. 112. Δίκης ὄμμα. XII. 139. s.
δίαλις. XI. 143.
δίκροτος. VIII. 329.
δίκραιρος. XI. 72.
δίκτυα ἐρωτικά. XIII. 109.
δῖνος, area. XI. 10.
δινωτὸς λίθος, δίφρος. VII. 96.
διπλάδιον ἕσθος Cynicorum. VIII. 58.
δίπλοον εἷμα Cynicorum. IX. 339.
διπλοῦς, vir duplex. X. 247.
δισκέω et δισκεύω. XIII. 1.
διφέω et διφάω. VIII. 400.
δίφριος. XII. 91.
διφυὴς amor. VII. 184. διφυεῖς ταρσοί, πτέρυγες. X. 104.
δίψα, sign. transl. VI. 26. VIII. 233. IX. 357.
διψὰς πόρνη. VIII. 233.
διψάλεος et δίψιος, de igne. XII. 249.
διψῆν. signif. transl. VI. 26. VIII. 233. φόνου. XIII. 77.
διώκειν, festinare. IX. 313.
διωλένιος φλὸξ πεύκης. VIII. 94.
δοκεύειν, putare, suspicari. XIII. 72.
δολιχός, sign. transl. VII. 133.
δομαῖος. XI. 410. s.
δόμος Εὐρώπης, Europa. VIII. 96.
δονακεύς. XI. 162.
δονακῖτις ψῆκτρα. VIII. 170.
δόναξ. fistula. VI. 427.
δονεῖν, percellere. VI. 281. IX. 247.
δόξαι philosophorum. IX. 49.
δορυδρέπανον. XI. 346.
δουλεύειν γαστρί. IX. 416.
δουπεῖν κώπην. XI. 23.
δουράτεος et δούρειος ἵππος. IX. 44.
δρακοντίας lapis. VIII. 148.
δράκων, aurea catella. VIII. 29.
δράσσεσθαί τινος. VII. 295.
δρέπεσθαι σοφίην, κῦδος, ἀρετήν. IX. 254.
δρέπτομαι. XIII. 39.
δρῖλος, salax. IX. 443.
δριμὺς ἔρως. VI. 341.
δρίον et δρίος. VI. 400.
δροσερός, tenellus. X. 95.
δρόσινος, δρόσιμος, δροσερός, delicatus. VIII. 245.
δρόσος, aqua. VII. 368.
δρόσον ἕλκειν. XII. 447.
δρύππα. VIII. 167.
δρύπτω -τόμενος ὀστέα. VIII. 64.

δρῦς, res annosa. VIII. 281. ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης εἶναι. X. 206.
δρύφιον. VIII. 167.
δύη, δύαις ἐγκύρσαι. VI. 289. VIII. 208.
δυηπαθὴς μύρμηξ. VIII. 105.
δύναμαι, possum, in re venera. X. 59. δύνασαι γάρ. XI 75.
δῦναι, penetrare. XI. 126. s.
δύο pro δυοῖν. X. 42. πρὸς δύο ἐρίζειν. X. 169.
Δύσκολος, Menandri comoedia. XI. 61.
δύσμαχος et ἄμαχος amor. VI. 61.
δυσπέμφελος. VIII. 195.
δύσπιστος et δυσπάπιστος. X. 69 s.
δυσωνεῖν. X. 33.
δῶρα θεῶν. VII. 319. ἐχθρῶν. XII. 92.

ἔαρ signif. transl. VI. 63. X. 101. 388. πνοιῆς. X. 402. ὕμνων. XII. 163.
ἑαυτοῦ, de pers. secunda. IX. 447.
ἐγείρειν. instaurare. XII. 75.
ἐγερσιμάχης. VII. 153.
ἐγκλιδόν. XIII. 93.
ἔγχυτοι, placentae genus. X. 213.
ἔδειν. ἄτη θυμὸν ἔδων. VI. 280. s.
ἔθος ἡρώων. VIII. 349.
ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. VI. 287.
ἔθος. ὡς ἔθος, ex formula. VIII. 32.
EI pro H in marmoribus. IX. 377. 383.
εἰ pro εἰ καί. XII. 429. sequente ἀλλά. XII 162. εἰ cum conjunctivo. XI. 208. XIII. 90. 106 εἴ με φιλεῖς μισεῖς με. X. 38. εἴ τι περισσὸν τῶν πρόσθεν. VII. 203.
εἶδε. expertus est. VII. 108. XII. 428 εἶδε. c. infinit. in periphrasi. VII. 264.
εἰκαίη χάρις, sumptus supervacanei. X. 349. εἰκαῖα ὁδός. VII. 388.
εἰκαοία. imago. XII. 384.
εἰκόσορος. VI. 92.
εἰκὼν στομάτων Echo. VIII. 257.
εἰλαπινάζειν μετ' ἀθανάτοις, diis accenseri. VII 321.
εἰλείθυια. VIII. 389.
εἰπεῖν, λέγειν, jubere. X. 200. εἶπε, ἔφη, φησί, per pleonasmum orationi injiciuntur. X. 106. s.
εἴρειν nectere. XIII. 111.

εἰραφιώτης, Bacchus. X. 408.
εἰρεσίης et εἰρήνης. conf. IX. 105.
εἰρήνη πάντεσσιν. XI. 326.
εἰρήνην ἄγειν. X. 202.
εἰροχαρὴς τάλαρος. VII. 68.
εἷς pro τις. XII. 455. εἷς ἑνὶ συμφέρομαι. VII. 24.
εἰς pro ἐν. XII. 248. cum verbis quietis. XIII. 71.
εἰς κενόν. VII. 328. εἰς μίαν. XII. 99. εἰς τινὰ φόνον γήμασθαι. IX. 386. εἰς ἰδίαν κεφαλήν. IX. 485. εἰς κρημνοὺς ἕλκειν, XI. 315.
εἴσω βιότου ἄγειν, *ad victum prodesse.* IX. 409.
ἐκβάλλεσθαι, de comoedis. VII. 387.
ἔκγονος et ἔγγονος. IX. 379. XII. 284.
ἐκδιδύσκειν, de λωποδύταις. IX. 263.
ἐκδονεῖν. XI. 67.
ἐνδύματα μαστῶν. VII. 332.
ἐκεῖνα, de rebus obscoenis. XI. 319. Vide κεῖνα.
ἐκθόρειν, de partu IX. 173.
ἐκκόπτειν. VII. 270.
ἐκκρούειν ὀδύνας ἐκ καρδίας. VI. 22. s.
ἐκκυβεύειν, τὸ πνεῦμα. VIII. 90.
ἐκκυλίειν, *dejicere.* XI. 90.
ἔκλυσαν et ἔκαυσαν conf. IX 67.
ἐκμάττομαι et ἀπομάττομαι. VII. 101.
ἐκπετάσσειν. τὴν γρῆϋν ἐξεπέταξε φόβος. VIII. 103.
ἐκπίνειν, *profundere.* VII. 333.
ἐκπίπτειν, de histrionibus. X. 31.
ἐκπονεῖν, *elaborare.* VI. 3. ἀέθλους. VII. 207.
ἐκρεῖν, vi transit. XI. 220.
ἐκσοβεῖν, *excutere.* XI. 72. 149.
ἐκτανύειν ῥυτίδας. IX. 412.
ἐκτέμνειν ἐλπίδας. XII. 268.
ἐκτὸς βαίνειν, γίνεσθαι. XI. 150.
ἐκτράπελος, *magnus, mirabilis.* IX. 414.
ἐκφάγειν. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. VIII. 52.
ἐκφορεῖν et ἐκροφεῖν, conf. IX. 36.
ἐκχέω. Parcae ἐξέχεαν ἐλπίδας. VI. 354. ἐκκέχυμαι. XI. 305.
ἔκχυτος, *solutus* XI. 16.
ἐλάη et ἐλαίη. IX. 139.
ἐλαστρέω. VIII. 36.
ἐλατὴρ λύρας. VIII. 334.
ἐλαύνειν, c. notione violentiae. VII. 143. ἠλάσαι

εἰς. VII. 250. ἐπί. VIII. 387. XII. 232. 244.
μοῖρα ἤλασε. XII. 163. τὴν κατὰ σαυτὸν ἐλᾷ. VII. 295. κακοῖς ἐλαύνειν. VIII. 364. καρπόν. VIII. 264. *subagitare*. X. 23.
ἔλαφος, de timido. VII. 365.
ἐλαφοσσόη. VIII. 385.
ἐλευθερίας μάτηρ philosophia. VIII. 197.
ἐλευθέριος τύμβος. XII. 451.
ἔλιγμα, *cinnus*. VII. 62.
ἕλιξ οὔλη, *capreolus vitis*. VI 234. ἕλικες in prima lanugine. X. 59.
ἑλικών et αἰών, conf. IX. 46.
ἐλινύειν. XI. 57. s.
ἑλίσσειν, *librum evolvere*. IX. 282.
ἕλκειν, ἑλκύειν, *arripere*. VI 410. XI. 32. *invitare*. IX. 142.
Ἑλλάδος Ἑλλὰς Athenae. VI. 335.
ἐλλεβόρου πικρότερον. IX. 349.
ἐλπίς, *spes et timor*. IX. 56. παρ' ἐλπίδα et ἐλπίδας. IX. 184.
ἔλυτρον ψυχῆς, *corpus*. IX. 410.
ἐμβάλλειν, ἔμβολον, vocab. praetext. X. 93.
ἐμβάδες histrionum. XIII. 23.
ἔμβασις, *solium*. X. 94.
ἔμβολον, vocab. praetext. XI. 241.
ἔμμορος et ἄμμορος conf. XI. 267.
ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. XII. 221.
ἐμπαίζειν. XI. 108.
ἔμπαλιν. τὔμπαλιν. XII. 372. 376.
ἐμπάομαι. ἔμπα pro ἔμπασαι. VII. 245.
ἔμπεδος. IX. 77.
ἐμπνεῖν μοῦσαν. VII. 355.
ἔμψυχον, animatum artis opus. XII. 15.
ἐν. subauditur. XIII. 54. abundat. X. 297. XI. 37. XII. 169. ἐν ἐρίθοις μόχθοι. XI. 354.
ἐνδίω. coelum ἐνδίεται κύκλοις. VIII. 51.
ἐνάλλεσθαι, *insultare*. XII. 388. s.
ἔνδον et ἔνθεν conf. X. 383.
ἐνδρομίδες venatorum, XII. 26.
ἐνειδοφορεῖν, figuram inducere. VI. 29.
ἐνιδρύσθαι. vitae sedem aliquo figere. VII. 204.
ἐνόπλιος ἀΐδης. mors in bello. VIII. 97.

ἐνσκλῆμι. ἐνσκληκὼς ἀνίαις. VII. 33.
ἐντάφιον. VI. 213. IX. 63. s.
ἐντέμνειν γράμματα λίθοις. VIII. 88.
ἔντος, ἔντεα. VI. 151.
ἐντύνω. VIII. 342.
ἒξ et ἐξ conf. XI. 389.
ἐξάγεσθαι, commoveri. XII. 52.
ἔξαιτος. IX. 324.
ἐξάρξαι μέλος. VI. 173.
ἐξερεύγεσθαι, edere effundere. XII. 173.
ἐξετάζειν, explorare. X. 255. ἐξήτασα et ἐζήτησα conf. Ib. 255.
ἐξέτι c. genit. XII. 276.
ἐξώλης. XI. 402.
ἐοικέναι c. particip. XIII. 77.
ἑὸς de tribus person. XI. 342.
ἐπαινὴ, epith. Proserpinae. VIII. 405.
ἐπαίρειν, excitare, persuadere. VII. 238.
ἐπαιωρεῖν βίον ἐλπίσι. VIII. 416.
ἐπαμήσασθαι. VIII. 209.
ἔπαρχος et ὕπαρχος XI. 194.
ἐπαχνιδία κόνις. VIII. 207.
ἐπεισόδιον coenae. VIII. 383.
ἐπεσβολίη. XII. 148.
ἐπέσθειν et ἐπεσθίειν. VII. 279.
ἐπεύχεσθαι pro εὔχεσθαι. X. 58.
ἐπέχειν. continere. VII. 173. 305. XII. 149.
ἐπί. in motus significatione cum tribus casibus construitur. X. 102. c. genit. versus. XI. 292. XII. 6. coram. XII. 230. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς XI. 275. ἐφ' ἑνὶ παιδὶ λείπεσθαι. VIII. 46. ἐπὶ παιδὶ λιπεῖν βίον. IX. 28. c. accus. in, apud. XIII. 72. ἐπὶ et ἔφη conf. XII. 289.
ἐπιβαίνειν, de rebus inanimatis. VII. 161. τινός. IX. 238. sensu obscoeno. IX. 37.
ἐπιβλής, repagulum. XI. 241.
ἐπιβόητος, ἐπίβωτος, περίβωτος, famosus. VI. 386.
ἐπιγουνίδος ἄχρις. XI. 127.
ἐπιγράφεσθαι μάρτυς. VII. 47.
ἐπιδορπίδιον πῶμα βάκχου. VIII. 168.
ἐπιέννυμι. ἐφεσσάμενος γαῖαν. VIII. 175.
ἐπίηρα τελεῖν. VII 205. 321. XII. 434. ἐπίηρον, χάριν. IX. 319.
ἐπικραίνειν τινί τι. destinare. XII. 321. s.

ἐπικρέμαται γῆρας, ὄλεθρος, θάνατος. VI. 210.
ἐπίκροτος οἶμος. VIII. 193.
ἐπικυλίκειοι λόγοι. VII. 140.
ἐπικυψέλιος. *apium custos.* VIII. 206.
ἐπίκωμος. X. 122. XIII. 62.
ἐπιλάμπει ἡ χάρις. VII. 328.
ἐπιμαίνεσθαί τινι, *appetere.* VII. 93.
ἐπινυμφίδιος αἴδης. VI. 139.
ἐπιπερκάζειν, de uvis genisque. IX. 142.
ἐπιῤῥῆξαι. IX. 197.
ἐπισείειν, *timorem incutere.* XII. 33.
ἐπισκύνιον. *fastus.* XII. 177.
ἐπισπάομαι μοῖραν, ἔχθραν, τύμβον. VIII. 332. IX. 54.
ἐπιχρίμπτειν et ἐπιχρίπτειν. VI. 278.
ἐπόγμιος, Ceres. IX. 227.
ἐποιχνέω. VIII. 135.
ἐποκριόεις. VIII. 410.
ἐπομφάλιον σῦκον. VIII. 203.
ἔπος, τοῦτ᾽ ἔπος εἶπε. VIII. 115.
ἐποχετεύειν, *afferre.* X. 274.
ἑπτάπυλοι Thebae. IX. 337.
ἐπώνυμος, homo *sui nominis.* IX. 443. ἐπώνυμοι, *consules.* IX. 395.
ἐργασία. *instrumenta, quibus victus paratur.* IX. 303. *quaestus meretricius.* IX. 168. 411.
ἔργον, *foenus, lucrum.* VI. 378. *concubitus.* X. 97.
ἔργον ἐστί, c. infinit. *solere.* XI. 48. ἔργα. *res rusticae.* IX. 183. *loca culta.* VII. 104.
ἐργάτιδες μουσέων, tibicinae. VII. 58. poetriae. VIII. 304.
ἔρδειν, *sacra facere.* IX. 398. ἔρδοι τὴν ἔμαθέν τις. VIII. 406. ἔρδε et εἰ δὲ conf. IX. 397.
ἐρεθίζειν. VII. 366.
ἐρείδειν. *ponere.* VIII. 139. ἴχνος. XI. 150. ἐρείσαντα φιλεῖν. X. 174.
ἐρείκη. IX. 220.
ἐρείκω. VII. 242.
ἔρεισμα κράτος, *cornu.* VIII. 27. δίκης, vir justus. VIII. 57.
ἐρεμναὶ φρένες. XII. 156.
ἐρέσσειν πτερύγεσσι. VI. 428. *ire.* VII. 118.
ἐρέτης pro ἐρετμόν. VII. 86.
Ἐριννὺς sive ἐριννύς. *imprecatio, calamitas.* VIII. 368.
ἔριφοι δυόμενοι, nautis infesti. VII. 302. ἔριφος, pathicus. IX. 440. s. XI. 309.

ἕρμα, ἔρεισμα πόλεως. VI. 259. regula ἕρμα πορείας. VIII. 162.
ἑρμαῖοι λόφοι, ἕρμακες, *lapidum acervi.* VIII. 385.
ἑρμῆς κοινός. IX. 284. λόγιος. XII. 200.
ἑρπετά, *animalia.* VII. 10.
ἑρπηστής, ἑρπυστής, ἑρπυστήρ. VIII. 332. IX. 54.
ἐρύειν. *pendere.* XIII. 81.*
ἔρυμα, media correpta. VIII. 27.
ἐρωή, *sanctus animi furor.* X. 285. 288.
ἔρως, *desiderium.* VI. 166.
ἐσοπτρίς, inter instrumenta tonsorum. VIII. 169.
ἑσπέρα et ἑσπέριος, de senescentibus. XI. 209.
ἕσπερος pro ἑσπέριος. VII. 58. XI. 143. 145.
ἐσχάρα, *arula.* IX. 155.
ἐσχατιαί. VI. 174. s. XI. 404. s.
ἑταιρεῖν et ἐπαινεῖν conf. XIII. 62.
ἑτερόζηλος. IX. 440.
ἕτερος. ἐξ ἑτέρου σοφός. VI. 288. εἰς ἕτερα αὐτομολεῖν. VII. 40.
ἔτης, *civis, amicus.* XII. 434.
ἐτνοδόνες. IX. 257.
ἐτύμως γράφειν. VI. 187. IX. 110.
εὐανθεῖν, de purpura. IX. 41.
εὐάντητος. XI. 409. s.
εὔαρχος, *primus emtor.* VIII. 172.
εὐάστης et εὐαστής. XIII. 74.
εὐάτριος ἔργατις πέπλων. VII. 69.
εὐαφίη. X. 152.
εὕδειν, de mortuis. XII. 294.
εὔειρος. VII. 149.
εὔζυγες μαζοί. VII. 409.
εὔθειρος. VII. 195.
εὔιστος. XI. 381.
εὔκλαρος Salamis. VIII. 48.
εὔκλωστον νῆμα. VIII. 30.
εὔκολος Mercurius. VIII. 37. *simplex.* VII 58.
εὔκοσμος βίος. IX. 292.
εὐκταῖος. VIII. 365.
εὐλιπὴς πεύκη. XII. 42.
εὔλοχος Ilithyia. VII. 275.
εὐμαρὶς βαθύπελμος. VIII. 76.
εὐνάζειν, κατευνάζειν, κοιμίζειν pro παύειν. XI. 61.
εὐνή, *sepulcrum.* XII. 248.
εὐνομία. VIII. 252.
εὔνους, de Eunuchis. XI. 257. s.
εὔξαντος. VIII. 118.
εὐόλκας κέρκος. VIII. 160.

εὔοχθοι δαῖτες, VI. 287.
εὐρίπου δίκην moveri. IX. 436.
εὑρίσκω. εὕρετο et εὕρατο. XIII. 88.
εὐρώτας. voc. ambig. X. 156.
εὐσκαρθμος equus, lepus. IX. 6.
εὔσκοπος. IX. 465. XI. 157.
εὐστοχίη, divinandi felicitas. X. 100. XII. 178.
εὔστοχος et εὔστολος, conf. IX 425.
εὖτε et εἰ conf. XIII. 8.
εὔτονος ἀγέτις οἴκου. VIII. 83.
εὔτρητοι δόνακες. VII. 353.
εὐτρόχαλος, disertus. XI. 80.
εὐφημεῖν, linguis favere. IX. 247. XI. 295. εὔφημα, laudanda. XII 53.
εὐφυής. XIII. 65.
εὐχαίτης. VII. 260. X. 409.
εὐψύχει in cippis. XII. 304 s.
ἐφαρμόζειν, applicare. XII. 373.
ἐφίννυμι, ἐπιειμένος ἀχλύν, de defuncto. VII. 148.
ἐφεστρίς. XI. 92.
ἐφημερίς. XI. 222.
ἐχενηΐς, ancora. X. 404.
ἐχέτλη. XI. 73.
ἔχειν. habere mulierem. VII. 253. c. verbis eundi. XIII. 43. εἴχοσαν. VIII. 138.
ἔω. eo. XI. 372.
ἕωλα. XI. 294.

ζαής ventus. IX. 153.
ζάλη χειμερίη. VII. 126.
Ζεύς, ζεῦν pro ζῆνα. VI. 386. ζεῦ σῶσον. X. 141.
ζεῦγος, par, de hominibus. X. 120. de rebus. X. 374.
ζέω, aestuo, de affectibus. IX. 203.
ζῆν vita frui. XI. 70. 328. XII. 13. ζῆθι. XI. 70. in horologiis. XII. 12. s.
ζηλήμων. Juno. XII. 36.
ζηλοτυπεῖν c. accus. X. 65.
ζητέω. ἐζήτησα et ἐζήτασα. conf. X. 255.
ζίζυφος. X. 252.
ζοφώδης. VIII. 409.
ζωγρεῖν, recreare. XI. 25.
ζώνη, cingulum militare. VIII. 177. ἱππότις. XI. 28. s. et μίτρη. XI. 33.
ζωοφόρος, zodiacus. XIII. 75.
ζωρός -ὴν ἀκεστορίην. IX. 92. ζωρὸν πόμα, ζωροποτεῖν. VII. 28. ζωροτάτη μανίη. VIII. 70.

ἢ τύχα. VI. 29. ἢ ὥρα, ἢ ῥᾶ. VIII. 324.
ἡβάσκειν, ἀκμάζειν. XI. 228.
ἥβη. vocab. ambiguae potestatis. IX. 287. X. 108.
ἡδονὴ diversa ἀ τέρψις. VI. 407.
ἡδὺ γελᾶν. *irridere*. XIII. 47. 80. ἡδύ μοι ἐστί, *cupio*. XI. 292.
ἥλιοι, de eximiis hominibus. XI. 191. XII. 205.
ἠέριος ἀοιδός, *aëria volucris*. XIII. 1.
ἠθμός. IX. 155. in lusu aleatorio. XI. 103.
ἠϊθέου et ἠλιθίου conf. XII. 432.
ἥκω. ἥξοι et ὦ ζεῦ conf. XIII. 81.
ἠλακάτη Parcarum. IX. 390.
ἠλεὰ μεμφόμεθα. VIII. 102.
ἠλίματος. XI. 108.
ἥλιος V. ἠέλιος. ἥλιος βιοτῷ Ἑλλήνων Homerus. VIII. 62. ἥλιον καταδύνειν. VII. 301.
ἠλιτοεργός. XII. 457.
ἡμιτελὴς θάλαμος. IX. 81. s. XII. 262.
ἧμαι. ἧσθαι, καθῆσθαι, κεῖσθαι, de rebus otiosis. VI. 397. de armis in templis suspensis. VII. 172.
ἠμύω. VII. 152. *capite inclinato dormire*. VIII. 101.
ἡνιοχεῖν. *moderari*. VI. 17.
ἡνίοχος παλαισμοσύνας, αἰγίδος, κιθάρας. VI. 244. XII. 150.
ἠπανίη. XI. 138.
ἧπαρ sedes amoris. XI. 215.
ἠπεδανός. XII. 162.
Ἠπιόνη, Aesculapii conjux. VIII. 389. s. X. 411.
ἠπιόχειρ Apollo. X. 411.
ἦρα, χάριν. VII. 224.
ἤρανος et ἐπιήρανος. IX. 372.
ἠρινὸς ἀκμή. IX. 141. ἠρινὸν κάλλος. X. 159.
ἡρῴνη. IX. 401.
ἥρωες, defuncti. XII. 328. viri insignes. XIII. 25.
ἤτριον de papyro. IX. 99.
ἠχεῖν ἔπος. IX. 190.
ἠώς. ἐς ἠῶ νεῖσθαι. VIII. 18.

θαλάμαι apium. VII. 156. 326. *cubilia*. XII. 441.
θαλαμηπόλος. VII. 326.
θάλαμοι Proserpinae. VI. 185. 265. XII. 320.
θαλέθειν γυίοις. IX. 163.
θάλλειν de juvenibus. VI. 144. de cute. XI. 131. vi transit. VII. 103.
θαλλώ, una Horarum. VII. 41.

θάλος et ἔρνος de hominibus. VI 101. s. χαρίτων ἀμβρόσιόν τι θάλος. VII. 333. ἱερὸν θάλος de puella. VIII. 139.

θάλπει θυμὸν spes, venus. VI. 285.

θάπτω. τεθαμμένοι νεκροί. X. 237.

θαρσαλέη χεὶρ artificis. VIII. 147.

θεάων ἔργα, texta speciosa. XI. 321.

θεῖν de herba, arboribus. IX. 379.

θειλόπεδον et θηλόπεδον. IX. 261. XI. 364.

θέλγειν ὄμματα de somno. VI. 102.

θέλειν, velle, in re venerea. VIII. 21. X. 92. pro μέλλειν. XI. 237.

θέμειλον. XIII. 101.

θέμερον. XI. 399.

θέμις. ἃ μὴ θέμις. VI. 347. ὅσον θέμις. IX. 113. ὡς θέμις. XI. 229.

θεοφορίη VII. 374.

θέραπες. VII. 97. X. 113.

θερίζειν. abscindere. XI. 273.

θερίστριον et θέριστρον. VIII. 281.

θερμοδότις, copa. X. 238.

θέρμοι, lupini, Cynicorum victus. IX. 416.

θερμὰ δάκρυα. VII. 402. ἴχνη. XII. 109. θερμός, audax. XII. 7. s.

θερμοχύτη. XI. 14.

θέρομαι πυρί. VII. 261.

θέρος, messis. VIII. 357.

θετόν, id quod κεκρύφαλος. XI. 137.

θεσμός, in amore. XI. 291.

θευμορίη. VII. 255. VIII. 339.

θήγω. τεθηγμένος, concitatus. X. 319.

θῆλυς ἕρση. VII. 117.

θημολογεῖν. IX. 71.

θὴρ παρ' αἰπολίοις. VI. 69. οὐατόεις. X. 268.

θηρᾷν, θηρεύειν in re amatoria. VI. 309. X. 21.

θηρευτής, in amore. XI. 316.

θηρίον, in conviciis. XII. 114.

θίασος, coetus, turba. VII. 32. XI. 113.

θλίβειν, vexare et amplecti. VII. 30.

θνήσκειν. τεθνηκέναι dicuntur, qui vita non fruuntur. IX. 121.

θοινᾶσθαι de morbo contagioso. VIII. 96.

θοινάτωρ χέρσου λαιμός. VIII. 96.

θοίνη, *pabulum*. XII. 113.

θόλος. XII. 85.

θοός, de saltantibus, θοὴ χοροστασίη VIII. 342.

θόρυβος, *plausus, acclamatio* VII. 52. s. IX. 294. θόρυβος μορφῆς, de deformi. IX. 405.

Θουκυδίδης, antepenultima ambigua. XII. 170.

θρέπτρα, θρεπτήρια, τροφεῖα τίνειν. VI. 88.

θρῆιξ, de saevo. VIII. 98.

θρίδαξ. *lactuca sativa*. VIII. 241.

Θρινάκιον et τρινάκριον. XII. 164.

θρίξ. ὀστέα καὶ τρίχες. VII. 254. μηρὸς ὑπὸ τρίχα. VIII. 159. τυραννὶς τριχὶ κατακλωμένη. IX. 128. ἐκ τριχὸς κρεμάμενος. XI. 141.

θρίσσαι et θρῖσσα, piscis genus. VIII. 173.

θρίκες. X. 79.

θρόμβος. VII. 379.

θρόνος, *cathedra*. X. 225.

θρυλεῖν, vi transit. X. 7.

θρύπτεσθαι. XI. 65.

θυᾶν, *subare*. XII. 472.

Θύβρις, Θυβριάδες. IX. 384.

θυγατέρες poëtarum carmina. VII. 392.

θυιὰς τέχνη, *facultas poëtica*. X. 321.

θύμον δριμύ. IX. 275. VII. 402.

θυμοδακεῖς ἴαμβοι. X. 323.

θυμός, ἐκ θυμοῦ. VII. 243. θυμὸν suum alloquuntur poëtae. XI. 289. τῷ θυμῷ τὰς ἡνίας ἀφιέναι. IX. 357.

θυοσκόοι. IX. 376.

θυρεὸς et ἀσπὶς diversa. VII. 83.

θύρετρον. VIII. 200.

θύρσος -ων κτύπος. VII. 400. θύρσῳ δεινὸς Bacchus, XII. 17. θύρσα. IX. 403.

θύσανοι, *villi*. VII. 229.

θύω. XI. 357.

θώμιγξ. VIII. 263.

θώρηξ ὑφαντός. *lorica lintea*. VII. 84.

I ante longas vocales synizesin patitur. XII. 423.

ἴγδις et ἴγδη. XI. 86.

ἰδεῖν, *experiri*. V. εἶδε. IX. 227. *visitare* aegrotum. X. 40.

ἱδρίτης. VII. 235.

ἱερὸς ὕπνος. VII. 303.

ἰήιος Apollo. X. 412.

ἶθρις, *castratus*. VIII. 36.

ἰθύνειν. VI. 403. ἰθῦναι λαλίην. VII. 140.
ἱκανός, VIII. 115.
ἰκτίνου χεῖρες, *manus rapaces*. IX. 134.
Ἰλιάς, pro argumento Iliadis. X. 206.
ἵλλεσθαι, *verti, volvi*. VIII. 51. XI. 146.
ἰνδάλματα, XI. 17.
ἶνες καὶ ὀστέα. XII. 438.
ἴξαλος - αἴξ. VII. 3. XI. 72.
ἰξός. ὡς ἰξῷ προσαμπέχεται. VII. 323.
ἰουλίς, piscis genus. VII. 145.
ἴουλος ἐπιτρέχει, καθέρπει. VII. 21. s.
ἰπνίτης φθοΐς. VIII. 166.
ἱππείη Ἀρσινόη. VII. 337.
ἱππόβοτον Ἄργος. VI. 248.
ἵππος ταχὺς οἶνος. VII. 231.
ἰσονομίη, in Orco. IX. 243.
ἰσοχειλής. VIII. 356.
ἰσόῤῥοπος pro ἴσος. XII. 245.
ἱστάναι βοήν. XII. 350.
ἱστορίας δεῖξαι de pantomimo. XII. 331. ἱστορία. *commentatio*. VIII. 393.
ἱστὸς ἀραχνῶν. XII. 111. ἱστὸς et ὑπὸ conf. Ibid.
ἰσχάδι εἰδομένη facies. VII. 281.
ἴτυς ἀσπίδος. VI. 398. X. 374.
ἴϋξ. XI. 350. s.
ἰχθύα pro ἰχθύν. XIII. 1.
ἰχθυβολεύς. XII. 243.
ἰχθυοληϊστήρ. VII. 143.
ἴχνια σπινθῆρος. VIII. 169.
ἰχνοπέδη τρίελικτος. VIII. 25.
ἴχνος ἐρείδειν. IX. 28.

καβάλλης. VIII. 16.
καδμεῖον κράτος. VI. 69.
κάδος κεράμιον. VI. 152.
καθαρός, *puris manibus*. X. 262. καθαρὴν ὁδὸν ἔρχεσθαι. VII. 293.
κάθετος τριχίνη. VIII. 92.
καθόλου, ἡ, Herodiani. X. 186.
καί. *et quidem*. XIII. 70. καὶ δὴ γάρ. VIII. 16. καὶ οὐ. XIII. 83. καὶ in fine quarti pedis ante vocalem productum. XIII. 55. καὶ et κεῖται conf. XII. 287. καὶ et ἡ. XIII. 80.
καινοτάφιον, *pupa*. X. 234.
καίρια λέγειν. VI. 42.
καιρομανεῖν. IX. 8.
καιρὸν γνῶθι. X. 86. καιρῷ δουλεύειν. X. 261.
κακοδρομίη, κακοκρισίη, κακοσπορίη. XII. 95.
κακοεργὸς σίδηρος. IX. 490.
κακοπάρθενος μοῖρα. VI. 138.
κακόσκηνος ἀνήρ. VIII. 411.

κακοστομάχων ἔργα. IX. 442. s.
κακόσχολος. IX. 278. XIII. 27.
κακότεχνα σχήματα. IX. 29.
καλαμευτής, *piscator.* VIII. 172.
καλάμη, *pulcritudinis reliquiae.* VII. 22. X. 101. *exoletus.* IX. 269.
κάλαμος λευκός. XII. 164. κάλαμοι, *virgae in vestibus.* VII. 333.
καλαμώδης λίμνη. VIII. 208.
καλήμερος. X. 265.
καλιάς. VIII. 249. καλιά. *aedicula.* VIII. 358.
καλλίχθυς. VII. 328.
καλὸν καλῷ μίξαι. VII. 26. τὸ καλόν, pro καλῶς. VII. 260. VIII. 277.
κάλως πάντας σείειν. VIII. 391.
καλύβη, *pergula.* VII. 372. VIII. 243. matris deûm. IX. 307. *sepulcrum.* XII. 247.
κάλυμμα. *tumulus.* VII. 167.
καλόπτρα. VIII. 41.
κάλχη. VII. 213.
κάμακες ἀμφίβολοι. VII. 85. IX. 161.
καμμονίη. X. 406. s.
καμμυῶντες. VIII. 326.
καμμονίη. X. 406. s.
κάμπτειν εἰς γόνυ. X. 105.
κἄν. *saltem.* XI. 316. c. indicativo. XIII. 87.
κάναβος. IX. 482. κανάβινον σῶμα. Ibid.
κανθάρου οἶνος. VI. 382.
κανθός. *oculus.* IX. 161.
κάνθωνες, *asini praegrandes.* IX. 318.
κανόνισμα σελίδων. *regula.* VIII. 162.
καπηλεύειν, sign. transl. X. 237.
καπνός, *fumus, vana promissa.* VI. 381. XII. 188.
κάπτειν et ἐγκάπτειν. VII. 89. κεκαφηότι ταρσῷ. XI. 84.
καπυρὸν γελᾷν. VI. 420.
κάραβος. *locusta.* IX. 220.
κάρβασα et κάρπασα. IX. 37.
καρηβαρίων fusus. VIII. 35.
καρὶς κυφή. *squilla gibba.* VII. 47.
Καρκώ, nomen mulieris. IX. 210.
κάῤῥων. VIII. 77.
καρφαλέος. IX. 431.
κάρφας et κάνφας conf. IX. 199.
καρφίτης θάλαμος, nidus avicularum. IX. 293.

κάρφομαι. VI. 170. XI. 220. s.
κάρφος. XI. 89.
κατά. τρόπαιον ἱστάναι κατά τινος. VIII. 6. *e regione.* VI. 96. κατὰ βραχύ. *sensim.* XII. 471. κατ' ὄναρ, κατ' ἐνύπνιον dedicare aliquid. X. 134.
κατάγλωττα carmina. VIII. 7.
καταδεῖξαι, *in medium proferre.* XIII. 45.
κατάδεσμοι et καταδέσεις. IX. 473.
καταδρύπτειν. X. 173.
καταιγίζειν. XI. 291. s.
καταινέω. IX. 273.
κατακαγχάζειν de risu immodico. XI. 48. s.
κατακλύζειν, *obruere.* IX. 486.
κατακύπτειν, κάτω ὁρᾷν. X. 58.
καταλύειν, *missionem dare.* IX. 445. X. 26. καταλυόμενος. *vita defunctus.* IX. 498.
καταμύειν. VIII. 103.
κατανεύειν, *promittere.* IX. 376.
καταπίνειν, de meretricibus amantes exuentibus. X. 22.
καταπίπτειν. IX. 361.
καταπροΐσσομαι. οὐ καταπροΐξεται. VI. 170.
κατατήκεσθαι c. dat. *inhaerere alicui rei.* IX. 435.
καταυαίνειν, de aestu solis. VI. 122. 176.
κατεγλωττισμέναι λέξεις. XII. 453.
κατέδειν bona sua. X. 217. 230.
κατελέγχειν, καταισχύνειν. VIII. 44.
κατέσθειν et κατεσθίειν. IX. 38.
κατευνᾷν, signif. transl. XII. 8.
κατέχειν γῆν. *apud inferos esse.* IX. 488.
κατιλλώπτειν. XI. 350.
κατήορα βόστρυχα. XI. 149.
κατομβρέω. ὄμματα κατομβρηθέντα γόοισιν. VIII. 375.
καύηξ. VII. 129.
καύκιον. X. 187.
καύματος et τραύματος conf. IX. 38.
καυσία Macedonum. VIII. 294.
κεῖθι pro κεῖσε. XI. 90. XIII. 89. s.
κεῖμαι. ἐν στόματι κεῖσθαι. VI. 327. ἐν σελίσι. VIII. 311. κεῖται λίθος ὥς. XII. 295. κεῖται μόνη. XII.

287. κεῖσθαι positum esse, stare. IX. 241. X. 326. s.
κεῖνα, de rebus obscoenis. X. 95. Vid. ἐκεῖνα.
κείρειν. devastare. VII. 117. s. XI. 394.
κεκρύφαλος. VI. 416. XI. 60. ἀπὸ κεκρυφάλου μέχρι περισκελίδων. VIII. 219.
κέλαδος galli. VIII. 200.
κέλευθος, de carmine. VII. 20.
κέλης, schema venereum. VII. 48. s. 408.
κελλάς, *monoculus.* VII. 236.
κέλυφος. *cymba.* VIII. 407. IX. 67.
κενεῶνες aëris, terrae. XII. 186.
κενότης et νεότης conf. XIII. 73.
κεντρομανής. XI. 357.
κέντρα, *acute dicta.* IX. 333.
κεντροπαγής. XI. 356.
κεντροτυπεῖς, πῶλοι. IX. 192.
κεράμων στεγανώτεραι, arbores, IX. 45.
κεραοῦχος βωμός. VIII. 22.
κέρας, *mentula.* VI. 21. κέρατα, *calami apices.* VIII. 380. κέρατα ποιεῖν, de mulieribus. IX. 444.
κεραστὰ δάκρυα. XII. 46.
κερασφόροι, κερατίαι, κερατάδες, mariti moecharum. IX. 444. XIII. 40.
κεραυνοβολεῖν. VI. 43.
κεραυνός, signif. transl. VIII. 340. 403.
κεροβόαι, tibjae ex cornu. IX. 145.
κερδαλῆ ἀλώπηξ, κερδώ. VI. 175.
κερκὶς ἀοιδός. VII. 66. ἀηδών. VIII. 30. ἀλκυὼν ἱστῶν. VIII. 34.
κεστοῦ μαγώτερα φωνεῖν. VIII. 220.
κεύθειν. IX. 80. s.
κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κωκύειν. VI. 411.
κηληδόνες. XII. 450.
κηλίς. IX. 124. κηλῖδες, *animarum labes.* X. 281.
κημός. VIII. 237. IX. 217.
κηπεύς. X. 36.
κῆρες. *pestes.* IX. 126. VIII. 130.
κηρόπλαστος puella. VIII. 244.
κηρὸς βληθεὶς ἐς ἀνθρακιήν. VI. 32. τήκεσθαι ὡς κηρός. VII. 42. XI. 79.
κηρύκιον Mercurii. X. 41.

κῆρυξ ἀρετῆς, hymnus. VI. 334. poëta. VIII. 62. de rebus. X. 316. muricum genus. IX. 215.
κηφῆνες, *plagiarii.* VII. 401. X. 299.
Κηφισός rectius quam Κηφισσός. X. 6. XIII. 49.
κίζειν, ἀποκίζειν, *projicere.* VII. 14.
κιθάρη, de voce suavi. IX. 172.
κίναρχ. XII. 344.
κινεῖν, *subagitare.* XI. 336.
κίσηρις λεάντειρα. VIII. 163.
κίσσα, loquax. VIII. 84.
κισσός, κροκόεις. VII. 193. pro thyrso. VI. 202. in poëtae tumulo. XII. 164.
κίχλη et σκάρος. VII. 145.
κιχλίζειν, de risu meretricio. XI. 17. 213.
κλαγγή. latratus. VII. 65. de clamore incondito. VIII. 127.
κλαγεροὶ γέρανοι. VIII. 26.
κλαδαρός. VII. 105.
κλαδὶ pro κλαδῷ. VI. 297.
κλάζειν. VI. 122. *canere.* VII. 355. VIII. 267. XII. 121.
κλαίω ὀδυρομένη. VII. 150.
κλειδοῦχος. Aeacus. IX. 27.
κλεῖς συῶν. IX. 257.
κλειτοῦ et λιτοῦ. conf. IX. 32.
κλέπτειν τὸν νοῦν. IX. 328. 418.
κλέτας. XI. 82.
κληῖδα ἔχειν, de diis clavigeris. X. 274. κληῖδες. VII. 371. insulae prope Cyprum. VIII. 132.
κληδών. vox divina. VII. 295.
κλῆρος, *ager.* VII. 159. VIII. 286.
κλίνεσθαι de defunctis. VI. 411. κεκλίμεθα ὑπὸ δούρατι. VIII. 79. *dejici.* IX. 313. ἐν ἀγκοίνῃσι κλίνεσθαι. XII. 346.
κλινικός, *medicus.* IX. 464.
κλοιός. VIII. 264. IX. 148. 362.
κλόπιμος. IX. 260. XIII. 25.
κλωβός. VIII. 25.
κλῳός. VIII. 25.
κλωθῶες, Parcae. IX. 389.
κνακός. XI. 73.
κνημοί, *loca confragosa.* IX. 354.
κνησμονή. XII. 125.
κνιδή. κνιδῶν κνισμός. VIII. 140. κνιπός et σκνιπός. IX. 502.
κνίζειν. VI. 45. 112. *vexare.* 115.
κνώδαλα, de insectis. VI. 106.

κοεῖν pro νοεῖν. VII. 257.
κοιλαίνειν, *aperire*. XI. 155. XII. 50.
κοίλη θαλάσσῃ. VI. 91. ναῦς. VI. 92. κοῖλα ὄμματα. X. 167.
κοιμᾷν, κομίζειν. VI. 22.
κοινὸς λόγος. IX. 424. ᾄδης. XII. 231.
κοῖος, ἀριθμὸς ap. Macedones. XII. 342. s.
κοίρανος, imperator Romanus. XIII. 91.
κοκκύη. VIII. 205.
κόλακες, *parasiti*. XI. 345. κόλακες κόρακες. X. 217.
κολάπτειν. IX. 203.
κόλλιξ. panis genus. VII. 44.
κόλοψ, *puer meritorius*. VII. 368.
κολοβὸς χειρῶν. VIII. 184.
κολοκορδόκολα. VIII. 239.
κολοκύντη et κολοκύνθη. VII. 411.
κόλος. IX. 354.
κόλποι et κόλποι γῆς. XII. 172. κόλπος et πόλιος conf. XIIII. 65.
κομᾷν. *superbire*. IX. 123.
κόμαρος. VIII 205. 322.
κόμη. *lana* VI. 120. κόμη ἔνθεος. VIII. 46.
κόμπος. *vana ostentatio*. VII. 135. *gravior strepitus*. XI. 160.
κονδῖτον. X. 214.
κονίζειν. VII. 172. κονίζεσθαι de athletis. IX. 172.
κόνις ὀλίγη. XI. 85. πάντα κόνις. IX. 309. pro κόπρος. XI. 86.
κόνδαξ. et κόνταξ. X. 157.
κοντοπαίκτης. X. 190.
κόπος cum κάματος conf. XII. 21.
κόπτεσθαι, *lugere*. VII. 372. IX. 470. κάπτειν et κατακόπτειν, *loquendo obtundere*. IX. 489.
κοπτή, placentae genus. X. 99.
κόραξ λευκός. XI. 322. κόραξ in janua. XI. 338.
κορέεσκεν et χρονίεσκεν conf. XIII. 66.
κόρυδος c. cycno certans. XII. 138.
κόρυμβοι in mammis. XI. 129.
κορύνη, τὸ αἰδοῖον. IX. 130. de mediae prosodia. XI. 227.
κορωνεκάβη. VIII. 284.
κορώνης longaevitas. IX. 136. παννυχίη. VIII. 151.
κορωνίδα γράφειν et ἐπιτιθέναι. VIII. 223.
κορωνοβόλον. XII. 240.
κορωνὸς βοῦς. VI. 175.

κότινοσι βάκτρον ἐκ κοτίνου. VII. 73. 426.
κουρεῶτις, tertius Apaturiorum dies. XII. 225.
κουρῆτις. Aetolia. XI. 413.
κούριμος, persona tragica. VII. 396.
κουροσόα Ἄρτεμις. VIII. 11.
κουροτρόφος ἀγαθή, de regione. VII. 322.
κοῦφον ἔπος, κοῦφα λέγειν. VI. 266. VIII. 236. κοῦφα σκιρτᾷν, βαδίζειν, ἅλλεσθαι. VI. 424.
κούφας et κάρφας conf. 199.
κουφισμός, *remissio vectigalium*. XII. 206.
κόφινος. IX. 455.
κόχλος πορφύρεος. XI. 195.
κραίνειν. *destinare*. XII. 321. s.
κρᾶμα. *mulsum*. XII. 154.
κράνεια. VI. 422.
κρέαγρα. X. 119.
κρέκειν μέλος. VI. 402. δόνακι. VI. 427. ἀοιδάν. X. 297.
κρήγυον οὐδέν. VII. 56. ἀνὴρ κρήγυος. VII. 208. VIII. 115. τὸ κρήγυον pro κρηγύως. VIII. 250.
κρήδεμνον. X. 311. XI. 49.
κρημνὸς IX. 421.
κρηναῖαι, κρανιάδες. Nymphae. XII. 285.
κρηνὶς pro κρήνη. VII. 360.
Κρηταιεύς. VII. 137.
κρητίζειν, κιλικίζειν, αἰγυπτιάζειν, pro ἀπατᾷν. X. 215.
κρίθινος οἶνος. X. 188.
κρίνον, flos et unguentum. VI. 4.
κρίνω. nauta πολλῷ κεκριμένος πελάγει. VIII. 93. XI. 305.
κρόκη et κροκάλη. VIII 133.
κροκίνοις μύροις. VIII 234.
κροκόεις κισσός. VII. 193.
κροσσωτός. VII. 251.
κρόταλον, de re strepera. XI. 212. κροτάλων πάταγος. VI. 78. mulierum instrumentum. VI. 329. VII. 249. X. 162. s.
κροτεῖν πόλεμον. XI. 254.
κρούειν, textorum. XI. 334.
κροῦμα, de tibia VII. 353.
κρυπτέω. XI. 125.
κρώβυλος. VIII. 121.
κρωγμὸς κολοιῶν. VIII. 48.
κτείς. pars muliebris. VIII. 231.
κυάμων et κυάνων conf. XII. 370.
κύβδα. VI. 178.
κυβεύειν πνεῦμα. VI. 89.
κύβον ῥίπτειν et ἀναῤῥίπτειν. VIII 224.
κυδωνιῶντες μαστοί. VII. 102.

κυκᾷν. mare ἐκύκησε νέα. IX. 267. κυκᾶσθαι κήδεσι, νούσοις. VI. 158. κυκηθεὶς πόντος. VIII. 116.
κύκλα. *currus*. X. 359. σελήνης. VI. 195.
κυκλιὰς τυροῦ. VIII. 167.
κύκλιοι χοροί. VI. 252.
κύκνος σοφός. VIII. 144. Τήιος. VIII. 390.
κύκλωψ, de rudi et crudeli. VII. 353.
κυλλός. IX. 446.
κῦμα pro κύημα. VII. 60. 407. κῦμα Κύπριδος περᾷν. VI. 38. s. de affectibus. VII. 355. de malis. VIII. 56. IX. 431. X. 194. XII. 110. κῦμα Ἐννοῦς. XII. 9. κύμασιν et χείλεσιν conf. XI. 419. κῦμα et χεῖμα conf. XI. 419.
κυμαίνεσθαι, *uterum gerere*. VII. 407.
κύμβη. VIII. 274.
κυνάγχη et κύναγχος. VII. 325.
κυνηγέσιον. VII. 161.
κυνόμυια. IX. 485. XI. 345.
κυνοῦχος. VII. 73.
κύπασσις. VII. 59. 160. IX. 289. XI. 352.
κύρειν. *appropinquare*. XII. 63.
κύρτος. VIII. 402.
κύσαι χέρα. X. 331.
κυφὸς διὰ γῆρας. VI. 383.
κύων, τὸ αἰδοῖον. IX. 286. X. 108. κύνες, *insidiatores*. VI. 18. κῆρες κύνες βίου. VIII. 130.
κώδων. *tubae orificium*. VII. 338.
κῶλα βάτου. VIII. 187. s. *pedes*. VIII. 410.
κῶμα. VII. 193.
κωμάζειν, ἐπικωμάζειν, εἰσκωμάζειν. IX. 205. de victoribus. XII. 112.
κωμῳδογέλως. VII. 247.
κώμων πέλαγος. VI. 84.
κωνίας οἶνος. VII. 327.
κωνοφόρος θύρσος. VII. 249.
κωνόπειον. XI. 105.
κωτίλον ὄμμα. VIII. 222.
κωφὴ λίθος, de cenotaphio. IX. 267. κωφοὶ ἄνεμοι. IX. 222.

λ in pronuntiando duplicatum positionem facit. VI. 241.
λάβροις χείλεσι φιλεῖν. X. 73.
λαβύρινθος. εἰνάλιος, cochlea. VIII. 117. de oratione obscura. XII. 180.
λαγαρός. IX. 150.
λάγονες, pharetrae. IX. 93.
λάγυνος Κεκροπίς. VIII. 144.
λαγὼς οὐατόεις. VI. 132.

λαθραῖα, τά. X. 63.
λαιδρός. IX. 287. XII. 132.
λαῖλαψ. VI. 201.
λαιμοπέδη. VIII. 26.
λαισήιον. VI. 307.
λακτίζειν. X. 63.
λάκωνες πέπλοι. VII. 332.
λαλάγημα τυμπάνου. VII. 375.
λάλιος, in bonam partem. VI. 99. VII. 140.
λάμβδα καὶ ἄλφα λέγειν, de paederastis. X. 77.
λαμπαδηδρομίας diversa genera. XII 320. s.
λαμπαδοφόρων certamen. XI. 360.
λαμπάς. ὥρα λαμπάδ᾽ ἔχουσα. VII. 345.
λάμπω, vi transit. VI. 58. VII. 378. VIII. 199.
λαμυρός, *protervus.* XII. 236. VII. 393. λαμυρὰ ὄμματα. VI. 67.
λὰξ ἐπιβαίνειν. VI. 49. XI. 139. λὰξ πατεῖν et λακπατεῖν. VI. 129.
λαπάρη. X. 209.
λαπίθης, in convicium. VII. 45.
λαρὰ χείλεα. VII. 355.
λάσθην, χλεύην ποιεῖν. VI. 386.
λασιαύχην - ενος ἄντρου. VII. 196.
λασιόμαλον. *malum lanatum.* VIII. 203.
λάσιος, arbustis obsitus. VII. 196. VIII. 384. IX. 354. λασίη ὄχθη. X. 401. λάσιαι φρένες. VII. 243. ὀφρῦς. VII. 409.
λασταῦρος. VI. 66.
λάταξ in cottabo. XI. 56.
λαυκανίη et λευκανίη. XI. 96.
λαύρα. VII. 194.
λεαίνεσθαι. X. 62.
λεγνωτὸς χιτών. X. 320. s.
λέγων subaudiendum. XIII. 88. λέγουσι orationi interpositum. XIII. 69. λέγειν, εἰπεῖν, *jubere.* X. 200.
λειοῦν, λειαίνειν, de malacia. IX. 234.
λεῖος. X. 181. *tranquillus.* XII. 474. de vento. X. 154. s. λείη ὁδός. VII. 65. VIII. 193.
λείπω. τὰ λειπόμενα. VIII. 226.
λείριος, de voce. XII. 301.
λείψανον. XII. 166.
λέπαδνα. IX. 182.
λεπτόλογον. VIII. 195.
λεπτὸν ἔπος. VII. 328. λεπτὰ ἴχνη. VIII. 315.
λέσβιον, poculi genus. VII. 334.
λεσβὶς κόμη. VII. 62.

λέσχη. ἐν οἴνῳ καὶ λέσχῃ. VII. 247. *confabulatio.* VII. 301.
λευκός καὶ λιβάδες. VIII. 78. σελίδες. VIII. 157. λευκά, *intellectu facilia.* IX. 179. λευκὰ ὀστέα. IX. 267.
λευκόϊον. VIII. 232.
λευκόλοφος. VIII. 412.
λέχος, *connubium.* XII 51.
λέων. λέοντος ὄμματα. VIII. 45.
λήγειν c. accusat. XIII. 14.
λήκυθος, *ampulla.* VIII. 156.
λῆμα ψυχῆς. VI. 226. *voluntas.* VII. 352. IX. 311. λῆμα cum δεῖμα conf. XII. 214. cum σῆμα. IX. 207.
λημνίσκοις ornati athletae. XI. 302.
ληροί, tunicarum ornamentum. VII. 333.
λιβηρός, *humidus.* VII. 212.
λιθίνη φάρυγξ. VIII. 173. ψυχή. X. 172.
λιθόλευστος ἔρως, ἄρης. VII. 240. 256.
λίθος, de stupidis. XI. 304. 407. λίθος ὡς κεῖται. XII. 295. λίθος φθονερή, βάσκανος. IX. 234.
λιμενῖτις Ἄρτεμις. VIII. 356.
λιμήν, in re venerea. VI. 64. XI. 210.
λιμηρὸν ὄργανον. XII. 240.
λιμός, deus. VII. 74. ἔρωτα παύει. IX. 285.
λίνον. *flabellum.* X. 70. s. λίνα μοίρης. XIII. 3.
λιπόκωποι Φασγάνιδες. VIII. 170.
λιρός, ἀναιδής. VII. 243.
λιτὸν γέρας. VII. 68. λιτὰ et αἶψα conf. IX. 32. λιτοῦ et κλειτοῦ. IX. 32.
λιχαὶ Homericae. IX. 135.
λῖτα. IX. 323.
λίχνον ὄμμα. VI. 58. VII. 96.
λογάδες, *oculi.* XI. 137.
λόγιος. XII. 199. λόγιοι, *eloquentes.* XII. 116. λόγιον, *eloquentia.* XII. 102.
λογισμὸς amori oppositus. VI. 72. X. 169.
λογολέσχαι, philosophi. IX. 457. s.
λογχωτοὶ θύρσοι. XI. 71.
λοιπός. τὰ λοιπὰ οἶδας. IX. 280. τοῦ λοιποῦ. X. 136.
λόκκη. VIII. 325.
λοξοτρόχῳ. XII. 180.
λοξῷ ὄμματι ἰδεῖν. VIII. 310. VIII. 108.
λοπὰς ῥωμαϊκή. VI. 23.
λουτρά, *inferiae.* VII. 405.

λούω. τόξα αἵματι λουόμενα. VI. 232.

λύγδινον εἴδωλον. VIII. 32. X. 178. λύγδινα κωνία μαζῶν. VIII. 227.

λύγδος. οἷα λύγδου γλυπτήν. VIII. 139.

λυγισμοί, λυγίζεσθαι. VIII. 326. IX. 220.

λύγος. VII. 230.

λύειν τὸν βίον. XII. 265. τὰ δεσμά, τοὺς νόμους. X. 246. λύεσθαι, καταλύεσθαι, de laborum vacatione. IX. 173. 341.

λύζειν. VIII. 79.

λῦκοι, paederastae. X. 123. IX. 440.

λύρας ἀκούειν ὡς ὄνος. VIII. 171.

λυσιμελὴς Bacchus. VII. 339.

λυσιῳδοί. VIII. 313.

λύσσα, de dolore immodico. X. 313.

λυσσομανές τι κακόν. VIII. 9. λυσσομανεῖς πλοκάμους. VIII. 35.

λύχνος, testis mysteriorum Veneris. VI. 87. σιγῶν. VIII. 225. συνίστωρ. IX. 269. Ἴσιδος. VII. 281.

λωποδύτης. X. 268.

λωτὸς id quod δόναξ. VII. 354.

μαγεύειν. VI. 29.

μάγνης lapis. XI. 304.

μαθητιᾷν. XI. 27.

μαῖα. VIII. 362.

μαιμᾷν. IX. 16.

μαινὰς hasta. VII. 152.

μαίνεσθαι; *desiderio flagrare.* VII. 107. 156. XI. 33. μαίνομαι, μανήσομαι, exclamatio, re incredibili audita. IX. 440.

μαίνη et μαινάς, piscis. VIII. 240. s.

μαινόλης et μαινόλιος. X. 409.

μαῖρα, *astrum.* VIII. 399.

μάκαρ; μάκαιρα, de diis. IX. 221.

μακρὸν κλαίειν, ἀΰσαι. IX. 23.

μαλακαυχητὸς ὕπνος. VI. 364.

μαλάσσειν οἶδα. VIII. 214.

μᾶλλον subauditur. VI. 117. VII. 296. VIII. 111. X. 69.

μαλοφορεῖν. VII. 192.

μάνδρη. VI. 351. VII. 316.

μανία, *vehemens amor.* VIII. 159. μανίην σώφρονα μαίνεσθαι; de poëtis frigidis. IX. 240.

μανύειν. XII. 29.

μάραθον. VII. 114.

μαραθωνομάχης. X. 406.
μαραίνειν, *imminuere*. VII. 34. XII. 204. s. *μαραίνεσθαι*, *in oblivionem abire*. VIII. 49. *deficere*. IX. 263.
μαρίλη, *μαριλοπότης*. XII. 108.
μαρμαίρειν et *μαρμαρυγή*, de corporis pulcritudine. VII. 100.
μάστιξ ἀστραγαλωτός. IX. 353. *μάστιξ* diis tributa. XI. 143.
μαστόδετον. IX. 289.
μαστός, pars tubuli. X. 399. *μαστῶν χάριτες*. VI. 138.
μαῦλις, *culter*. VII. 213.
μέγα δή τι. VII. 265. X. 70.
μεθύειν, sign. transl. VIII. 225. IX. 146. XI. 329. *μεθύειν μύθοις*. XI. 301.
μεθυπίδαξ βότρυς. VIII. 204.
μεθυπλήξ. VII. 96.
μεθυσπαργῶντες ῥᾶγες. VIII. 229.
μείζων. *κακὸν μεῖζον ἢ πενθεῖν*. VI. 283.
μελάμπεπλος. XI. 153. *-πλοι Εὐμενίδες*. VIII. 73.
μέλας, de homine improbo. VIII. 409. *μέλαιναι φρένες*. VI. 192. XII. 156.
μελαναίειν pro *μελαίνειν*. VII. 409.
μελετᾷν. IX. 21. *declamare*. XI. 344.
μέλι ὀπτόν. VI. 75. *δρύϊνον*. VIII. 37.
μελιλώτου usus in coronis. IX. 139.
μέλισμα νέκταρος de poëmate. VI. 9.
μέλισσα, de vocis suavitate. X. 416. de iis, qui diligenter colligunt. XII. 192. *μέλισσαι*, poëtae. VII. 136. boum progenies. X. 121.
μελίφθεγκτος, *μελίθρους* hirundo. VI. 325.
μέλω, *curae sum*. IX. 408. *μέλομαι*. IX. 94. *μεμηλώς* et *μεμελημένος*. VII. 34. 411. XII. 458.
μέμφεσθαι, *queri*. X. 185.
μενετός. IX. 73.
μερὶς κακή. VII. 413. *μουσῶν ἱκανὴ μερίς*. VIII. 115.
μέρμηραι. XII. 298.
μετά, c. accus. usus ejus elegans. XIII. 82. c. dativo. XII. 238. *μετὰ* et *μεστὰ* conf. XII. 296.
μεταίχμιος. XI. 24. s.
μετανάστης. X. 406.
μετανάστρια. XI. 114.
μετέωρος, *superbus*. X. 176.

μετεώρων studium. IX. 471.
μετόπωρον in pulchris. XI. 129.
μετήορος, *suspensus animo.* XII. 122.
μετρεῖν τὰ κύματα. IX. 270.
μέτρον σοφίης, ἥβης ἔχειν. VI. 277. XII. 229. XIII. 8.
μήδεσθαι. VIII. 31.
μῆδος, vocab. ambig. X. 11.
μήλη, specillum oculariorum. XI. 340.
μήλινον λῶμα, militaris vestis. IX. 509.
μηλοβολεῖν, amatorium. VI. 340.
μῆλον; μῆλα παρῃϊάδων. VIII. 207.
μηλοῦχος, *fascia mamillaris.* VII. 62.
μηνύειν, *prodere, arguere.* VII. 29. 161.
μῆτις. XI. 30.
μητρυιῇ mare similis. VIII. 328.
μιγνῦναι, μίσγειν, *admovere.* IX. 390.
μιλιάριον. X. 43.
μιλτεῖον. VII. 61.
μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες. VII. 61.
μίμημα. XII. 253.
μιμητὴς ζῆλος. VIII. 268.
μινσώριον. XII. 87.
μινυρίσματα lusciniae. VII. 195.
μινυώριος. XI. 281.
Μισούμενος, comoedia Menandri. XI. 61.
μίτρα, ταινία, ornamentum victorum. VI. 252. VII. 339. mammis Succinctà. VII. 332. in vestitu vetularum. VIII. 84. μίτραις mulieres suspendium faciunt. IX. 264.
μιτρόδετος κόμη Bacchi. VII. 249.
μνᾶσθαι Ἀθηνᾶν, de eo qui ἀδύνατα appetit. VII. 320.
μνῆμα ἀρετῆς. VIII. 97. XII. 253.
μνιαροὶ τάπητες, *villosi.* IX. 41.
μνοία pro δουλεία. VI. 308.
μνοῦς, lana tenerrima. VIII. 221.
μογεῖν. πολλὰ μογήσας. VI. 389. XII. 39.
μοιριδίη μελέτη, somnus. VIII. 352.
μολέω pro μόλω. XIII. 77. 89.
μονημέριον. XI. 253.
μόνιος ὗς et λύκος. VII. 64.
μονοζυγὴς pro μόνος. X. 299.
μονόκρηπις. XII. 47.

μονολήκυθος. VIII. 154.
μονόξυλον. XIII. 8.
μονόπελμος συχνίς. VIII. 160.
μονορύχη ὄρυξ. VIII. 165.
μόνος, excellentiam significat. VI. 350. μόνος πρὸς ἕνα, πρὸς μόνον. XIII. 67.
μονοστόρθυγξ Πρίηπος. VIII. 204.
μόριον βραχὺ ψαμάθου. VIII. 210.
μόρος, *cadaver*. XII. 470.
μορφή, *pulcritudo*. VI. 364.
μορφόω, τυπόω. VI. 345.
μούνιος λύκος. VIII. 337.
μουνόγονος. XII. 248.
μοῦνος, etiam apud Dorienses. VII. 352.
μουσοποιός, *poëta*. VII. 207.
μουσοπρόσωπος. VIII. 244.
μυδαλέος, διαμυδαλέος. X. 109. μυδαλέος ἰξῷ δόναξ. VIII. 25. μυδαλέος et μυδαλόεις. XIII. 59.
μυδᾷν. VII. 332.
μυέλινος, *tener*. VII 366.
μυηθῆναι, de amoris mysteriis. X. 98.
μυιοσόβη. X. 144. μυιοσόβος. XI. 170. 8.
Μυΐσκου nomen a μυῖα. VI. 55.
μύκητες in ellychniis. XI. 62.
μυκτήρ. XII. 171.
μύλων ἐκ ποίων. IX. 493.
μυρίον κλέος. VII. 206. VIII. 393. μυρία λατρεύειν. VII. 369. μυρία μύρεσθαι, κλαίειν. X. 195. XII. 293.
μύρμηκες, de pugilatu. X. 316. μυρμήκων ἀτραποί. IX. 451.
μύρον. εὕδειν. IX. 285. μύρον inter blanditias. IX. 285.
μύσται, litteris initiati. VI. 15. Veneris. VI. 82. 125.
μύστης λύχνος. VIII. 277.
μυστήρια φωνῆς. X. 375.
μυχοὶ ᾅδου. XII. 322.
μύω. μύσαι τὰ ὄμματα. VII. 119.
μύωψ. *incitamentum*. VII. 247.
μώλωψ - ωπες πορφύρεοι. VIII. 106.

N pro Γ in marmoribus. XII. 314. mutatur in M ante M. B. Φ. XII. 309.
ναὶ μὰ τόν. VII. 330.
ναρδολιπής. VIII. 281.
νάρθηξ, *ferula*. VIII. 159.
νάρκισσος, φίλομβρος, ὑγρός. VI. 105.
ναυαγεῖν ἐπὶ γῆς. VIII. 137.
ναυηγός, de pereuntibus

simpliciter. IX. 302. s. X. 184. ναυηγὸς ἐν γῇ. XI. 325. ἐν πυρί. XI. 11.
ναυτολογεῖν s. ναυστολογεῖν. IX. 37.
νέβρειοι αὐλοί. VIII. 49.
νεβρίς bacchantium. IX. 224.
νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69. μελισσῶν VIII. 355. osculorum. XI. 317.
νέμειν. X. 53.
νέμεσις ἐν γλουτοῖς. VI. 41. s. exemplum superbiae punitae. IX. 406.
νεοθὴξ et νεοθηγής. VI. 185.
νεότροφα ἔρνεα. pro νέα. VI. 14.
νεφέλη. rete. VIII. 263. IX. 303.
νέφος πολέμου. VI. 233. γόων. XI. 193.
νεώσασθαι, *instaurare*. XII. 285.
νήθεσθαι ἀοιδάς. VIII. 65.
νηϊὰς ἀκτή. VIII. 109.
νησαῖος et νέσσαιος conf. IX. 65.
νηφάλια sacra. XI. 151.
νίπτρα ποδῶν. VI. 31.
νίκη ἄπτερος. XII. 34.
νιφάς -άδος τέκος, aqua frigida. VI. 36.
νοερὸς γάμος. X. 287.
νοθεύειν, *pro spurio habere*. XII. 174.
νόθος, de rebus. IX. 54. IX. 349. XI. 398. XII. 174. νόθον κάλλος. XI. 219. κῦδος. VII. 378. ἄημα. VIII. 253.
νόμιον. XI. 418.
νόμος. νόμου χάριν, *dicis causa*. IX. 420. νόμοι musicorum. IX. 488.
νόστιμος εὐπλοΐη. VIII. 103.
νόστος, *iter*, *fuga*. VII. 234.
νυκτέλιος Bacchus. X. 409.
νυκτικόραξ. X. 42.
νυκτιλάλος. VIII. 69.
νυμφαῖος, *purus*. XII. 11.
νυμφεύειν ἀΐδῃ, Ἀχέροντι. VI. 139.
νύμφη, *recens nupta*. VII. 239. *puella*. XII. 289. *pupula*. VIII. 11.
νύξ. ἐκ νυκτῶν. IX. 243.
νυὸς pro νύμφη. VI. 96.
νυσαῖοι ἵπποι. XIII. 9.
νυχεγρεσίη. XI. 131.
νωθρὸν et νέρθεν conf. IX. 201.
νῶτον οὐρανοῦ. IX. 248.

ξαίνειν. *radere genas*. VIII. 99. σῶμα ξαινόμενον. VIII. 363. ξανθὴν λείψανον. VIII. 24. de fluctibus. IX. 220.

ξένος, *singularis*. XI. 33. 46.

ξενικός. *peregrinus et odiosus*. X. 235.

ξενοκυστακάτη. VIII. 5.

ξεῖνος ‑ τὰν κυστάδα. VII. 170.

ξηροὶ ὀφθαλμοί. X. 381. ξηραὶ κόραι. XI. 63.

ξηροφαγεῖν. IX. 453.

ξοΐς, *falx*. XI. 421.

ξουθὰ λαλεῖν. XII. 109.

ξύλινος, de stupidis. X. 47. s.

ξύλον, *stupidus*. XII. 139. ξύλον et κλοιὸς in suppliciis. XIII. 34.

ξυνετοῖς φέγγος. VII. 364. Vid. ἀξύνετος.

ξυνωρίς. XI. 248.

ξυροῦ ἐπὶ ἀκμῆς. VI. 225.

ξυσμαί. X. 18[illegible].

O litera OΥ pronuntiata. XII. 168.

ὄαροι Παφίης. IX. 30. κυπρίδιοι. XI. 45. ὀάρους et ἑτάρους conf. IX. 30.

ὀβολὸς mortuorum. X. 141.

ὀγκᾶσθαι, *rudere*. XI. 10.

ὄγκος, de rebus magnis et opulentis. IX. 126.

ὀγκόω, *exstruere*. VII. 179. 243.

ὀγκωτὸς τάφος. IX. 273. XIII. 11.

ὄγμος ὀδόντων. XII. 29.

ὅδε cum prima pers. verbi. VII. 383.

ὄζω. ὠδωδώς. VII. 232.

ὀθνεία γῆ, βῶλος. VII. 130.

οἴγειν κελεύθους. XII. 170.

οἶδα c. infinit. periphrasin facit. VIII. 308. IX. 300. s. XI. 208. c. partic. IX. 60.

οἰζυρός, trisyllabum. XII. 251.

οἴηκας ἔχειν. X. 285.

οἰκία, animalium lustra. IX. 46.

οἶκος χορεύει. XII. 287. οἶκος et εὖχος conf. XIII. 11.

οἰνάνθη. *vitis*. IX. 405.

οἰνηρὰ Λέσβος. VIII. 15.

οἰνιὰς et οἰνάς. XI. 233.

οἰνόμελι, *mulsum*. VI. 51.

οἰνόπληξ ‑ηξι τεράμνοις. VIII. 37.

οἶνος καὶ Κένταυροι. VII. 358. οἶνος ἐλέγχει τὸν τρόπον. VIII. 9. s. οἶνος ἵππος. VIII. 16. ἐν οἴνῳ, παρ' οἴνῳ. XII. 444.

οἰνοχάρων. VII. 359.

οἰνωπός. IX. 141.

οἰόβατος ὕλη. VI. 427.

οἰοπέδη κώλων. VIII. 410.

οἷος. οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν. XI.

108. κ. οἶκος ἀνθ' οἴκου. VIII. 395.
οἶστρος in amore. XI. 79. 209.
οἶτος κανθάρου. VI. 382. ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα. VII. 232.
οἴχεσθαι. *perire* VII. 197. ᾤχετ' ἀποπτάμενος. XIII. 27.
ὀλετήρ. VIII. 27.
ὀλιγηροσίη, *ager exiguus*. VIII. 201.
ὀλίγος. pro μικρός VII. 167. 320. ὀλίγον διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει, Arateum, passim expressum. XI. 225. ἐξ ὀλίγων ὀλίγα. VII. 69.
ὀλιγοχρόνιος ὥρη, ἥβη. VI. 340.
ὀλιγώλαξ. VII. 112.
ὀλίζον. XII. 158.
ὀλισθαίνειν. XII. 327.
ὀλισθηρὴ ἱκεσίη. XI. 48.
ὀλολυγών. VII. 234. XI. 68.
ὄλος, *tenebricosus*. VII. 212.
ὅλος pro πᾶς. XI. 244.
ὀλόπτειν. VIII. 96.
ὄλπαι coriaceae et ex metallo. VIII. 385.
ὀμβρεῖν de flentibus. XII. 240.
ὄμβρος ἀοιδῆς, *ros Pierius*. X. 5.
ὁμῆ pro ὁμοῦ. X. 114. XIII. 78.
ὄμμα ψυχῆς, διανοίας. XII. 191. κόσμου, Sol. VIII. 63. ὄμματα ἔχειν, *pulchri sensum habere*. IX. 78. ὄμματα in statuis. XII. 57.
ὁμόνοια et ὁμοφροσύνη inter deos habitae. XI. 116.
ὁμοῤῥόθιος αἰθυίαις. IX. 297.
ὁμόῤῥοθος. VII. 193.
ἀμπνία Ceres. IX. 314.
ὄμφαξ, puella nondum matura. IX. 331. XI. 326.
ὁμώλακες, *vicini*. VIII. 339.
ὄναρ, οὐδ' ὄναρ. VII. 272. VIII. 225. μηδ' ὄναρ. XI. 291.
ὄνειαρ pro ὄνειρος. VII. 280. XII. 181.
ὀνειροπολεῖν. VII. 367.
ὄνειρον. λέγεις τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί. VII. 259. 280. *vana species*. X. 236.
ὄνειρος, vana et imbecilla species. X. 227.
ὄνημι. ὄναιντο βίου. VI. 238.
ὄνομα opponitur *rei*. VII. 343. *praetextus*. VIII. 102. ὄνομα ἔχειν. *illustrem esse*. IX. 226. subauditur. VII. 343. XII. 80.

ὀνομάζεται τοῦτο, *sic appellatur*. XII. 80.
ὀνομαστός. *illustris*. VIII. 134.
ὄνου ῥάχις, de regione montana. VI. 165. ἀπ' ὄνου καταπίπτειν. IX. 318.
ὄντως et οὕτως conf. XIII. 32.
ὄνυξ. *cuspis*. VI. 422. VIII. 170. dolor εἰς ὄνυχα δύεται. VII. 35. ἐς νεάτους ὄνυχας. VII. 323. ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων. IX. 236.
ὀξύβαφον. IX. 479.
ὀξύς, de frigore. VI. 266. de acutis doloribus. VII. 33. de tempore. VIII. 146. ὀξεῖαι, *rupes asperae*. VIII. 102.
ὀξύχειρ, de luctatore. VII. 207.
ὀπαδοὶ et ὀπάονες deorum. IX. 400.
ὀπικὴ puella. VIII. 232.
ὁπλίζεσθαί τι. *instructum esse aliqua re*. XII. 55.
ὁπλομανεῖν. VII. 107.
ὀπός. IX. 20. s.
ὀπτᾷν, in amore. VI. 20. ὤπτηται. VII. 265.
ὄπτεσθαι. ὦπται. VII. 281.
ὀπώρα, omne fructuum genus. VI. 234. de hominibus. XI. 322.
ὀπωρινὸς κύων. XII. 21.
ὄργανα τέχνας. VII. 67.
ὀργάς. XI. 73.
ὄργια κώμων. VIII. 69. Veneris. VIII. 243. IX. 30. μούσης. X. 311. 320.
ὀργυιαῖος. VII. 343.
ὄρεγμα ποδός. VII. 155.
ὄρθιος πόνος. IX. 334.
ὀρθριλάλος et ὀρθρολάλος. IX. 160.
ὀρθροβόας, gallus, ὀρθρογόη. hirundo. VI. 88.
ὁρίζεσθαι. XI. 104.
ὅρκια ἐν ὕδατι φέρονται. VI. 87.
ὅρκος res firmissima. IX. 22. amantium ad deorum aures non penetrat. VII. 260. s.
ὄρτυγες pueris in deliciis. X. 13.
ὄρυξ, *sarculum*. VIII. 165.
ὀρφνίτης, *orbus*. XII. 425.
ὄρχατος ὀδόντων. XI. 220.
ὀρχηθμοὶ Ἐννοῦς. XI. 197.
ὀρχιπέδη. IX. 119.
ὄρχοι, *arborum ordines*. IX. 378.
ὁσίη, ἡ, κηδεία, τιμή. VIII. 261. ἐξ ὁσίης. XI. 382.
ὅσον. *tantum*. VII. 369.
ὀστέα. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν τακείς. VII. 390. XI. 138. τί μηνύει κνοὶν ὀστέα. VII. 409.

ὀστρακίνη. *solium fictile.* VIII. 416.
ὀσφύα pro ὀσφύν. X. 100. s.
ὅτε cum conjunctivo. XIII. 94.
ὅτι abundans. XI. 80.
οὐ, omisso μά. XII. 379. οὐ μὰ τόν. X. 89. XI. 115. οὐκ ἀπ' ἐμοῦ. VI. 130. οὐκ ὀλίγως. X. 92.
οὔθατα, romanis in deliciis. IX. 103.
οὖλος ἔρως. VII. 210. οὖλον ᾄδειν. VIII. 67. οὐλοτέρη σελίνων. VIII. 220.
οὖν ponitur inter praepositionem et verbum. XII. 468. XIII. 60.
οὐρανίη ἄνοδος. aditus ad summos honores. X. 233.
οὐράνια. *partes superiores.* IX. 411.
οὐρανός, vocab. ambig. IX. 286.
οὐρεσιφοίτης et οὐρεσιφοῖτις. IX. 437.
οὔριος Ζεύς. XI. 409.
οὖσον. *funis.* XII. 436.
οὔτε, οὐ, se excipiunt. XIII. 46.
οὗτος. *heus tu.* X. 102. οὗτος ἐγώ. XI. 230.
ὀφείλειν. θανάτῳ ὀφειλόμεθα. VI. 263.
ὀφθαλμιᾷν de invidia. XII. 117.
ὀφθαλμοί, *gemmae vitis.* VI. 312. ὀφθαλμῶν βολαί, σπινθῆρες, ἀκτῖνες. X. 85.
ὀφρύα pro ὀφρύν. X. 75.
ὀφρύες, *gravitas.* VIII. 305. X. 51. philosophorum superbia. VII. 140. ὀφρύων λύσεις τάσιν. VII. 367.
ὀψὲ μὲν ἀλλά. X. 72. ὀψὲ μόλις. XI. 29.

παγίς. sign. transl. VII. 409. XI. 93.
παιὰν et παστὸς conf. IX. 186.
παίγνιον. *ludibrium.* X. 47.
παίγνια, ἀθύρματα parentum liberi. XII. 291. ἀναθήματα. IX. 411.
παιδεραστὰς et πατέρας conf. X. 78. s.
παιδογόνος Κύπρις. VII. 407.
παιδοκόραξ. VII. 367.
παιδομανής. VII. 244.
παιδοτριβεῖν. IX. 127.
παίζειν. *ludere* in amore. VIII. 229. X. 113. s.
παίζει. Fortuna mortales. X. 265. παίζειν ἐν σπουδῇ. XI. 173.
παῖς. παῖδες. scriptorum

opera. XIII. 7. Cf. θυγατέρες.
παλαιστή. VII. 82. quinque παλαισταῖς pauperior Iro. IX. 280.
παλαίστρα et παλαίσματα in re venerea. XI. 130.
παλάμη, ratio qua quid efficitur. VI. 294.
παλάσσειν, *miscere*, *foedare*. XI. 58. VIII. 58.
παλίμπρητοι. VIII. 396.
παλινορόος. XI. 33.
πάλλειν δόρυ. IX 230. πῆλαι et πάλαι. conf. XIII. 28.
παλμύς. *rex*. VII. 216.
παλύνω. VIII. 358.
παναγρέτις. XI. 157.
παναγρεὺς μοῖρα. XI. 191.
πανδερκής, Δίκη, Νέμεσις. XI. 281.
παννυχίδος κοίρανος. VII. 390.
πάννυχος et παννύχιος. XIII. 33.
πανώλεθρος; vi act. et pass. VIII. 330.
πάομαι, *possidere*; prima producta. VII. 125.
πάπυροι; media, quae vulgo producitur; correpta. VIII. 296.
πάππος ἀκάνθης. XII. 349.
παρά. *propter*. X. 89. XIII. 58.
παραίφασις. XI. 50.
παραμύθιον. VI. 123. καιχάτων. IX. 232. s.
παράσημα vocabula. X. 8.
παραστρωφᾶν, *parodiis ludere*. VII. 244.
παρατίλτριαι. X. 62.
παρειὰς ξαίνειν, ἀμύσσειν, δρύπτειν. VI. 410.
παρέχειν in re venerea. X. 60. χύδην. X. 88.
παρήορος et παρηόριος. VIII. 342. νόου. VI. 160.
παρθένιος. *delicatus*. VI. 5. s. παρθενία pro παρθένος. VIII. 341. παρθένιον et παρθενίην conf. IX. 297.
παρθένος, adjective. XII. 262.
παρίσθμια, *tonsillarum inflammatio*. X. 7.
παροδῖτις. XII. 109.
πάροδος chori et oratoris. IX. 404.
πᾶς c. numeralibus, ἐννέα πάσαις. VII. 199.
πάσασθαι et πάσσασθαι, diversa. IX. 241.
πάσσαλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 129. s. X. 157.
παστάς, *templi vestibulum*. XI. 74. *cubiculum*. IX. 429. παστάδες καὶ θάλαμοι junguntur. XII. 286. ἐπὶ παστάδος jacere. XI. 293.

παστός. ἐπὶ παστῷ κλαίειν. XI. 319. παστὸς καὶ θάλαμος. VIII. 94.
πάσχω. τί πάθω, *quid faciam.* VIII. 275. IX. 475. τί παθών; *quare?* X. 121. οἶδα παθὼν ἐλέειν. VI. 60. πέπονθας οἷ' ἔρεξας. VIII 378.
πάταγος σικύων. VII. 167. στερνοτυπής. VIII. 95. ῥινοβόλος. XI. 172.
πατεῖν. *insultare.* VIII. 277. de diis. IX. 253.
πατὴρ βασιλῆος, Patricius CPoli. XII. 84. πατέρες πόλεως. *praefecti.* XI. 259. πατέρας et παιδεραστὰς conf. X. 78.
πάτος. *lutum.* IX. 362.
πάτρια, τά, *origines.* XII. 199.
παῦρος. *brevis.* VI. 210.
πεδωριστής, pro μετεωριστής. VII. 204.
πεζοβατεῖν et πυξοβατεῖν. IX. 71.
Πειθώ, Veneris comes. VI. 106. XI. 19. una Gratiarum. VIII. 65. opponitur τῇ βίᾳ. VII. 10. VIII. 16.
πεῖθειν in amore. X. 111.
πεῖραν ἔχειν πόνων. XI. 314.
πειράζειν. *tentare.* X. 101.
πείρατα ζωῆς. VI. 40. s. κουροσύνας. VII. 65.
πείρω. πεπαρμένος. XII. 275. s. ὀδύνῃσι, ὠδίνεσσι. VI. 167.
πελεμίζειν et πολεμίζειν. conf. XI. 173.
πενίστης, *pauper.* VII. 76. VIII. 189.
πέπανοι βότρυες. IX. 405.
περαίνειν in re venerea. X. 116.
πέρας adverb. IX. 476.
πέρδιξ βάλιος. VII. 5.
περίαμμα. IX. 464.
περίβωτος, in laudem dictum. XII. 228.
περιδήριτος. XI. 121.
περίκεισθαι, ἄνθεα, στεφάνους. IX. 75.
περικειρομένη, fabula Menandri. XI. 60.
περικνίδια θύμων ῥικνά. VIII. 206.
περιπτύσσειν. de vitibus. VI. 312.
περισκελής. XI. 252.
περίσκεπτος. VIII. 3.
περισκυθίζειν. VI. 21.
περισσός. *curiosus.* VII. 170. *eximius.* XI. 235. περισσὸν εἰκόνισμα. VII. 247.
περίστασις, *aerumna.* XI. 9.
περιψύχειν. XII. 321.

περίφοιτος, qui corpus vulgat. VII. 253.
περκάζοντας et πράττοντες. conf. IX. 142.
πέρκη. piscis. VII. 145.
περκὴ ἐλάη. IX. 163.
περόνατις ἀμπεχόνη. VIII. 76.
περόνη δίβολος. VIII. 119.
πέσσειν ἄλγεα. VI. 391. 393.
πετάννυμι. πεπταμένος locus. VII. 131. πεπταμένη γαλήνη, αἴθρη. X. 405.
πέτασος, epheborum gestamen. VI. 24. VII. 31. VIII. 118.
πέτεσθαι de cursoribus. IX. 452. s.
πέτραις τρισὶν ὀμνύναι. XI. 213.
πέτρος ἀνέστενεν. VI. 138. ἡ πέτρος. XIII. 22.
πεύκη εὐλιπής. XII. 42.
πηγαὶ dii. X. 288.
πηγανίτης οἶνος. XIII. 53.
πήγανος, *ruta*. IX. 20.
πήγματα θύρσων. XII. 107.
πηγνύναι. πῆξαι domum. VIII. 376.
πηγὸν κῦμα. VIII. 54.
πηκτὴ θύρα. VIII. 226.
πηκτίς, *fistula*. ap. Seriores. XI. 25.
πηλός. ἐκ πηλοῦ ficti homines. X. 257. πηλὸν ποιεῖν. XI. 331.
πήνη, πήνιον. VII. 67.
πηνίσματα. XI. 334.
πηρός, πηροῦσθαι. IX. 148. s. XII. 187.
πιαίνειν, *oblectare*. XI. 55.
πίθηκος, homo deformis. IX. 462. X. 166.
πίθος in tumulo mulieris vinosae. VII. 141.
πικρός, *infestus*. VIII. 345. IX. 34.
πῖλος, τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον. VIII. 118. pedum involucrum. IX. 428. peregrinantium gestamen. IX. 40. πῖλος Ἀρκαδικός. X. 133.
πιλοφορεῖν aegrotantium. IX. 428.
πίναξ. tabula cum inscriptione. VI. 237.
πιναρὰ ὄψις. VII. 355.
πίνειν. *imbibere*. VI. 83. ἔρωτα. XI. 317. ἐν λαγύνῳ, ἐν κέρασιν. XI. 342. πίε. X. 127.
πίπτειν. *superari*. VII. 277.
πίσυραι ἀρεταί, quatuor virtutes cardinales. XII. 260.
πιτυοκάμπτης. IX. 481.
πλάγιος. ἐκ πλαγίου, πλαγίων. IX. 355.
πλαδαρός. XI. 84.

πλάζεται pro πελάζεται. XII. 203.
πλάθειν. VIII. 38.
πλάνος. *esca.* VIII. 370.
πλάξ πόντου. VI. 180. τανύφυλλον πλάκα. VII. 156.
πλάστιγξ amorum. XI. 292.
πλαταγή, *crepitaculum.* VII. 93. XII. 17.
πλατυλέσχης. XI. 96.
πλάττεσθαι, de anima. VI. 29.
πλέγματα, *amplexus.* XI. 122.
πλεῖον ποιεῖν. *proficere.* X. 20.
πλειστοβόλος. VII. 138.
πλειών. *annus.* VIII. 23.
πλέον. τί δὲ τὸ πλέον. VI. 67. τὸ πλεῦν. XII. 7.
πλήθεσθαι c. genit. et dat. Xi. 209.
πληκτισμός, vocab. palaestricum. X. 97.
πλοκαμίς. X. 199. XI. 74.
πλόκαμοι κισσοῦ. VI. 331.
πλοῦς βίου. VII. 74. s.
πλοχμοί, cirri polypi. VIII. 325.
πνεῖν. *canere. tibias inflare.* VII. 347. 392. οὔριος πνεύσομαι. *afflabo.* VIII. 54. de poetis. XII. 156. μύροις. XII. 156. πνεῖν et ἀποπνεῖν, *spirare, edere.* X. 9.
πνεῦμα, de spiritu divino. VII. 374. ἐπὶ χείλεσιν ἔχειν. VI. 84.
πνεύμονας τέγγειν οἴνῳ. VII. 314. IX. 296.
πνίγεσθαι, *in undis laborare.* XI. 209. s.
πνιγίζειν, ἄγχειν, utriusque palaestrae vocabula. X. 107.
πνοιῆς ὀξύτερος. VIII. 259.
ποδάγρῃ ἀστεμφής. VII. 74.
ποδαγράς. XIII. 51.
ποδεών. IX. 39.
ποδίστρα. XII. 111.
ποθινός pro ποθεινός. VIII. 104.
ποιεῖν νύκτα, χρόνον, ἡμέρας, *tempus transigere.* IX. 449. X. 44. XIII. 40. ποιεῖν priore correpta. IX. 210.
ποικίλος, *callidus, vafer.* XI. 107.
ποικιλότραυλα μέλη. VII. 195.
ποιμαίνειν. *fovere.* XI. 291.
ποιμένιος et ποιμενικός. IX. 304.
ποιμήν. *dux, auctor.* XII. 150.
ποιφύσσειν. VI. 429.

πολεμαδόκοι et πολεμαδόκος. VII. 152. s. VIII. 300.
πολεμεῖν τινα et τινι. X. 11.
πολύωψ et πολυωπός. XIII. 97.
πολιὸς κάμπτῃ. VIII. 161.
πολύδρεσος. VIII. 144.
πολύς. vehemens. VI. 327. pro πολλάκις. VI. 406. πολὺς ἐν μνήμῃ. VII. 139. πολλὴ ἐλπίς. VII. 307.
πολύσκαρθμος. VII. 49.
πολυσπασθεῖς κύκλοι. concutes. VIII. 255.
πολυστροφίη, vocis flexibilitas. VII. 122.
πολύτρητος κηρός. VI. 121.
πονεῖν. in amore. X. 165.
πόντος et ποταμὸς conf. VIII. 158. πόντῳ ἴσα πλώειν. VIII. 230.
ποπάδες ἱερεῖαι. VIII. 382.
ποππύζειν. XI. 214.
πορνικὸς λόγος. X. 57.
πόρος, opes. XII. 134.
πόσον. VIII. 213.
πορφύρεον, splendidum. X. 401. ὁ πορφύρεος, mors. X. 148.
ποτάομαι, πεπότηται ψυχὴ gaudio elata. X. 70.
πότνια γυναικῶν. mulierum domina. XII. 454.
ποῦς. πόδες hederae. VI. 330. s.
πράγματα παρέχειν. IX. 460.
πραγματικός. IX. 503. s.
πρασόκουρα. XI. 338.
πράττοντες, et περκάζοντες conf. IX. 142.
πρηός. VII. 188.
πρηών, in comparatione de rebus magnis. IX. 229.
πρίαμος pro grandaevo. IX. 490. s.
πρίγκηπος. XIII. 8.
πρῖνον. VIII. 205.
πρίομαι, de iratis. VIII. 324.
πρίστις et πρῆστις. VII. 147.
πρὸ in compositis interdum abundans. XI. 9.
προάγω. VIII. 213. X. 90.
προβάλλειν, problema proponere. XI. 248.
πρόβλημα χρωτός, acutum. VI. 307.
προβλής. XI. 51. propugnans. VIII. 260.
προβολή. ἐν προβολῇ θέσθαι. VII. 412. eminens locus. VIII. 98.
πρόγονοι, privigni. XII. 119.
προΐσχεσθαι χεῖρα, de mendicantibus. VIII. 148.
προκοπή, profectus. XII. 310.
προκόπτειν, incrementa capere. X. 35.
πρόκυνες. IX. 123.
πρόμαλος. VII. 230.
προμολή. VIII. 98.

προνήϊος, τὰ προνήϊα. VII. 65.
πρόξενος. VIII. 178.
προπέτειαν ἔχειν. VII. 256.
πρόποσις. VII. 359.
προσάντη ἔργα. VII. 393.
πρόσθεμα, τὸ αἰδοῖον. X. 51.
προσπαίζειν, *pellicere*. X. 165. 181.
προσώπατον. XI. 216.
προσωπεῖον et πρόσωπον. IX. 413.
πρότερος. οἱ πρότεροι πρότερον, formula in cippis. XII. 220.
προτομή, effigies in nave. VI. 430.
πρῴνειμα φιλήματα. X. 96.
πρόφασις. VIII. 104. IX 61.
προφέρειν, *praestare*. XII. 70.
προφῆται μουσῶν, Διονύσου, poetae. VII. 347.
πρόχοος. VI. 315. πρόχοον. VII. 333.
πρώωρος. VIII. 415.
πρύμνη. ventus κατὰ πρύμνης. VIII. 257.
πρυμνήσια βίου. VI. 62. ἀνάπτειν. VI. 63.
πρύτανις σοφίης, ἱστορίης. XII. 150.
πρῶσον, ἐκίπρωσον, vocab. palaestrae. X. 93.
πρωτεὺς τῶν λοπάδων, *helluo*. IX. 472.
πρωτοβόλος ἥβη. VI. 342.
πρωτόπλοος νεότης. VI. 343.
πρῶτα φέρειν et φέρεσθαι. VI. 311.
πτερά. aves. X. 331. πτερὰ πυκνὰ βάλλειν. XII 96.
πτερὸν ventorum, navis. XI. 225.
πτίλον. IX. 125. X. 68.
πτισάνη. X. 241.
πτοία. VIII. 269.
πτύειν εἰς ἀνέμους, ἀποπτύειν. VI. 138. VII. 147 s.
πτύσας εἰς ἅλα. IX. 153.
πτύγμα. VII. 187.
πτυκτὴ θύρα. VIII 225.
πύελος, *solium* in balneo. VI. 307.
πυθμὴν, *radix arborum*. IX. 304. s.
πυκιναὶ πτέρυγες. VI 428.
πυκνὰ πτερὰ βάλλειν. XI. 288. XII. 96.
πύκτης, adject. X. 241.
πῦρ πυρὶ πῦρ φλέγειν. VI. 90. XI. 273. πυρὶ πῦρ ἑλεῖν VIII. 46. πῦρ ὁρᾷν. VIII 147. ἐν πυρὶ καίεσθαι. IX. 140.
πύργος, *aedificatio solitaria*. VIII. 333. 339. *fritillum*. XI. 103.
πυργόω. VIII 335.
πυρεῖον. XI. 355.
πυρηφάτος. IX. 203.

πυρκαϊή. VI. 353.
πυῤῥηναῖον ὄρος et πυρηναῖον, VIII. 397.
πυῤῥίχη. X. 75. s.
πυρφόροι. XII. 200.
πώγωνα τρέφειν. IX. 416.
πωλεῖσθαι, de meretricibus. VI. 178.
πωλικὸς χνοῦς, puerilis lanugo. VIII. 123.
πῶλοι, pueri et puellae. VIII. 123.
πῶς εἴπω. X. 59.
πωτάομαι, de dubio animi statu. VIII. 406.

P pro Π in marmoribus. IX. 378.
ῥαιβὸς et ῥοικός. VI. 155. IX. 271.
ῥαίεσθαι. perire. VII. 363. VIII. 131.
ῥαιστήρ. χρυσεῖος ἀπὸ ῥαιστῆρος, malleo ductus. VII. 348.
ῥάκος, corpus detritum. VIII. 409. IX. 66. XII. 30.
ῥακώδεις σῶμα. X. 175. s.
ῥάφανος in suppliciis. XII. 183.
ῥαψῳδία et ῥαψῳδεῖν pro φλυαρεῖν. XII. 436. s.
ῥέεθος ἀμύσσειν. VIII. 79.
ῥέμβεσθαι. XI. 51.
ῥέπειν πρός τινα. VI. 17.
ῥεύματα, vicissitudines. X. 228. 238. φιλίης. XI. 16.
ῥέω transit VI. 163.
ῥήγνυμι. ῥῆξαι δάκρυα. VII. 403. s. ῥήξασθαι φθογγήν, φωνήν, θρόον. X. 385. XI. 57. XII. 131.
ῥῆμα, ῥῆτραι, νόμοι. VI. 220.
ῥήτρη, eloquentia XI. 107.
ῥήσεις. carmina. IX. 530.
ῥιγομάχαι, Cynici. IX. 442.
ῥινὸς ποῦς. VII. 96. 134.
ῥικνοῦσθαι in saltando. X. 410. aetate. XI. 69.
ῥίμφα συθεὶς, θέων. XII. 60.
ῥίνη, squatina. XI. 421.
ῥίον. saltus. XII. 417.
ῥιπὴ τύχης. IX. 435. πυρός. XII. 249.
ῥιπίζειν. ventulum favere. IX. 480. s. XI. 156.
ῥιπίς, flabellum. VII. 96. 134. X. 70. s.
ῥίπτειν πλοκάμους, furientium. IX. 307.
ῥόδεοι πόδες. VI. 437. χεῖρες. VII. 323. s.
ῥόδον, pulchritudinis cito pereuntis symbolum. XI. 309. ῥόδα. in pulchris. XI. 148.
ῥοιζεῖν et ῥοιζεῖσθαι. IX. 480.

ῥοῖζος et ῥοίζημα τραγικόν. XI 56. τύχης XI. 178.
ῥοίη, in mysteriis. VIII. 128.
ῥόμβος στρεπτός. VII. 247. ἀλάστωρ. IX. 382. θύννων. IX. 219.
ῥόπαλον, τὸ αἰδοῖον. VII. 86.
ῥοπή. IX. 343.
ῥόπτρον. VII. 248. XI. 71.
ῥούσιος δῆμος. XI. 44.
ῥύγχος. ος. IX. 452.
ῥυθμός, τρόπος. VI. 159. βακχευτής. XI. 67.
ῥύομαι. ῥύσατο prima producta. IX. 256.
ῥύπος, cynicae sordes. VI. 380. in gymnasiis. X. 81.
ῥυτόν, poculi genus. VII. 337.
ῥύσια ὠδίνων. VIII. 12.
ῥυσμός, σχῆμα, τύπος. VII. 265.
ῥυσὸς rectius quam ῥυσσός. XIII. 50.
ῥυτῆρες. XI. 136.
ῥυτὶς μήλων. XI. 321.
ῥωγὰς κάπετος. VIII. 152.
ῥώεσθαι. IX. 374.
ῥωπήϊον. VII. 112.
ῥωπικός. *vilis*. VII. 79.
ῥωπογραφία. XII. 426.
σαβακός. VIII. 242.
σαββατικὸς πόθος. VI. 98.
σαγηνευτὴρ κτείς. VII. 63.
σαίνειν. VI. 418. de spe. XI. 155.
σάκας, *barbatus*. X. 11.
σάκκος et σάκος, *barba*. XI. 347.
σαλάσσω. σεσαλαγμένος οἴνῳ. VII. 95. XI. 70.
σαλεύω σκύφος ᾧ σεσάλευμαι. VIII. 158. IX. 288. *tremere*. X. 156.
σαλευτὰ γυῖα. VI. 77.
σαλμακίδων σαβακῶν ἄνθεμα. VIII. 242.
σάλος κλίνης. IX. 284.
σάλπιγξ πιερικά, Pindarus. VIII. 74. de oratore. X. 305.
σάμβαλα pro σάνδαλα. VII. 160. VIII. 235.
σὰν litera Σ. XII. 168.
σανδαλίῳ τύπτεσθαι. X. 206. s.
σανίδες sensu obscoeno. IX. 37.
σάου et σάω. VIII. 120.
σαπρὸν δρᾶμα. IX. 506.
σάρδιας forma rarior. X. 90.
σάρξ, *corpus*. X. 198.
σατύρων οὐχ ἧσσων in bibendo. VII. 299.
σαυνός, *putridus*. VII. 242.

σαῦρα, *τὸ αἰδοῖον*. X. 53. 118.
σαώτης pro *σωτήρ*. VIII. 243.
σβεννύναι. *ἔσβη*. *ἀπέσβη*. VII. 36. *σβέσαι ἀγηνορίην*. XI. 150. *ὕβριν κόρου*. XI. 377. *εὐφροσύνην*. XII. 90. *σβέννυσθαι* dicuntur, quos pulchritudo relinquit, X. 159. XI. 297.
σειρὰ ap. Platonicos. X. 277.
σειρήν. *facundia*. XII. 128. 179. 296. *σειρῆνες*. X. 320. XI. 162.
σειριόκαυτος. VIII. 207.
σείριος, *Sol*, *aestus*. VI. 176.
σελάχη, pisces cartilaginei. VIII. 116.
σεληναίη. IX. 393.
σελίδες βιότου. VIII. 223. *μουσῶν*, *carmina*. XII. 321.
σεμνός -*νὴ θρίξ*. *canities*. VIII. 81. *τὸ σεμνόν*, in bonam et malam partem. IX. 277.
σηκός. VII. 195. *sepulcrum*. XII. 255.
σῆμα et *σῶμα* conf. IX. 195. et *λῆμα*. IX. 207.
σημεῖα, literae et compendia tachygraphorum. XII. 277.
σήραγγες piscium. VII. 145.
σησαμίδες inter bellaria. VII. 46.
σῆτες, *ἀκανθοβάται*, grammatici. IX. 122. s. 177.
σητοκόπον βιβλάριον. IX. 451.
σιβύνη et *σιγύνη*. VI. 143. VIII. 23.
σῖγα λέγειν et *λαλεῖν*, *tacendo dicere*, X. 82.
σιγᾷν. *ἐσιγήθη*. *conticuit*. IX. 87. *σιγῶν αὐδῇ*. VI. 30.
σιγέρτης. VII. 258.
σιδηρείη οἶμος Ora. VII. 362. VIII. 45.
σικχαίνω. VII. 253.
Σιμύλος nom. propr. VII. 326.
σίκαλος pro *σιφλός*. XIII. 16.
σιπύη, *εὐσίπυος*, *ὀλιγοσίπυος*. VII. 71.
σιροί. VII. 317.
σιτεύσιμον. X. 209.
σκάνδιξ. VII. 114.
σκαρίζειν. *animam agere*. IX. 468.
σκάρος, piscis. VII. 145. X. 405. XI. 89.
σκάφος, *carina*. IX. 506.

σκῆλον. σκέλεσι πειραῖοις. VIII. 127.
σκῆλος. IX. 115.
σκηνή, τὸ αἰδοῖον. XI. 248.
σκῆνος, corpus. XII. 30.
σκήπων et σκίπων. XII. 228. VII. 71.
σκιάδες. X. 297.
σκιάζεσθαι - εται γένυς. X. 61.
σκινδαλαμοφράστης. XI. 97.
σκιρτᾷν, de Satyris. VII. 398.
σκληρὸν ῥέθος, rugosum. X. 372.
σκολιοὶ μῦθοι, fraudulenti. VIII. 61. σκολιὸς κορθμός. VIII. 117.
σκοπέλου ἐρημότερος. VIII. 348.
σκοπιά VI. 423.
σκόρπιος ὑπὸ παντὶ λίθῳ. VI. 304.
σκοτία. XII. 113.
σκότος βλέπειν. X. 203.
σκύβαλον, ejectamentum. VII. 173. IX 208.
σκυλάκευμα. VII 413.
Σκύλλα, de rapacibus. XI. 263.
σκυλμοί, vellicationes. VII. 332.
σκύλος et σκύτος. VII. 93. 248.
σκυτάλη ἀχνυμένη. VI. 174.
σκύτινα, ἰσχνίδια, debilia. IX. 136.
σκῦλα βίοτου. VIII. 187.
σμαρίς. VIII. 172.
σμιλεύειν. de poëtis et rhetoribus. VII 385.
σμίλη VII 363. δονακογλύφος. VIII. 161.
σμύχειν. XI 69. s.
σολοικίζειν de quavis incongruentia.
σορός, senex capularia. IX. 495. XII. 381. pars camarae sepulcralis. XII. 220.
σοῦμμος χῶρος in abaco. XI. 101.
σοφίη, peritia. VI. 198. facultas poëtica. VII. 270. IX. 334.
σπαδονίσματα. VI. 91.
σπάθη textorum. VII. 68. ramus palmae. VIII. 125.
σπαθίοις κρούειν. XI. 334.
σπᾷν. XII. 156.
σπατάλη. VIII. 156. s. IX. 414. XI. 46.
σπάταλος. X. 149.
σπείρημα pro κύκλος. XII. 184.
σπένδειν δάκρυα. VI. 118. XII. 289.
σπιθάμη. VI. 82.
σπινθῆρος ἴχνια. VIII. 159.

σπόγγοι, spongiae marinae. XI. 163.
σποδεῖν, vocab. praetext. IX. 446.
σποδὸς κίδων, πάλαιον. VII. 141. VIII. 56.
σπορίδην. VII. 291.
σταθερός. firmus. ἡ σταθερή. terra. XIII. 12.
στάζειν e notione copiae. IX. 363.
στάλαόντα ὄμματα. XIII. 87.
στάλικες. XII. 240.
σταχύων et ἀχύρων conf. IX. 206. στάχυν de prole. XI. 49.
στεγανός. bene munitus. XI. 48.
στέγειν, continere, cohibere. IX. 115. X. 70.
στείλασθαι, oratorum. XI. 344.
στένειν, στεναχή, de mari. XII. 210.
στεῤῥότης, animi durities. IX. 268.
στέρφος. VII. 72.
στεφάνη πλοκάμων. VIII. 12.
στεφανηπλόκιον. X. 58. s.
στεφανηφόροι. XI. 400.
στέφανος. vocab. ambig. X. 58. s. στέφανοι. gloria, ornamentum. IX. 30.
στεφάνους πλέκειν de poetis. XII. 369.
στεφάνωμα. VI. 103.
στῆτα, mulier. VII. 220.
στιβαρός. VII. 328.
στιγμή, momentum temporis. VIII. 126.
στίζειν ap. Thraces. XII. 141. distinguere codicem. X. 186.
στικτός, maculatus. VII. 248. νεβρός. IX. 320.
στλεγγίς. strigilis. VIII. 119.
στολίδωμα, στολίς, στόλμος. IX. 279.
στόλος, apparatus. IX. 37.
στολίς, tunica. VIII. 41. 68.
στόμα, periphrasi inservit. VIII. 303. s. XII. 154. ἀνὰ στόμα, διὰ στόματος εἶναι. XII. 255.
στόμιον pro περιστόμιον. VII. 242. στόμια Orci. IX. 27.
στόρθυγξ, cornu. VIII. 28. 204.
στρηνὲς φθέγγεσθαι. VIII. 386.
στρόβιλος, media ancipite. IX. 146.
στρούθειον μῆλον. IX. 43.
στρουθός, struthiocamelus. XI. 15.
στροφάλιγξ μάχης, κονίης, καπνοῦ. VI. 201.

Στρυμονίης Boreas. XIII. 435.
στρυφνόν, adstringens. IX. 427.
στυγνός, tetricus. X. 96.
στῦλοι οἴκων filii. VII. 120.
στύφειν. IX. 196.
στυφελὸς et στυφλός. IX. 340.
σὺ δέ post vocativ. XIII. 3.
συβρός. IX. 131.
συγκεραννύσθαι φρένας οἴνῳ. VI. 173.
σύγκοιτα φίλτρα. VI. 98.
σύγκωμος. VII. 58.
σύγχρους. simul cubans. VIII. 157.
σύδην ἔρχεσθαι. X. 110.
σῦκα ἐν πέτραις. X. 75. σῦκα vocab ambig. IX. 187.
σύκινος Priapus. XI. 420.
συκχίς. VIII. 160.
συκωτός, ficubus saginatus. X. 211.
σύμμετρος. IX. 50.
συμμένειν. IX. 173.
συμπαίκτωρ et συμπαίστωρ. VI. 125.
σύν subauditur. XIII. 94.
συναρπάζειν, συμμάρπτειν. IX. 140.
συνέμπορος, de rebus. VIII. 77. IX. 37.
συνεργατίνης et συνεργάτης. VIII. 373.
συνίεσθαι, αἰσθέσθαι. XII. 88.
συνέστιος, σύνοικος, σύνναος. IX. 381.
συνετὴ ἡλικία. VIII. 228.
ἡ συνετή, cani. VIII. 352. s.
συνιστάναι, commendare. IX. 438.
σύνοδος. X. 150. XI. 212.
σύνταξις, tributum, salarium. X. 323.
συντάττεσθαι cum dativo, valedicere. X. 223.
σύντομος, homo paucorum verborum. VII. 304.
σύντροφος, contubernalis. XI. 38. de rebus. VIII. 84. XI. 291.
συνωρίς, de hominibus. XI. 78.
συρικτὰς et συριγκτάς. XI. 226.
συρικτήρ. VII. 59.
συρμὸς et σύρμα. X. 79. χυλιάζης. IX. 93. ὡρίωνος. IX. 93.
σφαῖρα ῥαπτή. VII. 93.
σφηκῶσαι. IX. 305.
σφήξ, de iracundia. VII. 148. IX. 209.
σφίγγεσθαι χεῖρας. VIII. 378.
σφιγκτήρ. X. 55.
σφιγκτὸς μίτος, στέφανος. VI. 77.

σφραγίζειν, *signare, confirmare, decernere.* IX. 22. 144. 172. XI. 40. σφραγίζεσθαι λόγους. IX. 433. σφραγίζεσθαι et σφαραγίζεσθαι. VIII. 180.
σφριγᾷν. XI. 37.
σφῦρα, instrumentum agricolarum. IX. 157.
σχάζειν. VI. 140. VIII. 367.
σχῆμα. *decor,* XII. 172. σχήματα saltantium. IX. 237.
σχίζεσθαι de floribus. X. 155.
σχοῖνοι in lectis. XI. 54. σχοῖνος funibus plectendis inserviebat. IX. 165.
σῶμα et σῆμα conf. IX. 195.
σωτήρια, *latrinae.* XI. 85.
σωτῆρες cognomen a diis ad homines translatum. XII. 203.

τάβλα et ταῦλα. X. 230.
τάγμα et στάγμα conf. IX. 159.
ταινίαι et τελαμῶνες. XI. 341.
τάμπαλιν. VI. 25. XII. 372. 376.
ταναὸς de arboribus. VII. 92.
τάξιν ἔχειν μακάρων. VI. 361.
ταρβεῖν, *vereri.* IX. 63.
ταρσοὶ πτερῶν. VI. 61, *pedes.* X. 180.
τάσις ὀφρύων. VII. 367.
ταυροβόρος leo. VIII. 266.
ταυρογάστωρ. IX. 169.
ταυροκαθάψια. XIII. 20. s.
ταῦρος, *pars circa nates.* X. 108.
ταῦτα et ἄτακτα conf. IX. 200.
τάφος, σορός, de vetulis. X. 176.
τάχα et τὰ conf. XIII. 87.
τάχος et τέλος conf. XII. 475.
ταχύνειν vi neutra. VIII. 60.
ταχυσκάρθμοι. IX. 6.
τείνειν βίον. VII. 404. σαρειάν. XI. 220.
τεῖχος de veste. XI. 125.
τεκμαίρεσθαι. VII. 161. ἀτέκμαρτον. VII. 321.
τέκος de bestiis. VII. 197.
τέκτων, τεκτοσύνη, τεκταίνειν, signif. transl. XI. 75. X. 46.
τελαμῶνες. *fasciae.* XI. 341.
τελεῖν ἐς ὥρας. VIII. 227.
τέλειος, epith. Jovis et Junonis. VIII. 389.
τέλος γάμου. VIII. 33. σοφίης. XII. 150. 302.
τέλσον, τέλσα. VIII. 388.

τέμενος, sacellum. VI. 347.
ἀνέμων, mare. VI. 388. XII. 415.
τερέβινθος. VIII. 322.
τερετίσματα XI. 116. s.
τέρματα ἔχειν ad finem pervenire XII 322.
τέρυς, tenuis. VII. 283.
τέρψις et ἡδονὴ diversa. VI. 407.
τετρακτὺς Pythagoreorum. XI. 187.
τετράπαλαι VII. 301.
τέττιξ μουσῶν. VIII. 141.
τευθίς, lolligo. X. 405.
τεχνῖτις, nequitiarum perita meretrix. X. 23.
τέχνη, opus artis. VII. 53.
τήγανον et τάγηνον. IX. 20.
τῆδε, sic. XIII. 92.
τηθή. XII. 362.
τήκειν ἄνθος. X. 30. τήκεσθαι de invidis. IX. 505.
τηλίφιλον. XI. 55.
τηρεῖν et ἐγείρειν conf. XII. 236.
τιθασός, de hominibus etiam. VI. 109. τιθὰς ὄρνις. VIII 351.
τιθέναι. τίθει πάντα τοῖς θεοῖς. VI. 159. εὖ θέσθαι τὰ γινόμενα. VI. 292. s. εὔδια νοῦν θέμεναι. VI. 304. τιθέναι, in rationes referre. VI. 381.
χιτωνάριον, de Cynicis. IX. 472.
τιθηνεῖν, nutrire. VI. 252.
τίλλειν, depilare. X. 62.
τιμάορος, custos. IX 380.
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν. IX. 286, X. 188. τί δὲ τὸ πάλιν, VI. 67. XII 127. τί δ' ἐμοί; sequ. infinitivo. VI. 103. τί μήν. VII. 203 τί γάρ; orationi interjicitur. IX. 474. XIII. 41. τί μέγα εἰ. IX. 467. τί pro ὅ τι. X. 103.
Τίτυροι, σάτυροι. XI. 12.
τλημοσύνη φάρμακον. VI. 149.
τλῆναι et τολμᾶν. c. particip. VI. 149. XI. 106. XII. 388.
τοκίσαι, τόκον. IX. 503.
τοκογλύφος, foenerator. VIII 245. X. 242.
τόκοι ἀνθρωπώδεις. IX. 121.
τολμᾶν c. particip. VI. 149.
τολύπη. IX. 162.
τοξεύειν ἔπη. IX. 209.
τορὸν ὕμνον. VI. 4.
τότε post particip. XIII. 99. τότε δὴ τότε. XI. 8.
τοῦτο ad substant. masc.

aut femin. generis relatum. XIII 52.
σαπρὸν, foetor. X. 488.
τρίχνος. VII. 214.
τρία. τριάκοντες ap. Spartanos. IX. 359.
τριάζειν et ἀποτριάζειν. IX. 446.
τριβάκη, chlamys attrita. VIII. 119.
τρίβολος. tribulo grana excutiebantur. IX. 157.
τριγέρων Nestor. XII. 212.
τρίγλη, mullus, Dianae sacer. VIII. 356.
τρίλεκτος ναῦς. VIII. 191.
τριέσπερος Hercules. VII. 222.
τριετηρίδες non Bacchi tantum. IX. 264.
τρίζυγες Musae VIII. 42.
τρίζειν et τρύζειν. IX. 178. XI. 95. s.
τριήκοντα, τριηκόντων, τριηκόντεσσιν. X. 336. s.
τρικόρωνος. XI. 50.
τρίνακες, agricolae manus. IX. 39.
τρινακίη et τρινακρίη. VIII. 335.
τρισέλληνος Hercules X. 261.
τριχὶ et τριχῆ conf. IX. 128.
τρίψιες, de cibis. XI. 86.
τρόπαια νόσων, κακῶν τρῦσαι. XII. 191.
τροφεῖα, θρεπτήρια τίνειν. VI. 75.
τροχιά, placentae genus. IX. 227.
τρόχος et τροχός. IX. 11.
τρυγᾶν. colligere. VI. 15. XI. 207. de mellificantibus. IX. 59.
τρυγικὸς χορός. VII. 383.
τρυγόνιον. VIII. 242.
τρύζειν. XI. 69.
τρύφεα χθονός, insulae. VIII. 318.
τρυφερὸς et τραφερὸς conf. XII. 143.
τρύω. τετρυμένα γυῖα. VI. 426. τετρυμένος, confectus, non τετρυμμένος. IX. 231. 149.
τύλη, culcita. IX. 474.
τύλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 357.
τυλόω. τὸ τετυλωμένον ὅπλον. IX. 357.
τύμβος ζῶν, vivum sepulcrum. XII. 355.
τύμπανος et τύμπανον. VII. 375. τύμπανον φυσᾶν. VIII. 126.
τύπανον pro τύμπανον. VII. 249. IX. 468.
τύπος θεῶν. VIII. 269. imago. X. 161. XII. 138.

178. in anima. VI. 70. XI. 144. τύποι ἀνδρός, signa virilitatis. VI. 324. schemata. VIII. 218.

τύφεσθαι πόθοις. VI. 30.

τύφη, herbae genus. VIII. 295.

τυφλαὶ σπιλάδες. coecae. IX. 35. τυφλὰ κύματα, IX. 340.

τύφος. VI. 381.

τύχων. Priapus. VIII. 12.

ὑάλεος et ὑαλόεις, de laevitate faciei. X. 122.

ὕαλος fossilis. IX. 348.

ὕβρις, noxa. VI. 352.

ὑγιαίνειν et χαίρειν. VIII. 213. καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥραν. X. 67.

ὑγρὸν χεῖλος. VI. 350. ὑγρὰ ὄμματα. VI. 31. ὑγρὰ δέρκεσθαι. VII. 96. VIII. 66. ἐν ὑγρῇ, in mari. VII. 302. ὑγρὸν δέος. XIII. 389.

ὑδάτινος - ους βραχίονας. VIII. 313.

ὑδατόεις, purpureus. VII. 154.

ὑδροποτεῖν, de ineptis et frigidis. VII. 231. VIII. 327.

ὑδροχόος, Ganymedes. X. 87.

ὕδωρ. ἐν ὕδατι ὄρνισι φέρονται. VI. 87.

ὕελος πορφυρίη. VII. 335.

ὑέτιος Ζεύς. VII. 210.

ὑετός, de lacrymis. VII. 23.

ὑλακτεῖν, de ventre. IX. 221.

ὕλη, herba inutilis. XI. 99.

ὑλιβάτης et ὑλοβάτης. IX. 275.

ὑμέτερος pro σός. XI. 35. 106. 130. XII. 71. XIII. 83.

ὑμνοθέτας, adjective. VI. 3.

ὗνις. XII. 127.

ὑπάγειν. X. 15.

ὕπαρχος et ἔπαρχος. XI. 194.

ὑπεραφρίζειν. XI. 222.

ὑπερέχειν χεῖρά τινι, tueri. VI. 400. VII. 188.

ὑπναπάτης. VI. 83.

ὑπνίδιος, somnum adducens. VII. 121.

ὑπὸ σάλπιγγος, tuba accinente. XII. 61. ὑπὸ κερνίσι. X. 29.

ὑποβλέπειν ἐλεεινά. VIII. 378.

ὑπογραφὴ oculorum. X. 291.

ὑποκλάζειν. XI. 145.

ὑποκόλπιος. VIII. 224. XI. 133.
ὑποξύειν, ὑποτρώγειν, de fluminibus. X. 401.
ὑποσκελίζειν, σφάλλειν. VII. 97.
ὑποφῆτις, de tuba. VIII. 21.
ὕπτιος ἵππος, in re venerea. VII. 50.
ὑπωρόφιος, παρθένος. VIII. 82. —ια τόξα, ἀσπίς. VI. 232. VII. 172.
ὕσγινος color. VIII. 281.
ὕσπληγξ et ὕσπληξ. IX. 164.
ὑφαίνειν, texere opus, historiam etc. XII. 193. μέλος. X. 307.
ὑφηνίοχος et ἡνίοχος. VI. 100.
ὑφηνητήρ. IX. 133.

φαγεῖν κλῆρον. X. 230.
φανὸς in funeribus. X. 39.
φάλανθος. XI. 311.
φαντασίη. species. X. 179.
φάρσος, frustum. VIII. 165.
φαττῶν et φατῶν conf. IX. 46.
φαυλεπιφαυλότατος. VIII. 177. οὐ φαῦλος. XII. 180.
φέγγος ξυνετοῖς. VII. 364.
φειδὼ βίου. VIII. 80.
φελλὸς in retibus. X. 374.
φέρω. φέρειν et φέρεσθαι τὰ πρῶτα. VIII. 185. φέρειν ψῆφον judices dicuntur. XI. 95. τὸ φέρον, necessitas. X. 247. XI. 188.
φεύγειν φιλέοντα, φεύγοντα διώκειν. VII 264. X. 90.
φθάνειν τὸν ἄγοντα. X. 74.
ἔφθανε, de mediae syllabae prosodia. IX. 89.
φθείρεσθαι, malis conflictari. VII. 112.
φθοῒς ἱκνίτης. VIII. 166.
φθονεῖν. οὐ φθονέω, οὐ δεὶς φθόνος. X. 94. XI. 193.
φίβαλις πρώϊμος. VIII. 239.
φιλάκρητος, de personis et rebus. VIII. 69 143.
φιλεύτακτος ἐφηβοσύνη. VIII. 120.
φίλος ἀθανάτοις. XII. 188.
φιλόκνισος φύσις. VIII. 5.
φιλοῤῥώθων. VIII. 237.
φιλόῤῥωξ. VI 331.
φιμός, φιμοὶ et φιμά. VI. 424.
φίτυμα. VII. 413.
φλέγειν. ὕμνοι φλέγονται. VI. 283. φλέξῃς et βρέξῃς conf. XI. 330.
φλέγμα. IX 361.
φλίψ, τὸ αἰδοῖον. VII. 86. 350. IX. 146. φλίβεις,

aquarum venae. IX. 335.

φλοιός, pellis. VII. 107 de inscriptionibus ἐν φλοιῷ. X. 14.

φλύζειν αἰσχρά. VI. 131.

φλύος pro φλυαρία. VI. 131.

φλύακες, φλυακογραφία. VI. 421.

φόβητρα. IX. 491.

φοινός. XI. 158. XIII. 96.

φοιτᾶν, colere. XI. 74.

φοξός. VIII. 259.

φορβειά, tibicinum capistrum. VI. 207.

φράζεσθαι, animadvertere. XI. 146.

φράττειν τὸ στόμα. XII. 297. πεφραγμένος et πεφαρμαγμένος conf. XII. 297.

φριμάττεσθαι, de hircis et equis. IX. 358. XI. 246.

φρὶξ ἁλός. VIII. 43. IX. 101. XI. 89.

φροίμιον, initium. IX. 22.

φρονήματα γαῦρα. elatus animus. X. 179.

φρύαγμα, inanis superbia. X. 179. φρυάγματα. IX. 344.

φρυάττεσθαι. VI. 41. exultare. IX. 187. et φριμάττεσθαι. VIII. 366.

φρυκτοί, faces. XI. 64.

φυζακινοί. IX. 320.

φυή, pulchritudo. VI. 244.

φυκίδες, φύκια, φυκίδια, piscis genus. VII. 471. VIII. 92.

φῦκος IX. 37.

φύλλα. flores. VII. 90. IX. 266. s.

φῦναι. πέφυκε c. infinit. X. 258.

φύρω. πεφυρμένα ὄμματα. X. 109.

φύστη. VII. 113.

φυτὸν οὐράνιον, homo. X. 257.

φωλάς, σίλφη, ἄρκτος, ἀραχναίη. VI 328. IX. 359. de anchoris. VIII. 43. φωλὰς παρθενική, scortum devium. VIII. 234.

φωλεύειν. VIII. 43.

φωνὴ statuis tributa. VII. 203.

φωρὸς ἴχνια ἔμαθον. VII. 266.

φῶς de laetitia et salute, VI. 218. εἰς φῶς ἔρχεσθαι, de infantibus qui nascuntur. XII. 282.

φωσφόρος Diana. VII. 159.
φωτῶν et φαττῶν conf. IX. 46.

χ littera duplex. VI. 86. pro Ξ in marmoribus. IX. 394.
χαίνειν, de personis tragicis. VII. 279.
χαίρειν λέγειν, εἰπεῖν, ἐᾷν. XII. 323. χαῖρε, cum ironia. X. 116. ambigue dictum. XII. 333.
χηράμενος. VII. 121. XII. 429.
χάλαζα, in proeliis. XI. 161.
χαλέπτειν c. accus. et dativo. XI. 63.
χαλίκρητον. XI. 53. s.
χαλίφρων. X. 410.
χαλκευτῆσι sign. transl. VIII. 74.
χαλκίς, piscis vilior. VIII. 173.
χαλκόδετα κρόταλα. VII. 249.
χαλκὸς διαυγής, speculum. VI. 387.
χαμεύνα. VII. 230.
χανδὸν πιεῖν. XI. 223. χανδοκότης. XI. 223.
χάος, *orcus.* XII. 37.
χάραγμα, *nummus.* VIII. 288.
χαράσσειν. *signare.* X. 153. χαρασσομένη θάλασσα. XI. 89.
χαρίζεσθαι τῇ πατρί. IX. 431. τῇ γλώσσῃ. XI. 328.
χάρις, *munus.* VI. 99. κοινή, ἀχάριστος. VI. 118. s. χάρισιν μεμελημένος. VII. 411. χάριτες, *carmina.* XI. 238. IX. 95. χάριτες ὀρχούμεναι, περιχορεύουσαι. X. 71. χαρίτων πλάσματα, de formosis. X. 85.
χαριτοβλέφαρος. XII. 300.
χαρνῆθεν pro ἀχαρνῆθεν. VII. 178.
χάρυβδις, de rapacibus. XI. 263.
χατέω. X. 110.
χεῖλος, *ora, margo.* VI. 429.
χείλεσιν et κύμασιν conf. XI. 419.
χεῖμα et χεῦμα conf. IX. 298. κῦμα. XI. 305.
χειμαίνειν et κυμαίνειν. VI. 50. 64.
χείρ, ἁ χεὶρ τὰν χεῖρα. VI. 65. χειρὸς πραπίδες, νοῦς, intentio artificis. X. 132. χεῖρες ἁπαλαί, γλαφυραί, delicatae artificis manus. X. 132. χει-

ῥεῖ. *ars, peritia.* IX. 41. s. 310. σοφαί. pantomimorum. XI. 195.

χερσὶ λαλεῖν. XII. 331.

χεῖλος Ἀθήνης. X. 165. 169

χειρομαχεῖν, sensu obscoeno. VIII. 276. XII. 475.

χειρονομεῖν, *luctari.* VIII. 184.

χελιδονίς. VIII. 49.

χέννιον. X. 210.

χέρνης, *pauper, operarius.* VII. 236.

χερνίπτεσθαι. VIII. 123.

χεῦμα. XII. 138.

χηλή, de aggeribus. VIII. 258.

χηραμοδύτης, *piscator.* VII. 143.

χθιζὸς στέφανος. VI. 111. χθιζὰ pro πρώην. XI. 145.

χθονίη Ceres. X. 29.

χθών. *urbs.* XII. 282.

χιόνεος, *pulcher.* XII. 301.

χῖος, jactus in lusu talorum. VII. 138. χῖον, cadus vini Chii. VIII. 145.

χιών, χιόνα κινεῖν. VI. 35. χιόνες Κελτικαί. VIII. 235.

χιτών, *thorax.* XI. 158.

χλαῖνα. ὑπὸ μίαν χλαῖναν ἔρχεσθαι, *vesticontubernium facere.* VII. 39. *sagum.* XI. 197.

χλαμύς, χλανίς, χλαῖνα. VI. 21. παῖς ἔτ' ἐν χλαμύδι. VI. 43. VII. 31. VIII. 118. s. XIII. 74.

χλεύην καὶ λάσθην ποιεῖν. VI. 386. χλεύην ἔχειν. X. 125.

χλωρός, de colore vitioso. VIII. 232.

χνοάειν -άοντα ἰούλοις. XII. 266.

χνοῦς ἁλός. XI. 280. in malis cydoniis. IX. 43. *lanugo.* X. 68.

χοιράδες, *glandulae induratae.* IX. 350.

χοῖρος, *pars muliebris.* XI. 328.

χόνδροι. VII. 113.

χορεύει, de hedera. IX. 180.

χορηγός. VII. 201.

χορός, astrorum. IX. 293. arborum. IX. 400.

χορτάζεσθαι, de victu viliore. IX. 415.

χορτασίη. IX. 456.

χόρτος, etiam de hominum victu. VI. 382.

χρέος ἐκτίνει moriens. VIII. 129.

χρῆσθαι κατάγῳ, οἰμωγῇ. VII. 122. etiam de rebus, quae nobis invitis accidunt. VII. 144. s. 263.
χρηστολόγος. X. 247.
χρύσεος, *pulcher*. VIII. 41. X. 156. de moribus. VIII. 9. XI. 31. χρύσεα χαλκείων. X. 90. s.
χρυσῖτις, lapis Lydius. VI. 281.
χρυσόδετος. XI. 71.
χρυσόκερως ἔλαφος. IX. 151.
χρυσοπήνη. XI. 49.
χύδην παρέχειν. VIII. 218.
χυτὴ κόνις, γαῖα. XII. 284.
χύτρος. VII. 78.
χωρίτης. VII. 149.
χῶσαι τύμβον. X. 389. XII. 285. νέκυν, ἀνέρα. *humare*. X. 390.

ψαιστά, pauperiorum. IX. 31.
ψαίστωρ σπόγγος. VIII. 162.
ψακάς et ψεκάς φοινίσσα, sanguis. VI. 231. VIII. 214.
ψαλίς, *forfex tonsorum*. VIII. 171.
ψαύειν, *conjectando assequi*. XII. 386.
ψαφαρός, *squalidus*. X. 180.
ψεδνός. VIII. 398.
ψελιόω. IX. 167.
ψεύσματα et ψεύσατο conf. XII. 54.
ψημίθιον et ψιμύθιον. IX. 413.
ψῆφος συμβολική. IX. 291. ψῆφοι, *calculi*. VII. 209. IX. 291.
ψήχειν et ψύχειν. VI. 269.
ψίθυρος. IX. 70.
ψιλός. *nudus*. VII. 147.
ψολόεν πῦρ. X. 25.
ψύττα. X. 241.
ψυχαπάτης. *blandus, jucundus*. VI. 16.
ψύχεσθαι. VII. 374. IX. 354.
ψυχικὰ δῶρα. XI. 383.
ψυχή, muscae genus. VI. 76. πρὸς ψυχῆς θείης. VII. 82. ἐκ ψυχῆς. VIII. 5. ἀγὼν περὶ ψυχῆς. VIII. 323. ψυχὴ alligata vitae corporeis vinculis. X. 260.
ψυχρός, *otiosus, inanis*. VI. 98. ψυχρὸν βάρος. VII. 147. ψυχρὰ παραμύθια. IX. 305.
ψυχῶσαι, *animare*. XII. 15.

Ω correptum in ὠόν. VII. 14. hiatum facit. XIII. 30.

ὠδῖνες. *pulli.* VIII. 59.

ὠδινεῖν', *meditari, praeparare.* X. 316. Κύπριδι. VIII. 71.

ᾠδός. *canorus.* XI. 174.

ᾠθεῖν. XII. 250.

ᾠόν, coenae initium. VIII. 235.

Ὧραι, *Horae,* deae pulchritudinis. VII. 321.

ὥρας et εἰς ὥρας ἵκοιτο. XI. 294.

ὡραῖοι θάλαμοι. VIII. 14.

ὥριμον ἄνθος. VI. 106.

ὥριος, *salutaris.* VIII. 103.

ὠρυγή, undarum *strepitus.* VIII. 20.

ὠρύειν, ὠρύεσθαι, de undis. VIII. 20.

III.

INDEX RERUM

QUAE

IN HIS ANIMADVERSIONIBUS

ILLUSTRANTUR.

A praepositio periphrasin facit. XII. 16.
Abantes et *Amantes*. XI. 367.
Abgari plures. XII. 217.
Accusativus substantivorum in ῦς in ύα formatus, ut ἰχθύα, ὀφρύα al. X. 75. pro nominativo. VI. 340.
Acharnites hedera. VI. 331.
Achilles Medeam post mortem pro conjuge habuit. XII. 362.
Acinus ebriosus. VIII. 229.
Acmonides, Vranus. VII. 9.
Acrisius, Amphictyonici concilii auctor. VII. 275.
Actiaca certamina. IX. 181. Actiacae pugnae monimenta. IX. 170.
Adjectiva mascul. terminationis cum substant. fem. gener. juncta. XI. 191. adjectiva composita trium terminationum. XII. 454. 459. XIII. 78. Adjectiva pro substantivis. XI. 381.
Adonis Veneri πάρεδρος. IX. 174. a Proserpina amatus. XI. 51. juvenes pulchri *Adonides* vocantur. XI. 65.
Adrastea, Nemesis. IX. 78. cum Nemesi juncta. XI. 297.
Adrastus ob fugam infamis. VI. 218.
Adspiratio in compositis interdum neglecta. XI. 383. XII. 162.
Aegira urbs fluctibus obruta. VIII. 395. IX. 13.
Aegon, mare Aegeum. IX. 507.
Aërope, Atreï uxor, in tragoediis. X. 130.
Aesculapius, solis filius. X. 278.
Aesopi statua, Lysippi opus. XI. 75.
Agareni, populus. XI. 204.
Ἀγεσίλας et Ἀγεσίλαος, Plnto. XII. 339.
Agnones varii. VII. 85.
Αἰάκεια, festum in Aegina. VI. 250.
Αἴτια Callimachi. XII. 181. s.
Alae navium. XI. 225.

Alcaei Musa minax. XII. 156.
Alcathous, arcis Megarensium conditor. XI. 410.
Alcestis, piae conjugis exemplum. XII. 234.
Alcman an Spartanus. VII. 135. Ἀλκμαίων et Ἀλκμάν. X. 325.
Alcmena Rhadamantho nupta. IX. 402.
Alconis historia. IX. 33.
ἁλικαρνησὸς rectius quam ἁλικαρνησσός. XIII. 79.
Alphei Arethusam persequentis historia. XI. 279.
Amarynthias Dianae, et *Amarynthiades* puellae, Dianae. Nymphae. VIII. 123.
Amethystus ebrietatem arcet. VI. 360. s.
Amicitia vulgi fortunae momenta sequitur. IX. 435.
Ammonius Phari instaurator. XII. 84.
Amoris manu delicatissima quaeque facta dicuntur. VI. 5. Amor μάγειρος ψυχῆς. VI. 20. fulmina quatiens. VI. 58. XI. 289. vinctus. XI. 16. 296. alis destitutus. XI. 139. maris et terrae potens. X. 245. amantium cervices premens. X. 376. Amores talis ludentes. VII. 27. illustriores Amoris statuae. VII. 98.
Amphiarai λοετρά. VII. 169.
Amphicrates, auctor operis de viris illustribus. XII. 212.
Amplexus arctissimi. XI. 128.
Amyclaei Dioscuri. XI. 358. s. Ἀμυκλαῖται βασιλῆες. Ibid.
Anacreontis deliciae. VI. 235.
Ἀνάζαρβος et Ἀναζάρβα. XII. 198. s.
Anaurus fluvius. VI. 208.
Androclis urbs, Ephesus. VIII. 42.
Anemone, ἄνθος ἀνέμῳ φυόμενον. VI. 13.
Anguis e spina hominis enatus. VIII. 180.
Anima alata. VI. 74. vitiorum labe infecta. XII. 10. rebus terrenis occupata ἀλᾶται. X. 283. 286.
Annus atticus. XII. 393.
Antaeus artis luctandi peritissimus. VII. 163.

Antigenidae plures. VII. 57.

Anteros et Eros. XII. 24. s.

Aous fluvius. IX. 322.

Apes e corpore bubulo putrefacto natae. VIII. 181. apum examina pro omine habita. IX. 171. poëticam facultatem portendebant in Pindaro, Platone, aliis. XII. 178.

Apicius helluo. XI. 87.

Apollo ἀκρίτας et ἀκτίτης. IX. 214. s. Sagittis mala avertit. X. 282. Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀπολῦναι vocatus. XII. 231. XIII. 64. s. Admetum deperiens. VIII. 16.

Aposiopesis honesta. VI. 80.

Aqua rebus crustam lapideam inducens. XI. 184.

Aquila Ganymeden auferens. XI. 288.

Ara cornea Apollinis. VII. 215.

Arataei carminis initium imitatione expressum. IX. 420. X. 48. s.

Arcadicus pileus. X. 133.

Archilochi fabula de vulpe. XII. 390. ejus in Neobulen scripta. VI. 168. s.

Arcus laxi devictorum. XII. 476.

Arethusa, urbs Macedoniae. IX. 237. fons aquae limpidissimae. XI. 280. s.

Argis ludi quinquennales celebrati. IX. 181.

Argo navis Neptuno dicata. XI. 365.

Argus πολύγληνος. XI. 140.

Ariadna dormiens. XII. 51.

Arionis monimentum. VI. 181.

Aristides Smyrnaeus rhetor. XII. 189.

Aristomenes Strymonius pictor. VIII. 303.

Aristoteles cur Asclepiades dictus. XII. 175. τραυλός. Ibid.

Aristoxenus, artis musicae auctor. XI. 96.

Armillae serpentibus similes. XII. 454.

Arsinoë Zephyritis. VII. 282. VIII. 158.

Articulus in caesura. XII. 427. de re nota. XIII. 3. poëtarum in eo omittendo licentia. XIII. 68. neutrum articuli periphrasin facit. XIII. 37.

Arundines aucupum. XI. 386.

Asbolus. XII. 42.

VIII. 27. Cervi secula. IX. 19.
Cephiſsus, fluvius in Attica. VI. 241.
Ceryx, Mercurii filius. IX. 394. s.
Ceſtus Veneris. IX. 117.
Chalce, triclinium CPoli XI. 260.
Charmus, Hippiae socer. XI. 4:4.
Charon de re perniciosa. IX. 488.
Chiron inter medicos numeratur. XII. 183.
Chorus comoedorum et musicorum. IX. 454. stellarum Solem cingens. X. 275.
Cicadae incalescente Sole strepunt. VI. 121. rore nutritae. IX. 265.
Cimon, pictor vetustissimus. VI. 256.
Cinyras formosissimus mortalium. VIII. 353.
Cippi uncti. XI. 330.
Ciroadas, regulus Thraciae. XI. 379.
Cives urbs, non tecta. XII. 115.
Clava ex oleagine. IX. 253.
Claudius Agathemerus medicus. XII. 196.
Cleson, nomen vetustum. IX. 358.
Clitorius fons. XI. 181. 404.
Clitorii in Arcadia. XI. 367.
Clymene a Sole amata. XI. 215.
clypei cymbarum usum praestantes. IX. 73.
cochleas Peloritanae in deliciis. VIII. 117.
Codrus, οἱ ἀπὸ Κόδρου. VII. 55. Codro nobilior. IX. 133.
coenantes pueris a pedibus dapes porrigebant. IX. 453.
colossus Rhodius. VI. 258.
columna cremata CPoli. XI. 272.
comae in luctu solutae. VI. 127. comam pueri Apollini dedicabant. VII. 177. comae tinctae. IX. 461.
composita ex μανης. XI. 218. XIII. 100.
conjunctivus post εἰ. Vide εἰ.
conopeum. XI. 105.
Corinthus, Graeciae arx et astrum. VI. 223. Corinthum adire. XI. 154. Corinthia messis. XI. 230.

coronae januis annexae. VI. 82. in luctu depositae. VII. 362. unguentis delibutae. XI. 349.

corpus carcer. X. 260. vestimentum animae. XII. 239.

Coryphasia Minerva. VII. 84.

Cos Jovis incunabula. XII. 185.

coturnicum pugnae. X. 13.

Cotys, nomen plurium Thraciae regum. VIII. 293.

Cotyttaris, nomen veneficae. IX. 19.

Cratinus vinosus. VII. 231.

Creophylus poëta. VII. 286. s.

Creta ab Arabibus occupata. XII. 198. Cretenses puerorum et musicae amantes. VII. 128. VIII. 17. mendaces. IX. 135.

Creusa, sive Glauce. IX. 34.

Crobylus, nomen proprium. VIII. 121. s.

crocinum unguentum. VIII. 78. croco veteres spargebant thalamos. VIII. 235.

Cronius collis ad Olympiam. VII. 346.

Ctesibius mechanicus. VII. 336.

culices ex aceto nati. IX. 251.

cupido auri semper crescens. XI. 189.

curatores Placidiae. XI. 78.

Cutiliae aquae. IX. 91.

Cyclici poëtae. X. 268. cyclicum carmen. VII. 252.

Cyclopum scopuli. IX. 49.

Cydnus in Asia. XII. 100.

Cynegiri imagines. IX. 110.

Cynici Herculis imitatores. VIII. 57. Cerbero cognati. IX. 339. πωγωνοφόροι. IX. 416. clavam gestabant. Ibid. ἀχίτωνες. IX. 472. ἀνυπόδητοι. IX. 460. ἐξωμίαι. X. 145. Cynicorum de voluptatis fructu opinio. XI. 47. s.

Cynisca, Archidami fil. VI. 243.

Cyzicus urbs, insula vocatur. IX. 363.

Κάδοι, urbs Mysiae. XII. 467.

κήπιον Adonidis. XI. 165. s.

Κλύμενος, Pluto. IX. 265.

Κοῖος, Latonae pater. XII. 343.

Κρόνος in beatorum insulis regnans. IX. 388.

Κωνσταντῖνος penultimam interdum corripit. XI. 177.

Daemones noxii solem timent. X. 279.

Danaes turris aënea. XI. 136.

Daphne Antiochiae. XI. 81. CPolitana. XI. 82.

Dascylus, unus principum Lydiae. VII. 237.

Dativus c. verbis motus. XI. 77. XII. 106. 210.

Deas nudas videre nefas. X. 161.

decursionum numerus in Circensibus. XI. 198.

Delphinius Apollo. VII. 327.

delphinus cum Neptuno junctus. X. 307. delphini in sylvis. X. 163. Nereidum ἀθύρματα. VIII. 270.

Delus insula a δηλοῦν vocata. XII. 343.

Demaenetus sive *Demarchus* in lupum conversus. XI. 392.

dentes inserti. XI. 220. dente invido morderi. IX. 96.

Δημήτηρ νέα, Augustarum cognomen. IX. 387.

Diana duas faces gerens. IX. 187. morbos averruncat. IX. 181.

Dicaearchi sinus. IX. 49.

Dicon Cauloniates. XI. 356.

Dictynna apud Cretenses culta. XII. 23.

digitis computare. IX. 20. X. 242.

Dii conspectu suo et contactu vires suas cum mortalibus communicant. VI. 24. deorum exempla sequuntur mortales. X. 219. deorum crimina mortalibus excusationi sunt. XI. 316. dii soli non peccant. XII. 215.

Δίδυμα et Δίδυμον. XI. 387. VII. 65.

Diogenes Corinthi sepultus. XII. 177.

Διομήδης ἀνὴρ Achilles. XII. 211.

Dionysius, Heracleae tyrannus. X. 261.

Dioscurus episcopus. XI. 326.

Dioscuri ludis Olympicis praesunt. XI. 359.
diphthongus in media voce correpta. XII. 429.
dithyrambi inflati et tumidi. XII. 462.
Dirphys aut *Diphrys*, mons Euboeae. VI. 233.
Dium, urbs Macedoniae. XII. 142.
divinatio per glebas et saxa. IX. 51.
Doberes Paeoniae populus. IX. 228.
Dodonaeum aes. XII. 358.
Doricae et *Charaxi* amores. VIII. 156.
Dorieus Rhodius et Thurius. VI. 253.
Δόρυ ad Bosporum. XI. 402.
Dulcitii varii. XII. 255.
Durias, fluvius aurifer. VII. 215.
dualis pró plurali. VII. 124.

Echecratides plures. VI. 199.
Eidothea, aliis *Theonoë*. XI. 277.
Eione in Thracia a Cimone expugnata. XI. 375.
Εἰρήνη dea, Pluti mater. VI. 282.
ἑκατοντάπυλος Roma. IX. 373.
Ἕκατος Apollo. XII. 140.
elephanti curribus juncti. IX. 169. s.
Elei ab Isthmiis prohibiti. VI. 247.
Eleutheria festum. IX. 447. s.
Elysii campi. XII. 324.
Equorum nomina. VI. 405. qui in certaminibus veneficio retardari et incitari existimabantur. IX. 500. equorum cursorum sors. XII. 112.
Epicharmus comicus. VII. 203.
Erinnae poëma Ἠλακάτη. XII. 161.
Eros et *Anterôs*. XII. 24. s.
Erysichthonis historia ad Triopam translata. IX. 369.
Euboeae ab Atheniensibus defectio. VI. 233.
Eulogius episcopus. XI. 244.
Eumolpus mysteriorum auctor. XII. 336.
Euripides a canibus laceratus. IX. 235. *σοφός*. XII. 168.
Euripi undarum reciprocatio. IX. 60.

Eurypyle, Anacreontis amasia. VII. 391.

Faciles nimium in amore recusantur. X. 88.

factiones in Circensibus. XI. 28.

fames Amoris remedium. VI. 379. famis simulacrum. XII. 426.

faces in nuptiis accensae. VI. 141.

fastigia aedium picturis interdum ornata. VIII. 301.

fenestrae veterum. VIII. 216. ad fenestram stare meretricum. VII. 36.

ferarum exuviae arboribus affixae. IX. 352. ferarum ingens multitudo ex Africa Romam delata. XII. 97.

ficubus saginati porci. X. 211.

flagello dii nonnulli instructi. XI. 142.

flores in sanctorum tumulis sponte nascuntur. XII. 268. 279.

fontes inebriantes. XI. 180. fontes calidi ad Prusam. XI. 403. ad Hierapolin. Ibid.

fortuna clavum tenens. VI. 279. X. 249. naves gubernat. XII. 117. mortales ludit. X. 256.

Galli nascentes pueros aqua Rheni explorant. XI. 285.

Genitivus pronominibus possessivis additus. IX. 213. cum verbis *admirandi* et *laudandi*. XI. 43. genitivus doricus in ῶ apud seriores non usitatus. XI. 174.

Germanicus Drusi filius. IX. 27.

gignere dicuntur artifices quae repraesentant. XII. 27.

Glaphyrus tibicen. VIII. 310.

Glauca citharistria. IX. 360.

glauca oliva. IX. 375.

Glauce, Creontis filia, aliis *Creusa*. IX. 34.

Glaucus, Epicydis fil. XI. 281. s.

Grammatici minutiarum captatores. IX. 178.

Gratia tarda ingrata. XII. 104. s. Gratiae in Dianae comitatu. VI. 414. Musis junctae. IX. 333.

gulositatis dii λαφυγμός, λαβροσύνη. VII. 77.
gutta cavat lapidem. XII. 208.
Gygae divitiae. VI. 155.

Hadriani templa in Asia. XI. 261. ludi Athenis. XI. 384.
Halcyonis fletus. IX. 195.
Harpocrates inter deos salutares. IX. 466.
Hecale φιλόξενος. VIII. 391.
Hecate deformis. IX. 462. s.
Hector, pro carmine de Hectore. IX. 462. s. circa moenia raptus. VIII. 346.
Hedera arbores constringens. IX. 180.
Hemathia, vetus nomen Macedoniae. IX. 238.
Heracliti obscuritas. XII. 154.
Heraeum CPoli. XI. 265.
Herculis arma diversis temporibus diversa. IX. 356. Hercules deus pastoritius. IX. 355. cum Dioscuris junctus. VI. 364. Pisandri. VII. 207. τριεσπερος, τριέσπερος. X. 261. Herculis columnas attingere. XII. 203.
Hermarum in urbibus Graeciae multitudo. XII. 5.
Hermaphroditus quomodo repraesentatus. X. 309. in balneo. XII. 18. pro homine lascivo. XI. 312.
Hermias tyrannus. XII. 412. s. VI. 366.
Hermogenes medicus. IX. 464.
Herodoti historia. XII. 166.
Herophile Sibylla. XII. 140.
Herse ut heroïna videtur fuisse culta. IX. 400. s.
Hesperidum poma. IX. 475.
Hiatus in τε, σε, γε, sequente vocali. XIII. 53.
Hippo atheus. VI. 336.
Hippodromus CPoli. XI. 27.
Hircus Baccho immolatus. VI. 323. frenatus. VI. 424.
Hirundines loquaces, λαλητρίδες, κωτίλαι. XI. 58.
Hippocrates in Thessalia sepultus. XII. 170.
Hippomenis mala. XI. 204 s.
Homerus deus, δαίμων. XII. 145. cur patriam dissimulaverit. XII. 144.

Horae cum Baccho conjunctae. VI. 251. cum Proserpina. VI. 300. cum Cerere et Proserpina. XII. 404.
Horologia CPoli. XI. 267. 269. ad omnem solem accommodata. XII. 12.
Horti Adonidis. XI. 165. s.
hostiae Pythagoreorum et pauperum ex farina. XI. 229.
humana omnia temere feruntur secundum Epicurum. IX. 309.
Hyagnis tibiae inventor. VII. 380.
Hyperborei Apollinis cultores beatissimi. VII. 5. s. VIII. 318.
hydrophobiae causae secundum medicos. XI. 143.
Hypatia. X. 254.
Hypatius, Magnae filius. X. 396. s.

Jambi rabidi, λυσσῶντες, IX. 326.
Jamblichus medicus. XI. 199.
Iberia in Asia σιδηροτόκος. IX. 196.
Ἰχναίη Nemesis et Themis. IX. 79.
Igne rogi mortales corporis partes absumuntur. XII. 307.
Iliadis initium ad grammaticorum professionem significandam usurpatur. IX. 419. s. 459. X. 204.
Imaginum apud Christianos cultus. XI. 77.
Imbrasus in Samo, fluvius Junoni carus. IX. 77.
Indicativus in deliberatione pro conjunctivo. XIII. 66.
Ingratus homo dolio pertuso similis. IX. 432.
Inferiae vino et melle factae. VII. 360,
Inimicos laedere, amicos bene afficere, boni viri est. VIII. 230.
Inopus fluvius Dianae carus. VI. 415.
Instrumenta diis dedicata mutilabantur, ne in hominum usum cederent. VII. 21.
Invidia bene factis superatur. VII. 4. se ipsam macerat. XII. 117. imprecationes in invidos. IX. 242.
Iones luxuriosi. XII. 143.
Ios Homeri sepulcro illustris. VIII. 349.

Irinum unguentum. VI. 5.
Isis linigera. IX. 150. lumina aufert et reddit. IX. 466.
Isocratis statua. XII. 175.
Itonia Minerva. VI. 287. Ἰτωνίς, Ἰτωνιάς. VII. 83.
Iunonis Laciniae templum. VI. 413. Sami ad Imbrasum nata. IX. 77. a Jove ab Olympo suspensa. X. 205. s.
Iupiter ἐλευθέριος. VI. 227. πανομφαῖος. VI. 232. Casius. IX. 322. s. in Corcyra cultus. IX. 327. an educatus in insula Cos. XII. 185. hominum scelera notat. XI. 142. Jovis nomine Romanorum adulatio Caesares ornabat. IX. 190. 473.

Ladas dolichodromus. XII. 58.
laena frigus arcet. XII. 335.
Laïs Sicula. XII. 215. s.
Laodice, Priami filia. XII. 207.
Lampsacus, Priapi sedes. IX. 358.
Lapis Lydius. VI. 281. lapides luctus participes. XII. 233.
Larissaeae ollae. VII. 77.
Lasthenis nomen pluribus commune. XI. 397.
Latinae voces in graeco sermone obviae. IX. 417.
Lebetes praemia victorum. VII. 162.
Leges convivales. IX. 459.
Lemnium malum. IX. 497.
Leo tumulo impositus. VI. 222. s. IX. 25. leonis pellis Herculi pro ὅπλῳ erat. XII. 17.
Lernaea sacra. XII. 86
Leucadius Apollo. IX. 152.
Lethes aquam non bibere. XII. 223.
Lex de divortio. X. 207. s.
Libanitis Venus. XI. 197. s.
Libanus mons Veneris cultu celeber. XII. 19.
liberi a parentibus sepulti contra ac fieri debuerat. XII. 246.
Linus lyricae poëseos auctor. XII. 140. s. Uraniae filius. XII. 141.
Lipsydrion ob pugnam memorabile. VI. 296.
Livoris imago. XII. 28.
locustae arundinibus capiuntur. VIII. 372.

Lucernae sternutamenta ominosa. XI. 523. numen. VII. 42.
Luna stellarum chorum ducens. IX. 250.
Lunati senatorum calcei. IX. 392.
Luporum stratagema. XII. 110. s.
in *Lycaeo* monte certamina in Jovis honorem. VI. 250.
Lycurgus, rex Thraciae. XII. 48.
Λυκωρεὺς Apollo. XI. 159. 411.
Lyde Antimachi amasia. VII. 54. s.

Machatae nomen pluribus commune. VIII. 112.
Magnus, medicus. IX. 512.
Maeandri in vestibus. VIII. 82.
Maleae promontorium, naufragiis infame. IX. 35. X. 389.
Μαλία fortasse pro Μάλαια, urbe Arcadiae. X. 14.
Malum punicum in mysteriis. VIII. 128. XII. 462.
Manteliorum usus in conviviis. XII. 343.
Manus disertae pantomimorum. VIII. 309. X. 416.
Marcellus, auctor poëmatis de re medica. XII. 189.
Mare procul videre. IX. 55.
Mariti lenones. IX. 350. s.
Mars non fortibus parcit, sed ignavis. VI. 200. s.
Marsyae pellis. VIII. 262.
Mater, Terra, in cippis. XII. 336. 339. matres laudantur ob similem patribus prolem. VI. 417.
Mauritii caedes. XII. 256. s.
Maximinus, quaestor palatii. X. 301.
Medea, gladio armata repraesentatur, IX. 185. XII. 48. Medeae imagines. IX. 53. Medeae pueris Corinthi sacra fiebant. IX. 34.
Megarenses contemti. VII. 261.
Mel amarum. VI. 7. 35. Ponticum. VIII. 287. bilem auget. XII. 126.

Meliton, poëta tragicus. IX. 506.

Menandri et *Glycerae* amores. XII. 179. Menandri περικειρομένη et ῥαπιζομένη. XI. 123. ejusdem Φάσμα, μισούμενος, γεωργὸς et περικειρομένη. X. 12.

Menda, urbs Thraciae, et Mendaei. XI. 368.

Menippus Pergamenus, peripli auctor. VIII. 400.

Mercurius, hortorum deus. VI. 427. XII. 6. pastoralis Deus. VII. 87. 94. IX. 245.

Meretrices cum navibus comparatae. VI. 90. 242.

Merionis nomen ambiguum. VIII. 17. X. 121.

Metra in Inscriptionibus ob nomina propria interdum mutata. XII. 286. aut prosa versibus mixta. XII. 302. metrorum vestigia in Inscriptionibus prosaicis. XII. 315.

Micythus et *Smicythus*. VII. 72.

Miltiades duo. XI. 369.

Minerva ἐργάνη a matronis culta. XI. 321. Minervae nuptias ambire. XII. 444.

Μίνως, Μίνω. VIII. 15.

Miracula mundi. XII. 456.

Μίτρα, capitis ornamentum. XII. 407. s.

Moenia urbium vestis. XI. 52.

Molles undae. XII. 24.

Moluriae rupes. VI. 261.

Momi alas effugere. VII. 348.

Mopsvestia urbs. XII. 81.

Mors malis finem imponit. XI. 111.

Mulieres laudantur, quae uni tantum nupserunt. XII. 273. 228. mulieres igne perniciosiores. X. 205.

Mures auri ramentis deglutitis necati. IX. 53.

Musarum et Gratiarum arva. VI. 1. Musae Terrae progenies. VII. 216.

Musica affectus sedat. X. 278. musicae vocabula ad rem amatoriam translata. XI. 164.

Mycenae πολύχρυσοι. IX. 226. Mycenarum muri a Cyclopibus conditi. VIII. 52.

Μυρίνη, urbs Aeolidis. XII. 329.

Mystarum post mortem beatitudo. VIII. 405.

Mysteria christiana. XI. 270. mysteria Orphica et Bacchica pro iisdem a nonnullis habita. XII. 461.

Nardus Syria et Assyria. VI. 12.

non *Nasci* homini optimum. VIII. 151.

Natura paucis contenta. IX. 257.

Navigantium temeritas. IX. 55.

Naves sumtuosae. VIII. 190. s. coriaceae. IX. 56. s. naves submersae ingruente avium pisciumve turba. XII. 243. naves et meretrices comparatae. VI. 90. IX. 36. 168.

Naufragi caput sibi radunt. IX. 422.

Nectar, unguentum. VI. 416. *nectare frui*, pro, diis adscriptum esse. X. 154.

Νηλεὺς aut Νειλεὺς Mileti conditor. VII. 239.

Nemesis, quid? IX. 342. alis et freno instructa. IX. 343. pulchros pulchrasque petit. IX. 128. cum Minerva juncta. IX. 371. s. *δίκη πάρεδρος*. IX. 347. Rhamnusia. IX. 113. XII. 20. Nemeses Smyrnaeae. X. 83.

Nemeum in Locride. VII. 360.

νεωκόρων officium. IX. 134. XI. 398.

Neptunus Ἵππιος. VI. 424.

Nero in Rhodios beneficus. IX. 52.

Nessaeum fretum. IX. 65.

Neutrum adjectivorum substantivis generis mascul. et femin. additum. VI. 320. VIII. 268.

Νίκη, Pallantis filia. VI. 289. XII. 400.

Nicetas rhetor. IX. 137. Patricius. XI. 268.

Nicias, Coorum tyrannus. VIII. 407.

Nicocreon Cypriorum rex. XI. 354.

Nicomedis et *Nicodemi* nomina confusa. X. 129.

Nicopolis ab Augusto exstructa. VIII. 314.

Nilopolis in Aegypto. XII. 310.

Nili aqua-dulcis. XI. 324.

Niobe saxum lacrymas fundens. XI. 216. *ἔμπνους νέκυς*. XII. 257. nu-

merus liberorum Niobes. XII. 112.

Nomina propria in αν et αων, ut Ἀλκμὰν et Ἀλκμάων. X. 326. in ανος penultima interdum correpta. XII. 190. nomina propria circumscripta. VI. 8. 12. VIII. 179. XI. 400. omen habentia. VIII. 212. X. 160. XII. 377. lusibus occasionem praebent. XII. 231. mutantur interdum cum conditione. X. 34. poëtarum licentia in nominum prosodia. XIII. 13. 76.

Nominativus pro vocativo. VIII. 288. nominativus participii post alium casum. XIII. 109.

Νόστοι Homero tributi. XII. 145.

Novercalia odia. XII. 118.

Nox alata. VIII. 48.

Νύχεια nympha. XII. 80.

Nymphae Amorum matres. XII. 19. choreas instituunt. XII. 22. operi rustico praesunt. XII. 227.

Oculi visco illiti. VI. 18. s. cum retibus comparati. XI. 290. certiores testes quam aures. IX. 213.

Oebotae statua. XI. 393.

Olera, pro cibo viliore. X. 143.

Olei amphora victoribus in Panathenaeis data. VI. 249.

Olivas in aqua salsa asservatae. IX. 32.

Olpis et *Opis*. VI. 246.

Olympicum Hadriani Athenis. XII. 74.

Ὀπικανός, penultima correpta. XII. 190.

Optativus praecedente tempore praesente. XIII. 87. post τίς sine ἄν. XIII. 86.

Oratio cum vento comparata. IX. 137.

Oratorum δεκάδες duae. XI. 202.

Orbicii Tactica. XII. 194.

Orco nubere. XII. 340.

Organum pneumaticum. X. 189.

Oribasius medicus. XII. 192.

Orpheus in Dio Macedoniae sepultus. XII. 142.

Orphica mysteria cum Bacchicis confusa. VIII. 110.

Ortygia, Dianae sacra. VI. 414.
Οὖπις Diana et Nemesis. IX. 373.
Oxymora. XI. 291. XII. 257. s.

Paches, dux Atheniensium. XI. 112.
Paedbrastia sancta. VII. 186.
Pagurus. IX. 271.
Παιὰν et Παιήων. X. 131. XII. 170.
Palatium Justiniani in Heraeo. XI. 81.
Paliurus sepibus inserviens. IX. 314.
Παλλαναῖος et Πελλαναῖος. VIII. 251. s.
Palmae ἐγκέφαλον et ἐγκάρδιον. XII. 356.
Pan Atheniensibus contra Persas opitulatur. VI. 219. in antro colitur. IX. 437. in Bacchi comitatu. X. 129. Πᾶνες. VIII. 280.
Pantomimi digitis loquuntur. XI. 190. plures personas simul in scena sustinebant. XII. 74.
Paraetonium, urbs Africae. X. 41.
Parcae venatrices, XI. 191. cum Apolline junctae. X. 276. s.
Paroemiae de rebus ἀδυνάτοις. IX. 419.
Participium post φημί. IX. 419. generis masculini cum substant. femin. generis junctum. XIII. 107.
Patricii plures. X. 220.
Patroclus, Achillis deliciae. X. 102.
Paulus philosophus. XI. 247.
Pausanias medicus sui nominis. VI. 318.
Pellanae certamina gymnica. VI. 250. Pellenicae paenulae. VIII. 152.
Perdix inter aves domesticas habita. XI. 113.
Pergamus, urbs Telephi. XII. 37. Pergamena certamina. IX. 181.
Pericles Archilocho diversis temporibus amicus et infestus. VI. 148.
Perjuria arguentes aquae. XI. 182.
Persae nec spuebant, nec emungebantur. XII. 199. Persarum cum matribus connubia. XII. 219.
Περσεύς, bellua marina. XII. 361.

Persica mala nocentia. XII. 134.
Personae comicae et tragicae interdum bipartitae. VII. 281. a persona secunda oratio interdum deflectit ad tertiam. XIII. 55. 70.
Pessinunte templum Cybeles. VII 373.
Petosiridis libri astrologici. IX. 470.
Petrus rhetor. XI. 201. Syrus, Barsames. XI. 194.
Phari turris a Sostrato Cnidio exstructa. IX. 78.
Phaylli varii XI. 411.
Philammon pugil. X. 317.
Philippus Macedo, consul Romanus. XII. 254.
Philistio, mimorum scriptor. XII. 165.
Philoctetis vulnus. IX. 497.
Philostorgii Historia ecclesiastica in XII libros divisa. XII. 193.
Phreneticos somnus sanat. XII. 105.
pigrae undae. IX. 209.
Pileus peregrinantium. VII. 73.
Pirene fons a Pegaso ducebat originem. XIII. 32.
a *Piscatura* ductae imagines ad rem amatoriam. X. 118.
Pisistratus τρὶς τυραννήσας. XII. 56.
Pitanatis Minerva. VII. 69.
Pithecusae insulae. XI. 179.
Πιττακη et Φιττακη, in Asia. XI. 179.
Pittalacus homo impurus. XI. 46.
Plango meretrix. VII. 48.
Planetarum concentus. XII. 35.
Platanus vino rigata. IX. 193. platani in impluviis. XI. 381.
Platonis Phaedo nonnullis videbatur supposititius. XII. 174.
Pleiadum ortus et occasus. VII. 41.
Pluralis pro singulari. XI. 288. pronominum ad unam rem relatorum. XIII. 59.
Pocula e cornibus. VII. 115. 343. IX. 231. pocula, ex quibus impuri biberant, fracta. XI. 221.
Poëtarum foecunda ingenia cum fluminibus comparata. XII. 155.

Polemo Sophista cognomine *Antonii*. XI. 313.
polus et *populus* conf. IX. 311.
Polycleti regula. X. 155. ejus tabula picta. X. 271.
Polycrates lascivi operis auctor. VI. 385.
Polyhymniae loquaces manus. X. 416. s. Musa pantomimorum. XI. 196.
Polyxena honeste procumbens. X. 271.
Polypus colorem mutans. VIII. 325.
Pompeji tumulus. IX. 327.
Pons in Sangario. XI. 88. XIII. 89. pontes cum compedibus comparati. XI. 88.
Porci ficubus saginati. X. 211. in Cypro insula. Ib. 212.
Porphyrius sive *Calliopas* auriga. XI. 27. s.
Praeconum certamina. XII. 61.
Praepositio verbo suo postposita. VII. 350. alteri enuntiationi addita, in priore omissa. XI. 168.
Praesens pro futuro. XIII. 92.
Praetorium CPoli saepius flammis consumtum. X. 407.
Pratinas Phliasius, dramatis Satyrici auctor. VII. 396.
Priamus ad Jovis Herceï aram occisus. IX. 22. X. 50.
Priapus, Bacchi filius. XI. 167.
Proclus Juris consultus. XI. 263.
Proeti filiae lustratae. XI. 406.
Promethei imagines. X. 379.
Pronominum pleonasmus. VII. 257. pronomina res obscoenas significant. IX. 279. X. 95. XI. 319.
Pronomus tibicen. XI. 413.
Proserpina Adonin amans. XI. 51.
Protesilai sepulcrum. IX. 62.
Prytaneum non Athenis tantum. XII. 263.
Pterelaus, Taphii filius. XII. 80.
Ptolemaeus rhetor. XII. 72.
Pueri senili prudentia. XII. 340. puerorum castus amor, θεῖα φιλία.

XII. 435. diversa pulchrorum genera. X. 54.
Puerilis amoris apologia. X. 119. s.
Purpurei coloris vis in veneficiis. XI. 295. 351. s.
Pylades, mimus nobilissimus. VIII. 308. 343.
Pyramides coelo exaequatae. XII. 64.
Pyrrhi opinio de vita et morte. X. 396.
Pythagoras athleta. IX. 244.
Pythagoras, philosophus, silentii magister. X. 239. 383. ejus de sono, quo astra moventur, sententia X. 274. casti mores. X. 173.
Πυθιάδες thermae in Bithynia. XI. 176. 403.
Pythium templum Athenis. XII. 201.

e *Quercubus* homines nati. VIII. 205.

Recitationes in conviviis. IX. 460.
Regilla, Herodis Attici conjux. IX. 383. s.
Remi cum aliis comparati. XII. 265.
Rhadamanthys in beatorum sedibus. IX. 399.
Rhetorum certamen Lugduni. IX. 489.
Rhodiorum fortuna. XII. 9.
Rhodogunae plures. XII. 272.
Rhythmici versus. XI. 170.
Ῥώμη, CPolis. XI. 256.
Rore nutriuntur cicadae. IX. 265.
Rosa Veneris flos. VI. 412.

Saii in Samothracia. VI. 151.
Samiae mulieres foedae libidinis suspectae. VII. 40.
Samothraces Dii nautas servant ex undis. VII. 278. IX. 132. Vide *Cabiri*.
Sangarius fluvius. XI. 88.
Sappho novem libros carminum edidit. VIII. 274.
Sardes Jovis natales. XI. 232. Saepe expugnatae. Ib. 233.
Sardoa herba. XII. 224.
Saturni sidus noxium. IX. 467.
Satyri in Vulcani officina. XII. 106.
Saxum Tantali cervicibus imminens. XI. 148.

Sceletum in conviviis circumlatum IX. 75.
Scheria, Corcyra. XII. 281. VIII. 400.
Schola Jurisprudentiae Byzantii. XI. 203.
Scyllae statua. XII. 32.
Scyrus insula capellis clara. IX. 80.
Selinuntis in Sicilia historia. XII. 216.
Semele a Baccho ad deos traducta. IX. 402.
Senectus hiems. IX. 119.
Sepes ex rubis et sentibus. XII. 7.
Septem vocalibus cultus Serapis. XII. 35.
Sepulcrum liberum servis a dominis tributum. X. 332. s. sepulcris inferre alienos nefas. XII. 266. sepulcrorum effractores puniti. Ib. 266.
Serapis iratus. X. 225. ejus cultus. XII. 35.
Sergius Patriarcha. XI. 269.
Seriphus saxosa. VII. 175.
Serpentes pecudes mulgent. IX. 329.
Sicyonii comoediae (dramatis satyrici) inventores. IX. 332.
Signa plurium deorum in unum conflata. VIII. 238. figlina. VII. 229.
Silentii laus. IX. 433.
Simulacra deorum lignea. IX. 385.
Simylus. X. 17.
in *sinum* spuere Nemesios avertendae causa. IX. 346.
Sirenes in tumulis. VI. 187. 410. Sirenibus comparatae meretrices. VI. 242.
Siris urbis et fluvii nomen. VI. 166.
Smaragdus auro circumdatus. VII. 26. s.
Smyrna Aesculapium eximie veneratur. XII. 83. Smyrnae balnea. XII. 69. urbis magnificentia. XII. 75. Smyrnaei ludi. IX. 181.
Sol mundi animus. X. 275. summi dei imago. X. 280.
Solaria septem lineis notata. XI. 270. s.
Soleas Romani gestabant in tricliniis. VIII. 235.
Sophianorum Palatium CPoli. XI. 83.
Sophoclis mores. VI. 270. fabula Ἡρακλῆς. IX. 474.
Sosthenius sinus s. Leosthenius. XI. 196.

Soterichus praefectus praetorio Orientis. XII. 254.
Spartae moenia dejecta. XII. 129.
Spartanorum Dii armati. VII. 106.
Spatium pro *stadio*. XI. 132. s.
Spes et fortuna valete, formula. XII. 222.
Sphingis aenigma. XII. 350. s.
Spongia scribarum. XI. 162. s.
Spinis imponere aliquem, tormenti genus. VIII. 142.
Statuae ex ferro. XI. 263. ex ligno manibus pedibusque marmoreis. XI. 298. statuae hominum ab amicis in deorum templis dicatae. XII. 175. 203.
Stellarum chorus. IX. 249. motu suo concentum dicuntur edere. X. 274.
Sternutantibus cur acclametur. X. 141. s.
Strenae discipulorum. X. 226.
Struthio de homine stolido. XI. 15.
Suberini cortices retibus aptati. VIII. 255.
Stygis aqua. XI. 378.
Suada in labiis sedens. XI. 78.
Syllaba brevis producta ante λ. VI. 241. XIII. 29. ante ρ. VI. 430. in caesura pentametri. VIII. 36. XIII. 37. s. extra caesuram. VI. 254. 357. 358. 395. VII. 24.
Symaethus fluvius. IX. 149.
Synizesis in syllabis ιος, ιω, ιη. X. 135.
Syriae deae pisces sacri. XI. 364.
Systole in ἐρίουσα, ἐωνίους. X. 174.

Tallaei montes. XI. 382.
Tantali saxum. VI. 177. VIII. 46. πλοῦντες. VIII. 290.
Τάφρος, pugna ad Τάφρον. VIII. 113.
Tarraconenses Augusti cultores. IX. 190.
Tarsus a Perseo condita. VIII. 44.
Taurus, praemium poëtarum dithyrambicorum. VI. 236.
Tegeatarum res bello gestae. VI. 216.
Tegularum marmorearum inventor quis? XI. 412.

Telephanes tibicen. X. 46.
Telesilla Argiva, mulier fortissima VIII. 304.
Telephi fabula. X. 182. s. ejus frequens commemoratio apud eroticos. XI. 135. vitis trunco impeditus. XI. 274. apud Pergamenos cultus. XII. 37.
τελεταὶ animas a sordibus purgant. X. 283.
Teleutias, Agesilai frater. VIII. 87.
Tellen tibicen. VII. 132.
Telliae plures. VI. 200.
Τελχῖνες invidi et obtrectatores. IX. 177.
Tempora diversa juncta. XIII. 59. 95.
Tereus in upupam mutatus. XI. 59.
Terminatio substantivorum in ὑς crebro oblitterata. XI. 387. terminationes εια et εται inter se confusae. XIII. 54.
Terpander poëta X. 309. s.
Terrae motus ventis existimantur effecti. XI. 8.
Theagenis Thasii numerosae victoriae. VIII. 147.
Thebae ad tibiae sonum eversae. IX. 337.
Themistocles apud Magnesios sepultus. IX. 82.
Theodectes tragicus. XII. 176.
Theodorus Curopalata. XI. 268. Theodori varii. X. 393.
Thermae Agamemnoniae. XI. 83.
Thessali equi. IX. 500. Thessala venena. *Ibid.* Thessalorum in tauris domandis artificium IX. 191.
Thessalonica metropolis Macedoniae. VIII. 297.
Thetis in multas formas mutata. XII. 361. s.
Thracicae mulieres ob Orpheum laceratum punitae. XII. 141.
Thymoetes Trojanus. X. 317.
Thynnorum captura. IX. 219.
Thurium Athenſensium colonia. XII. 167.
Thyrsus Bacchantium telum. X. 409.
Tibiae ex hinnuli ossibus. VI. 392. ex arundine. IX. 364. ex καλάμῳ λευκῷ. XII. 164.
Timaretea et *Timarata*. XI. 354.

Timocreon Rhodius, poëta helluo. VI. 239.
Timomachi Ajax furens. XII. 46. Medea. XII. 48.
Timotheus Milesius citharoedus. VII. 238.
Τμῶλος et Τύμωλος. IX. 353.
ἀνθεμόεις. XI. 232.
Tonstrinae apparatus. XII. 465.
Toronaeus sinus insigniter tranquillus. VII. 189.
Trachis Heraclea. VII. 178. IX. 252.
Tribulus ad Strymonem. IX. 314.
τρεχόρωνος γραῦς. IX. 461.
Triopium Herodis Attici. IX. 367. s.
Troja a Julio Caesare et Augusto immunitate donata. VIII. 350.
Troïlus, minimus filiorum Priami. X. 80.
Tumuli prope fontes. VII. 154.
Tydeus in Melanippum saeviens. VII. 357.
Τύμωλος et Τμῶλος. IX. 353.
Tyranni in imperio romano. XI. 34.
Tyrrhenica tuba. VII. 410.

ad *Umbilicum* perducere librum. XII. 153.
uncta Pisa ob certamina gymnica. XI. 280.
Unctorium in balneis. XI. 200.
Unguentum lucernae affusum. VI. 75. coronae unguento tinctae. VI. 111.
Unus instar multorum. XII. 153.
Urbes cum navibus comparatae. XII. 117. vivere, mori, sepeliri dicuntur. VIII. 318. XI. 21. XII. 123.
Uvae ad numeros musicos calcantur. XI. 67. IX. 223.
Urania Venus etiam a meretricibus invocatur. VII. 377.

Vasa fictilia Surrentina. XI. 234. Asiis facta. Ibid.
Venatio belli meditatio. XII. 101.
Venatoribus comparantur amantes. VII. 325.
Ventris impudentia. X. 245.
Ventis tradere aliquid. IX. 213.
Venus sagittis armata. VI. 17. VII. 41. aureum ramum gerens. VIII. 41. speculum. X. 373. superbiam odit. XI. 64.

navigantibus favet. IX. 31. apud Milesios et Syros insigniter culta. VIII. 135.

Verbum activum pro passivo. XII. 430. conatum agendi indicat. XI. 112. XII. 214. verba *eundi* cum accusativo nulla praepositione intercedente. XII. 459. Verbalium usus. XIII. 94.

Vestis cum muro comparatur. XI. 52. s.

Via duplex a rogo ad inferos. VII. 176. undique eadem. XII. 124.

Victoria sine alis. XII. 34.

Vino cineres rigantur. VI. 33. X. 127. vino tres partes aquae admiscendae. XII. 355.

Vita cum scena comparatur. X. 247. mortis meditatio. X. 240.

Vitia labem relinquunt in animis. X. 281.

Vites calamo nixae. IX. 188.

Vitrum veterum. IX. 348.

Vivere pro, vita frui. X. 70.

Vocales longae metri causa in breves mutatae. XII. 232. a serioribus pro brevibus usurpatae. XII. 312.

Ξανθὼ et *Ξανθάριον* idem nomen. XII. 473.

Xerxis iter per mare et terram. IX. 114. per Graeciam. IX. 207.

Xylocirci porta. XI. 256.

Ὑλαῖδαι βασιλῆες. XI. 357.

Zephyrus, Arsinoës minister. VII. 377.

Zephyri ministerium in beatorum insulis. IX. 391.

Zeuxippus, balneum CPoli, hippodromo vicinus. XI. 198.

ζωοφόρος κύκλος, zodiacus. X. 294.

Zopyrus medicus. X. 41.

IV.

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN ANIMADVERSIONIBUS

IN ANTHOLOGIAM GRAECAM

ILLUSTRANTUR ET CORRIGUNTUR.

Achilles Tatius. VI. 139. VII. 256. 357. VIII. 8. XII. 83. 291. XIII. 82. 96.
Aelianus. VI. 187. VII. 387.
Aeschylus. IX. 22. 497. XI. 93. 111. 155. 248. 252. XII. 10. 115.
Alciphron. XI. 163. 165. 130. XII. 104. s.
Alexander Aetolus ap. *Athen*. VII. 243. s.
Alexis ap. *Athenaeum*. VIII. 168. 234. IX. 200. XI. 222.
Ammianus Marcellinus. IX. 345. s.
Anacreon ap. *Athenaeum*. VI. 110. VII. 97. 391.
Anaxilas ap. *Athenaeum*. X. 217. s. XII. 380.
Anaxippus ap. *Athenaeum*. IX. 156.
Anthologia latina. VI. 124. VIII. 53. XII. 64.
Antigonus Carystius. VII. 361. ap. *Athenae*. VIII. 203.
Antiphanes ap. *Athenaeum*. X. 133. ap. *Stobaeum*. XII. 103.
Antiphon ap. *Stobaeum*. XI. 156.
Antoninus Liberalis. VI. 324.
Archilochus ap. *Athenae*. VI. 148. 169. ap. *Schol. Aristophanis*. VII. 389.
Aristaenetus. IX. 375. X. 45. XI. 299.
Aristophon ap. *Athenae*. VII. 163.
Aristoteles. XI. 183.
Artemidorus. IX. 169. XIII. 9.
Athenaeus. VI. 177. 207. VII 400. VIII. 151. XI. 333. 414. XII. 175.
Bacchylides ap. *Schol. Apoll. Rhod*. VI. 390. s.
Bion ap. *Stobaeum*. IX. 128.
Bion. VI. 358. XI. 146.
Callimachus. IX. 408. XII. 407.
Callistratus. X. 15.
Catullus. VII. 350.
Clemens Alexandr. XI. 160. 345.

Cleobuline Plutarchi. VIII. 49. s.
Clinias ap. *Stobaeum.* X. 174.
Cratinus ap. *Clement. Alex.* VI. 164.
Democritus ap. *Stobaeum.* XII. 116.
Demonicus ap. *Stobaeum.* XII. 127.
Diodorus. VI. 165. IX. 498.
Dionysius Halicarnass. X. 69.
Diotogenes ap. *Stobaeum.* XI. 165. XII. 197.
Diphilus ap. *Athenaeum.* IX. 200. X. 218.
Ephippus ap. *Athenaeum.* X. 73.
Epinicus ap. *Athenaeum.* VII. 337.
Eubulus ap. *Athenaeum.* VII. 97. XI. 69. 89. XIII. 89.
Euripides ap. *Stobaeum.* VIII. 131.
Eusebius apud *Stobaeum.* VI. 210. XII. 126.
Gregorius Nazianzenus. XII. 336.
Hedyle ap. *Athenaeum.* VII. 284.
Heliodorus. XII. 233. 236. 286. 289. 297. 327.
Hermesianax ap. *Athenaeum.* IX. 236. XI. 149.
Hermippus ap. *Athenaeum.* VII. 97.
Hesychius. VII. 368. X. 69. XI. 295.
Himerius. X. 385. (Scr. δίκην δὲ τείνεις) IX. 375.
Horatius. X. 172.
Hyginus. IX. 311.
Ibycus ap. *Athenaeum.* VI. 102. XII. 155. s.
Incertus ap. *Demetrium Phaler.* VI. 121. s. ap. *Plutarch.* VIII. 16.
Inscriptio Musei Veronensis. XII. 278. ap. Muratori. XII. 276. 307. 310. XIII. 63. ap. Pocock. XII. 82. 84. 298. 267. 460. ap. Spon. XII. 307. 334.
Iuncus ap. *Stobaeum.* X. 248.
Juvenalis. XII. 8. 18.
Lasus ap. *Athenaeum.* IX. 265.
Libanius. IX. 330. 335. X. 62. XI. 158. 169. 216. 226. 319. XII. 258. XIII. 86.
Livius. VII. 358.
Lucianus. X. 93. XII. 290.
Lucretius. XI. 132. s.

Lusus in Priapum. IX. 270.
Machon ap. *Athenaeum*. XI. 318. 164.
Maximus Tyrius. VIII. 191.
Menander ap. *Athenaeum*. XI. 261. ap. *Stobaeum*. XII. 105.
Metrodorus ap. Stobaeum. XII. 233.
Mnesitheus ap. *Athenaeum*. VI. 327.
Moschion ap. *Stobaeum*. VI. 392.
Nicander ap. *Athenaeum*. VIII. 203.
Nicolaus ap. *Stobaeum*. XI. 154.
Νόστοι ap. *Schol. Euripid.* VII. 221.
Orpheus. VI. 300. XII. 457. XIII. 5. 6.
Parthenius. XII. 208.
Paulus Silentiarius. XII. 481.
Perictione ap. *Stobae*. IX. 293.
Petronius. IX. 44. s. 296.
Phavorinus ap. *Stobae*. VI. 337.
Pherecrates ap. *Plutarchum*. IX. 451.
Philistio. XIII. 111.
Philostratus. VI. 20. 26. VII. 217. 382. 386. VIII. 208. IX. 142. XI. 166.
Philoxenus ap. *Athenaeum*. VI. 102. VII. 47. VIII. 33.
Phurnutus. IX. 345.
Pindarus. VI. 180. VII. 248.
Plato. VII. 35.
Plutarchus. VI. 79. 206. s. 341. X. 13. IX. 503. (ubi leg. σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα ἀεὶ ἔχεις).
Pollux. IX. 413. 474. 482.
Praxilla ap. *Hephaestionem*. VII. 35.
Propertius. VII. 266. IX. 352.
Rutilius Lupus. X. 231.
Sappho ap. *Athenaeum*. VIII. 11. s. XI. 353. s. in *Schol. Pindari*. VI. 281.
Sopater ap. *Athenaeum*. IX. 417.
Sophilus. XIII. 41.
Sophocles. VIII. 238. IX. 273. 456. XII. 195. 210.
Sosicrates ap. *Athenaeum*. XI. 419.
Statius. XI. 280. XII. 14. 234.
Stobaeus. VI. 41. X. 217. XI. 173.

Stephanus Byzantinus. XI. 368.

Suidas. VI. 217. VII. 205.

Teles ap. *Stobaeum.* VI. 274. X. 253.

Telestes Athenaei. VIII. 353. s.

Themistius. VI. 399. IX. 420. X. 48. 78. XI. 151. 154. XII. 6. 32. 150. 205. 256. 270. 282. 296.

Theophylactus Simoc. XII. 49. XIII. 9.

Theocritus. VII. 72. *Schol. Theocriti.* VII. 147. VIII. 135.

Timocles ap. *Athenaeum.* X. 88.

Valerius Flaccus. IX. 450. 507.

Xenarchus ap. *Athenaeum.* VII. 86. VIII. 217.

Zenobius. VI. 287.

I.

MANTISSA

EPIGRAMMATUM VATICANI CODICIS

QUAE

IN BRUNKII ANALECTIS

DESIDERANTUR.

I.

EX CODICE PALATINO.

1. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ

Εἰς τὸν Σωτῆρα.

Ὦ πυρὸς ἀενάοιο σοφὴν ὠδῖνα φυλάσσων,
ἐμβεβαὼς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην,
Χριστέ, θεοῤῥήτοιο βίου φυσίζοε πηγή,
πατρὸς ἀσημάντοιο θεοῦ πρωτόσπορε φωνή,

1. Κλαυδιανοῦ. Vet. C. p. 53. Vide Notit. Poët. Epigramm. V. Claudianus. — ὦ. πυρὸς. Clemens Alex. Strom. V. p. 708. ἀ. πῦρ δὲ καὶ φῶς ἀλληγορεῖται ὁ Θεός, καὶ ὁ Λόγος αὐτοῦ πρὸς τῆς γραφῆς. Christum mundi fabricae praefuisse, docet Joannes Evang. I. 4. Gregor. Naz. Carm. II. 64. ἀλλὰ σύ, Χριστὲ μάκαρ, πατρὸς μεγάλου φραδίησιν Πειθόμενος τὰ ἕκαστα διέκρινας κατὰ κόσμον. Id. LV. 11. de Christo: τομητὰ κόσμοιο, Πρέσβυ', δημιουργὲ Ὄντων, ἐσσομένων. — Ὡς κόσμοιο θέμεθλα, καὶ ἐπρόση ἐφὶ θέλοντος, Δησάμενος φορέεις νεύμασιν ἀπλανέας. — παλινδίνητον. In Imag. Musar. Anal. T. II. p. 521. de Urania: ἀστρώων ἐδίδαξε παλινδίνητον ἀνάγκην. — V. 3. θεοῤῥήτοιο βίου. Gregor. Pisid. c. Sever. v. 321. ἀλλ' ἔστιν ὄντως τοῦ θεοῤῥήτου λόγου. Nonn. in Paraphr. 5. p. 56. θεοῤῥήτων μαστεύετε θέσφατα βίβλων. Ib. c. 14. p. 157. αἱ δὲ θεοῤῥήτῳ με σοφῷ γιγνώσκετε μύθῳ. — φυσίζοε πηγή. Nonn. Ib. c. 4. p. 34. εἶπε δὲ μὴ κνείουσα γυνή. φυσίζοον ὕδωρ. — V. 4. ἀσημάντοιο. [illegible] ἀφράστῳ καὶ ἀρ-

ὅς μετὰ μητρῴων τοκετῶν ἐγκύμονα φόρτον,
καὶ γόνον αὐτοκέλευστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν,
ὄργια δ' εἰδώλων κενεῶν ψευδώνυμα λύσας,
αἰθέρος ἀμφιβέβηκας ἐφ' ἑπτάζωνον ὄχημα,
ἀγγελικαῖς πτερύγεσσιν ἐν ἀῤῥήτοισι θαάσσων.
Ἵλαθι παγγενέταο θεοῦ πρεσβήϊον ὄμμα,
φρουρὲ βίου, σῶτερ μερόπων, αἰῶνος ἀνάσσων.

Β. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρτιφανές, πολιοῦχε, παλαιγενές, υἱὲ νεογνέ,

ῥήτου. *Clem. Alex.* Strom. V. p. 732. 35. de beatis: καθαροὶ καὶ ἀδήμαντοι τούτου ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. — V. 5. μετὰ. In Cod. μέγα. — V. 6. γόνον. *Prooem. Paraphr.* Psalt. in *Bandini* Catal. Med. gr. I. p. 63. καὶ γόνον αὐτογένεθλον, ἄτερ βροτέων ὑμεναίων. ubi paucis versibus interjectis de Christo: δούρατί τ' οὐ τιθέντα, καὶ οὐκ ὀλέσαντα σιδήρῳ. ubi legendum: δούρατί τ' συντηθέντα. — Ibid. I. p. 123. πρωτοφανῆ γενετῆρα Θεοῦ Θεὸν αὐτογένεθλον. — V. 7. Ἀσσυρίης. Ἀσυρίης. Cod. de occulta Magorum et Chaldaeorum sapientia accipio; de qua *Clemens Alex.* Strom. I. p. 359. προεστήκασι δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφῆται, καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι, καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυΐδαι. — V. 7. ἑτερόφρ. λύσσ. *Nonn.* Paraphr. c. 5. p. 54. πολυπλανέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ. — V. 9. ἑπτάζων. Septem enim coeli. *Clem. Alex.* Strom. IV. p. 636. 20. — V. 11. ὄμμα. Deus ipse πανεπόπτης ὀφθαλμὸς appellatur ap. *Isidor. Pelusiot.* Epist. L. II. 199. et 257.

Nr. 2. Vat. C. p. 83. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστόν. — V. 1. πολιοῦχε. pro cu-

μίαν ἐὼν πρεσσών τε, ὑπέρτατε, ὕστατε, Χριστέ,
ἀθανάτοιο πατρός τε ὁμόχρονε, πάμπαν ὁμοῖε.

3. ΝΕΙΛΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχαγγέλου.

Ὡς θρασὺ μορφῶσαι τὸν ἀσώματον; ἀλλὰ καὶ εἰκὼν
εἰς νοερὴν ἀνάγει μνῆστιν ἐπουρανίων.

4. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ,

εἰς τὸν αὐτὸν ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Καρικὸς Αἰμιλιανός, Ἰωάννης τε σὺν αὐτῷ,
Ῥουφῖνος Φαρίης, Ἀγαθίης Ἀσίης,
τέτρατον, ἀγγελίαρχε, νόμων λυκάβαντα λαχόντες,
ἄνθεσαν εἰς σέ, μάκαρ, τὴν σφετέρην γραφίδα,

ατοde, *Servatore* simpliciter videtur positum; nisi ille πολιοῦχε scripsit: *coelorum dominus*.

Nr. 3. Cod. Vat. p. 54 b. Edidi hoc distichon in Animadverss. T. III. P. 1. p. 77. — V. 2. μνῆσιν. Cod. *Agathias* Ep. XXXVIII. 3. βροτὸς εἰκόνα λεύσσων Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.

Nr. 4. Cod. Vat. p. 54 b. Celeberrimum Michaelis Archangeli Monasterium in Sosthenio, de quo *Du Cang.* CPolis Christ. L. IV. p. 187. *Banduri* Antiqq. CPol. T. II. p. 734. nr. 166. In hujus templo ii, qui in primo disticho nominantur, imaginem Archangeli collocaverunt. Factum hoc fuisse videtur, quum Agathias Jurisprudentiae operam daret. — V. 3. νόμ. λυκάβ. λαχ. quo sensu dictum sit, non satis intelligo. Num de studio juris agitur, quod illi jam in quartum annum exercebant? an de professione juris? Φαρίης — Ἀσίης. Rufinus Pharo oriundus, Agathias ex Asia. — V. 4. σφετέρην, τὴν

αἰτοῦντες τὸν ἔπειτα καλὸν χρόνον· ἀλλὰ φανείης
    ἐλπίδας ἰθύνων ἐσσομένου βιότου.

5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου, ἐν ῃ γέγραπται παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν Ἐφέσῳ.

Ἵλαθι μορφωθείς, ἀρχάγγελε; σὴ γὰρ ὀπωπὴ
    ἄσκοπος, ἀλλὰ βροτῶν δῶρα πέλουσι τάδε·
ἐκ σέο γὰρ Θεόδωρος ἔχει ζωστῆρα μαγίστρου,
    καὶ δὶς ἀεθλεύει πρὸς θρόνον ἀνθυπάτων·
τῆς δ' εὐγνωμοσύνης μάρτυς γραφίς· ὑμετέρην γὰρ
    Χρώμασι μιμηλὴν ἀντετύπωσε χάριν.

σὴν. Cf. *Fischer.* Animadv. ad Veller. T. II. p. 287.

Nr. 5. Vat. C. p. 54 b. Edidi in Anim. T. III. P. 1. p. 77. In Codice Epigr. post V. 3. interrumpitur verbis: ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ γέγραπται ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Θεολόγου. *Theodorus* fortasse is, cujus duo disticha leguntur in Anal. T. III. p. 6. — V. 3. μαγίστρου. *magistrum officiorum* significare videtur, de qua dignitate vid. *Du Cang.* Gloss. Gr. p. 843. Id. ad Alexiad. p. 245. *Reiske* ad *Constant. Porphyr.* p. 21. qui etiam de ἀνθυπάτων illis temporibus dignitate disputavit ibidem. De ζωῇ autem, honoris insigni, egit *Harduin* ad *Themist.* Or. 1. p. 371. sq. — V. 5. ὑμετέρην. *tuum beneficium.* Cf. *Agathias* Ep. 38. 45. 74. — V. 6. μιμηλήν. *imitatione expressum.* *Nonn.* in Dion. V. p. 46, 4 μιμηλὴν ἐχάραξεν ἀναυδέος εἰκόνα φωνῆς. Paraphr. Joann. p. 38. μιμηλὴν τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου. Cf. *Schaefer.* ad *Longum.* p. 382.

6. ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Αὕτη τέκουσα παρθένος πάλιν μένει
καὶ μητρόθης· ἔστι γὰρ τὸ παιδίον
Θεὸς, θελήσας προςλαβέσθαι σάρκιον.

7. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

εἰς τὸν κρανίου λιθὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Πέτρα τρισμακάριστε, θεόσσυτον αἷμα λαχοῦσα,
οὐρανίη γενεή σε πυρίπνοος ἀμφιπολεύει,
καὶ χθονὸς δυναστῆρες ἀνάκτορες ὑμνοπολοῦσι.

Nr. 6. Vat. Cod. p. 63. Edidit *Dorville* ad *Charit.* p. 332. *Reiske* in Anthol. p. 107. nr. 642. — V. 2. μήθροηθῆς. Cod. *Reiskius*, μὴ τροηθῇς. *Dorvillius*, μητροπάρθενος. lectore nihil monito. Sic appellatur Deipara ap. *Bandin.* Catal. Masc. gr. T. I. p. 68. ᾠδὴ θεάνδρου, μητροπαρθένου κόρης. Etiam παρθενομήτωρ ap. Eund. p. 86. 4. Similia collegit *Suicerus* in Thes. Eccles. T. II. p. 368. Scripsi, quod literarum vestigia videbantur exigere, μητρόθης, *virgo quidem, sed maternis animis.*

Nr. 7. Vat. Cod. p. 63. εἰς τὸν κρανίου λίθον. Vid. *Du Cange* Gloss. Gr. p. 752. — V. 2. οὐρανίη. de angelis accipiendum videtur. *Gregor. Nazianz.* Orat. XXXV. p. 560. B. ποιεῖν γὰρ λέγεται τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. . . . πνεῦμα δὲ ἀκούει καὶ πῦρ, τὸ μὲν, ὡς νοητὴ φύσις, τὸ δὲ, ὡς καθάρσιος.

ΕΝ ΚΥΖΙΚΩΙ

εἰς τὸν ναὸν Ἀπολλωνίδος, τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους, Ἐπιγράμματα, ἃ εἰς τὰ στυλοπινάκια ἐγέγραπτο, περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας, ὡς ὑποτέτακται.

Ἐν Κυζίκῳ. In marg. Codicis. p. 76. ταῦτα ἐν Κυζίκῳ ἐν τῷ θαυμαζομένῳ ναῷ τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους τῶν Περγαμηνῶν. Haec Epigrammata, quorum paucas tantum lacinias passim protulerat *Salmasius*, edidi in Exercitatt. critt. ad Scriptores veteres. T. II. p. 239. sqq. ubi de Apollonide, et quid his Epigrammatis locum dederit, disputavi. Plurimum huc facit locus *Plutarchi*. T. II p. 480. C. de concordia qua filii Apollonidis inter se vixerint, quoque honore coluerint matrem; cum quo comparandus est *Polybius* ap. *Suidam* V. Ἀπολλωνιάς. T. I. p. 282. *Polyb.* T. IV. p. 281. ed. *Schweigh.* ubi inter alia haec leguntur: ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀπεδέχοντο καὶ κατηξίουν, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ τὸν Κλέοβιν καὶ Βίτωνα συνέκρινον τὰς αἱρέσεις αὐτῶν. quae inprimis faciunt ad illud Epigr quod in hac Collectione est penultimum. Templum quod filiorum pietas matri Cyzici exstruxit (Pergami; *Suidas* dixit in Ἀπολλωνιὰς λίμνη. falso fortasse. Cf. *Strabon.* XII. p. 862. A. XIII. p. 926. A.) imaginibus exornatum fuit, in columnas insertis; (στυλοπινάκια appellantur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 521. B.) in quibus omnibus argumenta ex fabulis ducta, filiorum erga parentes, matres inprimis, pietatem illustribus exemplis ante oculos ponebant. Conf. de toto hoc argumento *Visconti* in Notis ad Inscriptt. Triop. p. 122.

8. Εἰς Διόνυσον Σεμέλην τὴν μητέρα εἰς οὐρανὸν ἀνάγοντα. προηγουμένου Ἑρμοῦ, Σατύρων δὲ καὶ Σιληνῶν μετὰ λαμπάδων προπεμπόντων αὐτούς.

Τάνδε Διὸς δμαθεῖσαν ἐν ὠδίνεσσι κεραυνῷ,
καλλίκομον Κάδμου παῖδα καὶ Ἁρμονίης,
ματέρα θυρσοχαρὴς ἀνάγει γόνος ἐξ Ἀχέροντος,
τὰν ἄθεον Πενθεῦς ὕβριν ἀμειβόμενος.

9. Ὁ δεύτερος κίων ἔχει Τήλεφον ἀνεγνωρισμένον τῇ ἑαυτοῦ μητρί.

Nr. 8. Vat. Cod. p. 76. Σιλήνων. Cod. ut Semele a Baccho, sic Apollonias ab Attalo in Deorum coetum inducebatur. Fabulam narrat *Diodor. Sic.* L. IV. p. 271. s. καὶ γὰρ ἐκεῖνον μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν τὴν μητέρα Σεμέλην ἐξ ᾅδου, καὶ μεταδόντα τῆς ἀθανασίας Θυώνην μετονομάσαι. Cf. *Apollodor.* L. III. 5. p. 193. *Pausan.* L. II. 31. et 37. *Valkenar.* in Diatr. p. 154. — V. 2. παῖδα Κάδμου. *Cod.* Verba transposui, ne metrum bis violaretur. Ἁρμονόης. *Cod.* — καλλίκομος appellatur Semele, ut ap. *Pindar.* Olymp. II. 44. τανυέθειρα Σεμέλη. in Hymn. *Orphei.* XLIII. 2. ἐρατοπλόκαμος. — V. 4. Πενθεύς. *Cod.* Mutavi accentum, auctore Viro doctissimo *Chardon de la Rochette,* qui partem horum Epigrammatum illustravit in libro menstruo *Magasin encyclop.* an. V. T. VI. p. 159. sqq. Sic ap. Dorienses Διογενεῦς scribitur pro Διογενοῦς; quamquam haec forma nonnihil diversa. Cf. *Gregor. Cor.* p. 298. *ed. Lips.*

Nr. 9. Vat. Cod. p. 76. Τήλεφον. Telephus oraculi jussu Arcadiam reliquerat, ut matrem Augen, in Mysiam delatam, ibique a Teuthrante, illius regionis rege, filiae loco habitam quaereret. Cujus agnitio Tragoediis locum fecit, quas ante oculos ha-

Τὸν βαθὺν Ἀρκαδίης προλιπὼν πάτον ξεῖνε ματρὸς
Αὔγης, τᾶςδ᾽ ἐπέβην γᾶς Τευθραντιάδος,
Τήλεφος, Ἡρακλέους φίλος γόνος αὐτὸς ὑπάρχων,
ὄφρα μιν ἂψ ἀγάγω εἰς πέδον Ἀρκαδίης.

10. Ὁ τρίτος ἔχει τυφλούμενον Φοίνικα ὑπὸ πατρὸς Ἀμύντορος, καὶ κωλύουσαν Ἀλκιμέδην τὸν οἰκεῖον ἄνδρα.

buit *Hyginus* Fab. CI. *Aelian.* H. An. L. III. 47. Cf. *Heyne* ad *Apollodor.* L. III. 9. p. 672. a. — V. 1. πάτον, de callibus saltuum ex hoc loco interpretatur *Salmasius* Exerc. Plin. p. 942. C. Alia hujus significationis exempla desidero; quamquam de *callibus* in universum passim occurrit. Pro mera itaque habendum periphrasi, qualem et ὁδὸς facit. Olim de πάγος cogitabam, quod de montibus et montosis regionibus obvium. *Callim.* H. in Dian. 109. πάγος Κερύνειος ἐδέκτο. Vide Indic. Graecit. in Anthol. V. πάγος. et *L. Holsten.* ad *Stephan. Byzant.* p. 45. — V. 2. Τευθραντιάδος. versus numerum restituerunt *Chardon* et *G. Wakefield.* Hic V. 3. φίλιος corrigebat pro φίλος, lectione Codicis. Tueri se poterat versificator imperitus exemplo versus Homerici Ιλ. δ. 155. φίλε κασίγνητε — ubi tamen diversa est ratio, ut etiam verborum φίλομαι, φίλημι, φίλω et φιλέω. Apud *Oppian.* Cyneg. II. 368. λύσω μητέρα μοι φίλην. sed ibi Cod. regius φιλίην; quod in notis probat doctissimus editor. Id. L. II. 350. κοῦροι φιλίους κομίουσι τοκῆας. — V. 4. ἀνγάγω εὖ πεδίον. Cod. πέδον saepissime inservit periphrasi.

Nr. 10. Vat. Cod. p. 76. Fabulam de Phoenice, qui ob matrem patris odium incurrerat (*Homer.* Ιλ. ι. 447. sqq.) exornavit *Euripides* (Vid. *Valkenar.*

Ἀλκιμέδη ξύνευνον Ἀμύντορα, παιδὸς ἐρύκει,
Φοίνικος ἠδ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου·
ὅττι περ ἤχθετο πατρὶ σαόφρονος εἵνεκα ματρός,
παλλακίδος δούλης λέκτρα προσιεμένῳ·
κεῖνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρῳ,
ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν.

Diatr. p. 262. sqq.) aliique. Hos secutus *Apollodor.* L. III. 13. p. 261. de Phoenice οὗτος, ait, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας, τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Conf. *Lycophr.* v. 421. ibique *Schol. Ovid.* A. A. L. 1. 337. in Ibide. v. 161. — V. 1. ξύνευνον. Sic *Cod.* Facile correxeris ξυνόμευνον, et sic fortasse Epigrammatarius scripserat; quamvis in ejusmodi ingeniis omnis crisis vehementer est lubrica. Praepositionis σὺν cum per se positae, tum in compositis productae exempla dedit *Dorville* in Vanno Crit. p. 355. Adde *Nicandr.* Alex. 302. οἴῃ συνεχίως. Ib. 569. τὸ δὲ συνεχὲς. et quae disputavit *Brunk.* ad *Apoll. Rhod.* L. I. 1271. — V. 2. ἠδ' ἐθέλει. Sic Apogr. nostrum. ἠδ' esse in Cod. ipso affirmat. V. cl. *Chardon de la R.* Mélanges. T. II. p. 278. quo auctore scribendum videtur: Φοίνικος δ' ἐθέλει π. In παῦσαι posterior syllaba correpta est, de qua licentia dixi in Exercitt. p. 155. Sensus verborum minus est perspicuus; Phoenicis iram in patrem conceptam Alcimede videtur placare voluisse. Cf. Ιλ. ι. 458. 9. sed omnino res est obscurior. Contextui fortasse accommodatius fuerit, de ira patris in filium explicare; nec durior nos verborum collocatio ab hac interpretatione deterrere debet. — V. 4. προσϊεμένῳ scripsi praeeunte *Heynio.* προιεμένῳ *Cod.* — V. 6. εἰς et παιδολέτην. *Cod.* Vtrumque emendavit *Heynius.*

11. Ὁ τέταρτος ἔχει Πολυμήδην καὶ Κλυτίον τοὺς υἱοὺς Φινέως τοῦ Θρᾳκός, οἵτινες τὴν Φρυγίαν γυναῖκα τοῦ πατρὸς ἐφόνευσαν, ὅτι τῇ μητρὶ αὐτῶν Κλεοπάτρᾳ αὐτὴν ἐπειςῆγεν.

Μητρυιὰν Κλυτίος καὶ κλυτόνοος Πολυμήδης
κτείνουσι Φρυγίην, ματρὸς ὑπὲρ σφετέρας.
Κλειοπάτρη δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀγάλλεται, ἢ πρὶν ἐπεῖδεν
τὰν Φινέως γαμέταν δαμναμένην ὁσίως.

12. Ὁ πέμπτος ἔχει Κρεσφόντην ἀναιροῦντα Πολυφόντην τοῦ πατρὸς τὸν φονέα· ἔστι δὲ καὶ Μερόπη βάκτρον κατέχουσα καὶ συνεργοῦσα τῷ υἱῷ πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκδημίαν.

Nr. 11. Vat. C. p. 77. Ad historiam de Cleopatra, Phinei conjuge, inprimis facit *Schol. Sophocl.* Antig. v. 977. *Apollodor.* L. III. 15. p. 274. Illam a Phrygia (aliis nominibus appellatur ab aliis) in vinculis fuisse habitam, narrat *Diodor. Sicul.* L. IV. p. 288. 17. ex quibus quum ab Hercule servata esset, filii a noverca, quae dirissimis in illam saevierat odiis, poenas sumserunt. — V. 1. κλυτόνους. Codicis lectionem contra *Heynii* correctionem κλειτόνοος metri causa scribentis, tuetur doctiss. *Chardon*, qui in Κλυτίος et κλυτόνοος alliterationem sibi reperire videbatur. Quid in longioribus vocabulis veteres poëtae sibi permiserint, satis constat; ita ut nostrum, pessimum versificatorem, ejusmodi licentia usum esse, non sit mirandum. — V. 2. πατρός. *Cod.* — V. 3. ἐπὶ τοῖσιν. *his factis* laetatur. Mox ἢ πρὶν ineptum est; sed fortasse non depravatum, quamvis aut ἥ περ, aut, cum *Chardonio*, ἥτις corrigi possit.

Nr. 12. Vat. Cod. p 77. De Polyphonte, Messeniae tyranno, a Cresphonte,

Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα,
κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιάναι·
ὀψὲ δέ οἱ παῒς ἧκε φόνον γενετῆρος ἀμύνων,
καί σε κατακτείνει ματρὸς ὑπὲρ Μερόπας·
τοὔνεκα καὶ δόρυ πῆξε μεταφρένῳ· ἁ δ' ἐπαρήγει
βριθὺ κατὰ κροτάφων βάκτρον ἐρειδομένα.

Meropes filio, interfecto, vide *Apollodor.* L. II. 8. p. 171. *Pausan.* L. IV. 1. p. 286. In anaglypho Merope opitulabatur filio, baculum impingens tyranno, qui ejus nuptias appetiverat. — In *tit.* ἐκδημίαν, quod olim in ζημίαν mutandum existimaveram, recte tuetur cl. *Chardon. Mortem* significat. *Gregor. Nazianz.* Or. XVIII. p. 284. d. ἐπεὶ δὲ καταλύει τὸν βίον, εἰ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν ὀνομάσαι τὸ ἐκείνου πρᾶγμα. *Cf. du Cang.* Gloss. Gr. V. ἐκδημεῖν. *Clem. Alex.* Strom. IV. p. 640. εὐδοκοῦμεν δὲ μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν θεόν. — V. 1. Κρεφόντου. *Cod.* — V. 2. μιάναι. pro μιῆναι, audaci systole, in versus gratiam facta. — V. 3. ἧκεν φόνῳ γεννέτῃ προσαμύνων. *Cod.* quod licet quodammodo explicari possit, *venit caede facta patri auxilium ferens* i. e. patrem ulciscens, nullus tamen dubito, scriptorem sic dedisse, ut in textu posuimus: *venit ut patris caedem ulcisceretur.* — V. 5. τοὔνεκα καί. Languet καί, versus explendi causa interpositum. Facile quidem correxeris: τοὔνεκ' ἄρ' ἐν δόρυ πῆξε. i. e. ἐνέπηξε — ut est ap. *Homer.* Ἰλ. X. 283. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν. Sed dubito an recte. — Servavi itaque codicis lectionem, ut et V. 3. παῖς, cujus diaeresios, etiam vocali sequente, exempla apud seriores sunt frequentissima. Vt Ep. ἀδ. DLXXIX. 5. καὶ παῖς Ἀδριανοῖο. ἀδ. heroic. XXXII. 3. πρὶν παῖν ἀθρήσωσι. Ib. V. 6. αὐτὸς ἐπ'

13. Ὁ ἕκτος ἔχει Πυθῶνα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἀναιρούμενον, καθότι τὴν Λητὼ πορευομένην εἰς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ κατασχεῖν τὸ μαντεῖον ἐπιφανεὶς διεκώλυσεν.

Γηγενέα Πυθῶνα, μεμιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς,
ἐκνεύει Λατώ, πάγχυ μυσαττομένη·
σκυλᾶν γὰρ ἐθέλει πινυτὰν θεόν· ἀλλάγε τόξῳ

ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν παῖν. et sic etiam alibi.

Nr. 13. Vat. Cod. p. 77. De *Pythone*, qui ante Apollinem in Parnasso oracula reddebat, ab Apolline sagittis confecto, vide *Callim.* H. in Apoll. v. 100. in Del. v. 90. ibique *Spanhem.* p. 453. sqq. *Hymn. Homer.* in Apoll. Pyth. 171. *Munker.* ad *Hygin.* Fab. CXL. — In tit. scripsi τὸ μαντεῖον. Cod. articulo caret. *Latonam, Delphos euntem, oraculi occupandi causa, Pytho subito prodiens* (ἐπιφανεὶς. In marg. ἐπιφανής.) *prohibuit.* — V. 1. μεμιγμένον ὁλκοῖς. obscurius dictum. De monstro *ex homine et serpentibus mixto* accipiebat *Heynius*, qualis Typhon describitur ap. *Anton. Liberal.* c. 28. Hoc certum videtur, ὁλκοῖς de draconis spiris accipiendum esse. *Orph.* Argon. v. 991. ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατίεσσιν (ὑπ᾽ ἀπλήτοισιν) ἑλιχθείς. *Dionys.* Perieg. v. 441. ἧχι δράκοντος Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός, ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν. Quod expressum ex *Nicandri* Ther. v. 220. ὁλκαῖον σπείρης κολοβὴν ἐπελίσσεται οὐρήν, Ἀργυλίαις φρίσσουσαν ἐπηετανὸν φολίδεσσι, Νωθεῖ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ δρυμὰ νίσσεται ὁλκῷ. Idem in Alex. v. 523. εὖτ᾽ ἐπὶ φωλεύοντα τράφῃ βαθὺν ὁλκὸν ἐχίδνης. — V. 3. σκύλαν. Cod. σκυλᾶν scripsi, praeeunte cl. *Chardon. Deae vim facere conabatur* draco, ut docet *Apollon. Rhod.* L. II. 706. s. *Schol.* ad *Lycophron.* v. 208. — γὰρ producitur, litera ρ pro-

θῆρα καθαιμάσσει Φοῖβος ἀπὸ σκοπιῆς·
Δελφὸν δ' οὐ θήσει τρίπον ἔνθεον· ἐκ δὲ δρακόντων
πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

14. Ὁ ἕβδομος ἔχει, περὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη, Ἀμφίονος καὶ Ζήθου ἱστορίαν· προσάπτοντες ταύρῳ τὴν Δίρκην, ὅτι

nuntiando duplicata. — τόξον. *Cod.* quod in τόξῳ mutavi, sensu jubente. — V. 4. ἀπὸ σκοπιῆς. *Schol. in Eurip.* Phoen. v. 239. σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ τὸν κατοπτευτήριον τόπον, οὕτω καλούμενον ἐν Παρνασσῷ, ἐν ᾧ κατοπτεύσας Ἀπόλλων τὸν Δέλφιν κατετόξευσεν. — V. 5. Δελφόν. *Codicis* lectionem intactam reliqui, in qua cl. *Chardon* nihil existimabat mutandum esse, nisi Δελφὸν in Δελφοῖς. Hoc mihi quoque videtur valde probabile; reliqua ut pro sanis habeam, nondum a me impetrare possum. Verbum θήσει referendum puto ad *Phoebum*, qui poſt Pythonem tripodem ſatidicum Delphis occupavit. Quare scripserim:

Δελφοῖς δ' οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον.

Sequentia de Pythone exspirante accipienda; neque poenitet conjecturae olim prolatae:

ὃς δ' ἄρ' ὀδόντων
πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

ὃς, οὗτος δὲ, ὁ Πυθών. *Nonnus* Dionys. L. III. p. 134: παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων, de dracone. Plurimum huc facit *Pollux* L. IV. 84. qui Iambici Pythici modum ſuisse docet, τὸν ὀδοντισμὸν appellatum, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπρίοντος τοὺς ὀδόντας. Ib. c. 80. ἦν δέ τι καὶ ὀδοντισμὸς εἶδος αὐλήσεως. Quantillum interſit inter δρακόντων et δ' ἄρ' ὀδόντων, nemo non videt.

Nr. 14. Cod. Vat. p. 78. Historiam de Antiope ejusque filiis ſuse enarrat *Schol. Apollon.* L. IV. 1090. ubi in verbis: ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τολμὰν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελευτᾷ . . . scribendum videtur:

τὴν μητέρα αὐτῶν Ἀντιόπην διὰ τὴν φθορὰν Λύκῳ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὑπὸ Νυκτέως τοῦ πατρὸς αὐτῆς .... ὀργῇ ζηλοτύπως ἐνσχεθεῖσα, ἀμέτρως ἐτιμωρήσατο.

Ἀμφίων καὶ Ζῆθε, δύο σκυλακεύματα, Δίρκην
κτείνατε τάνδ', ὀλέτιν ματέρος Ἀντιόπας·
δέσμιον ἣν πάρος εἶχε διὰ ζηλήμονα μῆνιν,
νῦν δ' ἱκέτις αὐτὴ λίσσετ' ὀδυρομένη.
ἄγε καὶ ἐκ ταύροιο καθάπτετε δίπλακα σειρήν,
ὄφρα δέμας σύρῃ τῆςδε κατὰ ξυλόχου.

διὰ τὴν ἀποδημίαν τῆς παιδός. *Apollodor.* L. III. 5. 5. p. 195. *Valken.* Diatr. c. VII. p. 58. s. In tit. προσάπτοντες in προσαπτόντων mutavit cl. *Chardon*; sed praeterea post αὐτῆς verbum excidit; fortasse παραδοθεῖσαν. *quae ob stuprum, quod passa fuerat, a patre Nycteo Lyco fuit tradita.* Pro ἐνεχθεῖσα Cod. scripsi ἐνσχεθεῖσα. *Dircae suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Hygin.* Fab. VII. Cf. *Burm.* ad *Propert.* L. III. 13. 11. — V. 1. σκυλεύματα. *Cod.* σκυλακεύματα scripsi, probante cl. *Chardon*, qui praeterea Δίρκης in Δίρκην mutando, hoc distichon persanavit. Verbum σκυλακεύματα de pueris accipe. *Tymnes* Epigr. IV. ἔῤῥε κακὸν φίτυμα ... ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερίς. — V. 3. ἣ πάρος εἶχε δ'· ἀζηλήμονα. *Cod.* quod sine haesitatione correxi. — V. 4. ἱκέτης. *Cod.* — V. 5. ἄγε καὶ ἐκ. Iterum brevem syllabam vi arsios produxit auctor; nisi fortasse scripsit:

ἀλλ' ἄγε κὰκ ταύροιο ...

Homer. Ιλ. γ. 441. ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν. *Apollon. Rh.* L. I. 657. εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πορῶμεν. Cf. *Valkenar.* ad. *Callim.* Eleg. p. 279. In numero singulari nemo haerebit. Oraculum ap. *Pausan.* X. p. 840. ἀλλ'

15. Ἐν τῷ ὀγδόῳ ἡ τοῦ Ὀδυσσέως νεκυομαντεία· καθίστηκε τὴν ἰδίαν μητέρα Ἀντίκλειαν περὶ τῶν κατὰ τὸν οἶκον ἀνακρίνων.

Μᾶτερ Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, Ἀντίκλεια,
ζῶσα μὲν εἰς Ἰθάκην οὐχ ὑπέδεξο παῖν.
ἀλλά σε νῦν Ἀχέροντος ἐπὶ ῥηγμῖσι γεγῶσαν
θαμβεῖ ἀνὰ γλυκερὰν ματέρα δερκόμενος.

16. Ἐν τῷ ἐννάτῳ Πελίας καὶ Νηλεὺς ἐνλελάξευνται, οἱ Ποσειδῶνος παῖδες, ἐκ δεσμῶν τὴν ἑαυτῶν μητέρα ῥυό-

ἄγε δὴ φράζεσθε. Cf. *Kuster.* ad *Aristophan.* Achar. v. 327. — V. 5. καθάπτεται. *Cod.* quod emendavi cum Viris clariss. *Chardon* et *Schaefer* ad *L. Bos* de Ellips. p. 532.

Nr. 15. Vat Cod. p. 78. Argumentum ductum ex *Homer.* Od. λ. 150. 199. Conf. *Eustath.* ad Odyss. p. 426. s. et qui ex Tragico videtur hausisse, *Hygin.* Fab. CCXLIII. — In tit. καθίτηκεν. — V. 1. μάτερ. *Cod.* — V. 2. ὑπεδέξατο. *Cod.* quod cum *Heynio* emendavi. *Hom* Od. ξ. 54. ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο. — V. 3. ῥιγμῖσι. *Cod.* — V. 4. ἀνά. Mira locutio δέρκεσθαι ἀνά τινά, *Heynium* commovit, ut θαμβεῖ ἄναξ corrigendum proponeret. Mihi scribendum videtur:

θαμβεῖ, τὰν γλυκερὰν ματέρα δερκόμενος.

Nr. 16. Vat. Cod. p. 78. Historiam de Tyro, Salmonei filia, vide ap. *Apollodor.* I. 9. 8. *Diodor. Sicul.* IV. 68. ibique *Wesseling.* T. I. p. 313. Cf. T. II. p. 546, 26. Plura dedi in Exercitt. crit. T. II. p. 174. In novercae nomine saepe aberrarunt librarii. Vid. *Müller* ad Lycophr. T. I. p. 433. 11. ut etiam in tit. nostri Epigr. σιδήρῳ est in Cod. Pro ἐνλελάξευνται *Salmasius* in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 356. ἐναλλάξευνται exhibuit; veram lectionem

μενοι, ἣν πρώην ὁ πατὴρ μὲν Σαλμωνεὺς διὰ τὴν φθορὰν ἔδησεν· ἡ δὲ μητρυιὰ αὐτῆς Σιδηρὼ τὰς βασάνους αὐτῇ ἐπέτεινεν.

Μητέρα τρηχείοισιν ἐπὶ σπείρημα σιδήρῳ
  Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομένῳ·
οὐκέτι γὰρ δουλώσει ἐν ἕρκεσιν, ἐγγύθι λεύσσων
  Νηλέα καὶ Πελίαν τούςδε καθεζομένους.

17. Ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ ἐστὶν ἐν ἀρχῇ τοῦ δεκάτου πίνακος Εὔνοος γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὓς ἐγέννησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσῆν

dedit *Meziriac.* Comm. sur les épitres d' Ovide. T. II. p. 27. — Pro ἐπέτεινε rectius scripseris cum *Heynio*, ἐνέτεινεν. — V. 1. σπείρημα dictum videtur, ut σπεῖρα, de *funibus* sive *vinculis*; τρηχειόεισιν autem deductum a forma insolita τρηχεῖος, cui fingendae fortasse Jonicum τρηχείη occasionem dedit. Post ὑποτασσομένῳ, quod in ὑποτασσομένην mutandum suspicor, distichon, ni fallor, excidit. Prius autem distichon sic videtur corrigendum:

μητέρα τρηχείοισιν ἐνὶ σπει-
  ρήμασι Τυρὼ
Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑπο-
  τασσομένην. . . . .

Sequi debuit, Tyro e vinculis servatam, Sidero punitam esse. — V. 3. ἕρκεσσιν et λεύσων. *Cod.* δουλώσει referendum ad Salmoneum. De Sidero ne accipias vetat mythographorum consensus, qui illam a Tyrus filiis interfectam esse tradunt.

Nr. 17. Vat. Cod. p. 78. Quae ap. veteres de Hypsipyles filiis, diversis nominibus appellatis, commemorantur, exposui in Exercitt. crit. T. II. p. 178. sq. Cf. inprimis Auctor. Argum. Nemeor. Pindari II. p. 319. ed. Ox. Quae de aurea vite traduntur in lemmate, apud alios, quod sciam, non obvia, ducta fortasse ex *Euripides* Hypsipyle, in qua Bacchi quaedam partes fuisse vi-

δεικνύντες ἄμπελον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ ῥυόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐρυδίκῃ τιμωρίας.

Φαῖνε, Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γάρ σου
ῥύσῃ τοῦ θανάτου, οἰκέτιν Ὑψιπύλαν·
ἃ τὸν ἀπ' Εὐρυδίκας ἔτλη χόλον, ἦμος ἄφουθαρ
ὕδρος, ὁ γᾶς γενέτας, ὤλεσεν Ἀρχέμορον.
στεῖχε δὲ καὶ σὺ λιπὼν Ἀσωπίδος νέαν κούραν
γειναμένην ἄξων Λῆμνον ἐς ἠγαθέην.

dentur. Cf. *Aristoph*, Ran. 1242. ibique *Schol.* et *Valkenar.* Diatr. p 211. sqq. — In Titul. συμβουλον pro σύμβολον; et διὰ τῆς Ἀρχ. quod in τὸν mutavi. In marg. Cod. ὅτι ὁ Εὔνεως καὶ ὁ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ Ὑψιπύλης. — V. 2. οἰκέτιν, Eurydices sc. Non tamen dubito, corrigendum esse:

ἱκέτιν Ὑψιπύλαν.

ubi brevis syllabae productio offendere non debet. (Cf. ad Nr. 11. V. 1.) quamvis huic incommodo facile medearis verbis transpositis: Ὑψιπύλαν ἱκέτιν. Duo haec vocabula crebro inter se permutata esse constat. *Lucian.* T. VI. p. 144. 2. τὸν ἑαυτῆς ἱκέτην. Codd. Paris. οἰκέτην. In Ep. *Meleagri* nr. 32. quod bis extat in membr. altero loco ἱκέτιν, altero οἰκέτιν exhibetur. Ap. *Diodor. Sic.* XIX. 63. p. 367. οἱ μὲν οὖν Ὀρχομένιοι τοὺς ἱκέτας βιαίως ἀναστήσαντες. In Basil. οἰκέτας. Et sic saepe. Initio versus ῥύσῃ τὸν θάνατον. Cod. quod sine haesitatione mutavi. — V. 3. ἄφουθαρ. Cod. ἐπ' οὖθαρ, ὕπτω sed. *Archemorum lactentem*, suspicabatur *Heynius*. Nihil succurrit. — V. 5. Ἀσώπιδος. Cod. Ἀσωπίδος scripsi. Sed praeterea vide an legi possit:

Ἀσωπίδος, Εὐνο', ἄρουραν..

Nymphae Asopidis arva, i. e. Argolidem. Quod *Eunoi* nomen revocavi, id post V. 1. fere necessarium. — V. 6. ἄξω. Cod. ἄξων emendavi.

18. Ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ὁ Σερίφων βασιλεὺς ἀπολιθούμενος ὑπὸ Περσέως τῇ τῆς Γοργόνας κεφαλῇ, διὰ τὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γάμον ἐκπέμψας τοῦτον ἐπὶ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλήν· καὶ ὃν καθ᾽ ἑτέρου θάνατον ἐπενόει γενέσθαι, τοῦτον αὐτὸς κατὰ τὴν πρόνοιαν τῆς Δίκης ἐδέξατο.

Ἔτλης καὶ σὺ λέχη Δανάης, Πολύδεκτα, μιαίνειν;
  δυςφήμοις εὐναῖς τῷ Διὶ μεμψάμενος·
ἀνθ᾽ ὧν ὄμματ᾽ ἔλυσε τὰ Γοργόνος ἐνθάδε Περσεύς,
  γυῖα λιθουργήσας, ματρὶ χαριζόμενος.

19. Ἐν δὲ δωδεκάτῳ Ἰξίων Φόρβαντα καὶ Πολύμηλον ἀναιρῶν διὰ τὸν εἰς τὴν μητέρα τὴν ἰδίαν Μέγαραν γεγενημένον φόνον· μηδετέρου γὰρ αὐτῶν προελομένη γῆμαι, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τοῦτο ἐφόνευσαν.

Nr. 18. Vat. Cod. p. 79. Optime illustratur hoc Epigramma *Apollod.* L. II. 4. 3. Cf. *Schol. Apollon. Rhod.* L. IV. 1091. *Munker.* ad *Hygin.* fab. LXIII. p. 111. In Tit. Σερίφων. *Cod.* et in marg. iterum: περὶ Πολυδέκτου τοῦ Σερίφων βασιλέως ὃν ἀπέκτεινε Περσεύς — V. 2 δυςφήμοις εὐναῖς. *non sine Jovis dedecore, si infaustas has nuptias contraxisses.* Dictys enim, mulierem a Jove amatam appetens, hoc connubio Jovis honores videri poterat imminuere. In hunc sensum verba obſcura accipias fortasse; sed me nondum poenitet olim conjecisse:

δυςφήμοις δέννοις τῷ Διὶ
  μεμψάμενος.

Jovem enim Persei patrem esse negabat ille. *Ovid.* Metam. V. 246. ut etiam Acrisius, ap. *Eund.* L. V. 609. δέννοις. λοιδορίαις. *Tzetza* ad *Lycophr.* v. 777. Similiter peccatum ap. *Theogn.* V. 1163. φίλους δ᾽ εὔναζε τοκῆας pro δέννιαζε. — V. 3. ὄμματ᾽ ἔλυσε. *velo* detracto caput Medusae retexit.

Nr. 19. Vat. Cod. p. 79. Fabula, ad quam hoc ana-

Φόρβαν καὶ Πολύμηλον ὅδ' Ἰξίων βάλε γαίῃ,
ποίναν τᾶς ἰδίας ματρὸς ἀμυνόμενος.

20. Ὁ δὲ τρισκαιδέκατος Ἡρακλέα ἄγοντα τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀλκμήνην εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, συνοικίζοντα αὐτὴν Ῥαδαμάνθυϊ, αὐτὸν δὲ εἰς θεοὺς δῆθεν ἐγκρινόμενον.

Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε,
Ἀλκμήναν, ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδετο.

21. Ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Τιτυὸς ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος τοξευόμενος, ἐπειδὴ τὴν μητέρα αὐτῶν Λητὼ ἐτόλμησεν ὑβρίσαι.

glyphum refertur, aliunde non est nota. Megaram, Ixionis matrem, nemo novit, nec qui sint illi, quorum scelere perierit. — V. 1. γαίῃ. Cod. γαίῃ pro εἰς τὴν γῆν. Cf. Anim. T. III. P. 2. p. 206. — V. 2. ποίναν. Si lectio sincera est, de *morte* accipienda, qua illi Megaram affecerant. Olim πότμον corrigendum esse suspicabar.

Nr. 20. Vat. Cod. p. 79. Edidit *Visconti* ad Inscriptt. Triop. p. 102. s. Alcmenam post Amphitryonem Rhadamantho nupsisse, narrat *Apollodor.* L. II. 4. p. 113. eamque in eundem finem a Mercurio in beatorum insulas esse delatum, ex *Pherecyde* tradit *Antonin. Lib.* c. XXXIII. p. 258. cujus verba in Exercitt. p. 187. a me tentata, sic scribi debent: "Τῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλεῖδαι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς — — probante etiam *Fr. Bast* in Epist. crit. p. 188.

Nr. 21. Vat. Cod. p. 79. Quum in Cod. τοὺς ὑπ' Ἀπόλλωνος . . . . τοξευομένους . . . . ἐτόλμησαν legatur, erat, qui in hoc Epigrammate de Niobes liberis agi existimaret, ita ut margini haec verba adscriberet: ἐπὶ τῶν υἱῶν Νιόβης, οὓς κατέκτεινεν Ἀπόλλων. Verissime amen-

Μάργε καὶ ἀφροσύνῃ μεμεθυσμένε, τίπτε βιαίως
εἰς εὐνὰς ἐτράπης τᾶς Διὸς εὐνέτιδος;
ὅς σε δὴ αἵματι φύρσε κατάξια, θηρσὶ δὲ βοῤῥὰν
καὶ πτανοῖς ἐπὶ γᾶ εἴασε νῦν ὁσίως.

22. Ἐν δὲ τῷ πεντεκαιδεκάτῳ Βελλεροφόντης ὑπὸ τοῦ παιδὸς Γλαύκου σωζόμενος, ἡνίκα κατενεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πηγάσου εἰς τὸ Ἀλήϊον πεδίον, ἔμελλεν ὑπὸ Μεγαπένθους τοῦ Προίτου φονεύεσθαι.

davit *Zoëga*; Τιτυός . . . cui emendationi sequentia accommodavimus. *Homer.* Ὀδ. λ. 575. καὶ Τιτυὸν εἶδον . . . . Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. Cf. *Schol. ad Apollon. Rhod.* L. I. 759. ad *Pindar.* Pyth. IV. 160. *Sturz* ad fragm. Pherecydis p. 164. — V. 3. ὅς σε δή. ad Jovem refer, qui liberos Tityo immisit. — βοῤῥάν, metri causa scripsit auctor pro βορὰν. Glossae mst. in Job: βοῤῥάν. βρῶμα, ἤγουν θήραμα. Vid. *Alberti* ad *Hesych.* T. I. p. 743. 11. — V. 4. ἐπὶ γαῖ. Cod.

Nr. 22. Vat. Cod. p. 79. De Bellerophontis casu *Schol.* ad *Pindar.* Ol. XIII. 130. λέγεται γὰρ ὅτι ἀναπτῆναι βουληθεὶς τῷ Πηγάσῳ κούφως παρακινδυνεύσας, κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς οἰστρωθέντος τοῦ Πηγάσου, ἐκπίπτει καὶ χωλοῦται καὶ πλανᾶται διὰ τὸ Ἀλήϊον χωλός. Quod ductum ex *Homer.* Ιλ. ζ. 200, sqq. Reliquam fabulam, ad quam Anaglyphum pertinebat, nemo veterum attigit. Megapenthem, Proeti filium, commemorat *Apollodor.* II. 2. p. 91. *Pausan.* L. II. 16. p. 146. nihil, quod ad Epigramma nostrum illustrandum faciat, cui cum historiae ignoratio, tum librariorum errores densissimas tenebras offuderunt. *Heynii* conjecturas vide in Exercitt. cr.

Οὐκέτι Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκ τοῦ παιδὸς τειρομένου θάνατον
Γλαύκου κραντανγένους Ἰοβάτου δ' ὑπαλύξει·
οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λίνα.
Καὶ σὺ πατρὸς φόνον αὐτὸς ἀπήλασας ἐγγύθεν ἐλθών,
καὶ μύθων ἐσθλῶν μάρτυς ἐπεφράσατο.

p. 193. s. — V. 1. 2. ad Codicis fidem exhibui. Suspicari licet:

οὐκέτι Προίτου παῖδα φόνου
σχέθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τινυμένου θάνατον.

Proeti filium, Megapenthem, Bellerophontes non amplius a caede facienda prohibuisset, absque hoc filio (Glauco), *caedem patri intentatam ulciscente.* Nisi minore mutatione scribendum:

οὐ Προίτου παιδὸς φόνον
ἔσχεθε Βελλεροφόντης...

Quod ἂν abest, neminem facile magnopere offenderit. Vide *Herm.* ad *Vigerium* p. 783. *Schaefer* Meletem. p. 55. Jam Γλαύκου V. 3tio cum παιδὸς jungendum. — V. 3. Certam corruptissimorum verborum emendationem reperire difficile fuerit; sed sensum habebis probabilem, si mecum scripseris.

Γλαύκου· κῆρα κακὴν δ' οὐδ'
Ἰοβάτης ὑπαλύξει.

Homer. Ιλ. π. 684. ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακήν. Ιλ. μ. 113. κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας. Οδ. ψ. 332. αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν. — V. 4. Μοιρῶν ἐπέκλωσε. *Cod.* versu syllaba breviore. Interposui τῷδ'. Plerumque verbo ἐπικλώθω dativus additur. Οδ. π. 64. ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων. Ib. γ. 208. ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον. *Orph.* Argon. 714. αὗται γὰρ Μοῖραί οἱ ἐπέκλωσαντο βαρεῖαι. Cf. *Herm.* in Addend. ad Orph. p. XIV. — V. 5. ἀπήλουσας. *Cod.* De ἀπήλασας nemo dubitabit. — V. 6. ἐπεφράσατο. *Cod.* ἐπεφράσαο corrigere nos jubet contextus; probabilem autem hujus ver-

23. Κατὰ δὲ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ προσιόντων ἐστὶν Αἴολος καὶ Βοιωτός, Ποσειδῶνος παῖδες, ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην τῶν περιτεθέντων αὐτῇ διὰ τὴν φθορὰν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Αἴολε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον
 πρήξατε, μητέρ᾽ ἐὴν λυόμενοι θανάτου·
τοὔνεκα γὰρ καὶ πεφήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες,
 ὃς μὲν ἀπ᾽ Αἰολίης, ὃς δ᾽ ἀπὸ Βοιωτίης.

24. Ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ Ἄναπις καὶ Ἀμφίνομος, οἱ ἐκραγέντων τῶν κατὰ Σικελίαν κρατήρων διὰ τοῦ

eus explicationem nondum reperi.

Nr. 23. Vat. Cod. p. 79. Fabulam de Melanippe, a patre Desmonte in vinculis habita, filiorumque ope liberata, diserte narrat *Hyginus* Fab. CLXXXVI. Eandem attigit *Strabo* L. VI. p. 406. C. et alii, quos vide ap. *Musgrav.* ad *Euripid.* Fragm. T. II. p. 453. ed. Lips. Epigramma nostrum edidit *L. Holstenius* ad *Stephan. Byz.* p. 69. unde V. 3. 4. sumsit. *G. Cuperus* in Harpocrat. p. 179. a. — V. 1. μῦθον. *Cod.* quod sine haesitatione mutavi. — V. 2. μητέρ᾽ ἐήν. Sic correxi cum cl. *Chardon* Magas. Encycl. an. IV. T. I. p. 92. — λυόμενοι idem tuetur in libro nuperrime edito, *Mélanges de Cr.* T. II. p. 291. Equidem ῥυόμενοι legendum existimaveram. — V. 3. τοὔνεκα γὰρ καὶ π. Sic Cod. Depravatam esse lectionem, dubitari nequit; quid reponendum sit, non tam facile dixeris. τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀμφότεροί γε πεφ. emendandum proposui in Exercitt. cr. p. 138. Postea alia succurrerunt; nihil quod satis certum esset. — V. 4. Βοιωτίης. antepenultima correpta; cujus licentiae seriorum temporum exempla dedi in Dissert. de Memnoniis. p. 48.

Nr. 24. Edidit *Salmasius* in Exerc. ad Solin.

πυρὰς οὐδὲν ἕτερον ἢ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς βαστάσαντες ἔσωσαν.

Πυρὸς καὶ γαίης * * * *

25. Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ Κλέοβις ἐστὶ καὶ Βίτων, οἳ τὴν ἑαυτῶν μητέρα Κυδίππην ἱερωμένην ἐν Ἄργει Ἥρας, αὐτοὶ ὑποσχόντες τοὺς αὐχένας τῷ ζυγῷ διὰ τὸ βραδῦναι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, ἱερουργῆσαι ἐποίησαν, καὶ ἡσθεῖσα, φασίν, ἐπὶ τούτῳ ἐκείνη τῇ θεῷ εἴτι ἐστὶ κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις, τοῦτο τοῖς παισὶν αὐτῆς ὑπαντῆσαι· καὶ τοῦτο αὐτῆς εὐξαμένης ἐκεῖνοι αὐτονυκτὶ θνήσκουσιν.

Οὐ ψευδὴς ὅδε μῦθος, ἀληθείῃ δὲ κέκασται,
Κυδίππης παίδων, εὐσεβίης θ' ὁσίης.

p. 78. E. et inde *Gesner.* ad *Claudian.* p. 665. Historiam de *piis fatribus* Catanensibus diserte enarravit *Pausan.* L. X. p. 867. tum plurimi alii, quos laudavit *Wernsdorf.* in Poët. Minor. T. IV. P. I. p. 371. — V. 1. Πυρός. Sic versum non potuisse incipere, patet; quid scriptum fuerit, frustra divinare susceperis.

Nr. 25. Vat. Cod. p. 80. Edidi in Anim. in Anthol. T. III. P. II. p. 55. ad Ep. ἀδεσπ. CCCVII b. ex *Stobae.* Floril. CXIX. p. 603. Historia nota ex *Herodoto* L. I. 31. p. 14. unde plures eam expresserunt, quos laudavi in Exercitt. crit. p. 201. — In tit. βραδύναι τὸ σκεῦος. unde probabile fit, ζεῦγος fuisse scriptum, nisi fortasse illo aevo σκεῦος eodem sensu usurpabatur. — ἡσθεῖσα φησίν. Cod. Scr. φασίν. — V. 2. εὐσεβίης θυσίην. Cod. Quod dedi, sensus postulabat: *non ficta, sed vera est narratio de filiis Cydippes eorumque sancta pietate.* De matris nomine, quam alii Theano appellant, vide *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. III. p. 386.

Ἡδυχαρὴς γὰρ ἔην κόπος ἀνδράσι χ' ὥριος οὗτος,
μητρὸς ἐπ' εὐσεβίῃ κλεινὸν ἔθεντο πόνον.
Χαίροιτ' οὖν ἐνέροισιν ἐπ' εὐσεβίῃ, κλυτοὶ ἄνδρες,
καὶ τὸν ἀπ' αἰώνων μῦθον ἔχοιτε μόνοι.

26. Ἐν δὲ τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ Ῥῆμος καὶ Ῥωμύλος ἐκ τῆς Ἀμολίου κολάσεως ῥυόμενοι τὴν μητέρα Σερβήλειαν ὀνόματι· ταύτην γὰρ ὁ Ἄρης φθείρας ἐξ αὐτῆς τούτους ἐγέννησεν, καὶ ἐκτεθέντας αὐτοὺς λύκαινα ἔθρεψεν. Ἀνδρωθέντες οὖν τὴν μητέρα τῶν δεσμῶν ἔλυσαν, Ῥώμην δὲ κτίσαντες Νομήτορι τὴν βασίλειαν ἀπεκατέστησαν.

ed. Bip. — V. 3. ἡδὺ χάρις. *Cod.* ἡδυχαρής, quam vocem Lexica ignorant, factum ad analogiam verborum ἡδυπαθής, ἡδυφαής, περιχαρής, et similium. — ἔην σκοπὸς ἀνδράσιν ὥριος οὗτος. Cod. scripsi, κόπος ἀνδράσι χ' ὥριος οὗτος. *Gratus et tempestivus erat labor ab illis viris praestitus.* — V. 4. μητρὸς ἐπ' εὐσ. Quum copula desideretur, *Heynius* corrigebat: μητρός τ' εὐσ. Posses non minus commode: μητρὸς ὅτ' εὐσ. pro ὅτε. — V. 5. οὖν ἱεροῖσιν. *Cod.* quod non intelligo; ἐνέροισιν proxime abest. Quod olim suspicatus sum, εἰν ἐνέροισιν, non opus est praepositione addita, quam in talibus saepenumero subaudiri, docuit cl. *Schaefer* in Meletem. p. 78. et ad *L. Bos.* p. 695. sqq. — V. 6. τὸν ἀπ' αἰώνων μῦθον. *perennem nec ullo tempore interituram laudem.* μόνοι qua vi hoc loco est positum, exemplis adstruxit *Wetsten.* ad N. Test. T. I. p. 942. et nos in Addit. Anim. ad Athen. p. 131.

Nr. 26. Vat. Cod. p. 80. Inscriptionem hujus Tetrastichi protulit *Salmasius* in Exercit. ad Solin. p. 11. A. ut doceret, Romuli Remique matrem, quam omnes Rheam Silviam vocant, a nonnullis Serviliam fuisse appellatam. *Heynius* tamen Σερβηλεῖαν falso scriptum ex-

Τόνδε σὺ μὲν παίδων κρύφιον γόνον Ἄρεϊ τίκτεις,
'Ρῆμόν τε ξυνῶν καὶ 'Ρωμύλον λεχέων,
θὴρ δὲ λύκαιν' ἄνδρωσεν ὑπὸ σπήλυγγι τιθηνός.
οἵ σε δυςηκέστων ἥρπασαν ἐκ καμάτων.

Τέλος τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐπιγραμμάτων.

* *
*

27. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἴξὸν ἔχεις τὸ φίλημα, τὰ δ' ὄμματα Τιμάριον, πῦρ·
ἢν ἐςίδῃς, καίεις· ἢν δὲ θίγῃς, δέδεκας.

istimabat pro Σιλουίων. — Pars tituli in marg. Cod. repetitur. — V. 1. πόνον. Cod. Quod olim scribendum judicabam τόκον, nunc repudiavi prae emendatione cl. *Schaeferi* ad *Dion. Halic.* p. 90. — V. 2. ξυνή. Cod. pro ξυνῇ procul dubio; sed λεχέων epitheto carere non poterat. In 'Ρωμύλον iterum vocalis longa corripitur, ut Nr. 23. V. 4. ὅς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. Librarii errorem subesse, quod existimabat *Heynius*, non puto. — V. 3. τιθῆνος. Cod. *Suidas*: τιθηνός. κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός. Cf. *Hesych.* in τιθηνός. et τιθηνούμενος.

Nr. 27. Vat. C. p. 101. Edidi in Animadverss. T. I. P. I. p. 89. *Huschk.* in Anal. crit. p. 245. comparavit *Aristaen.* L. II. Ep. I. σὺ δὲ ὀφθεῖσα φλέγεις, καὶ ἀκουσθεῖσα τιτρώσκεις. ut hunc locum correxit *Toupius* in Epist. crit. p. 110. Suspicabar olim hoc distichon junctum fuisse cum eo, quod inter *Meleagri* Epigrammata legitur, nr. LXXV. — V. 2. καὶ εἰς ἢν γε θίγεις. *Cod.* Veram lectionem sine haesitatione restitui, assentientibus duumviris doctissimis, *Huschkio* et *Graefio*. Ante

28. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἤθελον, ὦ κιθαρῳδέ, παραστὰς ὡς κιθαρίζεις,
τὴν ὑπάτην κροῦσαι, τήν τε μέσην χαλάσαι.

29. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧ. ΑΙΓ.

Ἑρμείῃ Βαίτων ἁλινηχέος ὄργανα τέχνας
ἄνθετο, δειμαίνων γήραος ἀδρανίην·
ἄγκυραν, γυρόν τε λίθον, σπυρίδας θ' ἅμα φελλῷ,
ἄγκιστρον, κώπην, καὶ λίνα, καὶ δόνακας.

δὲ in priore membro μὲν omissum est. Cf. *Heusde* Specim. p. 75. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Et sic hoc distichon diu ante nos edidisse *Dorvill.* Vann. crit. p. 614. nunc demum video.

Nr. 28. Vat. C. p. 101. Εἰς γυναῖκα ὀρχ. i. e. ὀρχηστρίδα. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 243. qui de lemmatis veritate dubitabat; et *Chardon.* Mag. encycl. T. V. p. 498. Verba artis musicae ad obscoena translata sunt, fere ut in *Straton.* Ep. XXIX. 3. 4. ubi etiam κρούειν simili nequitia usurpatur. Castiore modo lusit *Paul. Sil.* LV. 1. 2. de citharistria: κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρην. — χαλάσαι. Similiter *Eratosth. Schol.* Ep. II. 4.

Nr. 29. Vat. Cod. p. 145. Prius distichon a *Salmasio* editum in Exerc. Plin. p. 699. repetivit *Brunk.* in Lectt. p. 231. idque solum vertit *Grotius* T. III. p. 434. Integrum edidit cl. *Chardon.* Magas. Enc. an. VI. T. II. p. 101. Mélanges. T. I. p. 107. nos in Animadverss. T. II. P. III. p. 373. *Huschke* in Anal. p. 229. Conf. Ep. *Juliani Aeg.* VI. *Theaetet. Schol.* 1. — V. 1. alterum hujus versus hemistichion excitavit *Suid.* in ἁλινηχέος. T. I. p. 113. ubi νήχης. — V. 2. Idem in ἀδρανέε. T. I. p. 56. —

30. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον
Πανί τε καὶ Νύμφαις ἀντίθεμαι Δρυάσιν·
τὸν κύνα δὲ ζώοντα πάλιν ποτὶ τῶυλιον ἄξω,
ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἕταρον.

31. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄθρησον Χαρίτων ὑπὸ παστάδι τῇδε τριήρους

ἀδρανίῃ. Vide. Anim. T. I. 2. p. 75.

Nr. 30. Vat. Cod. p. 172. Edidit cl. *Chardon.* Magas. Encycl. an. 11. 1. p. 101. Mélanges. T. I. p. 103. *Huschke* in Anal. crit. p. 231. — V. 1. *Suid.* T. III. p. 311. σιγύνη, καὶ σιγύνους· τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. Vulgo καὶ ἀγκυλόεντα σίγυνον. In uno *Kusteri* Codice ἀγκυλόδοντα, ut est in Cod. Vat. Hoc compositum, quo Lexica carent, habet etiam *Marcell. Sidet.* in Fr. ἰατρ. v. 10. καὶ ἥπατοι ἀγκυλόδοντες et Qu. Calabr. IV. 218. — V. 3. 4. *Suid.* in ἄκολος. T. I. p. 87. ubi τὸν κύνα ὡς ζώοντα editur. Abundat ὡς, sed commode offertur ζώοντα, pro ζῶντα, quod est in Cod. Vat. In Carminibus *Gregorii Naz.* T. II. p. 86, 37. vitiose editur: δὶς ταφίες, ζῶντες ἐπὶ φθορῇ. Scribe: διςταφίες, ζώοντες ἐπὶ φθ. — τῶυλιον. Cod. ταῦλιον. *Suid.* quae contractio est etiam in Ep. *Diotimi* X. 1. Contra ταῦλιον offertur ap. *Theocrit.* Eid. XI. 12. — V. 4. ἀκόλους. Cf. Anim. T. I. P. II. p. 103.

Nr. 31. Vat. Cod. p. 204. Hoc Epigramma, quod alibi non vidi editum, et ob vitia quaedam, quae ex Cod. accurata exprimenda curavimus, et ob historiae ignorantiam, obscurissimum est. Parum nos juvat lemma in Cod. ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Minervam Cyzicenis inprimis favisse;

στυλίδος τὰς πρώτας τοῦθ' ὑπόδειγμα τέχνας·
ταύτην γὰρ πρώταν ποτ' ἐμήσατο Παλλὰς Ἀθήνη,
τάνδε πολιστάλαν ἀντιδιδοῦσα χάριν·
Τοὔνεκεν ὑψίστᾳ Τριτωνίδι νηὸν ἔτευξεν
Κύζικος ἄδιρα πρῶτον ἐν ἄσι . . . . :

docet historia ap. *Plutarch.* Vit. Luculli c. 10. ἱστορεῖται δὲ τῶν ἐν Ἰλίῳ πολλοῖς καθ' ὕπνον ὀφθῆναι τὴν Ἀθηνᾶν ἱδρῶτι πολλῷ ῥεομένην, καὶ ὑποφαίνουσάν τι τοῦ πέπλου παρεῤῥωγός, λέγουσαν, ὡς ἀρτίως ἥκοι βοηθήσουσα Κυζικηνοῖς. Agitur autem in Epigr. nostro de columna quadam in aede Gratiarum posita, quam urbs a Minerva, nescio ob quod beneficium, acceperit. *Buttmannus*, vir doctissimus, a me consultus, cogitabat de beneficio simili ejus, quo Rhodus Deam recens natam sacrificio facto affecerat, ob quam rem illis αὐτὰ ὤπασε τέχναν πᾶσαν, ἐπιχθονίων, Γλαυκῶπις, ἀριστοπόνοις Χερσὶ κρατεῖν. *Pindar.* Ol VII. 91 ubi cf. *Schol.* T. II. p 335 sq. Ejusmodi quid Cyzicenos cum Rhodensibus aemulantes de se quoque praedicasse, valde est verisimile. — V. 1. τριήρους στυλίδος. τριήρη σταλίδα corrigebat *Buttmannus*, *columellam triplicem*, Gratiarum fortasse symbolum, qualia illa δόκανα fuerunt, Dioscuros significantia (*Plutarch.* T. II. p. 478. a). Fortasse tamen in τριήρους aliud quid latet. — V. 2. τάς. Scr. τᾶς. De quanam arte agatur, ex his verbis non apparet; quae ne de arte in universum accipias (ut in loco *Pindari* modo laudato) verba τᾶς πρώτας vetare videntur. Hinc suspecta lectio πρώταν fortasse cum πρώαν permutanda. — V. 4. πολιστάλαν. Scr. πόλει στάλαν. Columellam illam in templo Χαρίτων fuisse positam suspiceris, quod χάριτος monimentum esset. — V. 6. In mutilo versu *Buttm.*

δεῖγμα καὶ πλίνθων χρυσήλατον ἤγαγεν ἄχθος
    Δελφίδ' ἄγαν Φοίβῳ, τάνδ' ἐνέπουσα χάριν.

32. ΑΛΛΟ.

Θεσπιαὶ εὐρύχοροι πέμψαν ποτὲ τούσδε σὺν ὅπλοις
    τιμωροὺς προγόνων βάρβαρον εἰς Ἀσίην,
οἳ μετ' Ἀλεξάνδρου Περσῶν ἄστη καθελόντες
    στῆσαν ἐριβρεμέα δαιδάλεον τρίποδα.

supplebat: ἐν Ἀσιάδι. Reliqua sic corrige cum eodem:

Κύζικος ὧδ' ἱρῷ πρῶτον ἐν Ἀσιάδι.

ostendebatur igitur antiquissimum Cyzici Minervae templum, quod urbis incolae omnia alia ejusdem Deae in Asia templa vetustate superare dicebant. — V. 7. δεῖγμα καί. Scr. δεῖγμά τε καί. *aureae hae tegulae* (quae nobis Croesi ἡμιπλίνθια in mentem revocant. *Herodot.* L. 1. 50. *Lucian* T. III. p. 45.) cujusnam rei *specimen* dicantur, mihi, fateor, obscurissimum est. — V. 8. Δελφὶ δ' ἄγαν. Scr. Δελφίδα γᾶν. — χάριν. beneficium a Minerva acceptum, si recte intelligo. Sed totum hoc epigramma iis penitus explicandum trado, qui priscae artis historiam illustrandam susceperunt.

Nr 32. Vat. Cod. p. 205. Ἐπὶ τῷ ἐν Θεσπίαις βωμῷ. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 201. Occasionem huic Epigrammati dedit tripus, a Thespiensibus, qui cum Alexandro Macedone bellum in Asia gesserant, dicatus. — V. 1. Θέσπιαι. *Cod.* ut in lemmate Θεσπίαις, contra auctoritatem *Stephani Byz.* in Θέσπεια, quam nos cum *Huschkio* secuti sumus — V. 3. Ἀλέξανδρον. *Cod.* quod emendavit et *Huschke*. — V. 4. In ἐριβρεμέα ultima producitur. Vid *Pierson.* ad *Moer.* p. 192. *Brunk* ad *Soph.* Oedip. Col. 1458.

33. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Κόροιβον.

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσσιν ἄθυρμα

Nr. 33. Vat. Cod. p. 228. Εἰς Κόρυβον οὗ μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ᾱ αἰτίων. Primus hoc Epigramma edidit, nulla nec versione nec explicatione addita *Prospero Petroni* in Notizie Oltremont. T. II. ann. 1743. p. 339. Illustratum dedit *Chardon*. Magas. encycl. II. 1. p. 92—101. et in Mélarges T. I. p. 93. sqq. *Huschke* in Anal. cr. p. 189. sqq. qui de variis *Coroebis* accurate disseruit. De nostro Coroebo fabulam Argivis cum Megarensibus communem, enarrat *Pausan.* L. I. 44. p. 107. qui ob mortem pueri Psamathes Ποινὴν Argivis ab Apolline immissam fuisse tradit; ipsam Psamathen crudelem in modum a patre necatam tradidit *Ovidius* in Ibid. v. 573. cum quo conf. *Statius* Theb. I. 578. sqq. ab utroque recedit *Conon.* in Narr. c. XIX. Quod autem *Pausanias* Coroebi apud Megarenses tumulo Epigramma inscriptum dicit, id cum nostro nihil habet commune. „Nimirum auctor nullum omnino signum ante oculos habuit, sed usus unice, quod lemma etiam declarat, *Callimachi* poëmate, inde carmen confecit, aptum quidem fabulae, ab Alexandrino poëta immutatae, non historiae, quam secutus est *Pausanias*.“ Verba sunt *Huschkii* V. cl. — V. 1. Ἰναχίδεσσι. *Cod.* Ἰναχίδαισι *Ruhnkenium* emendasse, monet idem V. D. *Simonid.* Ep XXVI. 2. Poterat etiam Ἰναχίδῃσι. Idem est vitium in Ep. Gemini V. ubi Cod. Vat. Κεκροπίδεσσιν legit, pro Κεκροπίδαισιν sive Κεκροπίδῃσιν, quorum prius Planudea offert. — ἄθυρμα. *Suid.* ἄθυρμα .. ἀντὶ τοῦ ἄγαλμα Ep. ἀδ. 125. Φηγινὸν ὄζον Πανὶ καλὸν ἄθυρμα Ib. 327.

ἵδρυμαι, Ψαμάθης ἔκδικον αὐλομένης·
Εἰμὶ δὲ Κὴρ τυμβοῦχος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος·
κεῖται δ' ὧδ' ὑπ' ἐμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα·
Δελφὶς γάρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν
τᾶς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίης.

τᾶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. — V. 2. ἔκδικον, *injusta morte peremtae*; a patre vivae deſossae scilicet, quod ſurtivos Apollinis amores mentita esse existimabatur. *Suidas*. ἔκδικον. τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. Αἰλιανός· τετόλμηται μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐκδίκως. δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. Καὶ αὖθις· καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνῃρημένοις ἐκδίκως. Cf. *Euripid.* Alcest. 717. οὐδὲν ἔκδικον παθών. ἄνδρας ἐκδίκους dixit *Sophocl* Oedip. Col. 920. δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. Antig. 919 — V. 3. *Suid.* T. II p. 309. in Κήρ. ubi τυμβοῦλος, quod Interpretibus densissimas tenebras objecit. Est autem Κὴρ h. l. nihil aliud nisi monstrum illud, quod Coroebus interſecerat, quodque a *Pausania* vocatur Ποινή. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 1057. Furiae appellantur Κῆρες. Ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐριννύες. Cf. *Statius* l. c. 596. sqq. — V. 4. κεῖται. cur Coroebus ad monstri pedes jacere (sepultus esse) dicatur, et quidem ob tripodem, obscurum est. Nam quae *Pausanias* de tripode a Coroebo Delphis ablato narrat, nostrum locum non illustrant. — V. 5. 6. laudat *Suidas* in Δελφοί. T. I. p. 522. ubi ἱστορίη, quod plures probarunt prae lectione ἱστορίης. Mihi incertum videtur. κείνου νύμφας, de Psamathe, Apollinis sponsa, intelligendum videtur; pronomine κείνου relato ad nomen dei in Δελφὶς φάμα latentis; nisi fortasse apud *Callimachum* Psamathe Coroebo desponsata fuisse tradebatur.

34. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κεῖμαι
γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόροιο νέκυς·
ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τοπρίν ποτε· νῦν δ᾽ ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρείῃ μ᾽ ἐξεκύλισσεν ὕνις·
ἦ ῥα κακῶν θάνατόν τις ἐρεῖ λύσιν, ὁππότ᾽ ἐμεῖο,
ξεῖνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

Nr. 34 Vat. Cod p. 232. Primus edidit el *Visconti* in Iscrizioni Triop p 104. *Huschke* Anal. cr. p. 220. Defunctus, cineribus aratro turbatis, queritur, quod ipsi ne post mortem quidem concedatur quies. — V. 1. κῆδος. *ju ta sepultura*. Non quod sepultura mihi defuerit, sic nudus jaceo; humatus enim fui — V. 2. πυροφόρ. γαίης. Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον dixit *Moschus* in Epigr. T. II 411 πεδία πυροφόρα Ἀόνων. *Eurip.* Phoen. 652 — V. 4. ἐζεκύλισσεν. Scr. ἐξεκύλισεν. ὕνις. Sic iterum *Antiphilus* in Ep. a *Br.* inter ἀδέσποτα relato, CCCCL. in quo idem argumentum exornatur, V 4. ἡ δ᾽ ὕνις ἐν νεκύεσσιν. Sic Vat. C. *Planudes*, quem *Br.* sequitur ὕννις δ᾽ ἐν νεκύεσσιν. *Philipp.* Ep XIV. σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόγαιον ὕνιν ubi Cod. ὕνην, *Maximus* π. καταρχ. v. 526. εὖ δ᾽ ἂν ἀεργήλοις σῦνιν πήξειας ἀρούραις. Scr. ἀεργήλοισιν ὕνιν. — V. 5. τις ἔφη. Cod. Sensui laboranti hujus distichi succurrere conatus V. D. qui Visconti operis censuram egit in Ephemer. literariis Jen. pro ὁππότ᾽ emendabat οὔ ποτ᾽ ἐμεῖο. Vir doct. in Apogr. Boschiano: ἦ ῥα κακῶς θάνατόν τις ἔφη λύσιν. quod fortasse probarem, nisi λύσις genitivum adjectum necessario requireret Quare ἔφη mutavi in ἐρεῖ, ut tota enuntiatio interrogative accipiatur: *num quis in posterum mortem malorum finem appellabit, quum*

35. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σᾶμα τόδε Σπινθῆρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

36. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΛΛΟΥ.

Δύςδαιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο κούρῳ
ὥριον, ἀκμαίης οἷά τ' ἐφ' ἡλικίης·
ἀλλὰ τεοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ὑμέναιος,
Οὐδ' Ἥρης ζυγίης λαμπάδες ἠντίασαν,
πένθιμος ἀλλ' Ἀΐδης ἐπεκώμασεν, ἀμφὶ δ' Ἐριννὺς

mihi ne sepulcrum quidem malorum postremum sit? De permutatis litteris φ et ρ exempla vide in Actis Phil. Mon. Fasc. II. p. 143.

Nr. 35 Vat Cod p. 232. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 198.

Nr. 36 Vat. Cod p. 234. Εἰς Κλεάνασσαν ἐν τῷ θαλάμῳ πυρπολῃθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν. Neutrum vere. Scriptum est in puellam, quáe ipso nuptiarum die subita morte exstincta est. Edidit cl. *Chardon.* Magas. encycl. T. V. p. 487. Mélanges. T. I. p. 109. *Huschke* in Anal. cr. p. 211. — V. 1. κούρῳ ὥριον. *Vat.* Corrigebat *Huschke*, κούρου ὥριος; mihi etiamnum videtur verum, quod conjeci: κούρῳ ὥριος. Certe ut κούρῳ γάμῳ junctum pro γαμέτῃ κούρῳ accipiam, quod cl. *Chardon.* volebat, a me impetrare non possum. — V. 3. 4. Comparavit cl. *Huschke Erinnae* Ep. III, et *Ovid.* Heroid. VI. 41. *non ego sum furtim tibi cognita; pronuba Juno Adfuit; et sertis tempora vinctus Hymen. At mihi nec Juno, nec Hymen; sed tristis Erinnys Praetulit infaustas sanguinolenta manus.* — V. 5. Ἐριννύς. *Vat.* Cf. *Brunk* ad *Aeschyl.* VII. c. Theb. 490. ad *Apoll. Rh.* L. II. 220. Ἐριννὺς est ap. *Suid.* in

Φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὅπα·
ἤματι δ' ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς,
τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

37. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἰνόμορον Βάκχη με κατέκτανε θηροτρόφον πρίν·
οὐ κρίσει ἐν σταδίοις, γυμνασίαις δὲ κλυταῖς.

Ἐριννύς. T. I. p. 855. ubi pars hujus distichi laudatur; in μόρσιμον. T. II. p. 575. in Φοίνιος. T. III. p. 641. — ἐπεκώμασεν. Metaphoricum hujus verbi usum illustravi in Anim. T. II. P. II. p. 205. — V. 7 8. laudat Suid. in νυμφεῖος οἶκος. T II. p. 639. ubi νήματι ὁ νύμφιος. Vera lectio non fefellit Portum et Kuster. Cf. Toup. Em. in Suid. P. II. p. 276. — ἀνήπτ. λαμ. παστάς. cave de incendio thalami accipias, quo Cleanassa consumta fuerit. Non magis enim παστὰς facibus, quam officina Vulcani ap. Horat. Od. l. IV. 8. flammis consumta videri debet. ἀνήπτετο, est facibus accensis collustrata est. Sophocl. ap. Schol. Apoll. Rh. L. II. 1213. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος. τῷ δι' Ὀλύμπου πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίουσ' ἱερὰς τριόδους. Quod cum similibus laudat Mitscherl. ad Horat. T. I. p. 65. ubi usus verborum urere et accendere erudite illustratur. Adde Matthaei. ad Jo. Chrysost. Homil. III. p. 34.

Nr. 37. Vat. Cod. p. 254. In marg. Cod. Εἰς ἀκμωνίαν. εἴς τινα παρὰ βακχευτρίας ἀναιρεθέντα. Edidit Reiskius in Sepulcral. nr. 586. p. 79. versione non addita, quod graeca non intelligeret. Nec ego intelligo. Aenigmatis speciem habent.

38. ΗΓΕΜΟΝΟΣ.

Εἴποι τις παρὰ τύμβον ἰὼν ἀγέλαστος ὁδίτας
τοῦτ' ἔπος· ὀγδώκοντ' ἐνθάδε μυριάδας
Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες ἐπέσχον αἷμα τὸ Περσῶν,
καὶ θάνον ἀστρεπτεί· Δώριος ἁ μελέτα.

Nr. 38. Vat. Cod. p. 274. Εἰς τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος μετὰ Λεωνίδα χιλίους, οἵτινες ἐπέσχον ἐν Θερμοπύλαις Περσῶν ὀγδοήκοντα μυριάδας. Edidit *Huschke* Anal cr. p. 199. — V. 3. αἷμα. Vat. κῦμα vel ῥεῦμα volebat cl. Editor; comparans *Tyrtae.* III. 21. σπουδῇ τ' ἴσχεθε κῦμα μάχης. *Lucreti.* L. V. 1288. *aere solum terrae tractabant, aereque belli Miscebant fluctus, et volnera vasta ferebant.* — Alterum, ῥεῦμα τὸ Περσῶν, adstruas *Aeschyl.* Pers. 89. ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Ib. 411. τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ ἀντεῖχε. Sed vera est procul dubio emendatio viri acutissimi *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 324. ἐπέσχον λήματι Περσῶν. *Philiad.* Anal. T. III. p. 329. ἄνδρες τοί ποτ' ἔνασαν ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος, λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος. Idem vocabulum restitue *Antipatro Sidon.* LXXXII. 7. ubi in Cod. est: ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάρρων ἀμιν Ἀταλάντας. Scr. κάρρον λᾶμ' ἦν Ἀταλάντας. (In ejusdem Ep. V. 1. scr. οὐχὶ βαθυστόλμων [Vat. Cod. βαθυστόλων. Vulgo βαθυζώνων] Ἱππαρχίαι ἔργα γυναικῶν). Cf. Anim. T. II. 2. p. 207. T. III. 2. p. 214. ubi fortasse legendum: μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς διὰ (vulgo καὶ) λήματος. — V. 4. αὐ μελ. *Cod.* ᾱ et ᾱν passim confusa. Similiter Dorienses laudantur a *Damaget.* Ep. VI. 3. Δωρικὸς ἀνὴρ Πατρίδος, οὐχ ἥβας (sic Cod.) ὀλλυμένας ἀλέγει.

39. ἈΡΧΙΛΟΧΟΥ.

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντά τε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ' ὑπένερθεν ἔχεις.

40. ΑΔΗΛΟΝ.

Μή, ξέν' ὁδῖτα, σπεῦδε· τί γάρ; νέκυς, ᾧ ποτὶ παίδων
τῶν ἀγαθῶν ἡδ' ἦν, Ἀρχιγέρων ὁ γέρων·

Nr. 39. Vat Cod. p 275. Εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφῶντα Ναξίους. — V. 1. μεγατίμιοι Cod. — V. 2. ῶι μ. γᾶ ὑπ Cod. Saepe in Membranis ωι scribitur et ῳ, ubi ῶ scribendum erat. Sic σωίζειν, θνήισκειν, ζῶιος ut alia saepissime reperiuntur. Pro γᾶ scripsi γαῖ ut hiatum tollerem.

Nr. 40. Vat. Cod. p. 323. Εἰς πρεσβύτου τινὸς τάφον ἀνώνυμον. Edidit *Reiske* nr. 763. p. 159 — V. 1. ἢ ξενολατι τειδεστι τι γάρ. *Cod.* Emendavit *Reiskius*: ὦ ξεῖν' ὁδῖτα. — τί δ' ἐστί; τί γάρ; νέκυς . . . Posui id, quod mihi maxime videbatur probabile, licet non ignorem, in ejusmodi lectionum monstris omnem emendationem esse lubricam. In ολα tamen οδιτα facile agnoscas, syllaba τι ob proxima sequentia omissa; tum σπεῦδε a τειδε non multum abest; certo literas σ et τ, ει et π sexcenties permutatas esse constat. De τί γάρ; dixi in Actis Phil Monac. Fasc. III. p 298. sq. — V. 2. τῶν ἀγ. ἡδ' ἦν. *Reiskius* χορὸς ἦν. quod nimium abhorret. Legendum suspicor:

πᾶν ἀγαθῶν κήδευμ'·

Sic etiam ποτὶ locum suum tuetur, quod *Reiskius* in ποτὲ mutabat. Liberorum suorum curam praedicat senex, qua ipsi omnia bona, quibus indigeat senectus, contigerint. ἦν subaudiri potest. Cf. *Schaefer.* Meletem. p. 43. et p. 141. — Ἀρχιγέρων. pro nomine proprio habebat *Reiskius*; fortasse recte, quamquam nec ἀρχιγέρων, *valde senex*, inep-

ἀλλὰ φίλος γ', ὦ πρέσβυ, γένοιτο τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς ἐρέμον ἡλικίης.

41. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν ὃν Δία κικλήσκουσιν.

42. ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὤ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἀπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

tum fuerit. Tum distinxerim:

πᾶν ἀγαθῶν κήδεμ'· ἀρχιγέρων ὁ γέρων,

ἀλλὰ φίλος γ'· β. ὦ πρέσβυ..

valde senex quidem ille; sed suis carus. — Quae sequuntur, viatoris sunt, qui bonis defuncti liberis, ut et ipsi ad senectutem perveniant, optat *Corn. de Pauw* in notis Msc. prius distichon in hunc modum tentat infeliciter: Ἦ ξεῖν' ὀτόττυζ', εὕδει γὰρ νέκυς, ᾧ ποτὶ παίδων . . . ὀτοττύζειν *dicere* ὀτοττοῖ, ὀλολύζειν. *ὀτοττύζειν et ὀττοτύζειν non differunt; nam litera transposita in gratiam versus"*

Nr. 41. Vat. Cod. p 329. Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ. Huic versui, bis in Cod. scripto diversis manibus, appinxit alia manus hunc: ὧδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν Δία κικλήσκουσιν. Illo versu Pythagoram, antrum Idaeum ingressum, Jovi sepulto parentasse, narrat *Cyrillus* adv. Julian. L. X. p. 342. C Eundem sine auctoris nomine commemorat *Jo. Chrysost.* in Comm. ad Titum T. XI. p. 744. A. De Jovis apud Cretenses sepulcro, argumento adversariis ethnicorum valde opportuno, vide *Clem. Alex.* Protreptic. p. 32. *Lucian.* de Sacrific. §. 10. T. III. p. 75. ed. Bip. in Jove Trag. §. 45. p. 279. *Spanh* ad *Callim.* H. in Jov. v. 8. p. 32.

Nr. 42. Vat. Cod. p. 375. Εἰς τὸ ταχὺ τὸν βίον παρέρ-

43. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σπάρτης καὶ Σαλαμῖνος ἐγὼ φυτὸν ἀμφήριστον·
κλαίω δ' ἠϊθέων ἔξοχον ἢ προμάχων.

44. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, δώρου γένος, ἀρδεύοιτε

χεῖσθαι. Legitur hoc distichon inter sententias *Theognidis* v. 539. sub ejusdem et *Besantini* nomine ap. *Stobae.* Flor. Tit. CXVIII. p 589, 1.

Nr. 43. Vat. Cod. p. 375. ἄδηλον ἐπί τινι ἢ τίνος ἐστίν. Bis legitur in membr. P. 375 et 413. Est in *Grotii* Anthol. Mantissa IV. T. III. p. 438. qui vertit: *Arbor, lis Spartae de qua fuit et Salamini, Nunc juvenem egregium Martis honore tego.* Longe rectius intellexit cl. *Chardon*, Mag. encycl. an. VI. 1. p. 334. et Mélanges. T. I. p. 402. s non de arbore, sed de homine, cujus originem sibi disputabant Sparta et Salamis. — V. 2. κλείω. *Cod.* loco priore, κλαίω, loco sec. Perquam incommodus est versus exitus, ἢ προμάχων. Expectabatur: ἐν προμάχοις. *Chardon.* vertit: *je pleure le plus brave et le plus intrepide des jeunes guerriers.* Ad quem referatur hoc distichon, nobis non magis constat, quam auctori lemmatis. Aenigmatis speciem habet.

Nr. 44. Cod. Vat. p. 411. Εἰς τὰς νύμφας παρὰ Τιμοκλέους κηπούρου. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 202. — V. 1. δώρου γένος. Verba variis conjecturis tentata, ὀρέων γένος, ἱερὸν γένος, κοῦραι Διός. Priores hae conjecturae, per se quidem minime absurdae, brevem syllabam in caesura relinquunt; tertia a membranarum vestigiis nimis recedit. Verbum γένος verum videtur. *Callim.* H. in Del. v. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρί. Ib.

τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσυμέναι·
Καὶ γὰρ Τιμοκλέης ὔμμιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὥρια δωροφορεῖ.

45. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀρχαῖα τῶ πόλλωνος τἀναθήματα [ταῦτα]
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ' ἑπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
Τοις δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἦδ' ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδε γάρ νιν ἐξέβη μετρούμενος.

v. 256. Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένοιτ ἀρχαίοιο. In δώρου nomen proprium montis aut fluvii latere videtur; nec corruptum fortasse nomen, sed ignotum. — V. 2. ἐπεσσόμεναι. Cod. *Huschkius* in Apographi, quo utebatur, margine notatum invenit, ἐπεσσόμεναι, sive ἐπεσσυμέναι. Hoc videtur verius. Idem vir doctus comparavit Ep. *Hermoicreont.* Anal. T. II. p. 252. *Damostrati.* T. II. p. 259.

Nr. 45. Vat. Cod. p. 433. Hi versus in Cod. cohaerent cum Epigrammate *Theocriti* in Caicum foeneratorem, nr. XXI. Anal. T. I. p. 382. neque spatio relicto, neque lemmate apposito. Sequitur aliud Epigr. *Theocriti*, cum inscriptione Τοῦ αὐτοῦ. Nostros versus qui commemoraverit novi neminem; nec quem sensum habeant dixerim. — V. 1. τῶι πολλάνοι. *Vat.* quod me recte emendasse nullus dubito. Ταῦτα, quod versum justo longiorem reddit, uncinis inclusi. — V. 3. ἢ δ' ἐν. *Vat.* Corrige: ἦν ἐνιαυτ. Sensus esse videtur, basin quorundam horum anathematum ducentis annis juniorem fuisse ipso, quod sustentabat, munero.

46. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Καλλιόπη εἰς Γεώργιον.
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

47. ΑΔΗΛΟΝ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς ὁρῶν τὰ ὅπλα κείμενα.
Μῆτερ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἀγλαὰ δῶρα κομίζει;
ἀγχεμάχῳ σέο παιδί, τὰ μὴ πάρος ἤρκεσεν ἀνήρ·
οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ' Ἕκτορι χεῖρα κορύσσει
ἡμετέρην, καὶ Τρωσὶν ἀεικέα λοιγὸν ἐγείρει.

48. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Πάρις τρωθέντος Μενελάου.
Ἔῤῥετε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Αἰγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

Nr. 46. Cod. p. 437. In marg. ὡραῖον. Scriptum videtur in *Georgium Pisidam*, nobilissimum suae aetatis poëtam.

Nr. 47. Cod. p 437. Refertur ad *Homer.* Ιλ. τ. 12. sqq. Edidit *Huschke* p. 283. — V. 3. οἶδα νῦν ὅτι πολλά τ' ἐφ'. *Cod.* versu mutilo. Scripsi quod et metrum flagitabat et sensus, δὲ interposito et πολλὰ in Παλλὰς mutato. — V. 4. ἡμετέρης. *Cod.* quod praeeunte *Huschkio* emendavi.

Nr. 48 Cod p 438. Edidit *Huschke* An. cr. p. 284. Conf. Ιλ. δ. 104. Quod h. l. Paris gloriatur, Menelao interfecto suam ipsius laudem insigniter auctum iri, id ad universi belli exitum referri potest. Sed verisimilius, in lemmate librarium errasse, ut Πάρις scriberet pro Πάνδαρος. — Ad V 1. cl. editor comparavit *Homer.* Ιλ. φ. 239. ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες. Adde Ιλ. δ. 242. Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες.

49. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀλθαία παρακαλοῦσα τὸν Μελέαγρον.

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι, οὐδ' ἀλεγίζῃ
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπόειπας ἀκωκήν,
αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνέα, καὶ νιαστῆρας.

50. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἄλκηστις τοῦ Ἀδμήτου ζεύξαντος λέοντα καὶ κάπρον εἰς τὸ ὄχημα.

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τεὴν ἔστρεψαν ἀπήνην,
καὶ νύμφην βοόωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

— αἰγιαλῆες. *Hesych.* Αἰγιαλεῖς· οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, πρότερον Ἴωνες.. νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι. Conſ. *Valken.* ad *Herodot*, L. V. p. 406. 83. —. Pro ἔβρετε οἱ — ſortasse τοι scribendum, aut δή.

Nr. 49. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 283. Nota Historia ex Ιλ. ι. 580. In titulo nomen matris Ἀλθαα scribitur. In hac ſabula ap. *Apollodor.* I. 8 3. p. 57. pro ἀμφισβητούντων δὲ τῆς θήρας φασὶ τῶν Θεστίου παίδων — scribendum videtur: τῆς θήρας χάριν. quod lenius quam τοῦ θηρὸς corrigere, aut verba τῆς θήρας φασὶ e textu proſcribere.

Nr. 50. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 284. Hiſtoriam illuſtrat *Apollodor.* I. 9. 15. ubi unice vera eſt emendatio *Kopiersii* — θάλαμον . . . δρακόντων σπειράματι πεπληρωμένον. pro σπείραμα. — V. 1. ἔστρεψαν. *Cod.* ἔστεψαν, videtur legendum, *ornaverunt, instruxerunt.* Perpetua horum verborum conſuſio. Sic etiam in *Leonidae Tar.* Ep. X. 6. στρεπτοῖς et στεπτοῖς conſuſa. — V. 2. βοόωσιν. Comparat cl. Editor *Eurip.* Helen. v. 1449 πᾶσαν δὲ χρῆν Γαῖαν βοᾶσθαι μα-

51. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πηλεὺς ἀκούων ὅτι ἀπόμαχός ἐστιν Ἀχιλλεύς.

Πηλιάδες σκοπιαί, κουροτρόφοι, εἴπατε παιδί,
ὃν Χείρων ἐδίδαξεν ἀριστεύειν ἐνὶ χάρμῃ,
μῆνιν ἀποῤῥίψαι καὶ λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς.

52. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Αἴαντα φιλωθῆναι.

Οὐ θέμις ἐν φθιμένοισιν ἔχειν κότον· ἄλγεα γαίης
καλλείψας ἀγάπαζε τεὸν φίλον· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων· βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,

καρίαις ὑμνῳδίαις Ὑμέναιον Ἑλένης.

Nr. 51. Cod. p. 438. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 285. — V. 2. ἀριστεύειν jungo cum ἐδίδαξεν, quamvis, quod sic Chironi tribuitur, ap. *Homerum* Ιλ. λ. 782. ad Peleum reſertur: Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. — V. 3. μῆνιν, ductum ex Ιλ. π. 281. ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι. Vtrumque locum suppeditavit cl. *Huschke*.

Nr. 52. Cod. p. 438. Est in Anal. crit. p. 282. ubi in lemmate φίλον θῆναι uncinis inclusum est. Membr. φιλωθῆναι praebent, quod sincerum est. *Suid.* φιλωθέντες . . . . φιλωθῆναι· φίλος γενέσθαι· ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ φιλωθῆναί οἱ. Καὶ αὖθις· φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε. Exciderunt itaque in lemmate ea, quae ad Ulyssem pertinebant. Conf. Od. XI 543 — 564. Ex quo Homeri loco hi versus derivati sunt. — V. 4 Ζεὺς δέ. Cod. Odyss. l. c. v. 537. οὐδέ τις ἄλλος Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν

ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων· βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,
Ζεύς τε πατὴρ, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς·
Αἴθε δὲ τεύχεα ῥίψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις, καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

53. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Νέστωρ ἀκούσας Ὀδυσσέα ἐπανελθόντα.

Ἐσθλὸς ἀνὴρ φύγε πόντου ἀπηνέα καὶ μετὰ μόχθον
ἐς πάτρην ἀφίκανεν, ἐμοῦ δέ κε φέρτερος εἴη,
εὖ δεδαὼς πτόλιάς τε καὶ ἔθνεα καὶ νόον ἀνδρῶν.

54. Α Λ Λ Ο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ καμὼν νόστησεν ἀνὴρ τλήθυμος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης κλέος ἔσχεν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν ἀεὶ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.

στρατὸν αἰχμητάων Ἐχέτλως ἤχθηρε· τεὸν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. Ipsa verba sumta ex Ιλ. ε. 87.

Nr. 53. Cod. p. 438. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 285. cujus haec sunt ad V. 3. „In margine ἤθεα repositum pro ἔθνεα. Probo vulgatam propterea quod sequitur νόον ἀνδρῶν. Hoc *mores hominum* vertit *Horatius* Epist. I. 2. 19. secutus Homerum: *Qui domitor Trojae* etc. Ita in Epist. IV. Euripidea distinguuntur, καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ ἰδιῶται πολλοί. Alteri tamen lectioni respondet locus *Heliodori* II p. 97. πολλαὶ μὲν αἱ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πεῖραν ἥκουσιν."

Nr. 54. Cod. p. 438. *Huschke* Anal. cr. p. 286. notis non additis. In V. 3. obscurior est verborum nexus in ἀλλ' ἔμπης. Sic

55. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι ὁ Πρίαμος τοῦ Ἑλένου διδόντος βουλὴν τοῖς Ἕλλησιν ἵνα ληφθῇ Τροία.

Τὰ δῶρα λαμπρὰ προςφέρεις τῇ πατρίδι.

56. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι Περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ κήτους, τῆς Ἀνδρομέδας μὴ θελούσης αὐτὸν λαβεῖν.

Σεῖο νόον πέτρωσεν ἀμείλιχα δέσμια πέτρης,
καὶ λίθου ἐκτελέσειε τεὸν δέμας ὄμμα Μεδούσης.

57. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι Ἱπποδάμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οἰνομάου, Πέλοπος μὴ θελήσαντος αὐτὴν λαβεῖν.

accipienda videntur': Multa quidem mala Ulysses pertulit, at tamen gloriam inde praemium retulit. Vulgari significatione pro ἀλλ' ὅμως est ἀλλ' ἔμπας ap. *Eurip.* Alcest. 505 — 509. *Aratum* Phaen. 294.

Nr. 55. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 286. De Heleno Trojae expugnationem praedicentis, veterum loca indicavimus ad *Tzetzae* Posthom. v. 571. et 573. p. 152. s.

Nr. 56. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 287. Andromedam a Perseo liberatam liberatori suo nubere noluisse, ab aliis non traditur. In epico carmine aliquo hoc fuisse, aut in tragoedia verisimile est. — V. 1. Forma δέσμια carent Lexica.

Nr. 57. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 287. Nota historia de Oenomao, Hippodamiae consilio, Myrtili machinationibus interfecti. Cf. *Tzetza* ad *Lycophr.* v. 156. et qui fontem fabulae τὰς μεγάλας Ἠοίας laudat, *Pausan.* L. VI. 21. 6, 7. *Philostr.* Imagg I. 17. p. 788. *Phi-*

Ἀπεστράφης .νῦν ὡς λαβὼν ἐξουσίαν·
ταύτῃ γὰρ οὐ πέφυκε συντρέχειν Ἔρως·
Ἔρως γὰρ ἄλλην ἀνταμείβεται τρίβον.

58. ἩΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Παντάρβην φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωήν·
ῥηϊδίως Μοίραις καὶ τἀδόκητα πέλει.

59. ΣΤΡΑΤ.

Κεῖτο δ' ὁμοῦ σάκος, ἔγχος ...... θώρηξ, κόρυς, ἵππος.

60. ΑΛΛΟ.

Ἀσπίς, τόξα, βέλεμνα, κόρυς, ξίφος, ἄλκιμον ἔγχος.

lostr. Jun. 9. p. 873. in cujus capitis fine scribendum procul dubio: καὶ τὰ μέλλοντα περὶ τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίγνεσθαι, pro γίνεται. Hippodamiam post Oenomai caedem a Pelope repudiatam esse, aliunde non constat. — V. 2. ταύτῃ, *potentiae cupiditati* procul dubio, quae ab Amore aliena esse solet. Pro *conspirare* συντρέχειν posuit *Eurip.* Orest. v. 1215. *Heliodor.* L. I. p. 68. λόγος πρὸς τὸ βούλημα συντρέχων. Id L. IV. p. 249. συντρέχομεν τῇ βουλήσει τῶν κρειττόνων. — V. 3. ἀνταμείβεται, pro simplici ἀμείβεται.

Nr 58. Cod p. 442. Est in *Heliodori* Aethiop. L. VIII. 11 T. II. p. 250 ed. Bip. V 2. τἀδόκητα. an τ' ἀδόκητα, ne syllaba in crasi corripiatur. — De adverbio ῥηϊδίως cum πέλει conjuncto ne dubites, confer *Heusdium* in Specim. p. 6 *Schaefer.* ad Dion. Halic. p 76.

Nr. 59. Cod. p. 442. Margini adscriptum στρατ. fortasse nihil aliud significat quam στρατιώτου. Edidit hunc versum cum duobus sequentibus, *Hitschke* Anal. cr. p. 288. In V. 1. excidit vocabulum, fortasse ἀκίς.

61. ΑΛΛΟ.

Ἰός, τόξα, σάκος, κυνέη, δόρυ, φάσγανα, θώρηξ.

62. ΑΔΗΛΟΝ.

Γῆμε Κριτωνιανός με, Σόλων ἐτέκνωσεν, ἐκλήθην
Μελτίνη, πλάσθην ἀνδρὸς ἐμοῦ παλάμαις.

63. ΑΔΗΛΟΝ.

Χιονέην τρίχα Παιήων ἐκέλευέ με χρυσῷ
δαιδάλλειν ἀγανοφροσύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων,
οὕνεκεν ἐξ ἐμέθεν τόδε οἱ θυμῆρες ἔκρινεν.

64. ΑΛΛΟ.

εἰς βίβλον.

Εὐμενέως πρώτοιο δεδεγμένος ὄργια βίβλου
Φιλοπόνου, γραφίδεσσι δεδεγμένα βένθεα μύθων,
κοιράνου Αὐσονίοισι διδάσκαλε, ἵλαος εἴης.

Nr. 62. Cod. p. 444. Nondum videtur editum. V. 1. vitiose legitur in membr. κριτωνίαν ὅς με σόλον ἐτέκνωσεν θηλήθην. quod leni mutatione restitui. Inter θηλήθην et εκληθην perparum interest, quum litterae θ et ε, η et κ facillime permutentur. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam maritus Critonianus sua manu fictam posuerat.

Nr. 63. Cod. p. 444. Hi quoque versus videntur inediti. In verbis nihil est difficultatis, sed quo referenda sint, et de cujus crine agatur, non apparet. V. 2. ἀγανοφροσύνῃ jungendum videtur cum ἐκέλευεν.

Nr. 64. Cod. p. 444. Nec hos versus vidi editos. Scripti sunt ad praeceptorem imperatoris romani, nescio cujus, et pro libri cujusdam dedicatione habendi sunt. V. 1. εὐμενές. Cod. quod in εὐμενέως mutavi. — ὄργια. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 320. — V. 3. δεδεγμένα. Corrigendum videtur δεδειγμένα: verbo

65. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσσα Μένανδρος
ἔγραφεν, ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

66. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς γάμον ἔζευξέν με νεοζεύκτοιο Προκίλλης
τὸν νυμφῶν θαλάμοις αἰὲν ἀειδόμενον,
Εὐξάμενος τάδε Μῆνις ὁ Κωμικός· ὦ Ὑμέναιε,
ἔρχεο καὶ νύμφῃ καὶ γαμέοντι φίλος.

67. ΠΑΛΛΑΔΑ τοῦ ΜΕΤΕΩΡΟΥ,

εἰς τὸν Μαρίνης οἶκον.

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
ἐνθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
χώνη φόλλιν ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

rum reconditorum orgia stilo prodita et in lucem prolata. Aristophan. Ran. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ᾽ ἡμῖν κατέδειξε. *Lucill.* Ep. LXXVIII. οἱ καταδείξαντες βιβλία.

Nr. 65. Cod. p. 444. Non novi editum. Pars esse videtur Epigrammatis in comoedum, cujus nomen cum priore disticho periit.

Nr. 66. Cod. p. 444. Hoc quoque Epigramma non videtur editum. V. 1. ἔζευξέ με. Cod. ἔζευξεν voluit, quamquam vel sic sensus minime expeditus. Hymenaeus loquitur, quem Menis Comicus, nuptias cum Procilla celebrans, invocaverat. In ἔζευξεν aliud quid latet.

Nr. 67. Cod. 447. Edidit *Reiskius* in Anthol. p. 144. nr. 723. post *Jensium*. Notabilis est in lemmate titulus τοῦ μετεώρου *Palladae* tributus. Agitur de statuis deorum dearumque ad Christianorum cultum translatis, et sic servatis, idque in domo *Marinae*, quam aliunde non novi.

68. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἰσαύρους.

Αὔραις Ἰσα-θέουσιν, ὅθεν λάχον οὔνομα τοῦτο.

69. ΑΛΛΟ.

εἰς κολόκυνθον.

Εἰπέ μοι, ὦ κολόκυντε, τίνος χάριν εἰσέτι καὶ νῦν
οὐ σικύων ἐφάνη διερὸν γένος, οὐ κολοκύντων;

Epigramma inprimis memorabile, ex quo colligas, factum fuiſse interdum, ut simulacra veterum deorum, mutatis fortasse attributis, in aedibus sacris collocarentur. Cujus usus an alibi mentio fiat, ignoro; certe doctissimi viri, quos consului, in veteribus ecclesiae christianae monimentis nihil se hujusmodi reperisse affirmabant. Quae enim error seriorum temporum, aut pia fraus in hoc genere peccavit, huc non faciunt. Quanta vero cura etiam christiani Imperatores priscae artis opera ab interitu servare studuerint, multis exemplis allatis docuit *Fea* ad *Winkelmanni* Histor. Art. T II p. 416 a not 1. T. III. p 278 sqq Inprimis autem huc facit distichon, quod infra exhibebimus, nr. 131.

Nr. 68. Cod. p. 448. Edidit *Jensius* nr. 74. *Reisk* nr. 724. p. 144. qui *Palladae* esse existimat. *L. Holsten.* ad *Stephan. Byz* V. Ἴσαυροι. p. 148 hunc quoque versum ex Cod. excitat, et *Berkelius* p. 421. qui comparavit praeterea *Ammian. Marcell.* L. XIV. c. 2. p. 9. ed. Val de Isauris agentem: *raptim igitur properantes, ut motus sui rumorem celeritate nimia praevenirent, vigore corporum ac levitate confisi, per flexuosas semitas ad summitates collium tardius evadebant.*

Nr 69. Cod. p. 448. Post *Jensium* (nr. 75.) edidit *Reiske* nr. 725. p 144. — V. 1. ὦ κολόκυντε. Servavi scripturam Cod. qui

Ὁ κολόκυνθος πρὸς ταῦτα·

Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ᾽ ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθλην.

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸν ἀπὸ κόντου κατερχόμενον θηριομάχον.

Κόντον ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ᾽ εἰς ἠέρα ῥίψας
ἰδνώθη προκάρηνος, ἀνεγρομένου δ᾽ ὑπένερθεν
θηρὸς ὑπερκατέβαινεν ἐϋστρέπτοισι πόδεσσιν·
οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ᾽ ἴαχον· ἔκφυγε δ᾽ ἀνήρ.

in lemmate tamen κολόκυνθος exhibet. Utroque modo scribitur. Cf. *Athenae.* L. II. p. 59. 6. *Stephan.* Thes. Gr. L. T. V. p. 1259. *F. Bodae. a Stapel.* ad *Theophrast.* L. VII. p. 783. *Reiskius* V. 1. κολόκυνθε dedit. V. 2. κολοκύνθων. Vat. Ibidem post σικύων inscritur γένος, quod cum *Reiskio* omisi.

Nr. 70. Cod. p. 448. Edidit *Jensius*, nr. 75. *Reiskius* p. 144. nr. 726. θηριομάχοι sunt, qui cum bestiis in arena pugnant, praecipue cum leonibus, qui θῆρες appellantur prae caeteris. *Schol. Apoll. Rhod.* I. 1243. *Alberti* ad *Hesych.* p. 1712. 37. Iidem vulgo vocabantur κυνηγοί, et amphitheatrum, in quo pugnabant, κυνηγέσιον. Vide *du Cang.* Lex. Gr. med. aevi. p. 764. Is, de quo hoc Epigramma agit, de conto, terrae infixo, in quo corpus librabat, belluam irritasse videtur. Quae quum se erexisset, ille se de conto celeri saltu dejecit et bestiam effugit. — V. 2. ἀνεγρομένοιο δ᾽ ὕπερθεν. Vat. unde *Reiskius* ὑπαίθεν fecit, *subtus* vertens. Lenius videbatur, quod in textu posui. — V. 4. οὐδὲ λάβεν, ὁ θὴρ τὸν ἄνδρα sc. dura tamen brevitas. — μετίαχον. Cod. quod cum *Reiskio* emendavi.

71. ΑΔΗΛΟΝ.

ἔχει τὰ ΚΔ γράμματα.

Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος.

72. ΑΛΛΟ.

ὅμοιον.

Ἀβρὸς δ' ἐν προχοαῖς Κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ.

73. ΑΛΛΟ.

τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα.

Τρηχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

74. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ῥιγηλὴ πάντως ἔνοσι χθονός, εἴτε σε πόντου.

No. 71. 72. Cod. p. 448. Habet Planud. p. 23. St. cum lemmate: στίχοι ἔχοντες τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα. — V. 2. φθογγάζεταί Vat. φθεγγάζετο. Plan. Hanc verbi formam ex *Jone* excitat *Schneiderus*.

Nr. 73. Vat. C. p. 449. Hunc versum alibi non vidi editum.

Nr. 74. Vat. C p. 452. Edidit cl. *Chardon de la Rochette* in *Mag. encycl.* an. V. 4. p. 317. et iterum in *Mélanges*. T. II. p. 313. — V. 1. πασῶν ἐνοσίχθονες. *Vat.* Fluminis nomen latere in voce ῥιγηλὴ existimabat cl. editor, aut legendum: ῥιγηλῆς παῖς ὢν ἐνοσίχθονος, *fili timende Neptuni.* Voce in duas divisa, et πασῶν in πάντως mutato, hunc versum sanari posse existimabam. Poeta, nova sibi domo exstructa, terrae motum, rem ipsi omnium maxime timendam, deprecatur. Jam veteres philosophos terrae motum modo a ventis, in terrae visceribus inclusis, modo ab undis derivasse, satis constat. Cf. *Plutarch.* de Plac. Phil. L. III. 15.

εἴτ' ἀνέμων αἴρει ῥεῦμα τινασσόμενον,
οἵα μοι ῥύευ νεοτευχέα· δεῖμα γὰρ οὔ πω
ἄλλο τόσον γαίης οἶδ' ἐλελιζομένης.

75. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε,
θάμνος τ', οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς·
ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλιος ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός

Seneca Nat. Quaest. II. 1. *Jah. Bake* ad Posidonii Reliqu. p. 82. s. *Schneider* Anmerk. zu den Eclog. Physic. p. 108. sqq. — V. 2. ῥέει. Vat. quod emendavi praeeunte *Rochetto*, ut et mox V. 4. οἶδ' ἐλελιζομένης, pro εἰδελελιζομένης, ut in Cod. legitur. — V. 3. οἶνεία Vat. Pro οὔ πω vide an οὔ τι legendum sit.

Nr. 75. Vat p. 453. Est in *Planud.* p. 117. ed. St. Duos priores versus excitat *Diogen. Laert.* VIII. 77. et plurimi alii, quos laudat *Sturzius* in fragm. Empedoclis p. 466. sq. qui et varietatem lectionis enotavit. — V. 2. ἔμπυρος. In hac voce, quam Vat. C. tuetur, explicanda, vehementer trepidant Interpretes, qui peculiare quoddam piscium genus anquirunt, quod ἔμπυρον vocari potuerit; alii ad conjecturam confugiunt. At verum sensum, quod nec *Menagium* fugit, explicuit *Aristoteles* de Respiratione c. 14. Ἐμπεδοκλῆς οὐ καλῶς τοῦτ' εἴρηκε, φάσκων τὰ θερμότητα καὶ πῦρ ἔχοντα πλεῖστον τῶν ζώων ἔνυδρα εἶναι. V. 3-7. ex *Diogen. Laert.* VIII. 62. p. 531. habentur in Plan. p. 117. St. ubi et alii quinque versus addunfur. Cf. *Sturz.* p. 646. s. Legebantur initio τῶν καθαρμῶν. — V. 4. ἀν' ἄκρα πόληος. Vat. ut et alii. πόλιος in vett. edd. Plan. quod probavit *Brunck.* in Lectt.

πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥςπερ ἔοικεν
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε θαλείοις.

76. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τοὺς Ἴβηρας καὶ Ἀρμενίους ὅτε ὑπετάγησαν
τῷ τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖ.

Ἀρμενίων τάδε φῦλα καὶ ἄλκιμον ἔθνος Ἰβήρων,
Χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἑκούσιον ἐς ζυγὸν ἦλθον,
θεσμῷ ὑπεδρήσσοντες ἀνικήτων βασιλήων.

77. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς λουτρὸν ἐν Σμύρνῃ.

Χῶρος, τίς μερόπων σε λιπαυγέα τὸ πρὶν ἐόντα
πλούσιον ἐν φέγγει θῆκατο λουομένοις;

p. 216. ubi similis Synizesios exempla dedit. — V. 7. περίστρεπτος. Vat. περίστεπτος. Diog. Laërt. Cf. supra ad nr. 50. — θαλείοις, ed. Flor. θαλείης. *Diog. Scaliger.* in not. mst. στέφεσίν τε θαλλοῖς. Optime habet lectio codicis στέφεσιν θαλείοις, i. e. θαλεροῖς. *Eustath.* ad Odyss. p. 759. s. ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκους θέμενοι, θάλειαν ἑορτὴν ἀγάγωμεν. quae *Anacreontis* esse docemur ex *Athen.* XV. 4. p. 674. C.

Nr. 76 Vat. Cod. p. 456. Quae ad hoc Epigramma illustrandum faciunt, petere licet ex *Sozomen.* Hist. Eccl. II. 7. p. 368. II. 8. p. 370. ubi Iberi traduntur ad Constantinum Imperatorem legatos misisse, συμμαχίας καὶ σπονδὰς φέροντας, ἀντὶ δὲ τούτων ἱερέας τῷ ἔθνει ἀποσταλῆναι δεομένους. Cf. *Le Quien* Orient. Christ. T. I. p. 1333. et 1356. — V. 1. τάδε φῦλα. Ex his verbis fortasse suspiceris, hos versus tabulae pictae fuisse adscriptos, quae Armeniorum et Iberorum ad Imperatorem romanum legationem repraesentaret.

Nr. 77. Vat. C. p. 461. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 274. — V. 1. „χω-

τις δὲ καὶ αἰθαλόεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον ἄρτι,
κεῖνον ἀϊστώσας, Φαιδρὸν ἔδειξε δόμον·
Φρηνοδόφηος πᾶσι Θεοδωρίας, ὡς ἐτεόν δή,
κἂν τούτῳ καθαρὴν δεικνύμενος κραδίην·
ὃς γὰρ ἐὼν πόλιος κτεάνων ταμίης τε πατήρ τε,
κέρδεσιν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐμίηνε χέρας·
ἀλλὰ θεὸς Φιλόπατριν, ἐρισθενές, ἄφθιτε Χριστέ,
πήματος αὐτὸν ἄτερ σῶζε τεῇ παλάμῃ.

78. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἵππου εὐῤῥείτην χρονίῃ μάστιγι δαμέντα . . . .

ρος. Apud hos serioris aetatis scriptores universe significat aedificium qualecunque, ut templum etc. Anal. T. III. p. 139. ep. XXVIII. χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος. Agathias Ep. LII. χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην στυγερωπὸς ἰδέσθαι. *Leontius* ep. XI. ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων. *Agathias* in Praefat. v. 118. ὅσσα περ ἢ γραφίδεσσι χαρέξαμεν, ἤ τινι χώρῳ." *Huschke*. — V. 3. ῥύπῳ πεπαλ. *Antip. Sid* Ep. 61. πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος. *Callimach.* Lav. Pall. 7. λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα. V. 4. ἀιστώσας i. e. ἀφανίσας. — Φαιδρὸν ἔδειξε. *illustrem reddidit.* Eadem vi Ep. ἀδ. in Stat. Aurig. XXII. οὐ μόνον ἐν σταδίοισι κατέστεφε πότνια Νίκη, Ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον. — V. 5. In corruptissima voce, quae hunc versum incipit, latet nomen patris *Theodoriae*; nam πᾶσι in παῖς mutandum esse, in oculos incurrit, et monuit *Huschke*. — V. 7 πόλιος πατήρ. sic *summus* in urbibus *magistratus* appellabatur. Conf. *Du Cange* Lex. Gr. med. p. 1131.

Nr 78. Cod. Vat. p. 463. cum lemmate: εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ καλούμενον ἵππον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Edid *Huschke* in Anal. cr. p. 276. — V. 1.

χρυσείῳ πολύολβος ἄναξ ἤγειρε χαλινῷ.

79. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δάφνης εὐπετάλοιο φερώνυμόν ἐστι λοετρόν.

80. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ,

ἐν κώμῃ τῆς Σμύρνης.

Οἶσθ' ἔτλης καὶ τοῦτον, Ἀγακλείδη, μέγαν ἆθλον,
θυμῷ τολμητῇ κῦδος ἄριστον ἑλών·
νύμφης ἀρχαίης Βάσσης πολυκαγκέα χώρην
ὕδασι καὶ λουτροῖς θῆκας ἀφνειοτέρην.

81. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ,

τοῦ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ,

εἰς κόγχον ἔχουσαν Ἀφροδίτην.

Ἁ μέγα σοί, Διόνυσε, χαρίζομαι· εἰς ἐμὲ Κύπρις
λούεται· ἐξ αὐτῆς σοὶ τὰ κύπελλα φέρω.

ἵππος. ipsa aqua est, quae natura sua incitata (quam χρονίην μάστιγα appellat) volvitur. χαλινὸς autem aedificium est, in quo aqua ad balneum continebatur.

Nr. 79. Cod. Vat. p. 463. Edidit *Huschke* l. c.

Nr. 80. Vat. Cod. p. 471. *Huschke* Anal. cr. p. 276. a. In Agacliden quendam, qui locum olim aridum aqua et balneis instruxerat. — V. 3. Βάσσης. Pro depravato habebat cl. editor, qui *Heynii* conjecturam profert, βήσσης, *convalle*, legentis. Mihi nomen videtur Nymphae, cui ille locus sacer erat. — πολυκαγκέα. μεγάλως κατάξηρον. *Hesych.* Idem est h. l. quod δίψιον. Cf. *Homer.* Ἰλ. λ. 641.

Nr. 81. Cod. Vat. p. 472. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 273. — V. 1. Διόνυσε. Haec concha itaque, cui Venus insculpta, poculi usum praestabat. — V. 2. ἐξ αὐτῆς. ob conchae ex mari originem.

82. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Βιβιανοῦ τόδε ἔργον, ὃν ἀντολίαι δύσιές τε
μέλπουσιν γεραρῶς εἵνεκεν εὐνομίης.

83. ΑΛΛΟ.

Τόνδε τύχης ἀνέγειρε δόμον Δημήτριος ἀρχὸς
τὴν πόλιν οἰκτείρας ὡς παῖς Ἱερίου·
αὐτοῦ καὶ βουλῇ τάδ' ἐδείματο, οὔτε πόληος
οὔτ' ἔτι δημοτέροις χρήμασιν, ἀλλ' ἰδίοις.

84. ΑΛΛΟ.

εἰς καμάραν.

Μεσσαλινοῖο γόνος τόδε θέσκελον ἔκτισε τόξον.

Nr. 82. Vat. Cod. p. 473. Nondum videtur editum.

Nr. 83. Cod. p. 473. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 279. — V. 1. ἀνέγειρε. *exstruxit;* nisi est, *instauravit*. Cf. Anim. T. III. P. II. p. 75. — V. 2. ὡς παῖς Ἱερίου. indicare videtur, Demetrium, patri Hierio, viro patriae amantissimo, similem, illius et exemplum et consilium in exornanda patria esse secutum. — V. 4. ἰδίοις. Comparavit cl. editor Epigr. ἀδ. CCCXLV. de balneo: τεῦξε μὲν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

Nr. 84. Cod. Vat. p. 474. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 271. qui haec notavit: „Messalinus architectus memoratur etiam in Inscriptione ap. *Chandlerum* p. 11. quae extat in Anal. Brunck. Lectt. et Emend. p. 288. Mirum autem τόξον h. l. dici pro *fornice*, quod a *Ducangio* non est notatum, ad exemplum Romanorum, qui fornicem passim vocant *arcum*. Ovid. Metam. III. 29. *Est specus in medio, virgis ac vimine densus Efficiens humilem lapidum compagibus ar-*

85. ΑΔΗΛΟΝ.

Δῶρον Τερμησσοῖο δικασπολίης χάριν ἁγνῆς
Εὐσέβιος θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρας.

86. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δένδρεον ἱερὸν εἰμί· παρερχόμενός με φυλάσσευ
πημαίνειν· ἀλγῶ, ξεῖνε, κολουομένη·

cum. *Arcus latinum non est*, notabat Scholiastes ineditus ap. Spanhemium de Usu et Praest. Numism. p. 857. ad Ciceronis *fornicem Fabianum*. Nimirum post Ciceronis aetatem demum invaluit haec significatio, et translata tandem est ad graecam vocem τόξον." Hoc sensu διατόνια τοξοειδῆ dicta ap. *Athen.* L. V. p. 205. F.

Nr. 85. Cod. Vat. p. 475. Edidit *L. Holstenius* ad *Stephan. Byzant.* p. 320. *Huschke* in Anal. crit. p. 209. — V. 1. Τερμησσοῖο. Sic recte Cod. quum in nonnullis Apographis Τερμήσσοιο legatur. Eadem urbs Pisidiae a nonnullis Τερμισσὸς appellatur, de qua scriptura docte disputavit cl. Analectorum editor. —

V. 2. *Spanheimius*, qui hoc distichon debebat Holstenio, de Usu et Pr. Numism. T. III. p. 27. dedit: εὐσεβίης θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρα. *pietatis cultor hoc Deo praemium dedicavit.* Sine causa idonea. Eusebius munus, quod a Termessensibus ob jus insigni cum integritate dictum acceperat, deo dicat; et quidem, ut *Spanhemio* videtur, Solymo, patrio Termessensium heroi, cujus ipse sacerdos (θεράπων) fuit. — θῆκε pro ἀνέθηκεν, illustrat *Huschke* l. c.

Nr. 86. Vat. C. p. 475. Edidi in Exercitationibus crit. T. II. p. 81. *Chardon de la Rochette* in *Magas. encycl.* an. V. T. IV. p. 332. *Huschke* An. crit. p.

μέμνεο, παρθένιός μοι ἔτι φλόος· οὐχ ἅπερ ὠμαῖς
ἀχράσιν· αἰγείρων τίς γένος οὐκ ἐδάη;
εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ' ἀτραπιτόν περ ἐοῦσαν,
δακρύσεις· μελέῃ καὶ ξύλον Ἡελίῳ.

87. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐρώταν ὡς ἄρτι διάβροχον, ἔν τε ῥεέθροις,
εἵλκυσ' ὁ τεχνίτης ἐν πυρὶ λουσάμενον·

236. Scriptum in populum arborem, juxta viam praetereuntium injuriis obnoxiam. — V. 3. *μέμνεο π. μοι ἐπιφλοος.* Vat. quam lectionem tuetur cl. *Rochettus, ἐπίφλοος* de tenuissimo libro explicans, qui corticem ambit; *μέμνεο* autem, *memineris.* Est haec forma ap. *Herodot.* L. V. 105. Conjeceram ipse *μίμνει παρθένιός μοι ἔτι φλόος.* quorum posterius saltem etiamnum verissimum puto. Causa enim gravissima, cur viatorum manus avertat, haec est, quod *etiamnum* virginali illa pelle circumdata sit. — V. 4. *αἰήρων.* Vat. quod emendavi praeeunte *Schneidero.* — V. 5. *περιδρύψῃς.* hoc mutare non sum ausus. Vide ad nr. 121. V. 3. Mox *παρατραπίην,* quod est in membr. in *παρ' ἀτραπιτὸν* mutavi, probante *Schneidero* et *Huschkio. περ* positum ut ap. *Homerum* Od. α. 314 *μή με ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. Orph.* Argon. 63. *ἡ δέ οἱ εὐχωλῇσιν ἐφίσατο κηδομένη περ.*

Nr. 87. Vat. C. p. 475. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 205. *Chard. de la Roch.* Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 176. Scriptum est in aeneam Eurotae statuam, opus ob mollitiem admirabile. — V. 1. *ἔν τε ῥεέθροις.* dictum per periphrasin pro *ἔτι ῥέοντα.* — V. 2. *εἵλκυσε. duxit,* de fabrili opere, i. e. *finxit.* Similis est usus in Herodoteo *ἑλκύσαι πλίνθους.* L. I. 179. p. 84. —

πᾶσι γὰρ ἐν κώλοις ὑδατούμενος ἀμφινένευκεν
ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους ὑγροράτων ὄνυχας·
ἁ δὲ τέχνα ποταμῷ συνετήρικεν· ἆ τίς ὁ πείσας
χαλκὸν κωμάζειν ὕδατος ὑγρότερον;

88. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Θεσσαλαὶ αἱ βόες αἵδε· παρὰ προθύροισι δ' Ἀθάνας
ἑστᾶσιν, καλὸν δῶρον, Ἰτωνιάδος·

τεχνήτης. Vat. — V. 4. ἐκ κορυφῆς ἐξ ἄκρους ὄνυχας, comparavit *Huschke* Homericum Iλ. ψ. 169. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, et formulam ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλήν, apud Comicos et Comicorum imitatores passim obviam. Cf. *Abresch.* Lectt. Aristaen. p. 64. Depravatam vocem ὑγροράτων olim in ὑγρὸς ἐὼν cenabam mutandam, probante *Huschkio*; *Rochettus* ὑγρομαγῶν corrigit, imaginem ita formatam fuisse existimans, ut aqua ex omnibus membris destillare videretur. Mihi tamen verior videtur sententia *Huschkii*, qui poëtam ludere existimat in ambigua verbi ὑγρὸς significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam rebus dicitur, quae flexibiles sunt et ad sensum molles. Locis a viro doctissimo allatis adde *Rufin.* Ep. VI ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι. *Nicetas* Chon. de statuis ap. Banduri. L. VI § 417. p. 11. καίπερ δρασώδης ὁρωμένη κἂν τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα. Vide an scribendum sit: ὑγροβατῶν, quod verb. ab ὑγροβάτης derivatum et de eo dici potest, qui per aquas, et qui molli gressu incedit. — V. 5. ars cum vero fluvio contendit. — ἆ τ' ὁ πείσας. Vat. — V. 6. κωμάζειν. pro *incedere* dictum, ut Ep. ἀδ. CCLXXXVIII. ἐκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας.

Nr. 88. Vat. C. p. 478. Edidit *L. Holstenius* ad *Steph. Byz.* p. 151. *Huschke* in An. cr. p. 203. Lemma: εἰς βόας χαλκεῦς. — V. 1. προθύροις. Vat. quod

πᾶσαι χαλκεῖαι, δυοκαίδεκα, Φράδμονος ἔργον,
καὶ πᾶσαι γυμνῶν σκῦλον ἀπ' Ἰλλυρίων.

89. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ὡγινόμοι Σώτων καὶ Σίμαλος, οἱ πολύαιγοι,
οἷα βαθυσχίνων, ὦ ξένε, παρολκιδαν.
Ἑρμᾷ τυρευτῆρι καὶ εὔγλαγι τὸν χιμάραρχον
χάλκεον εὐπώγων' ὧδ' ἀνέθεντο τράγον.

emendavit *Huschke*. De Minerva Itonidi dixit ad h. l. *Holstenius*. Nos in Animadverss. T. I. P. I. p. 285 et P II. p. 85. — V. 3. Φράδμονος. Hunc artificem ex *Pausania* et *Columella* in Catalogum suum retulit *Junius* p. 164.

Nr. 89. Vat. C. p. 478. In signum capri aeneum a caprariis Mercurio dicatum. — V. 1. ωγινομοι. Vat. Σίμαλος an alibi occurrat, ignoto equidem; non tamen putem Σιμύλος corrigendum esse. — V. 2. ὦ ξένε παρολκιδαν. Vat ὦ ξένε scribendum esse, nemo dubitabit. Alterum difficilius est. Latet nomen loci, in quo illi capellarum pascebant greges, βαθυσχίνῳ illo, *lentisci fruticetis* repleto, quibus capras delectari constat. *Theocrit.* Eid. V. 128. ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι, Καὶ σχῖνον πατέοντι. ubi *Schol.* κύτισος, αἴγιλος καὶ σχῖνος, θάμνοι εἰσὶν οἷς ἐπινέμονται αἱ αἶγες. Est apud *Hesychium* vox ῥαχός. χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον. de qua voce si satis constaret, legeris fortasse haud inepte:

πὰρ ῥαχάδων.

In ejusmodi regionibus pascuntur caprae. *Leon. Tar.* Ep XCVIII. ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε, Αἶγας κεὐείρους ἐμβοτέοντες ὄϊς. — V. 3 εὐγλαγιτον. Vat εὔγλαγι τὸν χ. jam scripsit in Lex. V. εὔγλαγος, *Schneiderus*, cum quo hoc Epigramma communicaveram. — V. 4. ευπωγων ωδ. Vat.

90. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ποτήριον οἰκείας θυγατρὸς παρθένου.

Χεῖλος Ἀνικήτεια τὸ χρύσεον εἰς ἐμὲ τέγγει·
ἀλλὰ παρασχοίμην καὶ πόμα νυμφίδιον.

91. ΦΩΚΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Οἰνοχόῳ φίλον εἰμὶ μόνῳ δέπας, οὕνεκεν αὐτῷ
Βάκχον ἀολλίζω τὸν περιλειπόμενον.

92. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν τοῦ Φόρου πρὸς τὴν δύσιν.

Μηνᾶς χρύσεον ἔργον ἐδείματο πᾶσιν ὁδίταις,
κυδαίνων πτολίεθρον ἐριχρύσων βασιλήων.

Nr. 90. Cod. Vat. p. 480. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 272. qui de sinceritate nominis Ἀνικήτεια dubitat. — εἰς ἐμέ. ut supra nr. 81. εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. Ep. ἀδ. DCLXXVII. 3. κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀΐδος εὐνάς.

Nr. 91. Vat. Cod. p. 482. Edidit *de Bosch.* in Anth. Plan. T. III. p. 438. cum hac summi Interpretis versione: *Pocla ministranti poclum non gratius ullum, Namque illi e vino colligo quod superest. Huschke* in Anal. crit. p. 272. Lemma est in Codice: εἰς φιάλην ἐν ᾗ συνάγονται τὰ περιττά.

Nr. 92. Vat. C. p. 483. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 269. Scriptum in fornicem a Mena in foro exstructum. *Constantin. Porphyr.* in Basilio. nr. 91. κατὰ τὴν ἀγοράν, ἣ Φόρος προσαγορεύεται. *Suidas.* Φόρος. τὸ πωλητήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. *Du Cang.* Lex. Gr. med. p. 1690. et in CPoli christ. T. I. p. 75. Post hoc distichon. in Cod. sequitur titulus: εἰς ἑτέραν καμάραν, lacuna relicta, unde Epigramma periisse apparet

93. ΑΛΛΟ.

Τόνδε καθιδρύσαντο θεῷ περικαλλέα βωμὸν,
λευκῆς καὶ Πτελέου μέσσον ὅρον θέμενοι
ἐνναέται χώρης σημήϊον· ἀμμορίης δὲ
αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

94. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τέκτονά με σκοπίαζε σοφῶν κοσμήτορα μύθων
ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι.

Nam id quod sequitur, quod etiam in Cod. proximum est, in aram scriptum, non in fornicem.

Nr. 93. Vat. Cod. p. 483. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 269. quem fugit hoc tetrastichon editum esse in *Demosthen.* Or. de Haloneso. I. p. 87. ed. R. Χεῤῥονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ λευκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε χεῤῥονήσου ἔσεσθαι, ὡς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ ὁρίου δηλοῖ· ἐστὶ δὲ τουτί. Τόνδε κ. τ. λ. — V. 3. ἀμμορίης, pro ὁμορίης positum existimatur.

Nr. 94. Vat. Cod. p. 484. Edidit *Huschke* An. crit. p. 280. qui haec notavit: „In rhetorem, qui eloquentiam ad artis regulam exigebat. Nota metaphora! *Theognis* v. 543. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, Κύρνε, δίκην. Vide Valken. ad Ammon. p. 108 Etymol. M. in voce Κανών — ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις Epigr. Byz. XXVII. ὡραίων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκόν." Adde *Lucian.* T. III. p. 100. τίς ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων; ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωται. *Plutarch.* T. II. p. 802. E. ὁ Πυθέας τὸν Δημοσθένους (λόγον) ἔλεγεν ἐλλυχνίων ὄζειν

95. Α Λ Λ Ο.

εἰς εἰκόνα Μαρκιανοῦ βασιλέως.

Μορφὴν τήνδ' ὁράας ζώῳ ἐναλίγκιον ἵππῳ
Μαρκιανὸν φορέοντι βροτῶν βασιλῆα γενέθλης.
δεξιτέρην δ' ἐτάνυσσε, θέοντα δὲ πῶλον ἐπείγει
δυσμενέος καθύπερθεν, ὅτις κεφαλῇ μιν ἀείρει.

96. Α Λ Λ Ο.

Οὗτος Ἰουστῖνος Σοφίης σχεδόν· ἀμφότεροι δὲ
χρύσεον ἔργον ἔτευξαν ἀπ' Ἀσσυρίοιο θριάμβου.

καὶ σοφιστικῆς περιεργίας ἐνθυμήμασι πυκνοῖς, καὶ περιόδοις πρὸς κανόνα καὶ διαβήτην ἀπηκριβωμέναις.

Nr. 95. Vat. C. p. 485. Edidit *Huschke* An. cr. p. 280. Commemoratur statua Marciani in Tribunali cum aliorum Imperatorum statuis posita. *V. Banduri* Antiqq. CP. nr. 255. *Codin* nr. 41. *Heyne* in Comment. Soc. reg. XI. p. 49. Insidebat imperator in equo cito, dextra projecta; humi jacebat barbarus. — V. 4. ὅστις. Vat. quod in ὅτις mutavi cum *Huschkio*, quamquam ap. *Homerum* quoque Od. λ. 47. quidam legerunt: ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

Nr. 96. Vat. Cod p. 487. cum lemmate εἰς Ἰουστῖνον καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 281. Erant hae statuae in portu Sophiae, olim Juliani, a Justino Imperatore purgato. Commemorantur ab *Anonymo* in Antiqq. Const. L. III. §. 126. ap. *Banduri* p. 45. — V. 2. χρύσεον ἔργον de portu illo accipiendum videtur, ut χρύσεος omnino de rebus splendidis usurpari solet. — ἀπ' Ἀσσυρίοιο. Persae intelliguntur, cum quibus Justinus bella gessit, sed parum feliciter. Vide Anim. T. III. P. I. p. 266. sq.

97. Α Λ Λ Ο.

Θεῖον Ἰουστῖνον, καθαρὸν φρουρήτορα θεσμῶν,
Δομνῖνος καθαροῖς ἐν προθύροισι Δίκης.

98. Α Λ Λ Ο.

Εἰς λουτρόν.

Νύμφαι Νηϊάδες, μετανάστιοι, οὐχ ἅμα πάσας
ἥξειν ὠϊόμην χεύμασιν ἡμετέροις·
εἰ δὲ τόσην τὸ λοετρὸν ἔχει χάριν, οὐδὲν ὀνήσει
ὁ φθόνος, αἱ Νύμφαι πᾶν ἀπέλειπον ὕδωρ.

Nr. 97. Vat. C. p. 487. Εἰς Ἰουστῖνον. *Huschke* An. cr. p. 281. In statuam Justini Imperatoris, in porticu Magni Praetorii collocatam, auctore Domnino, de quo vide Anim. T. II. P. III. p. 407. ad *Paul. Sil.* Ep. LXV. T. III. P. I. p. 170. — V. 2. καθαραῖς esse videtur in Cod.

Nr. 98. Vat. Cod. p. 487. Edidit *Huschke* An. cr. p. 277. qui illud aenigmatis instar esse monuit. Scriptum videtur in balneum, aquarum copia olim abundans, nunc iis destitutum, amoenum tamen. V. 1. μετανάστιοι, idem quod μετανάστριαι, quae suis sedibus relictis in alium locum se contulerunt. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 406. T. III. p. 114. — V. 2. ἥξειν. Fortasse εἴξειν. *non existimaveram, vos simul omnes cum aquis vestris cessuras esse.* — V. 3. οὐδὲν ὀνήσει. Vir doctus apud cl. editorem, qui V. 2. φεύξειν corrigebat et ὑμετέροις, sensum totius Epigrammatis sic concepit: Non putabam, vos omnes hoc balneum derelicturas esse. Nec tamen illa vobis invidia multum proderit, quum hoc balneum vel sine aqua tantum amoenitatis habeat.

99. Α Λ Λ Ο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνε, τί νῦν σπεύδεις ὁρόων ἀκεσώδυνον ὕδωρ;
εὐφροσύνης τὸ λοετρόν· ἀποῤῥύπτει μελεδῶνας·
μόχθον ἐλαφρίζει· τόδε γὰρ ποίησε Μιχαήλ,
ὃς κρατερῆς βασιληΐδος αὐλῆς ἡγεμονεύει.

100. Α Λ Λ Ο.

Εἰς Μινσώριον τῶν Εὐβούλου.

Ἀντία Τηλεμάχοιο καὶ ἐγγύθι Πηνελοπείης
τίπτε πολυφράδμων πολυταρβέα χεῖρα τιταίνεις;
οὐκ ἐρέει μνηστῆρσι τεόν ποτε νεῦμα τιθήνη.

Nr. 99. Cod. Vat. p. 487. *Huschke* in Anal. crit. p. 277. Serioris hoc auctoris tetrastichon, nec in idem balneum videtur scriptum. — V. 1. ἀκεσώδυνον. *aquas salubres*. Excitatur hoc vocabulum ex Epist. Hippocr. p 1272. — V. 2. ἀποῤῥίπτει. Cod. quod una litera mutata emendavi. Eundem errorem ex *Orphei* Arg. v. 1372. sustulit *Ruhnkenius* Ep. crit. p. 274. Κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀποῤῥύψεσθαι ἔμελλον Ἄρεος. Vulgo: ἀποῤῥίψεσθαι. — V. 3. Μισκήλ. Vat — V. 4. Quanto meliores forent numeri vocibus transpositis: ὃς κρατερῆς αὐλῆς βασιλήϊδος ἡγεμονεύει! Vix tamen hoc librarii peccatum esse existimaverim.

Nr. 100. Cod. Vat. p. 487. *Huschke* Anal. cr. p. 278. τῶν Εὐβούλου In *Xenodochio Eubuli*, ut videtur. Vid. *Du Cang*. CP. Chr. L. IV. p. 163. De μινσωρίοις, *missoriis*, vide notata in Animadverss. T. III. P. II. p. 87. In illo, qui his versibus describitur, Ulysses erat, Eurycleae, quae ipsum agnoverat, ne quis esset aliis indicaret, manu nutuque significans. V. 1. τηλέμαχοι. Vat. et πινελοπείης. — V. 2. πολυφράδμων. i. e. πολύμητις, perpetuum Ulyssis epitheton.

101. Α Λ Λ Ο.

εἰς ἐνδύτην ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀχράντων θυμάτων
παθῶν τυθέντας τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ γράφω·
οὕςπερ γὰρ αἰτῶ προςσκέπτην ἔχειν Πέτρος,
Φρικτοῦ τέθεικα τοῖς σκεπάσμασιν τόπου.

102. Α Λ Λ Ο.

Εἰς δίσκον ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ Πέτρος ἄλλος τὸν τάφον τοῦ κυρίου

Nr. 101. Cod. Vat. p. 487. εἰς ἐνδ. ἑαυ. ἐνδυτὴ est *instratum arae*, interdum etiam *auleum sacrarum aedium*, quod plurimis exemplis allatis docuit *Du Cang.* Lex. Gr. med. aev. p. 385. sq. In hisce instratis pictae interdum conspiciebantur historiae. *Anonymus* post *Theophanem* p. 439. καὶ προσεκύνησαν τὴν ἐνδυτὴν τὴν ἔχουσαν τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Κυρίου. In eo, cujus his versibus fit mentio, martyrum quorundam passiones repraesentatae fuisse videntur, si recte conjicio V. 2. legendum esse: πάθη τυθέντων τῶν ὑπὲρ Χρ. *repraesento cruciatus eorum qui pro Christo immolati sunt.* Quo ἑαυτοῦ in lemmate referendum sit, non video. Sed hoc in ἐν τῷ αὐτῷ (ἐν αὐ) mutandum videtur. *Petrus* nomen est ejus, qui ἐνδυτὴν aut texuit, aut dedicavit; et sensus V. 3. 4. esse debet: *quos enim ego, Petrus, custodes mihi esse precor et propugnatores, eos in tegumento sacrosancti loci (altaris) posui.* Luditur in vocibus προσσκέπτη et σκεπάσμασιν. V. 4. Φρικτοῦ. ob mystica sacra. *Orpheus* Arg. 469. ἔνθα καὶ ὄργια Φρικτὰ θεῶν, ἄῤῥητα βροτοῖσιν.

Nr. 102. Vat. Cod. p. 487. Etiam hoc videtur ineditum. Agitur de Petri cujusdam fabri disco, in

τὸν ζωοποιὸν εἰςιδεῖν μὴ συμφθάσας,
ἔγλυψα δίσκον, μνήματος θείου τύπον,
ἐν ᾧ τὰ Χριστοῦ σῶμα κύψας προςβλέπω.

103. Α Λ Λ Ο.

Εἰς ποτήριον ἐν τῷ αὐτῷ.

Κρατὴρ νοητὸς πνεύματος θείου βλύσει
κατανύξεως ῥοῦν ἐγχέω ταῖς καρδίαις.

104. Α Λ Λ Ο.

Τὸν βραχὺν ἰχθυβολῆες ὑπὸ σχοίνῳ με Πρίηπον,
στειλάμενοι κώπαις τὰν ὀλίγαν ἀκάταν . . . .

quo sepulcrum Christi repraesentatum erat. Etiam hoc anathema in Eubuli Xenodochio fuisse videtur. — V. 2. μὴ συμφθάσας. Haec depravata videntur. Num εἰςιδεῖν πᾶσιν, *omnibus videndum*, eo consilio, ut omnes id videre possent; tum φθάσας ἔγλυψα foret, *celeriter, intra breve tempus* sculpsi.

Nr. 103. Vat. C. p. 188. Nec hoc editum vidi. In calicem videtur scriptum Sacrae coenae adhibitum. — V. 1. βλύσει a βλύσις, quam vocem Lexica ignorant. Ejusdem est analogiae φλύσις. Gloriatur calix, quod divini spiritus scaturigine poenitentiae rivos in hominum animos inducat.

Nr. 104. Vat. C. p. 191. Sine lemmate. Quum *Archiae* Epigramma praecedat, nostrum quoque eidem poetae tribuendum videtur. Edidit *Huschke* An. cr. p. 228. qui hujus Epigrammatis membra non bene inter se cohaerere monet. Ut nunc haec leguntur Πρίηπον pendet a τίετε, at quae interjecta sunt, orationis filum turpiter rumpunt. Nullus dubito post V. 2dum excidisse distichon. — V. 2. ἀκάταν. Hanc formam Lexica ignorant. Cl. Editor

δίκτυα δ' ἀπλώσασθε, πολὺν δ' ἁλινηχέα βῶκα,
καὶ σκάρον, οὐ θρίσσης νόσφιν ἀρυσάμενοι,
γλαυκὸν ἐνιδρυνθέντα νάπῃ σημάντορα θήρης
τίετ', ἀπ' οὐκ ὀλίγων βαιὸν ἀπαρχόμενοι.

105. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Πᾶνά με τόνδ' ἱερῆς ἐπὶ δισσάδας, αἰγιαλίτην
Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῇδ' ἔφορον λιμένων,

ἄκατον reponendum existimat. In iis, quae exciderunt, Priapus piscatores exhortatus esse videri debet, ut ipsius opem muneribus promissis implorent. Quo facto largam illis pollicetur praedam. — V. 3. δίκτυα τ' ἀπλ. Vat. δ' ἀπλ. scripsi. Expressit haec Agathias Ep LVII. μοῦνον ἐνορμίταο παρὰ βωμοῖσι Πριήπου Ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους. — V. 5. γλαυκόν. Si sincera est lectio, Priapi signa, non minio tantum, sed coeruleo quoque colore tincta fuisse videri debent. Sed vereor, ut lectio sincera sit.

Nr. 105. Vat. C. p. 491. Edidit *Huschke* An. crit. p. 226. Pan in litore positus navigantibus faustos ventos pollicetur. — V. 1 τόνδ' ἱερῆς. Verba in mendo cubantia cl. editor sic refingenda suspicatur: Πᾶνά με τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος. comparans *Suid.* in λισσάδας πέτρας. *Aeschyli* Suppl. 794 ἢ λισσάς, αἰγίλιψ . . . πέτρα. *Theocrit.* Eid. XXII. 36. κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ Adde *Apollon. Rhod.* L. II. 731. τῇ δ' ὑπὸ πέτραι λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι. *Eurip.* Androm. 534: στάζω λισσάδος ὡς πέτρας λιβάς. Hoc igitur fortasse verum est. Fieri tamen possit etiam, ut *Archias* scripserit: Πᾶνά με τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος... quod ut minus notum facilius corrumpi potuit. Idem δειρή quod δειράς. *Suidas:* δειρὰ καὶ δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι

οἱ γριπῆες ἔθεντο· μέλω δ' ἐγὼ ἄλλοτε κύρτοις,
ἄλλοτε δ' αἰγιαλοῦ τοῦδε σεληνοβόλοις·
ἀλλὰ παράπλει, ξεῖνε· σέθεν δ' ἐγὼ, οὕνεκα ταύτης
εὐπλοΐης πέμψω πρηὺν ὄπισθε νότον.

106. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰν ἄρκευθον ἴτ' ἀμπαύοντες, ὁδῖται,
γυῖα παρ' Ἑρμείᾳ σμικρὸν ὁδοῦ Φυλακί·
μὴ Φύρδαν· ὅσσοι δὲ βαρεῖ γόνυ κάμνετε μόχθῳ
καὶ δίψᾳ, δολιχὰν οἶμον ἀνυσσάμενοι·
πνοιὴ γὰρ καὶ θῶκος εὔσκιος· ἁ δ' ὑπὸ πέτρᾳ
πίδαξ εὐνήσει γυιοβαρῆ κάματον·

τῶν ὀρῶν. *Hesych.* δέρα. ὑπερβολὴ ὄρους· οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων. *Dosiadae* Ara l. 11. λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. — αἰγιαλίτης. Vat. — V. 3. μέλω *curam ago*, quem verbi usum attigit *Dorvill.* ad *Char.* p. 252. — V. 5. ταύτης εὐπλοΐης. haec non satis intelligo, nec sinceram scripturam existimo Fortasse: ταύτης εὐνοίης. ut haec ad piscatorum illorum, qui signum illud posuerant, pietatem referatur.

Nr. 106. Vat. C. p. 491. Edidi olim in Animadvss. T. III. P. II. p. 21. post *Huschkium* in Anal. cr. p. 232. Comparandum inprimis Ep. ἀδ. CCLX. — V. 2. ὁδοῦ Φυλακί. i. e. ἐνοδίῳ. de quo vide *Petavium* ad *Themist.* Or. IV. p. 54. A. p. 392. — V. 3. μηΦυρδανοσσον. Vat. quod emendavit cl. *H.* *non omnes sine discrimine.* *Philostr.* in Ep. Anal. T. II. p. 400. Ἀχαιοὶ Φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος *Aeschyl.* Pers. 810. — βάρη. γόνυ. Vat. — V. 4. δίψα. Vat. — V 5. σύσκιος. Vat. συ et ευ passim confusa, ut in Ep *Philippi* IX. 6. εὐμέθεν et συμαίθου. In eodem Epigr. quod obiter moneo, V. 1. corrigendum: ἡ γυιὴ πόδας.

ἔνδιον δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα,
αἷς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

107. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀρχέλεως, λιμενῖτα, σὺ μέν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένην ὀθόνην,

pro vulgato γυρή, — αἷ θ' ὑπό. Vat. — V. 7. ἔνδιον. *Hesych.* εὔδεος. θάλπους. καύματος. Εὔδεος ἐνδίοις, καύματος μεσημβρινοῦ· *Tibull.* I. El. I 27. *Sed Canis aestivos ortus vitare sub umbra Arboris, ad rivos praetereuntis aquae.*

Nr. 107. Vat C. p 492. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 222. qui de Epigrammatis initio haec notavit: „Fortasse duo priora verba conjungenda sunt, ἀρχέλεως λιμενῖτα, *conditor urbis, praeses, dux coloniae, in portu positae.* Haec ratio placebat eruditissimo Heynio, qui Apollinem intelligebat.“ Si ejusmodi forma locum habet in hoc Epigrammate, (et certe Atticum νεὼν est in Inscript. Triop. II. v. 44.) malim equidem, ἀρχὲ νεώς, *navis praeses et custos,* ut hoc vocabulum accipiatur de Pane vel Priapo. Fortasse tamen aliud quid latet. Hoc mihi intelligere videor, poëtam tribus aut certe duobus diis salutem suam commendare; uni, qui in ipso portu abeuntibus favebat; secundo, in extremo littore collocato; Apollini denique, poëtis benevolo, de cujus aede quod itineris relinquebatur, peracturus est. Verba κατὰ σταθερῆς accipienda videntur de *mari tranquillo,* et tantum non immoto, quale in portubus bene constructis esse solet (ἀκυμάντους εἰς λιμένας. *Automed.* Ep. XI.). Sic ἀὴρ εὔδιος καὶ σταθερός. ap. Dionys. Hal. T. VI. p. 969. cui similia dedit *Schaefer* ad Dion. de Comp. Verb. p. 338. Subaudiendum θαλάσσης. — V. 2. οἰχομέ-

ἄχρις ἐπὶ Τρίτωνα· σὺ δ' ἠόνος ἄκρα λελογχὼς
τὴν ἐπὶ Πυθείου ῥύεο ναυτιλίην·
κεῖθεν δ' εἰ Φοίβῳ μεμελήμεθα πάντες ἀοιδοί,
πλεύσομαι εὐαεῖ θαρσαλέως Ζεφύρῳ.

108. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Γώβρυ, Διώνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις
τέρποι, καὶ γλυκεραὶ γράμμασι Πιερίδες·

τὴν ὀθόνην a πέμπε pendet, unde apparet, aut hoc, aut ἤπιον αὔρην depravatum esse, nisi forte in ἀρχέλεως partioipium latet cum ἤπιον αὔρην jungendum. Nihil haec difficultatis haberent, si legeretur:

Εὐχομένοις, λιμενῖτα, σὺ μέν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένῃ γ' ὀθόνῃ....

Ubi jungendum σταθερῆς γε. — V. 3. ἐπὶ Τρίτωνα. *usque ad altum. Suidas:* Τρίτωνος, Ποσειδῶνος. θαλάσσης. — σὺ δ' ἠϊόνας. Vat. Hoc etiam ad Pana poterit referri, qui et λιμενίτης erat, et ἀκρολοφίτης. Et σὺ μὲν .. σὺ δέ, de una eademque persona interdum usurpatur. — Πυθείου. *Apollinis templum. Suid.* Πυθεῖον. τὸ μαντεῖον. V. 5. Haec erat tertia quasi statio itineris: prima per portum usque ad litus; altera usque ad templum quoddam Apollinis; ab eo inde, Phoebo favente, se ad finem itineris perventurum esse sperat. — ἀοιδήν Vat. quod in ἀοιδοί mutavi, adstipulante editore cl. — V. 6. εὐαεῖ. Vat. male, quum in εὐαὴς media producatur.

Nr. 108. Vat. Cod. p. 493. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 247. — V. 1. Γώβρυ. depravatum videtur nomen. — Φιλελάστρια. Vat. quod emendavit cl. editor. Habet hanc formam *Philodem.* Ep. XVII. σὺ δ', ἃ

ὧν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας
ἔρχεο· τοῦ δὲ φίλας λαβροπότει κύλικας.

109. ΑΔΔΑΙΟΥ.

Ἤν τινα καλὸν ἴδῃς, εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω·
βάζ', ἃ φρονεῖς· ὄρχων δράσσεο χερσὶν ὅλαις·
ἢν δ' εἴπῃς· τίω σε, καὶ ἔσσομαι οἷά τ' ἀδελφός·
αἰδώς σου κλείσει τὴν ἐπὶ τοὖργον ὁδόν.

Φιλεράστρι' ἄκοιτις. — V. 3. ἰσίρωτας. Vat. Ad sensum confert cl. editor *Pindar.* ap. *Stobae.* Tit. CCXI. p. 711. Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Multa his similia sunt in Anthologia. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 136. et T. II. P. II. p. 254. Forma verbi δρέπτεσθαι obliterata in Ep. *Luciani* XXXVII. 4. ubi Br. ἑτέρων δρεψαμένων τὸ μέλι. Vat. C. δρεπομένων. Scr. δρεπτομένων.

Nr. 109. Vat. C. p. 493. *Huschke* Anal. crit. p. 260. Simplicem et compendiariam viam in puerorum amore suadet *Addaeus.* — V. 1. κροτείσθω i. e. συγκροτείσθω. *Liban.* T IV. p. 590. 10. καὶ γάμον δεύτερον, ὡς ἂν εἴπῃ τις, ἀπὸ δευτέρων ἔδνων ἐκρότησα. ubi *Reiskius* συνεκρότησα corrigit sine causa idonea. Cf. *Casaubon.* ad *Athen.* p. 328. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 85. *Matthaei* ad Jo. Chrysost. Homil. T. II. p. 78. — V. 2. βάζε ἃ. Vat. — ὄρκων. Hoc verum esse nequit. Nam et jusjurandum simplex hic puerorum sectator ineptis illis nugis accensere debuit, quibus tempus incassum teritur. Quare nondum me poenitet conjecturae, quam eruditissimis probavi duumviris, *Huschkio* et *Schneidero*, ὀρχίων δράσσεο χερσὶν ὅλαις. Cf. *Straton.* Ep. LXIV. ubi hoc distichon excitavimus. — V. 4. ἐπὶ τοὖργον. Vat. ἔργον de re venerea, ut *Achill.* *Tat.* I. p. 28. σὺ δὲ μηδὲν εἴπῃς

110. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Μὴ πόδα γυμνὸν ἔρεσσε δι' ὑλάεσσαν ἀταρπὸν
Αἰγύπτου· χαροπῶν φεῦγε διὲξ ὀφίων,
ἀγρεῦ δουνακοφοῖτα· τὸν ἐκ χέρσου δὲ φύλαξαι
ἰόν, ὁ τοξεύειν ὄρνιν ἐπειγόμενος.

111. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Φρὴν ἱερὴ μεγάλη Ἐνοσίχθονος, ἔσσο καὶ ἄλλοις
ἠπίη, Αἰγαίην οἳ διέπουσιν ἅλα·

πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζήτει. et paulo post: ἐὰν δὲ αἰτήσῃς τὸ ἔργον. et sic saepe. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 97. *Bergler.* ad *Alciphron.* p. 112.

Nr. 110. Vat. C. p 493. *Huschke* Anal. cr p. 235. Ad aucupes, ut sibi in Aegypto a serpentibus caveant. — V. 1. μὴ πόδα γ. ἔρεσσε. *ne moveas pedem.* Sic *Bianor* nr. 116. V. 1. τὸ γεωτόμον ἄπλον ἐρέσσει . . ἡ δάμαλις. *Euripid.* Iphig. in Aul. 138. ἀλλ' ἴθ' ἔρεσσε σὸν πόδα. — δι' ὑλάεσσαν. Aptius mihi videbatur: δι' ἰλυόεσσαν ἀταρπόν. Quam conjecturam quum communicassem olim cum *Schneidero* viro doctissimo, hic adscripsit: „ibi minime latent serpentes, sed in silvis. At contra Aegyptus paludosa fit a Nilo, et in ripis latent ibi aspides.“ — V. 2. δι' ἐξ. Vat. δ' ὑπ' ἐξ, emendabat *Huschke.* Mihi vera videtur Cod. lectio, sic ut διὲξ scribatur, ut ap. *Apollon. Rhod.* I. 1014. 1157. II. 187. 351. 558. *Serpentes ibi insidiantes effugere stude.* — V. 3. δουνακοδηφατον. Vat. Quid sensus postularet, non latebat *Schneiderum;* quo duce veram lectionem restituit *Huschkii* sagacitas: ἀγρεῦ δουνακοφοῖτα, τόν. δουνακοφοίτης est *qui cum arundine incedit;* quam vocem ex hoc Epigr. *Schneiderus* in Lexicon retulit.

Nr. 111. Vat. Cod. p. 494. Edidit *Huschke* An.

κἠμοὶ γὰρ Θρηΐκι διωκομένῳ ὑπ' ἀήτῃ
ὥρεξας πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας.

112. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι·
εἶτα χολὴν μὲν ἔχει ζῶα τὰ φαυλότατα·
ἐκκεῖσθαι δ' ἐμὲ πᾶσι, χολὴν μὴ ἔχοντα, κελεύεις;

crit. p. 218. qui haec erudite notavit. „Φρὴν Ἐνοσίχθονος, ut apud *Homerum* Ιλ. Β. 851. Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ. *Alexand. Aetolus* ap *Athenae.* L. XV. p. 699. C. Ἀγαθοκλῆος λάσιαι φρένες." — V. 3. Θρηΐκι ἀήτῃ. *Antip. Sid.* Ep. CII. ὁ Θρῆϊξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἅλος οἶδμα. *Apollon. Rhod.* L. I. 820. ἄνεμοι Θρηΐκιοι. Vid. *Mitscherl.* ad *Horat.* T. I. p. 243. — διωκομένῳ ὑπ'. Hiatus offensioni esse non debet, qui in littera ω ante vocalem, praepositionum inprimis, passim occurrit in arsi. Vide exempla in Actis Phil. Monac. Fasc. III. p. 281. V. 4. πρηεῖ ἀσπασίω. Vat. Verissime emendavit cl. Editor. πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας. *Posidippus* Ep. VI. τὴν δὲ θαλάσσης ψαύουσαν πρηεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί. *Aspasius* occurrit in *Alcaei Mess.* Ep. XX.

Nr. 112. Vat. Cod. p. 496. *Huschke* Anal. crit. p. 261. qui V. 1. pro καὶ ἰρίφῳ, praeclare emendavit: καὶ σέρφῳ. *et formicae sua bilis et Serpho:* *Schol.* ad *Aristoph.* Vesp. 351. Κρατῖνος μύρμηκά φησι τὸν σέρφον· οἱ δὲ ζωΐφιον κωνωπῶδες· ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή. παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. *Suidas* in V. σέρφος. idem proverbium excitat, *Diogenianus* Cent. I. 12. priora tantum verba profert: κἂν μύρμηκι χολή. Sunt qui σερφὸς scribant, ut ap. *Hesychium.* — V. 3. ἐκκεῖσθαι. *omnium injuriis expositum esse.* V.

ὡς μηδὲ ψιλοῖς ῥήμασιν ἀνταδικεῖν
τοὺς ἔργοις ἀδικοῦντας· ἀποφράξαντα δεήσει
λοιπὸν ὁλοσχοίνῳ τὸ στόμα, μηδὲ πνέειν.

113. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ τὸ φρονεῖν πλουτεῦντι περίστασις, ὄχλος, ἀνάγκη·
ζώνη ποικίλη καὶ κολάκων ἀνάγκη.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δαψιλῶς μέν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα, δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαξ γὰρ οὐδεὶς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

Stephan. Thes. Gr. L. II. p. 165. B. C. ἀφύλακτον ἐκκεῖσθαι ταῖς ἡδοναῖς dixit *Themistius* Or. I. p. 5. B. — V. 5. τοὺς ἔργοις. Vat. — V. 6. ὁλοσχοίνῳ. *Suidas.* ὁλοσχοίνῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὁλόσχοινος καλεῖται. *Photii* Lex. ὁλόσχοινος, ἡ σχοῖνος. καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι.

Nr. 113. Vat. C p. 502. Non vidi editum. Obscurum distichon et corruptum, in quo nec metrum constat, nec sensus. Hoc dicere videtur: Sapere divitibus molestum esse; περίστασις. θλίψις. ἀνάγκη. μερίμνα. *Hesych.* Plurima congessit *Gataker* ad Marc. Ant. L. IX. 13. p. 271. — ὄχλος pro ὄχλησις, illustravit *Piers.* ad *Moer.* p. 290. — V. 2. Frustra h. v. corrigere sum conatus. Alii videant. Difficile tamen divinando assequi, quid Palladae ingenium voluerit.

Nr 114. Cod. Vat. p. 502. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 263.

115. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφιστεύεις λόγοις,
κἀγὼ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδόνος
ἐπίγραμμα σεμνόν, ἄξιον παῤῥησίας.
οὐ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕπνους ἔχει.

116. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἠνίδε, καὶ χέρσου τὸ γεωτόμον ὅπλον ἐρέσσει,
καὶ τὸν ὑπουθάτιον μόσχον ἄγει δάμαλις.

Nr. 115. Cod. Vat. p. 503 Edidi in Animadverss. T. II. P. III. p. 251. Sunt autem hi versus praefationis loco habendi, et praefigi debebant Epigrammati *Palladis* CVII. — V. 1. λόγοις. Quum Sophistam in sermonibus agas i. e. docte et eleganter dicas. — V. 2. ἀηδόνος. *ingenium poëticum* esse videtur h. l. De *carminibus* frequentius usurpatur. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 302. — V. 4. depravatissimum versum sic emendandum esse suspicor:

ὁ γάρ σε μέλπων τῆς Δίκης
ὕμνους χέει.

nam qui te canit non tam te, quam ipsam Justitiam canere videtur. De verbis χέειν et ἔχειν passim confusis dixi in Addit. Anim. ad Athen. p. 330.

Nr. 116. Cod. Vat. p. 504. *Huschke* Anal. cr. p. 233. In bovem simul aratrum trahentem, et vitulum lactantem. — V. 1. ὅπλον ἐρέσσει. i. e. κινεῖ, ἕλκει. Vide ad nr. 110. — γεωτόμον. In Ep. ad. CCXXIX. χάλκεος ἧς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον ... *agricolam* significat. — V. 2. τὸν ὑπουθατιαν μόσχει. Vat. ὑπουθάτιον μόσχον emendavit cl. Editor, et sic in Lex. retulit *Schneiderus*. Comparat *Huschke Crinagor.* Ep. XXII. ἐκ δὲ γάλακτος Θηλῆ

βούταν μὲν τραμέρουσα διάκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νήπιον, ἀμφοτέρων εὔστοχα φειδομένη·
ἴσχε, ἀροτροδίαυλε, πεδάργυρε, μηδὲ διώξῃς
τὰν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομένων.

117. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

118. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Αἰσχυλίδα Θεόδωρε, τί μοι μεμάχηνται ἄριστοι;

ἀεὶ μαστρῦ πλήθεται οὐθανίου. — V. 4. φειδομένη, curans, κηδομένη. Paul. Sil. Ep. XXVIII. 6. οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν. Sic ἀφειδεῖν saepe est pro ἀμελεῖν. Apollon. Rh. I. I. 338. τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε Ὄρχαμον ἡμείων. Ib. II. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος. et aliis locis. Cf. Heinrich. ad Musae. V. 302. p. 158. — V. 5. ἴσχες Vat. pro ἴσχεο, ut videtur. — ἀροτροδίαυλε. „Sic dicitur is, qui eundo ac redeundo aratrum ducit, metaphora sumta a stadii cursu, quo quis postquam a carceribus ad metam excurrit, ab altera parte a meta ad carceres redit.“ Verba sunt Huschkii, qui de δίαυλος ad alias res, quae iterando peraguntur, translato comparat Euripid. Hecub. v. 28. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Aeschyl. Agam. 354. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. — V 6. διπλά. Hanc formam exquisitis exemplis tuetur Schaefer ad Apollon. Rhod. Praef. p. XV.

Nr. 117. Vat. C. p. 506. Huschke An. cr. p. 247. versus sunt Nonni in Dionys. XLII. p. 1086. 21.

Nr. 118. Vat. Cod. p. 507. Non vidi editum, nec sensum perspicio. V. 1. οἱ ἄριστοι. Vat. Delevi

οὐ διακωλύσεις; πάντες ἔχουσι λίθους.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πτωχοῦ ἐστι γάμος κυανέα μάχα, εὐθὺ κυδοιμός,
λοιδορίαι, πληγαί, ζημίαι, ἔργα, δίκαι.

120. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἤδη τοι Φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτεω
ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας·

articulum. — V. 2. πάντες ἔχουσι λίθους. amphibolia in his verbis esse videtur. Nam λίθους ἔχειν dicuntur non solum qui saxa pro telis gerunt, sed etiam οἱ λιθιῶντες, *calculo laborantes*, ut apparet ex facete dicto Gnathaenae ap. *Athenae.* L. XIII. p. 578. E. Unde illos apparet non vere, sed ridiculi causa, appellari ἀρίστους.

Nr. 119. Vat. Cod. p. 507. Nec hoc videtur editum. V. 1. πτωχοῦ ἐστι. Hiatum facile vitasset auctor, si scripsisset verbis transpositis: ἐστὶ γάμος πτωχοῦ. Mox depravatum esse apparet vocabulum κυανέα. Suspicabar: σκυλμός, μάχη. Ambiguum vocabulum σκυλμός, quod de *amantium proeliis* usurpatum attigi ad Ep. *Hedyli* I. 6. T. I. P. II. p. 332. Sed non minus de aerumnis usurpatur. *Artemid.* Onir. II. 30. p. 119. Φροντίδας καὶ σκυλμοὺς ὑποτίθησι. Ib. p. 120. σκυλμοὺς καὶ ἀηδίας βιωτικὰς περιτίθησι. Ib. c. 31. p. 121. σκυλμούς τε καὶ ἀηδίας καὶ κινήσεις. Unde quam aptum sit hoc vocabulum huic loco abunde apparet; omissum autem σ quod praecesserat; λ et α, ut saepe, permutata.

Nr. 120. Vat. Cod. p. 512. *Huschke* Anal. crit. p. 236. — V. 1. Βοώτου ζώνης. De hoc astro *Aratus* v. 94. μάλα πᾶς ἀρίδη-

ἤδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκονται,
καί τις χειμερίνην ἀμφερέφει καλύβην·
σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκύς, οὔτε χιτῶνος
ἔνδον· ἀποσκλήσῃ δ' ἀστέρα μεμφόμενος.

121. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Αὔριον εἰς λιτήν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
ἐξ ἐνάτης ἕλκει μουσοφιλὴς ἕταρος,

λος· ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς Ἐξ ἄλλων. ἀρκτοῦρος ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ. *Suidas*: Ἀρκτοῦρος· λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ Βοώτης, ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. — V. 3. σταφυλαὶ δρ. ἐπιμιμν. insolentius dictum de re; de hominibus enim frequens usus verbi ἐπιμιμνήσκεσθαι. — V. 5. θερμὴ κροκύαι Vat. quod emendavi cum cl. editore, qui comparavit *Hesiod.* E. κ. H. 534. καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω, Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα, Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι. — V. 6. ἀποσκλήσῃ. plerumque de iis qui fame conficiuntur, quod docent exempla apud *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. II. p. 539. interdum pro *indurescere* ponitur. Vide *H. Stephan.* Thes. L. Gr T. III. p. 816. D. F.

Nr. 121. Vat. C. p. 513. Duos priores versus cum parte tertii edidit *Salmasius* in Not. ad Histor. Aug. T. II. p. 633. et inde *Brunkius* in Lectt. p. 145. Integrum primus protulit editor *Philodemi* de Musica in Praef. p. 10. nos in Animadverss. T. II. P. I. p 248 et *Chardon de la Rochette* in Mag. encycl. T. V. p. 488. sqq. Omissis iis, quae explicandi causa in Animadversionibus monui, pauca tantum ponam h. l. ibi neglecta, aut perperam posita. — V. 2. Vat. ἑταρεὶς. ἕταρος

εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον· εἰ δ' ἀπολείψῃς
    οὔθατα, καὶ Βρομίου χιογενῆ πρόποσιν,
ἀλλ' ἑτάρους ὄψει παναληθέας, ἀλλ' ἐπακούσῃ
    Φαιήκων γαίης πουλὺ μελιχρότερα·
ἢν δέ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα, Πείσων,
    ἄξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιοτέρην.

122. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κὴν τείνῃς ῥακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς

Br. c. *Salmasio.* — V. 3. ἀπολείψῃς. Hanc lectionem Codicis non ausus sum in ἀπολείψεις mutare, licet non ignorem, εἰ sexcentis in locis futurum indicativi adsciscere. Obstat enim haud exiguus exemplorum numerus, in quibus aoristi primi conjunctivus positus est. Vide quae notavimus in Actis Phil. Monac. Fasc. II. p. 149. Sic etiam supra nr. 86. V. 5. lectionem Cod. εἰ δὲ πεμδρύψῃς με — — intactam reliqui. Sensus horum verborum, quae temere olim tentavi, hic est: *Si domi delicatiores relinques dapes, quales tibi non possum apponere, at amicos hic invenies sinceros, et suaviora audies quam in aula regis Alcinoi.* Nota breviloquentiam in comparatione, quam illustravit *Heusinger* ad *Ciceron.* de Offic. I. 22. 7. *Wyttenbach.* Bibl crit. IV. 4. p. 62. et *Schaeferus* pluribus locis. — V. 5. ἐπακούσῃ. Post ὄψει suspiceris *Philodemum* scripsisse ἐπακούσει, aut etiam ὄψῃ scribendum esse. Hoc nunc quidem malim.

Nr. 122. Vat. Cod. p. 517. Edidi in Animadverss. T. II. P II. p. 412. eodem fere tempore *Huschke* in Anal. crit. p. 225. In vetulam, quae faciem sibi facere conabatur, sed frustra. — V. 1. τείνῃς. *Macedon.* qui hoc Epigramma

χρῶτα, καὶ ἀβλεφάρους ὦπας ἐπ' ἀνθρακίῃ,
καὶ λευκὴν βάψης μέλανι τρίχα, καὶ πυρίφλεκτα
βοστρύχια κροτάφοις οὖλα περικρεμάσῃς,
οὐδὲν ταῦτα γελοῖα, καὶ ἢν ἔτι πλείονα ῥέξῃς·

* * * * * * * * * *

ante oculos habuit, Ep. XVI. τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκία τεῖνε παρειήν. *Lucian.* Ep. VI οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας. — *Clem. Alex.* Paed. L. III. p. 254. ἅμα γοῦν ἡμέρᾳ σπαρασσόμεναι, καὶ ἀποτεινόμεναι, καὶ φυράμασί τισι καταπλαττόμεναι.— ῥακόεντα χρῶτα. *Rufin.* Ep. XXXII. νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιή, καὶ σῶμα ῥακῶδες. Cf. not. ad *Antiphil.* Ep. XLI. T. II. P. II. p. 66. — V. 2. ἐπ' ἀνθρακίῃ. Fortasse ἐν, abundante praepositione ut passim. Notanda vox ἀνθρακίῃ hoc sensu vix alibi obvia. Vetula illa *supercilia sibi proferebat de pyxide*, ut *Petronius* loquitur c. 110. sive ut *Clem. Alex.* Paedag. L. III. p. 255. 7. καὶ ταῖς ὀφρύσι τὴν ἀσβόλην ἀναματτόμεναι, καὶ ψιμυθίῳ τὰς παρειὰς ἐντριβόμεναι. ubi laudant *Tertullian.* de Cult. Fem. L. III. 5. *in illum delinquunt, quae cutem medicaminibus urgent, genas rubore maculant, oculos fuligine porrigunt.* Quod hic verbo tetigit, *Juvenalis* graphice ob oculos posuit II. Sat. 93. ubi vide *Intrpp.* qui neglexerunt versum *Jonis* ap. *Polluc.* V. 101. καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον. Hanc mulierum artem non praetermisit eruditissimus *Boettiger* in Sabina p. 22. sq. p. 48. sq. — V. 3. βάψεις. Vat. — πυρίφλεκτα. quantopere hic capillorum color laudatus fuerit ap. veteres, docuit *Boettiger* l. c. p. 118. sqq. et *Intrpp.* ad *Juvenal.* VI. Sat. 119. — V. 5. γελοῖα. sincerum non videtur.

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Κόνων δίπηχυς, ἡ γυνὴ δὲ τεττάρων,
ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσουμένων,
σκόπει Κόνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται.

124. ΑΛΛΟ.

Οὐδ' ἐπικύψαι ἔχει Δημήτριος οὐδὲν ὁ μικρός·
ἀλλ' ἔῤῥιπται χαμαὶ πάντοτ' ἐπαιρόμενος.

125. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴδους οὐ κρίνει Πολέμων, νόναις κατακρίνει·
κἂν φῶς, κἂν μὴ δῷς, ἔστιν ἀεὶ Πολέμων.

Nr. 123. Vat. Cod. p. 523. Non vidi editum. — V. 1. τεττάρων, πηχέων sc. quod ex δίπηχυς assumendum. Cf. *Porson* ad *Eurip.* Hecub. V. 22. p. 7. *Abresch.* in Auct. Dilucid. p. 280. — V. 3. τὸ χεῖλος. Notatur igitur Conon ob turpem linguae usum, ut ille ap. *Ammian.* Ep. VI. et in disticho *Meleagri* infra nr. 128.

Nr. 124. Vat. C. p. 523. Non videtur editum. Hoc distichon quum in membranis cum praecedente Epigrammate cohaereat, cui ἄδηλον adscriptum, etiam pro ἀδήλῳ haberi debet. *Nicarchi* tamen esse puto, cujus Epigr. sequitur, aut *Lucillii*, cujus simile est Ep. LV. Tam pusillum esse ait Demetrium, ut ad nihil, quod humi sit positum, corpus inclinare possit; omnia enim illo altiora esse. Quare utcunque se extulerit, eum tamen semper humi jacere. — V. 2. ἀλλ' ἔῤῥιπται. Fortasse: ἔῤῥιπται δὲ χαμαί.

Nr. 125. Vat. Cod. p. 533. Edidit *Huschke* in An. cr. p. 251. De Polemone, judice venali, diximus ad Ep. ἀδ. (quod item *Ammiani* est) XLII. T. III. P. I. p. 312. sq.

126. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἑλλήνων ἀπέλυσ πόλιν ποτέ, δεσπότα Καῖσαρ,

Hoc in Codice proximum a nostro locum occupat. Praeclare vidit cl. Editor de *Idibus* agi et *Nonis* Romanorum, et pro *εἴδους* (in membr est *εἰδούς*) *εἰδοῖς* legendum videri. Est autem in hac voce lusus ex eorum genere, quos nunc *calembours* cum Francogallis appellamus. Voce *εἰδοῖς* enim in duas syllabas divisa, fere sonat *εἰ — δῷς*; nam verisimile est, parum aut nihil interfuisse inter pronuntiationem diphtongorum *ει* et *ωι*. De conjunctivo aoristi secundi cum *εἰ* dixit *Boisson.* ad *Philostr.* p. 313. s. et nuper *Car. Schneider* in Indice ad *Aesopi* Fabul. V. *εἰ*. Jam lusum habes, satis facetum: *Idibus jus non dicit Polemon*; aut: *si dederis, jus non dicit; nonis* autem condemnat homo sibi semper aequalis.

Nr. 126. Vat. C. p. 533. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 239. Lemma in membr. Εἰς κιθαρῳδοὺς Λουκίλλου ἀλλαμά (ἀλλ' ἅμα corr. editor) καὶ τραγῳδοὺς καὶ κωμῳδούς. *Hegelochum* quendam novimus, tragicum actorem, qui ob versum *Euripidis* male pronuntiatum Comicis largam ridendi occasionem dedit. Ille qui hoc Epigr. perstringitur, Nauplium in tragoedia egerat, fortasse coram Caesare, quae est *Huschkii* sententia; quamvis hoc non necessario ex mutilis verbis conficitur. In aliis quoque epigrammatis *Lucillius* Caesarem alloquitur; ut nr. 17. 40. 80. Verba sunt obscurissima. V. 1. *ἀπέλυσ.* in mentem venerat *ἐπέκλυσε* vel *κατέκλυσσε*, *inundavit*; quod de malis usurpatur. *Apollon. Rhod.* L. III. 695. *τὴν δ' αἰνῶς ἄπλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη.* *Lycophr.* V. 227. *οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν.* *Aelian.* Hist. An. VII. 43. *οἱ ἄγαν ὑπὸ τῆς λύπης ἐπικλυσθέντες*

ἐξελθὼν ἆσαι Ναύπλιον Ἡγέλοχος·
Ναύπλιος Ἑλλήνεσσιν ἀεὶ κακόν· ἢ μέγα κῦμα
* * * * * ἢ κιθαρῳδὸν ἔχων.

127. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

* * * * * * * * * *
ἀλλὰ σύ μοι προφέρεις τέκνιον ἀλλότριον,
τὴν προτομὴν αὐτῷ περιθεὶς κυνός· ὥστε με καλεῖν.
πῶς μοι Ζωπυρίων ἐξ Ἑκάβης γέγονεν;

καὶ ἔκφρονες γεγενημένοι. De muliere garrula *Liban.* T. IV. p. 134. 14. δέδοικα γὰρ μή.. τὴν γλῶτταν ὑμῖν ἐκείνην ἐπιστήσῃ, καὶ κατακλύσῃ καὶ ἐμὲ καὶ ὑμᾶς. Ib. p. 850. 13. κατέκλυσεν ὁ πατὴρ βλασφημίαις τὸν υἱόν· ἐπέκλυσε (vulgo ἐπέκλησε) φωναῖς ῥητόρων. de malo poeta *Lucill.* Ep. LXXIII. εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν, ubi similia comparavi in Animadverss. T. II. P. II. p. 486. *Huschkius* tamen mallet: ἀπόλυε. *libera*: aut sic ut jungatur: πόλιν ἀπόλυε Ἑλλήνων. *libera tandem urbem a Graecis* (quod ob V. 3. vix fieri poterit); aut: *urbem Graecorum libera.* Difficultatem hujus distichi auget V. 2. dubia lectio ἆσαι; in Cod. ασαι scriptum. *Huschkius* ᾄσει corrigebat. — V. 3. Sensum distichi truncati sic facile suppleveris: Nauplius Graecis nunquam non perniciosus, sive undas irae ministras habens, sive malo citharoedo usus.

Nr. 127. Vat. p. 537. εἰς ζωγράφους. Primus, quod sciam, edidi in Actis Philolog. Monac. Fasc. III. p. 391. Cf. p. 406. V. 1mi, qui periit, sensus esse debuit: *Filii mei Zopyrionis imaginem a te fieri postulaveram;* tu plane alium mihi repraesentas, eumque capite canino magis, quam humano instructum. V. 3. καλεῖν. Fortasse κάμνειν scribendum, i. e. ἀπορεῖν. *ita ut laborem animo, quaerens, quo-*

καὶ τέρας ἐξ ὀραχμῶν Ἐρασίστρατος ὁ κρεοπώλης
ἐκ τῶν Ἰσικίων υἱὸν Ἄνουβιν ἔχω.

128. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ βινεῖ Φαβορῖνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίστει·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.

129. ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

modo mihi filius ex Hecuba natus sit. Cogitandum de Hecuba *quae torva canino latravit rictu*, ut est ap. *Juvenal.* X. 271. — V. 5. καὶ πέρας. *denique*; ut *Lucill.* Ep. 56. καὶ πέρας εἰς ἀΐδην καταβάς. *Alciphron.* L. II. 2. p. 212. καὶ πέρας ἀναστᾶσα ὅπῃ ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι. — Verbo κρεοπώλης Lexica augenda. — V. 6. ἰσιων. Vat. Cod. quod in ἰσικίων mutavi. *Isicia* novimus ex *Athenaeo* L. IX. p. 376. D. et *Apicio* L. II. 1. Talia vendebat Erasistratus noster, qui pictoris inscitissimi beneficio jam deum Anubin pro filio habebat. Jam quum pro illa imagine mercedem solvisset, sibi ex *isiciorum* venditione filium ait obvenisse Anubin, non τῆς Ἴσιδος, (cf. II. Paralip. 45, 8) sed τῶν ἰσικίων alumnum.

Nr. 128. Vat. p. 538. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 245. ipse in Animadverss. T. III. P. I. p. 327. Lusus est in ambiguitate verborum, quum jungi possit, εἶπ' ἰδίῳ στόματι, et βινεῖν ἰδίῳ στόματι. In Codice legitur βεινει et βεινειν, ut saepe in hoc verbo et in aliis, quae ι longum habent.

Nr. 129. Vat. p. 539. Edidi in Animadverss. T. II. P. I. p. 176. — V. 2. κινύρης δὲ κινύρης. Vat. Scripsi καί. De utriusque

130. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰθερίην διὰ νύκτα νέοι κατάγουσι Σελήνην
ἤϊθεοι Φαρίης, ἄνδιχα τεμνομένην.

131. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τύπον τοῦ Ἡρακλέους γενόμενον τοῦ ἁγίου Λουκίου.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος Ἡρακλῆς
οὐκ εἰμὶ Λούκιος, ἀλλ' ἀναγκάζουσί με.

132. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς·
δούλου δὲ χεῖρον οὐδέν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ·
χρήζεις ὅμως οὖν τῶν ἀναγκαίων κακῶν.

particulae confusione dixit *Schaefer* ad *Dionys. Halic.* p. 158. et 294.

Nr. 130. Vat. p. 542. Non videtur editum. Scriptum in meretricem Phariam nomine *Selenen*, quod lusui opportunitatem fecit. Hinc κατάγουσιν, quod usurpatur de iis, qui lunam de coelo deducunt, ut καθαιρεῖν, κατασπᾶν. Simul *in viam devocare* potest significare. Etiam verba ἄνδιχα τεμνομένην ambigua sunt, simulque de Luna dimidia, quae διχότομος vocatur, i. e. δίχα τετμημένη, simul de muliere sensu obscoeno dici potuit. Respondet verbo τέμνεσθαι latinorum *dividere*, quod plures illustrarunt. Vide *Burm.* ad *Petron.* c. XI.

Nr. 131. Vat. p. 543. Nec hoc editum vidi. Ex verbis ignoti auctoris suspiceris non solum Herculis aedem S. Lucio fuisse assignatam, quod lemma dicit, sed ipsam Herculis statuam pro Lucii simulacro venerationi populi fuisse expositam. Cf. not ad nr. 67. — V. 2. λούκις. V.

Nr. 132. Vat. p. 545. Edidit *Huschke* in Anal.

εὔνουν νομίζεις δοῦλον εἶναι δεσπότῃ·
καλὸς δ' ἂν εἴη δοῦλος τὰ σκέλη κλάσας.

133. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μῆτερ ἐμὴ δύςμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
εἰ φιλέεις τὸν υἷα δίδου μέ τι τυτθὸν ἀφύσσειν.

134. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εὔανδρος ὁ πρωρεὺς
εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας·

cr. p. 263. 4. 5. obscuriores, nec quo modo cohaereant, apparet. Versui 4to succurras addita interrogandi nota. In V. 5. etiam metrum laborat. Hoc quidem verbis transpositis corrigas: τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας. Sed hoc ad sensum illustrandum nihil facit.

Nr. 133. Vat. p. 546. Hi versus cohaerent cum poematio in Anal. T. III. p. 170. nr 98. Edidi in Animadverss. T. III. P. I. p. 342. — V. 2. με τυτθόν. Vat. Addidi τι ad versum implendum.

Nr. 134. Vat. p. 551. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 506. *Chardon de la Rochette* Mag. Enc. an. V. T. V. p. 25. *Huschke* in An., cr. p. 256. — V. 1. ὁ πλωρεύς. Vat. C. ὁ πρωρεὺς emendaverunt *Chard.* et *Huschke*. Hic laudat *Suid.* πρῶρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς· καὶ πρώραθεν. καὶ πρωράτας. τῆς νεώς. καὶ πρωρεύς. Est autem *proreta* gubernatoris administer, et dicitur proprie πρωρατεῦσαι, ut ap. *Aristoph.* in Eqq. 538. sqq *Xenoph.* Exped. Cyri. L. V. 8. 20. οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ νεύματος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ; Cf. *Wesseling.* ad *Diodor. Sic.* L. XIV. 43. p. 676. Adde *Moschion.* ap. *Athen.* L. V. p. 209. A. τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθεστήκει ναύκληρος, κυβερνήτης

οὐκ ὀλίγον γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἔσω, ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν
ἐν ταύτῃ διαπλεῖν φαίνεται εἰς τὸ πέραν·
νῦν πρῶτον ναῦς ὦπται ὑδρωπική, ἀλλά γε δείδω,
μὴ σόρον οὖσαν ἴδῃς τὴν πάλαι εἰκόσορον.

135. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆς Ἀσίης τὰ λάφυρα λαβὼν ἔπλευσε Καρῖνος
ἤματι χειμερίῳ, δυομένων ἐρίφων·
Εἶδε καὶ Ἀδράστεια τὸ φορτίον· ὃς δ' ἐφορῶσα
ᾤχετο καὶ πελάγους δαίμοσιν ἐγγελάσας.

καὶ πρωρεύς. *Artemid.* L. I. 35. p. 57. ἄρχει δὲ περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος, τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς, πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης. Ib. L. II. 23 p 179. σημαίνει . . ἀντιπρόσωπον τὸν πρωρέα, καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. — Notandi infinitivi οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν, pro οὐ τοῦ πλεῖν, ἀλλὰ τοῦ ἀντλεῖν ἕνεκα positi. Sic *Lucill* Ep. XX. τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει. Fabulae Aesopiae nr. 114. ἀνελήλυθεν θυμιάσαι. Ib. nr 248. ἀφικόμενος ἐπιδείξεσθαι. Et sic saepius. — V. 5. Versus desinit in vocibus ἀλλά γε in membr. Addidi δείδω probante *Huschkio* et *Chardone*. Non minus bonum foret: ἀλλὰ δέδοικα. — Hoc Epigr. pro allegorico habere videtur cl. *Huschkius*, si recte intelligo p. 258. quod mihi secus videtur. Est in naviculam rimarum plenam, ut *Lucillii* Ep. CXII. CXIII.

Nr. 135. Vat. p. 552. Edidit *Chard. de la R.* in Mag. Encycl. an. IV. Tom. I. p. 93. idque de Carino interpretatur, imperatore Romano. *Huschke* in Anal. Crit. p. 268. — V. 2. δυομ. ἐρίφων. quo tempore nullum ad navigationem periculosius. *Antip. Thess.* Ep. XLIX. ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. — V. 3. εἰ δὲ Vat. quod editores emendaverunt. — Post φορτίον

136. ΑΛΛΟ.

Τὴν κεφαλὴν σείεις καὶ τὴν πυγὴν ἀνασείεις·
ἓν μὲν μαινομένου, ἓν δὲ περαινομένου.

137. ΑΛΛΟ.

εἰς Μητρόδοτον Βένετον ἔχοντα πρασίνην τράπεζαν.

Μητρόδοτος στυγέων Πρασίνων αἰώνιον ἄχθος,
μνημοσύνην μίσους τήνδε τράπεζαν ἔχει.

138. ΑΛΛΟ.

Μητρόφανες, κύκνοψι, δασύθριξ, δῖε, πελαργέ,

exciderunt voculae ὃς δὲ, quas cl. *Chardon* supplevit, qui etiam ἰφορώσῃ emendavit pro ἰφορώσης.

Nr. 136. Vat. p. 552. V. 1. τὴν κεφαλήν. „Nimirum *capita Maenades vi jaciunt hederigerae*, ut loquitur Catullus, et περαίνειν, τὸ συνουσιάζειν, secundum Suidam." *Huschke* qui hoc distichon edidit in Anal. crit. p. 246. *Artemidor*. L. I. 78. p. 113. περαίνεσθαι ὑπό τινος γνωρίμου γυναικὶ μὲν ἡδὺ καὶ λυσιτελὲς, οἷος ἂν ᾖ ὁ περαίνων· ἀνδρὶ δὲ ὑπὸ πλουσιωτέρου καὶ πρεσβυτέρου περαίνεσθαι ἀγαθόν. Eadem significatione hoc verbum usurpavit Diogen. Laert. II. 127. cujus verba laudavit *Stephanus* Thes. L. Gr. T. III. p. 233. G. — Notandum ἓν μὲν et ἓν δὲ, pro τὸ μὲν, τὸ δέ.

Nr. 137. Vat. p. 553. *Palladae* esse existimaverim, cujus Epigr. praecedit in membr. etiam nomine non addito, quod Planudes suppeditavit. Nondum vidi editum. De factionibus aurigarum dixi in Animadverss. T. III. P. I. p. 28.

Nr. 138. Vat. p. 553. Etiam hoc *Palladae* esse suspicor. — V. 1. κύκνοψι. Vat. Scripsi κύκνοψι, cygni

τῇ καὶ τῇ κραδάων κεφαλὴν γεράνοισιν ὁμοίην,
μηκεδανὸν καράκαλλον ὑπὲκ δαπέδοιο κομίζεις.

139. Α Λ Λ Ο.

Ῥουφινιανός, Ῥοῦφος ὢν δισύλλαβος,
συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς τὰς συλλαβάς·
οὐ λανθάνει δὲ τὴν διαύλλαβον Δίκην·
κληθήσεται γὰρ καὶ διαύλλαβος πάλιν,
Ῥοῦφος κακοῦργος καὶ γόης, ὡς ἦν ποτέ.

140. Α Λ Λ Ο.

Ὦ τῆς ἁπάσης δυνάμεως ὑπέρτατε,
σῶσόν με τὸν δύστηνον ἐκ παντὸς φθόνου·

faoie praeditus. — V. 2. γεράνοισιν, i. e. τῇ τῶν γεράνων κεφαλῇ. — V. 3. καράκαλλον. Idem, ut videtur, quod καρακάλλιον, *cucullа.* Vid. *Du Cange* Gloss. Gr. Med. p. 590. et in Gloss. Lat. med. V. *Caracalla.* In sensu hujus versus caecutio...

Nr. 139. Vat. p. 556. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 264. In Rufum quendam, qui, quum sibi malis artibus honores et divitias comparavisset, Rufiniani nomen sumsit. De hoc more nominis una cum fortuna mutandi dixi ad *Nicarchi* Ep. XXI. T. II. P. III. p. 34. V. 1. ῥουφηνιανός. Vat. In lemmate tamen ῥουφινιανός. — V. 5. ὢν ἦν ποτε Vat. ὡς ἦν ποτε *Huschke*, qui, quum depravatam lectionem non commemoret, sic in apogr. suo videtur invenisse.

Nr. 140. In Vat. p. 556. cohaerent hi versus cum praecedentibus, ita tamen, ut nota ÷|÷ margini apposita, novum quid incipere significetur. Separatum ab illo edidit *Huschke* p. 266. V. 1 — 8. pro prooemio habendi sunt, quibus accusatio hominis

θέλεις ἀκοῦσαι, βούλομαι κἀγὼ λέγειν·
τὸ γὰρ θέλημα τὴν χάριν τίκτει διπλῆν,
διπλοῦν τε κάλλος τῷ λόγῳ χαρίζεται,
λέγοντι κόσμος καὶ κλύοντι σεμνότης·
φωστὴρ γὰρ εἶ σὺ καὶ λόγων καὶ τῶν νόμων,
νόμοις δικάζων καὶ λόγοισιν ἐκπρέπων·
αἴλουρον εἶδον χρυσίου τὸν πρίσκιπα,
ἢ βδέλλαν ὠμήν, χρυσοκόλλητον χόλον.

cujusdam, potentis et divitis (ejusdem Rufi, ni fallor, de quo praecedens Epigramma) quodammodo praeparatur, duobus ultimis versibus παρ' ὑπόνοιαν adjectis. *Huschkius* tamen suspicabatur, hos duos versus conjungendos esse cum proximo Epigrammate, in quo me sibi assentientem non habet. — V. 7 φωστήρ. in universum quaecunque lucem ministrant, φωστῆρες videntur dicta. In Ep inedit. Vat. Cod. p 668. ἀστρῶν ἰδεῖν τὸ μᾶλλον ἀντὶ χρωμάτων, ἵν' ἐγγράφῃς φωστῆρσιν ὡς φωτὸς πύλη. In primis sic *solem lunamque* appellata fuisse, docet *du Cange* Gloss. Gr. med. p 1718. — V. 9. τὸν πρίσκιπα. Quid πρίσκιψ sit, non dixerim. Fortasse homo *tumidus et inflatus*, quo ducit verbum πρίσκειν, *tumefacere*, ap. *du Cange* p. 1232. — αἴλουρον χρυσίου accipio de homine furace aurumque quovis modo surripiente; idem sub vexationes pauperiorum. βδέλλα vocatur. In Cod. βδέλλαν ὤμην, quod et H. dedit. Mihi non videbatur dubium, mutato tono ὠμήν, legendum esse, *diram hirudinem*. — Ultimam vocem in χ' ὅλον mutandam censebat clariss. Editor. Homo iracundus χόλος dici potuit, *fel merum*; at nec iracundia homini illi videtur objici, nec epitheton χρυσοκόλλητον illi vocabulo convenit. Cogitabam de κόλον i. e. κρωκτόν, quod de homine omnis

141. ΑΛΛΟ.

Νῦν ὁ στρατηγὸς Ἑρμανούβης ἐγένου
κύων, ἀδελφοὺς συλλαβὼν Ἑρμᾶς δύο,
ἀσημοκλέπτας, συνδεθέντας σχοινίῳ,
ψυχρούς, ἀώρους, Ταρταρίους τε δαίμονας.
οὐκ οἶδα χῶρον τοῦ τρόπου κατήγορον·
τρόπον δὲ χώρου τὸν κατήγορον λέγω.

turpitudinis pleno dictum esse potuit. Sic lusus existit in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητος et κόλος.

Nr. 141. Vat. p. 556. cum lemmate: εἰς στρατηγόν. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 267. qui an unquam aliquis has tenebras aggressurus sit dispellere dubitat. Nec operae pretium esse videtur, in foetu inepti hominis diu immorari. — V. 1. ἐγένου depravatum videtur, fortasse ex ἐγίνετο. Lusus est in nomine Ἑρμανούβης, (rectius scripseris Ἑρμάνουβις) quod *praetoris* illius moribus convenire videbatur, et quod ipse κύων erat, *impudentia insignis*, et quod in magistratu sibi adjunxerat fratres duos, *Mercurio* ob furacitatem simillimos. Vocabulum ἀσημοκλέπτας homines obscuros videtur significare, ex infima fortasse plebe, sola furandi arte pollentes V. 4. ἀώρους. *deformes*. Cf. *Villois.* ad *Apollon.* Lex. p. 187. ed. *Toll.* ψυχροὶ fortasse dicuntur, quia mox daemones ex Tartaro, ubi ἀδιάδοχος ψυχρότης, secundum *Eustath.* ad Ιλ. ξ. p. 977, 14. Id. ad Ιλ. γ. 23. καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον πλουτώνειος στὺξ τῷ Ταρτάρῳ συγκατέψυκται· ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥιγούντων λέγεται. V. 5. 6. quomodo huc pertineant, ignoro. Sententia est, quam persequitur *Themist.* Or. XIX.

142. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Οὐκέτ' Ἀλεξανδρεῦσι τὰ τίμια, χὠ Πτολεμαίου
μόσχος ἐν ἠϊθέοις λαμπάδι κῦδος ἔχει·
ὁ Πτολεμαίου μόσχος, ἰὼ πτόλι· ποῦ δὲ τὰ μητρὸς
αἴσχεα, πάνδημοί τ' ἐργασίαι τέγεος;

Nr. 142. Vat. p. 557. Edidit *Chardon de la R.* Mag. Enc. an. V. T. V. p. 24. *Huschke* Anal cr. p. 237. Scriptum hoc Epigr. in puerum, a Ptolemaeo nescio quo, ex vilissima meretrice procreatum. Qui puer quum insigni quodam honore esset exornatus, poëta in moribus omnia susque deque habitum iri auguratur. V. 1. τὰ τίμια. per breviloquentiam videtur dictum, pro: οὐκέτι Ἀλεξανδρεῦσι τὰ τίμια τίμιά ἐστιν. Hoc sponte intelligitur, pristinos honores prostitutos dici. — V. 2 μόσχος. *Asclepiad.* Ep. XIX. ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἴσχυσεν. Locum *Achari* qui χελιδόνος μόσχον dixerat, *Eustathius* ad *Homer.* Ιλ. I. p. 655. 2. (cf. *Huschke* in Anal. p. 100.) debebat ſortasse *Aeliano* de H. A. VII. 47. fin. — V. 2. λαμπάδι. de decursione cum facibus, quam λαμπαδηδρομίαν, et λαμπάδα simpliciter appellabant. *Isaeus* Or. V. p. 154 ed. *Reisk.* κεχορήγηκε δὲ τραγῳδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι. *Xenoph.* de Redit. Athen. c. 4. οἱ ἐν τοῖς λαμπάσι γυμνασιαρχοῦμενοι. Cf. *Spanhem.* ad *Aristoph.* Ran. v. 1113. Ingenuos tantum pueros huic certamini interſuisse constat. — V. 4. τέγεος. *Clem. Alex.* Paedag. III. p. 264. 35. ἐπὶ τέγους ἑστᾶσι παρ' αὐτοῖς τὴν σάρκα τὴν ἑαυτῶν εἰς ὕβριν ἡδονῆς πιπράσκουσαι γυναῖκες. Ib p. 297. 8. ἔνθα καὶ ἑταιρικῶς κεκοσμημέναι, ὥσπερ ἐπὶ τέγους καθεζόμεναι, διημερεύουσι. Cf. *Valken.* in Animadv. ad Ammon. p.

ποῦ δὲ * * * * συφόρβια; τίκτετε πόρναι,
τίκτετε, τῷ Μόσχου πειθόμεναι στεφάνῳ.

143. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὸν λεπτὸν θακεῦντα Μενέστρατον εἴαρος ὥρῃ
μυρμὴξ ἐξελθὼν εἵλκυσεν εἰς ῥαγάδα·
μυῖα δ' ἐπιπτᾶσ' αὐτὸν ἀνήρπασεν, ὡς Γανυμήδην
αἰετὸς εἰς θαλάμους οὐρανίους Κρονίδεω·
πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυίης, κοὐδ' ὡς θίγε γαίης,
ἐκ δ' ἀράχνης ἱστοῦ τῶν βλεφάρων κρέμαται.

144. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Κορινθίῳ πίστευε, καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

177. s. — V. 5. lacunam Codicis sic implet *Chardon* V. cl. ποῦ δὲ κασαύρια, ποῦ δὲ συφόρβια. Docte utique. *Aristoph.* Eqq. 1282. ἐν κασαυρίοισι λείχων τὸν κατάπτυστον δρόσον. Schol. ἐν τοῖς πορνείοις. *Hesych.* κασαυρείοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον. Similis est color in *Callimachi* Hymn. in Del. v. 240. φύτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα.

Nr. 143. Vat. p. 565. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 480. *Huschke* Anal. cr. p. 259. — V. 1. 2. Cf. *Ammian.* Ep. XVI. — V. 4. Κρονίδαο. Vat. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Vat. quod duabus literis restitutis emendavi. Non minus bene legeretur, πίπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. — θίγεν. Vat. — V. 6. In ἀράχνης noli mirari mediam correptam. Tria saltem in Anthologia loca sunt praeter nostrum, in quibus eadem in hac voce correptio invenitur.

Nr. 144 — 147. Vat. p. 568. Quatuor hos senarios, quibus populorum quorundam Graeciae indoles et ingenium verbo indica-

145. ΔΙΦΙΛΟΥ.

Τὸ μὲν Ἄργος ἵππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

146. ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

147. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

148. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκεον λέβητα.

tur, edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 290. — In versu *Diphili* satis apparet ad ἱπποτροφίαν respici, qua Argos antiquitus illustris erat; urbem tamen ipsam propterea ἵππον appellari miror. — In *Philisci* senario media corripitur in πειραιεύς, cujus correptionis exempla dedimus ex Comicis Atticis in Addit. Anim. in Athen. p. 113.

Nr. 148. Vat. p. 609. τετράμετρον ἀρχιλόχειον. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 204. — V. 1. τέρασφυρήλατον Vat. Emendavi, syllaba fugitiva revocata, τὸ γέρας. *donarium*. Praeterea, ὡς τάχει, pro ὅς. — V. 2. Vacillat metrum in prima sede, ubi spondeus requiritur aut dactylus; in Ἀριστομάχειος autem prima corripitur. Quare legendum videtur: παῖς ὁ Ἀριστομάχειος. — Minus etiam ferenda lectio Codicis; ἀνεῖλε τὸν χάλκειον λ. Scripsi ἀνείλετο. Sic dicitur ἀναιρεῖσθαι τὸν κότινον, τὴν δάφνην, etiam τὴν νίκην, docente *Valkenar.* ad *Herodot.* p. 407. et ante eum *Stephan* in Thes. T. I. p. 187. G. H.

149. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ᾽ οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης ἄγων.

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἁ ναῦς ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζοᾶς
ἅρπαξας, ποτὶ τὲ Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

. . . . . . μεον Διόνυσον ὁρᾷς ἐμέ, τίκτε με κηδύς.

Nr. 149. Vat. p. 609. πεντάμετρον Βακχικόν. quod in τροχαϊκὸν mutandum censet *Bentlejus*, qui hos versus edidit in Fragm. Callimachi nr. CXV. p. 485. ed. Ern. V. 1. laudat *Hephaest.* in Enchir. p. 19. ubi διατήξας. — V. 2 λεσβίην. Vat. ἄωτόνεκταρ. Ib. De ἄωτον vide *Ernest.* ad *Callim.* H. in Apoll. 112.

Nr. 150. Vat. Ibid. τέτραμετρον ἐκκαίδεκα συλλαβῶν· οὐδὲ τοῦτο τέλειον. Sunt versus choriambici cum basi. V. 1. ἄτομον. Vat. quod ad mentem *Bentleji* correximus, qui hos quoque versus edidit in Fragm. Callim. nr. CXIV. p. 485. Idem cogitabat de ἁμίτομον. — ἐμειν et ζωᾶς. Vat. — V. 2. ἁρπάξας et λιμένος. κόπω. Vat. ἱκνεῖσθαι supplicandi sensu est ap. *Theocrit.* Ep. VII. ὅς μιν ἐπ᾽ ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται. Notandus Ζεὺς λιμενοσκόπος, ubi cogitandum de Jovis simulacro templove in vicinitate maris exstructo. Sic in *Antip. Thess.* Ep. XVIII. Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα πανόρμου ναίων.

Nr. 151. Vat. p. 620. Nondum vidi editum. V. 1. Pro truncato vocabulo fuit fortasse ἀνδρόμεον. Sed donec de sensu aenigmatis

διχθαδίη, μνήμης δὲ πατὴρ ἐμοὶ ἡγεμονεύει·
Θηροφόρον δέ με πρῶτον ἐγείνατο νηλεόθυμον·
αὐτοκασιγνήτης δὲ πρόκνος φίλον υἷα κατακτάς,
οὐκέτι θῆρα φέρω, ἀλλ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
καὶ χθόνα, καὶ μακάρων ἱερὸν χορὸν ἄφθιτον αἰεί.

152. ΑΛΛΟ.

Ὀφθαλμοὺς Σκύλλης ποθέω, τοὺς ἔσβεσεν αὐτὸς
ἥλιος, μήνη τε· πατὴρ δέ με δείδιε κούρην·
λοῦμαι δ' ἀενάοισι δύω ποταμοῖσι θανοῦσα.

constiterit, difficile fuerit de lectionibus statuere. — V 2. διχθαδίης. Scribendum διχθαδίη, quod de Baccho transsumtum, qui διασσότοκος, διμήτωρ appellari solet, ut ἄρσενα θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων. *Nonn.* Dion. IX. 10. — πατὴρ δ' ἐμός. Vat ἐμοὶ scripsi. V. 3. θηβοφόρον. Vat. θηροφόρον scripsi sine haesitatione, quod postulabat V. 5. οὐκέτι θῆρα φέρω. — V. 4. πρόκνος. depravatum vocabulum. Num πρόκνης? Sed haec quoque vox certa emendatione non poterit restitui, nisi sensus tenebris depulsis.

Nr. 152. Vat. p. 620. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 303. Agitur de Niobe, quae totidem liberos, quot Scylla capita habuit, Apollinis (ἡελίου) et Dianae (μήνης) telis interemtos lugebat (ἐπόθει). In saxum mutata patris Tantali capiti imminebat (sic enim auctor notam de poena Tantali fabulam interpretabatur. Vide *Porson.* ad *Euripid.* Orest. v. 5.), et flumina demittebat de vertice suo. Cf. *Quint. Smyrn.* L. I. 294 sqq. Hanc interpretationem debeo *Buttmanno*, viro sagacissimo, qui et alia Anthologiae aenigmata felicissime explicavit. — V. 3. ἀεννάοισι. Vat. Quum praeterea in Cod. sit:

φῦς κορυφῇ προῆσιν ἐπ᾽ ὀφρυόεντι κολώνῳ.

153. ΑΛΛΟ.

Ἐς μέσον Ἡφαίστοιο βαλὼν ἑκατοντάδα μούνην,
παρθένου εὑρήσεις υἱέα καὶ φονέα.

154. ΑΛΛΟ.

Μούνῳ μοι φίλον ἐστὶ γυναιξί περ ἐν φιλότητι·
μίγνυσθαι, αὐτῶν λισσομένων ποσίων.

155. ΑΛΛΟ.

Τόν με κατακτείναντα κατέκτανον, οὐδέ μοι ἦδος·
θῆκε γὰρ ἀθάνατον τὸν κτάμενον θάνατος.

156. ΑΛΛΟ.

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,

λεύομαι δ᾽ ἀ. *Buttm.* corrigebat λοῦμαι δ᾽ ἀ, quem ſequutus ſum.

Nr. 153. Vat. C. p. 620. Edidit *Huschke* An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Senſus est idem qui in Aenigmate IV. T. III. p. 318.

Nr. 154. Vat. C. p. 621. Edidi in Animadverss. T. III. 2. p. 345. Paucis mutatis idem distichon legitur inter Aenigm. V. p. 317. ubi V. 2. legendum videtur ἀντομένων ποσίων pro ἀχνυμένων. V. 2. αὐτῶν. Fort. καὐτῶν.

Nr. 155. Vat. C. ibid. Edidit *Huschke* in An. cr. p. 303. Cf. Animadverss. T. III. P. II. p. 363. — V. 1. τόν με κτείναντα. Vat. κατακτείναντα scripsi cum *Huschkio*; qui comparavit *Homer.* Ιλ. σ. 80. ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; De Nesso agitur.

Nr. 156. Vat. C. ibid. Est Oraculum Byzantinis datum ap. *Achillem Tatium* L. II. 14. p. 65. — V. 1. νῆσός τις πόλις. Vulgo πόλις

ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἐσθ' αἷμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἷμα·
ἐνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

157. ΑΛΛΟ.

Ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει με σίδηρος·
γράμματος αἰρομένου δύεται ἠέλιος.

158. ΑΛΛΟ.

Κτεῖνα κτάσιν, κτάνε δ' αὖ με κάσιο, θάνομεν δ' ὑπὸ πατρός·
μητέρα δ' ἀμφότεροι τεθνεῶτες κτάνομεν.

desideratur, quod correctionibus locum dedit. Vide *Schrader.* ad Musae. p. 138. et *Dorvill.* ad *Char.* p. 575. Unice veram esse lectionem Cod. *Huschkius* docuit in An. cr. p. 293. comparans *Achill. Tat.* p. 66. ὑπόκειται δὲ πορθμὸς κάτωθεν ἰσθμῷ· καὶ γίνεται τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσσῃ καὶ νῆσος ἐν γῇ. Tyrus appellatur νῆσος ap. *Euripid.* Phoeniss. v. 211. ubi vid Intrpp. — Φυτώνυμον αἷμα. „Est sanguis, genius, gens a planta nomen ducens, sanguinem hominum plantae cognominum; nam Phoenices Tyrum incolebant." *Dorvill.* l. c. — V. 3. desideratur in edd. *Achillis Tatii;* nec ibi cum ceteris explicatur. — V. 4. ἔχων χαίρει. Vulgo. Hujus versus explicatio petenda ex *Achille Tatio* p 67. — V. 5. σε φέρειν κέλομ' Ἡρακλῆι. Vulgo.

Nr. 157. Vat. C. p. 621. Edidit *Chardon de la R.* Mag. Enc. an IV. T. I. p. 95. *Huschke* Anal. cr. p. 306. — V. 1. ὃ καί. Vat. quod foret δι' ὅ, *quapropter.* Sed depravatae videntur voces ex εἰμὶ μικρόν, τ. — Intelligitur ὄνυξ.

Nr. 158. Vat. C. p. 621. *Huschke* An. cr. p. 307.

159. ΑΛΛΟ.

Εἰσὶ κασιγνῆται δύ' ἀδελφεαί· ἣ μία τίκτει
τὴν ἑτέρην, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ἀπὸ τῆς ἀτεκνοῦται,
ὥςτε κασιγνήτας οὔσας ἅμα καὶ συνομαίμους,
αὐτοκασιγνήτας κοινῇ καὶ μητέρας εἶναι.

160. ΑΛΛΟ.

Μητέρ' ἐμὴν τίκτω καὶ τίκτομαι· εἰμὶ δὲ ταύτης
ἄλλοτε μὲν μείζων, ἄλλοτε μειοτέρη.

161. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ πόλου μίμημα· δύω δέ με θῆρες ἄγουσιν,
πρόσθε μὲν Ἠριγόνης, Πασιφάης δ' ὄπιθεν.

Accipiendum de Polynice et Eteocle, quos patris imprecationes peremerunt.

Nr. 159. Vat. C. p. 622. De die et nocte agi in oculos incurrit. V. 2. notanda significatio verbi ἀτεκνοῦσθαι pro *occidi*.

Nr. 160. Vat. C. l. c. *Huschke* An. cr. p. 307. Nox diem gignit, dies noctem, secundum temporum vicissitudinem modo longior, modo brevior.

Nr. 161. Vat. C. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 304. Quid aenigma velit, ex verborum interpretatione manifestum fiet. Ἠριγόνης θὴρ est ὁ κύων, cujus vocabuli significatio obscoena patet ex Ep. *Stratonis* LXVII, quod inprimis comparandum. Vid. Animadvers. T. II. P. III. p. 108. s. et T. II. P. II. p. 286. — Πασιφάης θὴρ est ὁ ταῦρος. Jam constat ταῦρον vocatum fuisse τὸν ὑπὸ τῶν ὀρχίων τόνον. Cf. *Valken.* ad Ammon. p. 40. Quibus perpensis non dubitabis, significari τὸ ἄσχιον, quod πόλου μίμημα vocatur, aut ob formam, aut ob *canem taurumque* in eadem re-

Ἡρακλέους * ηρεμεν με συνευνέτις, ἠδὲ με Φοῖβου
τείρει νύμφα φίλη πολλάκι δαιομένη.

162. ΑΛΛΟ.

Νυκτὶ μιῇ καὶ Τρωσὶν ἐπήλυθα, καὶ τὰ Πελασγῶν
φῦλα διατμήξας εἷλον ἄνευ δόρατος·
οὐ μὲν ὁ Τυδείδης, οὐδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
τὸν θρασὺν ἐκ νηῶν ἔσθενον ἐξελάσαι·
ἀλλὰ μένος καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων,
Ἀργείων στρατιὴν ὤλεσα καὶ Φρυγίων.

gione, tanquam in coelo, conspicuis. Hoc probabilius. Cf. *M. Argent.* Ep. XVI. XXIII. V. 3. Ἡρακλέους ηρεμεν με. Herculis conjux est Ἥβη. Similiter lusit *Strato* l. c. μή . . βελτίης τὴν λασίην Ἡρακλέους ἄλοχον. et *M. Argent.* Ep. XVI[a]. quod illustravimus in Anim. T. II. P. II. p. 287. Quid in corruptis syllabis lateat, dubites. πειρᾷ tentabat *Huschkius*; ἐρέφει με *Buttmannus*, quod maxime arridet; (λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον. Pindar. Ol. α. 110.); ipse cogitabam de κομέει, *ornat*; quod in similitudine literarum κο et ηρ non improbabile. Cf. *Bast* in Comm. Palaeogr. p. 716. s. et 814. — Φοίβου νύμφη. ἡ δάφνη, *laurus*, qua utebantur in pilis amburendis. Cf. *Aristophan.* Ecclesiaz. v. 13.

Nr. 162. Vat. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 306. V. 1. ἐπήλυθε. Vat C. Primam personam, quam suadebat εἷλον et ὤλεσα, reposui auctore *Huschkio*. — V. 3. οὐ μιν ὁ T. Vat. Intelligitur ὁ Ὕπνος, qui vires mortalium auget. Idem a Jove ad Agamemnonem missus (nam pro ὄνειρῳ quoque potest accipi) multa mala Graecis intulit; Trojanis autem somnus infestus fuit, per quem Rhesus periit.

163. ΑΛΛΟ.

Γράμματος ἀρνυμένου πληγὴν ποδὸς οὔνομα τεύχει
ἡμέτερον· παίειν δὲ βροτῶν πόδας οὔποτ᾽ ἐάσει.

164. ΑΛΛΟ.

Εἵνεκα φωτὸς ἐγὼ φῶς ὤλεσα· φὼς δὲ παραστὰς
φῶς μοι ὄπασσε φίλον ποσσὶ χαριζόμενος.

165. ΑΛΛΟ.

Οὔρεσι μὲν γενόμην, δένδρον δέ μοι ἔπλετο μήτηρ,
πῦρ δὲ πατήρ, βῶλος δ᾽ εἰμὶ μελαινομένη·
ἢν δὲ μ᾽ ἔσω κεραμοῖο πατὴρ τήξησι βαθείης
ἅρματος ὠτειλὰς ῥύομαι Εἰναλίου.

166. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς Ὁμήρῳ.

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

Nr. 163. Vat. C. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 306. qui *αἰρομένου* mallet. Significari videntur vocabula *σκάνδαλον* et *σάνδαλον*.

Nr. 164. Vat. C. p. 622. Edidit *Chard. de la R.* Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 95. Significatur *laterna*, *φανός*, quae luce exorta extinguitur, in tenebris autem lucerna instruitur.

Nr. 165. Vat. C. p. 624. Edidit Idem l. c. p. 95. et de *pice* interpretatur. V. 3. *τήξησι βαθείης*. Vat. *τήξησι* scripsi, ut ruenti versui succurrerem. *βαθείας* debetur cl. editori. — V. 4. *ἅρμα Ἐναλίου* est *navis*. Cf. *Rittershus.* ad Oppian. Hal. L. I. v. 190.

Nr. 166. Vat. C. p. 625. Est in Vitis Homeri Pseudo-Plut. T. V. p. 145 ed. *Ern.* et *Procli* in Bibl.

167. Ἕτερος πρὸς τὸν αὐτόν.

Ὄλβιε καὶ δύςδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι,
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι,
μητρόπολις ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωος γαίης οὔτε σχεδὸν, οὔτ᾽ ἀπὸ τηλοῦ·
ἐν τῇ μοῖρ᾽ ἐστίν σε τελευτῆσαι βιότοιο,
εὖτ᾽ ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐςακούσας
δυςξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον·

Lit. et Art. Fasc. I. p. 9. ubi pro φύλαξαι. Cod. Monac. nr. 111. in quo eadem vita extat, φυλάξω. Volnit φύλαξο. *Stephan. Byz.* in Ἴος. — ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ, ὡς ὁ χρησμός·

Ὄλβη (leg. ὄλβιε) καὶ δύσδαιμον (ἔφυς γὰρ ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν)
πατρίδα δίζηαι· μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρίς ἐστιν·
ἔστιν Ἴος κ. τ. λ.

Sic est etiam ap. *Pausaniam* L. X. 2. p. 233. his verbis additis: δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὁμήρου μνῆμα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἑτέρωθι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶναι τοῦ Ὁμήρου λέγοντες.

Nr. 167. Vat. C. p. 625. Duo priores versus extant ap. *Stephan. Byz.* et *Pausan.* locis modo citatis. Ap. *Euseb.* Praepar. Evang. L. V. p. 227. et p. 229. et in *Pseudo - Plutarchi* Vita Homeri T. I. p. 143. ed. Ern. Ex *Eusebio* mutilum dedit *Opsopoeus* in Orac. Vett. p. 34. — V. 2. μητρὸς . . πατρός. Sic etiam *Pseudo - Plut.* μητρὶς . . . πατρίς. *Euseb.* idque magis probat *Ernesti.* — V. 3. desideratur ap. *Euseb.* — V. 5. ἐν τῇ σὴ μοῖρ᾽; omisso σε. *Plut.* ἐν γῇ σοι μοῖρ᾽ κ. τ. *Euseb.* — V. 6. 7. Mutili sunt apud *Eusebium*, ubi *Vigerus* in not p. 22. non meminerat, eosdem pleniores legi et correctiores in

δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἣν μὲν ἀμαυρὰν
ἠελίων δισσῶν, ἣν δ᾽ ἀθανάτοις ἰσόμοιρον·
ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ, φθίμενος δ᾽ ἔτι πολλὰ * *

168. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς·
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί,
σοῦ παιδὸς χείρεσι λείψειν φάος· ὣς γὰρ ἔνευσα.

169. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Καρύστῳ.

Χείρωνος φίλε τέκνον ἀγακλειτοῖο, Κάρυστε,

Vita Homeri.—V. 8. ἣν μέν. *Plut.* ἡ μὲν . . ἡ δ᾽ *Euseb.* τὴν μέν. Vat. C. et sic iterum V. 9. ubi ἠελίδων ὅσσων. *Plut.* ἠελίων δισσῶν. Cod. V. et *Euseb.* De *oculis* accipe. V. 10. ζῶν καὶ ἀποφθίμενος. *Euseb.* καὶ ζῶν καὶ φθίμενος. *Plut.* ubi versus sic expletur: ἔτι πολλὸν ἀγήρως.

Nr. 168. Vat. C. p. 625. Editum junctim cum Argumento Phoenissarum *Euripidis.* V. 3. χείρεσσι λιπεῖν. Vulgo. Fort. χερσὶν λείψειν. aut χείρεσι σοῦ παιδὸς λ. quamquam vulgata lectio minime spernenda. Solet enim πέπρωται et πεπρωμένον ἐστὶ cum infinitivo aoristorum jungi. *Homer.* Ιλ. σ. 329. ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι. *Pindar.* Ol. VIII. 44. ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον . . . λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνός. Id. Isthm. VIII. 69. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν. *Eurip.* Alc. v. 21. τῇδε σφ᾽ ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται. — ἔνευσα. Vulgo ἔνευσε additis duobus versibus:

Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ᾽ ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Nr. 169. Vat. C. p. 625. *Stephan. Byz.* Κάρυστος·

Πηλίον ἐκπρολιπὼν Εὐβοίας ἄκρον ἱκέσθαι,
ἔνθ' ἱερὰν χώραν κτίζειν σοι θέσφατόν ἐστιν.

170. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Λυκούργῳ.

Ἥκεις, ὦ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν,
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
δίζω, ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἤέπερ ἄνδρα·
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκόοργε.

πόλις ὑπὸ τῇ Ὄχῃ, πόλει τῆς Εὐβοίας, ἀπὸ Καρύστου τοῦ Χείρωνος. Θεοδωρίδας Χειρωνίαν αὐτήν φησι. *Carystum* alii *Carycum* appellabant. Cf. *Schol.* ad *Lycophron.* v. 580. Oraculum edidit *Opsopoeus* p. 22. ex *Euseb.* Praep. Evang. L. VI. T. p. 255.— V. 1. ἀγακλυτοῖο Κάριστε. *Eus.* Ubi in fine additur: ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε.

Nr. 170. Vat. C. p. 626. χρησμὸς δοθεὶς Λυκούργῳ τῷ φιλοσόφῳ. i. e. *legislatori.* Est hoc Oraculum ap. *Herodotum* L. I. 65. *Themistium* Or. XIX. p. 225. D. et alios, quos commemorat *Davis.* ad *Max. Tyr.* Diss. XXIX. 2. p. 72. ed. R. Ad idem respexit *Plutarch* V. Lycurgi c. 5. ἀπεδήμησεν ἐς Δελφούς, καὶ τῷ θεῷ χρησάμενος καὶ θύσας ἐπανῆλθε, τὸν διαβόητον ἐκεῖνον χρησμὸν κομίζων, ᾧ θεοφιλῆ μὲν αὐτὸν ἡ Πυθία προσεῖπε, καὶ θεὸν μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον. — V. 1. Λυκόοργε. Vat. *Herodot.* Λυκόεργε alii. — V. 3. δίζω ἤ σε. Vat. δίζω ἢε θ. *Themist.* p. 225. D. εἰ θεὸν Idem p. 193. C. — ἤέπερ ἄνδρα. Vat. ἠὲ καὶ ἄνδρα. alii; aut ἢ ἄνθρωπον.— Ap. *Euseb.* Praep. Ev. V. 27. p. 224. additur: ἥκεις εὐνομίαν διζήμενος· αὐτὰρ ἐγώ τοι δώσω.

171. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς ἐκ τοῦ Σεράπιδος τῷ διὰ πλῆθος ἀτυχημάτων χρωμένῳ καὶ αἰτιωμένῳ τὸν θεόν.

Μὴ μέμφου μοίρην, μὴ θεοὺς μηδέν, ξένε·
ὥρην δὲ μέμφου, ἣν πατὴρ ἔσπειρε σέ.

172. ΑΛΛΟΣ

ἐρωτήσαντι Ῥουφίνῳ πῶς λάβοι ὅρκον παρὰ τοῦ ἰδίου ναυκλήρου.

Εὖτ' ἂν ὑπὲρ γαίης ἀνέχῃ δρόμον ὄρθρια Τιτάν,
λύσας ἀκτῖσι ζοφερῆς δηλήματα νυκτός,
λάμπει δ' αἰγλήεσσα νέον φάος Ἠριγένεια,
δὴ τότ' ἄγων παρὰ θῖνας, ἁλιρράντους τε παρ' ἀκτάς,
φῶτα στῆσον ἔναντα δεδορκότα πρὸς φάος αὐγῆς
ἠελίου, καὶ τὸν μὲν ἔσω πόδα χεύματος ἐντὸς
δεξιὸν ἐν δίναις ἐχέτω, λαιὸν δ' ἐπὶ γαίης
στηρισάτω, χείρεσσι δ' ἐπιψαύων ἑκάτερθε,
τῇ μὲν ἁλός, τραφερῆς δ' ἑτέρῃ, πιστούμενος ὅρκον
οὐρανὸν ὀμνυέτω, χθόνα δ' ἄσπετον, ἠδ' ἁλὸς ὅρμους,

Nr. 171. Vat. C. p. 626. Pessimos senarios alibi me legisse non memini.

Nr. 172. Vat. C. ibid. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 295. — V. 1. ἀνέχῃ δόμον. Vat. δρόμον emendavit cl. Editor. *jubar aureus extulerat Sol. Ovid.* Metam. VII. 663. — V. 4. ἁλιρράντους τε παραντας. Vat. In aliis apographis ἁλικράντους, unde *Huschke* ἁλιξάντους correxit. *Mnasalc.* Ep. VIII. στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου. — V. 9. πιστούμενος ὅρκον. *fidem dans jurejurando.* Vulgo ὅρκῳ, ἐπέεσσιν πιστοῦσθαι dicitur. Vide *Steph.* *Thes.* L. Gr. T. III. p. 146. A. Caeterum cf. Ιλ. ξ. 271. — V. 10. ἁλὸς ὅρκους ex vitioso apo-

αἰθερίου δὲ πυρὸς βιοδώτορα ἡγεμονῆα·
τοῖον γὰρ θεὸν Ὅρκον ὑπὸ στομάτεσσιν ἀτίζειν
οὐδ' αὐτοὶ τολμῶσιν ἀγήνορες Οὐρανίωνες.

173. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς ἐν Ἡλίου πόλει ὅτε ἐναυάγησαν οἱ κίονες τοῦ ἱεροῦ Διὸς τοῦ ὄντος ἐκεῖσε, οἳ νῦν ἐν Βηρύτῳ.

Εἰπὲ Ποσειδάωνι· κασιγνήτοισι πιθέσθαι
πρεσβυτέροις ἐπέοικεν· ἐμῆς ἐρικυδέος αὐλῆς
κίοσιν οὐ κατὰ κόσμον ἀγάλλεαι· εἰπὲ τινάξας
τρὶς ἅλα μαρμαρέην, καὶ πείσεαι. Ἢν δ' ἀπιθήσῃ,
φραζέσθω, μὴ πᾶσαν ἐνιπρήσαιμι θάλασσαν·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θάλασσα Διὸς σβέννυσι κεραυνόν.

gr. editor. ὄρμους est in membr. — V. 12. θεὸν Ὅρκον. numen commemoratum ab *Hesiod*, Theog. v. 231. tanquam Ἔριδος filius, multarumque inter homines noxarum auctor. Sic est etiam in Oraculo illustri ap. *Herodot.* L. VI. 86. ubi vide *Wesseling.* p. 478. 61.

Nr. 173. Vat. C. p. 627. Non vidi editum, nec historiam novi, ad quam referatur. Jupiter videtur loqui, Neptunum increpans, quod majoris fratris columnas mari commoto (naufragio excitato) sibi arrogaverit, minasque addens, nisi illas reddiderit. Mercurio haec mandata dari existimo. V. 1. κασιγνήτοισί τε πίθεσθαι. Vat. — V. 4. καὶ πείσαι. Fortasse scrib. εἰ πείσαι. Ut Jupiter capite annuens promissum sancire existimatur, sic hoc loco Neptunus mare eandem ob caussam commovere jubetur. — V. 4. ἢν δ' ἀπιθήσῃ, ὁ Ποσειδῶν scil.

174. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ.

Τίπτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν,
οὐ ταυτὰ φρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε;
ἤτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὑρεῖν·
αὐτὰρ ὁ πῶλον ἄγειν· τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ;

175. ΑΛΛΟΣ

ἐκ τῆς Πυθίας τῷ βασιλεῖ Ἀδριανῷ.

Ἄγνωστόν μ' ἐρέεις γενεῆς καὶ πατρίδος αἴης
ἀμβροσίου σειρῆνος· ἕδος δ' Ἰθάκη τις Ὁμήρου·
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Πολυκάστη,
μήτηρ ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄλλων.

Nr. 174. Vat. C. p. 629.

Nr. 175. Vat. C. p 630. sq. Oraculum; ad Homerum referendum, de cujus patria et parentibus Hadrianus Oraculum interrogasse fingitur. — V. 1. ἄγνωστον. *Suidas* T. II. p. 690. Ὅμηρος, ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. — V. 2. σειρῆνος. *Eustath.* initio Prooemii p. 1. τῶν Ὁμήρου σειρήνων καλὸν μὲν ἴσως εἴ τις ἀπόσχοιτο τὴν ἀρχήν. Ep. ἀδ. CCCCLI. ἡ γὰρ Ὁμήρου Σειρὴν ὑμετέρων ῥεῖται ἀπὸ στομάτων. Cf. not. in Anim. T. II. P. III. p. 320. λόγων σειρὴν καὶ χάρις jungitur apud *Plutarch.* Vit. Marii c. 44. — Pro ἀμβροσίου expectabas ἀμβροσίας. — Ἰθάκη. Fuerunt, qui Homerum Ithacensem dicerent. *Suid.* T. II. p. 681. Ὅμηρος ὁ ποιητής... Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. — Caeterum fortasse scribendum: Ἰθάκη 'στὶν Ὁμήρου. quamquam tu ad stilum oraculorum retuleris, quae de notis etiam tanquam de ignotis loquuntur. — V. 4. ἄλλων: Cod.

176. ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πίες ἐκχυθὲν αἷμα,
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξετέλεσσε χρόνος,
ἔσθιε τὴν ῥυσαινομένην ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὀστέα συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

177. ΑΛΛΟ.

Πήρην σὴν ὀπίσω, κάλαθον χερί, τὸν τράγον ὤμοις,
αἰπόλε, σῶν ἀγρῶν σύμβολα πάντα φέρεις.

178. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ χαμαιζήλων ζώων γένος· ἣν δ' ἀφέλῃς μου,

Nr. 176. Vat. C. p. 631. Εἰς σταφίδα. Edidit *Chardon*. Mag. Encycl. an. IV. T. II. p. 224. — V. 1. Omissum est ἄν, quod in talibus passim observavimus *Antioch.* in Anal. T. II. p. 305. Βησᾶς, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο. Etiam cum τάχα. *Bion.* Eid. V. 5. εἰ μὲν γὰρ βιότω διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν . . Κρονίδας . . ἦν τάχα μοχθήσαντί ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι. Cf. *Schaefer.* in Meletem. p. 55. — V. 2. ἐξετέλεσε. Cod. — V. 3. ῥυσαιν ἄν μοι Cod. ῥυσσαινομένην, dedit cl. Editor. Non opus est sibilantem litteram duplicari. — V. 4. σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ. Ossa mea, id est, nucleos, simul cum carne mea frangens et comedens. Praepositio post verbum compositum abundat.

Nr. 177. Vat. C. p. 631. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 305. „Nihil hic ambigui est, nihil obscuri. „Videtur esse veri nominis epigramma, scriptum „in anaglyphum, aut gemmam sculptam."

Nr. 178. Vat. C. p. 631. Protulit *Chardon*. Mag. Encycl. an. IV. T. II. p. 225. ubi V. 1. χαμαιζήλων. Verum est χαμαίζηλον. Pro

γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος·
ἢν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἔσομαι· ἢν δὲ καὶ ἄλλο
οὐ μόνον εὑρήσεις, ἀλλὰ διηκόσια.

179. ΑΛΛΟ.

Τέσσαρα γράμματ' ἔχων ἀνύω τρίβον· ἢν δὲ τὸ πρῶτον
γράμμ' ἀφέλῃς, αἴω· καὶ τὸ μετ' αὐτὸ πάλιν,
βορβόρῳ εὑρήσεις ἐμὲ φίλτατον· ἢν δὲ τὸ λοιπὸν
αἴρῃς, εὑρήσεις ἐπίῤῥημα τόπου.

180. ΑΛΛΟ.

Λαμπάδα μὲν προέηκεν Ἔρως, καὶ τόξα, καὶ ἰούς,
αἰθιόπων δὲ κόνιν ἀντὶ βελῶν προχέει.

γίνος scribendum μέρος, ut apparet ex V. 2. ἄλλο μέρος. Vocabulum aenigmatis est νοῦς, unde οὖς, ὗς, ς. — V. 3. ἔσομαι. Cod. ἔσομαί. *Charit.*

Nr. 179. Vat. C. p. 631. Editum non novi. Vocabula sunt ποῦς, οὖς, ὗς et ποῦ. — V. 3. με φιλ. Cod. Scripsi ἐμὲ, versus implendi causa. — V. 4 ἐπίῤῥημα τόπου. Suspicabar: βραχύ τι ῥῆμα τόπου. Sed lenius fuerit, licet minus fortasse elegans:

εὑρήσεις εἰσέτι ῥῆμα τόπου.

ubi depravationis causae in oculos incurrunt.

Nr. 180. Vat. C. p. 631. Edidit *Salmasius* de Hom. Hyl. iatr. p 192. memoria fisus; unde factum, ut V. 1. sic proferret: οὐκέτι Ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰούς quem ex aliis Anthologiae locis consarcinavit. Idem αἰθιόπων κόνιν, quod *aurum* est, ridicule interpretatur. Quod verum esset, docuit *Chardon.* Mag. Enc. An. IV. T. I. p. 94. — In κόνιν posterior syllaba producitur, ut ap. *Aeschyl.* Suppl. 183.

181. ΑΛΛΟ.

Οὐδὲν ἔσωθεν ἔχω, καὶ πάντα μοι ἔνδοθέν ἐστι·
προῖκα δ' ἐμῆς ἀρετῆς πᾶσι δίδωμι χάριν.

182. ΑΛΛΟ.

Ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα κόρη θάνεν· ὁ προδότης δὲ
οἶνος, ὑφ' οὗ δὲ θάνεν Παλλάδος ἦν στέλεχος.
Ὁ κτείνας, ναυηγός· ἐνὶ ζώοντι δὲ τύμβῳ
κεῖται, μεμφομένη τὰς Βρομίου χάριτας.
Παλλὰς, καὶ Βρόμιος, καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
οἱ τρεῖς τὴν μούνην παρθένον ἠφάνισαν.

183. ΑΛΛΟ.

Οὐδεὶς βλέπων βλέπει με, μὴ βλέπων δ' ὁρᾷ·

Nr. 181. Vat. C. p 131. Edidit *Chardon.* Mag. Encycl. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita.

Nr. 182. Vat. C. p. 631. Dedi in Animadverss. T. III. 2. p. 354 *Huschke* in Anal. Crit. p. 307. Intelligitur, quod *Buttmannus* vidit, oculus Polyphemi. — V. 5. Βρ. καί. Scr. ut jam olim dedit

καὶ Βρόμιός τε καὶ ὁ κλ.

Idem suadet *Hermann.* ad Orph. p. 729.

Nr. 183. Vat. C. p. 631. Exhibuit *Huschke* Anal. cr. p. 308. qui recte interpretatur de Somno. — V. 1. μὴ βλέπων. Similiter *Symposius* Aenigm. XCVI. *Sed me nemo videt, nisi qui sua lumina claudit.* Caeterum ne existimes, scribi debuisse ὁ μὴ βλέπων, sic loquitur Plato de Rep. II. p 366. D. τῶν γε ἄλλων οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλὰ . . . ψέγει τὸ ἀδικεῖν. *Apollon. Rh.* IV. 803. δείματι μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι Ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο. Confer *Gronov.* Obss. IV.

ὁ μὴ λαλῶν λαλεῖ· ὁ μὴ τρέχων τρέχει·
ψευδὴς δ' ὑπάρχω, πάντα δ' ἀληθῆ λέγω.

184. ΑΛΛΟ.

Ἄγονος ἐξ ἀγόνων, βελεηφόρος, ἔμβρεφος, ἄρσις.

185. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς τῇ μητρὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἐν Κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ, πῶς ἂν τῆς χώρας Περσῶν κρατήσειεν ὁ ταύτης υἱός.

Πέρσαι λάτριν ἐμὸν σημάντορα χειρὶ βιαίῃ
ἔκτανον· οἰκεία δὲ κόνις νέκυν ἀμφικαλύπτει·
τοῦ δ' ἦν τις Φαέθοντι θοῶς λευκ' ὀστέα δείξει,
οὗτός τοι Περσῶν τὸ μέγα κράτος ἐνδόθι θραύσει·
κεῖται δ' Ἀσίδος ἐντὸς ὁριζομένῃ ἐνὶ νήσῳ,
δάφνῃ καὶ ῥείθροισι παραὶ Πελίδιο γέροντος·

2. p. 535. ed. Lips. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 38. — V. 2. λαλεῖ. ὁ μὴ. Turpis hiatus; etiam V. 3. metrum vitiatum.

Nr. 184. Vat. C. p. 631. Non novi editum. *Amor* significatur, ortus ex Chao vel Tartaro, quae et ipsa sunt ἄγονα. *Plato* in Sympos. p. 178. B. γονεῖς Ἔρωτος οὔτ' εἰσίν, οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενός, οὔτε ἰδιώτου, οὔτε ποιητοῦ. Cf. *Meleagr.* Ep. XCI. 5. 6. — Vocem ἔμβρεφος lexica nostra ignorant. Significare videtur eum, qui intra puerilem est aetatem, τὸν ἀεὶ βρέφος ὄντα. — ἄρσις, de deo alato accipe.

Nr. 185. Vat. C. p. 632. Hoc oraculum frustra quaesivi alibi, nec deum novi fatidicum, qui apud Cyzicenos sedem habuerit. In ipsis autem oraculi verbis parum aut nihil video. — V. 3. ἦν τίς φ. Vat. Scribe: ἥν τις . . . δείξῃ. — V. 4. τὸ quod in Vat. C. desideratur, metri causa

φράζεο δ' ἀνέρα μάντιν ἀφηγητῆρα κελεύθου,
Φωκέα, ὃς ψαμάθοισιν Ἀπαρνίδος οἰκία ναίει.

186. ΑΛΛΟΣ.

Κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ πλησίον ἠβουλήθη κτίσαι πόλιν βασιλικὴν, καὶ λαβὼν τὸν χρησμὸν ἀνεχώρησεν, καὶ κτίζει Κωνσταντινόπολιν.

Οὐ θέμις ἐν Τροίης σε πάλαι τυηθέντι θεμείλῳ
Ῥώμης ἱδρῦσαι νέον οὔνομα· βαῖνε δὲ χαίρων

inserui. — V. 7. ἀφηγήτορα. Vat. C. reposui id, quod metrum postulabat. Quamquam enim forma ἀφηγητὴρ a lexicis ignoratur, simplex tamen ἡγητὴρ optimorum scriptorum usu comprobatum est. — V. 8. Ἀπαρνίδος urbis ad Propontidem, quae vulgo Ἄβαρνις appellatur. Cf. *Schol.* ad *Apollon. Rh.* L. I. 932. *Stephanus Byz.* in Ἄβαρνος. ubi haec ad nostrum locum faciunt: Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκίδι Ἀβαρνίδος, ὑπὸ Φωκέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. *L. Holst.* p. 2. Φωκαΐδι et Φωκαέων corrigit. Cf. Λάμψακος.

Nr. 186. Vat. C. p. 632. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 294. — Constantinum antequam sedem regni collocaret Byzantii, urbis inter Troadem et antiquum Ilium condendae fundamenta jecisse, narrat *Zosimus* L. II. 30. p. 152. *Sozomenus* Hist. Eccl. II. 3. p. 362. addit: ταῦτα δὲ αὐτῷ ποιοῦντι, νύκτωρ ἐπιφανεὶς ὁ θεός, ἔχρησεν ἕτερον ἐπιζητεῖν τόπον. Oraculi jussu Constantinum urbis condendae cepisse consilium tradit etiam *Zonaras* in Annal. L. XIII. 3. p. 6. — V. 1. θεμειλίῳ. Vat. recepi emendationem a cl. *Huschkio* propositam. Haec vocabuli forma occurrit in *Pauli Sil.* Ecphr. S. Sophiae V. 57. ἤδη μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβαῶτα θεμείλοις. ib. V. 55. βάθρα

ἐς Μεγαρήϊον ἄστυ Προποντίδος ἄγχι θαλάσσης,
ἔνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται τὸν αὐτόν.

187. ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ἠέλιος Μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντες ἀλῆται
ζωοφόρον, τοίην τοι ἐπεκλώσαντο γενέθλην·
ἕκτην μὲν βιότοιο φίλῃ παρὰ μητέρι μεῖναι
ὀρφανόν· ὀγδοάτην δὲ μετ' ἀντιβίοισιν ἀνάγκῃ
θητεύειν· νόστον δέ, γυναῖκά τε παῖδά τ' ἐπ' αὐτῇ
τηλύγετον δώσουσι θεοὶ τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ·

θεμείλων. V. 67. μέχρι θεμείλων. V. 142. ἀλλ' ἀδόνητον (sic Cod.) ἐϋκρήπιδι θεμείλῳ. — V. 3. Μεγαρήϊον ἄστυ. Byzantium. *Strabo.* L. VII. p. 493. C. — V. 4. Idem versus cum levi varietate excitatur ap. *Stephan. Byz.* in Βυζάντιον et *Codin.* Origg. CP. p. 5.

Nr. 187. Vat. C. p. 636. Edidit *Huschke.* Anal. cr. p. 299. qui haec notavit: „Astrologicum hoc carmen est, sive genethliacum: quo horoscopus puero recens nato fata vitae futurae praesagit. Is sextam vitae partem apud matrem, octavam apud hostes in servitute transiget: deinde redux in patriam factus, in tertia vitae parte uxorem ducet, filiumque ex ea suscipiet: quibus mortuis ipse adhuc septem et viginti annos superstes erit." V. 1. ἀμφιθέοντες. Vat. Veram lectionem ex apogr. suo, ut videtur, exhibuit cl. editor. — V. 2. ζωοφόρον. junge cum ἀμφιθέοντες. *Joann. Lydus* de Mens. p. 8. τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφόρου κύκλου. *Gregor. Nazianz.* Carm. 55. p. 131. σοὶ δὲ ζωοφόρος τε κύκλος. Attigit nostrum locum *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 239. — V. 4. ὀγδοατ' ἠδὲ. Vat. ὀγδοάτῃ δὲ. *Huschke* ex apogr. suo. Scriben-

δὴ τότε σοι Σκυθικοῖσιν ὑπ' ἔγχεσι παῖς τε δάμαρ τε
ὄλλυνται, σὺ δὲ τοῖσιν ἐπάλλιστα δάκρυα χεύσας
ἑπτὰ καὶ εἴκοσ' ἔτεσσι βίου ποτὶ τέρμα περήσεις.

188. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

εἰς τὴν Ἔκφρασιν Ἰωάννου Γραμματικοῦ Γάζης.

Ζωοτύπος τόλμησεν ἃ μὴ θέμις εἰκόνι γράψαι·

dum: ὀγδοάτην. — V. 8. ἐπάλλιστα. Vat. ἐπ' ἄλγεσι correxit *Huschke*. Adscribam solutionem problematis a cl. *Reimaro* datam: „Patet problema nostro epigrammate propositum redire ad hoc: *Invenire numerum integrum, cujus* $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{3}$ *simul cum 27 efficiant numerum quaesitum.* Qui numerus si denotetur litera x, retinetur aequatio $\frac{1}{6}x + \frac{1}{8}x + \frac{1}{3}x + 27 = x$. atque $27 = x - (\frac{1}{6} + \frac{1}{8} + \frac{1}{3})$ $x = (1 - \frac{15}{24})\,x = \frac{9}{24}x$; unde fit $27 . 24 = 9x$ et $x = 72$. Hinc efficitur, ut ille usque ad duodecimum aetatis annum apud matrem mansurus sit; tum in hostium potestate sit futurus usque ad annum vicesimum primum; unde in patriam reversus, uxore ducta, filium procreaturus sit, una cum matre perimendum exacto aetatis anno quadragesimo quinto; moriturus sit denique anno aetatis septuagesimo secundo.“

Nr. 188. Vat. C. p. 665. post *Joannis Gazae* Ecphrasin (editam in *Jani Rutgersii* Variis Lectionibus L. II. c. VII. p. 98. sqq. Novam ejus editionem molitur *Frid. Graefius.*) et in marg 644. Edidit *Reiske* Anth. p. 99. nr. 625. quem vide etiam p. 160. — V. 1. ζωοτ. τόλμησεν refertur ad *Joannis* prooemium, qui V. 19. auctorem Tabulae laudat, quod ἰσωματοποίει τὴν ἀσώματον φύσιν. Tum addit V. 23. μή με γράφητε πρὸς θράσος τόλμης γραφῇ. Ἐγὼ γὰρ ἦλθον οὐ γραφεὺς τῆς εἰκόνος,

εὐετῆ δ' ἐτέλεσσε Φύσιν ψευδήμονα κόσμου,
ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφὴ δ' ἐψεύσατο πάντα,

189. ΑΛΛΟ

εἰς τὴν πόλιν τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

Καλλιχόρου τόδε τεῖχος ἀνηέξησε πόληος
Μαρκιανὸς σκηπτοῦχος, ὑπ' ἐννεσίῃσιν ὑπάρχου
Παλλαδίου, θεσμοῖς τε περίφρονος Ἀρτεμεῶνος·
ἡ δὲ πόλις παλίνορσον ἑὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον.

190. ΑΛΛΟ

εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Νικάνδρου.

Μηδὲν τι τολμῶν, ἀλλὰ τὴν τόλμαν φράσων. — V. 2. φύσιν ψευδήμονα. non veram, sed in tabula repraeſentatam. Notanda ſorma adjectivi ψευδήμων, de qua *Schneiderus* dubitabat. — V. 3. τε, *Reiſk.* δέ. idque rectius.

Nr. 189. Cod. Vat. p. 665. In *Reiſkii* Anthol. p. 100. nr. 626. — V. 1. καλλιχόρου. *pulchrae*. Od. λ 581. διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. *Nicand.* Ther. 486. καλλίχορον φρέαρ. Pulchritudo hujus urbis laudatur, respectu ad nomen habito in Conſtantini de Them. L. I. XIV. εἶτα τὴν Λυκίων πόλιν, τὴν μυρίπνουν τε καὶ τρισόλβιον, ἐν ᾗπερ ὁ μέγας Νικόλαος, ὁ τοῦ θεοῦ θεράπων, ἀναβλύζει τὰ μύρα κατὰ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. — V. 2. ὑπ' ἐννεσίῃσι. Palladio praeſecto suadente, sive ad conſilium Palladii, quem Praeſectum Orientis ſuiſſe Marciano imperante conſtat. Vide Godofred. ad Cod. Theod. T. VI. 2. p. 72. *Artemeonem* architectum ſuiſſe probabile ſit ex epitheto τοῦ περίφρονος. — V. 4. παλίνορσος ἑόν. *Reiſk.* nos dedimus lectionem codicis.

Nr. 190. Cod. Vat. p. 665. *Reiſkii* Anthol. p. 100. nr. 627. *Nicander*, quem hoc diſtichon cele-

Ἑπτά με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων, ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νίκανδρον πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

191. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

ἐν Νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὀβελίσκῳ.

Αὔχησον, Νίκαια τὸν οὐρανομακέα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελίῳ γείτονα πυραμίδα,
ἃ τὸν ἐνὶ ζώοις βεβοαμένον ἱεροφάνταν
κρύπτει ἀμετρήτῳ σάματι θαπτόμενον·
ἔστι Σακέρδωτος τόσαν ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
μνᾶμα τόδ', ᾧ γείτων εὐρχνὸς οὐκ ἀΐδας.

192. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἁ χρυσήλατος ἀκτὶς·

brat, fortasse is est, qui in Aegypto cum duobus aliis martyrium passus est. Cf. Acta Sanctor. m. Junii 5. T. I. p. 419. sq.

Nr 191. Vat. C. p. 666. Edidit *Leichius* in Carm. Sepulcr. p. 4. *Reiskius* Anth. p. 100. nr. 628. In monimentum Sacerdotis et Severae, quod Nicaeae erat prope lacum Ascanium. — V. 1. αὔχησον. *Reiskius* αὔγησον dedit perperam. — οὐρανομ. ut ap. *Musae.* v. 187. πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης. — V. 2. πυραμμίδα. Vat. — V. 3. ἱεροφάντα, *Leich.* Veram lectionem habet *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 32. — V. 4. κρύπτει . . . κρυπτόμενον. *Leich.* ex Apogr. Lips. qui error varias conjecturas peperit. Vide *van Eldick* l. c. et *Dorvill.* ad *Char.* p. 354. — V. 6. τόδε ᾧ. Vat. τόδ' ὧν *Reisk.* Referenda verba ad pyramidis altitudinem.

Nr. 192. Vat. C. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 629. — V. 1. χρυσήλατος ἀκτίς. *Plini.* H. N. XXXVI. 14. *obeliscos* . .

ἀνδρὸς ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὑράμενου,
ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅσον οὔτινα τύμβος
ἀνέρα τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
τὸν Φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
ὧ πέρι δηρίσαντο καὶ ἁ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
Ἀτθίς, χἀ κόλποις ὀστέα δεξαμένα.

193. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
παμφαὲς Ἀσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
ἀκτίνων ἀντωπόν· ὁ δ' ἥσυχος ἔνδοθι δαίμων

Solis numini sacratos. Radiorum ejus argumentum in effigie est, et ita significatur nomine Aegyptio. — V. 2. ἴσον βιότῳ. vitam viri *coelestem* indicat, et, ut monimentum sepulcrale, astris vicinam. — V. 4. τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον „ex his verbis patet, hunc virum proprio nomine Sacerdotem dictum, sacra Coeli peregisse, quem Nicaeenses, aut ex antiquo patrio, aut a Syris traducto ritu videntur religiose coluisse." *Reisk.* Omnino male. Agitur de antistite veri dei, cujus sacra saepennumero τελεταὶ appellantur. Cf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. II. p. 1264. s. — V. 5. πάτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu quater eversam novimus; ad unam harum cladium, et quidem eam, quae Tiberio imperante illam urbem prostravit, *Leichius* h. l. referebat; vix recte. Serioris aevi sunt versus. — V. 9. δηρήσαντο. Vat. C. δηρίσαντο *Leich. Reisk.*

Nr. 193. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 630. — V. 3. ἀκτίνων ἀντωπόν. de altitudine obelisci accipio, coelo et solis radiis pro-

κεῖται, ὃ καὶ πάτρῃ δεξιτερὴν τανύσας
κεκλιμένῃ, καὶ στέμμα περὶ κροτάφοισιν ἀνάψας
ἱερὸν, ἐκ πατρὸς παιδὶ νεαζόμενον·
ὃν πάτρη μὲν ἔδεκτο φίλον νέκυν, ἥγνισε δ' Ἀτθὶς
πυρκαϊῇ, σέβεται δ' Ἑλλὰς ἅπασα πόλις.

194. ΑΛΛΟ.

Ἁ πάτρα Νίκαια, πατὴρ δέ μοι ὀργιοφάντας
οὐρανοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ κλαρονόμος τελετᾶς·
οὗτος ὁ καὶ σεισθεῖσαν ἐμὰν πόλιν ἐξ ἀΐδαο

pingui. — V. 3. δαίμων. ipse defunctus. De manibus δαίμων et δαιμόνια usurpatum attigi in Animadverss. T. II. P. II. p. 136. — V. 5. κεκλιμένῃ. Epigr. ἀδ. XLXXXVI. Χαιρήμων ... τὰν μεγάλαυχον ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν. — στέμμα. de honore sacerdotii accipiendum videtur, quem ille a patre acceperat. Cf. nr. 194, 2. *Reiskius* cogitabat de gloria meritorum recenti semper et per multas generationum series transmittenda. — V. 7. ἥγγισε. *Leich.* Veram lectionem videbat *Reiskius*, sed ἥγισε dedit, ut rectius. Perperam. Mortalia corpora flammis purgari (ἁγνίζεσθαι) existimantur. *Bianor.* Ep. XIII. τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθὴρ Ἥγνισε τὰν θνατῶν σήματος ἱστορίαν. Pro καίεσθαι esse videtur ap. *Apoll. Rhod.* L. II. 926. καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων. Cf. *Eurip.* Suppl. 1210. Herc. Fur. 1145.

Nr. 194. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 8. *Reisk.* Anth. p. 102. nr. 631. — V. 1. ὀργιοφάντας οὐρανοῦ. Ut nr. 191. ἱεροφάνταν. Vocabulum est in Ep. ἀδ. CCCLXXV. — V. 2. κλαρ. τελ. sacerdotii a patre accepti haeres. Cf. nr. 193. 6. — V. 3. ἐξ ἀΐδαο. urbem dirutam et fere sepultam.

ῥυσάμενος δώροις Αὐσονίοιο Διός·
θνάσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπόπροθεν, ἠδ' ἐπὶ γαίας
Ἀτθίδος ἀρχεγόνου πυρκαϊᾶς ἐπέβαν·
μνᾶμα δέ μοι περίσαμον ὁμώνυμος εὕρατο πάππῳ
παῖς ἐμός, ἁ δ' ἀρετὰ λεύσσει ἐς ἀμφοτέρους.

195. ΑΛΛΟ.

Εἷς γάμος ἀμφοτέρων, ξυνὸς βίος, οὐδὲ θανόντων
μνήμονες ἀλλήλων ἔσχον ἀποικεσίην·

De urbibus *mori* et *sepeliri* dictis vide *Leichium* ad h. l. et nos in Animadverss. T. XI. p. 21. — V. 4. Αὐσονίοιο Διός. Imperatoris. *Oppian.* Cyn. L. I. 3. Αὐσονίου Ζηνὸς γλυκερὸν θάλος, Ἀντωνῖνε. Attigi in Anim. T. II. P. II. p. 191. — V. 6. θνᾶσκεν. *Reisk.* In Cod. est θνάσκω, pro ἔθανεν, enallage apud optimos quosque obvia. Cf. *Sophocl.* Electr. 63. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας. *Oedip.* Tyr. v. 118. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις. *Eurip.* Hec. 694. ὦ τέκνον, τέκνον, τίνι μόρῳ θνήσκεις. Haerebat cl. *Graefius* in Ep. *Meleagri* CXX. 5. θνήσκω δ' ὑπὸ δείνης [illegible] Magis etiam ad *Meleagri* Ep. CXXII. 2. πάτρα δέ με τεκνοῖ Ἀτθίς. quam lectionem tuetur Ep. ad. DCCVI. γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατὴρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσογόνη, καὶ μὲν δύσμορος οὐκ ὄνατο. — V. 8. λεύσεις Cod. Vat. λεύσσει. *Reiskius.*

Nr. 196. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 10. *Reisk.* Anthol. p. 102. nr. 632. — V. 1. εἰς γάμος. Cod. εἷς emendavit *van Eldick* in Suspic. p. 32. comparans Anth. Lat. I. 149. *quos habet unus amor, . . . una habet extinctos marmoris urna duos.* — οὐδὲ θανόντων dura oratio. Exspectabatur saltem: οὐδὲ θανόντες [illegible] ἔσχον ἀποικεσίην.

καὶ σεῦ μὲν τελεταί τε καὶ ἄῤῥενος ἔργα, Σακέρδως,
κηρύξει βιότου πάντας ἐς ἠελίους·
αὐτὰρ ἐμὲ Σεουῆραν ἀνὴρ, τέκος, ἤθεα, κάλλος,
τῆς πρὶν Πηνελόπης θήσει ἀοιδοτέρην.

196. ΚΥΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Μάρτυρας ἐν πελάγει πόθεν εὕρομεν; εἴπατε πέτραι,
εἴπατε κύματα μακρὰ, πόσαις ἐμάχοντο θυέλλαις;
ναῦς ἐάγη, πέσεν ἱστὸς, ἔδυ τρόπις, ὤλετο φόρτος.

197. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἐν τῷ Κάστρῳ τῆς Λίνδου ἐν τῷ ἄκρῳ.

— V. 3. καὶ σεῦ μέν. Forſaſse rectius: καὶ σὲ μὲν αἱ σελῆναι. In Cod. est Σακέρδων, quod cum hac correctione conciliari posset, cum σεῦ non congruit.

Nr. 196. Vat. Cod. p. 667. junctim cum alio *Cyri* poëmatio, quod est in Anal. T. II. p. 454. nr. 2. Iam *Salmasius* eos inde videtur sejunxisse. *Reiskius*, qui eos separatim edidit p. 103. nr. 634. epici carminis fragmentum esse existimat. Vix recte. — V. 1. εὕρομεν. *Reisk.* de metro sollicitus. Indicativus bene habet. Cf. *Heindorf.* ad *Platon.* Gorg. p. 30. *Hermann.* ad *Aristoph.* Nub. v. 88. — V. 2. πάσης θυέλλης Vat. C. πάσαις θυέλλαις *Reisk.*

Nr. 197. Vat. Cod. p. 667. Edidit *Reiskius* Anth. p. 103. nr. 635. ἐν τῷ κάστρῳ τῆς Λίνδου, aut *castra* sunt *stativa* prope urbem Lindum, aut, secundum usum recentioris Graeciae, ipsa urbs. Vid. *Du Cang.* Glossar. Gr. med. p. 603. Compendium vocis ἄκρου quid significet, non magis scio quam *Reiskius*. Bene haberet ἐν τῷ ἄκρῳ, sed aliud quid latere videtur. Obscurum epigramma et passim depravatum plea-

Ἐσσὶ μὲν ἀρχαίης Λίνδου κλέος, Ἀτρυτώνη,
λεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκροις·
μέζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἐπήρατος ἔπλεο φήμης
παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένη χαρίτων·
νῦν γὰρ Ἀθηναίης βοάᾳ θαλερὸς ἔμεν οἶκος
χῶρος, καρπογόνους δερκόμενος σκοπέλους·

rum plantationem prope templum Minervae Lindiae celebrare videtur. Nobile illud templum, a Danaïdibus, ut tradebatur, exstructum, commemoratur ab *Herodoto* L. II. 182 p. 192. *Strabone* L. XIV. p. 967. C. *Eustath.* ad Ἰλ. p. 238. 36. — V. 1. ἐσσί. Quum in sequentibus Minerva non compelletur, suspicari licet, etiam hoc loco scribendum esse: ἔστι μὲν ἀρχ. Λίνδου κλέος Ἀτρυτώνη. — V. 2. λεξαμένης . . . ἄκροις. *Reiskius* dedit: ληξαμένη'ν ὄχθοις οὐρανίοισιν ἕδραις. *nacta sedes in cacuminibus coelestibus*. Lenissima mutatione scribe: δεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκραις. Quantillum intersit inter οι et α satis constat. Sensus: *Vetustae Lindi Atrytone Minerva decus, quam illa urbs in aeriis saxorum suorum jugis recepit.* — V. 3. μείζων. *Reisk.* Servavi μέζων, ut V. 9. κρέσσον. Caeterum depravatum hoc et obscurum distichon *Reiskius* sic emendavit:

μείζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἐπήρατον ἔπλετο φήμη
Παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένης χαρίτων.

quod verum videtur, praeterquam quod μέζων et ἐπηράτου mallem. γλαυκῶν χαρίτων est munus *glaucae olivae*, de quibus diximus in Animadverss. T. II. P. II. p. 222. Caeterum tantum hoc distichon paulo aliter accipio ac *Reiskius*; *major autem fama virginis decorae per terram est didita, postquam eam glaucae olivae adimplevit munere.* — V. 5. 6.

ἄνθεμα γὰρ τόδε λαρὸν Ἀθηναίῃ πόρε Νηρεὺς
ἀγλαόχαρτος ἐὼν νειμάμενος κτεάνων·
κρέσσον καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
πάμπαν ἀέξησαι τὴν πιερὴν ἐλάην.

198. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

εἰς ἑαυτόν.

Εὖγε, τύχη, με ποεῖς ἀπραγμοσύνῃ μ' Ἐπικούρου
ἡδίστῃ κομέουσα, καὶ ἡσυχίῃ τέρπουσα·

θαλερὸς ἔμεν οἶκος. Dedit editor: *θαλερὸς σὲ μενοικής* — quod graecum esse dubito; nec fortasse brevis syllaba in caesura damnanda. Verba sic jungenda: *ὁ χῶρος β' ἦν εἶναι οἶκος θαλερὸς Ἀθηνᾶς.* Quod si illa licentia non ferenda, *θαλερᾶς* scripserim. — V. 6. *σκοπέλους.* *Reiskius* *κοτίνους* dedit. Male. De olearum in montibus plantatione agitur, ubi templum Minervae erat positum. Quam asper autem fuerit ager Lindius, ita tamen ut ficus et uvas ferret, docet *Philostr.* Imagg. II. 24 p. 849. Cf. *Meursium* in Rhodo I. 7. p. 21. — V. 7. *ἄνθεμα λαρόν.* oleae flores. — *νηρεύς.* Vat. *νηρεύς,* *Reiskius,* qui Neptunum intelligit. In his tenebris nihil video. Num dicere voluit auctor, oleas fuisse Rhodum trans mare allatas, et quia circa templum Minerv. satae essent, easdem illi divae muneri datas esse? Vix crediderim. Adjectivum *ἀγλαόχαρτος* ignorant Lexica. — *κτεάνων.* Apud *Reisk.* est *χαρίτων,* quod describentis errori videtur imputandum. — V. 10. *πιερὴν ἐλαίην.* Vat. C. *ἐλάην* emendavi. Mallem etiam *πιαρήν.*

Nr 198. Vat. Cod. p. 667. *Reisk.* Anth p. 104. nr. 636. *Λέοντος φιλοσόφου εἰς ἑαυτὸν τοῦ ἐπονομαζομένου Ἕλληνος.* — V. 1. *πραῦ.*

τίπτε δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν;
οὐκ ἐθέλω πλοῦτον, τυφλὸν φίλον, ἀλλοπρόςαλλον·
οὐ τιμάς· τιμαὶ δὲ βροτῶν ἀμενηνὸς ὄνειρος·
ἔῤῥε μοι, ὦ Κίρκης δνόφερον σπέος, αἰδέομαι γὰρ
οὐράνιος γεγαὼς βαλάνους ἅτε θηρίον ἔσθειν·
μισῶ Λωτοφάγων γλυκερὴν λιπόπατριν ἐδωδήν·
Σειρήνων τε μέλος καταγωγὸν ἀναίνομαι ἐχθρόν·
ἀλλὰ λαβεῖν θεόθεν ψυχοσσόον εὔχομαι ἄνθος
μῶλυ κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον, ὦτα δὲ κηρῷ
ἀσφαλέως κλείσας προφυγεῖν γενετήσιον ὁρμήν·
ταῦτα λέγων τε γράφων τε πέρας βιότοιο κιχείην.

199. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ.

εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἰ μέν τις σοφός ἐσσι ἐφέζεο· εἰ δέ γε μούσης

Vat. ποιεῖς. *Reisk.* — V. 3. τίπτε χρέος. Problem. Arithm. II. τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἱκάνει; — πολυκήδεος. *Reisk.* — V. 6. κηρῷ. Vat. Κίρκης. voluptatem significat. Cf. *Dion. Chrys.* Or. VIII. p. 283. Ib. LXXVIII. p. 417. — V. 7. οὐράνιος. φυτὸν οὐράνιον secundum Platonis dictum de quo vid. Animad. T. II. P. III. p. 257. — V. 8. λιπόπατριν. Hoc vocabulum, quod Lexica nostra ignorant, est etiam ap. *Nonn.* Dion. I. p. 16. 8. λιπόπατριν Εὐρώπην. — V. 9. ἐχθρῶν. *Reisk.* nihil de varietate in notis monens. — V. 10. ψυχ. ἄνθος ἀλκτήριον. Ep. ἀδ. DXLIV. ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ Κάλλικος. Vide ut illud μῶλυ circumscripserit *Pallad.* CXIII. 10. 11. — V. 12. γενετήσιος vox lexicis nostris ignorata, idem esse videtur quod γεννητικός.

Nr. 199. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 105. nr. 637. — V. 1. μουσῶν *Reisk.* pro μούσας apogr. Lips. In

δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγεύσαο . . . . . .
πόῤῥω στῆθ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο καὶ ἄλλοθι δίζεο ἕδρην·
κλισμὸς ἐγὼ φορέειν σοφίης ἐπιίστορας ἄνδρας.

200. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ἀντίγραφον πρὸς ταῦτα.

Καὶ *τί γε σῆμα φέρεις ἐξαίρετον, ὦ κενεαυχές,*
ὅττι σοφοὺς φιλέεις μέν, ἀμούσους δ᾽ ἀντακερύκεις;
οὐ χρυσὸν φορέεις, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἐλέφαντα·
ἀλλά σε τεκτονίης ἡγήτορες ἄνδρες ἔτευξαν,
Καλλιόπης *τ᾽ αἴδρεις, καὶ ἀπευθέες* Ἡφαίστοιο;
πᾶσι σοφοῖς τ᾽ ἀσόφοις τε δορήϊον ἔμμεναι ἕδρην.

201. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθηκε ἐν τῇ Λίνδῳ.

Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἠδ᾽ Εὐδοκίης *με*

Vat. C. est *μόνσῃ.* — V. 2. Huic versui, qui in fine mutilus est, adhaeret in Cod. et ap. *Reiskium* adverbium *πόῤῥω*, quod ad sequ. versum rejeci, ubi optime locum suum tuetur. — V. 3. *ἐμεῖο. Reisk.* male. — V. 4. *φορέαν.* Vat. *φορέων. Reisk.* Mihi *φορέειν* verius videbatur. *Leonid. Tar.* LIV. *ἢ τ᾽ ὀλιγάλαξ σπείρεσθαι.* Cf. *Porson.* ad Medc. v. 1396. Est autem *θρόνος*, de quo h. l. agitur, Constantini cathedra, unde docebat recitabatque. Vid. Animadverss. T. II. P. III. p. 226.

Nr. 200. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr. 638. — V. 2. *ἀντακερύκεις*, vox lexicis addenda. — V. 5. *ἀπευθ.* Ἡφαίστοιο. quia omnibus ex metallo ornamentis destituta. — V. 6. *δωρήϊον.* Vat. *θωράκιον Reisk.* ex conjectura. Verum est *δορήϊον* i. e. *δούρειον*, *ligneam sedem.*

Nr. 201. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr.

τέκνον ἔτευξεν ἀγάκλυτον, ὃν Λίνδος μεγάλαυχος
ἤνεγκε προτέρης γενεῆς προφερέστερον ἄνδρα,
καὶ πιστὸν θεράποντα σκηπτούχοιο Λέοντος,
ᾧ Ἀλέξανδρος ἀδελφεὸς ἠδ' υἱὸς Κωνσταντῖνος
σκῆπτρα Βυζαντιάδος συμμεθέπουσι Ῥώμης.
[σκῆπτρα θεοστήρικτα συνεξαγέτην βασιλείης.]

202. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὸν αὐτὸν σταυρὸν, πρὸς τὴν θεοτόκον.

Ἅπαν μὲν ἔργον οὐ πρὸς ἀξίαν πέλει·
τὴν σὴν, ὑπερθαύμαστε κόσμου δεσπότι·
ἔργων γὰρ ἔξω καὶ φθορᾶς τὸ σὸν κλέος·
τὸ δ' ἔργον ὃ προσῆξέ σοι Κωνσταντῖνος
ἐπάξιον πέφυκεν, εἰ δὴ, Παρθένε,
τοῦ σοῦ τόκου τὸ σκῆπτρον εὖ διαγράφει;
καὶ σαρκὸς αὐτοῦ τὸ τρισόλβιον πάθος.

639. Versus barbari, quos mireris componi potuisse ab homine, qui, si *Constantinus Rhodius* idem est cum *Constantino Cephala*, tot elegantissima omnis aevi epigrammata in horrea sua congesserat. — V. 6. hunc versum omisit *Reiskius*, vel potius is, qui Ap. Lips. scripsit. Utrumque *Constantini* esse arbitror, qui eandem sententiam diverso modo expressit; et utrum servaret incertus utrumque posuit. — θεοστήρικτος lexicis addendum.

Nr. 202. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr. 640. — V. 3. ἔργων καὶ φθορᾶς. de operibus humanis mortali corruptioni obnoxiis accipio. — V. 6. τὸ σκῆπτρον. *Theophyl.* ad Euang. Matth. c. XXIV. p. 146. σημεῖον δὲ λέγει τὸν σταυρὸν, ὥσπερ τι τρόπαιον καὶ παράσημον βασιλικόν. *Andr. Cretens.* Opp. p.

203. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Εἰ ζωγραφεῖν τις ἤθελέν σε, Παρθένε,
ἄστρων ἔδειτο μᾶλλον ἀντὶ χρωμάτων,
ἵν' ἐγράφῃς φωστῆρσιν ἃς φωτὸς πύλη.
ἀλλ' οὐχ ὑπείκει ταῦτα τοῖς βροτῶν λόγοις·
ἃ δ' οὖν φύσις παρέσχε καὶ γραφῆς νόμος,
τούτοις παρ' ἡμῶν ἱστορῇ τε καὶ γράφῃ.

204. ΑΔΗΛΟΥ

εἰς τὴν τάβλαν.

Ὀστέα σου, Παλάμηδες, ἔδει πρισθέντα γενέσθαι
ὄργανα τῆς τέχνης τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου·

100. C. σταυρὸς ξύλον κατ' ἐχθρῶν, σκῆπτρον βασιλείας . . ῥάβδος δυνάμεως.

Nr. 203. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 107. nr. 641. — V. 2. ἢ τῶν χρων. *Reisk.* de varietate nihil monens. Sincerum est ἀντί, quod sic interdum comparativum sequitur. *Theognis* v. 767. μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη Ἀντ' ἐρατῆς σοφίης. *Sophocl.* Trach. v. 1227. μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν ἀντὶ σοῦ. *Liban.* T. IV. p. 640. 5. ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀντὶ τοῦ πατρὸς λέγειν. — V. 3. φωστῆρσιν stellis, stellarum splendore. — πύλη. Ep. Christian. nr. 106. τῆς εἰσόδου δ' ὕπερθεν, ὡς θεία πύλη, Στηλογραφεῖται καὶ φύλαξ ἡ παρθένος. Et sic passim. — V. 6. παρ' ἡμῶν. a nobis describeris et pingeris. ἡμῖν. *Reisk.*

Nr. 204. Vat. C. p. 669. *Reisk.* Anth. p. 107. nr. 645. In Palamedem, *tabulae* inventorem invehitur. Cf. *Philostr.* Heroic. p. 708. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 205. ed. *Harl.* —

ἐν πολέμοις γὰρ ἐῶν ἕτερον πόλεμον κατέδειξας
ἐν ξυλίνῳ σταδίῳ, τὸν Φιλικὸν πόλεμον.

205. ΑΛΛΟ

εἴς τινα ἰατρὸν Ἀσκληπιάδην.

Ἀσκληπιάδης ἰατρὸς ἥρπασεν κόρην·
μετὰ τὴν φθορὰν δὲ τοῦ γάμου τῆς ἁρπαγῆς,
ἐκάλεσεν πλῆθος εἰς τὸν αὐθέντην γάμον
ἀνδρῶν χορευτῶν καὶ γυναικῶν ἀθλίων·
τῆς οἰκίας δὲ συμπεσούσης ἑσπέρας,
πάντες κατηνέχθησαν εἰς ᾅδου δόμους·
νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες·
νυμφὼν δὲ σεμνὸς ἐκ ῥόδων πεπλεγμένος
ἐκ τῶν φόνων ἔσταξεν αἷμα φοίνιον.

206. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σιγῶν παρέρχου τὸν ταλαίπωρον βίον,
αὐτὸν σιωπῇ τὸν χρόνον μιμούμενος·
λαθὼν δὲ καὶ βίωσον, εἰ δὲ μὴ θανών.

V. 4. σταδίῳ. *Reiskius* mallet πεδίῳ, cujus correctionis necessitatem non video. — *Nr.* 205. Vat. C. p. 669. Edidit *Majus* in Catal. Uffenb. p. 582. *Reisk.* Anth. p. 108. nr. 646. — V. 2. μετὰ δὲ τὴν φθ. τοῦ. Vat. Particulam δὲ posui post φθορὰν cum *Reiskio.* ἡ φθορὰ τοῦ γάμου est concubitus, quo ille raptam vitiavit. τῆς ἁρπαγῆς autem, si sensum habet, pro τῇ ἁρπαχθείσῃ accipiendum, res pro persona. — V. 3. αὐθέντης γάμος per prolepsin de nuptiis, in quibus multi perierunt. — V. 8. δὲ σεμνός. Vat. δ' ὁ σεμνός. *Reisk.*

Nr. 206. Vat. C. p. 669. *Reisk.* in Anth. p. 108. nr. 647. — V. 3. λαθὼν δὲ

207. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΥΛΟΥ

εἰς τὴν σταύρωσιν.

Χριστὸς ἐπὶ σταυροῖο πεπαρμένος ἦν ποτε γυμνὸς
μεσσόθι, ληϊστῆρας ἔχων ἑκάτερθε παγέντας·
καί μιν ἀκηχεμένη λιγέως ὀλοφύρετο μήτηρ
λύγδην, ἱσταμένη, καὶ παρθένος ἄλλος ἑταῖρος·
καί μιν καγχαλόωντες ἐνείκεον ἄνδρες ὁδῖται,
κάμμορον, οὐτιδανὸν καὶ ἀνάλκιδα φῶτα καλεῦντες·
καί οἱ διψαλέῳ στυγερὴν ὤρεξε ποτῆτα
λαὸς Ἰουδαίων ἀθεμίστιος, αἱματοχάρμης,
ὄξει κιρνάμενος, πικρὸν δέπας, εἶδαρ ὀλέθρου.

208. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

εἰς ἑαυτόν.

Ἰγνάτιος πολλῇσιν ἐν ἀμπλακίῃσι βιώσας,
ἔλλιπον ἡδυφαοῦς ἠελίοιο σέλας·
καὶ νῦν ἐς δνοφερὸν κατακεύθομαι ἐνθάδε τύμβον,
οἴ μοι ψυχή μου μακρὰ κολαζόμενος·

βίωσον, εἰ δὲ μὴ θανών. Ap. Lips. Mutilum versum variis conjecturis resarçire conatus est editor. Nos membr. lectionem exhibemus.

Nr. 207. Vat. C. p. 694. et iterum p. 707. — V. 2. ἔχων om. V. loco sec. — V. 4. παρθένος ἑταῖρος. Joannes. De Christo in Ep. Chr. nr. 55. παρθένου υἱὸν ἔφη τὸν παρθένον. *Nonnus* in Paraphr. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μῆτερ, Ἠνίδα παρθένον υἷα. Sic voce παρθένος utitur auctor Apocalyps. 14, 4. οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσι. ubi cf. *Wetstenium*.

Nr. 208. Vat. C. p. 694. Alibi non novi editum. — V. 4. ψυχή . . κολαζόμενος. Scribendum videtur: ψυχῆς κολαζομένης.

ἀλλά, κριτά, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος ἠδ' ἐλεήμων·
ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμμασι εὐμενέϊ.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Παῦλον μοναχόν.

Σῶμα μέν, οὐκ ἀρετὴν ὅδε τύμβος νέρθε κέκευθε
κεδνοῦ Παύλοιο· ὥστε γὰρ ἠελίου
τοῦγ' ἀπαστράπτουσιν ἀριπρεπέες λόγοι αἴγλῃ,
ἠδ' ἀρέτῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα·
εἴκοσιν ἐς λυκάβαντας ἰδὲ τρισὶν ἤρκεσε γαίῃ,
ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεκτο τέλος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Σαμουὴλ διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
πάντα λιπὼν βιότου, ὅσσα περ εἶχε, θεῷ·
καὶ νῦν εὐσεβέων εἰςέδραμε φαίδιμον αὐλήν,
δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληψόμενος καμάτων.

Nr. 209. Vat. C. p. 694. V. 1. νέρθε δὲ κεύθει. Vat. Scripsi κέκευθε. — V. 2. Παύλοιο. hiatus et brevium syllabarum productiones in hoc versificatore non curamus. — V. 3. τοῦγ' ἀπαστρ. fortasse: τοῦγε ἀπαστρ. — V. 5. ἰδὲ τρισίν. Scribendum videtur: ἐπὶ τρισίν. — V. 6. λογικῶς. σωφρόνως aut, quod mallem, secundum praecepta τοῦ λόγου.

Nr. 210. Vat. C. p. 694. V. 1. κεύθεται γαίης. Facile correxeris: κεύθεται αἴης. Sed *Ignatius* fortasse non dubitavit diphthongum αι ante consonantem corripere. — V. 3. εἰς ἔδραμε. Vat. C.

211. ΑΡΕΘΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ.

Εἰ καί μοι λύχνον αἰῶνος ταχὺς ἔσβεσεν οἶτος,
λαμπάδος ἡμετέρης φέγγος ἀμεργάμενος,
ἀλλὰ γὰρ ἤρκεσε λύσσῃ ἑῆς κακότητος ὁ δαίμων
πᾶσαν ἐμὴν τελέσαι στυγναλέην βιοτήν·
θῆκέ με χήρην ἐγγὺς ἀειρομένου μοι μαζοῦ,
οὐδέ τι τέκνον ἴδον καλὸν ἀθυρόμενον,
ἡδὺ τοκεῦσιν ἄγαλμα παραγκάς· τῷ κέ με πένθος
ἄτλητον μαλερῷ τηκεδόνος δάμασε
πυρσῷ· τρεῖς πρὸς ἐείκοσ᾽ ἐποιχομένην ἐνιαυτοὺς
ἔσχεν τύμβος ὅδε ξεινοδόκος γενέθλης
ἡμετέρης· ἔνθ᾽ ὕφηνον γενετῆρες ἅπασι
γηραλέοι θρῆνον, τειρόμενοι πολιήν.

Nr. 211. Vat. C. p. 694. Lemmati in margine adduntur haec: *γεγονότος δὲ καὶ ἀρχεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας.* — V. 3. *ἀλλὰ γάρ.* Saepissime *ἀλλά*, interdum etiam *ἀλλά γοῦν* sequitur particulas *εἰ καί*, nunquam, quod sciam, *ἀλλὰ γάρ.* Scribere poterat: *ἀλλὰ διήρκεσε.* — *λύσσῃ.* Vat. quod sensu flagitante correxi. Deinde articulum addidi ante *δαίμων*, qui post *ες* facile excidere potuit. — V. 6. *ἀθυρόμενον*, pro *ἄθυρον*, videtur barbarum. Possit corrigi: *καλὸν ἀθυρμάτιον* — sed vereor ne sic auctorem potius corrigas, quam librarium. — V. 7. *παραγκάς.* Saltem *παρ᾽ ἀγκάς.* quamquam neminem veterum sic locutum esse reperio. Aut: *παρ᾽ ἀγκάσι.* ut in *Straton.* Ep. XLII. *ὅτ᾽ ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν.* — *τῷ κέ με* nullam vim habet *κε*, ab inepto versificatore versus implendi causa insertum. — V. 8. *δάμασσε.* Vat. — V. 11. *ὕφηνον.* si genuina est lectio, auctor priorem

καὶ χορὸς εὐγενέων στενάχοντες ἀδελφῶν. Ἄννης,
μνώμενοι ἀσπασίως εἴδεος ἀγλαΐης.

211. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν αὐτήν.

Τὸ σεμνὸν ἦθος, τὴν φιλάνθρωπον χάριν,
τὸ πρὸς τεκόντας τοῦ τρόπου πιθήνιον·
αἰδὼς γὰρ ἦγεν ὡς διδάσκαλος μέγας
παρὼν· τὰ λαμπρὰ τοῦ γένους γνωρίσματα,
καὶ τὰς φιλάνδρους ἐνστάσεις πρὸς τὴν φύσιν
κλονοῦσαν ἀστήρικτα χηρίας βίαι,

syllabam produxit, quod in eodem verbo fecit *Nossis* Ep. II. Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλίς. *Ammian.* Ep. XIX. ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν. quae quidem Vat. C. est lectio. Dictum est θρῆνον ὑφαίνειν, ut μέλος, μῆτιν, κάλλος.. ὑφαίνειν. In ἅπασι haereo.

Nr. 211. Vat. C. p. 695. — V. 2. πιθήνιον. rectius πιθήνιον. Vid. *Steph.* Th. Gr. L. T. II. p. 135. A. — V. 4. παρών. arcte cohaeret cum διδάσκαλος. Verba autem αἰδὼς — παρών parenthetice sunt interposita. Quae sequuntur mihi quidem vehementer videntur obscura. Accusativi initio hujus poëmatii cohaerent cum V. 10. ἄμαυρον οὐ δυνήσεται τάφος. — V. 6. βίαι. obscurum sitne βίᾳ an βίῳ. Laudari videtur Annae continentia, quae amore mariti defuncti ita vitam instituerat (φιλάνδρους ἐνστάσεις) ut naturae cupiditatibus fortiter resisteret, utentis χηρείας βίᾳ, (sic enim scribendum) quam ipsam tamen divinarum virium (τῶν κρειττόνων) auxilium et interventus superavit. Hinc factum, ut Anna ornaretur corona, quam mulieres uni viro nuptae adipiscuntur. De hac mulierum laude vide quae dixi

ἀντεμπλοκῇ δὲ κρειττόνων ἡττωμένης·
ἀφῶν τὰ Φαιδρὰ στέμματα πρὸς ἀξίαν
μόνανδρον ἐκλάμποντα· τὴν παῤῥησίαν
Ἄννης ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεται τάφος.
πάντων γὰρ αὐτῆς οὐδαμῶς λάθοι στόμα
καλὸν Φεροῦσης νουθέτημα τῷ βίῳ·
εἰ δ' οὖν λαλήσει καὶ γραφὴ πάντων πλέον
αὕτη παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τεθειμένη.

212. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Φεβρωνίαν μοναχόν.

Δρᾶσέ τί που καὶ νερτερίοις μετὰ πνεύμασιν ἀνδρῶν
Φεβρωνία ἑῆς σύμβολα συμπαθίης,
εἴ τις κἀνθάδε χρειὼ ἀφνειῶν ἠὲ πένησιν·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ τῆς σφετέρης ἐς ἅπαν
ψυχαὶ λήθονται μεγαθύμων εὐεργείης·
ἔμπα γε μὴν αἰὼν ἡμετέρου βιότου
ἄρκιος εἴη θεῖον ἐπιπροέμεν θάλαμόν μιν.

mus in Animadverss. T. III. P. II. p. 228. et 273. — V. 8. ἀφῶν. Vat. — V. 13. εἰ δ' οὖν. depravatum videtur. Num scribendum: εἰ δ' οὐ, λαλήσει καὶ γρ. quod si os hominum taceat, haec tabula ad sepulcrum posita disertius omnibus loquetur.

Nr. 212. Vat. C. p. 695. Laudatur insignis Febroniae beneficentia. — V. 1. νερτέρια πνεύματα, *manes apud inferos.* — V. 2. συμπαθείης. Vat. — V. 3. ἠὲ πένησιν. fortasse: ἠδὲ πένησιν. — V. 6. ἔμπα. *tamen vitae nostrae aevum sufficiat eam in divinum Christi thalamum prosequi.* De imitatione et aemulatione videtur accipiendum. Pro ἐπιπροέμεν scribendum videtur: ἀεὶ

Χριστοῦ, τόν ῥα νυὸν σεμνὸν ἕλ' ἀφθαρίης,
λαμπάδ' ἐλαίῳ φαιδρύνουσα φιλοπτωχίης,
ἧς τόδε σῆμ' ὕπνου. γνῶθι πολυχρονίου.

213. ΚΟΜΗΤΑ.

Ὁππότε παμμεδέοντος ἐῢς παῖς, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ἀσπαλιεῦσιν. ἔειπε μαθητῆσιν πινυτοῖσι·
Λάζαρος ἄμμι φίλος φάος ἔλλιπεν ἠελίοιο,
οὔ ποτε τόφρα ἔκευθε τεθρήμμενον ἄπλετος αἶα,
ἀλλὰ νέον μὲν ἔκειτο, μεμυκὼς χείλεα, σιγῇ,
σῶμά τε πυθόμενος, καὶ ὀστέα, καὶ χρόα καλόν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε κατῆλθεν·
ἄῤῥητον δὲ φίλοισι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μάρθῃ Μαρίῃ τε ὁμαίμοις,

προῖμεν. — V. 8. νυὸν. h. l. νυμφίον. Notandus usus hujus vocabuli de *sponso*, quum *sponsam* significare soleat. Cf. *Interpp. Hesychii* T. II. p. 694. Respicitur ad parabolam *Matthaei*. c. XXV. 1 — 12. *Gregor. Nazianz.* Or. XX. p. 358. μόνος Θεὸς τῶν καθαρῶν ψυχῶν ἐστὶ νυμφίος, καὶ τὰς ἀγρύπνους ἑαυτῷ συνάγει ψυχὰς, ἐὰν μετὰ λαμπρῶν τῶν λαμπάδων καὶ δαψιλοῦς τῆς τοῦ ἐλαίου τροφῆς αὐτῷ ἀπαντήσωσιν. — V. 10. σῆμα ὕπνου. Vat.

Nr. 213. Vat. C. p. 708. Paraphrasis cap. XI. Evang. Joannis. Cf. *Nonni* Paraphr. p. 120. sqq. — V. 5. οὔποτε. (In Apogr. οὔ ποτε,) quod cum praecedentibus Christi verbis jungendum videtur; quamquam verba cum Evangelistae verbis non conspirent. — τόφρα ἔκευθε. fortasse κέκευθε. — V. 6. ἀλλὰ νέον. num legendum: ἀλλ' ἄπνουν. — V. 7. πυθόμ. καλ. rectius scripsisset: πυθόμενός τε

αὐτοκασιγνήταις.
Ψυχῆς γὰρ φιλέεσκον ἀδελφεόν, ὅςτις ἔκειτο
μεσσόθι ἐν νεκάδεσσιν, ἀκήριος, ἄψυχος αὔτως·
τοῦ πότμον γοόωσαι, ὀδυρόμεναι τε ἐθρήνευν,
σήματος ἔκτοθι οὖσαι καὶ ἑζόμεναι περὶ τύμβῳ,
ὄφρα μὲν ἠέλιος τρίτον ἤνυσεν ἦμαρ ἐς αἶαν·
τόφρα δὲ καὶ νεκάδεσσιν ἐτήκετο Λάζαρος ἄπνους.
ἀλλ' ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοειδὴς ἤλυθεν ἠώς,
καὶ τότε δὴ προςέειπε θεοῖο πάϊς μεγάλοιο
εὐπατρίδῃσι φίλοισιν, οἳ πὰρ θεοῦ ἐκγεγάαντο,
οἵ πέρι μὲν βουλῇ μερόπων, πέρι δ' ἦον ἁπάντων,
οὓς ἔκπαγλ' ἐφίλησεν ὡσεὶ θεοὺς υἷας ἐόντας,
ὧν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν·
ὦ φίλοι ἀγλαόθυμοι, ἐπεὶ θεός ἐστι σὺν ἄμμι,
κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοιτε,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
δεῦτ' ἐς Βιθανίην, ὅθι Λάζαρον ἔλλιπε θυμός,
σπεύσομεν ὅττι τάχιστα, ὄφρα κλέος ἄφθιτον ἴσχω·

καὶ ὄσσια. — V. 11. Versus mutilus, auctoris culpa an librarii, non dixerim. — V. 12. ψυχῆς pro ἐκ ψυχῆς. — V. 20. Scr. φίλοις. εὐπατρίδῃσι. discipuli Christi et amici, nobiliores itaque, respectu habito ad εὐπατρίδας Atheniensium. — ἐκγεγάαντο. forma insolens facta secundum Homer. Hymn. in Vener. 197. καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται. — V. 21. ἦον. Statim se offert ἦσαν; sed aliud quid requiri accuratius spectanti apparet. — V. 22. θεούς. Scr. θεοῦ. sicut filios dei. — V. 23. Ex Ιλ. α. 249. — V. 24. Ex Ιλ. γ. 222. — V. 27. Ex Ιλ. η. 349. — V. 28. Βιθανίην. Scr. Βηθανίην. — V. 29. τάχιστα. Fortasse

ἀνστῆσαι γὰρ ἄπειμι καὶ ἐξ Ἐρέβευς φίλον ἀμόν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
Ἴομεν ὡς ἐκέλευσας, ἀλίγκιε πατρὸς ἑοῖο.

Εἶπον, ὁ δ' αὐτὸς ἔβαινε καὶ ἡγεμόνευε μαθηταῖς·
σπερχόμενοι δ' εἵποντο μετ' ἴχνια παμμεδέοντος·
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
ὣς εἵποντο ὄπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανοντο πολυκλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
καὶ τότε δὴ λίσσοντο, κινυρόμεναι παρὰ ποσσίν,
Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔται τε·
γουνούμεσθά σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Λάζαρον, ὃν φιλέεσκες· ἐν ἤμασιν ἤλυθεν ᾅδου·
εἰ γὰρ τῇδε ἔησθα, ἄναξ νεκάδων Ἀϊδωνεὺς
οὔποτε ἔτλη μεῖναι, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
καὶ τότε δὴ ὕψιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
αἱ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠρίον ἤλυθον ἄρδην·
δὴ τότ' ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτόν, σῆμά τε λυγρόν,
εἶπεν ἄρ'· ὁρμηθέντες ἀείρατε πῶμα τάφοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέῳκτο τάφος λυγρὸς φθιμένοιο,
καὶ τότε δὴ μέγ' ἄϋσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο καὶ ἔρχεο ἔξω·
ὣς οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,

rectius: *τάχιστ' ὄφρα.* — V. 31. *προσέειπον.* Vat. *εὐήνορες*, *strenuos*, si genuinum est. Malles: *ἀγήνορες.* — V. 35. 6. Ex Ἰλ. β. 87. 88. — V. 41. *γουνούμεθα.* Vat. — V. 42. *Λάζαρον* accusativus pendet a *γουνούμεσθα*, quod vi praegnante dictum pro *λισσόμεθά σε ἀποδοῦναι ἡμῖν Λάζαρον.* — V. 48. *θεὸν αὐτόν.* Fortasse:

λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος ἔμπνους ὀδωδώς·
τὸν καὶ ἰδόντες ὅμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίῃσιν·
αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
καὶ κλέος ἄφθιτον ἔσχε πατὴρ μέγας υἱὸς ἔηος.

λίθος αὐτόν. — V. 54. Vereor ne duo versus in unum sint contracti, quibus expressus fuerit vers. Euangelii 44. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Vox ὀδωδὼς autem refertur ad verba Marthae v. 39. κύριε, ἤδη ὄζει.

II.

EPIGRAMMATA

EX

LIBRIS EDITIS

ET

MARMORIBUS COLLECTA.

I.

Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἀΐδεω;
Μοῖρά τις αἰκέλιος τὸν Ἀρίστων' ἥρπασ' ἀπ' αὔρης
ἑπταετῆ· μέσσος δ' ἔστιν ὁ παῖς γενετῶν·
Δακρυχαρὴς Πλούτων, οὗ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης;

Hoc Epigr. insculptum cippo cum opere anaglypho, puerum inter parentes stantem exhibente, Neapoli repertum primus edidit *Cajetan. Maria Capycius* in Opusc. T. I. p. 165. et ex eo *Mitscherl.* v. cl. in Bibl. Lit. et Art. T: II p. 4. — V. 1. Ἑρμῆ. Sic fere *Orpheus* II. in Merc. LVI. 5. ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, Αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων. quem cum aliis excitat *Mitscherl.* — In marmore ΠΡΟΠΟΜΠΕΙΣ esse videtur, errore marmorarii. — V. 2. ἀμειδήτων. Loco *Orphei* Argon. 965. κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου — quem *M.* excitavit, adde *Theodorid.* Ep. XI. οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἕλωρ Ἀΐδῃ. *Julian. Aeg.* Ep. LXVI. εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις. V. 2. 3. Mercurius respondere videtur. Vocem αἰκέλιος, sic enim in marmore esse dicitur, cl. *Mitscherl.* ut quadrisyllabam pronuntiari posse existimat, nisi fuerit μοῖρά γ' αἰκέλιος. Sine haesitatione in textu posui αἰκέλιος, auctore *Seidlero* de versibus dochmiacis p. 404. — ΑΡΙΣΤΩΝ in marmore esse dicitur,

quod in Ἀρίστων mutavit *Mitscherl.* cum *Heynio.* Hoc nomen crebro obvium. — ἀπ' αὔρης. Epigr. ap. *Capac.* in Hist. Neapol. L. I. p. 341. *Verna puer, o mi verna quis, ah quis ab aura Te in tenebras rapuit? Lucret.* V. 855. *quaecunque vides vesci vitalibus auris.* — V. 4. μέσσος in anaglypho scil. — V. 5. 6. Color ut in Ep. ἀδεσπ. DCCXIII. ubi vide Animadverss. T. III. P. II. p. 288. — ὄμφακας. De translato usu hujus vocis dixi T. II. P. II. p. 331.

Ω.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἐξήνυσε Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἀδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκέουσιν
ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

Muratori Inscr. T. II. p. DCLXXII. Obscurum epigramma. V. 1. μοῦσαι κιθάρης, *citharae* sunt *soni, carmina. Kulenoampius,* cujus notulae quaedam in Inscriptiones metricas penes me sunt, tentabat: μούσαις κιθάρῃ τ', quod minime necessarium. — ἐξήνυσε. Sic emendavi vitiosam lectionem ΕΞΗΣΕΝ. — V. 2. *Illyrius,* nomen proprium esse videtur, *propter patriam* poësin se tractasse ait. Scripsi μέθεπον, pro ΜΕΘ ΕΠΩΝ quod *Muratorius* vertit: *dulciloquentem Harmoniam verbis.* — V. 3. δοκέουσι. Illyrii cives, ut videtur. Verbum ΡΕΞΕΙΝ fortasse non sincerum; ῥ' ἕξειν suspicabar. πείρατα τέχνας alio sensu dictum quam ap. *Homer.* Od. γ. 433. scilicet ut νίκης πείρατα ap. *Archiloch.* Fr. 32. ἀέθλων ap. *Apoll. Rhod.* II. 406. 424. III. 1190. et in Ep. Zeuxidis ap. *Aristid.* T. II. p. 386. εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατα φησιν ἔχειν. Remanet obscuritas in ἀκμῆτες.

ξ.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοητίσιν Ἀφρογένειαν,
ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος, ἥν ποτε κόλποις
Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων Πειθώ τε καὶ Ἵμερόν ἔσπασε κείνης
πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
ταῖς ἐμὸς ἃς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
Πόντῳ, καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

Hanc inscriptionem circa Sinuessam in Campania repertam, edidit V. cl. *Enn. Quirin. Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali è memoria d' Antonia Augusta.* Roma. an. VII. Republ. 4to. Scriptum est hoc Epigr. in templum et statuam Veneris, ab Eone, liberta Drusi et Antoniae, ad Sinuessanum littus collocatam. V. 1. Σινυητίσιν. notanda forma. *Sinuessa* a Graecis Σινόεσσα appellari solet, sive Σινούεσσα, unde descendit Σινοεσσαῖος et Σινοεσσηνός. Accedit jam tertia forma Σινυητής, et Σινυητίς; fere ut a Γάδειρα nascitur Γαδειραῖος, Γαδειρανὸς et Γαδειρίτης. — V. 2. πάλιν. hinc Anadyomenes statuam fuisse suspicatur cl. editor. In maris littore collocata ex undis emersisse videbatur. — V. 3. ὑπ' Ἤιονος. mulieris nomen ab ἠϊὼν derivatum, ut *Actes* ab ἀκτή, ne *littus* significari existimes, quem nonnullorum errorem refutavit *Visconti.* In verbis ναοὶ στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος nota breviloquentiam pro, ναοὶ στίλβοντες i. e. λαμπροὶ ᾠκοδομή-

αὐτοκασιγνήταις.
Ψυχῆς γὰρ φιλέεσκον ἀδελφεόν, ὅστις ἔκειτο
μεσσόθι ἐν νεκάδεσσιν, ἀκήριος, ἄψυχος αὔτως·
τοῦ πότμον γοόωσαι, ὀδυρόμεναι τε ἐθρήνευν,
σήματος ἔκτοθι οὖσαι καὶ ἑζόμεναι περὶ τύμβῳ,
ὄφρα μὲν ἠέλιος τρίτον ἤνυσεν ἦμαρ ἐς αἶαν·
τόφρα δὲ καὶ νεκάδεσσιν ἐτήκετο Λάζαρος ἄπνους.
ἀλλ' ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοειδὴς ἤλυθεν ἠώς,
καὶ τότε δὴ προσέειπε θεοῖο πάϊς μεγάλοιο
συμπατριώτῃσι φίλοισιν, οἳ παρ θεοῦ ἐκγεγάαντο,
οἳ πέρι μὲν βουλῇ μερόπων, πέρι δ' ἦσν ἁπάντων,
οὓς ἔκπαγλ' ἐφίλησεν ὡσεὶ θεοὺς υἷας ἐόντας,
ὧν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν·
ὦ φίλοι ἀγλαόθυμοι, ἐπεὶ θεός ἐστι σὺν ἄμμι,
κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοιτε,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
δεῦτ' ἐς Βιθανίην, ὅθι Λάζαρον ἔλλιπε θυμός,
σπεύσομεν ὅττι τάχιστα, ὄφρα κλέος ἄφθιτον ἴσχῃ.

καὶ ὀσσία. — V. 11. Versus mutilus, auctoris culpa an librarii, non dixerim. — V. 12. ψυχῆς pro ἐκ ψυχῆς. — V. 20. Scr. φίλοις. συμπατριώτῃσι. discipuli Christi et amici, nobiliores itaque, respectu habito ad εὐπατρίδας Atheniensium. — ἐκγεγάαντο. forma insolens ſacta secundum *Homer.* Hymn. in Vener. 197. καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται. — V. 21. ἦσν. Statim se offert ἦσαν; sed aliud quid requiri accuratius spectanti apparet. — V. 22. θεούς. Scr. θεοῦ. sicut *filios dei.* — V. 23. Ex Ιλ. α. 249. — V. 24. Ex Ιλ. γ. 222. — V. 27. Ex Ιλ. η. 349. — V. 28. Βιθανίην. Scr. Βηθανίην. — V. 29. τάχιστα. Fortasse

ἀνστῆσαι γὰρ ἄπειμι καὶ ἐξ Ἐρέβευς φίλον ἁμόν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
Ἴομεν ὡς ἐκέλευσας, ἀλίγκια πατρὸς ἑοῖο.

Εἶπον, ὁ δ' αὐτὸς ἔβαινε καὶ ἡγεμόνευε μαθηταῖς·
σπερχόμενοι δ' εἵποντο μετ' ἴχνια παμμεδέοντος·
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
ὣς εἵποντο ὄπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανοντο πολυκλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
καὶ τότε δὴ λίσσοντο, κυλινδόμεναι παρὰ ποσσίν,
Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔται τε·
γουνούμεσθά σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Λάζαρον, ὃν φιλέεσκες, ἐν ἔγκασιν ἤλυθεν ᾅδου·
εἰ γὰρ τῆδε ἔησθα, ἄναξ νεκάδων Ἀϊδωνεὺς
οὔποτε ἔτλη μεῖναι, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
καὶ τότε δὴ ὕψιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
αἱ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠρίον ἤλυθον ἄρδην·
δὴ τότ' ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτόν, σῆμά τε λυγρόν,
εἶπεν ἄρ'· ὁρμηθέντες ἀείρατε πῶμα τάφοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέῳκτο τάφος λυγρὸς φθιμένοιο,
καὶ τότε δὴ μέγ' ἄϋσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο καὶ ἔρχεο ἔξω·
ὡς οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,

rectius: *τάχιστ' ὄφρα.* — V. 31. *προσέειπεν.* Vat. *εὐήνορες*, *strenuos*, si genuinum est. Malles: *ἀγήνορες.* — V. 35. 6. Ex Ιλ. β. 87. 88. — V. 41. *γουνούμεθα.* Vat. — V. 42. *Λάζαρον* accusativus pendet a *γουνούμεσθα*, quod vi praegnante dictum pro *λισσόμεθά σε ἀποδοῦναι ἡμῖν Λάζαρον.* — V. 48. *θεὸν αὐτόν.* Fortasse:

λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος ἔμπνους ὀδωδώς·
τὸν καὶ ἰδόντες ὅμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίῃσιν·
αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
καὶ κλέος ἄφθιτον ἔσχε πατὴρ μέγας υἱὸς ἔηος.

λίθος αὐτόν. — V. 54. Vereor ne duo versus in unum sint contracti, quibus expressus fuerit vers. Euangelii 44. *καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο.* Vox *ὀδωδὼς* autem refertur ad verba Marthae v. 39. *κύριε, ἤδη ὄζει.*

II.

EPIGRAMMATA

EX

LIBRIS EDITIS

ET

MARMORIBUS COLLECTA.

I.

Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἀΐδεω;
Μοῖρά τις αἰκέλιος τὸν Ἀρίστων᾽ ἥρπασ᾽ ἀπ᾽ αὔρης
ἑπταετῆ· μέσσος δ᾽ ἔστιν ὁ παῖς γενετῶν·
Δακρυχαρὴς Πλούτων, οὗ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης;

Hoc Epigr. insculptum cippo cum opere anaglypho, puerum inter parentes stantem exhibente, Neapoli repertum primus edidit *Cajetan. Maria Capycius* in Opusc. T. I. p. 165. et ex eo *Mitscherl.* v. cl. in Bibl. Lit. et Art. T: II p. 4. — V. 1. Ἑρμῆ. Sic fere *Orpheus* H. in Merc. LVI. 5. ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, Αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων. quem cum aliis excitat *Mitscherl.* — In marmore ΠΡΟΠΟΜΠΕΙΣ esse videtur, errore marmorarii. — V. 2. ἀμειδήτων. Loco *Orphei* Argon. 965. κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου — quem *M.* excitavit, adde *Theodorid.* Ep. XI. οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἔλωρ Ἀΐδῃ. *Julian. Aeg.* Ep. LXVI. οἱ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις. V. 2. 3. Mercurius respondere videtur. Vocem ἀεικέλιος, sic enim in marmore esse dicitur, cl. *Mitscherl.* ut quadrisyllabam pronuntiari posse existimat, nisi ſuerit μοῖρά γ᾽ ἀεικέλιος. Sine haesitatione in textu posui αἰκέλιος, auctore *Seidlero* de versibus dochmiacis p. 404. — ΑΡΙΣΤΩΝ in marmore esse dicitur,

quod in 'Αρίστων' mutavit *Mitscherl.* cum *Heynio.* Hoc nomen crebro obvium. — ἀπ' αὔρης. Epigr. ap. *Capac.* in Hist. Neapol. L. I. p. 341. *Verna puer, o mi verna quis, ah quis ab aura Te in tenebras rapuit? Lucret.* V. 855. *quaecunque vides vesci vitalibus auris.* — V. 4. μέσσοις in anaglypho scil. — V. 5. 6. Color ut in Ep. ἀδεσπ. DCCXIII. ubi vide Animadverss. T. III. P. II. p. 288. — ὄμφακας. De translato usu hujus vocis dixi T. II. P. II. p. 331.

2.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἐξήνυσε Θήβης
 τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἀδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκέουσιν
 ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

Muratori Inscr. T. II. p. DCLXXII. Obscurum epigramma. V. 1. μοῦσαι κιθάρης, *citharae* sunt *soni, carmina. Kulencampius*, cujus notulae quaedam in Inscriptiones metricas penes me sunt, tentabat: μούσαις κιθάρῃ τ', quod minime necessarium. — ἐξήνυσε. Sic emendavi vitiosam lectionem ΕΞΗΣΕΝ. — V. 2. *Illyrius*, nomen proprium esse videtur, *propter patriam* poësin se tractasse ait. Scripsi μέθεπον, pro ΜΕΘ ΕΠΩΝ quod *Muratorius* vertit: *dulciloquentem Harmoniam verbis.* — V. 3. δοκέουσι. Illyrii cives, ut videtur. Verbum ΡΕΞΕΙΝ fortasse non sincerum; ῥ' ἕξειν suspicabar. πείρατα τέχνας alio sensu dictum quam ap. *Homer.* Od. γ. 433. scilicet ut νίκης πείρατα ap. *Archiloch.* Fr. 32. ἀέθλων ap. *Apoll. Rhod.* II. 406. 424. III. 1190. et in Ep. Zeuxidis ap. *Aristid.* T. II. p. 386. εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατα φησιν ἔχειν. Remanet obscuritas in ἀκμῆτες.

ξ.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοητίσιν Ἀφρογένειαν,
ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος, ἥν ποτε κόλποις
Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων Πειθώ τε καὶ Ἵμερον ἔσταται κείνης
πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
παῖς ἐμὸς ἃς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
Πόντῳ, καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

Hanc inscriptionem circa Sinuessam in Campania repertam, edidit V. cl. *Enn. Quirin. Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali è memoria d' Antonia Augusta.* Roma. an. VII. Republ. 4to. Scriptum est hoc Epigr. in templum et statuam Veneris, ab Eone, liberta Drusi et Antoniae, ad Sinuessanum littus collocatam. V. 1. Σινυητίσιν. notanda forma. *Sinuessa* a Graecis Σινόεσσα appellari solet, sive Σινούεσσα, unde descendit Σινοεσσαῖος et Σινοεσσηνός. Accedit jam tertia forma Σινυητής, et Σινυητίς; fere ut a Γάδειρα nascitur Γαδειραῖος, Γαδειρανὸς et Γαδειρίτης. — V. 2. πάλιν. hinc Anadyomenes statuam fuisse suspicatur cl. editor. In maris littore collocata ex undis emersisse videbatur. — V. 3. ὑπ' Ἤιονος. mulieris nomen ab ἠϊὼν derivatum, ut *Actes* ab ἀκτή, ne *littus* significari existimes, quem nonnullorum errorem refutavit *Visconti.* In verbis ναοὶ στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος nota breviloquentiam pro, ναοὶ στίλβοντες i. e. λαμπροὶ ᾠκοδομή-

θησαν ὑπ' Ἠιονεσ. Similia collegit *Abresch.* in Dilucid. Thucyd. p. 308. et 625. *Fischer* ad Vellor. T. III. 1. p. 441. et 443. — ἐν κόλποις. μυχοῖς. *Euripid.* Troad. v. 130. Τροίας ἐν κόλποις. Iphig. Taur. 1292. σεμνὸν βρέτας λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς. Similiter κεύθεα νηοῦ. ap. *Musaeum.* v. 119. — V. 4. ἄθυρμα. Sic *Crinagor.* Ep. XLII. Ὑμνίδα τὴν ἄνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα Οἰκογενίς. *Antip. Thess.* Ep. XXXII. Ἀντιοδημίς ... τερπνὸν ἄθυρμα Μέθης. — γ α μ ε τ ῆ ς. *Antoniae*, M. Antonii Triumviri ex Octavia filiae, matris Tiberii et Germanici. — V. 5. ΕΙΜΕΡΟΝ. Sic Marmor, ut saepissime in Inscriptionibus I longum per EI exprimitur. — κεινῆς. refer ad Eonen, cujus venustas totum illum locum implevit, quo nullus jucundior. — ἄρτιος, ἐπιτήδειος. — V. 7. κλισίαις, καλύβαις. Cf. *Salmas.* ad Scr. Hist. Aug. T. II. p. 822. — Venus Baccho συνέστιος ob vinetorum vicinitatem, quibus illa regio abundabat. *Herod.* Inscr. v. 30. καὶ γὰρ Ἀθηναίην περ (sic scribe) Ἐριχθόνιον βασιλῆα Νηῷ ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν. *Apollon. Rh.* L. I. 1316. Ἡρακλῆα .. μοῖρ' ἐστί .. ναίειν ἀθανάτοισι συνέστιον. — V. 8. κ υ λ ί κ ω ν ὄ γ κ ο ν. obscurius quo sensu sit dictum. Equidem de poculis majoribus et ad oram usque impletis acceperim, ut Venus dicat:, Eonen casis illis et tabernis circa Veneris aedem exstructis strenuos potatores arcessivisse. Vertit cl. editor: *Scyphorum tumorem in me convertens. L'allegria dei biechieri a me si volga.* Idem apposite comparat *Virgilii* Copam v. 29. sqq. — V. 9. 10. λοετρῶν. thermae prope templum, quas Amoris igne calescere poëta fingit. Similiter *Marianus* Ep. IV. V. Animadverss. T. II. P. III. p. 401. — V. 11. 12. Cf. eundem *Marianum* Ep. II. III. De auctore hujus Epigrammatis *Pompejo Juniore* vide Notitiam Poetarum.

4.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Suidas T. III. p. 206. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. — Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτω· ἀρξάμενοι κ. τ. λ. Ducta haec ex *Harpocrat.* p. 303. De Mercurio ad portulam vid. *Sluiter* in Lectt. Andoc. p. 38. *Philochori* locum in Fragm. hujus historici exhibuit *Sibelis* p. 49. qui eadem ap. *Photium* in Lex. p. 342. ed. *Herm.* reperiri monuit.

5.

Ἀνέρες οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον ἵκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας.
Οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον,
ἐκ ῥεθέων δ' ἀναστείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἤει,
χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐννεακήρεσσιν.

Edidit *Muratori* Thes. Inscr. T. II. p. 669. 5. *Bonada* T. I. p. 430. Emendare conatus sum in Animadverss. T. III. P. II. p. 307. sq. Scriptum est in Asclepiadem medicum et philosophum, qui de animorum immortalitate scripsisse videtur. Initio desideramus

verbum, unde pendeat οἵ . . . ἵκετε. V. 1. οἵ πύρος. non satis intelligo. Mallem: οἵ περ ἐς Αὐσ. Pro ἵκετε in marmore est ΕΙΚΕΤΕ. Vide ad nr. 3. v. 5. Syllaba ante ξεῖνοι correpta serius aevum prodit, ut et v. 9. ἀναστείχων, nisi ἀνστείχων legendum. — V. 4. ΠΟΤΕΔΙΚΞΕ ΒΡΟΤΟΝ. *Murat.* — V. 6, ΑΜΝΙΜΝΕΣΙΝ. *Mur.* αμύμνησιν. *Bonada.* Recte me emandasse existimo ἀμνημόνεσιν. — V. 7. ὑψιμέδοντος adjective accipiendum ut epitheton ἀνάγκης. — V. 8. ΕΙΝΑΛΕΩ. *Mur.* Syllaba, ut videtur, extrita; qua restituta scripsi olim: ἐν ἀργαλέῳ. Sed procul dubio duabus litteris mutatis legendum:

τύμβῳ σιγαλέῳ πεπεδημένος.

Sedes intrare silentum dixit *Ovidius* Metam. XV. 772. et 797. *umbrasque silentum Erravisse ferunt.* — V. 9. ΔΑΜΑ ΣΤΕΙΧΩΝ. *Mur.* Vide ad V. 1. apud antiquos melioresque seriorum temporum poetas nunquam occurrit correptio ante στ, σκ et similia. *Oppianus* tamen Cyneg. II. 586. γένος οὐτιδανοῖο σκιούρου. et in Hal I. 132. ἠδὲ σκιαίναν scribere non dubitavit. De loco Odysseae. VII. 89. vide *Bekkerum* in Ephem. Jenens. 1809 nr 243. p. 126. — V. 11. ΔΑΜΑΣΚΑΗΠ. *Mur* Delevi AM quod marmorarius temere ex praecedente versu repetivit; de quo erroris genere monui in Commentat. de Memnoniis p. 50. — V. 12. χρημοσύνην πολυκ. *tristem indigentiam*, qua inferi laborant, quibus nihil praeter vanam vitae speciem superest, opponit auctor opibus et abundantiae beatorum, de qua *Pindar.* Ol II. 132. sqq. et in versibus a *Plutarcho* servatis T. II. p. 120. C. πολυκήριος ἄτη est ap *Nicandr.* in Ther. v. 798. Jam vide, quae *Bonada* ad h. v. monuit: „Cur Asclepiades reliquisse in inferis dicitur paupertatem *multis ceris obaeratam?* An quia ipso vivo penuria mortuorum fuerat apud

inferos? Ita rem prudenter interpretatur doctissimus Muratori huc traducens Hippocratis elogium in Anthologia: ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ (Anal. T. II. p. 383. VIII.) *erat penuria* mortuorum in inferno." In eadem Inſcriptione passim hallucinati sunt etiam alii duumviri, *Salvinus* et *Buonarotti* Osservazioni Sopra alcuni framm. di vetro p. 137.

6.

Ἄνθρωπος τοῦτ᾽ ἐστί· τίς εἶ βλέπε, καὶ τὸ μόνον σε·
εἰκόνα τήνδ᾽ ἐςορῶν, σὸν τὸ τέλος λόγισαι·
καὶ βιότῳ χρῆσαι, μηθ᾽ ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μηθ᾽ ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
μαστίζωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

Exſtat in marmore Smyrnae reperto, in quo senex cogitabundus baculum intendit in cranium hominis. Post *Pocockium* in Inscr. Antiqq. Sect. VII. nr. 38. edidit *van Goens* in Miscell. Obss. Ultraj. 1764. *Villoison* in Magas. encycl. an VII. T. II. p. 456. V. 1. dedimus ad mentem *Villoisoni* distinctum. Minus recte *van Goëns:* *ἄνθρωπος τοῦτ᾽ ἐστί τις· ἔμβλεπε καὶ τὸ μ. σ.* Ad sensum conſer *Crinagor.* Ep. XXXV. in cranium hominis:

κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ᾽ ἀτραπόν, ὄφρα μάθῃ τις
ἀθρήσας τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

ut nos quidem hoc distichon emendavimus. — V. 3. ΩΣ ΙΣ ΑΙΩΝΑΣ. *Marmor.* Mediam vocem, quam ΕΙΣ interpretatur *Villoisonus* (rectius ΕΣ, ut saepe in saxis E abiit in I) delendam existimat. Mihi *ζῆν ἐς αἰῶνας* bene habere videtur. Metrum non obstare, docent exempla diphthongi *αι* in media voce correptae, quae congessimus in Additt. Anim. ad Athen. p. 113.

133. Adde *Tyrtae*. l. 20. φεύγετε τοὺς γεραιούς. *Oppian*. Cyn. II. 311. ἦχι ναίεσκεν. — Ad sensum conf. *Lucian*. Ep. XXVIII. et quae ibi notavimus T. II. P. II. p. 429. sq. Adde *Herodot*. L. II. 78. p. 139. sq. quaeque praeterea larga manu affudit *Villoison*. — V. 4. ἵνα γηρ. mallem:

μή γηράσαντά σε

quod et sensus postulat et metrum. Nec ductuum diversitas me valde movet, quum ex innumeris peccatis, quibus *Pocockii* Collectio abundat, hoc vel levissimum esse noverim. — V. 5. ΘΛΕΙΒΟΜΕΝΟΝ. *Marm*.

7.

Ἄρτι γενειάζοντά μ' ὁ βάσκανος ἥρπασε δαίμων·
ὀκτωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς ἀΐδην·
μῆτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λῆξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

Edidit *Pocock* in Inscr. antiqq. p. 30. unde id emendatum exhibui in Animadverss. T. III. P. II. p. 267. — V. 1. ἄρτι γενειάζ. Adverbium cum verbo jungit *Dorvill*. ad *Char*. p. 30. In Ep. *Stat*. *Flacc*. I. Cod. Vat. ἄρτι γενειάζων exhibet. — ΜΟCΒΑΣΚΑΝΟΣΗΡΗΑΣΕ. *Pocock*. — V. 2. ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . . ΙΚΟΝΕΙΣΑΔΗΝ. *Pocock*. Notandum ΟΚΤΩ in ΟΙΑΩ depravatum Sic iterum K abiit in A ap. Eundem p. 38. nr. 5. ubi ΣΚΑΜΝΟΚΑΓΑΕΛΛΟΣ pro σκαμνοκαγκέλλοις. cujus emendationis veritatem arguunt ea, quae leguntur ap. *Du Cange* in Gloss. Lat V. *Scamnocancelli*. Et Ib p. 39. Sect. V. 1. νικήσαντα ἐνδόξως ΠΑΓΑΡΑΤΙΟΝ. Scr. Παγκράτιον. — V 3. ΘΡΗΝΙΟΜ ΗΠΟΠΑΤΕΟ. *Poc*. In his literis etiam θρηνεῦσ' ἀποπαύεο latere possit; sed

praetuli θρήνων, ob sequens, λῆξον ὀδυρμῶν, pro quo *Pocock.* habet ΛΕΞΟΝ ΟΔΥΡΜΟΝ. — V. 4. Κ ΗΚΟΙΙΣΤΩΝ. *Poc.* Postrema denique verba, quae corruptissima sunt, ΟΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΙ . . . . . ΕΤΑΙ. sic, ut vides, emendavimus ad mentem viri perspicacissimi, *Fr. Buttmanni,* qui certam hanc emendationem per literas mecum communicavit.

8.

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἠίθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος·
πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πυκινῷ δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰάξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στονάχησ' ἰδίην,
λάϊνα δ' ὤγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
ᾅδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

Edidit hanc Inscriptionem, in insula Chio repertam, *Jac. Tollius* in Epist. Itiner. p. 5. notis illustravit *Henninius* Ibid. p. 20. et *Leichius* in Sepulcr. p. 12. et 32. Eandem invenit *Reiskius* in Cod. Lipsiensi, cui nonnulla sunt attexta, quibus Vat. membranae carent, eamque inseruit Anthologiae p. 109. nr. 648. sine notis lectionisve varietate. — V. 1. *γυμνάδος* pro *γυμνασίου,* ut in Ep. ἀδ. DCCXXII. et DCCXXIII. et ap. *Lycophr.* v. 866. *ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους, Πάλης κονίστρας.* — Pro *νέοις Henninius* mallet *νέων.* — V. 5. ΠΙΝΥΤΩΙ. *Toll. Henninii* exemplari Vir doctus adscripserat *πικνῷ* i. e. *πυκινῷ.* Notus versus

Homeri Ιλ. Θ. 124. Ἕκτορα δεινὸν ἄχος πύκασεν φρένας. — V. 7. ΑΙΞΑΣ. *Toll.* αἰάξας emendaverunt *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 33. — V. 8. Πρωτάρχου. mallet *Henninius*, qui tamen ipse intellexit, fieri potuisse, ut pater et filius eodem essent nomine. — ΣΤΕΝΑΧΗΣΕ ΛΙΗΝ. *Toll.* στονάχησε φίλην tentavit *Eldickius.* στονάχεσσ᾽ ἰδίην. *Reisk.* Postremum recepi. Non minus tamen facile fuerit: ΣΤΟΝΑΧΗΣΕΝ ΕΗΝ i. e. ἑήν. — V. 9. ΟΓΚΩΣΕΝ. *Toll.* ὤγκωσεν *Henninius* corrigit, *ob metrum*, ut ait, quod tamen in altera quoque lectione salvum est. — Idem ἀφ᾽ ἡμῶν scribendum existimat *ob sensum;* perperam. Cippus loquitur, non puer puellaque sub tumulo conditi.

9.

Ἀσίδος εὐρείης προφερέστατον οὖδας ἁπάντων,
χαίροις χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν
νάμασιν, ἀγλαΐῃσι κεκασμένη * * * *

Edidit *Chandler.* in Inscr. p. 31. nr LXXX. *Stephan. Byz.* Ἱερὰ πόλις· μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις, θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα. Plura *Strabo.* XIII. p. 629. sq. de iisdem thermis.

10.

Βιττὼ καὶ Φαινὶς φίλη ἡμερη, αἱ συνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῇδ᾽ ἐκλίθημεν ὁμοῦ·
ἀμφότεραι Κῷαι, πρῶται γένος· ὦ γλυκὺς ὄρθρος,
πρὸς λύχνον ᾧ μύθους ᾔδομεν ἡμιθέων.

Est ap. *Gruter.* p. 1039. 10. unde *Fleetwood.* p. 322. qui ineptam, ut solet, interpretationem addidit.

V. 1. *Βιττὼ* ejusdem artis mulier est ap. *Antipatr. Sid.* Ep. IX. et in Ep. ἀδ. CXVIb. — Depravata verba ΦΙΛΗ ΗΜΕΡΗ *Fleetwoodius* in φίλαι ἡμέριαι mutanda existimabat. Num scribendum:

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φιλίη μερίς,

par amicum. De persona *μερὶς* dictum in Ep. *Damaget.* XII. ἦν δ᾽ ἀνὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερίς. *Tymn.* Ep. IV. ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὴ μερίς. — V. 4. Similiter de Platthide lanifica *Leonid. Tar.* LXXVIII. v. 3—6.

11.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ᾽ ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ᾽ εὐσεβίην·
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἡ φθονερὰ δ᾽ ὑμᾶς πάντ᾽ ἀφικοῦσα τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικὶ
χηρίαν, δυστήνου παιδὸς ἅμ᾽ ὀρφανίῃ.

Hanc inscriptionem, in sepulcro prope Massiliam repertam, edidit, notisque illustravit *Villois.* Mag. Encycl. an. V. T. II. cum versione gallica *Millin* Voyage dans le midi de la France. T. III. p. 150. Nomen *Glauciae* invenitur ap. *Gruterum* T. III. p. 1070. et ap. *Murator.* T. III. p. 1538. nr. 10. V. 1. ΝΕΟ.. *Marm.* — V. 2. ΔΕΙΞΑΣ ΜΕΙΚΡΟΥ. *Marm.* — V. 4. *τεύχειν βίον* hoc loco filius dicitur, qui seni patri τὰ θρεπτήρια solvit. — V. 6. ΕΝ bis positum in marmore. Matrem Glaucias reliquerat anum, conjugem viduam, filium orbum. — *τῇδε* exhibuit editor; voces dividendae erant, ut feci. — V. 7. *χηρίαν* pro *χηρείαν*. Hujus versus vitium dubitare licet, utrum

versificatoris imperitiae, an marmorarii ſestinationi tribuendum sit. Equidem hoc malim credere. Facile correxeris:

χηρείαν, ΣΤΥΓΝΗι παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

12.

Γράμματα Παῤῥασίοιο, τέχνα Μυός· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἃν ἕλον Αἰακίδαι.

Athenaeus in Excerpt. ex L. XI. a *Casaubono* ex Cod. Hoescheliano editis p. 782. 22. T. IV. p. 215. ed. *Schweigh.* Ἔνδοξοι δὲ τορευταί, Ἀγαθοκλῆς, Κράτης, Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης ὁ Λάκων, καὶ Μῦς, οὗ εἴδομεν σκύφον Ἡρακλεωτικόν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθησιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε· γράμμα Πηρασίοιο. Quod posui γράμματα Παῤῥασίοιο, adstruxi in Exercitt. critt. T. II. p. 23. sq. allato loco *Pausaniae*, ex quo apparet, Myn sculptorem solitum ſuisse coelo persequi, quae Parrhasius graphio adumbraverat. Sed illam emendationem occupavit *Merrikius* in Dissert. ad Tryphiodor. p. XL. not. *m.* qui γράμμα τὸ Παῤῥασίοιο corrigit. Novissimus *Athenaei* editor (Tom. VI p. 52.) qui nostram emendationem probat, haec notavit: „Vocabulum ἔργον in „eodem rudi satis epigrammate, *argumentum operis* „dicitur; si modo vera illa scriptura. Sed nec usus ser„monis convenit, et reclamat versus: nam ſoedus ille „hiatus, ἐμμὶ δὲ ἔργον, ne in vilissimo quidem versi„ſicatore ſerendus. Quare πέρσις, non ἔργον, scriptum „olim fuisse facile tibi persuadeas.“ Haec nimis festinanter Vir doctissimus. Simplex est epigramma, non rude; nec hiatus in δὲ ἔργον pro vitio haberi debet. Sic certe *Homerus* Ιλ. η. 465. et π. 242. τετέλεστο

δὲ ἔργον Ἀχαιῶν. Ιλ. κ. 39. 303. τόδε ἔργον. Ιλ. ρ. 179. ἴδε ἔργον. Od. 6 221. οἷον δὴ τόδε ἔργον. ut plurima alia loca praeteream, in quibus aliae breves vocales praecedunt hanc vocem. Hanc principis poëtarum auctoritatem secutus *Theognis* v. 1121. dixit ἐσθλὰ δὲ ἔργα, et *Apollon. Rh.* IV. 419. εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει. Ib. 794. αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν. in quorum locorum priore *Brunkius* τόδε γ' ἔργον edidit citra necessitatem. Paralip. ex Cod. Vat. nr. 82. p. 669. Βιβιανοῦ τόδε ἔργον. Quibus exemplis se tuetur etiam Ep. *Phalaeci* IV. 1. φεῦγε θαλάσσια ἔργα .. quamquam leni verborum transpositione corrigi possit: ἔργα θαλάσσια φεῦγε. Cf. *Hermann.* ad Orph. p. 725. et 736. Jam quod alterum attinet, quod ἔργον sermonis usui convenire negat vir doctissimus, haec quoque difficultas tolletur, si ἔργον de belli *aerumnis* et *laboribus* acceperis.

13.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταιὴ
Ἑλλάδικον ὀλίγου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Edidit *Pocock* inter Inscriptiones Athenis repertas p. 51. nr. 14. qui in versu minore corruptissime: ΕΛΛΑΔΙΝΕΚ ΟΝΙΟΥ. De altera voce quin eam recte emendaverim, dubitare noli. Saepe in marmoribus ΑΙ pro Ν est habitum et contra. Hinc ap. *Sponium* in Miscell. erud. Antiqu. p. 373 pro ΣΥΜΠΡΑΞΕ ΛΙΑΝ ΑΛΕΙΠΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΗΣ scribendum: ΣΥΜΠΡΑΞΕΝ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥ. Nomen pueri, quod reposui, minus certum. Aliud reperiri malim ex Ἑλλάδι compositum, terminatione diversa, ut brevis syllabae in caesura producendae tollatur necessitas. Num fuit: παρερχομένην με κραταιὴ Ἑλλαδίκην .. ? In terminatio-

nibus ON et HN paſsim peccatum in opere Pocockiano: quo nullum in hoc genere negligentius fuit editum:

14.

Διφίλου Ἀνθεμίων τόνδ' ἵππον θεοῖς ἀνέθηκεν,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους Ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

Pollux L. VIII. 131. Ἀνθεμίων δὲ ὁ Διφίλου καλλωπίζεται δι' Ἐπιγράμματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ θητικοῦ τέλους εἰς τὴν Ἱππάδα μετέστη, καὶ εἰκὼν ἔστιν ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἵππος ἀνδρὶ παρεστηκώς, καὶ τὸ ἐπίγραμμα· Διφίλου κ. τ. λ. Vid. Petiti LL. attic. p. 201 sq. et qui τὰ τέλη reip. Athenienſium attigit nuper *Schneid.* ad *Ariſtot.* Polit. L. II. 9. p. 157.

15.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανεὺς
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολυστράτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ,
μνημόσυνον θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Apud *Murator.* p. MLXVI. ubi V. 2. μνημοσύνην. αὐτοῦ ἀδελφοῦ verſus cauſa pro αὐταδέλφου videtur poſitum.

16.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγώ σε φιλῶ.

Hoc epigr. ex gemma onychina *Fulvii Urſini* editum a *Grutero* p. DCCCXLIII. 6. ubi V. 1. ΔΙΟCΗ ΧΑΡΙΣ. — V. 2. ΜΙΣΗΘΕΙΗΣ. quod multi corrigere ſusceperunt, ut *Rigaltius* in Corrig. ap. Gruterum p.

CCCXIII. *Reines.* in Corp. Inscr. T. III. p. 843. *Venuti* in *Saggio* di Dissert. Academ. dell' Acad. di Crot. T. VII. p. 36. *Villoison.* in Mag. Encycl. an. VII. T. II. 8. p. 872. μισηθῆς emendavit, quod in gemma ΜΙΣΗΘΗΙΣ scriptum fuerit. Quod quamvis soloecum, non tamen fortasse repudiandum. Priorem versum, probata emendatione *Rigaltii*, δισσή, excitavit *Valkenar.* in Annot. ad N. T. p. 329.

17.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
"Εστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
Οὐνεκένων Πισίδας καὶ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριᾶνας
Καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

Stephan. Byz. in Ἀγρίαι. p. 28. ed. *Berkel.* — λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως· Εἰμί. κ. τ. λ. Ad hunc locum haec notavit *Jac. Gronovius* p. 2. „ουνεκέων πισί„δας καὶ . . . ᾶνες. Id convenit praecipue cum Salmasia„nis, quae haec esse scias licet, *Vet. Cod. habet* ουνεκέ„(*hic finit versus*) ων πισίδας καὶ ᾶνες ἠδ' ἀγριᾶνας. Mi„rum quid cogitaverit in literis primis: quarum etsi „putem ab Salmasio intellectam esse vim; tamen quo„niam ab manus ejus inspectoribus certe intellecta „non est, dicere mihi liceat, quid de illis et reliquis „omnibus censeam faciendum:

Εἰμὶ Νεοπτολέμου Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ὁμαδέλφων
ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμοῦ δόρατος.
Οὕνεκ' ἐὼν Πισίδης Ἀρκτάνας ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσαι

„Scilicet gloriatur, quum trigeminos fratres Tloenses „occidisset, non in illa gloria se oblectavisse, nisi et

„ulterius pergeret; atque ideo, quum esset Pisida „gentis non nimium nobilis et inclytae, etiam totidem „Arctanas et Agrianas et Gallograecos neci dedisse, ut „videtur; ex singularibus pugnis. . . . Certe haec est „sententia horum versuum: an populos recte telligerim, dies docebit. Sed ne quid dissimulem, volui „aliquando Πισίδης Σατριανοὺς ἠδ' Ἀγριᾶνας, de quibus „*Satrianis* vide, quae habet Holstenius ad Stephani „V. Σατρίαι." V. 3. καὶ παιόνας ἠδ' Ἀγριᾶνας corr. *Salmasius*; ὕφηνα Πισίδας καὶ Παιόνας. *Berkel.*

18.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτινιάν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως κοινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήϊον, μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα τ' Ἀργογενῆ Πομπήϊαν, ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων.
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν· ἠΐθεος δὲ
ᾤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

Edidit *Smetius* p. 131. *Gruter.* p. DCCI. nr. 10. *Fleetwood* Syll. p. 251. 2. Inscriptum fuit sepulcro, in quod tota familia descenderat, una, ut videtur, muliere superstite. Nam V. 1. vulgatum ATINIANΩI, quod sensum non habet, mutavi in Ἀτίνιαν ὦ. Mulieris nomen praecessisse, docet V. 3. πόσιν V. 2. desideratur copula. Fortasse scribendum: οὐδ' ὁσίως. vel κοὐχ ὁσίως. — ΚΑΤΕΔΟΥ. *Smet*: *Grut.* κατέθου emendavit *Gudius*. Accusativi, qui sequuntur, pendent a κοινήν, licet durius. — V. 5. ΑΡΣΟΓΕΝΗ. *Smet.* qui *marium genitricem vertit.* Quod *Casaubono* in mentem venit Ταρσογενῆ, id ob copulae defectum ferri

nequit. Verissime *Scaliger* Ἀργογενῆ, *Argivam.* Saepissime in marmoribus Γ confunditur cum Σ, quód Ϲ scribitur, ita ut infima linea forte deleta, Γ remaneat. Exempla hujus confusionis dedi in Comment. de Memnoniis in *den Denkschriften der Münchner Acad. der W.* T. II. p. 46. — Πούδεντας. *Smetius* ποθέντας tentabat. Nomen *Pudentis* puero et avo commune. De licentia, qua epigrammatarii sequioris aevi in nominibus propriis usi sunt, saepius dictum est. Etiam ap. *Apollonid.* Ep. XXXI. 6. in Πόστουμος media corripitur. — V. 7. ἠίθεος. *puer Pudens,* qui ante matrimonium initum obiit. *Smetius,* qui *divinus* vertit, ἡμίθεος legisse videtur; quo totius distichi sensus pervertitur.

19.

Εἰςορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
πολλόν . . . . μέλπε πορευόμενος·
δίψῃ τειρομένοισι μελισταγὲς ἤγαγεν ὕδωρ
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
ὕμνιν θαρσαλέως τῇδε πορευομένοις·
ἡ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὅς γέ μιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

Pocock Inscr. antiqq. p. 44. Sect III. nr. 2. Paulo emendatius exhibui ad Ep. ἀδ. CCCLXXIII. (Animadverss. T. III. P. II. p. 84.) ubi *Ammonius* occurrit turris Phariae instaurator. V. 1. ΘΑΥΜΑ... ΜΓΙΟΝ. *Poc.* V. 2. ΠΟΛΛΟΝΙ. *Ib.* Fortasse πολλάκι. In mar-

more hoc vocabulum est in fine lineae; ubi nonnulla excidisse metrum arguit. — V. 3. ΤΙΡΟΜΕΝΟΙ ΣΙΝ. *Poc.* — V. 5. ΚΑΙΤΑΜΕΝ. *Poc.* Scripsi τάδε, quod metrum flagitabat. — ΚΕΛΑΡΤΣΕΙΝ. *Poc.* — V. 6. καυμασει. *Ib.* — V. 8. ΤΜΝΙΝ. *Poc.* Olim ὑμνεῖν suspicatus eram; nunc μίμνειν videtur probabilius. Verba videntur directa ad πηγήν, quam poëta nunquam cessare, viatoresque hortari jubet, ut in illo loco commorentur. — ΠΟΡΕΤΟΜΕΝΟΤΣ *Poc.* — V. 9. ΧΑΙΡΙΤΩΝ. *Poc.* Obscurus versus; ἴσχειν ad Ammonium referendum videtur, cui Aristus, nescio quis, hoc negotium, imposuerat, quo sibi à plurimis hominibus gratiam compararet. — V. 10. ΟΣ ΘΕ ΜΙΝ ΗΜΗΡΙΟΙΣ. *Poc.*

20.

Ἐκ γενεῆς περίβωτον, ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχων,
Πλούταρχον, καθαρῆσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
'πρόφρονέως Μεγαρῆες *ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις*
εἰκόνι λαϊνέῃ στῆσαν ἀγασσάμενοι.
Πάντῃ Πλουτάρχοιο *κλέος, πάντῃ δέ τε θαῦμα,*
πάντῃ δ' εὐνομίης εὖχος ἀπειρέσιον,
υἱέος Εὐρίοιο, *τὸν* Ἀλκαθόου *νκετῆρες*
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

Hanc Inscriptionem Megaris repertam ex Schedis Vernonii edidit *Jo. Taylor* ad *Demosthenem* T. II. p. 358. unde eam repetivit *Brunkius* in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Plutarchus, Eurii filius, generis nobilitate et justitia clarus, statua ob beneficia nescio quae a Megarensibus ornatus, aliunde non notus est. Eo augeri debet Catalogus Plutarchorum ap. *Jonsium* in Scrippt. hist. phil. L. III. 6. p. 31. et ap. *Fabric.*

Bibl. Gr. T. V. p. 197. ed. *H.* — V. 7. Εὐρίοιο. Hoc nomen fortasse non sincerum. — Ἀλκαθεου. ap. *Tayl.* quem errorem emendavit *Brunkius*. Alcathous a Megarensibus pro urbis conditore habebatur. *Theogn.* v. 751. Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην, Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος. Cf. *Pausan.* L. I. c. 43, 4. T. I. p. 165. — Ad τὸν subaudi ἀνέθηκαν, de qua ellipsi vide ad *L. Bos* p. 582. sqq.

21.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.

Ap. *Lycurg.* Or. in Leocrat. p. 215. ed. *R.* et ap. *Aristidem* T. II. p. 380. ed Oxon. V. 2. ap. *Lycurgum* sic habetur:

χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

22.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ,
Ἀββίου μοι Φιλίου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δὲ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιάνη μοι·
Σκιπιάδαι δ' ἔπελον, εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον·
χηρείᾳ τ' αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα,
ὠκυμόρων τεκέων πένθει τακομένη.
ἐν βιότῳ δὲ πόνον πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Edidit *Spon.* in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. nr. CXXXV. admodum corrupte; paulo melius *Fabretti* p. 731. nr. CDLI. Emendare aggressus est *Buherius*

in Epist. ad Hagenbuch. p. 120. sq. *Hagenbuchio* occasionem praebens felicioris successus p. 150 s. Hujus emendationes maximam partem adoptavimus. V. 1. κεῖμαι. diphthongus ante consonantem correpta, infimae est graecitatis, quamquam olim eruditi viri, depravatis exemplaribus decepti, aliter de ea re statuerunt. — ΑΒΛΑΟΥ. *Spon.* — V. 2. In Ἀῤῥίου media syllaba synizesin patitur, cujus licentiae in nominibus propriis exempla dedimus in Comment. de Memnoniis p. 48. — Pro μοι est ΜΟΥ ap. *Spon.* — V. 3. καν. Hanc voculam a *Buherio* impugnatam, frustra tuetur *Hagenbuchius*. Aut corrupta est, aut ab imperito versificatore ad versum implendum temere inserta. — ΠΟΥΡΑΙΑΝ ΗΜΟΙ. *Spon.* ΠΟΥΒΑΙΑΝΗ. *Fabr.* Verum vidit *Buherius*. Penultima in hoc nomine ob versum corripitur, ut in Ἰουστινιανός, Κωνσταντῖνος et similibus. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 42. 269. — V. 4. ΣΚΙΑΙΑΔΑΙ. *Spon.* ΕΥΓΕΝΙΗΣ. *Ib.* Per parenthesin interpositus est hic versus de nobilitate gentis Publianae, quae se a Scipionibus descendere jactabat. — V. 5. ΧΗΡΕΙΑ-ΤΕ. *Spon.* ΧΗΡΕΙΑΙΣ. *Fabr.* χηρείᾳ emendavit *Hagenb.* Quam hiulca sit oratio, in oculos incurrit. Sed hoc auctoris culpa factum, qui hos versus operose composuisse videtur. — V. 6. ΠΕΝΘΕ ΠΑΚΟΜΕΝΗ. *Spon.* ΠΕΝΘΑΙ ΤΑΚΟΜΕΝΑ. *Fabr.* — V. 7 ΕΜΒΙΟΥΩΙ. *Spon.* ut saepisse in marmoribus ν ante labiales in μ mutatum reperitur. Cf. *Herm.* de Emend. Rat. Gr. gr. p. 10. sq. — ΔΑΝΕΤΑΗΝ *Spon.* ΔΑΝΕΤΛΗΝ *Fabr.* unde δ' ἀνέτλην fecit *Hagenb.* At quum duplex δὲ, et alterum quidem loco perquam importuno ferri nequeat, dedi ΜΑΛ' ΕΤΛΗΝ, quod, quum in lapide scriptum esset ΛΑΛΑ, facile in ΔΑΝ abire potuit. Junge μάλα πουλύν. — ΜΟΓΕΟΥΣ. *Spon.* ultima litera omissa. — V. 8. ΘΕΛΠΟΜΕΝΗ. *Spon.*

23.

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ᾽ ἀενάου.

Pocock Inscr. antiqq. p. 51. nr. 22. in balneis Athenis, ubi sic scriptum:

ΕΡΜΗΝ ΝΑΙΑ
ΤΩΝ ΣΤΝΟΠΑ
ΟΝΑ ΘΗΚΕΜ
ΤΗΔΕ
ΕΣΘΛΟΣ ΑΝ
ΚΡΗΝΗΣ ΚΡΑΤΟ
ΕΗ ΗΕΝΑΟΤ.

In ultimis quin recte emendaverim ΕΠ' 'ΑΕΝΑΟΤ, dubitare noli. Non hoc loco solo Α abiit in Η. Sic ap. *Pocock* p. 55. nr. 59. exhibetur:

ΒΟΤΛΗΣ ΜΕ ΑΡΕΙΑΣ ΨΗΦΟΣ ΕΣΤΗΣΕΝΘΗΑΕ

ubi scribendum:

βουλῆς μ᾽ ἀρείας ψῆφος ἔστησ᾽ 'ΕΝΘΑΔΕ.

An in nomine Κάρπος verum assecutus sim, alii judicent. Hoc certe versui optime congruit, nec longe abest a vulgatae ductibus, si unam literam a describente, vel a typotheta alieno loco positum fuisse concedas, ΚΡΑΤΟ pro ΚΑΡΤΟ. *Carpi* nomen Byzantino aevo non insolitum.

24.

Ζωΐλος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

Apud *Murator.* p. DCXX. ubi ΠΡΟΣΕΡΕΣΤΑΤΟΣ.

25.

Ἤγνισα δ᾽ Ἑρμείαο δόμους .... κέλευθα

πατρὸς καὶ πρωτογόνου κούρας· ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καυκανιάδαο·
Θαύμασα δ' ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φὼς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ' Ἀνδανίῃ θέτο κεδνῇ.

Pausan. L. IV. 1. 4. πρῶτοι δ' οὖν βασιλεύουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Πολυκάων τε ὁ Λέλεγος καὶ Μεσσήνη γυνὴ τοῦ Πολυκάονος. παρὰ ταύτην τὴν Μεσσήνην τὰ ὄργια κομίζων τῶν μεγάλων θεῶν Καύκων ἦλθεν ἐξ Ἐλευσῖνος, ὁ Κελαινοῦ τοῦ Φλυοῦ. Φλυὸν δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖοι λέγουσι παῖδα εἶναι γῆς· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ ὕμνος Μουσαίου Λυκομήδαις ποιηθεὶς ἐς Δήμητρα. Τὴν δὲ τελετὴν τῶν μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδίονος πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Καύκωνος προήγαγεν ἐς πλέον τιμῆς· καὶ Λύκου δρυμὸν ἔτι ὀνομάζουσιν, ἔνθα ἐκάθηρε τοὺς μύστας. Καὶ ὅτι μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκου καλούμενος, Ῥιανῷ τῷ Κρητί ἐστι πεποιημένον·

πάρ τε τρηχὺν Ἔλαιον, ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο.

Ὡς δὲ ὁ Πανδίονος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἔπη τῇ Μεθάπου. Μετεκόσμησε γὰρ καὶ Μέθαπος τῆς τελετῆς ἔστιν ἅ. Ὁ δὲ Μέθαπος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, τελετῆς τε καὶ ὀργίων παντοίων συνθέτης. Οὗτος καὶ Θηβαίοις τῶν Καβείρων τὴν τελετὴν κατεστήσατο· ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐς τὸ κλήσιον (κλείσιον corr. *Sylb.*) τὸ (Scr. τὴν) Λυκομηδῶν εἰκόνα ἔχουσαν ἐπίγραμμα, ἄλλα τε λέγον καὶ ὅσα ἡμῖν ἐς πίστιν συντελεῖ τοῦ λόγου·

Ἥγνισα δέ κ. τ. λ.

τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ μέν, ὡς παρὰ τὴν Μεσσήνην ἀφίκοιτο ὁ Καύκων ἀπόγονος ὢν Φλυοῦ, δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐς τὸν Λύκον τε ἄλλα, καὶ ὡς ἡ τελετὴ τὸ ἀρχαῖον ἦν ἐν Ἀνδανίᾳ. — V. 1. δὲ Ἑρμοῖο. Vulgo. Jam *Amasaeus* emendavit δ' Ἑρμείαο, quod de templo Mercurii accipiendum a Methapo ſortaſse lustrato. Tum μεγάλης excidisse suspicatur *Kuhnius*, cujus vestigia secutus *Lennep.* ad

Coluth. L. III. 5. p. 151. corrigit: μεγάλης τε κέλευθα Δήμητρος, καὶ πρ. κ. Fanum Κόρης πρωτογόνου commemorat *Pausan.* L. I. 31. p. 77. — V. 4. ut nunc legitur, omnino non efficit id, quod *Pausanias* inde videtur collegisse, Cauconem, Phlyi nepotem ad Messenam venisse. Hinc *Lennepius* corrigit: Φλυάδεω κλεινοῖο γόνον Καύκωνα διδάξαι. unde paulo durior verborum structura nascitur. Putabam equidem:

Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καύκωνος ἀπ' ἴδμης.

ἴδμην. φρόνησιν. *Hesych.* ἴσμη. πρόφασις. σύνεσις. Φρόνησις *Id.* — V. 5. Πανδίονος υἱὸς corrigit *Lennepius*, praeeunte *Pausania.* Vereor, ut necessaria sit mutatio, quum φὼς Πανδιόνιος etiam virum a Pandione natum significare possit. — V. 6 Ἀνδανίη, urbs Messeniae, a Polycaone, antiquissimo rege, condita, imperii sedes.

26.

Ἠΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

Apud *Gruterum* p. DCCCCXIX. 5. Ultima verba nonnihil depravata videntur. Lego:

ὡς ἀνίης καθαρή.

27.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἵ με τεκόντες
πένθεον, ἡνίκ' ἐγὼ πενταέτις μόνον ἦν·
παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον· ἡ δ' ἀγαπητὴ
ἤλυθα τὴν φρικτὴν εἰς ἀΐδαο πόλιν.

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ ⁺βενους Ἀρίτωνος
πολλάκι βωομένου· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.

Est ap. *Gorium* in Inscr. T. I. p. 119. *Murator.* T. II. p. MCCV. — V. 1. ΟΝΟΤΕ. *Mur.* ΗΝΟΤΕ. *Gor.* Formulam ἦν ὅτε multis exemplis illustravit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 343. — V. 2. ΠΕΝΤΑΕΤΗΖΟΜΕΝΗ. *Mur. Gor.* quod posui ab illa lectione non multum recedit. Passim in marmoribus confusa Ζ et Σ. ap. *Pocock.* in Inscr. p. 48. nr. 4. legitur: Εἰσιάδι τῇ συμβίῳ ΣΗΣΑΣΗ ἀμέμπτως ἔτη ΚΗ. ubi legendum:

Ἰσιάδι τῇ συμβίῳ ζησάσῃ

V. 3. ΓΟΝΕΣΣΙΝ. *Mur.* ΓΟΝΕΕΣΣΙΝ. *Gor.* — V. 5. ΟΙΕΜΕ ΓΗΝΑΤΙ......Η ΜΗΤΕΡ ΒΕΝΟΥΣ. *Mur. Gor.* Corruptum vocabulum ΒΕΝΟΥΣ non attigi. Sensui satis faceret:

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ πένθησ'

et hoc fortasse reponendum. In marmoribus Π saepe Γ scribitur, unde fit, ut cum Ρ confundatur, et inde cum Β. — V. 6. βωομένου. forma ab imperito versificatore, ut videtur, inventa ad versum implendum.

28.

Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσί τε προςφιλὲς αἰεί,
ἀσπασίοισι λόγοις τοὺ παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ὦ παροδῖτα·
Θάλλουσάν μ' ἐςορᾷς· μητρὶ δὲ τήνδε χάριν,
μνήμης Θάλλος........ ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ
. . . .

In insula Chio inventum edidit admodum vitiose *Pocock.* in Inscr. antiqq. p. 45. accuratius *Chandler.* Inscr. antiqq. p. 4. — V. 1. ΒΡΟΤΟΙΣΠΕΜΠΡΟΣ.

Pocock. nostrum perspicue exhibet *Chandlerus*. Scriptum videtur Epigramma in imaginem puellae Thallusae, Thalli filiae, quae, dum viveret, diis hominibusque *carum negotium* (sic accipio πρὸςφιλὴς, quod versificator ob mensuram versus praetulit usitato προςφιλής.) nunc defuncta praetereuntes jucundis verbis alloquitur. — V. 2. ΑΣΠΑΣΙΣΙΣΙ ΛΟΤΟΙΣ. *Poc.* ΑΣΠΑΣΙΟΙ ΣΙ ΔΟΤΟΙΣ sibi legere visus alter, obtrusit auctori quod mihi quidem minime graecum videtur: ἀσπασίοισι δοτοῖς. *gratis muneribus.* ΛΟΓΟΙΣ mecum legendum esse, nemo dubitabit. Notabilis autem constructio verbi νέμω cum accusativo, pro νέμω τῷ παριόντι ἀσπασίους λόγους. — V. 3. ΓΝΩΜΑΙ ΕΤΗΜΗΣ. *Poc.* Verum dedit *Chandl.* — V. 4. ΘΑΜΟΤΣΑΝ ΜΕΣΟΡΟΣ. *Poc.* — ΜΗΤΡΙΣ in fine lineae *Poc.* ΜΗΤΡΙ. *Chandl.* uterque omisso δὲ, quod *Ch.* ex conjectura inseruit. Rectius fortasse scripseris μητέρι τήνδε χάριν. — V. 5. ΜΝΗΜΗ ΘΑΜΟΣ. *Poc.* Nostrum habet *Ch.* Quum in voce Θάλλος linea terminetur, sequentia autem mutila sint, *Chandlerus* verba sic digessit:

μνήμης Θάλλος [ἔθηκε]...............
[εὖ] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν......

quod minime ferri potest. Hexametrum habebis integrum, si scripseris:

μνήμης Θάλλος ἔθηκ᾽ ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δή..

ubi εἰδὼς fortasse in εἴδους mutandum. Adjectae sunt praeterea literae ΔΗΜΨΜ, in quibus quid lateat equidem ignoro.

29.

Ἡράκλεια πατρίς· Ζεῦξις δ᾽ ὄνομ᾽· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,

δείξας νικάτω· . . . .
. . . . . . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

Aristides Oratt T. II. p. 386. Verba ita digessi, ut numeri postulabant. V. 2. τέχνης πείρατα. Vide ad Nr. 2.

30.

Θάησαί μ'· ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέϊ πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένῃ·
καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·
νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

Athenaeus L. VI. p. 232. C. veteres Diis donaria ex aere obtulisse docens, ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φανίας, ait, ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων, καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων, καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἑνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν· Θάησαί μ'. κ. τ. λ. — V. 3. Ἑλικάων. pro oppidi nomine habuit *Natalis*. At Filium Antenoris *Helicaonem* novimus, ex *Homer.* Ιλ. γ. 123. τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων. Eundem *Helicaonem* in pugna nocturna vulneratum et ab Ulysse agnitum tradiderat *Lesches*, docente *Pausania* L. X. 26. p. 864. *Dalechampii* in hoc versu errores correxit *Stanlei.* ad *Aeschyl.* Pers. v. 466.

31.

Ἰταλίης ἄρχοντα Φιλόπτολιν ἐστήσαντο
Βουλὴ καὶ βασιλεὺς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Apud *Gruterum* p. CCCXCIX. 3. *Fleetwood.* p.

163. Primam vocem ΠΜΙΗΣ sic, ut dedimus, emendavit *Casaubonus* (in Corrigend. ad Gruter. p. CCCIX.) ex latina Inscriptione in eodem marmore. Sequentia sic habentur apud *Gruterum:* ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΑΟΤΙΤΟ ΑΙΝΕΣΤΗΣΑΝΤΟ. quae *Casaubonus* minus feliciter tentavit: ἄρχοντα ἀγάκλυτον ἀνστήσαντο. De nostrae emendationis veritate non est quod dubites: ΦΙΛΟΠΤΟΛΙΝ simillimum ductibus in marmore CΙΛΟΤΙΤΟΛΙΝ. Eusebii consularis meminit *Symmachus* L. IX. 52. Vixit c. annum CCCXCIX.

32.

. . . . ἴχνεσι . . . . ου ὅδιτα,
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε, θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἠίθεος, κούροισιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν, Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν·
πλωτὴρ καὐτὸς ἐών, πόντου γ' ἐνὶ κύμασι νάσθην·
εὐσεβίῃ τροφέων δὲ λαχὼν τόδε σῆμα πέπαυμαι
νούσων καὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνοιο·
ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν·
ἐν δὲ τεθνειῶσιν ὁμηγύριές γε πέλουσιν
δοιαί, τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,
ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι χορεύει·
ἧς στρατίης εἷς εἰμί, λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

Haec Inscriptio, quae servatur Aquis Sextiis in Museo Viri eruditi, Fauris de St. Vincens, edita est in *Sponii* Miscell. erud. Antiqu. p. 374. nr. CXXVII. admodum vitiose. Hinc repetita in *Polenii* Suppl. ad Antiqq. gr. et rom. T. IV. p. 1395. Emendatius eandem edidit *Fauris de S. Vincens Notice sur Jules-François Paul Fauris Saint-Vincens.* Aix. an. 1799.

Copiosius illustratur in *Mélanges de critique et philologie par Chardon de la Rochette.* T. I. p. 121. sqq. et a *Friderico Muntero* in dissertatione peculiari, cui titulus: *Erklärung einer griechischen Inschrift, welche auf die Samothracischen Mysterien Beziehung hat.* Kopenhagen. 1810. 8. — V. 1. *Sponius* omisit. Lacunas olim sic implere conatus erat V. cl. *Chardon de la Rochette:* Τοῖσί δ' ἠχήεσσι παρ' αἰγιαλοῖσιν, ὁδῖτα, postea autem: Μὴ ταχίνοισι παρέρχευ ἴχνεσι τύμβον ὁδῖτα. comparato Ep. ἀδ. DCLXIV. μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον, ὁδῖτα, Σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε. In eleganti hac emendatione hiatus offendit. Non minus recte legeris:

Στῆθι παρερχόμενος τόνδ' ἴχνεσι τύμβον, ὁδῖτα.

V. 2. ΚΟΙΡΟΣ in marmore esse videtur, unde defunctum *Coerum* fuisse adpellatum existimabant. ΚΟΥΡΟΣ verissime emendavit *Chard.* κοῦρος ἠΐθεος est etiam in Ep. *Diodori* IX. — V. 3. in versus exitu Σ..ΟΙ..Ν. *Spon.* ..ΕΟΙ..Ν. *Chard.* θεοῖσι verum esse, sponte apparet. De *Diis Amyclaeis* dixi in Animadverss. T. III. P. I. p. 358. sq. — V. 5. ΠΛΩΤΗΡ ΚΑΙ ΠΛΕΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΟΥ ΤΕ ΚΥΜΑΕΙΝ ΙΣΘΕΙΝ. *Spon.* Ductus in marmore obscuri; quare possessor fluctuabat inter diversas lectiones ΚΑΙ..Ο..ΕΩΝ, ΚΑΤ..ΕΩΝ et ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ et in versus exitu ΙΦΘΗΝ. Hinc *Chardonus* emendavit: πλωτὴρ καὶ πολίων πόντου γ' ἐν κύμασιν ἤσθην. *nauta et ego vitam errabundus maris in fluctibus non sine voluptate traducebam. Villoisonus* autem: πλωτὴρ καὶ τὸ πλέον πόντου γ' ἐν κύμασιν ἔστην. aut πλωτὴρ κάρτα πλέων. Quod ego posui a priore illarum lectionum ΚΑΙ..Ο..ΕΩΝ proxime abest, una litera I in Y mutata, ut v. 2., et sensum habet contextui aptissimum. Si tamen in marmore revera est ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ, nihil invenio, quod ad rem

satis accommodatum sit; nam πολίων mihi non satis placere fateor. — Mox pro ΓΕΝ valde suspicor Δ' 'ΕΝ scribendum esse, vel potius, ob numeros suaviores, Δ' 'ΕΝΙ. Postremum denique . . ΙΣΘΗΝ mutavi in ΝΑΣΘΗΝ. *habitabam in undis.* ἐνάσθη. ᾠκίσθη. νάσθη ᾠκίσθη· *Hesych.* *Homer.* Ἰλ. ξ. 119. πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργει νάσθη. *Apoll. Rh.* L. III. 1181. ἔνθα καὶ ἐννάσθη. — V. 6. ΤΡΕΦΕΩΝ ΔΕ ΛΑΧΩΝ ΚΤΟΔΕΚΑ ΕΠΑΙΜΑΙ. *Spon.* ΤΡ...Ε..Ν ΛΑΧΩΝ . . ΟΔΕ ΣΗΜΑ . . ΠΑΤΜΑΙ. *Chardonus*, qui hunc versum sic restituit, ut supra dedimus. — V. 9. ΕΝΔΕ ΤΕΘΝΕΩΣΙΝ ΟΜΗΓΕΡΙ.. ΤΕ ΠΕΛΟΤΙΣΙΝ. *Spon.* ΕΝ ΔΕ ΤΕΘΝΕ..ΕΙΝ ΟΜΗΓΤΡΙΕ .. *Chard.* cujus nos emendationes adoptavimus praeter ΔΗ. Mihi hoc versificatoris potius vitium esse videtur, quam marmorarii. Et certe δὲ producitur non solum ante μ saepissime, verum etiam ante σ, ut ap. *Apoll. Rh.* I. 267. οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείρoντο. — et ante vocalem. *Homer.* Od. δ. 454. ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες. His aliisque exemplis abusus noster δὲ ante τ produxisse potuit. *Viscontus* tamen δ' αὖ corrigendum censebat. — V. 10. 11. 12. ex *Sponii* exemplo satis depravato emendatiores dedimus in Animadverss. T. III. P. II. p. 307. hanc inscriptionem jam ab aliis sincerius editam ignorantes. — V. 10. ΔΟΙΗ ΤΩΝ ΕΤΕΡΗ. *Spon.* ΔΟΙΑΙ ΤΩΝ Ε..ΕΡΗ. *Chard.* — V. 12. ΕΙΣΕΙΛΑ. *Spon.* et duo apographa, quibus utebatur *Chardonus*, qui Εἰς εἰμι, emendavit; quo nihil verius. Sic et nos emendaveramus. Verba ἧς στρατιῆς referenda ad alterum defunctorum genus, quod praecedens versus descriptum dedit. Hoc fugit Virum doctissimum *Frideritum Munter*, qui astra ad populorum Orientis morem *exercitum*, στρατιήν, appellari existimabat. Sed ducta est haec στρατιὴ ex *Platonis*

Phaedro p. 246. *ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ, Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελόμενος· τῷ δ' ἕπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων.* ubi consulendus *Fr. Astius* V. cl. p. 297. Ex eodem loco derivata verba *λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα* (HTE MONHA *Spon.*) Quod autem *Munterus* ex hac inſcriptione conſici existimabat, puerum deſunctum Cabirorum mysteriis initiatum fuiſse, id mihi quidem certum esse non videtur. Nam quae V. 3. 4. de similitudine pueri dicuntur cum Diis Amyclaeis, ea pertinent ad ornatum, ſere ut Ep. *ἀδ.* DCCXI. 9. 10. puer immatura morte extinctus cum Hyla comparatur.

33.

I O B A.

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρήφαγον ἦχος
λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα·
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τινων δὲ
γῆρυν χρυσοβόλοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κεράμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

Corruptissimum hoc Epigramma est ap. *Athenaeum* L. VIII. p. 343. F. *ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος, τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο· μή με Λεοντῆος κ. τ. λ.* Disputavit de hoc epigrammate, nihil tamen novi afferens, *Weston* in Hermesi. p. 28. tentavit quoque, sed parum feliciter, *Wernsdorſius*, de Juba rege agens, in Poët. Minor.

T. V. P. III. p. 1426. *) — V. 1. *μή γε* dedit *Schweigh.* v. cl., quia *με* non haberet, quo referretur. At in hac totius distichi obscuritate nihil satis tuto mutaveris. Mox *τὸν ἀρείφατον ἦχον* *Casaubonus.* Felicius *Viltebrunius*, *κιναρηφάγον ἦθος*, quem *Schw.* sequitur. *Columella* de R. R. L. X. 235. *Hispida ponatur cinara, quae dulcis Jaccho Potanti veniat, nec Phoebo grata canenti.* — V. 2. *χεύεσων.* vulgo. *ἦτορ* in *ἦθος* mutabat *Casaubonus*; pro respirandi instrumento habebat *Schweighäuserus.* Non video quid impediat, quo minus verba *κακὸν ἦτορ* vulgari significatione accipiantur. Scribendum autem Ὑψιπύλην cum *Schneidero* in not. mst.; fortasse etiam praeterea:

Ὑψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα.

Hypsipyle per totum epigramma loquitur: *Leontei tragoedi, cinararum helluonis, indolem videns, noli propterea me Hypsipylen ut mali animi mulierem rejicere.* Ille enim quum Hypsipylen ageret, rauca et dissona voce non teneros muliebris animi affectus, sed

---

*) Ne quid desideretur, epigramma adscribam, ut a *Wernsdorfio* constitutum est, una cum viri doctissimi interpretatione latina:

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεν ἀρείφατος ἦχος,
τεύχων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦθος, ὁρᾷ.
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὔτε τις ἂν δὴ
γῆρυν χρηστοτέροις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες, κεράμοι καὶ τήγανα ξηρὰ
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

Ne me amplius Martia vox Leontei tragici (vel tragoedus declamans) *in theatro videat, qui male adeo Hypsipyles mores effingit. Equidem fui aliquando amicus Bacchi* (artificum Dionysiacorum) *nec sane quisquam vocem aliquam* (tragoedi) *benignioribus admiratus est auribus. Nunc autem me ollae, et fictilia, et aridae sartagines voce ista privaverunt, dum ventri gratificantur.*

improbam helluonis aviditatem prodiderat. De λεύσσων ἦχον monuit *Casaubonus*, verba videndi etiam ad alios sensus transferri; mallem tamen ἦθος cum aliis. — V. 3. ἦν μέν.vulgo. Cod. ἤμην. — φίλος etiam ad Hypsipylen referri debet, nota generis enallage, de qua exempla congessit *Fischer.* ad Welleri Gramm. T. II. p. 61. sq. Saepe autem de actoribus scenicis praedicantur ea; quae personis, quas agunt, sunt propria. — τίνων δέ. sic Cod. δὴ vulgo. Verissime emendavit *Schneiderus*; quod omnes, qui de hoc epigrammate disputaverunt, fugit, οὐδέ τιν' ὧδε.. *neque ullam aliam vocem tantopere admiratus est.* — V. 4. χρυσοβόλοις. Vocabulum varie tentatum. χρυσοβόροις volebat *Casaubonus*, de Mida cogitans, cui asininae aures datae ob auri famem; χρυσοφόροις; *Fiorillo* in Obss. ad Athen. p. 101. Utrique conjecturae praeferendum *Schneideri* inventum, χρυσολόβοις, ut οὔατα χρυσόλοβα *aures* sint *inauribus* ornatae. — V. 5. τήγανα ξηρά. Vulgo. ξηρὰ τάγηνα ex Cod. restituit *Schw.* — V. 6. χήρωσαν a *Casaubono* commendatum confirmaverunt membranae. Vulgo χώρησαν; — Pro χαριζόμενοι, in qua lectione Codd. consentiunt, χαριζόμενον dedit *Schweigh.* Fieri tamen potuit, ut participium ad remotius substantivum referretur, ut est ap. *Heliodor.* L. I. 22. p. 37. ed. *Cor.* λαίλαπες συμμιγεῖς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταιγίζουσαι. et in aliis locis haud paucis. Cf. *Wolf.* ad *Sueton.* Jul. Caesar. c. 75. p. 92. Jam totum hoc Epigramma in hunc modum restituendum esse censeo:

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κινάρηφάγου ἦθος
λεύσσων, Ὑψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε
γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κεράμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

34.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μῆνιν ἄειδε μαθὼν, καὶ μῆνιν ἄειδε διδάξας
οὐλομένην, γαμετὴν ἠγαγόμην ὁ τάλας·
πᾶν δ' ἦμαρ μάχεται, καὶ παννυχίη πολεμίζει,
ὡς παρὰ τῆς μητρὸς προῖκα λαβοῦσα μάχην.
ἢν δὲ θέλω σιγᾶν, καὶ μαρναμένῃ ὑποείκειν,
ὅττι περ οὐ μάχομαι, τοῦδ' ἕνεκεν μάχεται.

Ex Cod. *Philostrati* Parisino edidit *Boissonade* V. cl. ad *Philostr.* Heroica p. 638. tamquam *Agathiae*; *Bastius*, eodem monente, hos versus *Palladae* inscriptos invenit alibi. Et hoc quidem magis probabile. V. 1. μῆνιν ἄειδε οὐλομένην. male ominatum Iliadis initium professionis grammaticae aerumnas significat. Cf. *Lucian.* Ep. XII. 2. et quae notavimus ad *Pallad.* Ep. IX. T. II. P. III. p. 204; ubi similes de uxore rixosa querelae: μῆνιν οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα, καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος. Vide Eund. Ep. XIV. — V. 3. πανδῆμαρ junctim Cod. Parisin. πᾶν δ' ἦμαρ Cod. Venet. — V. 6. τοῦδ' scripsi pro τοῦθ' ἕνεκεν.

35.

Μάτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·
τοὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκλῃζομένη,
εὖτέ με Κεκροπίδαι Δηοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς·
Οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὑράμενον παυσινόσους ἀκέσεις·
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆϊ δυώδεκα πάντας ἀέθλους
ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·

τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,
Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

Hanc Inscriptionem Eleusine repertam primus edidit *Villoison.* in Prolegg. ad Homeri Iliad. p. LV. et postea ex schedis *Richardi Worthley*, cl. *Visconti* in Museo Pio. Clem. T. IV. p. 43. Eandem illustravit *N. Schow.* in Chart. papyr. Mus. Borg. p. 77. sq. quo libro aegre careo; repetivit *Lenzius* in versione libri de Mysteriis veterum auctore *St. Croix.* p. 142. Scriptum epigramma quo tempore Hadrianus Augustus in mysteria Eleusinia initiatus est; ergo a. V. C. 875. Vide *Dio Cass.* L. LXIX. 11. T. II. p. 1159. — V. 1. *μάτηρ.* Mulieres quoque hierophantarum munere fungebantur. Ἱεροφάντιδες Cereris Eleusiniae simul cum ἱεροφάντῃ commemorantur in *Schol.* ad *Sophocl.* Oedip. Col. 673. Illas ex gente Phillidarum fuisse, docet *Suidas* T. III. p. 599. *Photius* in Lexic. p. 472. Φιλλεῖδαι γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι. Cf. *Creuzerum* V. cl. in libro eruditionis multifariae pleno, cui titulus: *Symbolik und Mythologie der alten Völker.* T. IV. p. 524. Non semper virginem fuisse illam Hierophantiden ex nostro loco apparet; ut et hierophantae tantum post initum munus mariti esse desierunt, teste *Hieronymo* adv. Jovin. l. 9. Cf. *Sainte-Croix.* l. c. p. 134. — V. 2. τοὔνομα σιγάσθω. Omnes Cereris sacerdotes primi ordinis, nomen, quo antea apellati fuerant, deponebant. *Lucian.* in Lexiph. c. 19. T. V. p. 188. εἶτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δᾳδούχῳ τε, καὶ ἱεροφάντῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀῤῥητοποιοῖς, Δεινίαν σύρουσιν ἄγδην ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς, καὶ

ταῦτα εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἐξ οὗπερ ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὀνομαστοὶ, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. ubi *Gesnerus* commode excitavit *Eunapium* Vit. Maximi p. 86. τοῦ δὲ ἱεροφάντου κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον_ὅστις ἦν τοὔνομα, οὔ μοι θέμις λέγειν· ἐτέλει γὰρ τὸν ταῦτα γράφοντα. — Pro τοὔνομα *Visconti* οὔνομα dedit, et τοῦτ' pro τοῦτ', illud ex τὸ ἔτι contractum existimans. Sed recte τοῦτο (τὸ ὄνομα sc.) cum ἐγκατέκρυψα conjungitur. — ἀποκληζομένη, *seclusa*, a vulgo, ut videtur; ἀποκλῄει est ap. *Herodot.* VII. 129. et ἀποκληΐζω. Vide *Stephan.* Thes. Gr. L. T. II. p. 235. E. — V. 4. ἀμαιμακέτοις. *Musae.* v. 327. καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης. Locutio ipsa, qua fluctibus dicuntur tradi quae in oblivionem adducta volumus, illustrata est ab *Horatii* Interpp. ad I. Od. XXVI. 1. 2. — V. 5. τέκνα Λήδης. *Aristid.* in Panathen. T. I. p. 191. Ἡρακλέα καὶ Διοσκούρους ἅπαντες δή που θεοὺς εἶναι νομίζουσι. τούτοις δέ γε, ἕως ὡμίλουν ἀνθρώποις, πρώτοις ξένων δεῖκνυσι τὰ ἱερά. Cf. Eund. in Eleusin. T. I. p. 257. — V. 6. πανσινόσους, ut πανσιωδύνους. Vox Lexicis addenda. An alibi Aesculapius mysteriis dicatur initiatus fuisse, nunc quaerere non vacat. Huc certe non retulerim, quod *Pausanias* narrat L. III. 20. s. T. I. p. 421. — V. 8. Ἡρακλέα. *Aristides* Panath. T. I. p. 109. Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μὲν πόλις καὶ νεὼς καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. In Herculis gratiam minora mysteria instituta fuisse, narrat *Schol. Aristoph.* Plut. 846. et 1014. Facit huc inprimis *Spartianus* in Vit. Hadriani c. 13. *post hoc per Asiam et Insulas ad Achaiam navigavit, et Eleusinia sacra exemplo Herculis Philippique suscepit.* ubi vide *Interpp.* T. I. p. 116. sqq. — V. 9. ἀτρυγέτης. addenda haec vox iis, quas ex Anthologia notavimus in Act. Phi-

lol. Monac. Fasc, II. p. 150. sq. — V. 11. 12. ἄσκετον. Facit huc inprimis *Pausan.* I. 5. 5. T. I. p. 20. de Hadriano: ὁπόσα δὲ θεῶν ἱερά, τὰ μὲν ᾠκοδόμησεν ἐξ ἀρχῆς, τὰ δὲ καὶ ἐπεκόσμησεν ἀναθήμασι καὶ κατασκευαῖς, ἢ δωρεὰς πόλεσιν ἔδωκεν Ἑλληνίσι, τὰς δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τοῖς δεηθεῖσιν, ἔστι οἱ πάντα γεγραμμένα Ἀθήνησιν ἐν τῷ κοινῷ τῶν θεῶν ἱερῷ.

36.

Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέρνοισιν ἔχων, ἴδιος πόσις ὢν ἔτι ζωός,
οἷα ἔφυ στήλαις, παροδοῖπορε, τοῦθ᾽ ὑπέγραψα.
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν·
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγίνετο πᾶσιν·
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν·
δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν·
ζωοὺς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
δισσῶν ἀῤῥενικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ἠοῦς ἑνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
κάλλος δ᾽ αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμάζονος ἔσχεν ἄπιστον,
ὥςτε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης ἐς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
Μαρκιάνην Ἑλικὴν ζοφερὸς τάφος ἔνθα καλύπτει.

Est ap. *Fabrettum* p. 723. Tractavit *Hagenbuch.* in Epist. Epigr. ad Blaurer. p. 46. sqq. Scripta in mulierem, quae partu edito, obierat. Mediocris versificatoris foetus. — V. 2. ἔτι ζωός. correptio brevis syllabae ante ζ in hoc epigrammate offendere non debet. Cf. supra ad nr. 5. — V. 3. ΕΤΩΕΦΥ ΣΤΥΛΑΙΣ. *Fabr.* quae sic emendavit *Hagenbuchius*:

ἔξω, ἔφη, στήλαις παρ', ὁδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγραψα.

pro παρὰ στήλαις, existimans, ipsum mulieris sepulcrum intus non nihil in ipso agro fuisse; cippum autem cum inscriptione ad frontem agri juxta viam, ut a praetereuntibus commode legi posset. Hinc maritum, uxori suae superstitem, monere, non in ipso loco, ubi uxoris reliquias condidisset, sed *extra eum* carmen suum sepulcrale legi. — Inepta correctio, in qua nec ἔφη ferendum, nec στήλαις παρ'. Commode jungitur, παροδοιπόρε, quamvis Lexica hac voce careant, ad analogiam τοῦ παροδίτης composita. In ΕΤΩ ΕΦΤ. nihil aliud latere, quam ΟΙΑ ΕΦΤ, mihi persuasissimum est: *Perscripsi in hoc cippo, qualis illa fuerit.* — In versus exitu: ΤΠΕΤΡΑ Α. quod *Hagenb.* recte emendavit. — V. 4. αὕτη vel αὐτῆ. *Hagenb.* αὐτῇ posui, quod sensus postulabat: *forma erat ei Veneris aureae.* Sic *Phaedimus* Ep. II. Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε, ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον. *Diodor.* Ep. V. δείδια σύν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον. — V. 5. ΨΤΧΕΝ. *Fabr.* — V. 6. νομίμοις . . παρεγίνετο. Si recte intelligo, νόμιμα hoc loco sunt *sacra deo facta*, conciones sacrae in dei honorem habitae, quibus illa assidue interfuisse dicitur. De muliere christiana agi, dubitare noli. — V. 7. λειπομένοισι *egenis opitulabatur.* λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς. Epist. Jacobi II. 15. — V. 8. δουλίς. Hanc formam tuetur *H.* laudato *Polluce* L. III. 75. — V. 12. Ἀμάζονος. de hac voce silet *Hagenbuchius*, in aliis minus obscuris satis verbosus. Non video, quid voluerit Inscriptionis auctor, nisi Marcianam comparare voluit cum *Penthesilea* Amazone, quae post mortem eximia pulcritudine erat conspicua, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει. Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἀτειρὴς Ἄρτεμις ὑπνώουσα. *Quint. Smyrn.* L. I. 662. ita ut Achillem poeniteret, quod eam non

in matrimonium duxisset — ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος Ἔπλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη. Ib. I. 673. Cf. *Tzetz* ad Lycophr. v. 999. — V. 13. ὥστε . . φέρεσθαι, τινά, scil. — ΕΟΣΗΣΕΙΣ. *Fabr.* — V. 14. ἀφελῶς. idem fortasse h. l. quod καθαρῶς. — V. 15. ΜΑΡΚΙΑΝ ΤΗΝ. *Fabr.* idque tueri conatus est *Hagenb.* synizesi admissa. Sed sic tamen articulus abundat. Quare nullus dubito, me recte scripsisse: Μαρκιάνην Ἑλίκην *Marciana Helice.* Penultima in Μαρκιάνῃ correpta, nos non magis morari debet, quam in Πουβλιάνῃ supra Nr. 22. v. 3. ubi vide not. Et cf. nr. 35. V. 1.

37.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδῖτα,
ὅσσ' ἔπαθον δὲ βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐγκύρσας λάνᾳ στήλῃ, τάχα καὶ σὺ δακρύσαις·
Ματρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὧραι,
ἐκ γαίης με πατὴρ ἐμὸς εἵλατο χερσὶ γεγηθώς,
καί μ' ἀπέλουσε λύθρου κεὶς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν·
ηὔχετο δ' ἀθανάτοις ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·
Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·
καί μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τρόφον εἰλάμενος.
αὐτίκα δ' ηὐξανόμην εὐερνής, πᾶσι ποθητός·
ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις Μοιρῶν [γὰρ] σφραγῖδες ἐπῆλθον·
αἵ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους περί . . . . .
ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας ἰάσατο μοῦνος
τοῦτο, δοκῶν ὅτι Μοῖραν ἐμὴν ἰάμασι θέλγει.
. . . . καὶ τοὺς δή μ' ἑτέρα νόσος εἷλε κακίστη,
τῆς προτέρης νούσου πουλύ τι χειροτέρη·
σῆψιν γὰρ λαιοῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὀστοῖς·
εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου καί μ' ὀστέ' ἀνεῖλαν,

λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα·
καὶ ταῦθ' ὡςαύτως ἰάθην πάλιν, ὡς τὰ πάροιθεν·
οὐ δ' οὕτως γένεσις δειψὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη·
ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρός * μοῖρα,
σπλάγχνα μου ὀγκώσασα, καὶ ἐκτήξασα τὰ λοιπά,
ἄχρις ὅτου ψυχὴν μητρὸς χέρες εἷλαν ἀπ' ὄσσων.
ταῦτ' ἔπαθον βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς [ξένε]·
καὶ κατέλειπον τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.
αἰνόμορος λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

Edidit *Sponius* in Miscell. erud. Antiqu. p. 370. cum hac praefatione:

ΘΕΟΙΣ ΗΡΩΣΙΝ
ΛΟΥΚΙCΣ ΜΙΝΙΚΙΟΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ΚΑΙ ΣΚΡΕΙ
ΒΩΝΙΑ ΦΙΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ ΑΤΥΧΕΙΣ ΓΟΝΕΙΣ
Λ. ΜΙΝΙΚΙΩ ΑΝΘΕΜΙΑΝΩ ΤΕΚΝΩ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΘΕΩ ΙΔΙΩ ΕΠΗΚΟΩ ΖΗΣΑΝ ΕΤΕΙ Δ
ΜΗΝΑΣ Ε Η. Κ.

ubi V. 3. nomen matris ΦΕΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ *Felicissima* fuisse videtur. V. 4. autem Scr. ΖΗΣΑΝΤΙ ΕΤΗ Δ. — Versus ipsi mali sunt poëtae, et a marmorario passim, ut videtur, interpolati. Haud pauca aliter ac *Sponius* repraesentat *Reinesius* Synt. Inscr. p. 694. et inde *Fleetwood.* in Syll. p. 208. 2. — V. 2. ΔΕΝΒΑΙΩ. *Spon. Rein.* Scripsi δὲ. Prior in βαιῷ corripi potuit. Cf. Supra nr. 6. v. 3. Fortasse tamen δ' ἐν plane delendum, pleniore distinctione in fine praecedentis versus posita. Cf. V. 25. — ΤΗΣ ΒΙΟΤΗΣ. *Reines.* — V. 3. ΑΛΙΝΒΑ ΣΤΕΛΛΗ. *Sp.* — V. 4. ΩΔΕΙΝΩΝ. *Sp.* — V. 5. ἐκ γαίης.nota res. Cf. *Lambin.* ad *Plauti* Amph. I. 3. 3. — V. 6. ΚΑΙ ΕΙΣ. *Spon. Rein.* syllabis per crasin jungendis temere, ut saepe fit in marmoribus, diductis. — V. 7. ΗΥΛΕΤΟ. *Sp.* — ΗΜΕΛΛΟΝ ΕΣΣΕ-

ΣΘΑΙ *Sp.* ἤμελλεν praetuli, licet non ignorem, veteres interdum neutris nominum pluralis numeri singularem verborum addidisse. Cf. *Porson.* in Add. ad ed. 2dam Hecubae p. 79. sq. — V. 8. ΚΕΚΡΙΚΗΚΑΝ. *Reines.* Sensus non est integer, marmorarii fortasse culpa. Fortasse scribendum:

Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἜΝΑΝΤΑ.

Parcae contra statuerunt ac parentes oraverant. Nec πρῶται placet. — V. 9. qui ἄμετρος est, intactum reliqui Fort. γενέτης, οὐ τρόφον κ.λ. — V. 10. ΔΗ ΗΤΞΑΝΟΜΗΝ. *Reines.* ΔΕΤΞΑΝΟΜΗΝ. *Spon.* Post εὐεργῆς uterque ΚΑΙ inserit, quod delevi; ut statim V. 11. γὰρ post Μοιρῶν, quod et metrum et sensum turbabat. σφραγῖδες sunt *decreta.* — V. 12. ΠΗΣΑΝ. *Rein.* Malles fortasse τῆξαν. Verbum quod in fine versus excidit ΜΗΝΑΣ fuisse puto: *per duos Menses.* δίδυμος, ut δισσός, pro δύω. *Sponius* διδύμους pro sede morbi habebat, vertens: *quae me morbo afflixerunt malo circa testes.* Hanc significationem vocabuli adstruximus in Animadvers. T. II. P. II. p. 286. At hoc loco διδύμους μῆνας videtur verum. — V. 13. ΕΙΑΣΑΤΟ. *Spon. Rein.* In fine versus addita vox depravata ΩΝΑΙΝΗΝ fortasse ad praecedentem versum pertinet, et ex ΜΗΝΑΣ corrupta est. — V. 14. ΕΙΑΜΑΣΙ. *Spon. Rein.* In fine ΣΩΣΕΙ. *Spon.* Praetuli ΘΕΑΓΕΙ ex apogr. *Reines.* — V 15. versus mutilus initio et corruptus. Sensus esse debuit: *at brevi post alius me morbus corripuit.* ΚΑΙ ΤΟΤΕ *Rein.* ΔΗΜΕΤΕΡΑ dissolvi in δή μ᾽ ἑτέρα, quod sensus postulat. δ᾽ ἡμετέρα, quod *Sponius* in versione latina expressit, hoc loco nihil est. Bene omnia haberent, si legeretur:

ἀλλ᾽ ὦκ᾽ αὖτις δή μ᾽ ἑτέρα νόσος εἷλε κακίστη.

V. 16. ΝΟΤϹϹΟΤ. *Spon.* — V. 17. ΓΑΡΜΟΤ. *Spon.*

Rein. Scripsi ΛΑΙΟΥ, quod Ι forte omisso, facile pro ΛΛΟΥ haberi potuit, Bene habet πεδίον *de parte pedis superiore cui digiti subjacent.* Vide *Stephan.* Thes. gr. L. T. III. p. 116. sq. — ΕΧΕΝ. *Sp.* iterum litera omissa. — V. 18. ΕΙΤΕΓΑΡΟΝ. *Reines.* ΩC-ΤΕΑΝ. *Spon.* quem verum lectionem non latuisse, ex versione apparet: *et a me ossa abstulerunt.* — V. 19. ΤΟΙC ΤΕΚΕΕΣΣΙ ΔΙΔΟΝΤΑΙ. *Spon.* ΜΟΥ post ΤΟΙΣ inserit *Reines.* — V. 20. ΕΙΑΘΗΝ et ΟΣΤΑ. *Spon.* — V. 21. ΜΟΥ ΓΕΝΕΣΙΣ. *Spon. Rein.* Priorem vocem, ut metro adversantem, delevi. — V. 22. ΓΑΣΤΡΟΣ ΜΟΙΡΑ. *Spon.* ΑΛΟΙΡΑ. *Rein.* Si μοῖρα genuinum est, certe non suo loco legitur. — V. 23. ΚΑΙ ΕΚΤΗΣΑΤΟ. *Reines.* Unice vera est lectio *Sponii*, quam exhibuimus: dum venter pueri, quod in hac aetate saepe accidit, nimis exturgescebat, reliqua corporis membra extabescebant. — V. 24. ΜΟΥ ΜΗ-ΤΡΟΣ. *Spon.* — V. 25. ξῖνε. ineptum marmorarii additamentum. — V. 26. Apud *Sponium* lacuna est inter τηκεδόνας et τοῖσι. *Reinesius* sic habet: τηκεδόνα στυγερὴν τοῖς με γ. Fortasse auctor hoc quoque loco pentametrum posuerat, pessime postea interpolatum:

λείπων τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.

V. 27. Huic versui quomodo subveniam non habeo. Pro αἰνόμορος disyllabum vocabulum fuisse videtur. — συνομαίμονας, *sorores* nondum viris junctas, et hinc ἀστεφανώτους.

38

Ἐχίμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν Ἡρακλεῖ.

Νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησιν δ' ᾄδων μέλεα καὶ ἐλέγους.

Pausan. L. X. 2, 3. p. 164. *τὴν αὐλῳδίαν* Amphictyonum jussu e ludis Pythicis sublatam esse narrat, quod triste quid ac male ominatum tibiae portenderent. Tum addit: *μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχε· νικήσας.* Vulgo legitur: *ἐν ἄθλοις, Ἕλλησι δ' ἀείδων.* Utrumque emendavit *Ignarra* in Comment. de Palaestra Neap. p. 58. not. 11.

39.

Νὺξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
ἀλγεινὸν λύσασα νόσων δέμας, ἡδέϊ ὕπνῳ,
λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ πρὸς τέρμασι μοίρης·
ψυχὴ δέ κραδίης δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ,
κοῦφον ἐπαιώρουσα δρόμου πτερὸν ἠέρι πολλῷ·
καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἆσσον ἰόντα,
οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἠριγενείης.
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν,
αὐτίκα τιμήσας, καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα·
καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορόωσιν,
*κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο *πατρῃσι μειδιόωντες*
. . . . . . *προχόαισιν ἐπισπένδω μακάρεσσιν.*

Hanc inscriptionem marmoris Smyrnae effossi edidit *Reinesius* p. 854. nr. CXL. *Gori* in Inscr. antiqq. T. II. p. 140. *Fleetw.* p. 245. 1. Hic multa initio deesse existimat. Perperam. Nihil deest praeter epi-

graphen prosaicam, pueri parentumque ejus nomina continentem. — V. 2. ΑΛΤΕΙΝΟΝ. *Rein. Gor.* Fortasse ἀλγεινῶν fuit. — V. 4. ψυχὴ δὲ κραδίης. Fortasse

ψυχὴ Δ' ἘΚ Ῥ' ΑΙΗΣ.

una littera Δ deleta. Sequentia verba sic exhibentur in marmore: ΔΙΑΜΕCΑΙΘΕΡΟΝ. quod noli dubitare recte a nobis emendatum esse:

δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ.

Euripid. ap. *Plutarch.* T. II. p. 416. C. D. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σαρκὶ διοπετὴς ὅπως Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα. — V. 11. καὶ οὐρ. Legendum videtur: κατ' οὐρανόν. Similia de defunctis deorum benevolentia in Olympum deductis collegi in Animadverss. T. III. P. II. p. 283. — V. 15. nec intelligo, nec emendare possum. — V. 16. Excidisse videtur: χρυσείαις. *Eurip.* Jon. 435. ἀλλὰ χρυσέαις προχόοισιν ἐλθών. *Aristophan.* Nub. 273. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέης ἀρύτεσθε προχοῖσιν.

40.

Ξεῖνε Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.

Athenae. L. IX. p. 401. E. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν· ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ. De λόγῳ ψευδομένῳ, cujus investigatio Philetae fatalis fuisse dicitur (Cf. *Suid.* in Φιλητᾶς), consule *Cresoll.* in Theatro Rhetor. II. 6. Thesaur. Gron. Tom. X. p. 76. De macilentis *Plutarch.* T. II. p. 791. E. Πρόδικον τὸν σοφιστήν, ἢ Φιλητᾶν τὸν ποιητήν . . . νέους μέν,

ἰσχνοὺς δὲ καὶ νοσώδεις, καὶ τὰ πολλὰ κλινοπετεῖς δι' ἀῤῥωστίαν ὄντας. Cf. *Aelian.* V. H. IX. 14. ibique *Perizon.* Loca veterum de Philetae morte collegit *Kayserus* in Comment. de Phileta p. 20. nr. 17.

41.

Ὀῤῥίππῳ Μεγαρῇς με δαΐφρονι τῆδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν, φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι,
ὃς δὴ μακίστους μὲν ὅρους ἀπελύσατο πάτρᾳ
πολλὰν δυςμενέων γᾶν ἀποτεμνομένων·
πρᾶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη
γυμνὸς, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Inventum hoc marmor anno 1769. in valle Megarensi inter Athenas et Corinthum prope sinum Saronicum. Primum et postremum distichon jam antea notum erat ex *Schol.* ad *Thucyd.* L. I. 6. ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν Ἐπίγραμμα· Ὀρσίππῳ κ. τ. λ. Integrum editum in *Magasin* encycl. an. VI. T. III. p. 536. s. — V. 1. Μεγαρεῖ. *Schol. Thuc.* pro Μεγαρεῖς procul dubio. — Mirae in Epigrammate, cujus character totus est doricus, formae τῆδε et ἀρίδηλον. Quum parum sit versimile, jam antiquis temporibus hujusmodi dialectorum confusionem locum habuisse, vehementer suspicor, Marmor illud spurium esse, et a falsario quodam ex duobus distichis in Schol. Thucyd. superstitibus fuisse concinnatum. Medium distichon, quod ille addidit, obscurum est; certe ἀπελύσατο, quo sensu dictum sit, non apparet.

42.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑπεναίετε, δαίμονες ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς ἀΐδην κἀμὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐκ Μοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου,
ἄρτι μὲν ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντα,
ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ'· οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας, γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοὔνομά μοι Ὕπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον,
τοὺς δὲ γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

Est apud *Murator.* T. III. p. 1687. 2. unde id emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 310. V. 1. ΥΠΟΝΑΙΤΕ Δ...ΜΟΝΕ Σ. *Mur.* — V. 3. ΚΙΑΙΩ: *Mur.* βιαίως corrigebat *Kulenkampius* in notis mst. idque verum videtur. — V. 4. μήνιος. injusta potius ira, quam judicio Deorum in ipso aetatis flore terris ereptus. Similiter *Ira* ut mortis causa citatur in *Apollonid.* Ep. XIX. 5. νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος. — V. 5. προκοπῆς. *jam aliquid apud dominum valebam.* ut προκοπαῖς λάμψας. Ep. ἀδ. DCCXXIV. 3. *Pallad.* Ep. LXVII. ἐκ προκοπῆς γάρ, ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου. Initio versus ΑΡΤΙ-ΜΟΨΕΝ. ap. *Mur.* qui *Artimium* nobis hinc extudit, ejusque ira Hypatum exstinctum fingit. — V. 6. ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΟΤΔ. *Mur.* quod leni manu emendavi. ἀρτιγενειάζοντ' eodem sensu corrigebat *Dorvill.* ad *Char.* p. 30. — V. 7. γοερῶς malebat Idem l. c. quod cum ἐκτελέσας junctum verius videtur quam γοερός. — V. 8. ΟΛΙΤΟΜΑΙ ΑΡΤΙ. *Mur.*

43.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

Stobaei Ecl. Phys. I. c. IX. p. 230. ubi vulgo et in plurimis Codicibus adscriptum Λακώνων. *Simonidi* tribuit *F. Ursinus* Carm. Nov. 34. Femin. p. 168. auctoritate Codicis; qui in marg. habebat: ἐκ τῶν Σιμωνίδου ἐπιγραμμάτων. *Heeren* v. cl. comparat *Menandri* senarium hinc ſortasse expressum: ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. Ad hanc sententiam respicit *Sophocl.* in Oed. Tyr. 608. sqq.

44.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

Apud *Murator.* P. MDCCLXXVII. 5. ubi V. 1. est: ΗΜΗΝ Ο... Κ ΕΙΜΙ. — V. 2. ΕΙΔΕ ΤΙΣΑΛΛΟΣ ΡΕΕΙ. *Mur.* verbis marmorarii culpa transpositis. Sensus id flagitat, quod reposui.

45.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ' ἄφθιτ' Ἄνουβι,
σός τε πατὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὄσιρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων,
κοίρανος ἀθανάτων, *προτεη μητίεσσι Σάραπις,
σή τε μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἶσις,
ἣν τέκεν οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐνὶ κύμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἔρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,

πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχευσαν,
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν.

Est in *Pocockii* Inscr. p. 30. nr. 18. unde emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 298. ignorans extare etiam ap. *Murator.* T. I. p. LXXV. 1. — V. 1. ΠΑΜΠΤΩΝ. et ΧΑΙΡΕ ΑΦΘΙΤΑΝΟΥΟΙ. *Poc.* ΑΦΘΙΤΕ ΑΝΟΥ... *Mur.* Memorabile est, Anubin, qui vulgo Osiridi tanquam minister additur, hoc loco tanquam deorum omnium regem celebrari. Fuisse autem, qui eum pro Κρόνῳ haberent, docet *Plutarch.* T. II. p. 368. F. — V. 2. ΠΟΛΥΣΕΝΗΩΣ ΟΣΕΙΡΙ. *Poc.* χρυσεοστέφανος. propter radios, ni fallor, quibus caput dei, pro Sole habiti, circumdabatur. *Euseb.* Praep. Evang. I. 6. p. 27. C. — V. 3. ΚΡΟΝΔΗΣ et ΑΜΜΥ. *Poc.* ΑΜΩΝ. *Mur.* Excitat hunc locum *Wesseling.* ad *Herodot.* L. II. 42. p. 124. nr. 32. *Plutarch.* de Isid. et Osir. c. 9. T. II. p. 354. C. ἴδιον παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι Ἀμοῦν, ὃ παραγαγόντες ἡμεῖς Ἄμμωνα λέγομεν. — V. 4. ΟΥΡΑΝΟΣ. *Mur.* nostrum κοίρανος dedit *Pocock.* Et recte sic Serapidem vocari, satis constat vel ex *Porphyrio* ap. *Euseb.* Praep. Evang. L. IV. 13. p. 174. A. qui primum ei locum inter δαίμονας assignat. — ΠΡΩΤΕΗΜΗΤΑΙΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ. *Poc.* ΠΡΟΤΕΠΝΗΤΑΙΣΕ. *Mur.* ubi prostant conjecturae nonnullae, quae mihi quidem non minus videntur obscurae, quam marmoris lectio. Fortasse legendum: ΠΡΩΤΟΣ, quod proxime abest a ΠΡΟΤΕΗ; nam saepenumero Σ scribitur C, unde facile cum Γ, T, similibusque literis, etiam H, confunditur. Vid. supra ad nr. 18. Aut quod etiam malim:

προφέρων μητίεσσι

quod Serapidi, in quo omnes omnium deorum virtutes conjunctae sunt, inprimis convenit. Cf. *Aristid.*

Oratt. T. I. p. 51. — V. 5. σή τι. *Poc.* σι τι. *Mur.* quod in σύ τι mutabat *Bimard.* Erant itaque, qui Isidem ipsam matrem dicerent Anubidis, quem alii Nephthyis ex Osiride filium fuisse tradunt. *Plutarch.* T. II. p. 356. C. — πολυώνυμος. Vide *Diodor. Sic.* L. I. 25. p. 29. — V. 6. Οὐρανός. In columna Isidis ap. *Diodor.* l. c. 27. p. 31. dea de se ipsa: ἐγώ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη. At quae h. l. de origine ejus ex Urano in maris fluctibus, primaque in Erebo nutritione traduntur, alibi reperiri dubito, quamquam Isidem et mari et inferis praefuisse non ignoremus. *Appul.* Metam. L. II. p. 362. *rerum naturae parens, elementorum omnium domina, regina Manium, prima coelitum, deorum dearumque facies uniformis, quae coeli luminosa culmina, maris salubria flamina, inferûm deplorata silentia nutibus meis dispenso.* Quin Isidem esse Proserpinam nonnulli tradiderant secundum *Plutarch.* T. II. p. 361. E. Cf. *Zoëga* de Obelisc. p. 302. not. 18. — ΕΥΦΡΝΙΔΗΣ ΕΗΙ. *Mur.* Εὐφρονίδης. *Bim.* Εὐφρανίδης. *Bohn.* — V. 7. ΜΑΡΜΟΡΕΟΙΣ ΟΡΕΞΕΝ ΔΕ ΒΟΣ. *Mur.* μαρμαρέοις. *Pocock,* qui etiam in reliquis veram lectionem exhibuit. Ιλ. ξ. 273. ἅλα μαρμαρέην. *marmoreum aequor. Virgil.* Aen. VI. 729. — V. 8. ΜΑΚΡΟΝ et ΕΧΟΥΣ. *Mur.* Conspirat de Iside *Appulej.* Metam. XI. p. 258. ed. *Elm.* *Summa Numinum, prima coelitum . . . cujus numen unicum multiformi specie;* de quo loco cf. *Moshem.* ad *Cudworth.* Syst. Intell. T. I. p. 731. not. *o.* — V. 9. ΔΙΑΝΑΝ. *Mur.* ΔΙΑΝΑΝΑΣΣΙ. *Poc.* Verum restituit *Bohn.*

46.

Οὐδὲ Τύχης σε δάμασσε παλιγκλίναντα τάλαντα,
δυςμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·

. . . . . . ἣ σε τέλος θανάτοιο κίχανεν,
ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὸν ἡγητῆρα
στῆσεν Ἀλέξανδρον κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Ex *Cyriaci* Inscr. Ancyr. p. XV. 113. dedit *Muratori* T. II. p. DCLXXI. cum hac nota: „Latinam interpretationem ab aliis expecto; heic enim tenebras offendo, fortasse quod non ea, qua par erat, diligentia a Cyriaco descriptum fuerit epigramma. Ii etiam edicent, ad quemnam *Alexandrum Sapientiae ducem* haec sint referenda.“ Et iterum T. III. p. MDCCLXXVI. Initio hujus epigrammatis inscriptio fuisse videtur cum nomine defuncti. — V. 1. ΤΥΧΗ-ΣΕΔΕΔΑΜΑΣΕ. *Murat.* loco alt. ΠΑΛΙΝ ΚΑΙΝΑΝΔΑ. utroque loco. *Agath.* Prooem. Anth. V. 125. ἀσταθέος δὲ τύχης σφαλερεῖσι ταλάντοις. — V. 2. ΙΒΡΙΝ. *Mur.* loco sec. — V. 3. nomen urbis vel regionis excidisse videtur. — V. 4. ΠΡΟΤΕΡΟΝ. *Mur.* loco pr. προτέρων legendum esse sponte apparebat; et sic est ap. *Mur.* loco sec. ubi vitiose ΑΓΧΙΘΕΟΝ. *ut paucos veterum illorum virorum, qui diis erant proximi.* — V. 6. ΕΤΗΣΕΝ. *Mur.* loco sec. ΘΕΩΝ. Id. loco pr. ΘΕΟΝ. loco sec. — De quonam Alexandro hoc loco agatur, frustra, puto, inquisiveris, quum defuncti nomen tempusque, quo Inscriptio nostra facta fuerit, ignores.

47.

Παῖδά με τεθνειῶτα τεὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος Φιλίης,
πατρί τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἳ ..πορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην.

εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὔνομα τοὐμόν,
Ἔκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Παλλάς μοι μήτηρ, Ταΰγετος γενέτωρ·
ἑπτὰ δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας, εἴκοσί θ' ἡμέρας.

Apud *Gruterum* p. DCLXXXI. 4. *Fleetwood* p. 238. — V. 1. τεῇ videtur depravatum; non enim habet, quo referatur. Fortasse legendum:

παῖδά με τεθνειῶτ' ἀγαθὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

Certe ΑΓΑΘΗ non multum abest ab ΑΤ..ΕΗ, modo Α unum excidisse concesseris. — V. 4. verba obscuriora. De vestitu lugubri cogitandum videtur, δεινὴ ἄλγεσιν ἀμπεχόνη, *tristis amictus, quo luctum suum* i. e. *se ipsos lugentes vestiunt.* Sed tum legendum:

οἷς ἕπερον . . .

Caeterum junge ἀμπεχόνη ἄλγεσιν. — V. 5. Paulo rotundior fuerit oratio, verbis sic distinctis et emendatis:

οὔνομα τοὐμὸν
Ἔκλεκτος, τῷ ἐγὼ κικλήσκομαι.

48.

Παιδὸς μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανόντων,
κείροντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ·
Ψυχὴ δ' εἰς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὔνομα τοὐμὸν
Νήδιμος Ἰταλικῆς ἀδαὴς παῖς ἵμερος ὄντως·
οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἶτ' ἐγενήθην
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν
οὐκ ἀνάδραστον ἔχει ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
μοίρης ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος, εἵνεκ' ἐμεῖο,
αἰεὶ μνηστὸν ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

Est ap. *Murator.* T. IV. p. MMLXI. *Fleetwood.* p. 213. — V. 1. ΠΗΝΟΣ. *Murat.* ΠΑΙΔΟΣ dedi, quod ab illo proxime abest. Nec tamen inepte legeris cum *Fleetwoodio*, alias raro felici,

ϖηνῆος μὲν γενετῆρες . . .

ϖηνῆος, quod cum κλαίεσκον jungendum, voci ψυχὴ opponitur. Si παιδὸς verum est, hoc pendet a τύμβῳ. — Mox haereo in ἐπεί, ad quod, si revera sic scriptum est in marmore, τοῦτο subaudiri debet. Sed vide an fuerit:

ὃ τοι γέρας ἐστὶ θανόντων.

Homer. Ιλ. ψ. 9. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Et sic Odyss. ω. 189. et Ib. 295. κώκυσ᾽ ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπέοικεν, ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. — V. 3. ΕΒΗΙ. *Mur.* εἰς τὸ δίκαιον, pro εἰς τὸν οὐρανὸν, τὸν τῆς — δικαιοσύνης χῶρον. Hoc an alibi occurrat, nescio. — V. 4. ἀδαής. id quod νήπιος. *Bricherius* ap. *Murator.* *Adae Italicae* puerum nobis dedit, eumque *Fleetwoodius* sequitur Αδαης exhibens. — V. 5. νὺξ ἤμην. Cf. supra nr. 44. — V. 6. ΑΝΑΡΙΘΜΙΟΣ. *Mur.* quod graecum non est. Scripsi ἐναρίθμιος, quamvis nec hoc, sic absolute positum, sensum habet perspicuum. — V. 7. ἀνάδραστον quid significet, ignoro equidem. Num ab ἀναδραμεῖν, *qui reverti nequit*, quum semel cursum peregerit? — V. 9. ΤΑΤΤΑ ΕΠ. *Mur.*

49.

Πανσόφου ὀργὴν ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρᾳ
νῦν προςομιλήσας, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

Philostrat. Vit. Soph. L. I. 5. p. 486. οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον, Κλεοπάτρᾳ μὲν συμφιλοσοφήσαντα τῇ βασιλίδι, σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν

πανηγυρικὴν ἥρμοστο καὶ ποικίλην, γυναικὶ ξυνών, ᾗ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τρυφὴν εἶχεν· ὅθεν καὶ παρῴδουν τινὲς ἐπ' αὐτῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον· πανσόφου κ. τ. λ. Ad Philostratum auctor hujus parodiae accommodavit versus *Theognidis* v. 215. de polypo:

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

De Philostrato illo est Ep. *Crinagorae* XLIV. Animadverss. T. II. P. I. p. 416.

50.

Πατρίδος ἐκ Σμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον,
εἵνεκ' ἐμῆς ὥρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλά με Μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
ἥρπασε πὰρ φιλίων οὓς τοκέας ἐκάλουν.

Habet *Passione.* in Inscriptt. Class. XIV. 17. *Muratori* T. II. p. MLXXXII. *Ignarra* Comment. de Palaestr. Neapol. p. 286. unde id excitavit *Ruhnkenius* in Bibl. crit. T. II. p. 86. qui V. 3. πλῆσαι emendavit pro πλῆσαι. Quum tamen sic etiam simile vitium remaneat in V. 1. malui illud quoque retinere, quam incertam conjecturam recipere. Passim in Inscriptionibus seriorum temporum diphthongi reperiuntur ante consonantes correptae. Cf. *Animadverss.* T. III. P. II. p. 267. — V. 4. ΟΥΣΤΡΟΦΕΑΣ. *Mur.*

51.

Ποιητής, ἄθλων τε βραβεύς, αὐτός τε χορηγός,
σοί τόδ' ἔθηκεν, ἄναξ, μνῆμα χοροστασίης.
οὐκ ἀφανὴς Ἕλλησιν Ἀριστείδης ἀνέθηκε,
μύθων ἀενάων κύδιμος ἡνίοχος.

Aristides Orat. Sacra IV. T. I. p. 331. quum decem choros suis sumptibus constituisset, quibus ipse cantica scripserat, ἔδοξει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν, ἅμα μὲν τῷ θεῷ χαριστήριον, ἅμα τε μνημεῖον τῶν χορῶν, οὓς ἱστήσαμεν. Καὶ ἐμοὶ μὲν παρεσκεύαστο ἐλεγεῖον τοιονδί· ποιητὴς κ. τ. λ. . . . τοῦτο δὲ ἐπιγράφειν ἐδόκουν, καὶ τὸ ἀνάθημα ἀναθήσειν ὡς δὴ Διΐ. — V. 4. ἡνίοχος. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 244, Tom. III, P. II. p. 150,

62.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐγὼ μὲν
  ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπισκοπίην·
νηλειὴς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας
  αἴδεω μαρ . . . . . . ὑπὸ σκοτίην·
πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' οὖσαν,
  ἔστε δέ με τριτάτην ἤματος ὀλλυμένην·
ὦ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο,
  νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμος εἷλε τύχῃ.

Vitiosissime hanc inscriptionem edidit *Maffei* in Museo Veron. p. 61. qui quomodo eam legerit et intellexerit, ex latina ejus interpretatione apparebit, quam ut mecum mireris adscribam:

In cippo nomen sculpserunt: en Glycerena
  Aeli dicta fui, dicta et Epeschatia:
Me Rhenea suo, vix cognita terra, recessu
  Excepit, Ditis dum feror ad tenebras.
Viginti atque duos quum agerem annos, tertia patrem
  Orbavit, Parca fila secante, dies.
O qui me amissa, mater, fraterque doletis,
  Morbus me et fatum, et sors domina abripuit.

Maffei lectiones cum hac ejus versione repetivit *Bo-*

nada T. II. p. 315. nihil de suis addens. — V. 1. ΕΠΩ ΜΕΝ. *Maff.* — V. 2. ΛΕΙΠΟΝ ΕΠΕΣΧΑΤΙΗΝ. *Id.* Lenissima mutatione scripsi ΛΕΙΠΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΙΗΝ. tribus literis leviter correctis, inter quas nulla est, cujus non frequentes permutationes in marmoribus occurrant. ἐπισκοπίη autem idem esse videtur, quod ἐπισκέψεως, *adspectus.* — V. 3. ΡΗΝΕΙΗΣ. *Maff.* quod in νηλειῆς mutavi. — V. 5. Non raro quidem in marmoribus versus occurrunt hypermetri; hunc tamen ex duobus versibus conflatum suspicor, omissis iis, quae post Δημοσθένεος ab auctore fuerunt posita. Certe verba: πατρὸς μὲν Δημοσθένεος bene hexametrum incipiunt; reliqua: ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' οὕνεκ exitum hexametri constituunt. In omissis nomen patriae matrisque commemorari potuit. — V. 6. ΤΡΙΤΑΙΗΝ. *Maff.* quod in τριτάτην mutavi, versu jubente; sed sensum verborumque structuram non tam facile extrico quam Italus editor. τριτάτη fuisse puto, subaudito ὥρᾳ. ut ap. *Homer.* Od. δ. 447. πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν. Ep. ἀδ. CCCXLI. ἀθάνατοι λούονται ἀνοιγομένου βαλανείου, Πέμπτῃ δ' ἡμίθεοι. quae cum similibus excitat *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 576. s. — V. 8. ΑΚΩΛΥΤΤΩΙ ΜΟΡΣΙΜΟΛ. *Maff.* ἀκωλύτῳ in metrum peccat; nec tamen tentandum esse videtur.

53.

Σμικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρ', ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα, τῶν ὅδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἁρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρὶς μάκαρ κλείζεται,
οὕνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἃ χρὴ νοεῖν.

A *Galando* Athenis descriptum epitaphium edidit *P. van Spaan.* in Dissert. de Antiphonte Oratore in

Reiskii Oratt. Attic. T. VII. p. 802. — V. 1. ΑΝΔΡΑ. *Marm.* Verba ἐπεὶ δῶρα M. μέγιστον illustrant laudem Harpocrationi tributam, οὐ σμικρόν: non parvus erat, quippe qui Musarum donis splendebat, quae omnium maxima. — V. 3. ΚΑΕΙΣΕΤΑΙ. *Marm.* quod *Ruhnkenius* una littera mutata emendavit. — V. 4. οὕνεκ' ἦν. Similiter de *Antiphonte Thucydid.* L. VIII. p. 545. Ἀντιφῶν ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἃ ἂν γνοίη εἰπεῖν.

54.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο Φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
  Ἱπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοΐης.

Ex Marmore in Museo Ducis Nojae primum est editum in Actis litterariis Florentin. an. 1763. et in *Ignarrae* Comment. de Palaestr. Neap. p. 167. qui verba male distinxit, δεῖ μὲν exhibens. Nos sequuti sumus *Ruhnkenium* in Bibl. crit. T. II. P. I. p. 83.

55.

Σοί, Παιῆον ἄναξ, Ἀσκλήπιε, τήνδ' ἀνέθηκεν
  εὐξάμενος στήλην λαϊνέην ὁ Βάλης·
νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω βαρυαλγέος· οὕνεκα τῶν πρὶν
  ὧν πάθον, ἰαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν.
τοῦ δ' αὖ μέλλοντος λοιποῦ βίου ὃν . . . .

Apud *Gruter.* p. MLXXIII. 4. — V. 2. CTHΛΛHN et V. 3. ΕΙΑΘΕΙΣ ΕΞ. *Grut.* Utrumque emendavit *Valken.* in Not. ad N. T. p. 330.

56.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος ἵππου.
α. τί δ' ὄνομ'; β. Εὐθύδικος· α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
α. ποσσάκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκι· α. τίς δ' ἔλαέν μιν;
β. κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων.

Edidit *de Guasco* in Titulis Musei Capitolini p. 42: *Visconti* Osservazioni sopra due Mosaici antichi istoriati in Parma. 1788. *Villoison.* Mag. encycl. an. VII. T. II. p. 450. — V. 3. ΕΣΤΕΦΘΗΣ. *Marm.* quod ad mentem editorum emendavi. In fine versus ΕΛΑΣΕΝ scribendum suspicor; certe Σ ante simillimam literam facile omitti potuit. — Sed in medio versu vehementer laborat metrum, ibique praeterea malles certum victoriarum numerum significari. — V. 4. ΚΡΕΣΣΕΝΟΣ. *Marm.* Tentabat *Visconti* Vir cl. *κοίρανός οἱ Τίμης Κρῆς γένος ἡμιθέων.* quod metrum non patitur. Qui *κρέσσονος* emendavit *Villoisonus*, *κοίρανος* de *imperatore* interpretatur, quo admisso, apparet, quam apta sit sequens exclamatio: *O ſortem praestantiorem sorte semideorum!* Sepulcris equos ab Imperatoribus ornatos fuisse, apparet ex *Spartian.* Vit. Hadri. c. 20. *Capitol.* Vit. Veri c. 6.

57.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, κἀμ' ἐλέησον
νηπίαχον κούρην ἔνδοθι κρυπτομένην·
τέτρατόν ἐστιν ἐμοὶ ζωῆς ἔτος, ᾗ μ' ἀνέθρεψεν
θάψ. . . . .

Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. ubi V. 1. ΣΤΕΣΟΝ et ΛΑΚΡΥΩΝ. in fine versus desideratur N.

— V. 2. ΗΠΙΑΧΟΝ ΕΟΥΡΗΝΕΝΤΘΟΝ. In ultima voce Υ describentis errore videtur additum, qui fissuram in marmore pro littera habuit; ΔΙ ut saepe pro Ν habitum. — V. 3. ΤΕΠΡΑΤΟΥ ΕΣΤΙΔΕΜΟΙ et ΕΤΟ (in fine lineae) ΗΙΛΑΝΕΘΡΕΥΣΕΝ. Post ΘΑΨ, in qua syllaba Inscriptio terminatur, habentur haec in nova linea:

ΙΤΟΥΝΟΝ
ΗΝ

58.

Δομιτίου Φαίδρου

Τὴν σὴν εὔνοιαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, λαλοῦντες
ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε παυσόμεθα.

Apud *Pocock*. Inscr. ant. p. 64. nr. 10. ubi V. 1. ΚΑΛΟΥΝΤΕΣ.

59.

Τῇδε Ἀλεξάνδρεια κόρη πρόπολος Διονύσου,
κιστοφόρος τε θεᾶς Νειλώτιδος Ἴσιδος ἁγνῆς,
*εἴκοσι δὶς *πληρώσασα χρόνῳ κεῖται λυκαβάντων.*

Ex marmore fracto et mutilo dedit *Gori* Inscr. T. I. p. 373. et sine diversitate lectionis *Murator*. p. CLXXVIII. 3. — V. 1. ..ΔΕ. unde *τῇδε* feci. — V. 2. ..ΣΤΟΦΟΡΟΣ. quod *Murat*. *κιστοφόρος* interpretabatur; *Salvinius* *παστοφόρος*. — ΕΙΣΙΔΟΣ. *Marm*. — V. 3. ΙΚΟΣΙ. In *πληρώσασα* errorem esse marmorarii nullus dubito. Lege:

εἴκοσι δὶς πλήσασα χρόνον κεῖται λυκαβάντων.

60.

Τήνδε πόλιν τὸ πάροιθεν ἀγακλειτήν περ ἐοῦσαν,
τείχεσι μαρμαίρουσαν ἐϋστεφάνοις ἐνὶ πύργοις,
καὶ χάρισιν βρύουσαν ὅσαι πτολίεθρον * εξζ.
* εὔτοον, εὐράγυιαν, ἐρίδρομον, εὐλοέτειραν,
. . . ἀλλ περιμάχητον, ἰδὲ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
χεὶρ ὀλοοῖο χρόνοιο διέσπασεν, ἠΰτε νεβρὸν
πόρδαλις ἄγρια, ... ἔβαλλε δέ μιν κατὰ γαίης,
γρηΐ δ᾽ ἐθήκατό μιν πάντ᾽ εἴκελον ἰσχνοπαρείῳ,
κάλλος ἀμαλδύνασα καὶ ἀγλαΐην ἐρατεινήν·
Ἀλλὰ Ῥώμης κοίρανος ὁπλότερος Ἰωάννης,
παῖς, Δουκοφύτων ἐρικυδῶν βασιλήων
οἰκτείρας μογέουσαν ἀποφθιμένην τ᾽ ἐλεαίρων,
γῆρας ἀπέξεσεν, ἠδ᾽ ἀκμῆτα τεύξατο γυῖα,
πυκνά τε . . . . . . παρῆα, καὶ ἄψεα λυγρὰ τονώσας,
θήκατο κουριδίην ἀπὸ γρηὸς πεντακορώνου·
τόνδε τε καὶ βασίλειαν, ἄνα χθονὸς ἠδὲ πόλοιο,
κάλλιμον, εὐπατέρειαν, ἐπήρατον, εἶδος ἀρίστην,
ὄψιν ἐπιίκελον Χαριτέσσιν λευκοπαρείοις,
φυὴν θ᾽ ὑψικόμοισιν ἐϊσκομένην κυπαρίττοις,
θείης ἐς λυκάβαντας ἀπειρεσίους συναγάσσειν.

Edidit hanc inscriptionem, supra portam arcis Smyrnae positam, *Pocock*. in Inscriptt. antiqq. p. 26. *Chandlerus* p. 5. nr. XIII. Passim eam feliciter emendavit V. D. in Novis Actis Erudit. an. 1753. p. 595. quem *Reiskium* esse suspicor; cujus vestigia pressit *Buttmannus*, vir acutissimus, ex cujus schedis eam ſere totam emendatam dedimus. — V. 1. τὸ ante πάροιθεν desideratur ap. *P.* et *C.* Restituit *Chandl.* Lipsiensis criticus omisit. — ΑΓΑΚΛΥΤΤΗΙ. *P. C.* ἀγακλει-

τήν. *Buttm.* V. 2. ΝΑΡΗΑΙΡΟΤΣΝ. *P. C.* μαρμαίρουσιν. *Lips.* μαρμαίρουσαν. em. *Chandl.* et *Buttm.* — ΕΥΣΕΦΝΟΙΣ ΕΝΙ. *P. C.* εὐστεφάνοις ἐνὶ κ. *Lips.* et *Buttm.* εὐστεφάνοισί τε κ. *Chandl.* sine necessitate corrigit: *fulgentem moenibus quae turres corona cingunt.* ἐνὶ in talibus abundat. *Philipp.* Ep. XXXI. ἡ πάρος εὐκτεάνοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα. — V. 3. In exitu versus Lips. litteras ΕΞΖ mutat in ἄεξον, probante *Chandlero;* perperam. Nec tempus verbi verum, nec πτολίεθρον in generali sententia ferri potest. Hinc *Buttmannus* corrigit: πτολίεθρα νέμουσιν. In re incerta depravatam lectionem in textu servavi. Mihi in mentem venerat;

ἅσαι πτολίεθρ' ὀνίνουσιν,

Quum litterae ONE sint in lineae fine, syllaba OY excidisse videtur; Ξ autem et Σ in marmoribus sibi simillima: *Gratiis abundantem, quae urbes juvant* i. e. *ornant.* — V. 4. ΕΥΤΟΟΝ ΕΥΑΓΓΑΝ ΘΡΙΔΟΜΟΝ. *P.* et *C.* εὔστοον, εὐρυάγυιαν. *Lips.* et *Chandl.* probante *Buttmanno*, ut significetur urbs *porticibus instructa*; quod cum reliquis ejusdem urbis laudibus bene conveniret, modo constaret de vocabulo. Quamquam nec εὐλοίτηρα, *balneis exornata*, alibi occurrit. Mihi tamen in ΕΥΤΟΟΝ ob similitudinem litterarum T et Ϲ, ΕΥϹΟΟΝ latere videbatur, *urbem salubritatis eximiae.* — ἱρίδομον corr. Lips. quod nec metro convenit, nec sensum habet expeditum; ὀρίδρομον. *Chandl* vertens, *in monte sitam.* *Buttm.* εὔδρομον. Hoc recepi. Cum vicis, balneis, fortasse etiam porticibus, *curricula* in gymnasiis commemorari debebant. Facit huc inprimis *Aristides* Orat. in Smyrnam T. I. p. 232. λουτρὰ μὲν γε τοσαῦτα, ὥστε ἀπορήσαις ἂν οὗ λούσαιο· δρόμοι δὲ ἁπάσης ἰδέας. . . . . κρῆναι δὲ καὶ πηγαί, κατ' οἰκίας τε καὶ πλείους ἢ κατ' οἰκίαν· καὶ στενωποὶ ἀντ' ἀγορῶν κ. τ. λ. — ΕΥΛΟΕΤΑΙΡΑΝ. *P. C.* εὐλοίτειραν. *Lips.* et

Buttm. vocabulum, ut videtur, a versificatore fictum. *Chandl.* correxit: ἔρκος ἑταίρων, parum probabiliter. — V. 5. Ante ἁλὶ syllaba excidit in Marm. quamvis Lips. non dubitavit ἁλὶ περιμάχητον in versus initio ponere. *Chandler.* ἀμφιμάχητον ἀεὶ τῇδε χθονί. Infeliciter. ἁλὶ et χθονὶ sibi opposita esse, in oculos incurrit. Sic fere *Paul Sil.* Ep. LXII. de horto ad maris litus sito: ἐνθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος Νύμφαι νηϊάδες, νηρεΐδες, ἁδρυάδες. Cf. Agath. Ep. XLVI. *Aristid.* T. I p. 238. de urbe Cyzico: καὶ τὰ μὲν ἐκ γῆς τε καὶ θαλάττης τῇ πόλει τοιαῦτα, ἀλλήλοις ἐφάμιλλα. — Ut versum impleret, *Buttm.* scripsit: τὴν ἁλὶ ἀμφιμάχητον. Retinui περιμάχητον, quo hiatus vitatur. In longiore vocabulo prioris syllabae productionem sibi licere existimavit auctor, qui etiam V. 18. in ἐπιίκελον prius ῑ eandem ob causam produxit. — V. 6. διέσπασεν. Sic scripsi cum Lips. cujus emendationem *Chandl.* probavit et *Buttm.* In marm ΛΙΕΙΗΛΙΗΝ. quod quamvis primo adspectu ab illo, quod posuimus, immane quantum abhorrere videtur, nihil tamen confido repertum iri, quod propius accedat, quam ΔΙΕΣΠΑΣΕΝ. De ΔΙ pro ΛΙ dubitari nequit; jam Σ, in marmoribus C scriptum (vide supra ad Nr. 18.) facile transversis illis lineis deletis, in I transire potuit, ut etiam in Γ et Τ; Η denique prius in Π, alterum in Ε mutatum non majorem habet difficultatem; quum utriusque permutationis plurima exempla extent. Jam διέσπασεν ad sensum unice aptum. *Eurip.* Bacch. 339. ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἃς ἐθρέψατο διεσπάσαντο. *Isocr.* in Busir. c. 16. Ὀρφεὺς δὲ... διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν. *Lucian.* Bacch. 2. T. VII. p. 305. διηρπάσθαι ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπάσθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα. — V. 7. post ἄγρια aliquid excidit: θυμὸν supplevit *Chandl.* probante *Buttmanno.* Mihi scribendum videtur:

πόρδαλις ἀγριόθυμος.

ΒΑΛΕ. *P. C.* pro ἔβαλλε. — V. 8. ΤΡΗΙΔΕΜΙΝΘΗΚΑΤΟ ΠΑΝΙΚΕΛΟΝ ΙΧΝΟΠΑΡΟΩ. Sic *Chandl.* in Mss. Ap. *Poc.* est ΛΙΟΗΑΡΟΩ, omissis litteris ΝΙΧ. Una voce transposita *Chandlerus* hunc versum sic restituit, ut nos dedimus, nisi quod ἴκελον dedit. — V. 9. ΑΗΑΛΑΤΝΑΣΑ. *Poc. Ch.* ἀπαλλύνασα. *Lips.* et *Chandl.* et hic quidem vertens: *pulchritudinem cum attrivisset.* Feliciter *Buttm.* ἀμαλδύνασα. *Julian. Aeg.* Ep. IV. Λαΐς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν. — V. 10. Hic et sq. versus, ob nomina propria fortasse, vehementer elumbes; sed, ut mihi quidem videtur, non solum auctoris, sed etiam marmorarii culpa. In ἀλλά posterior syllaba produci potuit sequente ῥ, cujus licentiae exempla quaedam etiam in cultissimis Anthologiae Epigrammatis reperiuntur. Sed quid impedit corrigere:

ἀλλ' ἄρα Ῥώμης....

ubi vides, quam facile ΡΑ ante ΡΩ omitti potuerit. Nomen Ἰωάννης eundem locum occupat in hexametro *Maximi Planud.* ap. *Bandur.* Imper. Orient. L. VII. p. 175. ἦ γενέτης μὲν ἔην Κωνσταντινουζηνὸς Ἰωάννης. — V. 11. Ut versui succurreret *Chandlerus:* παῖς μὲν Δ. et καὶ βασιλ. scribendum existimabat. Neutrum bene. Post παῖς, quod est in fine lineae, aliquid excidisse, valde est probabile. Tum in ἐρικυδῶν marmorarii errorem aut describentis esse suspicor. Versus bene haberet, si legeretur:

παῖς ὢν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν βασιλήων.

Fac in marmore fuisse: Ε.ΡΙΚΑ...ΩΝ, mediis litteris deletis, is qui hanc Inscriptionem descripsit, existimare poterat ΕΡΙΚΥΔΩΝ fuisse scriptum. Hoc sane probabilius, quam auctorem, qui reliqua satis bene concinnavit, se in hoc versu tam turpiter dedisse. —

ΒΑΣΙΛΕΩΝ. *Poc. Ch.* — V. 12. ΗΟΓΕΝΟΣΑΝ. *Poc. Ch* quod in μογέουσαν eleganter mutavit V. D. in Actis Erud. quem *Chandlerus* sequitur. In fine vers. Ε-ΤΛΕΕΡΩΝ. *Poc. Ch.* ἑκαιέρων cum Lipsiensi critico emendavit *Chandlerus.* Verius *Buttm.* τ' ἐλεαίρων, una littera transposita altera leviter immutata. — V. 13. ΗΛΑΜΗΤΑ. *Poc. Ch.* quod Lips. emendavit, qui τεύξατο tamen intactum reliquit. Ut versui succurreret, ἐτεύξατο scripsit *Chandlerus, Buttmanno,* probante. — V. 14. ΠΤΚΝΑ ΤΕ ΠΑΡΗΙΑ. *Poc. Ch.* πυκνά τε κάρηνα. corr. Lips. vertens: *capiti et trunco robur identidem ingerens.* πυκνά τε μακρὰ παρειά. *Chandlerus longis genis et laxis nervis intentis;* uterque inepte. πυκνώσας suspicatur *Buttm.* quod cum τενώσας bene conspirat, et epitheto V. 8. ἰσχνοπαρείῳ praeclare respondet. Fortasse tamen lacuna fuit in marmore sic implenda:

πυκνά τε ΘΕΙΣ ΤΑ κάρηνα.

Sensu nihil diverso. — V. 15. ΓΡΑΟΣ. γρηὸς emendavit *Buttm. cum Chandlero.* — πεντακοράνου. Cf. ad *Lucillii* Ep. XXXI. Animadverss. T. II. P. II. p. 461. — V. 16. ΒΑΣΙΛΕΙΑΝΑΧΘΟΝΟΣ. *P. C.* βασίλειαν ἀνὰ χθ. Lipsiens. vertens: *Hunc igitur et Augustam, mulierum tam hic quam in coelo reginam.* Inepte. Rectius *Chandlerus:* τόνδε τε καὶ βασίλισσαν, ἄνα χθ. *rex terrae et coeli.* At βασίλειαν cur mutaretur causa non erat. Syllaba AN fortasse a describente omissa. — V. 18. ἐπίεικελον. de quantitate vide ad v. 5. Apud *Homerum* ἐπιείκελος frequenter occurrit. ὄψιν ἐπίκελον ἦν. *vultu similem suo Gratiis.* *Chandlerus*, male. — ΧΑΡΙΤΕΣΣΙΛΩ..... ΚΟΠΑΡΕΙΤΟΙΣ. *P. Ch.* λευκοπαρείοις emendavit *Lips. Chandl.* Aliud quid in marmore fuisse suspicatur *Buttmannus.* — V. 19. κυπαρίττοις. Cf. *Theocr.* Eid. XVIII. 31. ubi Helena cum κυπαρίσσῳ comparatur. Ob hunc locum fortasse V. D. in Act.

Erudit. p. 596. hoc carmen de *Homero* et *Theocrito* colores ducere scripsit. Idem addit haec: „Laudat hoc carmen *Joannem* de gente *Ducarum*, Imperatorem, arcis Smyrnae urbisque instauratorem; illum nempe *Joannem Angelum*, *Theodori Angeli* filium, qui A. 1224. in usurpatione tituli Imperialis obiit, de quo vide *Du Cangii* Famil. Byz. p. 207. Carmen hoc illustrat locus *Michaelis Ducae* fine Capitis VII. ubi commemorat πολίχνιον τῆς Σμύρνης τὸ κείμενον ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους, ὅπερ φρούριον ἐτύγχανεν ἀκρόπολίς ποτε τῆς παλαιᾶς καὶ διεφθαρμένης Σμύρνης ἀνακαινίσας αὐτὸ προλαβὼν ὀλίγοις ἔτεσιν Ἰωάννης ὁ Δούκας βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ad quem locum ait *Ismael Bullialdus* anno 1646. vidisse se illam arcem; sed de inscriptione nostra nihil memorat."

61.

Τηνάτῳ τόδε σᾶμα τὸ λαϊνὸν ὤπασ' ὁ δᾶμος,
ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἀνὴρ Ἰθάκᾳ,
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· παιδὶ δὲ τιμὰν
ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Edidit *Pocock*. in Inscr. antiqq. p. 42. multis cum vitiis, quae tollere conati sumus. V. 1. ΤΗΝΩΤΟΙ et ΛΑΙΝΟΝ ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ. Hinc *Buttmannus* in litteris ad me datis, tentabat: ὦρσεν ὁ δᾶμος. Mihi ὤπασε propius accedere videbatur ad litterarum in marmore ductus. Ep. ἀδ. DCCVII. 5. χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις. — V. 2. ΠΡΑΤΟΣ . . ΕΝΕΤΗΘΑΚΑΙ. πρᾶτος ἀνὴρ scripsi. Alius fortasse mallet: Τηv. *Buttm.* ἔγεντ' Ἰθ. — V. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. In his litteris τιμὰν latere, vix est quod dubites; sed hoc vocabulum non suo loco positum esse,

syllabarum modus docet. Quod an marmorarii culpa factum sit, an editoris, difficile dictu fuerit. Mihi in tanta, qua Pocockianum opus exscriptum est, negligentia, alterum hoc videtur probabilius.

62.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακὸς ταχύποτμος,
ἄμφω θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
κεῖμαι δ' ἐξαέτις, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλε
τεῦξεν, νικήσας πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι, Δομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

Pessime corruptum edidit *Muratori* T. III. p. MDCCXLIV. 5. et post eum *Amaduzzius* in Monum. Matthaeiorum. T. III. emendatius *Ignatius Raponus* in libello peculiari Veletris edito an. 1788. ex quo hoc epigramma repetivimus in Animadverss. T. III. P. II. p. 276. — V. 1. Τύχη. nomen proprium ap. *Hesiod.* Theog. v. 360. et in Inscr. ap. *Pocock.* P. 24. nr. 19. — CEHEIPEN. *Mur.* — V. 3. KAIMAI ΔΕΞΑΕΤΗΣ. *Mur.* et ΟΩΜΑΤΙΤΗΔΗΝ. Eodem errore olim dehonestabatur Ep. ἀδ. DCLI. 5. ἥ μ' ἔτει ἤματι τῆλε (sic Cod. Vat. Vulgo τῷδε.) ubi legendum esse docui:

ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἀτίτηλε.

V. 4. ΝΕΙ....ΑΝΤΑΣ. *Mur.* — V. 5. ΑΝΘΕΩΠΟΙΕΙ ΟΜΕΣΤΡΙΟΣ. *Mur.* quod in ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ mutandum existimaveram (Animadverss. T. III. P. II. p. 247.) antequam meliorem *Raponi* lectionem haberem cognitam. — V. 6. ΛΟΥΛΟΣΥΝΗΝ ΕΞΑΡΑΓΕΝ. *Mur.*

63.

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
    μηδαμὰ κοιμίσσαι διψαλέην ὀδύνην.
καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
    αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

Lucian. de Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. Ἐπίγραμμά τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως· ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν παρὰ τὴν ἠϊόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσματι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον· κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μέν τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι δῆθεν· τὸ θηρίον δὲ, τὴν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδί, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ . . . γεγράφθαι δὲ πρὸς τοὐπίγραμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν· τοῖα παθόντ' κ. τ. λ. Ad rem conſer inprimis *Nicandri* Ther. v. 334. sqq. — αἴθοπος ἰοῦ. *nigrl veneni.* *Virgil.* Aen. L. IV. 514. Auctor παρῳδεῖ Homericum αἴθοπα οἶνον. — V. 2. κοιμίσσαι scripsi, ut metrum constaret, pro κοιμίσαι.

64.

Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
    ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆες Δόρκων καὶ Χαρμύλος· ἔφθιτο δ' ὡνήρ,
    ὤνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

Apud *Athenaeum* L. X. p. 436. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων· (ἄδηλον δὲ εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας) ὡς τὸ

ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων. Ad hunc locum *Casaubonus*: „Epigramma, quod narrat Deipnosophista, *tu-„mulo potatoris Arcadionis fuisse insculptum*, qua-„tuor versibus, Excerptorum auctor in duo contra-„xit, hoc modo:

„τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
„ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

„Non est autem χανδὴ κύλιξ, *poculum ore hiante hau-„stum*, ut fingit vir doctus: sed *magnum et capax*. „Hesychius χανδὸν explicat πολύν.“ In Appendicem Anthologiae relatum Epigramma a *Stephano* p. 510. — V. 2. ὄρθωσαν. edd. et Cod. A. Causa non erat, cur augmentum tolleretur — V. 3. ἔσβη δ' ὡ'νήρ. Vulgo. Ubi quum copula deesset, *Casaubonus* emendavit: ἔσβη ὁ δ' ὠνήρ. quo hujus loci vitium non tollitur, sed augetur. Ex lectione Codicis A. ἔφθη δ' *Schweighäuserus* optime restituit, quod a poeta scriptum esse nullus dubito: ἔφθιτο δ' ὡνήρ. Saepenumero confusae litterae H et IT. — V. 4. ἄνθρωπε viator appellatur, lectorve, ut ap. *Leonid. Tar.* Ep. LVII. 8. LXIV. 10. LXX. 1. — ζωροποτεῖν passim occurrit ap. poëtas epigrammatarios; sed in χανδῆς haerebat *Schneiderus*, qui in Lex. L. Gr. V. χανδόν, scribendum suspicatur:

ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος.

65.

Τρεῖς γράμμας ἐπὶ πέντε τομαῖς εὑρὼν ἑλικώδεις
Περσεύς, τῶνδ' ἕνεκα δαίμονας ἱλάσατο.

Editum in *Atti dell' Accademia Italiana di Scienze, Lettere ed Arti*: Livorno. 1810. T. I, p. 135. Cf. *Götting. Anzeigen.* an. 1811. p. 860. unde sumsi

Pro ἑλικώδεις editum τὰς σπειρικὰς a *Petro Ferrono* in Excursu crit. in Eratosth. Epigr. geometr. l. c. Sed in Codice invenit ἑλικώδεις; cujus lectionis illud interpretamentum est. — V. 2. Scr. ἔνεκεν.

66.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλποισι τραφέντα,
οὔνομα μὲν Πτολεμαῖον· ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
πενταέτης δ' ἱκόμην Ἄϊδος δόμον· οἱ δὲ γονεῖς με
μύρονται κενεαῖς ἐλπίσι τειρόμενοι.
ὦ γονέες, τί μάτην κενεῷ προςψύχετε τύμβῳ;
Μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

Edidit *Chandler* in Inscr. p. 18. nr. LII. In marmore singuli versus divisi in duos, et in linearum initio ac fine litterae omissae sunt, quas *Chandlerus* ex conjectura supplevit. Sic V. 1. ΜΒΟΣ ΜΕΝ ΚΡΤ ΕΙ. Tum ΚΟΛΠ.... ΓΡΑΦΕΝΤΑ. ἐν κόλποις, parentum sc. Dura ellipsis; nisi fortasse pro ΤΟΝ ΕΝ legendum ΓΟΝΕΩΝ, δισυλλαβῶς. V. 2... ΝΟΜΑ et ΠΤΟΛΕ...ΟΝ. V. 3.. ΙΤΑΕΤΗΣ et ΑΙ..ΗΣ ΔΟΜΟΝ. In fine ΜΕ excidit. — V. 5. προσψύχετε. Hoc verbum, quod *adspirandi* significationem habere debuit, vix alibi occurrit. Sed inesse ei teneri amoris vim, ita ut *se adplicare, complecti*, significet, suspicari possumus ex cognato περιψύχειν, quo *Alciphron* utitur L. III. 59. περιψύχεις τὸν σὸν Ἄδωνιν. L. I. 39. τὸν Ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. Vide tamen, an non scribendum sit: τί μάτην κενεῷ προστήκετε τύμβῳ· pro προστετήκατε.

67.

* * * * *

Τῶνδ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὔχομαι εἶναι,
μάντις ἀπ' ἰσοθέων αἷμα Μελαμποτιδᾶν.

Pausan. L. VI. 17. p. 494. Statuae Eperasti, Theogonii filii, qui ὅπλῳ νίκην reportaverat, Epigramma erat insculptum, ex cujus postremis versibus apparet, Eperastum illum vatem fuisse e Clytidarum familia. Nam Clytius, Alcmaeonis filius, Amphiarai nepos, genus referebat ad Melampum, Amphiarai abavum.

68.

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοιχομένῳ συνομεύνῳ
'Αβασκαντὶς γαμετὴ μνημοσύνης ἕνεκεν.

Edidit *Sirmond.* ad *Sidon. Apollin.* L. IX. Ep. 16. p. 103. Hinc *Reinesius* Synt. p. 756. *Fleetwood* p. 228. 3. Nomen mulieris depravatum videtur.

69.

Ὧδ' Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπιείκελος ἀνὴρ,
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκιμος Σερούϊλιος, εἰς ἔτη ἐλθὼν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

Inventa inscriptio in via, quae Neapoli Nolam ducit, cum praefatione:

D. SERVILI D. L. APOLLONI
MEDICI SERVILIA D. L.
AMBROSIA FECIT PATRONO
SVO ET SIBI ET SVIS.

Ex Capacii Historia Neap. protulit *Sponius* Misc. erud. antiqu. p. 143. nr. 11. — V. 3. ΕΙΔΕΤΗ. *Sp.* V. 4. Ineptum additamentum, ὡς ἔλεγον, ut et που,

versus implendi causa additum. Sed reliqua etiam in hoc epigrammate jejuna sunt et inepta.

* * *

Inscriptiones quaedam colosso Memnonis insculptae, editae a Pocockio in Itiner. T. I. tab. XXXVIII. et in Inscr. ant. p. 81 — 94.

70.

Ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον,
Βασιλέως ἑῴου εἰκόν' ἐκμεμαγμένον.
Φωνὴ δ' ὀδυρμὸς ἦν πάλαι μοι, Μέμνονος
τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
ἄναρθρα δὴ νῦν κάσαφῆ τὰ φθέγματα
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

Tentavit hoc Epigramma *Leichius* in Carm. Sepulcr. p. 83. sq. maximam partem infeliciter; cujus commenta, novis peccatis aucta, repetivit *Jablonski* in Synt. de Memn. Sect. III. p. 99. *Pottius* denique in *Veltheims Aufsätzen*. T. II. Ipse eam examinavi in Comment. de Memnoniis *in den Denkschr. der Münchner Acad. der W.* an. 1809. p. 39. sqq. V. 1. ἔθραυσε. Sic narrabant. Cf. *Pausan.* L. I. 42. 2. p. 161. ed. *Fac.* et quae nos de hac re diximus l. c. p. 30. not 87. — V. 2. ΒΑΣΙΛΕΟΣ Ε ϽΟΥ. *Poc.* quod varie tentant. Nos ἑῴου scripsimus cum *Pottio*, qui ipse huic conjecturae non justum statuebat pretium. *Philostrat.*

Vit. Apoll. L. VI. 4. p. 233. θύσαντες οὖν Ἡλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠῴῳ Μέμνονι..τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἴθειν καὶ θάλπειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες. — V. 3. ΟΛΤ ΜΟΣ ΗΛΙ. Poc. ὀδυρμὸς ἦν etiam debetur sagacitati Pottii. Cf. Philostr. Imagg. I. T. p. 773. Callistr. Stat. IX. p. 901. — V. 4. ΤΟΟΣΑ. Poc. γοῶσα emendavit Leichius. — V. 5. ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΤΝ ΙCΑΙΑCΑΦΗ ΤΑ ΦΟΒΓΓΜΑΤΑ. Poc. ἄναρθρα δὴ νῦν. feliciter eruit Pottius; καὶ ἀσαφῆ Leichius, ubi notanda similitudo litterarum K et IC, cujus plura in marmoribus exempla extant. Sic in Inscr. Pocock. p. 33. Sect. II. 10. ΛΕΙΟΣ ΕΑΤΤΩ ΚΑΙ ΤΟΙCΔΙΟΙC, certa emendatione scribendum: ἑαυτῷ καὶ τέκνοις, ubi nihil a nobis neque additum neque detractum, sed distractae tantum lineae conjunctae. Saepe autem marmorarii, quod etiam librarios fecisse constat, syllabas aut elidendas, aut cum sequentibus contrahendas plene scribebant; unde h. l. καὶ ἀσαφῆ pro κἀσαφῆ. Rem ipsam illustrat Lucian. in Philops. §. 33. ἐπεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθών, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα... ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν κ. τ. λ. V. 6. ΛΕΙΤΑΝΟΝ ΤΤΧΗΣ. Poc. In his verbis emendandis omnes, qui hanc inscriptionem tractarunt, naufragium fecerunt, quamquam una tantum littera leviter depravata esset. Scripsi λείψανον τύχης, quo nihil verius. Qui olim clara voce matris ortum et occasum celebraverat, nunc autem nonnisi fractam et inarticulatam vocem edebat, ei τῆς πρόσθε τύχης λείψανον relictum esse, recte dici poterat.

71.

Ἔκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πόβλιος Βαλβῖνος
φωνὰς τὰς θείας Μέμνονός ἢ Φαμενώφ·

ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατᾷ βασιληΐδι τῇδε Σαβίνᾳ·
ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἦρχε δρόμον.
κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτῳ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ·
Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.
εἰκοστῷ πέμπτῳ δ' ἄματι μηνὸς Ἄθυρ.

Pauca in hac Inscriptione recte legebat *Leichius* p. 84. plurima feliciter restituit *Dorvill* ad *Charit.* p. 531. cujus lectiones exhibet *Jablonski* p. 90. Exposui in Comment. supra laudata p. 57. s. — V. 1. ΠΤΛΙΟΤ BALBINI. *Poc.* V. 2. ΦΩΝΑ. φωνάς. *Dorv.* emendavit. Φαμενῶφα appellatum ſuisse Memnonem constat ex *Pausania* L. I. 42. p. 161. — V. 3. ΤΜΟΙ et ΤΤΙΔΕ. ὁμοῦ et τῇδε debemus iterum *Dorvillio.* Malles ſortasse τᾷδε, quum totius epigrammatis character sit doricus. — V. 4. ΠΡΩΤΑΕΛΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ. *Poc.* πρώτας ἅλιος ἔσχε δρόμον. *Dorvill.* Mihi ἦρχε δρόμον, ut propius ad marmoris accedens vestigia, verius videbatur. — V. 5. ΚΟΙΡΑΝΩΙ ΑΔΡΙΑΝΩ. *Poc.* Doricum genitivum restituit *Dorvillius*, ut sit: *regnante Hadriano.* — V. 6. ΑΔΕΧΕΣΚΕ ΔΑΘΤΡΕΙ ΚΟCΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ. *Poc.* ἅματ' ἔχεσκε δ' Ἄθυρ. emendavit *Dorvill.* In qua correctione primum displicet syllaba αμ, cujus nullum est in Pocockiano exemplo vestigium; tum Δ mutatum in Τ, cujus aliud exemplum non novi; denique δ' non suo loco positum. Jam si attendas ad syllabam proxime praecedentem ΤΩ, facile intelliges, quam lenis sit emendatio nostra:

Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Hesych. Φωτός. ἡμέρας. Insolentior significatio in hisce versibus nos morari non debet. — V. 7. ΔΑΛΛΑΠΙ ΛΟΤΡ. *Poc.* ἄματι μηνὸς Νοέμβριος. *Dorvill.* Infelici-

ter. In ΛΟΤΡ nihil aliud latere quam ΛΘΤΡ, et per se perspicuum est, et versus docet. Cur autem hic versus superioribus sit additus, aliis eruendum relinquo. — Caeterum Sabinam Augustam Memnonis sonos audivisse plures in colosso Inscriptiones docent, quas junctim posui in Commentatione supra laudata p. 55. sqq.

72.

Αὐτὸς καὶ γεραρῶ 'γὼ Μέμνονα Τιθωνοῖο,
Θηβαίας θάσσοντ' ἄντα Διὸς πόλιος·
ἡδυμελῶς δ' ἄειδ', Αἰγύπτιοι ὡς ἐνέπουσιν
ἱρῆες μύθων παμπαλαίων ἴδριες.

Hanc Inscriptionem, quae depravatissima est apud *Pocockium*, nemo attigit praeter *Leichium* p. 80. qui duo tantum ejus vocabula emendavit. Ipse eam tractavi in Commentatione de M. p. 60. sqq. Adscribam eam cum omnibus vitiis apographi *Pocockiani:*

ΑΤΤΟΙΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΙΙΙΟΩΝΟΙΟ
ΟΠΒΑΑΣ CMN MITANOC ΠΟΛΙΟC
ΗΔΜΕΝΩ ΘΕΑΕΙΑΒ ΑΙΓΤΙΠΤΙΕ ΤΩC ΕΝΒΠΟΙCIN
ΙΡΗΕC ΜΤΘΩΝ· ΙΙΑΜΩΝ ΔΡΙΕC.

V. 1. ΑΤΤΟΙC. multis in locis *Pocockius* se I videre existimabat, ubi locum non habet, lapidis fortasse fissuris deceptus. αὐτὸς καὶ pro καὶ αὐτὸς versificatoris imperitiae videtur tribuendum. Post γεραρῶ inserui 'Γω, quod ob similitudinem cum praecedente syllaba facile negligi potuit. Τιθωνοῖο vidit etiam *Leichius*. — V. 2. In hoc versu certa sunt, quae

reposui: *θηβαίας . . ἄντα Διὸς πόλιος.* Thebae ab Aegytiis Amounnoh appellabantur, quod Graeci interpretabantur *Διὸς πόλιν*. Cf. *Herodot.* L. II. 42. *Creuzeri* Fragm. Histor. Gr. p. 28. — *ἄντα πόλιος, e regione urbis*, ut ap. *Homer.* Ιλ. β. 626. *νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα.* In litteris mediis CMN aliud quid latere, quam quod reposui, facile concesserim, quamquam in ΘACCONT' tres priores litterae ob praecedens AC describentium aciem facile potuerunt fallere. Auctor Rhesi v. 509. *Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας Θάσσων.* V. 3. *δὲ ἄειδε* est in colosso, ut videtur; litteris elidendis a marmorario perperam positis. In *ἄειδε* autem primam syllabam produci posse, exemplis allatis docuit *Ruhnken.* in Epist. crit. p. 61. quibus adde *Antip. Thess.* Ep. 30. *ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεραι.* *Callimachi* Fr. XLII. *ἀείδει καί που τὶς ἀνὴρ ὑδατηγὸς Ἱμαῖον.* — V. 4. *ἴδρυε* debetur *Leichio.* *παμπαλαίων* verum puto. Syllabae mediae ΠΑΛΑΙ ob similitudinem cum praecedente ΠΑΜ describentis aciem effugerunt. De *αι* in media voce correpta dixi supra ad nr. 6.

73.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἀλίῳ ᾄσαι
 ἂν πόλιν Ἀμμωνίην Θηβαϊκῶν πρὸ πυλῶν·
Ἀδριανὸν δ' ἐςιδὼν τὸν παμβασιλῆ' ὁ πρὶν ᾄσας
 ἀελίῳ, Χαίρειν εἶπ' ἔπος ὀξύτονον·
Τιτὰν δ' ὡς ἐλάων λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις
 τεῖλε, καὶ Ὡράων ἕσπερον ἧκε μέτρον·
ἔσχασε βολοτυπὴς θείην Μέμνων πάλιν αὐδὰν
 ὀξύτονον· χαίρων δ' αὖ τρίτον ἁρμονίην

Κοίρανος Ἀδριανὸς μάλ' ἐςάϊε· τοσσάκι καὐτὸς
Μέμνονα * * * *
* * *

In hac quoque Inscriptione *Leichius* nihil legere potuit p. 79. sq. praeter pauca quaedam verba. Nos eam restituere conati sumus l. c. p. 44. sqq. — V. 1. ΑΙCΤΠΠΟΝ ΑΛΙΩ ΑΤCΑΙ. In his verbis iterum Σ pro Γ scriptum, Π pro ΤΙ, de quibus permutationibus supra passim. — V. 2. ΛΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝ ΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΠΤΑΙΟΩ. In his Ἀμμωνίην verum esse nullus dubito. Correptae litterae ω in nominibus propriis exempla dedimus in Comment. de M. p. 48. quibus adde ex Ep. Cyzicenis nr. 16. ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. Ib. nr. 19. Ῥῆμόν τε ξυνῶν καὶ Ῥωμύλον λεχέων. Ep. ἀδ. DCC XXV. ὀκτὼ μόνοις ἔτεσιν (sic est in marmore) βεβιωκότα. Quamquam in Ἀμμωνίην etiam Synecphonesis locum habere possit. Cf. *Hagenbuch.* Ep. Epigr. ad Blaurer. p. 53. — V. 3. ΠΑΜΒΑCΙΛΗΑ ΠΡΙΝ ΑΤCΑC. In ultimo vocabulo iterum Τ positum pro Ι, ut V. 1. ΑΤCΑC pro ἄϊσας. — V. 4. ΑCΝΩ ΧΛΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΟΙΩΣ ΑΤΝΟΤΟΟΝ. In prima voce ubi Ν, ut saepe positum pro ΑΙ, ita ut ΑΕΛΙΩ proxime ad Pocockianam lectionem accedat: *Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum canere solebat, conspecto Imperatore Hadriano Salve dixit, vocem claram et disertam.* Jam apparet nihili esse *Leichii* inventum ΑΦΝΩ. — In fine versus olim εὐξύνετον scripseram, nunc ὀξύτονον, ut minus a litteris discedens praetuli. — V. 5. ΤΙΡΑΝΔΟΤΤΕΛΛΑΩΝΛΟΤΚΙCΙΔΙΔΙΑΤΘΕΡΟC ΙΗΗΟΙΣ. Λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις etiam *Leichius* correxit. Τιτὰν pro *Sole*, ut in Orph. Hymn. VII. 2. *Synes.* Ep. 4. Anal. T. II. p. 449. *Proclus* Hymn. in Sol. v. 1.

— λευκοῖσι. *Aeschyl.* Pers. 385. ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. *Soph.* Aj. 671. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. — V. 6. I.....ICKIAI ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΙΙΧΕ ΑΛΕΤΡΟΝ. Lacunam in versus initio implevi, ut potui; de reliquis dubitari nequit. τεῖλε pro ἀνετείλατο confirmatur *Sophocl.* El. 699. κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν ἦν, ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών. — ἕσπερον, pro ἑσπέριον. Cf. *Abresch* ad *Aeschyl.* T. I. p. 29. — V. 7. ΩCΧΑΜ ΒΟΛΟΤΤΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΑΤΔΑΗ. Scripseram olim ὧξ ἅμα. Sed verius puto, ἴυχωσε ... αὐδήν. *Lycophron.* v. 28. ἡ δὲ ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα. Alio sensu *Euripides* σχάσαι γῆρυν dixit in Phoen. 967. — βολοτυπής. *radiis Solis percussus.* Vocabulum aliunde non notum. Prior autem syllaba eandem ob causam producitur, qua περιμάχητος supra nr. 6, 5. Fortasse etiam littera λ in pronuntiatione duplicata. *Philostrat.* Imagg. I. 7. p. 773. καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἱονεὶ πλῆκτρον, κατὰ τὸ στόμα ἐμπίπτειν τῷ Μέμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν. — V. 8. ΟΔΤΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ...ΤΤΡΙΤΟΝ. ΑΔΟΝΙΗ. De ὀξύτονον non dubito, quin verum sit; reliqua minus certa sunt. — τρίτον tamen perspicue est ap. *Pocockium. Ter* Hadrianus canoram Memnonis vocem audiverat; primum, quum accedens ad eum salutatus esset; tum sole oriente, tertio, sole occidente. Hunc Memnonis favorem, *laeto animo* (χαίρων) acceperat Hadrianus; non enim omnibus se tam commodum praestabat colossus, ut ex aliis Inscriptionibus apparet. Cf. Comment. de Memn. p. 65. sq. — V. 9. ΑΔΡΙΑΝΟC.... ΑΙCΔΑΙC ΤΟCΑΚΑΤΤΟC. Lacunam implere conatus sum, μάλ' inserens, quod ad χαίρων refero. Extremorum verborum sensus incertus.

Suspicor tamen, auctorem epigrammatis de se ipso loquutum esse, ita ut suum testimonium cum testimonio Imperatoris conjungeret. Quae sequuntur apud *Pocockium* tam corrupta sunt, ut ea omittere maluerim. Ita autem se habent:

ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝϹ... ΑΙΚΛΑ..ΙΙΟΥ ΠΩΥΟΙϹ
ΤΡΟΠΠΑΤΑ ϹΑΜΑΙΝ... ΤΑΤΟϹ ΕΤΙΔΕ ΚΑΟϹ.
ϹΕϹ ΑΚΟΥΕ
ΔΗΛΟΝ ΠΑΙϹΙ ΔΕ ΓΕ ΤΩϹΙΕΦΙΛΙϹΙ ΘΕΟΙ.

In primo trium horum versuum nomen testis latere suspicor. In sequente versu mihi legere videor:

ὅσσ᾽ εἶδε χεῦσσ᾽ ἐκάκευσε

In ultimo denique: δηλῶν πᾶσι ..... ὡς ἐφίλησε θεός.

CATALOGUS POETARUM

QUI

EPIGRAMMATA SCRIPSERUNT.

Ablabius Illustrius. Unum ejus extat Epigramma in discum Asclepiadis cujusdam Anal. II. 451. (T. III. p. 156. ed. Lips.) Is est fortasse, quem ut discipulum Troili rhetoris, γεννναιότατον ῥήτορα ipsum commemorat *Socrates* in Hist. Eccl. L. VII. 12. p. 384. Hic Nicaeae Novatianorum episcopus fuit, nec in hac dignitate constitutus, rhetoricam docere desiit. Floruit sub Honorio et Theodosio juniore. Alium *Ablabium* medicum celebrat Epigr. Theosebiae T. II. p. 450.

Aceratus Grammaticus. Extat ejus Tetrastichon in Hectorem An. II. p. 189. (T. II. p. 174. ed. L.)

Adaeus. Anal. II. p. 241—243. (T. II. p. 224—226. ed. L.) Paralipp. nr. 109. p. 685. In Cod. Vat. hoc nomen modo Ἀδδαῖος, modo Ἀδαῖος scribitur. Commemoratur Ἀδαῖος Macedo ap. *Polybium* L. XV. 27. 6, ed. *Schw.* urbis Bubasti praefectus; et L. XXVIII. 8. p. 402. Ἀδαῖος Βεροιαῖος, quem Perseus legatum misit ad regem Illyriae. Ap. *Athenae.* L. XII. p. 532. E. Ἀδαῖος est Ἀλεκτρυὼν dictus, dux Philippi, Amyntae filii. Occurrit ΑΔΑΙΟΣ in numo Macedoniae ap. *Pellerin.* Recueil. T. I. p. 184. Tab. 31. nr. 33. Ἀδαῖος, Agesilai regis ab epistolis, vocatur *Plutarcho* V. Ages. c. 13. Ἰδαῖος idem in *Xenoph.* Hellen. IV. 1. 39. illud praeferebat *Valken.* ad Adon. p. 263. C. — Epigrammati Ultio additum in Cod. Vat. et hinc in Anth. Plan. gentile Μακεδόνος, cui origini bene con-

veniunt argumenta Epigrammatum II. VIII. IX. X. Epigramma autem Vtum inscriptum Ἀδδαίου Μιτυληναίου. Diversos fuisse non dubito, quamvis *Reiskius* dubitabat, qui exempla commemorat hominum, quibus diversa nomina gentilitia tribuerit antiquitas. Copiose idem docuit etiam *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. I, 2. p. 16. sqq. Vtri horum Adaeorum singula epigrammata tribuenda sint, equidem non susceperim statuere. Plurima certe sunt Macedonici; Mitylenaei fortasse nonnisi unum. Novimus hominem illius terrae, qui scripsit περὶ ἀγαλματοποιῶν ap. *Athen.* L. XIII. p. 606. A. Ejusdem fortasse est opus aliud περὶ διαθέσεως, laudatum ab eodem L. XI. p. 571. F. in quo de rebus ad artem spectantibus actum fuisse, suspicari licet ex loco inde excitato. Hunc *Schneiderus* sub Attali primi temporibus vixisse statuit, discedens a *Reiskio*, qui eundem ad Alexandri M. tempora retulit. Hoc tamen de *Adaeo Macedone* verum fuerit. Is enim Alexandri mortem commemorat Ep. VII. (ubi v. 1. corrigendum videtur: Τύμβον Ἀλεξάνδρεια Μακηδόνος ἥν τις ἀθρείῃ, *si quis circumspiciat* pro ἀείδῃ.) et Ep. II. *Peucesten*, quem nihil prohibet eundem esse, qui Alexandri corporis custos fuit, vir fortissimus et venationis studiosissimus. *Diodor. Sic.* L. XIX. 14. T. II. p. 328. *Plutarch.* Vit. Alex. c. 4. p. 85. Jam quum Ep. VII. *Potidaea* commemoretur, quae urbs Cassandri aetate Κασσάνδρεια appellata est, auctore *Strabone* Epit. VII. T. I. p. 510. *Pausan.* V. 23. p. 437. Cf. *Wesseling.* ad *Diodor. Sic.* T. II. p. 357. hinc quoque colligi potest, scripsisse eum, antequam Cassander rerum in Macedonia potiretur. Quamquam non ignorem, hoc argumentum per se non satis esse validum, quum poëtae vetustis augustioribusque nominibus prae recentioribus uti soleant.

Caeterum *Addei* alii commemorantur sequioris aevi, ut rhetor apud *Senecam* in Controversiis; comes et utriusque militiae magister in Cod. Theodosiano etc.

Adrianus Imperator. Extant sex ejus Epigrammata in Anal. II. 285. (II. 260. ed. L.) satis jejuna; inter haec autem Ep. II. et III. etiam *Germanico Caesari* inscribuntur. Latina sunt ejusdem in Anthol. Lat. T. I. p. 86. ubi cf. *Burmann. Dio Cass.* L. LXIX. 3. p. 1151. φύσει φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. ubi *Reimarus* veterum loca de *Hadriani* scriptis diligenter collegit. *Dionem* exscripsit *Suidas* T. I. p. 57. Cf. *Spanh.* et *Heusinger.* ad *Juliani* Caesar. c. IX. p. 71. sq. Referebatur huc etiam *Plinius* IIII. Epist. III. 3. quae epistola *Adriano Antonino* inscribebatur vulgo. Sed vide infra in *Antoninus.*

Admetus. unus versus Heroicus in Anal. T. II. 308. (T. III. p. 21. ed. L.) relatus ex *Luciani* Demon. §. 44. Tom. V. p. 248. unde apparet, ridiculum hominem vixisse sub exitum seculi primi post Chr. n. seculo secundo incunte. Cf. *Solan.* l. c. p. 535. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. L. III. 10. 6. p. 60.

Aemilianus. Tria epigrammata Anal. T. II. 275. (II. 251. ed. Lips.) quorum tertio in Cod. Vat. adscriptum Αἰμιλιανοῦ Νικαίως. Nullum est in illis aetatis, qua scripta fuerint, indicium; nec *Aemilianum Nicaenum* alibi commemoratum vidi.

Aeschinis. Αἰσχίνου ῥήτορος inscriptum tetrastichon in Anal. I. 175. (I. 110. ed. L.) quod dubitabat *Reiskius*, sitne illustris illius adversarii Demosthenis, an ejus, quem *Strabo* commemorat L. XIV. p. 942. Hoc alterum *Reiskio* videbatur verisimilius, sine causa

satis gravi. . Plures fuerunt ejusdem nominis, rhetores tantum non omnes, quos recenset *Diogen. Laert.* II. 64. p. 117. sq. Horum ille, quem eloquentia sua et Demosthenis rivalitas maxime illustravit, poemata scripsit, et quidem ἐρωτικὰ in pueros amatos, quod ipse de se profitetur in Or. c. Timarch. p. 146. 10. ed. R. τῶν δὲ ποιημάτων ὧν οὗτοί φασί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι διαφθείραντες παρέχονται.

Aeschrio Samius, auctor epigrammatis in Philaeniden Anal. I. 189. (I. 120. ed. L.) quod ἀδέσποτον est in Anth. Plan. p. 222. ed. *Steph.* In Vat. C. p. 247. ἀδέσποτον οἱ δὲ Σιμωνίδου. Ad *Aeschrionem Samium* refert *Athen.* L. VIII. p. 335. C. cujus jambi iterum excitantur L. VII. p. 296. F. Nomen apud Samios usitatum, ubi etiam φυλὴν Αἰσχριωνίην fuisse tradit *Herodot.* L. III. 26. p. 206. Choliambos *Aeschrionis* excitavit *Tzetzes* in Comment. inedito in Hermogenem. laudato a *Ruhnkenio* ad *Longin.* p. 244.

στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται, θαλάσσης ἰστρέφοντο μύρμηκες.

tum iterum:

ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα, φορτίου ζώνην,
Ἶρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.
καὶ κίσσαν ἑφθήν, ἣν θύρᾳ μυρίζονται.

Quae omnia *Samii* esse nostri existimare malim, quam Mitylenaei τοῦ ἐποποιοῦ, qui *Aristotelis* fuit discipulus, de quo vid. *Suid.* T. I. p. 662. Tzetza Chil. VIII. 198. v. 406. qui Mitylenaeum illum ἔπη καὶ ἰάμβους scripsisse narrat. Alios *Aeschriones* congessit *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. L. II. 2. 5. p. 147. His addendus est ille, cui Hipparchus suum in Aratum opus dedicavit.

Aeschylus. Duo Epigrammata in Anal. T. I. p. 523. (T. I. p. 81. ed. L.) quorum prius an recte *Aeschylo* tragico tribuatur, licet dubitare. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 275. Alius fuit *Aeschylus Alexandrinus*; cujus fit mentio ap. *Athen.* L. XIII. p. 599. E.

Aesopus. Epigramma unum in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) de vitae malis, quod *cultissimum* dicit, nec immerito, *Schaefer* in Meletem. p. 97. not. 44. Referri debet ad genus Epigrammatum sententiosum; qualia multa sunt in *Theognidis* elegis; et in fragmentis *Solonis.*

Agathias Scholasticus Myrinaeus. Epigrammata XCV. in Anal. T. III. p. 33. (T. IV. 3. ed. L.) quibus alia quaedam accesserunt in Paralipomenis nostris. Dixi de eo in Prolegomenis §. V. p. L. sqq. ubi etiam Prooemium Anthologiae ab illo concinnatae ex membranis edidimus. *Asianus* appellatur interdum, a patria urbe in Asia sita, quam cum Smyrna confudit *Suidas* in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. cujus aut librarii errorem emendavit *Kusterus*; post *Vulcanum* in Not. ad Histor. Agathiae p. 3. De eadem re non satis diserte tradit *Salmasius* ad Solin. p. 607. E. *Scholastici* titulum fuse illustravit *Spanhem.* ad *Juliani* Opera p. 120. De studiis suis poëticis *Agathias* tradit initio historiae p. 2. se juvenem breviora poëmatia scripsisse, eaque sub *Daphniacorum* titulo edidisse, μύθοις τισὶ πεποικιλμένα ἐρωτικοῖς, καὶ τῶν τοιούτων ἀνάπλεα γοητευμάτων. Cf. Ep. XXXIV. unde in *novem* libros hoc opus descriptum fuisse discimus. Octoginta ejus Epigrammata ex Anthologia Planudea collecta *Vulcanius* edidit una cum *Agathiae* Historia. Lugd. Bat. 1594. 4. quae editio recusa est Venet. 1729. fol. Ob eloquentiam et poëticae facultatis laudem in patria ejus imago,

una cum imagine patris Memnonii et fratris, in loco publico posita est, tradente *Michaëlio Grammatico* Anal. T. III. p. 124. (IV. 94. ed. L.) Epigrammata *Agathiae*, quorum magna pars versatur in argumento amatorio, multa ex ἐπιδεικτικῷ sunt genere, ingenium produnt elegans, vetustorum poëtarum studio expolitum. Verbosior tamen est plerumque, et in comenda ornandaque oratione interdum nimius.

Agis (non *Aegis*, ut ap. *Fabricium*). Tetrastichon unum Anal. I. 185. (I. 118. ed. L.) Erat inter adulatores Alexandri *Agis quidam Argivus, pessimus carminum post Choerilum conditor:* quae verba sunt *Curtii* L. VIII. 5. 8. *Arrian.* de Exped. Alex. L. IV. 9. 14. p. 244. Ἆγιν Ἀργεῖον ἐποποιόν. Ejus dictum servavit *Plutarch.* T. II. p. 60. B. C. Agidis cujusdam, Amphiptolemi filii, versus laudat *Pausan.* L. II. 6. p. 124. sed ibi legendum cum *Valkenario* Diatr. p. 59. 1. Ἄσιος ὁ Ἀμφιπτολέμου... cujus emendationis veritatem arguit *Pausan.* L. VII. 4. p. 530. a. — Alius est *Agis*, auctor ὀψαρτυτικῶν ap. *Athen.* L. XII. p. 516. c.

Alcaeus Messenius. Extant XXII Epigrammata in Anal. T. I. p. 486. (I. 237. ed. L.) in quibus temporis, quo vixerit, notae sunt satis illustres. Ep. IX. commemoratur Clitomachus pugil, qui floruit circa Ol. CXLI. auctore *Pausan.* L. VI. 15. p. 489. — Ep. XIII. Macynus, Aetolorum urbs, a Philippo, Demetrii filio, expugnata, quod factum fuisse videtur c. Ol. CXL. 2. A. V. C. 535. Cf. *Polyb.* L. IV. 65. p. 152. sqq. Deinde Callias et Epicrates, qui Ep. XV a Philippo traduntur interfecti, non perierunt ante Ol. CXLI. quo tempore Philippi pravitas primum coepit apparere. *Polyb.* L. VII. 12. p. 608. — Ep. XVI. scriptum in Titum Flaminium, Graeciae, ut tum qui-

dem videbatur, liberatorem, c. Ol. CXLVI. 1. in quo Epigrammate quum dux romanorum Τίτος appelletur, cognomine non addito, *Tzetza* in Prolegg. in Lycophr. Cass. p. 258. ed. *Müll.* procudit Ἀλκαῖον νέον, Epigrammatum auctorem, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. quem errorem attigit *Fabric.* Bibl. gr. T. II. p. 88. ed. *Harl. Schneiderus* in Peric. Crit. p. 98. et in Anal. crit. p. 10. ubi praeclare de Messenio nostro disputavit. — Ep. denique XXII. scriptum est post pugnam ad Cynoscephalas, Olymp. CXLV. 3. Vid. *Plutarch.* Vita Flamin. T. II. p. 414. Plura horum epigrammatum grave spirant odium in Philippum, cujus causa idonea erat Messenia, Alcaei patria, *caedibus direptionibusque bonorum* vehementer vexata. *Liv.* L. XXXII. 21. *Polyb.* L. VII. 12. 1. ubi cf. *Schweigh.* T. VI. p. 417. sqq. *Plutarch.* in Vit. Arati T. I. p. 1050. ed. Frcf.

Jam illa aetate *Alcaeus* quidam floruit Epicuri adscriptus familiae, et propter hanc ipsam causam Roma pulsus ex SCto, quod factum est A. V. C. 599. aut 580. Vid. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. L. IX. 22. unde emendandus *Athen.* XII. p. 547. A. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντα ἄριστοι, Ἄλκιον (L. Ἀλκαῖον) καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστουμίου ὑπατεύοντος. Tum: ὁμοίως δὲ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους. Posteriora haec illustrat *Suidas* in Ἐπίκουρος. T. I. p. 815. allato loco *Aeliani* ex libro de Providentia. Ad hunc igitur *Alcaeum*, Epicuri asseclam, Epigrammata referenda esse suspicatur *Reiskius*, itemque *Schneiderus*, qui refutavit *Vossium* ad *Catullum* p. 42. existimantem, Ep. XII. *Alcaei* esse *Comici*, qui diu ante Philippi tempora vixit. Vid. *T. Hemsterh.* ad Argum. Pluti p. 7. Commemoratur etiam alius *Alcaeus* ejusdem aevi ap.

Polybium L. XXXII. 6. *Tom.* IV. p. 552. tanquam irrisor Isocratis grammatici, qui cum Cnaeum Octavium jure occisum esse dixisset, Romanis est traditus a Demetrio a. V. C. 594. Ol. CLIV. 4.

In his, quae hactenus disputavimus, temporum ratio nihil habet difficultatis. Verum occurrit ep. XIX. quod *Brunkius* ad *Alcaeum* referri posse negat, existimans de Pylade agi, pantomimo, Augusti aetate celeberrimo. Seriori itaque poëtae *Alpheo Mitylenaeo* tribuendum esse suspicatur; quam suspicionem minus recte intellexit *Harles.* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. IV. p. 459. Jam vero antiquiorem fuisse Pyladem citharoedum, Philippi regis aetate florentem, docuit *Schneiderus* ex *Plutarch.* Vit. Philopoem. T. II. p. 362. et *Pausan.* L. VIII. 50. p. 701. Qua observatione hujus quoque Epigrammatis difficultas tollitur.

Quod superest, quum reliqua epigrammata aut *Alcaei* nomen simpliciter prae se ferant, aut gentile τοῦ Μεσσηνίου adscriptum habeant, Epigrammati VIII. praescriptum in membranis Ἀλκαίου Μιτυληναίου, a recentiore tamen manu, et item Ep. XXI. Ἀλκαίου Μιτυληναίου. Quas inscriptiones sciolis deberi, qui *Alcaeum Mitylenaeum*, poëtam lyricum, melius noverant, quam Messenium epigrammatographum, nullus equidem dubito.

Alexander Aetolus. Anal. I. 418. (I. 207. ed. L.) tria exhibent epigrammata (quorum primum inscriptum Ἀλεξάνδρου Μάγνητος, tertium nudum Ἀλεξάνδρου nomen praefert; medium in Anth. Plan. servatum *Aetolo* tribuitur) et fragmenta ex *Musis* et *Apolline.* Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. Οὗτος καὶ τραγῳδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ ἑπτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐκαλήθησαν ἡ πλειάς. *Suidas* T. I. p. 105. Cf. p. 309. Fusius

de eo *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 283. attigit iterum p. 406. et T. XI. p. 557. ed. *Harl.* Fragmentum ex ejus *Elegis* ap. *Athenae.* L. XV. p. 699. C. tractavimus in Animadverss. T. I. P. II. p. 243. Quod ad ejus Apollinem attinet, ex quo insigne fragmentum servavit *Parthenius*, contextum fuisse videtur opus ex fabulis amatoriis, deo illo, cujus nomen praefert, futuros illustrium hominum amores canente; quae est suspicio eruditissimi *Conradi Schneideri* in *Creutzeri Studien* ann. IV. p. 66. Versus de planetis, quos edidit *Th. Galeus* in notis ad Histor. Poët. Script. p. 149. *Alexandri Aetolii* s. *Pleuronii* esse negat *Brunkius* in Lectt. p. 98. Quae *Cicero* scripsit ad Attic. Ep. 22. *libros Alexandri, negligentis hominis, et non boni poëtae, sed tamen non inutilis, tibi remisi,* accipienda videntur cum *Graevio* de *Alexandro Ephesio*, Cosmographiae scriptore. Alios *Alexandros* recenset *Jonsius* in Scr. Hist. Phil. II. 16. 1. 2. p. 235. sqq. De *Magnete* poëta illius nominis aliunde nihil constat.

Alpheus Mitylenaeus. Epigr. XII. exhibentur in Anal. II. 128. (T. II. p. 115. ed. L.) quorum IIdum tamen in Vat. membr. Ἀλκαίου Μιτυλ. inscriptum, in Planud. Ἀλφείου. Ex illis Epigr. quae sine diversitate ad *Alpheum* referuntur, apparet, eum vixisse rebus Romanis summopere florentibus (Ep. VII.), et urbe Troja ex ruinis denuo renata (Ep. IX.). Jam Trojanos agro, libertate, et immunitate operum donatos esse a Julio Caesare et Augusto docet *Strabo* L. XIII. T. II. p. 889. Quum etiam epigrammati *Antipater Thessalonicensis* de vastitate Deli obloquatur (Ep. X.), *Antipater* autem sub Augusto floruerit, nihil profecto est verisimilius, quam *Alphei* quoque vitam in eam-

dem aetatem incidisse. Cui sententiae certe non obstat Ep. IV. ad *Macrinum* quendam, quem ut Macrinum Imperatorem esse judicemus, quae est *Reiskii* conjectura, nihil est quod impellat. Cf. *Dorvill.* in Misc. Obss. T. VII. p. 70.

At graviorem multo difficultatem objicere videtur Ep. XI. quod Philopoemenis statuae inscriptum fuisse testatur *Pausan.* L. VIII. p. 706. Obiit Philopoemen A. V. C. 572. nec verisimile est, statuae ejus epigramma post duo demum secula insculptum fuisse. Hinc *Schneiderus* suspicatur, *Alcaeo* tribuendum esse *Messenio*. Cui conjecturae ut temporum ratio conspirat, ita minus est probabile, Messenium hominem acerrimo patriae suae hosti tam honorificam laudem composuisse. Cf. *Polyb.* L. XXIV. 12. T. IV. p. 310. *Pausan.* L. IV. 29. p. 352. VIII. 51. p. 703. *Plutarch.* Vit. Philop. c. 18. At omnis illa difficultas nulla est, quum illud epigramma vere sit ἀδέσποτον, nec ad *Alpheum* sit relatum, nisi *Salmasii* auctoritate, qui hoc nomen editioni Planudeae adscripsit, in cujus Appendicem relatum est ex *Pausania*. Cf. *Animadvers.* T. II. P. I. p. 350. sq.

Occurrit in Catalectis *Alpheus Avitus*, cujus *Excellentes* (i. e. de laudibus excellentium virorum) laudantur a *Prisciano*. Hunc pro nostro *Alpheo* habendum esse existimabat *Reiskius*. Cf. *Indic.* in *Fabricii* Bibl. Lat. T. III. p. 420. ed. *Ernest.*

Ammianus. Ep. XXVII. extant in Anal. T. II. p. 385. (III. 93. ed. L.) Quibus adde in Paralipp. nr. 125. p. 695. In Planud. passim scribitur *Abbianus*, quo *Avianum* sive *Avienum* significari existimabat *Wernsdorfius* in Poetis Latin. Min. V. P. II. p. 675. In illis epigrammatis, quae Analecta exhibent, pauca

sunt et tenuia aetatis vestigia. *Lucillii* aequalem fuisse haud temere suspicatur *Fabricius*, quoniam uterque perstringit Flaccum rhetorem, ille Ep. LXXXVI. noster Ep II. *Lucillium* autem non, quod *Fabricius* existimabat, quarto post Christum Seculo exeunte, sed Neronis aetate vixisse infra docebimus. Quod autem Ep XIII. a *Martiale* L. IX. 30. expressum, nostrumque proinde latino poëta antiquiorem existimant (Animadverss. T. II. P. III. p. 140.) id per se quidem non magnum momentum habet; nihil tamen obstat, quominus aequales fuerint, alterque alterius epigrammata noverit. Quod autem rem conficit, est distichon in *Antoninum Polemonem Sophistam*, quod *Br.* retulit inter ἀδέσποτα nr. XLII., membranae *Ammiano* tribuunt. Jam ille *Antonius* floruit *Trajano* et *Hadriano* imperantibus. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 312. s. Omnia *Ammiani* epigrammata sunt ex genere scoptico.

Ammonius. Duo ejus Epigrammata extant in Anal. II. 448. (III. 154. ed. L.) quorum prius Ἀμμωνίδου inscriptum. De variis *Ammoniis* disputavit cl. *Ammon* in Praef. ad Opus de Differentiis Verborum, nostro tamen non memorato. Probabiliter *Schneiderus* quinque illos versiculos, in Anthologia sub *Ammonii* nomine lectos, ad eum retulit, qui Gaïnae, Gothorum tyranni, tumultum sub Arcadio et Honorio versibus celebravit, auctore *Socrate* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. *Εἰ δέ τῳ φίλον ἀκριβῶς μαθεῖν τὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ γεγενημένα, ἐντυγχανέτω τῇ Γαϊνίᾳ τοῦ σχολαστικοῦ Εὐσεβίου, ὃς ἐφοίτα μὲν τηνικαῦτα παρὰ Τρωΐλῳ τῷ σοφιστῇ, αὐτόπτης δὲ τοῦ πολέμου γενόμενος, ἐν τέσσαρσι βιβλίοις ἡρωϊκῷ μέτρῳ τὰ γενόμενα διηγήσατο, καὶ προσφάτων ὄντων τῶν πραγμάτων, σφόδρα ἐπὶ τοῖς ποιήμασιν ἐθαυμάσθη· καὶ νῦν δὴ ὁ ποιη-*

τῆς Ἀμμώνιος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ῥαψῳδήσας, ἐν τῇ ἑξκαιδεκάτῃ ὑπατείᾳ τοῦ νέου Θεοδοσίου, ἣν ἅμα Φαύστῳ ἐπετέλει (an. p. Chr. 438.), ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπιδειξάμενος, λαμπρῶς εὐδοκίμησε. Cf. *Nicephorum Callistum* L. XIII. 6. Laudatur versus ex *Ammonio* ap. *Etymol. M.* Μιμαλλῶνες· ... Μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θρᾴκῃ, ὡς παρὰ Ἀμμωνίῳ·

ἤδη δ' ὑψιτενής τε Μίμας ὑπολείπετ' ὀπίσσω.

Anacreon. Epigrr. XVI Tejo Lyrico tributa exhibent Anal. I. 116. (I. 54. ed. L.) alia quaedam suppeditavit Cod. Vat. *Anacreontis* elegos *Meleagri* corona fuisse intextos constat (*Meleag.* I. 35.) quo refellitur conjectura a *Reiskio* prolata Anth. ad Carm. 428. quod nec ipsum ejus auctorem fugit. *Suid.* V. Ἀνακρέων ... ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. Natus esse videtur Ol. LV. 2. floruit circa Ol. LXII. ante Chr. n. 530. Quum vitam produxerit usque ad annum aetatis octuagesimum quintum, teste *Luciano* T. III. p. 227. obiisse videtur Ol. LXXVI. 3. sedecim fere annis post pugnam Marathoniam. Nihil est in epigrammatis ipsi tributis, quod intra illa tempora scriptum esse nequierit. Ep. ἀδ. CCXXVII. et CCXXVIII. quae membr. Vatic. ad *Anacreontem* referunt, scripta sunt in Myronis vaccam, quem circa Ol. LXXIV. floruisse probabile est. Vid. *Heyn.* Artium inter Graecos tempora in Opusc. Academ. Vol. V. p. 371. *Anaxagoras* autem Aegineta, cujus mentio fit Ep. LXXIV. (VI.) *Aeschylo* florente scripsit de arte pingendi, teste *Vitruvio* L. VII. Prooem. Ep. LXXII. (IV.) commemoratur *Aeschyli* filius Naucratis, quem nihil prohibet fuisse tragicum, cujus proles alibi non commemoratur. Omnia illa Epigrammata, quorum plurima intra distichon continentur, summam

antiquae aetatis simplicitatem redolent. Ultimum γνωμονικὸν est, et ex elegia videtur huc translatum.

Anastasius, ὁ τραυλός. Epigr. ejus in Christum edidi in Paralip. nr. 207. Plurimos *Anastasios* recenset *Fabricius* in Bibl. gr. T. X. p. 601. sqq. inter quos nullus, cui τοῦ τραυλοῦ cognomen adhaereat.

Andronicus. Unum ejus epigramma extat Anal. II. 399. (III. 108. ed. L.) cujus alterum distichon expressum ex Ep. *Sapphus. Andronicus* poëta et grammaticus laudatur a Planude ap. Nicol. Comnenum p. 141. *Andronici Ducae Siguri* carmen de Trinitate et in Gregorium Nazianzenum extat in Cod. Bodlej. CCXCIV. nr. 22. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XI. p. 561. ubi etiam alii ejusdem nominis scriptores recensentur. His addendus ille, quem commemorat *Ammianus Marcell.* L. XIX. 12. p. 229. ut virum *a studiis liberalibus et claritudine carminum notum.* ubi vid. *Valesius.* Eximie eum laudat *Libanius* Epist. LXXV. p. 40. Ἀνδρόνικος ὁ ποιητὴς οὕτω διέθηκε πρὸς αὐτὸν τὰς μέχρις Αἰθιόπων πόλεις, ὡς εἰκὸς ἦν Ἀνδρόνικον τοιοῦτον ἀφιέντα μέλι. Eundem laudat Epist. LXXVI. p. 40. CXXVII. p. 67. Amicum appellat T. I. p. 113. 4. ed. R. Qui si idem est cum ἐπιγραμματοποιῷ, hic seculo quarto exeunte vixit.

Antagoras. Unum est Epigr. in Anal. I. 260. (I. 191. ed. L.) quod in Vat. C. auctoris nomine caret, *Antagorae* tribuitur auctoritate *Diogenis Laërtii*; eidem membr. Vat. inscribunt Ep. inter Simonidea lectum nr. LXII. (LVI.) Ἀνταγόρου Ῥοδίου. Scriptum in Xenoclem Lindium, pontis architectum. *Antagoram* sub Antigono Gonata floruisse ejusque familiaritate usum esse, docet *Pausan.* L. I. 2. p. 6. συνῆσαν δὲ ἄρα

καὶ τότε τοῖς βασιλεῦσι ποιηταί... καὶ Ἀντιγόνῳ Μακεδόνων ἄρχοντι Ἀνταγόρας Ῥόδιος καὶ Σολεὺς Ἄρατος. Idem dicit *Suidas* V. Ἄρατος. T. I. p. 309. Inter ὀψοφάγους recensetur ap. *Athenae*. L. VIII. p. 340. F. ubi familiares quidam ejus cum Antigono sermones commemorantur; cum quibus conf. *Plut.* in Apophth. T. II. p. 182. F. Sympos. L. IV. T. II. p. 668. C. et *Schneider.* in Peric. crit. p. 130. Polemo philosophus, in quem scriptum est Ep. *Antagorae*, praeesse coepit Academiae Ol. CXVI. 2. quo anno Xenocrates diem obiit supremum. Altercationem, quam habuerit *Antagoras* cum Arcesilao, Polemonis discipulo, commemorat *Aelian.* V. H. XIV. 26.

Antagorae commemoratur Θηβαΐς ab Auctore Vitae Arati, quod e Cod. Barocciano protulit *Ruhnkenius* ad calcem *Callimachi* p. 590. Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος ὁ τὴν Θηβαΐδα ποιήσας. quod poëma auctore recitante inter Boeotos, ab illis oscitantibus fuisse auditum traditur in Proverbiis *Mich. Apostol.* Cent. V. 82. p. 61. et a *Jo. Maximo Confessore* T. II. p. 580. ed. *Combef.* Ejusmodi quid de *Antimacho* commemorat *Cicero* in Bruto §. 191. quod monuit *Schellenberg.* in Reliq. Antim. p. 25. sq. Quod *T. Hemsterhusius* suspicatur ad *Callimachum* T. I. p. 591. ed. *Ern.* auctorem vitae Arati memoriae vitio Antimachi Thebaïda transtulisse ad Antagoram, id nihil est; neque, quum id scriberet, viro doctissimo locus *Michaëlis Apostolii* succurrebat. — Caeterum *Antagorae* Epigrammata coronae suae se intexuisse ait *Meleag.* Prooem. v. 52.

Antigonus Carystius. Ejus epigrammata fuerunt in Corona Philippi. Unum extat in Anal. II. 244. (II. 227.) quod in Planud. Ἐπιγόνου Θετταλοῦ sive Θεσσαλονικέως inscribitur, in Cod. Vat. autem Ἀντιγόνου Κα-

ρυτίου, quod ex Καρυστίου depravatum esse, dubitare noli. Floruisse illum sub Ptolemaeo Philadelpho docuit *Dodwell.* in Dissert. praefixa *Hudsoni* Geogr. minor. Tom. I. p. 33. Duos versus ex *Antigoni Carystii* poëmate, cui Ἀντίπατρος fuit titulus, servavit *Athenaeus* L. III. p. 82. B. a nobis emendatos in Animadverss. T. II. P. I. p. 203. At novissimus Deipnosophistarum editor in *Indice Auctorum* Tom. IX. p. 32. *Antipatrum Antigoni* cum *Meursio* pro *Vita Antipatri* accipit, versus autem ab Athenaeo appositos, eos non Antigono auctori videri tribuendos, sed ex vetere aliquo poëta ab Antigono esse traductos. Nescio quid aliis videatur. Mihi quidem *Athenaei* verba (Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν· ἦχι μοι ὡραίων κ. τ. λ.) aliter non videntur posse accipi, quam de *Antigoni* ipsius versibus. Idem ubi loca ex illius *Vitis* excitat, non simplex nomen ponit (ἐν Ἀντιπάτρῳ), sed circumscriptione utitur, ἐν Ζήνωνος βίῳ, ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος et similia.

Antimachus Colophonius. Unum ejus epigramma legitur in Anal. I. 167. (I. 100. ed. L.) Floruit circa Olymp. XCIII. 4. De ejus vita et scriptis docte disputavit *Schellenbergius* in Antimachi Reliqu. Halae. 1786. 8. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 105. ed. *Harl.* Quaedam ejus fragmenta emendavi in Animadverss. ad Athen. p. 251. sq. et 257. sq. ubi male expressum ὡμιλήσας pro ὁμιλήσας. Obiter corrigam ejusdem poëtae versus in *Athenae.* L. XI. p. 469. F. male tractatos: τότε δὴ εὔχρεῳ ἐν δέπαϊ Ἡέλιον κομικεῖ (sic Cod.) ἀγακλυμένη Ἐρύθεια. Scribe:

τότε δὴ εὐχρύσῳ δέπαϊ ᾧ
Ἡέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

δὲ per synaloephen coalescit cum sequente syllaba. Quamquam et τότε δ' εὔχε. scribi possit non minus commode.

Antiochus, auctor duorum epigrammatum σκωπτικῶν in Anal. II. 305. (III. 18. ed. L.) Suspicatur *Fabricius* esse Antiochum Aegeum Sophistam, cujus vitam enarravit *Philostrat.* in Vit. Soph. II. 4. p. 568. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 506. ubi plurimi recensentur Antiochi, nullus, quem facultate poëtica floruisse constet.

Antipater Sidonius, coronae Meleagricae intextus v. 42. *Φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου.* Anal. II. 6. (II. 5. ed. L.) Quum plurima sint in Anthologia *Antipatri* epigrammata, cui gentile non adscriptum, ut igitur dubium sit, utrum *Sidonii* sint, an *Thessalonicensis*, temporis indicia investigari debent in iis, quae antiquiori *Antipatro* diserte tribuuntur. *Sidonii* igitur gentile prae se ferunt epigrammata IX. X. XI. XIII. XV. XVI. XXI. (XXII. in Planud.) XXVI. XXXI. XXXII. XXXVII. XXXVIII. XLVI. LV. LVII. LX. LXV. LXIX. LXX. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVIII. LXXIX. LXXXIII. LXXXV. LXXXVI. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIX. CII. CIII. CV. Praeterea in Cod. Vat. *Antipatro Sidonio* tribuitur Ep. inter epigrammata *Anytes* XX. et inter ἀδεσπ. CXXI. CXXII. Eidem tribuendum videtur ejusdem Codicis auctoritate Ep. inter Thessalonicensis poëmatia relatum XXXIX. (vide Animadverss. II. P. I. p. 320.) Horum epigrammatum longe plurima ex ἐπιδεικτικῷ sunt genere, neque disertam temporis notam impressam gerunt, praeter Ep. XCI. quod scriptum est in Teleutiam, Agesilai fratrem, qui in proelio ad

Olynthum commisso obiit Ol. XCIX. 3. Neque tamen propterea *Antipater* illa aetate floruisse videri debet. *Futile enim argumentum est, scriptores floruisse tempore eorum, quorum mentio ab illis fiat;* quae verissima est observatio *Scaligeri* ad Hieronym. Chron. p. 57. sq. *hoc modo enim Homerus vixerit Trojanis temporibus.* Alia igitur circumspiciamus vestigia. Commemorat nostrum Crassus orator ap. *Ciceron.* de Orat. L. III. 50. his verbis: *quod si Antipater ille Sidonius, quem tu, Catule, probe meministi, solitus est versus hexametros aliosque variis modis atque numeris fundere ex tempore, tantumque hominis ingeniosi ac memoris* *) *valebat exercitatio, ut quum se mente ac voluntate conjecisset in versum, verba sequerentur.* Jam Q. Catulus consulatum gessit A. V. C. 651. Crassus autem, qui *Antipatrum* in Graecia videtur cognovisse, quaestor fuit in Macedonia ante an. V. C. 648. quo anno natus est Cicero; i. e. circa Ol. CLXVIII. Ad longam senectutem pervenisse *Antipatrum* docet *Plinius* H. N. VII. 52. *Antipater Sidonius poëta omnibus annis, uno die tantum natali, corripiatur febre, et eo consumtus est satis longa senecta.* Conf. *Ciceron.* de Fat. c. 3. *Valer. Maxim.* L. I. 8. ext. 16. Aequalis igitur videri debet *Meleagri*, qui ejus Epigrammata Collectioni suae admiscuit, et tumulum epigrammate ornavit (CXXIII.) *Meleagrum* autem floruisse circa Ol. CLXX. docuimus in Prolegg. §. II. p. XXXIX. sq. Hinc verisimile fit, huic *Antipatro* recte tribui Ep. I. et XII. ad Seleucum, regiae stirpis, ut videtur, hominem. Quod autem

---

*) Tentavit haec verba *Pergoldus* in Obss. crit. p. 342. ubi de diversis *Antipatris* disputat.

Boivinus affirmat (Mémoir. de l'Academie des Inscr. T. III. p. 302.) *Sidonii* Epigrammata distingui ab aliis cum nativo et peculiari ingenio, tum dorico sermone, neque illud verum videtur, quum multa sint hujus *Antipatri* ex antiquioribus expressa et traducta, neque alterum. Haud pauca enim ex iis, quae Sidonio diserte traduntur, Jonica dialecto scripta sunt.

Ab hoc *Antipatro* recte distinxit Tarsensem *Ernestus* in Clave Cicer. histor. et Tyrium, Stoicae disciplinae asseclam, qui mortuus est paulo ante quam Ciceronis filius Athenas venisset. Cf. *Ciceron.* Offic. L. II. 24.

Distinguunt ab illis etiam *Antipatrem Macedonem*, epigrammatum poëtam, *Fabricius* et *Reiskius*. Huic certe in Vat. Cod. tribuuntur Epigrammata, in Analectis inter Epigr. *Thessalonicensis Antipatri* relata. XXXVII. XL. XLI. LII. LXII. Nulli horum certa temporis, quo scriptum sit, nota impressa est. Et quum Thessalonica Macedoniae urbibus annumeretur (Θεσσαλονίκη ... *μήτηρ πάσης* Μακηδονίης Ep. *Antip. Thess.* XIV.), *Antipatrum Macedonem* eundem esse puto, qui vulgo *Thessalonicensis* vocatur. Huic per me tribuatur Ep. XVIII. in Philippum regem, (Anal. II. p. 10. quod in membr. Ἀντιπάτρου inscribitur sine gentili) quod *Reiskius* referebat ad *Macedonicum*, quem propterea Philippi regis, aut antiquioris illius, Amyntae filii, aut serioris, qui a Romanis superatus est, aetate floruisse censebat. Hoc quidem sine causa idonea. Nam hoc quoque epigramma, ut plurima Antipatrorum, ex antiquiore potest expressum esse.

Antipater Thessalonicensis. Anal. II. 109. (II. 95. ed. L.) De hujus poëtae aetate nos dubitare non sinunt plurima in ejus Epigrammatis vestigia historiae.

Sunt in his quaedam in Pisonis honorem, qui est L. Calpurnius Piso, is qui bellum gessit cum Bessis et Thracibus (Ep. XIV.) A. V. C. 743. Romam redux circa ann. 746. Cf. *Vellej. Paterc.* L. II. 98. (Ep. XVIII.) intra quod temporis spatium *Antipater* legatione functus est ad eum. Ep. XXIII. Nicopolin commemorat, urbem ab Augusto conditam post pugnam Actiacam (A. V. C. 723.); Ep XX. autem Augusti expeditionem in Asiam, cujus metu Parthi perterriti victas manus dederunt (A U C. 734.), quae *Boivini* sententia, (Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 387.) mihi quidem videtur probabilior ea, quam amplexus est *Reiskius* de Germanico Parthis bellum illaturo A. V. C. 770. Glycon autem Pergamenus pugil, quem Ep. LXVIII. celebrat *), Augusti aetate vixit. Cf. *Horat.* L. I. Serm. I 30. et Pylades pantomimus, laudatus Ep. XXVII. nec minus Glaphyrus tibicen. Ep. XXVIII. Ex Ep. XIX. ad Cajum, qui Ῥώμας πάτρας ἔρυμα appellatur, *Reiskius* suspicatur, Antipatrum nostrum attigisse regnum Caji Caligulae (A. V. C. 790.). Ep. IX. memoratur Cotys, de quo nomine disputavimus in Animadverss. T. II. P. I. p. 293. Si ille significatur, qui rex Thraciae favebat Perseo (Ol. CLII. 1.), hoc Epigr. *Sidonio* tribuendum est; sin a *Thessalonicensi* est compositum, Cotys intelligitur, quem Caligula praefecit Armeniae A. V. C. 792.

*) Quatuor postremi hujus Epigr. versus sic sunt scribendi:

ὁ καινὸς Ἄτλας, αἵ τ' ἀνίκατοι χέρες
ἔῤῥοντι· τὸν δὲ πρόσθεν οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς,
οὔθ' Ἑλλάδι τις ἔστρωσεν, οὔτ' ἐν Ἀσίδι,
ὁ πάντα νικῶν Ἀΐδης ἀνέτρεψεν.

Jam ne quid praetermisisse videar, quibus in Cod. Vat. gentile additum est epigrammatis dicam. Primum ei, quod est inter Ep. Sidonii nr. LXXXII. Tum inter ea, quae ad Thessalonicensem retulit *Brunkius*, Ep. I. utri tribuendum sit, Vat. Codicis et Planudeae discrepantia quaedam (vid Animadverss. T. II. P. I. p. 287.) incertum reddit. *Thessalonicensi* diserte inscribitur Ep. II. III. IV. V. VI. XIV. (XVI. quod abest a Cod. Vat. in Planudea Sidonio tribuitur perperam). XVII. fluctuabat librarius, qui utrumque gentile adscripsit. Unice verum est Θεσσαλοῦ. XXI. (ubi similis varietas. Vide Animadverss. l. c. p. 302.) XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXX. XXXVIII. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVIII. L. LI. LIV. LV. LVI. LX. LXVI. *Antipatri* Epigr. ex Cod. dedi in Paralipp. nr. 86. p. 670. nr. 120. p. 691.

Antiphanes Macedo, cujus epigrammata IX exhibentur in Anal. II. 204, unum T. III. p. 331. (II. p. 187. ed. L.) gentili caret in Planudea; Μακεδόνος additum Ep. I. in Vat. Cod. p. 157. Ep. VII. Μεγαλοπολίτου. p. 399. Nullum est in his omnibus epigrammatis vestigium, unde aetas poëtae cognosci queat. Quum tamen noverimus, eum vixisse ante *Philippum Thessalonicensem*, qui ejus poëmatia Coronae suae intexuit, (i. e. ante Augustum) et post Meleagrum, qui centum annos ante aeram Christianam floruit, sponte apparet, quo tempore vixerit. Sic certe statuendum, si Philippus eos tantum poëtas in ordinem recepit, qui post Coronam a Meleagro contextam epigrammatis scribendis dederunt operam; quod mihi quidem ex iis, quae de suo opere in Prooemio profitetur, minime videtur dubitari posse. Varios *Antiphanes* recenset *Jonsius*

in Scriptt. Hist. Phil. I. 6. 5. p. 38. sq. *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 419. ed. II. Major pars epigrammatum *Antiphanis* est ex genere sententioso.

Antiphilus Byzantinus. Epigrammatis XLIII. quae exhibentur in Anal. II. 169. accesserunt duo in Lectionibus p. 172. 173. (II. p. 154. ed. L.) unum praeterea, quod inter ἀδεσπ. relatum est nr. CCCCL. et in Paralipp. nr. 34. p. 646. nr. 107. p. 683. nr. 122. p. 693. Hic quoque poëta locum habuit in Corona Philippi, cujus aequalis fuit. Huic aetati convenit Ep. XVI. in sinus Puteolani molem ab Agrippa exstructam A. V. C. 717. Cf. *Dio Cass.* p. 565. Ep. XIX. de beneficio quodam a Nerone Caesare Rhodiis tributo, quod, si vere est *Antiphili*, fortasse de Tiberio Nerone accipere praestat, qui Rhodum terrae motu devastatam restituit; quae est *Salmasii* ad *Tertullianum* sententia, quam de Nerone Augusto. Cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 51. sq. — Ep. XVII. commemoratur *Athenaeus* quidam, qui horologium posuerit publice. Fuit *Athenaeus* mechanicus, qui de machinis bellicis scripsit ad Marcellum, Syracusarum expugnatorem; alius Byzantinus, quem Gallienus instaurandis urbibus praefecit. Hinc collegit *Reiskius*, tres fuisse Antiphilos, unum Augusti atque Tiberii aetate florentem, alterum, qui sub Nerone et Domitiano scripserit (ad quem refert etiam Epigr. XXXIX. de Agricola, quem ille Taciti socerum a Domitiano sublatum esse existimat); tertium utroque vel multo antiquiorem, vel multo recentiorem. Quod mihi secus videtur. *Athenaei* nomen multis commune fuit, quos fortasse non omnes novimus; neque ex Ep. XVII. necessario efficitur, ut ille horologii, quod publice posuit, inventor fuerit. Etiam reliqua temporis indicia, quae

Reiskius collegit; ut *Antiphilum* Neronis et Domitiani aetate vixisse probet, vehementer sunt obscura et incerta; ita ut hoc unum certum maneat et indubitatum, *Antiphilum* post A. V. C. 717. scripsisse. Plurima epigrammatum ejus ingenii ostentandi causa composita, elegantioribus Anthologiae adnumerari debent.

Antistius. Tria ejus Epigrammata exhibent Anal. T. II. 284. unum praeterea Lectiones p. 195. (II. 259. ed. L.) Nullum est in iis aetatis, qua vixerit, vestigium. Romanum hominem fuisse *Reiskius* suspicatur ex nomine. *Antistium* quendam *Sosianum* novimus, quem *factitatis in Neronem probrosis carminibus exilio multatum esse*, narrat *Tacitus* Ann. XVI. 14. Fuit is tribunus pl. suaque auctoritate histrionum fautores tuebatur. Id. XIII. 28. Sed hujusne fuerint *Antistii* nostri reliquiae, an alius, nemo facile dixerit.

Arrius Antoninus. Epigrammata graeca et jambos scripsisse novimus ex Plin. Epist. L. IV. 3. IV. 18. V. 10. Nihil eorum aetatem tulit.

Antonius Argivus. Unum ejus epigramma extat in Mycenas dirutas, expressum ex *Alphei Mitylen.* Ep. VIII. IX. Anal. T. II. 240. (II. 223. ed. L.) *Antonii Thalli*, nescio an ejusdem cum illo, epigr. edidi in Paralipp. nr. 36. p. 647.

Anyte. Ex ejus epigrammatis, a Meleagro in ordinem receptis, XXIII. exhibentur in Anal. I. 197. (I. 130. ed. L.) Sed horum unum (XX) Vat. membrr. rectius tribuunt *Antipatro*. Commemoratur ἡ Τεγεᾶτις Ἀνύτη ap. *Polluc.* L. V. 5. 48. et ap. *Steph. Byz.* V. Τεγέα. ubi depravata verba Ἀνύτη μελοποιὸς Τεγεᾶτις

emendavit *P. Leopardus* L. II. 16. Hujus est Ep. II. in lebetem, a Cleoboto, item Tegeaten, in templo Minervae dedicatum, Aristotelis opus, Clitorii, de quo artifice nihil aliunde constat. Ep. XV. Damis commemoratur, qui equo, in proelio necato, monimentum posuerit. Cogitabat *Reiskius* de Damide, Messeniorum duce in eo bello, quod exitum habuit Ol. XXIV. 1. teste *Pausania* L. IV. 13. p. 312. Quae suspicio admodum levis est. Magis facit ad definiendam aetatem hujus poëtriae, quod *Tatianus* narrat in Or. adv. Gr. p. 114. ed. *Worth.* statuam ejus factam esse a Cephisodoto et Euthycrate, qui brevi post Alexandrum M. vixerunt, circa Ol. CXX. teste *Plinio* H. N. L. XXXIV. 8. Cf. *Iunii* Catal. p. 49. Myrus quoque poëtriae statuam fecit Cephisodotus, ejusdem fortasse, quam *Anytes* Ep. XIV. commemorat; quamquam incertum sit, hoc tetrastichon utrum *Anytes* sit, an *Leonidae*.

Superest Ep. VII. de trium Milesiarum virginum morte, quae accidit, Gallis Asiam ingressis, i. e. circa Ol. CXXV. 2. quod ad Anytes aetatem definiendam opportunissimum foret, nisi Vat. C. p. 285. rem reddiderit incertam titulo, Ἀνύτης Μιτυληναίης. Hoc num librarii errori tribuendum sit, an tantum valere debeat, ut duas fuisse statuamus ejusdem nominis poëtrias, Tegeatin alteram, alteram Mitylenaeam, non definiverim equidem. Unam agnoscere videtur *Antip. Thess.* Ep. XXIII. qui lyricas recensens, Anyten conjungit cum Praxilla et Myro, eam honorifico τοῦ θήλεος Ὁμήρου epitheto ornans. Et sane virilem animum spirant epigrammata I. XIII. XV. In omnibus summa est simplicitas et genuinus antiquitatis color.

Apollinarius. In Cod. Vat. Ἀπολλινάριος scribitur. Duo ejus Epigrammata leguntur in Anal. II. 283. (II.

258. ed. L.) quorum prius est in Glyconem grammaticum, hominem imperitissimum. Glyco rhetor passim laudatur in M. Annaei Senecae suasoriis et controversiis. In Schol. ad *Arati* Diosem. v. 319. excitatur explicatio verborum λοχμίη σχῖνος ab *Apollinario* prolata. Sed plures fuerunt hujus nominis, quos recensuit *Fabric.* Bibl. Gr. T. VIII. p. 586. Inter hos unus est Laodicenus, qui poësi operam dedisse narratur, Libanii amicus, cujus plures ad eum sunt epistolae. *Suid.* T. I. p. 280. in Ἀπολλινάριος.... οὗτος οὐ μόνον γραμματικός, καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο, καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. Huic fortasse epigrammata illa tribuenda sunt.

Apollonidas. Triginta ei epigrammata tribuuntur in Anal. II. 132. quibus unum accessit in Lectt. p. 159. (II. 118. ed. L.) Aetatis, qua floruerit, certum est indicium in Ep. XIV. de aquila Rhodi in domo Tiberii Neronis conspecta. Tiberium enim significari, dubitari non potest. Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 362. Concesserat autem Tiberius Rhodum A. V. C. 748. Cf. *Dio Cass.* p. 870. unde *Casaubonus*, qui hoc epigramma protulit ad Sueton. V. Tiber. c. 14. *Apollonidam* sub Augusto floruisse recte statuit. Praeter hunc *Reiskius* etiam alium fuisse existimat, qui Hadriani aetate floruerit. Ad hunc referebat Ep. VIII. in quo Lucius, Caji pater occurrit; quem ille Lucium Verum esse suspicatur. Non magis certum est, in quo tamen plurimum *Reiskius* esse positum putabat, quod Ep. XXII. Aelius commemoratur, vir literarum amantissimus, qui Spartam accesserit. Hoc de Hadriano accipiebat. Quae conjectura, jam per se satis levis, plano corruit lectione Cod. Vat. qui non Αἴλιος exhibet, sed Λαίλιος, addito lemmate: Εἰς Λαίλιον ὕπατον

Ῥωμαῖον. Aliud est Ep. XII. in Aelium, Romanum, (Αὐσονίης στρατίης πρόμον), qui, quum morbo esset correptus, gladio suo incubuisse narratur. Etiam hoc *R.* referebat ad Hadrianum, quem *Dio Cassius* narrat L. LXIX. 22. p. 1169. aqua intercuti laborantem, frustra servorum implorasse opem, ut ipsum gladio transfigerent. Cf. Eund. p. 1165. At in epigrammate *Apollonidae* de caede peracta agitur; nec aliter accepit *Philippus*, qui hoc epigramma expressit Ep. XXV. Non minus vana est conjectura de Heliodoro, qui commemoratur Ep. XXVIII. quemque *R.* pro eo habendum esse censet, qui Hadriano ab epistolis fuit. Cf. *Reimar.* ad *Xiphilin.* p. 1152. et 1190. Heliodori nomen multis commune fuit; neque in epigrammate illo quidquam est, quod Reiskianae conjecturae opituletur.

Quare ego quidem nonnisi unum *Apollonidam* epigrammatarium fuisse existimo, qui sub Augusto et Tiberio floruit. Hunc *Apollonidam*, (cui *Smyrnaei* nomen adhaesit nescio unde; nam nec in Vat. Cod. nec in Planudea additum reperio, nisi p. 337. ubi tamen Ἀπολλωνίου Σμυρναίου scriptum, non Ἀπολλωνίδου. Hoc Epigr. in membr. Vat. non habetur. *Brunkius Apollonidae* nostro tribuit nr. X.) *Reiskius* nullus dubitat eundem fuisse cum *Apollonida Niceno*, quem *Diogenes Laërt.* L. IX. 109. p. 599. Commentarium in Sillos Tiberio dedicasse narrat. Nobis non liquet.

Apollonius Grammaticus. Unum ejus extat distichon in Callimachum, Anal. II. 358. (III. 67. ed. L.) quod ἀδέσποτον est in Planudea. Suspicabatur *Brodaeus*, *Apollonii* esse *Rhodii*, cujus cum Callimacho simultates satis notae. Cf. *Suid.* in Καλλίμαχος. et Fragm. Callim. p. 464. Epigrammata illum scripsisse

testatur *Anton. Liber.* Metam. c. XXIII. Idem Grammatici nomen passim gerit, ut in *Schol.* ad *Homer.* Ἰλ. θ. 284. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 276. ed. *H.*

Arabius Scholasticus. Septem epigrammatum auctor in Anal. III. 109. (IV. 79. ed L.) quorum major pars artis opera celebrat. Horum duo sunt in Longinum, eum, ut videtur, qui Justiniano regnante praefectus fuit CPoli. Alterum horum epigrammatum respexit *Macedonius* Ep. XXXVIII. quem sub eodem imperatore vixisse constat.

Aratus Solensis, quem in Coronam suam receperat *Meleager*. Duo ejus supersunt epigrammata in Anal. I. 253. (I. 186 ed. L.) *Suid.* T. I. p. 309. Ἄρατος . . . συνέταξε . . . ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν, τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. Librum *Elegion* ejus laudat *Macrobius* Saturn. V. 20.

Arcesilaus, philosophus, mediae Academiae princeps, duo reliquit epigrammata, ex *Diogene Laërtio* relata in Analect. II. 62. (II. 61. ed. L.) Prius inscriptum est Attalo, regi Pergami, qui regnare coepit Ol. CXXXIV.

Archelaus. Quatuor ejus extant epigrammata in Anal. II. 58. (II. 57. ed. L.) unum in Alexandri statuam, tria alia de quibusdam naturae miraculis servata ab *Antigono Carystio*, c. XXIII. p. 35. ed. *Beckm.* καί τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ. *Aegyptium* vocari *Brunkius* existimat in Lectt. p. 137. quod sedes in Aegypto habuerit; ut *Callimachum* ap. eundem Antigonum c. LI. ob eandem causam. *Chersonita* vulgo appellatur; quamquam hunc a nostro diversum esse existimant

Harduinus in Indice Auct. a Plinio laudatorum, et *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 79. At huic difficultati medetur *Brunkii* observatio; nisi cum *Schweighäusero* ad *Athen.* Tom. IX. p. 44. de Chersoneso, urbe Aegypti, cogitare malis. Laudatur *Archelaus* ap. *Varron.* de R. R. II. 3. 5. p. 232. III. 16. 4. p. 312. *Primum apes nascuntur partim ex apibus, partim ex bubulo corpore putrefacto. Itaque Archelaus in epigrammate ait eas esse, βοὸς φθιμένης πεποτημένα τέκνα. Idem: ἵππων μὲν σφῆκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι.* In Ep IV. quod hanc vesparum originem tradit, vulgo legitur:

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην
σφήκεσι δὲ ζώων οἷα τίθησι φύσις.

quod *Meursii* vestigia secutus ita mutavit *Brunkius*: σφῆκες ἰδὲ ζώων. Omnino male. Melius saltem *Meursius* scripserat σφῆκας. Nec is verum vidit, cujus conjecturam *Bastius* protulit in Epist. crit. ad Boissonade p. 83. Scribe sine haesitatione:

ἐκ νέκυος ταύτην ἵππων γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας· ἴδ᾽ ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

Sic veteres loquuntur. *Themistius* p. 206. D. ἐξ οἵων εἰς οἷα τῇ βασιλέως προμηθείᾳ μετεληλύθαμεν. *Liban.* T. IV. p. 334. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἵων οἷοι γεγόναμεν. Ib. p. 415. 16. οἷα ἀνθ᾽ οἵων κομίζεται. Ib. p. 795. 22. ἀνθ᾽ οἵων ἡμῖν οἷα γεγένηται. Sed haec obiter. *Archelaus* vixisse censendus est sub Alexandro M. et sub Ptolemaeo primo, qui Ol. CXIV. 2. Aegypto praeesse coepit. Cf. *Vossium* de Histor. Graec. L. III. p. 329. edit. an. 1651.

Archias. Anal. II. 92. (II. 80. ed. L.) „Extant „sub Archiae nomine Epigrammata XXXV; ne quis

„haec omnia Archiae Antiocheni esse credat, cui pa-„trocinatus est Cicero, plures hujus nominis poëtas „fuisse moneo, qui in Vat. Cod. distincti sunt. *Brunk.* in Lectt. p. 148. Ἀρχίου simpliciter inscribuntur in membranis Ep. I. II. III. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. (XII. in Vat. C. non extat; in Planudea est ἀδέσποτον. XIII. XIV. quae nonnisi in Plan. comparent) XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XXIII. (XXVII. in Plan.) XXVIII. XXIX. XXX. XXXIV. Ἀρχίου γραμματικοῦ inscribitur Ep. IV. quod expressum ex *Tymnis* Ep. I. Ἀρχίου νεωτέρου Ep. XX. quem titulum *Reiskius* Graeculo inepto imputandum, aut pro Ἀρχίου legendum esse statuebat Ἀρχύτου. Malo omnino. Ejusdem Ἀρχίου νωτέρου Epigr. est in Vat. Cod. p. 491. quod edidit *Huschke* in Anal. cr. quem consule p. 227. nos in Paralipomenis nr. 105. p. 681. Ἀρχίου Μιτυληναίου est Ep. XXI. XXII. XXIV. XXXI. Ἀρχίου Μακεδόνος Ep. XII. Denique Ἀρχίου Βυζαντίου Epigr. XXXIII. Quaedam in Analectis falso relata sunt inter *Archiae* epigrammata; ut Ep. XXV. quod auctoris nomine caret; Ep. XXVI. quod *Leonidae Alexandrini* est. Etiam Ep. XXXV. (Anal. T. II. p. 528.) in Vat. C. est ἀδέσποτον, ut in Planudea quoque, et *Barnesii* tantum auctoritate *Archiae* tributum est, qui se hoc nomen in Cod. aliquo reperisse ait.

Jam inter poëtas, qui *Archiae* nomen habuerunt, nullus est celebrior eo, quem *Cicero* defendit, Antiochenus, qui Romam venerat Mario et Catulo Coss. A. V. C. 651. Ol. CLXIX. 3. Cf. *Cicero* in Orat. c. 3. De ejus poëtica facultate locus est illustris in Or. pro Archia poëta c. 8. *Quoties ego hunc Archiam vidi, judices, . . . cum literam scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quae tum agerentur, dicere ex tempore? quo-*

ties revocatum eandem rem dicere, commutatis verbis atque sententiis? quae vero accurate cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent? Qui in hujus hominis vitam accurate inquisivit *) *Ilgenius* V. cl. in Opuscul. var. philol. II. 1. omnia epigrammata, Ἀρχίου simpliciter inscripta, ad Antiochenum refert p. 47. cui illa *unanimi consensu* tribuantur. Quod an jure dicatur, est quod dubites. Nullum plane est inter illa epigrammata, quod *Antiocheno* diserte tribuatur, neque tanta videri debet religio ejus, qui Vaticanam Anthologiam concinnavit, ut eum diversos poëtas ὁμωνύμους ubique addito gentili aliove epitheto distinxisse putemus. Quot enim sunt Antipatrorum epigrammata, quae utri adscribi debeant, gentili omisso, ignoremus? quot Leonidarum? Jam si praeter Sidonium et Thessalonicensem Antipatrum, tertius quidam ejusdem nominis extitisset poëta, num jure quis dicat, omnia illa epigrammata, quae gentili carent, huic tertio Antipatro unanimi consensu tribui? De iis igitur, quae nudum Ἀρχίου nomen gerunt, incerta res est; quumque in iis nullum sit, quod non a mediocris ingenii homine componi potuerit (*Ilgen.* p. 57.), rectius fortasse statueris, ea alius cujusvis *Archiae* esse potius, quam ejus, quem *Cicero* exquisitis laudibus exornavit. Caeterum nulla in illis temporis significatio, nisi quod omnia ex antiquioribus sunt expressa, *Antipatro* praesertim et *Leonida Tarentino.*

Archilochus. Ejus poëmata *Meleager* se Coronae

---

*) De Archia disputasse legi etiam *Netscherum in Diss. de Ciceronis Or. pro Archia.* Roterdam. 1808. 8. ipsum librum non vidi.

suae intexuisse ait v. 38. Unum ejus superest Epigramma in Anal. I. p. 41. nr. 8. (I. 42. ed. L.) ἀναθηματικόν, idque simplicissimum; aliud dedi in Paralipp. nr. 39. p. 650. De hoc poëta omnia sunt occupata ap. *L. Holsten.* ad *Steph. Byz.* p. 133. *Sevinium* in Récherches sur la Vie et sur les Ouvrages d'Archiloque (Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XIV. p. 55.) *Fabricii* Bibl. gr. T. II. p. 107. et praecipue in Commentatione de Vita et Scriptis Archilochi praemissa ejusdem poëtae Reliquiis, a *Liebelio* diligenter conquisitis docteque illustratis. Lipsiae 1812. 8.

Archimelus. Hujus Epigramma in navem praegrandem Hieronis servavit *Athenaeus.* Exstructa illa, ut videtur, circa Ol. CXL. Ad eundem *Brunkius* Anal. II. 64. (II. 63. ed. L.) retulit epigramma de imitatione Euripidis, quod Ἀρχιμήδους inscribitur in Vat. Cod. Depravatum hoc nomen cur statuamus causa nulla est, quamquam poëtam *Archimedem* aliunde non habeamus cognitum.

Arethas. Ejus epitaphium edidimus in Paralipp. nr. 211. p. 744. Fuit Archiepiscopus Caesareae in Cappadocia, vixitque c. ann. 920, ut docuit *Oudinus* in Scriptt. Eccl. T. II. p. 426. s.

Marcus Argentarius. Epigrammata ejus XXXIII. recensentur in Anal. II. 266. quibus unum accessit T. II. p. 529. (II. 242. ed. L.) Eidem in membrr. adscribitur Ep. inter ἀδεσπ. LXI. Aliud edidit *Huschke* in An. cr. p. 247. nos in Paralipp. nr. 108. p. 684. In nullo horum epigrammatum ulla est temporis, quo scripta fuerint, nota. *Reiskius* tamen cogitabat de *Argentario* quodam, rhetore graeco, qui in *Senecae* Suasoriis passim commemoratur; et de *Marco* Byzantio, quem

sub Hadriano floruisse constat ex *Philostr*. Vit. Soph. p. 527. At hunc quidem dorica dialecto usum apparet ex iis, quae de eo et Polemone narrat *Philostratus*, cujus dialecti nullum est in Epigrammatis illis vestigium. Illa maximam partem ex erotico sunt genere, et elegans ingenium produnt; nonnulla in verborum lusibus versantur, ut Ep. II. V. VI. IX. XVIa. XXIII. XXVI. 4.

Aristides Rhetor. Ejus Epigramma a *Brunkio* praetermissum exhibui in II. Paralipp. nr. 51. De hoc Sophista, qui sub Hadriano et Antoninis floruit, confer *Fabric*. Bibl. Gr. T. VI. p. 12. ed. *H*. Ipse epigrammata sua commemorat Tom. I. p. 331. s.

Aristo. In tribus ejus epigrammatis Anal. II. 258. (II. 234. ed. L.) in quibus cum *Leonida Tarentino* aemulatur, nullum est aetatis vestigium. Nec aliunde de *Aristone* epigrammatario constat. Cogitabat *Fabricius* de eo, qui laudatur a *Mario Victorino* in Arte Gramm. (Vide Ind. Auctor. in Fabr. Bibl. Lat. T. III. p. 420. ed. Ern.) aut de Aristone philosopho, cujus versum excitat *Diogen. Laërt*. L. IV. 33. p. 247. *Schneiderus* autem in Peric. crit. p. 127. de *Aristone Cejo*, cujus ἐρωτικὰ ὅμοια laudantur ap. *Athenaeum* et *Plutarchum*. Cf. *Carpzovii* Paradoxon Stoicum Aristonis Chii p. 212. Laudat *Aristonis* Lycona *Plutarch*. T. II. p. 14. E. ut poëma ad vitam utile; ubi cf. *Krebsium* p. 97. Plures Aristones recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. III. p. 466. sqq. ed. *H*.

Aristocles. Unum ejus Epigramma ex *Aeliano* relatum in Anal. T. II. 108. (II. 95. ed. Lips.) Plures hujus nominis recenset *Suidas* T. I. p. 326. interque eos Aristoclem Pergamenum, rhetorem Trajani et Ha-

driani temporibus clarum, cujus vitam enarravit *Philostrat.* in Vit. Soph. II. 3. p. 567. Alexandrinum hominem hujus nominis, auctorem libri περὶ χορῶν, et alius περὶ Μουσικῆς laudat *Athenaeus*. Cf. *Schweigh.* in Animadverss. T. II. p. 631. — Alius, Grammaticus et rhetor, floruit Augusto regnante; Messenius denique omnium antiquissimus, de quo vid. *Fabr.* Bibl. Gr. T. III. p. 470. ed. *H.* Hujus est fragm. ex Paradoxis in *Stobae.* Serm. LXII. p. 404. 13. ubi scribendum: Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισήμων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, οὗτος (vulgo τοῦτο) τὸ θῆλυ μισῶν γένος, κ. τ. λ. Cf. de *Aristocle* et ὁμωνύμοις *Jonsi.* Scriptt. Hist. Phil. IV. 6. p. 250.

Aristodemus. In *Schol.* ad *Apollon. Rhod.* L. II. 904. laudatur Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων. quam collectionem fuisse epigrammatum nullus dubito, nec dubitabat *Valkenarius*, qui locos, ubi *Aristodemi* Θηβαϊκὰ laudantur, collegit ad *Schol.* in *Euripid.* Phoen. v. 1120. p. 732. Cf. *Schaefer* ad *Apollon. Rhod.* T. II. p. 195.

Aristodicus. Duo ejus sunt epigrammata in Anal. II. 260. (II. 236. ed. L.) quorum alterum Ἀριστοδίκου Ῥοδίου inscriptum in Cod. Vat. Nescio quid *Reiskio* in mentem venerit, ut in Not. Poët. p. 196. de *Aristonico* ageret, cujus nullum est in Anthologia vestigium. *Aristodici* nomen graecis non ignotum; poëtam tamen, cui haec epigrammata tribui possint, non invenio.

Aristoteles. Praeter Hymnum in Virtutem, et Epigr. in Hermiam, Atarnae tyrannum, quae veteres Stagiritae tribuunt, plurima ejus extant epigrammata (Anal. I. 177. I. 110. ed. L.) in heroas Homericos, ex opere,

cui Pepli nomen auctor inscripserat. Quae cum sine autoris nomine e Cod. Mediceo edidisset *H. Stephanus* ad calcem Anthologiae Planudeae, extitit *Guil. Canterus*, qui ea *Aristoteli* vindicaret *Eustathii* testimonio usus in Iλ. B p. 216. 5. ed Basil cujus verba excitavi in Animadverss. T. I. P. I. p. 367. ex quibus apparet, haec epigrammata nonnisi partem constituisse Pepli. Bene monuit *Lenzius* ὁ μακαρίτης, *Aristotelem* sequi ordinem heroum in Catalogo navium; unde verisimile fit, post nr. 3. excidisse epigramma in Schedium et Epistrophum; post nr. 9. idem collocat distichon in Diomedis matrem, quod ex *Tzetzae* Scholiis edidi ad *Ejusd.* Homerica v. 113. p. 67. Caeterum fuisse, qui Peplum alii cuidam *Aristoteli* tribuerent, Stagiritae abrogarent, monuit *Fabricius* Bibl. Gr. T. III. p. 276. quem omnino de hoc opere consulas velim.

Artemidorus Grammaticus. Duo ejus epigrammata exhibent Analecta T. I. 263. (I. 194. ed. L.) quorum prius *Theocrito* vulgo adscriptum, etiam in Vat. Cod., auctoritate ed. Aldinae Theocriti, ad *Artemidorum* refertur. Alterum Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ inscriptum in membr. Vat. unde discimus eum *Theocriti* poëmata, sparsa olim, in unum corpus collegisse. Is esse videtur, qui Ἀριστοφάνειος vocatur ap. *Athenaeum* L. IV. p. 182. d. L. IX. p. 387. D. etiam ψευδοαριστοφάνειος. Ib. I. 5. B. Eundem commemorat *Suidas* T. I. p. 337. ubi vide *Kusterum.*

Artemo. Duo ejus habemus Epigrr. in Anal. II. 79. (II. 66. ed. L.) ex Musa Puerili, in Echedemum puerum. Notus Ἀρτέμων ὁ μελοποιὸς ap. *Aristoph.* Acharn. v. 850. ad quem locum pertinent, quae *Suidas* habet v. ὄζων. T. II. p. 659. Ad hunc hominem,

quem *Aristophanis* aequalem fuisse, dubitari nequit; epigrammata nostra referebat *Reiskius*. Undecim *Artemones* recenset *Fabricius* Bibl Gr T. II. p. 112. ed. *H.* inter quos is, qui *Cassandreus* vocatur, non vixit ante Ol. CXVI. quo tempore Potidaea Κασσάνδρεια appellari coepit. V. *Wesseling.* ad *Diodor Sic.* T. II. p. 357.

Asclepiades. Plurium ὁμωνύμων epigrammata leguntur in Anal. I. 211. (I. 144. ed. L) Unus est *Samius*, quem Σικελίδην appellant, quo nomine eum in Corona meminit *Meleager* v. 46. Eodem nomine significavit hunc ἐπιγραμματοποιὸν *Theocrit.* Eid. VII. 40. ubi *Scholiastes*: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον· ὥσπερ γὰρ Σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος πατρωνυμικῶς; ὡς υἱὸν Σιμιχίδα, καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδαν ὀνομάζει τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον, ὡς υἱὸν Σικελίδα, οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. Cf. *Mosch.* Eid. IV. 98. Ad hunc procul dubio pertinet Ep. XXXII. quo Berenice comparatur cum Venere; et Ep. XXXIII. in Cleopatram ἄνασσαν. Vid. *Schneideri* Anal. cr. p. 2. qui huic poëtae longe maximam partem epigrammatum, *Asclepiadis* nomine inscriptorum, tribuendam existimat. Alium etiam fuisse *Adramytenum* novimus ex Cod. Vat. p. 574. ubi Ep. I. inscriptum: Ἀσκληπιάδου ἀδραμυτίνου. Reliquis gentile non est additum. *Asclepiadi* tribuitur etiam Ep. in Ajacem (quod *Brunkius* Aristoteleis immiscuit) auctore *Eustathio.* Illud *Mnasalcas* ante oculos habuit Ep. XIV. de cujus aetate vide infra. Quod *Reiskius* Ep. XXVII. propter Phrynes nomen, quod in eo occurrit, ad antiquiorem quendam *Asclepiadem* refert, id nihil est. Num enim est in illo epigrammate vestigium, unde appareat, meretricem illam intelligi, quae circa

Ol. CVI. floruit. Neque ex Ep. XXXVI. in quo *Antimachi* Lyde celebratur, quidquam ad aetatem auctoris colligi potest.

Asclepiodotus. Unum ejus epigr. profertur in Anal. II. 490. (III. 193. ed. L.) basi statuae Memnoniae insculptum cum auctoris nomine. Novimus *Asclepiodotum* philosophum, Procli auditorem, de quo *Jons.* de Scriptt. Hist. Phil. III. 18. pag. 97. Qui pöesi dederit operam hujus nominis nullum commemoratum reperio.

Asinius Quadratus. Hoc nomine in Vat. Cod. inscriptum est epigramma, quod ἄδηλον est in Planudea. Anal. II. 299. (III. 13. ed. Lips.) Si fides lemmati in membrr. addito, Sullae aetate scriptum esse probabile fit. *Salmasius* tamen in not. ined. de illa pugna cogitabat, qua Catilinariae factionis vires fractae sunt. Commemoratur *Asinius Quadratus*, auctor historiae romanae ab urbe condita usque ad Alexandrum Severum. Cf. *Pinedo* Breviar. Auctor. quos ad testimonium vocat *Stephanus* p. 757.

Astydamas. Unius epigrammatis auctor in Anal. III. 329. (I. 93. ed. L.) Morsimi filius, discipulus Isocratis, tragicus. Vide de eo *Diogen. Laërt.* L. II. 43. Primam tragoediam docuit Ol. XCV. 2. teste *Diodoro Siculo* L. XIV. p. 676. Proverbio locum dedit, de quo diximus in Animadverss. T. I. P. I. p. 311. Adde *Wolf.* ad *Libanii* Epist. CCCXVII. p. 153.

Athenaeus. Anal. II. 257. (II. 233.) Prius horum epigrammatum, quod in Planudea est ἀδέσποτον, *Diogenes Laërtius* tribuit Ἀθηναίῳ τῷ ἐπιγραμματογράφῳ. ubi vide *Menag.* p. 232. eundemque inter epigram-

matarios refert *Tzetza* in Prolegg. ad Lycophr. T. I. p. 258. Ob hoc epigramma, quod Stoicorum sapientiam commendat, relatus est inter Stoicos. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 542. ed. *H.* Contra in altero epigrammate Epicurus laudatur. Inter Epicuri discipulos commemoratur Ἀθήναιος ap. *Diogen. Laërt.* X. 22. quem eundem esse cum Aegyptio suspicatur *Heumannus* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. III. p. 300. mihi utrumque epigramma ejusdem auctoris esse videtur, qui, nulli fortasse philosophorum familiae addictus, illustres philosophos ἐπιδείξεως causa laudasse potuit.

Automedon. Undecim ejus epigrammatis, quae in Anal. leguntur T. II. 207. unum accessit T. III. 331. (II. 190. ed. L.) Locum illis dederat *Philippus* in corona sua, unde eum primo post Chr. seculo vixisse probabile fit. Huic suspicioni opitulatur Ep. VI. quo Athenienses ridentur ob jus civitatis minimo venditum; quod eos jam Augusti aetate fecisse constat. Cf. *Dio Cass.* L. LIV. p. 736. At multo luculentius est vestigium Ep. XI. in Niceten, oratorem praestantissimum, qui Nerva regnante floruit, teste *Philostrato* in Vit. Soph. p. 510. sqq. quemque *Plinius* junior frequentasse videtur. Epist. L. VI. 6.

In Cod. Vat. p. 291. Epigr. VIII. inter Theocritea inscribitur: Αἰτωλοῦ Αὐτομέδοντος. Et certe illud Epigramma Theocriteis eximendum videtur. Si verum est lemma Codicis (in quo tamen gentile offendit nomini praepositum) duo fuerunt *Automedontes*, alter Aetolus, Cyzicenus alter. Hoc enim gentile adscriptum Epigrammati IV. Reliquis omnibus nudum auctoris nomen praefixum.

Bacchylides, Ceus ex urbe Julide, Simonidis sororis filius. Cf. *Goëns* in Dissert. de Simonid. p. 44. sq.

Duo ejus extant epigrammata, quorum nulla inter opera ejus fit mentio ap. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. II. p. 115. Locum habebat in Corona Meleagri.

Joannes Barbucallus. Undecim ejus epigrammata leguntur in Anal. III. 11. (III. 232. ed. L.) Ejus nomen derivat Schol. Graecus ad Anthologiam: Βαρβουκάλλου. ἐθνικόν ἐστιν ὄνομα. Βαρβουκάλη γὰρ πόλις ἐν τοῖς (L. ἐντὸς) Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ, Πολυβίου καὶ Στεφάνου μαρτυρούντων. quod ductum est ex *Stephano Byzantino.* V. Ἀρβουκάλη. de quo errore monuit *L. Holstenius* p. 42. De urbe Barbucale nihil compertum. Quum Ep. VIII. Beryti eversionem celebret, apparet eum vixisse circa ann. p. Chr. 551. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 21. — Ep. IV. est in Synesium quendam Scholasticum, qui in pugna ad Berytum claruit, ut lemma docet. Quam pugnam verisimile est pugnatam esse c. ann. 540. Cf. Ibid. p. 20.

Lollius Bassus. Ex XI. epigrammatis, quae Basso tribuuntur in Anal. II. 160. (II. 146. ed. L.) tollendum est Ep. III. quod *Nicarchi* est. Ep. II. in membrr. inscriptum Βάσσου Σμυρναίου. Tempus, quo vixerit, colligi potest ex Ep. X. in Germanici mortem, qui obiit Antiochiae A. V. C. 771. Cf. *Taciti* Annal. L. II. 71. (In Anthol. Planud. p. 6. ed. *Steph. Lollio Basso* tribuitur Epigr. de Germanici virtutibus, quod Vat. Cod. *Crinagorae* inscribit.) Quod autem *Fabricius* existimat, *Horatium* expressisse Ep. VI. quod est de mediocritate, id nihil est. Plurimi poëtae eadem dixerunt. *Bassum Sophistam* commemorat *Lucianus* adv. Indoct. T. III. p. 118. Caeterum non uni *Basso* haec epigrammata tribui debere existimabat *Leichius* Praef. p. VI. causa, cur ita existimaret, non allata.

Besantini duo epigrammata γνωμονικὰ sunt in Vat. Cod. p. 375. quorum prius edidi in Paralipp. nr. 42.

matarios refert
p. 258. Ob h
tiam commen
Bibl. Gr. T. I.
grammate Ep
los commemo
quem eunde
mannus in
utrumque
qui, nulli F
lustres pl

Auto
Anal. le
(II. 190
rona s
probab
Athen
tum;
Dio
vest
sim
in
qu

ii
g
l

χρεῦσι, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν δεμένην ὑπόθεσιν. κ. τ. λ. Ab Athenodoro ex urbe, quam impune expilabat, Augusto concedente ejectus est. ..lius fuit Boëthus Sidonius, cum quo *Strabo* XVI. . 1098 D. se narrat συμφιλοσοφῆσαι τὰ Ἀριστοτέλεια. Boëthum philosophum exegeseos in Aratum auctorem laudat *Geminus* in εἰσαγωγῇ. c. XIV. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 480. ed. *H.*

Callias Argivus. Unum ejus epigr. servatum in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) In Vat. C. Καλλίου inscriptum. De tempore, quo vixerit, non constat, neque *Callias* Argis oriundus aliunde notus est.

Callicter. Tria ejus epigrammata minimi pretii extant in Anal. II. 294. quibus quartum accessit II. 529. (III. 8. ed. L.) et disticha duo in Paralipp. nr. 118. 119. p. 690. ad eundem Vat. C. refert epigrammata, quae in Nicarcheis leguntur nr. XXVI. et XXVII. ubi nomen recte scriptum Καλλικτῆρος. ut etiam ad Ep. III. Καλλικτῆρος Μαντισίου. In ceteris Κιλλάκτορος. quod *Reiskius* temere natum suspicabatur ex Κωία τοῦ ῥήτορος. *Mantisii* cognomen quid significet, ignoro equidem.

Callimachus. Poëta celeberrimus, qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit, et Euergetae attigit tempora, qui regnare coepit Ol. CXXXIII ¾. Plurima ejus extant epigrammata, eaque elegantissima Anal. I. 461. (I. 212. ed. L.) adde Paralipp. nr. 149. 150. p. 709. quae ἐξηγήσει illustravit *Archibius* grammaticus, Apollonii filius, teste *Suida* in Ἀρχίβιος. T. I. p. 345. et *Eudocia* p. 64. et metaphrasi jambico metro conscripta *Maria*.. qui sub Anastasio imperatore floruit. *Suid.* in ..ος. T. II. p. 497. De *Archibii* aetate disputavit ..*onus* in Prolegg. ad Apollon. Gramm. p. III.

p. 651 (vulgo legitur inter sententias *Theognidis* v. 539. 540.) alteri in Cod. etiam *Palladae* nomen adhaeret. *Besantino Rhodio* in Cod. Vat. inscribitur Ovum, quod plures *Simmiae* tribuunt. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 211. *Besantini* nomen occurrit ap. *Stobaeum* Tit. CXVIII. p. 589. cui tribuitur in Anal. II. p. 435. nr. 134. et *Etymolog. Magnum*, ubi significatur *Helladius* Chrestomathiae auctor. Cf. *Fabric.* Bibl. gr. T. X. p. 772. ed. *H. Jonsi.* Scriptt. Hist. Phil. I. 2. p. 16. *Schneider.* Peric. crit. p. 129. *Phaedimum Bisanthenum* intelligit.

Bianor. Undeviginti ejus epigrammata extant in Anal. II. 154. (quibus adde Epp. a Br. omissa, quae dedi in Paralipp. nr. 110. p. 686. nr. 116. p. 689.) (II. 141. ed. Lips.) In his Βιάνορος Βιθυνοῦ nomine inscriptum Ep. XIII. XVIII. Βιάνορος γραμματικοῦ. Ep. XVII. Reliqua nudum *Bianoris* nomen praeferunt. Locum habuit in Corona Philippi. Unde eum sub Augusto et Tiberio vixisse probabile fit. Conspirat Ep. XII. in Sardes terrae motu haustas, quod accidit c. ann. V. C. 770. Cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 11. Duo sunt ejus epigrammata, quod *Schneiderus* monuit in Anal. cr. p. 17. ex *Apollonida* expressa, quem iisdem temporibus floruisse supra vidimus.

Boëthus. Unum ejus prostat epigramma in Anal. II. 127. (II. 114. ed. Lips.) in Pyladem pantomimum cum lemmate: Βοηθοῦ τοῦ ἐλεγειογράφου. *Schneideri* diligentiam non effugit locus *Strabonis* L. XIV. p. 674. (991.) C. ubi illustres Tarsi viros commemorans, etiam Βοηθοῦ meminit, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δὲ αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος καταρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος. καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς

Ταρσεῦσι, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν. κ. τ. λ. Ab Athenodoro ex urbe, quam impune expilabat, Augusto concedente ejectus est. Alius fuit Boëthus Sidonius, cum quo *Strabo* XVI. p. 1098 D. se narrat συμφιλοσοφῆσαι τὰ Ἀριστοτέλεια. Boëthum philosophum exegeseos in Aratum auctorem laudat *Geminus* in εἰσαγωγῇ. c. XIV. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 480. ed. *H.*

Callias Argivus. Unum ejus epigr. servatum in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) In Vat. C. Καλλίου inscriptum. De tempore, quo vixerit, non constat, neque *Callias* Argis oriundus aliunde notus est.

Callicter. Tria ejus epigrammata minimi pretii extant in Anal. II. 294. quibus quartum accessit II. 529. (III. 8. ed. L.) et disticha duo in Paralipp. nr. 118. 119. p. 690. ad eundem Vat. C. refert epigrammata, quae in Nicarcheis leguntur nr. XXVI. et XXVII. ubi nomen recte scriptum Καλλικτῆρος: ut etiam ad Ep. III. Καλλικτῆρος Μαντισίου. In ceteris Κιλλάκτορος. quod *Reiskius* temere natum suspicabatur ex Κινέα τοῦ ῥήτορος. *Mantisii* cognomen quid significet, ignoro equidem.

Callimachus. Poëta celeberrimus, qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit, et Euergetae attigit tempora, qui regnare coepit Ol. CXXXIII ½. Plurima ejus extant epigrammata, eaque elegantissima Anal. I. 461. (I. 212. ed. L.) adde Paralipp. nr. 149. 150. p. 709. quae ἐξηγήσει illustravit *Archibius* grammaticus, Apollonii filius, teste *Suida* in Ἀρχίβιος. T. I. p. 345. et *Eudocia* p. 64. et metaphrasi jambico metro conscripta *Marianus*, qui sub Anastasio imperatore floruit. *Suid.* in Μαριανός. T. II. p. 497. De *Archibii* aetate disputavit *Villoisonus* in Prolegg. ad Apollon. Gramm. p. III.

quem refutare conatus est juvenis egregiae spei *Göttlingius* in Animadverss. ad Callimachi Epigrammata et Achillem Tatium. Jenae. 1811. p. 1. sqq. Ex *Callimachi* epigrammatis *Athenaeus* L. VII. p. 284. C. profert verba: ἱερὸς δέ τοι, ἱερὸς ὕπνος. Cf. *Schweigh.* Animm. T. IV. p. 101. et *Clemens Alex.* Stromat. V. p. 687. 14. ἡ πανυκὴς πάντων φαρμάκων σοφία. Scr. φάρμακον ἡ σοφία.

Capito. Unum ejus distichon extat in Anal. II. p. 199. (II. 183. ed. L.) In medicum *Capitonem* legitur epigramma *Stratonis* XCIX. qui nihil cum ἐπιγραμματογράφῳ habet commune. Novimus etiam Capitonem Lycium, Justiniano σύγχρονον, de quo *Kuster.* ad *Suid.* T. I. p. 147. Notissimus omnium est *Capito Alexandrinus* ὁ ἐποποιός, ut appellatur ap. *Athenae.* L. X. p. 425. C. Hunc illius distichi auctorem existimari nihil vetat.

Carphyllides. Alteri duorum epigammatum, quae extant in Anal. II. 401. (III. 109. ed. L.) inscriptum nomen Καρφυλλίδου, alteri Καρπυλλίδους.

Cerealius. Tria ejus epigrammata exhibent Anal. II. 345. (III. 55.) quorum tertium autem in Planudea ἄδηλον, in Vat. membr. Ἀντιπάτρου inscribitur. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 9. In duobus reliquis nullum est temporis vestigium. Novimus *Julium Cerealem* Gigantomachiae auctorem ex Martial. L. IV. 8. XI. 52. *Plin.* Epist. II. 19.

Chaeremon. Tria ejus habemus epigrammata in Anal. II. 55. (II. 56. ed. L.) quorum duo nobilem illam Argivorum et Spartanorum de agro Thyreatico pugnam attingunt. Unde *Reiskius* eum admodum antiquum fuisse suspicatur; perperam. Tertium est in Eubulum, Athenagorae filium, eloquentia praestan-

tem. Eubuli nomen frequentissimum, sed nullum novimus, qui Athenagorae filius dicatur. *Reiskius* cogitabat de eo, qui passim in *Libanii* Epistolis commemoratur. Notissimus est *Chaeremon* Tragicus (de quo vide *Fabr.* in Bibl. Gr. II. p 292.) quem inter ἀναγνωστικοὺς recenset *Aristotel.* Rhet. L. III. 12. 2. Cf. *Vater.* in Anim. et Lectt. ad Arist. Rhet. p. 174. sq. Satis antiquum fuisse epigrammatarium nostrum inde apparet, quod in *Meleagri* Corona locum habuit.

Choerilus. Ejus epitaphium in Sardanapalum *Brunkius* retulit in Anal. I. 185. (I. 117. ed. L.) ex *Chrysippi* Stoici Commentariis servatum. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 375. Dubitaveris utrum Samii sit poëtae epici, an ejus, qui Alexandri res gestas *incultis versibus* scripsit, *Horatio* teste II. Ep. I. 233. et A. P. 358. De Samio, cujus epos, versibus nonnullis laudatis excitat *Strabo* L. VII. p. 464. A. cf. *Suidam.* T. III. p. 695. in Χοιρίλος. et *Schellenberg.* in Reliqq. Antimachi p. 39. De altero ridicula narrat *Acro* ad *Horatii* A. P. l. c. unde Alexandri defensionem suscepit *St. Croix* Examen crit. des anciens Hist. d'Alex. le Grand. p. 208. sq.

Christodorus. Anal. II. 456. (III. 161. ed. L.) *Suid.* T. III. p. 688. Χριστόδωρος Πανίσκου ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. Ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. Ἔγραψεν . . . Ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων. Cf. *Eund.* in Ζεύξιππος. T. II. p. 4. Exscripsit *Suidam* *Eudocia* p. 436. quae inter alia *Christodori* opera tres Epigrammatum libros recenset. Quod in Anth. Planudea Χριστοδώρου Κοπίτου legitur, id librarii errori tribuendum, quem correxit *Lambec.* ad *Codinum* p. 159. Verum est in Vat. C. p. 64. Ibidem p. 76. in marg. ὅτι ὁ θαυμαστὸς οὗτος Χριστόδωρος

(sic) ἐπὶ Ἀναστασίου ἦν βασιλέως τοῦ διαδεξαμένου τὸν Ζήνωνα. et Ib. p. 317. τοῦ αὐτοῦ Χριστοδώρου μεγάλου ποιητοῦ καὶ περιωνύμου· οὗτος Αἰγύπτιος ἦν ἀπό τινος πόλεως ὀνομαζομένης Κοπτοῦ. Insigniter hallucinatus est doctissimus *Gibbon* in the History of the Decline and Fall of the R. E. ch. XVII. not. 15. qui, quum *Christodorum* ποιητὴν Θηβαῖον appellari legisset, parum considerate scripsit: *He was a Theban poet ingenius as well as in birth: Boeotum in crasso jurares aëre natum.* Anastasium, quo regnante floruit, *Christodorus* celebrat in Ecphr. v. 398. ubi vide Animadvers. T. II. P. III. p. 325. Idem laudat Joannem Epidamnium Ep. II. et. III. qui Anastasii gener fuit. In Schol. Venet. ad *Homer.* Ιλ. p. 71. ed. *Vill.* excitantur versus ex *Christodori* Λυδιακοῖς, quod opus ab aliis non commemoratur. Cf. *Heyn.* ad Homer. T. IV. p. 278. sq.

Claudianus, cujus quinque epigrammata extant in Anal. T. II. 447. (III. 153. ed. L.) vulgo pro eo habetur, qui nomen inter latinos poëtas profitetur. Quae opinio peperit emendationem in Ep. III. 1. ubi *Ruhnkenius* ἐπὶ προθύροις Στελιχῶνος corrigit pro Ἑλικῶνος. Idem quamquam etiam duobus aliis in mentem venerit criticis, minime tamen probari debet. Alium fuisse *Claudianum* nostrum verisimile est ex nota in Vat. Cod. p. 53. ad Epigrammata duo christiani argumenti, quae exhibui in Paralipomm. nr. 1. 2. p. 615. s. Οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ὁ γράψας τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρύτου, Νικαίας. Ad hunc etiam Gigantomachia referenda videtur graece scripta, de qua vide *Iriarten* in Catal. Mssc. gr. Matrit. p. 215. sqq. Κλαυδιανὸν καὶ Κῦρον τοὺς ποιητὰς sub Theodosio II. nomen adeptos narrat *Euagrius* Hist. Eccl. I. 19. p. 276. ubi etiam noster videtur intelligendus.

Cleobuline, quam alii *Eumetin* vocant, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια appellatur apud *Diogen. Laërt.* L. I. §. 89. Veterum loca, ubi ejus aenigmata commemorantur, collegit *Menagius* l. c. p. 52.

Cleobulus Lindius, Cleobulines pater, septem sapientibus annumeratur. Reliquerat ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, auctore *Diogene Laërt.* L. I. 91. p. 56. Duo ejus poëmatia extant in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) quorum prius etiam *Homero* tribuitur. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 117. ed. *H.*

Cometas Scholasticus. Χαρτουλάριος etiam vocatur in Vat. Cod. p. 130. 457. σχολαστικὸς tantum p. 458. *Chartularii* titulum et varia chartulariorum genera docte illustrat *DuCang.* in Gloss. med. et inf. Graec. p. 1735. sq. *Cometam* nostrum de Homeri carminibus bene esse meritum, apparet ex ejus Epigr. IV. V. VI. quorum ultimum non effugit diligentiam *Leonis Allatii* de Patria Homeri p. 106. attigit etiam, ubi de interpunctione codicum agit, *Villoison*, in Anecdot. T. II. p. 137. Idem in Prolegg. ad Homer. p. LIX. eundem esse existimat, qui regnante Michaële III. anno 856. in urbe CPoli grammatices professione publica est ornatus. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 369. *Gibbon* Hist. of the Decl. and Fall of the R. E. ch. 53. T. X. p. 50. sq. Hoc si verum esset, grammatici potius quam chartularii et scholastici nomine eum distingui existimaverim. Etiam aliud est argumentum, unde eum paulo serius, nempe circa illa ipsa tempora, quibus Anthologia Palatina concinnata est, vixisse suspicemur. Uni epigrammatum ejus adscriptum in Cod. Vat. p. 695. Κομητᾶ ταῦτα δυσκέμιστα πάντ' ἔπη. Tum iterum p. 706. ad ejusdem *Cometae* poëma, quod edidi in Paralipp. nr. 213. p. 747. adscriptum: ἄκοσμα

ταῦτα τοῦ Κομητᾶ πάντ' ἔκη. et *Κομητᾶ Θερσίτης μὲν ἦσθα, πῶς δέ γε Ἀχιλλέως πρόσωπον εἰσέδυς τάλαν ἄπαγε ταύτης τῆς ἀμούσου καρδίας.* Et in infimo margine: *καὶ βάλλετ' ἐς κόρακας ἢ κύφων ὕπερ Τὰ κοπρίας γέμοντα σαπρίαν ἔκη.* Haec convicia ejus modi sunt, ut ab aequali adscripta ſuisse dubitari nequeat; nec verisimile est ea ex antiquiore libro una cum *Cometae* poëmatiis in Cod. Pal. ſuisse translata. Quare si *Constantinus Cephalas* decimo seculo Anthologiam condidit, *Cometam* iisdem temporibus vixisse credibile fit. Quamquam hoc non satis certum esse lubenter fatemur.

Constantinus, rhetor aut philosophus, ut videtur, secundum Ep. in Vat. Cod. p. 668. cum inscriptione: *τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ Σικελοῦ, εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.* quod post *Reiskium* exhibuimus in Paralipomm. nr. 199. p. 737. ad quod respondet *Theophanes* Ib. nr. 200. p. 738. qui item titulo *μακαρίου* ornatur. Unde suspicari licet, utrumque eo tempore defunctum esse, quo Anthologia Palatina est concinnata. Hujus *Constantini Siculi* et philosophi esse videtur poëma anacreonticum, cujus mentionem fecit *Lambecius* in Bibl. Caesar. L. V. Cod. CCCXXXIII. p. 295. cum inscriptione: *Στίχοι ἀνακρεόντιοι κατὰ ἀλφάβητον Κωνσταντίνου Φιλοσόφου τοῦ Σικελοῦ, κινδυνευσάντων τῶν γονέων αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ.* *Theophanis* epigr. statim excipiunt tria epigrammata alius *Constantini* cum lemmate: *Τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥοδίου εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθετε* (sic) *ἐν τῇ Λίνδῳ.* in quo epigrammate se Leonte et Alexandro regnantibus floruisse ait. (Cf. Paralipp. nr. 201. p. 738.) Unde apparet, illud scriptum esse intra annos 906 — 911. quo Leo obiit. Hunc *Constantinum Reiskius* eundem esse, qui Anthologiam nostram concinnavit,

probabiliter suspicatur. Cf. Prolegomena Nostra p. LXXIV. sq.

Cosmas monachus. Sic certe est in Anal. III. 127. (IV. 96.) fortasse ex Cod. quodam Planudeae; quamquam in Lectionibus nihil notatum. In Plan. Κοσμᾶ μηχανικοῦ p. 313. ed. Steph. Unum ejus habetur distichon. Novimus *Cosmam monachum*, qui floruit c. ann. 547. auctorem cosmographiae christianae. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 255. alium, quem μελῳδὸν vocant, Hymnorum et expositionis Psalmorum, jambico metro conscriptae, auctorem. Ib. T. VIII p. 596. Tom. XI. p. 173. ibique not. *xx.* Cf. Poëtae Christiani, Paris, 1709. 8.

Crates Thebanus, philosophus cynicus, qui floruit c. Ol. CXIII. Ejus vitam scripsisse *Plutarchum* apparet ex *Juliani* Or. VI. p. 374. quod monuit *Reines.* Var. Lectt. I. 3. p. 10. Commemorantur ejus παίγνια et φακῆς ἐγκώμιον ap. *Athen.* L. IV. p. 158. B. Reliquias collegit *Brunkius* in Anal. I. 186. (I. 118. ed. L.) Eum cum Cratete grammatico confudisse videtur *Harlesius* ad *Fabric.* T. IV. p. 470.

Crates Grammaticus. Unum ejus superest epigramma in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) grammatico acumine praestans. Nobilissimus grammaticorum hujus nominis is est, qui a patria *Mallotes* vocatur, ab insigni, quod in Homero emendando posuit studio, Homericus. Cf. *Villois.* in Prolegg. ad Homer. p. XXVII. *Wolfius* in Prolegg. §. LI. p. CCLXXVI. qui eum rhetorices scholam Pergami condidisse videri monuit, unde etiam Pergamenus appellatur. *Pergamenum* certe a *Mallote* non diversum statuit *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 1. p. 200. et alii non pauci, quos diver-

sam sententiam probans recenset *Burmannus* ad *Valesii* Emendatt. V. 17. p. 133. not. c. Commemoratur *Crates* ἐπιγραμμάτων ποιητὴς ap. *Diogen. Laërt.* L. IV. 23. p. 241.

Crinagoras, in *Philippi* corona locum habuit. Idem procul dubio, cujus inter illustres Mitylenes scriptores mentionem facit *Strabo* L. XIII. p. 918. καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων καὶ Λεσβοκλῆς καὶ Κριναγόρας καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. unde eum Augusto imperante floruisse apparet. Cum hoc testimonio plura conspirant temporis vestigia impressa epigrammatis, quae in Anal. habentur T. II. 140. (II. 127. ed. L.) Lectt. p. 164. quibus auctoritate Vat. Cod. accedit Ep. ἀδ. CXXIII. et duo aut tria, quae *Huschkius* edidit in Anal. cr. p. 218. sq. nos in Paralipp. nr. 65. p. 661. nr. 74. p. 664. nr. 111. p. 686. Celebratur Ep. XI. Marcellus, Octaviae filius, ex bello in patriam redux, quod de bello Cantabrico accipiendum videtur, A. V. C. 729. confecto; eidemque Marcello, cujus robur cum Thesei robore comparat, Ep. XV. Callimachi Hecalen dono offert. Ep. XIII. Lucina invocatur, ut Antoniae opem ferat, quam Octaviae ex Antonio filiam esse, vix dubitari potest. Eidem Antoniae Ep. XIV. exemplar carminum Anacreontis dedicat. Brevi post bellum Cantabricum scriptum videtur Ep. XXI. de aquis quibusdam in Pyrenaeis, quibus Caesaris Augusti adventus nomen fecerit. Ep. XVIII. Tiberium Neronem celebrat Armeniae et Germaniae victorem. Ep. XX. scriptum in coloniam libertinorum Corinthum missam, quam urbem a Julio Caesare restauratam novimus A. V. C. 710. Ep. XXXIV. Niciae, Coorum tyranni, mortem commemorat, quem Augusto et Tiberio regnantibus tyrannidem exercuisse constat. Ep. XLIV.

autem mortem Philostrati Sophistae, qui Antonii et Cleopatrae castra (A. V. 723) secutus fuerat. Caeterum *Reiskius* ad Augusti tempora refert etiam Ep. V. ad Lucium quendam, quem Agrippae ex Julia filium esse existimat; et Ep. XXX. in laudem initiorum Eleusiniorum, quibus Augustus A. V. 723. initiatus est. Quam sententiam *Brunkius* quoque amplexus est.

Haec igitur epigrammata omnia referimus sine haesitatione ad unum *Crinagoram Mitylenaeum*, qui ab anno U. C. 723. usque ad annum 762. vixisse videtur, carminibus ditior quam fortunae bonis (Ep. XXXIII.). Romae eum vixisse non est quod dubites, quippe et navigationem ex Asia in Italiam susceptam commemorat Ep. XXIV. eumque ibi in familia Augusti gratia floruisse suspicari licet. Fratrem juniorem Euclidem commemorat Ep. XII.

Jam vero duo sunt epigrammata, *Reiskio* judice ad antiquiorem referenda *Crinagoram*; Ep. XVI. in Praxagoram medicum, qui Alexandro M. regnante vixit; et Ep. XIX. in nuptias inter reges nescio quos Aegypti et Libyae celebratas. At prius est ἐπιδεικτικὸν in Praxagorae imaginem, ex quo genere ad auctoris aetatem nihil colligi potest; argumentum est obscurissimum. *Reiskius* quidem existimat respici ad nuptias Ptolemaei Euergetae cum Berenice, Magae filia, qui Magas rex Cyrenarum fuit. Sed hoc quam incertum sit, nemo non videt. Et ipse *Reiskius* in Not. p. 194. hoc epigramma ad *Callimachum* referendum esse suspicatur. Unde quam vana sit illa de antiquiore *Crinagora* opinio in oculos incurrit.

Caeterum laudatur *Crinagoras* in L. V. *Ptolemaei Hephaestionis* in *Thomae Galei* Scriptt Hist. Poet. p. 322. ὡς μετὰ Ἀμύκου φασὶν Ἰάσων, ἀλλ' οὐχὶ Πελυ-

δεύκης ἐμαχέσατο· καὶ ὁ χῶρος μαρτυρεῖ Ἰησώνιος αἰχμὴ καλούμενος, καὶ πηγὴ ἀνατέλλεται ἀγχοῦ Ἑλένη καλουμένη. Ἐκ τούτου λύεται (explicatur) καὶ τὸ Κριναγόρου ἐπίγραμμα. Ὅτι τὸ καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν φαλακάνθαν ἔχουσιν ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ Εὐβούλου ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ. Quae omnia adscripsi, ut appareret, perperam latinum interpretem versum illum de φηλάκανθα ad *Crinagoram* retulisse, quum *Eubuli* sit. — In *Etymol. M.* legitur V. ἄρκυς. ὁ ἔρως. ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρᾳ· ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἄρκυς ἐλήσατο. ubi quid sit *Parthenii* Κριναγόρας cum ignorantissimis ignoro.

Cyllenius. Duo ejus extant Epigrammata in Anal. II. 282. (II. 257. ed. L.) quorum prius in Cod. Vat. inscriptum Κυλλινίου, in Planudea, Καλλινίου. Alterum in membr. Κυλληνίου, in Plan. Κυλληνίου Ποτιαίου. Nihil de hoc homine constat.

Cyrillus. Unum est ejus in Anthologia distichon, quo brevitas commendatur in epigrammatis, cui *Brunkius* epitaphium adjunxit, item a Cyrillo quodam filio Cliophori scriptum, malo versificatore, nec quidquam elegantiae habens, qua prius se commendat. Quum plures fuerint *Cyrilli*, non magni facienda videtur suspicio *Fabricii*, qui eum, cujus glossae feruntur, epigrammatis nostri auctorem esse existimat.

Cyrus. Inter septem epigrammata, quae sub ejus nomine feruntur in Anal. II. 454. (III. 159. ed. L.) Ep. V. auctoris nomine caret. In Ep. IV. prava est inscriptio Κύπρου ποιητοῦ, quam *Planudes* emendavit. Ποιητοῦ titulo ornatur Ep. II. III. et in Paralipp. nr. 196. p. 734. In Imo etiam τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Ad VItum autem Κύρου ἀπὸ ὑπάτων. De poëtae titulo, illis

temporibus pluribus tributo, monuit *Reiskius* ad *Constantin. Porphyrog.* Cerem. p. 139. C. et p. 159. B. Ad hunc nullus dubito referendum esse Ep. 'αδ. CCCLIV. ubi cum summis poëtis componitur. Cum *Claudiano* eum nominat *Euagrius* in Hist. Eccl. L. I. 19. p. 276. qui de ejus vita similia tradidit ac *Suidas* T. II. p. 402. Κῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός· γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα· ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων, καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται, ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως. Ad quem locum *Kusterus* quaedam de *Cyro* poëta attulit ex *Reinesii* Var. Lectt. L. III. p. 561. De ejus exilio nonnihil discrepat *Auctor Chron. Alex. sub* Ol. CCCVII. Accurate ejus historiam enarravit *Tillemontius* Hist. des Emper. Thédos. II. T. VI. p. 37. Art. XXV. et post eum *de Bosch* in Not. ad Anthol. p. 156. sq. qui ad eum retulit locum in *Theophylacti* Hist. L. VIII. p. 281. οὗτος δὲ ἐς ὑπάτων ἀξίαν τὸ τηνικαῦτα ἀναβεβήκει καιροῦ· τοῦτον ἄνδρα ἀγαθὸν ἐς τὰ μάλιστα γεγονέναι φασίν, καὶ περὶ τοὺς ἔρωτας τῶν λόγων σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐπεφύκει. *Cyrum* patrem fuisse *Pauli Silentiarii* suspicatur *DuCang.* in Praef. ad Pauli Ecphrasin Aed. S. Sophiae p. 497. Vide infra in *Paulo Silentiario.*

Damagetus, unus eorum, quem *Meleager* coronae suae intexuit. Duodecim ejus supersunt epigrammata in Anal. II. 38. quibus unum accessit T. III. p. 331. (II. 39. ed. L.) Illud autem distichon, quod *Brunkius* primo loco posuit, pars est epigram-

matis *Antipatri Sidonii* XXV. Vestigia temporum, quae illis epigrammatis insunt, non satis expressa tamen et perspicua, remittunt ad aetatem Philippi, Demetrii fil., quo regnante bellum gestum est inter Achaeos et Aetolos, quo Machatas periisse videtur, Achaeus, quem Ep. VIII. celebrat. Ad eadem tempora *Schneiderus* referebat etiam Ep. VI. de Aristagora, in defendenda Ambracia interfecto. His conspirat etiam Ep. II. in Arsinoën, Ptolemaei filiam, si Euergetae filiam esse cogites, quae ex Ptolemaeo Philopatore filium peperit Epiphanem Ol. CXLII. 4. a. ante Chr. 209. Cf. *Joseph.* Antiqq. XII. 4. 7. — Nomen hominis Δαμαγήτου *) scribitur in Anthologia a Δημάγητος, quod nomen in Argonautarum historia commemorat *Schol. Apoll. Rh.* L. I. 224. Nostrum fortasse respexit *Stephan. Byz.* V. ἀκτή . . . ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνίας ἧς μέμνηται Δημάγητος. Alius esse videtur *Damagetus Heracleota* cujus ἐπιτομὴν scripsit Demosthenes Thrax, auctore *Suida* T. I. p. 545.

Damascius Philosophus. *Suidas* T. I. p. 506. Δαμάσκιος φιλόσοφος στωϊκὸς, Σύρος, Σιμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής· ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων· γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία. Cf. *Jons.* Scriptt. Hist. Phil. L. III. 19. 4. p. 104. unum ejus extat distichon in servam Anal. II. 475. (III. 179. ed. L.)

---

*) *Damagetae*, tanquam a *Damagetas*, scripsit *Brunkius* in Lectt. p. 131. quem inconsiderate sum secutus. — Ep. XI. in Anth. Plan. p. 231. Δημάντου est inscriptum, unde *Demantes* venit in Catal. Epigrammatariorum ap. *Fabric.* T. IV. p. 471.

Damocharis grammaticus; γραμματικῆς ἱερὴ βάσις appellatur in Ep. *Pauli Silentiarii* LXXXI. unde Coum fuisse discimus. *Agathiae* discipulus appellatur in lemmate ad Ep. I. in *Agathiae* perdicem Vat. C. p. 237. εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα (Ἀγαθίου) Δαμοχάριδος γραμματικοῦ καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ. Hinc apparet eum seculo quinto exeunte, sexto ineunte vixisse. Est inter Epigrammata ἀδ. CCCLIX. in Damocharidem quendam δικαισπόλον, qui Smyrnam terrae motu vehementer afflictam restituerit. Qui an noster sit, non dixerim. Justiniano tamen regnante plures imperii romani regiones terrae motibus vehementer esse vexatas constat. Grammatici quatuor extant epigrr. Anal. III. 69. (IV. 39.)

Damostratus. Sub ejus nomine unum extat in Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) cujus lemma in membrr. Δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Jam quum is, qui in illo epigrammate Nymphis domum offert, *Damostratus* appelletur, Antilae fil., admodum incertum est, num ille in numerum τῶν ἐπιγραμματογράφων referri debeat. Cf. Animadverss. Tom. II. P. II. p. 262. *Reiskius* cogitabat de Demostrato quodam Apameensi, cujus Halieutica passim apud veteres laudantur. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 138.

Daphitas Grammaticus. Unum ejus distichon habetur in Anal. T. III. p. 330. (II. 39. ed. L.) Strabo L. XIV. p. 647. (958. A.) de Magnesia agens: κεῖται ἐν πεδίῳ πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώραξ· ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου. Apud *Suidam* T. I. p. 513. Δαφίδας scribitur. Vitam hominis et ille enarrat et *Hesychius Illustr.* p. 10. uterque eum de rupe praecipitatum esse ait. Conf. *Ciceron.* de Fato c. 3. ibique *Bremi* not. *Valer. Max.* L. I. VIII. extr. 8. Inter Ὁμηρομάστιγας comme-

moratur, quippe qui Homerum omnia mentitum esse dixerit. Vid *Olear.* Praef ad Philostr. Her. p. 653. et *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 563. ed. *H.*

Demetrius Bithynus. Duo ejus disticha in Myronis bovem leguntur in Anal. II. 65. (II. 64. ed. Lips.) *Demetrii* alicujus ἐπῶν ποιητοῦ versus servavit *Diogen. Laërt.* L. V. 85. p. 312. Apud eundem *Bithynus* hujus nominis commemoratur philosophus, Diphili Stoici filius, Panaetii discipulus. Quem *Jonsius* in Scrr. H. Phil. L. II. 18. 3. p. 252. sq. quum *Diogenes* eum prosa oratione usum esse dicat, a nostro diversum existimat. Causa non sat gravis, cur non habeatur auctor duorum distichorum, quae non multum ingenii habent; nec tamen quisquam illud pro certo affirmaverit.

Demiurgus. Ep. ἀδ. DII. in Vat. Cod. p. 215. Δημιουργοῦ nomine inscriptum.

Democritus. Unum epigramma in Venerem Anadyomenen habent Anal. T. II. 260. (II. 237. ed. L.) Inter varios Demetrios laudatur etiam ποιητὴς ἐπιγραμμάτων σαφὴς καὶ ἀνθηρός. ap. *Diogen. Laert.* L. IX. 49. p. 575. qui quo tempore vixerit non constat.

Demodocus Lerius. Tria ejus epigrammata, bilis in Chios et Cappadoces plena leguntur in Anal. II. 56. (II. 56. ed. L.) quibus adde quartum in Cilices in Paralipp. nr. 129. p. 698. *Aristotel.* Ethic. ad Nicom. L. VII. 9. οὐ μὴν ἀλλ' ὅμοιόν γε κατὰ τὰς πράξεις, ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλησίους· Μιλήσιοι γὰρ ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσί, δρῶσι δὲ οἷάπερ οἱ ἀξύνετοι. Hinc apparet, eum vixisse ante *Aristotelem.*

Julius Diocles Carystius. Epigrammata quatuor, quae sub hujus poetae nomine leguntur in Anal. II.

182. (II. 167. ed. L.) varie inscribuntur in membrr. Ep. I. in Musa puerili, Διοκλέους. Ep II. et III. Ἰουλίου Διοκλέους. Ep. IV. Διοκλέους Καρυστίου (sic.). *Julii* nomen, quod ad Ep. II. in Ἰουλιανοῦ permutatum est in Planudea, Graecum hominem indicat romana civitate donatum. Hinc *Reiskius* haec epigrammata referenda censebat ad *Dioclem Carystium* rhetorem, qui a *Seneca* in Suasoriis et controversiis passim laudatur. Alius fuit *Diocles*, item *Carystius*, medicus, qui celebrem de conservanda sanitate epistolam ad Antigonum Gonatam scripsit, aliorumque hujus generis librorum auctor. Cf. Indic. Auctor. in ed. Athenaei Schweigh. T. IX. p. 92. Non tamen satis certum videtur, quatuor illa epigrammata ejusdem esse auctoris.

Diodorus Zonas Sardianus. et *Diodorus Junior*, item *Sardianus.* In epigrammatis, quae duobus his poëtis tribuuntur in Anal. II. 80. (II. 67. ed. L.) et II. 185. (II. 170. ed. L.) diversorum scriptorum opera videntur esse commixta.

Utriusque *Diodori* meminit *Strabo* L. XIII. p. 931. B. de claris Sardianis agens: ἄνδρες ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους Διόδωροι δύο, οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἰσχηκὼς ὡς ἀφιστὰς παρ᾽ αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου, φίλου ἡμῖν γενομένου, καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι, καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Utriusque epigrammata coronae suae intexuit *Philippus*; *Zonae* alterum, alterum *Diodori* nomine in Prooemio laudans.

Jam inter ea epigrammata, quae *Brunkius* ad auct-

quiorem *Diodorum* retulit, Ep. VIII. junioris esse videtur, quod Διοδώρου inscribitur simpliciter, dum reliquis aut Ζωνᾶ adscriptum (Ep. I. II. IV. VI. (T. III. 331.) Ep. III. in Vat. membr. nomine caret, in Planud. Ζωνᾶ est) aut Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ (Ep. IV. V. VI. IX.) aut Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ τοῦ καὶ Διοδώρου, ut Ep. VII. — Eorum autem epigrammatum, quae *Brunkius* juniori *Diodoro* tribuit, plurima Διοδώρου inscribuntur (I. II. III. IV. V. VII. IX. X. XII. XIII. XV. XVI. illud denique quod sub *Heliodori* nomine editum in Anal. T. II. p. 306. [III. 20. ed. L.].) Διοδώρου Σαρδιανοῦ Ep. VI. Διοδώρου γραμματικοῦ Ep. VIII. XIV. Διοδώρου Ταρσέως denique Ep. XI. Inter ea, quae nudum *Diodori* nomen gerunt, unum est (Ep. V.) in Drusum, qui Germanici filius esse videtur. In Ep. VI. Nero quidam laudatur; sed quisnam ex familia Neronum significetur, non constat. In hujus Epigr. lemmate auctor Διοπείθους υἱὸς vocatur *).

Diodorum grammaticum commemorat *Strabo* L. XIV. p. 992. D. inter *Tarsenses*, ejusque versus adhuc extare ait. Hinc apparet Ep. VIII. et XIV. itemque Ep. XI. Διοδώρου Ταρσέως inscriptum, Sardiani illius, *Strabonis* amici, reliquiis eximenda esse. Aliter de hac re statuit cl. *Schneiderus* in Anal. crit. p. 15. ad cujus tamen sententiam equidem accedere nequeo.

Diogenes Episcopus Amisenus. Unum ejus epigr. extat in Anal. T. II. 492. (III. 194. ed. L.)

Diogenes Laërtius. Plurima ejus epigrammata in viros illustres, quae ille in peculiari opere, πάμμετρον ob varietatem metrorum inscripto (cf. *Fabric.* Bibl.

---

*) Cf. ad *Diotimum*.

Gr. T. V. p. 578. sq. Hinc ἐπιγραμματογράφος apud *Tzetzam* in Chil. III. 61.) collegerat, tum etiam in Vitis philosophorum cum aliis aliorum poëtarum epigrammatis laudavit, in Anthologiam relata. *Brunkius* iis in Analectis locum non dedit. Et profecto paucissima sunt in iis tolerabilia, longe plurima autem vehementer inepta et frigida, nec sermonis elegantia, nec numerorum bonitate commendanda.

Diogenianus Heracleota, auctor Ἀνθολογίου ἐπιγραμμάτων, teste *Suida* T. I. p. 591. sq. Cf. Prolegg. §. IV. p. XLVI.

Dionysius. Undecim illa poëmatia, quae sub *Dionysii* nomine in Anal. leguntur T. II. 253. (II. 230. ed. L.) diversorum sunt hominum. Διονυσίου Ἀνδρίου inscribitur Ep. III. Διονυσίου σοφιστοῦ Ep. V. Διονυσίου Ῥοδίου Ep. IX. Κυζικηνοῦ denique Ep. X. Reliqua nudum *Dionysii* nomen praeferunt.

Jam quum hoc nomen plurimis commune fuerit (Cf. *Meurs*. de Dionysiis in Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. X. p. 577.) nec ipsis epigrammatis temporis, quo scripta sint, notae impressae inveniantur, nihil certi de his ἐπιγραμματογράφοις statui posse videtur. De *Andrio* quidem nihil aliunde constat. *Cyzicenum Meursius* non noverat, nisi ex Ep. Anthol. L. III. 33. 17. Laudat *Probus* ad *Virgil*. Ecl. VI. 31. *Dionysium* ejusdem patriae, an eundem cum nostro quis dixerit? Sic etiam *Rhodium* commemorat *Suidas* T. I. p. 602. Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. Is, qui *Sophista* vocatur, non diversus esse videtur ab eo, quem *Suidas* habet T. I. p. 597. Διονύσιος Ἁλικαρνασσεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. κ. τ. λ.

Ad hunc verisimile est referri debere Hymnos duos I. II. et epigrammata illa, quibus nudum *Dionysii* nomen adscriptum est. Quamquam haec quidem *Fabricius* referri malit ad Antiochenum illum, cujus epistolae extant, quemque verisimile est, quarto post Christum vixisse seculo. Haec suspicio ut non absurda est, ita nec valde commendabilis. Multo minus probanda videtur conjectura *Reiskii*, qui (quod iidem interdum homines aliter a patria, aliter a mansione vocarentur) Sophistam Halicarnassensem nihil diversum existimat a Milesio, quem ab Hadriano in Museum Alexandrinum allectum fuisse narrat *Philostrat.* in Vit. Soph. L. II. p. 522.

Diophanes Myrinaeus. Unum ejus extat distichon in Anal. T. II. p. 259. (II. 236.) satis ineptum, minimeque dignum, quod imputetur *Diophani* illi, qui ipse disertissimus, disertissimum Romanorum *Ti. Gracchum* erudivit. Cf. *Cicerон.* Brut. c. 27. et *Plutarch.* Vit. *Ti. Gracchi* c. 8. ubi φυγὰς Μιτυληναῖος appellatur. De hoc tamen homine cogitabat *Reiskius*, et de Bithyno quodam, quem inter scriptores rei rusticae recenset *Varro* L. I. init. Mihi *Myrinaeus* noster inter veteres quaerendus non videtur.

Diophantus Alexandrinus. Problema ejus arithmeticum est in Anal II. 307. (III. 20. ed. L.) Celeberrimus aevi Julianei mathematicus. In eum scriptum videtur Ep. inter Problemata arithm. XIX. T. II. p. 483. Cf. *Fabr.* Bibl Gr. T. V. p. 641. ed. *H.*

Dioscorides. In *Meleagri* corona locum habebat. Ad XXXVIII epigrammata, quae leguntur in Anal. I. 493. (I. 244. ed. L.), adde in Paralipomm. nr. 142. p. 706. Pauca quaedam et tenuia temporis, quo

scripta sint, impressa vestigia. In his maxime conspicuum Ep. XXX. in *Machonem* Comicum, cujus tumulo illud inscriptum fuisse testatur *Athenae*. L. VI. p. 241. F. Ubi quum *Machon* dicatur praeceptor fuisse *Aristophanis Grammatici Byzantini*, quem constat floruisse c. Ol. CXLV. regnante Ptolemaeo Euergeta, *Dioscoridem* circa idem tempus floruisse apparet. Congruit Adoniorum in his epigrammatis (Ep. VIII. IX.) *) quae quanto apparatu Alexandriae celebrata fuerint, ex Theocriteis reliquiis satis constat; item sacrorum Cybeles mentio Ep. XI. quae a Gallis post Ol. CXXV. introducta novimus. Alexandriae eum vixisse crebra nos Nili et rerum Aegyptiacarum commemoratio dubitare non patitur; Ep. XII. etiam ad Arsinoën, sub Veneris Zephyritidis nomine cultam videtur respicere. (Vid. Animadverss. T. I. P. II. p. 377.) In epigrammatis suis inprimis illustria antiquitatis nomina, poëtas praesertim, studiose et insigni cum elegantia celebravit. — Plurimi fuerunt scriptores, medicae praesertim artis, *Dioscoridis* nomine clari, quos recenset *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 6. p. 171. sqq. *Fabric*. Bibl. Gr. IV. p. 676. sqq. Non praetereundum, Ep. XXXV. in membrr. Vat. inscriptum esse Διοσκορίδου Νικοπολίτα. Jam quum utraque Nicopolis, et Epirotica illa, et quae in Armenia a Pompejo est condita, recentior sit, quam ut *Dioscoridem* Machonis, ut videtur, aequalem, protulisse potuerit, *Schneiderus* Nicopolitam illum ab eo, qui *Meleagri* coronam ornavit, distinguendum esse monuit.

---

*) Utitur hoc argumento D. *Heinsius* ad *Horatii* A. P. p. 106. quod per se quidem leve est, cum reliquis conjunctum momentum habere videri debet.

Diotimus. Hunc quoque *Meleager* coronae suae intexuerat. Sed in Analect. I. 250. (I. 183. ed. L.) diversi homines videntur esse confusi. Certe Ep. I. inscribitur Διοτίμου Μιλησίου. Ep. VIII. autem Διοτίμου Ἀθηναίου τοῦ Διοπείθους. *) Reliquis gentile non est additum, ita ut incertum sit, utrum alteri de duobus, an tertio cuidam *Diotimo* tribuenda sint. Novimus *Diotimum Atheniensem* rhetorem, unum ex iis, qui Antipatro Macedoni sunt traditi, ex *Suida* in Ἀντίπατρος. T. I. p. 228. Cf. *Pseudo-Plut.* de Decem Rhetor. T. II. p. 845. A. Alius fuit Heracleae auctor, quem excitat *Athenae.* L. XIII. p. 603. D. ex quo poëmate tres versus servavit *Mich. Apostol.* in Proverb. IX. 33. p. 109. sic scribendos:

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους κατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ὦλός τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονε ἄνδρε.

Tertius fuit Adramyttenus, grammaticus, de quo *Aratus* Ep. II. (vid. Animadverss. T. I. P. II. p. 170.) ad quem *Schneiderus* epigrammata Anthologiae referri malebat. Plures *Diotimos* recensuit *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 15. 4. p. 233. sq. inter quos nobilissimus Stoicus, de quo consule inprimis *Fabricium* ad *Sext. Empir.* L. VII. 140. p. 400.

Dorieus. Ejus Epigr. in Milonem servavit *Athenae.* L. X. p. 412. F. unde relatum in Anal. II. 63. (II. 62. ed. L.) Nihil de eo aliunde notum.

Dosiadas. Huic tribuuntur in Anal. T. I. 412. (I. 202.) duo poëmatia αἰνιγματώδη, ob formam, qua

---

*) Etiam *Diodorus* epigrammatographus (Ep. VI.) Διοπείθους υἱὸς appellatur in Vat. Cod.

versus sunt dispositi, *Arae* appellata. Δωσιάδα βωμὸν inter difficiles nugas una cum *Lycophronis Alexandra* commemorat *Lucian.* in Lexiph. 25. Tom. V. p. 203. Eidem nonnulli tribuebant Ovum, quod vulgo ad *Simmiam* referunt, ut apparet ex Schol. ad. Vat. Cod. p. 675. Βησαντίνου Ῥοδίου ᾠὸν ἢ Δωσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι. Quo tempore vixerit non constat. Caeterum cf. *Fabric.* Bibl. gr. T. III. p. 810. sqq.

Duris Elaïtes. Unum ejus epigramma extat in Anal. T. II. 59. (II. 59. ed. L.) in Ephesum aqua submersam, quod Lysimachi aetate factum est. Lysimachus floruit c. ann. ante Chr. 322. Circa eadem tempora itaque etiam *Duris* vixisse videtur. Notus est *Duris Samius*, qui et patriae Annales et multa alia historica scripsit, de quo *Schweigh.* ad *Athenae.* T. III. p. 387. *Elaïten* (ex Elaea in Aeolide) aliunde cognitum non habemus.

Empedocles Agrigentinus. Duo ei tribuuntur epigrr. in Analect. I. 163. (I. 95.) quorum alterum in Pausaniam medicum in Vat. Cod. Σιμωνίδου inscribitur, minus recte quam ap. *Diog. Laërt.* VIII. p. 531. cujus auctoritate refertur ad Empedoclem. Floruit hic philosophus et poëta c. Olymp. LXXXIV. quod docuit *Dodwellus* de aetate Pythagorae p. 219. Fragmentum ejus ex Cod. Vat. exhibui in Paralipp. nr. 75. p. 665.

Epigonus Thessalonicensis. Duorum epigrammatum habetur auctor in Anal. II. 306. (III. 19. ed. L.) sed alterum in Cod. Vat. inscribitur Σεκούνδου Ταραντ. Nihil de *Epigono* novimus.

Eratosthenes Cyrenaeus. Unum ejus epigramma de cubi duplicatione habent Anal. I. 478. cum frag-

mentis quibusdam. Cf. Lecct. p. 111. 112. (I. 227. ed. L.) Natus est Ol. CXXVI. 1. bibliothecae Alexandrinae praeesse coepit Ol. CXXXVIII. 1. Vide de eo plurimisque ejus Operibus *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 117. sqq. De Ἑρμῇ, eruditissimo *Eratosthenis* poëmate, disputavit *Villoison.* Prolegg. ad. Homer. p. 30.

Eratosthenes Scholasticus. Quatuor ejus extant epigrammata in Anal. III. 123. (IV. 93. ed. L.) quibus ex auctoritate Cod. Vat. addendum est illud, quod inter *Pauli Silentiarii* poëmata legitur nr. LXXIII. Quum eidem in Planudea tribuatur Epigr. φεῦ, φεῦ ἀμετρήτων, quod ap. *Br.* legitur inter Ep. *Juliani Aegyptii* nr. LVII. in Anastasiam, *Fabricius Eratosthenem* sub Justiniano Imperatore floruisse censet. Idem majore cum specie ex titulo *Scholastici* apparere docet *Reiskius*, quo titulo seculo V. et VI. patroni caussarum appellari solebant.

Erinna. Ejus poëmata coronae suae intexuit *Meleager.* Tria ejus epigrammata habentur in Anal. I. 58. (I. 40. ed. L.) non ejusdem, ut videtur, ingenii. Ep. I. quidem priscam simplicitatem spirat, quam in duobus reliquis desideramus. Plures fuisse ejusdem nominis poëtrias admodum verisimile est vel ex iis, quae *Suidas* tradit T. I. p. 25. Ἤριννα, Τεΐα ἢ Λεσβία, ὡς δὲ ἄλλοι Τηλία . . . τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός· ἔγραψεν Ἠλακάτην. ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ, ἐπῶν τ. Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. κ. τ. λ. Apud *Steph. Byz.* p. 653. in Τῆνος, dicitur Τηνία. Illa, quae Ἠλακάτην scripsit, tenera aetate obiit, testibus *Asclepiade* Ep. XXXV. et Epigr. ἀδ. DXXIII. Conf. et *Antip. Sidon.* Ep. XLVII. Jam quum alii *Erinnam Sapphus* aequalem

esse dicant, alii eandem ad tempora Alexandri M. referant, non inepte existimare videri debent, qui duas ejusdem nominis poëtrias fuisse statuant, alteram vetustiorem, recentiorem alteram.

Erycius Cyzicenus *), ut vocatur Vat. C. p. 242. ad Ep. VIII. Ep. XV. autem inscriptum Ἐρυκίου Θεσσαλοῦ. Reliquis gentile non est additum. Hinc duos ejusdem nominis epigrammatarios fuisse apparet; quorum alter bucolicis inprimis argumentis oblectabatur, ita ut longe major pars epigrammatum, quae sunt in Anal. II. 295. (III. 9. ed. L.) ejusdem auctoris esse videatur. Ep. tamen X. eximendum horum numero, quippe quod *Theocriti* sit. Utrius horum sit epigr. XI. in *Parthenium Phocaeensem*, Homeri obtrectatorem, non dixerim. Quem *Parthenium Brunkius* in Lectt. p. 198. eum esse putat, cujus libellus περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων adhuc extat, *Virgilii* in graecis litteris magistrum, de quo *Macrob.* in Saturn. L. V. 8. cf. *Heyn.* ad *Donati* Vit. Virgil. §. 7. p. CLV. At is Νικαεὺς vulgo dicitur, aut etiam Μυρλεανός; quod librariorum errori tribuendum esse, ut *Fabricius* suspicatur (Bibl. Gr. T. IV. p. 309), parum est verisimile. Quare illum *Parthenium*, qui tam parum honorifice de Homero sensisse dicitur, grammaticum esse existimo, quem novimus ex *Suida* V. Διονύσιος. T. I. p. 598. discipulum *Dionysii Alexandrini*, qui usque ad Tra-

---

*) Ap. *Fabricium* T. IV. 474. lectores remittuntur ad *Puteani* Diatribam de Erycio c. 7. et ad *Menagii* Amoenit. Jur. p. 198. (184.) Ille liber non est ad manus; apud *Menagium* autem non agitur de nostro, sed de *Erycio Claro* et de *Sexto Erucio*.

janum vixit; ita ut *Parthenius* sub Hadriano floruisse videri possit. Secundum hunc imperatorem itaque, qui *Ciceroni Catonem*, *Ennium Virgilio* praeferebat (*Spartian.* Vit. Hadri. c. 16.) et Ὅμηρον καταλύων Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγεν (*Dio Cass.* L. LXIX. 4. p. 1158.) etiam *Parthenius* judicabat, quum Odysseam πηλόν, Iliadem βάτον vocaret. Hinc itaque apparet, *Erycium* alterum non ante Hadrianum vixisse. — Cyziceni est procul dubio Ep. XII. in mulierem Atticam, bello a Romanis captam et post varias rerum vicissitudines Cyzici sepultam; quod *Brunkius* referebat ad expugnationem Athenarum per Sullam, Ol. CLXXIII. 3. A. V. C. 668. Quae si vera est suspicio, antiquioris quoque *Erycii* aetatem tenemus. *Erycii* versum servavit *Schol. Apoll. Rhod.* L. II. 126. Παμφαλᾷν τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Καὶ χρῆται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων. Λέγει δὲ καὶ Ἐρύκιος·

Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι.

ubi δινήσαντο est etiam in Scholiis Parisinis p. 130. nunc primum a viro eruditissimo editis, qui hunc versum ex duobus hemistichiis duorum hexametrorum continuo scriptorum compositum esse censet. Sed bene etiam haberet, si revocato augmento, quod praecedens litera expulit, scriberetur:

Πάντοσε παμφαλόωντες ἐδινήσαντο πόδεσσιν.

Etruscus Messenius. Unum ejus epigramma extat in Anal. II. 307. (III. 20. ed. L.) Quis fuerit ignoratur. Etruscum aliquem cum filio a Domitiano in exsilium missum commemorat *Martialis* L. VI. 83. VII. 39.

Euclides. Ei tribuitur Problema Arithmeticum

Anal. I. 168. (I. 101. ed. L.) *Fabricius* tamen non iam hujus auctoris esse existimat, sed potius *Euclidi* solvendum proponi. Floruit ille Ptolemaeo Lagi in Aegypto regnante.

Euenus. Diversorum hominum reliquiae conjunctae in Anal. I. 164. (I. 96. ed. L.) quod etiam Inscriptio declarat. Quaedam epigrammata in Cod. Vat. inscribuntur Εὐήνου. Ep. VII. Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου. Ep. XII. Εὐήνου Ἀθην. Ep. XIV. Εὐήνου Σικελιώτου. Ultimum denique Εὐήνου γραμματικοῦ. Duos *Evenos*, utrumque Parium et elegorum auctorem, distinguebat *Eratosthenes* ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, docente *Harpocrate* V. Εὔηνος. (Εὐηνὸς scribunt alii.) Alterum horum, seniorem, ni fallor, passim non sine ironia quadam commemorat *Plato* in Apologia Socr. p. 20. B. Phaedon. p. 60. D. unde *Maximus Tyrius* Diss. XXXVIII. 4. p. 225. ed. *R.* Socratem poësin didicisse narrat. Cf. de eo *Souchay* sur les poëtes élégiaques dans les Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. p. 598. *Heindorf.* ad Platon. T. IV. p. 18. Hunc *Evenum Eusebius* in Chronico retulit ad Ol. LXXXII. 3. Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Huic tribuendae videntur sententiae, quae ab I — VI. in Analectis leguntur.

Junior *Evenus* vixit ante *Eratosthenem* (Ol. CXXXVIII), quem cum *Aristide* conjungit *Arrian.* ad *Epictet.* L. IV. 9. ἀντὶ Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος Ἀριστείδην ἀναγιγνώσκεις καὶ Εὔηνον. Quibus verbis respiciuntur ejus ἐρωτικά, commemorata ab *Artemidoro* Onirocr. I. c. 5. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 158. sq. ed. *H.*

Hoc *Eveno* junior etiam esse videtur ille, quem *Philippus* coronae suae intexuit, quum, quod *Schnei-*

derus monuit, illi poëtae, quos *Philippus* in ordinem recepit, aut ipsius aequales fuerint, aut non valde antiquiores. Tres *Evenos* fuisse suspicatur etiam *Sonntagius* in Historia Poes. brev. p. 14. nobis quatuor saltem fuisse videntur; duo Parii, Atheniensis grammaticus, Ascalonita denique; quibus fortasse etiam ὁ Σικελιώτης annumerari debet, nisi hoc vocabulum ex Ἀσκαλωνίτου depravatum est.

Eugenes. Unum ejus extat in Anal II. 453. (III. 158. ed. L.) epigramma in Anacreontis imaginem, expressum ex *Leonid. Tar.* Ep. XXXVIII.

Euhodus Unum ejus est distichon, et versus singularis in Anal. II. 288. (II. 263. ed. L.) *Suid.* T I. p. 900. Εὔοδος Ῥόδιος ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, ὃ θαυμαζόμενος εἰς ῥωμαϊκὴν ποίησιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται. Duos alios enotavit *Schneiderus*, alterum Caligulae paedagogum ap. *Joseph.* in Antiqq. L XVIII. 8. libertum Severi alterum, paedagogum Caracallae ap. *Dion. Cass.* p. 1273. et al.

Euphemus commemoratur in *Meleagri* Prooem. v. 20. Occurrit *Euphemus*, nescio an idem, ap. *Ammonium* p. 76. Εὔφημος· Ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη, ἀντὶ τοῦ γίνου.

Euphorion. Locum habuit in Corona *Meleagri.* Duo ejus extant epigrammata in Anal. I. 256 (I. 189. ed. L.) Multi de Chalcidensi hoc poëta dixerunt, quos vide ap. *Heynium*, de ejus Χιλιάσι disputantem in Exc. III. ad *Virgilii* Eclog. VI. 64. Fragmentum ex opere ejus minus noto, Θρᾷξ, servavit *Stephan. Byz.* in Ἄσβωτος, ita distinguendum:

τὸν μὲν ἄρ' ἐκ Φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες
ὑστέριον ῥαίοντο κονισαλέῃσιν ἐθείραις
[illegible] ἐκοριύμενοι [illegible].

hunc (Amphiaraum) *equi Asbotii* (pernicissimi) *celeriter auferentes ultimum omnium pulverulentis ruebant comis, pulchre fluentem Phygadeam cursu petentes.* Jam confer somnia latini interpretis apud *Stephanum.*

Euphronius. Priapeïa scripsisse tradit *Strabo* L. VIII. p. 586. C. quibus latinis poetis praelusisse videtur *Victorio* in Var. Lectt. L. XXXIV. 19. p. 951.

Eupithius Atheniensis. Unum epigramma est in Anal. II. 402. (III. 110 ed. L.) quo suum circa *Herodiani* καθολικὴν προσῳδίαν laborem laudat. De *Herodiano,* qui sub Antonino Philosopho floruit cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 278. ed. *H.* *Eupithii* grammatici nomen me alibi legere non memini.

Euripides Tragicus. Unum ejus epigr. extat in Anal. II. 57. (I. 96. ed. L.)

Eutolmius Scholasticus Illustris. Sic inscripta quatuor ejus epigrammata in Anal. III. 8. (II. 229. ed. L.) quorum primum respondet Epigrammati *Palladae* XCII. unde verisimile fit, eum *Palladae* fuisse aequalem. Summae dignitatis virum fuisse apparet ex titulo Ἰλλουστρίου, de quo cf. *DuCang.* in Gloss. Latin. med. et inf. V. *Illustris.* et in Gloss. Graec. p. 513. sq.

Statyllius Flaccus. Vide *Statyllius.*

Fronto. Vide *Phronto.*

Gabriel, Praefectus urbis CPolis, in cujus imaginem scriptum Epigr. *Leontii* II. qui sub Justiniano floruit. Eidem inscriptus liber *Jo. Lydi* de Mensibus, et alia quaedam ejusdem scriptoris. *Fabr.* Bibl. Gr. T. IV. p. 156. Alios hujus nominis recenset idem T. XI.

p. 624. sq. Nostri *Gabrielis* unum extat epigramma in Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.)

Gaetulicus. Varie scribitur in Cod. Vat. Γαιτούλλίου. Γαιτουλίκου. Γαιτουλίχου. Γαιτούλλου. Γαιτουλικίου. In Planudea etiam Γετουλίου. *Cneii Lentuli* nomen, quod *Brunkius* ei addidit, in Anthologia nusquam legitur. Referebat ille haec epigrammata ad *Cn. Lentulum Gaetulicum*, quem de conjuratione suspectum a Caligula occisum esse tradit *Sueton.* in Calig. c. 6. Cf. *Dio Cass.* L. LIX. p. 926. 39. Hujus *Gaetulici* epigrammata laudantur, non valde pudica, ut colligimus ex Praefat. *Martialis* ad L. I. *Lasciuam verborum veritatem i. e. epigrammatum linguam excusarem, si meum esset exemplum. Sic scribit Catullus, sic Pedo; sic Gaetulicus, sic quicunque perlegitur.* Ejusdem hominis exemplo se tuetur *Plinius*, quod *versiculos* scribat *parum severos* L. V. Epist. 3, 5. *Sidon. Apollin.* II. Ep. X. p. 148. *reminiscere, quod saepe versum Corinna cum suo Nasone complevit, Lesbia cum Catullo; Cesennia cum Gaetulico.* Id. Carm. IX. 256. p. 129. *Non Gaetulicus hic tibi legetur, Non Marsus, Pedo, Silius, Tibullus.* Ex nullo horum locorum apparet, *Gaetulicum* graece scripsisse; nec tamen *Lipsius* ad *Taciti* Annal. IV. 44. dubitabat, graeca in Anthologia epigrammata, quae *Gaetulici* nomen praeferunt, ad Romanum poetam referre. Novem supersunt in Anal. II. 166. (II. 151.) varii argumenti et omnia castissima. Primum puellae amantem sistit, non autem Cesenniae, sed Idotheae, in cujus gratiam se per mare Jonium vela facturum esse ait.

Galli. Duo ejus sunt epigrammata in Anal. II. 106. (II. 193. ed. L.) unum nudo *Galli* nomine inscriptum

in Anth. Plan., alterum τοῦ δικαίου Γάλλου ἐπίγραμμα ἀδικώτατον, unde *Reiskius* fecit Αἰλίου, quem sequitur *Brunkius*. Duo fuerunt *Galli*, *Aelius*, cujus res gestas enarrat ejus aequalis *Strabo* L. XVII. p. 1175. et *Cornelius*, amicus *Virgilii*, de quo cf. *Heyn.* Exc. III ad Bucol. Ecl. VI. Utrumque confudit *Reiskius* in Notitia Poët. p. 202. *Menagius* in Menagianis T. III. p. 252. et alii. Distinxit eos *Fabricius* ad *Dion. Cass.* LIII. T. I. p. 723. §. 209 Cf. *Chardon de la Roch.* Magas. encycl. V. an. T. IV. p. 335. *Aelium Gallum* poëtica laude floruisse nemo, quod sciam, dixit; *Cornelio* itaque duo illa epigrammata tribui debent; nisi tertius fuit, ab utroque diversus, aliunde non notus.

Gauradas. Unum ejus epigr. extat ludicrum in Anal. II. 440. (III. 147. ed. L.) Quis fuerit, ignoratur.

Geminus. Ex decem epigrammatis, in Anal. II. 279. (II. 254. ed. L.) nudum quae *Gemini* nomen praeferunt Ep. II. III. IV. V. VI. X. Ep. VIII. Γεμίνου. Ep. I. (in Plan.) et VII. Τυλλίου Γεμίνου. Ep. IX. autem in membr. Vat. Τυλλίου Σαβήνου, in Planudea Τυλλίου Γεμίνου. *Tullius*, quem *Philippus* se coronae suae intexuisse narrat, utrum *Geminus* sit noster, an *Laurea*, non constat. Plurima epigrammata ejus versantur in artis operibus describendis; omnia ingenii ostentandi causa composita sunt.

Geraeus Cyrenaeus. Aratum poëtam epigrammate ornasse dicitur in Vita Arati: Γηραίῳ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη.

Germanicus Caesar. Unum ei epigr. tribuunt Anal. II. 159. (II. 146. ed. L.) In Vat. autem membr.

eidem inscribuntur epigrammata, quae alii *Hadriano* tribuebant, duo (Anal. II. 285. nr. II. III.). Loca veterum de ejus eloquentia et poëtica facultate collegit *Menkenius* in Bibl. scriptorum militia et scriptis illustrium p. 216. sq.

Glaucus. Ex sex epigrammatis nudum *Glauci* nomen praeferunt I. II. V. Anal. II. 347. (III. 57. ed. L.) Ep. III. inscriptum Γλαύκου Ἀθηναίου. Ep. V. Γλαύκου Νικοπολίτα. Diversorum igitur hominum habemus poëmatia. Inter haec Ep. I. et II. ejusdem sunt auctoris; tum Ep. III. IV. V. quae in artium operibus laudandis versantur, *Atheniensis* sunt *Glauci*, an ejusdem cum illo, quod *Reiskius* existimabat, non dixerim. Caeterum *Glaucum* quendam, hierophantam in sacris Eleusiniis, commemorat *Philostrat.* Vit. Soph. L. II. 20. p. 601 quem *Fabricius* eundem cum epigrammatographo esse censebat sine causa idonea; et alium, Italum, auctorem libri de veteribus poëtis, *Plutarch.* de Music. T. II. p. 1132. E. et de X Orator. T. II. p. 833. D. *Diogen. Laërt.* VIII. 52. p. 527. IX. 38. p. 570. *Menagius* Ibid. p. 378. Sed hic *Rheginus* fuit. Alios etiam *Glaucos* recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 122. ed. *H.*

Glyco. Unum ejus epigr. extat in Anal. II. 278. (II. 254. ed. L.) quod ἄδηλον est in Planudea. Plures *Glycones* commemorat *Fabricius* l. c. nullum, cui hoc epigr. commode possit tribui.

Gregorius Theologus Nazianzenus. Plurima hoc ecclesiae christianae sub Theodosio M. decus reliquit epigrammata, quorum plurima edidit *Muratori* in Anecdotis gr. Patav. 1709. 4. plura continet Cod. Vat. quae nos inde in Anthol. Gr. T. I. Libro VIII. edidi-

mus a pag. 539—604. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 427. ed. *H.*

Hedylus. In *Meleagri* Corona habebat locum. Septem ei inscribuntur epigrammata in Anal. I. 483. ad quae quatuor accesserunt alia T. II. p. 526. (I. 233. ed. L.) Inter illa Ep. V. VI. (IX. X.) ἄδηλα sunt in Planudea, et vehementer dubito, recte ea in Cod. Vat. Ἡδύλου inscribi. Memorabilis locus est de hoc poëta ap. *Athenaeum* L. VII. p. 297. B. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν ῥίψαι εἰς τὴν θάλασσαν· Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς, Ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ, ἱστορεῖ κ. τ. λ. Male itaque *Fabricius Hedylum* nostrum vocat Siculum, qui error natus ex falsa interpretatione v. 45. Prooemii *Meleagri*, ubi Σικελίδεω *Asclepiadem* significat. Hoc nomen occurrit etiam Ep. II. (T. II. 526.) tanquam hominis faceti et jucundi; ubi eundem poëtam significari, *Hedyli* aequalem, non dubito. Quatuor ejus epigrr. anathemata celebrant, inter quae Ctesibii organum, in templo Arsinoës positum, describitur. Ctesibius autem Ptolemaeo Philadelpho regnante floruisse videtur. Vid. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 234. not. p. *Hedylum* in epigrammatis suis donaria descripsisse, quae in Arsinoës templo viserentur, scienter observavit *Casaubonus* ad *Athenae.* L. XI. 13. p. 817. judice *Pierson.* ad *Moer.* p. 413. Aemulabatur cum eo *Callimachus*, ut apparet ex ejus Ep. XXXI. Cum *Callimacho* nostrum nominat *Etymolog. M.* in loco obscuro V. ἀλυτάρχης .... Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους .. ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει

τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Qui locus non praeteriit diligentiam *Schneideri* in Anal. cr. p. 9. ubi excitat etiam haec ex *Strabone* L. XIV. p. 683. (1002. A.) Ἤδη οὖν σκοπεῖν πάρεστι τὴν ῥᾳθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἀρχή·

Ἱραὶ τῷ Φοίβῳ πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι
ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγοῦσ' ἔλαφοι.

εἴθ' Ἡδύλος ἐστίν, εἴθ' ὅστις οὖν, φησὶ μὲν ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται διότι

μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ex epigrammate *Hedyli* fragmentum servavit *Athenaeus* L. VIII. p. 344. F. Ἡδύλος ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους καταλέγων, Φαίδωνος μέν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ φύκει' αἰνεῖ καὶ
χορδὰς ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

quae in hunc modum emendare conatus sum in Addit. Animm. in Athen. p. 191.

Φαίδων δέ τε φυκίδ' ἐνείκαι
χορδάς θ' ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

In φυκὶς prior producitur. Cf. *Apollonid.* Ep. VII. 1. XXIII. 4.

Hegemon. Unum ejus epigr. est in Vat. C. p. 274. (quod dedimus in Paralipomm. nr. 38. p. 649.) ubi Ἡγέμων scribitur. Ἡγήμων scribendum esse existimat *Huschke* in Anal. cr. p. 199. Notus est Ἡγήμων Thasius, quem nonnullos veteris comoediae poëtis annumerasse, auctor est *Athenae.* L. I. p. 5. B. apud quem ejus parodiae passim laudantur. Alius fuit, orator,

Phocionis amicus, de quo *Harpocrat.* V. Cf. *Ruhnken.* in Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI. sq. De ἐπιγραμματογράφῳ nihil constat.

Hegesippus. A *Meleagro* in ordinem receptus v. 25. Octo ejus extant epigrammata in Anal. I. 254. (I. 187. ed. L.) *Reiskius* cogitabat de *Hegesippo*, mediae comoediae auctore, patria Tarentino, qui nescio an idem sit cum oratore illo, cui nonnulli Orationem de Haloneso tribuebant. Pro uno habet *Suidas* in Ἡγήσιππος, et plurimi recentiorum. De oratoria tantum hominis facultate monuit *Ruhnk.* in Histor. crit. Or. gr. p. LXXVIII. Est inter epigrammata *Hegesippi* unum in scutum Archestrati, fortasse ejus, de quo *Xenoph.* Hellen. L. I. 5. 16. et II. 2. 15. ubi vide *Schneiderum.* Ille floruit circa Ol. XCIII. ita ut *Hegesippus* eum novisse potuerit. Levis tamen conjectura, quae solo nomine nititur. Antiquioribus nos poëtis *Hegesippum* adscribere jubet nativa, quae in ejus epigrammatis cernitur, simplicitas.

Heliodorus, Episcopus Tricensis, Αἰθιοπικῶν auctor clarissimus, ex qua fabula distichon legitur in Vat. Cod. p. 442. quod dedimus in Paralipp. nr. 58. p. 659. Perperam autem inter epigrammatarios refertur, ob Epigr. in Anal. II. 306. (III. 20. ed. L.) quod in Vat. C. Διοδώρου inscribitur. Error in apographo *Brunkium* decepit.

Helladius. Unum ejus extat distichon Anal. II. 438. (III. 145. ed. L.) Novimus *Helladium* Alexandrinum, grammaticum, cujus opera quaedam (rhetorici maximam partem argumenti) recenset *Suidas* T. I. p. 707. Floruit sub Theodosio juniore, cujus etiam ἔπαινον composuit. Alius fuit auctor Chrestomathiae,

sub Licinio et Maximiniano, seculo quarto ineunte. *Photius* in Bibl. nr. 279. Hic *Bisantinus* appellatur. Cf. *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. I. 2. 4. p. 15. *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 772. ed. *H.*

Heraclides Sinopensis. ἐπιγραμμάτων ποιητὴς λιγυρός, secundum *Diogen. Laërt.* L. V. 94. p. 316. Tria ejus supersunt epigrammata in Anal. II. 261. (II. 237. ed. L.) quae *Diogenis* de eo judicium confirmant. Primum inscriptum Ἡρακλήτου; tertium nudum *Heraclidis* nomen praefert; medium Ἡρακλείδ. Σινώπ. Ep. I. expressum videtur ex *Antipatri Sidonii* Ep. CIV. *Heraclides* plurimos recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 219. ed. *H.*

Hermocreon. Duo ejus sunt epigrammata, et simplicitate et elegantia conspicua, in Anal. II. 252. (II. 229. ed. L.)

Hermodorus. Unum Epigr. in Venerem Cnidiam Anal. I. 262. (I. 193. ed. L.) Locum habuerat in Corona *Meleagri*, qui ejus nomen in Prooemio v. 44. circumscriptione significavit: ὑμνοθέταν, Ἑρμοῦ δῶρον ἀειδόμενον. *Schneiderus* in Anal. crit. p. 2. *Hermodori* esse censet fragmentum, quod ap. *Stobaeum* Flor. T. LVIII. p. 378. 5. *Hermodoto* inscribitur nec minus ap. *Plutarch.* T. II. p. 182. C. Ἑρμοδότου in Ἑρμοδώρου mutandum existimat. Quod si verum esset, teneremus *Hermodori* aetatem, eumque sub Antigono Gonata una cum Antagora floruisse constaret. Sed illa conjectura incerta est.

Herodes Atticus, Sophista nobilissimus, de cujus vita diserte tradidit *Philostratus* in Vit. Soph. L. II. 1. Cf. *Burigny* Mémoire sur la Vie d' Herode Atticus

dans les Mém. de l'Academie des Inscript. T. XXX. p. 1. sqq. et alii, quos recenset cl. *Visconti* in Praef. ad Inscriptt. Triopeïas, quas eleganter edidit Romae. 1794. fol. Priorem harum inscriptionum primus *Salmasius Herodi* vindicare studuit, invito *Visconto*, qui hanc quoque ad *Marcellum* refert. V. *Marcellus*. Et profecto *Herodem* versibus dedisse operam nemo veterum prodidit. Utramque denuo recensuit et illustravit *Fiorillo* in Reliquiis Herodis Attici. Lipsiae. 1801. 8.

Herodicus Babylonius. Unum ejus epigr. ex *Athenaeo* relatum in Anal. II. 65. (II. 64. ed. L.) *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 13. 6. probabiliter suspicatur, illum *Herodicum*, quem *Crateteum* vocat *Athenaeus* L. V. p. 219. C. eundem esse cum Babylonio. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 515, *Wolfius* in Prolegg. ad Homer. p. CCLXXVII. not. 65. An ipsum Cratetem audiverit, quod *Vossius* existimabat, de Histor. Gr. I. 21. nec affirmare audeo, neque negare. Floruit *Crates* sub Ptolemaeo Philometore, qui regnavit ab Ol. CXLIX. 4. usque ad Ol. CLVIII. 2.

Hippias Eleus. Unum ejus epigramma est in Anal. II. 57. (II. 57. ed. L.) ex *Pausania*, qui Sophistae *Hippiae* esse diserte significavit: Ἱππίας ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σοφός. Vide de eo *Philostr.* in Vit. Soph. L. I. p. 495. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 657. ed. *H.*

Hippo, Rheginus, qui nomen inter philosophos habuit. Disputavit de eo *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. II. 31. Extat distichon, quod ille tumulo suo inscribi jusserat, in Anal. III. 330. (I. 102. ed. L.)

Homerus. Tribuuntur ei epigrammata quaedam, meris hexametris conscripta, in Vita *Pseudo-Hero-*

doti, ap. *Suidam* in Ὅμηρος, et in aliis Vitis. In Anthologiam non sunt relata.

Janus Lascaris a *Fabricio* in Catalogum Poëtarum epigrammatariorum relatus, ob collectionem epigrammatum graecorum, quae prodiit Basileae. 1537. 8. Quaedam ejus epigrr. exhibet *Iriarte* in Catal. Mss. gr. P. 462. sqq.

Ignatius Magister, Ἰγνατίου τοῦ Μαγίστορος τῶν γραμματικῶν inscribitur distichon in Vat. C. p. 61. Ejusdem legitur epitaphium in seipsum Ib. p. 694. Vide Paralipp. nr. 208. 209. 210. Commemorat *Suidas* T. II. p. 94. *Ignatium* quendam diaconum magnae ecclesiae, auctorem ἐλέγων ἐπιτυμβίων. Recenset *Ignatios Asseman*. in Bibl. Or. Indic. ad Tom. II. p. 532. et Tom. III. p. 17. 297.

Joannes Barbucallus. Vide supra in *Barbucallus*.

Jobas. i. e. *Juba*, rex Mauritaniae. Ejus epigramma, ab *Athenaeo* servatum, emendatius edidimus in II. Paralipp. nr. 33. Vide de eo *Suidam* T. II. p. 120. *Fabric.* ad *Dion. Cass.* LI. 15. 93. p. 645. *Sevin.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IV. p. 457. qui in fine etiam epigrammatis illius verbo mentionem fecit. *Needham* Prolegg. ad Geopon. T. I. p. LX. ed. *Nicl.*

Jon Chius. Reliquias quasdam ex ejus elegiis exhibent Anal. I. 161. (I. 93. ed. L.) Inter varia scripta ejus commemorantur etiam epigrammata ap. *Schol. in Aristoph.* Pac. 835. Ἴων ὁ Χῖος. Διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής. . . . ἔγραψε δὲ καὶ Κωμῳδίας, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ παιᾶνας, καὶ ὕμνους, καὶ Σκολιά, καὶ ἐλεγεῖα κ. τ. λ. Ei vulgo et in Cod. Vat. tribuitur Ep. ἀδ. DXXXIV. sed perperam, ut docere sus-

cepit *Bentlej.* in Epist. ad Mill. p. 50. sq. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 307.

Irenaeus Referendarius. De titulo *Referendarii* disputavit *Salmasius* in Scriptt. Hist. Aug. T. II. p. 512. disertius etiam *Reiskius* in not. ad Constant. Ceremon. p. 19. Tria *Irenaei* epigrammata amatorii argumenti extant in Anal. III. 10. (III. 231. ed. L.) Quo tempore vixerit, certis notis non indicatur. Sed eum Justiniani aevo floruisse, si ejus epigrammata cum epigrammatis *Agathiae* et *Pauli Silentiarii* comparaveris, vix dubitabis.

Isidorus Aegeates. Quinque ejus epigrammata extant in Anal. II. 473. (III. 177. ed. L.) *Brunkius* de eo haec monuit in Lectionibus p. 228. „Quando vixerit hic poëta, non reperio: sed ex paucorum, quae supersunt, carminum argumentis et stilo antiquior videtur et melioris aevi, quam ex ordine, quo hîc collocatus est, aestimari posset. Ex comparatione Ep. I. cum *Antiphili* Ep. XXIII, quorum unum ex altero expressum videtur, Isidorum priorem censuerim.“ Plurimos *Isidoros* recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. X. p. 494. sqq. ed. *H.*

Isidorus Scholasticus. Unum ejus extat epigramma in Anal. II. 474. (III. 179. ed. L.) in membr. Vat. inscriptum Ἰσιδώρου σχολ. Βολβυθιώτου. quod *Salmasius* in not. mst. in βολβυτινήτου, aut βολβαιώτου mutandum existimat. Illud probat *Brunkius* in Lectt. p. 228. Βολβιτίνη est urbs Aegypti, a qua Bolbitinum ostium. Plures fuerunt *Isidori Aegyptii.* Βολβαιώτης, quod propius abest a lectione Codicis, foret a Βόλβαι, urbe Cariae, unde tamen gentile derivatur βολβαῖος, auctore *Stephano Byz.* p. 173.

Julianus Imperator. Duo ejus epigrammata exhibent Anal. II. 403. ad quae accessit aenigma T. III. p. 332. (III. 111. ed. L.) Vide de ejus vita et scriptis *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 719. ed. *H.* ubi epigrammatum nulla fit mentio.

Julianus Aegyptius, sive ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου, ut in Anthologia appellatur i. e. *expraefectus* sive *quondam Aegypti praefectus.* Cf. *Godofred.* ad Cod. Theodos. T. V. p. 304. Extant ejus epigrammata LXXI. in Anal. II. 493. (III. 195. ed. L.) quibus ex auctoritate Cod. Vat. addendum Ep. ἀδ. DXXVII. *Tillemontius* Hist. des Emper. T. V. p. 89. suspicabatur, *Julianum* nostrum esse eum, qui Magister largitionum fuit sub Theodosio I. an. 383. ad quem sunt epistolae *Gregorii Nazianzeni* CLXVI. sqq. Fallitur vir doctissimus. Nostrum *Julianum* floruisse sub Justiniano apparet ex Ep. LXX. et LXXI. in Hypatium, Anastasii Imper. sororis filium, qui Justiniani jussu interfectus est anno 532. et ex Ep. LXIX. in Joannem, ejusdem Hypatii nepotem. Plurima ejus epigrammata ex vetustioribus expressa; multa in artis operibus describendis versantur.

Julianus Antecessor. (Ἀντικήνσωρ. *DuCang.* Glossar. p. 84. *Menag.* Amoenitatt. Jur. p. 135.) Tria ejus extant disticha in Anal. III. 9. (III. 230. ed. L.) Idem fortasse, qui *Scholasticus* vocatur in Vat. C. ad Ep. ἀδ. CCCCXXXIII. *Fabricius* eum esse suspicatur, cui *Priscianus,* qui sexto seculo medio grammaticam docuit, libros suos inscripsit. Is est, qui sub Justino juniore floruit, laudatus a *Theaeteto Schol.* Ep. VI. (Cf. Animadvv. T. II. P. III. p. 407.) quod etiam existimabat *Menagius* in Amoenitatt. Jur. Civil. c. XXIV. p. 135.

Junior. Vide infra in *Pompejus Junior.*

Tullius Laureas. Tria ei tribuuntur epigrammata in Anal. II. 102 (II. 90. ed. L.) quorum medium in Vat. Cod. inscribitur Τατυλλίου Λαυρέα. In Planud. p. 247. Σατυλλίου, nomine *Laureae* non addito. Sine haesitatione *Reiskius* amplexus est suspicionem *Fabricii, Tullium* hunc *Lauream* libertum esse M. Tullii Ciceronis, quem carmen latinum in thermas Ciceronianas scripsisse novimus ex *Plin.* H. N. XXXI. 2. Vid. *Burmann.* ad Anthol. Latin. T. I. p. 340. Huic conjecturae convenit hoc, quod *Tullius* noster locum habuit in Corona *Philippi,* quem Augustani inprimis seculi poetas collegisse constat.

Leo philosophus. Inter novem epigrammata, quae exhibentur in Anal. III. 128. (IV. 97. ed. L.) Ep. IV. inscribitur in Vat. Cod. Φωτίου πατρ. Κωνστ. ἄλλοι δὲ φασιν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου. (Cf. Animedverss. T. III. P. I. p. 249.) Ep. VII. ἄδηλον est cum in membr. Vat. tum in Plan. et eximendum proinde *Leonis* reliquiis. Omisit *Brunkius* epigr. ap. *Reiskium* nr. 636. p. 104. (quod dedi in Paralipp. nr. 198. p. 736.) cum titulo: Λέοντος φιλοσόφου τοῦ ἐπονομαζομένου Ἕλληνος, *pagani,* ut interpretatur *Reiskius* p. 167. qui hunc *Leonem* nihil diversum existimabat esse a *Leontio,* Atheniensi, Eudociae patre, quae ejuratis patriis erroribus Theodosio Juniori nupsit. Huic conjecturae *Brunkius* opposuit Ep. IV. in *Achillis Tatii* fabulam, quam *Leontium,* qui ante annum 412. e vivis excesserat, non magis legere potuisse ait, quam Orlandum Boyardi. Hoc argumentum facile everteris lemmate modo laudato, quod illud Epigr. ad *Photium Patriarcham* refert. Sed omnino illi conjecturae viri doctissimi non multum videtur tribuendum. Nec stilus horum epi-

grammatum nos de scriptore quarti seculi cogitare patitur. Nihil igitur impedit, quo minus Leo Imperator, aut alius Leo, *Pselli* discipulus, eorum auctor existimetur; modo ne credas, Ep. I. II. III. IV. VIII. in vivos homines, Leonisque aequales scripta esse. Similia sunt haec epigrammata iis, quae a librariis et grammaticis scriptorum, quos descripserunt, codicibus praefigi aut subtexi solent; qualia multa Anthologia repraesentat, plura, pessimae plerumque notae, Catalogi Msstorum codicum. — Ep. X. quin *Leonis Imperatoris* sit, vix dubites. In Vat. Cod. auctoris nomen adscriptum non habet; in Planudea est Λέωνος Φιλοσόφου.

Leonidas Alexandrinus. In Anal. II. 190. (II. 174. ed. L.) jejuno huic versificatori epigrr. XLIII tribuuntur. Sed inter haec nonnulla sunt *Leonidae Tarentini* *); Ep. XXIII. autem *Lucillii.* Contra Alexandrini versificatoris epigrammatis accedere debent ex *Leonidae Tarentini* Ep. XCIV. tum Ep. XXVI. *Archiae;* Ep. ἀδ. CDXXI. Ἰουλίου Λεωνίδα inscribitur Ep. XV. in Vat. C. unde eum Romae Juliorum familiae adscriptum fuisse suspiceris. Ad Nilum se natum esse ait Ep. VIII. (Cf. IX. XVII. XXV.) ubi Νειλογενῆ se appellat, ut Νειλαιᾶ ἀειδοπόλον Ep. XXVI. Eum se Romam contulisse apparet ex Ep. XXVII. ubi se olim grammaticam **) professum, Romanisque ignotum fuisse narrat; nunc

---

*) Hujus sunt Ep. II. XII. XXX. et XXXVII. fortasse etiam Ep. XLI.

**) γραμμάτων ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον i. e. litteris. De astrologia cogitabat *Meineke* in Prolusione ad utriusque Leonidae carmina p. XXIII.

autem se omnium amore florere. Quo tempore Romae vixerit, satis apparet ex Ep. VIII. quod Poppacae Augustae natales celebrat; quam quum Nero a. V. 815. in matrimonium acceperit, intra hunc annum et ann. 818., quo eadem periit, epigramma illud necesse est scriptum sit. Ep. XXI. Agrippinae munera natalitia versus offert; quam Agrippinam, Neronis matrem, esse vix dubites. Haec autem interfecta est an. V. 812. Sed vitam eum extendisse usque ad Vespasiani aut Titi obitum suspicari licet ex Ep. X. in Caesarem, natales ad aquas Cutilias celebrantem. His aquis Vespasianus usus est A. V. C. 832. ibique obiit. Idem Tito accidit. Haec igitur temporis vestigia his epigrammatis impressa sunt clara et indubitata; alia obscura et incerta, quae *Reiskius* collegit, prudens praetereo. Quod *Meinekius* (Prolus. de utriusque Leonidae carminibus p. XXII.) ex Ep. XXIII. colligit, poetam, antequam a Nerone muneribus mactaretur, egenum fuisse, id evanescit, cum illud epigramma, quod supra monuimus, non *Leonidae* sit, sed *Lucillii*. Caeterum ejus epigrammata aut omnia, aut certe plurima eorum sunt *ἰσόψηφα* (cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 92.). De omnibus id pronuntiat auctor notae in Vat. Cod. p. 415. *ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα Λεωνίδου ἰσόψηφα· οἱ δύο στίχοι ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν καὶ οἱ δύο ὁμοίως.* Frigidi hujus et inepti generis epigrammatum quis inventor fuerit, ignoratur; fortasse ipse *Leonidas*. Imitatorem et aemulum habuisse non videtur.

Leonidas Tarentinus. In *Meleagri* corona locum habebat. Centum illis epigrammatis, quae ei tribuuntur in Analect. I. 220. (I. 153. ed. L.) accedere debent quatuor aut quinque ad *Alexandrinum* temere relata; ex Theocriteis Ep. X. et XVIII., duo a *Brun-*

mmatu
itur.
or, aut
stimet
vivos
milia s
ammat
s pra
ologia
e, Ca
s Imp
oris
ίωνος

L
d. L.
ur.
ini
ui vc
uida
Ep.
Vat
inis
Cf.
a.

ad aetatem
erat.
conjectura inter *L*
denique (XXII
bello certa. *Le*
Cod. cum Planudea, se
nomine ambiguam
commemorat
circa Olymp.
nam minime nece
plurima sunt inde
Antigenidae puellas
vixit
oric. Bibl. Gr. T
Anthologiae
occur
instrumenta
quadam recens
nos
commenta
quidam junctim

is et sonantibus, ingeniosis denique circum-
ionibus exornatur. His artificiis *Leonidas* qui-
sobrie usus est; non item ii, qui insequenti
e idem genus arripuerunt. In reliquis epigram-
s sensus plerumque molles et teneros oratione
inte versibusque leniter defluentibus expressit.
idas laudatur ap. *Hesychium* in Ἔκτορες. κάσσα-
ιν ξυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία Λεωνίδης τὸν χρυσόφαντον.
nostrum intelligi non dubito.

Leontius Scholasticus. Plurimi fuere *Leontii*, quo-
ı recensum dedit *Jac. Gothofredus* in Prosopogr.
d. Theodos. p. 369. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VII. p.
5. sqq. T. VIII. p. 318. sqq. ed. *H.* Ad Epigram-
ta XXIII, quae exhibentur in Anal. III. 103. (IV.
. ed. L.) adde unum in Paralipp. nr. 81. p. 668. cum
nmate: Λεοντίου σχολ. τοῦ μηνᾶ. quod est etiam ad
p. XV. p. 461. et ad Ep. VII. in Planudea: Λεοντίου
σχολ. τοῦ Μινωταύρου. *Minotauri* cognomen unde ad-
ıeserit *Leontio*, ignoro equidem, nec sciebat doctis-
mus *Huschke* in Anal. cr. p. 273. *Leontium* nostrum
Alemannus ad *Procopii* Histor. Arcan. p. 151. eum
sse suspicatur, qui *Referendarius* vocatur ap. *Pro-*
cop. l. c. c. 17. assentiente *Fabricio*.. Huic aetati
convenit Ep. II. in Gabrielem, qui sub Justiniano urbi
praefectus fuit; et Ep. IV. in Petrum; Ep. XII. in Por-
phyrium aurigam Justiniano imperante clarissimum.
Diversus est *Leontius*, cujus praematuram mortem
iisdem temporibus lugebat *Paul. Silent.* Ep. XXXII.
De pluribus *Leontiis Scholasticis* vide *Bandur.* An-
tiqq. CPol. [illegible] 37.

I [illegible] clarissimus. Unum ejus epi-
gram[illegible] tem extat in Anal. II. 404. (III.
112

kio praetermissa, Vat. C. p. 411. 478. (Paralipomm. nr. 44. 89.) Ex Ep. C. quod ipsius *Leonidae* non videtur, apparet, eum Tarenti natum, diu multumque per vitam jactatum, procul a patria sepultum fuisse. Eum intestinis bellis patria pulsum esse suspicabatur *Schneiderus*. Pauperem fuisse docet Ep. XXX. inter *Leonidae Alex.* epigrammata, quod nostri esse genus dicendi abunde declarat; et Ep. XIII. (quod expressum Ep. I. *Cornelii Longini*, et *Gaetulici* Ep. III. illi simillimo.) Paupertatem ipse commendat Ep. LV. eamque divitiis operose conquirendis praeferendam docet. Quod ad aetatem *Leonidae* attinet, tria sunt in Analectis epigrammata, quae eum ad Pyrrhi, regis Epiri, tempora referri jubent. Sed horum primum (XXI.) in Planudea tantum, secundum (XXII.) ex mera *Brunkii* conjectura inter *Leonidae* reliquias relatum est: tertium denique (XXIII. adde etiam XXIV.) in arma Lucanis bello erepta, *Leonidae* quidem tribuitur in Vat. Cod. et in Planudea, sed temporis significationem habet admodum ambiguam. Cum Pyrrhi tamen aetate convenit commemoratio filiarum Antigenidae Ep. I. qui tibicen circa Olymp. CXI. adhuc vixisse videtur; quamquam minime necessarium est, ut *Leonidas*, cujus plurima sunt ἐπιδεικτικά, illud epigramma viventibus Antigenidae puellis scripserit. Circa eadem tempora fortasse vixit *Tellen*, quem Ep. LXXVII. laudat. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 158. ed. *H.* Caeterum inter Anthologiae poëtas *Leonidas* noster non ultimum locum occupat. Primus videtur fuisse, qui in dedicatoriis instrumenta artis qualiscunque non sine ambitione quadam recenseret; quod epigrammatum genus quamquam non multum poëticae laudis habeat, arte tamen commendatur, qua res admodum tenuis callida partium junctura, verbis ex-

quisitis et sonantibus, ingeniosis denique circumscriptionibus exornatur. His artificiis *Leonidas* quidem sobrie usus est; non item ii, qui insequenti aetate idem genus arripuerunt. In reliquis epigrammatis sensus plerumque molles et teneros oratione elegante versibusque leniter defluentibus expressit. *Leonidas* laudatur ap. *Hesychium* in Ἕκτορες. πάσσαλοι ἐν ζυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία Λεωνίδης τὸν χρυσόφαντον. ubi nostrum intelligi non dubito.

Leontius Scholasticus. Plurimi fuere *Leontii*, quorum recensum dedit *Jac. Gothofredus* in Prosopogr. Cod. Theodos. p. 369. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VII. p. 455. sqq. T. VIII. p. 318. sqq. ed. *H.* Ad Epigrammata XXIII, quae exhibentur in Anal. III. 103. (IV. 73. ed. L.) adde unum in Paralipp. nr. 81. p. 668. cum lemmate: Λεοντίου σχολ. τοῦ μηνᾶ. quod est etiam ad Ep. XV. p. 461. et ad Ep. VII. in Planudea: Λεοντίου σχολ. τοῦ Μινωταύρου. *Minotauri* cognomen unde adhaeserit *Leontio*, ignoro equidem, nec sciebat doctissimus *Huschke* in Anal. cr. p. 273. *Leontium* nostrum *Alemannus* ad *Procopii* Histor. Arcan. p. 151. eum esse suspicatur, qui *Referendarius* vocatur ap. *Procop.* l. c. c. 17. assentiente *Fabricio.*. Huic aetati convenit Ep. II. in Gabrielem, qui sub Justiniano urbi praefectus fuit; et Ep. IV. in Petrum; Ep. XII. in Porphyrium aurigam Justiniano imperante clarissimum. Diversus est *Leontius*, cujus praematuram mortem iisdem temporibus lugebat *Paul. Silent.* Ep. XXXII. De pluribus *Leontiis Scholasticis* vide *Bandur.* Antiqq. CPol. T. II. p. 837.

Libanius, Sophista clarissimus. Unum ejus epigramma in Juliani mortem extat in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.)

. *Lollius Bassus.* Vide supra *Bassus.*

Cornelius Longinus. Sic hoc nomen effertur in Planud. p. 420. Ep. I. quod in Vat. Cod. Κορνηλίου Λόγγου inscriptum. Ep. II. in Vat. C. non extat; in Plan. autem Κορνηλίου inscriptum, altero nomine omisso. Duo haec epigrammata exhibentur in Anal. II. 200. (II. 184. ed. L.) Prius expressum ex *Leonidae Tar.* Ep. XIII. Quo tempore vixerit, non constat.

Lucianus. Samosatensi sophistae tribuuntur in Anal. II. 308. (III. 21.) epigrammata XXXIX. quibus adde ex auctoritate Cod. Vat. Ep. CXVIII. *Lucillii;* Ep. XXII. *Palladae;* ep. XVII. *Nicarchi;* et unum in Paralipp. nr. 127. Quaedam in his sunt sententiosa, plurima autem hyperbolica. Hoc enim epigrammatis genus, cui comoedia praeluserat, primo et secundo post Christum seculo inprimis frequentari coepit. Caeteris *Lucianus* modestior; plurimi autem, qui in hoc genere luserunt, exaggerandi licentia ita abusi sunt, ut recte judicaverit *Valkenarius* ad *Theocriti* Adon. p. 256. de viginti hujus modi epigrammatis, si unum aut alterum exceperis, ceteros hos lusus valde videri frigidos.

Lucillius. (Λούκιλλος et Λουκίλλιος scribitur in membrr. Ipse se Λουκίλλιον vocat Ep. XXXV.) Inter epigrammata CXXIV, quae ei tribuuntur in Anal. T. II. 317. (III. 29. ed. L.) *Luciano* inscribitur Ep. CXVIII. *Palladae* Ep. XCVI. et CXXIV. unde *Lessingii* conjectura concidit, qui in Opp. T. I. p. 301. ex Magni medici mentione *Lucillium Martiale* longe juniorem esse existimat. Hic quidem Magnum ad Antoninorum tempora refert; *Fabricius* autem, eum esse arbitratus, qui seculo quarto floruit, *Lucillium* quoque

nostrum ilii aetati adjudicat. Qui error novis erroribus locum dedit *Wernsdorfio* ad Poëtas Latin. Min. Tom. III. P. XXIV. Cf. eundem T. IV. P. II. p. 825. Ut autem illa epigrammata, quae diximus, *Lucillio* eripiuntur auctoritate Cod. Vaticani, sic idem Codex ei tribuit ep. *Ammiani* XVI., *Philippi* ep. XXXVI — XLI ep. ἀδ. CVIII. *Leonidae Alexandrini* denique ep. XXIII. Ex hoc autem epigrammate, quod ut a *Leonidae* ingenio alienum est, ita *Lucillium* spirat, apparet, nostrum sub Nerone floruisse, et pecuniam accepisse ab eo. Duos eundem epigrammatum libros edidisse, ex eodem epigr. colligimus. Flaccus rhetor, quem perstringit Ep. LXXXVI. idem esse videtur, quem *Ammianus* ridet Ep. II. *Ammianum* autem Trajano et Hadriano regnante scripsisse docuimus. Omnia fere *Lucillii* epigrammata sunt ex genere scoptico, inque his plurima hyperbolica. Frequenter perstringit grammaticos, quibus Roma tum temporis abundabat. Et fortasse ipse *Lucillius* hanc artem exercuerat.

Macedonius. Epigrammatis ejus XLI, quae sunt in Anal. III. 111. (IV. 81. ed. L.) adde Ep. ἀδ. CCCLVII. et aliud a *Brunkio* praetermissum, quod dedimus in Paralipp. nr. 30. p. 641. *Macedonium* commemorat *Suidas* T. I. p. 16. Ἀγαθίας . . . συνήκμασε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ, καὶ Μακηδονίῳ τῷ ὑπάτῳ, καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. In Cod. Vat. fere ubique *Macedonii* nomini titulus τοῦ ὑπάτου adjicitur. Ad Ep. XVIII. adscriptum: Μακηδονίου Θεσσαλονικέως. Elegantioribus Justinianei aevi poëtis annumerandus.

Quintus Maecius. In hoc nomine scribendo valde fluctuant libri. Μαικίου scribitur, praenomine non addito, ad Ep. I. II. IV. VI. IX. (in Plan.) Μακκίου Ep. Ia. (T. III. p. 332.) VII. X. XI. Hoc Ep. III. depra-

vatum in Βακχίου. Μαικίου Κοΐντου inscribitur Ep. VIII. Κοΐντου simpliciter Ep. V. Quis fuerit hic *Maecius*, aut *Quintus Marcius*, cui XI tribuuntur epigrr. in Anal. II. 236. unum accessit T. III. 332. (II. 220. ed. L.) nemo dicere potuit. *Etrusci Messenii* aequalem putat *Fabricius*, quia uterque Hieroclidem piscatorem celebraverit. Quod argumentum, per se satis leve, prorsus concidit, quum membrr. Vat. epigr. illud, in quo Hieroclidis illius fit mentio, *Antiphilo* tribuant. Romanum fuisse hominem, nomen docet; puerum quoque Romanum *Cornelium* laudat Ep. I. la. Melioribus poëtis annumerandus.

Magnus. Unum ejus extat epigr. in *Galenum* medicum in Anal. II. 304. (III. 18. ed. L.) qui obiit anno p. Chr. 200, aut 201. *Magnus* Medicus sub quarti seculi exitum floruisse videtur. Cf. *Fabric.* T. XIII. p. 313.

Marcellus. Ejus nomine inscriptum est marmor alterum inter Triopeïa in Anal. II. 302. (III. 15. ed. L.) quem proinde epigrammatis auctorem esse statuit *Brunkius*, licet *Salmasius se*, ad quam rem *Marcelli* nomen in hujus inscriptionis fronte sit positum, ignorare fateatur. Exempla novimus saltem duo nominis poëtae inscriptioni in marmore praefixi; alterum in epigrammate *Junioris*, quod edidimus in II. Paralipp. nr. 3. p. 755. alterum *Asclepiodoti* in colosso Memnonis. Anal. T. III. p. 490. *Marcellum Sidetam*, clarum Hadriani aetate poëtam, (cf. Animadverss. T. III. P. II. p. 188. sq.) utriusque Inscriptionis, et hujus, cui nomen *Marcelli* impositum, et alterius, quam *Brunkius Herodi* tribuit, auctorem esse censet *Visconti* in Osservazioni sopra il testo delle Iscrizioni Triopee p. 74. sq.

Marianus Scholasticus. Quinque ejus sunt epigrammata in Analect. II. 511. (III. 211. ed. L.) quorum quatuor in locorum descriptionibus versantur. *Schneiderus* suspicatur esse hunc eum *Marianum*, de quo *Suidas* T. II. p. 497. Μαριανὸς ὁ Μάρσου διηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. Hunc hominem idem sub Anastasio floruisse, multasque antiquiorum poëtarum metaphrases metro jambico scripsisse narrat. *Marianus*, Lupercaliorum poëta, de quo *Fabricius* cogitabat, latinis numeris lusit. Cf. *Salmas.* ad *Solin.* p. 6. B. *Rutgers.* Var. Lectt. p. 79.

Marinus Neopolitanus. (Flaviae Neapolis Palaestinae.) Unum ejus distichon extat in Anal. II. 446. (III. 153.) in Procli Vitam a Marino conscriptam. Successit ille *Proclo*, qui obiit anno post Chr. 485. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 370. sq. Eidem tribuitur in Vat. C. Ep. ἀδ. DXCIV.

Melanippides, in *Meleagri* corona locum habuit; sed nihil ejus, praeter fragmenta lyrica quaedam, aetatem tulit. Duos hujus nominis poëtas commemorat *Suidas* in Μελανιππίδης. T. II. p. 522. quorum prior floruit circa Ol. LXV. dithyramborum, carminum epicorum, *epigrammatum* et *elegorum* (*Plutarch.* T. II. p. 481.) auctor. Junioris nihil praeter dithyrambos commemoratur et alia lyrica. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 129. sq. ed. *H.*

Meleager Gadarenus. De hoc poëta, quantum satis est, disputavimus in Prolegg. §. II. p. XXXVI. sqq. Ipse de se et patria sua dixit Ep. CXXVI. et CXXVII. ubi quod legitur πάτρα δέ τεκνοῖ Ἀτθὶς ναιομένα ἐν Γαδάροις frustra vexavit *Reiskium*, quum id neque populum ex Attica oriundum significet, neque

matrem poëtae, sed laudem contineat patriae, quam alteram quasi Atticam, non in Graecia, sed Gadaris, esse ait*). De ingenio et arte Gadareni poëtae addam, quae scripsit *Graefius*, cui elegantem ejus editionem debemus (Lipsiae. 1811. 8.) in Praef. p. XXII. „Oratio et graeca est et apta carminum argumento, audax in verborum compositionibus, sed affectus, nunc tenerrimi, nunc igne concitatioris, ubique autem distincta sophisticis acuminibus, et amatoriis phantasiae lusibus, ut auctor recte Musas Amori junxisse, et Gratiis artem sophisticam temperasse perhibeatur.“ Epigrammatis CXXIX, quae leguntur in Anal. I. 1. addidi in Paralipomm. nr. 27. p. 639. nr. 128. p. 698.

Menander, comicus. Unum ejus distichon extat in Themistoclem et Epicurum, in Anal. I. 203. (I. 136. ed. L.) Vid. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 454.

Menander, προτίκτωρ. Hujus epigramma exhibui in Epigr. Christ. nr. 101. *Suidas* T. II. p. 531. Μένανδρος προτίκτωρ ἱστορικός. Floruit sub Mauritio, et se hujus imperatoris litterarum amore incensum esse narrat, ut et ipse litteris navaret operam. Extant fragmenta historiae ejus in Excerptt. de Legatt. Paris. 1648. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. VII. p. 540. sq.

Menecrates Smyrnaeus. Hujus poëtae, qui locum habuit in corona *Meleagri*, duo exhibentur epigrammata in Anal. I. 476. (I. 227. ed. L.) quorum priori in Cod. inscriptum: Μενεκράτους Σμυρναίου, alteri, nomen nudum. Quod autem proximo in membrr. disticho

---

*) Hoc praeclare vidit eruditissimus editor *Philodemi* de Musica in Prolegg. §. V. p. 4.

(Anal. II. 342. CXX.) appositum: Λευκιλλίου, οἱ δὲ Μενεκράτους Σαμίου. hoc gentile haud scio an librarii debeatur errori. Novimus *Menecratem Comicum*, in quo commemorando plus semel erravit *Voſsius* de Poët. gr. p. 227. *Menecratem Ephesium* poëtam commemorat *Varro* de R. R. I. 1. eundem etiam *Smyrnaeum* appellari potuisse apparet ex *Strabone* L. XIV. p. 939. B. Alios Menecrates recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 333.

Mesomedes. *Suid.* T. II. p. 536. Μεσομήδης Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. *Jul. Capit.* Vit. Anton. Pii c. 7. *Salaria multis subtraxit, quos otiosos videbat accipere, dicens: nihil esse sordidius, quam si remp. ii arroderent, qui nihil in eam suo labore conferrent. Unde etiam Mesomedi lyrico salarium imminuit.* Tria ejus supersunt poëmatia in Anal. II. 292. (III. 6. ed. L.)

Metrodorus. Duo ejus sunt epigrr. in Anal. II. 476. (III. 180.) quorum prius expressum ex *Posidippi* Ep. XVI, Meleagricae coronae poëtae. Alteri inscriptum in Vat. Cod. Μητροδώρου γραμματικοῦ Βυζ. Epigrammati inter Arithmetica X. in marg. adscriptum: Μετροδώρου ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 343. Hunc Scepsium esse, Mithridaticae aetatis philosophum, existimabat *Brunkius* in Lectt. p 229. Huic tamen suspicioni obstare Ep. XXII. ipse intellexit p. 230. *Reimerus* in Commentatione inedita de Epigr. quodam Metrodori, (eo, quod post *Huschkium* v. cl. edidimus in Paralipp. nr. 187. p. 727.) haec epigrammata referebat ad Metrodorum quendam Grammaticum, Constantini Magni aequalem,

qui plura de Astronomia et Geometria scripsit. (V. Goettingisch. gel. Anz. an. 1799. nr. 91. p. 898.) Meminit ejus *Socrates* in Hist. Eccl. I. 19. p. 42. et alii, quos vide ap. *Valesium* ad *Ammian. Marcell.* L. XXV. 4. p. 428. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. I. 20. p. 130.

Michaëlius Grammaticus. *Planudes* ejus epigramma servavit in *Agathiam Scholasticum.* Anal. III. 124. (IV. 94. ed. L.) Verisimile est, eum *Agathiae* aequalem fuisse. Diversus esse videtur *Michaël* ὁ χαρτοφύλαξ, cujus est ep. in B. Virginem inter Epp. Christ. nr. 122. (Paralipp. nr. 6. p. 619.) Multos Michaëles recenset *Fabric.* in Bibl. Gr. XI. p. 188. sqq. ed. *H.*

Michaël Psellus. Unum ejus epigr. quod neque ap. *Planudem* extat, neque in Cod. Vat., habetur in Anal. III. 127. (IV. 97. ed. L.) Plures fuerunt hujus nominis, inter quos is, qui *minor* appellatur, incredibilem versuum, jamborum praesertim, copiam effudit.

Mnasalcas Sicyonius, *Meleagri* corona intextus. Strabo L. IX. p. 632. A. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικυωνίᾳ δῆμος Πλαταιαί, ὅθεν περ ἦν Μνασάλκης ὁ ποιητής. Hinc Πλαταιΐδης in Ep. *Theodorid.* VIII. Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῶ Πλαταιΐδα Τῷ λεγειοποιῶ. *Sicyonium* appellat *Athenae.* L. IV. p. 163. A. Epigrammata ejus XVIII extant in Anal. I. 190. (I. 123. ed. L.) inter quae haud pauca in fortes viros eorumque arma. Haec omnia virilem animum spirant, et, sicut etiam reliqua, brevitate et simplicitate commendantur. In his epigrammatis nihil est, unde tempus, quo vixerit, cognosci queat. Nam quod *Reiskius* existimat, Ep. II. scriptum esse in Alexandrum M. Macedonem, id leve est admodum; neque probabile esse videtur, *Mnasalcam*, si regem Macedoniae significare voluisset, nihil ad-

didisse, unde id clarius intelligi posset. Quum vero *Mnasalcae* obitus et laudes a *Theodorida* commemorentur, ut paulo ante vidimus, *Theodoridas* autem, ut docuit *Schneiderus* in Anal. cr. p. 7. sq. ſere usque ad Olymp. CXXXVI. vixisse videatur, *Mnasalcam* non multo antiquiorem ſuisse, probabile fit. Suspiceris, eum floruisse illis temporibus, quo patria Sicyon Arati virtute nova incrementa ceperat. Illi certe aetati bellicosus, quem epigrammata spirant, animus bene convenit.

Moschus. Unum ejus epigr. extat in Anal. I. 411. (I. 201. ed. L.) Perperam ei *Valkenarius* tribuebat versus, qui Cyri sunt, Anal. I. 454. nr. 1.

Mucius Scaevola. Romanum hoc nomen praefixum epigrammati bucolico in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.) Quis ſuerit non novimus. De ICto enim doctissimo illo, qui consul ſuit ao. V. C. 620. nemo cogitabit. *Reiskius* nomen depravatum censebat.

Munatius. Epigrammati ejus, quod legitur in Anal. II. 240. (II. 224. ed. L.) inscriptum nomen Μούνδου Μουνατίου. In quo praenomine vitium inesse existimat *Brunkius* in Lectt. p. 188. quod nemo Munatiorum hoc nomen adsciverit. In Planud. p. 100. ed. St. idem epigr. *Antonio Argivo* tribuitur, cujus epigramma in Vatic. Anthologia praecedit. Hinc error *Planudis*. *Munatius* commemoratur *Trallianus*, Herodis Attici praeceptor ap. Philostr. V. Soph. I. 25. p. 538. II. 14. p. 564. quem tamen poëtam ſuisse nihil arguit.

Myrinus. Quatuor exquisitae graecitatis et elegantiae epigrammata leguntur sub hoc nomine in Anal. II. 107. (II. 93. ed. L.) Non Μυρῖνος esse nomen, sed Μυρήνας existimabat *Reiskius*, qui cogitabat de L. Li-

qui plura de Astronomia et Geometria scripsit.
Goettingisch. gel. Anz. an. 1799. nr. 91. p. 898.) M
nit ejus *Socrates* in Hist. Eccl. I, 19. p. 42. e
quos vide ap. *Valesium* ad *Ammian. Marcell.* L.
4. p. 428. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. I. 20. p

Michaëlius Grammaticus. Planudes ejus e
ma servavit in *Agathiam Scholasticum.* Anal.
(IV. 94. ed. L.) Verisimile est, eum *Agathia*
lem fuisse. Diversus esse videtur *Michaël* ὁ
λαξ, cujus est ep. in B. Virginem inter Ep
nr. 122. (Paralipp. nr. 6. p. 619.) Multos
recenset *Fabric.* in Bibl. Gr. XI. p. 188. sqq.

Michaël Psellus. Unum ejus epigr. q
ap. *Planudem* extat, neque in Cod. Vat.,
Anal. III. 127. (IV. 97. ed. L.) Plures fu
nominis, inter quos is, qui *minor* appellat
bilem versuum, jamborum praesertim, copi

Mnasalcas Sicyonius, Meleagri cor
Strabo L. IX. p. 632. A. ἔστι δὲ καὶ ἐν τ
μος Πλαταιαί, ὅθεν περ ἦν Μνασάλκης ὁ
Πλαταιίδης in Ep. *Theodorid.* VIII. Μνασ
τῶ Πλαταιίδα Τῷ Ἀλεγεικοιῶ. *Sicyonium* a
nae. L. IV. p. 163. A. Epigrammata e
tant in Anal. I. 190. (I. 123. ed. L.) in
pauca in fortes viros eorumque arm
virilem animum spirant, et, sicut etia
vitate et simplicitate commendantur.
matis nihil est, unde tem quo
queat. Nam quod
ptum esse in A
admodum;
si regem

unde id clarius intelli[illegible] posset. Quum vero [illegible]ilus et [illegible] a [illegible] [illegible] ante [illegible] [illegible]

ωρ
ην-
αμ-
ενιοι
[illegible]les.
m in
Quae-
ed. L.)
t *Mer-*

Prooem.
ν . . fue-
eagro dici
Schneiderus
ia ibi agitur,
iis. Samium
. 673. B. ubi
Νικαίνετος, ait,
χων ἐπιχώριος καὶ
. Et in epigram-
henaeus, auctor
llat. Cf. Animad-
tamen reddit ejus
p. 590. B. ubi lau-
κινέτου τοῦ Σαμίου ἢ
3. Νικαινέτου ἐποποιοῦ
unde suspicari licet,
um sedem in Samo in-
eus l. c. p. 673. F. de
τοῦ λυγίνου στεφάνου dicit,
τι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ
ν ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ
ερέοντος ὁ συγγραφεὺς . . .

cinio Varrone Murena, quem cum graecis hominibus familiariter vixisse tradit *Strabo* L. XIV. p. 987. A. Augusto jubente occissus est. *Dio Cass.* LIV. 3. p. 731. sq. Levis conjectura, quam assis non fecerim equidem. *Myrini* nomen occurrit ap. *Martialem* L. XII. 29.

Myro sive *Moero Byzantina.* In *Meleagri* corona locum habuit, ubi v. 5. Μοιροῦς legitur. De duobus epigrammatis, quae leguntur in Anal. I. 202. (I. 135. ed. L.) prius in Vat. C. inscribitur Μοιροῦς Βυζαντίας, alterum Μυροῦς Βυζ. Μοιρὼ est etiam in enumeratione poëtriarum in Ep. *Antip. Thess.* XXIII. et apud *Athenae.* L. XI. p. 490. E. 491. A. ubi vide *Schweigh.* T. VI. p. 238. Eodem modo habetur ap. *Eustath.* ad Ιλ. ω. 1351. ad. Od. μ. p. 1713. Magis hanc formam probabat *Salmas.* de Modo Usur. p. 42. Nec tamen altera forma damnanda. Passim occurit, ubi suspecta esse nequit, versus mensura brevem syllabam postulante; ut in Ep. *Anytes* XIV. *Marc. Argent.* XXIX. *Antip. Sid.* XXXXVIII. In nullo horum locorum Μυρὼ est poëtria. — *Suidas* T. II. p. 589. Μυρώ. Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου. Cf. Eund. T. II. p. 690. in Ὅμηρος. ubi eam c. Olymp. CXXIV. floruisse traditur. Conspirat *Scholiastes Hephaestionis*, a *Kustero* excitatus, qui eam sub Ptolemaeo Philadelpho vixisse ait. Hic autem regnum capessivit Ol. CXXIII. 4. Scripsit inter alia Ἀρὰς, quas laudat *Parthenius* Erot. c. 27. ubi Μοιρὼ vocatur. cf. *Fabrici.* Bibl. Gr. T. II. p. 131. sq.

Neoptolemus Parianus librum scripsit de epigrammate. Vide Prolegg. p. XXXVI.

Nestor Larandensis. Suidas T. II. p. 614. Νέστωρ Λαρανδεύς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον. . . ἔγραψε δὲ Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεὺς καὶ ἄλλα. Eadem fere habet *Hesych. Miles.* p. 30. ed. *Meurs. Eudocia* p. 310. Cf. *Needham* in Prolegg. ad Geopon. T. I. p. LXII. ed. *Nicl.* Quaedam ejus leguntur in Anal. II. 344. (III. 54. ed. L.) quae ex ejus Metamorphosibus petita existimat *Merrick* ad *Tryphiodor.* p. XXX. sq.

Nicaenetus Samius. Quum in *Meleagri* Prooem. v. 29. legatur: σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου . . . fuerunt, qui *Nicaenetum* Smyrnaeum a *Meleagro* dici existimarent. Quem errorem refutavit *Schneiderus* in Peric. crit. p. 116. sqq. Non de patria ibi agitur, nec de urbe Smyrna, sed de myrrhae ramis. Samium fuisse novimus ex *Athenae.* L. XV. p. 673. B. ubi more quodam Samiorum commemorato, Νικαίνετος, ait, ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσιν. Et in epigrammate, quod eodem loco profert *Athenaeus*, auctor Junonem νήσου δεσπότιν ἡμετέρης appellat. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 230. Dubiam tamen reddit ejus patriam idem *Athenaeus* L. XIII. p. 590. B. ubi laudat τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου. *Stephan. Byzant.* p. 6. Νικαίνετον ἐποποιὸν inter claros Abderitas recenset; unde suspicari licet, eum Abderis ortum, rerum suarum sedem in Samo insula posuisse. Quod *Athenaeus* l. c. p. 673. F. de *Hephaestionis* opusculo περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου dicit, μόνον γὰρ τοῦτο ἴδιον εἴρηκεν, ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λόγον ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου εἶδεν, οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς . . .

Nicaenetum Phylarcho vetustiorem fuisse apparet; quod monuit *Schneiderus* l. c. p. 118. *Phylarchus* autem sub Ptolemaeis Euergeta et Philopatore floruit. Cf. *Voss.* de Histor. Gr. I. 17. p. 111. sq.

Nicander. Tria sub hoc nomine leguntur epigrammata in Anal. II. 2. (II. 2. ed. L.) quorum secundo Νικάνδρου Κολοφ. inscriptum, duobus reliquis, nomen nudum. At primum in Planudea *Nicarcho* tribuitur, idque, si reliqua *Nicarchi* epigrammata compares, admodum probabiliter. Floruit *Nicander* sub Attalo c. Ol. CLVIII. Epigrammata inter ejus opera diserte non commemorantur.

Nicarchus. Inter epigrr. XXXVIII. quae leguntur in Anal. II. 349. (III. 58. ed. L.) quaedam non sunt *Nicarchi*. Ep. III. *Rufino* tribuitur in Cod. Vat. Ep. XVII. *Luciano*; Ep. XXVI—XXX. *Callicteri*. Contra *Nicarchi* nomine in membrr. inscribitur Ep. *Lollii Bass.* III, ἀδ. LXXVIb. et CIX. Adde quae edidimus in Paralipomenis nr. 134. 143. Falso autem eidem inscribitur Ep. ἀδ. 682. in ed. Planud. Ascens. Steph. Wechel. unde *Fabricius Nicarchum* sub imperatoribus CPolitanis scripsisse existimabat. At in veteribus Planud. edd. et in Cod. Vat. est ἀδέσποτον. Pauca sunt in genuinis *Nicarchi* epigrammatis temporis vestigia; sed ea nos tantum non omnia ad primum post Chr. seculum deducunt. Ep. XXXI. perstringitur Zopyrus medicus, ut ex v. 4. colligere licet, Aegyptius; Zopyro autem medico, aequali suo, *Plutarchus* partes tribuit in Symp. L. III. 6. T. II. 653. C. Celsus autem L. V. 23. medicamentum commemorat, quod Zopyrus medicus Ptolemaeo regi paraverit. Convenit Ep. VI. Bubastis commemoratio, cujus sacra illis temporibus Romae maxime floruisse constat; Ro-

mae autem *Nicarchum* scripsisse; arguit usus voris *μιλιάριον* Ep. XXXIV. Valde etiam illi aetati convenit ipsum epigrammatum genus, quo *Nicarchus* maxime utitur, cujus plurima sunt scoptica et hyperbolica, insigni interdum obscoenitate tincta. Obstare dicas fortasse Ep. XXXVIII., quo commemoratur Telephanes, tibicen, quem Alexandro regnante floruisse constat. Cf. *Pausan.* L. I. 44. p. 107. cf. quae collegimus in Animadverss. T. II. P. III. p. 46. At non sequitur, auctorem hujus epigrammatis Telephanis fuisse aequalem. Fieri potuit etiam, ut alius illis temporibus esset tibicen, antiquo illi *ὁμώνυμος*. Quod *Reiskius* ex Ep. III. colligit, Samium fuisse *Nicarchum*, id per se levissimum est, et quum illud Epigr. in Cod. Vat. *Rufino* tribuatur, prorsus evanescit.

Nicias Milesius. Eum *Meleager* coronae suae intexuit. Is est procul dubio, quem ut poëtam et medicum laudat *Theocritus* Eid. XI. 5. 6. *Χαρίτων ἱμερόφωνον φυτόν*, Eid. XXVIII. 7. Eundem Aesculapio cedrinum signum posuisse narrat in Ep. VII. — Novem ejus epigrammata extant in Anal. I. 248. (I. 181. ed. L.) quorum ultimum tamen a reliquis ita abhorret, ut id *Nicarchi* potius credere malim. Duos *Niciae* versus laudat Auctor Argum. Eidyllii Theocritei XI.

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε, οἱ γὰρ Ἔρωτες
πολλάκις ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

ubi etiam haec leguntur: *προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτου, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ· φέρεται δὲ καί τι ποιημάτιον αὐτοῦ ἀντιγεγραμμένον ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον.*

Nicodemus Heracleotes auctor epigrammatum

ἀναστρεφόντων sive ἀνακυκλίκων, quae *Brunkius* cum *Nicomedis Smyrnaei* epigrammatis perperam commiscuit in Anal. II. 382. (III. 91. ed. L.) cujus erroris causam indicavi in Animadvers. T. II. P. III. p. 129. Cf. *Chardon de la Rochette* in Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 238. Inepto illi τῶν ἀναστρεφόντων generi praelusisse videntur ii, qui singulos scnarios ita componerent, ut verbis transpositis metrum tamen constaret, quale est *Castorionis Solensis* carmen in Pana, quod ex *Clearcho* profert *Athenaeus* L. X. p. 455. A. ubi etiam hi sunt senarii ἀναστρέφοντες:

μέτρον φράσον μοι, τῶν ποδῶν μέτρον λαβών,
οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.

quos etiam sic licet convertas:

λαβὼν μέτρον μοι τῶν ποδῶν, μέτρον φράσον.
λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

Caeterum de *Nicodemo*, quis fuerit, non constat.

Nicomachus. Unum ejus extat epigramma in Anal. II. 283. (II. 258.) in Plataeas, terrae motu eversas; quae clades quo tempore acciderit ignoratur. *Nicomachos* plurimos recenset *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. L. III. 13. 2. p. 75.

Nicomedes Smyrnaeus. Hujus duo epigrammata extant ex marmoribus descripta in Anal. II. 383. (III. 92.) ubi Νικομήδους Σμυρναίου ἰατροῦ inscriptum. Composita sunt in Aesculapii statuam, Boëthi sculptoris opus, a Nicomede in templo dei dedicatam. Novimus Boëthum ex *Ciceron*. Act. II. in Verr. IV. 14. *Pausan*. L. V. 17. 1. T. II. p. 75. ubi Carthaginiensis fuisse dicitur. Cf. *Plin*. H. N. L. XXXIII. 12. Commemorabatur Boëthus pater Menodoti et Diodoti

statuariorum, in Inscriptione, quam edidit *Winkelmann.* in Hist. Art. T. II. 2. p. 332. Antiqui illius Boëthi *Nicomedem* nostrum ne aequalem existimes, vetat horum epigrammatum stilus. At nihil est in illis, quod nos ita statuere cogat: quin potius *Nicomedes*, quum illam Aesculapii statuam χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων dicat, se vetus priscae artis venerabile monimentum in dei templo collocasse significat. Quod autem *Falconerius* suspicatur p. 2352. illud signum positum fuisse in templo Aesculapii, a Diocletiano in thermis Trajani exstructo, id quo argumento nitatur, equidem non video.

Nilus Scholasticus. Unum ejus epigr. extat in Anal. III. 14. (III. 235. ed. Lips.) aliud ejusdem distichon edidi in Paralipp. nr. 3. p. 617. Inter epistolas *Nili Eparchi*, qui idem asceta appellatur, sunt nonnullae ad *Nilum Scholasticum*; unde eum quinto seculo ineunte vixisse apparet. — *Nili monachi* tetrasticha XCV et ejusdem versus jambici commemorantur in *Bandini* Catal. Msc. gr. Bibl. Laur. T. I. p. 422. Cod. XVIII. nr. XXVI. et XXVII., et in Cod. Vindob. Theol. CCLXXXIX. p. 77—86.

Nossis. A *Meleagro* in coronam recepta. Epp. XII ejus supersunt in Anal. I. 194. (I. 127. ed. L.) ubi se (Ep. II.) Theophilidis filiam, Cleochae neptem dicit; Locrensem Ep. XI. Hoc epigrammate de Sappho ut de poëtria suae aetatis loqui videtur *Reiskio.* At in corruptis verbis sensus non est perspicuus; et *Nossis* non tam Sappho poëtriae, quam Mitylenaeis nuntium videtur mittere. Contra perspicuum est Ep. XII. in *Rhinthonem*, qui sub Ptolemaeo primo floruit. (c. Ol. CXIV. — CXXIV.) Non abhorret Ep. VI. in arma Bruttiorum a Locrensibus devictorum; inter quos po-

palos bellum fuisse videtur post Ol. CVI. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 416. Hinc *Reiskius* duas *Nossides* füisse existimat; alteram Locrensem, Sapphus aequalem; alteram juniorem; et hanc quidem Lesbiam. Nam Ep. IV. in Cod. Vat. Νοσσίδος Λεσβίας inscribitur. At hoc librarii errorem esse nullus dubito. In omnibus his epigrammatis eadem est oratio, eadem dialectus, eadem simplicitas. *Nossidem*, non duas sed unam, inter poetrias recenset *Antip. Thess.* Ep. XXIII.

Numenius Tarsensis. Unum ejus distichon ex Musa *Stratonis* relatum in Anal. II. 346 (III. 56. ed. L.), quod ob frigidum lusum in vocibus κῦρος et κύριος *Reiskius* ad seculum Theodosianum aut Justinianeum referendum existimabat. Cui sententiae hoc ipsum obstat, quod in *Stratonis* collectione legitur; nec ille lusus frigidior est eo, quo *Strato* usus est Ep. X. in nomine Ἀστύαναξ. Ejusmodi argumentis nihil novi, quod magis sit lubricum. Varios *Numenios* recenset *Jonsius* in Scriptt. hist. phil. L. III. 10. T. p. 54.

Oenomaus. Distichon ejus superest in Amorem poculo insculptum, Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.). Novimus Oenomaum Cynicum, qui non diu ante Porphyrium vixit (i. e. seculo tertio) teste *Suida* in Οἰνόμαος. T. II. p. 667. Tragoedias scripsisse ait *Julian.* Or. VII. p. 210. An idem sit cum nostro quis dixerit?

Onestes. In X Epigrammatis, quae sub hoc nomine leguntur in Anal, II. 289. (III. 3. ed. L.) diversorum hominum opera videntur esse conjuncta. Nam ep. VI. VII. in Cod. Vat. inscriptum Ὀνέστου Κορινθίου. Ep. IX. Ὀνέστου Βυζαντίου. Reliquis gentile non est additum. *Reiskius* addubitabat de sinceritate lectionis

in hoc nomine, de Ὀνεσίας cogitans, quod nomen ſrequentius occurrit. Conjectura parum probabilis.

Orpheus. Suidas T. II. p. 719. Ὀρφεὺς Κικωναῖος, ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιός· γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου γενεαῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωικῶν· ἔγραψε μυθοποιΐαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

Palladas. Chalcidensem fuisse hunc hominem existimabant propter Ep. XLVIII. in Demonicum quendam, ὕπαρχον Χαλκίδα, unde id minime efficitur. In Cod. Vat. *Alexandrinus* dicitur. Inetr epigrammatographos commemoratur a *Tzetza* in Prolegg. ad *Lycophron.* p. 285. ed. *Mull.* inter *Proclum* et *Agathiam.* Quo tempore vixerit, apparet ex Ep. CXV. ubi de Hypatia, Theonis filia, ut de vivente loquitur. Hypatia autem, ob sapientiam, eruditionem et modestiam apud Alexandrinos summo honore florebat, imperante Arcadio; a plebe christiana trucidata est a. p. Chr. 415. Cf. *Animadverss.* T. II. P. III. p. 254. Si *Palladae* est epigr. quod *Themistio* tribuunt Analecta T. II. 404. (vide Animadverss. l. c. p. 191.) jam sub Valente et Valentiniano scripsit. In reliquis temporis notae sunt parum expressae. Nam quod Vat. Cod. ei tribuit epigr. (inter ἀδεσπ. CCCCXLII.) in eversionem urbis Beryti, quae accidit ao. p. Chr. 551. illud aut non est in hunc casum, aut non est *Palladae.* Et certe alio loco in membrr. auctoris nomen adscriptum non est. — Grammaticus fuit, eamque se profeſsionem paupertate coactum exercere fatetur ep. XLI — XLVI. Cf. Ep. IX. XIV. ubi se huic profeſsioni renuntiasse ait. Ibidem de rixosa muliere conqueritur. Magna apud homines aetatis suae existimatione fuisse videri debet, si ep. ἀδ. CCCCLXVIII. ad nostrum referendum est. Μετεώρου etiam cognomine

ornatur in Vat. Cod. p. 447. in Paralipp. nr. 67. p. 661. Recentiorum de eo judicia diversissima extant. *Vincentius Opsopoeus* quidem (Anthol. Wechel. p. 34.) eum inter poëtas epigrammatarios facile principatum tenere contendit, et ob summam, qua in scribendo polleat, festivitatem cum Martiale comparat. Contra eundem *Muretus* in Opp. T. III. p. 60. *insulsum hominem; Casaubonus* ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 842. *versificatorum insulsissimum* dicit. Nobis, si dicere fas est, et ille multo quam par erat honorificentius, hi paulo durius de eo videntur statuere. Dicendi facultate non carebat; versus quoque satis eleganter componebat; sed a festivitate, lepore et gratiis, quas *Opsopoeus* in eo laudat, quamquam has virtutes impense affectabat, alienissimus est. An christianus fuerit, dubitatur; paganus, *Reiskio* judice, rectius dicitur. Paganismi vestigium, sed tenue, est Ep. LXXXIV. in monachos; clarius in epigr. a *Brunkio* praetermisso. (Paralipp. nr. 67. p. 661.) Huc *Reiskius* referebat etiam Ep. LXX. valde probabiliter; cujus interpretationis non memineram, quum Animadversiones scriberem. Respicitur ibi ad Theodosi M. edictum, quo templa et idola paganae superstitionis omnia deleri jubebantur, teste *Theophane* p. 61. A. Hinc apparet, verba μωρίᾳ δουλεύομεν de christianorum superstitione esse accipienda, et νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένων, Christum ipsum respicere.

Inter epigrammata CXLVII illud quod nr. XXII. legitur, in Vat. Cod. Λουκιανοῦ inscribitur; Ep. XXXIII. Ῥύφου. (in Planudea *Palladae.*) His addenda, auctoritate cod. Vat. praeter ep. *Themistii* T. II. p. 404. de quo supra, *Lucillii* Ep. XCVI. ἀδ. CCCCXLII. et quae dedimus in Paralipomm. nr. 67. 112. 113. 114. 115. 132. 206.

Pamphilus. De epigrammatis, quae *Meleager* coronae suae intexuit, duo supersunt in Anal. I. 258. (I. 190. ed. L.) *Pamphilum* novimus grammaticum, *Aristarchi* discipulum, et alium Amphipolitam aut Sicyonium, philosophum, de quibus *Kuster.* ad *Suid.* T. II. p. 14.

Pancrates. Hic quoque poëta *Meleagri* coronam ornavit. In tribus ejus epigrammatis nullum est temporis vestigium, Anal. I. 259. (I. 191. ed. L.) *Brunkius* in Lectt. p. 57. eum esse existimat, cujus Halieutica laudat *Athenae.* L. I. p. 13. B. ejusdem Θαλάσσια ἔργα laudantur Ibid. L. VII. 283. A. C. 305. C. Hujus operis insigne fragmentum extat Ib. p. 321. F. Hunc tamen ab epigrammatario distinguit *Burette* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIX. p. 441. hunc potius eundem cum lyrico esse suspicatus, cujus mentio ap. *Plutarch.* de Musica. T. II. p. 1137. E. Tertius fuit ab Adriano in Museum Alexandrinum receptus, de quo *Athen.* L. XV. p. 677. E. epigrammatario ille multo recentior.

Panteleus. Epigramma ejus heroïcum in Cynegirum et Callimachum legitur in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) ex S. *Maximo Confessore* Opp. T. II. p. 543. ed. *Combef.*

Parmenio Macedo. Locum habuit in corona *Philippi.* Gentile additum epigr. I. VIII. X. Praeterea in Cod. Vat. ep. αδ. CXXI. inscriptum Παρμένοντος, quod *Reiskius* ad nostrum referebat; quem errorem refutavit *Brunkius* in Lectt. p. 265. (Animadverss. T. III. P. I. 356.) Equidem *Parmenionem* nostrum, ut plurimos Anthologiae Philippeae auctores, aut Augusti aequalem, aut non multo antiquiorem fuisse existimo.

Ad epigrr. XIV, quae extant in Anal. II. 201. accessit unum in Lectt. p. 177. (II. 184. ed. L.) In his omnibus jejuna est simplicitas. Brevitatem in epigrammate ipse magnopere commendat ep. I. Hanc sectatur; sed magis sectandus erat lepor ingeniique acumen.

Parrhasius pictor. Duo ejus epigrammata et fragmentum tertii extant in Anal. II. 60. (II. 60. ed. L.) Floruit circa Ol. CVIII. 1. Cf. *Junii* Catal. p. 142.

Parthenis. Commemoratur inter auctores Coronae Meleagricae I. 31. Nihil ejus aetatem tulit, nec nomen alibi occurrit nisi ap. *Martialem* L. VII. 78. ubi cum Sappho componitur.

Paulus Silentiarius. De munere *Silentiariorum*, quos τοὺς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάτας vocat *Agathias* Hist. L. V. 106. dixit *Jaab. Goar* ad *Cedren.* p. 35. sq. *Godofredus* ad Cod. Theodos. T. II. p. 129. ed. *Ritt. Reiskius* ad *Constant.* Ceremon. p. 24. *Jo. Lydus* de Mensibus c. 9. p. 11. in loco depravato: σιγῆς δὲ τοῖς πολλοῖς βουλευομένοις δεῖ, ἐκ τῆς περὶ τὴν σιγὴν σπουδῆς . . . σιλεντιαρίους ἔκριναν ὀνομάζειν. Editor corrigit: βουλευομένοις οὔσης, quod non intelligo. Scribe: σιγῆς . . δεούσης. Quaedam hujus loci excitavit ex Cod. *DuCang.* in Gloss. Graec. V. Σιλεντιάριοι. Quod ad *Paulum* attinet. *Cyri* filius appellatur in Titulo Ecphrasios Aedis S. Sophiae, etiam ad ep. XLIII. in Cod. Vat. p. 435. Hunc *Cyrum DuCangius* in Praef. ad illam Ecphrasin, que post *Cinnami* historiam legitur, p. 497. eundem esse putat, qui illa aetate consul codicillaris fuit. Perquam honorifice de eo judicat *Agathias* L. V. Histor. p. 153. ed. reg. ubi commemorata Descriptione S. Sophiae a *Paulo* com-

posita, sic scribit: ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν, ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένους τε κοσμούμενος δόξῃ, καὶ πλοῦτον ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος, ὅμως παιδείᾳ γε αὐτῷ καὶ λόγων ἄσκησις διεσπούδαστο, καὶ ἐπὶ τοῖσδε μᾶλλον ηὔχει καὶ ἐσεμνύνετο. Καὶ τοίνυν πεποίηταί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου. Ibi *Paulus* τοῦ Κύρου τοῦ Φλώρου appellatur, i. e. Cyri filius, Flori nepos, quod contra *Vulcanium* monuit *DuCangius*. Inter LXXXIII epigrammata, quae habentur in Anal. III. 71. (IV. 41. ed. L.) quaedam non sunt *Pauli*. Ep. LXX. *Agathiae* tribuitur in Vat. Cod. Ep. LXXIII. *Eratostheni*. His adde, quod edidi in Paralipp. nr. 90. ubi commemoratur filia poëtae Anicetea, si genuinum est nomen. Macedonia, quam luget Ep. LXXXIII. *Macedonii* potius quam *Pauli* nostri filia fuisse videtur. Cf. *Brunk.* in Lectt. p. 250. (Animadverss. T. III. P. I. p. 193.) Duo ejus epigrr. XXXV. et XLII. respondent epigrammatis *Agathiae* XXII. et XXV., in cujus discipulum *Damocharin* scriptum est Ep. LXXXI. Magna pars epigrammatum *Pauli* versatur in argumentis amatoriis; multa etiam sunt ἐπιδεικτικά; ex omnibus elucet ingenium venustum et veterum lectione probe subactum, unde interdum supra seculum suum sapere videtur. Verbosior tamen plerumque quam par est, et in verbis et sensibus magis comtus quam elegans.

Relatum est inter *Pauli* Reliquias poëma de Thermis Pythiis, alienum illud quidem ab Anthologia, sed jam a primis Planudeae editoribus ei subjectum. Ubi quum in titulo legatur: ἡμίαμβα δίμετρα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον, fuerunt, qui juniorem quendam *Paulum*, ab epigrammatario diversum, sed eundem quoque Silentiarium, fuisse statuerent. At illo titulo alii Codd. carent, nec omnia ista unius

Pauli esse dubitare licet post ea, quae *Lessingius* de ea re disputavit in den Merkwürd. zur Gesch. der Literatur Fasc. I. Majoris est amplitudinis poëma et curiosius elaboratum, quod paulo ante commemoravimus, de Ecclesia S. Sophiae, quod in Cod. Vat. servatum ex *Salmasii* Apographo edidit *DuCangius* ad calcem *Joannis Cinnami.* Novam ejus editionem cum omnibus *Pauli* carminibus, addita etiam *Joannis Gazae ecphrasi tabulae cosmicae* parat *Augustus Graefius,* cui *Meleagrum* emendatum debemus.

Perses Thebanus. Hoc gentile adscriptum epigrammati VII. epigrammati VI. autem Μακεδόνος. Octo epigrr. quae extant in Anal. II. 4. (II. 3. ed. L.) adde ep. ἀδ. CXIV. In nullis horum aliquod est temporis, quo scripta sint, vestigium. Sed *Persen* inter auctores coronae suae commemorat *Melager* v. 26.

Phaedimus. Hic quoque *Meleagri* coronam ornavit. *Stephan. Byz.* in Βισάνθη. πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, Ἑλληνίς, ἄποικος Σαμίων. Τὸ ἐθνικὸν Βισανθηνός, ἀφ᾽ ἧς Φαίδιμος, ἐλεγείων ποιητής. Βυσαντίνου inscribitur Ep. in Plan. p. 63. *Steph.* et in Vat. C. 375. Sed ibidem *Palladae* nomen est additum, cui id tribuit *Brunkius* nr. CXXXIV. Ad *Phaedimum Bisanthenum Schweighäuserus* refert Heracleam commemoratam ap. *Athenae.* L. XI. p. 498. E. praeeunte *Schneidero* in Peric. crit. p. 129. Quatuor *Phaedimi* epigrammata extant in Anal. I. 261. (I. 192. ed. L.)

Phaënnus, commemoratur inter auctores coronae Meleagricae v. 29. Duo ejus supersunt epigrammata in Anal. I. 257. (I. 190. ed. L.) Nihil de eo aliunde notum.

Phalaecus. Sic appellatur ap. *Athen.* L. X. p. 440. D. et in Vat. C. ad. Ep. I. et V. Ad Ep. III. Φαλάκκου legitur; Ep. IV. Φλάκκου ἢ Φαλαίκου. Quinque epigrammatis, quae extant in Anal. I. 421. accessit sextum ex *Athenaeo* T. II. 525. (II. 210. ed. L.)

Phanias. Locum habuit in corona *Meleagri.* Ep. I. et V. in Vat. C. Φαννίου inscribitur; (Ep. VIII. Φανίου γραμματικοῦ.) Eadem est alibi in hoc nomine diversitas, de qua monuit *Suid.* T. III. p. 578. *Schweigh.* in An. ad Athen. T. I. p. 76. Nostrum post Epicurum vixisse apparet ex Ep. VI. inter quem et *Meleagrum Gadarenum* ducenti fere anni effluxerunt. Plures *Phanias* recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 502. Inter octo ejus epigrammata, quae extant in Anal. II. 52. (II. 53. ed. L.) quatuor versantur in instrumentorum recensu et circumscriptione. In his *Leonidam Tarentinum* aemulatus esse videtur.

Phanocles. „Quando vixerit incertum est. Post Demosthenem floruisse, et Elegos suos Ἔρωτες ἢ καλοὶ inscripsisse ex *Clemente Alex.* Strom. VI. p. 750. intelligitur, et Protrept. p. 32.“ Verba sunt *Ruhnkenii* in Epist. crit. p. 299. Titulus hujus poëmatis docet, Graecorum fabulas de amore puerili in eo fuisse decantatas; quod etiam magis apparet ex fragm. in Anal. T. I. 414. (I. 204. ed. L.) Cf. eruditam *Conradi Schneideri* Commentationem de Graecorum elegis, in den *Studien.* ann. IV. p. 62. sq.

Phidias. Erravit *Reiskius* in Not. Poët. p. 266. *Phidiae* tribuens tetrastichon, quod est *Phaedimi.* Illud nomen e catalogo poëtarum epigrammatographorum eximendum.

Philemon Comicus. Tres ejus senarios *Brunkius*

in Anal. retulit II. 61. (II. 60.) qui etiam in Vat. Cod. habentur.

Philetas. Docte de eo disputavit *Schneiderus* in Anal. crit. p. 5. *Kayser* in Philetae Coi Fragmentis. Götting. 1793. 8. Sub Philippo et Alexandro floruit; Ptolemaei Lagi filios litteras docuit. *Suidas* in Φιλη-τᾶς. T. III. p. 600. in Ζηνόδοτος Ἐφέσιος. T. II. p. 8. Cous vocatur ap. *Ovidium* in A. A. III. 339. Remed. Am. 760. et passim ap. *Propertium*, qui eum peculiari studio imitatus esse videtur. Principibus elegiae auctoribus annumeratur ap. *Quintil.* Instit. Orat. L. X. I. 58. Vide de eo *Conrad. Schneiderum* loco paulo ante laudato p. 57. sqq. Nonnulla ejus fragmenta exhibent Anal. I. 189. II. 523. Lectt. p. 234. (I. 121. ed. L.) quibus praefixa sunt duo epigrammata, non *Coi*, sed *Samii*. Sic enim Cod. Vat. Φιλιτᾶ Σαμίου. Elegiacum enim illum, quamvis essent, qui Rhodium dicerent (*Schol. Theocr.* Eid. VII. 50.), nemo tamen pro Samio habuit. Tertius fuit Ephesius patria, quem commemorat *Schol. Aristoph.* Pac. 1071. et Av. 963. unde *Suidas* in Βά-κις. T. II. p. 450. sq.

Philiadas Megarensis. Unum ejus distichon, a *Stephano Byzantino* servatum, exhibent Anal. III. 329. (I. 80. ed. L.) Ignotus homo.

Philippus rex Macedoniae, Demetrii filius. Ejus distichon in *Alcaeum Messenium* exhibent Anal. I. 492. (I. 243. ed. L.) Scriptum est illud Ol. CXLV. 3.

Philippus Thessalonicensis. Hoc plurimis ejus epigrammatis gentile additur; passim etiam Φιλίππου Μακεδόνος, ut ad Ep. XLIX. in Planud. p. 478. ed. *Steph.* Eandem varietatem observavimus in *Antipatro Thessalonicensi*, qui etiam interdum *Macedo* appellatur. *Thessalonica* enim Macedoniae urbibus annumeratur.

Ad LXXXIV epigrammata, quae Anal. exhibent II. 211. accessit unum in Lectt. p. 186. (II. 194. ed. L.) *Philippo* tribuitur etiam in Cod. Vat. epigr. inter Simonidea CVIII. (CII.) et *Samii* I. Adde quod a *Br.* praetermissum dedi in Paralipomm. nr. 87. p. 671. Demenda sunt eidem epigrr. XXXVI — XLI., quae omnia sunt *Lucillii.* De *Philippo* et Anthologia ab eo ex poetis recentioribus condita, diximus in Prolegg. §. III. p. XLIII. In cujus epigrammatis quae temporum notae inesse videntur, eae hoc tantum docent, *Philippum* post Augustum scripsisse, non quod plurimi existimaverunt, eum Augusti aequalem fuisse. Multa enim *Philippi* sunt ἐπιδεικτικὰ et ex aliis expressa. Illud certe in molem Puteolanam (LXXIV.) expressum est ex *Antiphili* Ep. XVI. idemque suspicari licet de Ep. LXI., quod etiam ad Augusti tempora refertur, nec tamen satis congruit cum iis, quae apud historicos de simili prodigio, quod sub Augusto evenerit, narrantur. Ep. XXX. scriptum in rostra navium, in memoriam victoriae Actiacae prope Nicopolin posita. Haec rostra quum *Strabonis* aetate igno consumta essent, hoc saltem epigr. Augusto regnante compositum esse videri possit. Sed vide Animadverss. T. II. P. II. p. 170.

Poëtae, quos *Philippus* in Anthologiam suam retulit, hi sunt: Antipater (Thessalonicensis), Crinagoras, Antiphilus, Tullius, Philodemus, Parmenio, Antiphanes, Automedon, Zonas, Bianor, Antigonus, Diodorus, Evenus, et alii nonnulli, quorum nomina reticuit. Inter hos antiquissimus esse videtur *Philodemus*, Ciceronis aequalis; recentissimus fere *Automedon*, quem Nerva imperante floruisse verisimile est. Hinc efficitur, ut *Philippus* Anthologiam, quae pro continuatione Meleagricae haberi debet, seculo primo exeunte

condiderit. Quum ipse plurima epigrammata scripserit, nullum facile ejus genus est, in quo se non exercuerit, imitatione tamen magis, quam inventione conspicuus.

Philiscus. Unum ejus epigr. a *Plutarcho* servatum est in Anal. I. 184. (I. 101. ed. L.) unde apparet eum Lysiae fuisse aequalem. Senarium ejusdem dedi in Paralipp. nr. 147. p. 708, quem ediderat *Salmas.* in Exercitt. Plin. p. 425. C. Milesius fuit secundum *Suidam* in Φιλίσκος. T. III. p. 603. Cf. *Ruhnk.* in Hist. Crit. Oratt. gr. p. LXXXIII. et qui de diversis hujus nominis poëtis disputavit, *Naeke* in Schedis Criticis.

Philo. Distichon ejus extat in Anal. II. 401. (III. 110. ed. L.) Idem fortasse, quem Byblium Grammaticum fuisse dicit *Suid.* V. T. III. p. 612. sq. Vixit hic inde a Nerone usque ad Hadrianum, cujus regnum peculiari libro celebravit. Quatuor eum Epigrammatum libros scripsisse tradit *Eudocia* p. 424.

Philochorus epigrammata attica collegisse videtur. Vide Prolegg. p. XXXV. et *Sibelis* in Philochori Fragm. p. 8.

Philodemus, Philippi coronam ornavit. Veterum de eo testimonia collegit *Menagius* ad *Diogen. Laërt.* L. X. 3. p. 446. ubi inter Epicureos recensetur. *Strabo* L. XVI. p. 1101. A. *ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος γεγονώς, καὶ Μελέαγρος.* Memorabilis est de eo locus *Ciceronis* Or. in Pison. c. 28. 29. qui mores hominis, ut adversario addictissimi, vehementer perstringit, nomen ejus reticet; (Cf. *Chard. de la R.* Magas. encycl. an. V. 20. p. 491. Mélanges. T. I. p. 196.), contra eundem cum laude nominat de Finibus L. II. extr. *Sironem et Philodemum cum optimos viros,*

tum doctissimos homines. Locum *Philodemi* tangit *Horat.* I. Sat. II. 121. quem desumtum putabant ex Ep. IX. At nunc satis constat, subdititium hoc epigramma recentioris cujusdam graeculi, ex *Horatii* potius loco expressum esse. Eum arcta familiaritate conjunctum fuisse cum *Lucio Pisone*, apparet cum ex loco *Ciceronis* supra commemorato, tum ex Epigr. cujus partem *Br.* dedit in Lectt. p. 145. nos integrum in Animadverss. T. II. P. I. p. 248. Ex epigrr. XXXIV, quae extant in Anal. II. 83. (II. 70. ed. L.) et in Lectt. 144. sq. plurima versantur in rebus amatoriis et levibus, et praeclare confirmant Oratoris de *Philodemi* versibus judicium l. c. *Est autem hic, de quo loquor, non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis, quae fere ceteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus. Poëma porro facit ita festivum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut fieri possit argutius: in quo reprehendat eum licet si qui vult, modo leviter, non ut improbum, non ut audacem, non ut impurum, sed ut Graeculum, ut assentatorem, ut poetam.* Ejus epigrammata *Philippus* coronae suae intexuit, cujus collectionis nullus alius auctor propius a *Meleagri* aetate abfuit.

Philostratus. Unum ejus extat epigr. in Telephi vulnerati imaginem, in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.) Utrius *Philostrati* sit, ignoramus.

Philoxenus. Epigramma ejus extat in Tlepolemum, Polycriti filium, in Anal. II. 58. (II. 58. ed. L.) Hunc *Pausanias* victoriam reportasse narrat Ol. CXXXI. L. V. 8. p. 395. Hinc *Schneiderus* in Anal. crit. p. 4. *Philoxenum* tragicum hujus epigrammatis auctorem esse statuit. Quod mihi secus videtur. Philoxenum tragicum Dionysio seniore regnante floruisse constat;

Dionysius autem obiit Olymp. CIII. 1. Quod tempus cum Tlepolemi aetate non bene conspirat. Plures fuerunt *Philoxeni*, de quorum distinguendorum difficultate monuit *Schweigh.* ad *Athen.* T. IX. p. 169. sq.

Phocas Diaconus. Dedi ejus epigr. in Paralipomm. nr. 91. p. 674. Quis fuerit hic *Phocas* et quando vixerit, non novi. Non enim is esse videtur, cujus Topographica quaedam *Leo Allatius* edidit.

Phocylides Milesius. Quaedam ejus fragmenta *Brunkius* dedit in Anal. I. 77. II. 522. (I. 53. ed. L.) Floruit cum *Theognide* c. Ol. LVIII. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 705.

Photius Patriarcha. Ei tribuitur in Cod. Vat. epigr. in *Achillis* Tatii fabulam de Clitophonte et Leucippe, quod *Brunkius* exhibuit inter epigrr. *Leontis* IV. T. III. p. 129. ubi vide Animadverss. T. II. P. I. p. 249. *Photii* esse dubitabat *Fabricius* Bibl. gr. T. X. p. 705. ed. *H.* quod, quum in Bibliotheca obscoenas in Tatio narrationes ubique detestetur, non sit credibile, eum in carmine earundem lectionem castis lectoribus commendasse.

Phronto. Duo ejus epigrammata exhibentur in Anal. II. 346. (III. 56. ed. L.) quae in grammatico lusu versantur. *Suidas.* T. III. p. 634. Φρόντων Ἐμισηνός, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ . . . ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς· καὶ ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν Κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν· ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους. Hinc apparet, eum fuisse avunculum *Longini*, cujus extat libellus περὶ ὕψους. Passim confusus est cum oratore Romano M. Cornelio Frontone, M. Antonini Philosophi in latinis literis magistro; de quo errore post *Ed. Corsinum* in

Plutarchi Vit. §. 5. monuit *Ruhnk.* in Dissert. Philol. de Longino §. III. p. 6.

Pindarus. Unum ejus distichon in Hesiodum legitur Anal. II. 523. (I. 81. ed. L.) quod *Pindari* lyrici esse dubitabat *Heynius* T. III. 1. p. 137. ἐπιγράμματα ejus ἐπικὰ commemorat *Suid.* T. III. p. 16.

Pinytus. Distichon ejus legitur in tumulum Sapphus in Anal. II. 288. (II. 264. ed. L.) Erat ille, *Schneidero* judice in Peric. Crit. p. 129. Bithynensis grammaticus, Epaphroditi libertus. *Stephan. Byzant.* in Βιθύνιον. ubi vide *Th. a Pinedo* p. 168. *Reimar.* ad *Dion. Cass.* LXVII. 14. p. 1113.

Pisander Rhodius. Tetrastichon ejus a *Polluce* servatum exhibent Anal. II. 294. (I. 49. ed. L.) Si verum est gentile, intelligi debet *Pisander Camiraeus,* Heracleae et aliorum poëmatum auctor, in quem est Ep. *Theocriti* XIX. ubi vide Animadverss. T. I. P. II. 206.

Piso. Distichon in Galatiam est in Anal. II. 108. (II. 95. ed. L.) Cujusnam Pisonis sit, non liquet, neque libet hariolari.

Plato philosophus. Ejus carmina *Meleagri* coronam ornabant. Inter XXX epigrr. quae sub hoc nomine leguntur in Anal. Ep. VI. *Asclepiadae* tribuitur in Vat. C. Ep. XXX. *Musicio.* An *Platonis* sint haec omnia, dubitabat *Beckius* in examine causarum, cur studia liberalium artium a veteribus nonnullis aut neglecta aut impugnata fuerint. Lips. 1785. p. 37. item *Tennemannus* im System. der Platon. Phil. Tom. I. Nulla *Platonis* carmina superesse contendit *Appulejus* in Apolog. p. 416. ed. Paris. causam addens: *nam caetera omnia, credo, quod tam lepida non erant,*

igne deussit. Praeter amatoria quaedam alius argumenti servavit *Diogen. Laert.* L. III. 29—33.

Plato junior. Πλάτωνος νεωτέρου inscribuntur epigrr. I. et III. in Anal. I. 175. (I. 109. ed. L.) Hunc eundem esse putant, qui inter auctores mediae comoediae excelluit. V. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 485. ed. *H.*

Polemo Periegetes epigrammata conquisivit, eaque peculiari libro περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων exhibuit. Vide in Prolegg. p. XXXIV.

Polemo rex, etiam Πολέμων ὁ Ποντικὸς vocatur. Tria ejus extant epigrammata in Anal. T. II. 184. (II. 169. ed. L.) Inter illustres Laodiceae in Phrygia cives commemorat *Strabo* L. XII. p. 867. A. etiam filium Zenonis Polemonem, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, ὑπ' Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβάστου μετὰ ταῦτα. Misera morte periit captus ab Aspungetanis, teste eodem L. X. p. 758. A. Conf. *Dio Cass.* L. XLIX. 33. p. 593. 91. Ib. 44. p. 601. 22. Cui quum filius Polemo successisset, regnum paulo post a Nerone in provinciae formam redactum est. Cf. *Reimar.* ad *DioCass.* T. II. p. 915. Utrius horum haec sint epigrammata, non liquet.

Pollianus. Quinque ejus exhibentur epigrammata in Anal. II. 439. (III. 146. ed. L.) Ep III. est in Florum poetam, quem *Fabricius* eum esse suspicatur, qui sub Hadriano floruit. Cf. *Fabr.* Bibl. Lat. T. II. p. 439. ed. *Ern.* Se elegis operam dare dicit Ep. I. Grammaticum fuisse suspicor, cujus artis professores plurimi etiam poësin coluerunt.

Julius Polyaenus. Ex quatuor epigrammatis unum (IV.) inscriptum in Cod. Vat. Πολυαίνου Σαρδ. reliqua

Ἰουλίου Πολυαίνου. Ejusdem auctoris esse censeo. *Polyaenum Sardianum* sophistam, qui sub Julio Caesare floruit, commemorat *Suidas* T. III. p 144. Hunc verisimile est nomen *Julii* ut clientem familiae Juliae sumsisse. Alius fuit *C. Julius Polyaenus*, qui sub Nerone duumviratum gessit Corinthi. Vide *Vaillant.* de num. Colon. T. I. p. 171. 175.

Polycletus commemoratur in *Meleagri* Corona v. 40. *Polycleitum Larissaeum*, Historiarum scriptorem, laudat *Athenae.* L. XII. p. 539. A. *Strabo* L. XI. p. 777. B. XV. p. 1059. C.

Polystratus locum habuit in corona *Meleagri.* Duo ejus leguntur epigrr. in Anal. II. 1. quorum alterum est in eversionem Corinthi, ita ut de re recens acta videatur agi. Eversa est haec urbs Ol. CLVIII. 3. A. V. C. 608. unde apparet, *Polystratum* non diu ante *Meleagrum* vixisse. Πολύστρατος Αητοπολίτης commemoratur ap. *Stephan. Byzant.* in Αητοῦς πόλις.

Pompeji Junioris. De duobus epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 105. (II. 92. ed. L.) alterum inscriptum Πομπηΐου νεωτέρου; prius Πομπηΐου, οἱ δὲ Μάρκου νεωτέρου. Extat inscriptio in Marmore edita a cl. *Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali é memoria d'Antonia Augusta. in Roma.* cui praefixum nomen Ἰουνίωρος. Hunc cl. editor nullum alium esse existimat nisi *Marcum Pompejum Juniorem* nostrum, quem ipsum habet pro *M. Pompejo Theophane Juniore*, *Theophanis Mitylenaei* nepote, temporum Antoniae Augustae aequalem. De *Theophane* avo, qui et litterarum laude et Pompeji Magni amicitia floruit, ejusque filio (sive nepote potius, si cum *Visconto* p. 36. υἱωνόν τε ἀπῆλικι legendum est pro υἱόν.) perquam

honorifice loquitur *Strabo* L. XIII. p. 918. A. commemorat etiam *Tacit.* in Ann. L. VI. 18. ubi vide *Ernest.* et *Burm.* ad *Vellej. Paterc.* L. II. 18. 3. ubi Mitylenaeis in unius *Theophanis* gratiam libertas a Pompejo restituta fuisse dicitur. Nepotem tanti viri a litteris alienum fuisse, non est probabile. Ingeniosa est conjectura viri eruditissimi, et in ipso libello multo cum acumine multaque doctrina commendata.

Posidippus. Nomen modo Ποσίδιππος scribitur, modo Ποσείδιππος, ut etiam alibi. In *Schol. Parisin. Apollon. Rhod.* L. I. 1289. laudatur Ποσίδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος. In vett. p. 441. Ποσείδιππος. Sic etiam L. III. 87. F. p. 118. B. in nomine comici. Epigrammatarius ap. eundem passim laudatur. L. X. p. 415. A. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαῒς ἡ Μεγαλοκλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸ πομπικὸν περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιππος ἐν ἐπιγράμμασιν. De nostro intelligendus *Stephanus Byz.* in Ζέλεια . . . Ποσίδιππος δὲ (ὅτι) Πάνδαρος παρὰ τῷ Σιμοῦντι τέθαπταί φησιν·

οἱ δὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελείην, ἀλλὰ προχοῇσι Σιμόεντος
διὰ τοῦτό σοι Ἕκτωρ α
σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι

ex quibus laceris fragmentis hoc tamen emergit, elegorum esse reliquias *). Hinc non dubito, nostrum

---

*) Priores versus sic levi manu restituendi:

οὐδὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελίῃ, ἀλλὰ προχοῇ Σιμόεντος . .

Formam Ζελίῃ in nostro tuetur *Steph. Byz.*

ſignificari etiam ap. *Eund.* V. Βάρις. nec dubitabat *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 45. Quaedam ejusdem verba ſervavit *Schol. Venetus* in Ιλ. Α. 101. αὐτὰρ ὁ βῆ. Ζηνόδοτος ἔξω τοῦ ῥ'. βῆ ἴσον. μὴ ἐμφέρεσθαι δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδίππου ἐπιγράμμασιν τόν, βῆ ῥ' ἴσον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωρῷ εὑρεῖν. Quid Σωρὸς ſit, ſe ignorare fatetur *Villoiſon* in Prolegg. p. XXXIII. Noſtrum a poëta comico diſtinguit *Schweigh.* in Indic. Auctor. T. IX. p. 182. de quo non ſatis conſtare cenſebat *Kuſterus* ad *Suidam* T. III. p. 160. Veriſimile tamen vel ob epitheton τοῦ ἐπιγραμματογράφου, quod ei, ut ab aliis ὁμωνύμοις diſtinguatur, videtur tribui. Aetate tamen non multum fuiſſe videntur diverſi. Ep. XI. commemorantur Zeno et Cleanthes, quorum hic floruit circa Ol. CXXVIII. Ep. XXI. eſt in templum Arſinoës Zephyritidis, quae obiit Ol. CXXXIII. 2., quamquam jam ante mortem pro dea culta fuit. Ejus epigrammata in Corona *Meleagri* fuerunt. Exhibentur in Anal. II. 46. viginti unum, quibus unum acceſſit in T. II. p. 528. quaedam in illis etiam *Aſclepiadi* tribuuntur et *Callimacho.* Ad hunc *Poſidippum Schweighäuſerus* refert etiam carmina epica Αἰθιοπίαν et Ἀσωπίαν, quae apud *Athenaeum* laudantur.

Praxilla Sicyonia. καὶ Πράξιλλα ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν Σκολιῶν ποιήσει. *Athenae.* L. XV. p. 694. A. Unum ejus Scolion eſt in Anal. I. 157. (I. 90. ed. L.) De aliis ejus carminibus vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 135. Floruiſſe dicitur c. Ol. LXXXII.

Proclus Lycius. Duo ejus epigrammata et quatuor hymnos exhibent Anal. II. 441. (III. 148. ed. L.) Inter poëtas epigrammatarios recenſetur a *Tzetza* Praef. in Lycophr. p. 258. *Montfauc.* in Bibl. Coiſlin. p. 519. Syriani ſucceſſor in ſchola Athenienſi a. p. Chr.

450. διαδόχος appellatus est. Obiit Athenis an. 485. Vide de ejus vita et scriptis *Fabr.* Bibl. Gr. T. IX. p. 363.

Michaël Psellus. Vide supra in *Michaël.*

Ptolemaeus Rex. Sub hoc nomine tria leguntur epigrr. in Anal. II. 66. (II. 65. ed. L.) quorum primum Arati poëma Hegesianactis et Hermippi de astronomia operibus praefert; alterum quanta sit in astrorum contemplatione voluptas edocet; tertium denique est in Timonem misanthropum. Horum prius in Vita Arati diserte refertur ad Ptolemaeum *Regem,* nescio quem *): καὶ γὰρ Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἔγραψε Φαινόμενα, καὶ . . . Ἑρμίππος καὶ Ἡγησιάναξ . . . καὶ ἄλλοι πολλοί· ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς (ἰδιοφυέσιν) οὕτως· Πανθ' κ. τ. λ. Duobus ceteris in Cod. Vat. nudum Πτολεμαίου nomen inscriptum, neque quidquam est, quod nos de rege auctore cogitare cogat. Alterum *Claudii Ptolemaei* esse, ex argumento satis fit probabile. Et diserte Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοσόφῳ tribuitur in *Bandini* Catal. Codd. Mss. Bibl. Laur. T. I. p. 489. Conf. *Suid.* T. III. p. 224. ubi astronomus vocatur φιλόσοφος. An tertium eidem auctori tribuendum sit, an alii cuidam ex multis illis Ptolemaeis, qui litteris operam dederunt, difficile dictu fuerit. Caeterum adi *Buttmannum* qui in Museo der Alterthums-wiss. T. II. p. 463. sqq. de horum epigrammatum auctoribus docte et accurate disputavit.

Pytheas Arcas, cujus unum epigr. ab *Athenaeo* servatum extat in Anal. II. 244. (II. 227. ed. Lips.)

*) Fortasse intelligendus Ptolemaeus Euergeta, quo regnante Hermippus scripsisse dicitur.

Quis hic homo fuerit, ignoratur. Alius fuit *Pytheas* orator Atheniensis, alius auctor περιόδου γῆς.

Asinius Quadratus. Vide supra in *Asinius.*

Quintus Smyrnaeus. Huic tribuitur enumeratio certaminum Herculis in Anal II. 475. (III. 179. ed. L.) Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 333. et cl. *Tychsen* Comment. de *Quinto Smyrnaeo* §. XVII. p. XXXV.

Rhianus. Ornavit coronam *Meleagri.* Decem ejus poëmatia extant in Anal. I. 479. ad quae unum accessit II. 526. (I. 229. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 259. *Rhianum* Cretensem fuisse tradit, (Cf. *Pausan.* L. IV. I. p. 281.) quamquam alii eum Ithome in Messenia oriundum dicerent: οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους· ἔγραψεν ἔμμετρα ποιήματα. Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Falsum esse hunc numerum, intellexit *Vossius* de Histor. Gr. I. 17. monuit *Kuster* ad *Suid.* l. c. Alia quoque idem poëmata composuit (unde *Athenaeus* L. XI. 499. D. ubi ejus epigr. laudat, eum ἐποποιὸν appellat), inter ea Messeniaca, de quibus praeclarus est locus ap. *Pausan.* L. IV. 6. p. 293. sq. Ῥιανῷ δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν οὐδὲν Ἀριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι Ὁμήρῳ. Versus inde profert idem L. IV. 1. p. 281. IV. 17. p. 323. Ad hoc carmen respicere videtur *Manilius* L. III. 14. in recensu argumentorum diversorum carminis epici: *Non annosa canam Messanae bella nocentis, Septenosve duces.* Ex quarto libro Messeniacorum *Stephanus Byz.* in Fragm. p. 750. (330. ed. *Berk.*) profert versum:

κύδην εἰσώμενος Δωτηὶν ἵκτο τελεῖην.

ubi verum videtur εἰσάμενος, quod *Pinedo* conjecit. Sed praeterea legerim:

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηΐ' ἴκτο παλαιῇ.

ut ap. *Homer.* Ιλ. XIII. 45. εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. Ex L. V. ejusdem operis Id. in Φιγαλία.

Τὴν μὲν ἀνήγειτ' ἄκοιτιν ἐπὶ κρανααὴν Φιγάλειαν.

Laudantur etiam *Rhiani* Thessalica; et quidem L. IV. ap. *Stephan. Byz.* in Παραύαιοι.

Σὺν δὲ Παραυαίοις, καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας.

ubi rectius scripseris: σὺν δὲ Παραυαίους καί. . . et Idem liber in Χαῦνοι· Κατρηνοί Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἐλινοί. ad quem versum *Stephanus* respicit in Ἐλινοί. Ex libro nono Ib. in Φυλλεῖς.

οἱ δ' ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον.

ut recte emendavit *Salmasius* pro ποτε. Ib. in fr. Δωνεττῖνοι. p. 325. ed. *Berk.* Ῥιανὸς δ' Θετταλικῶν· Ἀτὰρ Δωνεττῖνοι ἠδ' ὀτρηροὶ Κεραῖνες. Καὶ ἐν τῇ Ζ. Ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες. ubi in priore versu metrum requirit, ut scribatur:

αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ' ὀτρηροὶ Κεραῖνες.

In altero autem:

ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτώδεκα Κᾶρες.

Ex eodem poëmate, et quidem ex initio ejus, noli dubitare petitum esse insigne fragmentum ap. *Schol. Apoll. Rh.* L. III. 1090. apud quem L. III. 1. etiam hic versus est de Musis:

πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοὔνομα λέξεις.

Tertium *Rhiani* epos laudatur Eliaca, Ἠλιακά; sic enim corrigendum esse pro Ἰλιακά, quod in nonnullis locis exhibetur, monuit *Berkelius*. Hinc

ap. *Stephan.* in Μίλαινα . . ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ · Γόρτυνιν Ἡραίας τε πολυδρόμους τε Μιλαίνας. *Salmasius* corrigit πολυδρύμους. Praeterea lege:

Γόρτυν', Ἡραίαν τε . . .

Cf. *Stephan.* in Γόρτυν.

Tandem commemorantur ejusdem Achaica ap. *Stephan.* V. Ἀπία .... ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ · Ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνέως ἦν δὲ *** Ἀρχῆθεν γενεή· τοῦδε κλυτὸς . . . . qui locus, jam olim mutilatus, ut licet colligere ex *Eustath.* Comment. in Dion. Perieg. 415. ubi nomen auctoris depravatum est in Ἀῤῥιανὸς*). Fortasse sic scribendum:

Ἡμετέρη τοι, τέκνα Φορωνέως Τηλοδίκης τε
ἀρχῆθεν γενεή · τοῦ δὲ κλυτὸς ἔκγένετ' Ἄπις
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

nostri generis principium petendum a liberis Phoronei et Telodices: ex hoc Phoroneo natus est Apis etc. Phoroneï conjux *Laodice* apud *Apollodor.* L. II. 1. *Telodice* ap. *Tzetzam* ad *Lycophr.* v. 177. Hoc a vestigiis mutilatae lectionis proxime videbatur abesse.

Rhiano delectatum esse Tiberium narrat *Sueton.* V. Tib. c. 70. *Fecit et graeca poemata, imitatus Euphorionem, Rhianum et Parthenium. Quibus poëtis admodum delectatus, scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit.*

Rufinus. Etant epigrr. XXXVIII. in Anal. II. 390. (III. 98. ed. L.) omnia argumenti amatorii, oratione

---

*) Sic etiam ap. *Athenae.* L. III. p. 82. B. ubi *liber primus* Heracleae laudatur.

et indole non multum diversa ab iis, quae Justiniani aevo *Agathias*, *Paulus*, *Macedonius* aliique luserunt. Distichon illud, quod in An. II. 490. (III. 193.) sub nomine *Rufi Domestici* legitur, in Vat. Cod. Ῥουφίνου Δομ. inscribitur. Quid *Domestici* fuerint vide ap. *DuCang.* Gloss. Gr. p. 318. Graeco-Latinum hominem fuisse, ipsum *Rufini* nomen arguit; non tamen propterea cogitaverim cum *Reiskio* de *Rufino* illo, cujus Pasiphaë in Catalectis legitur Petronianis, et in *Burmanni* Anthol. L. III. ep. 232. de cujus auctore vide *Wernsdorf.* in Poët. Lat. Min. T. III. p. 341. s. *Rufinos* novimus duos, sophisticae artis professores, alterum Naucratiten (*Philostr.* Vit. Soph. II. 19. p. 599.), Smyrnaeum alterum. Ib. II. 25. p. 608. ubi alios quoque recenset *Olearius*. De nostro nihil constat, neque est in reliquiis ejus, si ab iis discesseris, quae supra attigimus, ullum aetatis, qua vixerit, expressum vestigium.

Rufus Domesticus. Sic ap. Planud. p. 473. ed. St. Ῥουφῖνος Δομ. in Vat. Cod. Fortasse idem cum praecedente.

Sabinus Grammaticus. Unum ejus epigr. ex *Leonida Tarentino* expressum, extat in Anal. II. 304. (III. 18. ed. L.) *Fabricius* cogitabat de Sabino Sophista, quem sub Hadriano floruisse tradit *Suidas* T. III. p. 273.

Samius. De duobus epigrr. quae leguntur in Anal. I. 485. (I. 236. ed. L.) prius Σιμμίου inscribitur in Planudea, in Vat. Cod. autem *Philippo Thessalonicensi* tribuitur; alterum Σαμίου habet lemma. Utrumque est in taurum a *Philippo*, rege Macedoniae, in monte Orbeli interfectum, quem Demetrii esse filium

dubitare nos non patitur Ep. *Antipatri Sidonii* XVIII. Qui in altero epigr. Σάμος dicitur, Σιμμίας est ap. *Planudem*; *Samium* unde elicuerit *Brunkius*, non dixit. Fortasse ex *Plutarcho* T. II. p. 52. E. ὕποπτοι γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητοῦντες καὶ δοκοῦντες ἄχθεσθαι καὶ δυσκολαίνειν τοῖς ἁμαρτήμασι τῶν φίλων. ὃ καὶ Διονυσίῳ Δίωνα, καὶ Σάμιον Φιλίππῳ, καὶ Πτολεμαίῳ Κλεομένη διέβαλε καὶ ἀπώλεσεν. Sed idem homo Σάμος appellatur ap. *Polybium* L. V. 9. T. II. p. 227. de populatione Dodonae per Macedones: κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς Σάμου φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ στίχος ἦν· Ὁρᾷς τὸ δῖον οὗ βέλος διέπτατο. (cf. *Toup.* ad *Suid.* T. III. p. 124.) Eodem nomine appellatur L. XXIV. 8. T. IV. p. 303. ubi Ἀδύμητος, Πύῤῥιχος, Σάμος et alii a Philippo injusta caede peremti commemorantur. Cf. *Reiske* ad *Polyb.* T. VI. p. 152. ed. *Schweigh.* Quum in Prooemio *Meleagri* v. 14. Σαμίου scribatur, idque cum *Plutarcho* conveniat, verisimile est idem nomen duplici ratione fuisse pronuntiatum.

Sappho. Coronam *Meleagri* ornavit. Tria ejus epigrammata, priscam simplicitatem redolentia, exhibent Anal. I. 55. (I. 49. ed. L.) Inter ejus opera ἐπιγράμματα quoque recenset *Suid.* T. III. p. 284.

Satyrius sive *Satyrus.* Σατύρου inscribitur Ep. III. VI. in Cod. Vat. Item II. et IV. in Plan. Σατυρίου Ep. I in Vat. (Σατυρίου in Plan.) In Plan. Ep. V. Σατύρου Θυΐλλου nomina praefixa habet; Idem in Vat. C. simplici Θυΐλου nomine instructum est; ut et Ep. VII. Θυΐλλου. Junctim Σατύρου Θυΐλλου legitur tantum in Plan. ad Ep. VI. Hinc apparet, quam incertum sit hoc *Satyrii Thyïlli* nomen, quod *Brunkius* septem

Epigrammatis praefixit in Anal. II. 276. (II. 252. ed. L.) His adde Ep. ἀδ. CLXXIII. quod in membr. Vat. est Σατύρου. Duorum haec auctorum esse, *Satyri* alterius, alterius *Thyilli*, nullus equidem dubito. *Satyri* nomen inter veteres non incognitum; novimus Peripateticum, vitarum auctorem (*Athen*. L. VI. p. 250. F. et alibi) non verarum modo, sed etiam fictarum; alium, praeceptorem Galeni, et duos tresve alios, quos vide ap. Jonsium in Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 2. p. 201. *Thyilli* aut *Thyïli* nomen alibi non reperio.

Scythinus Teïus. Duo ejus epigrammata, ducta ex Musa puerili *Stratonis*, extant in Anal. II. 104. (II. 91. ed L.) quorum prius Σκυθίου inscriptum. Indagavit hominem *Schneiderus* (in Peric. crit. p. 128.) ap. *Stephan. Byzant.* in Τέως... Τήϊος· ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήϊος καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήϊος. *Diogen. Laërt.* L. IX. 16. p. 556. Ἱερώνυμος δέ φησι, καὶ Σκυθῖνον, τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν, ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου (Heracliti) λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν. Brevem ex illo, ut videtur, opere eclogam *Jo. Stobaeus* servavit in Ecl. Phys. I. c. IX. 43. p. 264. Lyrica quaedam *Scythini* servavit *Plutarch*. T. II. p. 402. B. ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε, Σκυθίνῳ (lege Σκυθίνῳ) λέγοντι περὶ τῆς λύρας ἣν ἁρμόζεται Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβών· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον Ἡλίου φάος. Dixit de *Scythino* cl. *Heeren* in Comment. de Fontib. Eclog. Jo. Stobaei §. 57. p. 216.

Secundus. Tria ejus leguntur epigrammata in Anal. T. III. 5. (III. 226. ed. L.) *Fabricius* eum seculo V vel sexto post Chr. n. scripsisse suspicabatur CPoli. de qua conjectura sic judicat *Brunkius* in Lectt. p. 237. „Secundus quis fuerit et quando scripserit, incompertum mihi est. In tribus, quae sub illius no-

mine leguntur, carminibus, nihil est, quo niti possit Fabricii conjectura. Multo probabilius est, supparem eum fuisse poëtis illis, quorum carminibus Philippus coronam suam nexuit. Id suadent epigrammatum argumenta, nativus color, stilus et viri nomen, quod Romanum est, et ea aetate, quam definit Fabricius, CPoli vix fuit in usu." In Vat. C. epigr. *Epigoni* II. inscriptum: Σεκούνδου Ταραντ. (vide Animm. T. II. P. II. p. 406.) unde patriam hominis docemur.

Seleucus. Extat Scolion ejus de puerorum amore in Anal. II. 527. (I. 258. ed. Lips.) Filius fuit Mnesiptolemi historici, qui sub Antiocho Magno floruit. *Athen.* L. XV. p. 697. D.

Serapio Alexandrinus. Unum ejus epigr. exhibent Anal. II. 291. (III. 5. ed. L.) Serapionem Alexandrinum rhetorem commemorat *Suidas* T. III. p. 284. Σαραπίων. Alium poëmatum philosophicorum auctorem *Plutarch.* T. II. p. 396. D. F.

Simmias Thebanus. Hoc gentile nomini additur in duobus epigrammatis in Anal. I. 168. (I. 100. ed. L.) Eidem *Brunkius* tribuendum censet Ep. II. inter epigrr. *Simmiae Rhodii*, ubi gentile in membrr. desideratur. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 4. Hic *Simmias* is esse existimatur, qui inter Socratis familiares nomen habuit. Eum tamen versibus scribendis dedisse operam, nemo veterum, quod sciam, tradidit.

Simmias Rhodius. Hunc *Simmiam*, ni fallor, *Meleager* coronae suae intexuit. De quatuor epigrr. quae exhibent Anal. I. 204. (quibus accessit quintum in ed. Lips. I. 136. sqq. et fr. ex Apolline T. II. 525.) Ep. I. inscriptum Σιμμίου γραμμ. reliquis nudum Σιμμίου nomen additum. Jam unde *Br.* noverit, haec Rhodii

esse potius quam Thebani, equidem ignorare me fateor. De Ep II. tamen ipse dubitabat. *Simmiam Grammaticum* inter eos, qui Rhodum nominis sui claritate illustraverint, recenset *Strabo* L. XIV. p. 969. A. Eum inter alia quatuor libros διαφόρων ποιημάτων scripsisse tradit *Suidas* T. III. p. 315. *) Antiquiorem ſuisse Philisco Corcyraeo, qui floruit c. Olymp. CXX. apparet ex *Hephaestionis* Enchir. p. 31. De figuratis ejus carminibus, quorum tria ex pluribus fortasse (Vide *Schol. Hephaest.* p. 32. et *Salmas.* in Comment. p. 207. sq.) supersunt, cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 808. sqq. de reliquis, ut de Apolline, Mensibus etc. *Ibid.* T. IV. p. 494. sq.

Simonides Ceus. *Meleagri* Coronam ornavit. De vita ejus tradidit *Suid.* T. III. p. 315. sq. ubi inter alia ejus opera etiam *epigrammata* commemorantur. Inter epigrammatographos recensetur a *Tzetza* in Praef. ad Lycophr. p. 258. Accurate de hoc poëta disputavit *Duckerus* (van Goens) Diss. de Simonide Ceo. Traj. ad Rhen. 1768. 4. qui eum existimat natum esse Ol. LV. 2. defunctum Ol. LXXVIII. 1. Secundum *Larcherum* in Chronol. Herodotea natus est Ol. LV. 2. obiit Ol. LXXVIII. 1. Ex undenonaginta epigrammatis, quae sub ejus nomine leguntur in Anal. I. 130. (I. 62. ed L.) quaedam incerti sunt auctoris (ut XXVI. XLII. LXII. LXIV. LXVIII. CVIII.), quaedam procul dubio aliorum. Sic Ep. LXVI. ἀδέσποτον est. Nonnulla

*) Ibi *Simmias* confusus cum *Simonide.* Unde fortasse in Cod. Vat. duplex lemma Ep. III. Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμμίου. Etiam Σιμμίου et Σιμακίου nomina confunduntur. Cf. *Schmieder* in Not. crit. ad Arrian. Spec. I. p. 32.

junioris *Simonidis* esse videntur. Ex temporis ratione antiquioris esse possunt haec: Ep. XXVII. in Harmodium et Aristogitonem. XXVIII. in signum Panis a Miltiade post pugnam Marathoniam dedicatum. XXIX — XXXIV. de pugna ad Thermopylas. XXXVIII. in mulieres Corinthias vota pro Graeciae incolumitate facientes. XXXVII — XL. de pugna Salaminia. XLI — XLIV. de rebus belli Persici et quae illud bellum proxime sunt secuta. XLV. in Gelonis donaria post Carthaginienses victos. LIII. in Archedicen Hippiae tyranni filiam. LVI. LVIII. de se ipso. LXI. in Timocreontem Rhodium, Simonidis adversarium. LXXI. in Danden stadiodromum Argivum. LXXII. in Philonem pugilem. LXXVI. in victoriam musicam ab Antigene reportatam. LXXVIII. in Milonem Simonidis aequalem. XCVII. in Mamertinos, qui Apollini sacra facturi perierunt.

In plurimis horum epigrammatum ea est simplicitas, quae veris inscriptionibus maxime est propria, ita ut nonnulla eorum nihil praeter nudam rei expositionem repraesentent (v. c. Ep. XXVIII. XXIX. XXXVII.), nonnulla tamen in summa brevitate mores et animum egregie ostendant, ut nobile illud distichon in trecentos Spartanos XXX. Ex sepulcralibus quaedam elegiam spirant, ita tamen ut in graviorem sententiam exeant, vel causam expositionis cum acumine reddant.

Erat autem alius quidam *Simonides*, minus illo clarus, de quo *Suidas* T. III. p. 317. *Σιμωνίδης Κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν, εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισίν.* Praeterea *Simonides Magnesius*, qui Antiochi M. temporibus res gestas ejus pugnamque cum Galatis ver-

esse potius quam Thebani, equidem ignorare me fateor. De Ep. II. tamen ipse dubitabat. *Simmiam Grammaticum* inter eos, qui Rhodum nominis sui claritate illustraverint, recenset *Strabo* L. XIV. p. 969. A. Eum inter alia quatuor libros *διαφόρων ποιημάτων* scripsisse tradit *Suidas* T. III. p. 315. *) Antiquiorem fuisse Philisco Corcyraeo, qui floruit c. Olymp. CXX. apparet ex *Hephaestionis* Enchir. p. 31. De figuratis ejus carminibus, quorum tria ex pluribus fortasse (Vide *Schol. Hephaest.* p. 32. et *Salmas.* in Comment. p. 207. sq.) supersunt, cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 808. sqq. de reliquis, ut de Apolline, Mensibus etc. *Ibid.* T. IV. p. 494. sq.

Simonides Ceus. *Meleagri* Coronam ornavit. De vita ejus tradidit *Suid.* T. III. p. 315. sq. ubi inter alia ejus opera etiam *epigrammata* commemorantur. Inter epigrammatographos recensetur a *Tzetza* in Praef. ad Lycophr. p. 258. Accurate de hoc poëta disputavit *Duckerus* (van Goens) Diss. de Simonide Ceo. Traj. ad Rhen. 1768. 4. qui eum existimat natum esse Ol. LV. 2. defunctum Ol. LXXVIII. 1. Secundum *Larcherum* in Chronol. Herodotea natus est Ol. LV. 2. obiit Ol. LXXVIII. 1. Ex undenonaginta epigrammatis, quae sub ejus nomine leguntur in Anal. I. 130. (I. 62. ed L.) quaedam incerti sunt auctoris (ut XXVI. XLII. LXII. LXIV. LXVIII. CVIII.), quaedam procul dubio aliorum. Sic Ep. LXVI. *ἀδέσποτον* est. Nonnulla

---

*) Ibi *Simmias* confusus cum *Simonide.* Unde fortasse in Cod. Vat. duplex lemma Ep. III. *Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμμίου.* Etiam *Σιμμίου* et *Σιμαίου* nomina confunduntur. Cf. *Schmieder* in Not. crit. ad Arrian. Spec. I. p. 32.

junioris *Simonidis* esse videntur. Ex temporis ratione antiquioris esse possunt haec: Ep. XXVII. in Harmodium et Aristogitonem. XXVIII. in signum Panis a Miltiade post pugnam Marathoniam dedicatum. XXIX — XXXIV. de pugna ad Thermopylas. XXXVIII. in mulieres Corinthias vota pro Graeciae incolumitate facientes. XXXVII — XL. de pugna Salaminia. XLI — XLIV. de rebus belli Persici et quae illud bellum proxime sunt secuta. XLV. in Gelonis donaria post Carthaginienses victos. LIII. in Archedicen Hippiae tyranni filiam. LVI. LVIII. de se ipso. LXI. in Timocreontem Rhodium, Simonidis adversarium. LXXI. in Danden stadiodromum Argivum. LXXII. in Philonem pugilem. LXXVI. in victoriam musicam ab Antigene reportatam. LXXVIII. in Milonem Simonidis aequalem. XCVII. in Mamertinos, qui Apollini sacra facturi perierunt.

In plurimis horum epigrammatum ea est simplicitas, quae veris inscriptionibus maxime est propria, ita ut nonnulla eorum nihil praeter nudam rei expositionem repraesentent (v. c. Ep. XXVIII. XXIX. XXXVII.), nonnulla tamen in summa brevitate mores et animum egregie ostendant, ut nobile illud distichon in trecentos Spartanos XXX. Ex sepulcralibus quaedam elegiam spirant, ita tamen ut in graviorem sententiam exeant, vel causam expositionis cum acumine reddant.

Erat autem alius quidam *Simonides*, minus illo clarus, de quo *Suidas* T. III. p. 317. Σιμωνίδης Κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισὶν, εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισίν. Praeterea *Simonides Magnesius*, qui Antiochi M. temporibus res gestas ejus pugnamque cum Galatis ver-

450. διαδόχος appellatus est. Obiit Athenis an. 485. Vide de ejus vita et scriptis *Fabr.* Bibl. Gr. T. IX. p. 363.

Michaël Psellus. Vide supra in *Michaël.*

Ptolemaeus Rex. Sub hoc nomine tria leguntur epigrr. in Anal. II. 66. (II. 65. ed. L.) quorum primum Arati poëma Hegesianactis et Hermippi de astronomia operibus praefert; alterum quanta sit in astrorum contemplatione voluptas edocet; tertium denique est in Timonem misanthropum. Horum prius in Vita Arati diserte refertur ad Ptolemaeum *Regem*, nescio quem *): καὶ γὰρ Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἔγραψε Φαινόμενα, καὶ ... Ἑρμίππος καὶ Ἡγησιάναξ ... καὶ ἄλλοι πολλοί· ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς (ἰδιοφυέσιν) οὕτως· Πανθ' κ. τ. λ. Duobus ceteris in Cod. Vat. nudum Πτολεμαίου nomen inscriptum, neque quidquam est, quod nos de rege auctore cogitare cogat. Alterum *Claudii Ptolemaei* esse, ex argumento satis fit probabile. Et diserte Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοσόφῳ tribuitur in *Bandini* Catal. Codd. Mss. Bibl. Laur. T. I. p. 489. Conf. *Suid.* T. III. p. 224. ubi astronomus vocatur φιλόσοφος. An tertium eidem auctori tribuendum sit, an alii cuidam ex multis illis Ptolemaeis, qui litteris operam dederunt, difficile dictu fuerit. Caeterum adi *Buttmannum* qui in Museo der Alterthumswiss. T. II. p. 463. sqq. de horum epigrammatum auctoribus docte et accurate disputavit.

Pytheas Arcas, cujus unum epigr. ab *Athenaeo* servatum extat in Anal. II. 244. (II. 227. ed. Lips.)

---

*) Fortasse intelligendus Ptolemaeus Euergeta, quo regnante Hermippus scripsisse dicitur.

Quis hic homo fuerit, ignoratur. Alius fuit *Pytheas* orator Atheniensis, alius auctor περιόδου γῆς.

Asinius Quadratus. Vide supra in *Asinius.*

Quintus Smyrnaeus. Huic tribuitur enumeratio certaminum Herculis in Anal II. 475. (III. 179. ed. L.) Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 333. et cl. *Tychsen* Comment. de *Quinto Smyrnaeo* §. XVII. p. XXXV.

Rhianus. Ornavit coronam *Meleagri.* Decem ejus poëmatia extant in Anal. I. 479. ad quae unum accessit II. 526. (I. 229. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 259. *Rhianum* Cretensem fuisse tradit, (Cf. *Pausan.* L. IV. I. p. 281.) quamquam alii eum Ithome in Messenia oriundum dicerent: οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους· ἔγραψεν ἔμμετρα ποιήματα. Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Falsum esse hunc numerum, intellexit *Vossius* de Histor. Gr. I. 17. monuit *Kuster* ad *Suid.* l. c. Alia quoque idem poëmata composuit (unde *Athenaeus* L. XI. 499. D. ubi ejus epigr. laudat, eum ἐποποιὸν appellat), inter ea Messeniaca, de quibus praeclarus est locus ap. *Pausan.* L. IV. 6. p. 293. sq. Ῥιανῷ δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν οὐδὲν Ἀριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι Ὁμήρῳ. Versus inde profert idem L. IV. 1. p. 281. IV. 17. p. 323. Ad hoc carmen respicere videtur *Manilius* L. III. 14. in recensu argumentorum diversorum carminis epici: *Non annosa canam Messanae bella nocentis, Septenosve duces.* Ex quarto libro Messeniacorum *Stephanus Byz.* in Fragm. p. 750. (330. ed. *Berk.*) profert versum:

κυδῆν εἰσάμενος Δωτηΐν ἔκτο πελείην.

ubi verum videtur εἰσάμενοι, quod *Pinedo* conjecit. Sed praeterea legerim:

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηΐδι ἔκτε παλαιῇ.

ut ap. *Homer.* Ιλ. XIII. 45. εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. Ex L. V. ejusdem operis Id. in Φιγαλία.

Τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κρουνοῖσι Φιγάλειαν.

Laudantur etiam *Rhiani* Thessalica; et quidem L. IV. ap. *Stephan. Byz.* in Παραύαιοι.

Σὺν δὲ Παραυαίοις, καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας.

ubi rectius scripseris: σὺν δὲ Παραυαίους καί. . . et Idem liber in Χαῦνοι· Κουρῆνοί Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἐλινοί. ad quem versum *Stephanus* respicit in Ἐλινοί. Ex libro nono Ib. in Φυλλεύς.

οἱ δ' ἄφαρ ἐκλισθέντες ἴσαν κρανηῖν ποτὶ Φύλλον.

ut recte emendavit *Salmasius* pro ποτε. Ib. in fr. Δωνεττῖνοι. p. 325. ed. *Berk.* Ῥιανὸς δ' Θετταλικῶν· Ἀτὰρ Δωνεττῖνοι ἠδ' ἐτρηροὶ Κεραΐνες. Καὶ ἐν τῇ Ζ. Ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες. ubi in priore versu metrum requirit, ut scribatur:

αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ' ὀτρηροὶ Κεραΐνες.

In altero autem:

ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτώδεκα Κᾶρες.

Ex eodem poëmate, et quidem ex initio ejus, noli dubitare petitum esse insigne fragmentum ap. *Schol. Apoll. Rh.* L. III. 1090. apud quem L. III. 1. etiam hic versus est de Musis:

πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοὔνομα λέξεις.

Tertium *Rhiani* epos laudatur Eliaca, Ἠλιακά; sic enim corrigendum esse pro Ἰλιακά, quod in nonnullis locis exhibetur, monuit *Berkelius.* Hinc

ap. *Stephan.* in Μίλαινα . . ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ · Γόρτυναν Ἡραίας τε πολυδρόμους τε Μελαίνας. *Salmasius* corrigit πολυδρύμους. Praeterea lege:

Γόρτυν', Ἡραίαν τε . . .

Cf. *Stephan.* in Γόρτυν.

Tandem commemorantur ejusdem Achaica ap. *Stephan.* V. Ἀπία .... ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ · Ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνίως ἦν δὲ *** Ἀρχῆθεν γενεή · τοῦδε κλυτός..... qui locus, jam olim mutilatus, ut licet colligere ex *Eustath.* Comment. in Dion. Perieg. 415. ubi nomen auctoris depravatum est in Ἀῤῥιανός*). Fortasse sic scribendum:

Ἡμετέρη τοι, τέκνα Φορωνέως Τηλοδίκης τε
ἀρχῆθεν γενεή · τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἆπις
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

nostri generis principium petendum a liberis Phoronei et Telodices: ex hoc Phoroneo natus est Apis etc. Phoroneï conjux *Laodice* apud *Apollodor.* L. II. 1. *Telodice* ap. *Tzetzam* ad *Lycophr.* v. 177. Hoc a vestigiis mutilatae lectionis proxime videbatur abesse.

Rhiano delectatum esse Tiberium narrat *Sueton.* V. Tib. c. 70. *Fecit et graeca poëmata, imitatus Euphorionem, Rhianum et Parthenium. Quibus poëtis admodum delectatus, scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit.*

Rufinus. Etant epigrr. XXXVIII. in Anal. II. 390. (III. 98. ed. L.) omnia argumenti amatorii, oratione

*) Sic etiam ap. *Athenae.* L. III. p. 82. B. ubi *liber primus* Heracleae laudatur.

et indole non multum diversa ab iis, quae Justiniani aevo *Agathias*, *Paulus*, *Macedonius* aliique luserunt. Distichon illud, quod in An. II. 490. (III. 193.) sub nomine *Rufi Domestici* legitur, in Vat. Cod. Ῥουφίνου Δομ. inscribitur. Quid *Domestici* fuerint vide ap. *DuCang*. Gloss. Gr. p. 318. Graeco-Latinum hominem fuisse, ipsum *Rufini* nomen arguit; non tamen propterea cogitaverim cum *Reiskio* de *Rufino* illo, cujus Pasiphaë in Catalectis legitur Petronianis, et in *Burmanni* Anthol. L. III. ep. 232. de cujus auctore vide *Wernsdorf*. in Poët. Lat. Min. T. III. p. 341. s. *Rufinos* novimus duos, sophisticae artis professores, alterum Naucratiten (*Philostr*. Vit. Soph. II. 19. p. 599.), Smyrnaeum alterum. Ib. II. 25. p. 608. ubi alios quoque recenset *Olearius*. De nostro nihil constat, neque est in reliquiis ejus, si ab iis discesseris, quae supra attigimus, ullum aetatis, qua vixerit, expressum vestigium.

Rufus Domesticus. Sic ap. Planud. p. 473. ed. St. Ῥουφῖνος Δομ. in Vat. Cod. Fortasse idem cum praecedente.

Sabinus Grammaticus. Unum ejus epigr. ex *Leonida Tarentino* expressum, extat in Anal. II. 304. (III. 18. ed. L.) *Fabricius* cogitabat de Sabino Sophista, quem sub Hadriano floruisse tradit *Suidas* T. III. p. 273.

Samius. De duobus epigrr. quae leguntur in Anal. I. 485. (I. 236. ed. L.) prius Σιμμίου inscribitur in Planudea, in Vat. Cod. autem *Philippo Thessalonicensi* tribuitur; alterum Σάμου habet lemma. Utrumque est in taurum a *Philippo*, rege Macedoniae, in monte Orbeli interfectum, quem Demetrii esse filium

dubitare nos non patitur Ep. *Antipatri Sidonii* XVIII. Qui in altero epigr. Σάμος dicitur, Σιμμίας est ap. *Planudem; Samium* unde elicuerit *Brunkius*, non dixit. Fortasse ex *Plutarcho* T. II. p. 52. E. ὕποπτοι γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητοῦντες καὶ δοκοῦντες ἄχθεσθαι καὶ δυσκολαίνειν τοῖς ἁμαρτήμασι τῶν φίλων. ὁ καὶ Διονυσίῳ Δίωνα, καὶ Σάμιον Φιλίππῳ, καὶ Πτολεμαίῳ Κλεομένη διέβαλε καὶ ἀπώλεσεν. Sed idem homo Σάμος appellatur ap. *Polybium* L. V. 9. T. II. p. 227. de populatione Dodonae per Macedones: κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς Σάμου φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ στίχος ἦν· Ὁρᾷς τὸ δῖον οὗ βέλος διέπτατο. (cf. *Toup.* ad *Suid.* T. III. p. 124.) Eodem nomine appellatur L. XXIV. 8. T. IV. p. 303. ubi Ἀδμήτος, Πύῤῥιχος, Σάμος et alii a Philippo injusta caede peremti commemorantur. Cf. *Reiske* ad *Polyb.* T. VI. p. 152. ed. *Schweigh.* Quum in Prooemio *Meleagri* v. 14. Σαμίου scribatur, idque cum *Plutarcho* conveniat, verisimile est idem nomen duplici ratione fuisse pronuntiatum.

Sappho. Coronam *Meleagri* ornavit. Tria ejus epigrammata, priscam simplicitatem redolentia, exhibent Anal. I. 55. (I. 49. ed. L.) Inter ejus opera ἐπιγράμματα quoque recenset *Suid.* T. III. p. 284.

Satyrius sive *Satyrus.* Σατύρου inscribitur Ep. III. VI. in Cod. Vat. Item II. et IV. in Plan. Σατυρίου Ep. I in Vat. (Σατυρίου in Plan.) In Plan. Ep. V. Σατύρου Θυΐλλου nomina praefixa habet; Idem in Vat. C. simplici Θυΐλλου nomine instructum est; ut et Ep. VII. Θυΐλλου. Junctim Σατύρου Θυΐλλου legitur tantum in Plan. ad Ep. VI. Hinc apparet, quam incertum sit hoc *Satyrii Thyilli* nomen, quod *Brunkius* septem

Epigrammatis praefixit in Anal. II. 276. (II. 252. ed. L.) His adde Ep. ἀδ. CLXXIII. quod in membr. Vat. est Σατύρου. Duorum haec auctorum esse, *Satyri* alterius, alterius *Thyilli*, nullus equidem dubito. *Satyri* nomen inter veteres non incognitum; novimus Peripateticum, vitarum auctorem (*Athen.* L. VI. p. 250. F. et alibi) non verarum modo, sed etiam fictarum; alium, praeceptorem Galeni, et duos tresve alios, quos vide ap. Jonsium in Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 2. p. 201. *Thyilli* aut *Thyïli* nomen alibi non reperio.

Scythinus Teïus. Duo ejus epigrammata, ducta ex Musa puerili *Stratonis*, extant in Anal. II. 104. (II. 91. ed L.) quorum prius Σκυθίου inscriptum. Indagavit hominem *Schneiderus* (in Peric. crit. p. 128.) ap. *Stephan. Byzant.* in Τέως... Τήϊος· ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήιος καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήϊος. *Diogen. Läert.* L. IX. 16. p. 556. Ἱερώνυμος δέ φησι, καὶ Σκυθῖνον, τὸν τῶν ἰάμβων ποιητήν, ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου (Heracliti) λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν. Brevem ex illo, ut videtur, opere eclogam *Jo. Stobaeus* servavit in Ecl. Phys. I. c. IX. 43. p. 264. Lyrica quaedam *Scythini* servavit *Plutarch.* T. II. p. 402. B. ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε, Σκυθινῷ (lege Σκυθίνῳ) λέγοντι περὶ τῆς λύρας ἣν ἁρμόζεται Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβών· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον Ἡλίου φάος. Dixit de *Scythino* cl. *Heeren* in Comment. de Fontib. Eclog. Jo. Stobaei §. 57. p. 216.

Secundus. Tria ejus leguntur epigrammata in Anal. T. III. 5. (III. 226. ed. L.) *Fabricius* eum seculo V vel sexto post Chr. n. scripsisse suspicabatur CPoli. de qua conjectura sic judicat *Brunkius* in Lectt. p. 237. „Secundus quis fuerit et quando scripserit, incompertum mihi est. In tribus, quae sub illius no-

mine leguntur, carminibus, nihil est, quo niti possit Fabricii conjectura. Multo probabilius est, supparem eum fuisse poëtis illis, quorum carminibus Philippus coronam suam nexuit. Id suadent epigrammatum argumenta, nativus color, stilus et viri nomen, quod Romanum est, et ea actate, quam definit Fabricius, CPoli vix fuit in usu.“ In Vat. C. epigr. *Epigoni* II. inscriptum: Σεκούνδου Ταραντ. (vide Animm. T. II. P. II. p. 406.) unde patriam hominis docemur.

Seleucus. Extat Scolion ejus de puerorum amore in Anal. II. 527. (I. 258. ed. Lips.) Filius fuit Mnesiptolemi historici, qui sub Antiocho Magno floruit. *Athen.* L. XV. p. 697. D.

Serapio Alexandrinus. Unum ejus epigr. exhibent Anal. II. 291. (III. 5. ed. L.) Serapionem Alexandrinum rhetorem commemorat *Suidas* T. III. p. 284. Σαραπίων. Alium poëmatum philosophicorum auctorem *Plutarch.* T. II. p. 396. D. F.

Simmias Thebanus. Hoc gentile nomini additur in duobus epigrammatis in Anal. I. 168. (I. 100. ed. L.) Eidem *Brunkius* tribuendum censet Ep. II. inter epigrr. *Simmiae Rhodii,* ubi gentile in membrr desideratur. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 4. Hic *Simmias* is esse existimatur, qui inter Socratis familiares nomen habuit. Eum tamen versibus scribendis dedisse operam, nemo veterum, quod sciam, tradidit.

Simmias Rhodius. Hunc *Simmiam,* ni fallor, *Meleager* coronae suae intexuit. De quatuor epigrr. quae exhibent Anal. I. 204. (quibus accessit quintum in ed. Lips. I. 136. sqq. et fr. ex Apolline T. II. 525.) Ep. I. inscriptum Σιμμίου γραμμ. reliquis nudum Σιμμίου nomen additum. Jam unde *Br.* noverit, haec Rhodii

esse potius quam Thebani, equidem ignorare me fateor. De Ep II. tamen ipse dubitabat. *Simmiam Grammaticum* inter eos, qui Rhodum nominis sui claritate illustraverint, recenset *Strabo* L. XIV. p. 969. A. Eum inter alia quatuor libros *διαφόρων ποιημάτων* scripsisse tradit *Suidas* T. III. p. 315. *) Antiquiorem fuisse Philisco Corcyraeo, qui floruit c. Olymp. CXX. apparet ex *Hephaestionis* Enchir. p. 31. De figuratis ejus carminibus, quorum tria ex pluribus fortasse (Vide *Schol. Hephaest.* p. 32. et *Salmas.* in Comment. p. 207. sq.) supersunt, cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 808. sqq. de reliquis, ut de Apolline, Mensibus etc. *Ibid.* T. IV. p. 494. sq.

Simonides Ceus. *Meleagri* Coronam ornavit. De vita ejus tradidit *Suid.* T. III. p. 315. sq. ubi inter alia ejus opera etiam *epigrammata* commemorantur. Inter epigrammatographos recensetur a *Tzetza* in Praef. ad Lycophr. p. 258. Accurate de hoc poëta disputavit *Duckerus* (van Goens) Diss. de Simonide Ceo. Traj. ad Rhen. 1768. 4. qui eum existimat natum esse Ol. LV. 2. defunctum Ol. LXXVIII. 1. Secundum *Larcherum* in Chronol. Herodotea natus est Ol. LV. 2. obiit Ol. LXXVIII. 1. Ex undenonaginta epigrammatis, quae sub ejus nomine leguntur in Anal. I. 130. (I. 62. ed L.) quaedam incerti sunt auctoris (ut XXVI. XLII. LXII. LXIV. LXVIII. CVIII.), quaedam procul dubio aliorum. Sic Ep. LXVI. *ἀδέσποτον* est. Nonnulla

---

*) Ibi *Simmias* confusus cum *Simonide*. Unde fortasse in Cod. Vat. duplex lemma Ep. III. *Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμμίου.* Etiam *Σιμμίου* et *Σιμωνίου* nomina confunduntur. Cf. *Schmieder* in Not. crit. ad Arrian. Spec. I. p. 32.

junioris *Simonidis* esse videntur. Ex temporis ratione antiquioris esse possunt haec: Ep. XXVII. in Harmodium et Aristogitonem. XXVIII. in signum Panis a Miltiade post pugnam Marathoniam dedicatum. XXIX — XXXIV. de pugna ad Thermopylas. XXXVIII. in mulieres Corinthias vota pro Graeciae incolumitate facientes. XXXVII — XL. de pugna Salaminia. XLI — XLIV. de rebus belli Persici et quae illud bellum proxime sunt secuta. XLV. in Gelonis donaria post Carthaginienses victos. LIII. in Archedicen Hippiae tyranni filiam. LVI. LVIII. de se ipso. LXI. in Timocreontem Rhodium, Simonidis adversarium. LXXI. in Danden stadiodromum Argivum. LXXII. in Philonem pugilem. LXXVI. in victoriam musicam ab Antigene reportatam. LXXVIII. in Milonem Simonidis aequalem. XCVII. in Mamertinos, qui Apollini sacra facturi perierunt.

In plurimis horum epigrammatum ea est simplicitas, quae veris inscriptionibus maxime est propria, ita ut nonnulla eorum nihil praeter nudam rei expositionem repraesentent (v. c. Ep. XXVIII. XXIX. XXXVII.), nonnulla tamen in summa brevitate mores et animum egregie ostendant, ut nobile illud distichon in trecentos Spartanos XXX. Ex sepulcralibus quaedam elegiam spirant, ita tamen ut in graviorem sententiam exeant, vel causam expositionis cum acumine reddant.

Erat autem alius quidam *Simonides*, minus illo clarus, de quo *Suidas* T. III. p. 317. Σιμωνίδης Κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισὶν, εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισίν. Praeterea *Simonides Magnesius*, qui Antiochi M. temporibus res gestas ejus pugnamque cum Galatis ver-

sibus enarravit. Ad hunc, de quo vid. *Cuper.* Obss. L. IV. p. 448. referendum videtur Ep. CXII. de Gallo et leone. Ad Ceium juniorem Ep. XLVI. in pugnam a Cimone ad Cyprum profligatam; fortasse etiam Ep. LI. quod sunt, qui ad belli Peloponnesiaci initium referant. Ep. LII. de bello in Euboea ante bellum Pelopomn. gesto. Supersunt tamen nonnulla, quae ad seriora tempora debent referri, ut Ep. LXXVII. in Dorieum Thurium. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 253 Ep. LXXXI. in Scopae Baccham. Jam quum Scopas Mausoli sepulcrum dicatur exornasse ap. *Plinium* L. XXXVI. 5. qui mortuus est Ol. C. 2. columnasque templi Ephesini caelaverit (Plin. XXXVI. 14.) quod incensum est Ol. CVI. 1. (vide *Heyn.* in Comment. de Epochis Plinii p. 236. sqq. et in Opuscul. Academ. T. V. p. 380.) sponte apparet, ex Ceiis neutrum illius florem videre potuisse. Idem valet de Ep. LXXXIX. in colossum Rhodium, qui positus est Ol. CXXIV. et Ep. XC in Praxitelis Amorem i. e. circa Ol. CIV. Denique de Ep. CXI. in mortem Sophoclis. In his nonnulla fortasse ne *Simonidis* quidem sunt; sed ea, quibus recte hoc nomen praefigitur, cuinam ea ex pluribus ὁμωνύμοις tribui debeant, nemo facile docuerit.

Socrates. Sub ejus nomine legitur Ep. inter Problemata arithmetica I. Vide Animadverss. T. II. P. III. p. 335. Commemorat Σωκράτην ἐπιγραμμάτων ποιητὴν *Diogen. Laërt.* L. I. 47. p. 109. *Sophocles Tragicus.* Unum ejus epigramma extat in Anal. I. 163. (I. 95. ed. L.)

Sophronius patriarcha Hierosolymitanus. Duo ejus epigrr. exhibent Anal. III. 125. (IV. 95. ed. L.) Tertium exhibui in Paralipomm. nr. 7. Floruit c. ann. p. Chr. 629. Carmen illius Anacreonticum edidit *Leo*

Allat. de Simeon. p. 5. sq. Alia ejus inedita in Catalogis Codd. commemorantur. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 162.

Sosipater. Sub hoc nomine tria epigrammata leguntur in Anal. I. 504. (I. 255. ed. L.) Sed hoc nomen omnino ex numero epigrammatographorum circumscribendum est, in quem *Salmasii* errore venerunt. Hoc monuimus ad *Dioscorid.* Ep. VII. (Animadverss. T. I. P. II. p. 371. et p. 406.) et in Addendis T. III. P. II. p. 451. Rem diserte explicuit cl. *Chardon de la Rochette* Magas. encycl. an IV. T. II. 1. p. 103.

Speusippus. Legitur ejus distichon in Platonem in Anal. I. 176. (I. 109. ed. L.) Successit ille Platoni in Academia Ol. CVIII. 1.

Statyllius Flaccus. De duodecim epigrammatis, quae exhibentur in Anal II. 262. (II. 238. ed. L.) octo Στατυλλίου Φλάκκου nomen praeferunt; Ep. VI. Τυλλίου Φλάκκου; tres nudum Φλάκκου. Nomen est romanum, at ipse quis fuerit, aut quo tempore vixerit, plane incompertum est. *Gassendus* de Vit. Epicuri II. 6. cogitabat de Statilio Epicureo, cujus passim fit mentio apud *Plutarchum.* Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 611.

Strato Sardianus, Musae puerilis conditor, cujus epigrr. XCIX omnia amatorii argumenti, praeter ultimum, quod alius auctoris esse videtur, leguntur in Anal. II. 359. (III. 68. ed. L.) De hujus hominis aetate disputavimus in Prolegg. §. IV. p. XLVI. Dolendum est, *Stratonem* ingenio, quo pollebat, et arte in rebus turpissimis abusum esse. Plurima sunt faceta, multa eleganter exornata, ita ut neque abundet quidquam, neque desideretur. De puerili amore ita fere sentiebat, ut iisdem temporibus *Lucianus* (in Navigio) et alii, qui

hujus amoris praestantiam prae muliebri sophisticis argumentis docere conati sunt.

Sylla. Unum imperatoris romani epigramma dedit *Brunkius* in Lectt. p. 267. (II. 66. ed. L.) Eum a poësi non alienum fuisse docent Comoediae satyricae, quas patrio sermone composuisse dicitur ap. *Athenae.* L. VI. p. 261. D.

Synesius philosophus. Tria ejus epigrammata, quorum duo singulis hexametris constant, leguntur in Anal. II. 449. (III. 155. ed. L.) Is est, quem etiam *Suidas* T. III p. 402. philosophi nomine ornat, episcopus Ptolemaïdis (ao. p. Chr. 410.) quem Hymni editi et Orationes illustrarunt. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. IX. p. 190.

Synesius Scholasticus. Unum ejus epigr. in Hippocratis imaginem extat in Anal. III. 11. (III. 232. ed. L.) Ex *Joannis Barbucalli* Ep. IV. apparet, hunc *Synesium* paulo ante Berytum eversam floruisse, quae urbs ipso *Barbucallo* vivente terrae motu est diruta, ao. p. Chr. 551.

Thallus Milesius. De quinque epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 164. (II. 150. ed. L.) I. inscriptum Θάλλου, II. et IV. Θαλοῦ Μιλησίου. V. Θαλλοῦ Μιλησίου. III. denique Θυηλλίου, quod ex Θάλλου depravatum videtur. Praeterea est in Vat. C. epigr. Ἀντωνίου Θάλλου, haud scio an nostri, quod edidi in Paralipp. nr. 36. — Ep. I. est in Caesaris natales, ubi *Boivinus* cogitabat de Tiberio, *Reiskius* de Caesare Germanico, quem poëta ut avitis vestigiis, i. e. Augusti, insistat hortatur. Ex *Antonii* nomine probabile fit, *Thallum* se Antoniae minori, Germanici matri, in clientelam dedisse, *Boivinus* (Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. p.

361.) *Thallum* nostrum pro eo habet, qui ut Augusti libertus commemoratur in Inscrr. ap. *Gruterum*.

Theaetetus. Hoc nomen praeferunt quinque epigrr. in Anal. II. 251. ad quae sextum accessit T. III. p. 131. (II. 227. ed. L.) Horum duo servavit *Diogenes Läertius*, unde *Reiskii* arguitur error, qui hunc poëtam confudit cum *Theaeteto Scholastico*, qui sub Justiniano floruit. Ep. II. est in Crantorem, qui inter Academicos floruit c. Ol. CXVI. quod an Crantoris aetate scriptum sit, nemo facile dixerit, quum non minus ἐπιδεικτικὸν possit esse, quam Ep. VI. in Pythagoram pugilem, qui vicit Ol. XLVIII.

Theaetetus Scholasticus. Sex ejus leguntur epigrr. in Anal. II. 514. (III. 214. ed. L.) quibus Justinianei aevi vestigia clarissime impressa. Ep. V. laudat Domninum, quem sub Justino seniore urbi praefectum fuisse novimus ex *Pauli Silent*. Ep. LXV. — Ep. VI. Julianum Antecessorem, de quo supra. Cf. *DuCang*. CP. Christ. L. II. p. 152. *Theaeteti Scholastici* libellus περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων extat in Bibl. Medicea. *Bandini* Catal. T. II. p. 368. Ejusdem fortasse fuit alius. περὶ παροιμίας, quem laudat *Suidas* in οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. T. II. p. 731.

Themistius. Ei *Brunkius* in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) tribuit epigr. in ipsum Themistium, cui Julianus praefecturam urbis tradiderat, a. p. Chr. 362. Hoc tamen tetrastichon alii *Palladae* adscribunt. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 191. sq.

Theo Alexandrinus. Quaedam ejus reliquiae exhibentur in An. II. 405. III. 4. (III. 113. 225. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 533. Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσο-

φος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. Floruit temporibus *Theodosii* Magni. Cf. de ejus operibus *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 178. sqq.

Theophanes. Ejus epigramma dedi in Paralipomm. nr. 200. Aliud, quod in Planud. p. 216. *Theophanis* nomen praefert; in Vat. C. est *Phaniae Grammatici*; tertium Ib. p. 257. ed. Steph. *Persae.* Illud igitur, quod solum superest distichon, referri poterit ad *Theophanem* Chronographum, qui seculo nono floruit. *Reisk.* Notit. p. 217. et in Not. ad Anthol. Const. Ceph. p. 167. sq. quamvis hoc minime certum.

Theocritus Chius. *Suidas* T. II. p. 177 Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ· ἔγραψε Χρείας· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. Φέρεται δὲ αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. Simultatum, quae inter *Theocritum* et *Theopompum* intercedebant, mentionem injecit *Strabo* L. XIV. p. 955. B. et *Athenaeus*, qui ipsius *Theopompi* in civem crimina ex ejus συμβουλαῖς πρὸς Ἀλέξανδρον retulit L. VI. p. 230. F. Dictum ejus de epistola Alexandri ad Chios refert Idem L. XII. p. 540. A. et paulo aliter *Pseudo-Plutarch.* T. II. p. 12. B. qui *Theocritum* hoc dicto in Alexandri odium incurrisse narrat. Ibidem ab Antigono Gonata, cui oculorum vitium exprobraverat, interfectus esse dicitur; et, cum quadam diversitate, T. II. p. 633. C. unde fortasse *Macrobius* sua sumsit in Saturn. L. VII. 3. Unum ejus epigr. bilis plenum extat in Anal. I. 184. (I. 117. ed. L.)

Theocritus Syracusanus. De XXI epigrr. quae exhibent Anal. I. 376. (I. 194. ed. L.) Ep. XVII. et XVIII. *Leonidae Tarentini* esse videntur. Contra *Theocrito* Cod. Vat. tribuit Ep. *Erycii* X. — *Epi-*

grammatum inter reliqua *Theocriti* scripta mentionem facit *Suid.* T. II. p. 177. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 775.

Theodoretus Grammaticus. Unum ejus distichon in imaginem Philippi cujusdam legitur in Anal. II. 450. (III. 156. ed. L.) *Schneiderus* in Schedis haec notaverat: „Nescio an hunc respexerit Etymologicum Gudianum Mstum: Κυρβασία. Θεοδώρητος ἐν ἐνίοις ἐπιγράμμασι τὰς περικεφαλαίας κυρβασίας λέγει. Theodoriti grammatici librum περὶ πνευμάτων recenset Bandinus Catal. Medic. IV. p. 396. *Fabric.* Bibl. VII. p. 36. et 71.“

Theodoridas. Ejus epigrammatis *Meleager* coronam suam ornaverat. Sub ejus nomine XVIII. epigrr. leguntur in Anal. II. 41. (II. 42. ed. L.) quorum Imo praefixum nomen Θεωρίδα. IIIlo Θεοδώρου. quod Θεοδωρίδου significet, an Διοδώρου ambigebat *Brunkius.* Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 118. Accesserunt duo epigrammata ex Vat. Cod. in Prolegomm. nr. 88. p. 672. nr. 148. p. 708. Nihil de *Theodorida* monere poterimus, quod doctrina *Schneideri* non occupaverit in Anal. crit. p. 7. Commemoratur ap. *Clementem Alexandrinum* in Strom. L. V. p. 673. versus *Euphorionis* ἐν ταῖς πρὸς Θεωρίδαν ἀντιγραφαῖς, ubi *Schneiderus* Θεοδωρίδαν corrigendum suspicatur. Jam Noster Ep. IX. Euphorionem quendam celebrat, quem Chalcidensem esse probabile est. Nam quod *Suidas* T. I. p. 915. eum in Syria sepultum tradit, epigrammatarius autem de sepulcro intra longa Piraeei crura loquitur, id minus grave est; quum et *Suidas* de loco sepulturae ambigat, et poeta cenotaphium in Euphorionis honorem ab Atheniensibus exstructum significare potuerit. Floruisse videtur Euphorion c. Ol. CXXXVI.

φος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. Floruit temporibus *Th*[illegible]*dosii* Magni. Cf. de ejus operibus *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 178. sqq.

Theophanes. Ejus epigramma dedi in Paralipomm. nr. 200. Aliud, quod in Planud. p. 216. *Theophanis* nomen praefert, in Vat. C. est *Phaniae Grammatici*; tertium Ib. p. 257. ed. Steph. *Persae.* Illud igitur, quod solum superest distichon, referri poterit ad *Theophanem* Chronographum, qui seculo nono floruit. *Reisk.* Notit. p. 217. et in Not. ad Anthol. Const. Ceph. p. 167. sq. quamvis hoc minime certum.

Theocritus Chius. *Suidas* T. II. p. 177 Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ· ἔγραψε Χρείας· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. Φέρεται δὲ αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. Simultatum, quae inter *Theocritum* et *Theopompum* intercedebant, mentionem injecit *Strabo* L. XIV. p. 955. B. et *Athenaeus*, qui ipsius *Theopompi* in civem crimina ex ejus συμβουλαῖς πρὸς Ἀλέξανδρον retulit L. VI. p. 230. F. Dictum ejus de epistola Alexandri ad Chios refert Idem L. XII. p. 540. A. et paulo aliter *Pseudo-Plutarch.* T. II. p. 12. B. qui *Theocritum* hoc dicto in Alexandri odium incurrisse narrat. Ibidem ab Antigono Gonata, cui oculorum vitium exprobraverat, interfectus esse dicitur; et, cum quadam diversitate, T. II. p. 633. C. unde fortasse *Macrobius* sua sumsit in Saturn. L. VII. 3. Unum ejus epigr. bilis plenum extat in Anal. I. 184. (I. 117. ed. L.)

Theocritus Syracusanus. [illegible] De XXI epigr. quae exhibent Anal. I. 376. [illegible] Ep. XVII et XVIII. *Leonidae* [illegible] *Theocrito* Cod. [illegible]

grammatum ... facit *Suid.* T. II. p. ... p. 775.

Theodoretus Grammaticus. ... pr. in imaginem Philippi ... (III. 156. ed. L.) *Schneiderus* ... verat: „Nescio an hunc respexerit ... Gudianum Mstum: Κυβαυσία. Θεοδώρητ... γράμμασι τὰς περικεφαλαίας ... grammatici librum περὶ πνευμάτων recenset ... Catal. Medic. IV. p. 396. *Fabric.* Bibl. VI. p. ... et 71."

Theodoridas. Ejus epigrammatis *Meleager* coronam suam ornaverat. Sub ejus nomine XVIII. epigr. leguntur in Anal. II. 41. (II. 42. ed. L.) ... praefixum nomen Θεοδωρίδα. Illo Θεοδώρα ... quod ... ρίδου significet, an Διοδώρου ambigebat *Brunckius.* C. Animadverss. T. II. P. I. p. 118. Accesserunt ... epigrammata ex Vat. Cod. in Prolegom. ... nr. 148. p. 708. Nihil de *Theodorida* ... mus, quod doctrina *Schneideri* non ... Anal. crit. p. 7. Commemoratur ap. *Clementem Alexandrinum* in Strom. L. V. p. 673. verbis ... ἐν ταῖς πρὸς Θεωρίδαν ἀντιγραφαῖς, ubi ... Θεοδωρίδαν corrigendum ... IX. Euphorionem quendam celebrat, quem Chalcidensem esse probabile est. Nam quod Suidas T. I. p. ... 15. eum in Syria sepultum tradit, ... utem de sepulcro ... minus grave est ...

Eodem tempore etiam *Mnasalcam* vixisse intelligitur ex Ep. VIII. Eundem esse *Schneiderus* suspicatur cum *Theodorida* Syracusano, cujus versum hexametrum profert *Hegesander Delphus* ap. *Athenaeum* L. VI. p. 229. B. quem locum respexit *Suidas* in λεπτός. T. II. 467. Ibid. L. VII. p. 302. C. καὶ Θεοδωρίδας φησί,

θύννοι τε δὴ εἰστρήσαντι
Γαδείρων δρόμον.

Dithyrambum ejus, Κένταυροι, laudat Idem L. XV. p. 699. F. Θεοδωρίδας γοῦν ὁ Συρακούσιος ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ φησί·

κίσσα δ' ὑπὸ γρυβίων ἔστυζε.

In hujus *Theodoridae* poëma εἰς τὸν ἔρωτα commentarium scripsit *Dionysius* ὁ λεπτός, unde quaedam profert *Athenae.* L. XI. p. 475. F. Glossis eum crebro fuisse usum ex his ipsis locis apparet; ut etiam videre licet ex *Polluce* L. X. 187. μολγὸς — ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶσσαν βόειος ἀσκός· ὅθεν καὶ Θεοδωρίδας τὸν Ἥφαιστον ἔφη φυσητῆρσι μολγίνοις χρῆσθαι. Urbem Κάρυστον alicubi appellaverat Χειρωνίαν, auctore *Stephano Byz.* p. 361. Apud *Suidam* T. III. p. 356. in Σωτάδης Κρής, nomen Θεοδώρας (qui ibi inter scriptores φλυάκων recensetur) in Θεοδωρίδας mutandum esse censebat *Reiskius*.

Theodorus Proconsul. Duo disticha sub hoc nomine extant in Anal. III. 6. (III. 227. ed. L.) *Theodorum* epigrammatum poëtam commemorat *Diogen. Laërt.* L. II. 104. p. 140. ad quem *Menagius* p. 118. refert locum *Suidae* T. II. p. 176. Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν. Eadem habet *Eudocia* p. 232. Diversus ab his Κῦρος Θεόδωρος, cujus epigrammata, quibus omnia utriusque

Testamenti capita comprehenduntur, edita extant Basileae. 1636. Cf. *Chardon de la Rochette* Mélanges T. II. p. 93. sq. Nostrum autem eum esse existimo, ad quem *Agathiae* epigr. ex membranis dedimus in Paralipomm. nr. 5. cum lemmate: εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου. unde discimus, hunc quoque poëtam a fertili Justiniani aevo fuisse progenitum.

Theosebia. Epigramma ejus in Ablabium medicum habetur in Anal. II. 450. (III. 156. ed. L.) Zosimi Thebani soror, qui ei librum inscripsit chemicum. *Suidas* T. II. p. 15. in Ζώσιμος. Hic Zosimus sub Theodosio juniore c. ann. 420. videtur vixisse. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XII. p. 753.

Thomas Patricius et Logotheta Cursus publici. Unum ejus epigr. in Anastasium, in Circensibus victorem, habetur in Anal. III. 125. (IV. 94. ed. L.)

Thomas Scholasticus, item unius epigrammatis auctor in Anal. III. 125. (IV. 95. ed. L.)

Thucydides Historicus. Epigramma in Euripidem exhibent Anal. II. 236. (I. 102. ed. L.) Eidem in Apogr. Lips. adscriptum Ep. ἀδ. DCLXXVIII., quod summi viri ingenio prorsus indignum esse recte judicat *Reiskius.*

Thyillus. Vide supra *Satyrius.*

Thymocles. Unum ejus epigr. in Musa *Stratonis* servatum exhibent Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) *Reiskius* eum eundem esse suspicatur cum Timocle comico; quae conjectura idoneo fundamento destituitur.

Tiberius Illustrius, duorum epigrammatum auctor in Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.) Nihil de hoc poeta constat.

Tiberius Imperator. *Suidas* T. II. p. 287. Καῖσαρ Τιβέριος· ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν. Item *Eudocia* p. 270.

Timocreon Rhodius. Ejus Scolion et Epigramma extat in Anal. I. 148. (I. 80. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 475. Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι᾽ ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν καὶ ἄλλα. Insigne est *Timocreontis* fragmentum in *Themistoclem* ap. *Plutarch.* in Vit. Them. c. 21. ubi causa simultatum, inter hos viros ortarum, narratur. *Simonidis* epitaphium in eum extat Ep. LXI. Versum ejus, sed depravatum, ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων servavit *Hephaest.* in Enchir. p. 2.

Timon Misanthropus. Ei tribuitur distichum Anal. I. 153. (I. 86. ed. L.) quod in Vat. cod. auctoris nomine caret, in ipsius Timonis tumulum. Falso poetis annumeratur.

Trajanus Imperator. Distichon ejus extat in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.)

Troïlus grammaticus, auctor distichi in Lyronem athletam. in Anal. II. 450. (III. 155. ed. L.) Eundem esse existimat *Schneiderus* cum Troilo Sophista, praeceptore Eusebii Scholastici, insignis aetatis suae poetae, de quo *Suidas* T. III. p. 511. ubi *Kusterus* lectores remittit ad *Socrat.* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. VII. 1. p. 276. Ib. 27. p. 300. Cf. ad *Ammo-*

nius. *Fabricius* cur utrumque diversum existimaverit, causam non indicavit.

Tryphon, *Hermi* filius, auctor epigrammatis in Terpen, Anal. II. 451. (III. 157. ed. L.) Diversus ab eo Tryphon, Ammonii filius, Alexandrinus, de quo *Suidas* T. III. p. 513.

Tullius Geminus. Vide *Geminus*.

Tullius Laureas. Vide *Laureas*.

Tymnes (nomen Carium ap. *Herodot*. L. VII. 98. p. 549. 36.) *Meleagri* coronam exornavit. In sex ejus epigrammatis, quae extant in Anal. I. 505. (I. 256. ed. L.) nullum est temporis, quo floruerit, vestigium. Illis adde Ep. ἀδεσπ. DCCLVI., quod Vat. C. *Tymnae* tribuit. Qui quum Ep. III. Priapum celebret, cujus cultus non videtur in Graeciam penetrasse ante Ol. CLXIV., quo tempore res Ponti rebus Romanorum implicabantur, *Reiskius* existimat, *Tymnen Meleagro* non fuisse antiquiorem. Idem ex Ep. V. et Eleutherinae, oppidi Cretae, commemoratione colligit, eum Cretensem fuisse. Utraque conjectura mihi quidem admodum videtur levis esse.

Xenocrates. Epigr. ejus in Mercurii imaginem extat in Anal. II. 59. (II. 59. ed. L.) Xenocratem philosophum *Diogen. Laert.* L. IV. 11. p. 234. συγγράμματα narrat reliquisse, καὶ ἔπη καὶ παραινέσεις. Idem §. 15. p. 236. alios recensens ὁμωνύμους, duos commemorat, quos huc retuleris, alterum φιλόσοφον, ἐλεγείαν γεγραφότα οὐκ ἐπιτυχῶς; alterum, quem ᾄσματα scripsisse narrat. Conf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 192. sq. ed. *H.*

Xenocritus Rhodius, auctor elegantis epigrammatis in Lysidicen, Anal. II. 256. (II. 233. ed. L.)

Zelotus. Duo ejus extant epigrr. in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.)

Zenobius Grammaticus. Distichon ejus in Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.) *Zenobium* sophistam, qui sub Hadriano floruit, commemorat *Suidas* T. II. p. 7: auctorem Adagiorum, quae *Andr. Schottus* edidit.

Zenodotus. Unde *Brunkius* eum Ephesium fuisse noverit, ignoro. Tribus enim epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 61. (II. 61. ed. L.) neque in membr. Vat. neque in Planudea gentile est additum. Sed *Brunkius* reſerebat illa ad *Zenodotum Grammaticum*, de quo *Suidas* T. II. p. 7. sq. Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο, καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Disputavit de eo ejusque in Homerum meritis *Wolfius* in Prolegg. p. CXCIX. sqq.

Zenodotus Stoicus. Unum ejus epigr. a *Diogene Laërtio* servatum, exhibent Anal. II. 78. (II. 65. ed. L.) Discipulus erat Diogenis Babylonii illius, qui celebrem illam cum Carneade et Critolao legationem obiit Romae A. V. C. 598. *Diogen. Laërt.* L. VII. 29.

Zosimus Thasius. Inter quatuor epigrammata, quae sunt in Anal. II. 452. (III. 157.) tria in eodem argumento ludunt. Thasium hujus nominis scriptorem non novimus.

ERRATA.

ERRATA.

P. 2. l. 2. *Leonid.* pro *Lemid.* l. 6. ὁ λιτός. pro ὀλιτός. l. 14. *vectoribus* pro *victoribus.* lin. penult. Βοῦρα pro Βοῦσα.

p. 3. l. 1. Βοῦρα pro Βοῦσα. l. 24. θρήνοισιν pro δρήν.

p. 5. l. 6. Μήδων pro Μήδιον. l. 9. ἐπ᾽ ἐμοῦ ὀλοβοστρ. pro ἐμεῖ᾽ ὀλ. l. ult. ΛΙΤΑ pro ΛΙΨΑ.

p. 7. l. 3. δέ με τόν. pro δὲ με τὸν - l. 26. *Callimachi* pro *Callimache.*

p. 9. l. 26. *qui V epag.* pro *qui V. epag.*

p. 12. l. 12. μαίνετ᾽

p. 13. l. ult. τοιγὰρ pro τοὶ γαρ.

p. 16. l. 9. ἔΦερέν τι. pro ἔΦερὲν τι. l. 22. ἕτοιμά σοί. l. 29. σίπαλός τε.

p. 18. l. 2. πτύσας pro πτόσας. l. 5. κατηρμθείς. l. 6. κηρωθείς.

p. 20. l. 6. ab ult. *cl. Coray.* pro *ct. Corag.*

p. 21. l. 5. *an.* 1804. p. 40. pro. 1798. l. 6. ab ult. βαθὺ pro βαδύ.

p. 28. l. 5. Λατῷα pro Δατῷα.

p. 29. l. 6. ab ult. *depravata* pro *depravatae.*

p. 30. l. 5. δέ με pro δὲ με.

p. 34. l. 9. ἀπό τευ pro ἀπὸ τευ. [Bene habet lectio vulgata ἀπὸ τῆς. *postea.* ut in Ep. Antip. Sidon. VII. ἐμοὶ δ᾽ ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.]

p. 35. l. 11. ἐπί οἱ. pro: ἐπὶ οἱ. l. 12. ἐπεί οἱ. l. 6. ab ult. μέν οἱ.

p. 38. l. 8. τρώγειν pro τρώγειν.

p. 40. l. 2. Φῂς pro Φής. l. 3. οὐ pro οὖ.

p. 44. l. 6. *sanatur* pro *sonatur.*

p. 45. l. 12. *cl.* pro *ct.* l. 22. *aut a τό.* pro *aut ἀ τό.*

Tiberius Illustrius, duorum epigrammatum auctor in Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.) Nihil de hoc poeta constat.

Tiberius Imperator. Suidas T. II. p. 287. Καῖσαρ Τιβέριος· ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν. Item *Eudocia* p. 270.

Timocreon Rhodius. Ejus Scolion et Epigramma extat in Anal. I. 148. (I. 80. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 475. Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν καὶ ἄλλα. Insigne est *Timocreontis* fragmentum in *Themistoclem* ap. *Plutarch.* in Vit. Them. c. 21. ubi causa simultatum, inter hos viros ortarum, narratur. *Simonidis* epitaphium in eum extat Ep. LXI. Versum ejus, sed depravatum, ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων servavit *Hephaest.* in Enchir. p. 2.

Timon Misanthropus. Ei tribuitur distichum Anal. I. 153. (I. 86. ed. L.) quod in Vat. cod. auctoris nomine caret, in ipsius Timonis tumulum. Falso poetis annumeratur.

Trajanus Imperator. Distichon ejus extat in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.)

Troilus grammaticus, auctor distichi in Lyronem athletam. in Anal. II. 450. (III. 155. ed. L.) Eundem esse existimat *Schneiderus* cum Troilo Sophista, praeceptore Eusebii Scholastici, insignis aetatis suae poetae, de quo *Suidas* T. III. p. 511. ubi *Kusterus* lectores remittit ad *Socrat.* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. VII. 1. p. 276. Ib. 27. p. 300. Cf. ad *Ammo-*

nius. *Fabricius* cur utrumque diversum existimaverit, causam non indicavit.

Tryphon, *Hermi* filius, auctor epigrammatis in Terpen, Anal. II. 451. (III. 157. ed. L.) Diversus ab eo Tryphon, Ammonii filius, Alexandrinus, de quo *Suidas* T. III. p. 513.

Tullius Geminus. Vide *Geminus.*

Tullius Laureas. Vide *Laureas.*

Tymnes (nomen Carium ap. *Herodot.* L. VII. 98. p. 549. 36.) *Meleagri* coronam exornavit. In sex ejus epigrammatis, quae extant in Anal. I. 505. (I. 256. ed. L.) nullum est temporis, quo floruerit, vestigium. Illis adde Ep. ἀδεσπ. DCCLVI., quod Vat. C. *Tymnae* tribuit. Qui quum Ep. III. Priapum celebret, cujus cultus non videtur in Graeciam penetrasse ante Ol. CLXIV., quo tempore res Ponti rebus Romanorum implicabantur, *Reiskius* existimat, *Tymnen Meleagro* non fuisse antiquiorem. Idem ex Ep. V. et Eleuthernae, oppidi Cretae, commemoratione colligit, eum Cretensem fuisse. Utraque conjectura mihi quidem admodum videtur levis esse.

Xenocrates. Epigr. ejus in Mercurii imaginem extat in Anal. II. 59. (II. 59. ed. L.) Xenocratem philosophum *Diogen. Laërt.* L. IV. 11. p. 234. συγγράμματα narrat reliquisse, καὶ ἔπη καὶ παραινέσεις. Idem §. 15. p. 236. alios recensens ὁμωνύμους, duos commemorat, quos huc retuleris, alterum φιλόσοφον, ἐλεγεῖαν γεγραφότα οὐκ ἐπιτυχῶς; alterum, quem ᾄσματα scripsisse narrat. Conf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 192. sq. ed. *H.*

Xenocritus Rhodius, auctor elegantis epigrammatis in Lysidicen, Anal. II. 256. (II. 233. ed. L.)

Zelotus. Duo ejus extant epigrr. in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.)

Zenobius Grammaticus. Distichon ejus in Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.) *Zenobium* sophistam, qui sub Hadriano floruit, commemorat *Suidas* T. II. p. 7. auctorem Adagiorum, quae *Andr. Schottus* edidit.

Zenodotus. Unde *Brunkius* eum Ephesium fuisse noverit, ignoro. Tribus enim epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 61. (II. 61. ed. L.) neque in membr. Vat. neque in Planudea gentile est additum. Sed *Brunkius* referebat illa ad *Zenodotum Grammaticum*, de quo *Suidas* T. II. p. 7. sq. Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο, καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Disputavit de eo ejusque in Homerum meritis *Wolfius* in Prolegg. p. CXCIX. sqq.

Zenodotus Stoicus. Unum ejus epigr. a *Diogene Laertio* servatum, exhibent Anal. II. 78. (II. 65. ed. L.) Discipulus erat Diogenis Babylonii illius, qui celebrem illam cum Carneade et Critolao legationem obiit Romae A. V. C. 598. *Diogen. Laërt.* L. VII. 29.

Zosimus Thasius. Inter quatuor epigrammata, quae sunt in Anal. II. 452. (III. 157) tria in eodem argumento ludunt. Thasium hujus nominis scriptorem non novimus.

ERRATA.

ERRATA.

P. 2. l. 2. *Leonid.* pro *Lemid.* l. 6. ὁ λιτός. pro ὁλιτός. l. 14. *vectoribus* pro *victoribus.* lin. penult. Βοῦρα pro Βοῦσα.

p. 3. l. 1. Βοῦρα pro Βοῦσα. l. 24. θρήνεισιν pro δρήν.

p. 5. l. 6. Μήδων pro Μήδιον. l. 9. ἐπ' ἐμοῦ ὀλοβοστρ. pro ἐμεῖ' ὀλ. l. ult. ΛΙΤΑ pro ΛΙΨΑ.

p. 7. l. 3. δέ με τόν. pro δὲ με τὸν - l. 26. *Callimachi* pro *Callimache.*

p. 9. l. 26. *qui V epag.* pro *qui V. epag.*

p. 12. l. 12. μαίνετ'

p. 13. l. ult. τοιγὰρ pro τοὶ γαρ.

p. 16. l. 9. ἔφερέν τι. pro ἔφερὲν τι. l. 22. ἕτοιμά σοι. l. 29. σίπαλός τε.

p. 18. l. 2. πτύσας pro πτόσας. l. 5. κεκηρωθεὶς. l. 6. κηρωθεὶς.

p. 20. l. 6. ab ult. *cl. Coray.* pro *ct. Corag.*

p. 21. l. 5. *an.* 1804. p. 40. pro 1798. l. 6. ab ult. βαθὺ pro βαδύ.

p. 28. l. 5. Λατῷα pro Δατῷα.

p. 29. l. 6. ab ult. *depravata* pro *depravatae.*

p. 30. l. 5. δέ με pro δὲ με.

p. 34. l. 9. ἀπό τευ pro ἀπὸ τευ. [Bene habet lectio vulgata ἀπὸ τῆς. *postea.* ut in Ep. Antip. Sidon. VII. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.]

p. 35. l. 11. ἐπί οἱ. pro: ἐπὶ οἱ. l. 12. ἐπεί οἱ. l. 6. ab ult. μέν οἱ.

p. 38. l. 8. τρώγειν pro τρὼγειν.

p. 40. l. 2. Φὴς pro Φῆς. l. 3. οὐ pro οὖ.

p. 44. l. 6. *sanatur* pro *sonatur.*

p. 45. l. 12. *cl.* pro *ct.* l. 22. *aut a τό.* pro *aut ὰ τό.*

p. 46. l. 13. *perimere* pro *pernitere*. l. penult. *cl.* pro *ct.*
p. 46. l. 3. ἔγραψε, pro, ἔγραφε.
p. 49. l. 12. *Cerealii*, pro, *Coraalii*. l. 6. ab ult. ῖ pro ὶ.
p. 53. l. 5. ab ult. ἐν γάρ. pro, ἔν γάρ.
p. 54. l. 13. *veram scripturam*, pro, *vera scriptura.*
p. 55. l. 15. Post *monet* adde: *Sed nunc unice probandum videtur*, κακιοτέρα, *ut Schaeferus corrigit in Meletem.* p. 102.
p. 58. l. 15. *eadem via*, pro, *eodem via*. l. 16. ἤγαγεν.
p. 59. l. 15. post *membr.* insere: διακρίνει.
p. 60. l. 7. ab ult. προοίμιον.
p. 62. l. 4. ab ult. *fortior*, pro, *fatior*.
p. 66. l. ult. *positio*, pro, *posito*.
p. 67. l. 16. ὁποτ' ἐστίν. pro, ὁπκότ'.
p. 70. l. 10. Post *circumligat.* pone ".
p. 77. l. 4. ab ult. δὲ pro δε.
p. 78. l. 24. ὁμῆ pro ὁ μῆ.
p. 80. l. 4. *editores*. l. 24. φεῦ, pro ψεῦ.
p. 92. l. 7. εἰ δέ. pro εἰδέ.
p. 93. l. 17. τρηχάλεόν τε.
p. 94. l. 16. *superat is*, pro, *superatis*.
p. 99. l. 23. βυθῷ. pro βυδῷ.
p. 105. l. 2. *esset*, pro *esse*. l. 3. post *vidi* distinguendum.
p. 117. l. 15. *enatae*, pro, *enata*.
p. 129. l. 18. ἔθνεσιν, pro ἔθυεσιν.
p. 137. l. 6. *Cedren.* pro, *Cedsen.* tum, *Compend.* pro, *Comped.*
p. 139. l. 3. κρῖνε, pro, κρίνε.
p. 149. *b* l. 7. Ἀχώ, pro, Αχώ.
p. 152. *a* l. 7. ab ult. πλουτέειν.
p. 153. *b* l. penult. — ενος νόμιμαι *Phaenn.* i. pertinet ad sequ. artic. ἅζομαι.
p. 156. *b* l. 10. ἔντεα, pro εὔτεα.
p. 165. *a* l. 8. νηός, pro γηός. — Ib. *a* l. 10. ξουθαί, pro ξουδαί.
p. 174. *a* penult. — κύσαντο.
p. 178. *a* l. 23. παῖδας, pro παῖδες. Ib. *b* l. 9. ab ult. κύπασσιν. pro κόπασσιν.
p. 182. *b* l. 12. ab ult. πίλαγος, pro πέαγος. l. 7. ab ult. ἀνυπόδητος, pro ἀνυπ.

p. 183. *a* l. 8. — ἔτοις, pro — ἐντοις.
p. 190. *b* l. 8. ἀπενεγκαμέναν. pro - ἀπεγεγκ.
p. 191. *a* l. 14. ἔργων, pro ἔργυν.
p. 192. *b* l. 16, χιόνος, pro χεόνος.
p. 196. *a* l. 5. θυμῷ, pro θομῷ.
p. 207. *a* l. 2. ἀχρηστία, pro ἀσχρ. Ib. *b* l. 6. ὄργια, pr. ὕργιά. l. 8. ὕλης, pro ὅλης.
p. 210. *b* l. 21. dele ξ.
p. 212. *a* l. 12. βλαυτίον. pro βλαντίον.
p. 216. *b* l. 18. βρωματομιξυπάτη. —
p. 217. *a* l. 4. ab ult. ἐρευθομένους.
p. 219. *a* l. 13. ἐκ καλ. l. 15. ἄϊδι, pro αἴδι.
p. 223. *a* l. 15. γοήμων. pro, γωήμων.
p. 231. *a* l. 3. ab ult. διέχευαν. pro, διένχευαν.
p. 235. *b* l. 17. πηγ — pro, πην —
p. 236. *b* l. 13. δεδουπότα.
p. 237. *a* l. 24. δράσσομαι.
p. 246. *b* l. 2. γρηΰν. pro γρηΰυν. l. 15. λύσσα.
p. 263. *b* l. 17. ἐποιχνέω.
p. 268. *b* l. 5. χρόος, pro χρούς.
p. 277. *a* l. 12. ὅλον, pro ὅλων. l. 15. εὐσίπυος, pro εὐσίπνος. l. 16. εὔσκαλμος, pro εὔσκολμος. Ib. *b* l. 1. εὐσταθίη, pro εὐσθαθίη. l. 21. ἔμπλεον, pro ἔμλεον.
p. 279. *a* l. 5. — τοι, pro — τον.
p. 287. *b* l. 3. Ου. pro Ον. Et sic P. 391. *a* l. 2. et p. 432. *b* ult.
p. 288. *a* l. 12. ἔκγονα. pro ἔκγον. Ib. *b* 17. υἱόν, pro νιόν.
p. 298. *b* l. 1. ἀεί, pro ὀεί.
p. 376. *a* penult. οἰνάδι, pro εἰνάδι.
p. 378. Post ὄλβιος adde: ὀλβιστος. — ἐστη νήσων. Meleag. 2. 11. Alcaeus Mess. 7. — την τρίχα. Antip. Sid. 85. χάριν. ~~Macedon~~. 28. *b*. — τοις ἄστεσιν. Id. 32.
p. 386. *b* 22. οὐθάτιος, pro οὐδάτιος.
p. 402. *a* l. 17. γαμφηλή. pro γαμφηχή.
p. 419. *b* l. 22. ἄϊδι. pro, ἄϊδι. l. 25. ἀοιδός, pro, ἀοισός.
p. 422. *a* l. 3. προστασίη. pro, προς τασίη. Ib. *b* l. 3. ab ult. λουτρόν.
p. 423. *b* post πρωτοβόλος insere: πρωτογλυφής —ἐς ξόανον. Rufin. 3.
p. 424. *a* l. 10. adde: *Philipp. Thess.* 1.

p. 46. l. 13. *perimere* pro *pernitere*. l. penult. *cl.* pro *ct.*
p. 46. l. 3. ἔγραψε, pro, ἔγραφε.
p. 49. l. 12. *Cerealii*, pro, *Corealii*. l. 6. ab ult. ῶ pro ὠ.
p. 53. l. 5. ab ult. ἐν γάρ. pro, ἔν γάρ.
p. 54. l. 13. *veram scripturam*, pro, *vera scriptura*.
p. 55. l. 15. Post *monet* adde: *Sed nunc unice probandum videtur*, κακιστέρα, *ut Schaeferus corrigit in Meletem.* p. 102.
p. 58. l. 15. *eadem via*, pro, *eodem via*. l. 16. ἤγαγεν.
p. 59. l. 15. post *membr.* insere: διακρίνει.
p. 60. l. 7. ab ult. προοίμιον.
p. 62. l. 4. ab ult. *fortior*, pro, *fatior*.
p. 66. l. ult. *positio*, pro, *posito*.
p. 67. l. 16. ὁπότ' ἐστίν. pro, ὁππότ'.
p. 70. l. 10. Post *circumligat.* pone ".
p. 77. l. 4. ab ult. δὲ pro δε.
p. 78. l. 24. ὁμῆ pro ὁ μῆ.
p. 80. l. 4. *editores*. l. 24. φεῦ, pro ψεῦ.
p. 92. l. 7. εἰ δέ. pro εἰδέ.
p. 93. l. 17. τρηχάλεόν τι.
p. 94. l. 16. *superat is*, pro, *superatis*.
p. 99. l. 23. βυθῷ. pro βυδῷ.
p. 105. l. 2. *esset*, pro *esse*. l. 3. post *vidi* distinguendum.
p. 117. l. 15. *enatae*, pro, *enata*.
p. 129. l. 18. ἔθνεσιν, pro ἔθυεσιν.
p. 137. l. 6. *Cedren.* pro, *Cedsen.* tum; *Compend.* pro, *Comped.*
p. 139. l. 3. κρῖνε, pro, κρίνε.
p. 149. *b* l. 7. Ἀχώ, pro, Αχώ.
p. 152. *a* l. 7. ab ult. πλουτεῖν.
p. 153. *b* l. penult. — ενος νόμιμαι *Phaenn.* i. pertinet ad sequ. artic. ἄζομαι.
p. 156. *b* l. 10. ἔντεα, pro εὔτεα.
p. 165. *a* l. 8. νηός, pro γηός. — Ib. *a* l. 10. ξουθαί, pro ξουδαί.
p. 174. *a* penult. — κύσαντο.
p. 178. *a* l. 23. παῖδας, pro παῖδες. Ib. *b* l. 9. ab ult. κύπασσιν. pro κόπασσιν.
p. 182. *b* l. 12. ab ult. πέλαγος; pro πέαγος. l. 7. ab ult. ἀνυπόδητος; pro ὠνυπ.

p. 183. a l. 8. — ἔτοις, pro — ἴοτοις.
p. 190. b l. 8. ἀπενεγκαμένων. pro -ἀπενεγκ.
p. 191. a l. 14. ἔργων, pro ἔργυν.
p. 192. b l. 16. χιόνος, pro χεόνος.
p. 196. a l. 5. θυμῷ, pro θομῷ.
p. 207. a l. 2. ἀχρηστία, pro ἀσχρ. Ib. b l. 6. ὄργια, pr. ὕργια. l. 8. ὕλης, pro ὅλης.
p. 210. b l. 21. dele ξ.
p. 212. a l. 12. βλαυτίον. pro βλαντίον.
p. 216. b l. 18. βρωματομιξυπάτη. —
p. 217. a l. 4. ab ult. ἐρευθομένους.
p. 219. a l. 13. ἐκ καλ. l. 15. ἄιδι, pro ἄϊδι.
p. 223. a l. 15. γονίμων. pro, γωήμων.
p. 231. a l. 3. ab ult. διέχευαν. pro, διένχευαν.
p. 235. b l. 17. πηγ— pro, πηγ —
p. 236. b l. 13. δεδουπότα.
p. 237. a l. 24. δράσσομαι.
p. 246. b l. 2. γρῆϋν. pro γρῆυν. l. 15. λύσσα.
p. 263. b l. 17. ἐποιχνέω.
p. 268. b l. 5. χροός, pro χερός.
p. 277. a l. 12. ὅλον, pro ὅλων. l. 15. αἰπεινοῖς, pro αἰ-
πεινός. l. 16. εὔσκαλμοι, pro εὔσκαλμον. Ib. b l. 1,
εὐσταθίη, pro εὐσθαθίη. l. 21. ἵμασαν, pro ἵμησαν.
p. 279. a l. 5. — τοι, pro — τω.
p. 287. b l. 3. Ov. pro Ov. Et sic P. 391. a l. 2. et p.
432. b ult.
p. 288. a l. 12. ἔκγονα. pro ἔκγον. Ib. b 17. νύν, pro νῦν.
p. 298. b l. 1. ἀεί, pro ἀεὶ.
p. 376. a penult. εἰνάλι, pro εἰνάλ.
p. 378. Post ὄλβιος adde: ὀλβιστος. — [illegible]. Me-
leag. 2. 11. Alcaeus Mess. 7. — τῷ τρίχα. An-
tip. Sid. 85. χέρω. [illegible]. 24. b. — του [illegible].
Id. 32.
p. 386. b 22. οἰδάνων, pro οἰδάνων.
p. 402. a l. 17. [illegible]. pro [illegible].
p. 419. b l. 22. [illegible] pro, [illegible]. l. 26. [illegible]
p. 422. a l. 3. [illegible]
ult. [illegible].
p. 423. b post [illegible]
[illegible]. Rufin. 3. [illegible]
p. 424. a [illegible]

p. 46. l. 13. *perimere* pro *pernitere*. l. penult. *cl.* pro *ct.*
p. 46. l. 3. ἔγραψε, pro, ἔγραφε.
p. 49. l. 12. *Cerealii*, pro, *Corealii*. l. 6. ab ult. ῶ pro ὦ.
p. 53. l. 5. ab ult. ἐν γάρ. pro, ἔν γάρ.
p. 54. l. 13. *veram scripturam*, pro, *vera scriptura.*
p. 55. l. 15. Post *monet* adde: *Sed nunc unice probandum videtur*, κακιοτέρα, *ut Schaeferus corrigit in Meletem*. p. 102.
p. 58. l. 15. *eadem via*, pro, *eodem via*. l. 16. ἤγαγεν.
p. 59. l. 15. post *membr.* insere: διακρίνει.
p. 60. l. 7. ab ult. προοίμιον.
p. 62. l. 4. ab ult. *fortior*, pro, *fatior*.
p. 66. l. ult. *positio*, pro, *posito*.
p. 67. l. 16. ὁπότ᾽ ἐστίν. pro, ὁππότ᾽.
p. 70. l. 10. Post *circumligat*. pone ".
p. 77. l. 4. ab ult. δὲ pro δε.
p. 78. l. 24. ὁμῆ pro ὁ μῆ.
p. 80. l. 4. *editores*. l. 24. φεῦ, pro ψεῦ.
p. 92. l. 7. εἰ δέ. pro εἰδέ.
p. 93. l. 17. τρηχάλεόν τι.
p. 94. l. 16. *superat is*, pro, *superatis*.
p. 99. l. 23. βυθῷ. pro βοδῷ.
p. 105. l. 2. *esset*, pro *esse*. l. 3. post *vidi* distinguendum.
p. 117. l. 15. *enatae*, pro, *enata*.
p. 129. l. 18. ἔθνεσιν, pro ἔθυεσιν.
p. 137. l. 6. *Cedren.* pro, *Cedsen.* tum, *Compend.* pro, *Comped.*
p. 139. l. 3. κρῖνε, pro, κρίνε.
p. 149. *b* l. 7. Ἀχώ, pro, Αχώ.
p. 152. *a* l. 7. ab ult. πλουτέειν.
p. 153. *b* l. penult. — ενος νόμιμαι *Phaenn.* i. pertinet ad sequ. artic. ἄζομαι.
p. 156. *b* l. 10. ἔντεα, pro εὔτεα.
p. 165. *a* l. 8. νηός, pro γηός. — Ib. *a* l. 10. ξουθαί, pro ξουδαί.
p. 174. *a* penult. — κύσαντο.
p. 178. *a* l. 23. παῖδας, pro παῖδες. Ib. *b* l. 9. ab ult. -κασσιν. pro κόκασσιν.
b l. 12. ab ult. πέλαγος, pro πέαγος. l. 7. ab ult. πόδητος, pro ώννπ.

p. 183. *a* l. 8. — ἔτοις, pro — ἔντοις.
p. 190. *b* l. 8. ἀπενεγκαμέναν. pro - ἀπεγεγκ.
p. 191. *a* l. 14. ἔργων, pro ἔργυν.
p. 192. *b* l. 16. χιόνος, pro χεόνος.
p. 196. *a* l. 5. θυμῷ, pro θομῷ.
p. 207. *a* l. 2. ἀχρηστία, pro ἀσχρ. Ib. *b* l. 6. ὄργια, pr. ὕργιά. l. 8. ὕλης, pro ὅλης.
p. 210. *b* l. 21. dele ξ.
p. 212. *a* l. 12. βλαυτίον. pro βλαντίον.
p. 216. *b* l. 18. βρωματομιξυπάτη. —
p. 217. *a* l. 4. ab ult. ἐρευθομένους.
p. 219. *a* l. 13. ἐκ καλ. l. 15. ἄϊδι, pro αἴδι.
p. 223. *a* l. 15. γοήμων. pro, γωήμων.
p. 231. *a* l. 3. ab ult. διέχευαν. pro, διένχευαν.
p. 235. *b* l. 17. πηγ — pro, πην —
p. 236. *b* l. 13. δεδουπότα.
p. 237. *a* l. 24. δράσσομαι.
p. 246. *b* l. 2. γρηῦν. pro γρηῦυν. l. 15. λύσσα.
p. 263. *b* l. 17. ἐποιχνέα.
p. 268. *b* l. 5. χραός, pro χρούς.
p. 277. *a* l. 12. ὅλον, pro ὅλων. l. 15. εὐσίπυος, pro εὐσίπνος. l. 16. εὔσκαλμος, pro εὔσκολμος. Ib. *b* l. 1. εὐσταθίη, pro εὐσθαθίη. l. 21. ἔμπλεον, pro ἔμλεον.
p. 279. *a* l. 5. — τοι, pro — τον.
p. 287. *b* l. 3. Oυ. pro Oν. Et sic P. 391. *a* l. 2. et p. 432. *b* ult.
p. 288. *a* l. 12. ἔκγονα. pro ἔκγον. Ib. *b* 17. υἱόν, pro νἱόν.
p. 298. *b* l. 1. ἀεί, pro ὀεί.
p. 376. *a* penult. οἰνάδι, pro εἰνάδι.
p. 378. Post ὄλβιος adde: ὀλβιστος. — ἱστη νήσων. Meleag. 2. 11. Alcaeus Mess. 7. — την τρίχα. Antip. Sid. 85. χάριν. ~~Macedon~~. 28. *b*. — τοις ἄστεσιν. Id. 32.
p. 386. *b* 22. οὐθάτιος, pro οὐδάτιος.
p. 402. *a* l. 17. γαμφηλή. pro γαμφηχή.
p. 419. *b* l. 22. ἄϊδι. pro, ἄϊδι. l. 25. ἀοιδός, pro, ἀεισός.
p. 422. *a* l. 3. προστασίη. pro, προς τασίη. Ib. *b* l. 3. ab ult. λουτρόν.
p. 423. *b* post πρωτοβόλος insere: πρωτογλυφής — ἐς ξόανον. Rufin. 3.
p. 424. *a* l. 10. adde: *Philipp. Thess.* 1.

p. 447. *a* l. 3. ἰστροφάλιξε, pro, ἰστροφάλιζε.
p. 449. *b* l. 11. ab ult. ταῖς, pro, τοῖς.
p. 450. *b* l. 12. ab ult. συνακτοσβέννυμι. pro, συναποσβέννυμι. Ib. l. 10. ab ult. — ἄλσεα, pro — ἄλσεα.
p. 451. *b* l. 3. — ελάσης. pro — ελάσῃ.
p. 452 *b* l. 5. ab ult. συνόμενος.
p. 456. *b* l. 1. ταλάρισκος pro, ταλάρισκος.
p. 475 *a* l. pen. ὕφασμένον, pro, ὕφασμ.
p. 478. *b* l. 17. φθείρεν, pro, φθείρει.
p. 481. *b* l. antep. φιλύδρηλος, pro, φιλύ δρηλος.
p. 486. *a* l. 6. φωνήεντα. pro, φωνήεντα.
p. 488. *a* l. 10. dele - ια.
p. 494. *a* l. 18. πρός, pro, τρός.
p. 496. *b* l. 10. ab ult. πενιχρή, pro, πενυχρή.
p. 513. *a* l. 6. αἰνόλυκος, pro, αἰνόλυκος.
p. 521. *b* l. 20. *lingua*, pro, *ligna*.
p. 543. *b* l. 12. κόπτειν, pro, κόπτειν.
p. 549. *b* l. 17. μελίφθεγκτος.
p. 554. *b* l. 13. ὀμπνία, pro, ἀμπνία.
p. 555. *b* l. 24. ὀρφνίτης, pro, ὀρφνίτης.
p. 565. *b* l. 18. *Orci*, pro, *Ora*.
p. 566. *b* l adde: IX. 495.
p. 568. *a* l. 12. συγκεραυνωθείς.
p. 589. *b* l. 12. *equi*, pro, *qui*.
p. 649. *b* l. 10. λῆμ' ἦν, pro, λᾶμ' ἦν.
p. 680. *a* l. 13. 488. pro, 188. Ib. *b* l. 4. 491. pro, 191.
p. 736. *a* l. ult. νήρευς. pro, νηρεύς.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

OCT 2 4 1968 ILL

2129800